

فرهنگی
ناپسند

فەرھەنگی

ناھێد

کوردی- کوردی- فارسی

محمد ناھێد

- * ناوی کتیب: فره‌نگی ناهید
- * نووسەر: محەمەد ناهید
- * بەرگ و سه‌رپه‌رشتیاری هونەری: عوسمان پیرداود .
- * وینە‌ی بەرگ: نامۆ
- * پلاوکراوە‌ی ئەکادیمیای کوردی، ژماره (١٢٢).
- * چاپخانه‌ی حاجی هاشم – هه‌ولێر.
- * تیراژ: ٥٠٠ دانە.
- * له‌ به‌ریوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه گشتیه‌کان ژماره‌ی سپاردنی ()ی سالی ٢٠١١ی پیدراوه .

نووسینی ئەم بەرھەمە پیشکەش دەکەم بە پوچی ئوستادی بیوھکی
نیگارگەری و موسیقای کوردی (فەیزوللا خانی ناھید) باوکی دلسۆز و
ماموستا و ئاریکارم لە بوارەکانی سەغڵەتی تەنیایی و ژانمدا.

به ناوی خودای دلوقان

(ژیانم به کورتی)

سالی ۱۹۳۹ز (۱۳۱۸هه) هاتمه دونیا و ناویانام موحه ممه‌ده، له عه شیرهی فیه یزوللا به گیم سهر به شاری سه‌قز، نگار کیشان و تارژهندن ههر له سهره‌تای مندالیمه‌وه له خزمه‌ت فه- یزوللاخانی ناهید (باو کم) که نیگار کیش و موسیقاریکی به ناویانگ و به توانا بوو فیرووم.

سالی ۱۹۶۱ز (ز) زانستگای نیزامیم له تاران ته‌واو کرد و هاتمه پیزی ئه‌رتش و له تاران مامه‌وه و به‌هوی خزمایه‌تی و دوستایه‌تی له‌گه‌ل دوکتور هاشمی شیرازیدا، هاتوچوی مالیانم ده- کرد و ههرله‌هوی زورجار به‌خزمه‌ت ژینرال ئیحسان نووری پاشا (هه‌لوی تارارات) ده‌گه‌یشتم که به‌زانی و پراویژی شیرینی، درگای دونیاییکی نویی بو‌ئاواله‌کردم، هه‌تا پروژیک فسوسییکی- کوردی‌هاوشاریم به‌م چاوپیکه‌وتنه‌ی زانی و بووبه‌هوی هه‌لداشتم له تارانه‌وه بو‌شاری‌خوی و پاش‌پنج سال گه‌رامه‌وه بو‌تاران.

خزمایه‌تیکی دوورم له‌گه‌ل ماموستا موحه ممه‌ده‌ی قازی نووسهر و وه‌رگی‌ری به‌ناویانگ هه- بوو، پاش دیداریک به‌هوی زانیی گورانی و تارژهندن ئه‌وه‌له‌م بو‌ره‌خسا که زور به‌ساناهی ریگه‌م بکه‌ویته‌ کو‌ر و مه‌جلیسی شه‌وانه‌ی ئه‌دیب و شاعیر و نووسهر و هونه‌روه‌رانی به‌توانای ئه‌وه‌سه‌رده‌مه که له‌گه‌ل ماموستا قازی و دوکتور شیرازی ده‌وره میوانییان هه‌بوو، سی‌سال له- کو‌ری شه‌وانه‌ی‌اندا به‌شداریم کرد که باندو‌ریکی گرینگی له‌سهر ژیانم دانا، ئه‌وه‌یش منه‌تباری موسیقام ده‌ئا‌ئه‌فسه‌ریکی لاو له‌کوی و کو‌ری وها له‌کوی؟

جاریک ماموستا مه‌زه‌ری‌خالقی ریگای که‌وته‌ئو کو‌ره و له‌هوکاته‌دا له‌پادیو‌ئی‌ران ئیشی‌ده‌کرد پاش ئاشنا بوون بریارماندا که چند ئاوازیک له‌پادیو (به‌شی) کوردی تاران تو‌مار بکه‌م؛ که بوو به‌هوی به‌رده‌وامیم له‌کاری موسیقا و له‌پاش بیست‌سال چند به‌ره‌می موسیقام تو‌مار کرد.

به‌لام ئسترانی‌ژیکی پروفیشینال نه‌بوومه و هه‌رگیز بو‌هیچ پیشنیار و مونسه‌به‌ییکی، یان له‌هیچ کو‌ریکی غه‌یری خومالیانه‌دا به‌شداریم نه‌کردوه و کاری موسیقاییم له‌رادیو و ته‌له- فزیون و پرکردنه‌وه‌ی شریت تیپه‌رنه‌بووه. بو‌جاری دووهم (به‌پاپورتی‌هه‌ر ئه‌وه‌سیخوره) سه‌باره- ت به‌کو‌ری شه‌وانه‌مان، هه‌مدیسان هه‌لوه‌دا بووم و هه‌لیانداشتمه‌وه بو‌شاری‌خوی و له‌تاران دووریان خستمه‌وه، که تا دوو سال پاش سهرکه‌وتنی شو‌رشی گه‌لانی ئیران له‌پاریزگای نازربایجان مامه‌وه، به‌راوه‌ژووی چاوه‌روانی ئه‌وانه‌ی بییان و ابوو له‌شاری‌خوی زوو جازز ده‌بم و واز له‌کاری عه‌سکه‌ری دینم، (به‌هوی ئیشه‌که‌مه‌وه) به‌سانایی توانیم له‌گه‌ل زوربه‌ی جه-

ماوه‌ری ئه‌و شاره‌ دوستانه‌ تییکی وه‌ها پیک‌بینم که له‌سه‌ره‌تای شو‌رش و دو‌ات‌ریش جه‌ماوه‌ری شاری خو‌ی و هاو‌کاره‌کانم، ریک‌خراوه‌ی به‌رپرسابه‌تی منیان بیمزه‌رته‌ پاراست که ئیستاش له‌به‌رچاومه و منه‌تباریانم.

سالی ۷۹ ز. پله‌ی سه‌رگوردیم وه‌رگرت و بوومه به‌رپرسی ته‌داروکاتی مه‌راغه و مه‌باد و سالی ۸۱ ز. کارکه‌نار بووم و هاتمه‌وه سه‌قز و له‌ پال کاری فره‌ه‌نگی و ئه‌ده‌بیدا وانه‌ی ته‌-رپراحی و تار و نیگار کیشی و فی‌رکاری دروستکردنی که ره‌سته‌ی موسیقایشم دانا که ئه‌م‌رو شاگردیه‌ کانم زوربه‌یان ماموستان و خاوه‌نی وانه‌ی فی‌رکارین و زور جیی شانازیمن، دلشادم که نه‌یان‌ه‌یشت ره‌نج‌به‌خساریم.

پاش کارکه‌ناریم له‌گه‌ل ماموستایان عه‌زیز شاروخ، حه‌مه‌جه‌زا، ره‌شید فه‌زینیژاد، ماملی، ئه‌حمه‌دی قازی و نووسه‌رانی گوواری سروه و هه‌ژار، هیمن، ئه‌حمه‌ده‌ه‌ردی و سووتاو و زوربه‌ی ماموستایانی ئه‌دیب و هونه‌روه‌ر پیوه‌ندیم هه‌بوو، که هه‌موویان هه‌قی ئوستادیان به‌-سه‌رمه‌وه هه‌یه و بیره‌وری شیرینی کات وساتیک که له‌ خزمه‌تیاندا بووم له‌ لاپه‌ره‌بیکدا ناگونجی، ئه‌گه‌ر عومر مه‌ودا بدا به‌ تیروته‌سه‌لی له‌و باسه‌ ده‌دویم و پیشکه‌شی ده‌که‌م. ئیسته‌-ش به‌ر ده‌وامم له‌ سه‌رنووسینی وشه‌دانی (ناته‌واویه‌کانی هه‌نبانه‌بو‌رینه‌) دیاره که وشه‌دان له‌-گه‌ل فره‌ه‌نگدا ته‌وفیری هه‌یه به‌لام‌چیکه‌م ماموستا هه‌ژار ناوی فره‌ه‌نگی لی‌ناوه، ئه‌م وشه‌-دانه‌ش ناته‌واویی هه‌نبانه‌بو‌رینه‌یه، منیش هه‌ر به‌و شیوه‌ ناوی فره‌ه‌نگ له‌ سه‌ر رووپه‌ره‌که‌ی داده‌ نیم.

نووسه‌ر. ۲۰۱۰ ز.

چۆنیه تی دەستیپکی ئەم وشەدانه:

سالی ۱۹۷۲ ز. پيش ئەوهی ئەلفویبی کوردی بزانی، دەستم کرد بە کۆکردنەوهی وشە، سەرەتا بەرپینووسی فارسی دەمنووسی، بەلام دواى ناسینی الفویبی کوردی هەموویانم گۆری و پاش ئەوهی که هەنبانە بۆرینەم وەدەست کەوت، بو دوویات نەکردنەوه و راگرتنی ریزی هەنبانە بۆرینە و پیشگری له زیاده سەرفی پارهی کریان، وشەکانی هەنبانە بۆرینەم لی دە- رهاویشت، که هیوادارم لە پال هەنبانە بۆرینەدا بتوانیت بەرەو تەواوترکردنی فەرەنگی زمانی کوردی هەنگاوێک هەل بینیت پاش ئەوهش فەرەنگی ماموستا (گیو. مو کریان) م گەشتە دەست و زۆرم کەلک لیوەرگرت. بەلام زۆر وشەم بو روون نە کرایەوه و نەمتوانی بەگشتی واتا کانیان لە ناوچەکاندا لە جەماوەر بیرسم، بریا زووتر بەدەستم گەییبا، چونکا زۆر بەی وشە- کانی ئەم وشەدانه لە زمانی خەلکی ناوچەکان وەرگیراون که دەبووا سی کەس لەسەری دا کۆکی بکەن.

وشەى بیانی که له ئاخفتن دا زۆر له سەر زاری جەماوەرن، یان ناو یان کۆزی پیشەیی و فە نین (دەستەواژە) ئامیتەى ئەم وشەدانهن، بەلام هەندی وشەى بیانی که زیاتر لەبلا فۆک و گۆوارەکاندا بەر چاوە کەون ئەگەرچی کوردی نین بەلام بە پیویستم زانی بە جودا لە ژیر وشەکانی هەر پیتیکدا وشە بیانییەکانیش بنووسم.

زانستگای کوردستان لە سالی ۲۰۰۴ و ۲۰۰۵ ز. دا لیبرا بو دانانی فەرەنگی سی جلدی (هاوتای وشەى فارسی بە کوردی) و منیش بەشیوهی کاتی و بی موقابیلە ماوهی شەش مانگی بەشداریم کردن و بووبه هوی ئەوه که هەست بە پیویستیکی زیاتری ئەم وشەدانه- بکەم. ئیشکردنم لە بوارەکانی جۆر بە جۆری وەک: تەرپراحی، موسیقا و ئاواز، نگار کیشان، وینەگەری، وچیکردنی تار و سیتار و (نەجاری و موعەرەق و ناسککاری) و ئەکتەری سینما و دەوام کردن لە ئەر تەشدا، هوکاریک بوون که ئەو وشە و کۆژانە که پیوهندیان بەو ئیشانەوه هەیه، بە تیرادیوی شروقه یان بکەم و حەوجەم بە پرسین نەبیت.

کەندوکۆسی ژیان و تەنیابالی و بی هاوالی لەم بوارە دژوارەدا نەبوونە لەمپەر و دلساردیم بەلام ئەر خایەنم ناوبەناو هەله و گرفتوگیرییان پیکهیناوه بەتایبەت لەباری رینووسەوه، هیوادارم بە دلفراوانیەوه بیه ژرینن و هەله کانی سەر راست بکەنەوه و ئاریکار بن بو پیشکەوتی زمانە شیرینە کەمان (کە ناسنامەى هەرمیلە تیک زمانە کەیه تی و هونەرە کەى). سەر کەوتووبن

(فهره‌نگ و نووسراوه‌ی ماموستایانیک
که له‌م وشه‌دانه‌دا که‌لکیان لی‌وه‌رگیراوه)

هه‌زار هه‌بنانه بۆرینه
گیو موکریانی فهره‌نگی کوردستان.
شیخ موحه ممه‌دی‌خال فهره‌نگی‌خال.
ئیه‌راهیم ئەحمه‌د کویره‌وه‌ری.
هیمن تاریک و پروون، ناله‌ی جودایی
په‌حمان زه بیحی قامووسی کوردی.
فه‌تاح ئەمیری هاواره‌به‌ره، میرزا
ئه‌حمه‌د به‌حری فهره‌نگی بالنده.
حه‌مه‌ی حه‌مه‌باقی گوله‌کانی دۆزه‌خ، ئەفسانه‌ی ئەدوونیس، کیشه‌ی کورد
حه‌سه‌ن سه‌لاح سو‌ران شیعر، په‌خشان، نووسراوه‌(سایتی ئینتیرنیت).
هیدی ئاوینه‌ی خه‌یال، ئاوینه‌ی شکاو
عه‌بدوللا په‌شیو بتی شکاو، شه‌وینییه خه‌وتان پیوه نه‌بینم، پشت له نه‌وا و روو له کرپوه
مارف عومه‌رگول خو‌ری زیندان.
په‌حیم لوقمانی زامستان (شیعر).
مه‌لا خه‌لیل مشه‌ختی فهره‌نگا مه‌رگ و ژێ
ئه‌میر ئەمینى فهره‌نگی‌گیا.
ئیه‌راهیم ئەحمه‌دی فهره‌نگی کینایه.
عه‌لی سه‌دری فهره‌نگی ته‌وفیق (فه‌رانسه، کوردی).
عه‌بدوللا حه‌سه‌ن‌زاده گول چینه‌وه
نووری کاراکویون فهره‌نگی ته‌گوچی (کوردی، تورکی)
مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی دیوانی مه‌وله‌وی.
حه‌مه‌ئهمین ئەحمه‌د فهره‌نگی یاد (ئینگلیسی، ئاره‌وی، کوردی).
فایه‌ق بیکه‌س دیوانی شیعر.
شیرکو بیکه‌س کاوه‌ی ئاسنگه‌ر، ته‌ون، کوچ (شیعر، پرۆزه)
ئه‌میر ئەمینى فهره‌نگی ئارام (ئینگلیزی، کوردی، فارسی).
سواری ئیلخانیزاده خه‌وه‌به‌ردینه.
نادر نیرومه‌ند(بۆران) جه‌غه‌تووی فرمیسک.

ئەحمەدی خانی مەم وزین.
 عەبدوللا سەمەدی دەفتەری دەسنووس.
 عەلی سەلیمی داوەتی گول، شیعەر.
 سەجاد جەهانفەرد ناونامە ی کوردی
 ئەمین گردیگلانی دەفتەری دەسنووس
 مەجید قوردویی میلان فەرەهنگی کوردی، فارسی.
 دوکتۆر جەمشید درەخشان و ئیبراھیم ئولغون فەرەهنگی تورکی، فارسی
 فەرەهنگۆکی پتر لە ۲۰۰ ژمارە گوڤاری سروە. زیاتر لە ۱۲۰ ژمارە گوڤاری مەھاباد.
 ژمارەییکی زورکتییی کوردی و پۆلیکۆپی زانستگاگان.
 جگە لەوانەش گەپان، پشکنین و پرسین لە جەماوەری شار و گوندی کوردەواری لە-
 کرماشانەووە هەتا هەورامان و ماکو و ئەرزرووم و هەولیر و سلیمانی کە زۆربە ی وشەکانی-
 گرتووەتە بەر.
 تیبینی : ئەگەر وشەییکی جگە لە واتای نووسراو لە هەنبانە بۆرینەدا، واتاییکی دیکە ی هە-
 بی ت نیشانە ی (+) م بو داناوە و حەولم داوہ لە نووسینەوہ ی واتاکانی هەنبانە بۆرینە خو بپاریزم.

(کورتکراوهی هندی وشه)

ههندی وشه‌ی زمانه‌کانی ئاره‌وی، فارسی، ئینگلیزی، فه‌رنسی، ئیتالیایی، تورکی، هه‌ر به‌و فوئیتیک و ماناوه له کوردیشدا هه‌یه، له به‌ر ئه‌وه په‌یداکردنی ره‌چه‌له‌کی ئه‌و وشانه کاریکی جیاوازه، بی ئه‌ وهی له‌سه‌ر ره‌گه‌ز و بنه‌مای وشه‌کان بدویم یان بلیم تاییه‌ت به‌ کام زمانه، ئاماژه‌م پیکردووه که له‌و زمانه‌شدا ده‌لین وه‌ک :

فد؛ کورتکراوهی " فارسیش ده‌لی

تد؛ کورتکراوهی " تورکیش ده‌لی.

فرد؛ کورتکراوهی " فه‌رانسه‌یش ده‌لی

ئیتا د؛ کورتکراوهی ئیتالیایش ده‌لی

اند؛ کورتکراوهی " ئینگلیزیش ده‌لی

روس د؛ کورتکراوهی رووسی‌ش ده‌لی.

کورتکراوهی ناوی هه‌ندی له فه‌ره‌نگه‌کان و حاله‌تی وشه له‌بوا‌ری ده‌ستووری زمانه‌وانییه‌وه و نیشانی پیوستی تر.

(ب)..... بریتی له

ف.هن.... فه‌ره‌نگی هه‌نبانه بو‌رینه.

ف.مشه.... فه‌ره‌نگا مه‌رگ و ژی، مشه‌ختی.

ف.گیا.... فه‌ره‌نگی گیاشناسی.

ف.ب..... فه‌ره‌نگی بالنده.

ف.مان..... فه‌ره‌نگی مان

[ناو،ت].....ناوی تیکه‌لاو.

[ناو،بک].....ناوی بکه‌ر.

[ناو،به‌ر].....ناوی به‌ر کار.

[چاوگه،ت].....چاوگه‌ی تیکه‌لاو.

< بر‌وانه بو

+ جگه له واتای هه‌نبانه بو‌رینه

رېز و سوپاس

ټه گهرچې له سه ره تاي نووسيندا ته نيا بال و بي هاوال بووم، به لام له بواري كاردا ټه م ماموستايانه هاندهرم بوون و دلگه رميان كردم و به پيداچوونه و راستكردنه وهى چه وتيه كاني زور خويان ماندوو كرد، به پيويسى ده زانم ريز و سپاسي خوم آراسته ي ټه و عه زيزانه بكه م.

۱. كاك هه سهن سه لاج سوران، به داخه وه پيش چاپ بوونى ټه م كتيب ه چوه بهر په حمه -
تى خودا . ۲. كاك فه تاح ټه ميرى . ۳. كاك مسته فا ټيلخاني زاده . ۴. كاك په حيم لوقماني . ۵.
كاك جهانگير هاشمى . ۶. كاك ټيرج ناهيد . ۷. ټه نديار كاك لوقمان فه زولابه گي . ۸. كاك
كه يوان مه نسوورى كه (ټه ركى سه ره رشتى كاري كامپوټه رى) وه ټه ستو گرت.

سوپاس بو هاو كاراني به شى كامپوټه ر كه ټه ركى بيت چينيان وه ټه ستو گرت.

(۱) ياي فرووغ ناهيد (پيتى ټا) و ويراستارى (۲). ياي، زينب عه بدوللايى: (به شيك له پيتى
ب). (۳). ياي، ټاره زوو مه نسوورى خويندكاري زماني ټينگليزي له زانستگاي سنه كه له بواري
پيتچنى و ويراستاريه وه ټاريكاريكى زورى كردم. (۴). ياي، هانا موحه ممدى قه سريان كه به
دلسوزيه وه ټه ركى بيت چينى ۱۲ پيتى گرت ه ټه ستو. (۵) نيما په رويى (به شى به جيم او ي پيتى
ب) و ويراستارى (۵). ياي، گه شين زه كه ريايى به شيك له پيتى (پ)

پيوسته له به ريزان (۱) ياي فه ريبا ناهيد دوكتورى (كار دوژ) (۲) مامستا نامو
(ټوستادى زانستگا) و ياي هه میده يوسفى (ديزايينر) وهونه رمه ند. (۴) ياي ستاره زوه ره (سيت)
(۵) ياي كولسووم عوسمان پوور (شاعير). كه به دلسوزيه وه به تنگى ټه م كار ه وه بوون يان به
ته له فون يان نار دنى كتيب و فه ره ننگ، ټاريكاريان كردووم سپاس بكه م.

(شیوهی دانانی ریزی پیته‌کان)

ئەمڕۆ شیوهی ریزبەندی پیت لە نووسینی فەرھەنگدا گۆراوە کە بۆی هەیه راستیش بیٔت، بەلام ئەم وشەدانه ناتەواوی هەبانه‌بورینه‌یه و هەر لە سەر ئەوشیوازه نووسیومه لەبەر ئەوەی - کەسانی^ی کە هەبانه‌بورینه‌یان هەیه، هەر لەوجیگادا وشەیی پووستیان بدۆزێت. ئەم وشەدانه بەپی^ی ٢٨ پیتی ژێرەو نووسراوە نەک بە پی^ی دەنگ.

- ا. ا. ب. پ. ت. ج. چ. ح. خ. د. (ر.ر) ز. ژ. س. ش. ع. غ. ف. ق. ک. گ. (ل.ل) م. ن. (و.و) (ه.ه) (ی.ی)

هەمزە تەغەر بە سەر چوار پیتی (ا، و، ه، ی) وه دەنیشی.

لە (ئا) وه هەتا (ی) بەشیوهی ژێرەو نووسراون،

١. ئا. ئو. ئه. ئی. ئی. ئیی. دەبیته پیتی (ب)

٢. پیتی (ب). با. بب. بپ. بت. به. بی. بیی. دەبیته (پ).

٣. پا. پب. پپ. پو. په. پی. پیی. دەبیته پیتی (ت)

٤. تا. تب. تپ. ت. ته. تی. تی. دەبیته پیتی (ج).

٥. جا. جب. جپ. جت. ج. جح. جج. ج. ج. جه. جی. جیی. دەبیته پیتی (چ)

٦. چا. چب. چت. چ. چح. چ. چ. چ. چه. چی. چیی. دەبیته پیتی (خ)

٧. هه‌روا به‌و ره‌وته تاده‌گاته نون... ح. خ. د. (ر.ر). ز. ژ. س. ش. ع. غ. ف. ق. ک. گ.

(ل.ل) م. ده‌بیته (ن). نا. نب. نپ. نت. نل. نن. نو. نوو. نه. نی، ده‌بیته پیتی (و، و)

٨. وا. وپ. ووت. ول. ون. وو. وه. وهه. وهی، وی. ویی. ده‌بیته پیتی (ه)

٩. ها. هب. هپ. هل. هم. هن. هو. هو. هون. هوو. هه. هی. ده‌بیته پیتی (ی، ی).

١٠. یا. یب. یپ. ی. ی. یون. یوو. یه. یی. و. یی. و. یی. ییا. ییه. ییی. ییی.

بو نموونه وشەیی (بووهیشک) لەپیش وشەیی (بوهارتن) دایه . پیتی (ر ر) ، (ل ل) ،

(و و) هه‌رسیکیان یه‌کن، به‌لام به‌دوای یه‌کدا یین، وه‌ک پیتی سه‌ربه‌خو به‌کار ده‌برین.

پیتی (ی ی) وه‌ک واو هه‌رچه‌ند جار به‌دوای یه‌کدا یین هه‌موو جار سه‌ربه‌خون . برآوانه -

به‌ندی ١٠ پیتی (ی) وه‌ک دوو پیتی سه‌ربه‌خو وایه کە به‌ دوای یه‌کدا هاتیی. (پووسته

بیدرکینم کە کامپیوتەریش هه‌ربه‌و ره‌وته پیتە‌کان ده‌چنیت

تییینی: له‌ تەشددادا هه‌ردوو پیت ده‌بنه‌ پیتیک وه‌ک: شه‌ققه‌ ئەرپر، به‌لام له‌وشه‌ی وه‌ک:

یه ، پیتی (ب) دوو جار ده‌ وتريت، هه‌لبه‌ت تەشدد ئه‌گه‌ر وه‌ک دوو پیتی سه‌ربه‌خوش

بنووسرین هه‌رده‌بی، (وه‌ک چینی کامپیوتەر) که به‌ پروای من دروستتره و ئەوه له‌گرفتوگیره

سه‌ره‌کیه‌کان نین، هه‌رچه‌ند چاوه‌ڕوانی چاره‌سه‌رکردنیشی هه‌ین.

(سه‌بارت به نیشانه و رینوس)

ته‌گه‌ر سی دلم هه‌با هه‌ر کام دارمال ته‌ژی له زاراو‌ه‌یک له سی زاراو‌ه‌کانی کوردی، هه‌ر سیکم ده‌کردنه یه‌ک با لیک هه‌لنه‌برین (۱) له م سی زاراو‌ه‌ جوانه، له م سی گوله بو‌نخوشه، گول‌او‌یک بگیریته داخوم چ بون و به‌رامه‌ییکی ده‌ییت؟

بو هه‌موو میلیله‌تی دنیا له باری فه‌ن و هونه‌ر و پیشکه‌وته‌وه، له یه‌ک گه‌یشتن به یه‌ک- گه‌یشتنه.

رینوسی کوردی له زوربه‌ی رینوسه‌کانی دنیا له پیشتره هو‌کاره‌کشی‌ته‌وه یه‌که‌پاش‌ئه- وان ده‌ستمان پیکردوو و له هه‌له‌کانی ئه‌وان خومان پاراستوو، به‌لام چه‌ند خال له رینوسماندا هه‌یه ته‌گه‌ر چاره‌سه‌ربکرین ته‌نانه‌ت بو زمانه‌کانی دیکه‌ش که به‌ئهم ئه‌لف و بییه‌ ده‌نوسرین، جیگه‌ی ئه‌لفویبی (فویتیک) ده‌گریته‌وه، خاله‌کانیش ئه‌مانه‌ن.

۱. به‌یپی ده‌ستوری په‌ژریندراوی هه‌ر زمانیک ده‌بی ساکرتین یاسا بو زبان هه‌لیژریدریت، به‌لام ئالوزی ده‌بینریت، بو نمونه‌ده‌نوسن (پیاویک، دانه‌یک) ته‌گه‌ر پیتی (ک) جیا‌که‌ینه‌وه ده‌ییته،

(پیاوی، دانه‌ی) به‌هو‌ی پیتی پیش (ک) که ده‌نگداره یان بیده‌نگه بوچی بیکه‌ینه بانیک و دووه‌وا؟ بوچی بنوسین (پیاویک، دانه‌یک)

بو پاراستنی ساکاری زمان چاک وایه هه‌ردووکیان وه‌کوو یه‌ک بنوسرین و یه‌کلایی بیته‌وه (وه‌ک زاراو‌ه‌ی کورمانجی) مه‌به‌ست ته‌وه یه‌هه‌موویان (یک یان یه‌ک) بن دیسان، (ده‌ره‌جه‌یک) واتا یه‌ک ده‌ره‌جه، (سو‌با که ده‌ره‌جه‌ی + ک = ده‌ره‌جه‌یک زیاد که یان) ده‌ره‌جه‌یک یان دا به‌ئه‌فسه‌ریک به‌لام (ده‌ره‌جه‌یه‌ک پیاوه، یا هه‌ناره‌که‌م ده‌ره‌جه‌یه‌ک) (که) پروونه چه‌ند جیاوازن. هه‌ر له‌و بن‌زاراو‌ه‌دا، به‌دانه‌ده‌م یه‌ک ده‌لین دانه‌ده‌مییک.

۲. وشه‌ی وه‌ک: بوون (چا‌و‌گه)، بوون (پا‌بو‌روو)، بوون (پا‌بو‌ردووی دوور، بوو‌گن). بوون، واتا، بین، (کاری ته‌مری) بی‌نیشانه‌یه.

۳. شنگ، دنگ، منگ، سنگ، مانگا، ئه‌و (ن گ) ی که‌مینگه‌بین و له ناو که‌پودا ده‌وترین بی- نیشانه‌یه.

۴. (ت و دالی) سو‌واو، وه‌ک: بم‌ه‌ری، واتا بم‌ده‌ری. ده‌کوژم واتا ده‌تکوژم، بی‌نیشانه‌یه. دوو نوون که‌حاله‌تی ته‌شدیدی ئاره‌ویی هه‌یه وه‌ک: بازنه واتا دو‌راو، به‌نه واتا به‌نی، که‌له- هه‌ندی زاراو‌ه‌دا هه‌ردوو (نون) مینگه‌بین، بی‌نیشانه‌یه. ئهم شیوه‌ئاخفتنه‌له فارسی سه‌نگله‌جی ده‌چیت که‌جیاوازه له فارسی ده‌ری، دیاره ئهم جو‌ره‌ویژه له هه‌ر زمانیکدا گه‌نجینه‌ییکی پرپه- هایه.

(۱) له شیعیکی ماموستا شیر کو بی‌کس

سو پاس و پیزانین

دوستی زور خوشه ویست و له میژینه م پر پفسور د. مارف عومەر گول له زانستگای سلیمانی، پاش دیتنی بهرهمه که، پیخوش بوونی خوی دهربری و دوی رینموونی پیویست ئه رکه که ی به ماموستا عه بدولا زهنگه نه سپارد له ههولیر و ئه ویش به روح سووکی و دلسوزییکی زیاتر له - چاوه روانیه وه به تهنگی کاره که وه بوو، ته نانهت خوی هات و به ئاکادیمیای زمانی کوردی ناساندم. به پیویستی ده زانم سو پاسی بی پرانه وه ی خوم پیشکشی ئه و به پیزانه بکه م.

ئاکادیمیای زمانی کوردی پرووگهی ئه ویندارانی زمانه وانی

کاریکی هه ره پرپایه خ که له دوورگهی هیمنی هه ریمی کوردستاندا کراوه دامه زرانی ئاکادیمیای زمانی کوردیه له ههولیر، که له داهاتوودا گرینگی خوی زیاتر دهنوینیت،

له په نای پارکیکی به دیمه ندا کوشکیکی جوان و رازاوه، له ناو حه ساریکی ته ژی له گول و پرووه کدا، به وینه ی به هه شتیکی خه یالالوی، دهرکه ی له سه رپشته و بووه ته پرووگهی ئه ویندارانی زمانه وانی و فهرهنگ و ئه ده بی کورده واری.

به رپرسه کانی هه رکام سه مبول و تاپوی خزمهت گوزارین به زمان و کهلتووره که مان. کاتیکی چووم بو چاپی کتیبه که م، له هه لس و که وتیان گه شامه وه و ته نانهت لادیکی هه ستم به نامویی نه کرد و خوم به میوان نه زانی.

له سه ر ویستی خویان له درکاندنی ناوی ئازیزانی به رپرس خوم پاراست، ده یه زانم که نه به - گوپه و نه به قه له م ناتوانم ئه و جو ره که دلخوازه حه قی پیویستی ئه و مه به سته به یان بکه م. ته نیا ده لیم، هیوادارم له م بواره پیروزه دا، سه رکه و تووبن و سو پاس و پیزانینمیان ئاراسته ده که م. نووسه ر.

پیتی(ههمزه)

ههمان باسکیشی سهر نیرن که داره دریژه
گهوره کهی که رهسته‌ی شیوپرین؛ واتا:
مووری **دریژ و بلیند**.

(به‌لگه‌ی ۳) له بن‌زاراوه‌ی ئه‌رده‌لانیدا بو
ریژنان له برا و خوشکی گهوره ده‌لین **ئابرا** یا
ئاباجی، دیاره **ئا** کورت‌کراوه‌ی ئاغایش هه‌یه
به‌لام بو وشه‌ی ئاباجی به کار ناهینریت و
ناشکرایه به‌واتای: (**گهوره** باجی؛ **براگه‌وره**
و کاکه)یه.

(به‌لگه‌ی ۴) وشه‌کانی **ئاریژ** به‌واتای: ته‌پو‌لکی
به‌رز و **ئاراوند** به‌واتای: **بلیند**، **به‌رز**، و **ئاری**
به‌واتای: **به‌رز**، **بلیند**؛ له زمانی کوردیدا هه‌یه
که باندووری (ئا) به واتای **گهوره**، **به‌رز**، **بلیند**،
له سه‌ریان دیاره. (به‌لگه‌ی ۵) **ئابا**: جه‌دد و
ئابا: **گهوره** باوکان.

(به‌لگه‌ی ۶) **ئادا**: خوشکی **گهوره**؛ داده‌ی
گهوره. (**بزرگ**، **محترم**، **بلند**)

+ئا: (۱) کورت‌کراوه‌ی ئاغ؛ ئا ره‌حیم: ئاغ
ره‌حیم. (**مخفف آقا**) (۲) پیشگر: بو دنده‌دان و
هاندان؛ ئاده‌ی: داده‌ی؛ ئابرو: دابرو؛ (**تحریک**
برای انجام کاری) (۳) پیشگر: به‌واتای:
مه‌که؛ ئاده‌نگ: داده‌نگ؛ دهنگ مه‌که؛
بیده‌نگ‌به؛ قوروقه‌پ. (**به معنای نفی کاری**)
(۴) پیشگر: بو پرسکردن، ئاخو و ئاخوم؛
ئایا؛ تو‌بلی. (**گویی**) (۵) نیشانه‌ی کوم‌کردن
له زاراوه‌ی کورمانجیدا: مروفا؛ سوارا؛ واتا:

ههمزه، له ئه‌لف و بی‌ی کوردیدا فونیمیکی
سه‌ربه‌خونیه و فونیمیکی یاریده‌ده‌ره زیاتر به
سهر چوارپیتی (ئه‌لف؛ واو؛ هی، یی) وه یان به
ده‌گه‌ن‌به‌پیتی دیکه‌وه ده‌لکی و دهنگی
پیکدینی که‌هاوتای (ئه‌لف مه‌ددی یان ئه‌لفه)
له ری‌نووسی فارسیدا، به بر‌وا‌ی هیندی له
تویژه‌رانی زمانی کوردی ههمزه کوردی نییه و
جیگه‌ی (ه)ی گرت‌وو‌ه‌ته‌وه، وه‌ک: ئاتر و
ئاومال و ئاوشان که له پیشدا؛ هاتر و هاومال
و هاوشان بوون، هه‌روها له به‌ینی وشه‌ی
لیکدراودا زور‌جار ههمزه نامینی وه‌ک: مال-
ئاوایی؛ ناو‌ئاخن؛ بار‌ئاش؛ که‌بوونه‌ته: مال‌اوایی
و ناواخن و باراش و زوروشه‌ی تر. (**ههمزه**)

+ئا: به‌هووی شه‌ش به‌لگه‌ی ژیره‌وه بووی -
هه‌یه واتای گه‌وره؛ گرینگ؛ به‌ریژ؛ به‌رز؛
به‌روومه‌ت؛ به‌نرخ؛ بدات. (به‌لگه‌ی ۱)
ئاهورئا که له ئاو‌یستاو‌ه وه‌ر‌گیر‌دراوه‌ته‌سه‌ر
زمانی پاله‌وی. (**ئا-هور-ئا**) واتا (**گه‌وره**
خوری **بلیند**) یا (**به‌رز**ه نووری **به‌ریژ**) که
نووریکی به‌رز و جیگه‌ی ریژ و حورمه‌ت
بووه؛ (ب) خودا له ئایینی زه‌رده‌شتدا. (به‌لگه -
ی ۲) موور واتا کوته‌داری که‌رتکراو؛ داره‌که
موور موور بکه: داره‌که له‌ت له‌ت بکه؛
بیه‌روه؛ له وشه‌کانی وه‌ک **ئاموورونیر** و
ئاره‌ق‌ونیل و **ئاقیله** و **ماقیله‌دا** که هه‌رسیکیان
به‌واتای ئارقن، ئاموور و ئاره‌ق و ئاقیله

پیاهه کان؛ سواره کان. (علامت جمع)

+ئا: پاشگریکه دهچهسپی به پاش ریشهی کار(فیعل)ه وه وه دیکا به(سیفہ تی فاعیلی) وه ک : خورا؛ زانا؛ بینا. (پسوند)

ئائلی: [ناو] زورداری؛ ملهپوری. (زور گویی)

ئاؤش: (ف.مشه) هیشتا؛ هیژ. (تاکنون)

ئائه مهسه: ئائه مهیه؛ خویه تی؛ به تیز وتانه ییشه وه دهوتریت. (این است)

ئائیت: [بهند] له ئاوئیستایشدا ئائیت هاتوو، واتا: ئیستا؛ ئه لعان؛ نهو. (الان)

ئائیش: [ناو] کار؛ شول؛ که سب؛ ئیش؛ تیگوشان؛ خه بات. (کار؛ شغل)

ئائیل: [ناو] مندال؛ زارو. (بچه)

ئابا: گه وره باوکانی پیشو؛ جه ددی گه وره. (اعلی جد)

ئاباجی: [ناو، ت] تد؛ خوشکی گه وره؛

باجیی گه وره؛ پوور. (خواهر بزرگ، عمه)

ئاباد: [ئاوه لئاو] ئاوا؛ ئاوه دان؛ پاشگر، به واتای (ناوی بک) ئاوه دان که رومه (آباد)

ئابادی: فد: [ناو] (۱) نامه ی چه په رخانه. (نامه پستی) (۲) ئاوه دانی. (آبادی)

ئابان: [ناو] فد: ناوی مانگی دووه می پائیزی سالی هه تاوی. (آبان)

ئابرو بردنه سهر لقی دار: (ب) ریسواکردن و له قاودانی نه هیینی که سیک. (رسوا کردن)

ئابروو به که سیکه وه نه هیشتن: ئابروو بردن؛ ریسواکردن، بوون به هوئی ئابروو چوونی که سیک. (آبرو بردن، رسواکردن)

ئابروودار: فد: [ئاوه لئاو] به شه ره ف؛ ئابروومه ند. (باشرف؛ آبرومند)

ئابروو کرینه وه: [چاوه هت] کاریک که له ریسواوونوی که سیک به رگری بکا. (آبروی- کسی را خریدن)

ئابروو مه ندانه: فد: شه رافه تمه ندانه؛ به- شیوازی ئابروومه ند. (شرافتمندانه؛ آبرومندانه)

ئابسال: فد: تهره سال. (سال پر بارش)

+ ئابشار: فد: [ناوی تیگه لئاو] زیاتر سیهه مین زهره ی توپی والیباله که به نهیم ده دریت به زه مینی هه ریفدا.

(آبشار؛ اسپک)

ئابشور: [ناو، ت] دیکوریک که ئاوی پیدا بیته خوار زیاتر ده ستکرده له بینادا. (دکور منزل که

از آن آب سرازیر شود)

ئابله: [ناو، ت] (ف.مشه) هاو له؛ ئاوله؛ خوریک. (آبله)

ئابله کوت: [ناو، بک] (ف.مشه) هاو له کوت؛ خوریک قوت. (آبله کوب)

ئابنوس: [ناو، ت] فد؛ فرد؛ اند؛ سه خته داریکی رهنگ قاوه یی توخه. (آبنوس)

ئابنوسی رهنگ: فد: رهنگی قاوه یی توخ. (آبنوسی رنگ)

ئابووریناس: [ناو، بک] پسپوری زانستی ئابووری، ئیکونومیست. (اقتصاددان)

ئابه وه ت: [ناو] ئه م وشه یه هه ور امیه و له- ئاوئیستایشدا هاتوو، ئاوات؛ ئاره زوو. (آرزو)

ئابیده: [ناو] (۱) بینای گه وره؛ کوشک. (قصر) (۲) ئاپو؛ کوته ل. (مجسمه)

ئاپا: [ناو] خوشکی ئاپو؛ پوور. (عمه)

ئاپارتی: [ئاوه لئاو] تد؛ فد: ئاپاردی بی حه یا؛ هه لگیرو؛ ره دوو که وتوو؛ (به تورکی ئاپاردی-

واتا: بردی، هه‌لیگرت؛ له‌چاوه‌گی ئاپارماخ).
(آپارتی)
ئاپاندیسیت: [ناو] **فد؛ فرد؛ اند:** ئازاری
 په‌نمین و چلک‌کردنی ریخوله‌کویره.
(آپاندیسیت)
ئاپته‌ر: [ناو، ئاوه‌لناو] شیت؛ دیوانه. **(دیوانه)**
ئاپته‌ری: [ناو، به‌ره‌می چاوه‌گه] شپتی؛
 شه‌یدیایی. **(دیوانگی)**
ئاپ‌پژین: ئاو پ‌پژین. **(آب پاشیدن)**
+ ئاپوره: (۱) [ئاوه‌لناو، ناو، ت] [مروقی سووک
 و بی‌بایه‌خ، بو‌ره‌پیاو. **(انسان بی‌ارزش)** (۲)
 ده‌ربه‌ده‌ر؛ مشه‌خت؛ شتی بی‌بایه‌خ و چرووک.
(دربدر)
ئاپوژن: [ناو، ت] ماموژن. **(زن عمو)**
ئاپی: [ناو] برای‌باب؛ ئاپو؛ مامه؛ مام. **(عمو)**
ئاپی‌مووس: [ناو، ت] یارییکه. **(اسم یک
 بازی است)**
ئاپیس: [ناو] **هیند؛ فد:** (۱) ناوی گای
 موباره‌کی هیندیه‌کان که ده‌یانپه‌رست؛ ناوی
 گاییک که بو‌جه‌ماوه‌ریک له‌هیندوستان
 موباره‌که. (۲) مه‌یمونی که شیوه‌ی ئینسان
 ده‌دا. **(آپیس)**
ئاناشه: [ناو، ت] **فد؛ فرد:** ئه‌ندامی بالو‌یزخانه.
(عضو سفارت)
ئاثر: [ناو] ئاور؛ ئاگر؛ له‌پیشینه‌دا هاتر بووه.
(آتش)
ئاثره‌ش: [ناو] ئاگادار و زی‌په‌وانی ئاور له
 ئایینی زه‌رده‌شتدا. **(نگهبان آتش در آئین
 زردشت)**
ئاثل: ناره‌وا. **(ناروا)**

ئاتالی: [ناو] مو‌لت. **(مهلت)**
ئاتل و باتل: [به‌ند] عاتل و باتل؛ بی‌کار؛ ماتل؛
 فیرو؛ بی‌سوود. **(عاطل و باطل)**
ئاتولیه: [ناو] **فرد؛ فد؛ اند:** (۱) کارگای
 هونه‌ری. (۲) کارگا و نومای‌شگای هونه‌ری؛
 ئاتلیه. **(آتلیه)**
ئاتو به‌ده‌سدان: به‌لگه یان بی‌هیزی له
 به‌رانبه‌ر حه‌ریفدا نیشان‌دان و هه‌ستی
 سه‌رکه‌وتوویی به‌حه‌ریف‌دان بو‌ییانو و گرتن.
(آتو به‌دست کسی دادن)
ئاتوم؛ ئه‌توم. [ناو] **اند؛ فد؛ فرد:** ئه‌توم،
 بچوو‌کتربین به‌شی هه‌رماکیک، گه‌ردیله. **(اتم)**
+ ئاتوون: قات و قری. **(قحطی)**
ئاته‌شمار: [ناو، ت] ماریک که په‌هنگی سووری
 ئاته‌شیهه. **(مار آتشی رنگ)**
ئاته‌شه: [ناو] **فد:** ئاته‌شه‌ک: (۱) ئاوره؛
 زه‌رده‌به‌رین. **(زرده زخم)** (۲) سووزاک.
(سووزاک)
ئاته‌شه‌ک: [ناو] نه‌خوشینی سووزاک.
(سووزاک)
+ ئاته‌گ: [ناو] (۱) ئاته‌کی‌زین؛ ئه‌و ته‌خته
 چه‌رمه که ده‌که‌ویته ژیر پ‌رانی
 سوار. **(چرم زیر ران سوارکار)** (۲)
 گوشتی لانه‌پ‌رافه‌ی حه‌یوانی سه‌ر پ‌راو.
(گوشت دنده) (۳) داوینی که‌وا؛ شاقه‌ل.
(دامن؛ تریج‌قبا)
ئاتیل: [ناو] ته‌وقه‌ییکه ده‌یکه‌نه مل بو‌که‌متر
 جو‌لانه‌وه‌ی گه‌ردن له‌کاتیگدا ئازاریکی
 پیگه‌یشتیی. **(له‌پزیشکیدا)** **(آتل)**
ئاتیوان: [چاوه‌گه، ت] تاواندنه‌وه؛ ئاتیواندن.

(ذوب کردن)

ئاچ: [ناو] **فد:** (۱) ئاژ؛ ددانه؛ قورنج قورنج؛ زبری بهرده ئاش، زبری و ددانه ی برپه‌ند. (۲) ددانه ی ژیر لاستیکی سه یاره. (ددانه)

ئاچکاری: **فد:** [به‌ره‌می‌چاوه‌گه] دروست-کردنی ددانه به به‌رد یا ئاسن، بیراز کردن؛ قورنج قورنج کردن؛ گرنج گرنج کردن. (ددانه ددانه کردن)

ئاچو: [ئاوه‌لناو] رَهق؛ سه‌خت و سفت. (سفت)

ئاچور: [ناو] واتا خشت و که‌رپووجی-سووره‌وه‌بوو. تییینی: خشتی ئاچور له خاکی تاییه‌ت که هه‌مان خاکی چیکردنی جه‌رپه‌یه، دروست ده‌کریت (خاکی رۆس) گله‌سووره‌ی تاییه‌ته، به قالب لیدانه‌که‌ی ده‌لین خشت پیژی یاخشت برین و به سوور کردنه‌وه‌که‌ی ده‌لین ئاچورپه‌زی؛ وه‌ک: [ئاشپه‌زی وچاپه‌زی]، و به کووره‌که‌ی ده‌لین کووره‌ی ئاچورپه‌زی؛ وه‌ک: کووره‌ی قسل و گه‌چ په‌زی. (آجر)

ئاچورپه‌ز: [ناوی تیکه‌لاوی بک] **فد:** که‌سیک که خشت سوور ده‌کاته‌وه و ده‌یکاته ئاچور. (آجر پز)

ئاچورپه‌زی: [به‌ره‌می‌چاوه‌گه] **فد:** (۱) کاری که‌سیک که خشت سوورده‌کاته‌وه و ده‌یکاته ئاچور. (آجر پز) کووره‌ی سووره‌وه‌کردنی ئاچور. (آجر پیزی)

ئاچورپیژ: [ناو،ب] خشت بر بو ئاچور. (خشت زن)

ئاچورپیژی: [به‌ره‌می‌چاوه‌گه] کاری خشت پیژان بو ئاچور. (خشت آجر زنی)

ئاچورچن: [ناو،ب] (۱) که‌سیک که دیوار به ئاچور هه‌لده‌ستینی و دروستیده‌کا. (۲) که‌سیک که خشتی ئاچور له ناو کووره‌دا به شیوه‌ی تاییه‌ت ده‌چنی بو سووره‌وه‌کردن. (آجرچین)

ئاچورفه‌رش: [ناو،ت] **فد:** جیگاییک که به ئاچور داپوش‌راییت، وه‌ک: شه‌قامی به ئاچور روو کیش کراو. (آجر فرش)

ئاچورکار: [ناو،بک] **فد:** که‌سیک که به ئاچور به‌ننایی ده‌کا. (آجر کار)

ئاچورکاری: **فد:** (۱) [به‌ره‌می‌چاوه‌گه] بیناییک که به ئاچور دروستکراوه؛ دیواری ئاچورکاری. (۲) [به‌ره‌می‌چاوه‌گه] کاری به‌نناییک که به ئاچور دیوار دروست ده‌کات؛ به‌ننایی به ئاچور. (آجر کاری)

ئاچوری: [ئاوه‌لناو] **فد:** (۱) له ئاچور دروستکراو. (۲) [ناو] رهنگی خشت یا هیریاری سووره‌وه‌کراو. (آجری)

ئاچوری ئه‌سفه‌نجی: [ناوی تیکه‌لاو] **فد:** ئاچوری کونکون و سووک؛ ئاچوری کفه‌ل. (آجر اسفنجی)

ئاچوری پاشکار: [ناو،ت] ئاچوری لای ژووره‌وه. (ئاوه‌وه) له دیواردا. (آجرتوکار)

ئاچوری پیشکار: [ناو،ت] ئاچوری لای ده‌روه (رووی ده‌روه) له دیواردا (آجروکار)

ئاچوری خه‌تایی: [ناوی تیکه‌لاو] **فد:** ئاچوری ته‌واو ۲۰ × ۲۰ سانتیم بو ئاچورفرشی خیابان له قه‌دیم‌دا. (آجر ختایی)

ئاچوری فشاری: [ناو،ت] **فد:** ئاچوری نه زور باش بو دانانی سفت کاری. (آجر فشاری)

ئاچورى كاشى: [ناوت] **فد:** ئاچورىك كه يهك پرووى كاشى بى. (آچر كاشى)

ئاچورى نوما: [ناوت] **فد:** ئاچورىكى لووسى جوان يا نه خشه دار بو داپوشىنى نوماى بينا. كه ۳ يا ۵ سانيم بارستاي ههيه و به قه د نيوه ئاچور ياكه متر پانايى ههيه و به درژايه تى ئاچورى ئاساييه. (آجر نما)

ئاچورى نه سووج: **فد:** [ناوت] ئاچورى كه له خاكى نه سووج چى بووبى. (آجر نسوز)

ئاچهك: [ئاوه لئاو] رژد؛ چكوس، دهست قوچاوا؛ به ئيره يى؛ بهرچاوته ننگ، قه- لس. (خسيس)

ئاجى كه باب: [ناوت] **تد:** **فد:** ناوى لولله كه باييكه كه له بهر ئيسيوهت و بيبارى زور تامى تاله، زياتر بو گورپى تامى شيرىنى گوشتى وشتره و جورىك خاپاندنى موشته- ريبه، له هه ندى كه بابخانه كاندا. (آجى كباب)

ئاچيل خورى: **فد:** (۱) [ناو] ده فرى ئاچيل- تى كردن. (ظرف آچيل خورى) ۲. كارى خواردنى ئاچيل. (چهره ز). (خوردن آچيل)

ئاچيل فروش: [ناوت] چهره ز فروش. (آچيل فروش)

ئاچيه: [ناو] دهورى كلاس و گيوه. (گيوه)

ئاچار: [ناو] كليل، كليل. (سوئچ).

كليد (۲) كه رهسته ي توند و شل كردنى پيچ وموره و جهر. (آچار)

ئاچار تالين: [ناوت] **فد:** ئاچارىكى شهش گوشه يه بو توند و شل كردنه وه ي جهرى تالين كه سهرى جهره كه چاليكى شهش گوشه يه و ئاچار ده چى

به سهرى جهره كه دا. (آچار آلن)

ئاچار بو كس: [ناوت] **فد:** چهند نه ندازه سهره ئاچارى رينگه كه تنيا ده سكيكيان هه يه و به سهره ئاچاره كان ده خوا. (آچار بو كس)

ئاچار ته خت: [ناوت] **فد:** ئاسنىكى لاپانه ههر سهرىكى به ژماره ييك پيچ ده خوا و شهش گوشه يه و سهرى شهش گوشى پيچ ده چيته نيويه وه. (آچار تخت)

ئاچار شىلاقى: **فد:** [ناوت] جورىك لولله گر كه ده مه كه مى ميزان ده كرى و به هيزى كه به سهريدا ديت چاكتر لولله ده گريت؛ زياتر بو لولله قهوى به تاييهت بو كردنه و به سته- وه ي فيلتپرى رپونى سهاره. (آچار شلاقى)

ئاچار رينگ: [ناوت] **فد:** ئاچارىكى ناوچالى شهش گوشه يه كه پيچ ده كه ويته نيوى. تاييهت بو جهرى سهر رينگى ته گهرى سهاره. (آچار رينگ)

ئاچار فه رانسه: [ناوت] **فد:** ئاچارى جهر كردنه وه و جهر توند كردن كه ده مه كه ي (زور تا كه م) ميزان ده كريت؛ (ب) كه سيك كه هه موو كارىك بزائيت و نه نجامى بدا و دا نه ميئيت له كردنى هيچ كارىكدا؛ (كابرا له و رپى خراوه دا ئاچار فه رانسه يه) (آچار فرانسه)

ئاچار قوفلى: [ناوى تيكه لئاو] **فد:** ئاچارىكه نه ندازه كه مى ميزان ده كريت و دواى گرتنى پيچ قوفل ده بيت. (آچار قفلى)

ئاچار كيشى: **فد:** [به ره هه مى چاوه گه] توند كردنه وه ي به ينا به ينى جهر گه لى سهاره و ههر كه ره سته ي جهر دار بو ئه ر خه يان بوون له وه ي كه شل نه بوونه ته وه. (سفت كردن)

پیچهای ماشین. آچار کشی)

ناچمه ز: [ناوه‌لناو] **تد؛ فد؛** تم وشه یه له‌تور کیه وه هاتوو و اتا؛ نه کراوه؛ به‌ستراو. (۱) هه‌ر گری، که نه کریته وه. (۲) هه‌ر ریگاییک به‌سترای و نه کریته وه. (۳) حاله‌تی له شه‌تره‌نجا که مورهبیک (داسیک) نه‌توانیت بگو‌یزریته وه له بهر ئه وه له راستی شادایه و به‌ری شای گرتوو. (آچمز)

ناچی: [به‌ند] په‌ری چی؛ بوچی؛ ئه راجی. (برای چه)

ناحیل: [ناو] ته‌مهنی به‌ینی جه‌حیلی و پیری (میانسال)

ناحیلی: [ناو] ژبانی نیوه‌راستی (به‌ینی) جه‌حیلی و پیری. (میان سالی)

ناخال: [ناو] ناخال؛ نا‌شغال؛ کلیشی و پیسی. (اشغال)

ناخاندن: [چاو‌گه‌ت] نا‌خینه وه په‌ستاوتن و پرکردن. (پرکردن)

ناخاوتن: [چاو‌گه، نا‌خافتن؛ قسه‌کردن. (حرف زدن)

+ ناخایوک: [ناو] جو‌ریک سه‌قر. (نوعی باز) **ناخایه‌تی:** نا‌غایه‌تی. (آقای)

ناخپول: [ناو، ت] (۱) قورشیلان بو‌ه‌ور. (گل را آماده کردن برای سفالگری و بنایی)

(۲) خو‌له‌پوتی؛ یاری به‌خول. (خاک بازی) (۳) قوره‌بان. (گل اندود کردن پشت بام)

ناختفی: [ناوه‌لناو] ته‌واو که‌چه‌ل. (به کلی کچل)

ناخته: [ناوه‌لناو] (۱) نه‌خته؛ یه‌خته؛ گون-ده‌ره‌نیرو؛ خه‌ساو. (اخته)

ناخچه‌واش: [ناو] گیاییکی خوارده‌مه‌نییه. (آخچه واش)

ناخرجار: دو‌ابین جار. (آخرین مرتبه)

ناخرچوپ: دو‌ادلوپ. (آخرین قطره)

+ ناخرخیر: [ناوه‌لناو، ت] عاقیبه‌ت به‌خیر؛ هه‌ر کاریک ده‌رئه‌نجامی به‌خیر و خو‌شی بگات. (عاقبت به‌خیر)

ناخرده‌ست: [به‌ند] (۱) ده‌ستی ناخر؛ دو‌ابین کایه له قوماردا. (آخرین دست)

(۲) [ناو] ناخر و عاقیبه‌ت؛ سه‌رئه‌نجام. (آخر دست)

+ ناخرزه‌مان: [ناو، ت] **فد:** (ب) دونیا ناخربوون. (آخر زمان)

+ ناخرشه‌پ: [ناوه‌لناو، ت] (۱) که‌سیک که له پروژانی دوایی ژباندا خیر نه‌دیو بیت. (آخر شر) (۲) [به‌ند] ناخر شه‌پ، دوا‌هه‌مین کیسه. (آخرین جنگ)

ناخرو‌ثاقیبه‌ت: سه‌رئه‌نجام، تاکام؛ ناخرو‌عاقیبه‌ت خیر بی. (آخر و عاقبت)

ناخره‌ناسه: دووا هه‌ناسه. (ب) مردن. (آخر نفس)

ناخری: (ب) هه‌ر؛ ناخری راست پی نه‌وتین؛ هه‌رچی پیم گوتی ناخری به‌قسه‌ت نه‌کردم؛ [ناوه‌لناو] دووا هه‌مین؛ له تاکامدا. (سرانجام)

ناخری کار: برانه‌وه؛ ته‌واو‌بوون؛ عاقیبه‌ت؛ ته‌واو‌بوونی کار. (آخر کار؛ عاقبت)

ناخرین: [ناوه‌لناو] **فد:** دوا‌هه‌مین (آخرین) **ناخرین جار:** جاری ناخر؛ دوا‌هه‌مین که‌په‌ت. (آخرین بار)

ناخرین قیمة‌ت: [ناو، ت] له و قیمة‌ته که‌متر

نیفرۆشم؛ لهو قیمة ته زیاتر نایکپرم، ئاخیرین قسه‌ی موعامه‌له. (آخرین قیمت)

ئاخفت: [رابطووردووی ئاخافتن] قسه‌ی کرد، گوتی. (حرف زد)

+ئاخفتن: [چاوگه] (۱) ئاخه‌فتن، قسه‌کردن. (حرف زدن) (۲) کرانه‌وه‌ی برین؛ ده‌مدانه‌وه‌ی برین؛ ده‌مکردنه‌وه‌ی برین. (بازشدن زخم)

ئاخفین: [چاوگه] (۱) ده‌مکردنه‌وه‌ی خونچه‌ی گول. (باز شدن غنچه) (۲) قسه‌کردن. (حرف زدن)

ئاخ‌کوڵان: [چاوگه،ت] عه‌رزه‌ه‌ل‌کوڵین. (کندن زمین)

ئاخگه: [ناو،ت] ئاو‌یلکه؛ قه‌یران؛ گیانه‌ل؛ ته‌نگانه. (دم مرگ؛ تنگنا)

ئاخل: [ناو] فد؛ تد؛ ئاخله، (۱) خه‌رمانه‌ی مانگ. (هاله ماه) (۲) جیی داکردنی مه‌ر و مالت، جوړیک ته‌ویله‌ی مه‌ر و مالت، هوڵ. (اغل)

+ئاخله: [ناو] (۱) قه‌ل‌غه ته‌پاله؛ کو‌شکه‌لانی ته‌پاله. (دیوار تاپاله) (۲) قه‌یران. (قیران) (۳) خه‌رمانه. (هاله) (۴)

پاپوکه. (چنبه)

ئاخله‌دان: [چاوگه،ت] (۱) پاپوکه‌خواردن. (چنبه) (۲) کو‌زبه‌ستن به‌ده‌وردا و کو‌بوونه‌وه له ده‌وری شتییک. (حلقه زدن دور چیزی)

ئاخ‌له‌وه‌ر: [ناو] ئاخسبات؛ کاتی سه‌رده- ره‌ینانی گیا و له‌وه‌ر له ژیر خاک؛ نیوه‌ی ئاخ‌ری ره‌شه‌مه (نیمه‌آخ‌راسفند)

ئاخله‌وی: [ناو] تد؛ یاغله‌وی، قابله‌مه‌ی

سه‌ربازکه له تاوه ده‌چی. (یاغله وی)

ئاخلیقینک: [ناو] تاوه؛ یاغلاوی. (تابه؛ یاغله- وی)

+ئاخن: (۱) [پاشگر] واتاکه‌سیک که ده ئاخیت‌ه‌وه. (تپاننده) (۲) ئاه و هه‌ناسه هه‌ل‌کیش. (کسی که آه می کشد) (۳) پاشگر؛ ده‌رپو‌ش و سه‌رپو‌ش؛ گونجه‌ئاخن؛ رو‌چن ئاخن. (درپوش. پوشاننده)

ئاخنه‌با؛ ئاخنه‌بات: ک‌ئاخ‌له‌وه‌ر.

ئاخ‌وو‌ئوخ: (۱) [ده‌نگه‌ناو] ده‌رپ‌رینی بی‌زاری. (۲) ناز و قه‌مزه. (آخ و اوخ)

ئاخ‌وو‌ئوخ لی‌رین: [چاوگه،ت] (ب) له زمان خستن به‌لیدان و دارکاری. (از ناله انداختن)

ئاخ‌وو‌ئوف: [ده‌نگه‌ناو] ده‌نگیکه بو‌ده ره‌پ‌رینی ئیش و تازار و هه‌روه‌ها که یف‌خو‌وشی. (آخ، آخیش)

ئاخ‌وتف: به‌ده‌نگ و سه‌داوه تف و به‌ل‌غهم فریدان. (آخ و تف)

ئاخ‌وتن: [چاوگه،ت] ئاخ‌وتن؛ دووان؛ قسه‌کردن. (حرف زدن)

ئاخ‌وراو: [ناو] گولاو؛ ئاخ‌وری ئاو تیدا خواردنه‌وه‌ی ئاژل. (آب‌خور)

ئاخ‌وربه‌رز: [ئاوه‌ل‌ناو] (ب) به‌فیز؛ لووت‌به‌رز و زیاده‌خواز. (زیاده طلب)

ئاخ‌ورچه‌ور: [ئاوه‌ل‌ناو] (ب) ساماندار و خوش‌بزیوو؛ تیروته‌سه‌ل. (کنایه از پولدار)

ئاخ‌ورچی: [ناو] مه‌یتەر؛ ئاگاداری کاری ته‌ویله و ئاخ‌ور. (مه‌تر)

ئاخ‌وره: [ناو] ئاخ‌رگه؛ می‌شوله‌کو‌یره. (پشه ریز)

ئاخوم: [ئامرازت، ئاخو؛ داخو؛ ئايا؛ توپيژی. (توگویی؛ آيا)
ئاخوه‌وه‌ند: [ئاوه‌لئاو+ئاو] هونه‌رمه‌ند؛ زانا له-هونه‌ردا. (هنرمند)
ئاخوين: [چاوه‌گه] چاک‌بوونه‌وه‌ی برین؛ گۆشته‌زوون هینانه‌وه‌ی برین. (التیام زخم)
ئاخه: [ناو] ئاغا. (آقا)
ئاخه‌په‌ش: [ناو،ت] خوئی په‌ش؛ بوول؛ خو له‌میش (خاکستر)
ئاخه‌فته‌ر: [ناو،بک] وێژه‌ر؛ قسه‌که‌ر. (گوینده)
ئاخه‌فتیار: [ناو،] وێژه‌ر؛ که‌سیک که له کوپ و مه‌جلیسا قسه ده‌کات یان له لایه‌ن کوپیکه وه‌قسه ده‌کات. (سخن گو)
ئاخه‌لیوکوتایی: [ناو،ت] ئاخ‌ر و ئۆخری کار. (آخ‌های کار)
ئاخیره‌ت: [ناو] (ب) قیامه‌ت. (قیامت)
ئاخیزا: [ر‌اب‌وردو] ئاخیزی کرد؛ هه‌لسا؛ ر‌ابوو. (بلندشد)
ئاخیزگه: [ناو] جیی ر‌اپه‌رین و سه‌ره‌ه‌لدانی که‌سیک یان بیر و باوه‌پیکه‌ی نوی. (مکان پیدایش. خاستگاه)
ئاخیفتن: [چاوه‌گه] ر‌واندن. (رویاندن)
ئاخیفینی: کولانه‌وه‌ی برین. (به درد آوردن و دستکاری زخم)
ئاخیوتن: [چاوه‌گه،] گیرانی ئه‌سب بو و شک بوونه‌وه‌ی عاره‌قی له‌شی؛ ته‌راتین. (گرداندن اسب)
ئاخیوه‌ر: [ناو،بک] بیژه‌ر. (گوینده)
+ ئادا: (۱) [ناو] له‌ زبانه‌کانی پروگرام نووسینی کامپیوته‌ر. (زبان برنامه نویسی

کامپیوتر). (۲) خوشکی گه‌وره. (خواهر بزرگ)
ئاداب‌تور: [ناو] اند؛ فد؛ له‌ کوردیدا ئه‌م وشه‌یه نییه، که‌ره‌سته‌ی گوپینی کاره‌بای دوو ته‌ره‌فه به‌یه‌ک ته‌ره‌فه به‌ و لتازیکه که‌متره‌وه. (آداب‌تور)
ئاداب‌وپرسووم: [ناو،ت] کوئی داب و ده‌ستور؛ دابونه‌ریت. (آداب و رسوم)
+ ئادار: [ناو] شوینه‌وار. (جای بودن؛ نشانه)
ئادار به‌سه‌ر پاداره‌وه نه‌مان: (ب) ویران بوون، ژیرۆژوور بوون؛ خاپوور بوون. (ویران شدن)
+ ئاداروک: [ناو] جه‌ژنی سالی نوی مانگی خاکه‌لیوه؛ نه‌روژی دابی کون. (عید نوروز قدیمی)
ئاداش: [ناو] ئابرا؛ برای گه‌وره؛ ئاوال؛ دوست؛ هاوالی‌هاومه‌پرامی پامیاری و حیزبی؛ په‌نگه له‌ ئارکاداش ویولداشی تورکیه‌وه هاتیبت که‌ هه‌ر به‌و مانایه‌یه (آقاداتاش. رفیق)
ئاداک: ئادا؛ دوورگه؛ په‌له‌پیک وشکی له‌ ناو زه‌ریادا؛ (جزیره)
ئادامس: [ناو] فد؛ بنیشتی فه‌په‌نگی. (آدامس؛ سقز فرنگی)
ئادانی: به‌موفابوون؛ به‌که‌لک‌بوون؛ به‌ سوود بوون. (پرسودی)
ئادرپس: [ناو] اند؛ فد؛ شوین؛ نیشانی؛ دیاری کردنی جیگاییک به‌ وته‌ یان نووسین. (آدرس)
ئادگار: [ناو] روخسار؛ پوته‌راک؛ قه‌ل‌فه‌ت؛ سیما؛ به‌ژن و بالا. (شمایل)

ٲادو: [ناو] خوٲسى؛ كه ٲف؛ شادى. (شادى)
+ٲادوٲده: [ناو] (١) بٲارچن؛ بٲله كان. (بٲلچه
وجبن) نٲره ژهن؛ دارى به ٲنى دوو لوٲله ٲ له
 مه شكه دا. (چوب بٲن دو دسته مشك)
+ ٲاده: [ناو] **ٲده**، (١) دوورگه، به شى له
 وشكايى نه زور گه وره كه ده وړانده وره كه ى
 ٲاوه. (جزيره) (٢) جٲناو بو مٲبٲنه. (ضمير براى
 ماده) (٣) بٲار. (وجبن) (٤) ته له. (ٲله)
ٲادهر: [ناو] ٲاژه، ٲاگر، ٲاور، ٲاهير. (آذر آتش)
ٲادهر بهر زبن: [ناو، ٲ] ٲاژه بهر زبن، ناوى ٲه-
 ره سٲگه بٲككى زه ٲده شٲٲانه. (نام
 ٲرستشگه ى است در دٲن زردشت.
ٲاده نك: بٲده نك به، داده نك، قور و قه ٲ.
 (ساكت شو)
ٲاده ى: داده ى، وشه ى هاندان. (ها، زود باش)
+ ٲادى: [به ند] ٲه ى، ٲه دى، به ى،
 ٲه ى. (بله)
ٲادٲنده: [ناو] كولكه زٲر ٲنه، كه سكه سوور،
 كولكه ره نكٲنه، ٲه لكه ره نكٲنه، ٲه ستونه زٲر-
 ٲنه، كه سكو سوور. (قوس وقزح، رنگٲن كمان)
+ ٲار: [ناو] (١) ٲه كه ى ٲه ندازه بو ٲٲوانى
 زه وى و ٲانايى به ران به ١٠٠ مٲكاب. (آر.
 برابر ١٠٠ متر مربع) (٢) ٲاشگر: دٲدار،
 كر ٲار، گرفتار، كردار، جوو ٲٲار. (ٲسوند)
+ ٲارا: **ٲده**، ٲد: [ٲاشگر] رازٲنه، چه مه نٲار،
 مه جٲس ٲارا. **ٲد:** به ٲن (ٲسوند: آرا، مٲانه)
ٲاراد: حاله ٲى تامه زرو ٲى و خو ٲى ٲنسى له
 هه ندى چه جٲلاندا. (مٲل جنسى شد بٲد در بعضى
 جوانان)
ٲارارات: ٲاگر هات؛ ٲاگر وه شان؛ گر كان؛

ناوى كٲوى ٲاگر ٲداغ ٲان ٲوگر ٲداغ (آرارات)
ٲاراس: (١) ٲه سر؛ فرمٲسك؛ (اشك) (٢) ناوى
 چو مٲكه له سنوورى ٲٲران و ده و له ٲى ٲاژه-
 ربا ٲچاندا. (رود ارس)
ٲاراستن: (١) خستنه ٲشت گوى. (ٲشت گوش
 انداختن) (٢) [چاوگه] خه مٲاندن. (آراستن)
+ ٲاراسته: **ٲده:** (١) [ٲاوه ٲناو + ناو، بهر]
 رازاوه؛ دهق دراو، ٲوشته، ٲار ٲش كراو، رازاوه،
 ته ٲو ٲوش. (آراسته) (٢) بهر ورو ٲو
 ناردن؛ ٲٲگر ٲن. (رو به كسى ٲر كردن)
+ ٲاراق: [ناو] نٲر و ٲاموور، ٲارهق و نٲل،
 ٲاقٲله و ماقٲله، ٲاكٲله و ماكٲله، ٲٲرهق و
 نٲل. (خٲش)
ٲاراك: [ناو] ٲاورگه، ٲاٲه شگا. (آٲشكده)
+ ٲارام: [ٲاوه ٲناو] و [ناو] [به ند] **ٲده:**
 (١) له چاوگه ى (ره م) ى ٲاوى ستا ٲٲه وه هاتووه
 به واتاى ٲشووده ركردن و چه سان هوه و
 بٲهن وه دان (٢) كر؛ ٲه سپا ٲى؛ هٲدى؛ هٲمن؛
 هٲواش؛ زٲر؛ ٲوقره؛ بى جووله؛ ٲاسووده؛
 له سه رخو؛ بٲده نك؛ ستار؛ شٲنه ٲى؛ ٲه سپه كه
 ٲارامه: شه ورو رٲٲه. (آرام) (٣) ناوى ده رٲاى
 به رٲنى ٲارام، له باكووره وه تا باشوورى گوى
 زه وى. (درٲاى آرام) (٤) ناوه بو ٲٲاوان. (نام
 مردانه)
ٲارام بوون: [چاوگه، ٲ] هٲواش بوون؛ بى-
 جووله بوون؛ هٲدى بوون؛ ٲوقره گرتن؛
 كر ٲوون؛ له سه ره خو بوون؛ دامر كان؛
 داسه كٲنٲن؛ هٲور بوون. (آرام شدن)
ٲارام بوونه وه: [چاوگه، ٲ] داسه كٲنٲن دواى
 ٲور ٲه ى. هٲمٲا ٲه ٲى دواى ناٲارامى؛ زٲر

بوونهوهی مندال^۱ له گریان؛ هه دادان. (آرام
گرفتن)

ئارام گرتن: [چاوهگه، ت] ئوقره گرتن،

داسه کینین؛ هیور بوون؛ هه دادان، ژیربوونهوه؛
سروهتن؛ دامرکان. (آرام گرفتن)

ئارام لی هه لگرتن: [چاوهگه، ت] زور بو هینان؛
هه راسان کردن؛ بی ئوقره کردن؛ تهنگ پی-
هه لچنین. (بی قرار کردن)

ئارامه ند: (۱) ئه رامه نه؛ فه قیر؛ بی ئه نوا.

(نیازمند) (۲) [ئاوه لئاو] ئارا تورکی واتا به یین؛
مهند واتا ماو؛ ئارامه ند واتا تیماوا؛ که سیک
که له کاریکا دابمینی؛ ده سه وسان. (وامانده؛
درمانده)

ئارامی: [ناو] (۱) ئه سپایی. (۲) حاله تی
هیمنی؛ هیواشی؛ هیوری؛ بیده نگی؛
له سه رخویی. (۳) نیوی قه ومیک کی میژویی.
(۴) لقی له زبانه لی سامی له پوژ هه لاتی
ناوه راست. (آرامی)

+ ئاران: (۱) هان، (تحریک) (۲) ورد کردن؛
هارپین. (خورد کردن؛ سودن) (۳) [ئاوه لئاو]
تووهره. (عصبانی) (۴) [ناو] گهرمه سیر؛ ئالان.
(گرمسیر)

ئارانجا: [ناو] شوینی گهرمین؛ ناوی پیشوی
که رکوکوک. (نام قبلی کرکوک)

ئارانندن: [چاوهگه، ت] (۱) هارپین؛ ورد کردن.
(خرد کردن. پودر کردن) (۲) کولاندنه وه. (به
درد آوردن و دستکاری زخم) (۳) هاندان.
(تحریک کردن)

ئارا و قارا: [ناو، ت] ئارام و قه رار؛ ئوقره؛
حه جمان. (آرام و قرار)

ئاربابا: [ناو] کیویکه له باشووری شاری
بانه. (کوه آریابا؛

ئاربه شک: [ناو، ت] چه خماخ؛ گیله نگیده ن که
به هاتن و چوونیک فیشه ک ده خاته بهر
خانی تفهنگ. (چقماق)

ئارتاخ: ئه و که سه یه به نه هینی شتی له
جیگاییک ده ریینی. (کسی که یواشکی
چیزی را از جایی درآورد)

ئارتروز: [ناو] **فد؛ فرد؛ اند:** نه خوشینی به یینی
جومگه و ئیسکه کانی برپه ی پشت و سووانی
کر کراکه می به یینی دوو ئیسک. (آرتروز)

ئارتزیه ن: [ناو] **اند؛ فد؛ فرد:** به رانبه ری ئه م
وشه یه له کوردیدا نییه. بیری زور قوول؛ بیری
ئارتزیه ن؛ بیری قوول تا مابه یینی دوو تووی
سه ختی زهوی که ئاوه که می هه لده قوولی و
نیازی به موئور پومپ نییه. (آرتزین)

ئارتوون: [ناو، ت] ئاته شخان؛ دوژه. (آتش
خانه؛ جهنم)

ئارج: [ناو] جوویک قامیشی گهرمه سیر.
حه یزه ران. (خیزران)

ئارچهن: [ناو] چه ناکه. (چانه)

ئارخته: [ناو] سهنگ سواریوون له خه ودا؛
موته که؛ ئارختک؛ موته؛ به خته ک.
(بختک؛ کابوس)

ئارخچن: [ناوی تیکه لئاو] ئاره قچن؛ کلای ژیر
میژه ر. (عرق چین)

ئارداڤ: [ئاوه لئاو] فیله باز؛ گزیکار؛ گزه ون؛
داوباز. (حیله گر)

ئاردبیژ: [ناو] (۱) هیله ک. (الک) (۲) [ناوی
بکه ر] که سیک که ئارد له هیله ک ده دا. (آرد)

الک کن)

ئارد ته قاندنه وه: [چا وگه، ت] ئارد بیژتن. (آرد الک کردن)

ئاردن: [چا وگه] هینان؛ هاوردن؛ ئینان؛ هانین. (آوردن)

ئارده مال: [ناوی تیکه لآو] بیلی ئاردمالین له ئاشدا. (آردروب)

ئاردوو: [ناو، ت] (۱) ئوردوو. (گیاه نرم برای شعله ور کردن و گیراندن آتش) (۲) سووته مه نی وه ک دار و چیلکه و چه ویل و ته پاله. (سوخت)

+ ئارده با: [ناو، ت] ئارده واه، تراوی ئاردی جو و ئاو بو ده باغی. (آرد جو آبکی برای دباغی)

ئارده باره: [ناو، ت] مزی یاریده دان له بارکردنی باره ئاشدا که ئاشه وان له ئاش - هییری ده ستینی. (مزد بار کردن بار آرد)

ئارده برنج: [ناو، ت] هارپوهی برنج. (آرد برنج)
ئارده توو: [ناو، ت] تووشیرینی کوتراو. (آرد توت، توت کوبیده)

ئارده ساوار: [ناو، ت] پیرخه نیله؛ ورده ساوار. (بلغور آسیاب شده)

ئارده شان: ئارداویژ. (آردی که از کناره سنگ آسیاب می ریزد)

ئارده شیله: [ناو، ت] تراوی ئارد و ئاو. (مخلوط آرد و آب آبکی)

+ ئارده ل: [ناو] (۱) سه ربازی که ته سب ده با بو بالاده ستی. (۲) پاسه وان؛ یاساول. (آردل)

ئارده لوو که: [ناو، ت] ئاردی زور ورد که له ناو

قوولکه ی ئاشدا ده مینیتته وه. (گرد آردمانده در گودال آسیاب)

ئارده لین: [ناوی تیکه لآو] ئارد بیژ؛ هیله ک. (الک)

ئارده نوک: [ناو، ت] هارپوهی نوک. (آردنخود)
ئاردی ته قیاوه: [ناو، بهر] ئاردی بیژراوه؛ ئاردی هیله ک کراو. (آرد الک شده)

ئاردی هه شته رخان: [ناوی تیکه لآو] ئاردی تاییه ت بو دروستکردنی توشه و شیرینیات که سپوسه که ی ته واهو گیرایی. (آرد بی سوس)

ئارزان: [ناو] ئارده بو پیش؛ ئاردی - ساوار. (آرد بلغور)

ئارزه: ئازه؛ ئه و؛ جیناوی سیهه م که سی می. (او، برای ماده)

ئارزه ن: [ناو] ئارگوشک؛ چه نه؛ چه ناکه؛ چه ناوه؛ ئه رزین؛ چه ناگه؛ ئارزینگ. (آرواره)

ئارزی: [ناو] سه رمایه ی تاییه ت. (سرمایه)
ئارزی: [جینا و ئازی؛ ئه وان؛ بو نیر و می.

(آنها برای نرماده).
ئارزینج: [ناو] ئارووک؛ ئاریک؛ میج. (سقف)

ئارژین: ئارژین؛ ئاو به ردانه وه سه ر مه زرا یا زه وی به شینه یی و سه لیه. (هدایت آب به مزرعه)

ئارشام: ناوی باوه گه وره ی داریووشی هه - خامه نشی. (اسم پدر بزرگ داریوش هخامنشی)

ئارشتی: [ناو] تیر؛ تیری په یکاندار. (تیر ییکاندار)

ئارشه: [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ کهمانی

ویلوون و کهمانچه و ویلونسیل لیدان.
(آرشه)

+ **نارقان:** [ناو] بارئاش. (بار برای آسیاب)
+ **نارگوون:** [ناو] تهنندور. (تنور)

نارماز: [ناو] (۱) گزمووله. (تيله خاکی) (۲)
جهنجه پری ئاو هه لکیشان له بیر؛ جهنجه پری
کاریزه لکهن که خوئی بیری پی دهدردینن.
(چرخ چاه)

نارمانج خواز: [ئاوه لئاو + ناو، بک] هووگری به
ئامانج گه یشتن. (آرمان گرا)

نارمانج خوازی: [به ره همی چاوگه]
تایبه تمه ندیی نارمانج خواز. (آرمان گراییی)

نارمین: ئه هوهن؛ هیمن؛ رام کراو؛ رام بوو.
(رام شده)

نارن: [ناو] ئیسقانی شه ویلکه. (آرواره)

ناروار: [ناو] وشتری یه کساله. (شتر یک
ساله)

ناروان گرسکرن: [چاوگه، ت] بارئاش لیکردن؛
ئاروان هارین؛ دانه ویله هوو پکردن
(ورد کردن) (آرد آسیاب کردن)

ناروانلوک: [ناو، ت] لوک؛ وشتری نیبری
چوارساله. (شترنر چهار ساله)

+ **ناروانه:** [ناو] ئارد؛ ئار. (آرد)

+ **ناروانه:** [ناو] وشتری میوی چوارساله.
(شتر ماده چهار ساله)

ناروان هوو پکردن: [چاوگه، ت] بارئاش
لیکردن. (بار گندم را آسیاب کردن)

نارایی: [پاشگر] رازینه ری؛ وه ک: سفره ئارایی؛
سه فحه ئارایی؛ مه جلیس ئارایی. (پیواژه؛
آرایی)

ناروده: [ئاوه لئاو +] ژنی مالانگه پ؛ تیوه تلاو.
(بدکاره)

ناروک: [ناو] کفته ی به برپویش و گوشت
چیکراو. (کوفته با بلغور و گوشت)

ناروگوپ: [ناو، ت] ئال و گوپ؛ گوپینه وه.
(تعویض)

نارونه: له ئاو یستاد (ئه وارونه) هه یه به-
واتای؛ لاری؛ له فارسییدا (وارونه) هه یه به-

واتای سه ره ره هوخوار یا به راه ژوو؛ بوی هه یه-
له گهل ئارونه؛ به واتای لاری و که چ ره وی له
ریشه ییک بن. (وارونه)

ناروو: [ناو] (۱) هاروی؛ خه یار. (خیار)
(۲) ئاسمانه ی دم؛ مه لاشوو. (کام)

+ **نارووشک:** [ناو] باویشک؛ بایشک؛
باووشک، دم کردنه وه خو نه خواز له کاتی
بیتاقه تی و خه والوویدا. (خمیازه)

نارووشه: [ئاوه لئاو] (۱) بزوز؛ سه ریزیو؛ نا ئارام؛
بی ئوقره. (نا آرام) (۲) [ناو] ئاروشه؛ شه ویلکه؛
لاجانگ. (آرواره)

نارووک: [ناو] ئاریک؛ (۱) میچ. (سقف) (۲)
[ناو] کفته ی برپویش و گوشت. (شامی کباب)

نارویس: [ناو] وریس؛ گوریس. (طناب
ضحیم از مو)

ناروین: [ناو] تاقیکردنه وه؛ ئه زموون؛
ئیمتیحان. (آزمون)

ناره: [ناو] ئارد. (آرد)

نارهایی: [ناو] (۱) ژانیکی هه میشه یی له
له شدا. (آزار) (۲) تووشی ده ردیسه ری هاتن.
(دچار در دسر شدن)

ناره بانه: [ناو] ئه پابه؛ گاری. (ارابه)

+ **ناره زوو:** [ناو] تاسه؛ بیر؛ دل بوچوون؛ قین؛
قین؛ حهز. (آرزو)

ناره زوو به دل مان: (ب) نامورادی. (ناکامی)

ناره زوو به گورپردن: به نامورادی مردن. (آرزو
به گور بردن)

ناره زوو کردن: [چاوگه ی تیکه لآو] ئیشتیا کردن؛
ناره زووی گه یشتن به دلخواز؛ مه یل و
تامه زرویی کردن. (آرزو کردن)

ناره زوو هانتهدی: به راه ورده بوونی ناره زوو؛
به ناره زوو گه یشتن. (اجابت آرزو)

ناره زووی خاو: خه یالی خاو؛ ناره زووی بیهووده.
(آرزوی محال)

ناره زووی دورودریژ: ناره زووی دریژ خایه ن
و دژوار. (آرزوی دور و دراز)

ناره سه: ئافهرین. (آفرین)

ناره ش: [ناو] ناره قه. (عرق تن)

+ **ناره ق:** [ناو] ئاموور؛ ئاقیله؛ باسکیش؛
ئیره قه؛ ئاموور؛ ئیله قه؛ ئه مبور؛

ئاقیله. (قطعه دراز خیش)

ناره ق پیکردن: [چاوگه ت] (ب) هیلاک-
کردن؛ (۲) خه جالته کردن. (کنایه از خسته یا
شرمنده کردن)

ناره ق جوش: [ناو، ت] ناره ق سووت؛ زیپکه ی
ورد به هو ی تولیدان و ناره ق کردنی پیستی
له شه وه. (عرق سوز؛ جوش زدن بعلت عرق
سوزشدن)

ناره قچن: [ناو، ت] (۱) به پروله داریکه
ده یکنه به نیو کونی لووتی که ل یان و شتردا
بو ئارام کردنه وه و راکیشانی. (مه ارشتر) (۲)
کلاوی ژیرمه ندیل. (شب کلاه)

ناره ق چنیاو: [ناو، بهر] [ئاوه لئاو] (۱) که سیک
ناره قی وشک بوویته وه. (خشک شدن عرق)
(۲) (ب) له کارده رهاتوو. (کار آزموده)

ناره ق خور: [ئاوه لئاو، بک] که سیک که ناره ق
ده خواته وه؛ مه ی خور. (عرق خور)

ناره ق خوری: [ناو] کاری ناره ق خور؛ مه ی-
نو شی. (عرق خوری)

+ **ناره ق دهردان:** [چاوگه ت] ناره ق کردن؛

(۱) له گهرمادا یا به هیلاک بوون. (۲) له شهرم
و خه جالته دا عاره قی شهرم

دهردان. (عرق کردن)

ناره ق پزانندن: [چاوگه ت] (ب) زه حمه تی زور
له پیناوی کاریکا کیشان. (۲) ناره ق پرشتن به
هو ی هیلاکیه وه. (عرق ریختن)

ناره ق سووت: [ناو، ت] ناره ق سووز؛
سووتانه وه ی پیست به هو ی ناره قی زور
کردن به تایبه ت له ژیر باغل و به ینی پان،
له ئینسانی قه له ودا؛ یاسووتانی به ینی پای
مندال له بیشکه دا به هو ی میز کردن به
خویدا؛. (عرق سوز)

ناره ق سه گی: [ناو، ت] فد؛ (ب) ناره قی-
کشمیش یا ناره قی ده ست سازی هه رزان-

بایی. (عرق سگی)

ناره ق فروش: [ناو، ت] مه ی فروش. (می
فروش)

ناره ق کیشان: [چاوگه ت] ناره ق گرتن له
هه لمی، کولاندنی هه ندی گیا یا له میوه ی
گه راهه یا نیشاسته بیگ که بووه به گولو کوز و
پاشان به ئەلکول. (عرق گیری)

ناره ق کیشی: [به رهه می چاوگه] کاری

ئارەق دەرھینان و ئارەق گرتن. (عرق کچی)

ئارەق گرتن: [چاوغەت، ئارەق کیشان. (عرق گرفتن)]

+ ئارەقگەر: [ناوت، (۱) ژیر کراس. (زیر پیراهن) (۲) جلی ژیر زین. (نمد زین) (۳) کاری کەسیک کە ئارەق دروست دەکا. (کسی کە عرق درست می کند)]

ئارەقی جاترە: [ناوت، ئارەقی کە لە نەعنای کوی دەگیریت و بو زگ ئیشە باشە. (عرق نعنا)]

ئارەقی دار: [ناوت، ئارەقی چیو؛ ئارەقی کە ئەسیدئەستیک و ئەلکۆل میتیلیکی تیدایە و ژھراویبە و کەمی پارافین و نەفتالین و فینولی تیدایە؛ خواردنی دەبیتە هوی مەرگ یان کویری. (الکل چوب)]

ئارەقی رەشوشین دەردان: [چاوغەت، (ب) زور هیلاک بوون. (کنایە از خستگی بسیار)]

ئارەقی رەشوشین رشتن: [چاوغەت، ئارەقی رەشوشین کردن؛ یا دەردان (ب) زور هیلاک بوون. (کنایە از خستگی بسیار)]

ئارەقی شاتەرە: [ناوت، ئارەقی کە لە شاتەرە دەگیری و دەوای هەندی نەخۆشینە (عرق شاتەرە)]

ئارەگوژ: [ناوت، ئاروگوژ، ئال و گوژ. (تعویض)]

ئارەمووک: [ناو، گامیشی نەیر نەمیو. (گاویش نەنر و نە مادە)]

ئارەمەت: [ناو، دارپژەر. (ریختە گر) ئارەو: [ناو، عەرەب. (عرب)]

ئارەوی: عەرەبی. (عربی)

+ ئاری: [ئاو، لئاو، گەورە؛ بەختیار، مەزن. (بزرگ)]

+ ئاریا: [ناو، (۱) بەشی سەرەکی میلۆدییکی ئۆپیرایە. (قسمت آهنگین اپرا) (۲) دەنگی تاکە کەسی ئاواز لە ئۆپیرا دا. (آواز تک نفره اپرا) (۳) مەلەبەندی ئاگر (جایگاه آتش) (۴) نە-تەوہی نیشتەجی بووی کوچەری سپی پستەکانی هیند و ئوروپایی لە پەنای کوی ئارات (ئاگریداغ) و باکووری ئیراندا. (نژاد آریا) ئاریایی: [ئاو، لئاو، ناو] ئەو تیرە کە

پەیوہندیان بە نیشادی ئاریاوە هەبە. (آریایی) + ئاریخ: [ناو، دارتار؛ داریکی دریزە لە ئەرابە دا. (چوب بلند اراہه)]

+ ئاریز: [ناو، (۱) تەپ؛ تەپۆلکی بەرز. (تپه) (۲) بەرپز؛ گەورە؛ مەزن. (بلند مرتبه)]

ئاریش: [ناو، هوش. (هوش)]

ئاریشەن: (۱) [ناو] لە ئاویستادا هاتوو، ئاری؛ ئاگر + شەن: ژیان، ئاوری ژیان (آتش و گرمی زندگی) (۲) [ئاو، لئاو] بەهوش؛ بەورە. (باهش)]

ئاریک: ئارووک؛ میچ. (سقف)]

ئاریکاری کردن: [چاوغەت، کۆمەک کردن. (کمک کردن)]

ئاریکاری ویستن: [چاوغەت، کۆمەک خواستن. (کمک خواستن)]

ئارپن: هارپن. (خرد کردن)]

ئارین دار: [ناوت، ئالوودار؛ دەستەکی

خانوو. (تیر چوبی سقف)]

ئارینگ: [ناو، مەلاشو؛ مەلازە؛ ئاسمانەیی دەم.

(سقف دهان)

ثارینه ک: [ناو]ئاگاداری. (آگاهی)

+ ئاز: [ئاوه‌لناو+ ناو] (۱) هیز؛ وزه؛ ساغ؛ قهوه‌ت. (قدرت) (۲) راست و دروست؛ ساده؛ گورج و گۆل. (درستکار) (۳) [ئاوه‌لناو]دژوار؛ چه‌توو؛ سه‌خت. (سخت؛ دشوار)

ئاز: [ناو]اف.مشه: (۱)ته‌ماح (۲)زیپکه‌ی

ده‌موچاو؛ جوانه‌زمه. (۱.آز. ۲.جوش جوانی-

سروصورت)

+ ئازا: [ئاوه‌لناو]دلیر؛ گه‌رناس؛ خورت؛

به‌جورئەت؛ شیردل؛ خوشمیر؛ گوستاخ؛

به‌جهرگ؛ چاف سوور؛ سه‌له‌حشور؛

جه‌نگاوه؛ بیباک؛ به‌زات؛ ئە‌گید؛ میرخاس؛

رەند؛ به‌جوربوزه؛ مه‌رد؛ دل‌قایم؛ لی‌هاتوو؛

خیرا؛ ژیهاتی؛ زرینگ؛ گورج‌و‌گۆل له‌کاردا؛

شوجاع. (نترس. شجاع. جنگاور؛ سلحشور؛

بیباک.) (۲) [ناو] له‌ (ئه‌عزای) ئاره‌ویه‌وه هاتوه-

ته‌ نیو زمانی کوردی واتا؛ ئە‌ندام؛ هه‌ندیجار -

واتای گشت، هه‌موو، دهدا وه‌ک: ئازای ئە-

ندامم دیشی: هه‌موو ئە‌ندامم دیشی. (اعضا؛

همه) (۳) ساغ؛ بی‌عیب؛ دژی پووچ؛ گوژی

ئازا. (سالم؛ بی‌عیب)

+ ئازاجه‌وت: [ناوت،]تویخلی ژیره‌وه‌ی به‌روو.

(پوسته داخلی بلوط)

+ ئازاد: [ناو، ئاوه‌لناو] **فد:** (۱) سیفه‌تی

سه‌ول؛ (سه‌ولی ئازاد) فه‌زای ئازادی

رامیاری؛ سنوری ئازاد، دوو‌کارژیر وه‌ختم

ئازاده؛ له‌ غه‌م ئازادم، شوغلی ئازاد؛ هه‌وای-

ئازاد؛ سه‌ری ته‌نافه‌که ئازاده؛ چوونه ناو ئە‌و

هۆله بو هه‌موو که‌س ئازاده؛ له‌ زیندان ئازاد

کرا؛ گه‌ردنم ئازادکه؛ نیوی پیاوانه؛ ئازاده‌ری.

(آزاد) (۲) ره‌ها؛ ویل؛ به‌ره‌لا؛ سه‌ربه‌ خو. (ب)

ئافه‌رتی که‌ خو‌ی دانه پو‌شی

وشه‌رم نه‌کات له‌ روو داپوشین. (آزاد)

- ئازادبیری: [ناو] شیوه‌ی بیرکردنه‌وه دوور له‌

باوه‌ری سوننه‌تی یان به‌رچاوته‌نگی. (آزاد

فکری؛ آزاد اندیشی)

- ئازادفکر: **فد:** [ئاوه‌لناو] ئازادبیری. (آزاد

اندیش)

ئازاد فکری: [ناو] ئازادبیری. (آزاد اندیشی)

ئازاده: **فد:** (۱) [ئاوه‌لناو] دوور له‌ هه‌ر

په‌یوه‌ندی و سه‌رشو‌رییه‌ک له‌ به‌رانبه‌ر هه‌ر

جو‌ر مله‌پو‌ریکه‌دا. (۲) دوور له‌ ته‌سک‌بینی؛

خاوه‌ن ره‌وشتیکی جوامیرانه. (آزاده) (۳) سه-

ربه‌سته. (آزاداست)

ئازادی خوازی: [به‌ره‌می چاو‌گه] (۱) ویستی

که‌ سانیک‌ه‌ئا‌واته‌خوازن ژیر چه‌پو‌که‌ی هیچ

مله‌پو‌ریک نه‌بن. (۲) ویستی ئازادی-

خواز. (آزادیخواهی)

ئازادی کاتی: له‌ زیندان به‌ردانی به‌ندی بو

ماوه‌ییکی دیاریکراو. (آزادی موقت)

ئازادی مال و مه‌سکه‌ن: **فد:** مافی

هه‌لبێزاردنی مال و خانوو، هه‌ره‌وها مافی

به‌رگری له‌ وه‌ژوور که‌وتنی که‌سانی دیکه.

(حق‌انتخاب خانه و مسکن داشتن)

+ ئازار: **فد:** [ناو] (۱) ئە‌شکه‌نجه؛ ده‌رد؛ ژان؛

ئیش؛ په‌نج؛ تالاو؛ کوپه‌ره‌وه‌ری؛ عه‌زیه‌ت.

(آزار) (۲) نه‌خو‌شی. (مرض)

ئازارده‌ر: [ئاوه‌لناو+ ناو، بک] **فد:** (۱)

داوخوازی ئازار پیگه‌یاندن؛ سادیست.

(آزارگر؛ سادیست) (۲) ئەشكەنجە گەر.

(شكنجە گر)

ئازارەباریکە: [ناو، اسیل. (سل)

ئازارەمیشک: [ناوت، دەر دەمریشک.

(مرض مرغ مانند نیو کاسل)

ئازاسەر: [ئاو، لئاو] سەر بەست و ئازاد؛

هەرزان. (آزاد؛ ارزان)

+ ئازایەتی: [ناو، بەرھەمی چاواگە] بە جەرگی؛

خورتی، بی ترسی؛ جوامیری؛ چاقسووری؛

پرکیشی؛ زاتداری؛ خیرایی؛ گورج و گوئی

لە کاردا؛ لیاھتوویی. (دلیری؛ شجاعت)

ئازتەک: زبان و ئەندامگەلی قەومی

سوور پێستانی میکزیکي. (زبان و اعضای

قوم سرخ پوست مکزیکي)

ئازرگان: شاری ئەرزنجان. (ارزنجان)

ئازرەنگ: [ناو] (۱) چەخماخە؛ بەرقی

هەورە تریشقە. (آذرخش) (۲) رەگی ئاورین؛

شولەمی درێژی ئاور. (رگە آتش)

ئازمەند: [ئاو، لئاو] فد. ف. مشە: تەمە عکار؛

تەماحکار (آزمند)

ئازنج: [ناو] خانووی بەردی یە کقانی.

(خانە یک طبقە سنگی)

+ ئازوبەزە: [ناوت، دەین؛ ئازوبەزەت وەئە-

ستۆم؛ دەینت وەئەستۆم. (دین. گناھ)

ئازوگویز: [ناوت، ئاروگوپ؛ گوپینەوھ؛

گوازتەوھ لە جیگاییک بو جیگاییکی تر.

(نقل مکان.)

ئازوهر: [ئاو، لئاو] تەماحکار؛ زگبرسی؛

چاوبرسی؛ محتاج. (آزمند)

ئازە: [جیناو] ئەو بو می. (او برای جنس ماده)

ئازەر: فد. [ناو] (۱) ئاور ئاگر. (آتش) (۲)

ناوی سېھەم مانگی پاییزی سالی

هەتاوی. (آذر ماه) (۳) ناوہ بو ژنان. (نامی

زنانە)

ئازەربایجان: فد؛ تد. [ناو] دوو ھەریمی

رۆژ ئاوی باکوور لە ئیران کە کورد و

تورک نشینە. (آذربایجان)

ئازەرمە: [ئاو، لئاو] لاو؛ جەحیل؛ گەنج؛ عازە-

و. (جوان)

ئازەرھوشەنگ: لەقەمی ئەوھلین پیغەمبەری

پارسىە کانه کە ناوی (مەھاباد، مەئاباد) بووھ.

(لقب اولین پیغمبر پارسیان است بنام مەھاباد)

ئازەری: فد، تد. (۱) [ئاو، لئاو] + ناو

پیوھندیار بە ئازەربایجانەوھ. (آذر

بایجانی) (۳) ئازەربایجانی؛ جەماوھریکی کە-

ونارا بوون کە لە ناوچەمی ئازربایجان نیشتە-

جی بوون و زمانیان ئازەری بوو لە زەمانی

مەغوولدا زمانیان تیکەل زەمانی ئورال ئالتایی

بووھ و زەمانی تورکی لی

پەیدا بووھ. (آذربایجانی)

ئازەرین: فد. (۱) لە سەخلە تابوون؛ لە

ئازاردابوون، (۲) [ئاو، لئاو] ئاورین. (آذرین)

ئازەو: [ئاو، لئاو] عازەو؛ عازەب؛ جەحیل.

(جوان)

ئازین: [ناو] دەستوور؛ شیوھ. (متد؛ شیوھ)

+ ئازال: [ناو] (۱) ئاشغال. (آشغال) (۲) شتی

بە کەلک نەھاتوو و جی گر. (اسباب بی

ارزش)

ئازک: [ناو] ئازنگ؛ بادامە کیویلە. (بادام

کوهی)

ناژ کردن: <ناژ نکردن.

ناژ نکردن: [چاوگه،ت] (۱) ناژین کردن. (آب بستن به مزرعه) (۲) بیرازکردنی به رد یان ههر شت. (آجکاری)

ناژنگ: [ناو] ناژک؛ بادامی کیوی. (بادام کوهی)

ناژنه: [ناو] (۱) بنجکیکی پرساقه ته بو ناخینی سهر روچن. (بته پرشاخ و برگ) (۲) چیلکه بیکیخی ددانی پی پاک ده که نه وه. (خلال دندان)

(۳) توپزی په رو یا خوری که زستانان له سهر کونی روچن دایده نین. (گلوله ای از پارچه برای سرپوش درب روزنه پشت بام)

+ ناژنین: < ناژن کردن؛ ناژن چاوگه ی کور تکراره ی (ناژنین) ه. (خلاندن؛ خلال کردن) **ناژوان:** [ناو؛ بک] (۱) لیخو پین. (رانندن) (۲) لیخو پ. (راننده)

ناژوتن: [چاوگه] (۱) رادان؛ بلاو بوونه وه ی ناژل به دهشت و سه حرادا. (پخش کردن) (۲) ناژوتن؛ لیخو پین؛ ژه نندن. (رانندن و تکان دادن)

ناژوتی: زهویی کیلراو؛ شیو کراو. (زمین شخم زده)

ناژودان: (۱) هه لکوتانه سهر. (حمله بردن) (۲) شهو له وه ری ناژل له کیو (در شب چراندن گله در صحرا)

ناژه لدار: [ئاوه لئاو، + ناو] خاوه ن ناژه ل؛ چه بیواندار. (گله دار)

ناژیر: فد: (۱) [ناو] هوشیار کهر؛ دهنگی خه به ردار کردنه وه ی جه ماوهر وه ک: ناژیری

(خه ته ر؛ ئامبولانس؛ ئاور کوژ) (صدای آژیر) (۲) [ناو] ناوی که ره سته ی هوشیار کهر و ئاگاده ر له مه ترسی. (آژیر) (۳) [ئاوه لئاو] ژیر؛ زیره ک؛ تیگه یشتوو؛ عه قلدار. (عاقل. فهیم)

+ ناژین: به شینه یی ئاو کردنه ناو زهوی. (آیاری کردن)

+ ئاسا: (۱) ئه و وه خته؛ ئه و کاته، ئه وسا. (آنوقت) (۲) ئاش. (آسیاب) (۳) پاشگر: وه ک: مینا. (مانند)

+ ئاسار: [ناو] ئه م وشه یه کو ی (ئه سه ر) ی فارسییه به واتای باندور به لام وه کوو (موفره - د) له کوریددا که متر به کار دیت و به شیوه - ی (کو) له ئارهوی و فارسییه وه وه رگیراوه به واتای شوینه وار و جی په نجه؛ کارگه لی هونه - ری که ده خولقیت یان له پاش که سیک به - جی ده مینی؛ ئاسه وار. (آثار)

ئاساره: [ناو] ئه ستیره. (ستاره) **ئاساره زله:** [ناو، ت] ئه ستیره ی روژ. (ستاره صبحگاهی)

ئاسامی: فد: [ناو + ئاوه لئاو] (۱) خه لکی ئاسام له هیند. (اهل آسام) (۲) لقی له

زبانی هیند و ئوروپایی. (زبان هند و اروپایی) **ئاسان بوون:** [چاوگه، ت] ئاسانی؛ ساکار بوون؛ هیسان بوون؛ ساناهی. (آسان بودن)

ئاسان بژیو: [ئاوه لئاو + ناو بک] خاوه ن ژبانی ساکار و ساده. (دارای زندگی ساده)

ئاسانتی: زبان و ئه ندامانی قه ومیکی ئه فریقایی رهش پوستان. (زبان و اعضای جماعتی از نژاد سیاه پوستان آفریقایی)

ئاسانسور: فد؛ فرد: [ناو] ئامیری کاره بایی بو

سهرکهوتن و چوونه خواروه له خانووی
بلینددا. (آسانسور)

ئاسانسورچی: [ناو] بهرپرسی ئاسانسور.
مسئول آسانسور

ئاسانی: [بهره می چاوه] سانه هی؛
ساناهی، هاسانی؛ بارسووی؛ بی
گیروگرفتی. (آسانی)

ئاساوبه تال: کئاش به تال. (آسیاب خلوت)

ئاسایش: [ناو] فد: رپیک خراوی بهرپرسی
هیمنی له ههریمی کوردستانی عیراقی
فیدرال. ئاسایشت؛ هیمنی؛ رهحه تی؛
ئاسوده یی. (آسایش)

ئاسایش خواز: [ناو، بک] فد: ئاسوده خواز؛
رهحه ته له و؛ ئاسایشت خواز؛ هیمنی
خواز. (آسایش طلب)

ئاسپیرین: [ناو] اند؛ فد؛ فرد؛ تد: (۱) ده
رمانیکی ئازاربه ر و ئازار شکین. (۲)
تیژاوی (ئه سید) سالیلیک. (آسپیرین)

ئاست: (۱) ئاغا؛ جه ناب؛ ئه میر. (جناب) (۲)
حاست؛ حاس؛ حان؛ حاند؛ رپووبه رپوو؛ من له
ئاستی تو هیج نیم؛ من له چاوتو (له حان تو)
هیج نیم. (مقابل)

ئاستانگ: [ناو] ئاسته ننگ؛ زه حمه ت؛
ده ردیسه ر؛ ته ننگ وچه له مه؛ له ته نگی و
ته نگانده بوون. (گرفتاری)

ئاسته: [ناو] تو مار. (طومار)
+ ئاسته ر: [ناو] هه وهل ره نگی ژیرسازی تابلو
بو نیگار کیشی. (رنگ آستر)

ئاسته ر کیشان: فد: [چاوه، ت] (۱) ره ننگ
پیا ساوینی هه وهل ده ست له ژیر ره نگی

ئه سلیدا. (آستر کشیدن) (۲) ژیرسازی. (زیر
سازی)

ئاسته ر کیشی: [ناو، بهره می چاوه] کاری-
ئاسته ر کیشان. (آستر کشی)

ئاسته م بین: [ناو] هوربین؛ زه ره بین؛ گه رد بین.
(ذره بین)

ئاسته ی جیا: به جی هیشتن؛ لیگه ران؛ ده ست
لی هه لگرتن. (جا گذاشتن)

ئاسفالت: [ناو] ئیسفالت؛ قیر تاو. (آسفالت)
ئاسکاریس: [ناو] کرمی رپخوله. (آسکاریس)
ئاسکانی: [ناو] جوریک هه لپه رین.
(نوعی رقص)

+ ئاسکول: (۱) نیوی ئافره تانه. (نام زانه) (۲)
ئاسکی چکوله؛ ئاسکوله. (آهوی کوچک)
ئاسکه زپرینه: [ناو] ئاسکوله ی چیکراو له
زه نگیانه. (آهوی بافته شده از منجوق)

ئاسکه که تیره: [ناو، ت] ئاسکی می که شاخی
هه ییت. (آهوی ماده شاخدار)

ئاسکه نیر: [ناو] ئاسکی نیر؛ ئاهووی نیر.
(آهوی نر)

ئاسکی تاتار: [ناو، ت] ئاسکی موشکی. (آهوی
مشک)

ئاسکی خه تایی: [ناو] ئاسکی موشک دار؛
ئاسکی مه لبه ندی خه تاو خوته ن. (آهوی ختا)
ئاسکی موشکی: [ناو] ئاسکی که له ژیر

زگیدا کیسه ییکی پر له عه تری بون خوشی
هه یه. (آهوی تاتار؛ آهوی مشکین)
ئاسکی می: مامز. (آهوی ماده)

ئاسم: [ناو] نه خوشینی نه فه س ته نگی؛ ئازاری
ته نکه نه فه سی. (آسم)

ئاسمان جل: [ئاوه لئاو] لات و بیکاره و فه قیر و بيمال؛ ئاسمان لیفی زه وین دوشه که .(لات و بیکاره و بيسامان)

ئاسمان پروخان: [چاوه گه، ت] بو پرو داویکی سهیر و سه مه ره ده لین. (ئاسمان خراب شدن)
ئاسمان قلیش: [ناو] بینای زور به زر. (ئاسمان خراش)

ئاسمان کوله که ی دهوی: بو کاری زور سهیر و سه مه ره یا دروی زور زل وه که توهه وایی که ئاسمان بروخینی ده لین. (حیران ماندن)

+ ئاسمانی: [ئاوه لئاو] عاسمانی، هه رچی گریدراو به ئاسمانه وه هه بی، کتیبی ئاسمانی؛ نه دای ئاسمانی (ئاسمانی)

ئاسمی: [ئاوه لئاو] تووشی ئازاری ئاسم هاتوو. (ئاسمی)

ئاسنبر: [ناو، بک] هه ر شت که بتوانی ئاسن بپریت؛ مشاری ئاسنبر. (آهنبر)

ئاسن رفین: [ناو] ئاسن کیش. (مغناطیس)

ئاسن رفینی کاره بابی: [ناو] میله ئاسنی به ناوی ته وه ره؛ که به ده ور بیدا به سیمی تاییه ت سیم پیچی کرابیت و جه ره یانی کاره با له سیمه که دا ئه و ئاسنه ده کاته ئاسن رفین. (آهنربای الکتریکی)

ئاسن کوت: [ناو، ت] ئاسنگه ر. (آهنگر)

ئاسنگه ری: فد: (۱) [ناو، به ره می چاوه گه] کاری ئاسنگه ر. (آهنگری) (۲) [ناو] کارگای ئاسنگه ری؛ ئاسنگه رخانه. (کارگاه آهنگری)

ئاسنو که: [ناو، ت] پارچه ئاسنی بچووک. (آهن-کوچک)

ئاسنه لان: [ناو] کانی ئاسن؛ زه وینی که ئاسنی

زور بیت. (معدن آهن)

ئاسنی سارد کوتان: (ب) ئیشی بی موفا کردن؛ ئیشی بی که لک کردن. (آهن سرد کوید)

ئاسنی گالوانیزه: [ناو] ئاسنی که رو کیش کرابی به پروج (فافون) و ژهنگ ناهینیت. (آهن-گالوانیزه)

+ ئاسو: ناوه بو بیوان. (اسم مردانه)

ئاسوری: [ئاوه لئاو + ناو] پیوه نیدار به

ئاسوریه وه؛ قه ومیکی سامی نیژدان که له روژ هه لاتی ناوه پراست ده ژین؛ خه ت و زمان و ئه ندامانی ئه و قه ومه. (شاخه قوم سامی؛ خط و زبان و افراد آن قوم)

ئاسوگا: [ناو، ت] جیی ته ماشا کردن؛ که ل و به رزایی په راویزی عاسمان؛ به رچاوه؛ جیگای مانگ دوژینه وه له ئه وه ل و ئاخری مانگی -

په مه زاندا له ده م

ئاسو. (دیدگاه)

ئاسون: [ئاوه لئاو] ئاسان. (آسان)

ئاسووده حال: [ئاوه لئاو، ت] خاوه نی

ژیانیکی ئاسووده؛ خاوه ن حاله تی هیمنی و بی گیر و گرفتی؛ له ئارامشدا. (آسوده حال)

ئاسووده خه یال: [ئاوه لئاو] (۱) خاتر جه م؛ ئه رخه یان؛ دلییا. (مطمئن) (۲) بی خه م.

(آسوده خاطر)

ئاسووده کردن: [چاوه گه، ت] له گیر و گرفتی

یان له ئازارنه جاتدان؛ هیمن کردن (آسوده کردن)

ئاسووده گه ری: فد: [ناو، به ره می چاوه گه] کاری چاوه گه [حاله تی، له ره حه تی و ئاسایشدا بوون؛

له ئارامیدابوون. (آسودگی)

ئاسو و گه: [ناوت] ته پوڻ لکه و ئاسو گه ی په راوړی غاسمان. (تپه. افق)
ئاسوو: [ناو] روښنایی؛ ئاسو سو ما پرووناکی.
(روشنایی)

ئاسوینه: [ناو] سوړانی؛ فه قیانه. (سراستین
بلند)

ئاسه پ: < ئاسته پ. (آستر)

ئاسه ر لیف: [ناوت] ئاسته پ لپفه؛ پروه لیفه.
(آستر لحاف)

ئاسه لآبوون: [چا و گه، ت] به دپهاتن؛ په یدابوون؛
خویا بوون. (پدید آمدن)

ئاسه نهره ی: داهیشتن؛ رو هیشتن؛ شو پ
کردنه وه. (اویزان کردن)

ئاسه وان: ئاسه وان. (آسیابان)

ئاسی: عد: (۱) [ناو + ئاوه لئاو] زمانی تاقمی
له خه لکی قه و قاس. (زبان عده ای در
قفقاز) (۲) وه پزه؛ ئاسی بوون؛ حاله تی به ته -
نگه اتن؛ به ته نگه اتن. (عاصی)

ئاسیا و نه سپی: [ناوت] ئاسی که به ولاخ
ده گه ری ت. (آسیابی که با الاغ می چرخد)

ئاسیا و بازی: [ناو] ئاسه به ته ندوره؛
(گه م یی کی مندالانه). (آسیاب بازی)

ئاسیایی: [ئاوه لئاو + ناو] په یوه نیدار به
ئاسیا وه؛ خه لکی ئاسیا. (اهل آسیا)

ئاسی بوون: [چا و گه، ت] [عاصی بوون؛ حاسی -
بوون. (۱) حاسی یه ک هاتن؛ تووش یه ک -
بوون. (برخورد ناگهانی) (۲) به ته نگه اتن؛
وه پزه بوون. (عاصی شدن) (۳) سه بز یوی و
که له وه کی شی و نافه رمانی کردن. (نافرمانی -
کردن)

+ ئاسیده: [ناو] کوو کی. (کوکو)

ئاسیو: [ناو] ئاسیو؛ زهره؛ سه ده مه. (صدمه)

ئاسیو دیتن: [چا و گه، ت] سه ده مه دیتن؛ زهره
پیگه یشتن؛ تووشی خه سار بوون؛ زهره ی

مالی و له شی پیگه یشتن. (آسیب دیدن)

ئاسیو لیدان: [چا و گه، ت] چزه لیدان؛ زهره

پیگه یانندن. (آسیب زدن)

ئاسیوناسی: [ناو، به ره می چا و گه] زانیاری

به راوهردی زهره و زانی که له ش له زام یا
له نه خوشی پیی ده گا و هو کاره کانی. (آسیب

شناسی)

+ ئاشاخه: [ناو] تد؛ ئاشاغه؛ لای خواروو؛ شتی

په ست؛ نه وی؛ له تور کییه وه هاتووه. (پائین)

ئاشاردن: [چا و گه، ت] داشاردن؛

حه شاردان. (پنهان کردن)

ئاشاریا: [ناو، به ر] شار دراوه؛ پیوار بووگ؛
داشاریاو. (پنهان)

ئاشام به خیر: شه و به خیر؛ له ئاشام به خیر؛ یان

ئاشام به خیری تور کییه وه هاتووه واتا؛
ئیواره یی کی دره نگ به خیر. (شب بخیر)

ئاشباز: [ناو، بک] ئاشپه ز. (آشپز)

+ ئاشبه تال: (۱) هاوار کردنی ئاشه وان بو

مشته ری (ب) ئاش دانی نییه وهرن بوئاش
لی کردن. (مشتري صدادن آسیابان) (۲)

ئه ندامی حیزبه که بلاوه یان کرد و به جار یی ک
ئاشبه تالیان کرد؛ ده ستیان له و کاره هه لگرت.

(از هم پاشیدن)

+ ئاشپه زی: فغد: [ناو، به ره می

چا و گه] زانیاری له چیشت لیان؛ هه روه ها؛

هونه ری ئاشپه زی؛ وانه ی ئاشپه زی؛

پیشه‌ی ناشپه‌زی؛ له هیندی^۶ ناوچه ده‌لین
ناشپه‌زی که لام وایه هه‌له‌یه چونکا ناش یا
چیشته وه ک نان له قالب نادریت یان پان
ناکریته‌وه و ناپیژریت. (آسپزی)

ناشتکردنه‌وه: [چاوگه‌ت،] رپیک‌خستن و پیک
هینانه‌وه‌ی دوو یا چهند کهس که نیوانیان
ناخوش بووبی. (آستی دادن)

ناشتیخواری: [ناو، بک] فد: (۱) مه‌یل
به ناشتی؛ مه‌یل به ناشتبوونه‌وه؛ مه‌یل به
ناشت کردنه‌وه. (۲) ویستنی سولج و مه‌سله-
ت و هیمنایه‌تی. (آستی طلبی)

ناش چیکردن: [چاوگه‌ت،] (۱) چیشته
دروستکردن. (آش درست کردن) (۲) ناسیاو
چاک کردن؛ ناسیاو دروستکردن یا
دروستکردنه‌وه. (آسیاب درست کردن)

ناشخال^۶: [ناو] زبل؛ (ب) پیاو‌ی تاکارخراپ؛
شتی خراپ و بی‌که‌لک. (آشغال)

ناشخالدان: [ناو] زبلدان. (زباله دان)
ناشخال^۶: [ناو] فد: کارگه‌ری شاره‌داری که
روژانه زبلی مالان به سه‌یاره یا عه‌رپه ده‌باته
ده‌روه‌ی شار. (آشغالی)

ناش خواری: فد: [ناو] (۱) ده‌فری گه‌وره‌ی
ناش تیکردن. (۲) کاسه یا پیشده‌ستیکی ناو
چاله بو ناش و گرار و چیشته ئاوه‌کی
خواردن. (کاسه آش خوری)

ناش خواری: [ناو] کاری خواردنی ناش و گرار.
(آشخوری)

ناشدار: (۱) شو‌دار؛ نم‌دار. (مرطوب) (۲)
ده‌قدار؛ ئاهار لیدراو. (آهار دار)

ناشدول^۶: ناش به‌تال^۶. (خالی بودن آسیاب)

ناشدول^۶: (۱) ناش به‌تال کردن. (۲) ناش چوله.
(آسیاب خالی است)

ناشقانی: [ناو، به‌ره‌می چاوگه] ناشه‌وانی.
(آسیابانی)

ناشقورت: (۱) [ئاوه‌لناو] بی‌تین؛ لاواز. (ناتوان؛
لاغر) (۲) گه‌رمای کهم. (کم حرارت)

+ ناشقه: [ناو] گولی لاو لاو. (نیلوفر)
+ ناشک: [ناو] جیقه‌ل‌دان؛ جیکه‌ل‌دان. (چینه
دان)

ناشکه‌را: [ئاوه‌لناو] ئاشکرا. (آشکار)

ناشگه: [ناو] چیشته‌خانه. (آشپزخانه. غذا
خوری)

ناش گه‌ران: (ب) کارکردنی ئاش. کارکردن-
آسیاب)

ناشگه‌رین: [ناو، بک] ناسیوان؛ ناشه‌وان.
(آسیابان)

ناشم: خواردنه‌وه؛ وه‌خواردن. (آشامیدن)
ناشماست: فد: [ناو] تیکه‌لی ماست و

برنجی کولاو؛ چیشته تابه‌ت بو نه‌خوش.
(آش ماست)

ناشمال: [ئاوه‌لناو، ت] (ب) مروقی ماستاو کهر و
چاپلوس؛ جامه‌لووسکی کهر؛ خولته‌کهر.

(خایه‌مال)

ناش منال‌گه‌ل: [ناو] چیشته‌قوله؛ چه‌ندجور
چیشته که مندالان تیکه‌لی ده‌که‌ن و

دابه‌شی ده‌که‌ن وه ک چیشته مجیور.
(مخلوط چند غذا توسط بچه‌هاو تقسیم آن)

+ ناشنا: [ئاوه‌لناو] فد: به‌کاریک زانین و
سه‌رده‌ر کردن له کاریک؛ به‌له‌د. (آشنا)

ناشنا گرتن: [چاوگه‌ت] دوس‌ت-

په‌یدا کردن (دوست یابی)

ئاښنانه وه: [چاوگه،ت] (۱) دامه زرانی ئاش.
[آسیاب درست کردن] (۲) (ب) ئاژاوه
دروست کردن. (آشوب به پا کردن)

ئاښناوروښنا: [ناوت، دوست و ناسیاو.
(آشنایان)

ئاښنایانه: [ئاوه‌لئاوت، + به‌ند] (۱) ناسیاوانه؛
له‌پرووی به‌له‌دیه وه. (۲) دوستانه؛ وه‌ک
ناسیاو. (آشنا آسا)

+ ئاشنایه‌تی: [ناو، به‌رهه‌می
چاوگه] [سه‌رده‌ر کردن له‌کردنی کاریک؛
تیگه‌یشتن له‌کاریک؛ به‌له‌دی. (شناخت و
مهارت)

ئاښو: [ناو] چلکی برین. (چرک‌زخم)

ئاښوماش: (۱) [ناو] گه‌مه‌ی ده‌نگ له‌خو
برینی مندا‌لان. (یک نوع بازی کودکانه) (۲)
وته‌ی قسه‌برینه‌وه‌ی مندا‌لان له‌باتی
هیچمان له‌هیچ؛ بی‌حیساب. (بی حساب)
ئاښوو: [ئاوه‌لئاو] پیس و چه‌پهل. (آلوده)
ئاښووت: [ناو] کلپله‌به‌فر؛ هه‌ره‌س؛
رنوو. (بهمن)

ئاښووری: [ناو+ ئاوه‌لئاو] (۱) خه‌لکی ئاشوور.
(مردم آشوری) (۲) جه‌ماوه‌ریک له‌نیزادی
سامی که له‌به‌ینی دوو چوماندا ده‌ژین. (عهده
ای از سامی‌ها در بین‌النهرین) (۳) شیوه‌ی
نووسینیان. (خط آشوری) (۴) زمانیان. (زبان
آشوری)

ئاښوه‌ستایی: [ناو، به‌رهه‌می چاوگه]

وه‌ستایه‌تی ئاش. کاری چیکردن و
چیکردنه‌وه‌ی ئاش. (مهارت در

آسیاب درست کردن یا تعمیر کردن)

ئاښه‌ف: [ئاوه‌لئاو، به‌ر] شیواو؛ شله‌ژاو؛ تیک-
چوو؛ ئالوز؛ شیویاگ؛ ئاشوفته؛ ئاشیو. (آشفته)

ئاښه‌فان: [ناو] ئاشه‌وان. (آسیابان)

ئاښه‌وپاشه: [ئاوه‌لئاو، ت] ئالوز؛ شیواو؛ تیکه‌لاو؛
خه‌وی ئاشه‌وپاشه؛ خه‌وی تیکه‌ل پیکه‌ل.
(پیشان)

ئاښی: [ناو] (ته‌قلیت؛ لاسایی؛ ده‌مه
لاسکی) ی کویرانه و بی‌سه‌رنجدان.
(تقلید کور کورانه)

ئاښی: [ناو] کولوی؛ جیی‌په‌حم‌بیوون؛ مال-
ویرانی؛ کویره‌وه‌ری. (بدبختی)

ئاښی‌ئاو: [ناوت] ئاشی‌که به‌ئاو بگه‌ریت.
(آسیاب آبی)

ئاښی‌با: [ناوت] ئاشی‌که به‌با بگه‌ریت؛
شوبه‌اندن به‌خول‌خواردنی زور توند، وه‌ک
ئاښی‌با ده‌خولیت‌هوه. (آسیاب‌بادی)

ئاښی‌بی‌ئاو نانه‌وه: (ب) کاری بی‌سوود و
بی‌قازانج کردن. (کار بیهوده)

ئاښی‌پیده‌گه‌ریت: (ب) هه‌ر شت که زور بی،
ئه‌وه‌نده زوره ئاشی‌پیده‌گه‌ریت. (کنایه از هر
چیز زیاد)

ئاښیت: [ناو] هه‌ره‌س؛ به‌لا، موسیبه‌ت.
(بلا؛ مصیبت)

ئاښیتی: [ناو، به‌رهه‌می چاوگه] ئاشتیتی؛
هیمنی؛ ئاسایش؛ حاله‌تی ئاشتتی و نیوان-
خوشی. (آسایش)

ئاښی‌جندوکان: [ناوت] زقره‌ک؛ گیژاو.
(گرداب)

+ ئاشیف: [ناو] په‌ریشانی. (آفتگی)

ناشی کاره‌با: ناشیک که به هیزی کاره‌با ده‌گه‌ریت. (آسیاب برقی)

ناشی ماتو: [ناو،ت] ناشی مه‌کینه. (آسیاب موتوری)

ناشین: [ناو] (۱) قونیز؛ دومه‌ل. (دمل) (۲) ناخ هه‌لکیشان. (آه کشیدن)

ناشی و لاغی: [ناو،ت] ناشیک که به‌ئه‌سب یا که‌ر ده‌گه‌ریت. (آسیاب اسبی)

+ ناغا: [ناو] (۱) ناغه؛ گه‌وره؛ سه‌یی؛ سه‌یید. (آقا) (۲) ناشی دامه که بگاته‌ئه‌وسه‌ری ته‌خته‌دامه ده‌بیته‌ئاغا. (آقا در بازی داما) (۳) شوان به‌ساحییی ران ده‌لی. (آقا)

ئاغابانی: [ناو،ت]ئاغه‌بانو. (نوعی دستار)

ئاغادی: [ناو،ت]گه‌وره و خاوه‌نی دی. (مالک قریه)

ئاغازاده: [ناو،ت] (۱) وشه‌ی ئیحتیرام

بو کوری که‌سیک؛ دوینی ئاغازاده‌م دی واتا کوره‌که‌تم دی. (برای احترام آقا زاده) (۲) کوری ئاغا. (پسر آقا) (۳) بو پرسیار له‌جیاتی کوری توویه‌ده‌لی ئه‌وه ئاغازاده‌یه یانی کوری توویه. (آقازاده)

ئاغاوات: کوئی ئاغا؛ ئاگاه‌ل؛ که‌سیک که له هوزی ئاغایه. (آقایان)

ئاغابانو: [ناو،ت]ئاغا و خانم؛ ژن و میرد. (خانم و آقا)

ئاغایانه: (۱) [ئاوه‌لناو] وه‌ک ئاغا؛ ئاغا ئاسا. (آقا مانند) (۲) [ناو] به‌شی ئاغا له‌داهاتی ره‌عیه‌ت له‌قه‌دیما. (قسمت)

اربایی از حاصل زارع) (۳) کاریک که له ئاغا ده‌وه‌شیته‌وه. (مانند آقا. آقا آسا)

ئاغایه‌تی: (ب ۱) [ناو،به‌ره‌می چاوه‌گه] گه‌وره‌یی؛ خاوه‌ن ره‌وشتی ئاغایانه. (۲) کاری ئاغا؛ ملک‌داری؛ خانیه‌تی. (آقای)

ئاغایی: (۱) [ئاوه‌لناو] گریدراو به‌ئاغاهه؛ مالی-ئاغایی. (۲) [ناو، به‌ره‌می چاوه‌گه] جیتیل‌مه‌نی؛ خاوه‌نی که‌سایه‌تی؛ گه‌وره‌یی؛ ملک‌داری. (آقای)

ئاغچواش: [ناو] تد؛ ئاغجه‌واش. (نام گیاهی-است)

ئاغریداغ: تد؛ [ناو] ئو‌غریداغ؛ وشه‌تورکیبه؛ کیوی دز؛ ئاگریداغ؛ کیوی ئاغری (ئاگری) له سنووری ئیران و تورکیا. (آزارات) ئاغلاغ؛ سه‌ربه‌تال؛ سه‌رئاواله. (روباز)

ئاغه‌برا: [ناو،ت] (۱) ریزنان له‌برای گه‌وره؛ ئاغابرا. (آقا داداش) (۲) ناوه بو‌پیاوان. (نامی مردانه)

ئاغه‌لان: [ناو،ت]هه‌وارگه. (جای اسکان بیلاق-نشین)

ئاغاز: [ئاوه‌لناو] به‌رانبه‌ر. (روبرو)

ئاغاقه: [ناو]شادمانی. (شادمانی)

ئاغاندن: تاواندنه‌وه؛ ئاتیواندن. (ذوب کردن)

ئاغامتات: [ناو]روس‌د؛ فد؛ (۱) جوریک موسه‌لسه‌لی خوکار. (اسلحه خودکار) (۲) ناوی که‌ره‌سته‌ی خوکارکردنی کاره‌بای سه‌یاره. (وسيله خودکار کردن برق ماشین؛ آفتامات)

ئاغاوله‌گه‌ن: [ناو،ت]که‌ره‌سته‌ی ده‌ست شتن؛ زیاتر پیش نان خواردن و دوا‌ی نان خواردن له‌قه‌دیم دا. (آفتابه لگن)

ئاغاه‌دار: [ناو،ت]خزمه‌تکاری ئه‌فتاوه

هه لږ بۆ دهست شتن له ديوه خان.

(آفتابه دار)

ئاڤتاوه دز: [ناو، ت] دزى ئاڤتاوه. (ب) دزى

گه نده خوږ وگه نده لڌز؛ دزى كه شتى بى-

قابيلهت دهدزى. (آفتابه دزد)

ئاڤتوش: خوڤيهه لڤوورتانندن؛ خوڤتووش

كارىك كردن؛ گه يشتنه يه ك. (دخالهت)

ئاڤر: [ناو] (١) ژه ك. (آغوز) (٢) جىگه ي ئاو

خواردنى ئاژهل؛ ئاخوږ. (آبشخور. آخور)

ئاڤراد: [ناو] ئاڤرته. (زن)

ئاڤراز: [ناو] بليندى؛ هه وراز؛ سه ره و ژوورى.

(فراز)

ئاڤراند: [ناو؛ بك و بهر] دروست كراو؛

دروستكه ر. (خلق؛ خالق)

ئاڤراندى: [ناو، بك و بهر] (١) ئاڤه ريده؛

دروست كراو. (آڤريده) (٢) دروستيكرد؛

خولقاندى. (خلق كرد)

ئاڤرپتن: ئاوږشتن. (آب ريختن)

ئاڤريقا: [ناو] يه كى له پينج قورنه ي وشكى

دونيا. (آڤريقا)

ئاڤريقايى: [ئاوه لئاو+ناو] (١) خه لك ئاڤريقا.

(آڤريقايى) (٢) گرپدراو به ئاڤريقاوه.

(آڤريقايى)

ئاڤريكان: ديارده زبانيك كه هولهنديه كان له

ئاڤريقا كرديانه باو. (آڤريكان)

ئاڤرپنه ر: [ناو، بك] چيكره؛ دروستكه ر. (خالق)

ئاڤزىل: [ناو] هه ستيل؛ نه ستير. (استخر)

ئاڤسارك: [ناو] سهرداو؛ ژيرزه مينى له بينا دا

بۆ سارد كردنى ئاو. (سرداب)

ئاڤسايده: فد: [ناو] تاوانيكى وه رزشى له

فووتبالدا (توڤى پا) واتا پاس دان

به كايه كه ريك كه له پيش كايه كه رانى

حه ريف و نزيكرت به ده روازه بى. (آڤسايده)

ئاڤه ته: [ناو] بلفه ته. (طاعون)

ئاڤگير: زه ناو. گوڤ. (آڤگير)

ئاڤه جان: [ئاوه لئاو، ت] شه يتان و ئاڤرام و

شلوق. (ناڤرام)

ئاڤه روژ: بى بهش و بى به هره؛ بى پار. (بى-

نصيب)

ئاڤه ريده گار: [ناو، ت] فد: يه زدان؛ داهينه ر؛

خودا. (آڤريدگار)

+ **ئاڤه رين:** فد: وشه ي ته عريف؛ وه ك دهست

خوش؛ چاكت كرد. (آڤرين)

ئاڤيده: [ئاوه لئاو] پاڤر؛ پاك؛ خاوين. (تميز)

ئاڤير: [ناو] ته شتى ئاو خواردنه وه ي ئاژهل.

(آبشخور)

+ **ئاڤيش:** [ناو] فرد؛ فد: ئيتيلاعيه بۆ

هه لواسين و ئاگادارى؛ زياتر به وينه وه؛

دهسته واژه ي سينه مايى (ئه كته رى حازر به كار

و ئاماده بۆ فيلم هه لگرتن. (آڤيش)

+ **ئاڤا:** ئاو؛ گومبوون و له ئاسو چوونه خوار؛

نقومبوون له ئاسو. (غروب كردن)

ئاڤا ترش: سر كه. (سر كه)

ئاڤاتى گه رپايى: [چاوگه، ت] ئاو تى زاو؛ ئاو

تى گه رپايو؛ ميوه ي ده مه و گه يشتن.

(آڤدار شدن ميوه)

ئاڤاتيوه ردان: [چاوگه، ت] ئاو تيوه ردان. (آب

كشيدن)

+ **ئاڤا ر:** [ناو] سنوور؛ به رانه ر. (مرز؛ برابر)

ئاڤاره: [ئاوه لئاو] (١) ئاواره؛ سه رگه ردان.

(آواره) (۲) [ناو] گولچن؛ ئەو كەسانە لە تاو
فەقیری لە چاردا گولگەنم دەچننەو. (گل
گندم چین)

ئاچارەش: [ناو] ئەخوشینی چاوه. (آب سیاہ)
+ ئافاری: [ئاو] ئەو دەربەدەر؛ ئاواره؛
سەرگەردان. (آواره)

ئاشارن: [چاوغەت] ئاوه دانکردن. (آباد
کردن)

ئاشارگەر: [ناو، بک] ئاوه دانکەر. (آباد گەر)
ئاشارندن: [چاوغەت] تاواندەنەو؛ ئاتیواندن؛

قالکردن. (دوب کردن)
ئاشارنی: [ناو] (۱) ئاوه نیا؛ رەپستە. (آبستە) (۲)

ئاوه دانی (آبادی)

+ ئاهاهی: بەو جوړه؛ بەوی ئاواهی؛ بەو
جوړه. (اینطور)

ئاهاهی کاری: [بەرھەمی چاوغە] بەننایی؛
ئاوه دان کردن. (بنایی، آباد کردن)

ئاشارپ: [ناو] (۱) بەند؛ (سد) (۲) [ناو، بک]
کەسیک کە پڕیگای ئاو دەبەستیت یا ئاو

لە جوگە دادەپڕیت بو شوینیکی دی؛ (۳) [ناو]
جوړیک نەخوشینی حەییوانی وردەپە. (کسی

کە راه آب را می بندد یا بجای دیگر هدایت
می کند؛ نوعی مرض بزگو سفند)

+ ئاڤه ننگ: [ناو] پونگاو؛ پەنگاو. (آبی کە
جلوی آن گرفته شده و جمع شده)

+ ئاڤخیز: [ناو] جیگای کوپوونەوی ئاوی
جوگە و روبرای هەر هەرمیمی؛ زنە؛ ئاوی کە

هێواش دەروا؛ جوگە لە ییک کە بنە کەمی زیخ
بی. (آبخیز)

ئاڤخیزداری: [ناو] (۱) فەننی کە لک

وەرگرتن لە ئاوی ئاوخیز. (۲) بەرگری لە
شوردنەو هەوی خاک بەهەوی سیلاو هەو. (آبخیزداری)

ئاڤدا: [ناو] (۱) جوړه داریکە. (نوعی درخت)
(۲) هەودا. تال؛ داو. (رشته)

ئاڤدار: [ئاو] ئەو ئاوار؛ وە ک میوهی
ئاوگرتووی خووش و بە تام؛ ولاتی کە خاوەن

ئاوی زوړبی. (آبدار)
ئاڤدان: (۱) [ئاو] ئەو ئاوار؛ (آباد) (۲) ئاودان.

(آبدادن. آبیاری کردن)
ئاڤدایی: [ناو، بەر] ئاودایی؛ ئاودراو. (آبیاری

شده)

ئاڤدەر: [ناو] ئاودەر؛ کەندەلان. (آب کند)
ئاڤدەرکە: [ناو] ئاودەرکە؛ ئاودەر. (آبکند)

ئاڤدە: [ناو] ئاڤدا؛ هەودا؛ تال؛ داو. (رشته)
ئاڤدەس: [ناو، ت] ئاودەست؛ مەبال. (مستراح)

ئاڤدەستخانە: [ناو، ت] ئاودەستخانە. (مستراح)
ئاڤدەلیک: [ناو، ت] لیککی دەم؛ ئاوی دەم.

(آب دهان)

ئاڤدەم: [ناو، ت] ئاڤدەلیک؛ لیک. (آب دهان)
ئاڤدەر: [ناو، بک] کەسیک کە کاری ئاوداشتنە

و ئاو دەدا بە پروو ک. (آبیار)
ئاڤەر: [ناو] تەشتی ئاو تیدا خواردنەو هەوی ئازەل.

(تشت آبشخور گله)
ئاڤەر: [ناو] ئاور؛ ئاگر؛ ئاھیر؛ ئار. (آتش)

ئاڤراز: هەراز. (سربالا)
ئاڤراندن: [چاوغە] ئاڤراندن؛ داھینان؛

هینانەدی. (آفریدن)
ئاڤرانده: [ناو، بک] داھینەر؛ ئاڤرانده.

(آفریننده)

ثاف رتن: [چا، وگه، ت] ناو رشتن. (آب ریختن)
ثاف پرژاندن: [چا، وگه، ت] (۱) ناو پرژاندن؛ چوونه
 سه‌رئ‌ساوی. (آب ریختن. دست به آب) (۲)
 (ب) کردن به باو؛ سه‌رمه شق دادان؛ گه‌وره
 ناو ده‌ریژیت چکوله‌پای لیده‌خا. (بدعت
 گذاری)

ثاقرمیش: [ناو] ئا‌رمووش؛ ئاوریشم؛
 هه‌وریشم. (بریشم)

ثاقرپو: [ناو، ت] (۱) پاشاو؛ زیاده ئاوی ئاژین-
 کراو که له زه‌وی ده‌رده‌چی. (آب زیادی که
 در موقع آبیاری از زمین خارج می‌شود) (۲)
 ئاو‌ه‌رو؛ لیژایی سه‌ربان و زه‌وی که ئاوی پیا
 ده‌چیته خواره‌وه. (آبریز.) (جیرای آب)
 پیارویشتن و ده‌رچوون؛ گونجه. (مجرای آب)
 (۴) سنووری دوو لیژایی کیو یا دیره‌گ. (خط
 الراس)

ثاقروو: [ناو، ت] ئا‌بروو؛ ئاوروو؛ شه‌ره‌ف. (آبرو)
ثاقروو به‌ر: [ناو، بک] ئا‌بروو به‌ره. (آبرو ریز)
ثاقروو دار: [ئاوه‌ل‌ناو، ت] ئا‌برودار؛ به‌ئا‌بروو.
 (آبرو دار)

ثاقروومه‌ند: [ئاوه‌ل‌ناو، ت] فد. ئا‌بروو مه‌ند؛
 به‌ئا‌بروو. (آبرومند)

+ ثاقریز: [ناو] ئاوریز؛ ئاوی خو‌ر؛ تا‌فگه؛
 سه‌راو؛ ئاوه‌دسته‌خانه؛ تو‌الیت. (آبشار؛ توالت)
ثاقریزن: [ناو] دژاو؛ لیژ. (سرازیری رودخانه؛
 زمین سرازیر)

ثاقروونک: [ناو] ئە‌لقه‌زوونه. (سگک)
ثاقره‌له‌ک: [ناو] (۱) گیل‌اس؛ گیل‌اس.

(گیلاس) (۲) کیسه ئاویکه له ناو له‌شی
 مرو‌فدا په‌یدا ده‌بی. (کیسه‌آبیکه در بدن

بو‌جودمی‌آید)

ثاقری: زه‌ناو؛ ئاوه‌زی؛ زونگ. (باطلاق)

ثاقریز: ئاوی زیر؛ ئاودانه‌وه به زیر. (آب طلا)

ثاقریف: ئاودانه‌وه به زیو. (آب نقره کاری)

ثاقریل: [ناو] ئا‌قه‌فه‌ک؛ حه‌وز؛ ئە‌ستیر.

(حوض)

ثاقریمک: [ناو] (۱) ئافزون‌ه‌ک؛ ئاغروونه.

(سگک) (۲) لوته‌ر؛ مه‌ته‌لوک‌ه؛ هه‌له‌هین؛

قه‌وسه‌له. (متل)

ثاقره‌نی: [ناو] مه‌له‌وانی. (شنا)

ثاقرسارک: [ناو] سارداو؛ جیگه‌ی سارد بو

فینک کردنی ئاو. (سرداب)

ثاقرسیر: [ناو] شو‌رباوی سیر؛ ئاوی سیر؛

سیرئاو. (آب سیر. آش سیر)

+ ثاقرسین: [چا، وگه، ت] ئیگه‌یشتن؛ حال‌ییوون.

(درک کردن)

ثاقرشورک: [ناو] خو‌راکیکی فه‌قیرانه. (خوراک

فقیرانه)

+ ثاقرشيله: [ناو] شيله‌ی تری و میوه. (افشرده

میوه)

ثاقرکیش: (۱) [ئاوه‌ل‌ناو] ئاو‌کیش؛ (ب)

خواردنی چه‌ور و سویر. (۲) [ناو، ت] کاری ئاو

کیشانه؛ کاری که‌سیک که ئاوه‌با بو

جیگاییک. (آبکش)

ثاقرگوشت: [ناو، ت] شو‌رباوی گوشت؛ گوشتاو.

(آبگوشت)

ثاقرگون: ئاسمانی؛ شینی‌کال. (رنگ آسمانی)

ثاقرگردان: [ناو] که‌چکی زور گه‌وره بو ئاو

هه‌ل‌گویرتن. (آبگردان)

ثاقرگینه: [ناو] مسینه‌ی ئاو؛ شووشه‌ی

گهوره‌ی جیی ئاو. (آبگینه)

ئاڤلدانک: [ناو] په‌رهل؛ ئاوالمنډال. (جفت زانو)

ئاڤور: [ناو] نیریه‌ی کیوی. (بز کوهی نر)

ئاڤوک: [ناو] کووله‌که؛ کوودی. (کدو حلوايي)

ئاڤی: [ناو] ئاو. (آب)

+ ئاڤی: شینی کال؛ ئاوی؛ په‌نگی ئاسمانی. (آبی آسمانی)

+ ئاڤیاری: ناو، به‌رهمی چاوه‌گه [ئاویاری؛ په‌وتی ئاودان. (آیاری)

ئاڤیزه‌ر: [ناو] زه‌رده‌قوږه؛ جوړیک مارمیلیکی گه‌وره که به هووی گورپنی جیگای ژبانی په‌نگ ده‌گورپت و په‌نگی دهوروبه‌ری به خوویه ده‌گریت. (نوعی سوسمار)

ئاڤیژه: [ئاوه‌لناو] پاک؛ خاویښ؛ پاقر. (پاک)

ئاڤیستا: [ناو] کتیبه‌پیروزه‌که‌ی - زه‌رده‌شت. (اوستا)

ئاڤین: [ناو] ئامیان؛ داری لی چه‌قابی. (زمین درخت کاری شده)

ئاڤینک: [ناو] خوناڤ؛ شه‌ونم؛ ئاونگ؛ خوناوه. (شبنم)

+ ئاڤار: [ناو] زه‌وییک که داری لی چه‌قابیست. (زمین درخت‌کاری‌شده)

ئاڤاق: [ناو] داریکی جه‌نگه‌لییه‌ آقاقیا. (آقاقیا)

ئاڤاقیا: [ناو] فد؛ ئه‌قاقی؛ داریکی جه‌نگه‌لییه. (آقاقیا)

ئاڤلانه: [ئاوه‌لناو] به‌ندت؛ فد؛ له‌پرووی

ئه‌قله‌وه؛ وه‌ک که‌سیکی تیگه‌یشتوو؛ ژیرانه. (عاقلانہ)

ئاقل‌بوون: [چاوه‌گه‌ت] (۱) زانابوون؛

ژیربوون؛ بوونه‌دارای ئه‌قل. (۲) (ب) ته‌نبی‌بوون؛ وای لیډا بو عومریک ئاقل‌بوو. (عاقل شدن)

ئاقل‌کردن: [چاوه‌گه‌ت] (۱) ته‌ممی کردن؛ وای لیډا بو بابی ئاقل‌کرد. (کنایه‌از تنبیه‌کردن)

(۲) فیږی عه‌قل و فام کردن. (عاقل کردن)

ئاقلی: [ناو، به‌رهمی چاوه‌گه‌ت] تیگه‌یشتوویی؛ عاقلیت کرد نه‌چووی دهنه‌په‌شیمان

ده‌بوپه‌وه. (عاقلی)

ئاڤووبات: [ئاوه‌لناو] پاریز‌کار؛ خو‌پاریز. (پرهیز کار)

ئاقله: [ناو] ئاموور؛ ئاره‌ق؛ یاره‌ق؛ ئاکیل به‌شیک له‌که‌ره‌سته‌ی جووت؛ باسکیش؛

باسکه‌مژانه. (قسمتی‌ازخیش) **ئاقله و ماقله:**

[ناوت] ئاموور و نیر؛ یاره‌ق و نیل؛ ئاکيله و

ماکيله؛ ئاره‌ق و نیل؛ ئاراف؛ ئاقله و ماقله. (خیش)

ئاک: [ناو] (۱) ناوی پیاوانه؛ کورت‌کراوه‌ی ئاکو. (نام مردانه مختصر شده ئا کو) (۲)

کورت‌کراوه‌ی ئاکبه‌ند. (مخفف آکبند)

ئاکاردئون: اند؛ فد؛ فرد؛ [ناو] گارمۆن؛

گه‌رهمه‌شکه؛ جوړیک ئامرازی موسیقاییه. (آکاردئون)

ئاکاردئونی: فد؛ حاله‌تی شتیک، که وه‌ک گه‌رهمه‌شکه دريژ و کورت بیته‌وه.

(آکاردئونی)

ئاکاژو: [ناو] سه‌خته‌داریکی گه‌رمه‌سیریه‌که داره‌که‌ی خوش‌په‌نگ و جوانه‌له‌سه‌نه‌تی

دارتاشیدا به‌کار ده‌بریت. (آکاژو)

ئاکاسیا: [ناو] سه‌خته‌داریکی جه‌نگه‌لییه‌له

گه رمه سیر ده پرویت؛ میوه که ی گری گریه
ولقه کانی بو سه و ته چیکردن به کار دیت.
(آکاسیا)

ئاکان: (۱) جه ماوه ریکن له ئه فریقایی رۆز
ههلات. (قوم آکان در آفریقا) (۲) هه ریه ک له
ئهندامانی ئه و جه ماوه ره. (افراد آن قوم)
(۳) زبانی ئه و جه ماوه ره. (زبان آن قوم)
ئاکاو: [ئاوه لئاو] زرینگ؛ زیره ک؛ چابوک.
(زبروز رنگ)

ئاکبه ند: [ناو+ ئاوه لئاو] اند؛ فد؛ (۱) ئه و
به سته به ندیه که له فابریکا ده کریت. (۲) (ب)
تازه بوون و کارپی نه کردوویی،
که ره سته بییک. (آکبند)

ئاکرولیک: [ناو] جوریک په نگی وینه کیشی
که به ئا و شل ده بیته وه بو وینه کیشی له سه ر
قوماش. (آکرلیک)

ئاکسان: [ناو] فد؛ اند؛ فرد؛ (کوژ، ده سته واژه ی
موسیقیاه) لیدانی نوئیکی تاییه ت له نا کا و و
پی داگری له سه ر ئه و نوته له ئور کیستردا.
(آکسان)

ئاکله: [ناو] فد؛ (۱) سفلیس؛ شانکر؛ ئاکیله. (۲)
سفلیسی. (۳) (ب) به ژنی بی حه یای زمان
دریژ ده لین؛ جوینه. (۴) له چه ندجی به
گولیش ده لین. (سفلیسی)

ئاکو: [ناو] (۱) ناوی تیره و هوزیکی گه
وره ی کورده. (نام قبیله ایست) (۲) کیوی-
گه وره. (کوه بلند) (۳) ناوه بو پیاوان. (نامی
مردانه)

ئاکو: (ف.مان). له وشه ی (ئاک) وه گیراوه
واتا: کهه سیک که به شهرم و خو پاریزییه وه

ده ئاخفی^۷ (آنکه باشرم و احتیاط سخن بگوید)
+ ئاکوار یوم: [ناو] فرد، فده، اند؛ ده فری شووشه بو
راگرتی جانه وه ری ئاوه ژی. (آکوار یوم)
+ ئاکورد: [ناو] اند؛ فرد؛ فد؛ کوژی موسیقیه؛
چه ند نوئی موسیقی ه او فریکانس که
پیکه وه لیدرین. (آکورد)

ئاکولاد: [ناو] فرد؛ فد؛ چه له مه؛ وه ک دوو
ئه بروی په یوه سی به رانبهر به یه ک که چه ند
په رانتیز ده گریته بهر و جیایان ده کاته وه؛ بو
جیا کردنه وه ی وشه گه ل و په سته گه ل به کار
دی؛ وه ک {} (آکولاد)

ئاکویان: تیره ییکن له نزیک ی ره واندوز
نیشته جین. (آکویان)

ئاکوئی: [به ند] ره مه کی؛ گو تره؛ بی-
سه رنجدان؛ چه که رداسی. قه زاوقورته کی.
(الکی؛ شانسی؛ بدون تخمین)

ئاکه: [ئاوه لئاو] خراب؛ نارپه سن. (بدل)
ئاکینجه: [ئاوه لئاو] جیگر؛ ساکین؛ نیشته جی؛
ئاکنجه. (مقیم)

ئاکینجه بوون: [چا و گه، ت] جیگر بوون؛ سا
کین بوون؛ نیشته جی بوون. (مقیم شدن)

ئاگادار بوون: [چا و گه، ت] خه به ردار بوون؛
هوشیار بوون. (آگاه شدن)

ئاگادار کردن: [چا و گه، ت] ئاگا کردن؛ خه به ر
پیدان؛ تیگه باندن؛ هوشیار کردن وه.
(خبردار کردن؛ فهماندن)

ئاگاداری: [ناو، به ره مه می چا و گه] بانگه شه؛
راگه یاندن؛ هوشیاری. (آگهی؛ هوشیاری)

ئاگاداری تیلیفیزیونی. رادیوئی. سینه مائی:
راگه یاندن بو نیشان دانی چو نیه تی (مه به

ست) یا مه تاع و شتومه ک به خه لک؛ له-
 رادیو و تیلیفیزیون و سینه مادا. (پیام بازرگانی)
ئاگاداری دیواری: ئاگادارییک که له کووچه و
 بازار به دیوار هوه ده چه سپی. (آگهی دیواری)
ئاگادەر: [ناو، بک] خه به رگه یین؛ هوشیار کهر.
(آگاه کننده؛ خبر دهنده)
ئاگاگردن: [چاوگه، ت] وه خه به ره یینان. پی ڤا
 گه یاندن؛ جار دان؛ وشیار کردن. (آگاه کردن)
ئاگال: [ناو] ئه گال؛ عه گال. (عگال)
ئاگاله خوڤران: [چاوگه، ت] بیهوشبوون؛
 هوش له سه ره پهرین؛ حه یران بوون. (بیهوش-
 شدن؛ حیران شدن)
ئاگا لیبوون: [چاوگه، ت] (۱) هوش پیوه بوون؛
 ژیر چاوهدیری خستن. (نگهبانی)
 (۲) خه به رلی بوون. (آگاهی داشتن)
ئاگا لی هه بوون: [چاوگه، ت] (ب) ئاگا لیبوون؛
 به خبو کردن؛ په روه رده کردن. (سرپرستی
 کردن. نگهداری کردن)
ئاگایانه: [ئاوه لئاو + به نند] فهد: له پرووی
 زانستی هوه؛ شاره زایانه؛ ئاگاداران؛ به ئانقه ست؛
 به دانسته. (از روی آگاهی؛ عمدی)
ئاگایی: [ناو، به ره هه می چاوگه] فهد: (۱)
 ئاگاداری؛ هوشیاری. (اطلاع) (۲) [ناو] به شی له
 ئیداره ی پولیس له ئیران. (اداره آگاهی)
ئاگای له مهحموی بی زهواد نییه: بو ئینسانی
 بی خه بهر و گیز به کاردی. (برای انسان بی
 خبر و نا آگاه گویند)
ئاگایی: [ناو، به ره هه می چاوگه] (۱) پسپووری
 له کار یکدا؛ شاره زایی. (۲) تیگه یشتن؛ زانایی.
 (۳) خه بهرداری؛ هوشیاری. (آگاهی)

ئاگر باراندن: [چاوگه، ت] (ب) گولله باراندن.
(گلوله باراندن)
ئاگر بارانه: (۱) (ب) پشوی و ئازاوه یه؛
(هرج و مرج است) (۲) هه وای هه ریره و
 ئاگر بارانه؛ ناوی گورانییکه. (آهنگی است)
ئاگریاز: [ئاوه لئاو + ناو، بک] یاریکه به ئاور.
(آتش باز)
+ ئاگر بر: [ناو، ت] (۱) ته و او کوژاندنه وه ی ئاور
 و ئاور تیدا نه هیشتن. (آتش
 خاموش کردن) (۲) (ب) کوژانه وه ی شه ڤ و
 ئاشووب. (خواباندن آشوب یا سرکوب
 آشوبگران)
+ ئاگر بهر: [چاوگه، ت] (۱) ماکی کیمیای
 که زوو ئاوری تیبه رییت وه ک بینزین. (ماده
 محترقه) (۲) چیلکه و چه ویلی وشک که
 زوو ئاوری تیبه رییت. (خاشاک
 خشک) (۳) که سی که ئاور راده گو یزی و ده ییا
 بو شوینیکی تر. (کسیکه آتش میبرد)
ئاگر بهر که: [ناو، ت] (۱) بلوق؛ پورگ.
(تاول) (۲) ئاگر بهر. (آماده آتش گرفتن.
 محترقه)
ئاگر بهس: [ناو] ویستانی ته قه و شه ڤ. (آتش
 بس)
ئاگر پاریز: نگابانی ئاور؛ پاریزه ری ئاور؛ که سی
 که ئاگای له ئاوره. (آتشبان)
ئاگر په ره ستی: [ناو، به ره هه می چاوگه] ئاور به
 موباره ک زانین و په رستنی. (آتش پرستی)
ئاگر پیوه نان: (۱) [چاوگه، ت] ئاور تیخستن و
 ئاور دان. (آتش زدن) (۲) داخ کردن به ئاور.
(داغ کردن با آتش)

ئاگر تېچوو: [ئاوه ئاۋ + ناۋ، بەر] بى ئوقرە.
(آتش به جان) (۲) ئاور تى ۋە وتوو. (آتش در چيزى افتادن)
ئاگر تېچوون: [چاۋگەت، بى ئوقرە بوون؛ (ب) ئيرەبى و ھەسادەت كردن. (كنايه از حسادت) ئاگرخان: [ناۋ] ئاھەشخان؛ ئاگردانى سەماوەر و ھەمام؛ توون. (آتشخان)
ئاگرخوش: [ئاۋە ئاۋ] مال خوش؛ مېھرە بان؛ ميوان نەواز؛ شيرين زمان؛ پوو خوش؛ گالته چى. (مهمان نواز، شيرين زبان)
+ ئاگر دان: ئاگردان: [چاۋگەت، (۱)] تەقاندنى چەك؛ ئاور دان. (شليک اسلحه) (۲) [ناۋت] مەنقەلى گەورەى جىگەى ئاور. (منقل) (۳) [ناۋ] كوانوو؛ كوچك ئاور. (شومينه) (۴) [چاۋگەت] ئاور تېبەردان. (آتش زدن)
ئاگردانگ: [ناۋ] كوچك ئاور؛ ئاوردان؛ جىي ئاور. (آتشدان)
ئاگردوو: [ناۋ] (۱) ئاور دوو. (آتش روشن كن) (۲) دار و چيلكەى سووتە مەنى ئاور بەر. (چوب يا اشياء سوختنى)
ئاگر دەمىن: (۱) [ناۋ] دەمەى مسگەرى. (دم مسگرى) (۲) [ناۋ، بىك] ئەۋ كەسە كە ئەۋ دەمە دەدەمىنى. (دمه كاردمندە بە آتش) (۳) [ناۋ، بىك] كەسى كە بە فوو يا داۋىنى كراس يا بە ھە رشت با لە ئاور دەدا. (كسى در آتش مى دمد)
ئاگر سەندن: [چاۋگەت] پەرەسەندى ئاور. (آتش گرفتن)
ئاگر قە كوژتن: ئاور كوژاندنەۋە. (آتش خاموش كردن)

ئاگر قە كوژين: [ناۋ، بىك] (۱) ئەۋ كەسە ئاور دە كوژىننەۋە. (آتش خاموشكن) (۲) [ناۋ] كەرە-ستەى ئاگر كوژاندنەۋە. (كيسول آتشنشانى)
ئاگر قە مر: [ناۋ، ئاگر كوژىنەۋە. (آتش-خاموشكن)
ئاگر قە مراندن: [چاۋگەت] ئاور كوژاندنەۋە. (آتش خاموش كردن)
ئاگر قىنج: [ئاۋە ئاۋ + ناۋ، بىك] شوۋ قىچ؛ ئاژووتكار. (رانندە)
ئاگر قىخستن: [چاۋگەت] ئاور كردنەۋە؛ ئاگر بەردانەۋە. (آتش روشن كردن)
ئاگر كردنەۋە: [چاۋگەت، (۱) ئاور كردنەۋە؛ ئاگر قىخستن. ئاگر ھە لايسان. (آتش بيا كردن) (۲) (ب) شەر ھە لايسان. (آشوب بيا كردن)
ئاگر كوژ: [ناۋ، بىك] ئاگر تە مېرىن؛ ئاور كوژين. (آتش خاموش كن)
ئاگر كوژانەۋە: [چاۋگەت، (۱) ئاور كوژانەۋە. (خاموش كردن آتش) (۲) (ب) شەر و گىچەل دامركان. (آرام كردن آشوب)
ئاگر كەۋەتنەۋە: [چاۋگەت، (۱) ئاگر بەر بوونەۋە. (آتش سوزى) (۲) فېتنە بەر يا بوون. (فتنه بيا شدن)
ئاگر كېش: [ناۋت] خاكە نىزى ناۋ تەنوور؛ مەسى؛ ئاور كېشى ئاسنگەرى. (خاك انداز)
ئاگر گې: [ناۋ، بەر] (۱) ئاور گرتوو. (آتش گرفته) (۲) [ئاۋە ئاۋ] مروقى زور بە ھەۋەس. (انسان شھوانى)
+ ئاگر گرتن: [چاۋگەت] ئاور گرتن؛ ھەلبوون. (ب) توورە بوون؛ بى ئوقرە بوون. (آتش گرفتن)

خشمگین شدن)

ئاگر گرووشك: [ناوت، ئيسقانى چەناكە. (فك)

ئاگر گرە: [ناو] دەستەچىلە؛ ئاگر گىرە؛ پووش و پىلاش كە دەسووتى^۶ و خەلۋوزى نىيە؛ گرويفىكە. (افروزە)

ئاگر گەرم: [ئاوھلناو] ارژدبوون لەسەر كاريك؛ ژن يا پياوى زور بەهەوھەس. (با حرارت؛ شەوانى)

ئاگر گەش كەرەوھ: [ناو، بك] (۱) تاو لەمە. (آتس گردان) (۲) كەسى^۷ كە ئاور خوئسە كە و دەيگە شىينەتەوھ. (كسيكە آتس شعلە ورميكند)

ئاگر گەشەو كەر: < ئاگر گەشكەرەوھ.

ئاگر لەمالا ھەلنەبوون: (ب) فەقىر و بى ئەنوا؛ بى خورد و خوراكى ئاسايى. (اجاق روشن نشدن؛ كنايە از بى سامانى)

ئاگر لىبارين: [چاوگەت، (۱) توو پەبوون.

(خشمگين شدن) (۲) بەلأ بەسەردا ھاتن. (مصيبت و بلا باريدن)

ئاگر لىوونەوھ: [چاوگەت، (۱) پرىشكە ھاويشتن. (اخگر پراندن) (۲) (ب) زور توو پە و رق ھەلساو. (خىلى خىلى عصبانى)

ئاگر مەلووچك: [ناو] ئايەلمەند؛ خەزايى.

(سار ملخ خوار)

ئاگر مەليج: [ناو] ريشولى؛ گاوانى. (سار)

ئاگر ناك: توو پە. [ئاوھلناو] (خشمگين)

ئاگر نانەوھ: [چاوگەت] ئاگر كەردنەوھ؛

(ب) ئاشووب دروستكردن. (آتس

پياكردن؛ آشوب پياكردن)

ئاگر و اج: [ناو] ئاگردان؛ كوانوو. (اجاق.

شومينه)

+ ئاگر و ك: (۱) (ب) مروقى ئاشووبگير. (فتنه انگيز) (۲) شەرايىكە لە زەرھات بەدا وشكى -

دەكا؛ سەبوون. (باد سبون)

+ ئاگر و كە: [ناو] (۱) (ب) ئاورە؛ زەر دەبەرين. (نوعى زخم دست و پاوصورت) (۲) ئاورى

چكۆلەي مندالان. (آتس كوچك بچه ها)

ئاگر وەر بوون: [چاوگەت] ئاگر كەوتنەوھ؛ سووتمان؛ ئاگر كەوتنە ناو شتى؛ (ئاگر لەمالت وەر بى). (آتس روشن كردن. آتس

در چيزى افتادن)

+ ئاگر و ك: [ناو] ئاگر و كە؛ ئاورە؛ زەر دەبەرين. (زرد زخم)

+ ئاگر و ك: [ناو] گىيە سەرەتان؛ لەجنسى كەلەيە و دىژ دەبى^۸ و لە گىيە تر دەئالى^۹ و وشكى دەكا. (نوعى گياه انگل)

+ ئاگرى: (۱) ئاورى؛ ئاورين. (آتسين)

(۲) چىيە ئاغرىداغ لە كوردستانى تور كيا. (كوھ آرات) (۳) مروقى بەهەوھەس. (شەوانى)

ئاگرى بى ئامان: [ناوت] ئاورى كە بەرھەلستى نەكرىت؛ (ب) بەلأ و دەر ديسەرى گەورە. (آتس بى امان)

ئاگرى داغ: **تد؛ فد:** [ناو] ئوغرى داغ؛ دوو كىوى سنوورى ئىران و تور كيا؛ كىوى دز. (وشە لە تور كىيەوھە ھاتووه). (آغرى داغ)

ئاگرى قوورەت: [ناوت] ئاگرى قودرەت؛ (ب) بەلأى خودايى؛ (ب) شوبەھاندنى پياوى زور ئازا لە شەردا بو گوشتنى دوژمن. (بلاى

آسمانى)

+ ناگرین: [ئاوه لئاوت، ت] ئاورین؛ ئاور ئاسا؛
(ب) مروقی زور به کار و ئازا. (آتشین، ۲)
به رهنگی ئاور؛ چه کی ناگرین؛ فرمیسک و
شیرعی ناگرین، سووتینه ر. (آتشی رنگ؛
سوزاننده)

ئاگری نه روژ: [ناو] ئاوریک که روژی ئه وه لی
سال ده کریته وه و نه ریتکی کوئی
کورده واریه؛ و له زهمانی کاوه وه ماوه. (آتشی
نوروز)

ئاگوتی: ناوی گیانداریکه که له
ئه مریکای باشوور ده ژێ به قه ده که رویشکی
ده بی. (آگوتی)

ئاگوست: فد؛ اند؛ فرد؛ ناوی مانگی
هه شته می سالی زاینی. (آگوست)

ئاگول: [ناو] فیل؛ گزی؛ گزه. (نیرنگ)
ئاگول باز: [ئاوه لئاو] فیله باز؛ ته له که باز. (حقه
باز)

ئاگه: (۱) کاتی تهنگانه و سه خله تی
نه خوشی. (شدت مرض) (۲) ئه وی؛ ئه وجی؛
ئه و حیگه. (آنجا)

ئاگینه: [ناو] پویس؛ پسه بان. (پلیس)
+ ئال: [ناو] روخ؛ کن؛ لا؛ رهخ؛ پال.
(پیش؛ بغل دست)

+ ئال: [ناو] (۱) ئالا؛ عه له م؛ په رچه م؛ دره وش؛
به ندر؛ بهیره ق؛ به یراق. (پرچم) (۲) رهنگی
سووری ئاچخ. (قرمز خیلی روشن؛ صورتی)

ئالئوت: هه ر کام له که سانی خه لکی ئادا کانی
ئالئوشن له ئالاسکا و زبانیان که نزیکه
به زبانی ئیسکیمو کان. (ئالئوت)

+ ئالا: ناوی شاری کاولبووی مه می ئالا.

(خرابه های شهرمه می ئالا)

+ ئالا: [ناو] (۱) تییکی پیشمه رگه ی ۴۰۰۰
که سی؛ ئالایی؛ به ندر؛ تا قمی عه سکه ری
عوسمانی که له سی هه نگی پیکه تییته.
(یک تیپ سرباز ترک) (۲) ئالا و وال؛

په نگا وره نگی. (رنگارنگ)

ئالاجیق: فد؛ تد؛ [ناو] (ف، مشه) هه رزیل؛ که-
پروک؛ له زاراهه ی سو رانیدا (چارداخ) ی پیده-
لین. (آلاجیق)

ئالادار: [ناو] په رچه م هه لگر. (پرچمدار)

ئالادین: فد؛ [ناو] عه لادین؛ جو ریک

چرای ئاشپه زی. (علاء الدین)

ئالاستن: [چاوگه] لستنه وه؛ زبان پیا هینان
(لبسیدن).

ئالاف: [ناو] ئامراز؛ ئاموور ونیر. (وسيله خیش)

ئالاکه ت: [ناو] بزار چن. (بیلچه وجین)

ئالاکهر: [ناو، بک] بزار که ر. (وجین کار)

ئالامود: [ناو، ت] مودی روژ. (مد روز)

ئالامه تاوی: [ئاوه لئاو] هه لامه تدار. (زکامی)

ئالان: (۱) گه رمین؛ گه رمه سیر. (قشلاق)

(۲) قه ومیکي ئیرانی که له قه وقاس

ده ژین. (قوم ایرانی ساکن قفقاز)

(۳) هه ریه ک له ئه ندامانی ئه وقه ومه. (۴)

زبانیان. (اعضا و زبان آن قوم)

ئالان: [ناو] شه و چه ره. (شب چه)

+ ئالان: [چاوگه] (۱) پیچان به دهوری
شتیکا؛ ئالوسکان. (پیچ)

ئالاندن: [چاوگه، ت] (۱) پیچانندن؛

ئالوسکانندن؛ پیچ پیدان؛ بادانی دوو یا چه ند

شت به یه که وه. (پیچیدن) (۲) هالاندن؛ پیچ-

دان؛ به ده وری شتی کدا بیچاندن. (۳) ئاراسته -
کردن؛ تیهه لکردن؛ به ردیکی تی ئالاند. (پرت
کردن. بیچاندن) (۴) که نووی ههنگ ئالوژاو
گشت خویمان له سه‌ر و چاوی من ئالاند؛
وروژان. (جمع شدن دور چیزی؛ مانند حمله

دسته جمعی زنبور)

ئالانن: [چاوگه، ت] ئالاندن. (بیچیدن)

ئالاو: [ناو] ئالاف؛ ئامراز؛ که ره‌سته. (وسایل)

ئاللو: [پربوردووی ئالان] (۱) تی ئالو؛ هالو؛
پیچراو؛ ئالوژاو. (پیچیده) (۲) هالووی ئاگر؛

هورم و گهرمای ئاور. (شاره و گرمای آتش)

ئالا و والّا: [ئاوه‌ئناو] ئال و والّا؛ ئالاهی؛
ره‌نگاو ره‌نگ. (رنگارنگ.)

ئالایی: **تدو:** [ناو] ده‌سته‌یی که سه‌که ره‌که

پیکهاتی له سی ههنگ له ئه‌رته‌شی

تور کیا. (تیپ در ارتش ترکیه)

ئالبانیایی: [ئاوه‌ئناو + ناو] (۱) زبانی هیند و
ئوروپایی که خه‌لکی ئالبانی قسه‌ی -

پیدده که ن. (زبان آلبانیایی) (۲) خه‌لکی ئالبانی؛
ئه‌ر نه‌ووت. (آلبانیایی)

ئال بردنه‌وه: [چاوگه، ت] بییران کردن و له‌هوش
چوونی مندال. (غش کردن)

ئالبوم: **فد؛ فرد؛ اند:** [ناو] (۱)

ده‌فته‌ریکی مقه‌با بو پراگرتتی وینه یا پاره‌ی
قه‌دیمی یا تمه‌ر یا قه‌وان. (۲) هه‌ر شت له

ناو ئه‌و ده‌فته‌ره‌دا رابگیریت. (۳) چه‌ند کاست
له ناو ده‌فته‌ریکی جه‌عبه ئاسادا؛ (ئالبومی)

کاسیتی عه‌زیز شاروخ) (آلبوم)

ئالبویاغ: [ناو، ت] سوورای روومه‌تی
ژنان. (سرخاب)

+ ئال بوونه‌وه: [چاوگه، ت] چیربوونه‌وه‌ی
ددان؛ بو‌ی هه‌یه هال بوونه‌وه دروستتربی.
(چونکا هال یانی قوره)؛ ئال بوونه‌وه: ددان
کول بوون به‌ترشی. (دندان کنشدن ازترشی)

ئالبه: [ناو] ئومید؛ هیوا. (امید)

ئالتاخ: [ناو] ئارتاخ؛ ئه‌وه که سه‌یه که به نه‌هینی
شتی له جیگاییک ده‌رده‌خا. (کسی که

زدکی چیزی را بیرون آورد)

+ ئالتو: **فرد؛ اند؛ فد:** [ناو] ده‌نگی زیلی ژنانه
له ئاوازی کو‌ردا. (صدای زیر زبانه در کر)

ئال خورمایی: ئالی توخ. (زرشکی)

ئالدار: (۱) [ئاوه‌ئناو] ئالوودار. (کسی که لوزه
دارد) (۲) ئالاهه‌لگر؛ ئالدار. (پرچمدار)

ئالدووژ کردن: [چاوگه، ت] ئالدوز کاری؛

روکیش کردنی شتی به‌زیر یا زیو. (آب

طلا یا نقره کاری)

ئالزایمیر: [ناو] نه‌خوشینی فه‌راموشی و چکوله
بوونه‌وه‌ی می‌شک که مروف زیاتر دوای

ته‌مه‌نی جه‌حیلی تووشی ده‌بی و عیلاجی
دژواره. (آلزایمیر)

ئالف‌برین: [چاوگه، ت] گیا دوورین و
کو‌کردنه‌وه‌ی ساقه‌تی گیا و گه‌نم و جو

بو‌تفاق؛ وه‌ک ئالف‌خستن (جمع آوری

علوفه)

ئالفجار: [ناو] له‌وه‌په‌گه. (چراگاه)

ئالقان: پیوه‌بوون و گیرخواردن؛ تی ئالان.
(گیر افتادن؛ بیچیدن)

ئالقاندن: [چاوگه، ت] تیک ئالاندن؛ پیوه‌کردن.

(بیچیدن)

+ ئالقه: [ناو] (۱) په‌پکه؛ جه‌غز؛ چه‌مبه‌ره؛

قه ف؛ چه موره؛ پاپوکه؛ ناخله؛ خه له ک. (۲)
 نه نگوستیله ی هاوسهرداری. (۳) قولفه؛ بازنه؛
 جه غز؛ هه رشت به وینه ی جه غز
 چه مایته وه. (۴) ده ستگرتن به دهوره؛
 کوپ بهستن له دهوری شتی؛ چه موره. (حلقه)
ئالقه ناخیه: گری کوپ ره؛ به نی تیک هالو. (گره
 کوره)

ئالقه ئالقه: قولفه قولفه. (حلقه حلقه)
ئالقه به گوش: [ئاوه ئناوت] ئالقه له گوی؛
 به نی؛ کوپ له؛ به نده؛ به زیر کپ دراو. (ب) له
 ژیرئه مری که سیکدا بوون؛ ئاماده ی-
 خزمهت. له هه ورامیدا زور باوه. (حلقه به گوش)
ئالقه پیکان: [چاوه ت] قه ف خواردن؛
 پاپوکه خواردن. (چنبه)
ئالقه تیز: [ناو] گیای خوزیلک؛ شیرکتک.

(گیاهیست)
ئالقه داغ: [ناوت] جوریک داغ بیانان و دیاری
 کردنی ئازل. (داغ کردن حیوانات برای
 نشانه)
ئالقه دان: [چاوه ت] (۱) کوپونه وه و
 به دهوری شتیکا هالان. (۲) پاپوکه خواردن؛
 چه موره دان. (حلقه)

(زدن)
ئالقه دوو گمه: [ناو] کونی جیگای داخستنی
 دوو گمه ی لیاس (جاتکمه)
ئالقه ریزو دوو لایی: [ناوت] ئالقه ی سه ر
 زنجیریکی چوو که له قولفه ی دوو لایی
 ده خریت و ده رکه ی پی داده خه ن. (چفت و
 بست در)

ئالقین: [چاوه ت] (۱) ئاو یزان؛ دارداکری؛

هه لواسراو؛ (آویزان) (۲) گالته؛ شوخی کردن؛
 گالته کردن. (شوخی کردن)
ئالکاندن: [چاوه ت] ئالوژ کردن؛ تیک-
 هالاندن. (درهم پیچیدن)

ئالکاو: [پرابوردوی ئالکان] شیواو؛ شله ژاو؛
 ئالوژ بووگ. (پریشان؛ سردرگم)

ئالکو میتر: [ناوت] ئالکول پیو؛ که ره سته ی
 دیاری کردنی راده ی ئالکولی ناو تراوی ئالکول
 و ئاوی هه لمه تکین. (الکل سنج)

ئالنگار: کوپونه وه له خواردنیک. (جمع شدن
 دور یک خوراک)

ئالوچنای: [چاوه ت] هه لواسراو؛ دارداکری؛
 دالقان. (آویزان شده)

ئالوزان: [چاوه ت] تیکچوون؛ تیک هالان؛
 شیوان. (آشوب شدن. سر در گم)

ئالوز کاوی: [ناو، به ره می چاوه ت] په شیوی؛
 شیواوی. (ب) ئالوزان و تیکچوونی ده ستوور
 و یاسای کار. (سر در گمی)

ئالوزی: [ناو، به ره می چاوه ت] (۱) شه پ و
 پشیوه؛ شیواوی؛ سه رده رگومی و شپزه بی.
 (آشوب) (۲) حاله تی هه ودای
 تیکه لوبوو. (سردرگم) (۳) ئوقره لیپران و
 سه رلیشیواوی. (بی آرام و قرار)

ئالوشاوی: [ئاوه ئناوت] به ر [(۱) خارشت داری؛
 مروقی خورو شاوی. (۲) ئاگر گهرم؛
 به خورو ش. (خارشدار)

ئالوشدار: [ئاوه ئناوت] به خورو؛ خوروودار؛
 به خورو ش. (خارشدار)

ئالوق: [ناو] بادامه؛ لویی له وزه ته یین. (گره
 لوزه)

نالو گوږيز: [ناو،ت] گواستننه وه ليره بو ئه وي.

(جابجايي چيزي)

نالوو: [ناو] (۱) ئالك؛ ئالگ؛ ئالنگ. (لوزه) (۲)

وهك خړبوونه وه ي بن هه نگل به بو نه ي برينداری په نجه يا مووچي ده سته وه. (غده)

نالوو بوخارا: [ناو] جوړيک هه لووچه. (آلو بخارا)

نالووج: [ناو] هه لووچه. (آلوچه)

+ نالوودار: که سي که قورگي په نيمبي.

(باد کردن لوزه)

نالووز: < نالووس. (غم و اندوه)

نالووس: [ناو] نالووز؛ خه م و که سه ر. (غم- واندوه)

نالووشه: [ناو] ئيسکي لای سه ره وه ي شه ويلکه. (فک بالا)

نالوو که وتن: [چاوگه،ت] په نيميني گروفه ري - گه روو. (آماس لوزه)

+ نالولوه: (۱) [ناو] کوله که؛ ويستون؛ هه ستوون؛ نه ستونده ک. (ستون) (۲) کولانی ته ننگه به ر. (کوچه تنگ) (۳) [ناو] نالو مروفی سووک و چروک. (آدم بی آبرو)

نالویني: [ناو] قه یسی (شلانه) ی چه قاله خو شه. (زرد آلويی که هسته اش تلخ نباشد)

+ ناله بیژ: [ناو] چاوگه [(۱) دابیژتن به قوماشی ته نک. (الک کردن با پارچه توری) (۲) زور ورد بووو؛ وهك توزی ئارد. (مانند گرد آرد)

+ نالته: [ناو] که ره سته ی تاییه ت له دار تاشی و گه چکاری دیواری مالدا. (آلت)

نالته ت کاری: [ناو، به ره می چاوگه] گه چکاری -

دیوار به (نالته)، (که ره سته ی تاییه ت). (گج بری دیوار بوسیله آلت)

نالته تی: (۱) شتی نالته لی دراو. (۲) وهك نالته ت. (۳) (ب) تووره و قه لس؛ نالته تی مه زاج. (فللی، فللی مزاج)

نالته دین: [ناو] نالو تووره. (خشمگین)

نالته کو که ریخنه: [ناو] شه روال به کول. (گیاهی است بسیار ملین. پامچال)

نالته کو که مشکانه: [ناو] نالته کو کی که دارای بنیکی خړه و له مشک ده کا. (پامچال پاکوتاه)

نالته که: [ناو] نه خو شینی چاو؛ ته راخوم. (تراخم)

نالیواو: نالیگ؛ نالواو؛ هالواو؛ پیچراو. (پیچیده)

نالیز: [ناو] نه لیز؛ هه لیز؛ مه شکه. (مشک)

نالیسک: [ناو] لیسک؛ ئاسنیکی که وچک - ئاسای تیژه بو هه لکولینی کوو په ی تار و که - وچک. (لیسه)

نالیسکه: [ناو] زوقم؛ خووس؛ که په سیسه؛ گزیره. (بژ)

نالیشت: [ناو] خوروو؛ ئالوش. (خارش)

نالیف: فد: [ناو] گیاییکه رو نه که ی ده گرن و له وینه گه ریدا که لکی هه یه. (آلیف)

نالیقو ق: [ناو] هه لاکوک؛ نالته کوک. (نوعی گیاه خوردنی ملین؛ پامچال)

نالیقولینگ: [ناو] ئالی پلینگ؛ زیوان خو ره. (حشره ای است)

نالییور: [ناو] نالو ئالیگر؛ ئالییه ر؛ هه وادار؛ لایه نگر. (طرفدار)

ئامات: هانتت. (آمدنت)

ئاماده که رده ی: [چاوگه،ت] ئاماده کردن؛ ساز کردن؛ ته یار کردن (اماده کردن)

ئامارد: (۱) قه و میکی که وئارا که له ره خیی زه ریای خه زه ردا نیشته جی بوون (بووگن)؛ ته پی مارلیک به جیماوی شارستانیته تی ئه و قه و مه یه. (۲) هه ره له ئه ندامانی ئه و قه و مه. (آمارد)

ئاماس: [ناو] فد. په نمین؛ باکردن؛ ماسین؛ هه لئمان؛ هه لئماسین. (آماس)
ئاماسان: [چا و گه] هه لئمان؛ په نمان.

(آماس کردن)
ئاماسیان: [چا و گه، ت] ئاماسان؛ په نمان؛ هه لئمان؛ په نمین؛ هه لئمسین. (آماس و باد کردن)

ئاماسیاو: [رابوردووی ماسین] په نمیاو؛ ماسیو؛ هه لئساو؛ په نمیاگ. (آماس کرده)

+ ئامان: (۱) ناوی ژنانه. (نامی زنانه) (۲) فرسه ت؛ وشه ی په نا و هیمنی ویستن؛ ده خیل. (مهلت خواستن) (۳) ئامان له دهس تو؛ هاوار له دهس تو. (امان ازدست تو) (۴) هاتنه وه؛ هاتنه وه. (آمد، برگشت)

ئامان ئامان: له ته نگانه و که سه ردا ده و تریت؛ ئه لئمان؛ په نا و هیمنی ویستن. (امان امان)
ئامانگوری: [ناو] جوریک مه قامه. (آهنگی است)
ئامان و زامان: [ناو، ت] به هیچ کلوجی؛ به ئامان و زامان دانا که وی. (به هیچ وجه)

ئامان و شیان: [ناو، ت] هاتن و روپشتن؛ هاتن و چوون؛ (ب) هاتو چو. (آمد و رفت)
ئامانه وه: هاتنه وه؛ زفرین. (مراجعت)

ئاماو چووره: [ناو، ت] که تن؛ وه ژوور که وتن؛ چوونه ناوه وه؛ چوونه ژووره وه. (داخل شدن)
ئاماو: هاتنه وه. (برگشت)

ئامای بهر: ده ره که وتن؛ هاتنه ده ره. (بیرون آمدن)
ئاماینه: هاتنه وه بو سیه هم که سی مینه ی تاک. (آمده برای سوم شخص غایب ماده)
ئامبازد: [ناو، ت] ئامباز؛ دهسته و یه خه بوون. (حمله)

ئامبایی: [ناو] دوستانه تی؛ برابه تی؛ هامرایی؛ هاوشانی. (همراهی؛ دوستی)

+ ئامبولانس: [ناو] فد؛ اند؛ فرد؛ سه یاره ی تاییه تی راگو یزانی نه خووش و بریندار و مه یت. (آمبولانس)

+ ئامبولی: فد؛ فرد؛ اند؛ [ناو] آرپی خوین له ناو ده مارا گیران، که به هو ی ده لئمه بوونی خوین به (هه و یا گازی نیو ده مار) پیکدی. (آمبولی)

ئامبور: [ناو] ئه مبور؛ ئامور؛ ئیرقه؛ یاره ق؛ باسکیش؛ ئیله قه؛ ئاقیله؛ ئاره ق؛ ئاکیله. (بلند ترین چوب خیش)

ئامبیز: [ناو] ئامیز؛ باوه ش. (بغل)
ئامپلی فایر: [ناو] که رهسته ی به قوو ته کردنی هیزی کاره با. (آمپلی فایر)

ئامپول: فد؛ فرد؛ اند؛ [ناو] شووشه ی چکوله - ی سه ره به ستراو، که تراوی ده رمانی تیدایه یا به شرینقه ده کریتنه ناو له ش یا ده خوریتنه وه. (۲) تیکه لاوی گه ردی ده رمان و ئاوی خالیس که به شرینقه ده کریتنه ناو له ش. (آپول)

ئامپول وه شاندن: [چا و گه، ت] ده رزی لیدان؛ ئامپول لیدان. (آپول زدن)

ئامپول وه شین: [ناو، بک] ته زریقا تچی؛ ده رزی وه شین؛ که سیک که کاری ئامپول -

وه‌شاننده. (آمپول زن)

ئامپوولی خوراکى: [ناو] ئامپوولی^۷ که تاييه تی خوار دنه ویه. (آمپول خوراکى)

ئامپوولی ژیر پیست: [ناو] ئامپوولی^۷ که له ژیر پیست دا ده‌وه‌شینی^۷ت. (آمپول زیر پوستی)

ئامپوولی نیوده‌مار: [ناو] ئامپوولی نیوره‌گ؛ ئامپوولی^۷ که به شریقه ده کریته نیو وه‌رید (سووره‌ده‌مار) که له دلّه‌وه خوینی تازه ده‌با بو ته‌واوی له‌ش؛ هه‌روا ئامپوولی ماسولکه. (آمپول وریدی)

ئامپیر: [ناو] یه‌که‌ی پیوانی ته‌زووی کاره‌با. (آمپر)

ئامپیرمیتز: فد؛ اند. [ناو،ت] ئامپیرپیو؛ که‌ره‌سته‌ی دیاریکردنی راده‌ی زه‌بر و قووه‌تی ره‌تبوونی کاره‌با له سیمیکدا. (آمپر متر)

ئامتا: [ئاوه‌لناو] هاوتا؛ هاوشان؛ هاوولف. (همتا)

ئامتایی: [ناو] هاوتایی؛ هاوشانی؛ هاوسه‌نگی؛ به‌رانبه‌ری؛ هاوژور و قهوه‌ت. (همتایی)

ئامر: [ناو] فهرمانده؛ که‌سی^۷ که فهرمان ده‌دا؛ وه‌ک؛ ئامره‌یز. (فرمانده)

ئامپرای: [ناو] هاوپرایی؛ هاوآلیه‌تی. (همراهی)

ئامریکایی: [ناو،ئاوه‌لناو] هه‌ر که‌س خه‌لکی قورنه‌ی ئه‌مریکا یا ده‌وله‌تی ئه‌مریکا بی؛ هه‌ر شت گریډراو به ئه‌مریکاو به‌ی؛ وه‌ک پوتینی ئه‌مریکایی. (آمریکایی)

ئامزه: [ناو] ده‌منه؛ مودنه. (چوب سیگار)

ئامسایی: [ناو] هاوسیییه‌تی؛ جیناری.

(همسایگی)

ئامسه‌ر: [ناو] هاوسه‌ر؛ هاوژیانی ژن یا میرد. (همسر)

ئامسی: [ئاوه‌لناو] جینار؛ هاوسی؛ دراوسی. (همسایه)

ئامشوکردن: [چاوگه‌ت] ئامووشوکردن؛ هاوتوچو کردن. (رفت و آمد کردن)

ئاملکان: دامالران. (جداشدن، مانند پوست)

ئاملکانن: [چاوگه‌ت] دامالینی هه‌ر شتی وه‌ک که‌ول. (پوست کندن)

ئاموز: [پیشگر] واتا ئاموز؛ ئاموزگاری؛ ئاموزاری. (آموز)

ئاموزاری: [ناو،ت] ئاموزگاری. (نصیحت کردن)

ئاموزگا: [ناو] فیڤرگه. (آموزشگاه)

ئاموودی: [ناو] دیلان؛ شایی لوغان؛ هه‌لپه‌رین. (رقص)

+ ئامور: [ناو] (۱) یاره‌ق؛ باسکیش؛ ئاقيله؛ داری گوره‌ی نیر و ئامور؛ ئاره‌ق؛ ئیرقه؛ ئیله‌قه؛ ئاکيله. (چوب بلند خیش) (۲) مووری گوره؛ له‌تی گوره‌ی کوته‌دار. (قطعه بلند چوب)

ئامووری پڤژد: ئامووری که زور له‌عه‌رز ده‌چه‌قی. (خیشی که زیاد در زمین فرورود)

ئامووری مال: ئامووریک که کم له‌عه‌رز بچه‌قی. (خیشی که کم در زمین فرورود)

ئامی: (۱) کورتکراوه‌ی ئامان. (خلاصه

آمان) (۲) هاتن. (آمدن) (۳) هه‌میان؛ هه‌ویین. (مایه ماست و پنیر...) (۴) کورتکراوه‌ی ئامین. (تلخیص آمنه)

ٹامیانی **حو** **مه** **نجل** **شیره**: (ب) زورِ فیله باز و ٹاوانته چی. (کنایه از حقه باز و پشت هم انداز)

ٹامیته بوون: [چاوگه، ت] ٹاویته بوون؛ تیکه لَو- بوون. (آمیخته شدن)

ٹامیته کردن: [چاوگه، ت،] ٹاویته کردن؛ تیکلاو کردن. (مخلوط کردن)

+ ٹامیژن: [ناو] (۱) سالاد؛ سالاد؛ سه لاتہ؛ زہ لاتہ. (سالاد) (۲) [ٹاوه لَناو] ٹامیژہ؛ هہوین؛ ٹامیان. (مایہ)

ٹامیژہ نکر دن: [چاوگه، ت] تیکلاو؛ تیکه ل- کردن شتیکی باش له گهل شتی خراپتر هہ لهو جنسه بو چاکتر بوونی. (مخلوط کردن)

ٹامین: (۱) داوای دو عا قہ بوول بوون. (۲) هہ ریه ک له به دی هاتوه کانی ٹامونیاک له شیمیدا. (۳) ناوه بو ژنان؛ کور تکراوهی (ٹامینه) یه. (آمین)

ٹامینی: هاتن؛ بو گهل نیرینه. (آمدند، برای- مذکر)

+ ٹان: پاشگر بو گهل (کو به ستن). شاران، بزنان، کیوان؛ له کورمانجی ژوورودا ده بیته (۱) سوارا؛ سواران؛ هه سپا؛ هه سب

گهل. (بیشوند برای جمع بستن)

ٹاناشتایی: [ناو] ناشتایی؛ له خورینی؛ به رقلیان نه خواردویی. (ناشتایی)

ٹانام: [ناو] ٹه نام؛ ٹه ندام؛ له ش. (اندام)

ٹاناناس: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] (۱) داریکی گه- رمه سیریه. (درختی گرمسیری) (۲) میوهی

ٹهو داره، که ده خوریت. (آناناس)

ٹاناهیتا: وشه ٹاویستاییه به واتای ٹیلا هہی

ٹهوین و باران؛ هه مان ٹافرودیتی یونانیه (۲) پهره ستشگه ییکه له شاری که نگاوه ر له ئیران. (آناهیتا خدای عشق و باران؛ معبدیست در کنگاور)

ٹاناھید: (۱) ناوی ٹه ستره ییکه (نام ستاره- ایست) (۲) به باوه پری یارسانه کان ناوی فریشته ی ٹاوه (نام فرشته آب)

ٹانتی بیوتیک: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] دهرمانی نه خوشین گهل چلکی؛ دزی هوورک. (آنتی بیوتیک)

ٹانتی تووروس: [ناو] ناوی کوئینه ی ولاتی هه کاریه. (اسم ایالت حکاری در قدیم)

ٹانتیک: فد؛ فرد؛ اند: [ٹاوه لَناو+ناو] ٹه نتيکه؛ ٹه نتيقه. (ب) شتی زور چاک و باش و نایاب. (۱) شتی کهونارا و دیرینه ی زور به قیمه ت. (۲) (ب) به قیمه ت. (آنتیک)

ٹانتین: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] (۱) ٹامیری وه گرنتی شه پول گهل (فریکانس) ٹیلیکتر و مانیه تیک (میغنا تیس) وه ک ٹانتینی رادیو و تهله ویزیون. (۲) شاخه ک گهل قولانچه. (آنتن)

ٹانچاخ: [به ند] ٹه وده م؛ ٹه وچار. (این دفعه)

ٹاند: [پاشگر] بو کرداری تپه ر؛ ٹاوره که ی تهمراند؛ داره که ی سوتاند؛ به نه که ی قرتاند. (پسوند فاعلی در گذشته)

+ ٹاندانته: فرد؛ فد: [ناو] زهر ب و ریتمی هیواش له موسیقادا له به ینی ٹالیگرتو و ٹاداجیودا. (آندانته)

+ ٹاندوسکوپ: فرد؛ فد: [ناو] که ره سته ی پشکنینی چال وچولی دهر وونی له ش که به

گلوپی تابهت ناوزک و ناخی له ش روښن ده کا و دهیخاته پیش چاو به که لک و هرگرتن له دوورین. (جوریک کامیرا). (آندوسکوپ)

ئاثرین: فرد، فد: [ناو] نه خوشینی سووتانه وه و په نمنی ناوهم و گهرو و ههست به گوشار و تنگی نه فهس کردن، (آثرین)

ئاثرین سهدری: فد: [ناو] اگیرانی دل بو ماوه ییکی کهم به هوئی نه گه یشتنی خوینه وه به دل. (آثرین صدری)

ئاقلوئاذا: فرد، فد: [ناو] نه خوشینی چلکی (عفونی) گیروداری ویروسی که ده بیته هوئی ته بی زور؛ زوکام و سوروه وه بوونی لووت و گهرو و ئیشی له ش. (آقلوئاذا)

ئاقلوئاذا: بالنده: [ناو، ت] نه خوشینی (گیر و دار) که مروف له مریشک و ئینسانه وه ده یریت. (آقلوئاذا مرعی)

ئاقلوئاذا: به رازی: [ناو، ت] نه خوشینی گیروداری (ویروسی) که مروف له به راز و ئینسانه وه تووشی ده بی. (آقلوئاذا خوک)

ئانک: [ناو] شت؛ چت؛ وانیک؛ هین. (شیء)

ئانکوو: یان؛ ئان؛ یانی. (یعنی؛ یا اینکه)

ئانگ: [ناو] شت؛ چت؛ ئانک. (شیء)

ئانگره بوون: [چاوگه، ت] به گژدا چوون؛ دهسته ویه خه بوون؛ ئامبازبوون. (عصبانی شدن)

ئانگزابوون: [چاوگه، ت] تووربوون؛ به گژدا چوون. (عصبانی شدن)

ئاگلوساکسون: [ناو] (۱) نیزادی خه لکی ئینگلیزی که له ئانگله کان و ساکسونه کان ییکهاتوه. (۲) جه ماوه ری ئینگلیزی زبان که

له بریتانیا و نامریکا و به شی له کانادا و ئوسترالیا ده ژین. (انگلساکسون)

ئاگلکیان: [ناو] مزه ه بیکه. (انگلکیان)

ئانگو: [به ند] یانی؛ دهن؛ ئهینا؛ ئیتر؛ ئیدی. (یعنی؛ وگر نه)

ئانگو: [ناو] دوست؛ هاوال؛ هاوری. (دوستویار)

ئان وئین: [ناو] ناز و نیوناز؛ نازونوز؛ دل به ری؛ عیشه گه ری. (عشوه. ناز)

ئانورین: ناوی ویتامینی ب ۱. (آنورین)

ئانوفیل: ناوی میشووله ی مالاریا؛ میشووله ییک که ده بیته هوئی نه خوشینی نوبه تی. (آنوفیل)

+ ئانه: (۱) [پاشگر] به ناوه وه ده چه سپی و ده - یانکا به ئاوه لئاو یان به ند؛ وه ک

ئه حمه قانه: ئه حمه ق ئاسا، و ههروه ها، ئاغانه و مهردانه. (پسوند: مانند) (۲) هه ر چند وه ختی تابهت؛ سالانه؛ مانگانه؛ پروژانه. (دوره های زمانی خاص) (۳) پاره دان بابه تی کار یا شوغلی. شاگردانه؛ جه ژنانه؛ مالیکانه. (پول دادن بابت کار یا مناسبتی) (۴) من؛ ئه من؛ ئه ز. (من)

ئانه ت: ناوی جوریک گیایه؛ به ری ئه و گیایه. (نام گیاهی است و تخم گیاه)

ئانه شا: [جینا و] ئه وه یان. (آن یکی)

ئانه می: فرد، فد، اند: [ناو] ناوی نه خوشینی کهم خوینی، دهسته وازه ی پزیشکیه (آنمی)

ئانه نه: هوئه وه تا؛ ئا هوئه وه. (آن است)

ئانه هی: (۱) دهستور؛ ئیجازه دان. (دستور)

(۲) ودم. (یمن)

ئانیسک: [ناو] (۱) ئانیسک. (آرنج) (۲)

هه‌نیسک، هه‌نیسکی دواى گریان. (سکسکه)

ئانیسون: [ناو] گیائیکه به‌ره‌که‌ی ناوی ئالەت یا ئانیسونە. (گیاه فلفل سیاه)

+ ئانیسک: [ناو] ئانیسک؛ (پشت ئانیسک پشت ئەنیشک) هه‌ره‌ژنی؛ بله‌مرگ؛ ئەنیزگ. (آرنج)

+ ئانیسکه: [ناو] په‌رده‌ی به‌ر ده‌رگای حه‌سار. (پرده جلوی در حیاط)

ئانین‌جی: به‌جی‌هینان. (جا‌آوردن)

ئانین‌هه‌ف: [چاو‌گه‌ت] چه‌ماندنه‌وه و ویکه‌هینان. (خم کردن و به‌مرساندن دوسر چیزی)

ئاو‌ئاژین‌کردن: [چاو‌گه‌ت] ئاوه‌ردانه‌وه ناو زه‌وی‌وزار. (آب دادن مزرعه)

ئاو‌ئا‌هه‌ک: فد؛ [ناو‌ت] تراویکه بو له به‌ین - بردنی مووی که‌ول؛ ئاهه‌ک و ئاو. (آب آهک)

ئاو‌ئوکسیژنه: [ناو‌ت] تراویکی بی‌په‌نگه بو له به‌ین‌بردنی میکروپ (ه‌وورک)، دژی چلکه و بو کال‌کردنه‌وه‌ی په‌نگی موو به‌کار دیت. (آب اکسیژنه)

ئاو‌ئه‌سید: [ناو‌ت] تیژاو (ئه‌سیدی) تاواوه له ئاودا؛ وه‌ک ئاوی باتری سه‌یاره. (آب اسید)

ئاو‌ئه‌نبار: [ناو‌ت] عه‌ماری ئاو؛ عه‌ماراو. (آب انبار)

ئاو‌ئه‌نگ‌وور: [ناو‌ت] ئاوی تری؛ (ب) شه‌راب. (آب‌انگور)

+ ئاوا: (١) [ناو] ده‌نگ؛ (خو‌ش‌ئاوا؛ خو‌ش‌ئاوه‌نگ؛ خو‌ش‌ئاوه‌نگ؛ خو‌ش‌ئاوا). (٢) بی‌چم؛ شکل؛ (به‌وی ئاوه‌ی: به‌و جو‌ره). (شکل)

ئاوات هاتنه‌دی: به‌ه‌یوا گه‌یشتن. (آرزو برآورده شدن)

+ ئاواره: (١) [ناو] گه‌وه‌هر؛ جه‌واه‌یریکه. (گوهر) (٢) [ئاوه‌لئاو] سه‌رگه‌ردان‌بوون به‌دواى کاریکدا؛ (بو‌گرتنی پاسپورت دوو مانگه ئاواره‌م به‌ئیداره‌کاندا). (آواره) (٣) [ناو] ئافاره؛ گولچن؛ که‌سانی که له جاره گه‌نمدا گولی په‌ریو کو ده‌که‌نه‌وه له به‌ر ناچاری و فه‌قیری. (خوشه چین)

+ ئاواز: [ناو] (١) به‌شی له موسیقای کوردی، مه‌قام. (٢) ئاهه‌نگ. (٣) ده‌نگی بالنده. (آواز)

ئاواز‌خویندن: [چاو‌گه‌ت] گورانی‌گوتن؛ ده‌نگ هه‌لب‌پرنی مه‌ل. (آواز خواندن)

ئاوازی‌کوپ: [ناو‌ت] ئاوازی‌ک که چه‌ند که‌س به‌یه‌که‌وه ده‌یلین. (آواز کر) ئاواسازی؛ (به‌ره‌مه‌ی چاو‌گه‌ت] کار و ره‌وتی به‌ننایی؛ می‌عماری؛ مال‌کردنه‌وه؛ ئاوه‌دان‌کردن. (خانه سازی)

ئاواله‌کردن: [چاو‌گه‌ت] کردنه‌وه؛ باز‌کردنه‌وه؛ وه‌ک. ده‌رگا خسته‌سه‌ر پشت؛ لا‌بردنی سه‌ری مه‌نجه‌ل و ده‌فر؛ سه‌ربه‌تال‌کردن. (بازکردن؛ خالی‌کردن)

ئاوان: [ئاوه‌لئاو] ره‌وشت گه‌نیو؛ فیتنه‌گه‌ر؛ فیتنه‌کار؛ ئاشووب‌گیر. (فتنه‌گر؛ خرابکار)

ئاواناس: [ناو] که‌سیک که‌کاری ئاواناسییه، ده‌نگ‌ناس (آواشناس)

ئاواناسی: [ناو، به‌ره‌مه‌ی چاو‌گه‌ت] زانست و عیلمی فون‌ه‌تیک؛ عیلمی ده‌نگ‌ناسی (فون‌ه‌تیک)، زانستی ده‌نگ‌ناسی له‌هه‌ر زا‌راوه‌یی‌کدا. (فون‌تیک)

ئاواندولە: [ناو] بەردی گولوان؛ چالی جیی
ئاوی سەر تاشە بەرد؛ دولە: سوینە: دەفری
هیرباری جیگای هەویرشیلان؛ دولە ی پر لە
ئاوی سەر تاشە بەرد. (جای جمع شدن آب
روی تخته سنگ)

ئاوانە: (۱) [ناو] نرخ ی ئاو؛ پوولی ئاو؛ ئاو
بەها. (آب بها) (۲) بەوجۆرە نە؛ بەوشیوە نە.
(اینظورنە)

ئاوانیگاری: فد: [ناو،ت] نووسینی وشە گەلی
زبانیک بە ئەلفو بیی ئاوی، (فونە تیک)
(آوانگاری)

ئاوای: [ئاو،ئاو] ئاو لیکە وتوی تەر. (آلودە
بە آب)

+ ئاوی: (۱) گریدراو بە دەنگی پیتە کانه-
وهریا، لە قسە کردن دا؛ فونە تیک. (آوایی)
(۲) دی؛ گوند. (آبادی) (۳) ئاوه دانای، (جای-
آباد)

ئاوباب: [ناو] هاوباب؛ دوو برا، لە یەک-
باوک. (برادر تانتی ازیک پدر)

ئاوباریکە: [ناو،ت] زنه ئاوی که م؛ جوگە ی
باریک؛ (ب) رزق و پروزی که م و دایمی وه ک:
مه عاشی که می کار که ناری. (آب باریکە)

+ ئاوپر: [ناو] (۱) شەله گە (۲) نووکی تیژی
پاکلە ی پرد. (آب بر)

ئاوبرپوون: [چاوگە،ت] ئازە لیک که تووشی
ئازاری ئاو بر بووی. (حیوان دچار نوعی
مرض شدن)

ئاو بردن: (۱) هەر شت که ئاو دايمالی و بیبا.
(۲) ئاو بو جیگاییک بردن. (آب بردن)

ئاوبوون: [چاوگە،ت] (۱) قال بوون؛

تاوانه وهی کائزا و سه هول و بوونه ئاو؛
ئاتیوان. (ذوب شدن یخ) (۲) (ب)
شەرمەزار بوون؛ تەریق بوون؛ عارەق دەردان
لە خە جالەت دا. (آب شدن از شرم)

ئاوبە ئاو چوون: (۱) بو تووک لیکردن.

(نوعی نفرین) (ب) چوونی که گەرانه وهی
نەبی. (رفتن بی مراجعت)

ئاو بە ئاوار کردن: [چاوگە،ت] کوژانە وهی
ئاو؛ (ب) تووهر یی که سیک بە سەر چوون.
خاموش کردنی شەر و کیشە. (آب روی آتش
ریختن)

ئاو بە ئاو که وتن: [چاوگە،ت] (۱) گوپینی ئاو
و هەوا بە هو ی سە فەر هە. (تغییر آب و هوا
در سفر) (۲) نەخووشی بە هو ی ئاو و هەوا
گوپینە وه. (دو هوا شدن)

ئاو بە بیژنگ کیشان: (ب) کاری بیهووده
کردن. (با الک آب کشیدن، کنایه از کار
بیهووده کردن)

ئاوبە دەمه: [ناو] چیشتی قبوولی که هیشتا
ئاوی نە چنرابییت. (نوعی آش که آبش هنوز
بخار نشده باشد)

+ ئاوبەر: [ناو] (۱) هەنگی کیوی پاش ئاو
خواردنە وه هە لده فەر بو سەر شانە ی ناو
که ندوو ه که یان و پراو که ران جیگا که یان بەو
چە شنه دە دوزنە وه. (زنبور سیراب) (۲) (ئاو-
ئاو) [ناو] (ب) چیشتی ئاو بەر و سویر و ئاو کیش.
(خوراک شور)

ئاو بەردان: (۱) [چاوگە،ت] گونجە کردنە وه.
(راه آب باز کردن) (۲) شیر ی ئاو کردنە وه. (آب-
باز کردن)

ٺاو بهردانهوه: [چاوگه،ت]دووباره ٺاو بهردان؛
ٺاو بهرهودان؛ ٺاوبهردان و سه رهو خوار ٺاو
پژاندين يا ٺاژين كردن. (آب را باز كردن)
ٺاو بهرهودان: [چاوگه،ت]ٺاو بهردان؛ ٺاو
بهردانهوه. (آب جاري كردن)

ٺاو بهستن: [چاوگه،ت] (١) گونجه ي ٺه ستيڙ
ٺاڅين. (بستن راه آب استخر)
(٢) شيري ٺاو بهستن. (شير آب رابستن) (٣)
ٺاو به سه هول ٺوون له سه رمادا. (بخ بستن
آب از سرما)

ٺاوبه ن: [ناو] (١) ده ريجه ي كردنهوه و
به ستن ي ٺاوي ٺه ستيڙ؛ گونجه. (دريچه بستن
آب استخر) (٢) ٺاوبه نند؛ ٺيسقا. (بندامدن -
ميزراه)

+ ٺاوبه نند: [ناو] ٺاوبه ن؛ ديواي بهرگري ٺاو؛
سه د. (سد)

ٺاوبه ندي: [ناو] (١) گرتي کون و درز له
لووله و ده فردا. (٢) ٺارام کار پيکردني
که ره سته ي سوپا پدار بو جيکه وتن و باستر
جووت بووني سوپا په کان. (آب بندي)

ٺاو بينه و دهس بشوره: (ب) ته واو بووني
ٺيش؛ خاتيمه ي شت ياکاري ٺهاتن؛ هيچي تر؛
ته واو. (کنايه از تمام کاريا هرچيز)

ٺاوپاچ: [ناو، بک + ناو] ٺاو پاش (١) که سيک -
که ٺاو پاشي ده کا. (٢) که ره سته ي ٺاوپاشي (آب
پاش)

ٺاوپاشي: [ناو، به ره مه ي چاوگه] (١) ٺاودان به
ٺاوپاش. (٢) ٺاو به سه رهو ي يا باغچه دا
پژاندين. (آپاشي)

ٺاوپرژاندين: [چاوگه،ت] ٺاوپرژاندين و پرژاندين

ٺاو به سه ره شتيکدا. (آب پاشي)
ٺاوپرژين: [ناو + ناو، بک] (١) که سيک که ٺاوده -
پرژيني يان جيگاييک ٺاوپرژين ده کا. (٢) په -
وتي ٺاو به سه رهو ي يا ٺولداکردن بو
ٺهوه ي له گسگ داند ا ٺوژ نه کات. (٣)

[ناو] ياري شه ره ٺاو. (آب پاشي)
ٺاوپرژيني: [ناو] گه مه ي شه ره ٺاو. (بازي آب
پاشيدن روی همدیگر)

ٺاوپرژيني دل كردن: (ب) زور خوشحال
کردن؛ دل فينک كردنهوه نهوه. (کنايه از
خيلي شاد كردن)

ٺاوپژكين: [ناو، بک + ناو] ٺاوپرژين؛ شه ره ٺاو؛
ٺاو به يه کداکردن له سه رچوم و ده راوان بو
ياري. (همديگر را آب پاشي كردن)

ٺاوپژگن: [ناو] ٺاوپاش. (آب پاش)
+ ٺاوپه ر: [ناو] کاتي شيله به ستن ي ده غل.
(وقتي غلات شيره مي بندد)

ٺاو په ز: [ٺاوه ٺناو] کولاو له ٺاوا. (آب پز)
ٺاوپه نگ: < په نگاو؛ پونگاو. (برگشتن و راکد
شدن آب)

ٺاو پيادان: [چاوگه،ت] ٺاو تيوهردان؛
ٺاو کيشاني ده فري شور او؛ به دوا ٺاو
شووشتن. (آب کشيدن ظرف، آخرين آب
کشي وشستن)

ٺاو پياکردن: [چاوگه،ت] (١) ٺاو له که سيک
پرژاندين؛ (٢) ٺاو تيوهردان. (٣)
ٺاو به سه ره شتيک دا کردن. (آب ريختن و
پاشيدن)

ٺاوپياعي: [ناو] مه ني؛ ٺاوي بنياده م؛
شواوت. (آبمني)

ئاو تال: (ب) عارهق و شه‌پاب. (آب تلخ)

ئاو تال و سۆل: [ناوت] ئاوی تال و سویری خواردوته‌وه: (ب) ره‌نج و عه‌زایی رۆزگاری- چه‌شته‌وه؛ به مروقی ئەزموون وهرگرتوو ده‌لین. (سرد و گرم چشیده)

ئاوتراش کردن: [چاوه‌گه‌ت] کراندنی هه‌ندی میوه بو هاتنه‌ده‌ره‌وه‌ی ئاو؛ وه‌ک کراندنی ناو له‌تی شووتی. (آب تراشی)

ئاوترسی: [ناو] حاله‌تی، له‌ ئاو ترسان به‌هوی کیشانی به‌نگ یا هاریه‌وه. (آب ترسی)

ئاو ته‌لا: [ناو] ئاوی زیپ. (آب طلا)

ئاوتیکردن: [چاوه‌گه‌ت] (۱) پرکردنی ده‌فر له‌ ئاو. (پرکردن ظرف از آب) (۲) ئاو پرژاندنی کاتی جووت بوون. (آب منی ریختن در جماع)

ئاو تیگه‌ریایی: [ئاوه‌لناو] (۱) ئاو تیگه‌راو؛ ئاو گرتنی دلی لاوی تازه‌بالتق؛ ئاو گرتنی میوه، ئال‌وبول‌بوونی میوه. (آبدار شدن)

ئاو تیوه‌ردان: [چاوه‌گه‌ت] ئاو پیادان؛ دوا ئاو‌کیشان پاش شتن. (آب کشیدن)

ئاوجوسازی: [ناوت] (۱) کاری دروست کردنی ئاوجو. (کار درست کردن آبجو) (۲) کارگای دروستکردنی ئاوجو (بی‌یره). (کارخانه آبجوسازی)

ئاوجه: [ناو] هیوه‌رژن؛ ئاوجا. (جاری)

ئاوجه‌ر: [ناوت] نشوستکردنی ئاوی زه‌ریا به‌ هوی گه‌رانی زه‌وی به‌رانبه‌ر به‌ مانگ؛ نیشتاو؛ دژی به‌رزاو. (جذر)

ئاوچاوسه‌ندن: [چاوه‌گه‌ت] ئاوی چاو سه‌ندن پام کردن به‌ هوی ترساندنه‌وه؛ بو پام کردنی

ورچ به‌ پیدانی خواردنی سویر و ئاو پینه‌دان لاواز و پامیان ده‌کرد. (آب چشم گرفتن)

+ ئاو چنن: (۱) ئاوه‌چوڤ کردن. (آب گرفتن)

(۲) ئاوی پولا گرتن به‌ گه‌رمای زور بو نه‌رم بوونه‌وه. (آب کشیدن) (۳) ئاوی میوه گرتن. (آب میوه گرفتن)

ئاوچوون: [ناو] (۱) چوونه‌ئاو؛ قوماشی که به‌ شوڤدن کورت بیته‌وه. (آب رفتن) (۲) (ب) له‌ر و لاواز بوون. (لاغر شدن)

ئاوچوونه‌ ژیریست: (ب) قه‌له‌ و بوون. جوان بوون. (کنایه از چاق شدن)

ئاو خاکی: [ناو] اند، فد؛ پاپوریک که له‌ وشکی و به‌حردا که‌لکی لی وه‌ر ده‌گیریت؛ هاویر کرافت. (هاور کرافت؛ آب خاکی)

+ ئاو خانه: [ناوت] کاسه‌ی چکوله‌ی ژیر لانکه‌ی مندال. (آبریز گاه گهواره)

ئاو خواردن: (۱) [چاوه‌گه‌ت] کاری ئاو خواردنه‌وه. (آب خوردن) (۲) خه‌رج زور هه‌لگرتنی کاریک؛ بو من زور ئاوی خواردنه‌وه؛ خه‌رجی زور بوو. (گران تمام شد)

(۳) زور ئاسان ئاسانه‌وه‌ک ئاوی خواردن وایه. (مانند آب خوردن) (۴) ئاوی تابه‌ت بو خواردنه‌وه؛ شه‌ربه‌بیک ئاو خواردنم به‌پی. (آب نوشیدنی)

+ ئاو خواردنه‌وه: (۱) [چاوه‌گه‌ت] خواردنه‌وه‌ی ئاو. (۲) واتای قوول بو قسه‌ی ره‌ق؛ ئەم قسه‌ زور ئاو ده‌خواته‌وه؛ زور به‌ری دریزه. (۳) ئاسانی کار (وه‌ک ئاو خواردنه‌وه ئاسانه). (۴) خه‌رجی زور هه‌لگرتن. (آب خوردن)

ئاوخواز: [ئاوه‌لناو] (۱) ئاو‌کیش. (ب)

خوارده مهنی سویر. (خوردنی آب کش) (۲)
شت یا که سیک، که پیویستی به ئاو هه یه؛
توونی؛ تینوو. (تشنه)

ئاو خوورگه: [ناوت] جیگای ئاو خواردنی ئاژال.
(آبخور)

+ ئاو خوور: [ناو] ئاسنیکی باریکه له له غاودا
که ده چیینه نیو زاری ئه سب؛ ده ماری دار.
(آبخوره؛ آوند)

ئاو خوورهی ئاو کیش: [ناوت] ده ماری دار و گیا
که شیلهی پهروه ده له گه لاهه ده بات بو
ساقهت و ئه ندامی دار. (آوند آبی)

ئاو خوورهی چیی: [ناوت] ده ماری دار و گیا
که له ریشه وه ئاو و ماکی پیویست ده گه یه-
نی به گه لای دار و گیا. (آوند چویی)

ئاو خووی: [ناو] تاواوهی خووی له ئاودا. (آبنمک)
+ ئاودار: [ئاوه لئاو + ناو] (۱) تهپر و پر له ئاو (۲)
(ب) جه واهیر و تیخی جه وه هرداری
خوشپهنگ و به بریقه. (آبدار)

ئاو داخستن: [چاوگه، ت] (۱) له شیله گه وه
به ری ئاو بهردان. (۲) ئاو بهردانه وه سه
مه زرا. (هدایت آب به مزرعه)

+ ئاو دادان: ئاو هاتنه دهر له ژیر گوزه و ده فر؛
ئاو لی تکان؛ ئاو ده لاندن؛ عهرزی بوش که
زوو ئاو هه لده مژیت. (نشت آب)

ئاودارخانه: [ناو] قاوه خانه ی تایبه تی؛ چای
خانه ی تایبه تی. (آبدارخانه)

ئاودارچی: [ناو] به پر یوه به ری ئاودارخانه.
قاوه چی. (آبدارچی)

ئاوداری: [ناو] ئاقداری؛ حاله تی شتی ئاودار.
(آبداری)

ئاوداگرتن: [چاوگه، ت] بوون به ژیر ئاوه وه؛ ئاو
به سه ردا کشان؛ ئاوی لافاو هه موو
مه زراکه ی داگرتوو. (آب همه جا را گرفتن)

+ ئاودان: [چاوگه، ت] به که ره سته ی کاره بایی
و تیژاو زیپر یا زیو یا هه رچی به سه رکانزاییک
داکیشان. (آبکاری)

+ ئاودانه وه: [چاوگه، ت] (۱) تیخی سووره وه
بوو خسته ناو ئاو یارون بو ره ق بوون. (۲)
پوکیش کردنی کانزا به زیپر یا زیو. (آب
دادن)

+ ئاودانه وه: [چاوگه، ت] (۱) وه ک: ئاو دهردانی
ماسه ت: [۲] ره چه تبوون. (آب دادن)
ئاوددان: [ئاوه لئاو] ئاودنان؛ هاوته مهن. (هم-

سن و سال)
ئاودل: [ناو] ئه ول؛ کور تکراره ی ناوی
عه بدول؛ عه ودل. (عبدل)

+ ئاوده ردان: [چاوگه، ت] (۱) عاره قه کردن.
(عرق کردن) (۲) ئاو هاتنه دهر له هه ر شت
به هو ی گوشین یا گه رم کردن. (آب پس
دادن) (۳) ئاوی چال یا سهوز خالی-
کردن. (تخلیه آب چاه یا حوض)

ئاوده رمانی: [ناو] عیلاجی نه خوشی به
خواردنه وه ی ئاوی زور. (آب درمانی)
ئاوده ستخانه: [ناو] مسته راج. (مستراج)

ئاوده لین: [ئاوه لئاو، ناو] (۱) هه ر شت که ئاوی
لی بتکیته دهر وه. (هه ر چیزی که آب آن
نشت کند) (۲) درزی ده فر. (شکاف
ظرف) (۳) کونی زور وردی ده فر. (سوراج
بسیار کوچک)

ئاوده م: [ناو] (۱) هاونشین؛ هاوده م؛ دوست؛

هاوال^۶. (همنشین و همدم) (۲) لیک. (آب دهان)

ٹاو دهماندن: ٹاو له زهويه كه ئاژين كه با ته‌واو بيده‌ميني^۷؛ ٹاو مژيني زهوي؛ ٹاوچه‌شتن. (آبياري كامل. جذب آب)

ٹاوده‌نگي: [ناو،] هاوده‌نگي؛ هاوبيري؛ دوستانه‌تي؛ نزكي و هاوده‌مي؛ هاوال^۸؛ هاو قسه‌يي. (هم دلي. هم آوايي)

ٹاو ديان: [ٹاوه‌لناو] هاوته‌مهن. (همسال) **ٹاوديدده:** (آب) بار هاتوو؛ وه ك پولا ٹاوديدده بوون. (بار آمده) (۲). ٹاو ديدده: ته‌رپووگ. (خيس شده) (۳) ٹاو ليكه‌وتوو.

(آب پاشيده شده) (۴) [ناو] ٹاو چاو؛ ٹاوي چاو؛ فرميسك؛ ئه‌سرين. (آب ديدده)

ٹاور: [ناو] رپوخسار؛ رپوو. (رخسار) **ٹاوردانسه‌وه:** [چاوگه‌ت،] رپوو تيكردن؛ لا ليكردنه‌وه. (برگشتن و نظاره كردن) **ٹاورا:** [ناو] هاورپي^۹؛ هاوباوه‌پ؛ هاوعه‌قيده؛ هاوبير؛ هاومه‌رام. (همراه؛ همفكر)

ٹاورپاي: [ناو،] به‌ره‌همي چاوگه [هاورپاي؛ هاورپيي؛ هاوبيري؛ هاو ئه‌نديشي. (همراهي و همفكري)

ٹاورباران: [ناو،ت] (ب) تير ئه‌ندازي زور توند. (ب) گه‌رمای زوري رپوژ. (آتش باران) **ٹاورباز:** ئاگر باز؛ كه سيك كه به ٹاور ياري ده‌كا. (آتش باز)

ٹاوربر كردن: [چاوگه‌ت،] كوژانه‌وه‌يي ٹاور به ته‌واوي. (بلكي خاموش كردن آتش)

ٹاور به پشت ده‌سته‌وه‌نان: (ب) توبه كردن له دووپاتكردنه‌وه‌يي كاريك؛ ده‌ست داخكردن بو

نه‌كردني كاريك. (پشت دست داغ كردن) **ٹاور به‌ردانه‌وه:** [چاوگه‌ت،] ئاگر به‌ردانه‌وه؛ كردنه‌وه‌يي ٹاور و ئاگر تيبه‌ردان. (روشن كردن آتش)

ٹاور تيبه‌ربوون: [چاوگه‌ت،] (۱) گرگرتن. (آتش گرفتن) (۲) (ب) ئوقره لي‌پرآن. (بي قراري)

ٹاور تيبه‌ردان: [چاوگه‌ت،] گرگرتيختن و ٹاور دان. (آتش زدن)

ٹاور چه‌رخان: [ناو] تاوله‌مه. (آتش گردان) **ٹاورخان:** [ناو] ئاگرخان؛ ئارتوون. (آتشخان) **ٹاوردن:** [كار] هاوردن؛ هينان؛ هانين. (آوردن)

ٹاورده‌مين: [ناو+ ناوي‌بك] (۱) مه‌شكه‌يي مسگه‌ري. (دمه مسگري) (۲) ٹاور ده‌مين كه سيك كه به‌وه مه‌شكه ٹاور ده‌ميني^{۱۰}. (كسي كه مشك را بكار مي برد) (۳) ٹاور گه‌شين. (كسي كه آتش را گيرا مي كند) **ٹاورده‌بويافي:** به‌جي هينانه‌وه؛ به‌جي هاوردن؛ به‌جي هانين. (به جا آوردن)

ٹاور پزان: (۱) پزاني‌ٹاو. (۲) توو تكان. (آب- ريختن)

ٹاور پزاندن: [چاوگه‌ت،] (۱) به‌ردانه‌وه‌يي ٹاو؛ ٹاو فرپيداني يه‌كسمي مي. (آب ريختن) (۲) (ب) باو كردني كاريك؛ گه‌وره ٹاو ده‌ريژي^{۱۱} و چكوله‌پاي ليده‌خات. (مكردن)

ٹاور زير كا: [ناو،ت] (ب) نه‌رمه‌بره؛ كه سيك كه به نه‌هيني كاري خوئي ده‌كات. (آب زير كا؛ حيله باز)

ٹاور پزين: [ناو، بك] ئه‌وه‌يي كه‌ئاو ده-

رېژي. (آبريز)

ټاورپشانن: [چاوگه،ت] ټاو پرژانندن. (آب ريختن)

ټاور كړدنه وه: [چاوگه،ت] (۱) ټاور هه لكردن؛ چيكردن و ته يار كړدنی ټاور؛ ټاور فيخستن. (آتش افروزی) (۲) (ب) فيتنه و شه پر هه ليسان. (فتنه و آشوب بر پا كړدن)

ټاور كه وتنه جهسته: [چاوگه،ت] بي ټارام و بي ټوقره بوون؛ جه جمان لپران؛ بي هه دا بوون؛ بيقه رار بوون؛ نيگه ران بوون. (آتش به جان افتادن)

ټاور كه وتنه گيان: [چاوگه،ت] (ب) جه جمان لپران؛ سرهوت نه مان. (آرام و قرار نداشتن)

ټاور كه: [ناو] جيگای ټاور. (جای آتش)

ټاور گهردان: [ناو] تاوله مه؛ تورپكي له سيم چنراوی ناوچاله، ده سكيكي زنجيري هه يه بو زوخال گه شاننده وه. (آتش چرخان)

ټاور گهرم: [ټاوه لئاو] (۱) رژدبوون له سهر كاريك. (مصر و مصمم) (۲) مروقي زور به هه وهس. (آتشی مزاج)

ټاور له چاوبارين: [چاوگه،ت] (ب) زور تووره بوون. (غضبناك شدن)

ټاور له كای كوڼ بهر بوون: (ب) مروقي به سالچوو كه خه ريكي دلداري بيت. (كنايه از عشق پیری)

ټاور وچكه: [ناو] ټاگروچكه؛ ټاوري مندالان. (آتش بچه ها)

ټاور و كه: ټاوري چكوله. (آتش كوچك)

ټاور و و بردن: [چاوگه،ت] ټاوپروو بردن؛ ريسوا كړدن؛ ناو به خراپه زړانندن؛ سوو كايه تي

به سهر هيټان شه قلی كچيني به نارپهوا شكانندن. (آبرو بردن)

ټاور و و چووانندن: [چاوگه،ت] ټاوپروو بردن. (آبرو بردن)

ټاور و و چو و گ: [ټاوه لئاو] اريسوا؛ به دناو؛ ټاوپروو چوو؛ ناو زړاو؛ ټاوپروو تكاو؛ ټاوپروو نه ماگ؛ له بواړي ده ستووري زمانه وه [ناوی- بهر كار ه] به لام به واتا ټاوه لئاوه. (آبرو رفته)

ټاور و و دار: [ټاوه لئاو] ټاوپروو مه ند؛ به ټاوپروو؛ به حه يا؛ (آبرومند)

ټاور و و داری: [ناو] (۱) ټاوپروو داری؛ به ټاوپرووي؛ ژياني شرافه ت مه ندانه و به سهر به رزی. (۲) (ب) بهر گری له ټاوپروو چوون؛ قسه خوار دنه وه و لای بيگانه نه در كاندنی هه ندی نهيني كه بوی هه يه بيته هوې سهر شوړی؛ (ب) به زلله پرومه ت سوور راگرتن. (آبرو داری)

+ ټاوره: [ناو] (۱) ټافه تي هه و و بردنی زهر حاتی نوک. (آفت نخود) (۲) زهر ده زه خم؛ زهر ده برين. (زرد زخم)

ټاوره نگ: [ناو] جوړيک په نگی وينه گه ری كه به ټاو ده گير يته وه. (آبرنگ)

ټاور پيز: [ناو] (۱) ټافگه. (آبشار) (۲) [ناو، بك] ټاو ريز، كه سيك كه ټاو ده ريزي. (آبريز)

ټاوري ژير كا: [ناو،ت] (ب) نه رمه بره؛ حيله باز؛ ټهو كه سه به نه هيني كاری خوې ده كا. (آتش زیر كاه؛ آب زیر كاه)

ټاور پيز گه: [ناو] ټافگه. (آبشار)

ټاور پيش بوون: (۱) دهسته ويه خه بوون؛ به گژ يه كتر دا چوون؛ ټيک گيران. (دعوا و مرافعه-

کردن) (۲) هاوته مهن بوون (هم سن)
ئاوريشم باف: [ناو، بک] که سيک که کاری چيني قوماشی ئاوريشمه. (ابريشم باف)
ئاوريشم بافی: [چاوگه، ت] (۱) کاری ئاوريشم باف. (۲) [ناو] کارگای چيني قوماشی ئاوريشمی. (ابريشم بافی)
ئاوريشم چن: [ناو، بک] گولڊووزی به ئاوريشم ده کا؛ کاری چين به ئاوريشم. (ابريشم دوز)
ئاوريشم چنين: [چاوگه، ت] گولڊووزی به ئاوريشم. (ابريشم دوزی)
ئاوريشمی: [ئاوه لئاو] هه وريشمين؛ له جنسی ئاوريشمی. (ابريشمی)
ئاوريل: [ناو] ئاپريل؛ مانگی چواره می سالی زايینی. (آوريل)
ئاورپیی: [ناو، به ره می چاوگه] هاورپیی؛ براهه تی؛ کومه ک و یاری؛ تاریکاری؛ یارمه تی. هاومه پرامی. (همراهی)
ئاوژا: (۱) هاوال؛ هاوته مهن؛ (۲) ئاوژاچاوم؛ چاوم پرپوو له ئاو؛ زا؛ رابووردووی (زايین) ه به هه موو مانايیکه وه. زونگ بوو؛ ئاوی تیزا.
(همسن؛ پراشک شدن چشم)
ئاوژاينه چاو: چاو له ئه سرين پرپوون؛ ئاو له چاوا قه تيس بوون. (جمع شدن اشک در چشم)
ئاوژاينه دهم: به هووی ديتنی خوژاکیکی خوشه وه؛ ئاو له زارگه ران؛ (ب) تامه زرو بوون.
(دهان آب افتادن)
ئاوزهنگی ته قین: [به نده، ت] (ب) به خیرایی؛ له تاودانی و لاخ و چاره وا؛ چوارنال؛ تاودانی ئه سپ؛ رکيف کوت. (اشاره به چهار نعل تاختن)

ئاوزهنگی دار: [ئاوه لئاو] به پیی ئه وه که سانه ده لاین که ژیر پایان چاله. (کف پای - کسانیکه گودباشد)
ئاوزهنگی کوت: [به نده، ت] رکيف کوت؛ (ب) چوارنال و به غار لیخوورپینی ئه سب. (چهار نعل)
ئاوزهنگی لیدان: [چاوگه، ت] لیخوورپینی و لاغی به زین و بهرگ به رکيف تیکوتان. (رکاب زدن)
+ ئاوژیاگ: [ئاوه لئاو] تیگه یشتوو؛ عاقل؛ به ئاوه ز؛ ژیر. (عاقل)
ئاوژینه: [ناو] ئافزوونه؛ ئالقه زوونه. (سگک)
ئاوژینی: [ناو] هاوشانی؛ هاوالی؛ هاوته مهنی؛ هاوسهنگی. (هم شان)
+ ئاوس: [ئاوه لئاو] هاوس؛ دوو گیان؛ زگپر؛ تلدار؛ تولدار؛ به زگ؛ زگدار؛ به تیشته. (آبستن)
ئاوساندن: [چاوگه، ت] هه لماندن؛ په نماندن؛ ئه ستوور کردن؛ ماساندن؛ وهرماندن.
(پر باد کردن)
ئاوسال: ته ره سال. (آبسال)
ئاوسانه: (۱) [ناو] ئه وسانه؛ ئه فسانه؛ چيروک؛ چه کایه ت. (افسانه. قصه) (۲) وه ک ئاوس؛ ئاوس ئاسا؛ (بسان آبستن)
ئاو سه ره که فتن: [چاوگه، ت] سه ره که وتنی ئاو؛ ئاو به سه ردا گه ران و داگرتنی زهوی یا جیگا ییک؛ ئاو به سه ر جیگا ییکدا کشان. (بالا آمدن آب)
ئاوسه ره کم: [ئاوه لئاو] هه ژار؛ ده ستکورت؛ فه قیر؛ بی ئه نوا؛ هه ژیر. هاوسه ره کم؛ که مده ست؛ ژار؛ ئاتاج؛ موحتاج؛ که متر له

ماله جيران و دراوسى. (محتاج)

ئاوسى: [ئاوه لئاو + ناو] جيران؛ جينار؛ دراوسى.
(همسايه)

ئاوشار: [ناو] تاڦگه. (آبشار)

ئاوشانى: [ناو] هاو كووفى؛ ئاو كووفى؛
هاوشانى؛ هاوسه نكى؛ به رانبه رى. (هم شانى)
ئاوشور: [ناو] ئاو شوران؛ ناوى چومى له
كرماشان. (رودخانه آبشوران)

ئاوشه: [ناو] شه ونم؛ ئاونگ؛ خوو؛ خوناوه؛
(شبنم)

ئاو فرپيدان: [چاوه، ت] ئاوفرپيدانى مابين له
وهختى جووت خوازيدا. (ب) وهك جوين به
ئاو فرته تى سووك دهوترا. (آب ريختن مادبان
در حال فعل)

+ ئاوقا: [ناو،] (۱) تووش؛ دووچار؛ ئه م
نه خوشينه م ئاوقا بووه. (دامنگير) (۲)
هیرش؛ (پروژ باشم ته كرد له كولم و لیوی،
ئاوقايی ده م بوو سه بری گه ستم) «نووری»
(حمله)

ئاوقا كردن: [چاوه، ت] (۱) ئاراسته كردن؛
بوختن؛ بهرد و گولله و دار تيگرتن.

(چیزی را رو به کسی انداختن) (۲)
تووش كردن؛ هه لامة تى گرت، ئاوقاى (تووشى)
منيشى كرد. (مبتلا كردن) (۳) هاندان بو شه ر
يان هیرش يي بردن؛ سه گه كه ي ئاوقا كرد.
(وادار به حمله)

ئاوقوره گرتن: [چاوه، ت] (۱) ئاو له قوره گرتن
به گوشين (گوشين) يا به ئاو
ميوه گيرى. (آبغوره گرفتن) (۲) فرميسك
وه راندن. (اشك ريختن)

ئاوقه د: [ئاوه لئاو] هاوقه د؛ به قه د؛ هاوئه ندازه.
(هم قد)

ئاوقه را: [ئاوه لئاو] به قه د يه ك؛ هاوتا؛ هاوپايه؛
هاوسه نك؛ هاوشان. (همتا)

+ ئاو كردن: [چاوه، ت] (۱) تاواندنه وه؛ قال -
كردن؛ ئاتيواندن. (ذوب كردن) (۲) (ب)
فروشى مالى خراپ و له سه رده ست ماو؛
فروشتن؛ له بازار شته كانم ئاو كرد. (فروختن)
ئاو كردنه ژير: (ب) جيگاي كه سيك ليژ كردن و
بهره بهره ده ر كردنى له شوينيك. (كنايه از
بيرون كردن)

ئاو كولاتگ: [ناو، ت] ئاوى كولاتوو؛ ئاوى داخ؛
ئاوى كه داخ كرابى. (آب داغ)

ئاو كووف: [ئاوه لئاو] هاوشان؛ هاوته راز. (هم -
شان)

ئاو كه: [ناو] جوړيك ترى. (نوعی انگور)
ئاو كيشان: [چاوه، ت] (۱) ئاو هه لگرتن و
بردن بو شوينيكى تر. (آب از جايی به جايی
بردن) (۲) ئاو دزینی برين. (آب آوردن زخم)
(۳) ئاوى جيگاييك يا هه وزيك ده ردان. (آب
حوض يا چاه كشیدن) (۴) ئاو تيوه ردان پاش
شتن. (آب كشیدن) به جوگه يان بوپرى
ئاو كيشان بو شوينيك. (به وسيله جوی یا لوله
آبكشیدن)

+ ئاو كيشى: [ناو؛ به ره مى چاوه] ئاو تيوه -
ردانى پاش شتن. (آبكشى)

ئاو گر: [ناو] (۱) جيگه ي چال. (جای
پست) (۲) زه ويني بهر سيلاو. (زمين در
مسير سيل)

+ ئاو گرتن: [چاوه، ت] (۱) كارى ئاو كيشان

ٺا و له ٺاواندا ڪوتان: (ب) ڪاري بي سوود ڪردن؛
 (آب درهاون ڪوويدن)
 ٺا و له ٺاوهرو ڊهر ڪردن: (۱) (ب) زور بي
 حه يايي ڪردن. (بي حيايي) (۲) له حد دهه دهه؛
 له سنووري شهرم و حه يا دهه چوون. (از حد
 گذشتن)

ٺا و له بهر ڀويشتن: (۱) ٺا و ليچوون؛ ٺا و دهه-
 لاندن. (نشست) (۲) سههري ٺي ٺهه سٽيري
 لياوليپ ڀر له ٺا و. (سر ريز)

ٺا و له جي مال ڊهر هيٺان: (ب) مالي ڪه سي
 خاپوور ڪردن؛ به لاي زور به سههه هيٺان؛
 نابووت ڪردن (ٺا و له جي مال نان). (خانه
 ڪسي را ويران ڪردن)

ٺا و له چاوانه ليل بوون: ٺا و له سههه چاوهه ليل-
 بوون؛ (۱) (ب) نالهه باري ڪاريڪ له بههه ڀهه تدا.
 (۲) (ب) سههه چاوهه و ٺهه ساسي ڪاريڪ له
 لايهه نهه ورههه ٺههه ٺههه مهه قامهه وهه گهه نهه دهه-
 بوون. (آب از چشمه گل آلود بودن)

ٺا و له دهه نهه تڪان: (ب) ڪاري مروقي ڀرڏ
 و خهه سيسي. (خهه سيسي)

ٺا و له ڀروو: (ٺاوهه لئاو) گروي؛ ڪهه سيڪ ڪه
 دهه موچاوي چال وچولي هاوهه ييهه ڊيابهه.
 (آبله رو)

ٺا و له فههه رهنهه گي: [ناو] دوا ڀلهه نهه خوشيني هالهه،
 سفليس. (سفليس)

ٺا و له مورغان: [ناو] نهه خوشيني دههه ڪردني
 زيڪهه ي سوور سوور؛ وشهه ييڪي فارسيهه و
 ههه بهه ناوهه يش لهه ڪوردي دا دههه تريهه.
 (آبله مرغان)

ٺا و له ڪوتان: [چاوهه، ت] سيرومي هاوهه لهه

لهه ميوهه بهه گوشين يان ٺا و ميوهه گيري. (آب
 ميوهه گرفتن) (۲) ٺال و ٻول بووني ميوهه. (ميوهه
 نزديڪ بهه رسيدن و آب گرفتن ميوهه) (۳)
 (ب) ٺهه وهه لي لايهه تهه و دل ٺاو گرتن. (ڪنايهه از
 اوايل جواني) (۴) گونجهه ي ٺهه سٽير بهه ستن لهه
 لايهه نهه ڪهه سيڪهه وهه ڪهه نورهه ٺاويهه تهه. (بستن
 آب استخر) (۵) لهه ڪهه ڊيمدا ڀاشهه ڪهه وهه-
 ڪردني ٺا و؛ عهه مباراو ڀر ڪردن لهه ٺا و. (ڀر ڪردن
 آب انبار)

ٺا و گهه رم: (۱) گراو؛ ڪنايوي گهه رم. (چشمه آب
 گرم) (۲) ٺاوي داخ و ڪولائو. (آب داغ)

ٺا و گهه رم ڪهه رم: [ناو، بڪ] ٺهه وهه ي ٺا و گهه رم دهه ڪا؛
 ڪهه رهه ستهه ي گهه رم ڪردني ٺا و؛ ڊيٺو ٽيڀرم. (آب
 گرمکن)

ٺا و گهه ز: [ناو، ت] چر زاني تههه ڀهه ڪال لهه باردا.
 (زده دار و خراب شدن ميوهه)

ٺا و گهه لهه: ٺا ٺالي ڪهه ڀيٽهه ناو ههه رميگهه ليڪ،
 ههه ستهه بهه نامو ي نهه ڪات. (بز و گوسفنديڪهه
 داخل هر گلهه اي بشود ٺا و گهه لي ٺا زادا: [ناو]
 ٺهه و بهه حرانهه ڪهه لهه زير باندوري دههه سههه لاتي
 دههه وهه تههه گهه ليڪي تايهه تدان. (آبهه ي آزاد)

ٺا و لڪ: [ناو] توڦلهه ي ناو دههه ستهه و ڀي بهه هو ي
 ڪاري زور ڀيڪردن. (تاو ل)

ٺا و لووت: [ناو، ت] ٺاوي ڪهه ڀو؛ ٺاوي لووت.
 (آب دماغ)

ٺا و له ٺاوهه ڊوژمن ڪردن: (ب) بهه سوودي
 ڊوژمن ڪار ڪردن. (بهه سوڊ دشمن ڪار ڪردن)

ٺا و له ٺاوهه ڪهه سيڪ ڪردن: (ب) ڪومهه ڪ
 ڀيڪردن؛ ڪردني ڪاريڪ ڪهه بهه رڙهه وهه نديي ڪهه-

سيڪي تري تيدا يي. آب بهه آسياب ڪسي ريختن)

سه‌رپیست دانان و دهرزی ئازن کردن
و کپاندنی به نه‌شتهر بو به‌گری له هاوله.
(آبله کوبی)

ئاو له کونه میرو له کردن: (ب) هه ژاندنی
جه ماوه‌ر و پشیوه دروست کردن؛ وه‌ک چیلکه
له کونی هه‌نگه ژاله رو کردن. (شوراندن
مردم)

ئاوله گایانه: [ناو] خورو که‌ی گا؛ هاوله بییک که
له سه‌رگوانی مانگا په‌یدا ده‌بی. (آبله گاوی)
ئاو له گیلغان (گیرفان) وه‌ردان: (ب) گیلغان
خالی کردن و پاره تیا نه‌هیشتن. (کنایه از
جیب خالی کردن)

ئاو له لچ هاتنه خوار: (۱) لیک چاندن. (۲) (ب)
زور به‌تامه‌زرو و به‌هه‌وه‌س که‌وتن بو
خوارده‌مه‌نییک. (آب از لب سرازیر شدن)
ئاو له مشته‌تکان: (ب) رژدی؛ چکووسی؛
خه‌سیسی؛ ده‌ست قوو چاوی؛ چاو چنوک‌ی.
(کنایه از خسیس)

ئاو لیل کردن: [چاوگه‌ت] (ب) ئاژاوه
دروست کردن. (آب را گل آلود کردن)
ئاو لیل نه کردن: [چاوگه‌ت] (ب) ئه‌رخه‌یان
بوون و جیی باوه‌ر؛ به‌یه‌قین؛ ئه‌ونده پیاوی
چاکه ئاو لیل ناکات. (کنایه از جای اعتماد
واطمینان)

ئاو لیمو: [ناو] ئاوی لیمو؛ (ب) ئاوی
لیمو ترش. (آب لیمو)

ئاو مزین: [چاوگه‌ت] ئاو هه‌لمزین؛ کوتال ئاو
هه‌لده‌مزی؛ زه‌وی ئاوی هه‌لمزی؛ ئاوی ئه‌و
هه‌ناره بمژه. (جذب آب؛ پارچه یازمین که آب
جذب کند)

+ ئاومل: [ئاوه‌لئاو] هاوجووت؛ لفی گاجووت؛
هاونیر؛ وه‌ک دوو ئه‌سپی دروشکه. (جفت
حیوان برای کشیدن ارابه و درشکه)
ئاومیوه: < ئاوی میوه.

ئاومیوه گر: [ناو، بک و ناو] (۱) کاری که‌سیک
که‌ئاوی میوه ده‌گریت. (۲) [ناو] که‌ره‌سته‌ی
ئاوی میوه گرتن. (آب میوه گیر)

ئاونگ و ده‌سته: [ناو] ئاوان و ده‌سته؛ که‌ره
سته‌ی کوتان و ورد کردن. (هاون و دسته)
ئاونگه: [ناو] (۱) ئاونگ؛ شه‌ونم. (شینم)
(۲) ئاونگی ژیر ده‌سته بو کوتانی شتی
ناشپه‌زخانه (مدبه‌ق). (هاون)

ئاونگی: [ناو] (۱) ئاونگ؛ تری توپیگ؛ میلاق.
(انگور آویزان شده باطناب) (۲) شه‌ونم. (شینم)
ئاونوما: [ناو، ت] (۱) تافگه‌ی ده‌ستکرد. (آب
نما) (۲) چاوانه‌ی کاریز. (دهانه کاریز)
ئاونه بات: [ناو،] شه‌کروه؛ جوړیک نوقول.
(آبنبات)

ئاونه بات چیوی: [ناو، ت] ئاونه‌باتی که
کلکیکی چوو که‌ی چیوی پیوه‌یه و مندال
ده‌ی مژن. مژمژو که. (آب نبات چوبی)
ئاونه باتی ترش و شیرین: [ناو، ت] ئاونه‌باتی
مه‌یخوش؛ ئاونه‌باتی که‌هه‌ندی ماکی ترشی
لیدراوه. (آب نبات میخوش)

ئاو نه‌باتی کیشدار: [ناو، ت] ئاونه‌باتیک که
به‌ددان دا ده‌چه‌سپی و کیشی دی. (آب نبات
کشی)

ئاو نه‌چوونه ناو جوگه‌بییک: (ب) ناسازگاری؛
بییک نه‌هاتن. (آب توی یک جوی نرفتن.
کنایه از عدم توافق)

ئاۋونەدېدە: [ناو] شتى^۶ كە ئاۋى لېنە كە وتىيت؛ ئاھەكى ئاۋ نەدېدە؛ قوماشى ئاۋونە دېدە؛ ئاۋ نەدېتوۋ؛ ئاۋ لېنە كە وتوۋ. (آب نېدېدە)

ئاۋ وئالف: [ناۋت] (۱) (ب) رۆزى و نىعمەت؛ مال^۶ و دارابى. (روزى) (۲) ئاۋ و گيا. (آب و گيا)

ئاۋ و خاك: [ناۋت] سەرزەمىن؛ (ب) وە تەن؛ نىشتمان. (آب و خاك)

ئاۋورەنگ: [ناۋت] (ب) دىمەنى جوانى تەپ و تازەى رۇخسار. (آب و رنگ)

ئاۋوش: [ناو] باۋەش؛ ئامىز. (آغوش)

+ ئاۋوگل: [ناۋت] (۱) حەرى و قور. (گل و شل) (۲) (ب) كورەكان لە ئاۋ و گل دەرھاتوون و گەورەبوون (بووگن) و لە خەم رەخسىون. (بزرگ شدن بچە) (۳) نەسەق، مەن لەم شارە حەقى ئاۋ و گل ھەيە. (حق آب و گل داشتن) (۴) جىگەى مردن و ناشتن و خاك بە قىسمەت بوون، ئاۋ و گل ھەلى گرتەم ھىنامى بو^۶ ئىرە. (خاك قسمت شدن)

ئاۋھاۋىز: [ناۋ، بک] فۋارە؛ ئاۋھۋرشان. (فۋارە)

ئاۋھۋر: [ناۋت] (۱) چوراندنى ئاۋ لە شتى تەپ تا دوا دلۆپ. (۲) تكان و تەۋاۋ بوونى ئاۋى شتى تەپ. (آب چلاندىن)

ئاۋھۋر بوون: [چاۋگەت] چورابى ھاتن؛ دوا دلۆپ تكانى ئاۋى شتى تەپ. (رىختن آخىر- قىطرە آب از قىزى تر)

ئاۋھۋر كىردن: [چاۋگەت] ئاۋ چىن و چورابى پى ھىنانى ئاۋ لە شتى تەپ بە ھەلۋاسىن يا گوۋشىن. (آب گىرتىن)

ئاۋھە ما: [ناو] ئاۋى چاۋ؛ فرمىسك؛ رۋندك؛

ئە سىرىن. (آب چشم)

+ ئاۋە خانە: [ناو] ئاۋخانە؛ دە فرىكى بچۈك بە بن بىشكەى مندالەھە بو^۶ تىچۈنى مىزى مندال. (جای پيش آب بچە در گھوارە)

ئاۋەدانكەر: [ناۋ، بک] ئاۋا كەر؛ كەسى^۶ كە كارى ئاۋەدان كىردنە. (آبادگر)

ئاۋەر: (۱) ھاۋەر؛ [پاشگر] ناۋئاۋەر؛ داراى ناۋ؛ جەنگاۋەر؛ شەپانى؛ دلاۋەر؛ پىر دل؛ (پسوند آور) (۲) كەسىك كە دەھىنى؛ (نان ئاۋەر؛ نان- ھاۋەر؛ نان ھىنەر) (آورنده)

+ ئاۋەر پو: [ناۋت] بەرزىرىن جىگەى كىۋو و تەپۈلك كە ئاۋى باران نىۋەى بە لاۋ نىۋەى بەم لاۋا بىتە خوار؛ سەرۋوى دىرەگ. (خط الراس) (۲) لىژابى سەربان رۋو بە پلووسك. (آبرىز) (۳) جىگەى دامەزراندنى پلووسك. (آبرىز) (۴) گونجەى رىگەى ئاۋ پىا رۋىشتن لە ھەۋز يا ئەستىردا. (آبراهە)

ئاۋەرۋگە: [ناو] ئاۋەرۋو. (آبراهە)

ئاۋەرۋو كىردنەۋە: [چاۋگەت] ھەلگىراندەۋە. سەرۋو نخوون كىردنەۋە. (بىرگىرداندىن و پشت) و رو كىردن

ئاۋەرۋى: [ئاۋەلناۋ] گىاندارى ئاۋى. (آبرى)

ئاۋەستى: [ناو] موۋچىچى قولى كىراس؛ جورىك سورانى؛ مەچە كىچى؛ ئەنگۈچك؛ فەقىيانە. (دنبالە آستىن)

+ ئاۋە سوۋ: [ئاۋەلناۋ، بەر] (۱) ئاۋە سوۋد؛ جلكى^۶ كە لە ئاۋدا سوۋابى^۶ و اتا زورمايىتەۋە؛ چلك مەردە (مەردە). (چركى كە جذب شدە)

(۲) (ب) رۋو داماللو. (بى جيا)

+ ئاۋە شكىنە: [ناو] شىلەگە. (جای تغيير مسير)

(آب)

+ **ئاوه‌شى:** [ناو] بارپزه؛ ميوه‌ی له دار كه وتوو (وه‌ريو). (ميوه نارس از درخت افتاده)

+ **ئاوه‌كول:** [ناو] (ب) ناخوشی؛ بيدره‌تانی؛ ليقه‌وماوی؛ رژژه‌په‌شى. (سيه روزی)

ئاوه‌كى بوون: < ئاوه‌كى كه‌وتن

ئاوه‌كى كه‌وتن: [چاوگه‌ت] ئاواره و سه‌رگه‌ردان‌بوون له غوربه‌ت. (آواره در غربت)

ئاوه‌گل: [ناو] گلاو؛ پيس؛ سپلوت. (نجس)

ئاوه‌گل كردن: [چاوگه‌ت] چه‌وت ئاو(چه‌وتاو) كردنى شتى گلاو به گله‌سووره و ئاو؛ چه‌وت

ئاو كردن. (نجسى در كردن)

ئاوه‌گى: [ناو] ئاوايى؛ دى؛ گوند. (آبادى. قريه)

+ **ئاوه‌ل:** [ناو] ئه‌و گيايه پيش به‌هار له دهم جوگه‌ده‌پروى. (اولين رویش گياه لب جوى آب در بهار)

ئاوه‌لچنه: [ناو، بك] ئاو هه‌لچنه؛ كاغه‌زى جه‌وه‌هه‌ركيش. (جوهر خشك كن)

ئاوه‌لدووانه: [ئاوه‌لناو] لفه‌دووانه. (دوقلو)

ئاوه‌لكار: به‌ند، (له‌زانستى ده‌ستوورى زباند). (قيد)

ئاوه‌لمندال: [ناو] په‌په‌ول؛ پزدان. (پرده پوششى جينى هنگام تولد؛ جفت)

ئاوه‌ند: [ناو] (١) ئاوه‌نگ؛ ئاونگ؛ به‌ند و ريسمانى ميلاق. (آونگ) (٢) به‌لگه و بوره‌هان؛

چه‌جه‌ت. (دليل؛ برهان) (٣) دوو جور په‌گه له ساقه‌تى روه‌كدا. (آوند)

ئاوه‌ندى ئاو‌كيش: [ناوت] ئاو‌خوره‌ی

ئاو‌كيش، لوه‌لبيكى باريكه‌له‌ئهن‌دامى گيا و داردا كه‌شيره‌ی په‌روه‌رده له گه‌لاوه‌ ده‌با بو ئهن‌دامگه‌لى روه‌ك. (آوند آبكش)

ئاوه‌ندى چيوى: [ناوت] ناوئيرك، لوه‌لى

باريكى ناو ئهن‌دامى روه‌ك كه ماگه‌لى پيوستى ژيان له ريشه‌وه‌ ده‌گه‌بينته‌گه‌-

لئى روه‌ك. (آوند چوبى)

ئاوه‌ن و ده‌سته: [ناو] كه‌ره‌سته‌ى كوتانى شتى پيوستى ئاشپه‌زخانه. (هاون و دسته)

ئاوه‌ن و ره‌وه‌ن: [ناوت] هاتوچوى زور؛ (ب) مالى كه‌ ميوانى زورى بو بى. (آمد و رفت زياد)

ئاوه‌نووس: [ناو] دارى ئابنووس. (آبنوس)

ئاوه‌نه: [ناو] ئاوپنه؛ قوديك. (آئينه؛ جام)

+ **ئاوه‌نيا:** [ناو] كورپى هاوسه‌ر له ميردى پيشووى. (پسره‌مسر از شوهر قبلى)

ئاو هو‌رشان: [ناو] ئاو هاويژ؛ فواره. (فواره)

ئاو هه‌لچن: [ناو، بك] ئاو چن؛ وشك كه‌ره‌وه؛ ئاو هه‌لمژ. (خشك كن)

ئاو هه‌لگو‌يزان: [چاوگه‌ت] (١) ئاو له چه‌وز يان بير ده‌ره‌ينان. (٢) ئاوله‌ ده‌فريا هه‌ر شت

هه‌لينجان. (آب كشيدين)

ئاويارى بارانى: [ناو] ئاوداشتن به‌ لوه‌له (بو‌پرى) و پرشاندنى به‌ ته‌وژم به‌ سه‌ر مه‌زرا دا

به‌ شيوه‌ى باران. (آييارى بارانى)

ئاويارى دل‌وپه‌يى: [ناوت] ئاو‌كردنه‌ بن‌هه‌ر دار و بنچكيك به‌ بو‌پرى و لوه‌له به‌ شيوه‌ى

دل‌وپه‌ى. (آييارى قطره‌ى)

ئاوى باترى: [ناوت] تراوى تيزاوى سولفوريك. ئيليكتروئيتى باترى ته‌ر. (آب

باطری)

ٹاوی بی‌لہ‌غاو خواردنه‌وه: (ب) بار هاتن به مه یلی خو؛ که سیک که سه‌گری و به‌گری لینه‌کراییت. (کنایه، زندگی بدون سختگیری)

ٹاوی پاک: [ناوت،] ٹاویک که شتی پیسی تیدا نه‌بیٔ؛ ٹاوی پاکي به ده‌ستداکردن: (ب) هومید له که سیک برین. (آب پاک)

ٹاوی پاکي: (۱) دوا هه‌مین ٹاوی ٹاو تیوه‌ردان و ٹاو‌کیشانی شتی شوراو. (۲) ٹاوی پاکي کردبه ده‌ستیدا (ب) ئه‌رخه‌یانی کرد و یه‌کجاری ناهومیدی کرد؛ (آب پاکي)

ٹاوی پرژ: [ناو] تاقگه؛ سوولاف؛ (سوو) تورکیه واتا: ٹاو. (آبشار)

ٹاوی پیروزه‌یی: [ناوت،] له تیکه‌ل کردنی ره‌نگی شینی زور ئاخچ و سه‌وزی ئاخچ و سپی، یان له سپی و شین و زهرد پیکدی. (آبی فیروزه‌ای)

ٹاوی تاجنو: ٹاو ده‌ده‌لینی. (آب‌نشست میکند)
ٹاوی تال: [ناوت،] ٹاوی که تال‌بی؛ (ب) شه‌راب و عاره‌ق. (آب تلخ)

ٹاوی تال و سویر خواردنه‌وه: (ب) ره‌نج و عه‌زاب کیشان؛ تالی و سویری ژیان چه‌شتن. (رنج و عذاب کشیدن)

ٹاوی تن‌سه‌ر: [چاوغه‌ت،] به‌سه‌ره‌ینان؛ به‌سه‌ردا سه‌پاندن؛ به‌سه‌ردا ساخ‌کردنه‌وه. (بسر آوردن)

ٹاوی توبه: [ناوت،] ٹاوی که به‌نیه‌تی توبه به سه‌ردا ده‌کریٔ؛ بو ژنی خرابه‌کار که توبه بکا ده‌گوتریٔ (له هه‌ندی مه‌زه‌ه‌بدا). (آب توبه)

+ **ٹاوی ته:** (۱) ٹاوی ته؛ نامیته؛ تیکه‌لاو.

(آمیخته) (۲) نالین؛ فه‌غان؛ کالین؛ (نالہ و فغان) (۳) مه‌ساسه‌ی پاش‌نه‌قیزه‌ی شیف بزین. بیلچه کوچک‌انته‌های چویدست‌شخم‌زنی)

ٹاوی ته‌به‌پوک: [ناوت،] ٹاوی که له سه‌ر پیر و چاکه‌وه هاتبیٔ. (آب تبرک)

ٹاوی ته‌لا: [ناوت،] ٹاوی زیر؛ داپوشینی کانزاییک به ته‌لا، به توواوه‌ی ته‌لا له تیژاودا و که‌لک وهرگرتن له کاره‌با. (آب طلا)

ٹاوی چاوغرتن: [چاوغه‌ت،] (۱) (ب) ترساندن.

(زهر چشم یا نسق گرفتن) (۲) ورچ به مندالی (پاکولی) به‌پیدانی خوراکی سویر و ٹاوکیش و تونی راکرتنی، ٹاوی چاوی ده‌چنرا و رام ده‌بوو. (آب چشم گرفتن)

ٹاوی چلاو: [ناوت،] ٹاوی وشکه‌پلاو؛ ٹاوی - برنجی نیوه‌کول که به سه‌له‌دا ده‌کری بو چلاو یا پلاو. (آب چلو)

ٹاوی چیشٔ: [ناوت،] به‌شی تراوی چیشٔ؛ ٹاوی خورشٔ. (آب آبگوشت و خورش)

ٹاوی چیشٔ زیادکردن: (ب) ته‌عارفی (خولکی) خومالیانه؛ نه‌هار وهره بو مالی نیمه ٹاوی ٹاو‌گوشٔته که زیاد ده‌که‌ین. (آب آبگوشت را زیاد کردن)

ٹاوی حه‌وز کیشی: (۱) کاری که سیک که ٹاوی حه‌وز دهر ده‌دا. (۲) کاری دهردانی ٹاوی حه‌وز. (آب حوضی؛ آب حوض کشی)

ٹاوی حه‌یات: [ناوت،] ٹاوی ژیان؛ (ئه‌فسانه‌ی ژیانی ته‌به‌دی) (ب) عاره‌ق و شه‌راب. (آب حیات)

ٹاوی خالیس: [ناوت،] (۱) هه‌لماو؛ ٹاوی که له هه‌لمی ٹاو به دل‌وپ گیرابی؛ ٹاوی

هه لمه تکین. (آب مقطر) (۲) ئاوی باران و به فر، ئاوی که هیچ شتیکی تیدا نه توابیته وه. (آب برف تمیز)

ئاوی خواردن: ئاوی تابیته بو خواردنه وه؛ (ب) ئاسانی کار. (آب خوردن)

ئاوی خوش له گهرونه چوونه خوار: (ب) دائیمه له پهنج و عهزابدابوون؛ ئاسایش و ئاسوودهیی به خووه نه دین. (آب خوش از گلو پائین نرفتن)

ئاوی ده ریا به خشین: (ب) ته عاروف (خولک) به سه ر ئاوی حه مامه وه کردن؛ شتی که مالی غه یر بیته و بیه خشریته. (آب دریا بخشیدن)

ئاویر: [ناو] ئاور؛ ئاگر؛ ئاهیر. (آتش)
ئاویرگا: [ناو] جیی ئاگر؛ ئاته شگا. (جای آتش؛ آتشگاه)

ئاوی په وان: [ناو، ت] ئاوی که له رویشته ندابی وه ک ئاوی چوم یا جوگه؛ (ب) بی گری و گول (ده رسه کهم وه ک ئاوی په وان له به ره) (آب جاری؛ درس را روان بودن)

ئاوی زار: [ناو، ت] ئاقدم؛ پینگای ده م؛ لیک؛ ئاقده لیک. (آب دهن)

ئاویزان بوون: [چاوگه، ت] (۱) شوپ بوون؛ حاله تی شوپ بوونه وه؛ هه لواسران؛ دارد اکری. (آویزان بودن) (۲) رووبه روو راهه ستان و له - ئامیز گرتن (وه رگه ری ئاویزان تجم) «فولکلور» (مقابل شدن و درآغوش گرفتن)

ئاویژتن: [چاوگه] هاویژتن؛ هاقتین؛ تیگرتن؛ خستن؛ فرپدان؛ په رت کردن. (انداختن)

+ ئاویژه: [ناو] ئاقیژه؛ دهنگدانه وه گه رانه وهی

دهنگ؛ گه رانه وهی تیشک. (انعکاس)

+ ئاویژه: [ناو] (۱) جوړیک تروزی (نوعی خیار چنبر) (۲) ئاوه نیا. به راو. په پسته. (زمین آبی)

ئاویژیار: [ناو، بک] هاویژه؛ هاویژه؛ ئه و که سه - یه که فریده دا و تی هه لده کا. (کسی که می اندازد)

ئاوی ژیرزه مینی: ئاوی که له ژیر تویزی زه ویدا قه تیس مایی. (آب زیر زمینی)

ئاوی سارد به سه ردا کردن: (ب) واق و پرمان؛ داچله کان. له و خه به ره وه ک ئاوی ساردم به - سه ردا بکه ن وام لیته ات. (آب سرد روی سر کسی ریختن)

ئاوی سپی: [ناو] ئاوی مرواری؛ ماشاو. (آب مروارید)

ئاوی سووک: [ناو] ئاوی خوش نوش، ئاویک که خوی و ماکی کانزایی که م - تیدا بیته. (آب سبک)

ئاوی سویر: [ناو] ئاوی خوی تیکراو. (آب شور)
ئاوی سه نگین: [ناو] (۱) ئاوی خه نی کراو

(پیتیندراو) به دو ترپوم بو به کارهینان له ریئاکتوری ئه تومیدا. (۲) ئاوی که خویی - کانزایی زور بی. (آب سنگین)

ئاوی سیا: [ناو] ئاوی په ش؛ نه خوشینی سفت بوونی ئاوی ناو گووی چاو که هاو ریپه له گه ل ئیسی زوردا. (آب سیاه)

ئاویش: [ناو] ده رمان؛ دهوا. (دوا)
ئاوی شیرین: (۱) شه کراو؛ شه به ت. (۲) (ب) ئاوی که وه ک ئاوی ده ریا سویر نه بیته. (۳)

ئاوی سووک بو خواردنه وه. (آب شیرین)

ئاوى عيماله: [ناوت] ئاوى سابوون يان تراوى دهرمانى كه ده كرېته ناو عيماله وه؛ (ب) رانه وهستان و هاتن و چوونى زور؛ وهك ئاوى عيماله ههر ديت و دهچى. (آب عماله)

ئاوى كوپ: [ناوت] ئاوى شهرعى له ئيسلامدا ميكائېك پان و ميتريك بهر زايى بيت؛ يهك مليون سى سى. (آب كر)

ئاوى كولآتوو: [ناوت] ئاويك كه ده كولوى؛ كولآتوو؛ ئاوى داخ. ئاوى ۱۰۰ دهره جهى سانتىگراد گهرم. (آب جوش)

ئاوى كه لله ته زين: [ناو] (ب) ئاوى زور سارد؛ سه هولواو. (كنايه از آب خيلى سرد)

ئاوى گهرم: [ناوت] (۱) ئاوى به تين. (۲) چاوانه ي ئاويك كه نزيكه له كانگاي گوگرد كه به گهرمى له عهرز هه لده قولوى؛ ئاوى- گهرمى كانزايى؛ گراو. (آب گرم)

ئاوى گوى دادان: ئاموزگارى كردن؛ موخيارى كردن. (نصيحت كردن)

ئاوى لولو كه كيشى: ئاوى كه به بوپرى بو مالان دهچى. (آب لوله كشى)

ئاوى موزاف: [ناو، له دينى ئيسلامدا] ئاويك كه ياكه به لام بو شت پيشتن به كه لك ناييت وهك ئاوى ميوه يا گولواو. (آب مضاف)

ئاوى ميوه: [ناوت] ئاويك كه له ميوه ده- گيريت و به ناوى ميوه كه يه وه ده ناسرېت؛ وهك ئاوى (هه نار؛ شووتى؛ گر كه؛ گيزهر؛ سيو؛ پرته قال؛ نارنج؛ ليمو و...) (آب ميوه)

ئاوينه: [ناو] ئامراز يكه له مه كينه ي دروماندا. (قطعه اى در چرخ خياطى)

+ ئاوينه دار: [ناو] (۱) كه سيك كه ئاوينه ي

هه يه؛ (۲) كه سيك كه ئاوينه رووبه رووى بووك يا كه سيك راده گرېت. (آينه دار)

ئاوينه كارى: [ناو، بهر هه مى چاوگه] [رازاندنه وهى ديوار يا قوماش به كوته ئاوينه. (آينه كارى)]

ئاوينه ي بالاروان: [ناوت] ئاوينه ي بالانوين؛ ئاوينه ي به قه د بالاي ئينسان كه ته واوقه د بنويى. (آينه قدى)

ئاوينه ي قه ددى: [ناوت] ئاوينه ي بالاروان. (آينه قدى)

ئاوينه ي كوور: [ناوت] ئاوينه ييك كه ههر شت گه وره نيشانده دا؛ دزى ئاوينه ي چال. (آينه محدب)

ئاوينه ي ناوچال: [ناوت] موقه عهر؛ ئاوينه ييك كه وينه چكولتر نيشانده دا. (آينه مقعر)

+ ئاويه: (۱) [ئاوه لئاو] زه ويني به راو. (زمين آبى) (۲) [ناو] سواخ. (گچكارى؛ گل- اندود) (۳) [ناو] هاويه؛ كه ره سته ي له حيم- كردن؛ چه كوشيكه دم بارىك كه به ئاور يا كاره با گهرمى ده كه ن بو له حيمكارى. (هويه)

ئاويه دان: [چاوگه، ت] سواخدان. (گچ يا گل اندود)

ئاويه و: [ناو] بيره؛ ئاو جو؛ ئاوى جيه. (آبجو)

ئاويى پرووس: فد: [ناو] (ده سته واژه ي وينه كيشيه) رهنگى ئاويى بيرلين؛ شينى توخ. (آبى پرووس)

+ ئاويى زه نگارى: [ناو] له تيكه لاو كردنى رهنگى شينى توخ و قاوه يى توخ و (سه وزى

توځ) يا زهردي كه م پيک ديت. (آبی
زنگاری)

ټاه: ټان؛ ده ميکي کورت؛ هه ناسه؛ ټاهيکي
مايوو بمريټ: که ميکي مايوو بمريټ. (لحظه)
+ ټاه: [به ند] به لي؛ وايه. (ها؛ بله)

ټاهار: [ناو] فد؛ تد: جوړيک کول؛ تراويکه له
نيشاسته و که تيره و جيوه ي گوله هيرو که
پيش له ټوتوو کردن له پارچه و مليوني
کراسي ددهن بو شق و رهق بوون. (آهار)
ټاهاردار: [ټاو ټناو] فد؛ ټاهار ليډراو. (آهار دار)
ټاهار ليډان: [چاوگه، ت] ليډان يا ساوینی ټاهار
به سهر شتيک يان کوتاليکدا. (آهار زدن)

ټاهای: فد؛ ټه های؛ وشه ي بانگ کردن؛ هو ي؛
هي ي؛ ټاهای له گه ل ټومه. (آی؛ هان)

ټاه تيډا نه مان: [چاوگه، ت] (۱) له که لک-
که وتن؛ بهر گه نه گرتووي؛ پرتوو کياگ؛ ټاهي
تيډا نه ماوه به کار نايټ. (رمق نماندن) (۲)
بي هي ي بوون. (ناتوان شدن)

ټاهرمه لوج: [ناو، ت] ټاينه مه ل؛ عايله مه ن؛
خه زاي ي. (نوعی پرند)

ټاه کيشای: [چاوگه، ت] ټاهه لکيشان. (آه
کشیدن)

ټاه کيشته ي: [چاوگه، ت] ټاهه ه لکيشان. (آه
کشیدن)

ټاه له بيساتانه مان. (ب) مروقي فه قير
که وتوو. (آه در بساط نماندن)

ټاهن: [ناو] ټاهه ن؛ ټاسن. (آهن)

+ ټاهو: (۱) هه يهو. (اوهوي) (۲) ټيش. ټازار؛
نه خو شيني گيرو دار. (درد) (۳) ټاهوو؛ عه يب و
نه نگ؛ خراب؛ ناپه سه ند. (عيب)

ټاهون: [ټاو ټناو، به ند] ټه هو ن؛ ټارام؛ هيدي.
(آرام)

ټاهونزا: [ناوي چاوگه] دو عا ليکردن به کروزان
و پارانه وه؛ ټاهونزوله. (نفرین کردن)

ټاهوو: (۱) هاهوو؛ زور دووره؛ زور له ميژه؛
(خيلي وقت است) (۲) [ناو] عه يب. (عيب)

ټاهوورا مه زدا: [ناو، ت] له ټاو يستاو وهر
گيردراوه ته سهر په هله وي، واتا بهرزه نووري
گه وره؛ ټا: بهرزه، گه وره، بهرزه، + هوور؛
خور. (ب) خودا له ټاييني زهرده شتدا. [
(اهورامزدا)

ټاهوهه ناسه: [ناوي، ت] (ب) ټاهونزوله،
(ټاهوهه ناسه م داو نيټ بگري). (آه ونفرين)

ټاهووي خوته ن: [ناو، ت] ټاسکي چوو که ي
کيوه کاني خوته ن؛ ټاهووي موشک: ټاهوي-
ناوچه کاني (سيبريا و هيماليا و کوره و
ساخالين) که له ناوکيان عه تريک ده گيريټ
به ناوي موشک. (آهوي ختن)

ټاهه کي: [ټاو ټناو] فد؛ (۱) له ټاهه ک
هه لکيشراو؛ ټاهه کاوي؛ يا ههر شتي
پيوه نديدار به ټاهه که وه. (۲) زه وييک که
ټاهه کي زور بي. (۳) ټاوي کاريز و کاني که
داراي ټاهه ک بيټ؛ ټاوي سه نگين بو خوار
دنه وه. (آهکي)

ټاهه کي زيندو: [ناو، ت] ټاهه کي ټاو نه ديتوو؛
ټاهه کي نه پشکووتوو. (آهک زنده)

ټاهه کي مردوو: [ناو، ت] ټاهه کي پشکووتوو.
ټاهه کي ټاو ليکه وتوو که زور بمينيته وه و

ټاهه کي ټاهه وييک بيشيوينن. (آهک مرده)
ټاهه نگ دار: [ټاو ټناو] داراي ټاهه نگ؛ دهنگي

موسیقیایی؛ خاوه‌نی ریتم و میلودی
موسیقیایی. (آهنگ دار)

ٹاهه‌نگ‌سازی: [ناو، به‌ره‌می چاوگه]
دروستکردنی میلودی و ٹاهه‌نگی تازه.
(آهنگسازی)

ٹاهه‌نگ گرتن: [چاوگه، ت] به‌زم سازکردن و
کوکردنه‌وی خه‌لک بو شایی و هه‌لپه‌رکی
و کوپ و مه‌جلیسی به‌زم وشادی. (جشن
گرفتن)

ٹاهه‌نگ گپ: [ناو، بک] که‌سیک که به‌زم
خوش ده‌کات و گهرمی ده‌دا به شایی؛ (ب)
گورانی بیژی هه‌لپه‌رکی. (مطرب)

ٹاهه‌نگی شاد: [ناو، ت] ٹاهه‌نگی هه‌لپه‌رین و
دارای ریتم (زهر ب ٹاهه‌نگی) توند؛ (ب) بن
بزبوکه. (آهنگ شاد)

ٹاهه‌نگی عازیه‌تی: [ناو، ت] ٹاهه‌نگی ماته‌م؛
دارای ریتمی هییدی و خه‌م هینه‌ر؛ وه‌ک
چه‌مهری و کوتهل گیران. (آهنگ عزا)

ٹاهه‌نگی موسیقا: [ناو، ت] نه‌زمی موسیقا؛
میلودی و ٹاهه‌نگ به شیوه‌ی موسیقیایی.
(آهنگ موسیقی)

ٹاهه‌له‌لکیشان: [چاوگه، ت] ئاخ هه‌لکیشان؛
ٹاهی حه‌سره‌ت و که‌سه‌ر و خه‌م هه‌لکیشان.
(آه کشیدن)

ٹاهه‌ته: [ٹاوه‌لناو، به‌ند] خراب؛ کریت؛ به‌د. (بد)
ٹاهی سارد: [ناوی چاوگه] هه‌ناسه‌ی سارد؛
ٹاهی خه‌مباری؛ ٹاهی ناهومییدی و روژه
ره‌شی. (آه سرد)

ٹاهین: (۱) ٹاه کیشان؛ نالین. (آه کشیدن) (۲)
ٹاسن. (آهن)

+ ٹای: [ده‌نگه‌ناو] (۱) هه‌ی؛ ٹای بال‌ت
نه‌گه‌ریت، ٹای بمریت. (ای) (۲) تماشاکه؛ بو
سه‌رسوورمان؛ ٹای له‌و دونیا بیوه‌فایه.
(آی) (۳) که‌سه‌ر؛ ٹای حه‌یف بو ئه‌و کوپه.
(آخ) (۴) هاوار؛ ٹای ده‌ستم شکا مه‌یگووشه.
(آخ و درد) (۵) بو گه‌وره یا عه‌جایب‌بوون؛
ٹای له‌و لووته‌چهن زله، ٹای له‌و درو.
(واوی)

+ ٹای ٹای: [ده‌نگه‌ناو] (۱) ناوی جوړیک
گورانییه. (اسم آهنگی است) (۲) وشه‌ی
به‌ره‌نگاری؛ وا مه‌که ٹای ٹای. (دیبهه)
(۳) [به‌ند] پیشاندانی سه‌رسوورمان، تماشاکه؛
ٹای ٹای له‌و کابرا ئه‌وه شیت بووی؛ ٹای
ٹای خو هیشتا وه‌رپی نه‌که‌وتوه (تماشاکن)
ٹاپرو: [ٹامراز] ئه‌یرو؛ ئه‌یه‌رو؛ ژنان بو
ده‌رپرینی هاوار له‌ ته‌نگانه‌ دا ده‌یلین. (ای
واوی)

ٹایره‌قوله: [ناو، ت] ئاوروچکه‌ی مندالان.
(آتش اندک)

ٹای. سی: [ناو] اکومیکی بچووک له
ئهدامانی ئیلیکترونیکی که له سه‌ر تیغه‌ییکی
بچووکی نیوه‌هادی (نیوه‌گه‌یین، نیوه‌ره‌سانا)
ی کاره‌بابی دابه‌ستراییت له نیو که‌ره‌سته‌ی
کاره‌بابیدا وه‌ک رادیو و ته‌له‌فزیون. (آی سی)
ٹایسین: [چاوگه] ئایسان؛ گران؛ به‌شوله‌وه
سووتان؛ پی‌بوون. (سوختن با شعله)

+ ٹای. سی. یو: [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ به‌شیکی
خه‌سته‌خانه بو ئاگالییوونی تایه‌تی نه‌خوش و
ئیجازه‌ی نزدیک بوونه‌وه یا دیداری که‌سو-
کارنه‌دان بو چونه ژووره‌وه. (آی. سی. یو)

ٹایشوکی: [ناو] چہ شنه گورانیکہ. (اسم -
آنگیست)

ٹایشه وان: [ناو، ت] ٹاشه وان. (آسیابان)

ٹایفت: [ناو] وشہییکی ٹاویستاییه: هومیڈ؛
ھیوا؛ قازانج. (امید؛ سود؛ منفعت)

ٹایله مهل: [ناو] خه زایی؛ ٹایله مهن. (پرنده
ملخ خوار)

+ ٹایله مهن: [ئاوه لئاو] (۱) عایله مهند؛
عه یالوار؛ دارای ژن و منالی زور. (عایله مند)

(۲) [ناو] خه زایی. (پرنده ای است)

ٹایننه: [ناو] (۱) داهاتوو؛ ٹایهنده؛ ٹاتی. (آینده)
ٹایننه گهل: [جیناو] که سانی که له داهاتوو دا

دین؛ داهاتوو گهل. (آیندگان)

ٹایننوو: [ناو] (۱) ناوی قهومیکی سپی پیست
که له باکووری ژاپون ده ژین. (قومی در

ژاپن) (۲) ههریه ک له ئەندامانی ئەو قهومه.
(اعضای آن قوم) (۳) زبانیان. (زبان آن قوم)

ٹای وای: فد؛ تد؛ [دهنگه ناو] هه ی هه وار؛ ئە ی
هاوار؛ ئە ی داد. (ای داد)

+ ٹایه: [ناو] (۱) رسته ییکی ته وای قورعانی؛
کور تکراره ی ٹایه ت. (آیه) (۲) پورور. (عمه) (۳)

سوود؛ قازانج؛ له گهل مایه به کار ده بریت؛
ٹایه ومایه. (سود و منفعت)

ٹایه تهل کورسی: [ناو] چهند ٹایه تیک که

له سووره ی ئەلبه قهره دایه. (آیت الکرسی)

ٹایه خته: [ئاوه لئاو] پروت و بی به رگ؛ زیاتر
بو در کیشانی شیر و خنجیر له کالان

ده وتریت. (آخته)

ٹایه رگا: [ناو] ٹاورگه؛ ٹاورگا. (آشگاه)

ٹایه ره: [ناو] پیوانه ی دیاریکراو؛ ئەندازه؛

عه یاره. (بیمانه)

ٹایه خ: (۱) [ناو] ره ندی ئاوده س.
(فاضلاب) (۲) [ئاوه لئاو] بی بایه خ. (بی

ارزش) (۳) جیا کردنه وه ی خراپ له چاک.
(جدا کردن و کنار گذاشتن بد از خوب)

ٹایه ندوره وه ند: [ناو، ت] هاموو شو؛ هات وچو؛
هه لس و که وتی زور. (آمد و رفت زیاد)

ٹایه و: [ٹامراز] هه ی هو؛ ئە ی هو؛ له کاتی
تووهره بووندا ده گوتریت؛ دهنگدانی ئە سپ له

سهر ٹاخور؛ یانی ته نیشته؛ یان ئارام به.
(زکیسه، برو کنار)

ٹایه و ٹایه و: [ٹامراز] حه یه حه ی. (به به همراه
نیشخند)

ٹای: [جیناو] ئە وان؛ (ٹای) واتا؛ ئە وان وتیان.
(آنها)

ٹای: [پاشگر] به دوای ناو و ئاوه لئاوه وه ده -
لکیت و ناویکی دیکه (به ره مه می چاوه گه ی

لی دروست ده بی وه ک: به رد (به ردایی)
پان (پانایی) (پیواژه)

ٹایسه: [ئاوه لئاو] (۱) یائیسه؛ نه زوک؛
ئه ستیور؛ (یائسه) (۲) [به ند] ئە لعان؛ ئیستا.

(اینک)
+ ٹایین: [ناو] (۱) ده ستووری دین و

مه زهه ب؛ (۲) یاسا؛ ره سم؛ ٹایینی به ریوه
بردی جه ژن و زه ماوه ند. (آئین)

ٹایین و ره وه ن: [ناو، ت] ٹایهن و ره وه ن؛ (ب)
میوانی زور هاتن؛ هاتوچوی زور. (رفت و آمد

زیاد)
ٹایینه: [ناو] ٹاوینه؛ ویده چی (ٹاوینه)
بووبیت. (آینه)

ثايننه بنه نى: [ناو] تاو يئنه به ندى. (آينه بندى)

ثايننه دارى له شارى كو پيران: (ب) هونه ر
نواندن به كه سانى كه لىي حالى نابن. (آينه
دارى در شهر كوران)

ثاى. يو. دى: [ناو] كه ره سته ييكي چكوله كه
له نيو له شى ژاندا داده نريت بو ئه وهى
ئاوس نه بن. (آى. يو. دى)

ئخ: [ئامرازى دهنگ] وشه ي دهنگدان. (از ادات
صدا)

ئزمري: [ناو] ئه زمه رى؛ جور يک ترى. (نوعى
انگور)

ئسترانه: [ناو] جور يک لاوک؛ جور يک -
ئسترانى دلدارى. (نوعى آواز)

ئشک: [ناو] په ي؛ دووسه رى ماسوولکه ي
به له ک که به پاژنه وه چه سپاوه له کروژ
کروژه نهر متره و رهنگى سپيه له چه ق ده کا
له پشت پاژنه دايه. (پى پشت پاشنه)
ئه شكيل: [ناو] ده سالات؛ هيز؛ توانايى.

(توانايى)

ئلول: [ناو] هه لول؛ بوش؛ ناوخالى. (توخالى)

ئله: [ناو] هه لو. (عقاب)

ئلهو: [نا] هه لو. (عقاب)

ئله هه: ده با؛ با؛ بيسه؛ جا؛ ليگه رى. (بگذار)

ئليمى: [ناو] شالى مليچ. (شال گردن)

ئوب: (۱) < هوبه؛ چه ند ره شمال له په ناي
يه كدا. (جمع چند چادر) (۲) هوب (هوب)
فه رمانى راوه ستاندى ماشين (سه ياره) كه
شاگرد به شو فپرى ده لى، له ئيستويى
ئينگليزيه وه هاتووه. (هپ)

ئوبزنك: [ناو] بيزنگ. (غربال)

ئوبليسك: [ناو] فرد؛ فد؛ مايل؛ به رانبه ر به

۱۶۰۹ مېتر. (مايل)

ئوبنه: [ناو] گر يى دار؛ قوونده ر. (گره چوب؛
اوبنه)

ئوبوا: [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ كه ره سته ييكي
موسيقايى ئوروييه له زورنا ده كا. (ابوا)

ئوبه ر: [ناو] بهرگه ليغه؛ رپوى ليفه. (رويه -
بالاي لحاف)

ئوبه رى: [ناو] ليفه ي چكوله. (لحاف كوچك)

ئوپال: [ناو] عاقيقى مه شهوور به عاقيقى
سليمانى. (عقيق سليمانى)

ئوپيرا: [ناو] (۱) جور يک شانوگه رى هاوپرى
له گه ل موسيقا دا. (۲) هولى به جى هينانى ئه و
كاره. (اپرا)

ئوتومبيل: فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] ماشين؛
سه ياره؛ بارى، سواری، شكارى) (اتومبيل)

ئوتوو: [ناو] تند؛ فد؛ كه ره سته ي سافكردى
قوماش و ليباس؛ ئوتووى؛ {به رقى،
زووخالى، بوخار ("هه لم")} (اتو)

ئوتووچى: [ناو] تد؛ فد؛ ئوتوو كيش. (اتو كش)
ئوتوو كراو: [ناو، بهر] ليباس و قوماشى سافو
سوف كراو؛ ئوتوو كيشراو. (اتو شده)

ئوتوو كردن: [چاوگه، ت] كارى ئوتوو ليدان؛
ئوتوو كيشان. (اتو كردن)

ئوتوو كيش: [ناو، بك] كه سيك كه پيشه ي
ئوتوو كردن و ئوتوو ليدانه. (اتو كش)

ئوتوو كيشى: فد؛ [ناو، بهر] هه مى چاوگه [ره وتى
ئوتوو كيشان. (۱) كارى ئوتوو كردنى
ليباس. (۲) دوو كان يا جيگاي ئوتوو كردن. (اتو
كشى)

ئوتى: تىد: [ناو] ئوتوو. (اتو)

ئوجاخ: [ناو] تىد: فىد: كوانوو؛ وه جاخ. (اجاق)

ئوجاخكوپىر: [ئاوهلناو] (ب) كه سىك كه مندالى ئيرينه ي نيبه؛ وه جاخكوپىر. (اجاق كور)

+ ئوخ: [ئامراز] (۱) ئاخ؛ ئوف. (آخ برى درد و ناخوشى) (۲) ئوخه ي؛ ئوخه يش. (آخيش برى خوشى)

ئوختاپووس: [ناو] يونان د؛ اند؛ فرد؛ فىد: ههشت پاى ده ربايى. (اختاپوس)

ئوخچى: [ناو، بك] (۱) تيرهاويژ. (تير انداز) (۲) تىفنگچى. (تىفنگچى)

ئوخرا: [ناو] (۱) خاكىكه ئوكسىدى ئاسنى هه- يه. (۲) رهنگى قاوه يى زور ئاچخ (ئاجورى يا زهردى مه يلهو سوور؛ رهنگى ئوخرا). (اخرى) ئوخزن هاتن: كول وكوى دل دامر كان؛ ئوقره گرتن. (دل آرام گرفتن)

ئوخين: [چاوهگه] اخه م خورى. (غم خورى)

ئودوكلون: [ناو] فرد؛ اند؛ فىد: تراوى عه تر گهلى جورا و جور كه ئالكول داره. (ادكلن) ئورارتوريو: [ناو] ئاوازيكى چه ند به شى له موسيقاى روز ئاواييدا كه بيژره كان بى شانو گه رى ده يلين. (اورارتوريو)

ئورارتوويى: [ئاوهلناو+ناو] (۱) خه لكى مه مله كه تى له ميژينه ي ئورارتو، له داوينى كيوى ئاراته وه تا زه ربايى وان. (۲) زباني ئه و قه ومه. (۳) پيوهنديدار به ئورارتووه. (اورارتويى)

ئورال ئالتانى: [ناو] زبانه گه لى كه وناراى توركى و مه غولى. (زبانهاى تركى و مغولى)

ئورانپوم: [ناو] فرد؛ فىد؛ اند؛ تىد: كانزايى كه داراى راديو ئه كتيوه؛ بومى ئاتوم ئه نجامى شكاندى ئاتومى ئورانپومه. (اورانپوم)

ئورانووس: [ناو] فرد؛ فىد: هه وته مين ئه ستيره ي نريك به گو ي زه وى. (اورانوس)

ئورتزه: (۱) هه لپه ره. (برقص) (۲) [ناو] قنچكه سلواو؛ سىتكه سه لام. (سنده سلام؛ گلمزه) ئورتزيان: [چاوهگه] هه لپه رين؛ هه لپه ركى. (رقصيدن)

ئورتويپىد: [ناو] فرد؛ فىد؛ اند؛ دوكتورى نه شته ركارى ئيسك به ندى و شكسته به ندى. (ارتويد)

ئورتودوكس: [ناو] فرد؛ فىد؛ اند: (۱) لقى له دىنى مه سيحيه ت. (۲) كه سىك كه شوپگرى كليساى ئورتودوكس و ئايينى كوئى مه سيحيه ته. (ارتدوكس)

ئورتودونسى: فرد؛ فىد؛ اند: [ناو] كارى- ريكويپك كردنى ددانى خوار و خيچ يان رپچ و ناله بار. (ارتدونسى)

+ ئوردوو: [ناو] تىد؛ فىد: (۱) سپا؛ هوردوو. (۲) زباني هيند و ئيرانى كه له هيندوستان و پاكستان و ئه فغانستان قسه ي پيده كهن. (۳) تاقميك خه لك كه بو ماوه بيك له جيگاييكدا كو بينه وه و بميننه وه. (۱ و ۲ و ۳ اردو)

ئوردوكيشى: [ناو] له شكه ركيشى. (لشكر كشى)

ئوردوگا: [ناو] فىد: ئوردووبه؛ جيگايى مانه وه ي ئوردوو؛ ئوردووغاى: (۱) فيركارى (۲) وه- رزشى (۳) كارى ئيجبارى (۴) ئاواره گه ل (۵) په نابه ران (۶) پيشاهه نكى (۷) خويندكاران (۸)

دیل گهل (۹) هاوینی (۱۰) نزامی (۱۱)
جهنگی (۱۲) ئوردووگای خووگرتووان به
تریاک و هیرویین بو تهرک کردن و
مالیجه بوون. (اردوگاه)

ئورده ک: [ناو] فد؛ تد: پهله وه ریکی ئاویه،
چکوله تر له قاز. (اردک)

ئوردیه هیشت: فد: [ناو] دووه مین مانگ له
سالی هه تاوی. (اردیه هشت)

ئورز: [کاری ئەمری] هه لسه؛ هه سته. (پاشو)
ئورشیان: [له چاوگه ی ئورشین] دل تیکچوون؛
ئورتیکچوون؛ دل به یه کداهاتن؛ رشانه وه؛ فه-
رشیان. (دل آشوب شدن)

ئورفه: شاریکی کوردنشین، نزیک به دیار
به کر. (شهر اورفه)

ئورکیستر: [ناو] فرد؛ فد؛ اند: گروپیکی موسیقا
زان که پیکه وه ئاههنگی لیبدهن. (ارکستر)

ئورکیستراسیون: فرد؛ فد؛ (۱) سازبه ندی و
ته نزمی یه ک ئاههنگ بو چه ند
که ره سته ی جوراو جور. (۲) هونه ری
دروستکردنی ئاههنگ بو ئور کیستر
(ارکستراسیون)

ئورکیسترسه مونیکی: فرد؛ فد: [ناو، ت]

گروپیکی زوری سازژهن که له لیدانی هه ر
ئاههنگیدا چه ند نه فه ر بو ژهن دنی یه ک جور
ساز ته رخان بکرین. (ارکستر سمفونیک)

ئورکیستری فیلامونیک: فرد؛ فد:

ئورکیستریک که ئەندامی ئەنجومه نی
فیلامونیک (کوژی موسیقازانان و شوپگرانی
موسیقا) بی. (ارکستر فیلامونیک)

ئورکیستری مه جلیسی: فد: [ناو، ت] گرو پی

بچوو کی چه ندکه سی ساز ژهن. (ارکستر
مجلیسی)

ئورگ: [ناو] فرد؛ فد: که ره سته بیکی
موسیقاییه. (ارگ)

ئورگیلان: [چاوگه،] وه ره گه ران؛ فه گه ریان؛
گه رانه وه؛ وه ره چه رخان؛ زقپریان.
(برگشتن؛ بازگشتن)

ئورمی: ورمی؛ شاریکه له نازه ربایجانی روز
ئاوا که کورد و تورک نشینه. (ارومیه)

ئورناگ: [ناو] نموونه. سه نبول. (نمونه، الگو)
ئورنج: هاوسه ری زه رده شت پیغه مبه ر
(همسر زرتشت پیغمبر)

ئوروسی: [ناو] روس؛ فد: عوروسی؛ جوریک
پهنجیره ی قه دیمی به چاوانه و شووشه ی
چکوله و ره نگینه وه که به شیوه ی که شهوی
هه لده درایه وه یان داده درایه وه. (اروسی)

ئوزالید: [ناو] فد: جوریک کوپیه گرتن له وینه
و خه ریته له سه ر کاغه زی هه ستوک (به
هوی هه لمی ئامونیا که وه). (ازالید)

ئوزنگ: [ناو] زرانی؛ ته ژنو؛ ژنو. (زانو)
ئوزوز: [ناو] ئازار. (آزار)

ئوزون: [ناو] فرد؛ فد: گازیکه له قاتی
سه ره وه ی هه وای دهوری گو ی زه ویدا. (ازن)
ئوزه ر: (ف. یاد) [ئاوه لئاو] به ناوبانگ؛ مه زن؛
شکو دار؛ ده مر است. (شکوهمند)

ئوزیزه: دوینی. (دیروز)

+ ئوستاد: [ناو + ئاوه لئاو] فد: (۱) ماموستا؛
ناوی بالآتیرین مه قامی موده رپسی زانستگا.
(۲) سه ر کارگه ری کارئامه د و کارزان؛ ئوستاد
کار: (۳) سوا؛ سواکار؛ وه ستا؛ کارزان؛ کارامه.

(استاد)

ئوستاندار: [ناو] فەد: پارێزگار. والی؛ بەر پرس و سەرکردەى هەریەم. (استاندار)

ئوستاندارى: فەد: [ناو] (١) بینایىک کە ئوستاندار ئىشى تىدا دەکا. (٢) شوۆلى ئوستاندار. (استاندارى)

ئوسترايالىي: [ئاوه‌لناو+ ناو] (١) خەلکى ئوسترايالىا. (٢) گرێدراو بەئوسترايلاوه. (استرايالىي)

ئوسقوف: [ناو] مەقامىک لە کلیسادا بانتر لە کەشیش. (اسقف)

ئوسلوواک: [ئاوه‌لناو+ ناو] خەلکى ئوسلوواکى؛ قەومى ئوسلوواکى و زبانیان. (اسلواکى)

ئوش: تەد: [ئامراز، دەنگەناو] هوش و هیش؛ کە کورتکراوى هیشە ک یا ئىشە کە بە تورکى یانى کەر، دەنگى بۆ پراوه‌ستانی کەر. (صدایى براى ایستان الاغ)

ئوشت: [دەنگەناو] ئوش؛ هوش؛ هووش. (هش)

ئووشن: دەبیژن؛ ئیژن؛ دەلین. (میگوبند)

ئوغری: تەد: لە زمانى تورکییه‌وه هاتوو (١) بوکوى دەچى؛ سەفەر بەخیر. (کجا مبروى) (٢) سەر خیر چى؛ خیر لە ریتا بیئت. (سفر بخیر)

ئوغلانە کەم لەبى لهبى: <بابى بابى ٢

ئوغلەگ: گوندیکە لە ئازەربایجانى ئیران کە زیاتر لە قەدیما زورنارەن و دەهۆل کۆت-بوون و مەیموون و ورچیان پراده‌گرت و بە دیهاتی کوردستاندا دەگەرپان و بەزمیان دەگێرا. (قریه ای است)

ئوفتالمى: [ناو] فەرد؛ فەد: ناوى نەخوشىنى

پەنمىنى گۆى چاوى. (افتالمى)

ئوفسىت: فەرد؛ فەد: (١) چاوى ئوفسىت؛ (٢) جوړیک مەکینه‌ى چاپ کە لە زىنگ و کاغەز کەلک وەرده‌گریت. (افست)

ئوفلاز: [ئاوه‌لناو] لاله‌بەردلان؛ خوشه‌ویست. (عزیز)

ئوکالیپتول: [ناو] عەتریکە لە دارى ئوکالیپتوس دەگیرى. (عطر درخت اکالیپتوس)

ئوکالیپتوس: [ناو] دارىکى جەنگەلییه، بەتایبەت لە ئوسترايالىا زۆره. (اکالیپتوس)

+ **ئوگر:** [ئاوه‌لناو] (١) هوگر؛ لایه‌نگر.

(هوادار) (٢) دەستەمۆ؛ ئارام‌گرتوو؛ گىروده‌بوو؛ تۆکە؛ ئوقره‌گرتوو. (رام شده)

ئول: [ناو] بووى هەیه لە یوولی تورکییه‌وه هاتى و اتا رى، رېيازگە، رېگا، بواری دینى. ئایین. (راه)

ئوله‌مپىاد: [ناو] فەد؛ فەرد؛ اند: (١) وەرزشگەلى جیهانى کە هەر چوار سال جارێک لە مەملە کە تیکدا بەرپوه دەچیت. (٢) هەر جوړه کى بەرکى جیهانى لە بواری زانستى و لیها تووی و وەرزشییه‌وه. (المپياد)

ئوله‌مپىک: [ناو] گرێدراو بەئوله‌مپىاده‌وه. (المپىک)

ئولى: [بەند] ژوو؛ ناوه‌وى وه‌تاغ. (داخل اتاق)

ئومه‌وى: عد؛ فەد: پيوه‌نیدار بە ئومه‌ویانه‌وه کە دوو زنجیره‌ لە فەرمانرەوایانى مەملە کە تەکانى ئىسلامى بوون لە شام و ئەندلوس. (اموى)

ٹومیدہ وار: [ٹاوه لئاو] فد؛ به هیوا؛ هیقیدار؛ به ئاوات؛ هیوادار؛ به هومید؛ هومیده وار؛ به هیقی. (امیدوار)

ٹونجه: [ناو] وینجه؛ یونجه. (یونجه)

ٹوندا: [ٹاوه لئاو] پیوار؛ گوم؛ به ریپوار؛ بزر؛ وندا. (گم)

ٹونس: [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ سه نگی کیشانه ییکه به رانبه به ۲۸ گرم. (اونس)

ٹوو: [پیتی پیوهندی] وه؛ و؛ پیتی پیوهندی دوو رسته. (و)

ٹوچک: [ناو] تل؛ قامک. (انگشت)

ٹوود: [ناو] ریز؛ قه در. (احترام)

ٹووده: [ٹاوه لئاو] به ریز؛ به قه در. (محترم؛ با احترام)

ٹوور: [ناو] سک؛ زک؛ ورگ. (شکم)

ٹووربه لیشک: [ناو] دووچه رخه ی موتوپی؛ موتوپی سیکلیت؛ که ماشینی ماتوپی. (موتور سیکلت)

ٹوورت: [ناو] نیشتمان؛ مه زرای نزیکی گوند. (میهن؛ مزرعه نزدیک)

ٹوورگ: [ناو] اورگ؛ گه ده. (شکمبه)

ٹوورین: [چاوه] لوراندن. (زوزه)

ٹووزون پروون: [ناو] (۱) له تورکی وهر گیراوه. (ٹووزون برنی) واتا لووت دریژ.

ڈماغ دراز: (۲) جوریک ماسی که خاویاری لی به دهست دی. (ازون برون)

ٹووزهر: [ناو] جی؛ جیکا. (جا)

ٹووسره: [ناو] که ندووی ئارد. (کندوی آرد)

ٹووشی: (۱) هیئشو؛ بول. (خوشه) (۲)

ٹیزی: ده لئی؛ ده بیژی. (گویی)

ٹوول: [ناو] فرد؛ فد؛ ٹوقول توخمه ک؛ جیکه ییک که ئیسیپرم له ناویدا ده گوروی و ده بیته ئاوه لمه. (اوول)

ٹوولا: ئه ولا. (آنطرف)

ٹوولی: [ناو] نهومی دووهه می خانوو. (طبقه-خانہ)

ٹوویفت: باری که لا؛ ئافهرین. (آفرین)

ٹوویپر کوت: [ناو] اند؛ فد؛ قوله بالته؛ زیاتر له قوماشی ئاوه ده لئین چی ده بی و به سه ر لیاسدا ده یکه نه بهر. (اورکت)

ٹوویه رده: بووردنه وه؛ دل سست بوون و بیحال بوون. (بیحال شدن)

ٹووه رویت: [ناو]، ئاوه پرووت. (پر کردن با آب گرم)

ٹوهنا ی: ٹوخه ی؛ ٹوخه یش. (آخیش)

ٹویژنگ: [ناو] بیژنگ. (غریال)

ٹویژه: [ناو] گاینجه؛ قایشی جووت. (چرم رابط بین یوغ و خیش)

+ ٹوین: [ناو] تد؛ عوین؛ کایه؛ گالتسه؛ یاری نیوه ی مارسیک له نهر دیندا (بازی)

ٹوین باز: تد؛ [ٹاوه لئاو] (ب) عوین باز؛ گالتسه چی؛ شوخی باز؛ (شوخی) (۲) کایه کهر؛ یاری کهر (بازیگر) (۳) [ٹاوه لئاو] فیله باز؛ مه کر باز. (حیله گر)

+ ئه: (۱) ئامزازی هیما بو جیناوه؛ ئه وه، ئه م، ئه من، ئه تو، ئه مانه، ئیمه. (حرف اشاره) (۲) ئامزازی هیما بو نزدیک و دوور؛ ئه مه، ئه وانه، ئه وئه سپه. (اشاره به نزدیک و دور) (۳) به-جیی ئا به کارده بری؛ ئه ئیره؛ ئائییره (به جای آ)

(۴) له جیی ده به کارده بریت؛ ئه چم؛ ده چم؛

ئه توانم : ده توانم. (به جای می در علامت مضارع)
ئه ئاوا: ئاوا؛ به وشيوه؛ به وجوره؛ بوی ئاواهی.
(اینطوری)

ئه بابوز: [ناو] جهرده؛ ریگر؛ ته ریده. (راهزن)
ئه بابوزی: [ناو] جهرده یی؛ دزی؛ ریگری.
(دزدی؛ راهزنی)

ئه بال: وشه ییکه بو وه پالذانی قسه ی خراب؛
ئه خرابیه ی ئه بال مه ده؛ چه سپاندن؛
وه پالذان. (نسبت دادن و چسپاندن)

ئه بجه د: ناوی چوار پیتی ئه لف و یی
عه ره بییه؛ (ئه لف، ب، ج، د) (ب) هه ر پیتی
ئه بجه د له ئه لفو ییدا ژماره ییکی دیاری
کراوی هه یه. (ابجد)

ئه بدال: [ناو، ئاوه ئناو] عد؛ فد: (۱) سه وداسه ر؛
ده رویش؛ (۲) ته ودال؛ عه ودال. (درویش)

ئه بدالان: [ناو] ریویه ته هه وت سواره ی
عه ودالان که بی موقایله یاریده ری هه ژارانی
سه ر گو ی زه وی بوون. (ابدالان)

ئه برو په یوه س: [ئاوه ئناو] دوو برو که له یه ک
جیا نه بوونه ته وه و ییکه وه لکان. (ابرو
پیوست)

ئه برو قه یتانی: [ئاوه ئناو] (ب) ئه برو ی باریک.
(ابروی باریک)

ئه برو که وانی: [ناو، به ره همی چاوه گه] ئه برو ی -
چه ماوه. (ابرو کمانی)

ئه برو ناسک کردن: [چاوه گه، ت] (ب)
ناز کردن. (ناز کردن)

ئه برو هه لته کاندن: [چاوه گه، ت] وه لامی سه لیبی
دانوه به هیمای برو. (ابرو بالا انداختن)

ئه برو هه لگرتن: [چاوه گه، ت] (ب) ئارایشی
ئه برو به هه لکه ندن و لا بردی مووی زیادیی
سه ر و ژیری ئه برو. (آرایش ابرو)
+ ئه بره ش: [ئاوه ئناو] هه بره ش؛ زور تینوو.
(تشنه)

+ ئه بره ش: [ناو] فد: (۱) ئه سپی شین بو ره ی
گول گول. (ابرش) (۲) میینه ییک که له
پاش زاینی ژه کی نه بیت بو بیچوه که ی؛
بیژه ک. (زائوی بی شیر)

ئه بلوقه: < ئابلوقه. (محاصره)
ئه بله ره نج: که سیک که له به ر بی عه قلی
ره نج به خه ساره. (رنج به با درفته)

ئه بله مه زیج: زیاده ره وی. < ئه بله ره نج. ئه بووا:
مه شیا؛ ئه شیا؛ ده بوو؛ ده بوو اییت. (میباست)
ئه بوو ته یاره: [ناو] ماشینی سی چه رخه؛ (ب)
سه یاره ی زور شر و شه ویق و کون. (ابو
طیاره)

ئه بوو عه تا: [ناو] عد؛ فد: (۱) ناوی
گوشه ییک (کو په ییک) کی موسیقا که له
ده زگای شوور دایه. (۲) باوکی عه تا. (ابو
عطا)

ئه بوو له هول: ناوی په ییکه ره ییک له میسر؛
(ب) ترس هینه ر. (ابوالهول)

ئه بوو ید: [ناو] مور یانه؛ ئه سپی. (شپش)
ئه به نووس: [ناو] دار ی ئابنوو س؛ دار یکی زور
به ناویه و جوان بو دار تاشی و نه چاری که
ره نگی قاوه یی زور توخه. (آبنوس)

ئه بی: ده بی؛ ئه بی برو ی؛ ده بی برو ی؛ ئاخر
وا ئه بی؛ ئاخر واده بی. (باید؛ میشود)

ئه بیال: [ناو] جاش؛ جاجم؛ په توو. (رختخواب -

بیچ؛ بتو)

نه بید: جوړه گهنمیکه. (نوعی گندم)

نه پراخ: [ناو] یونان د: تند؛ یاپراخ؛ دولمه. (دلمه)

نه پلوك: گیای هه په لوك. (گیاهی است)

نه په رته ر: [ئاوه لئاو، به نند] زیاتر؛ ته غه ر.

(بیشتر)

نه پیون: [ناو] بوو ته ته فیونی ئاره وی و

گوړدراوه. رینووسی ئاره وی (پ) ی نیسه

(افیون)

نه ت: (۱) [پیشگر] نیشانه ی داهاتوو، به

جیگای (ده ت)؛ نه ت کوژم: ده ت کوژم. (علامت

مضارع) (۲) ئات؛ خوشکی گه وره؛ داده.

(خواهر بزرگ)

نه تابه ک: فد؛ تد: [ناو] (۱) له ئاتا بیوکی

تور کییه وه هاتوو؛ واتا: باوه گه وره؛ (ب) ناوی

چهنده تیره ی فه رمان په وا بوون وه ک:

نه تابه کانی موسل، نه تابه کانی فارس. (سلسله

ای از فرمانروایان) (۲) له قه بی وه زیر له

میژینه دا؛ نه تابه کی نه عزم: سه روک وه زیر.

(لقب وزیر؛ اتابک)

نه تانی: (۱) [جیناوا] نه وه تانی. (اینست) (۲)

نه توانی؛ له چاوه گی تانین (توانین) (میتواند)

+ نه ترهش: [ناو] (۱) زهنده ق؛ زراو؛ زاور.

(کیسه صفرا) (۲) جوړه ت؛ زات. (جرئت)

(۳) فریشته ی ئاگاداری ئاو له ئایینی زه رده -

شندا. (فرشته نگهبان آب)

نه تک لیبردن: [چاوه، ت] ئابروو بردن؛

نه تک کردن؛ سووک کردن. (آبرو بردن)

نه تفک: [ناو] هیشووی چکوله؛ بولی چکوله.

(خوشه کوچک)

+ نه تله س: [ناو] فد: (۱) کتییی خه ریته ی

جوغرافیا. (۲) جوړیک ماشینی خاک

هه لکن. (۳) ناوی زه ریاییکی به رینه،

ئوقیانووسی (به حری) نه تله س (۴) جوړیک

قوماش. (اطلس)

+ نه تله سی: فد: (۱) [ناو] گولیکی که م

بالایه؛ (۲) [ئاوه لئاو] به رهنگی گولی

نه تله س. (۳) [ناو] جوړیک قوماشی ساف و

بريقه دار. (اطلسی)

نه توران: (۱) زیزده بوون؛ ده توران. (قهر

میکردند) (۲) زه رده شتی. (زردوشتی)

نه توم: [ناو] فد؛ فرد؛ اند: چوو کترین به شی

هه رشت که له ئلیکترون و نو ترون پیک

هاتوو. (اتم)

نه تومی: [ئاوه لئاو] پیوه نیدار به نه تومه وه؛

بومی نه تومی؛ نیروگای نه تومی. (اتمی)

نه تونون: [ناو] ئارتونون؛ دوژه. (جهنم)

نه تهر: [ناو] (۱) نیشانه؛ جی شوین؛ ئاسه وار؛

هه تهر. (نشانه) (۲) هه تهر؛ هیزی دیتن؛ هه تا

چاو هه تهر ده کا ده شته. (کارایی دید)

+ نه ته ک: [ناو] پالوینه؛ پالیو. (صافی)

+ نه ته م: ته نین؛ ته ونچنین. (بافتن)

نه تی: [نامراز] بانگ کردنی باجی، خوشکی

گه وره؛ (صد کردن خواهر بزرگ)

نه جبانندن: [چاوه، ت] عه جبانندن په سهند

کردن؛ بهر گه م کردن. (پسند کردن)

نه جکانندن: [چاوه، ت] [۱] پروو کاندن؛

نابووت کردن؛ له نیو بردن؛ چوواندن. (از بین

بردن) (۲) قه تیخستن. (کشتار جمعی) (۳)

ته فرو توونا کردن. (تارو مار کردن)

ئه جووړی: (۱) [له چاوگه‌ی (جووړان)] قسه‌ی له دمدا تیکده‌چی، زمانی به هه‌له ده‌چی. (تیق می زند) (۲) ده‌دوړپت به (سووکایه‌تیه-وه) (می بازد)

ئه جووړی: [ناو] جوړپک خه‌یار؛ هاروی. (نوعی‌خیار)

+ ئه‌جهل: عد؛ فد؛ [ناو] وه‌ختی مهرگ (اجل) **ئه‌جهل هاتن:** وه‌ختی مهرگ هاتن؛ بزنی ئه‌جهلی بیت نانی شوان ده‌خوات (په‌ند). (اجل رسیدن)

ئه‌جیلوک: به‌رگ گوپین. (تعویض لباس) **ئه‌حمه‌دومه‌حموودکردن:** به‌قه‌رزو‌قوله ژیان؛ ژیان‌ده‌ساوده‌س (ده‌ستاوده‌ست)؛ له که‌سیک قه‌رز وهرگرتن و به‌که‌سیکی تر دانه‌وه؛ (ب) ده‌ست و گوپیری. (احمد و محمودکردن؛ کنایه، با نسیه زندگیردن) **ئه‌حمه‌قانه:** [به‌ند] فد؛ له پرووی بی‌عه‌قیه‌وه؛ [ئاوه‌لناو] وه‌ک ئه‌حمه‌ق. (احمقانه)

ئه‌حمه‌قی: فد؛ [ناو، به‌رهمی چاوگه] که‌وجی؛ نه‌فامی؛ بی‌عه‌قلی؛ که‌مزه‌یی. (احمقی) **+ ئه‌حوالپرسی:** [ناو، به‌رهمی چاوگه] (۱) پرس و جو له حالی که‌سیک‌کردن. (۲) ره-وتی سهردان له نه‌خوش و لپرسین. (۳) (ب) چاک‌وخوشی‌کردن. (احوالپرسی)

ئه‌حیا: عد؛ فد؛ (۱) بوژاندنه‌وه؛ زیندو‌کردنه‌وه. (زنده‌کردن) (۲) شهو‌بیداری؛ شهو‌نخوونی؛ (ب) شهو‌گه‌لی ۱۹ تا ۲۱ ی مانگی رهمه‌زان، به‌تایبته له مه‌زه‌به‌ی شیعه‌دا. (شب‌بیداری)

ئه‌خ: (۱) وشه‌ی ده‌نگه. (کلمه‌صداست)

(۲) پیس به‌زبانی مندالانه. (پلشت‌بچگانه)

ئه‌خباری: عد؛ فد؛ [ناو] مه‌کته‌بیکی فیهی شیعه‌یه که بو‌حه‌دیس و خه‌به‌ر زیاتر له ده‌لیلی کرده‌وه‌یی رپنز داده‌نی؛ دژی ئوسوولی. (اخباری)

ئه‌خت و چار: [ناو، ت] هه‌ول و ته‌قه‌لای زور. (تقلای زیاد)

+ ئه‌خته: (۱) [ئاوه‌لناو] یه‌خته؛ گون دهره‌اتوو؛ خه‌ساو. (۲) (ب) پیووی خوپری و بی‌جه‌رگ. (۳) [ناو] یه‌خته؛ ده‌سه‌کی داری که له که‌نار ئاودا ده‌یچه‌قین بو‌شین‌بوون. (اخته)

ئه‌خته‌ر: [ناو] فد؛ (۱) هه‌ساره. (ستاره. اختر) (۲) ناوی گوپیکه. (نام‌گلی است) (۳) (ناوه بو‌ژنان. نامی‌زنانه)

ئه‌خته‌رژمار: [ناو] هه‌ساره‌ناس؛ هه‌ساره‌ژمار؛ ئه‌ستیره‌ژمار. (منجم)

ئه‌خته‌رسوتی: [ئاوه‌لناو] ئه‌ستیره‌سوتی؛ (ب) به‌دبه‌خت؛ بی‌تیقبال؛ روژره‌ش؛ بی‌شانس. (بی‌اقبال)

ئه‌خرب: [ناو] ئه‌قرب؛ دوو‌پشک؛ دوماره-کول. (عقرب)

+ ئه‌خشال: [ناو] ئه‌شغال؛ ئاشغال؛ زبل. (آشغال)

ئه‌خله‌خ: [ناو] تد؛ فد؛ سوخمه؛ سیخمه؛ کولونجه‌ی بیقول که‌قوشه و گو‌یا زیوه‌ری پیوه‌لکیندرابیت. (دوورابیت). (اخلخ)

ئه‌خم‌کردن: فد؛ [چاوگه‌ت] پروو‌ترش-کردن. (اخم‌کردن)

ئه‌خموته‌خم: فد؛ [ناو، ت] اروو‌گرژی له‌گه‌ل قسه‌ی توند و تیزدا. (اخم و تخم)

ئەخ و تف: [ناو،ت] ئاخ و تف. (اخ تف)

ئەخيار: ئەغيار. (۱) [ناو] بېگانە؛ غەيرگەل.

(اغيار) (۲) ھوشيار. (ھوشيار)

ئەخياوان: [ناو] شەقام. (خيابان)

ئەخىيە: [ناو] فد؛ مېخ تەويلە؛ مېخ زنجىرى

تەويلە؛ كۆل مېخى بەستىنە ھەسەسارى

ئەسپ و ھەيوانى بەرزە. (مېخ طويلە)

+ ئەدا: [لەچاوغەى دان] دەدا؛ كەسىك كە

شتىك بە كەسىك ئەدا؛ نان دەدا، پارە دەدا،

جوين دەدا. (مى دەد)

ئەدا: (ناو). (ف. ما) (۱) ناز وقە مزە (۲) داىك؛

دالک. (۱. كرىشمە ۲. مادر)

ئەدا دەرھىنان: [چاوغەت] دەمە لاسكى -

كردنىۋە؛ لاسايى كردنىۋە؛ خۆ لە جىيى

كەسىك نىشاندان؛ تەقلىت و گالتە كردن.

(ادا درآوردن)

ئەدا و ئەتوار: [ناو،ت] عد؛ فد: (۱) ئۆين

دەرھىنان؛ كردهوى شانۆ گەريانە بو شوخى و

پىكەنن. (۲) رەفتارى ناپەسەند و ناشيرين.

(ادا و اطوار)

ئەداۋە كردن: [چاوغەت] (۱) دووپات -

كردنىۋەى قسە. (بازگويى سخن) (۲) دانەۋە؛

قەرز دانەۋە؛ قەرەبوو كردنىۋە. (ادا كردن)

+ ئەدەبىيات: [ناو،ت] فد: (ئات) رەوتى (كۆ) ى

ئارەۋىيە، (۱) نىشان دانى ھونە رى ھەر

مىلەتتىك لە رېژەكى كەلام و وىژەدا. (۲)

كۆى نوسراۋە گەلى كە ناۋەروكىان لە لايەن

مىلەتگەلى جوراۋ جوراۋ پەسەند كرابى.

(ادىيات)

ئەدەبىياتى كلاسىك: فد: ئەدەبىياتى كەونارا؛

ھەرۋەھا شىئەرى كلاسىك: شىئەرى كۆن؛

داراى ۋەزن و قافىيە. (ادىيات كلاسىك)

ئەدى: مندالان دەلىن؛ داىكە؛ داىيە. (مادر)

ئەدى ئەدى: بەلى بەلى. (بلە بلە)

ئەرا: [بەند] بو؛ بەخاتر؛ لەبەر؛ بوچى. (چرا)

ئەراپە: [ناو] فد: ئارەبانە؛ غەربانە؛ گارى؛

گارىيە؛ غارەبانە. (ارابە)

ئەراپەى دەستى: [ناو] (۱) فەرغون. (فرغون)

(۲) ئەراپەى دەستفرۆش. (ارابە دستى)

ئەراپەى جەنگى: فد: [ناو] دەبابە؛ تانگ. (تانگ)

ئەراپەى كەلى: [ناو] ئەراپەى دوو تەگەرە كە

جووتىك كەل گامىش رايده كىشن، زياتر بو

كولوش كىشان بە كارى دىنن. (ارابە بزرگ

دو چرخ)

ئەراچوۋى: بوچى. (براى چە)

ئەرارات: < ئارات. (آارات)

+ ئەرامەنە: فد: (۱) [ناو] كۆى ئەرمەنى.

(جمع ارمنى) (۲) [ئاۋەلناو] لانهواز و ھەزار؛

لەوانەيە لە توركىيە ھەتتە (ئارامە -

ندە)؛ ئارامەنە؛ لەناۋدا گىر خوار دوو؛

دەستەوسان. (فقير؛ واماوندە)

ئەرانە: [ناو] خەزىم؛ لووتەوانە. (زىنت دماغ)

ئەراۋەند: [ئاۋەلناو] ئاراۋەند؛ بلىند؛ بەرز. (بلند)

ئەربابانە: [ئاۋەلناو] (۱) ئاغاينە؛ ۋەك ئەرباب.

(ارباب اسا) (۲) [ناو] بەھرەى مالىكانە. (بېھرە

مالكانە)

ئەرباب و رەعيەتى: [ناو،ت] ارەۋوتىكى ژيانى

كۆمەلەيەتى بوو كە ئەرباب خاۋەنى زەۋى و

زار بوو. (ارباب ورعيتى)

ئەربابى عىلم: فد: [ناو] خاۋەنى زانىارى؛ (ب)

زانایان؛ زانیاران. (ارباب علم)

ئه‌ربابی قه‌له‌م: فد: [ناو] (ب) نووسهر؛ قه‌له‌م به ده‌ست. (ارباب قلم)

ئه‌ربووش: [ناو] ئه‌سپی شی‌ی سوور هوول. (کرنگ؛ سرخ رو)

ئه‌رپه: [ناو] رپه؛ به‌رانبه‌ر به ۲/۵ کیلو دانه‌ویله؛ رپه؛ به‌رانبه‌ری شه‌ش مشتی هه‌ردوو ده‌ست دانه‌ویله. (۲/۵ کیلوغله)

ئه‌رپیزه: [ناو] باوه‌شین؛ باره‌وشه. (بادبزین)

ئه‌رتک: [ناو] ئه‌تک؛ سووکابه‌تی. (توهین)

ئه‌رته‌ش: [ناو] سوپا. هی‌زی عه‌سکه‌ری له ده‌وله‌تیکدا. (ارتش)

ئه‌رته‌شبود: فد: [ناو] بانترین ده‌ره‌جه‌ی نیزامی له ئیراندا له رابووردوودا. (ارتشبد)

ئه‌رته‌ش سالاری: میلیتاریسم؛ حکومه‌تی ئه‌رته‌شیگه‌ل. (ارتش سالاری)

ئه‌رته‌شی: [ئاوه‌لئاو + ناو] (۱) پیوه‌نیدار به ئه‌رته‌شه‌وه؛ پوتینی ئه‌رته‌شی؛ فروکه‌ی ئه‌رته‌شی؛ سه‌یاره‌ی ئه‌رته‌شی. (۲) که‌سیک-که له ئه‌رته‌شدا (ده‌وام) شو‌ل ده‌کا. (ارتشی)

ئه‌رجووم: [ناو] ئه‌رجوو؛ تکا؛ پارانه‌وه؛ داخواز؛ داوخواز. (خواهش)

ئه‌رخ: چال؛ قوولکه. (چاله)

ئه‌رخاندن: [چاوگه‌ت] ماندووکردن. (خسته کردن)

+ ئه‌رخه‌وان سوور: [ناوت] (ب) ئه‌وه‌لی به‌هار کاتیک باران قوړاو له‌گه‌ل خویدا ده‌ریژیته ناو چوم و په‌نگی سوور ده‌کات. (اول بهار)

ئه‌رخه‌وان سووری به‌هار: (ب) کاتی که چوم هه‌رته‌ی ئاو زوریه‌تی. (موسم بهار که

رودخانه گل آلودو پرآب است)

ئه‌رخین: ماندوو بوون. (خسته شدن)

ئه‌رده بیژ: [ناو] ئه‌ردناس؛ زه‌وی ناس؛ خاک ناس. (خاکشناس)

ئه‌رده‌شیر: (۱) رق و قینی شیر؛ مه‌لبه‌ند و سه‌رزهمینی شیر. (خشم شیر. سرزمین شیر)
(۲) ناوی ئه‌وه‌لین شای ساسانی که له‌هوزی کوردان بووه. (اولین شاه ساسانی که کردبوده) (۳) ناوه بو‌ پیاوان. (نام مردانه) (۴) نه‌رپه‌ی شیر؛ که‌ئه‌رین (نعره شیر) (۵) ئه‌رد واتا قسه‌پراست؛ شیرپراست و دروست. (حقیقت گو)

ئه‌رده‌ک: [ناو] ولأخی یه‌ده‌ک که سواری به‌ دوای خویدا ده‌یکیشی. (اسب یدک)

ئه‌رده‌ل: به‌جه‌رگ؛ دلدار و نه‌ترس به‌جه‌رگ؛ (شجاع)

ئه‌رده‌لان: (۱) کو‌ی ئه‌رده‌ل؛ دلیران؛ (دلیران)
(۲) بن‌زاراوه‌ی سنه و ده‌ردوری. (له‌جه سنندجی) (۳) بنه‌ماله‌ی ئه‌رده‌لان که حوکماتی سنه‌یان به‌ده‌ست بوو. (خانواده امیران اردلان در سنندج)

ئه‌رده‌وان: چاودیری زه‌وی؛ (نگهبان زمین)

ئه‌رده‌ویژ: [ناوت] بوومه‌له‌رزه. (زلزله)

ئه‌رپرا: [ناو] مشار؛ ئه‌رپه. (اره)

ئه‌رپه‌ئه‌ر: [ناوت] زه‌رپینی که‌ر؛ عه‌ر عه‌ر؛ سه‌-رپینی که‌ر؛ سه‌رپه‌سه‌ر؛ (عرعر)

+ ئه‌رز: [ناو] پوولی بیانی. (ارز)

ئه‌رزان جان: [ئاوه‌لئاو] هه‌رزان فروش؛ دژی گران فروش. (ارزان فروش)

ئه‌رزان فروش: فد: (۱) [ئاوه‌لئاو] ئه‌رزان جان؛

فرمیسیک. (اشک)
ئەرسیم: [ناو] مەسە؛ قەلانگ؛ مەسی؛ شیشی
 سەرته‌نوو. (میلە روی تنور)
ئەرشەک: [ئاو] ئەناو] حەسوود؛ بەخیل؛
 چکۆوس. (بخیل)
ئەرغەن: ناوی شاریکی کوردانە لە تورکیا.
 (ارغن)
ئەرغەنوو: [ناو] عد؛ فد؛ یونان د: جوړیک
 ئوړگی چووکه‌یه. (ارغنون)
ئەرغەوان: [ناو] ئەرخەوان. (ارغوان)
ئەرغەوانی سوور: [ناو] ەرەنگی ئەرخەوانی
 مەیلەو سوور؛ لە ئامیته کردنی ەرەنگی شینی
 کەم و سووری زووتر و سپی پیکدی.
 (ارغوانی قرمز)
ئەرفای: [چاوه‌گه] ڤاندن؛ ڤاندن. (ربودن)
+ ئەرکان: عد؛ فد: (۱) ناو بو پیاوان، زیاتر
 لە کوردستانی تورکیا. (۲) پینج ریخراوه‌ی
 پادگانی نیزامی (روکنی ۱ و ۲ و ۳ و ۴ و ۵) که
 هەر یەک ئەرکی تاییه‌تیان لە سەرشانە.
 (ارکان)
ئەرک: ئامرازی سەر سووپرمانە. (کلمه‌ای
 برای تعجب)
ئەركدار: [ئاو] ئەناو] کەسیک که کار و
 دەردیسەری زوڕ بیت. (کار مشکل داشتن)
ئەرکه: (۱) کاری گرینگ. (کاربزرگ) (۲)
 ئاگردان. کوونوو. شوومینه. (شومینه)
+ ئەرگ: [ناو] باره‌گای شاهان. (ارگ)
ئەرمان: [ئاو] ئەناو] بەرەحم؛ دلۆقان. (مهربان)
ئەرمان: [چاوه‌گه، ت] ڤرووخان؛ تییک‌ته‌پین؛
 ڤمان؛ کهوتن؛ ڤمیان. (خراب‌شدن دیوار یا

کەسیک که شت هەرزەزان دەفروشی. (۲)
 فروشی مال یا ملکی هەرزەزاتر لە قیمەتی
 خوی؛ ماله‌کەم ئەرزەزان فروش کرد. (ارزان
 فروش)
ئەرزەزان فروشی: فد: [ناو، بەرەمی چاوه‌گه]
 هەرزەزانی؛ دژی گران‌فروشی. (ارزان
 فروشی)
ئەرزەزان قیمەت: فد: [ئاو] ئەناو] کەم
 قیمەت؛ کەم‌بەها؛ کەم‌نرخ. (ارزان قیمت)
ئەرزانی: [ناو] هەرزەزانی؛ دژی گران. (ب)
 ڤه‌راوانی و نیعمەت. (ارزانی)
ئەرزرووم: فد؛ تد: باژیرپکی کورد نشینە
 لە تورکیا. (ارزروم)
ئەرزەناس: [ناو، ت] ئەردیژ. (زمین شناس)
ئەرزنج: [ناو] ئانیسک؛ ئانیسک. (آنج)
ئەرزو: ناو بو ژنان. (اسم دخترانه)
ئەرزەنجان: شاریکی کوردانە لە تورکیا.
 (ارزنجان)
ئەرزیل: [ناو] هەرزەزال. (سکویی در اتاق یا
 چادر)
ئەرزین: [ناو] داریکی بیبەرە. (نام درختی
 است)
ئەرژەنگ: (۱) ناوی دیوی شانامە. (دیو
 شاهنامه) (۲) شە‌یتان. (شیطان) (۳) کتییی
 وینە‌ی مانی پیغە‌مبەر. (کتاب نقاشی
 مانی) (۴) ترس؛ وەحشەت؛ خوف. (وحشت)
ئەرژەنگی دیو: (۱) ناوی دیویکی ئەفسانە‌ییە.
 (ارژنگ دیو) (۲) پیاوی
 زەبە‌لاحی پی‌دە‌شوبه‌ین. (گنده‌ک)
ئەرس: [ناو] هەرس؛ ئەسرین؛ ئەسر؛ ڤوئدک؛

خانه

ئه مرمود: [ناو]ئه مرمود؛ هه رمی؛ هه مرو.
(گلابی)

ئه رمه ن: [ناو]هه رمه ن. (ارمن)

ئه رمه نستان: ولاتی هه رمه نستان. (ارمنستان)
ئه رمه نی: [ناو] (۱) هه رمه نی؛ لقی له نیژادی
هیئد و ئورویایی. (ارمنی) (۲) ئه ندامی ئه و
قه و مه. (ارامنه) (۳) زبانیان. (زبان ارمنی)

ئه رمین: [ناو]ئه ستیره ی قبيله؛ ئه ستیره ییک
که لای باشووره هه لدی. (ستاره جنوبی)

ئه رن: [ناو] (۱) ئه رد؛ نه رپه. (نعه) (۲)

قین؛ رک؛ کین. (کینه)

ئه رناقف: [ناو]رق؛ کین؛ قین. (کینه)

ئه رناق لیچوون: [چاوگه، ت] رق نیشته وه؛
ئارام بوون. (آرام شدن) **ئه رناندن:** [چاوگه-
ت] زوو پیر کردن؛ چروساندنه وه؛ چهوساندنه وه؛
ئازاردان؛ رق هه لساندن. (آزار دادن؛ عصبانی-
کردن)

ئه رناویت: [ناو]ئه رنه ووت؛ ئه لبانی؛ ئالبانیایی؛
(کشور آلبانی؛ آلبانیایی)

ئه رنه بووت: [ناو] جوړیک مه یموون که
شیوه ی ئینسان ده دا. (میمون)

ئه رنه مووته: [ناو]تبلا ناوه راست؛ قامکی
نیوه راست؛ هه لمه قووته. (انگشت وسطی)

ئه رنین: [چاوگه] تووره بوون؛ ئازار کیشان؛
ئه نرپین. (عصبانی شدن)

ئه رو: [ئامراز] هه رو؛ ئامرازی بانگ کردنی
پیاوانه؛ ئه ری؛ هه ری. (صدا کردن مرد)

ئه روه ند: [ناو] (۱) حيله؛ فیله و فه ره ج.
(حيله) (۲) چومی ئه روه ند له باشووری ئیران.

(اروند رود)

ئه ره جی: شیوه؛ لیچوون؛ لیگردن؛ ویچوون؛
وه ک؛ شیوه دان. (شبيه؛ پنداشتن)

ئه ره جییا: ده تزانی؛ ده نگوت؛ وه ک؛ شیوه.
(شبيه؛ پنداری)

ئه ره جیای: [چاوگه] وازانین؛ پی و ابوون.
(پنداشتن)

ئه ره ق: [ناو] (۱) عاره ق؛ مه ی. (می) (۲) خو؛
ئاره قه. (عرق تن)

+ ئه ره قگیر: (۱) [ناو، بک] که سپک که
هه لمه تکین ده کا. (عرق تقطیر کن) (۲) [ناو]
ژیر کراس. (زیر پیراهن) (۳) [ناو] نه رمه زین.
(نمد زین)

ئه ره کوته ی: [چاوگه] که و تن. (افتادن)

ئه ره مدار ی: [چاوگه] راهستان. (ایستادن)

ئه ره مه رزیای: [چاوگه] ئه ره مه رزای؛
دامه زراندن؛ سه قامگرتن. (جایگیر کردن)

ئه ره مه نه ی: له کار که و تن و راهستان.
ئارامه ندی؛ ئارامه نه ی؛ دهسته و سانی؛ تیمان.
(ایستادن؛ کئهرامه نه)

ئه ره نیای: [چاوگه] دانان. (گذاشتن)

ئه ره نیشته ی: [چاوگه] دانیشتن. (نشستن)

ئه ره و ده: [ناو، بهر] ئاروینکراو؛ تاقیکراو؛ جه-
رپانندی. (آزمایش شده)

ئه ره وسته ی: [چاوگه] (۱) داخستن؛ پیوه دان؛
بهستن. (بستن) (۲) پان کردنه وه ی فه رپش و
لباد. (پهن کردن)

+ ئه ری: [دامرازی بانگ کردن] هه ری
؛ ئامرازی بانگ کردنی ژنان، بو پیاوان ده لین

ئه رو. (صدا کردن زن)

ٺهريڙ: [ٺاوھ ٺاوا] بهرين؛ پان وپوڙ؛ له عهريزي ٺاروهيه وه هاتووه. (عريض)

ٺهريشان: [ناو] مه ٺه ندي ٺهريه وان؛ له پيشدا ڪورد نشين بووه ٺهستا پيٽه ختي ٺهرمه نستانه. (ايروان)

ٺهريڻ: (۱) نه ڀڙه. (نعره) (۲) ٺه ندي ڪردن و پيوانه ي ڪووتال. (اندازه اي براي متر ڪردن پارچه)

ٺهريڻي: [بهند] جوابي به ٺي؛ ٺهري. (جواب آري)

ٺهري و نه ري: به ٺي و نه خير؛ (ب) دووشڪ بوون؛ دوو دل بوون. (آره و نه)

ٺهزا: [ٺاوھ ٺاوا] ٺاوا؛ خيرا. (شجاع)

ٺهزاني: (۱) دهزاني. (۲) دهسته واژه وه ڪ، پرسيني قيمه تي بزن، وه لام؛ بزن دهزاني واتا چوٺيه تي و بارو دوخي بزن قيمه ت دياريده- ڪا. (۱) ميدان. (۲) ڪنابي، وضعيت)

ٺهزايي: [ناو، به رهه مي چاوگه] ٺاوايي. (شجاعت)

ٺهزه: [ناو] ڪه پسوول. (ڪپسول)

ٺهزه ر: [ناو] به ميشڪ سپاردن؛ له بهر؛ حيفز ڪردن؛ ده رسه ڪم ٺهزه ر ڪرد؛ ده رسه ڪم له بهر ڪرد. (حفظ)

ٺهزي ڪيويله: [ناو] نه عناي ڪيوي. (نعناي ڪوهي)

ٺهزي ٺه: [ناو] نه عنا؛ جاتره. (نعنا)

ٺهزي به: [ناو] ٺهزي ٺه؛ نه عناي ڪيوي. (نعنا)

ٺهزه ره ست: [ٺاوھ ٺاوا] خوويست؛ خوخواز؛ خو په سه ند. (خود خواه)

ٺهزدين زهري: [ناو] (۱) جوڙيڪ هه ٺه رڪي. (نوعي رقص) (۲) جوڙيڪ قوماش. (نوعي پارچه)

ٺهززا: [ناو] داڪه؛ دايه. (مادر)

ٺهزاته: [ٺاوھ ٺاوا] نه زوڪ؛ قسر؛ ٺهستيور؛ سٽيور. (نازا)

ٺهزواتاته: [ناو، ت] داڪه و باب. (پدر و مادر)

ٺهززي: [ناو] داڪه و باب. (پدر و مادر)

ٺهزه ني: شاريڪي ڪوردانه نزيڪي ديار به ڪر. (شهري نزيڪ ديار بڪر)

ٺه زمان: [ناو] زمان؛ ٺاسمان؛ زبان. (زبان، آسمان)

ٺه زمان تال: [ٺاوھ ٺاوا] قسه ناخوش؛ زمان پيس. (بد زبان)

ٺه زمان تيڙ: [ٺاوھ ٺاوا] زمان تال؛ زمان دريڙ. (بد زبان.)

ٺه زموو: [ناو] ٺاروين؛ ٺاڪير ڪردنه وه. (آزمون)

ٺه زمهڙ: ڪيويڪه له پال شاري سليمانيدا. (نام ڪوهيست درڪنار سليمانيه)

ٺه زمين: (۱) [ناو] زهوي. (زمين) (۲) [چاوگه] تام ٺاڪير ڪردنه وه. چه شتن؛ چيڙ ڪردن؛ چيشتن. (چشيدن)

ٺهزه ليا: ده ٺالا؛ ده پيچرا. (مي پيچيد)

ٺهزي: [ٺامراز] (۱) چما؛ داخو؛ ٺوٺيلي.

(تو گوئي) (۲) [جيناو] من؛ ٺه من؛ (من)

(۳) دهزي؛ مندالي ده بي. (مي زايد)

ٺهزيچ: [جيناو] (۱) منيش. (منهم) (۲) له و. (از او)

ٺهزيچ: [جيناو] ٺه زِي؛ منيش. (منهم)

ٺهزيمانندن: [چاوگه، ت] عهزيمانندن؛ ريز لِيان و ميواني ڪردن؛ حورمه ت گرتن؛ خزمه ت ڪردن. (تڪريم)

ٺهزه تڪردن: [چاوگه، ت] عهزه ت دان؛ پهنج و

نازار پیگه یاندن؛ ئەشکەنجەدان. (اذیت کردن)

ئەزبەت کیشان: [چاوگەت، زەحمەت قبولکردن؛ رەنج و نازار کیشان. (زحمت کشیدن)

ئەژ: لە. (از)

ئەژدەر: [ناو] (١) گوڵهی ئەسلەحە ی ژیر دەریاییە. (ژدر زیر دریایی) (٢) هەژدیها؛ هەزیا؛ حەزیا؛ حەفی. (اژدها)

(٣) سەرە بەیداخ. (سر پرچم) (٤) ناوہ بو پیاوان. (نام مردانه)

ئەژدەرئەناز: [ناو، بک] (١) پاپوڕ یا ژیر دەریایی، کە خاوەنی کەرەستە ی ئەژدەر خستە. (٢) ئەسلەحە ییک کە ئەژدەر دەخا. (اژدر افکن)

ئەژگەل: [ناو] (١) هەژگەل؛ چروچیلکە؛ دڕک ودال. (خار و خاشاک) (ب) (٢) ئاکار ناشیرین؛ خویری؛ ئاشخال. (بی ارزش و بیکار)

ئەژمار: [پاشگر، ناوی بک] شمیر؛ کەسی کە دەژمیرت؛ ئەژمیر. (شمار)

ئەژمارە: [ناو، ژمارە؛ رەقەم. (شمارە)

ئەژماردن: [چاوگەت] (١) ژماری؛ شماردن؛ بژاردن. (شمارش) (٢) بو تاوان دانەو؛ تاوان بژاردن. (غرامت دادن)

ئەژمەت: [ناو] حەبیەت؛ هەژمەت؛ حەجمەت؛ تاو. (هیبت؛ ترس)

ئەژمیر: [ناو، بک] ژمیر؛ کاری ژماردن؛ کەس یان کەرەستە ییک کە ژمارە دەکا. (شمار)

ئەژمیراو: [ناو، بەر] ژمیراو؛ بەحساب هاتوو؛

(ب) پوینتە پیدراو. (شمرده شده)

ئەژناس: [ناو، ئاوەلناو] ئەشناس؛ شناس؛ ناسیاو؛ ناسراو؛ ناس کری. (آشنا)

ئەژنو پی دادان: [چاوگەت] شکست پی- دان؛ کۆل پی دان؛ ئەژنو پیدادان: بە ئەژنو پیداکوتان. (شکست دادن؛ بازانو ضربه زدن)

ئەژنو دادان: [چاوگەت] (١) لە سەر چوک دانیشتن. (نشستن بر روی زانو) (٢) کۆل دان و تیک شکان. (شکست خوردن) (٣) چوک دادان؛ ئەژنو دانانە ژرز. (زانو خم کردن)

ئەژنو شکان: [چاوگەت] (ب) بەلای گەورە بە سەر هاتن. (مصیبت بزرگ نازل شدن)

ئەژنوش بوون: [چاوگەت] (ب) هیلاک بوون بە هوێ راوەستان یا گەپانی زورەو. (کنایه از خسته شدن)

ئەژنەوا: [ئاوەلناو] گوێ رایەل؛ شنەوا؛ ژنەوا؛ گوێ دەر؛ بیسەر؛ بەلبەلە گوش. (شنوا)

ئەژنەوتن: [چاوگەت] [شنەفتن؛ بیستن؛ ئەژنەفتن. (شنیدن)

ئەژسەر ی: [ناو] نیوہشەو؛ بەینی نیوہشەو و بەری بەیان. (نیمه شب)

ئەژشی: (١) دینی؛ دەشی. (می ارزد) (٢) زیندوو. (زنده) (٣) مار. (مار)

ئەس: [کار، کردار] هەیه؛ هەس؛ گەورەس؛ گەورەیه. (است)

ئەسان: [ناو، بک] کپیار؛ ئەستین. (خریدار)

ئەسپا: [ناو] ماھین؛ مایین؛ لەئاویستادا ئەسپ و ئەسپا بوئیر و میی ئەسپ هاتوو. (مادیان) (٢) ئەسپەکان. (اسبها)

ئەسپاب کیشی: [ناو، ت] (١) (ب) مال-

گوئسته وه. (خانه عوض کردن) (۲) کیشانی سامان و کهل و په‌لی مال یا (کومی که ره‌سته) له جیگه ییکه وه بو جیگه ییکی تر. (اسبابکشی)

ئه‌سپار: شیوکردنی زهوی به پیمه‌ره؛ که‌سیک که ده‌سپیریٔ یا راده‌سپیریٔ. (شخم‌زدن زمین با بیل؛ کسی که می‌سپارد)

ئه‌سپاو خه‌جاله‌ت: هوی شهرمه‌زاری؛ ئه‌و دوسته‌م بوو به ئه‌سپاو خه‌جاله‌تم، بوو به هوی شهرمه‌زاریم. (اسباب‌خجالت)

ئه‌سپاو زه‌حمه‌ت: ئه‌سپایی زه‌حمه‌ت؛ (ب) بوونه هوی زه‌حمه‌ت. (اسباب زحمت)

ئه‌سپاو سه‌فه‌ر: [ناو، ت] که‌ل و په‌ل و توشه‌ی ریگا. (اسباب سفر)

ئه‌سپاو کار: که‌ره‌سته و ئه‌سپایی کار؛ نامرازی کار جییه‌جی کردن. (اسباب کار)

ئه‌سپ تاودان: [چاوگه‌ت] [ب] بال به ئه‌سپ گرتنه‌وه؛ غاردانی ئه‌سپ به رکیف‌کوت و چوارنال. (اسب تاختن)

ئه‌سپ‌زه: [ناو] که‌په‌ک؛ سپوس. (سبوس)

ئه‌سپ‌ره‌س: مه‌یدان. (میدان) که‌ئه‌سپه‌ریز.

ئه‌سپ‌سواری: (۱) سواری ئه‌سپ بوون. (سواری) (۲) ئه‌سپی سواری؛ ئه‌سپی تاییه‌تی سواری. (اسب سواری)

ئه‌سپ گوپینه‌وه به‌که‌ر: (ب) مامه‌له‌ی بی‌قازانج کردن. (معامله بی سود)

+ ئه‌سپه‌ر: [ناو] متال، سپه‌ر. (سپر)

ئه‌سپه‌رده: [ناوی به‌ر] سپارده. (سپرده)

ئه‌سپه‌رده کردن: [چاوگه‌ت] سپاردن؛ (ب) به‌خاک سپاردنی مردوو. (سپردن؛ دفن کردن)

ئه‌سپه‌رده‌دار: [ناو] دارای ئه‌سپه‌ره؛ بیلاسنی که له خوار ده‌سکه که یه‌وه جیگای پای-ه‌یه. (دارای جای پا در بیل آهن)

ئه‌سپه‌ره‌م: [ناو] ریحانه؛ رپون. (ریحان)

ئه‌سپه‌ر‌پ‌ز: [ناو] مه‌یدانه ئه‌سپیک؛ ئه‌سپ‌ره‌س؛ ماوه‌ییک که ئه‌سپ به یه‌ک غاریگاتی.

(میدانی برای رسیدن بایک ایلغار)

ئه‌سپه‌ژن: [ناو] ژنی بال‌بهرز و شوخ. (زن قد بلند و ملنگ)

+ ئه‌سپه‌ک: [ناو] پییشه‌وه‌ی سه‌یاره‌ی ۱۸ ته‌گه‌ری باری (که‌فی) که پاشی سه‌یاره‌ی پیوه‌ده‌به‌ستری. (اسپک)

ئه‌سپه‌مار: [ناو] تئوله‌ مار. (مار باریک)

ئه‌سپه‌نه‌ک: [ناو] ئه‌سپه‌ک؛ نه‌خوشینی که‌وته‌یی؛ گرانه‌تا. (تیفوس)

ئه‌سپ هه‌ل‌گرتن: [چاوگه‌ت] سواری که ئه‌سپی سه‌رکیش ده‌یرفینیت و سواری بوئی ناویستیتته‌وه. (اسب برداشتن)

+ ئه‌سپی: [ناو] اسپ؛ جانه‌وه‌ریکه که له‌شی ئینسان (به هوی پیس و پوخلییه‌وه) هه‌ل‌یدیٔی دوو جوژه (۱) ئه‌سپی سه‌ر که ره‌نگی ره‌شه و ناییته هوی گیرویی و راگویزانی نه‌خوشینی ئه‌سپه‌ک. (۲) ئه‌سپی له‌ش که ره‌نگی سپیبه و هوورگی ئه‌سپه‌ک له که‌سیکه‌وه بو که‌سیکی تر راده‌گویزی و ده‌بیته هوی بلا‌بوونه‌وه و په‌ره‌سه‌دنی (ئیپیدیمی) تیفووس یا ئه‌سپه‌ک. (شپش)

ئه‌سپی ئاوی: [ناو] جانه‌وه‌ریکی گیاخوری ده‌ست و پی‌کورتی ئاوییه له که‌رگه‌ده‌ن ده‌کات، به‌لام شاخی نیبه. (اسب آبی)

ئەسپى ئەبلەق: [ناو] ئەسپى دوو پەنگى كە پەلەى گەورەى سىپى و پەش يان سىپى و سوور لەشى داپوشىپى. (اسب ابلق)

ئەسپى بارى: [ناو] ئەسپى تايەت بو بار كيشان. (يابو)

ئەسپى بوخار: [ناو] فد: يەكەى پىوهرەى هيز لە مەكینه كاندا بەرانبەر بە ۷۴۷/۸ وات. (اسب بخار)

ئەسپى بۆرە: [ناو] ئەسپىك كە پەنگى بۆر بىت. (اسب نيله)

ئەسپى بەدركىف: [ناو] ئەسپىك كە سواربوونى ناخوشە و بەد ئاوزهنگىيە؛ ئەسپى سەر قورس و نافەرمان. (اسب بد ركاب)

ئەسپى تەعلیم (تالیم) دراو: ئەسپىك كە چاك بارهاتوو و فېرى سوارى (دانن) كراو؛ (ب) خوش پەوت. (اسب تعليم دیده)

ئەسپى چەپ: [ناو] ئەسپىك كە لاقىكى سىپى و سى لاقى پەش بىت. (اسب چپ)
ئەسپى چەپەر خانە: ئەسپى پۈستخانە. (اسب چاپار)

ئەسپى چەخمور: [ناو] ئەسپىك كە پەشىنەى چاوىكى پەش و ھى چاوه كەى دىكەى قاوہىى يا رۈشتىرىپى. (اسب چخمور)

ئەسپى خوشبەز: [ناو] ئەسپى بەكار و ئازا كە درەنگ ھىلاك و ماندوو بى. (اسب با استقامت)

ئەسپى خوشپەوت: ئەسپى كە بى جىفېر ك و ھەلبەز و دابەزە و سواربوونى خوشە و سوار ھىلاك ناكات. (اسب خوش قدم)

ئەسپى خەزال: ئەسپى كە پەنگى ھەك

پەنگى ئاسك بى. (اسبى كە رەنگش مانند رەنگ آھو باشد)

ئەسپىدار: [ناو] اسپدار؛ چنار. (اسب دار)

ئەسپى دوورەگ: ئەسپى كە لە دوو نىژاد بى. (اسب دو رگه)

ئەسپى راست: ئەسپى كە لاقىكى پەش و سى لاقى سىپىت. (اسب راست)

ئەسپى دراو: [ناو] بەر اسپدارو؛ شتى كە درايتە دەستى كەسپىك؛ سفارش كراو؛ ئەو كورە بە تو ئەسپى دراو ئاگات لىپى بى. (سپرده شده)

ئەسپى پەسەن: (۱) (ب) ئەسپى چاك و كەحىل. (۲) داراى پەسەنى ناسراو؛ ھەك ئەسپى عەرەبى؛ يا ئەسپى ئارىيەن كە نىژادى ئەسپى كورە ئەسپى ئارىيەن كە حەقى بەشدارىشى لە كىبەركى كانى جىھانىدا نىيە، (بەداخە ھەكەى نازانم)؛ (اسب اصیل)

ئەسپى پەوھەك: ئەو ئەسپەى كە لەغاوى بەر بىت دەتارى و ھەلدىت. (اسب فرارى؛ اسب رموك)

ئەسپى زىنكراو: (۱) ئەسپى كە زىن كراپىت. (اسب زین کرده) (۲) (ب) ئامادە بوونى كە- سىك بو كوردنى كارىك؛ حازر بەدە ست. (آماده)

ئەسپى سىپى: ئەسپى يەك دەست سىپى پەنگ؛ سىپىك. (اسب خنگ)

ئەسپى سرك: ئەسپى ترسەنووك و سل. (اسب رموك و ناآرام)

ئەسپى سوارى: ئەسپى تايەت بو سوار

بوون. (اسب سواری)

ئەسپى سوورخون: ئەسپى سوورى ئاچخ بە پەلەى سىپى و چكۆلە چكۆلەوه. (اسب قرمز با گلهاي سفید)

ئەسپى سەركيش: ئەسپى نافەرمەن؛ ئەسپىك كە بەزەحمەت بو سوار دەوئىستتەوه و بە مەىلى خوئى سەر پيوەدەنى و دەروا. (اسب سرکش)

ئەسپى سەمەند: ئەسپىك كە رەنگى زەردى كال بى؛ رەنگى ئەسپىك كە سوهراب كورپى روستەم سوارى بووه. (اسب سمند)

ئەسپى سەمەندى يال و كلک شوراو: ئەسپى يەزىدى؛ رەنگى ئەسپى يەزىدى كورپى موعاويه كە رەنگى زەردى كال بووه و يال و كلكى سىپى بووه. (سمند يال و دم شسته)

ئەسپى شا: لە شەترەنجدا ئەسپىك كە نزيكترە بە شا. (اسب شاه)

ئەسپى شەروور: ئەسپى چەمووش و بى ئوقرە و تووش و گازگر و جووتە وەشىن و بە-هەلبەز و دابەز. (اسب چموش)

ئەسپى شى: ئەسپىك كە هەموو لەشى رەنگى خورمايى ئاچخ بى. (اسب كرنگ يا كرنند)

ئەسپى شىن بۆر: ئەسپى بۆرەى رەنگ مەىلەوشىن. (اسب ابرش)

ئەسپى عەرەبى: لە رەسەنى ئەسپى ئارىەن (نيزادى ئەسپى كوردە) كە لە قەدىمەوه لە عەرەبستان تەربىيەت كراوه و رهااتووه و ئەلعان بە ناوى ئەسپى تازى يا عەرەبى دەناسرئت و ئەسپىكى بەتاقەت و تابستە و كور تەبالا و ديمەن جوانە. (اسب عربى)

ئەسپى فايتوون: ئەسپى دروشكە. (اسب درشكه)

ئەسپى قەرەبۆرە: ئەسپى رەش بۆرە؛ ئەسپى شىن بۆر كە گول گول خالى شىنى توخى تىدابى. (اسب نيله ابرش)

ئەسپى قەرە كوئت: رەش كوئت؛ ئەسپى كوئتى مەىلەو تارىك، كە رەشايىە كەى لە دامىنەوه تا نزيك سەرىشتى دە وامى هەبى. (اسب قره كهر)

ئەسپى كوئت: بەغەىرى رەنگى بۆرە و شىن بۆرە و سىپى و رەش و سەمەند هەر ئەسپى كە يال و كلكى مەىلەو رەشى توخ يا رەش بىت، كوئتە بەلام و اباو، بەتايەت هەر بە شىئى توخ دەوترىت. (اسب كهر)

ئەسپى كوئتى دامىن تارىك: ئەسپى كوئت كە رەنگى دەست و پاى روو بە خوارەوه بەرە بەرە رەشتر بىت. (لە هەر رەنگى بو ئەسپ پەسندترە. (اسب كهر دست و پاسياه)

ئەسپى كىبەركى: ئەسپى گرىو؛ (ئەسپى پەرش؛ (ئەسپى پەرىن و بازدان). (۲) ئەسپى (كوورس) و توندرەو بەتايەت لە غارى تىژ و توندا بو (گرىو غار) گرىو و لاخ. (اسب مسابقه)

ئەسپى موراد: سوارى ئەسپى موراد بوون (ب) شانس و هات رپوى كرديتە كەسپىك؛ كامرەوايى؛ ژيانى خوئش و بەدل و روزگار بەدل چەرخان. (اسب مراد)

ئەسپى مەرى: ئەسپىك كە رەوتى رپوشتنى شيوەى رپوشتنى مەر دەدا و زور نەرم و خوئش دەروات. (اسب قدم تند)

ئەسپى نە گىراو: (۱) ئەسپى پام نە كراو؛ تور. (اسب رام نشده) (۲) ئەسپى كە فېرى سواری نە كرايیت. (اسب رام نشده) (۳) ئەسپى وە حشى و ئازاد؛ ئەسپى كىوى كە نە گىرابى. (اسب وحشى)

ئەسپى وە زىر: ئەسپى كە لە شە ترە نە جدا نزیكى وە زىرە. (اسب وزیر)

ئەسپى و یرغە: ئەسپى كە پەوتى و یرغە یە و نوقسانى و نە خوشینی شان و مل زیاتر لە ئەسپى و یرغە دا دە بىنریت. (اسب یورغە)

ئەسپى یورتە: ئەسپى كە بە پەوتى گورگە لوق دەروا؛ ئەسپى قورتە. (اسب یورتە) < یورتە، یورغە

ئەسپى برنج: جورېك ئەسپىیە لە برنج دەدا. (شپش برنج)

ئەسپى گامیش: [ناو] جورېك ئەسپى پەش و گەورە یە لە جنسى ئەسپى سەر لە لەشى گامیش پەیدادە بیت. (شپش گامیش)

ئەسپى گەنم: جانە وە رېك كە گەنمى كون هەلیدینى. (شپش گندم)

ئەسپى مامر: جورېك سېی وردى بارىكە لە لەشى پە لە وەردا پەیدادە بیت. (شپش پرنده)

ئەسپى مریشك و بز: جورېك ئەسپى شینە؛ شینكە. (شپش بز و مرغ)

ئەسپى بە كە ناس: ئەو ئەسپە یە كە تەنیا بە یەك كەس، (خاوەنە كەى) رېكیف دەدا. (اسب یک ران)

ئەستار: [ناو] ئەستەر؛ ئاستەر. (آستر)

ئەستارە: [ناو] ئەستیرە؛ هەسارە. (ستاره)

ئەستان: [ناو] بەر دەسماتە؛ هەسان؛ هەستان؛

بەردى تیزکردنى تېخ. (فسان)

ئەستان: [ناو] جستان؛ جسان؛ زستان؛ زسان؛ زمسان. (زمستان)

ئەستر: [ناو] (۱) هېستەر، ئېستەر. (آستر) (۲) دېروو. (خار)

ئەستراو: [ناو، بەر] سېراو؛ پاكە وە كراو؛ سېراو. (سترده)

+ ئەستران: [چاوغە] سېرېن؛ ئەستېرېن؛ پاك كەردنە وە (ستردن)

+ ئەستىرى: [ناو] دارىكى دېر كاویە دوو بالاپاىو بەرز دەبیتە وە. (درختیست خار دار)

ئەستىرى زەردكە: [ناو] دېر وە زەردە. (نوعى خار)

ئەستىرىشك: [ناو] سېریش؛ لە هارپىنى بنە گىاى خوژە دروستدە كرىت. (سرىش)

ئەستوبەند: [ناو] (۱) تە و قە مى مل؛ ملوانكە. ملوینك. (گردن بند) (۲) < ئاتیل. (آتل)

ئەستو كورد: [ناو] ملە قوچە؛ ملە قووتە؛ قوچە ملە. (گردن پرنده)

ئەستوور كان: [ناو، ت] پېسى ئەستوور؛ دژى بارىكان. (رىس ضخيم)

ئەستوونە زېرپىنە: [ناو] ئەسوونە زېرپىنە؛ كۆلكە زېرپىنە؛ كەسكە سوور؛ پەلكە زېرپىنە؛ ئەستوونە زېرپىنە؛ كۆلەكە زېرپىنە؛ دواى باران

كە خور لە هەلمى چرى ئاسمان دەدا بە هووى شكانە وە مى تیشكى خور حەوت رەنگ

دروست دەبى كە دەبیتە كە وانىكى حەو رەنگ لە ئاسماندا. (رنگین کمان. قوس و قزح)

ئەستوورى: [ناو] قە و یا یە تى؛ بارستا. (كفتى)

ئەستەر: [ناو] ئاستەر؛ بەرە؛ بەر. (آستر)

ئەستەر ك: جورېك هەرزالى چوارپایە یە.

(نوعی سکو در دهات با چهار پایه)

ئه‌سته‌ره: [ناو]ئه‌ستیره؛ (۱) گوئی ئاسمانی که به‌روالته له مانگ چکوله ترن و شه‌وانه له ئاسماندا ده‌دوره‌وشینه‌وه. (۲) ئه‌ستیره‌ی په‌نج-په‌ر و هه‌شت په‌ر: ده‌ره‌جه‌ی ئه‌فسه‌ر له ئه‌رته‌شی ئیراندا. (۳) هه‌ر شتی په‌نج په‌ر دروستکراو به‌شکلی ئه‌ستیره. (۴) ئه‌کتهری پایه‌به‌رز و ئورناک و نموونه‌کار؛ ئه‌ستیره‌ی سینه‌ما. (ستاره)

ئه‌سته‌موولی: [ناو] (۱) جوړیک پلاو به‌قیمه و ییره‌لماسی و ته‌ماته‌وه. (نوعی پلوبا قیمه‌و سبزمینی و گوجه‌فرنگی)

(۲) ده‌فری قور کیشان له به‌نناییدا. (ظرف-جابجایی گل) (۳) [ئاوه‌لناو] په‌یوه‌ندی‌دار به‌ئه-سته‌مووله‌وه؛ خه‌لکی ئه‌سته‌موول. (اهل استانبول)

ئه‌ستیره‌شه‌له: [ناو]ئه‌ستیره‌ییکی کزه له کلکه‌ی هه‌وته‌وانان هه‌ل‌دیت. (نام‌ستاره‌ایست) **ئه‌ستیره‌ی قیبله:** [ناو]ئه‌ستیره‌ییکه له باشووری ئاسمان و روو به‌قیبله هه‌ل‌دیت. (ستاره‌ای رو به‌قبله)

ئه‌ستیره‌ی کاروانکوژه: [ناو]ناوی ئه‌ستیره‌ییکه. (نام ستاره‌ای است)

ئه‌ستیره‌ی کلک‌دار: [ناو]ئه‌ستیره‌ییکه که ده‌خوشی؛ ستیرا‌بدو‌ق. (ستاره‌دنباله‌دار.)

ئه‌ستیلک: [ناو]ئه‌ستیلک. (میله‌آهن‌روی-تنور)

ئه‌ستیم: < ئه‌ستیلک. (آهن‌روی‌تنور)

ئه‌ستیلک: [ناو] (۱) کارده‌کی پان بو پاک‌کردنه‌وه و پینیی هه‌ویری قه‌راخ سوینه.

(کاردک په‌ن) (۲) ئاسنیکی دریزه به‌سه‌ر ته‌نوردا راپده‌کیشن بو ر‌اگرتنی مه‌نجه‌ل. (آهنی دراز که روی تنور می‌گذارند)

ئه‌سراز: [ناو]تریاک. (تریاک)

ئه‌سراز کیش: [ئاوه‌لناو+ ناو]تریاک؛ تریاک کیش. (تریاک)

ئه‌سروچلک: [ناو]که‌له‌شاخی روئی دروینه‌وانان. (روغندان از شاخ)

ئه‌سروچک: [ناو]که‌له‌شاخی روئ؛ ئه‌سروچک. (روغندان از شاخ‌گاو)

ئه‌سه‌رموک: [ناو]گلیرکه؛ گزنیژه؛ ده‌نکه به‌فری وشک و ورد و خر که له ته‌رزه‌ی چووک ده‌کا. (دانه‌گرد و کوچک برف. بژ)

ئه‌سه‌رپین: [چاوه‌گه]سه‌رپین؛ پاک‌کردنه‌وه به‌ده‌ستمال یا شتی تر. (ستردن)

+ ئه‌سکل: [ناو]ئیسکی ران. (استخوان ران)

ئه‌سکوند: [ناو] (۱) حاله‌تی ر‌اوه‌ستانی

جگ (قاپ) له سه‌ر که‌لله. (حالت ایستادن شتالنگ روی کله) (۲) به‌رزایی. (بلندی)

ئه‌سکوکو: له کوپیه؛ ها له کوی. (کجاست)

ئه‌سکه: [به‌ند]ئه‌وه‌کاته؛ ئه‌وه‌خته. (آنوقت)

ئه‌سکه‌ره‌تی: [ناو]جوړیک قوماشی چاک له قه‌دیمدا بو‌جل و به‌رگی پیاوان. (نوعی پارچه مرغوب مردانه قدیمی)

ئه‌سکه‌ری: (۱) عه‌سکه‌ری. (سربازی) (۲) جوړیک تری بیئاوک. (انگور عسکری) (۳)

په‌وه‌ندی‌دار به‌عه‌سکه‌ره‌وه. (نظامی)

+ ئه‌سکه‌له: [ناو]داربه‌ست؛ چپه‌به‌ست؛ بو سواخدانی دیواری به‌رز دروستی ده‌که‌ن.

(داربست)

ئەسكەنج: [ناو] ئەشكەنجە. (شكنجە)

ئەسكەوسەرە: [ناو] كەوچكە قولە. (نوزاد قورباغە)

+ ئەسل: [ناو] **عد؛ فد؛ تد:** (۱) **عەسل؛ بنەما؛** ماك؛ **بنەرەت؛** رەگەز؛ **بناغە؛ ئەساس؛** رەسەن؛ **رەچەلەك؛ نيزاد؛** **بنەچەقە؛** **بنەچەك.** (۲) **دەستووری** پەژرەداو **وەك:** **ئەسلی** ئەرەشمیدوس لە هیندسەدا. (۳) **دژی** بەدەل؛ **وینە** ناسنامە بە کارنايیت **ئەسلی** ناسنامە كە پيوسته، **ئەو** **ياقووتە** **ئەسلە** یا بەدەلە. (۴) **بنەما؛ ئەساس؛** **گرینگترین؛** **وەك:** **ئەسلی** كار زاوايە لە شايیە كەدا. (۵) **سەرەتا؛** **بناغە؛** **من** لە **ئەسلدا** **پیم** **خوش** نەبوو **ئەو** **كارە** **سەرگرت.** (اصل)

ئەسلان: **تد؛ عد؛ فد:** (۱) **ناو** بو **پیاو؛** (اسم مردانه) (۲) **ئەم** **وشە** **یە** **ئارەویە:** **شیر.** (شیر درنده)

ئەسلی: [ئاو] **ئاو** **ئەسلەو؛** **بنەرەتی؛** **بنچینی؛** **سەرەکی** (اصلی) (۲) **گرینگ؛** **بنەمای؛** **ئەساسی؛** **دژی** **فەرعی** **و** **شاخ** **و** **بەرگ؛** **لقى** **ئەسلی** **چەند** **شاخە** **لی-** **جیا** **بوو** **تەو.** (اصلی؛ **مهم**) (۳) **راستی** **و** **سەرەکی** **و** **بونیادی؛** **شولی** **ئەسلیت** **چیە؟** **قسە** **ئەسلیت** **چیە؟** (اصلی)

ئەسلی بەقاي ماک و ووزە: **ماک** **و** **وززە** **دوو** **بنەمان** **كە** **هەتا** **هەتايە** **هەر** **دەمینن** **و** **نافەوتین؛** **جیگۆرکی** **دەكەن** **و** **دەبنە** **یە** **كتر** **بەلام** **لە** **بەین** **ناچن؛** (ئەسلی) **پەژر** **دراو** **لە** **کیمیادا.** (اصل بقای ماده وانرزی)

ئەسلی بیتاوانی: **بنەمای** **بیسوچی:** **تا** **کاتیک**

تاوان لە سەرکەسیک ئیسپات نەبیت بیتاوانە. (اصل برائت)

ئەسلیەت: ئەجدادم هەر خەلکی سەقز بوون (بوون، بووگن) و منیش ئەسلیەتم هەر سەقزییە. (اصلیت)

ئەسملی: [ناو] **زبانی** **پروگرام** **نووسینی** **کامپیوتیر.** (زبان برنامه نویسی کامپیوتر)

ئەسواران: [ناو] **فد:** **گورھانی** **ھیزی** **عەسکەری** **ئەسپسوار** **یا** **ژاندارمە** **ئەسپسوار،** **لە** **سی** **دەستە** **ی** **۲۷** **کەسی** **پیکدەهات؛** **لە** **رابووردوودا.** (اسواران)

ئەسوور: [ناو] **سەوزەوات؛** **گیا** **وگژی** **خواردەمنە.** (سبزی خوردن)

ئەسوون: [ناو] **چیلکە** **و** **داری** **دەرگای** **قەفەزی** **دارین** **كە** **دەرگای** **رکە** **دە** **کاتە** **دوو** **کەرت** **و** **کەوی** **پیداناچیت** (فڕندە) **نیو** **قەفە-** **زی** **پیدا** **ناچی.** (شاخە درخت قفس چوبی)

ئەسوەن: **ئەسپەن؛** **ئەسپەندەر** (اسپند) **ئەسە:** [بەند] **هەردەبی؛** **ئەمەسە؛** **ئەمەیە.** (باید بشود؛ این است)

ئەسەد: [ناو] **عد؛ فد:** (۱) **پینجەمین** **مانگی** **سالی** **مانگی** **بەرانبەر** **بە** **مانگی** **مورداد** **لە** **سالی** **هەتاویدا.** (مرداد) (۲) **ناو** **بو** **پیاوان.** (نامی مردانه)

ئەسەل: [ناو] (۱) **ئەسپ.** (اسب) (۲) **هۆ؛** **مایە؛** **بۆنە.** (بخاطر)

ئەسەی: [چاگوگە] **سەندن؛** **کپرین.** (گرفتن؛ خریدن)

ئەسیتون: [ناو] **ناوی** **تراویکی** **بیرەنگ،** **بو** **لا** **بردن** **و** **تاوانەو** **هی** **لاکی** **کە** **ژنان** **لە**

ناخوونییانی (نانووخ) ده‌دهن. (استون)
ئه‌سېخ: [ئاوه‌لناو] راست؛ میزان؛ دروست؛
خه‌به‌ری ئه‌سېخم هه‌یه؛ خه‌به‌ری راستم هه-
یه. (دقیقا)

ئه‌سیر و عه‌بیر: فد: [ناوت] ماتل بوون و
گرفتار بوون و ده‌سته‌وسان بوون به‌دیار
شت یا که‌سېکه‌وه. (اسیر)

ئه‌شپا: [ئاوه‌لناو] به‌رزتر؛ چاکتر. (بهتر و بلند
تر)

ئه‌شتر: [ناو] شه‌تل بو چه‌قاندن. (نشا)

ئه‌شتور: [ناو] وشتو؛ حیشتو. (شتر)

ئه‌شته‌با: [ئاوه‌لناو، جیناو، به‌ند] هیچ؛ هیچ
شتیک. (هیچی)

ئه‌شرمه: [ناو، به‌ر] لووت‌پر او؛ که‌پو‌پر او. (دماغ
بریده)

ئه‌شره‌ف: عد؛ فد: وشه‌ئاره‌وییه، (۱)
شهری‌فترین؛ به‌رپزترین؛ ماقولترین.
(اشرف) (۲) ناوه‌بو‌پیاوان و ژنان. (نام‌زنانه و
مردانه)

ئه‌شقونج: [ناو] ئه‌سکوند. (بلندی)

+ ئه‌شقه‌مه: [ناو] ورگ؛ ئه‌شکه‌مه؛
ئه‌شکه‌مبه؛ گه‌ده. (شکمه)

ئه‌شقه‌مه‌ماسای: [چاو‌گه‌ت] زگ-
ماسیان. (باد‌کردن‌شکم)

+ ئه‌شک: [ناو] (۱) ئه‌سیرین؛ فرمیسک.
(اشک) (۲) له‌کاری سه‌نگ‌چینیدا به‌به‌ردی
چکوله‌ده‌لین که‌ده‌یخه‌نه‌به‌ینی درزی دوو
به‌ردی گه‌وره‌بو‌قایم‌بوون. (سنگ‌کوچک
بین‌درز‌دو‌سنگ‌بزرگ) (۳) چه‌رمی‌شور
بووی ژیر زگی‌گا؛ کیره‌هول. (پوست‌زیر‌شکم)

گاو (۴) جوریک‌قوماش که‌له‌ته‌مووروی
بیره‌نگی شه‌وقداری پیوه‌لکابیت له‌شیوه‌ی
دلپوه‌ی فرمیسک؛ (نوعی پارچه) (۵) پریه‌ی
شوشه‌ی چلچرا؛ ئاویره‌که‌به‌شکلی دلپوه
ئاو یا ده‌نکه‌فرمیسک‌بی. (آویزه‌لوستر) (۶)
مروقی ده‌ست و لاق‌کورت. (دست و پا‌کوتاه)
ئه‌شکاف: [ناو] گه‌نجه؛ دولابی؛ کومودی
دیواری. (گنجه)

ئه‌شکانی، یانه‌شکانیان: [ناو] تایفه‌بیک له‌شا و
ده‌سه‌لانداری ئیرانی‌بوون. (اشکانیان)

ئه‌شکه‌پووو: ئه‌شکه‌بووس؛ ناوی قاره‌مانیکی
شانامه‌یه. (اشکبوس)

ئه‌شکه‌ر: [ئاوه‌لناو] ئه‌شکه‌ره؛ ئاشکرا؛ دیار؛
خوویا؛ به‌رچاو. (آشکار)

ئه‌شکه‌فته: [ئاوه‌لناو] گیل؛ حول؛ نه‌زان؛ بی
ناوه‌ز؛ نه‌فام. (نفهم)

ئه‌شکه‌نجه: [ناو] ئازار؛ په‌نج. (شکنجه)

ئه‌شکه‌نه: [ناو] مزراو‌بیکه؛ مزروکه. (اشکنه)

ئه‌شکه‌و: [ناو] ته‌به‌کی‌دارینی هه‌ویر؛ ته‌شتی
دارین بو‌پراگرتنی هه‌ویر یان‌نان. (طبق)

چوبی‌جای‌خمیر

ئه‌شکپک: [ناو] شلکینه. (غذائی‌باتخم‌مرغ و
روغن‌وآرد)

+ ئه‌شکیل: [ناو] (۱) ئشکیل؛ ده‌سه‌لات؛
توانایی. (توانایی) (۲) فه‌رمان. (فرمان) (۳)

داریک که‌ده‌خریته‌پشت‌ده‌رکه‌بو‌داخستنی
ده‌رکه. (چوب‌پشت‌در) (۴) ئازار‌دان و

پیسوا‌کردن. (رسوا‌کردن) (۵) قولفه و
ئالقه‌ی‌ره‌شمال. (حلق‌چادر) (۶) سه‌مه‌ندوک

کردنی گیانه‌به‌رانی‌چواری و به‌ستنی

دهست و پیمان به شیوهی راست و چهپ.
(دست و پا بستن حیوانات) (۷) به ستنهوهی-
سپلوت یا زنجیری به ستنهوهی سهگ.
(قلاده)

ئه شکیلکه: [ناو] شلکینه. (خوراکی باروغن و
تخم مرغ و آرد)

ئه شکیلوک: [ناو] توکل؛ توخل؛ تیکول.
(پوسته)

ئه شم: [ناو] کهری شین ره نگ؛ کهری (شین-
کهوه). (الاغ کبود تیره رنگ)

ئه شناسای: [چاوه] ناسین. (شناختن)

ئه شناسنای: [چاوه] ت[ناساندن. (شناساندن)

ئه شنه: [ناو] گوپز؛ گیوژ. (زالالک)

ئه شنیا: [له چاوه] شنیان [ده شنیاوه؛
ده شنیاوه؛ وهک؛ له رینهوهی په رچه م و گیا
به دم باوه. (دراهنز از بود)

ئه شه دوو: کور تکرارهوی ئه شه دوو بیللا.
(مخفف اشهد بالله)

ئه شه دو مه شه: بو تاریف کردنه؛ (ب)
ئی له و کاره چهن باشه. (به به)

ئه شی: (۱) ده ژییّت؛ دینیت. (می ارزد) (۲)
ده بی؛ مه شیو؛ ئه شی و ابی؛ ده بی و ابی. (باید)

ئه شیا: [به ند] (۱) ئه ژیا؛ ده یهینا. (می ارزید)
(۲) مه شیا؛ ده بوو؛ ئه شیا و ابو وایه. (می
بایست)

ئه شیف: [ناو] بژار؛ گژو گیای زیادی ناو
زه رحات. (وجین. علف هرز)

ئه فتهو: [ناو] پروژ؛ خور. (خورشید)

ئه فته و بهر: [ناو] (۱) چه تر. (چتر) (۲) سه یوان.
(سایه بان)

ئه فتیار: [ناو] که متیار. (کفتار)

ئه فچکاندن: [چاوه] ت، [جیق] ده رهینان؛
تلیقاندنهوه. (له کردن)

ئه فچکین: [چاوه] تلیقیان؛ تلیقان؛ جیق-
ده رها تن. (له شدن)

ئه فراسیاو: (۱) ئه فراسیاب؛ پاله وانی توورانی
که دژی روسته م شهر ی کردوه. (افراسیاب)
(۲) ناوه بو پیاوان. (نام مردانه)

ئه فراندن: [چاوه] ت، [ناو] فراندن؛ خولقاندن؛
دروست کردن. (خلق کردن)

ئه فریقا: قورنه ی ئا فریقا؛ که رتی له پینج
که رتی و شکایی گو ی زهوی. (قاره آفریقا)

ئه فریقائی: خه لکی ئا فریقا. (آفریقایی)

ئه فریی: [ناو] هیلیم؛ چه سپی دار تاشی؛ که له
پیست و خوین و ماسی چیده بیت. (سریشم)

ئه فسار: [ناو] فد؛ له ئاویستادا (ئه ئیوسار)
ها تووه، هه وسار؛ هه فسار. (افسار)

ئه فسان: [ناو] هه سان؛ به رده سان؛
سان. (فسان)

ئه فسانه: [ناو] فد؛ (۱) ناوه بو ژن. (نام زنانه)
(۲) حه کایه ت؛ سه رگوزه شته ی ده ست کردی

خه یالی و دوور له راستی؛ چیروکی خه یالی.
(افسانه)

ئه فسانه ساز: فد؛ [ناو] بک؛ (۱) که سیک که
چیروک سازده کا. (۲) (ب) درو و بوختان ساز.
(افسانه ساز)

ئه فسانه یی: [ئاوه لئاو] فد؛ (۱) له باوه ردا
نه گونجاو؛ (۲) گری دراو به ئه فسانه وه؛

قاره مانی ئه فسانه یی. (افسانه ئی)

+ ئه فسوونگر: [ئاوه لئاوی بک، ناوی بک، فد؛

جادووباز؛ سیحرباز؛ چاوبه‌س؛ (ب) عیشوه‌گر. (افسونگر)

+ **ئه‌فسه‌ر:** فد: [ناو] (۱) خاوه‌ن مه‌قام و پایه‌ی عه‌سکه‌ری له‌ سیتوانیار به‌ره و ژوور؛ (افسر) (۲) ناوه بو ژنان. (نام‌زانه) (۳) کلاو و تانجی پادشایان. (افسر. دیهم)

ئه‌فسه‌ری: [ناو] فد: (۱) کار و شوولی ئه‌فسه‌ری. (۲) [ئاوه‌لناو] پیوه‌ندی‌دار به‌ئه‌فسه‌روه؛ وه‌ک زانستگای ئه‌فسه‌ری، به‌رگی ئه‌فسه‌ری. (افسری)

ئه‌فسه‌ری جوز: فد: (ب) سیتوان و سه‌روان. (افسر جزء)

ئه‌فسه‌ری جیشین: ئه‌فسه‌ریک که له‌ نه‌بوونی ئامر (فه‌رمانده) دا بریکاری به‌ ریوه‌بردنی کاروباری پادگان ده‌بی بو ماوه‌ی ۲۴ کاژیر. (افسر جانشین)

ئه‌فسه‌ری ستاد: فد: (۱) ئه‌فسه‌ریک که زانستگای شه‌ری (جه‌نگی) دیبیت. (۲) ئه‌فسه‌ریک که له‌ ریخراوی ستاد دا شوڵ ده‌کات. (افسر ستاد)

ئه‌فشار: [ناو] (۱) خانه‌ی پینجه‌می ته‌خته‌نرد. (افشار) (۲) مه‌نته‌قه‌ی هه‌و شار. (منطقه افشار) (۳) مه‌قامی ئاوازی ئه‌فشار له‌ موّسقیقادا. (دستگاه افشاری در موسیقی) (۴) ته‌وژم؛ زور (فشار)

ئه‌فشار بو‌هینان: زوربو‌هینان؛ ته‌نگ‌پیه‌ه لچنین. (فشار آوردن)

ئه‌فشاری: [ناو] فد: مه‌قام و ده‌زگاییکی موّسقیاییه. (افشاری)

ئه‌فشین: سه‌ردار و ئامریکی موعتسه‌م

خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی بووه؛ ناوه بو پیاوان. (نام‌سردار سپاه معتصم خلیفه‌ عباسی. اسم مردانه)

ئه‌فشین: ف. مان. سنووره‌وان؛ ناوه بو پیاوان. (مرز دار؛ نام‌مردانه)

ئه‌فغان: [ناو] فد: خه‌لکی ئه‌فغانستان. (افغان) **ئه‌فغانستان:** فد: ولاتی ئه‌فغانستان. (افغانستان)

ئه‌فغانی: [ئاوه‌لناو، ناو] فد: (۱) یه‌که‌ی پوولی ئه‌فغانستان. (واحد پول افغانستان) (۲) خه‌لکی ئه‌فغانستان. (مردم افغانستان)

ئه‌فواپی: [ئاوه‌لناو، به‌ند] ده‌می؛ قسه‌ی- ئه‌فواهی؛ وته‌ی خه‌لک؛ وته‌ییکی بی‌به‌لگه‌ و نه‌سه‌لمینراو. (افواهی)

ئه‌فه‌روژ: [ناو] (۱) ئافه‌روژ؛ بیحه‌یا؛ بیسه‌رم. (بی حیا) (۲) وه‌لانراو؛ به‌جیماو؛ بیبه‌ش؛ بی- وه‌ری. (طرد)

ئه‌ف: [جیناوه‌ئوه؛ قی؛ ئه‌و بو نی‌رینه؛ قی؛ ئه‌و بو می. (او)

ئه‌فان: [جیناوه‌ئوه‌وان. (آنها) **ئه‌ف‌چه‌ند:** [به‌ند] هینده؛ ئه‌ونه؛ ئه‌وه‌نده؛ ئه‌ف قاس. (آنقدر؛ اینقدر)

ئه‌فدین: [ناو] توله. (تلافی) **ئه‌فرا:** [ئاوه‌لناو] بلیند؛ به‌رز. (بلند)

ئه‌فراز: [ناو] هه‌وراز؛ بلیندی؛ ئه‌فرا ته‌پ؛ سه‌ره‌و ژووری که‌ل. (سر بالایی)

ئه‌فرختن: [چاوه‌گه‌ت] پیاوه‌لکوتن؛ تاریف‌کردن؛ به‌شاخ و بال‌داهاتن و خویندن. (تعریف کردن)

ئه‌فراندن: [چاوه‌گه‌ت] ئاف‌راندن؛ دروست‌کردن؛

چیکردن؛ تافه‌ریده کردن؛ خولقاندن. (آفریدن)
ته‌فرست: [ناو] هه‌فرست؛ جوړه‌داریکه. (اسم
درختیست)

ته‌فرپو: [ئاوه‌لناو، ناو، به‌ند] ته‌ورپو؛ ته‌مرو؛ تیرپو؛
هه‌فرپو؛ (ب) له‌ئهم زه‌مانه‌دا. (امروز؛ امروزه)
ته‌فرپونگ: به‌وله‌ونه؛ به‌وره‌نگه؛ به‌وجوړه.
(اینطوری)

ته‌فشلی: [ناو] دهره‌دیواری‌کورتی‌ئاژال
تیکردن. (حیاط‌جای‌گوسفندان)
ته‌فشین: [چاو‌گه] اوشک‌بوونی‌شیری‌ئاژال.
(خشک‌شدن‌شیر‌حیوانات.)

ته‌ثقا: [به‌ند] ته‌ثقاس؛ ته‌ونده؛ هینده؛
هیند. (اینقدر)

ته‌فک: [ناو] میتکه؛ قیتکه. (چوچوله)
ته‌فور: [ناو] تیریه‌کیوی. (بزکوهی‌نر)

ته‌فه: (۱) <ته‌وه به‌هه‌موو ماناییکه‌وه. (ته‌وه
هه‌لگره، هه‌ر ته‌وه به‌ته‌نیا). (آنا؛ او؛ آن) (۲)
ته‌وه بو ناروی؟؛ ته‌ری بو ناروی؟؛ به‌س بو
ناروی؟ (دیگر؛ چرا؛ پس)

ته‌فه‌فه: ته‌وتا؛ ته‌وها. (اینست)
ته‌فه‌نده: [به‌ندت] ته‌وه‌نده؛ ته‌ونه؛ ته‌ف‌چهند؛
ته‌ثقاس. (آنقدر؛ اینقدر)

ته‌فه‌نده: [به‌ندت] ته‌فه‌ینده؛ ته‌وه‌نده‌هی.
(اینقدر)

ته‌فی: [جیناو] ته‌وی؛ ته‌وی. (ته‌وه‌ی‌وا‌له
دواوه‌ویه؛ ته‌وه‌ی‌نه‌یخوا‌په‌شیمان‌ده‌بیته‌وه؛
ته‌وی‌نه‌یخوا‌په‌شیمان) (کسیکه)

ته‌فیری: [به‌ند، جیناو] تائیره؛ فیری‌تائیرانه؛
ته‌ئیره. (اینجا)

ته‌فیها: ته‌وتا؛ ته‌وها. (اینجاست)

ته‌فیهانی: تاوه‌تانی؛ ته‌وه‌های. (اینهاش)
ته‌قاقیا: [ناو] ته‌قاقی؛ جوړیک‌داره. (اقاقیا)
ته‌چه‌م: [ناو] شه‌پول؛ پیل. (موج)

ته‌قره‌با: فد؛ له‌قوربی‌ئاره‌ویسه‌وه‌هاتووه،
قه‌وم و خیش؛ نزیکانی‌ده‌ور و به‌ر. (اقربا)
ته‌قفی: [ناو] خنجیری‌بجووک. (خنجر
کوچک)

ته‌قل‌پر‌کردن: [چاو‌گه، ت] تیگه‌یشتن؛ له
عه‌قل‌نزیک؛ ته‌قل‌پی‌شکان. (فهمیدن)

ته‌قل‌پی‌شکان: [چاو‌گه، ت] سه‌ره‌نده‌ر‌کردن
له‌کاریک؛ لیزانین؛ تیگه‌یشتن‌له‌کاریک؛
کوپه‌که‌گه‌وره‌بووه‌عه‌قلی‌به‌چاکه و خراپه
ده‌شکیت. (فهمیدن)

ته‌قل‌تیک‌چوون: [چاو‌گه، ت] گورانی‌عه‌قل؛
خه‌ره‌فان؛ شیوانی‌هه‌ستی‌تیگه‌یشتن. (ب)
شیت‌بوون؛ خه‌ره‌فان؛ عه‌قل‌له‌ده‌س‌دان.
(زایل‌شدن‌عقل)

ته‌قل‌گه‌بین: [چاو‌گه، ت] عه‌قلم‌نایگاتی‌پیم
وایه‌درویه؛ تیگه‌یشتن؛ عه‌قل
پر‌کردن. (عقل‌رسیدن)

ته‌قل‌له‌چاوا‌بوون: (ب) رواله‌ت‌بین. (کنایه
از‌ظاهر‌بین)

ته‌قیق: [ناو] تاقیق؛ عه‌قیق؛ تاقیق. (عقیق)
ته‌کبه‌ر: عد؛ فد؛ ناوی‌پیاو. (نام‌مردانه)

ته‌کته‌ر: [ناو] کوژی‌سینه‌ماییه. ئارتیست؛
هونه‌ریپشه‌ی‌شانو‌گری و سینه‌ما. (آکتور)
ته‌کتیول: [ناو] پوماد؛ (جوړیک‌وازلین) بو
در‌گا‌کردنی‌دمه‌ل. (اکتیول)

ته‌کلیل: [ناو] گه‌ردیکه‌ره‌نگی‌کانزای‌زی‌ر و
زیوی‌به‌بریکه‌ی‌هه‌یه‌له‌گه‌ل‌رونی‌تالیف

تیکه‌لیده کهن بو ره‌نگ کردن. (اکلیل)
ئه کلیل کاری: ره‌نگ کردن به ئه کلیل. (اکلیل
 کاری)
ئه کوان: ناوی ئه کوانی دیو له شانامه‌دا. (نام
 دیوافسانه)
ئه کووده‌ک: ئاخ و داخ بو له دەس چوو.
 (افسوس و دریغ)
ئه که‌دی: ناوی قه‌ومی‌که‌له نيزادی سامی
 که ۲۰۰۰ سال پیش له‌دایک بوونی مه‌سیح
 له به‌ینی دوو چوماندا ده‌زیان. (اکدی)
ئه کید: [ئاوه‌لناو] **عد:** (۱) ئه‌گید؛ مه‌زن؛
 به‌روومه‌ت؛ گه‌وره و پ‌یش سپی. (بزرگان
 قوم)
ئه گال: [ناو] <عه‌گال؛ په‌تکیکه جوان و با
 دراو ئاره‌وان له‌گه‌ل چه‌فیه له‌سه‌ری
 ده‌به‌ستن. (عگال)
ئه گره‌نه: (۱) ئیره‌نا، لیره‌نا. (اینجا نه)
 (۲) له‌گره‌نه؛ له‌ئیره‌ن؛ له‌ئه‌گره‌نه؛ لیره‌نا
 نه‌ن. (اینجا هستند)
ئه گره‌بی: خه‌لکی ئه‌گره؛ خه‌لکی ئیره. (اینجایی)
ئه گوهر: وشه‌ییکی ئاو‌یستاییه (گه‌ئوو، گیوو)
 و اتاگه‌وره؛ (بزرگ)
ئه گه: [به‌ند] هه‌گه؛ ئه‌گه‌ر؛ هه‌رگا. (اگر)
ئه گه‌ربو: [به‌ند،ت] ئه‌گه‌ر بیتوو. (اگر
 بشود؛ احتمال‌دارد)
ئه گه‌رنه: [به‌ند،ت] **فد:** ئه‌گه‌رنا؛ ئه‌ینا؛ ئه‌گینا؛
 ده‌نا. (اگر نه؛ ورنه)
ئه گه‌ر و نه‌گه‌ر: (ب) کاری که‌ده‌رئه‌نجامی
 مه‌علووم نییه. (پا در هوا)
ئه گه‌ریک‌هه‌یه: بو‌ی‌هه‌یه؛ شایه‌د؛ پ‌یی

تیده‌چی. (احتمال‌دارد)
ئه‌گید: [ئاوه‌لناو] (۱) گه‌وره‌ی ئیل. (بزرگ)
 (۲) ئازا؛ شو‌جاع؛ نه‌به‌ز. (شجاع) (۳)
 پی‌واماقول؛ به‌روومه‌ت. (محترم)
ئه‌گینه: [به‌ند] ئه‌گه‌رنا؛ ئه‌گینا؛ ده‌نا؛ ئه‌ینا.
 (اگر نه)
ئه‌ل‌ابه‌خته‌کی: **عد؛ فد:** [ناو] هه‌لکه‌وت؛
 شانسی؛ خو و به‌ختی؛ په‌مه‌کی؛ تیره‌یکم-
 هاویشته ئه‌ل‌ابه‌خته‌کی له‌ئامانج که‌وت؛
 قه‌زاو‌قوره‌ته‌کی؛ قه‌زاو‌قوره‌ته‌کی؛ ئاکو‌یی.
 (شانسی)
ئه‌لاج‌گر: ئه‌لاج‌گرد؛ شاریکی کوردنشینه. (نام
 شهری است)
ئه‌لاج‌وو‌قه: [ناو] کابیه‌ی حه‌قلی مه‌قو. (الا
 کلنگ)
ئه‌لاله‌ت: [ناو] تاقم؛ ده‌سته؛ کومه‌ل. (دسته)
ئه‌لاوه‌یسی: [ناو] مه‌قامیکی کو‌نی کوردییه.
 (دستگاه الله ویسی)
ئه‌لبانی: [ناو] ئالبانی؛ ناوی ولاتیکه‌ نزیکی
 دوور‌گه‌ی‌باله‌کان؛ ئه‌رناو‌یت؛ ئه‌رنه‌ووت؛
 (آلبانی)
ئه‌لبه‌ت: **عد؛ فد:** [به‌ند] پاسه‌ن؛ هه‌لبه‌ت؛
 هه‌ر وایه؛ بیگومان. (البته)
ئه‌لبه‌تته: [به‌ند] پاسه‌ن؛ هه‌لبه‌ت؛ هه‌روایه؛
 هه‌لبه‌تته؛ واسه. (البته)
ئه‌لبه‌کی: [ناو] مه‌نجه‌ل؛ قازان؛ به‌روش.
 (دیگ)
ئه‌له‌پر: [ئاوه‌لناو] ریاکار؛ دوور‌وو؛ زه‌رقیباز؛
 فیله‌باز؛ (ریاکار)
ئه‌له‌شک: [ناو] به‌ردی‌پاشور؛ به‌رده‌پی.

(سنگ پا)

ئه لحه و نارينه: [ناو] گورانييكي چه له پاييه.
(اسم آهنگي است)

ئه لف له بي نه كردهوه: به قه ولي قانيغ
قول به فول حاليوون. (ب) بيسه واد؛ نه فام؛
هه پر له بر نه كردهوه. (الف از ب نشاختن)
ئه لفوبيي بريل: [ناو] ئه لفوبيي تاييه تي كويز
كه پيته كاني به رزه و به ده ست پياهيان
ده خويزنه وه. (الفباي بريل)

ئه لفوبيي مورس: [ناو] هه ريه ك له دوو
دهسته علامه تي دريژ و كورت بو ناردني
په يامي دوور به دهنگي بوقي دريژ و كورت؛
يان به نوور يان شهوقي ماوه كورت و دريژ.
(الفباي مورس)

ئه لق: [ناو] هه لق؛ گه روو؛ قورگ؛ قوروو؛
گه لوو. (حلق)

+ ئه لقاويز: (۱) ئالقه ريزي ده ركه؛ زريزه و
زنجيري ده ركه داخستن. (زنجير چفت
در) (۲) له سيداره دان. (حلق آويز)

ئه لقايي: [ناو] ده روزه ي گه وره ي گولميخي
پان ليدراو. (دروازه بزرگ)

ئه لقه به گوي: [ناو] لئاو [ئاو] لئاو قه ي غولامي له
گوي؛ به ني؛ به نده؛ (ب) حازر و ناماده

بو ئه نجامي هه ر كاريك. (حلقه به گوش)
ئه لقه پيكان: [چاوگه، ت] وه ك په پكه خواردني

مار؛ خو تيك ئالاندن؛ چه ماره خواردن؛ پاپوكه
خواردني مار. (چنبره كردن)

ئه لقه دان: [چاوگه، ت] ده وره دان؛ پيچ خواردن
به ده ور خودا؛ وه ك پاپوكه خواردني مار. (حلقه

شدن)

ئه لقه دوو گمه: [ناو] جيگاي دوو گمه داخستن؛
كوني جيگاي دوو گمه؛ قولقه ي دوو گمه
(قوپچه) داخستن. (جادگمه)

ئه لقه ريز: [ناو، ت] زنجيري داخستني
ده ركه. (چفت)

ئه لقه ريز و دوو لايي: [ناو، ت] ئالقه و زنجيري
داخستني ده ركه كه دوو لايي ده چي به
ناويدا. (چفت و بست در)

ئه لقه مچي: [ناو] ئه لقه قه مچي؛
ئه نگوستيله بيكه له باتي نقيم ئه شره في يا
كانزايي ك له باري قه مچ به سه ريه وه
دابه سترابي؛ قه مچ و اتا ريخي چكوله و پاني
قه مچان؛ ئه ل تور كييه و اتا ده ست، په نجه.
(نوعي انگستر)

ئه لكاي: (۱) ده لكاي؛ ده چه سپاي. (مي
چسبيدي) (۲) [ناو، به ر] لكاو؛ چه سپاو؛
نووساو. (چسبيده)

ئه لكول: [ناو] تراويكي ئاور به ره كه دوو جوړه:
(۱) خوراكي، ئيتانول يان ئيتيليك. (۲)
غه يري خوراكي ميتانول، ميتيليك، كه
زه كه رايي رازي پلوييري كرد. (الكل)

ئه لكوميتتر: [ناو] ئه لكول پيو؛ كه ره سته ي
ئه نده رزه گرتني راده ي ئه لكول له ئاوي
هه لمه تكيندا. (الكل متر)

ئه لكولي: [ئاوه لئاو] (۱) هه ر شت كه ئالووده
به ئه لكولي؛ ئه لكولي. (آغشته به الكل) (۲)
كه سيك كه بو ماوه بيكي زور خووي به

خواردنه وه ي ئالكل گرتييت. (الكلي) (۳)
نوشابه ي (خواردنه وه ي) ئالكل دار؛ نوشابه ي
ئالكلولي. (الكل دار)

ئه‌للوو: [ناو]هه‌للووژه؛ ئالوو؛ ئالووچه. (ألوجه)
ئه‌لمان: [ناو]دهوله‌تی ئالمان؛ ئالمانیا. (آلمان)
ئه‌لمانی: [ئاوه‌لناو+ ناو] (۱) میلیه‌ت و زبانی
ئالمانی. (مردم و زبان آلمانی) (۲)

گریدراو به ئالمانه‌وه. (آلمانی)
+ ئه‌لماس: [ناو]که‌ریوئی خالیس؛ پرووژه؛
جه‌واهی‌ریکه بو شووشه پ‌پ‌نه‌وه، یا له
جه‌واهی‌رسازیدا به کار دیت. (الماس)
ئه‌لماس‌نیشان: [ئاوه‌لناو]داب‌ه‌ستراوی
ده‌نکه‌گه‌لی ئه‌لماس له سه‌ر شتی بو جوانی.
(الماس نشان)

+ ئه‌لماسه: فد: [ناو]جو‌ریک‌تیغه‌ی ئامرازی
جو‌ربه‌جو‌ر و ده‌می برغووی که‌ریو‌نداری
سه‌خت و زور ره‌ق و به‌ده‌وامه که له
به‌رد‌پ‌ین و ئاسنگه‌ری و نه‌چاریدا به‌کار
دیت. (الماسه)

ئه‌لمه‌دین: [ناو] (۱) پارچه‌ی ئارمووش؛
قوماشی هه‌و‌ریشمی. (پارچه ابریشمی) (۲) دار
ده‌ست. (چوب‌دست)

ئه‌لند: [به‌ند، ناو] به‌ره‌به‌یان؛ سبه‌ی سألحان؛
سوا‌ی سألحان. (صبح‌دم)
ئه‌لو: اند؛ فد: سلاوی ته‌له‌فوئی؛ هیلوئی
ئینگیزی. (لو)

ئه‌لوئه‌لو: [ناو]عه‌له‌شیش؛ بو‌قله‌موونه؛
بو‌قله‌مووته. (بو‌قلمون)

ئه‌لواتی: [ناو، به‌ره‌می‌چاو‌گه] عد؛ فد:
ئه‌لواتی؛ کاری ئه‌لوات؛ هه‌رزه‌گی و عه‌بیاشی
و به‌ره‌لایی و خو‌پ‌ریه‌تی و شه‌و‌گه‌ردی و
شه‌لاتی. (الواتی)

ئه‌لوار: فد: [ناو] (۱) مووری داری دریزی

چوار پالو‌کراو. (۲) کوته‌داری پ‌راوه به‌مووری
دریزی؛ ئالودار. (الوار)
ئه‌له‌وه‌دا: [ناو]مال‌وا‌ی‌ی؛ خوداحافیزی. (خدا
حافظی)

ئه‌له‌وه‌ن: (۱) ناوی چومیکه له قه‌سری
شیرینه‌وه به‌ره‌و خانه‌قین ده‌روا (نام رودخانه-
ایست) (۲) ناوی کیویکه له نزیکه هه‌مه‌دان.
(کوه الوند)

ئه‌له‌ه: [ناو]ئه‌لو؛ هه‌لو. (عقاب)
ئه‌له‌ها: (۱) که‌له‌که‌له؛ ئاره‌زوو. (آرزو) (۲)

ناوی خودا به زمانی عیبری. (الها)
ئه‌له‌زیز: [ناو]ئه‌له‌ع‌زیز؛ شاریکی کوردنشینی
تورکیه‌یه. (نام شهری است)

ئه‌له‌فه: [ناو]ئه‌شکیل؛ قولفه‌ی خیوه‌ت. (حلقه-
چادر)

ئه‌له‌ک: [ناو]هیله‌ک. (الک)
ئه‌له‌گا: < ئیورگه؛ بوسه؛ په‌ناگا. (پناهگاه)

ئه‌له‌م: [ناو] عد؛ فد: عه‌له‌م؛ ده‌رد و ره‌نج؛
تازار؛ نه‌خوشی؛ ئه‌و ده‌رمانه بخو‌عه‌له‌مت
(ئه‌له‌مت) تیدا نامینی. (الم)

ئه‌له‌مووت: ناوی قه‌للیک له نزیکه شاری
قه‌زوینی ئیران که حه‌سه‌نی سه‌بیاح سه‌روکی
فیرقه‌ی ئیسماعیلییه‌کان دروستیکرد. (الموت)
ئه‌لی: ده‌لی؛ ئه‌وشی؛ ده‌بیژی؛ ده‌بیژه؛ ماچو
(می گوید)

ئه‌لیووردو: [ناو] شو‌ربای دان‌دار؛ دان‌وله؛
شو‌ربای دانه‌ویله. (آش بنشن دار)

ئه‌لیف: [ناو]گیاییکه‌روئی ئه‌لیفی لیده‌گیریت
و له‌وینه‌کیشانی په‌نگ و په‌وه‌ندا که‌لکی
لیوه‌رده‌گیریت. (الیف)

ئه‌لیک: [ناو] کولمه؛ رومهت. (لپ)

ئه‌لیمی: [ناو] شالگه‌ردن؛ ملیچ. (شال گردن)
ئه‌لیی: [به‌ند] ئه‌وشی؛ ده‌بیژی؛ ئیژی؛ ده‌لیی؛
ماچی؛ وه‌کوو؛ ئه‌لیی مانگه ئه‌ونه جوانه.
(گوئی)

+ ئه‌م: (۱) [پیشگر] ئامرازی که‌سی یه‌که‌م
بو رابوردووی به‌رده‌وام؛ ئه‌مخوارد؛ ئه‌مه‌پاری؛
ئه‌مشت؛ ئه‌منووسی. (بیشوند). (۲) به‌جیگای
ده‌م؛ ئه‌مخوارد؛ ده‌مخوارد؛ ئه‌م‌نووسی.
ده‌منووسی. (می در مضارع)

ئه‌مارات: عد؛ فد؛ کوئی ئه‌ماره‌ت؛ کوئی
ئه‌میرنشین؛ ئه‌و ولاتانه که جیی فه‌رمان‌پروایی
ئه‌میرن. (امارات)

ئه‌ماراو: [ناو] هه‌ماراو؛ عه‌ماراو؛ جیگای ئاو
تیگردن و پاشه‌که‌وتکردنی ئاو له‌قه‌دیم دا.
(انبار آب)

ئه‌مارداری: [ناو] (۱) فه‌ن و زانستی به‌رپوه
بردنی کاری ئه‌مبار و ئه‌مبارکردن. (۲)
شولی به‌رپوه‌بردنی ئه‌مبار. (۳) کریی عه
مبارکردنی باری هاتوو له‌پوسته‌خانه یا گاراج
که ئه‌مباری ده‌که‌ن تا خاوه‌نه‌که‌ی بیی‌ت و
بیی‌اته‌وه. (انبار داری)

ئه‌مارقه‌رسیی: سه‌رحیسانی پیته‌وای ئه‌مار
بوون؛ ژماردنی که‌لوپه‌لی عه‌مبار و پیک‌گر
تینان له‌گه‌ل ده‌فته‌ری ئه‌مباردا.
(انبارگردانی).

ئه‌ماری: [ناو] عه‌مباری؛ ئه‌مباری؛ (ب)
شوینیکی بچووک له‌مالدا وه‌ک خه‌لوه‌تی؛
مه‌کوئی ئامرازی زیادی و که‌لوپه‌لی مال.
(انباری) < ئه‌نباری

ئه‌ماری ئالف: کایه‌ن؛ شوینی عه‌مارکردنی
کاو وینجه و سه‌وزالف. (انبار علوفه)
ئه‌ماری دانه‌ووله: که‌نوو یان شوینی ئه‌مار
کردنی ده‌غلودان. (انبار غله)

+ ئه‌مان: [ناو] فرسه‌ت؛ ده‌رفه‌ت؛ موئه‌ت؛
به‌لام؛ ئه‌مما؛ ده‌خیل. (فرست؛ اما)

ئه‌مان پیدان: [چاوگه‌ت] په‌نا به‌که‌سیک دان
و پاراستنی له‌ناهیمنی و مه‌تر سی؛ فورسه‌ت
پیدان. (امان دادن)

ئه‌مان پینه‌دان: [چاوگه‌ت] په‌نا پینه‌دان؛
ده‌رفه‌ت نه‌دان؛ پرست و فورسه‌ت لیسه‌ندن؛
به‌سه‌ردا نه‌چوون و لینه‌بووردن؛ هه‌ر سه‌ری
له‌سه‌نگه‌ر ده‌رکه‌وت ئه‌مانی پینه‌دا
تفه‌نگیکی تیگرت. (امان ندادن)

ئه‌مان خواستن: [چاوگه‌ت] (۱) په‌نا به‌که‌سیک
بردن بو پاریززان له‌ناهیمنی و شه‌رپو
کیشه‌و خه‌ته‌ر. (۲) داوای هه‌ل و مه‌رج و
فورسه‌ت و هیمنایه‌تی کردن.

(امان خواستن)

ئه‌مان لیبرین: [چاوگه‌ت] ته‌نگ پیه‌ه
لچنین؛ زور بو هینان؛ هه‌راسان کردن. (امان
بریدن)

ئه‌ماننامه: فد؛ [ناو] نووسراوه‌ییکی ره‌سمی
یان ده‌وله‌تی، بریتی له‌وه‌که‌گیان و مالی
خاوه‌ن ئه‌ماننامه‌پاریزریت. (امان نامه)

ئه‌مانه‌تخواز: [ناو] که‌سی که‌داوای شتی‌ده‌کا
به‌ئه‌مانه‌ت که‌دوایی بیداته‌وه. (امانت خواه)
ئه‌مانه‌تخواری: [ناو] به‌ره‌می چاوگه‌ت [کاری
خواستن و داوا کردن شتی بو ماوه‌ییکی.
(امانت خواهی)

ئه مانه تدار: [ئاوه لئاو] [ناو،ت] [فد]: (١) كه سيك كه ئه مانه تي پي سپيردراوه. (٢) كه سيك كه جيي باوهري جه ماوه ره، ئه مين؛ (ب) ئه مين و دروستكار. (امانت دار)

ئه مانه تداري: [فد]: [ناو، به ره همي چاوگه] ده ستپاكي و چاك راگرتي ئه مانه تي خه لك؛ ئه ميني. (امانت داري)

ئه مانه ت فروشي: [ناو، به ره همي چاوگه] دوو كاني فروشتني كه لوپه لي خه لك؛ (ب) دوو كاني فروشتني كه لوپه لي كار كردو (كوڻ). (سمساري)

ئه مانه تي: (١) [ئاوه لئاو] مالي ئه مانه ت؛ شتي وه رگيراو به ئه مانه ت. (٢) بو ماوه ييك؛ بو كاتيک؛ بو ماوه ييك، به ئه مانه تي ليره ماومه ته وه سي مانگي تر ده روم. (امانتی)

ئه مانه تي پوستي: [ناو،ت] شتيك كه به پوست دا ديت يان ده نيرديت؛ به سته ي پوستي. (امانت پستي)

ئه مبا: (١) [ئاوه لئاو] هه مبا؛ هاوشان. (هم شان) (٢) ده مبا؛ له گه ل خو ي ده مبا. (همراه خود مي برد)

ئه مبايي: [ناو] هه مبايي؛ هاوقه دي؛ هاوقه - رايي؛ هه مشاني؛ هاوقه دري. (هم شانی)

ئه مبور: [ناو] جوړيک گاز بو گرتني شت يان ده ر كيشاني بزمار له ته خته و شتي تر وه ك گاز ئه مبور؛ ئه مبور ده ستي؛ ده مباريک. پلاس. (انبر)

ئه مجا: [به ند] ئه مجار؛ ئه و جار. (ايندفعه)

ئه مجاره: [ناو، به ند] ئه م ده فعه؛ ئه م كه ره ته. (اينبار)

ئه م دهس به و دهس نه زانين: (ب) كاري په نامه كي كردن به ته ر ده ستي. (كار سري كردن)

ئه م دهس و ئه و دهس كردن: خو خافلاندين. (دست دست كردن)

ئه مديو ئه و ديو كردن: (١) شان هوشان كردن له راکشانا. (غلطيدن در دراز كشيدن) (٢)

سه ر كيشان بو هه موو وه تاغ و ژووړيک. (سرک کشيدن) (٣) ها توچوي له سنووړ

په رينه وه. (آمد و رفت بيابي از مرز) (٤) كون كردن به گوئه و ده رچووني له لاييكي

ديكه وه؛ ئه م ديو ئه و ديو سمين. (سوراخ شدن سرتاسري بدن با گلوله)

ئه مراز: [ناو] ئامراز؛ كه ره سته. (وسيله ئه مراز: [ناو] ئامراز؛ هامراز؛ هاوقسه؛

هاونشين؛ هه مراز. (همراز) **+ ئه مړو:** [ئاوه لئاو، به ند] ئيرو؛ (ب) له م

روژ گاره دا؛ ئيست؛ ئه مړو چه قو كيشي باوي نه ماوه. (امروزه)

ئه مړو كه: [به ند] ئه وړو كه؛ له و روژ گاره دا؛ ئيمړو كه؛ ئيمړو. (امروز)

ئه مرونيا: [ناو،ت] له (ئه مرو نه هي) ي فارسييه وه ها تووه، ئه مر و نه هي؛ له ئه مرو ني اي

كه سيكدا بوون؛ له ژير فه رمان و گو يړا ديړي كه سيكدا بوون. (تحت امر)

ئه مړو و سبه ي: [به ند] (١) (ب) له م روژانه دا؛ به م زووانه؛ ئه مړو و سبه ي ديته وه. (٢) ئه مړو

نا سبه ي؛ ده ستا و ده ست پي كردن؛ ماتل كردن. (امروز و فردا)

ئه مړو و سبه ي پي كردن: خافلاندين و

دواختنی کاریک. (امروز و فردا)
ئه مرۆیی: [ئاوهلناو] ئیمپرۆژی؛ موودی ئه مرۆ؛
بابه تی ئه مرۆ؛ پیهوئیدار به کاتی ئیستاوه.
(امروزی)

ئه مری خیر: کاری خیر؛ (ب) هاو سه ر
ماره کردن؛ زه ماوه نندی ژن هینان و
شوو کردن. (امر خیر)

ئه مریکا؛ ئامریکا: ناوی قورنه ی ئه مریکا له -
ناوی (ئامه ریکو و یسپوچی) هاو الیکی
کریستوف کلومب وه رگیراوه له و کاته دا که
قورنه ی ئه مریکایان پاویر کرد و ناویان لینا.
(قاره آمریکا)

ئه مسا: [به ند] ئیسه؛ ئیسا؛ ئیسه؛ ئیسته. (حالا)
ئه م شاخ و ئه و شاخ کردن: (ب) قسه ی
دژبه یه ک کردن؛ قسه گوپین؛ پارا بوون. (از
این شاخه به آن شاخه پریدن)

ئه مشاسپه ند: ناوی هه ریه ک له حه وت
فریشه کانی دینی زه رده شت که هه ر کام به ر
پرس یان پاسپاره ی به رپوه بردنی کاریکن
به ئیراده ی ئاهورا مه زدا. (امشاسپند)
ئه مشه وانه: [به ند، ناوت] ئه م چه ند شه وه.
(این شبها)

ئه مشه وگین: [ئاوهلناو] هی ئیمشه و؛
ئه مشه وین؛ پیهوئیدار به ئه مشه وه وه؛ شامی
ئه مشه و گین؛ شامی ئه مشه و. (امشبی)
ئه ملا: [جیناو] دژی ئه ولا؛ لای نزیکنتر؛ لایه -
نی نزیکنتر. (اینطرف)

ئه ملا و ئه ولا: [جیناو] (۱) شانه و شان؛ به م -
لاو ئه ولادا خووی ده له نگینی. (۲) لای ئه م
ئه و چوون بو ئه نجامی کاریک. (۳) جیگای

جوراو جور؛ له م لا و ئه ولا باسی چاکه ی تو
ده که ن. (این ور و آنور)

ئه مملک: [ناو] به رخی ساوا. (نوزاد بره)
ئه ملکن: [ناو] به رخی که ته مه نی له دوو
مانگ که متربی. (بره تا دو ماهه)

ئه مماتیخستن: [چاوگه، ت] ئه گه رتیخستن؛
(ب) به هانه هینانه وه؛ بروو بیانوو تاشین. (اما
و اگر)

ئه من وئه مان: [ئاوهلناو] فد؛ ئارام و دوور له
ترس و خوف و ئاژاوه و شه پو شو؛ له -
هیمنایه تیدا. (امن و امان)

ئه منه: (۱) [به ند] ئه مه نه؛ ئه مه نه؛ ئه وه نه ده؛
هینده. (۲) ئارامه؛ هیمنه. (اینقدر؛ آرم است)

ئه منه سووره که: [ناو] رپخراوی
(ئیسیتخبارات) و زیندان و شویی ئه شکه -
نجه ی سه ربه رپژی می مله وری به عس بوو له
شاری سلیمانی که له سه ره تای شوپشدا بو
گرتنی ئه و شوینه خوینی لاوانی کورد عه -
رزی سوور کرد. (سازمان امنیت رژیم صدام
درشهر سلیمانیه)

ئه منه یه: [ناو] ژاندارمه ی قه دیم. (امنیه)
ئه م وئه و: ئیشاره به خه لکی نادیار؛ ته واوی
ماله که ت دا به ئه م و ئه و. (این و آن)

ئه مووس: [ناو] ئه نگوس؛ قامک؛ تبل؛ کلک.
(انگشت)

ئه مووستیله: [ناو] ئه نگوستیله؛ کلکه وانه.
(انگشتر)

ئه مهاری: زبانی زوربه ی خه لکی ئیتیوی که
له ره چه له کی زبانه گلی سامیه. (امهاری)
ئه مه چه و: ئه مه چی بوو؛ ئه وشته چی بوو؛

ټممه چهو هه موو روژيک ډيټ. (اين چيه)

ټممه هاي: ټممه تا؛ ټممه ليريه. (اينست)

ټممه ک حه رام: [ټاوه لټاوا] (ب) بيوه فا؛
بي ناخوون؛ سپله. (بيوفا)

ټه ميان: (١) [جيناو] ټه مه يان. (اين يکي)
(٢) [ناو] کيسه ي پوول؛ هه ميان؛ هه-
مانه. (کيسه چرمي)

ټه مير: [ناو] **عد؛ فد:** (١) پله ي له سهر
ههنگي بهره روو تر له ټه رته شد (له سوپاي
ټير اندا). (٢) ناوه بو پياوان. (٣) سهر کرده.
(امير)

ټه مير زاده: [ناو] **عد. فد.** کوږي ټه مير؛ له بنه-
ماله ي ټه مير. (امير زاده)

ټه مير هه: **عد؛ فد:** له قه بي ژنيک که له
بنه مال هه پاشا و ټه مير بووه. (اميره)

+ ټه مين: [ناو] [ټاوه لټاوا] (١) هه ريه ک له
ټه نداماني کوږي ټومه نا. (امنا) (٢) که سيک که
دادگا هه ليده ټير يټ بو ټاگاليووني مالي
هه تيو يا که سيکي تر که پيوستي به ټه مين
هه يه. (امين) (٣) ناوه بو پياوان. (نام مردانه)

ټه مين بوون: [چاوگه، ت] (١) ټه رخه يان؛
ټه رخايه ن؛ له و شوينه ټه مين نيم: متمان هه
پينا که م: جيگاي مه ترسيه. (امين بودن) (٢)
جيي باوهږ بوون؛ دهست و چاو پاک بوون؛
دهست و چاو پاکي. (امين بودن)

ټه ميندار: [ټاوه لټاوي بک + ناوي بک] **فد:**
کارگير و سهرکاري ټاغا بو به ږيوه بردني کار و
خهرمان هه لگرتن؛ دهست و چاو پاک و
جيگاي متمان هه. (امين دار)

ټه مينداري: [ناو، به ره مه ي چاوگه] **فد:** (١)

دهست و چاو پاکي؛ (٢) کاري ټه ميندار. (٣)
شولي سهرکاري و خهرمان هه لگرتن له
گوندا. (امينداري)

ټه مينکر دنه وه: [چاوگه، ت] ترسږه واندنه وه،
برون ټه و دزانه ټه مين که نه وه: (ټارام کر دنه
وه، ټه رخايه نيان که ن)؛ گرتنه وه ي بارگيني
به ږولا بوو. (مطمئن کردن؛ آرام کردن)

ټه ن: [به ند] چه نده؛ چند؛ هه ندي؛ هيئد؛
(چقدر)

ټه ناب: [ناو] شيله؛ دداني پيشه وه ي ره شه ولاخ
ټه گهر پکه ويټ نيشانه ي ټه وه يه ته مه ني له
چوار سال به ره و ژووره. (دندان جواني گاو)

+ ټه ناز: (١) پاشگر: تووږدهږ؛ هاويژ؛ تير
ټه نداز: تير ټه ناز، ږيږدهږ. (٢) پاشگر:
پانکه ره وه؛ راخهږ؛ داخهږ؛ پانکر دنه وه ي
فهرش و راخستني بو پای ټه نداز؛ پا
ټه نداز؛ پايه ناز. (انداز)

ټه ناشتا: [ناو] (١) سبه ينان پيش به ر قليان
خواردن؛ له خوړيني. (ناشتا) (٢) ناشتايي؛
چاشت؛ خوردني به ياني؛ سبجانه؛ به ر قليان.
(ناشتايي)

ټه نام گيان: [ناو] ټازاي يک هينه ري له ش؛ ټازاي
ټه نام؛ ټازاي ټه ندام. (اعضاي بدن)

ټه نبارداري: [ناو] عه مارداري: (١) پيشه ي
ټاگاداري له هه مار و سهر حسابي شتي هه مار
کراو بوون. (٢) کرږي راگرتني هه رشت که
له هه مارا راگيري. (٣) زانستي هه مار کردن
و به ږيوه بردني کاري هه مار. (انبار داري)

ټه نبار کردن: [چاوگه، ت] عه مار کردن؛ دانان له
ټه نباردا. (له پوانگه ي زانستيه وه؛ کو کردنه وه)

و هه‌لچنين و ږاگرتن و پاراستنی هه-
 رکاللیک له هه‌مارا. (انبار کردن)
ئه‌نباری: [ناو+ئاوه‌لناو] (۱) عه‌مباری؛
 وه‌تاغیکي بچووک بو دانانی که‌ل‌وپه‌ل له
 مالدا؛ هه‌ماری. (انباری) (۲) هه‌ر شت ږاگیرو
 له هه‌ماردا؛ هه‌ر میوه یان خوارده مهنی که
 شیاوی هه‌مار کردن بیت؛ پیازی هه‌ماری؛
 پیړه‌لماسی ئه‌نباری. (انباری)
ئه‌نباری‌نارد: که‌نوو؛ شوینی عه‌مبار کردنی
 نارد. (انبار آرد)
ئه‌نبان: [ناو] هه‌مبان؛ هه‌مانه؛ هه‌وانه؛ هه‌قانه؛
 هه‌وان؛ هومبان؛ هه‌فان؛ هه‌نابنه؛ کیسه له
 پیستی خوشکراوی ورده حه‌یوان. (همیان)
ئه‌نپور: [ناو] مقاش؛ ئه‌مپور؛ پوولووگر؛
 ئامرازی دوو شاخه‌ی کانزایی بو‌گرتنی
 سکل و پوولووی ناور. (انبر)
ئه‌نپورده‌ستی: [ناو] پلاس؛ جوړیک‌گازی دهم
 پانه؛ بو‌بزمار دهره‌ینان و قرتاندنی سیم؛ له
 کاری سیمکینسی کاره‌بادا له نه‌وعیکي که
 ده‌سکه‌که‌ی روو‌کیشی لاستیکیه که‌لک
 وه‌رده‌گرن. (انبردست)
ئه‌نبوزه‌نی: [ئاوه‌لناو] ماددی؛ سه‌ربه‌ماک؛
 (دژی پزونی). (مادی)
ئه‌نپه: [ناو] هیندد؛ فد؛ عه‌مبه؛ (۱) داریکه
 هه‌میشه سه‌وز له شوینی گهرمدا ده‌پروی؛ (۲)
 میوه‌ی ئه‌و داره. (انبه)
ئه‌نتاری: [ناو] که‌وا. (لباس بالا تنه)
ئه‌نتوپه‌هت: [ناو، به‌ر] گومان لیکراو؛ جیی
 شک. (جای شک و شبهه)
ئه‌نتهر: [ناو] عه‌نتهر؛ جوړیک مه‌یموون.

(عنتر)

ئه‌نجام‌بوون: [چاو‌گه‌ت، به‌گا‌نامه‌ی؛
 جیبه‌جی‌بوون؛ ته‌واو‌بوونی کار؛ هاتنه‌کرن.
 (انجام شدن)

ئه‌نجام‌دان: [چاو‌گه‌ت، جیبه‌جی‌کردن؛
 پیکه‌ینان؛ پیک‌ثانین؛ ته‌واو‌کردنی کار؛ به‌گا
 ئارده‌ی؛ قه‌داندن. (انجام شدن)

ئه‌نچوجه: [ناو] ئه‌نچوجه‌ک؛ ناوکی هه‌رمی
 به‌برژاوی، که‌ده‌یتروکینن. (تخم گلابی
 بوداده)

ئه‌نجومه‌ن‌نارا: [ئاوه‌لناو] مه‌جلیس‌نارا؛
 که‌سیک که‌کوړ و مه‌جلیس ده‌پرازیته‌وه و
 گهرمی‌ده‌کا. (مجلس آرا)

ئه‌نجومه‌نی‌ئه‌ده‌بی: کوړی شاعیران و
 نووسه‌ران و وپژره‌وانان. (انجمن ادبی)
ئه‌نجومه‌نی‌به‌پړپوه‌به‌ری: لیژنه‌ی هه‌لسوور-
 اندن و کار ږاپه‌پراندن. (انجمن اداره کردن)

ئه‌نجومه‌نی‌شار: کوړی شوړای‌شار و به‌ر-
 پرسانی‌شاره‌داری؛ شاره‌وانی. (انجمن شهر)
ئه‌نجومه‌نی‌لادی: کوړی ئه‌ندامانی شوړای
 گوند. (انجمن ده)

ئه‌نجومه‌نی‌مال و مه‌دره‌سه: کوړ له‌گه‌ل
 به‌رپرسانی مه‌دره‌سه‌دا. (انجمن گرتنی
 دایک‌وبایی مندا‌له مه‌دره‌سه‌خانه و مدرسه)

ئه‌نجه‌ئه‌نجه: ئه‌نجن ئه‌نجن؛ له‌ت
 له‌ت؛ کوت کوت. (تکه تکه)

ئه‌نجیر: [ناو] هه‌نجیر. (انجیر)
ئه‌نجیر‌باوا: [ناو] مه‌وز. (موز)

ئه‌نداز: [پاشگر] (۱) توو‌پرده؛ هاو‌پژ؛ فرپیده‌ر؛
 (۲) ږاخه‌ر؛ داخه‌ر؛ پانکه‌روه‌ه،

وهك: پائه‌نداز. (پسوند)

+ **ئه‌ندازه:** [ناو]ئه‌نازه؛ قاس؛ هيند؛ راده؛ ميزان؛ حه‌د؛ قه‌د؛ قه‌را؛ پرپه‌پر؛ نه‌زياد نه‌كه‌م؛ نه‌شل نه‌توند. (اندازه)

ئه‌ندازه‌بوون: [چاوگه‌ت] كه‌وشه‌كاني من ئه‌ندازه‌ي پاي‌تون؛ به‌قه‌دبوون؛ پرپه‌پر‌بوون؛ به‌قه‌رابوون. (اندازه‌بودن)

ئه‌ندازه‌راگرتن: [چاوگه‌ت] [ب] زياده‌ره‌وي نه‌كردن؛ راده‌راگرتن؛ له‌حه‌د نه‌چوونه‌ده‌ر. (اندازه‌نگه‌داشتن)

ئه‌ندازه‌كردن: تاقى كردنه‌وه‌ي جل و به‌رگ و كه‌وش بو ئه‌ندازه‌بوون؛ سه‌ر پاستكردنى زور و كه‌مى؛ ئه‌ندازه‌گرتن. (پرو؛ اندازه‌كردن)

ئه‌ندازه‌گر: [ناوى بك] فد: كه‌سيك كه‌شتيك ده‌پيويت و سه‌نگيني (كيش) يان دريژايى و پانايى ديارى ده‌كات يان به‌قه‌د ده‌گريت يا پيك ده‌گريت. (اندازه‌گير)

ئه‌ندازه‌گرتن: [چاوگه‌ت] [به‌قه‌دگرتن؛ به‌راوه‌ردى شتيك له‌گه‌ل شتيكى‌تردا؛ پيگگرتن؛ پيوان و كيشان و گه‌ز كردن. (اندازه‌گرفتن)

ئه‌ندوك: [ناو]دارى به‌ينى دوو لوله‌پ؛ ناو دوک؛ ني‌ره‌ژن؛ دارى ني‌وه‌شه‌كه؛ داردوژه‌نگ. (چوب زبانه‌دار بالاي مشك)

ئه‌ندونيزي‌بايى: [ئاوه‌لناو+ ناو] (١) خه‌لكى ئه‌نويزى. (مردم اندونزى) زبانيان (زبان آنها)

ئه‌نده‌ر: له‌ناو؛ ژناقدا؛ هوئدور؛ جه‌ده‌نده‌ر جه‌د؛ پشتا و پشت. (اندر)

+ **ئه‌نده‌روون:** [ناو] فد: ناخى هه‌ر شت؛ ناو. (اندر)

ئه‌نده‌روونى: [ناو]ئه‌نده‌روون؛ هوئدور؛ ژوورى ماله‌وه؛ خانووى تاييه‌ت بو خيزانى مال؛ دژى بيروونى. (اندرونى)

ئه‌نده‌ك: [به‌ند] فد: (ف.مشه). هه‌نه‌ك؛ هينديك؛ هه‌نده‌ك؛ توژى؛ كه‌مى؛ نه‌ختى. (انك. كم)

ئه‌نده‌كو: [ناو]وينجه. (يونجه)

ئهراندن: [له‌چاوگه‌ي ئه‌نرين] تووره‌كردن و قه‌لس كردن. (عصبانى كردن)

ئه‌نه‌رپوك: [ئاوه‌لناو]جنگز؛ تووره؛ قه‌لس. (عصبانى)

ئه‌نه‌رپشه: [ناو]هه‌ندريشه؛ جوړيك-گيايه. (نوعى گياه)

ئه‌نه‌رين: [چاوگه] تووره و زوړبوون. (عصبانى شدن)

ئه‌نه‌زه‌لوک: [ناو]كولبه؛ كوخت؛ كوڅ؛ خانوچكه‌ي خراب. (كلبه)

ئه‌نفيه: [ناو] فد: تيكه‌لاويك له‌ئه‌جزا و هه‌ندى گيا بو هه‌لمژين و سه‌رخوش بوون؛ برنووتى؛ له‌تور كيبه‌وه هاتووه؛ برنى‌ئه‌وتى و اتا گياي لووت؛ گياي هه‌لمژين. (انفيه)

ئه‌نفيه‌دان: [ناو]قوتوو يان كيسه‌ي ئه‌نفيه تيكردن. (انفيه‌دان)

ئه‌هنگ: [ناو]پروپه‌ريكي نووسراو كه نووسراوه‌كه‌ي كون‌كرابى، و دروشم و نيشانه‌ي فابريكاي له‌سه‌رجه‌بعه (جه‌عبه) و ته‌ليسى كالا پي ده‌نه‌خشين. (انگ)

ئه‌هنگاو: [ناو]هه‌نگاو. (قدم)

ئه‌هنگر: [ئاوه‌لناو] سل؛ تووره؛ قوشقى؛ زيز؛ توراو. (عصبانى)

ئه ننگ لیدان: [چاوه گه، ت] (۱) مۆر و نیشان دانان له سه‌ر به‌سته و جه‌عه و ته‌لیسی پر له کال. (۲) تۆمه‌ت لیدان؛ ناوخسته سه‌ر که‌سیک. (انگ زدن)

ئه نگو تکه: [ناو] (۱) جوړیک تری. (نوعی انگور) (۲) گونگ؛ ئه‌نگوتک. (چونه) ئه‌نگوڤ: [ناو] تام؛ چیره. (طعم)

ئه نگووس بیانان: [چاوه گه، ت] قامک پیدانان؛ له جیاتی واژۆ به سه‌ری قامک مۆر به به‌لگه دانان. په‌نجه مۆر کردن. (انگشت زدن) (ب) په‌ژراندن.

ئه نگوست تیخستن: [چاوه گه، ت] (ب) شیواندن و ئاژاوه نانه‌وه؛ خو‌تیپه‌ه‌لقور تاندن؛ (ب) ده‌ست له‌کاری وهردان. (آشوب پیا کردن)

ئه نگوسته گه‌وره: [ناو] که‌له ئه‌مووست؛ تبلا مه‌زن؛ تلیا مه‌زن؛ قامکه گه‌وره؛ به‌ران‌ی؛ قامکی هه‌ره قه‌ویی ده‌ست وپا. (انگشت شصت)

ئه نگوستیه‌ی بیکاسه: ئالقه‌ی په‌نجه؛ ئه‌نگوستیه‌ی بی‌نقیم. (انگستر بی‌نگین)

ئه نگوستیه‌ی درومانی: ئه‌نگوسانه؛ قووچکه؛ کلکه‌وانه‌ی درومانی؛ سه‌رتلیک؛ هنگوستۆک. (انگستانه)

ئه نگوشت: [ناو] فد: قامک؛ ئه‌نگووس؛ تل؛ تیل؛ کلک. (انگشت)

ئه نگوشت نیشان: [ئاوه‌لناو] ئه‌نگوشت‌نوما. (انگشت‌نما)

ئه نگوشته‌ری: فد: [ناو] ئه‌نگوستیه‌ی؛ کلکه‌وانه؛ (انگستر)

ئه‌نگووس گه‌زین: (ب) په‌ژیوان بوونه‌وه؛ له‌حه سه‌ره‌تدا قامک بردن به‌ده‌ما و گازلێگرتن. (انگشت‌گزیدن)

ئه‌نگووس له سه‌ردانان: (۱) ده‌ست له سه‌ر شتی‌ک دانان و دیاریکردنی شتی دل‌خواز. (۲) هیمما به‌کاریا باسیک کردن و دیاریکردنی خالی‌ک له‌باسی‌کدا. (انگشت روی چیزی گذاشتن)

ئه‌نگووس نیگاری: [چاوه گه، ت] (۱) وینه هه‌لگرتن له هیل‌ی سه‌ر قامک بو‌دو‌زینه‌وه‌ی خاوه‌نه‌که‌ی. (۲) وینه هه‌لگرتن له جی‌ی شوینی سه‌ریه‌نجه بو‌دو‌زینه‌وه‌ی دز و خراپه کار. (انگشت نگاری)

ئه‌نگووسه براتوته‌له: تبلی په‌نای قامکه توتوله. (انگشت چه‌ارم)

ئه‌نگووسه ناوگین: [ناو] تبلی ناوه‌راست؛ زه‌رپه‌قوتوه؛ به‌رزه‌ملی؛ تلیا ناوین. (انگشت وسط)

ئه‌نگووسی: قامکی‌ک. (ب) که‌می‌ک. (یک انگشت)

ئه‌نگووسی ئیشاره: ئه‌نگووسی شاده؛ دو‌شاو مژه. (انگشت سیابه)

ئه‌نگه‌بین: [ناو] فد: (۱) هه‌نگوین. (عسل) (۲) شیرهی گه‌ژه‌نگه‌بین. (گزانگبین)

ئه‌نگه‌چه‌ری: بی‌چه‌یا؛ بی‌شه‌رم. (بیشرم) ئه‌نگیر: [ناو] تری. هه‌نگور. (انگور)

ئه‌نوش: نوش؛ (ب) نوشی گیانت‌بی؛ به‌گیانت‌خۆش و گه‌وارابی. (نوش)

ئه‌نوخته: [ناو] پاشه‌که‌وت. (اندوخته) ئه‌نوخته‌کار: [ناو، بک] پاشه‌که‌وت‌کار.

(اندوخته گر)

ئه نووخته كـردن: [چاو گه، ت] پاشه كه وتكردن. (اندوخته كردن)

ئه نيشه: [ناو] (۱) بىر؛ هوش؛ فكر؛ خه يال. (اندیشه) (۲) ترس؛ خوف. (ترس)
ئه نى گه ش: [ئاوه لئاو] (۱) پروو خوش، (۲) جوان؛ قه شه ننگ؛ خوشكوك؛ نيوچاو كراوه. (بشاش؛ زيبا)

+ ئه نيماتور: فد: [ناو، بك] كه سيك كه فيلمى كارتون (ئه نيمه يشين) دروست ده كات. (انيماتور)

+ ئه نيمه يشين: [ناو] اند؛ فد: فيلميك كه به وينه گرتنى په يتا په يتا و له سه ريه ك له شتى بيگيان وه ك بوو كه چينى و وينه ي نيگار كيشى چيده بى. (كارتون)

ئه نين: داد و هاوار و پروو. (داد و هوار)
ئه واره: [ئاوه لئاو] ئاواره؛ ئه راكيل؛ دهر به دهر؛ سه رگه ردان؛ بيئه نوا؛ دهر وه دهر؛ ته ره؛ هه لوهدا؛ په ره وازه. (آواره)

ئه واره يى: [به ره همى چاو گه] ئاواره يى؛ دهر به دهرى؛ بى ئه نوايى؛ بييجيگه و ريگه يى. (آواره اى)

ئه وازين: [ناو] وازن؛ زريان. (باديكه از شمال- ميوزد)

ئه وباش: [ناو] عد؛ فد: ئه لوات؛ هه تيومه تيو؛ به ره لا؛ ئه لوجه لو؛ لات و لووت؛ بيسه روپا؛ ويلگه رد؛ رووته و پيوته؛ هه رزه؛ گه ده و گوده؛ سووك و چرووك؛ شه پراتان و شه پروفوش. (اوباش)

ئه وباشى: فد: [به ره همى چاو گه] ره وشتى

ئه وباش؛ كارى ئه وباش؛ شه لاتى؛ شه پروفوشى؛ شه پراتانى. (اوباشى)

ئه وباشيگه رى: [ناو، به ره همى چاو گه] لاتى؛ ئه لواتى؛ ئه لواتى؛ ويلگه ردى. (اوباشگرى)
ئه به رى: [ناو] ليفه ي بچووك. (لحاف كوچك)

ئه وپه ر: [ناو] ئه وسه ر؛ ئه و به ر؛ نيهايه ت. (نهایت)

+ ئه وت: [ناو] اند؛ فرد؛ فد: (۱) ئاوت؛ توپ چوونه دهر له سنوورى كايه ي ولييال و فووتبال و باسكيتبالدا. (۲) وه دهر نان؛ چوونه دهر يان له كايه يان له كيهركى قرت (قت) بوون. (اوت)

ئه وتا: [ئاوه لئاو] هاوتا؛ هاوئه ندازه. (همتا)
ئه وتو: [به نده ت] وا؛ وه ها؛ شياوى باس؛ كاريكى ته وتوى نه كرد؛ كاريكى گرینگ و شياو و به رچاوى نه كرد؛ به چه شنيك؛ به - جوړيك. (مهم؛ شايان گفتن؛ به نوعى)

ئه وته ته وت: وه ره وه ر. (وعو)
ئه وتين: [چاو گه] وه رين. (وعو كردن)
ئه و جارىش: ئه مجارىش؛ هه ميسانه كه؛ هه - مديسان. (دوباره)

ئه و جن: [ناو] جوړيك سه خته داره. (نوعى درخت)

ئه و دونيا: دونياى پاشمه رگ؛ ئاخيره ت؛ (آن جهان) (۲) دونياييك كه تيبداين؛ ئه و دونيا چند بيوه فايه؛ ئه م دونيا چند بيوه فايه. (اين- جهان)

ئه و دم: [به نده ت] ئه و وه خت؛ ئه و كات. (آنوقت)

ٺه وراف: [ناو] هه وريڪ که بارائيڪي که می پيوه بي. (ابر کم باران)

ٺه وراقچي: [ناو] که سيڪ که که رهسته ي کون و ٺه وراقی دهر و شيت. (اوراچي)

ٺه وراقی: [ٺاوه ٺاوا] (۱) (ب) شهق - وشر. (۲) ليڪ هه لوه شاهه؛ له به ريه ک دهره اتوو. (۳) شياوي ليڪ هه لوه شاندين. (۴) [ناو] دوو کاني فروشتني که رهسته گهلي هه لوه شاهه. (اوراقي)

ٺه ورام: [ناو] روايي؛ سازگاري؛ دروستي. (سازش)

ٺه ورترشڪي: [ناو] هه وره تريشقه. (رعد ويرق؛ آسمان قرمبه)

ٺه وروڙ که: [بهند] ٺه مڙو که؛ ٺيمڙو؛ ٺه مڙوڙگارہ: (امروزه)

ٺه وروو: [ناو] مه لاشو. (سقي)

ٺه وره مه زدا: < ٺهورا مه زدا. (اهورا مزدا)

ٺه وره ننگ: [ناو] (۱) تهختي شايه تي؛ شڪو. (اورنگ) [ناو] (۲) تيگه يشتن؛ فامين. (فهميدن)

ٺه وريشم: [ناو] ٺار مووش؛ هه وريشم. (ابريشم)

ٺه وزه ل: له ٺاوه ز به واتاي عه قله وه وه رگيراوه. فره زان؛ زانا؛ (په يوه ندي به ٺه فزه لي ٺاره ويه وه نبيه) (دانا)

ٺه ووشان: [ٺاوه ٺاوا] هاوشان. (هم شان)

ٺه ووشين: < ٺه قشين.

ٺه ووشو: ٺيشه ف؛ ٺه مشه و؛ شه ويڪ که ٺييد اين. (امشب)

ٺه ووقاس: [بهند] ٺه وه نده؛ هيئده؛ ٺه ٺه نده. (ٺقندر)

ٺه ووقه: [ناوت] ٺاوقه؛ شالو؛ هيئرش؛ توو شبوون. (حمله؛ بر خورد)

ٺه ووقه دبوون: ٺاوقه دبوون؛ هاو ٺه نده؛ هاوشان. (هم قد)

+ ٺه وک: کابرا؛ هين؛ وانپک؛ يارو. (يارو؛ چيز) ٺه وکات: ٺه وساء؛ ٺه وهخت. (ٺوقت)

ٺه وکردنه وه: [چاو گهت] ٺه وکرتنه وه؛ ٺاوه لاکردن؛ درانه ٺه وه که واتا دهر گاهه بکه وه. (باز کردن)

ٺه وکوي: [جيناو+ناو] ٺه وک؛ کابرا؛ يارو؛ وانپک؛ هين. (يارو؛ چيز)

ٺه وگار: [ٺاوه ٺاوا] په ريئشان؛ په شيو؛ دل به خه م؛ زگار؛ کز. (مغموم)

ٺه وولاد: [ناو] عد؛ فد؛ زاروڪ؛ مندال؛ فرزه ندي کور و کچ؛ عه ولاد. (اولاد)

ٺه وولا ولا: [جيناو] ٺه ملاو ٺه ولا؛ ٺه يلاو ٺو ولا. (اينطرف و آنطرف)

ٺه وولهو: [ناو] لافاو؛ سيلاو؛ له هي. (سيلاب)

ٺه ووله يي: [ناو] خاتر جه مي؛ ٺه رخوايه ني دنيايي؛ بر روايي؛ متمانه؛ جيي ٺيحتييار. (اطمينان)

ٺه وونه: (۱) ٺي قاس؛ هيئده؛ ٺه و نده؛ (اينقدر) (۲) ٺه وه که سه نه. (او نه)

ٺه وه خته: [بهندت] ٺه وه کاته؛ ٺه وه زمانه؛ ٺه وه ده مه. (ٺوقت)

+ ٺه وه: [ناو] شه ونم؛ خوناوه. (شبنم)

ٺه وه ٺاماي: [چاو گهت] هاتنه وه؛ گه رانه وه. (برگشتن)

ٺه وه ٺيس: دوزره وه. (بيداکنده)

ٺه وه ٺيس ته ي: ٺيس ته ي وه؛ دوزينه وه. (بيدا کردن)

ئهوه پراي: [چا وگه، ت له بواردان، په پرينه وه. (گذشتن)]

+ ئه وه تا: [جيناو] تپهي، ته قه قه؛ قا؛ فايه؛ ها؛ هاني؛ همه سا؛ همه تا؛ هه تا؛ تاتاني؛ ئينه؛ ته وه تاني؛ خويه تي. (اينهاش؛ خودشه)

ئه وه تا وای: [چا وگه، ت] قاليوون؛ تاوانه وه؛ تاتيوان؛ توانه وه. (ذوب شدن)

ئه وه تاني: ته وه تا؛ ته وه تپهي؛ قه يه؛ ته يه سه؛ يه سه؛ ته وه سه؛ خويه تي؛ خويه سي. (اين است)

ئه وه تاهي: خويه سي؛ ته وه تپهي؛ خويه تي. (خودش است)

ئه وه تي: ته وه تي توم ديوه هيچ كه سم وه بيري نايه؛ له و كاته وه. له وه تي. (از انوقت)

ئه وه تپهي: ته وه تاني؛ خويه سي. (اينست)

ئه وه سيای: (۱) هه سانه وه. (استراحت)

(۲) هه په سان. (زيان بند آمدن)

ئه وه كان: هينه كان؛ ته واني دي؛ شته كاني تر. (ديگران؛ چيزها)

ئه وه گورې بي: (ب) ته وه دهر دي بي؛ ده پرو ده ي حه ق ي خويه تي؛ مافي خويه تي. (حقتش همين بود)

ئه وه نده: ته وه هينده؛ ته ونه. (آنقدر)

ئه وه نده ي: [به ند] هينده ي؛ ته ونه ي؛ به قه د. (آن قدر؛ هر چقدر)

ئه وه ها: (۱) ئاوا؛ وا. (اينطور) (۲) [جيناو] ته وه ها؛ ته وه تا؛ ته وه هاي؛ ته وه تاني. (اينست)

ئه وه يه: ته وه سه؛ خويه تي. (خودش است)

+ ئه وي: [جيناو ي تاكي مي] ته وي گوته من؛ ته و ژنه به مني گوت. (او براي زن)

ئه وي ستاي: (۱) زباني كه تاوي ستاي (پينووسراوه. (۲) پيوه نديدار به تاوي ستا كتيبي ديني زهرده شته وه. (اوستايي)

ئه وي ستي: [به ند] ئيستا؛ ئيسته؛ ئيسه. (حالا)

ئه وي ستيكه: [به ند] ئيستاكه؛ ئيسته كه. (حالا؛ حالاكه)

ئه ويسك: ناوي بالنده ييكه. (نام پرنده ايست)

ئه وي شان: [جيناو] ته وان. (ايشان)

ئه وي كه: (۱) ته وي ديكه؛ ته وي دي؛ ته وي تر. (آن يكي) (۲) ته و كه سه. هه ركه سيك؛ ته وي كه نه ييت به شي ده خوريت. (هر كسي)

ئه وي ندر: [به ند] ته قينده ر؛ ته وي؛ ته وجيگا. (آنجا)

ئه وي ندر ي: [به ند] ته وي؛ ته قينده ر ي؛ ته وجيگايه. (آنجا)

ئه ويها: هو ته وه. (آنست)

ئه هالي: [ناو] فد: جه ماوه ري دانيشتوي جيجاييك؛ (ته و شاهي ماهي ميسره ته هالي له ربي سجوود) « نالي » (اهالي)

ئه هرامي ميسر: [ناو] فد: سي هيره مي به ناوبانگي ميسر. (اهرام مصر)

+ ته هل: [ئاوه لئاو] مناله كه ي زور ژير و ته هله؛ ئارام؛ ژير. (آرام)

ته هل و عه يال: [ناو] فد: (ب) ژن و مندا ل؛ خاو خيزان؛ عال و عه يال. (اهل و عيال)

ته هلي: [ئاوه لئاو] فد: رام؛ ده سته مو؛ كه وي. (اهلي)

ته هلي به قيه: [ناوت،] (ته هلي باقيه. (ب) خه يات. (اهل بخيه)

ته هلي ته سه نون: [ناوت،] (ب) سونني

مہ زہب. (اہل تسنن)

تہ ہلی تہ شہ یو؎: فد: [ناوت،] (ب) شیعہ
مہ زہب. (اہل تشیع)

تہ ہلی تہ قوا: فد: [ناوت،] (ب) تہ وہی لہ
کاری دژی دین خوئی دہ پاریزیت. (اہل
تقوی)

تہ ہلی حال: فد: [ناوت،] (۱) تہ ہلی زکر و
عیرفان و سو؎یگہری. (۲) (ب) باحال: خو؎ش
گوزہ ران؛ خو؎ش رابویر (اہل حال)
تہ ہلی حہق: فد: [ناوت،] (۱) لایہ نگری
عہ دالت و حہق و راستی. (۲) پہ یرہوی
دینی حہق. (اہل حق)

تہ ہلی دل: فد: [ناوت،] (ب) خو؎شبار لہ
ہہ لسو کہ وتدا؛ کہ سیک کہ بہ دلئی خوئی
دہ ڈی؛ زیاتر بو؎ خو؎ش رابواردن و دلداری بہ
ہہ موو ماناییکہ وہ؛ خاوهن دل؛ تہ ہلی کہ یف.
(اہل دل)

تہ ہلی عیبادت: فد: [ناوت،] (ب) کہ سیک کہ
تہرکی دینی خوئی بہ یرپوہ دہ بات. (اہل
عبادت)

تہ ہلی قہ لہم: فد: [ناوت،] (ب) نووسہر؛
تہ دیب؛ قہ لہم بہ دست. (اہل قلم)

تہ ہلی قہ ناعت: فد: [ناوت،] (بو؎ تہ ہلی
قہ ناعت لہ پلاو خو؎شترہ دانو؎ک) "شیخ
رہزا". رازی و دست پیوہ گر. (اہل قناعت)

تہ ہلی کتیب: فد: [ناوت،] (۱) (ب)

پہ یرہ وانی پہرتووکی ٹاسمانی. (۲) ہو؎گری
موتالا و کتیب خویند نہ وہ. (اہل کتاب)

تہ ہلی مہ نقہل: فد: [ناوت،] (ب) تلیاکی؛
تریاکی؛ تہ ہلی بافوور؛ تہ سرار کیش؛ بافووری؛

وافووری. (اہل منقل)

تہ ہلی نہ زہر: [ناوت،] [خاوهن را. (ب) پسپو؎ر
لہ کاریکدا. (اہل نظر)

تہ ہلی وہ فا: (ب) وہ فادار؛ تہ مہ کدار؛ باوہ فا.
(اہل وفا)

تہ ہوورہ: ٹاھورا. (اھورا)

تہ ہوورہ مہ زد: [ناو،] (۱) ٹاھورامہ زدا. (۲)
رووناکی بہرزی گہورہ؛ خودا لہ ٹایینی زہ-
رہدشتدا. (اھورا مزدا)

تہ ہوہن: [ٹاوه لئاو] ٹارام؛ لہ سہرخو؎؛ ژیر؛
ھیور (آرام)

تہ ہہک: [ناو] ٹاھہک؛ قسل؛ تہ ہاک. (آھک)
تہ ی تہ ی: ٹای ٹای؛ وشہی سہرسوورمانہ؛
ٹائی ٹاھہ شیت بووگی. (آی آی)

تہ یا: [ناو] ٹایہ؛ دایہ؛ دایک. (مادر)
تہ یتہ: ہہ یتہ: [ناو] پولیس؛ ژاندارمہ.
(ژاندارم پولیس)

تہ ی چہ: تہ ی چی؛ تہ دی چی. (پس چی)
تہ ی چی: تہ دی چی؛ تہ ی چہ. (پس چہ)

تہ یدز: اند؛ فد؛ فرد؛ [ناو] نہ خو؎شینی لہ کار
کہوتنی ہیزی بہرگری و چارہ سہری لہ
لہ شدا کہ دہ یتہ ہوئی چاک نہ بوونہ وہی
برین و نہ خو؎شینگہ لی تر، لہ کاری سہر
جییی لہ گہل نہ خو؎شینداری تہ یدزیدا تووشی
مرو؎ق دہ یت یان لہ ریگای خوینی
تہ یدز بہ وہ تووشی مرو؎ق دہ یت. (ایدز)

تہ یدزی: [ٹاوه لئاو] دووچاری تہ یدز ہاتوو.
(ایدزی)

تہ یدہر: [بہند] ٹیرہ؛ ٹیستا. (اینجا؛ حالا)
تہ یدی: [ٹامراز] تہ دی؛ تہ یتر؛ تہ تر؛ ٹیدی؛

ئەیدی بەسمە: ئیتر بەسمە. (دیگر)
ئەیرە: [بەند] ئییرە؛ ئەگرە؛ فیری. (اینجا)
ئەپرۆ: < ئەپرۆ. (ای داد)
ئەیزەد: [ناو] خودا؛ یەزدان؛ پەروردگار.
 (ایزد)
ئەیزەدی: [ناو] ئیزەدی؛ خودایی؛ خودا
 پەرەست. (ایزدی)
ئەیزەن: [بەند] فد: لە (ئەیزەن) ی فارسی
 وەرگیراوه، دیسان؛ دووبارە؛ هەمدیسان؛
 هەمیسان. (ایضاً؛ دووبارە)
ئەیزی: دەبیزی؛ دەلیی؛ چما؛ وابزانم. (ب)
 وادەزانی؛ وابزانم. (می گوئی؛ گوئی)
ئەیی سووتام برژام: ناوی گەمەییکی مندالانە.
 (نام بازی است)
ئەیفەز: [ئاو] ئاوامادە. (آماده)
ئەیفەزانەدن: [چاوەگەت] ئامادەکردن؛
 تەیارکردن. (آماده کردن)
ئەیفەزین: [ناو] ئامادەیی؛ تەیاریی؛ حازری.
 (آمدگی)
ئەیلان: ئەملا؛ ئیلا؛ لای نزیکتەر؛ دزی ئوولا
 و ئەولا. (اینطرف)
ئەیلان: بوبانگکردنی کۆمەلی پیاو؛ گەلو.
 (برای صداکردن جمعی مرد)
ئەیلی: بوبانگکردنی کۆمەلیک ژن. (برای -
 صداکردن جمعی زن)
ئەین: [ناو] هەین؛ هەینی؛ جوعمه. (جمعه)
ئەینا: [بەند] ئەگینا؛ ئەگەرنا؛ دەنا. (اگر نه)
ئەینوو: هەینی. < ئەین. (جمعه)
+ ئەیه: [بەند] (۱) ئایا؛ داخو؛ داخوم؛ داخوا.
 (آیا) (۲) ئەمه؛ یه؛ ئەهه. (این)

ئەینی: [ناو] ئەوینی؛ ئەینی؛ حەزلیکەری؛
 خوشەوێستی؛ مېهرەبانی. (عشق)
ئەیلیس: [ناو] یونان؛ عد؛ فد: وشەیی یونانی
 دیابۆلوس؛ واتا دووزمان؛ درۆزن؛ شەیتان؛
 (ب) شەیتان. (شیطان)
ئەیتالیایی: (۱) پێوەندیدار بە ئیتالیایە.
 (۲) خەلکی ئیتالیا و زمانیان. (ایتالیایی)
ئەیتانۆل: [ناو] فرد؛ فد؛ اند: جەوهەری شەراب؛
 ئەلکۆلی خۆراکی؛ لە هەلمەتکین کردنی
 (تەقتیری) شەراب بە دەستدیت. (اتانول)
ئەیتراک: [ناو] ئەترەش؛ زراو؛ زەندەق؛
 زراور. (کیسه صفر؛ زهره)
ئەیتقات: [ناو] ئەتقاد؛ لە ئەتقادی ئارەبویە
 هاتوو؛ باوهر؛ عەقیدە؛ ئیمان؛ پروا. (اعتقاد)
ئەیتوان: [ناو] هیتوان؛ جووتیار. (شخم زن)
+ ئەیتوود: اند؛ فرد؛ فد: [ناو] دەستەواژەیی
 نیگارگەرییە، موتالای سەرەتایی؛ گەلألەیی
 تەرپراخی سەرەتایی؛ مەشق لە بابەت
 نیگارکێشییەوه. (اتود)
ئەیتون: [ناو] کویر. (کور)
ئەیتوون: [ناو] دووژە؛ جەهەنم. (جهنم)
ئەیتیر: [ناو] تراویکی بېرەنگە و هەلچوک؛ بون
 پێوهکردن و هەلمزینی دەبیتە هوێ لە سەر
 خو چوون و بیهوشی. (اتر)
ئەیحارەدار: [ناو] فد: کەسێک کە شتیک بو
 ماوه بیک بە ئیحارە دەگریت. (اجاره دار)
ئەیحارەداری: [ناو] فد: بارو دوخ و کاری
 ئیحارە دار. (اجاره داری)
ئەیحارەنامە: [ناو] فد: نووسراوەی شەرت و
 شرووتی هەر شتی ئیحارەیی. (اجاره نامه)

ئىجارە نشىن: [ناو] **فد:** دانىشتوو لە مالى به كرىگىراودا؛ تىبىنى: ئىجارە و كرى پر به پر يەك نىن باغ و بىستان زياتر به ئىجارە دە گىرىت نه به كرى، پياو به كرى دە گىرىت نه به ئىجارە. (اجارە نشىن)

ئىجارە يى: [ئاوھلناو] **فد:** (۱) دانراو بو ئىجارە. (۲) ئىجارە كراو (اجارە اى)

+ ئىجازە: [ناو] **فد:** لىگەرپان؛ بوار؛ ئىزن؛ (وھك: ئىجازە ي مەرھەسى، ئىجازە ي رويشتن، ئىجازە ي دانىشتن). (اجازە)

ئىجازە نامە: [ناو] **فد:** نووسراوھى ئىزن پىدان؛ پەرمانه؛ جەواز؛ رەوادىد؛ ويزا. (اجازە نامە)

ئىجبارى: [ئاوھلناو+ناو] **فد:** ئەم وشە يە ئارەبىيە: لە رپوى ناچارىەوھ؛ لە رپوى نا عىلاجىەوھ؛ (ب) دوو سال ئىجبارى (سەربازى) خزمەتى وەزىفە ي عەسكەرى. (اجبارى)

ئىجباروھرى: [ناو] تىشكى خورەتاو؛ تىرىژ؛ (اشعە خورشىد)

ئىچك: [ناو] دارىكى سەر به قولاپە لە سەر گورىسى دە بەستن. (حلقە چوبى كە بە سر طناب مى بندند)

ئىچ قەلا: [ناو] ئوچ قەلا؛ لە تور كىيەوھە هاتوو، ناوى سى قەلا بە دەم يە كەوھ كە مىرى رەواندوز درووستىكردوھ. (سە قلەھ)

ئىحتىاجى: دەستكورتى؛ پىويستى؛ ئاتاجى؛ ناتەواوى؛ حەوجە يى. (محتاجى)

ئىختىيار: [ناو] **عد؛ فد:** (۱) جىي باوهر. قسە كەت جىي ئىختىيارە. (۲) كەسايەتى مالى؛ بە ئىختىيارى تو بانگ قەرزى پىدام.

(۳) پارە ي تەرخان كراو لە دەولەتدا؛ ئىختىيارى دەزگاي كارەبا چەندە يە؟ (۴) رەواج؛ بر؛ ماوھ؛ ئىختىيارى پاسپورتە كەم سبە ينى تەواو دە بىت. (۵) بەرپىزى و كەسايەتى؛ پياويكى بە ئىختىيارە. (اعتبار)

ئىختىياردار: **فد:** (۱) بەلگە يىك كە ماوھى بە سەرنە چوو بىت. (۲) [ئاوھلناو] جىي باوهر. (۳) موختەبەر و داراي كەسايەتى و رىز. (اعتباردار)

ئىختىيارى بانكى: بە پىي فورمگە لى بانكى و شىوھى موعامەلە ي موشتەرى، بانك رادە ي باوهر پىكراوى بە كەس يان شەرىكە يىك دىارى دە كا. (اعتبار بانكى)

ئىختىرام: [ناو] **عد؛ فد:** رىز؛ حورمەت. (احترام)

ئىختىنا: [ناو] حالەتى بە حىساب هىنان؛ لا لىكردنەوھ؛ بەراخوھدان؛ ئاوپ لىدانەوھ. (اعتنا)

ئىحسان: [ناو] **عد؛ فد:** (۱) ناوھ بو پىاوان. (نام مردانە) (۲) ئىسحان؛ خىر و چاكە. (احسان)

ئىحيا كردنەوھ: وشە ئارەبىيە و زور جار لە- دىوانى مەولەویدا هاتووھ؛ ئەحيا كردنەوھ؛ بوژاندنەوھ؛ زىندوو كردنەوھ؛ هىنانەوھ حال؛ (احيا كردن)

+ ئىختىيار: [ناو] **عد؛ فد؛ تد:** (۱) دە سە لات؛ سەرىشك بوون. (۲) هوش؛ بى- ئىختىيار كەوتن؛ بىھوش كەوتن. (اختيار)

ئىختىياردار: [ئاوھلناو] خاوەن؛ بە دەست بوون؛ دەسە لاتدار؛ باوكم ئىختىياردارمە هەرچى بلى وا دە كەم. (اختياردار)

ئىخدان: [ناو] (۱) يەغدان؛ جىگای ليياس و شتوو مەك، (صندوق) (۲) جىگای سهھول. (يخدان).

ئىخدان: [چاوغەت، چۆك پىدادان و خەواندىنى و شتر؛ لە توركى پراھاتووہ؛ يخدان. (خوابندن شتر)

ئىخسىرى: [ناو] دىلى؛ كوڤلەتى؛ زىندانى؛ بەندى. (اسارت)

ئىخە: [ئامرازى دەنگ] بو دەنگ دانى مەر و بزى. (صدایی برای دور کردن بز و گوسفند)
ئىخە: [ناو] يەخە؛ يىخە؛ بەرۆك. (يقه)

ئىخە و بەرۆك: [ناوت] يەخە و بەرۆك؛ سىنگ و بەرۆك. (يقه و سرسینه لباس)

ئىخە و بەرۆك: [ناوت] يەخە و بەرۆك؛ سىنگ و بەرۆك. (يقه و سینه)

ئىدارەجاتى: [ناو] كەسىك كە لە ئىدارەدا ئىش دەكات. (اداره اى)

ئىدارى: [ئاوھلناو] **فد:** (۱) كارى ئىدارى، سەيارەى ئىدارى؛ كەسىك كە لە ئىدارەدا دەوام دەكات؛ (۲) پەيوەندىدار بە ئىدارەوہ. (ادارى)

ئىدز: [ناو] نەخوشىنى لە كار كەوتنى ھىزى بەرگرى لە ويرووس و ھوور ك كە دەبىتە ھوى چاك نەبوونەوى زام لە لەشدا. (ايدز)

ئىدزى: [ئاوھلناو] كەسىك كە نەخوشىنى ئىدزى ھەيە. (ايدزى)

ئىدوون: [بەند+ناو] ھەنووكە؛ ئەلغان؛ ئىستەنھو. (حالا)

ئىدەك: [ناو] يەدەك؛ ئامرازى رەچاوغىراو بو جىگوركى لەگەل ئامرازى پەك كەوتوودا.

(يدك)

ئىدەك: [ناو] يەدەك؛ چارەوىيى زيادى بەدوای سوارەوہ بو جىگوركى و ھىلاك نەبوونى ئەسپى ژىر پكىف. (يدك)

ئىدەن: ئەمەسە؛ ئەمەيە. (اين است)
+ ئىرادە: [ناو] ھىزى زال بەسەر دەرووندا.

(اراده)

ئىرادە كردن: [چاوغەت] ھىمەت كردن و لە خوبريان؛ عەزم جەزم كردن بو كردنى كارىك. (اراده كردن)

ئىرانى: [ناو + ئاوهلناو] خەلكى ئىران؛ پەيوەندىدار بە ئىرانەوہ. (ايرانى)

ئىرچ: بە ھادار؛ بەنرخ؛ (باززش)
ئىردانە: [بەند] ئىرانە. (اينجا)

ئىردەك: [ناو] ئىدەك؛ يەدەك. (يدك)
ئىرش: [ناو] ھىرش؛ پەلامار. (حمله)

ئىرشت: [ناو] ھىرش؛ ھەلمەت. (يورش)
ئىرگا: [ناو] ئاگرگا؛ ھىرگا. (آتشگاه)

ئىرلەندى: [ناو + ئاوهلناو] (۱) زانى سەلتى. (۲) خەلكى ئىرلەند؛ پەيوەندىدار بە ئىرلەندەوہ.

(ايرلندى)

ئىرنگە: [بەند] ئەلغان؛ ئىستا. (حالا)
ئىروكووشن: [ناو، بك] ئاور كووزىن. (آتش خاموش كن)

ئىرەتى: [ئاوھلناو] بىتىن؛ بېھىز؛ خۆنەگر. (بى استحکام)

ئىرەل: [ناو] (ئىرەلماسى)؛ لە تورور كىيەوہ ھاتووہ، (بىر؛ زەوى + ئالما؛ سىو) يارەلماسى؛ سىوك؛ يەرەلماسى؛ كارتول؛ كارتوپى؛ پەتاتە؛ سىف زەمىنى؛ سىب زەمىنى؛ كارتىنە؛

هیره لَماسی؛ کرتوپل؛ پوتیه؛ کارتینک؛
کرتوفل؛ پتیه. (سیب زمینی)
ئیره وان: ناوی پتیه ختی ئهرمه نستان. (شهر
ایروان)

+ **ئیره یی:** (۱) خه لکی ئیره. (اهل اینجا)
(۲) [ناو، بهرهمی چاوه] به خیلی؛ به غیلی؛
به خیلی. (حسادت)

ئیریس: [ناو] سه روکی فه له کان. (رهبر
عیسویها)

ئیز: [ناو] **تد؛ فد:** شوین؛ چیپا. (رد)

ئیز: [جینا] ئه مه. (این)

ئیزافه: [ناو] **فد:** ئه م وشه یه فارسییه به لام
زور باوه، زیاد کردن؛ زور کردن؛ زورتر له
پیویست؛ لیباسی ئیزافی، نانی ئیزافی،
عه لاهه؛ زیادی؛ ئیزافه له حقه که می خوی
ده تمه نم پیدا؛ زیاتر له ئه اندازه می دیاری
کراو؛ ئیزافه بار؛ دوو به ئیزافه می سی ده کاته
پینج. (اضافه)

ئیزافه کار: [ناو] کاری زیاتر له ماوه می دیاری
کراو. (له ئیدارات باوه). (اضافه کار)

ئیزافه کاری: [ناو] (۱) کارکردنی زیاتر له
پاده می دیاری کراو. (۲) پاره ییک که بابه تی
ئیزافه کار وهرده گیریت. (اضافه کاری)

ئیزافه کردن: [چاوه، ت] خستنه سهر؛
زیاد کردنه سهر؛ له ماتماتیکدا دوو ره قه م یا
زیاتر کوم کردنه سهریه ک؛ عه لاهه کردن.
(اضافه کردن)

ئیزدان: یهزدان. (یزدان)

ئیزدی: [ئاوه لئاو] په بره می دینی ئیزدی؛
ئیزده می؛ یهزیدی به هله و تراوه. (ایزدی)

ئیزدین سهری: [ناو] جوریک بووزوو. (نوعی
بافته از پشم بز مرغز)

ئیزگومکردن: [چاوه، ت] شوین گومکردن.
(رد گم کردن)

ئیزگه: [ناو] شوینی ویستان؛ ئیزگه؛ ئیستگا؛
ویستگه. (ایستگاه)

ئیزمک: [ناو] بیرو؛ نه خوشینیکی بیستییه.
(اگزما)

ئیزن خواستن: داوای ئیجازه کردن؛ داوای
ئیجازه می رویشان و خودا حافیزی کردن
له کاتی دهر که وتن له کوپیکدا. (اجازه گرفتن)
ئیزن دان: [چاوه، ت] ئیجازه دان؛ (ب)
مه ره خهس کردن؛ ئیختیار پیدان. (اجازه
دادن)

ئیزده: [ناو] ئیزده؛ خودا. (خدا)

ئیزه دی: [ئاوه لئاو]؛ (۱) خودایی. (۲) سهر به
دینی ئیزه می که به هله به یهزیدی
به ناوبانگن؛ چوونکا زور له پیش یهزید دا ئه و
ئاینه هه بووه. (ایزدی)

ئیزهن: [جینا] ئه مه سه. (اینست)

ئیزیره: [ناو] بهند [دوینی]. (دیروز)

ئیزینگ وان: [ناو] ئیزینگ فان؛ دارپ و دار
کو که ره وه. (هیمه چوب جمع کن)

ئیزهن: [ناو] چاچه؛ بنیشت؛ به نووشت؛
به نیشت. (سقر)

ئیساکوونی: [بهند] ئیستا کوونی؛ ئه ویستاکه.
(الان)

ئیساولا: [بهند] له ئیستا به ولاره؛ له مه و دووا.
(منبع)

ئیسپات کردن: [چاوه، ت] **عد؛ فد:** دهر خستن

و سه‌لماندنی پاستی و دروستی مه‌به‌ستی به
سه‌نه‌د و به‌لگه‌وه؛ چه‌سپاندن؛ سه‌لماندن؛
(بادلیل قبولاندن)

ئیسپاگیتی: [ناو] ایتالیایی د؛ **فرد؛ اند؛ فد:**
خوراکی که له هه‌رشته فه‌ره‌نگی دروست
ده‌بی. (اسپاگتی)

ئیسپانیایی: [ئاوه‌لئاو+ناو] (۱) پیوه‌ندی‌دار
به ئیسپانیاهه. (۲) خه‌لکی ئیسپانیا و
زمانیان. (اسپانیایی)

ئیسپانیولی: [ئاوه‌لئاو+ناو] ئیسپانیایی؛ خه‌لک
و زبانی دانیش‌توانی ئیسپانیا. (اسپانیایی)

ئیسپراتو: [ناو] زمانیکی ساکار که سالی
۱۹۱۷ (ز) له لایهن (دوکتور زامینه‌وف) ی
له‌هیس‌تانییه‌وه دروست کرا، که له ساکارترین
وشه‌ی زمانگه‌لی دنیا پیک‌هاتووه. (اسپراتو)
ئیسپیرم: [ناو] **فرد؛ فد:** تووی نیرینه که له‌گه‌ل
ئوول دا ده‌گوروی و له مند‌الدانداندا مندال
(ئاوه‌لمه) دروست ده‌کات. (اسپیرم)

ئیسپیرماتوزوئید: [ناو] **فرد؛ فد:** تووی نیرینه؛
ئیسپیرم. (اسپیرماتوزوئید)

ئیس: [ناو] **فد:** (۱) فه‌رمان بو و یستان؛
راوه‌سته. (ایست) (۲) له کارکه‌وتن؛ و یستان؛
ئیس‌تی‌قه‌لبی؛ راو‌یستانی دل. (ایستان؛ از کار
افتادن)

ئیس‌تادیوم: [ناو] **اند؛ فد:** سالون (هولی)
وه‌رزشی. (استادیوم)

ئیس‌تارت: [ناو] **اند؛ فرد؛ فد؛ تد:** (۱) (ب)
ده‌ست پیک. (۲) سلف (کیللی) ی هه‌لکردنی
هه‌ر جور مه‌کینه یان مو‌تور و سه‌یاره؛ سوییچ
لیدان. (۳) که‌ره‌سته‌ییک له سه‌یاره‌دا. (۴)

هیندلی (قه‌دیمی). (استارت)

ئیس‌تالاگیت: [ناو] **فرد؛ فد:** ئه‌ستوونی
ئاویزان له میچی ئه‌شکه‌وتدا له به‌ردی
نه‌رمی ئاهه‌کی که به هوی دل‌وپه‌کردن
پیکدی. (استالاگیت)

ئیس‌تالاگمیت: [ناو] **فرد؛ فد:** ئه‌ستوونی
به‌ردی ئاهه‌کی (له‌قس‌ل) که له دل‌وپه‌ی ئاو
له ته‌ختی عه‌رزنی ئه‌شکه‌وت دا چیده‌بی.
(استالاگمیت)

ئیس‌تامبولی: [ناو+ئاوه‌لئاو] (۱) خه‌لکی
ئیس‌تانبولی تورکیا. (۲) ده‌فری قور‌کیشان له
به‌نناییدا. (۳) پیوه‌ندی‌دار به ئیس‌تانبوله‌وه. (۴)
جور‌یک هیره‌لماسی چکوله و دریز و مه‌یله‌وه
سپی ره‌نگ. (استانبولی)

ئیس‌تانبولی پلاو: [ناو] خوراکیک که به برنج و
ته‌ماته و قیمه‌ی گوشت وهیره‌لماسی چی-
ده‌بیته. (استانبولی پلو)

ئیس‌تاندارد: [ناو] **اند؛ فد:** (۱) دیاریکردنی
نموونه‌ی (سه‌نعات و هه‌رجور به‌ره‌م) که
له دنیا یان له کیشوه‌ریکدا به‌دی دی بو
په‌ژاندنی گشتی. (۲) مه‌تاعیک که له‌گه‌ل‌ئه‌وه
نموونه‌دا یه‌ک بگریته‌وه. (۳) سازمان یان
مه‌رزینگه‌ی به‌ر پرسی ئه‌وه کاره. (استاندارد)

ئیس‌تردار: [ناو] هیس‌ره‌وان؛ خاوه‌ن هیس‌تر.
(چاروادار)

ئیس‌تره‌گایله: [ناو] ئیس‌تری باب‌ئه‌سپ
(بالانی). (استری که مادرش الاغ باشد)

ئیس‌تگا: [ناو] **فد:** (۱) ئیزگه؛ و یستگه. (۲) جیی
تایه‌تی و یستانی سه‌یاره و قه‌تار. (۳)
ساختومانی فه‌نی بو‌گه‌یانندی هه‌ندی

قلبی)

ئىستىلاخ: [ناو] **عد:** فد؛ كوژ؛ دهسته واژه؛ (۱) وشه يېك يا رهسته يېكه كه له ناو ههر گروپ يا سينفيكي تايبه تدا و اتاييكي تايبه تى هه يه؛ وهك ئىستىلاخى بازارى، ئىستىلاخى پزىشكى، (اصطلاح) (۲) به ئىستىلاخ توبه ي- كروه. (به اصطلاح)

ئىستىوار: [ناو] **فد:** دهره جهى نيزامى ئيران؛ بالآتر له گرووه بان. (استوار)

ئىستىوايى: [ئاوه لئاو] **فد:** ئه و سه رزه وينانه ي كه نزيكى هيلى ئىستىوان. (استوايى)

ئىسحالى خويى: [ناو، ت] زه حيرى به خويى و ليمان و زگ ئيشه وه؛ زه حيرى باسيلي. (اسهال خونى)

ئىسراحت: پشوو دان؛ ئىسراحت؛ بيهن وه دان؛ ئاسووده يى. (استراحت)

ئىسرائيلى: [ناو + ئاوه لئاو] خه لكى ئىسرائيل؛ يپوه نديدار به ئىسرايله وه. (اسرائيلى)

ئىسفالت: [ناو] (۱) قيرتاو؛ به تيكه لاوه ي قير و زيخى داخ، پوشاندنى شه قام يان سه ربان. (۲) جاده يېك كه قيرتاو كرابى. (آسفالت)

ئىسفالتى داخ: ئىسفالتى كه تا ۱۶۰ دهره جهى سانتىگراد گهرم ده كريت. (آسفالت داغ)

ئىسفالتى سارد: ئىسفالتى كه به گهرماي كه م و زيخى گه وره تر چيده كريت. (آسفا لت سرد)

ئىسفالتى گهرم: ئىسفالتى كه تا ۱۰۰ دهره جهى سانتىگراد گهرم ده كريت. (آسفالت گرم)

ئىسغه ند: [ناو] مانگى تاخرى سالى هه تاوى.

خزمه ت. ئىستگاي راديو؛ ئىستگاي كاره با. (۴) جيى رپاوه ستانى سپارده بو كارى تايبه ت. ئىستگاي بازپره سى. (ايستگاه)

ئىستوپ: **فد:** اند. له كوردستانى باشوور به تورمزي سه ياره ده لئين (استوپ؛ ترمز)

ئىستوپا: ناوى زياره تگاي بوودا ييه كانه كه زياتر له بيجمى نيوه گو چيده يى. (استوپا)

ئىسته پل: [ناو] **فد:** ته ويله ي ئه سپ و هييسر. (اصطبل)

ئىسته نسيل: [ناو] **اند:** فد؛ جورىك كاغه ز. (استنسيل)

ئىسته يو: دوزينه وه. (پيدا كردن)

ئىسته يو نه وشى: [چاو گه ت] په يدا كردنى چه شنى نه خوشى؛ شناسينى نه خوشى؛

ناسينى چلونا يه تى نه خوشى. (تشخيص بيمارى)

ئىسته يه وه: [ناو، بك] په يدا كهر؛ دوزره وه. (پيدا كننده)

ئىستبيداد: [ناو] ئوتوكراسى؛ حكومه تى مله ورا نه و ره چاو نه گرتنى ويستى خه لك و جه ماوه؛ دژى ديموكرات. (استبداد)

ئىستيعاره: [ناو] **عد:** فد؛ دهسته واژه ي شيعرييه.؛ حاله تى دانانى وشه يېك له رهسته يېكدا كه ااتا و بو چونىكى ديكه ده داته ده ست؛ ئىستيعاره ي نزيك وه ك؛ كه وان و نه برو يان بالآ و سه ول؛ ئىستيعاره ي دوور وه ك؛ كچى به يانى و پوژ؛ چاوم له ديمه نى كچى به يانيه، «سواره ئيلخانى زاده».

(استعاره)

ئىستى قه لى: [ناو] رپاوه ستانى دل. (ايست

(اسفند ماه)

ئیسفهنج: [ناو] گیانله به ریگی گیا ئاسایه؛ بی بزوه و جولیه له ژیر ئاوی ده ریادا ده ژری و لاشه ی ده بیته کو گایگی گه وره له جنسی وه ک به ردی نهرم که جور او جوره و ئاهه کی و سیلیسی و شاخی هه یه و له به رده پاشوره ده کا. (اسفنج)

ئیسفه هان: (۱) شاریکی ئیران. (شهر اصفهان) (۲) ئیسفه هان یا به یاتی ئیسفه هان؛ مه قامیکی موسیقایه که هندی له پسرورانی موسیقا ده لین له مه قامی شورورایه و هه ندیکیش پیمان وایه سه ربه خویه. (مقام اصفهان)

ئیسقانی: [ئاوه لئاو] (۱) پیوه ندیدار به ئیسقانه وه؛ وه ک: ئازاره باریکه ی ئیسقانی. (۲) له جنسی ئیسقان. (استخوانی)

ئیسقانی که شکه ک: [ناوت، ئیسقانی کاسه ی ئه ژنو؛ ئیسقانی سه رزرانی؛ که شک ئه ژنو؛ (کشک زانو)

ئیسقای: [ئاوه لئاو] که سیک که نه خوشینی ئیسقای هه بی. (استقای)

ئیسکاتیف: [ناو] جوریک رونی گیاییه له - گهل رونی به زره کدا تیکه لاوی ده که ن بو زووتر وشک بوونه وه ی رهنگی نیگار کیشی. (اسکاتیف)

ئیسکاج: [ئاوه لئاو و ناو] (۱) پیوه ندیدار به ئیسکاتله نده وه؛ (۲) جوریک چه سپ. (۳) جوریک قاپ و قاچاخ شور. (اسکاج)

ئیسکاندیناوی: [ناو] بریتیه له ولاته کانی سوئید و نورویژ و دانیمارک و ئیسله ند و

زبانان. (اسکاندیناوی)

ئیسکله: [ناو] (۱) سه کو و شه پول شکین و بار ئه نداز له په راوی ده ریادا. (۲) له نگه رگای پاوپر. (اسکله)

ئیسکو تک: [ناو] هه نیسک. (حالت شبیه سسکه بعد از گریه)

ئیسکو دو: [ناو] په که ی پاره ی مهمله که تی پورته قال. (واحد پول پرتغال)

ئیسکووک: [ناو] که وچکی داری کلک دریز. (قاشق چوبی دراز)

ئیسکه یت: فد؛ اند؛ [ناو] که وشیکی چه رخدار یا ساف بو رویشتن یان خلیسکان به سه ر ئیسفالت یا سه ر سه هول یان به سه ر زهوی سافدا. (اسکیت)

ئیسکه یتی سه رسه هول: پاتیناز؛ خلیسکین له سه رسه هول به له پی کردنی که وشی تاییه ت. (پاتیناز)

ئیسکی: [ناو] (۱) وه رزشی خلیسکین و رویشتن به سه ر به فردا به که وشی تاییه ت، که له ته خته ی دریز و باریک چیده بیته. (۲) ناوی ئه و کایه وه رزشیه. (اسکی)

ئیسکی باز: [ناو] که سیک که ئیسکی - ده کات. (اسکی باز)

ئیسکی سه رئاو: جوریک ئیسکی، به ده ست گرتن به ته نافی دوا ی قایقه وه و به که وشی پانی تاییه ته وه به سه ر ئاودا خلیسکان. (اسکی روی آب)

ئیسکیمو: [ناو] فد؛ (۱) قه ومیکی دانیشتووی باکوری کانادا و ئالاسکا و گروئینله ند و خور هه لاتی سبیری. (۲) هه ریه ک له ئه ندامانی

ئەو قەومە؛ (۳) چەشنى بەستەنى. (اسكىمو)
ئىسلاج: [ناو] لە ئارەبە و بەهاتوو و لە
 كوردیشدا جى كەوتوو: (۱) بەرھەمى راست
 كوردنەوى چەوتى يا ھەلە؛ ھەك : ئىسلاجى
 نووسراو. (۲) كارىك كەدەبىتە چاك تر بوونى
 حالەتى ھەر شت ھەك ئىسلاجى نيزادى
 ھەيوانات. (۳) كارى سەر و ريش ريكويپىك
 كردن يا تاشين يا كورت كردنەوى سەر.
 (اصلاح)

ئىسلاجى سەر: قرتاندن و ريكويپىك كردنى
 قزەسەر. (اصلاح سر)

ئىسلأو: [ناو] چەند دەستە لە زبەنگەلى ھىند و
 ئوروپايى ھەك زبەنى ئوكراينى، رووسى،
 سىرب، كوروات، ئوسلەواكى، چىك،
 ئوسلونی، لە ھىستەنى و نيزادى جەماوهرى
 ئەو و لاتانە و بولغارستان و مولداوى. (اسلاو)
ئىسلاید: [ناو] وىنە لە سەر فېلم بو نیشاندا
 بە پرىژىكتور. (اسلايد)

ئىسماعیلیه: [ناو] تىرەبىك لە مەزھەبى
 شیعە، كە ئىسماعیلى كورپى ئىمام جەعفەر بە
 ئىمامى ئاخىر دەزانن. (اسماعیلیه)

ئىسم لەسەر كەسى دانان: لە قەب لە
 سەر كەسىك دانان ھەك: فاتى گاخور و
 مەجید سەرھەگا. (اسم روى كسى گداشتن)

ئىسم و رەسم: [ناو، ت]: فد: ناوبانگ؛ شوهرت؛
 ناودارى. (اسم و رسم)

ئىسم و رەسمدار: [ئاو، ئاوا] بە ناوبانگ؛
 مەشھور؛ ناو دەر كردوو؛ بە ناو و دەنگ.
 (اسم و رسم دار)

ئىسمەن: [بەند] (۱) لەرپووى ناوھە؛ ئىسمەن

دەیناسم خویم نەدیوھ. (۲) بە قسە؛ لە
 روالەتدا؛ ئىسمەن نوکەریەتى؛ بە زاھیر، لە
 روالەتدا نوکەریەتى. (اسما)

ئىسمى شەو: [ناو] درکاندى پەمزی شەو بو
 ھاتوچوو و ەلامەتى خوپی بوون؛ بە تايبەت
 لە ەسكەریدا. (اسم شب) **ئىسمى فامیل:** فد:
 شوهرت؛ ناوی گەورە (شہرت)

ئىسنومبیل: اند؛ فد: [ناو] ماشینی بە فرمالینی
 جادە و شەقام؛ سەیارەى سەر بەفر؛
 (اسنومبیل)

ئىسوتى: [ناو] ئىسپوھت؛ ئالەت. (فلفل سیاہ)
ئىسو: بانەگر؛ پەنابا. (پناھگاہى كە از باد در
 امان باشد)

ئىسە: [بەند] ئىستە؛ ئىستا. (حالا)
ئىسەرەم: [بەند] تە ئىستەرەم؛ دەمەویت؛
 دەبى؛ وشەى پى داگرتن؛ ھەتمەن و
 پىويست؛ لە ئىستەرەمى تور كپىھە ھاتووھ
 بە واتای: دەخوازم. (بايد)

ئىسەنى: [بەند] ئىستاكە. (ھم اكنون)
ئىشارە: [ناو] فد: ھىما و ئاشىرە تکرەن بە
 دەس و چا و ھەر شتى تر؛ بە نووسىن يا
 قسەى ناراستەوخو، سوو كە ئامازە پىكردن.
 (اشاره)

ئىشارەت: [ناو] ھىما؛ ئامازە؛ ئاشىرەت؛ (دەمى)
 تو نەينى شەو لە نبوى دەم، خودا بىپرپىت
 ئىشارەت بە چم) (اشارت)

ئىشارەت كردن: [چا و گەت] بە ھىما و ئامازە
 تىگە ياندن؛ بە قامك نیشاندا و ئامازە
 كردن؛ سوو كە ناو بردنى لە قسە يا نامەدا.

(اشاره كردن)

ئیشازراف: [ناو]آزاره باریکه؛ سیل. (سل)
+ ئیشان: (۱) جینا [ئەوان. (آنها) (۲) ژان؛
 گل؛ ژان کردن. (درد کشیدن)
ئیشاندن: [چاوگەت،] وه ئیش هینان؛ وه ژان-
 هینان. (به درد آوردن)
ئیش به دەست: [ئاوه لئاو] کار به دەست؛
 که سیک که له سەر کاریکه. (کار به دست)
ئیشپیل: **فرد؛ فد:** [ناو]خشیپیل؛ ته لیکى دوو
 توکراو که دووای به ستی پیچ و مورەى
 (تاییه تی کوندار) له و کونه ی روده کەن بو
 ئەوه ی شل نه بیته وه په رچی ده ده نه وه؛ له
 کورده واریدا بووه به خشیپیل. (اشپیل)
ئیشپیل: **فد:** [ناو]گه رای ناوسکی ماسی.
 (اشپیل)
ئیشتیاکردن: [چاوگەت،] ئاره زوو کردن؛ دل-
 پیوه بوون. (اشتها کردن)
ئیشتیا کویر بوونه: له ئیشتیا که وتن؛
 به سه رچوونی مه یلی خواردن. (اشتها کور
 شدن)
ئیشتیالی بوون: [چاوگەت،] دل به خوراک یان
 شتی که وه بوون؛ تامه زرویی؛ مه یل لیبوون.
 (اشتها داشتن)
ئیشتیانه بردن: [چاوگەت،] (ب) تیر خواردن و
 دل نه بردن؛ ئاره زووی خواردنیک چوونه
 بهس؛ هه ز به خواردنیک نه کردن.
 (میل نداشتن)
ئیشتیاهه لسان: [چاوگەت،] په یدا بوونی
 مه یل و هه وهس بو خواردنیک یان
 کردنی کاریک. (هوس کردن)
ئیشتیها: [ناو]ئیشتیا. (اشتها)

ئیشدار: [ئاوه لئاو] ژان دار؛ ساحیب ئیش. (درد
 دار)
ئیشدار: [ئاوه لئاو] که سیک که دارای کاریکه؛
 شو لدار. (دارای کار)
ئیشکاوه اتن: برانه وه ی ئاو. (ب) هه ر شت که
 دووایی بی. (قطع شدن)
+ ئیشک کردن: [چاوگەت،] (۱) وشک کردن؛
 ئاو لیچنین. (۲) ریگای ئاو برین. (۳) کانیه که
 ئیشکی کردووه: ئاوی لیناییت؛ ته واو بوونی
 ئاوی کانئ. (خشک کردن)
ئیشک و برینگ: [ئاوه لئاو] وشک و برینگ؛ هه یچ
 ته رای تیادا نه بوون. (خشک خشک)
ئیشکه به ند: وشکه سه رما. (سرماى سخت
 بدون برف و باران)
ئیشکه په ر: [ناو،] ره حهت بوونی بی-
 نزیکایه تی ژن و میردی؛ زیاتر بو حه یوانات
 به کارده بریت. (انزال بی جماع)
ئیشکه جاو: [ناو،] ئیشکه جوو؛ نانی وشکی
 خواردن؛ نانی بی پیخور خواردن. (نان خالی
 خوردن)
ئیشکه چن: [ناو] دیواری به ردی بی مه لات و
 قور؛ دیواری به به رده ه لچنراو. (دیوار سنگی
 بدون ملات)
ئیشکه شیو: [ناو] ئیشکه شور؛ (ب)
 هه لگه رانده وه ی لیاس به دیوی تازه تریدا.
 (برگرداندن لباس بر رویه تازه تر)
ئیشکه مه له: [ناو] (ب) حه مام چوونی به له ش
 پاکی. (حمام بدون جماع)
+ ئیشکه هه لاتن: [چاوگەت،] ره ق بوونه وه و له
 سه رما وشک هه لاتن. (از سرما یخ بستن)

+ **ئیشکیل:** [ناو] (۱) دهسه لات؛ حوکم؛
فرمان. (**حکم**) (۲) به دهست و یا به ستنه وهی
و لآخی به رزه و ههر چواریی دیکه. (**دست و پا**
بستن اسب و استر)

ئیشکیل کردن: [چاوغه ت] دهستبند و
پابه ندردنی و لآخی به رزه (**پابندو دستبندزدن**
چهارپایان)

ئیش لیهاتن: کار له دهس هاتن. (**توانائی کار**)
ئیش لیهاتوو: [ئاوه لئاو] کار لیهاتوو؛ که سیک
که توانایی کردنی کاری هه یه؛ (ب) کارزان؛
پسپور؛ کار تازمووده؛ سهردهر چوو. (**کارآمد**)

ئیشن: ده لاین؛ ئووشن؛ ده بیژن؛ ئیژن. (**می**
گویند)

ئیشوو: [ناو] هیشو؛ بول. (**خوشه**)
ئیشه ف: [ناو] به نند [ئه وشو]؛ ئه مشه و؛ ئه مشو؛
ئیمشه و. (**امشب**)

ئیشی: ئووشی؛ ده لئی؛ ئیژی. (**میگویی**)
ئیعنایدیه: له کوردستانی باشوور به واتای
(ئاساییه) به کار ده بریت. (**عادی**)

ئیعدامی: فد: (۱) [ئاوه لئاو] ئیعدام کراو. (۲)
مه حکووم بووه به ئیعدام و چاوه رپی به-
رپوه چوونی حوکمه. (۳) (ب) زور بوئی هه یه
مه حکووم به ئیعدام بکریت. (**اعدامی**)

ئیف ئیف: [ناو] که رهسته یی ده رکه که ره وهی
کاره بایی. (**آیفون**)

ئیفاده فروشتن: به خو نازین و ده عیه و ده مار
به خه لک نیشانان؛ لووت به رزی نوواندن.
(**افاده فروختن**)

ئیفاهه: [ناو] فایده؛ موفا؛ حاله تی چاکتر
کردنه وه؛ ده زمانه که ئیفاهه یی نییه؛ واتا

که لکی نییه. (**افاهه**)

ئیفاهه کردن: [چاوغه ت] به له شت و موفا
بوون؛ به که لک بوون؛ به هره دان. (**افاهه**
کردن)

ئیفیت: [ناو] (۱) زایه بووگ؛ ئیفیت لیدر کردن؛
دهر هاویشتنی خه وش و خال؛ (۲) که مکردنی-
کیشی دانه ویله له هه ماردا به هوئی وشک
بوونه وه؛ (۳) خه وش و ناراستی و درو له
گیرانه وهی باسیکدا؛ قسه کانی گشتی وانیه
ئیفیتی زوره. (۳) سووکی و که سری شان؛ (ئه و
کاره بو تو ئیفیتی هه یه) (**افت**)

+ **ئیفیتخار:** له قه می عه بدولا خانی ناهید،
نووسهر و ئوستادی تار و نیگار کیشی کورد که
بو ئه وه لاین جار له سالی ۱۲۹۲ هه تاری-
شیرازی هینایه کوردستان (گوندی سلیمان
که ندی له ناوچه یی سه قز). (**لقب استاد عبدالله**
ناهید)

ئیفدار: دوزمندار؛ غه نیمدار. (**دشمن دار**)
ئیفنوته: [ئاوه لئاو] ساغ و سه لیم؛ له ش ساغ.
(**تندرست**)

ئیفه ر: [ناو] وانیک؛ هین؛ شت. (**چیز**)
ئیفدانه وه: (۱) سهر رپیژی ئه ستیر؛ حیق
کردنه وه. (**سرریز استخر**) (۲) (ب)
جه ماوه ریکی زور که له جیگاییکه وه
ده رکه ون. (**یکباره جمعیت زیاد براه افتادن**)
(۳) هه له پینانه وهی خو راک. (**استفراغ**)

ئیک بیر: [ئاوه لئاو] هاویر؛ یه ک هه لویست.
(**همفکر**)

ئیکران: فد: (۱) <یه کران. (۲) [ناو] په رده ی
سپی سینه ماکان که و ینه ی فیلمیان ده

که‌ویته سه‌ره؛ (ب) نیشان‌دانی فیلم له سینه
ماکان؛ هیشتا فیلمه که مان ئیک‌پران نه‌بووه.
(اکران)

ئیکس: [ناو] (۱) ناوی پیتیکی ئەلفو بیی
فه‌رآنسه و ئینگلیزی. (ایکس) (۲) (ب) ئەو
پیتە دروشمی به‌ریوار و نادیاره؛ تیشکی
ئیکس: تیشکی نادیار. (مجهول)

ئیکو: **فرد:** **فد:** [ناو] (۱) ئاوێژه و زایه‌له‌ی
ده‌نگ (۲) < ئەوتو؛ شایانی‌باس. (اکو؛ قابل؛
مهم)

ئیکی: [ناو] یه‌کییه‌تی؛ یه‌کیتی. (اتحاد)

+ **ئیکره:** [بەند] ئەگره؛ ئیره. (اینجا)

ئیکزۆز: **اند:** **فرد:** **فد:** **تد:** [ناو] بوژی جیی
ده‌رچوونی دوو‌که‌لی سه‌یاره؛ جیی ده‌رچوونی
دوو‌که‌لی موټۆر. (اگزوز)

ئیکلوو: [ناو] سیبه‌یا مالی له‌به‌فر چیک‌راوی
ئیسکیموکانی ئالاسکا. (ایگلو)

ئیکو: **فد:** **فرد:** [ناو] (۱) کانگای نه‌وتی ژیر
زه‌وی. (۲) ره‌ه‌ندی ئاوه‌رۆی پیساوی شار.
(اگو)

ئیکه: (۱) ئەمدانه؛ ئی‌گله. (این یکی) (۲)
ئیستا. (حالا)

ئیلا: ئەملا. (این طرف)

ئیلغا: [ناو] ناوی له‌وه‌رگه‌ییکه له‌ماردین.
(نام علفچریست در ماردین)

ئیلامی: [ئاوه‌لئاو+ناو] (۱) په‌یوه‌نیدار به
ئیلامه‌وه. (۲) خه‌لکی ئیلام (شاریکه‌له‌ئیران).
(۳) خه‌ت و زمانی قه‌ومی که‌ونارای ئیلام.

(ایلامی)

ئیلوئولا: [جیناو] ئەملاوئه‌ولا (اینطرف و

آنطرف)

ئیلاهه: ناوی یه‌کی له‌خوداکانی میوینه له
ئائینه‌که‌ونارا کاند. (الاهه)

ئیلاهی: **عد:** **فد:** خودای من؛ خودایا؛ یاخودا؛
(الاهی)

ئیلچی: **تد:** **فد:** [ناو] (۱) سه‌فیر؛ بالوین. (۲)
ده‌سته‌ی خوازینیکه‌ر. (ایلچی)

ئیلخان: **تد:** **فد:** (۱) سه‌روک‌عیل. (۲) له‌تایفه
و هوزی ئیلخانانی مه‌غول. (۳) خاتوونی
عیل؛ خانمی عیل. (ایلخان)

ئیلخی: [ناو] (۱) ره‌وه‌ئه‌سپ. (۲) جیگای
راگرتنی ئەسپ. (۳) (ب) بیسه‌روبهر و بی
ئه‌ده‌ب له‌هه‌لسوک‌ه‌وتدا. (ایلخی)

ئیلدرم بیلدرم: **تد:** **فد:** [ناو] به‌هه‌ره‌شه و
گوره‌شه‌وه قسه‌کردن؛ هارت و پورت. (الدرم
بلدرم)

ئیلغار: **تد:** **فد:** [ناو] رویشتن به‌رکیف‌کوت
روو به‌دوژمن له‌شه‌ردا و کوشتن و برین و
تالان و برۆ. (ایلغار)

ئیلیم: [ناو] (۱) هیلیم؛ چه‌سپی دارتاشی.
(سریشم) (۲) چیاپیکه که بو کوردان ریز داره
له‌جزیر و بو‌تان. (کوهی است که برای
کردها مقدس است)

ئیلمه: [ناو] هیلمه؛ گری فه‌رش. (گره‌فرش)
ئیلنج: [ناو] هیلنج؛ دل‌به‌یه‌کاهاتن؛
حاله‌تی رشانه‌وه. (دل‌آشوب‌شدن)

ئیلوک: [ناو] هه‌لو. (عقاب)
ئیله‌قه: [ناو] ئاموور؛ ئاره‌ق؛ ئاقیله؛ باسکیش؛
ئیره‌قه. (چوب‌دراز‌خیش)

ئیلیان: [ناو] هیلان. (آشیانه)

ٲيمارا: [ناو] قه ووميكي سوور پوستانلي ولاتگه لي بوليوي و پيروو؛ هه ريه ك له نه نداماني نه و قه و مه و زبانيان. (امارا)

ٲيماز: ويته ي خه يالي له شيعردا؛ بوي هه يه له (ٲيمازيست) ي فهرانسه وه هاتيبت. (ايماز)

ٲيماله: [ناو] عيماله. (آبزدك)

ٲيمام جومعه: فد: [ناوت] ٲيمامي جه ماعهت؛ ٲيش نويزي هه يني. (امام جمعه)

ٲيمامزاده: فد: [ناوت] (١) كوري ٲيمام. (٢) (ب) نارامگاي نه و كه سه. (امامزاده)

ٲيمامي جه ماعهت: فد: [ناو] ٲيشنويز. (امام-جماعت)

ٲيماميه: فد: (١) [ناو] شيعه؛ (٢) نه وانه ي وا له سه ر نه و بروايه ن كه ٲيوسته ٲيماميك ربه ري موسولمانان بيت. (اماميه)

ٲيمپالا: [ناو] جورريك ناسكي نه فريقياي. (امپالا)

ٲيمجاره: [به ند] نه مجاره. (اين دفعه)

ٲيمچوون: [ناو] ده ستي نالي نه سپ. (يك دست-نعل)

ٲيمروزي: [ئاوه لئاو] نه مرويي؛ موذ؛ باوي ٲيمرو؛ بابه تي ٲيمرو. (امروزي)

+ ٲيمزا: [ناو] واژو؛ نيشانه و دوروشميك ي تايهت له باتي مور ياقامك ٲيداناني ژير نووسراوه بيك. (امضا)

ٲيمزا لسه نندن: [چاوگه ت، به لگه و سه نه د ٲي واژو كردن؛ واژوي يادگاري له مروفي ناودار سه نندن. (امضا گرفتن)

ٲيمسالي: [ئاوه لئاو] ٲيمسالگين؛ ٲيوه نديدار به نه مساله وه؛ شتي ٲيمسال؛ شتي ٲيمسال.

(امسالي)

ٲيمشي: فد: [ناو] به ره هميك ي تراوه له نه وت ده گيريت بو كوشتني چروجانه وه ري ورد وه ك ميشوله و ميش. (امشي)

ٲيمشي ليدان: (١) ٲيمشي پرژاندين بو ميش و مه گه س. (امشي زدن) (٢) (ب) تاراندين؛ نه ره

زنيه ي؛ ده ر كردن؛ دوور خسته نه وه. (پراكندين)
ٲيمكه: [به ند] ٲيره. (اينجا)

+ ٲيملا: عد؛ فد: [ناو] ده رسكي مه كته به؛ نووسينه وه ي گوته ي كه سيك. (املا)

ٲيمه يچ: نه م ژي؛ ٲيمه يش. (ماهم)

ٲيمه يل: [ناو] پوستي ٲيليكترونيك؛ ناردي نووسراوه به كامپيوٲير يان موباييل. (ايميل)

ٲيميري: [ناو] جورريك خه يار. (نوعي خيار)

+ ٲينا: [به ند] نه ينا؛ نه گه رنا؛ نه گينا. (اگر نه)

ٲينتير نيٲت: [ناو] توٲري كامپيوٲيري عالمي؛ ٲيوهندي له گه ل كامپيوٲيري جوراو جور و

زانياري وه رگرتن. (اينترنت)

ٲينجار: [به ند] نه مجار. (ايندفعه)

ٲينجاره كه: [به ند] نه مجاره كه؛ نه مجار. (ايندفعه)

ٲينجاكوو: [به ند] نه مجار. (ايندفعه)

ٲينجيل: [ناو] كتبي پيروزي عيساييه كانه. (انجيل)

ٲينچ: اند؛ فد: [ناو] يه كه ي راده ي دريژايي به رابه ر به ٢/٥٤ سانتي ميتر. (اينچ)

ٲيندا: [به ند] نه گره؛ ٲيره؛ ٲيري. (اينجا)

ٲينده: [به ند] هينده. (آنقدر)

ٲينزان: ٲينسان. (انسان)

+ ٲينسان: عد؛ فد: [ناو] (١) بنياده م؛ بني-

ئادەم. (۲) (ب) پیاوچاک و ئیخلاق باش.
(انسان)

ئینساندوستی: [ناو،] بەشەردوستی؛ کەسیک
کە لە گەل دیترا ناھاودەردی دەکا و
تێدەکوشتیت بو سەرکەوتن و خوشبەختیی
هەموو بەشەرێک. (انسان دوست)

ئینسانسازی: **فد:** [ناو،] بەرههەمی چاوگە [ب]
کاری بەرههەمی پەرەدەکردن و بارهینانی
ئینسانەکان بوئەوهی کە پزێ لە کەسایەتی
ئینسان بگرن. (انسان سازی)

ئینسانیت: **فد:** [ناو،] پەرەداری ئینسانی و
مروافەتی؛ پیاووەتی؛ جوامیری؛ خوشمیری.
(انسانیت)

ئینشا: **عد:** **فد:** [ناو،] دامەزراندن؛ بەریکردن.
(۲) پزیکخستن و رازاندنە وهی قسە بە
نووسین؛ نامەیی ئەدیبانە
شاعیرانە. (۳) دەرسیکە لە مەدرەسە
دەخویندیریت. (انشا)

+ئینکەبەری: [ناو،] بەرههەمی چاوگە
رەقەبەری؛ بەرەبەرەکانی. (رقابت)
ئینگلیز: ئینگلیس. (انگلیس)

ئینگلیزی: [ناو،] ئەو ئەدیبانە بە
ئینگلیزەوه؛ خەلک و رەگەز و زمانی
ئینگلیزی. (انگلیسی)

ئینوو: [ناو،] ئینی؛ هەینی. (جمعه)
ئیواران: [ناو،] کۆی ئیوارە؛ ئیوارەگەل. (ب)
هەموو ئیوارەییک. (عصرها)

ئیواروول: بارانی ئیوارە. (باران غروب)
ئیوارەباش: عەسربەخیر؛ ئیقارباش. (عصر
بخیر)

ئیواری: [ناو،] ئیوارە. (غروب)

ئێوان: [ناو،] هەیوان. (ایوان)

ئێورگە: [ناو،] پەسیو؛ دالە؛ پەناگا؛ حەشارگە؛
سەنگەر؛ چەپەر؛ خەل؛ سپیر؛ مەتەرێز؛
گە یگە؛ کول؛ کول تەنە؛ کولە؛ بیسو؛ مالیتە؛
سپپە؛ هۆلک؛ گومە؛ مەردەو زیندە؛ کوزک؛
کولگە؛ رەبەت؛ کاژە؛ کالیت؛ پارێز؛ مەکور؛
داوک؛ کولێز؛ کەلین؛ ئەلەگا؛ بووسە؛
چەرەمکول؛ بیسوو. (سنگر)

ئێوورین: [ناو،] دامەزران؛ حەوانەوه؛
جیگیربوون. (جاگرفتن)

+ ئیووت: [ناو،] (۱) هێووت؛ هیمات؛ راهینان؛
تالیم. (تعلیم) (۲) ریز. (احترام)

ئێووتکار: [ناو،] ئەو ئەدیبانە،
مودەرپیس؛ ماموستای قوتابخانە. (معلم)

ئێوهر: [ناو،] (۱) تەشت؛ شت؛ بەهانە؛
دەستاویز؛ (شیئ؛ چیز؛ داستاویز) (۲) هیوهر؛
برای شوو. (برادارشوهر) (۳) قەبالە؛ قەوالە؛
بەلگە. (سند)

ئێوهره: [ناو،] هیوهره؛ پالآخی سی سآله. (گاو
میش سه ساله)

ئێوهرگەل: [جیناوی کۆی ئیوهر؛ ئیوهرمانان.
(شماها)

ئێهیی و ئیهم: [ناو،] قەرار و برپەیی ئاوه کی و
نەسەلماو. (پیمان آبکی)

ئیی: ئیی، کی ماوکی مرد؛ تآه و دەم. (کلمه
ایست برای صبر کردن)

ئییاز: [ناو،] کەوولی و لاخ و ئاژال. (پوست-
حیوانات)

هه‌مه‌زه، به‌شی وشه‌ی (بیانی)

سه‌یاره. (آپارات)

ئاپاراتچی: **فد:** [ناو] که‌سیکه له سه‌ر

ئامیری ئاپارات کارده‌کا. (آپاراتچی)

ئاپارتمان: **فد؛ فرد؛ اند؛ تد:** شوڤه؛ بینای

چهند قاتی بی‌حه‌سار زیاتر هه‌رقات

ملکی که‌سیک بیت؛ یا سه‌ربه‌خوبیت.

(ساختمان چند طبقه مستقل)

ئاپارتمانسازی: [ناو] کار و په‌وتی دروست-

کردنی ئاپارتمان. (آپارتمان سازی)

ئاپارتمان نشینی: **فد:** [ناو] نیشته‌جی‌بوون و

ژیان له ئاپارتماندا. (آپارتمان نشینی)

ئاپارتاید: **فد؛ فرد؛ اند:** [ناو] جیاوازی‌نیزادی؛

په‌گه‌ز په‌ره‌ستی. (آپارتاید)

ئاتو: [ناو] **فرد؛ فد؛ اند:** (۱) به‌لگی

سه‌رکه‌وتوو له قوماردا. (۲) هوی په‌لیو

به‌هانه. (أتو)

ئاته‌ش: [ناو] **فد:** ئاور؛ ئاگر. (آتش)

ئاته‌شبار: [ناو، ت] **فد:** (۱) گورهانی توپخانه

که سی ده‌سته‌ی ۲۷ که‌سیه له ئه‌رته‌ش

(سوپا) دا. (واحد توپخانه) (۲) یه‌که‌ی توپی

شه‌ر؛ مه‌تره‌لووس. (توپ)

+ ئاته‌شپاره: [ناو، ت] و [ئاوه‌لناو، ت] **فد:**

ئاورپاره؛ سکلی ئاور (ب) زبر و زرینگ؛ زیت و

وریا؛ هاروهای؛ نه‌سره‌وت؛ کار له ده‌سه‌هاتوو.

(آتش پاره)

ئاته‌شپه‌ره‌ست: [ناو، بک] **فد:** ئاورپه‌ره‌ست؛ (ب)

گاور، زه‌رده‌شتی. (آتش پرست)

چهند وشه‌ی بیانی که له گووار و بلاڤو که‌کاندا

به‌رچاو ده‌که‌ون یان له‌په‌یئیندا به‌کارده‌برین،

ئه‌گه‌رچی کوردی نین، به‌لام به‌پییوستم

زانی چهند لاپه‌ره‌یان بوته‌رخان بکه‌م

ئابار: [ناو] تیزاووی سولفیتی قورقوشم؛ تاواوه‌ی

تیزاووی سولفوریک و قورقوشم. (سولفیت

سرب)

ئابازوور: **فد؛ فرد؛ اند:** [ناو] سه‌ره‌پوشی بو که‌م

(مولایم) کردنی نووری چرا؛ به‌تایبه‌ت شه‌وقی

گولویی کاره‌با. (آبازور)

ئاب نه‌بات: **ئاو نه‌بات:** [ناو، ت] **فد:** جوړیک -

شیرینی. (آب نبات)

ئاب‌وتاب: [ناو، ت] **فد:** رازاندنه‌وه له

قسه‌گیرانه‌وه دا، لق و پوپ زیادکردن

له‌گیرانه‌وه‌ی قسه‌ییدا. (آب و تاب)

ئاب: [ناو] **فد:** (ف. گیو)؛ (۱) په‌نگی ئاسمانی.

(آبی آسمانی) (۲) [ئاوه‌لناو] ئاوی؛ هه‌ر

شتی که په‌یوه‌ندی به‌ئاوه‌وه‌بی؛ حه‌یوانی -

ئاوی؛ زه‌وی ئاوی؛ ئاوه‌ژی. (آبی)

ئابایی: [ناو، ت] **فد:** (۱) کاری دوزینه‌وه‌ی

ئاو له ژیر عه‌رز. (ردیابی آب زیر زمینی) (۲)

کاری قومارباژیک که بانکی پرپووه و هه‌ر

کابه به‌رده‌وام ده‌کا. (کارقمار باژیکه بانکش

پر شده وادامه می دهد. آبیایی)

ئاپارات: **روسد؛ فد؛ تد:** [ناو] (۱) ئامرازی

نیشاندانی فیلمی سینه‌مایی. (۲) ئامرازی

گه‌رم‌کردن و په‌نچه‌گرنتی تیویی ته‌گه‌ری

ئاته ش چه رخان: [ناوت] ئاته شگهردان، تاوله مه. (آتش گردان)

ئاته شدان: [ناوت] فد: جیی ئاور؛ کوچک ئاور؛ کوانوو؛ مه نقل؛ ئاوردان؛ کوانگ؛ کووره؛ کووری؛ مه نقل؛ وه جاخ؛ ئوجاق. (آتشدان؛ آتش زدن)

ئاته شکیش: [ناوت] خاک ئه نداز؛ خاکه ندازی بچووک که ده مه که می که می نوشتاوه ته وه بو نزیک کردنه وه ی سکل له کووره دا؛ خاکه ناز. (آتش کش)

ئاته شگهردان: [ناوت] فد: تاوله مه. (آتش گردان)

ئاته شگیر: فد: [ئاوه لئاوت] ۱) شتیک که زوو ئاور بگریت. (مواد محترقه) ۲) [ناوی تیکه - لئو] مقاش. (مقاش)

ئاته شی مه زاج: [ئاوه لئاوت] فد: (ب) حاله تی که سیک که زوو توپه ده بییت. (آتشی مزاج)

ئاداب: [ناو] عد، فد: ۱) زوو خاوه؛ کیم. (خونابه) ۲) کوئی ئه ده ب؛ ئاداو؛ په سم گه ل؛ داب و نه ریت؛ کوئی یاسا و ری و په سم و نه ریت؛ داب. (آداب)

ئاداب زانین: [چاوه گه ت] ئاگابوون له چوئیه تی په سم و یاسا و داب و نه ریت. (آداب دانی)

ئادابی موعاشیره ت: عد؛ فد: په سم گه لی هه لئس و کهوت، داب و نه ریت و یاسا گه لی باو له کوئه لئا. (آداب معاشرت)

ئادمیرال: فد؛ عد: [ناو] ده ره جه ی زینرالی هیزی ده ریایی. (درجه نظامی نیروی دریایی)

ئادهم کوژ: [ئاوه لئاو] (ف مشه) مروف کوژ، قاتل. (قاتل)

ئادینه: عد، فد: [ناو] هه ینی؛ جومعه. (جمعه)

ئارام به خش: [ئاوه لئاو] فد: ۱) داسراکین؛ هیدیکه ر؛ سوکناییده ر؛ دامرکین؛ هیور که ر؛ سره وینه ر. (ب) [ناوی تیکه لئاو] ده رمانی ئیش به ر. (آرام بخش)

ئارام په ز: [ناوت] فد: مه نجه لی (کاره بایی) که زور به شیئه یی (به تینی که م) چیشت ده کولینی. (آرام بز)

ئارامش: [ناو] فد: ۱) هیمنایه تی و نه بوونی زه نازنا و شه ر و شور. ۲) سوکنایی؛ هیمنی. (آرامش)

ئارامگا: [ناوت] فد: ۱) گومه ز و باره گای سه رگوپ. (گنبد) ۲) گلکو، قه بر؛ گوپ؛ مه زار. (قبر) ۳) جیی هه سانه وه. (جای آرام گرفتن)

ئارامگای سه ربازی ون: فد: ئارامگای سه ربازی نه ناسراو؛ مه زاریک که بو ریژ گرتن و به یادی ته واوی شه هیدانی شه رپیک دروست ده کریت؛ گوپی سه ربازی ون. (آرامگاه سرباز گمنام)

ئارایشگه ر: [ناو، بک] فد: شانە کار؛ خه ملین؛ جوانکه ر. (آرایشگر)

ئارایشگه ری: فد: [به ره می چاوه گه] کاری ئارایشگه ر؛ شانە کاری. (آرایشگری)

ئارایشی جه نگی: فد: دابه شکردن و جیگیر کردن و چینی هیزه کان له مه یدانی شه ردا. (آرایش جنگی)

ئارایی: [پاشگر] رازینه ری؛ وه ک: سفره ئارایی؛ سه فحه ئارایی؛ مه جلیس ئارایی. (پیواژه؛ آرای)

ئارتیست: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] شانوکار؛

کایه که ری سینهما و شانو؛ نه کتهر. (آرتیست)
آرتیست بازی: فد؛ اند؛ فرد؛ [ناو] کاری
سه یروسه مه پره کردن بو خونواندن. (آرتیست
بازی)

آرشیوتیکت: فد؛ اند؛ [ناو] نه نندازی پلان -
کیشی (نه خشه کیشی) بیناسازی (آرشیوتیکت)
آرشیو: فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] کو به لگه؛ جیگای
راگرتن و ناگاداری کردن له به لگه و نوسراوه و
گوقرار. (آرشیو. بایگانی)
آره ق گیری: [به ره می چاوگه] آره ق کیشی.
(عرق گیری)

آزار گه ری: فد؛ [ناو] کاری آزار گه ر؛ سادیسم،
نه شکه نه جگه ری. (آزار گری. سادیسم)
آزمایش: فد؛ [ناو] آروین؛ نه زمون؛
تاقیکاری؛ جه پانندن؛ له (ف.مشه) یشدا
هاتووه. (آزمایش)
آزمایشگا: [ناو] فد؛ تاقیگه؛ نه زمونگا.
(آزمایشگاه)

آزمایش گهر: [ناوی بک] فد؛ تاقیکار؛
نه زمونکار؛ (امتحان کننده. آزمایش کننده)
آزمایشی: فد؛ بو تاقیکاری؛ بو آزمایش؛
نه وهل فرینی فروکه آزما یشیه. (آزمایشی)
آزموون: فد؛ [ناو] نه زمون؛ آروین؛
تاقیکاری؛ ته جروبه؛ له و کاره نه زمونم
وه گرت. (تجربه)

آسایشگا: [ناو] فد؛ جیگای ئاسوده یی و
خهوتن و ئیسراحت؛ وه ک ئاسایشگای
(به سالآ چووان؛ قوتابیان؛ ئیفلیجه کان؛
موعتاده کان؛ نه خو شه کان له (ف.مشه) یشدا
هاتووه (آسایشگاه)

آسیستان: فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] (۱) دووای
تهواو کردنی زانستگای پزشکی کار کردن و
فیر بوون به کرده وه له بهره دستی ئوستاد
دا. (۲) وه رده ست؛ بهره ست؛ کومه ک؛

یاریده ده رر. (آسیستان)
آشام: فد؛ پاشگر؛ هه لئووش؛ وه ک خوین
آشام. (پیواژه: مانند خون آشام)
آشپه زبانی: تد؛ فد؛ [ناو] ت؛ سه ر ئاشپه ز؛
سه ر کرده ی آشپه زگه ل؛ باش له تور کییه وه
هاتووه به واتای سه ر؛ باشی؛ سه ر کرده. (سر
آشپز. آشپز باشی)

آشپه زخانه ی ئوین: اند؛ فد؛ [ناو]
آشپه زخانه ی ئاواله ی مودی تازه که له
لاییکه وه دیواری نیبه و زورتر روو به سالونی
میهمانی ئاواله یه. (آشپه زخانه این)

آشووب: [ناو] فد؛ ئاژاوه؛ شه ر و کیشه؛
ئالوزی؛ پشیوه. (آشوب)

آشووب گیر: [ناو] بک+ئاوه لئاو] ئاشووب گهر؛
که سیک که ئاشووب به رپا ده کا؛ خوم شیوین؛
ئاژاوه چی؛ پشیوه چی؛ شه ره لخرین.
(آشوبگر)

آشووب گهر: [ئاوه لئاو] فد؛ ئاژاوه چی؛
پشیوین؛ گیره شیوین؛ تیکدر؛ شه ره لخرین؛
خوم شیوین. (آشوبگر)

آشووب گه ری: فد؛ [ناو] به ره می چاوگه [کاری
آشووب نانه وه؛ پشیوه و ئاژاوه دروست کردن؛
شه ر دروست کردن. (آشوبگری)

آشووب گیران: [چاوگه ت] کیشه نانه وه و
شه ره لایسان؛ ئاژاوه دروست کردن؛
شه ره لخرانندن. (آشوب بپا کردن)

ناشووب نانسهوه: [چاگه،ت] کيشه هه لایساندن، شهړ دروستکردن، ئاژوه بهرپاکردن. **آشوب بپاکردن**

ناشوفته: [ئاوه لئاو] (وشه فارسييه به لام زور له سهر زمانه) ناشفته؛ شيواو؛ شله ژاو؛ تیک-چوو؛ ئالوز؛ شيوياگ؛ هه لشيواو. (آشفته)

ناشوفته بازار: [ناو] کهس له کهس؛ شيواو؛ شلوق و پلوق. (آشفته بازار)

ناشوفته حال: [ئاوه لئاو] فد: حال شيواو؛ شپزه و شله ژاو؛ په شيو حال. (آشفته حال)

ناشوفته خه يال: [ئاوه لئاو] فد: فکر شله ژاو؛ فکر په ريشان؛ خه يال بلاو. (آشفته خيال)

ناشوفته دل: [ئاوه لئاو] فد: دل نيگه ران؛ دل-په شيو؛ دل په ريشان. (آشفته دل)

ناشوفته يي: [ناو] شپزه يي؛ بي سهر و بهري؛ شيواي؛ په ريشاني. (آشفته يي)

ناشيان: [ناو] فد: له مه موزيندا هاتووه؛ ناشيانه؛ هيلانه؛ هيلون. (آشيانه)

ناشي رسته: [ناو،ت] ناشي هه رسته؛ ناشيک که به دانه ويله و سهوزي و هه رسته فه رهنګي چي ده بيت و که شکی ساواراو له گه ل نه عنا داخی به سهردا ده کن. (آش رسته)

ناشي شوله قه له مکار: [ناو] (۱) ناشي شله قه له مکار. (۲) (ب) شوبه اندن به کاری ئالوز و تیک له پیکه ل؛ هه ر شتي دهره هم و به ره هم. (کار شلوع پلوع)

(۳) ناوی چيشتيکی تراوه به هه رسته فه رهنګي و دانه ويله و سهوزي چي ده بيت. (آش شله قلم کار)

نافتابروو: فد: [ئاوه لئاو] وه تاغي پروو به پروژ؛

جیگاییک که تاو بیگریټ. (آفتابگیر)

+ ناقتامات: روس د. فد. [ناو] (۱) جوړیک موسه لسه لی خودکار. (ئه سله حه ی خودکار)

(۲) ناوی که ره سته ی خودکار کردنی کاره بای سه یاره. (وسيله)

خودکار کردن برق ماشین. (آقتامات)

نافتاو: [ناو] خوړ؛ روژ؛ هه تاف؛ هه تاو ناوه بوژنان؛ له (ناقتاب) ی فارسی وه رگراوه. (آفتاب)

نافتاو پهړ: [ناو،ت] [روژ پهړ؛ (غروب)]

نافتاوی: [ئاوه لئاو] (۱) پروژی بی ههور؛ خوړه-تاو. (آفتابی) (۲) ناشکرا؛ ناقتاوی بوون؛ خو دهر خستن؛ دهر که وتن. (واضح)

نافت: فد، عد: [ناو] (۱) به لآ؛ وه ی؛ نه خو شوی. (۲) میمل. (آفت)

نافته تی ناسماني: فد: به لآی ناسماني؛ وه ک: بوومه له رزه؛ قرکه و تنه نیو مالآت وشکه سالی. (آفت آسماني)

نافته تی روچ: فد: میملی روچ، به لآی گیان. (آفت روح)

نافته تی عه نبار: ئه و جانه وه رانه ن که شتی عه نبار کراو له به بین ده به ن وه ک: مشک؛ کرم؛ سپی؛ مور یانه. (آفت انبار)

نافته تی گه نم: وه ک: هه ور بردن؛ سن؛ ژه نګ؛ بیبارانی بو دیم؛ سپیی گه نم، کولله؛ ئه و شتانه که گه نم له به بین ده به ن. (آفت گندم)

نافته تی گیایی: فد. میملی گیایی؛ به لآی له به بین بردنی باغ و زه رحات وه ک: سن؛ کولله؛ ژه نګ؛ کرم؛ بزار. (آفت گیاهی)

نافیش: فرد؛ فد: [ناو] ئیتیلایه بو هه لواسین

و ٿاڳاداري؛ زياتر به ويٺه وه؛ دهسته واڙهي
سينه مائي (ٺه ڪتھري حازر به ڪار و ٿاماده بو
فيلم به دراري. (آفيش)

ٺاڪارڊئوٺي: [ٺاوه ٺاوا] **فد:** حاله تي شتي ڪه
وه ڪ گه ڀمه شڪه دريڙ و ڪورت بيٺه وه.
(آڪارڊئوٺي)

ٺاڪاديمي: [ناو] **فرد؛ فد:** جيڳاي فيريووني
فه ن يا زانستي به ڪرده وه و خويندن، له
ناوي باخي وهه گيراوه له يونان ڪه
ٺه فلاتوون ده رسي (وانه) ي فه لسه فه ي تيڊا
گوتوه ته وه؛ ڪوري زانباري؛ ٺه نجومه ني
عيلمى. (آڪادمي)

ٺاڪاديميڪ: [ٺاوه ٺاوا] **فرد؛ فد؛ اند:**
زانستگايي؛ (ب) خويندني زانستگايي.
(تحصيل دانشگاهي)

+ ٺاڪٽور: **فرد؛ اند؛ فد:** [ناو] ڪايه ڪه رى پياو له
شانو و فيلمي سينه مايدا. (آڪٽور)
ٺاڪٽوريس: [ناو] ڙني شانو گهر؛ ٺه ڪتھري
زن. (زن بازيگر)

ٺاڪٽيف: **اند؛ فد:** پر ڪار؛ له ڪار؛ به ڪار؛ ڪار؛
له ڪه ره ڪه تدا. (فعال)

ٺاڪسان: **فد؛ اند؛ فر:** ليداني نوٽيڪي تايهت
له ناڪاو و پيڊاگري له سهر ٺه نوٽه له
ٺور ڪيستردا. (آڪسان)

ٺاڪواريوم: **فرد؛ فد؛ اند:** ده فرى شووشه بو
راگرتي جانه وه رى ٺاوه ڙي. (آڪواريوم)

ٺاڪورڊ: **اند؛ فرد؛ فد:** [ناو] چند نوٽي موسيقيي
هاو فرپيڪانس ڪه پيڪه وه ليڊرين. (آڪورڊ)

ٺاڪولاد: **فرد؛ فد:** [ناو] وه ڪ دوو ٺه بروي
په يوه سي به رانبر به يه ڪ ڪه چند په رانٽيز

ده گريته بهر و جيان ده ڪانه وه؛ بو جيا
ڪردنه وه ي وشه گهل و په سته گهل به ڪار
ديت، وه ڪ: {} (آڪولاد).

ٺاگرانديسمان: **فد؛ فرد؛ اند:** [ناو] (١) گه وره
ڪردنه وه ي ويٺه. (٢) ڪاري گه وره ڪردنه وه ي
ويٺه. (٣) (ب) گه وره نيشان داني پروداويڪ
له گيراندنه وه دا. (٤) ڪه ره سته ي گه وره
ڪردنه وه ي ويٺه. (آگرانديسمان)

ٺاگنوٽيسييسم: **فد؛ اند:** [ناو] مه ڪتھبي
نه زانين گه رى. (اگنوٽيسييزم)

+ ٺالائيش: **فد:** [ناو] ٺالائيش؛ ٺالووده يي؛ خو
وخده ي ناپه سه ند؛ خه وش؛ تيڪه لاوي.
(آلايش)

ٺالٽرناتيف: [ٺاوه ٺاوا] **اند، فرد؛ فد:** جي نشين؛
عه وه ز؛ ياگه گر؛ جيگر؛ په سند ڪراو و بهر گم
ڪراو بو دانانه جي. (آلٽرناتيو)

ٺالٽو: **فرد؛ اند؛ فد:** [ناو] دهنگي زيلي ڙانه له
ٺاوازي ڪورڊا. (صداي زير زنانه در ڪر)

ٺالومينيوم: [ناو] فافون. (آلومينيوم)
ٺالومينيومي: [ٺاوه ٺاوا] هه رچي له فافون
چيڪرا بي؛ وه ڪ ده فرى ٺالومينيومي.
(آلومينيومي)

+ ٺالووده: [ٺاوه ٺاوا] **فد:** شت تيوه چوو؛ تيڪه لاو
به شتي پيس بوو؛ گيروده بوو؛ تووشبوو به-
خراپه؛ خو پيگر توو. (آلوده)

ٺالووده يي: [ناو، به رهه م ي چاوگه] (١)
گيروده بووي؛ حاله تي تيوه تلياوي. (٢) شتي
پيس تيچووي؛ پيسووي. (آلودگي)

ٺاليرڙي: **فد؛ اند:** [ناو] (١) هه سته مهن ي؛
هه ستوڪي؛ هه ساسيهت؛ خورووي له ش به

هووی بون پیوه کردن یا خواردنی شتیکهوه؛
(۲) بزوتنی ههستی خوشهویستی یارق
لیوون بهدیتنی کهسیک یا ناو بردنی یان به
بیستنی بابهتیک یا قسه بیکی بهدل یا نابهدل.

(آلرزی)

ئاماتور: [ئاوهلناو] اند؛ فرد؛ فد؛ کاریک بو
سه رگه رمی وسه رقالی. کاریکی هونه ری یا
وه رزی یا هه رچی که بو بژیو نه بی و
نه بیته پیشه و شولی سه ره کی. دژی
پروفیشینال. (آماتور)

ئاماده کراو: [رپابوردووی ئاماده کردن
[ساز کراو؛ ته یار کراو؛ حازر کراو. (آماده شده)
ئاماده کردن: [چاوگهت] ساز کردن؛ حازر
کردن. (آماده کردن)

ئاماده کریاگ: ئاماده کراو؛ ساز کراو؛ ته یار
وحازر کراو. (آماده شده)
ئاماده کهر: [ناو، بک] ئه و که سه یه که کار
یاشتیک سازده کات و ته داروکی کاریک
ده بینی. (آماده میکند)

ئاماده بی: [ناو] ته یاری؛ ریک و بیکی؛ سازی.
(آمادگی)

ئامار: [ناو] سه رزمیری له هه ر شت؛ بژاردنی
جه ماوهر؛ ئاماری نه خوشی؛ ئاماری مال و
مه سکه ن. (آمار)

ئامارگر: فد. [ناو، بک] که سی که کاری
ئامارگرتن ده کا؛ که سیک که کاری سه ر
حیساب کردنه؛ سه رزمیر. (آمار گیر)

ئامارگرتن: [چاوگهت] ئامارگری؛ کاری
ئامارگرتن. (آمارگیری)

ئاما و رهفت: [ناو، ت] ئامه دورهفت؛ هاتوچو.

(ب) هه لئس و کهوت و نزیکا یه تی. (آمد و
رفت)

ئامبولانس: فد؛ اند؛ فرد؛ [ناو] اسه یاره ی
تایه تی راگو یزانی نه خوش و بریندار و
مه یت. (آمبولانس)

ئامبولی: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] ریی خوین له ناو
ده مارا گیران، که به هووی ده له مه بوونی
خوین به (ههوا یا گازی نیو ده مار) پیکدی.
(آمبولی)

ئامفی تیاتر: اند؛ فرد؛ فد: [ناو] هووی
شانوگه ری. (آمفی تئاتر)

ئانانومی: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] زانستی له ش -
ناسی؛ زانستی شروقه کردنی له شی
گیاندارانی موغره دار به تایهت ئیسیکی له شی
ئینسان (دهسته واژه ی پزشکی و ته رپا حیه له
نیگار کیشیدا. (آناتومی)

ئانارشیسم: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] ئانارش؛
مه کته بی پیشوه خوازی. (هرج و مرج طلبی)
ئانارشیست: [ئاوهلناو] پیشوه خواز.
(انارشیست)

+ ئانالیز: فرد؛ فد: [ناو] شیکاری؛ جه رباندن و
که ند و کاو؛ پشکنین و به دوا دا گه پان و
لیکدانه وهی پاژگه لی هه ر شت؛ به شی له
زانستی ماتماتیک و کیمیا. (آنالیز)

ئانتراکت: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] زه مانی پشودان
له به ینی دوو په رده ی شانوگری یا
سینه مادا؛ یا له به ینی دوو پروگرامی
ئورکیستری موسیقادا. (آنتراکت؛ فاصله بین
دو پرده نمایش یا دو برنامه موسیقی)

ئانتی بیوتیک: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] ده رمانی

نه خوشين گه لی چلکی؛ دژی هوورک. (آتی بیوتیک)

ثانتیم: [ئاوه لئاو] فرد؛ فد؛ ئه ننتیم؛ گیانی گیانی؛ هاوری و هاوالی نزیک و گهرموگور. (انتیم)

ئاندانته: فرد؛ فد: [ناو] زهر ب و رپتمی هیواش له موسیقادا له بهینی ئالیگرتو و ئاداجیو دا. (آندانته)

ئاندوسکوپ: فرد؛ فد: [ناو] که ره سته ی پشکینی چال و چولی دهروونی له ش که به گلوپی تاییه ت نازوک و ناخی له ش روشن ده کات و ده یخاته پیش چاو به که لک وهرگرتن له دووربین. (جوری یک کامیرا). (آندوسکوپ)

ئاندوسکوپي: فرد؛ فد: [ناو] کاری موعاینه به ده زگای ئاندوسکوپ. (آندوسکوپي)

ئاثریوگرافی: [ناو] به که ره سته ی ئانژیوگراف ره گ و دهمار پشکین، بو دهرخستنی گیروگرفت له ناو دهماردا. (آثریوگرافی)

ئاثریو مال: فرد، فد، اند: [ئاوه لئاو] غه ییری نورمال؛ خیلافی قاعیده؛ خیلافی یاسا. (آثریو مال)

ئانه می: فرد؛ فد؛ اند: ناوی نه خوشینی که م خوینی. (آنمی)

+ ئانی: (۱) [ئاوه لئاو] فهوری؛ له ئانیکدا؛ بی- ماتلی؛ زور زوو. (آنی) (۲) [ناو] ئه نییه؛ هه نییه؛ نیوچاوان. (پیشانی) (۳) ئیدی؛ ده نا؛ ئه دی؛ ئه ینا. (اگر نه) (۴) ئه مه؛ بو که سیکی میوینه و نزیک. (این) (۵) ئه مانه. (اینها)

+ ئاوانس: فرد، فد، اند: [ناو] قان؛ کومه ک؛ چاو پووشی له هه له؛ ئیمتياز پیدان. (آوانس)

+ ئاوبرده: [ناو، بهر] ئاوبردوو؛ شتی که

ئاو رای مالیبی و بردیبتی. (آب برده)

ئاوری هیجران: ئاوری دووری. (آتش هجران)

+ ئاوگیر: [ناوت] (۱) گول و ئه ستری گه وره؛ هه ریمی که چال و نه وی بی. (۲) ههر شوینی ئاوی تیدا کو بیته وه. (۳) کاری که سیک که له شتیک ئاوبگریت. (۴) که سیک که ئه ستر بو نوبه ئاوی ئاو داشتن ده گریته وه. (آبگیری)

ئاوگیری: [ناو، بهر هه می چاوگه] کاری ئاوی میوه گرتن؛ کاری ئاو گرتن؛ سه ندنی (چینی) ئاوی پولا بو نه نرم بوونه وه؛ پرکردنی (خه- زینه) ی ئاوی همام و عه نیار او. (آبگیری)

ئاوه ک په زی: [ناو، بهر هه می چاوگه] فد: (۱) کاری دروست کردنی ئاهه ک. (آهک پزی)

(۲) [ناو] کووره ی ئاهه ک په زی، (کووره ی قسل په زی) (کووره آهک پزی)

ئای. سی. یو: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] به شیکی خه سته خانه بو ئاگالیوونی تاییه تی نه خوش و ئیجازه ی نزیک بوونه وه یان دیداری که سو- کارنه دان بو چوونه ژووره وه. (آی. سی. یو)

ئای. کی. یو: اند؛ فد: [ناو] اراده به هره وه ری هوشی؛ (ئای. کی. یو) له سه ره وه یه: به هوشه. (آی. کی. یو)

ئوپیراتور: [ناو، بک] فرد؛ فد: که سیک که به که ره سته ی وه ک مه کینه ی حساب یا چاپ یا هه رکه ره سته ی ماشینی کارده کا. (اپراتور)

ئوتوباند: [ناو] المان د؛ فد؛ اند؛ فرد:.

ئوتوبان؛ دوو جاده ی پان و به ک لایه نه له پال یه کدا. (اتوبان)

ئۆتۈكرات: [ئاوهلئاو+ئاو] دىكتاتور؛ خود رايى. (استبداد).

ئۆتۈكراسى: فرد؛ فد؛ اند؛ [ئاو] (۱) جورىك ئىستىداد دزى ديموكراسى. (۲) كارى كەسىك كە ھەر جور پيخوشى بى بڑى؛ (اتو كراسى)

ئۆتۈمات: [ئاوهلئاو] (كورتكراوهى ئۆتۈماتىك) ھەر دەستگايىك كە خو به خو كارده كا؛ خودكارى؛ وەك ئاقتامات كە چە- شنى موسىلسەلى خوكارە. (اتوماتىك)

ئۆتۈماتىك: روس د؛ فرد؛ فد؛ اند؛ [ئاوهلئاو] دەزگاي خوكار؛ خوبزون. (اتوماتىك)

ئۆتۈسرويس: فد؛ [ئاو] جىگاي راگە يشتن بە كارى سەيارە وەك: شوردن يان گورپىنى رۈنى مۆتور و ئاچاركىشى سەيارە. (اتو سرويس)

ماشىن شورى. (۲) ھەلەى باو، بە **ئوتووشويى:** [ئاو،ت] فد؛ (۱) كارگەى لىياس شوردن و ئوتوكيشان و شويىنى شوردن و ئوتوى لىياس دەلین ئوتووشويى، لە جياتى ئوتو بوخار يان ئوتوكيشى. (اتو شويى)

ئورژانس: فرد؛ فد؛ [ئاو] بەشىك لە نەخوشخانە كان كە بى مائلى دەرمانى نەخوشگەلى جىبى مەترسى وەك تەسادوفى و برىندارى جىبى مەترسى دەكا. (اورژانس)

ئوستادى رانوما: ماموستاي رپنوين؛ ماموستاي زانستگا كە يارىدە دەرى ئەو كەسانەن كە پايان نامە (تيز) ى دواى تەواو كردنى زانستگا دەنوو سن. (استادراھنما) **ئوسلووب:** فد؛ فرد؛ اند؛ [ئاو] ئوسلووب؛ شيوہ-

ى كار؛ تەرىقە؛ رەوشتى كار. (اسلوب)

ئوسووللى دىن: عد؛ فد؛ [ئاو،ت] قاعىدە و رەسمى پەژراوى دىن؛ لە سونىى دا؛ تەوحىد، نبووت، مەعاد و لە شىعەدا عدل و ئىمامەتى لى زیاد بووہ. (اصول دىن)

ئوكازيون: فرد؛ فد؛ [ئاو] ھەل و فورسەت بو كردنى كارىكى بەموفاف و پىرسوود يا كارىكى زور بەدل. (اكازيون)

ئوكىت: فرد؛ فد؛ [ئاو] بەشى لە موسىقا كە بە ھەشت دەنگ يا ھەشت كەرەستەى جوراو جورى موسىقايى لىدەرىت. (اكت)

ئولتىماتوم: فرد؛ فد؛ [ئاو] دوا قسە؛ ئاخىرىن برپار پيوتن؛ دوايىن ھەرەشە. (ولتىماتوم)

ئولگوو: فد؛ [ئاو] نمونە؛ ئورناك؛ سە رمە شق؛ كرداری كەسىك كردنە وىنە و سەرمەشق. شكل و وىنەيىك كە لە روويەوہ دروست بكنە يان بكىشنەوہ. (الگو)

ئوملىت: [ئاو] فرد؛ فد؛ ھىلكە و رۈن كە تەماتەى تىكرابى. (امت)

ئومەرا: عد؛ فد؛ [كوى ئەمىر] وشە ئارەويە و لە كوردىشدا باوہ؛ ئامرگەل؛ ئەمىران؛ كەسانىك كە فەرمان دەدەن؛ سەرۈك گەل. (امرا)

ئونيفورم: فرد؛ فد؛ اند؛ [ئاو] (۱) لىياسى يەك رەنگ و يەكسان بو گروويىك؛ وەك ئونيفورمى عەسگەرى. (۲) لىياسى تايبەت بو ناساندنى شولى كەسىك وەك ئونيفورمى خزمەتكارى ھوتىل و كابارە و ھتد. (يونيفورم)

ئووېرتور: فرد؛ فد؛ اند؛ [ئاو] ئاھەنگى پيش دەست پىكردنى ئويپرا؛ يان ئاھەنگى پيش

دهست پیکردنی ئاهه‌نگی عه‌سلی. (اورتور)
ئه‌حه‌ده: عد؛ فد: (١) [ئاوه‌لناو]ته‌نیا؛ یه‌کدانه.
 (یکه و تنها) (٢) ناوه بو پیاو. (نام مردانه)
ئه‌خته‌رناسی: ناوه‌به‌رهمی چاوه‌گه [زانستی
 نوجوم؛ ئه‌ستیره‌ناسی. (ستاره‌شناسی)
ئه‌ده‌به‌په‌روه: فد: [ئاوه‌لناو]لایه‌نگری
 ئه‌ده‌به؛ خزمه‌تکاری ئه‌ده‌بیات. (ادب پرور)
ئه‌دی‌ب: [ناو] عد؛ فد: (١) شاره‌زای ئه‌ده‌بیات.
 (ادیب) (٢) شاعیر؛ نوسهر. (شاعر. نویسنده)
 (٣) وێژه‌وان. (سخنور)
ئه‌دی‌بانه: [ئاوه‌لناو]ئه‌دی‌ب ئاسا؛ وه‌ک ئه‌دی‌ب؛
 شاعیرانه. (ادیبانه)
ئه‌رجه: ف.مشه) فد: مه‌زناتی؛ حورمه‌ت؛ ریز؛
 گه‌وره‌یی؛ بلیندپایه‌یی. (ارج)
ئه‌رجه‌مند: (ف.مشه) فد: [ئاوه‌لناو]به‌حورمه‌ت؛
 ریزدار (ارجمند)
ئه‌ه‌ساسنامه: فد: [ناو]کووی‌قانون و
 ده‌ستووریک که بو به‌ریوه‌چوونی شه‌ریکه یان
 خیزیک دیاری ده‌کریت. (اساسنامه)
ئه‌سه‌له‌ت: عد؛ فد: [ناو]ئه‌م وشه‌یه ئاره‌ویه
 حاله‌تی عه‌سل بوون. (٢) (ب) نه‌جابه‌ت؛
 ئه‌سه‌له‌تی عه‌شیره‌تی؛ ئه‌سه‌له‌تی
 خانه‌واده‌یی. (اصالت)
ئه‌سه‌ل و نه‌سه‌ب: عد؛ فد: [ناو]ئیل و ته‌بار؛ باو
 باپیر؛ خانه‌واده و عه‌شیره و تایفه؛ بنه‌چه؛
 ره‌چه‌له‌ک؛ نیزاد؛ ره‌گه‌ز؛ ئاباوه‌جداد؛ جه‌د و
 ئابا. (اصل و نسب)
ئه‌سه‌له‌حه: [ناو] فد: له‌(سلاح)ی ئاره‌ویه‌وه
 هاتووه، چه‌ک؛ ئامرازی راو و شه‌پ؛ له‌زمانی
 کوردیدا جی‌که‌وتوووه. (اسلحه)

ئه‌سه‌له‌حه‌خانه: [ناو] فد: جبه‌خانه؛ جی‌گای
 راگرنتی ئه‌سه‌له‌حه به‌تایه‌ت له‌پادگانی
 نیزیامیدا. (اسلحه‌خانه)
ئه‌سه‌له‌حه‌دار: [ناو] فد: (١) به‌رپررسی
 ئه‌سه‌له‌حه‌خانه. (٢) چه‌کدار. (اسلحه‌دار)
ئه‌سه‌له‌حه‌دانانه‌عه‌رز: چه‌ک دانانه‌عه‌رز؛ (ب)
 ده‌س له‌شه‌ر هه‌لگرتن. (اسلحه‌زمین
 گذاشتن)
ئه‌سه‌له‌حه‌سازی: فد: [ناو] (١) کاری-
 دروستکردنی چه‌ک. (٢) فابریکای ئه‌سه‌له‌حه
 چیکردن. (اسلحه‌سازی)
ئه‌سه‌له‌حه‌کیشان: [چاوه‌گه‌ت] (١) له
 جی‌کاییکه‌وه‌چه‌ک بردن بو‌جی‌گاییکی‌تر.
 (جابجایی اسلحه) (٢) خنجیر و شیر و
 ده‌مانچه‌ده‌رکیشان یان هه‌لکیشان له‌کالان
 و به‌رگ؛ تابه‌خته‌کردنی ئه‌سه‌له‌حه بو‌هه‌ره‌شه
 یا کوشتن. (اسلحه‌کشیدن)
ئه‌سه‌له‌حه‌هه‌لگرتن: [چاوه‌گه‌ت] (١) (ب)
 ته‌یاربوون بو‌شه‌پ؛ خوئاماده‌کردن بو‌شه‌پ.
 (٢) (ب) یاخیبوون و چه‌ک هه‌لگرتن بو
 به‌ره‌نگاری. (اسلحه‌برداشتن)
ئه‌سه‌له‌حه‌ی‌خوکار: [ناو،ت]موسه‌لسه‌ل؛
 چه‌کی که به‌تیره‌ندازی دووباره‌ئاماده‌ی‌تیر
 ئه‌ندازی ده‌بیته‌وه؛ وه‌ک ته‌ماتیر. (اسلحه
 خودکار)
ئه‌سه‌له‌حه‌ی‌راو: چه‌کی راو؛ (ب)زیاتر تفه‌نگی
 دوولوولی ساچمه‌هاویژ؛ چه‌کی راوه‌نیچیر.
 (اسلحه‌شکاری)
ئه‌سه‌له‌حه‌ی‌سارد: [ناو،ت]چه‌کی که ته‌قه‌مه‌نی
 تیدا به‌کار نه‌بری وه‌ک شمشیر و کارد و

خنجیر. (اسلحه سرد)

ئەسلەحە **سەنگین**: فەد: [ناوت،] چەکی ئەقەمەنی زۆری تێدا بە کار دەبرێت؛ گوللەیی گەورەییە و خۆیشی زۆر قورسە؛ وەک: توپ، مەترەلۆس، یا موسەلسەلی سەنگین. (اسلحه سنگین)

ئەسلەحە **سەمەری**: [ناوت،] دەمانچە. (اسلحه کمری)

ئەسلەحە **سەمەری گەرم**: فەد: [ناو] چەکی گەرم، چەکیک کە تەقەمەنی تێدا بە کار بێت. (اسلحه گرم)

ئەسیر **گرتن**: [چاوغەت،] دیل گرتن؛ یەخسیر گرتن. (اسیر گرفتن) ئەسیر جەنگی ئەسیری جەنگی: فەد: دیلی کە لە سەنگەر یا لە شەردا بگیری؛ کە بە پێی یاسای ژینیف دەبی ڕەفتاریکی تاییەتی لە گەڵدا بکری. (اسیر جنگی) ئەشکەم **دوریدە**: [ئاو،] سەکدراو؛ زکدراو؛ گەدەدراو. (ب) زۆر خۆر. (شکم دریده)

ئەشکی **تیمساح**: [ناوت،] فرمیسکی بە درۆ؛ گریانی بەرپایی؛ وەک: کوشتنی کەسێک و گریان و شیوەنکردن بۆی. (اشک تمساح)

ئەشکی **سەرەت**: فرمیسکی کە بە هۆی ناکامی و پەشیمانییە و بەیت؛ گریان بۆ خۆشەویستی لە دەس چوو. (اشک حسرت)

ئەشکی **شەم**: فەد: (ب) تەکی مۆم کە وەختی سووتان لێی دەتکێت. (اشک شمع)

ئەفسووس: فەد: [ناو+ئامراز] داخ؛ مەخابەن؛ دریا؛ حەیف؛ ئاخ و داخ بۆ لە دەس چوو. (افسوس)

ئەفسوونگە **ری**: [ناو،] بەرھەمی چاوغە، ناو، فەد؛ سیخربازی؛ چاوبەسی جادووگەری؛ (ب) عیشوگەری. (افسونگری)

ئەقسات: فەد: لە ئارەبوییە و هاتوو، کوی-قیست؛ دابەشکردنی قەرز (مانگانە یان سألانه) بە چەند کەرت. (اقساط)

ئەکسیر: [ناو] (۱) ئیکسیر؛ نایاب. (۲) ماکیکی ئەفسانەیی کە پێیان وابوو بنەمای هەر شتێک دەگۆرێت وەک: ماکی کیمیایی کە مس بکات بە زێر. (اکسیر)

ئەکشین: [ئاو،] ئاوەلناو+ناو] اند؛ فەد: پڕشەر و شور؛ پڕلە جۆش و خوروش؛ پڕجم و جۆل؛ زیاتر بۆ فیلمی سینەمایی پڕلە کێشە و هەللا بە کار دێنرێت. (اکشن)

ئەلباقی: **عد**؛ فەد: [ناو] باقی؛ ئەو هی ماو تەو؛ لە دەتمەن چوارتمەنم خەر جکرد، شەش تمەن ئەلباقیە کە هی ماو. (الباقی)

ئەلکووزم: **فەد**؛ اند؛ **فرد**: [ناو] ئەلکووزم؛ رەوت و کاری عادی تگرتن بە خواردنەو هی ئەلکوول. (الکلیسم)

ئەمپیر **سیونیست**: **فرد**؛ فەد: [ئاو،] شوپگری ئەمپیر سیونیسم؛ سەر بە ئەمپیر سیونیسم. (امپرسیونیست)

ئەمپیر **سیونیسیم**: **فرد**؛ اند؛ فەد: [ناو] رێبازیکی هونەری و ئەدەبیە کە شوپگرانی (هەواداران) و یستیان دەربەرین و نیشاناندانی بە تەواوی و گشتی هونەرە کە یە بی ئەو سەرئەنجام بەرئەنجام و پەراویزی هونەرە کە. (امپرسیونیسم)

ئەمپیر **یالیست**: [ئاو،] ئاوەلناو] خاوەنی دەم و دەزگا

و ره‌وشتی ئەمپیریا لیسیم. (امپریالیست)

ئەمپیریالیستی: [ئاوه‌لناو] **فرد؛ فد؛** رهوت و شیوه‌ی کاری ئەمپیریالیست؛ گریدراو به ئەمپیریالیستیه‌وه. (امپریالیستی)

ئەمپیریالیسم: [ناو] دوایین قوناغی پیش‌هوتی نیزامی سه‌رمایه‌داری به شیوه‌ی په‌یدا بوونی ته‌ک قورغ‌گه‌لی مه‌زن و ده‌سه‌لاتدارانی مالی و ناردنی سه‌رمایه‌ بو‌ولتانی ژیر فه‌رمان و چه‌وساندنه‌وه و گیروگرفتی دروستکردن بو‌زالبوون به سه‌ریاندا. (امپریالیسم) **ئە مریه:** [ناو] **فد:** (۱) ده‌ستور و فه‌رمانی‌بالاده‌ست به نووسراوه بو‌ریخراوی ژیر ده‌ست. (۲) نووسراوه‌ی ده‌ستووری گشتی. (امریه)

ئەنتیرن: **اند؛ فد؛ فرد:** [ناو] ته‌له‌به‌بیشک که کاری خویندنی‌رشته‌ی پزشکییه و پاش ته‌واو کردنی زانستگا له‌خه‌سته‌خانه‌کان بو‌ماوه‌بیک له‌به‌ر ده‌ستی پزشکی ئوستاددا کار ده‌کات. (انترن)

ئەنتیرناسیونال: **فرد؛ فد:** [ناو] جیهانی؛ ریکخراوه‌ی حیزبی‌باشوولی له‌سه‌رانسه‌ری دونیادا؛ وه‌ک ئەنتیرناسیونالی کریکاران؛ ئەنتیرناسیونال سوسیالیسم. (انترناسیونال)

ئەنتیرناسیونالیست: [ئاوه‌لناو] **فرد؛ فد؛** هه‌وادار و هه‌وگری ئەنتیرناسیونالیسم. (انترناسیونالیست)

ئەنتیرناسیونالیسم: **فرد؛ فد:** [ناو] برپا به‌یه‌کیه‌تی و به‌رژه‌وه‌ندی گشتی له‌ناو ته‌واوی میله‌تگه‌لی دونیادا بو‌گروپیک یا چینیک یا سینفیک له‌جیهاندا؛ وه‌ک ئەنتیر

ناسیونالیسمی کریکاران. (انترناسیونالیسم)

ئەندیکاتور: **فرد؛ فد؛ اند:** [ناو] ده‌فته‌ری سه‌بتی نامه‌ی (ئیداری یا ریکخراوه‌بیک) که بو‌ئهو ئیداره‌دیت یا به‌ری ده‌کریت بو‌جیگاییکی‌تر و لیدانی ژماره و کات و نووسینی کورته‌ی نامه‌که له‌ده‌فته‌ره‌که‌دا. (اندیکاتور)

ئەنیماتور: **فد:** [ناو] که‌سیک که فیلمی کارتون (ئەنیمه‌بشین) دروست ده‌کات. (انیماتور)

ئەنیمه‌بشین: **اند؛ فد:** [ناو] فیلمیک که به‌وینه‌گرتنی په‌یتاپه‌یتا و له‌سه‌ریه‌ک له‌شتی بیگیان وه‌ک بو‌وه‌که‌چینی و وینه‌ی نیگارکیشی چیده‌بی. (کارتون)

ئەوراق: [ناو] **فد؛** (۱) کوی وه‌ره‌ق و په‌ره. (اوراق) (۲) (ب) هه‌له‌شاهه؛ له‌به‌ریه‌ک ده‌ره‌هاتووی که‌ره‌سته‌گه‌لی وه‌ک سه‌یاره و مو‌تور و هتد. (ورقه و ورقه)

ئێئوسین: [ناو] دووه‌مین خول له‌خولی سه‌یه‌می زه‌وی شناسی. (ئوسین)

ئێپسیلون: **فرد؛ اند؛ فد:** [ناو] (۱) پینجه‌مین پیتی ئەلفوبیی یونانی. (حرف پنجم الفبای یونانی) (۲) نزیک‌به‌هیچ. (ب) هیچ. (اپسیلون؛ یک سرسوزن)

ئێپول: [ناو] بالشته‌کیکی بچووک که‌ده‌خ‌ریته‌ژیرشانی کو‌ت. (اپل)

ئیبیکورئاینی: [ناو] اریازیکی فه‌لسه‌فی یونانی که‌ئامانجی ژبان له‌خو‌شی و ئارامشی رو‌حیدا ده‌زانی. (ایبیکور آئینی)

ئیبیکوری: [ئاوه‌لناو] **فد؛ اند؛** مه‌کته‌بی ئاینی عه‌یش خوازی. (مکتب و آئین عشرت

طلبی)

ئېيکوريسم: فد؛ اند؛ [ناو] هه واداری مه کته بی ئېيکور ئایینی. (ایيکوريسم)

ئیتود: اند؛ فرد؛ فد؛ [ناو] موتالای سهره تایی؛ گه لاله؛ ته رراحی سهره تایی؛ مه شق له بابته نیگار کیشیه وه. (اتود)

ئیتیکت: فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] (۱) به لگی چوکی قیمت نووسین و به سهرکه ل- و په له وه چه سپاندن له فروشگا و بازاردا. (۲) کارتتی نووسراوه ی ناوی هه رکه س که له سه رسینگی درایت. (۳) (ایتکت) (۴) که- سایه تی؛ (شخصیت)

ئیتخيار کردن: [چاوه، ت] هه لباردن و به ساحیب بوون. (اختيار کردن)
. ئیتخياری: [به ند] فد؛ به مه یلی خو؛ به ئیراده ی خو؛ (اختیاری)

ئیراده ت: فد؛ [ناو] بو ته عاروف به گه وره تر ده- وتریت، سهر سپیری و دوستی و ئیمان و باوه ر به که سیک هه بوون. (ارادت)

ئیستریتیز: اند؛ فد؛ [ناو] جوریک ره خسی روژ ئاواپی که ره قس که ری زن له کاتی- ره خسیندا تیکه تیکه لیباسه کانی داده که نی تا ته و او پرووت ده بیته وه. (استریتیز)

ئیستریس: اند؛ فد؛ [ناو] زه بری روحي؛ ته و ژمیروحي. (استرس)

ئیستریل: [ئاوه لئاو] فرد؛ فد؛ (۱) حاله تی بی میکروبی. (۲) نه زوک. (استریل)

ئیسیتیداد: [ناو] زوره ملی؛ ئوتو کراسی؛ حکومتی خود سه رانه و ره چاو نه گرتنی ویستی خه لک و جه ماوه ر؛ دژی دیموکرات.

(استبداد)

ئیسیتیدادی: [ئاوه لئاو] زوره ملانه؛ مله ورانه؛ (استبدادی)

ئیسیتیرلیزه: فرد؛ فد؛ [ئاوه لئاو] ئیستریل کراو؛ میکروب کوژراو؛ پاقر کراو. (استریزه)

ئیسیتیریوفونیک: اند؛ فد؛ [ناو] [ئاوه- لئاو] که ره سته ی تو مار کردن و بلاو کردنی ده نگ به شیوه ییک که ده نگه جیا وازه کان هه ر کام له بلیند گو ییکه وه بلاو بینه وه؛ ره وتی تو مار کردن به شیوه ی ئیسیتیریوفونیک. (استریو فونیک)

ئیسیتیسمار: عد؛ فد؛ [ناو] قازانج وه رگرتن له زه حمه تی دیتران؛ به هره وه رگرتن له به ره همی کاری دیتران. (استعمار)

ئیسیتیمار: عد؛ فد؛ [ناو] داگیر کردنی سه رزه مینیک له لایه ن هیزی بیانیه وه بو به هره و قازانج وه رگرتنی ئابووری و که له پووری و هیزی ئینسانی به ناوی لایه نگری و پشتیوانیه وه. (استعمار)

ئیسکادران: ئیتاد؛ اند؛ فرد؛ فد؛ [ناو] هیزی هه وایی و ده ریایی و عه رزی به رانه ر به ۳ تا ۶ پاپوری جه نگی. ۳ تا ۶ ده بابه. (اسکادران)

ئیسکلیت: فرد؛ فد؛ [ناو] (۱) ئیسقان به ندی له ش. (۲) ریژه ک؛ چووار چیوه؛ قاپوور و گه لاله. (اسکلت)

ئیسکوروت: فرد؛ اند؛ فد؛ [ناو] (۱) به دره قه (رپوانه کردن) و ئاگاداری و به ریکردن؛ چه ند فرپو که ئیسکوروتی ئه و پاپورهن؛ (۲) مورا قه به ی چه ند یایه ک که س له که سیک

تر. (۳) ناوی تهو چند کهسه (اسکورت)

ئیشارپ: فرد؛ فد: [ناو] قوماشیکی سی گوشه-
یه که وهک کولوانه ژنان دهیدن به شاناندا
به تایبیت له ئورویا. (اشارپ)

ئیشانتیون: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] نمونه‌ی مه‌تاع
یا دهرمانیک که به خورایی ده‌دریت به
موشته‌ری یا خه‌لک بو ناساندنی زیاتر و
کپینی تهو شته. (اشانتیون)

ئیشیل: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] پاره و میزان؛ پله و
پایه‌ی مووجه و حقوقی ئیداری. (اشل)

ئیعیتاد: عد؛ فد: [ناو] (۱) عاده‌تگرتوو. (۲)
خوگرتن و گیروده‌بوون به کردنی کاریک.
(۳) به هوئی کردن یا خواردن یان هه‌لمژین
دووچار و گیروده‌بوون که تهرک کردنی
دژواربیت وهک ئیعیتاد به ئالکول و سیگار و
تریاک و.... (اعتیاد)

**ئیفیتخار کردن: [چاوه‌ت، نازین؛ شانازی-
کردن. (افتخار کردن)**

**ئیفیتخاری: [ناو+ئاوه‌لناو] (۱) به لگه یان
بروانامه‌ی پیشکەشی بو شانازی، به بی
تییه‌پر کردن بوری پیویست وهک: دیپلومی-
ئیفیتخاری. (۲) به شداری کردن له کاریکدا
به بی‌موقابیله یان به شداربوون له کورپیکدا
به بی‌موقابیله: ئەندامی ئیفیتخاری. ۳. کومه‌ک-
کردن و به شداری کردن بو به‌پویه‌بردنی
کاریک به بی‌موقابیله: ئەکنه‌ری ئیفیتخاری؛
کاری هونه‌ری و خزمه‌تی به لاشکردن.
(افتخاری)**

+ ئیفلیج: [ئاوه‌لناو] حاله‌تی گوچی؛ گوج‌بوون
یا ده‌ست‌ویی کارنه‌کردن و بی‌جووله‌بوونی

هیندی‌ته‌ندامی له‌ش. (افلیج)

ئیفلیجی: [ناو] حاله‌تی ئیفلیج بوون؛ جاری
وایش‌هه‌یه زگماکیه. (افلیجی)
ئیکسپیر سیونیست: [ئاوه‌لناو] هه‌واداری

ئیکسپیر سیونیسم. (ا کسپر سیو نیست)
ئیکسپیر سیونیسم: [ناو] شیوازیکه له هونه‌ردا
که زیاتر گرینگی به حاله‌تگه‌لی هه‌ستی و
روچی ده‌دا. (اکسپر سیونیسم)

ئیکسیر: یونان‌د؛ عد؛ فد: [ناو] ماک یان
گه‌وه‌هریک که پیمان وابوو چوونیه‌ت و ماکی
هه‌ر شت ده‌گوریت یان ته‌واوتریان ده‌کات؛
وهک ئیکسیری جه‌وانی که پیری بکاته‌وه
لاو یا مس بکاته ئالتوون؛ (ب) شوبه‌اندن به
هه‌ر شت که به دژواری وه‌ده‌ست بکه‌ویت.
(اکسیر)

ئیکوسیستم: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] ژیان و جیی
ژیانی هه‌موو گیانداریک. (اکوسیستم)

ئیکولوژی: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] زانستی ناسینی
زه‌وی و جیی ژیانی گیانله‌به‌ران. (اکولوژی)
ئیکولوژیست: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] که‌سیک که
کاری ئیکولوژییه. (اکولوژیست)

ئیکولوژیکی: [ئاوه‌لناو] فرد؛ فد؛ اند: تیگه-
یشوویی له جیواری ژیان. (زیست محیطی؛
اکولوژی)

ئیکونومی: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] ئابوور. (اکونومی؛
اقتصاد)

ئیکونومیک: [ئاوه‌لناو] فرد؛ فد؛ اند: ئابووری.
(اکونومیک؛ اقتصادی)

ئیکونومیست: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] ئابوور زان؛
ئابوورناس. (اکونومیست؛ اقتصاددان)

ئىگىزىستانسىيالىست: [ئاوہلناو] ھوگرى
 ئىگىزىستانسىيالىسىم. (اگىزىستانسىيالىست)
ئىگىزىستانسىيالىسىم: فرد؛ اند؛ فد: [ئاوہلناو] امہ -
 كتھبىكى چەرخى بېستەمە لە ئوروپا سەرى
 ھەلدا، كە پرواى واىھ ئىنسان لە ھەلس و
 كەوت و نىزىكايەتى و مەرگدا حالەتېكى
 سەربەستى ھەيە و خوى ژيانى خوى
 ديارىدە كات. (اگىزىستانسىيالىسىم)
ئىگىو: فد؛ فرد: [ناو] (۱) كانگاي نەوتى ژىر
 زەوى. (۲) رەھەندى ئاوە روى پىساوى شار.
 (اگو)
ئىلوتەبار: فد: [ناوت] تايغە بە گشتى. (ايلو
 تبار)
ئىلېكترىك: فرد؛ فد: [ناو] ئەلە تىرىك؛ ئەلەم
 تىرىك؛ كارەبا. (الكتىرىك)
ئىلېكترىكى: فرد؛ فد: (۱) دووكانى فروشتى
 كە رەستەى كارەبايى. (مغازە الكتىرىكى) (۲)
 كەسېك كە پىشەى دروستكردنەوھى
 كە رەستەى كارەبايىھە. (برق كار) (۳)
 كە رەستە گەلى كە بە كارەبا ئىش دەكەن
 ۋەك سەماوەر، رادىو، ئوتووى كارەبايى.
 (الكتىرىكى)
ئىمپراترىس: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] (۱) ژنى كە
 فەرمانزەواى ئىمپراتورىيەكە. (۲) ژن و ھاو
 سەرى ئىمپراتور. (امپراترىس)
ئىمپراتور: فرد؛ فد؛ اند: شاى چەند
 مەملەكەت. (امپراتور)
ئىمپراتورى: (۱) مەقامى ئىمپراتور. (۲) چەند
 مەملەكەت كە لە ژىر حوكماتى يەك
 ئىمپراتوردايىت. (امپراتورى)

ئىمپىرسىيونىست: [ئاوہلناو] پەيوەندىدار بە
 ئىمپىرسىيونىستەوھە. (امپىرسىيونىست)
ئىمپىرسىيونىسىم: [ناو] ئەمپىرسىيونىسىم؛
 رېيازىكى ھونەرىھە كە شوپىگرانى پروايان
 بە نىشاندانى ناوھروكى ھونەرەكەيە و بايەخ
 بە وردەكارى و پەراويز نادەن. (امپىرسىيونىسىم)
ئىمپىريال: [ناو] قوشە (سكە) ى كوئىنە ى
 پارەى پرووسيا. (امپريال)
ئىمپىريالىست: [ئاوہلناو] پەيوەندىدار و خاوەنى
 دەزگاي ئىمپىريالىسىم (امپريالىست)
ئىمتياز: فد. (۱) سەربوون؛ پىشتىبوونى
 ژمارەى سەركەوتن لە ھەر سرويسى
 والىيالدا. (۳) ئىجازەى دامەزرانى بىكە يا
 رېكخراويك لە لايەن دەولەتەوھە؛ خاۋنى -
 ئىمتىيازى پروژنامە؛ قان پىدان؛ مافى تايبەت.
 (امتياز)

(ب)

(ب) واتا به؛ بچاوان؛ به چاوان؛ بجاره کی؛ به جارپکی؛ بته نی؛ به تهنی. (ب)

+ با: [ناو] (۱) ههوا؛ ده مار؛ فیز؛ خو هه لمساندن؛ لووت به رزی؛ خو به زل زانین؛ بای که لله؛ بای که پو. (باد) (۲) ده سپیک و نه وهل؛ له بای به یانییه وه هاتووم؛ له نه وه لی به یانییه وه هاتووم؛ له گهل؛ به؛ باوجودی؛ با ئه م حاله؛ (با این حال)

+ با: [پیشگر] خاوه ن؛ با ئه ده ب؛ با فهره ننگ. (پیشوند؛ دارای)

بااورد: [ناو] با ئاور؛ باهاورد؛ ربوییه ته که قه یسه ره هشت کووپه خه زینه باری پاپور ده کات که له شه رپیکدا که له گهل خه سره په رویز بوویه تی دووری بخته وه له - مهیدانی شه رپه لام با ده رپینی به ره وله شکری خه سره وه، وشه ی باد ئاورد، یا باهاورد یا بااورد له ویرا بووه ته باو. (باد آورده)

بااورد: داهاتی بی رهنج و هه ولدان. (باد آورده)

بائهم: بائهمه؛ به ئهم؛ به م؛ بائهم حاله؛ به م حاله وه. (با این)

بائهمه: [به ند] ته گهرچی؛ له گهل ئهمه دا؛ بائهمه که نه خو شبووم هاتم؛ ته گهرچی که نه خو ش بووم هاتم. (با وجود)

+ باب: [ناو] باب؛ باو؛ ره واج؛ مود؛ بابی

ئهمرویه: بابه تی ئهمرویه؛ موده. (پدر؛ مد، باب)

بابا پیاره: [ناو] باوه پیاره. (پدر خوانده)

باباده م: [ناو] حه زره تی ئادهم. (آدم؛ شوهر حوا)

باباگورگور: [ناو] باوه گورگور مه زاری چاکیکه؛ ناوی ناوچه ییکه له هه ریمی کوردستانی - عیراق. (له سه رسینگه نه وتاییه که ی باوه گورگور، نریک تافگه ی به ره وژووری زیرینی گر (په شیو) (اسم پیر و نام منطقه ایست)

بابان: [ناو] (۱) میر سلیمان که میر نشینی بابانی له سلیمانی دامه زراند، له گهل تایفه ی فیزیو لابه گی (به گزاده) دا که له بهینی دیوانده ره و سابلانغا ده ژین له نه ته وه ی ققی ته حمه دی داره شمانهن؛ «میژووی ئه ده بی کورد، نووسینی عه لادین سه ججادی، ل ۲۲۸ و گه شتی ریچ بو کوردستان ل ۲۹۷ و - رگی ر «محمه ده حمه باقی» و شه جهره نامه ی - ئیلی فیزیو لابه گی، نووسینی «حه سن سه لاح سوران» (بابان) (۲) باوان. (خانه پدری) (۳) بنه ماله ییکی ده سه لاتدار بوون له سنه و سلیمانی ئیماره تی بابانیا له و ناوچه دامه زراند. «میژووی ئه ده بی کورد». (بابان)

بابان ئاوا: ماله باب ئاوه دان (ب) ئافره تی که خاوه ندی که سوکاره؛ مالبات ئاوه دان؛ بابانت ئاوه دان بی. (کسی که خانه پدری دارد)

بابانوییل: [ناو] پیره پیاویک به کلاوی گولینگدار

و چه کمه و جلو بهرگی نا ئاساییه وه که هه-
 موو سالیک له شهوی له دایک بوونی عیسا
 مه سیحدا دیاری بو مندالان دهبا. (بابا نوئل)
بابان ویران: [ئاوه ئناو، بهر] بابانکور؛ مالی دایک
 و باب ویران؛ بریتی له ژنی بی که س و کار و
 ته نیا که وتوو. (کنیاه از بی کس و کار شدن)
بابانه: [ئاوه ئناو] (۱) وه ک باب. (مانند پدر) (۲)
 باوینی. (پدری)
بابانی: جوړیک قوماشی به نرخه به ناوی
 عه شیرهی بابانه وه ناوی لئراوه؛ هه رشت
 پیوه ندیی به بابانه وه بی. (نوعی پارچه)
باب برا: [ناو] ز پرا؛ هاو باب. (برادر ناتنی)
باب ده ست: [ئاوه ئناو] وه رشکست؛
 به رشکست، نابوت؛ موفلیس؛ مافینگی.
 (ورشکسته)
بابردوو: [ئاوه ئناو، بهر] (۱) هه رشتی سووک
 که با رفاند بیتی. (اشیاء سبک باد برده) (۲)
 (ب) هه رشتی سووکی بووده له. (اشیاء
 سبک) (۳) (ب) له ناو چوو؛ له ده ست چوو،
 مه چوو به دواوی کلاوی بابردوودا. «فولکلور»
 (از بین رفته)
بابری: < بابردوو.
بابزه ن: [ناو] باویشک. (خمیازه)
بابک: [ناو] پرچه له ک؛ بهر باب. (ریشه؛ نژاد)
باب کوشتی: [ناو، بک] باب کوشتوو. (پدر کشته؛
 قاتل پدر)
باب لمعه ده: **عد؛ فد:** [ناو] درگای گه ده؛
 جیگاییک که ریخوله به گه ده وه لکاوه. (باب-
 المعده)
بابلوسک: [ناو] (ف. گیو) دهوران؛ سه رده م؛

سه ده. (دوران؛ عصر. سده)
بابله کانی: [ناو] جووری سه ما و هه پهر کی
 کوردی. (نوعی رقص کردی)
بابلیسوک: [ناو] الووتی فیل؛ گیزه لوو که.
 (خرطوم. گردباد)
+ بابو: بون هه لگرتن؛ بون گیران؛ سه گ و
 تانجی که به بابو نیچیر ده دوزنه وه. (پیدا
 کردن به وسیله بو کشیدن)
بابور: [ناو] ده ره لینگهی هه لپیچراو (ورمالیدن
 پاچه)
بابوره: [ناو] تیکه ی دریزی یچراو؛ بابوله.
 (لقمه بزرگ و دراز؛ ساندویچ)
بابونک: [ناو] بابونه؛ گولی به بیوون. (بابونه)
بابوون: [ناو] جوړیک عه نته ره. (بابون)
بابوهیر: بابویر؛ درزو که لینی دیوار؛ بادروخ.
 (منفذ باد)
بابه لباب: (ب) جه دته نده رجه د؛ زور له میژینه؛
 چه ندین پشت. (پدر درپدر)
بابه راخ: ناوی شوپشگیر و شاعیری کورد له
 ئیلی داسنی که به فه رمانی خه لیفه
 مه نسوری عه بیاسی کوژرا. (بابرا).
بابه رو: باو که رو؛ له وه ختی مردنی بابدا یان
 له وه ختی کاره ساتی دلته زین دا ده یلین. (بابام
 وای)
بابه ژنی: [ناو] زردایک. (زن پدر)
بابه قووره ت: [ئاوه ئناو] چله نوک؛ مروقی
 بسته بالایی ته من زور. (کوتوله)
بابه ک: ناوی باوه گه وره ی ئه رده شیر
 بابه کان بووه. (پدر بزرگ اردشیر بابکان)
بابه کی خوهره مدین: ناوی شوپشگیر دی ده ورانی

خه لیفه‌ی عه‌بباسی (موخته‌سه‌م) بووه، که
سه‌رکرده‌ی خوږه‌م دینان و خه‌لکی مه‌حالی
خه‌لخالی نازه‌ربایجان‌بووه، که ده‌رئه‌نجام
خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی کوشتی. (بابک خرم‌دین)

+ **بابه‌لی:** [ناوت] باوه‌لی؛ پیاوی پیری ئایینی
وه‌ک بابه‌ وه‌لی؛ پیاوی خوا. (بابا ولی)

بابه‌لیج: [ناو] قامکی ئه‌نگوستیله؛ براتووته‌له.
(انگشت چهارم دست)

بابه‌لیچک: [ناو] به‌سه‌ره‌هاتی سالانه. (وقایع
سالانه؛ سالنامه)

بابه‌لیسک: [ناو] بابلیسک؛ گیزه‌لکه؛ باگه‌ر؛
گه‌رده‌لول؛ شای‌جندوکان. (گردباد)

بابه‌لیشک: [ناو] بوږی گه‌لوو؛ لوله‌ی گه‌روو؛
قورقورچکه. (مری)

با بهیر: با بویر. <بابوهر. (منفذ باد)
بابی: [ناو] په‌یره‌وانی ئایینی میرزا عه‌لی

شیرازی، مه‌عروف به‌باب. (بابی)
بابی: (۱) بلایی؛ بیلا بابی. (بگذار بیاید) (۲)

باوکه. (بابا)
بابی بابی: [ناو] (۱) باوه‌گه‌وپه‌ی ئه‌و. (پدر
بزرگ او) (۲) گه‌مه‌ی مندالانه؛ ئوغلانه‌که‌م

له‌بی له‌بی سه‌رسووری من له‌مالی کی. واته:
کوږه‌که‌م له‌وی له‌وی سه‌ر سوږی من (سه‌ر
سوږ: شاراهه) له‌مالی کی؟. هیما به‌کام مال

ده‌که‌م؟ ئوغلان: مندال، وشه‌ییکی تورکییه.
(بازی کودکان)

بابیت: [ناو] تیکه‌لوی قورقوشم و قالایی که
زوږ ره‌قه و ناسوی یاتاغانی موټوږی لی چی

ده‌که‌ن. (بابیت)
بابیتی: ۱. باوکی؛ ۲. <بابیه‌ت. (پدری)

بابی‌چاویش: [ناو] پیری خیقزان و غه‌بیزان.
(پیر غیب گو)

بابی‌خیقزان: [ناو] (۱) پیری غه‌بیزان؛ ناوی
پیری بووه له‌ئایینی ئیزه‌دیاندان. (۲) پله‌ییکی -

بالا له‌ئایینی زه‌رده‌شت‌دا. (پیرغیگو)
بابیزوک: [ناو] لافاو؛ سیلاو؛ له‌هی. (سیلاب)

بابیستانه: [ناو] حقه‌قلی مه‌قو. (الاکلنگ)
بابی‌کوچه‌ک: [ناو] پله‌ییکی خوارتر له‌بابی

خیقزان له‌لای ئیزه‌دیان. (یک درجه کمتر از
پیر غیب گو)

بابیه‌ت: (۱) بابیه؛ رپیازگه‌ی به‌هاییه‌کان
(بابی) (۲) باوکیتی. (پدری)

باپالیو: **فد:** [ناو] (ب) جلی ناسک و کون -
کون؛ فیلتیری هه‌وای سه‌یاره. (لباس نازک.
فیلتر)

باپزوو: [ناو] ئه‌و به‌فره‌که‌ با بیمالی و له‌لایا
لان سووانه‌ی پی‌بکا؛ کلله‌به‌فر؛
زنوو. (بهمن)

باپشکیو: [ناو] قنچه‌که‌ سلوو. <بویتان (گل
مژه. سنده‌سلام)

باپووسکه: [ناو] بابووسکه؛ خو‌له‌میش؛
سووتکی کاغز و خو‌لی جگه‌ره و په‌رو.
(خاکستر کاغذ و پارچه)

باپووشکه: [ناو] چیلکه و کای‌نه‌رم که با
هه‌لیده‌گریت؛ بابرده‌له. (خرده‌خاشاک)

باپه‌ر: [ناو] اږه‌ونج؛ دوا‌ی هیلاکبوون -
وعاره‌فکردن له‌به‌ربا دانیشتن و تووشی باپه‌ر
(ږه‌ونج) بووون. (سرماخوردگی از جلو باد
نشستن بعد از عرق کردن)

باپیچک: [ناو] سووږ هه‌لدانی با؛ بوږان؛

باده‌ف؛ بابلیسوک؛ گیزه‌لووکه. (طوفان)
بایچه‌ک: (۱) شه‌ته‌کدان. (محکم طناب پیچ
 کردن) (۲) ژان و پیچی که به هوئی-
 باکردنه‌وه، له ناو زگدا هه‌ست ده‌کریت.
 (نفخ) (۳) با پیچه‌کی نان؛ تیروک. (وردنه)
بایپران: باوک و بایپرگه‌ل. (پدران)
باییره‌گه‌وره: [ناو،ت] باوکی بایپر. (پدر پدر
 بزرگ)

باپشتیوان: پشتیواندار؛ پالپشتدار. (باپشتیان
 بایشی: [ناو] پزیشکی چاو. (دکتر چشم)
بایپکردن: [چاو‌گه‌ت،] مووش پیکردن؛
 سک‌ماساندن و سک‌په‌نماندن.
 (حرص کسی رادر آوردن. باد کردن
 به‌چیزی)

بایلیک: [ناو] گه‌رده‌لول؛ باگه‌ر؛
 گیزه‌با؛ با گیزه؛ شایی جندوکان؛ گه‌ره‌پیچ؛
 گیزه‌لووکه؛ باگروکه؛ باگه‌روک؛ باگه‌روکه.
 (گردباد)

با پیو: [ناو] که‌ره‌سته‌ی نه‌ندازه‌گرتی توندیی
 و ته‌وژمی با. (بادسنج)

بایوان: [ئاوه‌لناو] باییقان؛ هه‌تیوچه؛ هه‌تیم-
 چه‌ره‌ک؛ هه‌تیم. (یتیمچه)

بات: بری؛ له‌باتی. (بجای)
باتانی: [ناو] جاش؛ جاجم؛ به‌تانی؛ په‌توو.
 (جاجیم)

باتری ته‌ر: [ناو،ت] عه‌مباری کاره‌با که له
 ده‌فریکی (ئیلکترولیز) و دوو ئیلیکترود
 پیکی. (باطری تر)

باتریساز: [ناو،بک] کاری دروستکردن یان شارژ
 کردن یاچاک کردنه‌وه‌ی باتریه. (باطریساز)

باتریساز: [ناو] (۱) کاری که‌سیک که‌ئاوی
 باتری سه‌یاره ده‌گوریت یان شارژ (پر)ی
 ده‌کاته‌وه یان له کاروباری که‌ره‌سته‌ی
 کاره‌بایی سه‌یاره‌دا ئیش ده‌کا. (۲) شوینی
 کردنی ئه‌وکاره. (باتریساز)

باتری وشک: [ناو] قووه؛ قه‌وه؛ قووه‌ی
 چراقووه. (باطری خشک)

باتری هه‌تاوی: [ناو] قووه (پیلی) هه‌تاوی که
 به‌خوژ شارژ ده‌بیته‌وه. (باطری خورشیدی)
باتسی: [ناو] جه‌ژنیکی له بیرچووی ئیزه‌دیانه
 نزیک به‌کاتی جه‌ژنی کریسمه‌س به‌رپوه
 ده‌چوو. (باتسی)

باتک: [ناو] ئاو‌گه‌ردان؛ که‌وچکی گه‌وره‌ی
 ئاوه‌له‌گوزیتن. (آبگردان)

باتلاخی: [ئاوه‌لناو] حاله‌تی زه‌وینیکی که
 باتلاخی؛ حاله‌تی زه‌وینیکی که‌قوراپویت و
 مروف تی هه‌له‌چه‌قیته. (باتلاقی)

باتمان: [ناو] قورسای ۲۶ کیلو. (باتمان)
+ باتوو: [ناو] عه‌شیره‌تی که له بووتاندا.
 (عشیره‌باتو)

با تووه‌ند: [ناو،ت] ئامرازی به‌ستنی باتوو
 به‌تایه‌ت بو که‌سیک که‌قوراپیت. (خایه‌بند)

باتوودان: [ناو] هه‌ویج؛ پیستی گون.
 (پوسته‌خایه)

باتوون: فرد؛ فد: [ناو] (۱) شوشکه؛ شیری
 کورت. (۲) باتوم؛ قوله‌دار یان لاستیکی
 ده‌ستی پاسه‌بان و پولیسی قه‌دیم. (باتوون)

باتوونی کاره‌بایی: [ناو] میله‌ی کاره‌بایی بو
 ئه‌شکه‌نجه‌ی به‌ندی. (باتون برقی)

باته: پال‌تو؛ جه‌مه‌ته؛ کن‌تو؛ لای‌تو؛ بال‌ته.

(نزدتو)

باته ريبهت: [ئاوه لئاو] بائه ده ب؛ خاوه نزاكه ت؛ خاوه ن تهر يبهت. (باتر يبت)
باته گبير: [ئاوه لئاو] به تگبير؛ كارزان؛ به مشوور.
(بانديبر)

+ باتيان: [چاوه گهت] باتيان كردن به ناسووس يان به قه له مه فوو كردنه ناو لاشه ي ئاژهل بو جيا بوونه وه ي پيست له گوشت و باشتري كه هول بوون. (باد كردن)
باتيسك: [ناو] خوشكي شوو؛ دش. بالذز.
(خواهر شوهر)

باتيان كردن: [چاوه گهت] (١) فوتيان كردن؛ پركردن له با. (٢) (ب) دنه دان؛ شووتى وه بن ههنگل نان؛ هان دان (باد كردن و هندوانه زير بغل گذاشتن، ترغيب)

باج خوازي: <باج> به زوره ملي پاره يان شتيك ويستن. (باج خواهي)
+ باجگر: [ئاوه لئاو + ناو، بك] له رابووردوودا پياوى لات و زوردار به زور باجيان له خه لك- ده ستاند. (باجگير)

باج ليرگرتن: (ب) ناخوونه ك له ئه مانه ت يان له شتى كه سيك دان. (كنايه ناخونك زدن)
باجووا: [ناو] باجى به باجى؛ ژنى كه ژن به ژنى پيكرابيت. (زن گرفتن تواترى)
باجووج: [ئاوه لئاو] شوخى باز؛ گالته چى.
(شوخ)

باجه: [ناو] بوته كه؛ گيشه؛ ده ككه؛ وه تاغه ك؛ وه تاغيكى بچووك بو فرووشى بليتى (پسووله) ي سينه ما يان فرووشى ورده واله. (باجه. گيشه)

باجه لان: ناوى خيل و مه لبه نديكه له نزيك خانه قين. (سرزمين باجلان)
باجه لاني: خه لكى باجه لان. (اهل باجلان)
باجه ي بانگ: شوينى پاره سپاردن و پاره وه- رگرتن له بانگ. (باجه بانگ)

باجه ي بليت: وه تاغى چكوله ي فروشتنى بليت (پسووله). (باجه بليت)

باجه ي ته له فون: [ناو، ت] كيوسكى ته له فون له ته له فونخانه يان سه رشه قام. (باجه تلفن)

باجه ي پووست: [ناو، ت] شوينى نامه پووست كردن له ئيداره ي پووست. (باجه پست)
+ باجى: [ناو] پله ي حه و نوته ي موسيqa. (اندازه گام موسيقي)

+ باجى: [ناو] زردريك له هه ندى بن زاراهه- دا. (نامادرى)

باجى رى: [ناو، ت] كرى ده ربا زبوون له ريگا يان ئوتوبان. (عوارض)

باجى سميل: [ناو، ت] باجى مهورى و لاتيگه رى و سميل قهويه تى كه له قه ديمدا له خه لكى بينه وا ده ستينرا. (باج سبيل)

باجى سه ربار: [ناو] پيتاكي سه ربارانه. (باج سر بار)

باجوو: [وته (حرف) كارى ئه مرى] بلى؛ باچه؛ بيژه؛ بووشه (بگو)

باجه: [كارى ئه مر] باچوو؛ بيژه؛ بلى. (بگو)
باجك: [ناو] (ديميله) دانه وييله بيكه له هه رزن گه وره تر، ساقه ته كه ي ده كه ن به گسك. (دانه ايست ازارزن بزرگتر)

باحال: فد. [ئاوه لئاو] (١) سه ر زيندوو. (زير و زرنك) (٢) خاوه ن ئاكارى له به ردلان.

(باحال) (۳) له سه رحال؛ به که یف. (سرزنده. سرحال)

باخ بر: [ئاوه لئاو] [ناوی بک] هه رهس کار؛ ته کمیشی باغ ده کات یان داری باخ ده بر پته- وه. (هرس کننده باغ)

باخ برین: [چاوه گهت] (۱) ته کمیشی باغ. (۲) برینی باغ؛ هه رسی باغ. (بریدن باغ)

باخت: فد: [چاوه گی کورتکراو] له کوردیدا ئەم وشه یه به ده گمهن به ته نیا دهوتریت و له- گه ل کار (فیعل) ی کردندا دهوتریت: ره وتی دانان؛ دوران؛ باختکردن؛ به ختکردن؛ له ده- ستدان؛ دوراندن؛ (مصدر مرخم باختن)

باخته: له ئاوه یستادا به مانای (باکوور) هاتوو. فد: [ناو] (ف. مشه). پروژ ئاوا؛ خوړنشین؛ (باختر)

باخچه وان: [ناو] ئاگاداری باغچه یه. (باغچه بان)

باخچه ی مندالان: [ناو] جیگه ی ئاگالییوونی مندالان، پيش له ته مهنی چوونه مه درسه؛ پارکی مندالان. (کودکستان؛ پارک کودک)

باخدار: [ئاوه لئاو] پيشه ی باخداریه؛ خاوه ن- باخ؛ باخی هه یه. (باغدار)

باخستن: باکه وتن؛ باکه ی خست. (بادخوابیدن)

باخله: [ناو] عه ماره شه تل؛ دوو کانه شه تل؛ که رته زه وییک که تووی پیداده چینن بو شه تل؛ خه زانه. (انبار نشاه)

باخوا: [ئاوه لئاو] (دیندار؛ خواناس؛ پیاو خاس. (باخدا)

+ باخواردن: (۱) هه له خستنی جلی شو دراو بو وشک بوونه وه. (بادخوردن) (۲) پیچ خواردن؛

خول خواردن. (پیچ خوردن)

+ باخوش: [ئاوه لئاو] له بار؛ باوخوش. (خوشدست)

باخوشه: [ناو] که وچک یا داریکی پان بو شیواندنی دو کولیو. (قاشق بهم زدن آش)

باخوه: [کاری ئه مری] باخقه؛ قسه بکه؛ (حرف بزن)

+ باخه: [ناو] باغه؛ ته زیحی باغه؛ جنسی جوړیک مووروو. (باغه)

باخه خواز: [ناو] سوال که ری باخه گهنم و جو. (سائل باقه غلات)

باخه فتن: [چاوه گهت] با که وتن؛ ویستانه وه ی با؛ (ب) له به ین چوونی لووت به رزی؛ له فیز و یفاده و ته که بوور که وتن؛ باکه ت خه فت؛ ئارام بوویه وه؟. (باد خوابیدن)

باخه لبر: [ناو، بک] باغه لبر؛ گیرفان بر. (جیب بر)

باخه له: [ناو] باغهل؛ بن باغل؛ گیرفان. (بغل؛ جیب)

باخه وان: [ناو، ت] ئاگاداری باخ؛ ئه وی که کاری پهروه ده کردنی گیاو گول و داره له باخ دا. (باغبان)

باخه وان: (۱) زانستی کاری باخه وان. (علم باغبانی) (۲) ره وتی چاندن و پهروه ده کردنی گول و دار و گیا له باخدا. (باغبانی) (۳) کاری باخه وان. (کارباغبان)

باخی وه حش: [ناو] حیگای راگرتنی حه یوان- گه ل بو پیشاندان به خه لک. (باغ وحش)

باخی: [ناو] گه وره ی فه له. (بزرگ عیسوی ها)

باخیر: [ناو، بک] خه به ره یین؛ به رسه ف-

هین. (خبررسان)

باخیره: [ناو] باکروښه؛ بوړان؛ با و کرپوه
پیکهوه؛ بادهښ. (بوران)

باخی گولان: [ناو] گولزار؛ گولستان؛ باخی پر
له گول. (گلستان)

+ باد: [ناو] با؛ ههوا؛ (بهوهی بادیهه وایه دهلین
کورته بالایه). (ب) ته که بور؛ فیز؛ لووت
به رزی. (باد)

+ باد: بی؛ زینده باد؛ بزی. (باد)

بادئاورد: (۱) < بائاورده؛ شتیک که با له-
گه^ل خوی بییه نییت. (۲) [ئاوه لئاو] (ب) مالی
بی تیکوشان هاتنه ده ست. < بائاورد (باد
آورده)

بادابادا: [ناو] گورانییکه له ئیران بو زاوا و
بووکی دهلین. (بادابادا مبارک باد)

باداروک: [ناو] ده سريله ی سهری مندالی ساوا؛
گوله سهر. (دستمال کوچک نوزاد؛ گل سر)
باداری: واداری؛ تووشی نه خوشینی په نمانی
چوک و جو مگه (جو مگه) ی له ش هاتوو
(رماتیسیم)

باداریتی: [بهره می چاوه] دوو چاری
په نمانی له ش بوون. (دچار اماس بودن)

بادام زه مینی: [ناو] بهری داریکه توخلیکی
قهوی و کفله ی هه یه و له ناوکی فهندوق
ده کا و که میک درپژتره و ده خوریت. (بادام
زمینی)

بادام هیندی: [ناو] بهری داریکه که له هیند
ده رویت؛ ده خوریت و تیکه لاوی ئاجیل (چه-
ره ز) ده که ن. (بادام هندی)

بادامی: [ئاوه لئاو] (ب) له وینه ی بادام؛ وه-

ک: چاوبادامی؛ هه رشت به بادامه وه پیوندی
هه بی. (بادامی)

بادامی تال: [ناو] ت، [بادامیک که تامی تاله و روڼ
بادامی لیده گرن. (بادام تلخ)

بادامی کاغه زی: پسته به هیف؛ بادامی توخل
ناسک. (بادام کاغذی)

بادامی کیوی: بادامه کیویله. (بادام وحشی)
بادایی: [ر] ابووردوی بادن [هه ستوو؛ گرز بوو؛
بادراو. (ریسیده)

باده بان: [ناو] جوړی په رده له قوماشیکی قایم
که به ده که لی پاپوره وه قایم ده کریت و به
هیزی با پاپور ده خاته ری. (بادبان)

بادرهوش: [ناو] اکون و که لینی خانو؛ بادرز؛
بابویر؛ (درز در و دیوار خانه)

بادروخ: [ناو] بادرز؛ باده لین؛ بادرهوش؛ بابویر.
(منفذ باد)

بادره نگیوو: [ناو] بادره شکیو؛ بادره نجبو؛
بادره نگیو؛ گیاییکه عاره قیکی بوخوشی
لیده گیریت. (بادرنج بو.)

بادرپزه: [ناو] بارپزه. (میوه باد انداخته)
بادرپسه: [ناو] (۱) سه لکه ته شی. سهره دووخ.
(سردوک) (۲) فر فرو که؛ فر فره ی مندالان.
(فر فره) (۳) ده وار. (چادر) (۴) کومانج؛
هه وره بان. (کماج)

بادک: عه شیره تیکه له ولاتی بوتان.
(عشیره ایست)

بادکیش: [ناو] باکه ش؛ که له شاخ. (بادکش)
+ باده: (۱) مه ی؛ (می) (۲) بای بده، کرزی بکه.
(بریس. بیچان)

(۳) گشته، کرزه. (ریسیده شده) ۴. هه وایه (باد

هواست): (وه ره ساقی به کول^۶ بینه دل^۷ که یلم به هو^۸ی باده، به جامی^۹ مه ی خه لاتم که و سه- ری تونگم له بو^{۱۰} باده، شهرابی^{۱۱} ئالی یا قووتی بده دهستم فه لک باده، ته پ و توژی خه یالات و خه فه تباریم وه بهر باده.) «حه سه ن سه لاج سوران» (می؛ پیچ؛ ریس زیاد؛ باد؛ بادهواست.)

باده چی: [ئاوه لئاو] مه یفروش؛ مه یخانه دار. (میفروش)

باده ر: [ناو] (۱) شتیک که بای لیده رچی. (دارای منفذ باد) (۲) کرژده کا و بایده دا. (ریسنده) (۳) جه ره باده ر. (پیچ کوشتی)

+ باده ر چوون: [چا وگه، ت، په نچه ری؛ ته گه ر یان توپ کون بوون؛ (ب) با نیشتنه وه و له لووت به رزی که وتن؛ (ب) له فیز و ته که بور که وتن. (پنجر)

باده ف: [ناو] باده وه؛ بو^{۱۲}ران؛ با و به فر بارین پیکه وه؛ بای توندکه به فر رامالی^{۱۳}. (طوفان)

باده ک: [ناو] ئاچار؛ پیچ کوشتی؛ جه ره باده ر. (پیچ کوشتی)

باده مه ک: [ناو] لووی ژیر پیست؛ گرو^{۱۴}قه ر. (غده)

باده نوشی: [ناو] مه ی خوار دنه وه. (باده نوشی)

بادیان: [ناو] بادیانه؛ رازیانه. (رازیانه)

بادیله: [ناو] جامی بچووک؛ ده فری چکوله. (ظرف کوچک)

بادین: [ناو] (۱) گولیکی گه وره یه له به ینی موسل^{۱۵} و هه و لیردا. (دریاچه ای نزدیک هولیر)

بادیناوا: ناوی گوندیکه له نزیک کیوی قه ندیل. (اسم دهی است)

بادینی: [ئاوه لئاو + ناو] زبان و خه لکی

بادینان. پیونه یدار به بادینه وه. (زبان و اهل بادینان)

بادی هه فا: [ئاوه لئاو] له خود ره چوو. (متکبر)

+ بار: [پاشگر] بو^{۱۶}ی هه یه له وشه ی جو^{۱۷}بار و رو^{۱۸}باردا واتای (بوار) بدا و له پیشدا جو^{۱۹}بو^{۲۰}ار و رو^{۲۱}بو^{۲۲}ار بوویتن. (پسوند، بار)

+ بار: [ناو] (۱) ئیزی چونه باره گای سولتان و گه وران. (۲) باری کاره بایی. (۳) پیشخوانی مه یفروش. (۴) گه نجه ی تاییه ت بو^{۲۳} دانانی مه ی. (۵) که ره ت. (ده بار، سه دبار). ده فعه، پات. (۶) ره ستورانی تاییه ت بو^{۲۴} پیاله- فروشی و خوار دنه وه؛ جیگای دانانی خوار دنه وه ی جو^{۲۵}راو جو^{۲۶}ر. (بار)

بار ئاسیابو: [ناو] باره ئاش. (بار آسیاب)

باره ئاش لیکردن: [چا وگه، ت، بار بو^{۲۷} ئاش بردن و به ئارد کردن (بردن بار به آسیاب و آسیاب کردن). (ب) چه نه در یژی. (کنایه (وراجی)

بارئه ناز: [ناو] (۱) باره ناز؛ جیگای باردا گرتن. (۲) شوینی بار لیدان و باردا گرتن له ئیسکله ی به نده ر. (بارانداز)

بارا خودی: (ف. مشه). (ب) به ش یان پشکا خودی؛ زه کات. (زکات)

بارا ف: عه شیره تیکی کورد له دیار بکر. (اسم عه شیره ایست)

بارام: (۱) به هرام ناوی پیاوان. (نام مردانه)

(۲) ناوی ئه ستیره ی میریخ. (سیاره مریخ)

+ باران: [پاشگر] به ناوه وه ده لکی واتای رژاننده خوار ده دا وه ک، توپ باران، به رد باران، گولباران. (پیواژه: باریدن)

باران بارین: [چا وگه، ت، هاتنه خواره وه ی

باران. (باران باریدن)

باران پیوی: [ناو] لقی له زانستی بووم ناسی که له چلونا په تی و راده ی باران له شوینگه ل و وه زرگه لی جوړ او جوړ ده دویت. (باران سنجی)
+ باران دادان: [چا وگه، ت] هه ر شت یان میچ یان په شمالي که ئاوی باران دابدا. (نشت- باران بداخل چادر)

+ بارانندن: [چا وگه، ت] کاتییک مریشکیکی جووچکه له بهر جووچه له کانی له خوئی دوور ده کاته وه به هوئی گه وره بوونیا نه وه. (وقتی مرغ جووچه هایشرا از خود دور میکند)

باران دیده: < بالان دیده

باران کوت: [ناو] سفت بوون و کوترانی

جیگاییک به باران. (باران کوب)

بارانگر: [ناو] هه رشوینییک که باران بیگریته وه. (باران گیر)

باران لیدان: [چا وگه، ت] (۱) له بهر باراندا مانه وه و تهر بوون. (۲) باران له هه ر شتییک بکه وی. (باران خوردن)

بارانه: (۱) کریی بار. (کرایه بار) (۲) هه وا وگورانییکه. (اسم ترانه ایست)

بارانه ی سه ریه قه پوچکه: کلاو به سه ر؛ بارانی به خوړپرم و دهنک گه وره. (باران تند)

بارانه ی سه ریه کلاوه: ریژنه بارانی توند؛ کلاو به سه ر؛ شه سته بارانی به ته وژم. (باران تند)

بارانه ی ورد: نهرمه باران. (باران نم نم)

بارانه ی وه شت: رهیله باران؛ بارانی به خوړپرم و دهنک گه وره. (باران بشدت)

+ بارانی: (۱) [ئاوه ئاوا] هه ر شت پیوندی به

بارانه وه بی؛ هه وری بارانی؛ هه وای بارانی. (۲) [ناو] جوړی بالته ی ناسک که باران ناده لینی (دای نادا) (بارانی)
بارانی په له: به بارانی ده لین که به ئه ندازه ی پیویست بو شین بوونی ده غل بیاریت. (باران کافی برای روئیدن غلات)

بارانی توند: شه سته باران. (باران تند)

بارانی ده سترگد: بارانی که به گوړانی ره وتی هه ور ده بیارینن. (باران مصنوعی)

بارانی ناوه خت: بارانی بیوا ده که زهره له کشت و کال ده دا. (باران بیموقع)

بارباج: [ناو] باجی که له هه ر کول و هه ر باریک ده ستنییت. (بارانه)

باربارانی: [ناو] باره خوینی؛ کول کولینی. (بازی نوجوانان)

باربارکی: [ناو] کول کولینی. (بازی نوجوانان)
باربه ر: [ناو] (۱) باره بهر؛ بارگینی باری. (۲)

کول بهر؛ باره بهر. (باربر)
باربه ری: [ناو] (۱) کولکیشی. (۲) بنکه ی

راگویزانی باری خه لک به مز؛ بونگای (نووسینگه ی باربه ری. (باربری)

باربه ژن: [ناو] ته لیسمی هه لواسراو (ئاویزانکرا) و به له ش دا. (طلسم آویزان بر بدن)

+ باربه ستن: [چا وگه، ت] (۱) پیچانه وه و به ستنی بار. (بستن بار) (۲) (ب) به پوول و

پاره گه بین و جی خو قایم کردن له ژیاندا. (به آلف و ثولوف رسیدن)

+ باربه ند: [ناو] (۱) هه ر شت که باری پی

به ستن. (۲) تهرک یا شوینی بار له سه ردانان

له سه‌رسه یاره‌ی سواری. (۳) که سیک که بار ده‌بستی. (باربند)

باربه‌نیش که رده‌ن: باری پیچاوه‌ته‌وه؛ بار به‌ندی کرده. (بار بندی کرده)

باربه‌ها: [ناو] بپشک؛ ته‌و کچه که براکه‌ی دایناوه ژن به‌ژنی پی‌بکات؛ په‌سمیکی کون و کریت بوو له‌قه‌دیمدا (خواه‌ری که برادرش برای عوض کردن با دختری دیگر و عروسی در نظر می‌گرفته)

بارپیچ: [ناو، بک و بهر] (۱) که سیک که بار ده‌پیچینه‌وه. (۲) شتی‌ک که له باریه‌وه ده‌پیچن. (بار پیچ)

بارچه‌وتی: [ناو، به‌ره‌می چاوه‌گه] بار که -چی (لاری)؛ (ب) ناراستی و نه‌گون‌جاوی. (بار کجی)

+ بارخانه: [ناو] (ب) سمت‌وساتان؛ سمت و بارخانه. (کنا به‌از باسن بزرگ)

باردا: [ناو] چومیکه له سوریا. (رود باردا)

+ باردار: [ئاوه‌لناو] (۱) ئاوس. (۲) [ناو] زمانی باردار و تمه گرتوو یان (به‌لغ‌گرتوو). (باردار)
باردان: [چاوه‌گه، ت] گرز کردن؛ بادان؛ پرستن. (پیچ دادن)

بارزانی: له‌قه‌می چه‌زهرتی مارشال‌مسته‌فا بارزانی‌خه‌باتگپیری نه‌میری کورد. (لقب حضرت ژنرال مصطفی بارزانی).

بارزه: [ناو] جیوه‌ی دار. (صمغ درخت)

باری ژیان: (۱) قورسایی و بارگرانی ژیان. (۲) چونیه‌تی ژیان؛ په‌وتی ژیان (طرزو شیوه زندگی)

بارسا: [ناو] بارست؛ بارستا؛ قیلله‌ت. (ضخامت)

بارسفق: [ئاوه‌لناو] که م‌بار؛ بار سووک؛

(ب) بیخه‌م؛ بی‌په‌روش. (سبک بار؛ بی‌غم)

بارسووی: [ناوت] که م بوونی که لویه‌لی مال؛ (ب) بی‌ئه‌رکی. (سبک بار)

بارفه: [ناو] بو‌ران؛ ره‌شه‌با. (بوران)

باروفت: [ناو] زه‌ویک که با خوله‌که‌ی بردبی‌با و بو‌ران؛ باره‌ش. (بارفت؛ بوران)

بارفیکس: فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] که ره‌سته‌ی -وه‌رزشی ژیمناستیک. (بارفیکس)

بارقورس: [ئاوه‌لناو] بارگران؛ (ب) وه‌ژیر مه‌ینه‌ت که وتوو. (بارسنگین)

بارقوول: [ئاوه‌لناو] خور‌اگر؛ به‌پشوو بیهن دریز. (مقاوم)

+ بار کردن: [چاوه‌گه، ت] (۱) بارلیدان.

(بارزدن) (۲) (ب) مال رویشتن له جیگاییکه‌وه بو جیگاییکی‌تر؛ مه‌رو بارمه‌که. (کوچ کردن) (۳) (ب) قسه‌ی ناخوش خسته‌سه‌ر. (۳) بار کردن)

بارکوله: [ناو] باری چکوله. (بار کوچک)

بارکیشی: [ناو، به‌ره‌می چاوه‌گه] (۱) بارکیشان؛ ه‌مائی. (حمالی) (۲)

باره‌له‌سنگانندن و به‌قه‌پان یان به‌ترازو کیشان. (توزین کردن بار) (۳) کاری که سیک که ته‌و ئیشه‌ده‌کا. (بار کشی)

بارگر: [ناو] حه‌ماله بو نه‌پروخانی دیوار. (چوب حماله دیوار)

+ بارگه‌چی: [ناو] (۱) کاروانچی. (کاروانی)

(۲) ژنی کاره‌که‌ر که له‌گه‌ل بووک ده‌چی بو مالی زاوا و بو ماوه‌ویک ده‌مینته‌وه. (کلفت که‌با عروس میرود و میماند)

بارلیدان: [چاوگه،ت] باربارکردن؛ بار خسته سهر باره بهر. (بار زدن)

بارنچ: رهنج به با. (رنج به باد)

+ بارنه بردن: [چاوگه،ت] (ب) یاخیوون؛ سهر کیشی؛ که له وه کیشی؛ نافه رمانی؛ ژیر بارنه چوون. (بار نبردن. زیر بار نرفتن)

بارنه وه ری: [ناو] (ب) بارنه بردن و کوئنه دان. (نافرمانی)

بارووسه رزمانی: [ناو] باری سهر زبازن. (بار زبان)

باروک: [ناو] شیوازیک موسیقای ئورووییه. (باروک)

باروبنه: [ناو] ماله کوچ؛ بارگه وبنه. (باروبنه)

باروزگا: [ناو] بارنه نداز؛ باره ناز. (بارانداز)

باروشه ی کاره بایی: په نکه؛ باوه شینی کاره بایی. (پنکه)

باروم: بمهینی. (بیاوردم)

بارون: [ناو] له قه می پیای گه وره له ئورویا؛ عینوانی پیای گه وره ی ئه ر مهنی. (بارون)

باروو: [ناو] (۱) بورج و باروو؛ دیواری بهرز. (برج و بارو) (۲) بارووت. بارووت. (باروت) (۳) باربوو؛ یارمه تی زهره ر لیکه وتوو. (کمک به خسارت دیده)

بارووت پیژ: [ناو، بک] بارووت چیکه ر. (باروت ساز)

بارووتخانه: [ناو] (۱) جیگای دروستکردنی بارووت. (کارخانه باروت) (۲) عه مباری بارووت. (انبار باروت)

بارووت ساز: [ناو] بارووت چیکه ر. (باروت ساز)

بارووت کهر: [ناو] بارووت چیکه ر. (باروت ساز)

بارووته: [ئاوه لئاو] خویری؛ له ش گران؛ تمبهل. (تنبل)

بارووتی: بارووتی. [ناو + ئاوه لئاو] (۱) ناوی جوریک چای وشک و ورده. (چای باروتی)

(۲) ههر شت پیوندی به بارووته وه هه بیته. (باروتی)

بارووتی بی دو کهل: [ناو، ت] جوریک بارووت که له کاتی سوتاندندا دوو که لی نییه. (باروت بی - دود)

بارووتی رهش: قه ره بارووت؛ بارووتی ئا سای. (باروت سیاه)

بارووتی لوکه: [ناو] بارووتی په موو؛ ماکیکی لوکه ئاسایه که زوو ئاورده گریته (باروت پنبه)

باروود: تند. [ناو] بارووت. (باروت)

بارووف: [ناو] گژه با. (باد تند)

باروون: [ناو] له قه می پیای مووسایی. (بارون)

باره: [ناو] وار؛ بابه ت؛ له باره ی کیوه قسه ده کهن. (باره)

بارهاوردن: [چاوگه،ت] (۱) بار ئانین؛ هاوردنی بار. (آوردن بار) (۲) بارهاوردن؛ هاوردن وهر؛ ره عه مه ل هینان. (بار آوردن)

بارهبی: (۱) [ناو، ت] کوئیک داربی؛ باریک داربی. (یک بار چوب بید) (۲) باربوو؛ باره بوو؛ کومه کی مالی (کمک مالی)

بارهبی کردن: [چاوگه،ت] باربوو کردن؛ کوکردنه وه ی کومه کی مالی بو که سیک. (جمع کردن کمک مالی برای کسی)

باره خوی: (۱) باره خویی بارکراو. (۲) جه والی پر له خوی. (بار نمک) (۳) گه مه بیکه؛ بار

بارانی. (اسم بازی)

باره دار: (۱) [ناو،ت] داری له بار به ستراو؛ کوئیک دار. (بار هیزم) (۲) [ئاوه لئاو] ئاوس؛ تولدار؛ زکپ. (آبستن، حامله) (۳) باره- دار؛ بهردار؛ بههره دار. (بهره دار)

باره سیاو: [ناو] باره ئاش. (بار آسیاب)

باره سیاوهاز: [ناوی بک] باراش لیکه ر. (کسی که بار را آسیاب میکند)

باره که: [ناو] مریشکی بار؛ باروکه. (جوجه مرغ یکساله)

باره لگرتن: [چاوگه،ت] [(۱) کوئل] هه لگرتن.

(بار بردن) (۲) (ب) ژیرباری ژیان چوون و پهنج و زه حمهت کیشان. (زحمت کشیدن) (۳)

ژیر بار چوون. (زیر بار رفتن)

باره ننگ: [ناو] تئوی گیای پکیشه بو قوخه باشه. (بارهنگ)

باره ئیان: [چاوگه،ت] (۱) په روه رده کردن. (بار آوردن) (۲) بار هینان. (وهک) له بانه وه،

باریکی هینا بو سه قز. (حمل بار)

+ باری: (۱) ههر شت تابهت به بار کیشی- ییت وهک ئه سپی باری. (باری) (۲)

هاتنه خواره وهی له سه ریه ک له رابووردودا؛ وهک: باران باری. (بارید؛) (۳) یه که می گوشار

به رانه ر به ۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰ پاسکال له فیزیک دا. (باری) (۴) کورتکراوه می باری

تعالا؛ (تا کهس نه لی به کوردی نه کراوه مه دحی باری) «حه قیقی». (باری)

باری: (۱) ده ستاوده ستکردن؛ باری به هه رحال، هه ر چوئیک ییت. (۲) یه ک بار؛

یه ک کوئل (۳) یه ک جار؛ یه ک که پرت.

(باری)

باریتون: [ناو] ده نگی (پیاوانه) له به ینی باس و تینورد له موسیقادا. (باریتن)

باری تهعالا: خوی گه وره. (باریتعالی)

باریدوخ: [ناو] بارودوخ. (وضع؛ موقعیت)

بارپزان: گه لارپزان؛ بریتی له پاییزی درهنگ. (برگریزان)

بارپسه دوخ: [ناو] سه لکه ته شی؛ سه ره ته شی. (سردوک)

باری سه رزمان: [ناو] به لعی سه رزمان. باروسه- رزمانی. (بار زبان)

باری سه ربار: [ناو] ناوبار. (ب) موزاحیم؛ باری که له سه ر کوئل و باری سه رشان داده نریت

(بار سربار)

باری سه رشان: [ناو] (۱) وه زیغه؛ ئه رکی سه- رشان. (وظیفه) (۲) سه ربار بوون؛ زحمهت و

ده ردیسه ر. (سربار شدن)

باری عام: [ناو] ئیزنی به عام چوونه باره گای گه وران. (بار عام)

باری کاره بایی: [ناو] اراده و ئه ندازه می هیزی کاره با که له خه زینه یا (ژنراتور)

وه رده گیریت. (بار برقی)

باریکایی: [ناو،ت] شوینی هه ره باریکی هه ر شت. (جای باریک هر چیز)

باریک بیر: [ئاوه لئاو] ورد بین؛ بیرتیش. (باریک بین)

باریک بیرری: [ناو] چوئیه تی به وردی تی فکرین؛ بیرتیشی. (باریک بینی)

باریک بین: [ئاوه لئاو] ورد بین؛ زورسه رنج ده ر. (باریک بین)

باریک بینی: [ناو] وردبینی؛ چوڼیه تی وردبین بوون. (باریک بینی)

باریکه‌پا: [ناو] تووله‌پری؛ ریگای ته‌نگه‌به‌ر؛ ریگای ته‌سک. (راه‌باریکه)

باری لیو: [ناو] به‌لئی سه‌رلیو؛ لیوی بار‌گرتوو (لیو به‌بار و تازه‌بارم) (قشر روی لب)

بارین: پاشگر؛ هاتنه‌خوار. خو‌لبارین: گولله-بارین، باران‌بارین. (باریدن)

بارین: [چاوگه] باره؛ باراندنی ئاژال. (بع‌بع کردن)

باریه: [ناو] بو‌ریا؛ حه‌سیر؛ رایه‌خی له‌جه‌گن چی‌بوو. (بوریا)

+ باز: (۱) ئه‌سپی نیوچاوان‌سپی. (اسب پیشانی سفید) (۲) باز. (ف‌گیو) دیسان؛ هم؛ دو‌وباره؛ ژی. (باز)

+ بازارپ: روژی، یاکاتیکی دیاریکراو له‌مانک یا حه‌وتوو‌دا بو‌کپین و فروشتنی مالت و ئاژال له‌شوینیکی دیاریکراو‌دا؛ وه‌ک بازارپ قه‌باخکه‌ندی. (بازار)

بازارپه‌سند: [ئاوه‌لئاو+ئاو] قایلی فروش؛ موشته‌ری په‌سند. (بازار پسند)

بازارچه: [ناو] گوزهر و شوینیکی که چند دووکانی تیداویت. (بازارچه) **+ بازارچه رمی:** [به‌رهمی‌چاوگه] تاریفی زور و به‌درو بو‌فروشتنی شتیکی یان خو‌شیرین کردن. (بازار گرمی)

بازاری: [ئاوه‌لئاو] (۱) کاری‌بازاری؛ کاری‌هو-نهری بو‌فروش و په‌چاو نه‌کردنی ورده‌کاری له‌هونه‌ره‌که‌دا. (۲) [ناو] ئه‌وهی له‌بازاردا موعامه‌له‌ده‌کا یا دووکانی‌هه‌یه. (۳) (ب) کار

یا شتی بیبایه‌خ و سه‌رسه‌ری. (بازاری)

بازاری ئازاد: کپین و فروشتنی بی‌گرفتوگیری و به‌بی‌کوپون؛ بازارپیک که زیادتی و کهمی قیمت به‌هوئی زور و کهمی کالایان زور و کهمی پیداو‌یستی موشته‌ری ده‌گو‌ردیت. (بازار آزاد)

بازاری بوورس: شوینی سه‌ودا و موعامه‌له‌ی وه‌ک جه‌واهی‌رات و نه‌وت؛ هتد. (بورس)

بازاری جیهانی: بازارپیک که جنسگه‌لی له‌لایه‌ن ده‌وله‌تگه‌لی جوراوجور بو‌کپین و فروشتن دابین‌بکریت. (بازار جهانی)

بازاری روژ: روژگه‌لی دیاریکراو بو‌کپین و فروشتن له‌شوینیکی تایه‌تدا. (بازار روز)

بازاری زیرپینگه‌ران: شوینیکی یا راسته بازارپیک که زوربه‌ی دووکانه‌کان زیرپینگه‌ران بن؛ هه‌روها بازارپ ئاسنگه‌ران و مسگه‌ران و قوماشفروشان و ته‌نه‌که‌سازان. (بازار زرگران)

بازاری سیاه: [ناوت] په‌شه‌بازار؛ موعامه‌له‌ی پیدایستی به‌گراتر له‌نرخ و به‌دزیی یاساوه. (بازار سیاه)

بازاری شام: (ب) جیگای زورشلو و تی‌که‌ل و پیکه‌لی پیده‌شوبه‌ینن. (بازار شام)

بازار شکینی: کاری فروشتنی کالاییک زور به‌هه‌رزان یابه‌نرخ‌کی کهم بو‌زه‌ره‌ر لیدان له‌وه‌که‌سانه‌که‌مله‌(په‌قابه‌ت) ده‌که‌ن و له‌مه‌یدان ده‌کردنیان. (بازار شکینی)

بازاری عومده‌فروشی: شوینی که ورده‌فروشه‌کان سه‌رجه‌م شتی لیده‌کپن و به‌ورده‌فروشی به‌گراتر ده‌یفروشنه‌وه. (بازار

عمده‌فروشی)

بازاری کار: راکیشانی هیزی کاری ئینسان له لایه‌ن داخووانی ئەو هیزه‌وه له کۆمه‌له‌دا؛ هه‌موو رۆژ ژماره‌یه‌یک خه‌لک ده‌چنه ئیوبازاری کاره‌وه، شۆل په‌یدا ده‌کهن. (بازار کار)

بازاری گه‌رم: (ب به‌ره‌و. (بازار گرم)

بازاری مانگانه: بازاریک که مانگی جاریک له رۆژیکی دیاریکراودا پیکدی؛ هه‌روه‌ها بازاری سالانه‌و هه‌فته‌یی. (بازار ماهانه)

بازاری ناوخۆ: بازاری پیشاندان و موعمه‌له‌ی کالاه له ناوخۆی ولاتدا. (بازار داخلی)

بازار نه‌بوون: بی‌بازاری؛ بازار که سادی؛ بازاری چۆل وهۆل و بی‌موشته‌ری؛ دژی بازاریژی و بازار گه‌رمی. (بازار کساد)

بازبردن: [چاوه‌ت، په‌رین؛ به‌سه‌ر شتیکیدا بازدان. (پریدن)

بازبه‌ر: (۱. ف. مه‌ر). جیی ده‌ربازبوون؛ شوینی ده‌ربازبوون. (۲) بازده‌ر. (راه‌گریز ۲. پرش‌کننده)

بازبه‌ند: [ناو] بازووبه‌ند؛ قۆلبه‌ند؛ بازیه‌ند. (بازوبند)

بازد: [ناو] باز. (پرش)

بازدایی: [ناو، بک] ده‌رچوو؛ هه‌ل‌اتوو. (فرار کرده)

بازدبازوکی: [ناو، ت] بازبازین؛ کایه‌ی بازدان. (پرش)

بازد دان: [چاوه‌ت] باز دان. (پرش کردن)

+ بازدی: [ناو] بازدید؛ دیده‌نی دانه‌وه. (بازدید)

بازراقه: [ناو] بازرقه؛ بازراقه دان؛ له‌په‌ر ده‌ر په‌رین. (جهش)

بازقه‌بان: [ناو] باشقه‌پان؛ تیژمار. (نوعی مار)

+ بازگ: [ناو] بازوو؛ بال. (بازو)

بازگو: دووباره وتنه‌وه‌ی قسه‌یه‌یک؛ گپ‌انه‌وه-ی قسه‌یه‌یک. دووپاتکردن. (باز گو)

بازمه‌له: [ناو] باسکه‌مه‌له. (شنای کراال)

بازنگ: [ناو] بازند؛ خر‌خال؛ بازنه. (النگو)

بازنگه: [ئاوه‌ل‌ناو] [پیتی‌گ منگه] بازنه؛ دو‌راو. (بازنده)

بازننه: [ناو، به‌ر] بازنده؛ دو‌راو له قوماردا؛ بو‌پردراو له‌زورانبازی و وه‌رزش‌دا. (بازنده)

بازنوکه: [ناو] به‌ربازن بو‌دانه‌که‌وتنی بازنه؛ بازنه‌ی چووک. (النگوی کوچک)

بازنه‌گاسن: [ناو، ت] ئالقه‌ی ئاسن که ده‌خریته‌سه‌رگاسنی درزدار. (حلقه‌گاو آهن)

بازو: ناوی سترائیکی کوردیه‌یه. (نام‌ترانه‌ایست)

بازوپاز: [ناو] جوریک زکر له ئایینی زه‌رده-شتدا. (نوعی ستایش در ئایین زردشت)

+ بازور: [ناو] ره‌شه‌با؛ بای زور‌تونند. (باد شدید)

بازو‌له: [ناو] باسک؛ (زیاتر بو‌باسک و قۆلی قه‌وی) ده‌وتریت، ئە‌گه‌رچی (له‌نیشانه‌ی چوو‌ک‌کردنه‌وه‌یه. (بازو)

+ بازوو: [ناو] ئە‌و چاره‌وه‌یی که ئالقه‌یه‌یکی باریکی سپی له‌خوارچوکه‌کانیه‌وه‌یه‌یت؛ ئە‌گه‌ر هه‌ر له‌ده‌ست یایاییکی داییت، (چه‌په). < ئە‌-سپی چه‌پ. < ئە‌سپی‌پراست. (اسبی که در

پایین بخلق حلقه‌هایی سفیدرنگ دارد)

+ بازووبه‌ند: فد. [ناو] (۱) ئالقه‌ی بو‌جوانی له‌قۆلبه‌ستن. (۲) نوشته‌له‌قۆل‌کردن وه‌ک گۆله‌به‌ند و تیغ‌به‌ند. (۳) بازووبه‌ندی

پالّه‌وانی. (۴) بازووبه‌ندی ره‌ش له‌عه‌زادا. (۵)
بازوو به‌ندی کاپیتانی والیبالی یا فووتبال. (۶)
بازووبه‌ندی به‌رپرسی، وه‌ک بازووبه‌ندی
دیژبان. (۷) بازووبه‌ندی هیلالی
ئه‌حمهر. (بازوبند)

بازووکا: فد: [ناو] چه‌کی شه‌ر دژئی تانگ و
زرپوش که لووله‌که‌ی زیاتر له‌ میتریک
دریژی هه‌یه و به‌شان هه‌لده‌گیریته. (بازوکا)

بازووی باره‌لگری نوپل: له‌ خالی
پالگه‌ی نوپله‌وه‌یه تا ئه‌و جیگا که هیژی باره-
که ده‌که‌ویته سهر نوپل، که هه‌میشه که‌متره
له‌بازووی زورپیدهر. (بازوی اهرم)

بازووی زورپیدهر: ماوه‌ی خالی زور هینه‌ر تا
پالگه‌ی نوپل، که هه‌میشه زورتره له‌ بازووی
باره‌لگر؛ (له‌ فیزیکی‌دا). (بازوی محرک)

بازومن: [ناو] بازووبه‌ند؛ قولبه‌ند. (بازوبند)
بازوی: < بازوو: ئه‌سپی که چهند ئالقه‌ی
سپی له‌ لاقه‌کانیداییته؛ (اسبی که در پایین
بخلق پاهالقه‌ی سفیدرنگ دارد)

بازووی درگا: [ناو،ت] لاشیپان. (چوبه‌های دو
طرف چهار چوب در)

+ بازه: [ناو] (۱) مه‌یت؛ جه‌نازه. (جنازه) (۲)
ئه‌سپی نیوچاوسپی. (اسب پیشانی سفید)

+ بازه: به‌له‌ک؛ ناوه بو سه‌گی به‌له‌گ؛ (بوهره
نه‌بی بازه‌بی، دانه‌یک ته‌ر و تازه‌بی)
(فولکلور). (سگ‌دورنگ)

بازهم: (۱) بم‌هیله؛ لیم‌گه‌ری. (بگذا ر) (۲)
دیسان؛ دووباره. (بازهم)

بازهند: [ناو] مه‌چه‌کبه‌ند؛ خرخال؛ بازنه. (النگو)
بازه‌وان: [ناو] که‌سیک که خزمه‌تی باز ده‌کا و

له‌پاودا باز به‌رده‌داته نیچیر. (بازبان)
بازه‌ی: (۱) [ئاوه‌لئاو+ به‌ند] برپوه؛ هه‌ندی؛
بازی؛ به‌عزی؛ برپک؛ (بعسی) (۲) دیسان.
(بازهم) (۳) لیبیگه‌ری. (ولش‌کن)

بازی: فد: [ناو] (۱) کایه؛ گالته؛ یاری؛ قومار؛
پاشگر؛ کایه‌که‌ری؛ ته‌خته‌بازی، قومار بازی،
تورنا بازی، سیا بازی؛ که‌له‌شیربازی،
کوتربازی. (بازی) (۲) وه‌ردینه‌ی گونگ پان-
کردنه‌وه؛ تیروک. (غلطک‌پهن کردن خمیر)

بازی‌سپی: [ناو،ت] شاباز. (شه‌باز)
بازیگر: فد: [ناوی‌بک] کایه‌که‌ر؛ ئه‌کته‌ری
شانو؛ ئاکتوری سینه‌ما و شانو. (بازیگر)

بازبلیک: [ناو] جوړیک مارمیلک که به‌پا له
سهر ئاو هه‌ل‌دیت. (بازبلیک)

بازی هه‌وایی: [ناو] به‌رزه‌حواییله؛ به‌رزه
حه‌وایی. کولاره. (بادبادک)

باز: ف. مشه. باز؛ واتا؛ دیسان. (باز)
بازسازی: بازیرسازی. (شهرسازی)

بازارپیرپی: له‌ کوردستانی خوره‌لات؛
شاره‌داری؛ له‌ کوردستانی ئه‌ودیو؛ شاره‌وانی.
(شهرداری)

بازارپوک: [ناو] شاروچکه. (شهرک)
+ بازه‌له: [ناو] مووروییک که ده‌یساونه‌وه بو

ده‌رمانی نه‌خوشینی بازه‌له. (نوعی خرزه)
بازهن: [ناو] (۱) باوه‌شین. (بادبزن) (۲) نیریه
کیوی. (بز کوهی)

بازنه: [ناو] باژنه؛ پانی؛ پاشنه؛ بازنو. (پاشنه)
بازیرپیرپی: [ناو،بک] شاره‌دار؛ له‌ ئیران؛
شاره‌وان؛ له‌ کوردستانی عیراق (شهر داری.
شه‌ربانی)

(نامبرده)

+ **باسکلاو:** [ناو] ناوی مه‌لیکه. (اسم پرنده‌ایست)

+ **باسکو:** [ناو] اقرتاندنی بالی بالنده. (قیچی کردن بال پرنده)

+ **باسکو:** [ناو] لیدانی فرنده؛ باله پرژی؛ باله‌فری. (بال زدن پرنده)

+ **باسکول:** [ناو] (۱) قه‌پانی هه‌ره‌گه‌وره بو کیشانی باری قورس. (باسکول) (۲) باس کول؛ قه‌کوله‌ره له باس؛ توپژه ره له باس. (بازپرس)

+ **باسکه باسکانی:** دوو به‌ره‌کی؛ ده‌سته به ندی؛ دوو قولی؛ دوو ده‌سته‌یی. (دسته‌بندی) **باسکه دار:** [ناو] ده‌سته‌ته‌ک؛ داری داره‌را. (تیرک)

+ **باسکه‌مزانه:** [ناو] باسکیش. (بازوی دراز خیش)

+ **باسکه و باسک:** [ناو، ت] ئه‌م یال و ئه‌و یال. (از این تپه‌به‌آن تپه)

+ **باسکیتبال:** اند؛ فد؛ فرد. [ناو] وه‌رزشیکه له به‌ینی دوو ده‌سته‌یی په‌نج نه‌فه‌ریدا که تیده‌کوشن توپیک بخه‌نه نیو توپیکی هه‌- لو‌اسراوه‌وه. (بسکتبال)

+ **باسکی سیگار:** [ناو] مو‌دنه؛ ده‌منه. (چوب سیگار)

+ **باسلوق:** [ناو] جوریک شیرینی نهرم و کیش- داره. (باسلق)

+ **باس نه‌کردن:** [چاوگه، ت] کار به‌سه‌ره‌وه نه‌بوون. وه‌ره من باست ناکه‌م: کارم به‌سه‌رته‌وه نییه. (کار به‌کسی نداشتن)

+ **باس:** فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] (۱) ده‌نگی گر له سازی ئورکیستر و ئوپیرادا؛ ده‌نگی گر (به‌م) له‌کوپله موزیکیدا، ده‌نگی نیر و پی‌اوانه. (باس) (۲) خه‌به‌ره؛ به‌حس (ب) نریک که‌وتن؛ کارم به‌سه‌ریه‌وه نییه باسی ناکه‌م: لئینه‌ده‌م توخنی ناکه‌وم. نایدوینم. (کاریش ندارم)

+ **باسارک:** [ناو] کولپر؛ کولپر ئاوی و گازی. (کولر آبی و گازی)

+ **باسبیژ:** [ناو] حه‌کایه‌تبیژ؛ چیروکیبژ. (داستان گو)

+ **باس پرس:** فد؛ [ناوی بک] باس کول؛ توپژه ره له باس؛ باسوخواسکه‌ره. (باز پرس)

+ **باسترغه:** [ناو] ئاودانی چه‌لتووک بو چه‌که‌ره- کردن. (آب دادن چلتوک)

+ **باستووق:** [ناو] باسلخ؛ باسووق. (باسلق)

+ **باسخوون:** [ناو] په‌لاماری له‌پر و بی‌خه‌به‌ره له شه‌ردا به‌شه‌وه. (شبیخون)

+ **باسریژ:** [ناو] پروپاگه‌نده‌چی؛ رپیکلام‌چی؛ بالگاشه‌چی. (تبلیغات چی)

+ **باس‌زان:** [ناو] میژووزان. (تاریخ دان)

+ **باسقول:** [ناو] له‌پر ئابلوقه‌دان. (محاصره ناگهانی)

+ **باسک:** تیره‌ییکن که دانیش‌تووی باسکن له باکووری ئیسپانیا؛ هه‌رکام له که‌سانی ئه‌وه‌شیره‌ته و زمانیان. (باسک)

+ **باسکانه:** دوو به‌ره‌کی؛ دوو قولی بوون؛ به‌به‌- ره‌به‌ره‌کانیی دوو فیرقه‌یی. (انشقاق و مخالفت ؛دو‌دسته‌ای)

+ **باسک‌به‌ند:** [ناو] قوبه‌ند؛ بازووبه‌ند. (بازوبند)

+ **باسکراو:** [جیناو] نیو براو؛ باس لیکراو؛ لیدواو.

+ باس و خواص: [ناوت] لپرسینه وه؛ حساب و کیتاب لی کیشانه وه و پرسینه وه له خه رج کردن یا له چونه تی کاریک. (پرسیدن از خرج و دخل. حسابرسی؛ باز خواست)

باسوون: [ناو] سنازیکی نیزامیه که به فوو لیده دریت وه کوو کلارینیت وایه. (باسون)

باسه ری: [ناو] بای که لله؛ به هه وایی؛ لووت به زری. (مغزور)

باسه واد: [ئاوه لئاو] (۱) سه واددار؛ خوینده وار؛ خونه وار؛ خونده قان؛ خاوه نی توانایی خویندنه وه. (باسواد) (۲) (ب) زانا. (دانا)

باسی: [ناو] لاسایی؛ ده مه لاسکی. (تقلید؛ ادا)

باسی کرن: [چاوه گهت] ده مه لاسکی کردن؛ لاسایی کردن. (تقلید کردن؛ ادا در آوردن)

+ باش: تد: [پیشگر و پاشگر] وه ک باش مه لئا و به ننا باشی؛ سه روک؛ سه رده سته؛ نه فه ری - سه روو؛ که سی به کم له یاریدا؛ باش مه لئا؛ سه روه ستا؛ (دژی قره). (سر)

باشتی: (ف. مشه) میرات. (ماترک متوفی)

باش روژ: روژ باش؛ روژ به خیر. (روز بخیر)

باشقه: [ئاوه لئاو] سه روو؛ ژوور؛ سه رباشقه؛ هه لیزارده؛ له هه موو چاکتر؛ سه رتوب؛ هه لکه وته؛ له (باشقا) ی تور کیه وه هاتووه و اتا بان سه ر. (لایق؛ تک؛ بالا؛ برگزیده)

باشقیر: خیلیکی تور کن که له ئاسیای نیوه راست نیشته جین؛ هه ر کام له ئەندامانی ئەو خیله. (باشقیر)

باشکو: فد: (ف. مشه) شکودار؛ ریزدار؛ گه وره. (باشکوه)

باشکین: [ناو، بک] ریزیک دار که بهر با

بگریت؛ هو یان ده رمانی لابردنی بای سک. (بادشکن)

باشگا: فد: [ناو] یانه. نادى؛ کلوب؛ ناوی جیگاییکه که چند که سی هاو بیرورا یا هاو شول لئی کو دهنه وه بو رباوردن و سه رگرمی؛ وه ک باشگای ورزه شی، باشگای ئەفسران، باشگای ماموستایان. (باشگاه)

باشمه: [ناو] باسمه؛ شه قلی خه رمان؛ موری قوماش رهنگاندن. (باسمه)

باش مه لئا: [ناو] باش (تور کیه: سه ر). که سی ئەوه له یاریدا؛ سه روه ستا. (نفر اول بازی)

+ باش و بوش: [ئاوه لئاو] چاک و پوشته؛ پوشته و په رداخ؛ خوش گوزه ران. (خوش گذران)

باشوو: [ناو] بالنده بیکه له واشه گه وره تره و زوو که وی ده بیت. (نوعی شاهین)

باش وه ستا: [ناو] سه روه ستا. (استاد کار)

باشه باش: چاکه چاک؛ (ب) هه مووی دروسته. (درسته)

باشه قار: ئیقار باش؛ ئیواره باش. (ئیواره به خیر)

باشی: (۱) چاکی (خوبی) (۲) پاشگر؛ سه رده سته؛ لوئی باشی، به ننا باشی، چاپه زباشی، (باشی)

باشیق: [ناو] باشوو؛ بالنده بیکه له سه قر گه وره تره و زوو که وی ده بی. (نوعی شاهین)

باشیلا: [ئاوه لئاو] باش (تور کیه: سه ر). سه رگردان. (سرگردان)

باشیله: [ناو] باش؛ تورکی، له: نیشانه ی بچوو ک کردنه وه؛ ده ستمالی بچوو کی سه ر؛ سه ریوشی چکوله؛ به ره له بینه و کولوانه ی چوو ک. (روسری کوچک. پیشبند؛ رودوشی)

باشیم: [ناو]باشتی؛ میرات. (ماترک)
باشیمگیر: [ناو]باشتی گر؛ کوتگر؛ بهش بهر؛
 (سهیم در ماترک)
باعندن: [چاوگه،ت]بالاندن؛ باراندن. (نالہ)
 گوسفند و بز)
باعہ باع: [دہنگہ ناو] باعہی له سہریہ کی کار
 وٹاژہل. (بعج)
+ باعیس: فد: [ناو]بایس؛ بوونہ عیلہ تی-
 کاریک؛ هو. (ب) بوونہ هو؛ خودا باعیس و
 بانہ کہی مال ویران کات. (سب؛ علت)
باغار: [ناو] بہ پرتاو. (چہار نعل)
باغبین: [ناو] گیای در پڑی باخہ بہستن.
 (گیاہ بلند مخصوص بستن باقہ)
باغچہ ی ساوایان: (ب) شوینیک بو ٹاگا-
 لیوونی مندالان له تمہنی کہ متر له حوت
 سالیدا. (کودکستان)
باغدار: فد: [ئاوہلناو+ ناو]خاوہنی باغ؛
 دارای باغ. (باغدار)
باغداری: فد: [ناو]کاری باغدار؛ کاری توانین
 و زانینی بہ ریوہ بردنی باغ.
 (باغداری)
باغربودن: [چاوگه،ت] گورہ بوون گورہ-
 بوون؛ له خوگوران؛ له خودہرچوون؛ غورور
 پہ یداکردن. (مغورور شدن)
باغستان: فد: [ناو]دارستان؛ زیاتر بو داری
 بہر. (باغستان)
باغہوانی: [بہرہمی چاوگه] باخہوانی؛ کاری
 سہریہر شتی کردنی باغ. (باغبانی)
باغہوہس: [ناو]باغبین. (گیاہ دراز مخصوص
 بستن یکدستہ گیاہ)

باغی میلی: [ناو،ت]پارکی میلی؛ باغی کہ
 دہولہت سہریہر شتی دہکات بو گہشت و لہ-
 ناودا گہرانی خہلک. (باغ ملی)
باغی میلیت: [ناو،ت] باغی میلی؛ پارکی میلی.
 (باغ ملت)
باغی وہحش: [ناو]جیگای راگرتنی حہ یوانی
 جورہ جور بو نیشاندان بہ خہلک. (باغ وحش)
باف: چن؛ [پیشگر] وہک: قالیباف، جاجم باف،
 بہر مال باف. (باف)
بافالو: اند [ناو] بووفالو؛ گامیشی وہحشی. (بو
 فالو)
بافروک: [ناو]فرندہ. (پرنده)
+ بافرہ: [ئاوہلناو] بادبہہوا. (مغورور)
بافل: [ناو]تافگ؛ تاف. (آبشار)
بافورور: فد: [ناو]وافوو؛ حوققہ و دہستہ کہی
 بو تریاک کیشان. (وافور)
بافووری: [ئاوہلناو] فد: (وافووری؛ (ب)
 تریاک؛ ٹہ سرار کیش. (تریاک)
بافہدہنگ: [ئاوہلناو] بافیش کہر؛ خوہہ-
 لکیش. (خود پسندی)
بافہدہنگی: [ناو]خوہہ لکیشی؛ تاریف کردن له
 خو. (خود پسندی)
بافی: فد: [پاشگر]چنین؛ قالیبافی، جاجم بافی؛
 بہر مال بافی. (بافی)
بافین: [چاوگه]چنین؛ گورہوی بافین؛
 گورہوی چینین؛ کامو بافین؛ کامو چینین؛
 (بافتن)
بافماری: [ناو] زرباب. (ناپدري)
بافی: [کاری ٹہ مری] بہاوی؛ بہاقتی؛ بخہ؛
 باوی. (بیانداز)

باقیژه: [کاری نه مری] بهاویژه؛ فریده؛ فرییده.
(بنداز)

+ **باقینی:** باقیتی؛ باوکیتی. (پدری)

باق: [ناو] (۱) مووچ؛ قولاپه؛ گریه دهست و پا.

(مچ) (۲) سهلکه سیر و پیاز. (غده سیروپیاز)

باقباق: [دهنگه ناو] باقه باق؛ دهنگی ریوی و چهقل. (واق واق)

باقر: (۱) ده فری مسینه که قالاییه کی سیوراییب و سوورایی مسه که ده رکه وتییت. (ظرف مسی قلع رفته)

(۲) پروو دامالوو. (بی آزم) (۳) [ناو] ژهنگی- مس. (زنگ مس)

باقسمات: [ناو] بیسکویت. (بیسکویت)

+ **باقل:** چما؛ له پرووی عه قله وه؛ رهنگه؛ وادیاره؛ باقل نه یزانییت؛ رهنگه نه یزانییت؛ باقل تو نازانی من خه لکی سابلغام؛ چما به نه قل. (عقلا؛ شاید)

باقلا قاتق: [ناو] خواردنیکی زورمه شهوری باکووری تیرانه. (با قلا قاتق)

باقلوا: [ناو] (۱) تیگو شینی رو و دوشاو. (نوعی غذا است) (۲) جوریک شیرینیات. (نوعی شیرینی) (۳) ناوی گوندیکه له باکووری شاری سنه رهنگه باقرتاوا بوویت. (نام دهی- است.)

باقلک: [ناو] باقله؛ باقله. (باقلا)

باقله پلاو: [ناو] پلاو به باقله و گوشته وه. (باقلاپلو)

باقله کیوی: [ناو] بوقلی؛ جوریک باقله ی ورد. (باقلای وحشی)

باقله وا: باقلاوا؛ جوریک شیرینیاته چوار گوشه

ده بیرون و بادام و پسته ی تیده خن. (باقلوا)
باقوته: [ناو] سهلکی پیازچه؛ نیرتکی پیاز و سیر. (غده ریشه پیاز و سیر)

باقوشه: [ناو] میوه نه گه ییو؛ باریره؛ باکوئه؛ (میوه نارس؛ زیردرختی)

باقوله: [ناو] باقوره؛ کوده له ی بهراز؛ به چکه ی بهراز. (بیچه ی گراز)

باقور: [ناو] که ته مهر و پان. (رمة گوسفند)
باقوه وس: [ناوی بک] باق وهز؛ باقه وه س؛ (۱) که سیک که باخه ده به ستیت. (کسی که دسته گیاه را می بندد) (۲) [ناو] باقین؛ باغه- یین؛ (گیاه دراز مخصوص بستن؛ باقه)

باقویی: [ناو] به له باقه؛ ده ردیکی ئاژاله. (ناخوشی بز و گوسفند)

باقه باق: [دهنگه ناو] دهنگی ریوی و بز و کار. (واق واق)

باقه بزه: [ناو] به له باقه؛ نه خوشینی کوتوپری ئاژال. (مرض گوسفند و بز)

+ **باک:** اند؛ فد؛ فرد؛ [ناو] عه مباری بینزین له سه یاره دا. (باک بنزین)

+ **باکردن:** [چاوه، ت] (۱) په نمان. (۲) سک- ماسین؛ توره و قه لس بوون. (۳) فیز کردن. (باد کردن). (۴) [کنایی] اشته فروشی به سه ره دسته وه مان و نه فروشران. (باد کردن)

باکردن: باکردن. (باد کردن)

باکردنه قولاپه: بی جی تاریف کردن و هاندان و دنه دان بو ته نجامی کاریک؛ شوتی وه بن هه نگل دان (تعریف و تحریک به انجام کاری)

باکردگ: [ناو، بهر] باکردوو؛ په نماو. (باد کرده)

< باکردوو

باکردوو: (۱) [ناو، بهر] په‌نماو. (۲) [ناو] (ب) شتی فروشی که به‌سهرده‌ستی فروشیاره مایینه‌وه و نه فروشریت. (باد کرده)

باکروڅه: [ناو] بوړان؛ به‌فربارین‌به‌باوه. (بوران)
باکوت: [ناو] جیگایی که بای زور تیده‌که‌ویت.
(جایی که باد زیاد به‌آن میوزد)

باکوزک: [ناو] باکووسک؛ کزه‌با. (بادخیلی سرد)

+ باکش: [ناو] لولوله‌ی سوږه (بوغاری، کووره). (لوله‌بخاری)

+ باکش‌گرتن: [چاوگه، ت] که‌له‌شاخ‌گرتن بی‌نه‌شته‌ر لیدان. (بادکش گرفتن)

باکشه: [ئاوه‌لناو] (۱) که‌لله‌دار. (۲) (ب) عه‌قل‌دار؛ هزردار. (باکله)

باکیره: [ئاوه‌لناو] کچی‌که‌بنی هه‌یه. (باکره)

+ باگا: [ئاوه‌لناو] ناگادار؛ به‌خه‌به‌ر؛ نه‌نوو‌ستوو؛ هو‌شیار. (آگاه)

باگار: [ناو] باغار؛ غاردانی‌ئه‌سپ به‌پرتاو. (چهارنعل)

باگر: جیگاییک که زور بای‌تی‌بکه‌ویت. (در مسیر باد)

باگرتن: (۱) بای ناو بوړی پر له تراو گرتن له بهر نه ته‌قین. (۲) سه‌یاره‌ییک به‌توندی به‌لاما هات لیینه‌دام، به‌لام باکه‌ی گرتمی وه‌ری چه‌رخاندم، سوړاندمیه‌وه. (بالیدان، با

گرتن). (باد گرفتن)

باگردان‌گیر: [ناوی‌ک] که‌سیک که بانگردین ده‌گیریت له سهریان. (بام غلطان کار)

باگو: [ناو] وه‌لام. (جواب)

باگو: [ناو] (۱) باگوړک؛ تاریکاری؛ زباره؛ هه‌ره‌وز. (همیاری) (۲) ئابوونه؛ به‌شداری‌کردن؛ ئەندام بوون. (آبونه)

باگوړه: [ناو] مشار. (اره)

باگه‌ړین: [ناو] بانگردین. (بام غلطان)

باگه‌ف: (ف گیو) خشتیک که ته‌واو سوور نه بوویته‌وه. (خشت نیمیز)

باگیر: < باگر؛ شوینیک که با ده‌یگریت؛ سهر داپوشی کون کونی‌سهر قلیاناوی. (جای باد

گیر؛ در پوش قلیان)

باگی‌یادی: (ف. مشه) مانگی یادی خودا. (ب) مانگی رهمه‌زان (ماه رمضان)

بال: [ناو] (۱) سهرنج؛ بالکیش؛ سهرنج راکیش؛ (توجه) (۲) رهنگی‌خول. (رنگ

خاک) (۳) بال، له (تور کبیوه هاتووه‌واتا هه‌نگوین) (عسل)

+ بالآ: [ئاوه‌لناو + ناو] به‌رز؛ سهره‌وه؛ ژوور؛ قیمه‌تی‌ئالتوون بالآیه؛ زور زیاده. (بالا)

بالآ بلند: [ئاوه‌لناو] به‌ژن به‌رز. (قد بلند)

بالآ بلندی: [ناو] بالآ به‌رزی. (بالا بلندی)

بالآ به‌ر: [ناوی] مه‌کینه‌ی باری‌قورس هه‌لینان. (بالابر)

بالآ به‌ر: [ناو] که‌ره‌سته‌ی بردنه سهره‌وه‌ی باری زور قورس؛ ئاسانسور. (بالابر؛ آسانسور)

+ بالآ به‌ژن: [ئاوه‌لناو] به‌ژن بلیند؛ بالآ به‌رز. (قد بلند)

+ بالآ پوش: [ناو، ت] ههر شت ته‌واوی له‌ش داپوشی؛ «سفیده‌ی کفن بالآ پوش‌م‌بی» (فولکلور) (بالا پوش)

بالآته: [ناو] گیاییک که به‌ره‌که‌ی له‌ناو گوله

که یدیا دیار بیت؛ وه کوو تووی گولّه به پروژه.
 (گلی که تخمه در داخل گلبرگش پیدا باشد)
بالا خوه دان: [چاوگه، ت] سهرنج دان.
 (توجه کردن)
بالا دار: [ناو] داری سهره وهی دارته ون. (چوب
 بالا در قالی بافی)
بالا سهر: بانی سهر؛ (۱) ژوور ئاسمان؛
 (۲) سهرپه رشت؛ چاودیر؛ ژئیکی ته لاق
 دراوی بی بالا سهر؛ ژئیکی ته لاق دراوی بی -
 سهرپه رشت. (بالا سر)
بالا شیرین: [ئاوه لئاو] (ب) به ژن جوان. (خوش
 قد و بالا)
بالا عه رعه ر: [ئاوه لئاو] (ب) قه و بلیند؛ بالا به رز؛
 قه دبلیند. (قد بلند)
بالا فروان: [ناو] بالفروان؛ فرو که وان. (خلبان)
بالا فسی: [ئاوه لئاو] کورته بالا. (کوتاه قد)
بالا ف خوش: سیحه تی ئاوی گهرم؛ حه مام
 کردنت خوش. (صحت حمام)
بالا فگه: [ناو] سهره شورگه؛ گهرماو؛
 گهرماق. (حمام)
بالا فیک: [ناو] ورده پرویش؛ ساواری ورد؛
 ساقاری هور؛ سمایلوک. (ریزه بلغور)
بالا کورت: [ئاوه لئاو] کورته بالا؛
 کوتا بالا؛ قولّه بنه. (کوتاه قد)
بالا لایکا: فد؛ اند؛ ناوی که ره سته ییکی
 موسیقایه. (بالا لایکا)
+ بالان: [ناو] بالان. (۱) ته له گورگ. (تله ی
 گرگ) (۲) دالانی هه وایی؛ شوینی دیاری -
 کراوی هات و چوی فرو که. (دالان هوایی)
 (۳) راره وی نیو بینا. (دهلیز؛ راهرو)

بالاندن: [چاوگه، ت] باراندن. (صدای بز)
بالاندیده: [ناو، ت] ته له دیتوو؛ وه ک: داو دوز
 (ب) به نه زمون؛ (کنایی، باتجربه)
بالانه وی: [ئاوه لئاو] کورته بالا؛ کوله بنه.
 (کوتاه قد)
بالا و داوین: [ناو، ت] سهر و خواری کراسی -
 ژنانه. (بالا و دامن)
بالانز: (۱) بال نه به ستراو. (باز و آزاد) (۲)
 بالوینز. (سفیر)
بالبالی: [ناو] هومایی؛ مه پر مه رشا. (چلوار)
بالبلوو که: [ناو] تاژیکه؛ تانجی کیویله؛
 تانجی قولانج؛ حوشر خوا. (آخوندک)
+ بالبه سته: [ناو، به ر] که سیک که دهستی
 به ستراوه؛ (ب) که سیک که هیچ کاریکی
 پی نه کریت. (دست بسته)
بال به سهر دا کیشان: [چاوگه، ت] (۱)
 خستنه ژیر بان دور؛ داگیر کردن.
 (غصب کردن) (۲) بال به سه راگرتن؛ میهره بانی
 و ناگاداری و به خیو کردن؛ ههروه ها
 خستنه ژیر بال؛ چاوه دیری و دهست دانه بال.
 (مهر بانی و نگهداری)
بال به سه راگرتن: [چاوگه، ت] (۱) چاوه دیری
 و به خیو کردن و ناگا لیبون. (۲) دهست به
 سهر دا گرتن. (غصب کردن)
بال پوش: [ناو] قاوخی سهر بالی قالونچه و
 خالخالو که و شتی تر. (بال پوش)
بالتان: [ئاوه لئاو] (ف، مشه) نارام؛ هیدی؛ ژیر.
 (آرام)
بالتو: [ناو] پالتو؛ پالتاو؛ بالته. (پالتو)
بالتوز: [ناو] بالذز؛ دش؛ خوشکی میرد.

(خواهر شوهر)

+ **بالته**: [ناو] (۱) بالته؛ بالپوش. (پالتو) (۲)
تهور؛ بیور. (تبر) (۳) بالته؛ لای تو؛ کن
تو. (نزد تو) (۴) جه‌نجه‌ری گیره کردن.
(خرمنکوب)

+ **بالدار**: [ناوت] بالنده؛ هه‌رمه‌لیک که بالی
هه‌بیئت (بفریئت یا نه‌فریئت) (ب) بالنده.
(بالدار)

بالداسووکه: [ناو] ته‌یره‌کویره. (پرنده‌ایست)
بالدریژ: [ئاوه‌لئاو] (ب) به‌پشوو؛ پشوو دریژ؛
به‌تاقته؛ به‌سه‌بر. (صبور)

بالدوز: **تد**: [ناو] بالتوز؛ خوشک (خوشک) ی
میرد؛ دش؛ بالدز. (خواهر شوهر)

بال‌ده‌رهینان: [چاوگه‌ت] (۱) به‌چکه مه‌ل
که خه‌ریکه په‌لی‌بال‌ده‌ریینی. (۲) له
خوشیان له‌وانه بوو بال‌ده‌ریینم. (۳)
قول له‌بندا ده‌رهینان. (بال در آوردن)

بال‌راکیش: [ئاوه‌لئاو] زه‌ین راکیش؛ سه‌رنج
راکیش؛ بالکیش. (موردتوجه؛ جذاب)
بال‌راکیش: [ناو] قول‌راکیش؛ (ب) چاوساگی
مروقی کویر. (راهبرانسان نابینا)

بالش: [ناو] سه‌رینی چکوله. (بالش)
بالشته‌ک: [ناو] (۱) بالشی چووک. (۲) جیگای
ساچمه‌ی بولبرینگ. (بالشتک)

بال‌شکان: [چاوگه‌ت] (۱) ئیسقانی بال و
قول‌شکان (۲) (ب) بی‌هیز‌بوون؛ بی‌یاوه‌ر
بوون. (بال‌شکسن)

بالفر: [ناو] فروکه. (هوایما)

بالفر‌شکین: [ناو، بک] فروکه‌شکین.
(هوایمای جنگی)

بال‌فشکردنه‌وه: [چاوگه‌ت] بال‌فشه‌وکردن.
(۱) با‌کردنه‌خو و خو به‌پاله‌وان زانین. (۲)
باله‌شوپی؛ شوپ‌بونه‌وه‌ی بالی‌میشکی
نه‌خوش. (بال‌آویزان کردن)

بالقه‌دان: بال‌لیدان. (بال‌زدن)
بال‌قرتانندن: [چاوگه‌ت] (۱) قول‌برین. (قطع
کردن) (۲) بال‌کردن؛ باسکو‌کردن. (قیچی
کردن)

بال‌کردن: [چاوگه‌ت] باسکو‌کردن؛ شاپه‌ر
قرتانندن بو‌هه‌لنه‌فپین. (بال‌قیچی کردن)
بال‌کۆ: [ناو] (۱) تارمه‌ی به‌ر په‌نجه‌ره. (۲) <
بالکۆن. (بالکن)

بال‌کۆک: [ناو] به‌لگه؛ قه‌باله؛ ئیور. (سند)
بال‌کیش‌نامه: [ناو] نامه‌ی دادگا بو‌ئاگاهی.
(اخطاریه)

بالگاش: [ناو] شات و شوت؛ ری‌کلام. پرو
پاگانده. (تبلیغات)

بالگاشه: [ناو] بالگاش؛ بالگاشه؛ ری‌کلام؛ پرو
پاگانده. (تبلیغات)

بالگی: [ناو] بالگه؛ بالین؛ بالین؛ سه‌رین؛
بالیف؛ بالیفک؛ بالیک؛ بالینگ؛ بالنج. (بالش)
بالگیف: [ناو] بالش. (بالشت)

بال‌موم: [ناو] بالمه‌می؛ بال‌مومی؛ له‌تور‌کیه‌وه
هاتووه‌واتا مومی‌هه‌نگوین؛ هیژای‌وتنه‌که
موم‌واتا شهم و موم‌میو) به‌لام‌شهم‌واتای
میوی‌هه‌نگوین‌نادا و مایکی‌پاترولیه.
(موم)

بالنده‌ی‌که‌وی: بالنده‌ی‌ده‌سه‌مو. (پرنده‌رام)

بالنگی: [ناو] سه‌رینی‌ژی‌ریی. (بالش‌زیر‌پا)
بال‌وپال: ره‌واجی؛ فه‌راوانی. (فراوانی)

بالوپه: [ناوت، (۱) بالوپه؛ پهروبال. (بال و پر) (۲) (ب) قودرته؛ ده ست روښتن؛ له بال و پهړه کوه تن؛ له دهسه لات کهوتن (قدرت)

بالور: [ناو] بالویز. (سفیر)

+ بالوره: [ناو] دهنگ هه لیمان و نا هه نگیکی ریتیمیک (چه له پای) گوتن و به سه په نجه له گه روو دان. (نوعی ترانه)

بالوفک: [ناو] بالنجی چوک. (بالشتک)

بالول: [ناو] بوړی؛ لولوله. (لوله)

+ بالون: [ناو] تونگی نازمایشگای کیمی. (بالن)

بالون: [ناو] (۱) گیانله بهریکی زور گه وره یی ده ریایی (که شیر به به چکه ی ده دا) له روون و گوشتی که لک و ه رده گیری؛ نه هنگ؛ (بالن. نهنگ) توره که ی زور گه وره ی پر له گازی سووک یا گه رما که ده که وپته ه و. (بالن)

بالووری: [ناو] مه رمه رشا؛ هومایی؛ بالبالی. (چلوار)

بالووک: [ناو] بالووکه. (زگیل)

بالووک رهش: [ناو] خال. (خال روی پوست)

بالووکي: [ناو] بالووکه. (زگیل)

+ باله: [ئاوه لئاو] گهوج؛ حول. (گیج)

باله: [ناو] بالی ماسی. (باله ی پشت، باله ی سک، باله ی کلک، باله ی سینگ). (باله ماهی)

+ باله: [ناو] جوریک ره قس و هه لپه ریینه له ثورویا و نه مریکا. (رقص باله)

بال هاورده نه وه: شاپه ر دهر هیانه وه. (بال در آوردن دوباره)

باله بال: [دهنگه ناو] باره بار. (صدای احشام)

+ باله بان: [ناو] بالابان؛ شه بیوری

زور گه وره؛ که ره نا، دارای کونی جیگه قامکه و به پیک کوک ده کریت (وه ک زور نا). (بالبان)

باله خانه ی تاوسانی: کوشکی هاوینی. (ویلا)

باله شنه: [ناو] بالشت. (بالش)

باله فرکه: [ناو، ت] باله فری؛ باسکو باسکو. (پر زدن پرنده وقت اسارت)

باله فرتی: [ناو، ت] باله فرتی په لوه وهر له کاتی

سه ر برین دا. (بال زدن پرنده وقت سر بریدن)

باله کره: [ناو، ت] بیله کری. (بیل رابه زمین

کشیدن برای جمع اشغال)

باله وان: [ناو] باله بان. (بالبان)

+ باله و بال: گولله باله و بال سمیویه تی؛ (نه مدیو

نه و دیو کردنی گولله) (سوراخ شدن بدن با

گولله)

باله ی سه سه هول: [ناو] ره قسی باله که له

سه سه هول ده کریت. (باله روی یخ)

بالیت: [ناو] ره قسی باله. (بالت)

بالیدن: (۱) حاله تیک که با له شتی بدا؛ باره-

وشه کردن. (۲) با کردنه ناو ته گه ر یا توپ یا

تیوپ یا شتی تر. (باد زدن)

بالیف: [ناو] کیسه بییک که پری ده که ن له په ل

یا شتی نهرم و به رگی ده گرن بو له ژیر سه ر

نان؛ سه رین. (متکا)

بالیفک: [ناو] سه رینی گچکه. (بالشتک)

بالیک: [ناو] بالووکه. (زگیل)

بالینه: [ناو] بالینه؛ جه غزیکی بچوکی له

قوماش (عه گال ناسا) یه له کاتیکا مه نجه ل

یان ته به ق له سه سه ر داده نریت له به ینی

سه ر و باره که دا دای ده نین. (بالشتک زیر

باری که روی سه ر حمل شود)

+ **بالینه:** [ناو] (۱) ژیر نیر. (بالشتک گردن گاو در موقع شخم) (۲) کورتانی حه مائی. (پالان حمالی)

بالینه ک: [ناو] بالون؛ کیسه‌ی زهلامی پر له گاز یا گهرما که به حوادا ده‌چی. (بالون)
بام: [ئاوه لئاو] ره‌شتاله؛ ئه‌سمهر؛ سه‌وزه‌پروو. (اسمر)

+ **بام:** بیم؛ من بام بولای تو فیدات بام؟؛ من بیم بولای تو فیدات بم؟. (بیایم، بشوم)

بامال: جیگای به‌رزایی که با به‌فره‌که‌ی یان خوله‌که‌ی بمائی. (برف‌روبی شده با باد)

بامبو: فد؛ [ناو] قامیشی هیندی. (بامبو)

بامجانا ره‌ش: [ناو] باده‌مجان. (بادمجان)

بامجانا سور: [ناو] ته‌ماته. (گوجه‌فرنگی)

بامخه‌لتان: [ناو] (ف.مشه) بانغه‌لتان؛ بانگلین؛ باگردین؛ بانگووش؛ بانگوش؛ باگوردین؛ بانگلان؛ مهنده‌پروونه؛ تپانه؛ لوغ؛ گرده‌ل؛ باگوردان؛ بانگلیز. بان تلیر. (بام غلطان)

با مرنی: [ناو] ابای مردنی (ب) تاعوون. (تاعون)

با مره: [ناو] بنه‌بان؛ قوونه‌بان. (کنج بام)

بامشت: [ناو] باگر. (بادگیر)

بامهن: بیمهن؛ کورتکراوه‌ی ناوی به‌همهن. (خلاصه‌شده اسم بهمن)

+ **بامیه:** [ناو] (۱) شیرینیاتی تاییه‌تی مانگی ره‌مه‌زان؛ زولبیا و بامیه. (بامیه) (۲) داهاتیکی بیستانییه و له‌شاری بامیانی ئه‌فغانستانه‌وه هاتووه. (بامیه)

بان: وان؛ [پاشگر] به‌واتای چاودیر؛ نگهبان؛ زیره‌وان؛ باغه‌بان؛ باغه‌وان. (پیواژه، بان)

+ **بان:** کورتکراوه‌ی باند. (باند)

بان: [ناو] جوریک داره له هیند که له به‌ره‌که‌ی روئیکی بوون خوش ده‌گرن (بان)
+ **بان:** بوواین؛ بیونایه. (می بودند)

بانا: [ناو] بانوما. (بانما)

بانبز: [ناو] (ف.گیو) بزنه‌کیوی. (بز کوهی)

+ **بان پوشین:** [چاو‌گه، ت] (۱) سه‌رنانه‌وه و شارندنه‌وه‌ی مه‌به‌ستیک؛ دیزه‌به‌ده‌رخونه. (۲)

سه‌ری به‌تالی ده‌فر نانه‌وه؛ سه‌پوش به‌سه‌ر ههر شتیکدا دان. (سر پوشیدن)

بان تلیر: [ناو] باگردین. (بام غلطان)

بانتوو: [ناو] (۱) جه‌ماوه‌ریکی زور له خه‌لکی ره‌ش پووستالی ئه‌فریقای ناوه‌راست و باشووری ئه‌فریقا. (۲) زبانان. (بانتو)

بانجو: بانژو؛ [ناو] که‌ره‌سته‌ییکی موسیقایه له گیتار بچوو‌کنتره. (بانجو)

+ **بانجیله:** [ناو] (۱) تارمه؛ بالکونی به‌ریه-نجیره؛ ته‌خته‌به‌ندی به‌ریه‌نجیره. (بالکن جلو پنجره) (۲) کومانج؛ بانججه. (کماج)

بان چاو: (ب) به‌سه‌ر چاو؛ به‌لی‌باش. (روی چشم).

بان چه‌وک: (ف.گیو) سه‌ر لانه‌که. (روی گهواره)

بانخانی: [ناو] سه‌ریان؛ بانخانوو. (پشت بام)

باندان: [چاو‌گه، ت] شارندنه‌وه؛ بان پوشین؛ بان نانه‌وه؛ سه‌رنانه‌وه. (پوشش. قایم کردن)

باندپیچی: [ناو] پیچانی برین یا جیگای

کو تراو یان ههر شت به‌ته‌نزیف. (بانداز)

باندروول: [ناو] کاغه‌زی چه‌س‌داری وه‌ک ته-مر بو لکاندن به‌سه‌ر شوشه (بتری) ئالکول

یاهر به‌ره‌ه‌میکی ده‌وله‌تی‌دا؛ یاباندی (شریتی پان) دریز بو‌سه‌ر به‌سته‌به-

ندی له‌فابریکادا. (باندروول)

باندِر و دَلار: [ناو+ئاوه+ئاو] (۱) دارای باندِر پوُل.
 (۲) بریتیی له نه کراوه؛ تازه و کارنه کردوو؛
 ئاکبه ند. (آکبند؛ باندِرول دار)
باندوَر: [ناو] (۱) هه ریمی ده سه لآتدارای.
 (قلمرو) (۲) ئه سه ر دانان؛ کار دانه وه؛ شوین-
 دانان. (نقش و ایز بجا گذاشتن؛ عملکرد).
باندوور: [ناو] نیر؛ نیله؛ نیری یک که ئامووری
 پیوه ده به ستریت. (دنباله یوغ)
باندهر: [ناو] باند هف؛ باده وه؛ باده ف. (طوفان)
باندوه: [ناو] باده وه؛ بوَران. (بوران)
بانژو: [ناو] بانجو؛ که ره سته ییکی موسیقایه.
 (بانجو)
+ بانسه ر: سه ر سه ر؛ ته و قی سه ر (ب) له
 جیاتی بان چاو؛ به لئ. (بالای سر، روی سر)
بانکداری: (۱) [به ره ه می چاوگه] اړه وتی
 به ریوه بردنی بانک؛ (۲) خاوه نی بانک بوون.
 (۳) شوئی ئیداره کردنی (به ریوه بردنی) بانک.
 (بانکداری)
بانکوت: (۱) شیلان و کوتانه وه ی بان بو بهر
 گری له دلوپه. (۲) <بانگلیر. (پشت بامرا
 سفتکردن و کویدن)
بان کوتانه وه: [چاوگه، ت] <بانکوت کردن.
 (کویدن پشت بام)
بانکه: [ناو] بو شکه ی چکوله. (بشکه کوچک)
بانگ به گویدا خویندن: (ب) ناوانان؛ ناو له -
 سه ر دانانی منالی موسولمان. (اسم گذاری)
بانگ دان: [چاوگه، ت] [بانگ گوتن. (اذان
 گفتن)
بانگ ده ر: [ناوی بک] که سیک که بانگ ده دا؛
 بانگ ویژ؛ (اذان گو)

بانگژابوون: گرزبوون؛ ئانگژابوون؛ هیرش بردن
 بو یه ک. (عصبانی شدن)
+ بانگ کردن: [چاوگه، ت] (۱) لیگیرانه وه؛
 بانگه یشتن؛ ده عوتکردن. (دعوتکردن) (۲)
 قوماری بانگ کردن. (بازیکردن قماربانک)
 (۳) قاو کردن؛ هه را لیگردن. (صدازدن)
بانگ که ر: [ناوی بک] جارچی؛ هاوار که ر؛
 که سیک که بانگ ده کا. (به هه موو ماناییکه -
 وه) (چارچی)
بانگلور: [ناو] بانگردین. (بام غلطان)
بانگ لیگردن: [چاوگه، ت] هه را لیگردن؛ قاو
 لیگردن. (صدا زدن؛ فرا خواندن)
بانگ مه ل: ئاوازی بالنده. (آواز پرنده)
بانگوله: [ناو] میتولکه. (نوزاد شپش)
بانگوویر: [ناو] شانه و شه نه می کو کردنه وه ی
 کلو و به ردی نیو شیناوه رد. (شن کش)
بانگه: [ناو] (۱) مناره ی جیی بانگوتن. (مناره)
 (۲) سپیی تازه له رشک ده ره اتوو؛ میتولکه.
 (نوزاد شپش)
بانگه را: [ناو] بانگلین. (بام غلطان)
بانگه بانگ: [ناو، ت] هاوارهاوار. (هوار هوار)
+ بانگه شه: [ناو] رپیکلام؛ بانگاش؛
 پرووپاگاندا؛ (تبلیغات) (ئه م وشه یه به جار دان
 و بانگه واز نزیکتره، بالگه شه و بالگاشه
 کوردیترو نزیکتره به (رپیکلام) چوونکی بال،
 واتا: سه رنج یاسرنج. (تبلیغات)
+ بانگه واز: [ناو، ت] بریتیی له راگه یاندنی
 خه به ریک؛ یان بو راگه یاندنی شتی گوم بوو
 به خه لک؛ جار دان. (جارزدن)
بانگی شیوان: [ناو] (۱) بانگی مه غریب. (اذان -

مغرب (۲ب) وهختی خوراوی دره‌نگ؛
 ئیواره‌ی دره‌نگ. (وقت غروب)
بانمه‌ک: [ئاوه‌لناو] خون شیرین؛ ئیسک
 سووک؛ قسه‌خوش؛ بامه‌زه. (بانمک)
بانناو: [ناو] بانه‌ناو؛ قوره‌بان. (گل اندود کردن
 بام)
بانوانک: [ناو] بانبانک؛ رزق؛ جوریک مشکی
 گه‌وره. (نوعی موش)
بانوانه: [به‌ند] خاتونانه؛ خانمانه. (خانمانه)
+ بانوؤک: [ناوی بک] له چاو‌گه‌ی (باناندن):
 قبول کردن؛ به بزن و مه‌رپک ده‌لین که
 شیر به بیچوو ده‌دن، و ده‌بانینن. (حیوانی
 که به نوزاد شیر می دهد)
بانوما: [ناو،ت] که‌ره‌سته‌ی پیشانده‌ری شوینی
 هانتن و ته‌وژمی‌با. (بادنما)
بانوو: [ناو] (۱) خانمی‌مال؛ خاتوون. ۲. سه‌ر
 دیره‌گی‌به‌رز. (بانو. تپه)
بانووان: [ناو] به‌ردفه‌رش؛ سه‌نگفه‌رش.
 (سنگ‌قرش)
بانووچکه: [ناو] بانیزه؛ بانی‌چووکه؛ کو‌مانج؛
 هه‌وره‌بان. (کماج)
بانهار: [ناو] سه‌روه‌ی ژیره‌هار؛ له‌ئاش
 وده‌ستاردا. (سنگ روی آسیاب)
بانسه‌ره: [ناو،ت] زنجیری به‌ندکردنی
 لاره‌پیچ به سه‌روه. (زنجیر محکم کردن
 دستار زنانه)
بانه‌ک: [ناو] خوو؛ خده؛ ره‌وشت؛ ره‌فتار. (خو؛
 عادت)
+ بانه‌ویان: [ناو] جه‌حیلی^۶ که‌زور به‌بانانه‌وه
 بگه‌ریت؛ کاتی^۶ به‌فر زوربی^۶ وکولان پریت له

به‌فر به‌سه‌ر به‌فردا له‌و بان بو^۶ ئه‌و بان چوون.
 (جوانی که زیاد پشت بام‌ها را گز کند؛ از
 روی بامی به‌روی بام دیگر رفتن)
بان‌ه‌لبان: [ناو] باله‌خانه‌ی چه‌ند قاتی.
 (ساختمان بلند)
بانیزه: [ناو] کو‌مانج؛ بانیزه. (کماج)
+ بانیزه: [ناو] کو‌مانج؛ بانیزه؛ شوینی به
 پلکان رویشتن بو^۶ سه‌ریان. (کماج)
با نیشته‌وه: (۱) نیشته‌وه‌ی ئاماس؛ ته‌واو
 بوونی په‌نمین؛ (از بین رفتن آماس) (۲)
 ویستانی با؛ (قطع شدن باد) له فیز و لووت-
 به‌رزنی که‌وتن. (نخوت و باد خوابیدن)
با نیک و دوو هه‌وا: (ب) قسه‌یا کاری دژ
 به‌یه‌ک له‌یه‌ک کاتدا. (یک بام و دو هوا)
+ بانین: [چاو‌گه] ناو‌جییی؛ بوونه‌هوئی ئاشت
 بوونه‌وه؛ بوونه‌هوئی ری‌ککه‌وتن و یه‌کترین
 په‌ژراندن. (میانجی؛ آشتی دادن)
بانیو: [ناو] گه‌رامو؛ هه‌مام؛ شو‌رگه. (حمام)
+ باو: (۱) له‌گه‌ل به‌ند دا دیت؛ به‌ندوباو؛
 ئستران. (آواز) (۲) موډ؛ تازه‌ئو لییاسه‌باوی
 نه‌ماوه. (مد)
باوانه: [ناو] نی‌ره‌چوله‌که؛
 نی‌ره‌پاساری. گنجشک‌نر)
باوباران: [ناو،ت] بو‌وران. (بوران)
باوبرا: [ناو] باوک‌برا؛ زر برای باوکی. (برادر نا
 تنی)
باوخوش: [ئاوه‌لناو] خوش‌باو؛ هه‌ل‌خوش.
 (خوش دست)
باوره: [کاری ئه‌مری] بیینه؛ بیهینه. (بیاور)
+ باوسه‌ندن: [چاو‌گه،ت] بوونه‌موډ

باور

باوه‌رده‌رمانی: [ناو،ت] مالیجه به هووی زیاد کردنی باوه‌ر و ئیمان و عه‌قیده‌وه. (باور درمانی)

باوه‌رگران: [ئاوه‌لئاو] دیرباوه‌ر؛ گران باوه‌ر؛ سه‌خت‌باوه‌ر. (دیر باور)

باوه‌رگرانی: دیرباوه‌ری؛ گران‌باوه‌ری (دیر باوری)

باوه‌رگومان: [ناو،ت] دووودل؛ دووشک. (دو دل)

باوه‌رپه‌ند: [ئاوه‌لئاو] باوه‌رپ‌کری؛ به‌باوه‌ر. (باورمند)

باوه‌رو: [کارپی‌ئهمری] بیپهینه؛ باوه‌ره. (بیاور)

باوه‌روک: [ناو] پروانامه. (ویزا)

باوه‌ره‌ک: (ف. گیو) بای سه‌خت. (بادسخت)

باوه‌زیرک: [ناو] (ف. گیو) چزووی دوووشک و هه‌نگه‌ژاله و ئیتر. (نیش عقرب و سایر گزندگان)

باوه‌ژوو: [ئاوه‌لئاو] ئاواره؛ سه‌رگه‌ردان. (آواره)

باوه‌سیر: [ناو] بیو سیری. (بواسیر)

باوه‌ش‌پیدا‌کردن: [چاو‌گه،ت] له‌باخه‌ل گرتن؛ له‌ئامیزگرتن؛ له‌زور‌انبا‌زیدا مه‌چه‌ک له‌که-مه‌ر قایم‌کردن. (بعل کردن)

باوه‌شان: [چاو‌گه،ت] باوه‌شین‌که‌ر. باوه‌شین-کردن با لیدان. (بادزدن)

باوه‌شی: [ناو] هه‌لو. (عقاب)

باوه‌شین: [ناو] باوه‌شین. (باد بزن)

باوه‌کو: [به‌ند] ئه‌گه‌رچی؛ هه‌رچه‌ند. (اگر چه)

باوه‌له: [ناو] باوه‌لی؛ چه‌مه‌دان؛ یه‌غه‌ان. (صندوق)

له‌جه‌ماوه‌ردا؛ په‌ره‌سه‌ندن. (مد شدن)

باوشکاندن: [چاو‌گه،ت] باویشک‌هاتن. (حالت دهن دره)

باوشکین: [چاو‌گه] باویشک‌هاتن. (دهن‌دره-کردن)

باوک‌برا: [ناو] زریرا؛ باب‌برا. (برادر ناتنی)

باو‌گو‌ری: [ناو] پ‌او‌یژ‌کاری؛ پ‌او‌یژ‌کاری. (مشاوره)

باو‌گه‌ره: (ف. گیو) بابه‌گه‌وره. (باب‌بزرگ)

باولی: [ناو] سندوقی ده‌سته‌داری که‌ل‌ویه‌ل؛ یه‌غدان. (صندوق دسته‌دار)

باو و نه‌ریت: [ناو،ت] داب و ده‌ستور؛ داب و نه‌ریت؛ ری‌وشوین. (رسم و رسوم)

باوویان: [ناو] (ف. مشه) ئاره‌زوو؛ هومید (امید)

باوه: (۱) باو‌که؛ بابه. (پدر) (۲) موده؛ بابه‌ته. (مد) (۳) که‌ردوو؛ دیراو. (کرت)

باوه‌جوا: بائه‌مه؛ بائه‌محاله؛ جوداله‌وه. (باین وجود)

باوه‌خوله: [ناو،ت] باوه‌خولی. (بازی نوجوانان. چرخیدن)

باوه‌خوون: [ناو] بو‌هه‌وه‌ل‌جار که‌ بووک‌ده-چیته‌وه مالی‌بابی؛ باوه‌خون. (اولین مهمانی رفتن عروس به خانه‌پدري)

باوه‌پیکردن: [چاو‌گه،ت] کار یا قسه‌ی که‌سی به‌راست زانین و پروا پیکردن. (باور کردن)

باوه‌پیهینان: [چاو‌گه،ت] باوه‌پیکردن. (۱) باور به‌که‌سیک‌کردن. (۲) کاری که‌سیک‌که‌باوه‌ر به‌قسه‌ییک‌بکا. (باور کردن)

باوه‌ر‌دار: [ئاوه‌لئاو] به‌باوه‌ر؛ باوه‌ر‌مه‌ند. (دارای)

باوهوه: [ناو]بايهوه؛ بادموه. (بوران)

باوی: [ئاوه]ئاو[ر]وَمَاتِيزِمِي؛ باداری. (روماتيزمی)

باویزه: [ناو] با و پیچی ناوزگ؛ باپیچهک. (نفخ)

باویژدان: [ئاوه]ئاو[دارای] و یژدان. (با وجدان)

باویژه: [کاری]ئهمری [بیخه؛ بیهاویره. (بینداز)

باویشه: [ناو] (۱) بارپیره. (میوهی باد

ریخته) (۲) کاتی لارهسییهری ئیواران.

(هنگام عصر دیر وقت)

باوین: به رهه لست دروستکردن به گل. (با گل

جلو گرفتن جائی)

باوی نوی: مودی تازه؛ ئهمرویی. (مد نو)

باوینی: باوکیینی؛ شتی ماله باب؛ شتی باوک.

(پدری)

باهاوردن: [چاوگه،ت] (۱) باهینان؛ باکردن؛

پهنمین؛ ماسین. (آماس کردن) (۲) حاله تی

شتیک که با بیهینی. (چیزی که باد با خود

بیاورد)

باهر: [ناو]بایر؛ بایهر؛ چول. (بایر)

+باهو: [ناو] موور و ئهلوار بو کاری نه چاری؛

تهختهی قهوی و درپژ؛ دار و کاریتهی

قهوی. (چوب الوار)

باهوبه نند: [ناو]قولبه نند؛ بازوبه نند. (بازو بند)

باهوس: [ناو]باهوز؛ ره شه بای سهخت؛ توفان.

(طوفان)

باهوش: [ئاوه]ئاو[وریا؛ زیرهک. (باهوش)

باهول: [ناو]باهوس؛ باهوز؛ بای-

سهخت. (بادسخت)

باهول: [ناو] (ف.مشه)چانته؛ توربه؛ جانتک.

(ساک)

باهینک: [ناو] (ف.مشه)روماتیسیم؛ هینک،
دروستتره. کاداری. (رماتیسیم)

بایا: بیواییت؛ خوزگه دونیا به دلی من بایا. (می
بود)

بای به هاری: [ناو،ت] بای ده مه و

نه ورور. (بادبهار)

بای به یانی: [ناو،ت] بای سه رسبح. (باد

صبح)

بایت: [ناو]چکوله ترین گروهی بیره وه ری له

کامپیوتپردا. (بایت)

بای جومگه: [ناو،ت] [روماتیزم. (روماتیزم)

بای دارئاوس: بای واده که له و کاته دا دار چرو

ده کا. (باد وقت بهار)

+ بایده: (۱) [کار]ئهمری [کرژیکه؛ گرژی

بکه؛ بای بده. (بیچ و بریس) (۲) [ناو] باییه؛

چه رخی؛ ده فری چووکهی کانزا. (کاسه فلزی)

بای روژئاوا: [ناو،ت] بای بیرین. (باد عصر)

بای زریان: [ناو،ت] بایکی ساردی پاییزانه

له لای باکووره وه دیت. (باد سرد موسم

پاییز)

بای زهمه ن: [ناو،ت] بای توند. با

سهخت. (بادسخت)

بای سه با: [ناو،ت] شنه بای سه حر. (باد صبا)

بای سه بوون: [ناو،ت] بای زور گهرم که باغ و

بیستان وشک ده کا وده پیروکیینی. (بادسام)

بای سه حر: [ناو،ت] شنه بای به یانی. (باد

سحر)

بای سه رسره: [ناو،ت] بای زور توند. (باد

سرسر)

بای سهوا: [ناوت،] بای سهبا. (باد صبا)
بای شه‌مال: [ناوت،] بای باکوور (باد شمال)
بایق: [ناو] به‌قا. (باور)
بای که‌پو: [ناوت،] (ب) فیز و غورور؛ لووت به‌رزی (باددماغ؛ بادغغب)
بای که‌لله: [ناوت،] (ب) غورور؛ خه یالاتی - سیاسی (پامیاری). (کنایه. غرور)
بای گه‌لوو: [ناو] قرقینه. (اروغ)
بایلوژ: بالوژ؛ بالیوز (سفیر)
باینجان سیاوه: [ناو] بادمه‌جانی - رهش. (بادمجان)
باینه: [ناو] بایه‌قووش؛ کونده‌بوو. (بوف)
بای نهرم: نهرمه‌با؛ شنه؛ سروه. (نسیم)
بای واده: [ناو] بای به‌هاری؛ (به‌فری به‌فرانباره بی‌بای واده قهت ناچیت‌هوه). «فولکلور» (بادبهاری)
بای وشک: [ناو] وشکه‌بای سارد. بادبی‌باران - (وسرد)
بایه‌خدار: [ئاوه‌لئاو] به‌رپیز؛ به‌نرخ، به‌قیمت. (بارزش)
بایه‌ده‌س: [ئاوه‌لئاو] هه‌له‌خه‌رج؛ ده‌س‌بالاو. (ولخرج)
بایه‌ر: [ناو] به‌یار؛ بایر. بووره؛ به‌تال؛ خالی. (بایر)
بایه‌ف: [ناو] ده‌وه‌نیکه بو سوتاندن. (بته‌ایست برای بر افروختن)
بایه‌کوش: [ئاوه‌لئاو] وه‌جاخ‌کویر؛ دو‌عاکردن له ژن که وه‌جاخ‌کویربیت؛ واته منال سه‌رکوشت نه‌چیت. (اجاق‌کور؛ بچه‌دار نشدن)

بایه‌وان: [ناو] باده‌بان؛ باده‌وان له پاپوری بایی‌دا (بادبان)
بایی‌بیرین: [ناوت،] زریان؛ بای پروژانه؛ بای ئیواران. (بادروزانه)
بایی‌تووری: (ب) بیبایه‌خ‌بوون؛ نرخی به‌قه‌ده نرخی تووریکه. (کنایه‌از بی ارزشی)
بایید: [ناو] له‌گهن؛ ته‌شت. (لگن)
بایی‌زهر: [ناو] زهر‌دوویی. (یرقان)
باییس: (۱) [به‌ند] گه‌ره‌که؛ ده‌بی‌وابیت. (بایستی) (۲) [ناو] هو؛ باعیس. (سبب‌علت)
بایی‌کوور: [ناوت،] بای شه‌مال (بادشمال)
بایی‌گور: [ناوت،] بای توند. (باد سخت)
باییه‌وا: [ئاوه‌لئاو] بادیه‌ه‌وا؛ به‌فیز؛ لووت‌به‌رز (متکبر)
باییه‌ه‌وایی: [ناو] و، به‌ره‌می چاو‌گه‌[په‌وتی باییه‌ه‌وایی. (حالت متکبرشدن)
بده‌بستین: [ناوت،] ئالاش ویرش؛ گورپینه وه له مو‌عامه‌له‌دا. (بده‌بستان). له (ف. مشه) یش‌دا به واتای گو‌فت و گو؛ هاتوو
بده‌رم: به‌ده‌ری؛ پی‌م‌بده. (بده‌بمن)
بدیکار: < بدیکار
بدیکار: (ف. مشه) ده‌یندار؛ قه‌رزدار. (بده‌کار)
بران: (۱) له دایک‌وباییکن. (برادرند) (۲) هه‌ر دوو به سه‌ربازی بران؛ بریان. (بردندشان)
بران: (۱) [ر] بوردووی چاو‌گه‌ی پرین بو‌که - سی سی‌ه‌می کو [قرتیان؛ بر‌دران؛ له - تیانکردن. (بریدندشان) (۲) له‌یه‌ک بریان؛ دابران و جیاوه‌بوونه‌وه. (جداشدن) (۳) [پاشگر] باران‌بران. (پسوند)
بران‌دوک: [ناو] براندوخ؛ دروینه‌وان. (دروگر)

برای کانونی: پاییزه‌برا.

بردنه‌سەر: (۱) داسه‌پاندن و جی‌کهوتنی قسه و مه‌به‌ست: ئاخری قسه‌ی خو‌ی برده‌سەر.

(سخن بکرسی نشاندن) (۲) حه‌وانه‌وه و

ژیان و ته‌واو کردن: چۆن له‌گه‌ل ئه‌و بی‌ئه‌مه- که ده‌تووانی پوژگار بیه‌یتسه‌سەر؛ واده‌ی

زیندانه‌که‌ی برده‌سەر. (بسربردن) (۳) که-

سایه‌تی پیدان: ئه‌وه‌نده‌ی تاریف کرد و بردیه سەر گه‌یانده‌ عاسمان. (شخصیت

بالا بردن) (۴) باره‌که زورسووک بوو به‌ئاسانی

بردیه سەر سه‌یاره‌که. (بالا بردن)

برسیاتی: [ناو، به‌ره‌مه‌ی چاوه‌گه‌] برسیاتی؛

برسی‌بوون. (گرسنگی)

برکدان: خستن؛ فرپیدان؛ هاویشتن (انداختن)

برمه: [ناو] دیزه‌ی چیشته تیدا کولاندن.

(دیزی)

بروا: (۱) بچیت؛ (۲) پروانه؛ تماشاکه. سه‌یرکه.

(۳) باوهر. (برود؛ تماشاکن؛ باور)

بروانه: تماشاکه. <بروا. (نگاه‌کن)

برووکیای: [چاوه‌گه‌ت، برووسکیان

بروووسکیان؛ ترووسکانه‌وه؛ دره‌وشانه‌وه.

(درخشیدن) (۲) وه‌ک: چاوداگرتن؛

چاوقرتاندن. (چشمک‌زدن)

بریان: (۱) [ئاوه‌لناو] برژیاو؛ برژاو.

(بریان) (۲) بران، رابووردووی (بردن) بو‌که-

سی سیه‌مه‌ی کو. (بردنشان)

برپتک: [ناو] (۱) شه‌قه‌مشار؛ مشاری دوو ده-

ستک. (اره‌دونفره) (۲) برینگ. (دوکارد)

برپین: گورپه‌ی با؛ خورپه‌ی ئاو؛ قورپه‌ی زک.

(صدای آب و باد و نفخ)

برینه: [ناو] ژانی مندال‌بوون. (دردزایمان)

+ بژ: [ناو] داسوو؛ پرژی سه‌ری گوله‌گه‌نم و جو؛ کاکولی گه‌نمه‌شامی (کاکل ذرت. کاکل

گندم)

بژارپ: [ناو] تاوی‌یک [بژارچن؛ ئالاچن؛ بژار

لیپرین؛ بژارپریم کرد؛ بژارم‌لیپری.

(بیلچه‌وجین؛ تمام‌وجین کردن)

بژارتوو: [ناو، به‌ر] ژمارده؛ بژارده؛ ژماره‌کراو؛

بژیردراو؛ هه‌لبژیردراو. (شماره‌شده‌پاکشده.

برگزیده)

بژارتی: [ناو، به‌ر] (اب) برژاو؛ برژیاگ.

(۲) بژیردراو. دانه‌ویله‌ی پاک‌کراو. (۳) ژماره-

کراو. هه‌لبژیردراو. (بریان‌شده؛ پاکشده؛

شماره‌شده. انتخاب‌شده)

+ بژاره: [ناو] په‌روبال ریک‌ویپیک‌کردنی

فرپنده‌به‌ده‌ندوکی خو‌ی. (مرتب‌کردن پرها

بانوک)

+ بژانک: [ناو] که‌ره‌سته‌ی ئارایشی ژنان.

(وسيله‌آرایش زنان)

بژاندن: ئیشتیا و هه‌وه‌سکردن. دل‌پیوه‌بوون.

(هوس کردن)

بژن: ژن‌دار. (زندار. متاهل)

بژنین: [چاوه‌گه‌] هه‌لبژاردن؛ به‌رگه‌م کردن.

(انتخاب)

بژون: (۱) جوان‌خاس. (جوان) (۲) وره؛ توانا.

(توانایی)

بژوولک: [ناو] برژوول؛ مژول. (مژه)

بژوون: (۱) پوشته‌وپه‌رداخ؛ ته‌پوش. (شیک

پوش) (۲) ئازا؛ جوامیر؛ گورجوگول. (جسور)

+ بژوین: [ئاوه‌لناو] خاوین؛ ته‌میس. (تمیز)

بژه: [ناو] (۱) هه‌نگوینیك كه پاش‌برینه‌وه‌ی كه‌ندوو بو ژبوار‌ی هه‌نگ ده‌مینیت‌ه‌وه. (عسل جامانه‌در كندو) (۲) زورزان و عه‌یار. (عیار)

+ بژی: (۱) ئیشكایی؛ به‌ری. (بر) (۲) ره‌شی. (سیاهی) (۳) زیندوو به؛ بژی‌ت: زیندوو‌بیت؛ زیندوو‌بیت. (زنده باش؛ زنده‌باشی؛ زنده‌باشد)

+ بژیان: ئاره‌زوو كردن. ئیشتیاكردن. (آرزو)

بژی‌ر: (۱) [ناو] بژار. (علف هرز) (۲) بژار كردن. (وحین) (۳) [ئاوه‌لناو] زیره‌ك؛ وریا. (زیرك، هوشبار)

بژی‌ردراو: [پابوردوو‌ی چاوه‌گی‌ بژاردن، ناو، به‌ر] (۱) ژماره‌كراو. (۲) [ناو، به‌ر] بژی‌راو؛ ده‌غلی‌پاك كراو. (شماره‌شده؛ غله‌پاكشده)

بژی‌ره‌ش: [ناو، ت] داسوو؛ گولی‌گه‌نم و جو. (سنبله‌گندم‌وجو)

بژی‌لك: [ناو] برژول. (مژه)

بژی و مه‌مره: (ب) ژبانی زور ساكار و فه‌قیرانه؛ خوراکی كه‌م. (بخور نمیر)

بسات: فد: [ناو] بیسات؛ شتومه‌کی پیویست بو ریختنی كاری میوانی یان زه‌ماوه‌ند؛ دام و ده‌زگا؛ (ره‌ببی بیسات‌شیوی) شتومه‌کی سه‌ر عاره‌بان‌هی چه‌رچی. (بساط)

بساز: (۱) چیکه‌ر؛ دروست ده‌كا. (ساز نده) (۲) دژی ناسازگار؛ كه‌سیك كه ده‌حاویتی‌ه‌وه و ده‌سازیت. (سازشكار)

بسام: (۱) [ئاوه‌لناو] به‌سام؛ سامدار؛ به‌هه‌بیه‌ت. (باهیبت) (۲) [ناو] جار‌ی گه‌نم و جو. (جای گندم درو شده)

بسایمه‌وه: بم‌سینه‌روه. (پسم بگیر)

بستام: فد: مهرجان. (مرجان)

+ بستو‌كه: [ناو] مه‌سی؛ ئه‌ستیولك؛ پارچه ئاسنی سه‌رته‌نوور. (آهن روی تنور)

+ بسته: [ئاوه‌لناو] به‌فیز؛ به‌هه‌وا؛ لووت‌به‌رز. (متكبر)

بسته: [ئاوه‌لناو] برو له‌لایه‌ن منه‌وه بسته‌به؛ چیت پی‌خوشه‌بیکه؛ ئازاد؛ سه‌ربه‌ست. (آزاد)

بستین: [ناوی‌بك] بستینه‌ر. وه‌رده‌گری؛ وه‌رگر. (بستان) ۲. كریار. (خریدار)

+ بسك: [ناو] كولانه‌ی مریشك؛ باله‌خانه؛ كوشك. (لانه‌مرغ. كاخ)

بسكو: [ناو] مافوره. (فرش)

بسكو‌كه: [ناو] له‌رزانه؛ بسكوله. (زیور زانه)

بسكه‌بسك: مشقه‌مشق. (اب) به خوشیه‌وه هاتن و چوونی تازهلان و به‌ده‌ورو به‌ری- كیژاندا. (۲) نیری‌به‌ده‌ور بزندا مرقان‌دن كاتی به ته‌گه‌بوون. (گشتن شك‌بدور بز)

بسكه‌گیا: [ناو] قولی‌گیا. (يك دسته‌گیاه)

بسمارك: [ناو] بزماره‌ی دست‌وپا؛ میخه‌كه. (میخچه)

+ بسه: پسته. (پسته)

بسهرخوه: (ف. گیو) [ئاوه‌لناو] ئازا؛ جه‌سوور؛ سه‌ربه‌ست. (جسور؛ مستقل و آزاد)

بسهركه‌تن: (۱) سه‌ر كه‌وتن؛ پیروزبوون. (پیروزی) (۲) كه‌وتنه سه‌ر؛ وه‌ك: كه‌وتنه سه‌رئاو. (بالا ماندن) (۳) وه‌ك: له‌پلیكان سه‌ر كه‌وتن. (بالا رفتن)

بسهروه‌هاتی: [ناو] سه‌ربه‌ه‌وری؛ به‌سه‌ره‌هات؛ سه‌رگوره‌شته. (سرگذشت)

بسیلاك: [ناو] بسیلاك؛ لمدار؛ زیخه‌لان؛ زه‌وینیك كه‌لم و زیخی زوربیت. (شنزار)

بژه: [ناو] (۱) هه‌نگوینیك كه پاش‌برینه‌وه‌ی كه‌ندوو بو ژبوار‌ی هه‌نگ ده‌مینیت‌ه‌وه. (عسل جامانه‌در كندو) (۲) زورزان و عه‌یار. (عیار)

+ بژی: (۱) ئیشكایی؛ به‌ری. (بر) (۲) ره‌شی. (سیاهی) (۳) زیندوو به؛ بژی‌ت: زیندوو‌بیت؛ زیندوو‌بیت. (زنده باش؛ زنده‌باشی؛ زنده‌باشد)

+ بژیان: ئاره‌زوو كردن. ئیشتیاكردن. (آرزو)

بژی‌ر: (۱) [ناو] بژار. (علف هرز) (۲) بژار كردن. (وحین) (۳) [ئاوه‌لناو] زیره‌ك؛ وریا. (زیرك، هوشبار)

بژی‌ردراو: [پابوردوو‌ی چاوه‌گی‌ بژاردن، ناو، به‌ر] (۱) ژماره‌كراو. (۲) [ناو، به‌ر] بژی‌راو؛ ده‌غلی‌پاك كراو. (شماره‌شده؛ غله‌پاكشده)

بژی‌ره‌ش: [ناو، ت] داسوو؛ گولی‌گه‌نم و جو. (سنبله‌گندم‌وجو)

بژی‌لك: [ناو] برژول. (مژه)

بژی و مه‌مره: (ب) ژبانی زور ساكار و فه‌قیرانه؛ خوراکی كه‌م. (بخور نمیر)

بسات: فد: [ناو] بیسات؛ شتومه‌کی پیویست بو ریختنی كاری میوانی یان زه‌ماوه‌ند؛ دام و ده‌زگا؛ (ره‌ببی بیسات‌شیوی) شتومه‌کی سه‌ر عاره‌بان‌هی چه‌رچی. (بساط)

بساز: (۱) چیکه‌ر؛ دروست ده‌كا. (ساز نده) (۲) دژی ناسازگار؛ كه‌سیك كه ده‌حاویتی‌ه‌وه و ده‌سازیت. (سازشكار)

بسام: (۱) [ئاوه‌لناو] به‌سام؛ سامدار؛ به‌هه‌بیه‌ت. (باهیبت) (۲) [ناو] جار‌ی گه‌نم و جو. (جای گندم درو شده)

بسایمه‌وه: بم‌سینه‌روه. (پسم بگیر)

بستام: فد: مهرجان. (مرجان)

بشرین: [ناو]بزه؛ لیوکه‌ن. (لبخند)

+ بشکانن: [چاوه‌گه، ت]پشکینن؛ پشکاندن.
(جستجو)

+ بشکفاندن: [چاوه‌گه، ت]ترو کاندن؛ له‌یه‌ک-
کردنه‌وه؛ کاردوژه‌هی‌گوږیز. (شکستن یا در
آوردن مغز گردو یا تخمه)

بشکفین: [چاوه‌گه]سه‌رسوورمان. (تعجب)

بشکوڤفت: [ناو]بشکوږ؛ قوږچه؛ دوو‌گمه.
(دگمه)

بشکول: برژول. (مژه)

+ بشیونه: (۱) [ناو، بک] بشیوین؛ که‌سیک که
ده‌شیوینیت. (به‌هم‌زن) (۲) فه‌رمانی شیوانن.
ئه‌و دوخوا بشیونه (بیشیوینه) با نه برپووسقیّت.
(مخلوط کن)

+ بغور: [ئاوه‌لئاو] زور خور. (شکمو)

بف: [ئاوه‌لئاو] ترکزه. توکزه. خه‌ته‌ر؛ مه-
ترسی. (وه‌ک) تابلوی‌ئاگاداری له‌مه‌ترسی‌له-
سه‌رشه‌قام: نیشانه‌ی‌بغه (خطر)

بفار: [ناو]بوار. (گذار)

بفوک: [ناو]جه‌غزیکی‌تورداری چووک بو
ماسی‌گرتن. (انبرک و تورکوچک دسته‌دار
ماهی گرفتن)

بفه: (۱) [ئاوه‌لئاو] خه‌ته‌ر؛ (۲) جیی‌مه‌ترسی؛
وه‌ک: تابلوی‌عه‌لامه‌تی خه‌ته‌ر له‌سه‌ر جاده.
ترکزه. توکزه. (خطر؛ علامت‌خطر)

بقلیقوک: [ناو]بلقی‌ئاو. (حباب آب)

بقه: (ف. گیو) پلته. (قرزدن)

بقه‌بق: فلته‌فلت؛ پلته‌پلت، بلمه‌بلم.
(یاوه‌گوئی؛ قرقر)

بکار: فد: [ناو] (بیکار) ده‌نگی‌نوئی‌ک له

حاله‌تی سروشتیدا؛ ده‌نگی‌ئه‌سلیی‌نوٚت که
بیمول یان سوری یان کوپوون یان دیز نه‌بیٚت
له‌موٚسقادا. (بکار)

بکارئانین: [چاوه‌گه، ت]به‌کاره‌ینان. (به‌کار
بردن)

بکپ: [ئاوه‌لئاو+ ناو، بک] کپیار؛ بسین.
(خریدار)

بکو: [ناو]بسکو؛ مافووره. (فرش)

بکوژبکوژ: [ناو، ت]کوشتو کوشتاری زور.
(بکش‌بکش)

بکوژوبیر: [ناو، ت]کوشتار و سه‌ریرین. (ب
زه‌ر و زه‌نگ خستنه‌سه‌ر. (بکش و بیر)

بکه‌ر: (۱) کار‌که‌ر. (۲) بیکه. (۳) ئه‌وه‌ی
کاریکی لی‌رووده‌دا). ئه‌وه‌ی کاریک ده‌کا؛
(فاعیل) (۱. کئنده. ۲. بکن. ۳. فاعل.)

بکیشو: بکیشی؛ به‌هه‌مووماناه. (بکشد)

بکیقوک: [ناو]بلقی‌ئاو. (حباب آب)

بکیلگه: [ناو] زه‌وی کیلراو؛ کیلگه. زمین-
شخمزده)

بگاردان: بواردان؛ ریگادان؛ بفاردان. (گذار
داشتن؛ با‌گذار)

بگرای‌بگر: [ناو، ت]گرتنی له‌سه‌ریه‌ک. (بگیر
بگیر)

بگر‌بگر: [ناو، ت] هه‌راوه‌وری‌یا؛
قالمه‌قالم؛ <بگرای‌بگر. (دادو هوار. بگیری‌بگیر)

+ بگردن: [چاوه‌گه]بووردن؛ رابووردن؛
دابگردن؛ بگردن له‌م کووجیه‌باریکه‌و سه‌خته.

(گذر کردن)

بگه‌ر: [ئاوه‌لئاو+ ناو] ئه‌وه‌ی ده‌گه‌ری؛ خول-
خور. (چرخان؛ سیاح؛ دوار)

بگیر: [ئاوه‌لناو + ناوی‌بک] (۱) کارگیر.
مدیر: (۲) که سیک که شتیک ده‌گیریت یا خولی پیده‌دا. (گرداننده)
+ بل: ناوی تاقگه‌ی بل له نزیکی هه‌ورامان؛ گوندی بل له نزیکی هه‌ورامان؛ میوه‌ی - نه‌رم‌بووی زور گه‌یشتوو؛ وه‌ک: کاله‌کی‌بل.
(آبشار بل. ده‌بل. میوه‌نرم شده)
بلاجوو‌ه‌هور: [ناو] هه‌وره‌تریشقه. (تندر)
بلاچه: [ناو] برووسکه؛ تریشقه؛ هه‌وره- ترشکی؛ بلیسه؛ گر؛ شوله. (درخشنده. شعله)
بلاف: [ئاوه‌لناو] دژی‌چر؛ بلاو؛ پرش و بلاو. (پخش)
بلاقوک: [ناو] هه‌ر شت که بلاو بیته‌وه (ب) گو‌فار و روژنامه. (نشریه)
بلاوو که کیویه: [ناو] داریکی کورته‌بنه‌یه که به- ریکی سووری توخی هه‌یه. (آلبالوی کوهی)
بلام: [وته] به‌لام؛ به‌لان. (اما؛ ولی)
بلامکه: [ئاوه‌لناو] زور‌خور؛ بغور. (پرخور)
بلان: [وته] به‌لام. (اما)
بلانه: [ئامرازی‌ئهمری] لیگه‌ری؛ بیلانه؛ بی- هیله؛ بیله. (بگذار)
بلاو: [ناو] ددانه له‌غاو. (دهنه افسار)
بلاو: [ئاوه‌لناو، بک] لاوینهر؛ ئه‌وکه‌سه‌یه که چه‌مه‌ری ده‌گیریت و مردوو ده‌لاوینیتته‌وه (خواننده عزا)
بلاوین: [ئاوه‌لناوی‌بک] که سیک که ده لاوینیتته‌وه و دلداری ده‌داته‌وه؛ ناز و نه‌وازش- که‌ر؛ لاوینهر. (تسلی دهنده)
بلاوی: [به‌ره‌می چاوگه] په‌رت و بلاوی؛ په‌خشانی؛ پژیاگی. (پراکندگی)

بلباس: [ناو] (۱) ناوی ئیلیکی کورده. (نام عشی‌ره‌ی کرد) (۲) ئه‌لماس. (الماس)
بلیال: [ناو] سه‌وزه‌واتی‌خواردن. (سبزی خوردن)
بلبسین: [ئاوه‌لناو] سه‌رگه‌ردان؛ هه‌یران. (حیران. سرگردان)
بلیله: [ئاوه‌لناو] (۱) زور بلی. (حراف) (۲) [ناو] پلپله؛ پری‌ره؛ پری‌ره‌ی‌گواره. (آویزه‌گوشواره)
بل‌بوون: [چاوگه، ت] زور گه‌یین؛ کاله‌کی‌بل؛ گرکه‌ی بل؛ شل‌نهرم‌بوونی میوه وه‌ک کاله‌ک و شووتی و گرکه به‌هوی مانه‌وه‌ی زوره‌وه. (نرم شدن میوه. زیاد رسیده)
بلحات: [ناو] بیلعت؛ خراپه. (بلعت)
بلحانه: [ئاوه‌لناو + به‌ند] وه‌ک بلح؛ به‌شیوه‌ی بلح و ئاریله. (بد اطوار اسما)
بلحه‌روو: [ئاوه‌لناو] ژنی‌حیز و ئاکارخراپ؛ هه‌رزه و ده‌مه‌پیکه‌نین له‌گه‌ل هه‌مواندا. (زن هرزه)
+ بلسک: [ناو] قولانج. (پاژ)
بلسک: [ناو] پلوسک. (ناودان)
بلقاس: [ئاوه‌لناو] خو به‌زل زان. (متکبر)
بلقن: [ئاوه‌لناو] چلمن؛ بلقه‌ی دی؛ وه‌ک: بلقه‌ی لووتی دیت. (چلمن)
بلقه: [ناو + ئامرازی‌ده‌نگ] ده‌نگی هاتنه‌ده‌روه‌ی با له ژیر تراوه‌وه. (صدای حباب‌از زیر آب بیرون آید)
بلماندن: [چاوگه، ت] بلمه‌بلم کردن. (غرو لند زیر لبی)
بلمن: [ئاوه‌لناو] زور ده‌بلمینی و بوله و بلمه‌ی

دی. (غرغرو)

بَلَن: [ئاوه لئاو] بَلیند؛ بهرز (بلند)

بَلْنایی: [ناو] بَلیندایی؛ بهرزی. (بلندا)

بلنداهی: [ناو] بَلیندی؛ بهرزی. (بلندی)

بلندبوون: [چاوگه،ت] (۱) وه حهوا کهوتن؛

بهرزبوون؛ پهنگزين. (بلند شدن). (۲) [ناو] بَلند

بوون؛ بهرز بوون؛ بهرزی. (مرتفع بودن)

بَلْنديتي: [ناو، بهرهمی چاوگه] حاله تی بَلیند

بوون. (حالت بلندبودن)

بَلْندين: [ناو] سه رده رانه؛ ئاسانه. (آستانه)

بَلْنگو: [ناو] بَلیندگو. بهرزهواج. (بلند گو)

بَلو: [کاری ئهمری له چاوگهی لوین؛ رویشتن]

برو؛ بچو؛ هه ره. (برو)

بلوار: فرد؛ فد: [ناو] شه قامی بهرین و پان که

بوویته دوو کهرتی یهک لایه نه بو هاتن و

چوونی سه یاره. (بلوار)

بلودان: زور کولان و بلق هه لدانی تراویک له

سه ر ئاور و هه لچوونی. (سر رفتن مایع در

حال جوش)

بلور: [ناو] بللور؛ مینا؛ پیپوک؛ هه ر شت که

له بلوور چیبوویت. (بلور)

بلوور: [ناو] (۱) بلوول؛ بلویر. (سازیست) (۲)

لوله ی نیولانکی مندالان.

(لوله ای در داخل گهواره) (۳) شوشه؛

کریستال؛ پیپوک. (بلور؛ کریستال)

بلوور سازی: [ناو] (۱) کارخانه ی

بلور چیکردن؛ (۲) کاری بلور چیکردن. (۳)

کاری بلور ساز. (بلور سازی)

بلوورقان: [ناو] بلویرژهن. (نی زهن)

+ بلووری: (۱) [ناو] هومایی؛ بالالی؛ شاخ بزی؛

مه ر مه رشا. (چلوار) (۲) [ئاوه لئاو] بلوورین؛

هه ر شتی چی کراو له بلوور. (بلوورین)

بلوک: [ناو] میگهل. (رمة گوسفند)

بلوک: [ناو] (۱) چه ند مال له بیناییکدا، له ناو

(شوقه یان آپارتمانیکدا) چی بوویت. (بلوک)

(۲) ئاچوری له چیمه نتو چی بوو. (بلوک -

مصالح ساختمانی)

بلوک: [ناو] (۱) کووی چه ند مه مله که تی

یهک گرتوو دارای ریوره وشتیکی نزیک

به یهک؛ وهک (بلوکی غه رب) (بلوک) (۲)

جوری خشتی گه وره یه له چیمه نتو چی کراو.

(بلوک ساختمان)

بلوکه: [ناو] فش؛ بوش؛ وهک به فره بلوکه.

(نرم و متخلخل)

بلوول ژهن: [ناو] بلویرچی؛ بلویرژهن (نی زن)

بلویر پیچ: [ناو] بلوولک پیچ؛ پارچه په روییکه له

بلوول ده پیچریت. (پارچه

ای که دور لوله داخل گهواره می پیچند)

بله: (۱) [وته، کاری ئهمری] واچه؛ بی؛ بیژه؛

بوویش؛ بووشه؛ بلی. بیژه؛ (بگو) (۲) [ناو] شل

و نه رمه؛ ئه و شووتیه بله. (میوه ی

زیادرسیده)

بله خش: [ناو] جه واهیر. (جواهر)

بله زهندهر: [ئاوه لئاو] بیایوی زل و له نده هور.

(لندهور)

بله گاز: [ئاوه لئاو+ناو] [ف. گیو] به له نگاز؛

بیچاره؛ داماو. (بیچاره)

بله وحزه: [ئاوه لئاو] بله زهندهر؛ له نده هور.

(لندهور)

بله وهز: [ئاوه لئاو] زالم؛ ملهور. (مستبد)

بله وهس: [ئاوه لئاو] هوه سباز؛ هوه س دار؛ به هوه وهس؛ که لکه له باز. (بلهوس)

بلی: [به ند] جگه؛ بیجگه؛ جیا له وه. (غیراز)

بلی: [به ره می چاوه] حاله تی زورگه یشتن و نهرم بوونی میوه. (حالت زیاد رسیدن ونرم شدن میوه)

بلی: [وتهی ئه مری بیژه؛ واچه؛ بووشه؛ بیژه؛ بله. (بگو)]

بلیارد: [ناو] بیلارد؛ یاری دوو که سیی سه رمیژه که به چو بیلارد له چه ند گو ددهن و ده یخه نه نیو کونیکی دیاریکراو. (بیلارد)

بلیاق: [ناو] گلینه ی چاو. (مردمک)

بلیان: [چاوه] پیگه بین؛ زانین؛ پیگه بین. (دانستن)

بلیتچی: [ناو] بلیت فروش؛ چه مه وز. (بلیط فروش. گیرنده بلیط)

بلیسه که: [ناو] بلیسه؛ وه ک فیچقه ی خوین و بلیسه ی ئاور. (فوران. شراره)

بلیسه بلیس: [ناوت] نیله نیل؛ کله کلپ. گرپه گرپ. (زبانه آتش پشت سر هم)

بلیسه دار: [ئاوه لئاو،] گردار. (آتش زبانه دار)

بلیک: [ناو] کرپوه. (بارش برف)

بلیمانه: [ناو] لیمان؛ خهستیکی کیش داره له گل مندا ل بووندا له زیی میوینه دیت. (مایع غلیظ که همراه بچه از رحم زائو بیرون می آید)

بلیمه تیه تی: [ناو، به ره می چاوه] رهوتی بلیمه تی و زور زانی و زور زیره کی؛ هه لکه وه تووی و پسپوری. (نابعه)

بلین: [وتهی ئه مری آئیه بلین؛ بیژن؛ ئه وان بلین؛ بووشن. (شماها بگوئید، آنها بگویند)]

بلیندایی: [ناو] به رزایی؛ تروپک. (هه ره که سیک بهرز ئه فری زوو ئه مری، بای بلیندایی سه ر و دل ده گری) «ماموستا هه ژار». (بلندا)

بلیند پایه: [ئاوه لئاو] بلند پایه؛ پایه به رز. (بلند پایه)

بلینه بیژ: [ناو] بلیند گو؛ بلیندیژ. به رزه واچ. (بلند گو)

بلیوار: [ناو] یه که می پاره ی وینیژ وئیلا. (بلیوار بلیین؛ [وته،] ئیمه بیژین، بوشین. (بگویم))

بن به ست: [ناو] کولانییک که سه ریکی گیرایی. (بن بست)

بن بیف: [ناو] خانووی ژیرعه رز. (خانه زیر زمین)

بنپال: [به ند] ته نیشته؛ لا؛ کن؛ نک؛ په ناده- ست. (کنار؛ جنب)

بنپزوو: [ناو] قوشقون؛ پالوینی بن کلکی و لاخی سواری. (پاردم)

بنتان: [ناو] ئیله ک؛ سوخمه؛ سیخمه. (یلک)

بنک: گه لای خواره وه ی ساقه تی تووتن. (برگهای پایین ساقه توتون)

بن که ن: (۱) بن که ند؛ له ریشه وه هه لکیشان؛ له بیخ ده ره یان. (از بیخ در آوردن) (۲) (ب) بنه بر؛ دواها توو. (به خاو و خیزانه وه له و شاره بن که ن بوون و هیچ که سیان نه ما). (به یکبار ه رفتن از جای)

بن درپایی: (۱) قه رز داری؛ موفلیسی (ورشکستگی) (۲) هه ر دهر و هه بنانه ییک که بنه که می درپاییت. (ته پاره) (۳) (ب) کچی بن پزاو. (بی بکارتی)

بندیان: [ناو] (۱) ره چه له ک فه له؛ بنه فه له.

بۆریوه: [کاری ئه مری بو دووهه م کهسی تاک] بۆره وه؛ وه ره وه. (برگرد)

بۆریزان: [ناو] بۆریزان؛ که ره ناژهن؛ شه ییوورژهن. (شیپورچی)

بوزه: [ناو] بزن. (بز)

بۆسۆلی هه لئه سان: (ب) روو توقووت؛ بیخه یته ته نوور بۆسۆلی ناییت. (کنایی، لخت و عور)

بولبوله: [ناو] لولوله ی ته نگه تونگی تراو تیگردن. (لوله تنگ تنگ)

بۆنچی: [ناو] تاجی؛ تاژی؛ تانچی. (سگ تازی)

بۆنسۆ: [ناو] بۆسو. (بوی سوختن پارچه)

بوو: (۱) بۆن. بۆ. (بو) (۲) رابوردوی بوون، کی لهوی بوو؛ (بود)

بوواج: [وته] کاری ئه مری بو چاوه گی و تن [بیره؛ بلی؛ بووشه؛ باچه؛ نیشانه ی ده-رخستنی کاریکه، بوواج بزانه بو نه هاتی؛ (بگو)

بوواچۆ: ده لیم؛ ئیژم؛ ئووشم. (میگویم)

+ بووان: بخوینه. (بخوان)

بووبایه: (۱) بووبایه؛ بیا؛ ببواییت؛ (۲) که ره که بووبایه؛ بووبایه، بۆنیگرتووه. (می شد؛ بوگرفته)

بووبایی: ببوایی؛ بباییت. (می شد)

بوو بووچک: [ناو] پۆیه ی فرنده. (تاج پرندگان)

بووبه رانه: [ناو، ت] بۆنی ره وان و خوش؛ بۆن خوشی. (خوشبویی)

بووبیش: [ناو] اشوینی زه به ندی دیم؛ گیا جاری دیم. (گیاهزار دیم)

بوو جار: [ناوی بک] که سی که کاری بوو جارپه. (بو جار)

(عیسوی) (۲) ژیرددان. (زیر دندان)

بیشه: [ناو] بنه پرت؛ بناغه. (اساس)

بوواجه: [وته ی ئه مری (حرف)] بیژه؛ بلی؛ بووشه؛ واجه. (بگو)

بۆتانی: [ئاوه لئاو=ناو] پیه وندی دار به ولات و زمانه بۆتانه وه. (بوتانی)

بوچه: [ناو] پاره ی ته رخان کراو بو مه به ستیک. (ف. مشه) بۆدجه؛ مه سرف. (بودجه)

بوخواو: [ناو] بۆنی ناخۆشی وه ک بۆنی ماسی یا گوشتی کال. (بوی بد گوشت و ماهی خام)

بوخه: [ئاوه لئاو] گای ده به؛ بوغه؛ ملقه وی. (گاوگردن کلفت)

بوده له: [ئاوه لئاو] نه زان؛ گه وچ؛ حۆل؛ گیژ. (گیج؛ نفهم)

بۆره: بوهره؛ بخۆ. (بخور)

بۆره: [ناو] ره نگه ته سپی ره نگ بۆر (اسب نیله)

بۆره بۆر: [دهنگه ناو] دهنگی که ره نای له سه-ریه ک؛ گریان و گابۆر؛ (صدای کرنا؛ صدای-گریه با صدای بلند)

بۆره خزم: [ناو] خزمی دوور؛ خزمایه تی به-بۆنه ی ژن و ژن خواستنه وه. (خزمی دووری ژن یامیرد) (اقوام دور. اقوام سببی دور از طرف زن یا شوهر)

بۆره ژان: [ناو] به ره ژان؛ ده ستییکی ژانی-مندال بۆون؛ ژانه درۆژنه. (درد کاذب قبل از زایمان)

بۆره مروف: < بۆره پیاو

بۆری لاستیکی: لولوله ی لاستیکی؛ شیله-نگ. (شیلنگ)

بوو جاړی: [ناو] (۱) کاری پاک کردنه وهی دانه ویله به بیژنگی گه وره، به باکردنی یان به دهست یان به که رهسته ی موتوری و مه کینه. (۲) ناوی تهو مه کینه. (بوجاری)

بوو چکه و بوون: چکوله بونه وه؛ (ب) له دهستانی حورمه ت؛ (پی په ستبوون). (کوچک شدن)

بوو خاک: (ف. گیو) فوو کردن و دهماندن (فوت کردن)

بوو خیر: [ناو] هیښوی چوکه ی تری نه گه ییو (قوره) (خوشه نرسیده انگور)

بوو دایی: [ئاوه لئاو + ناو] په پرهوی دینی بوودا. (بودایی)

بوو داییه ت: [ناو] بوو دایسم؛ دینیکه که بوودا له هیند دایمه زراند؛ (دایمه زراند). (بودائیت)

بوو ده له: [ئاوه لئاو] پیلوی چکوله و نابوته. (انسان خیلی کوتاه قد) گیزوحوول. (گیج و منگ)

بوور: [ناو] بوار. (گذار)

+ بوور: (ف. گیو) (۱) جوړه عه ره بانه ییکه. (نوعی ارايه) (۲) بیور. (تبر)

بوورا: (۱) تیپه پری؛ (بوورد؛ رابورد؛ رابرد). (گذشت) (۲) برای زن. (برادرزن)

بوورانن: (۱) کاری به خشین و چاولی پوشین (له چاوه گی بووردن). (بخشیدن) گوزه راندن؛

بهورانن؛ رته (رهد) کردن (گذرانن)

بووراهی: (۱) [به ره می چاوه] بورایی؛ حاله تی بوربوون (۲) [ناو] شتی بور که له

دوورهه جوان دیاری نه کا؛ تارمایی. (کبودی) **بووردن:** [چاوه] (۱) رته بوون؛ رابگردن؛

بهوردن؛ رابووردن. (۲) له گوناح خوشبون؛ بووردن. (گذشت کردن)

بوورژانه: [چاوه، ت] وه نه وز؛ خه وه نووچکه؛ پینکی (چرت)

بوورژانه وه: [چاوه، ت] چاو چوونه خه؛ له وه نه وزه وه چوون. (چرت زدن)

بووروو: [ناو] سووته کی ئاور که له گهل گرو دوو که لدا به حه وادا ده چی. (اشیاء سوخته سبک که همراه دود به هوا می رود)

بووره دیر: [ناو، ت] زهوی بووره که ئاو بدری بو نهرم بوونه وه و کیلان. (آب دادن زمین بایر)

بووری: وه ره؛ بیرو؛ بی. (بیا)

بووربان: حاله تی بووردن. [له چاوه گی بووردن] (۱) ته وان رته بوون و رویشتن؛

بووربان؛ ده ربا بوون؛ گوزه ربان؛ رته بوون. (رد شدن) (۲) له گوناح خوش بوون؛ بووردن.

(گذشت کردن)

بوورین: [چاوه] (۱) تیپه رین؛ بهورتن؛ رابووردن؛ لیوه بووردن.. (گذشتن) (۲)

به خشین؛ لیووردن.. (گذشتن)

بووزو: دابخات؛ رابخات؛ فه رش بووزو؛ فه رش رابخات. (بگسترده)

بووزوو چریشکردن: (ب) کاری سه رسه ری و ناپوخته، کردن؛ سه ره مبه ندی. (کار سرسری کردن)

بووزه: بهاوی؛ بخه. باویژه. (بینداز)

بووزه له: [ناو] پارچه قوماشیک که له کاتی مه شکه ژه ندندا سنگ و باسکی کابان

داده پوشیت. (نوعی پیشبند)

بووزی: [ناو] بووزو. (شال دستباف)

بووژان: (۱) گیای بیژان (۲) قه‌ژیان؛ ژیانه-وه ۳. خه‌وه‌نووچک‌ه؛ وه‌نه‌ه‌وز. (بومادران؛ احیاچرت‌زدن)

بووژاندنه‌وه: [چا‌وگه، ت] ژیانده‌وه؛ قه‌ژیاندن؛ زیندو کردنه‌وه. (احیا کردن)

بوس: [ناو] هه‌لم و بوق؛ هال‌او‌ی‌گه‌رما؛ تینی‌گه‌رما. (هورم‌گرما و بخار)

بووسان: [چا‌وگه] خه‌وتن؛ نووستن؛ پ‌ازان. (خوایدن)

بووک‌وزاوا: [ناو، ت] گول‌اله؛ گول‌ه‌میلاقه. (گل‌لاله)

بوو‌کینی: [ئاوه‌ل‌ناو + ناو] بوو‌کی؛ پیوه‌ند‌یدار به‌بوو‌که‌وه؛ جلو‌به‌رگی‌بوو‌کینی؛ که‌وشی‌بوو‌کینی. (عروسی)

بوول‌دان: [ناو] خو‌له‌می‌شدان (جای‌خاکستر)

بووم‌ریچ: ئوست‌ری‌اد؛ فد؛ [ناو] ته‌خته‌یان کان‌زاییکی‌پانه‌که‌ده‌هاو‌ی‌ژیت، ده‌وریک‌ده‌داته‌وه و به‌خول‌خواردن‌ده‌گه‌ریت‌ه‌وه‌بو‌ل‌ای‌هاو‌ی‌ژه‌ره‌که‌ی (بومریچ)

بوونتاف: [ناو] هه‌وره‌تریشقه‌یی‌ک‌که‌له‌عه‌رزده‌دا. (برق‌رعد‌که‌بزمین‌برخورد‌کند)

بووه‌ره: (۱) [کاری‌ئه‌م‌ری، له‌چا‌وگه‌ی‌واردن] بخو. (بخور) (۲) [کاری‌ئه‌م‌ری] وه‌ره؛ بی. (بیا)

بووه‌یشک: [ناو] گو‌یژ؛ بلج. (زال‌الک)

بوهارتن: [له‌چا‌وگه‌ی‌به‌ورین] به‌وردن؛ تییه‌رین؛ ره‌ت‌بوون؛ پ‌ابگردن. (گذشتن)

بوه‌توم: [ناو] بوختان؛ توم‌ه‌ت. (تهمت)

بوهره‌ی: [کاری‌ئه‌م‌ری] باوه‌ره‌ی؛ بینیه؛ بیه‌ینه. (بیاورش)

بوهری: [کاری‌ئه‌م‌ری] بخو. (بخور)

بوهر‌نه‌مووت: بو‌مچه‌وه. (بوگند)

بوی‌ئاواهی: به‌وشکله؛ به‌وجوره؛ به‌و‌چه‌شنه. (اینطور)

بو‌یاخکار: [ناو، بک] بو‌یاخچی. ره‌نگ‌کار. (واکسی. رنگ‌کار)

بوی‌تان: [ناو] بو‌یتک؛ قنجه‌سه‌لام؛ سیتکه‌سه‌لام؛ باپشکیو. (گل‌مژه‌سند‌سلام)

بو‌ی‌دی: (۱) چاکی‌بو‌دی‌شانسی‌هه‌یه‌(له‌قوماردا). (برایش‌می‌آید) (۲) سفارشی‌کردوه، منیش‌دامناوه‌خوی‌بو‌ی‌دی-ده‌ییا. (می‌آید‌برایش) (۳) بو‌نی‌لی‌دی؛ بو‌گه‌نه. (بوش‌می‌آید) واه‌سه‌ست‌ده‌که‌م؛ بو‌ی‌دی‌بقه‌ومیت؛ وادیاره‌بقه‌ومیت. (حس‌میکنم)

بو‌یری: [ناو، به‌ره‌می‌چا‌وگه] به‌جهرگی؛ نه‌ترسی؛ جه‌ساره‌ت. (جسارت)

بو‌یژه: [کاری‌ئه‌م‌ری] (۱) بیژه؛ بیژه؛ بلی؛ بواجه. (بگو)

بو‌یکرد‌گه: (۱) بو‌یکردوه؛ بو‌نی‌کرد‌گه. (گن‌دیده‌است) (۲) هه‌ستی‌کردوه‌بو‌برده‌است (۳) (من‌بو‌م‌ئه‌نجام‌نه‌داوه‌ئه‌بو‌ی‌کردوه؛ ئه‌بو‌ی‌کرد‌گه) (برایش‌انجام‌داده)

بو‌ینووت: بدینم؛ بتبینم. (بینمت)

بو‌یه: له‌کوردستانی‌باشووربه‌ره‌نگ‌ده‌لین (رنگ)

بو‌یه‌مه: [ناو] میزه‌ری‌گولینگ‌دار. (دستار‌منگوله‌دار)

بو‌ی‌هه‌نگه‌ل: بو‌ی‌ژیرباخه‌ل؛ بو‌کلیشه. (بوی‌زیربغل)

بو‌یه‌ی‌نینوک: ره‌نگی‌نانووخ‌ره‌نگ‌کردن؛

رهنگی نینوک؛ (لاک ناخن)

بوی: بهو هویه؛ له‌بهر ئه‌وه؛ پوکی؛ ئه‌پرا.
(باین‌علت)

به‌ئابرو: [ئاوه‌لناو] ئابرودار؛ به‌پروومهت. (با آبرو)
به ئاخری خهت گه‌یشتن: (۱) تا دوایی
کاریک‌چوون. (۲) هیوا لیپران و نزیك
به‌مردن. (به‌آخر خط رسیدن)

به‌ئارمانج: [ئاوه‌لناو] خاوه‌ن مه‌پرام؛ به‌هیوای-
گه‌یشتن به‌مه‌پرام؛ (هه‌مفمند)

به‌ئاره‌زوو: (۱) [ئاوه‌لناو] به‌هیوا؛ ئاواتخواز؛
به‌هیقی؛ به‌هه‌ویا؛ ئاره‌زوومه‌ند؛ تامه‌زرو؛
ئومیده‌وار؛ (۲) به‌ئیشتیا؛ به‌ته‌واوی؛
تیروته‌سه‌ل؛ به‌ئاره‌زووی دل‌ته‌ماشام کرد. (با
آرزو)

به‌ئاره‌زووی دل: به‌ئیشتیایی دل؛ تا‌پاده‌ی
پێخوش‌بوون؛ به‌ئاره‌زووی دل سه‌یرم کرد. (تا
دل بخواهد)

به‌ئازموون: [ئاوه‌لناو] فد؛ به‌ته‌جروبه؛
ئه‌زموون وه‌رگرتوو. (ب مروقی‌دونیا‌دیده.
دنیا دید)

به‌ئازین: به‌ده‌ستوو. (۲) (ب) خاوه‌نی ری و
شوینی تاییه‌ت بو ئه‌نجامی کاریک. (دارای-
سبک)

به‌ئاسته‌م و دووبه‌لا: [به‌ندت] ئه‌ندازه‌ییکی
زور که‌م؛ به‌حال و دووبه‌لا؛ به‌عاسته‌م و دووبه‌لا
(خیلی کم)

به‌ئاکار: [ئاوه‌لناو] (۱) به‌کردار؛
ره‌فتار چاک. (۲) (ب). ماقوول؛ ساحییی-
که‌سایه‌تی و مه‌زنی. (نیک کردار)

به‌ئاگه‌یینان: [چاوه‌گه‌ت] و ئیشیار کردن؛ بیداره‌و

کردن؛ له‌خه‌وه‌ه‌لساندن؛ له‌خه‌و خه‌به-
رکردنه‌وه. (آگاه کردن. بیدار کردن)

به‌ئالشت: [ئاوه‌لناو] خوروو دار؛ ئالوشاوی.
(ب) زور نیرخواز یا میوخواز؛ به‌خوروو.
(حشری)

به‌ئالیقه‌دان: [چاوه‌گه‌ت] نرخواندن؛ هه‌لسه
نگاندن. (بروارد کردن)

به‌ئامانه‌ت: به‌ئه‌مانه‌ت؛ سپاردن بو چه‌ند
وه‌خت. (ب) بو ئاگالیبوون و چاوه‌دی‌ری-
لیکردن؛ ئه‌وتفه‌نگه‌ به‌ ئامانه‌ت لای‌تو
داده‌نیم پوم پراگره؛ (ب) بو کاتیکی دیاریکراو،
بو ماوه‌ییکی به‌ ئامانه‌ت لی‌ره‌ ماومه‌ته‌وه‌ چه‌ند
پوژی‌تر ده‌پروم. (بطور امانت؛ موقتی)

به‌ئاواچوون: [چاوه‌گه‌ت] (۱) نوقوم‌بوون له
ئاودا. (به‌آب رفتن) (۲) (ب) له‌ده‌ست دان و
گوم‌بوون؛ سه‌رتیداچوون. (از دست دادن)
به‌ئاو و ئاورا دان: ریسک؛ هه‌ولدانی بی
مه‌ترسی؛ بی‌ترس خو‌خستنه‌ته‌ر. (به‌آب
و آتش زدن)

به‌ئاوه‌دانی نه‌زانین: (ب) به‌چ‌حیساب
نه‌کردن؛ پویته‌پینه‌دان؛ به‌هیچ‌نه‌گرتن.
(بحساب نیاوردن)

به‌ئاوه‌نگ: [ئاوه‌لناو] (۱) خاوه‌نی ئاهه‌نگ و
ئاواز؛ ئاهه‌نگ‌دار. (۲) به‌پیی‌زه‌رب، یان
(ریتمی) ئاهه‌نگی، جوولانه‌وه؛ (به‌هه‌وا‌ی
ریتمی خاوی و کرژی). (آهنگین؛ باضرب)
به‌ئجانندن: [چاوه‌گه‌ت] هاندان. (تیر کردن)

به‌ئجین: [چاوه‌گه‌ت] ئوو‌په‌یی دامرکان. (آرام-
کردن)

به‌ئوک: [ئاوه‌لناو] ناشیرین. (زشت)

به‌ئه‌دهب: [ئاوه‌لناو] به‌نزاكەت؛ به‌عه‌دهب؛ به‌عه‌وب؛ ژیر. (بادب)
به‌ئه‌رك: (۱) بارقورس؛ به‌زحه‌مت. (بار سنگین) (۲) به‌ئه‌ركی خورزانی: به‌وه‌زیفه‌ی - خو‌زانین. (بوظیفه) (۳) كه‌سیك كه‌زه‌حه‌متی - زوربی بو‌كه‌سیكی تر. (زحه‌مت‌دار)
به‌ئه‌ژماره: به‌بژارده؛ به‌ده‌سه‌نده. (باحساب و شماره)

به‌ئه‌م: به‌م؛ به‌ئیمه. (به‌این؛ بما) **به‌ئه‌مانه:** به‌مانه؛ به‌م شتانه؛ من به‌ئه‌مانه‌رازی نابم. (بااین چیزها) (۲) له‌ده‌ست ئه‌وان‌دا نییه به‌ئه‌مانه (پیش‌اینه‌است)
به‌ئه‌مه‌دا: به‌مه‌دا؛ به‌ئه‌مه‌دا دیاره، له‌پرووی ئه‌مه‌وه. (ازروی‌این؛ ازاین) (۲) به‌ئه‌مه‌دا مه‌رو؛ به‌م جیگادا مه‌رو. (از اینجا)

به‌ئه‌و: به‌و؛ به‌ئه‌و نییه؛ له‌ده‌سه‌لاتی ئه‌ودا نییه؛ به‌ئه‌ونه‌بی‌ناكریت. (پیش‌او؛ درده‌ست‌او) (۲) به‌ئه‌وه: لای ئه‌وه، لای من نییه. (پیش‌او) (۳) به‌ئه‌وه چت لی‌نایت: به‌ئه‌وشته. به‌وشته. (باآن)

به‌ئه‌وانه: (۱) به‌وانه؛ به‌وانه، به‌ئیمه نییه؛ لای ئیمه نییه. (پیش‌انه‌است) (۲) به‌ئه‌وانه ئه‌سپه‌كه‌ناگیردیت: به‌وه‌كه‌سانه) (بااین افراد) (۳) به‌وشتانه؛ به‌وانه‌ناكه‌ویت، به‌وانه نامریت. (به‌آن چیزها)
به‌ئه‌و‌جوره: به‌و‌ئاواهی؛ به‌و‌په‌نگی؛ بوی - په‌نگی؛ به‌و‌جوره. (اینطور)

به‌ئیسراحه‌ت: (۱) به‌ئیسراحه‌ت و خه‌وتن له‌جیدا چاك ده‌بیته‌وه. (۲) به‌شینه‌یی؛ به‌كاوه‌خو؛ به‌ئیسراحه‌ت‌كاره‌كه‌ده‌وام‌بده

زور په‌له‌مه‌كه. (بااستراحت؛ به‌كندی)
به‌ئیشتیا: (۱) دارای مه‌یلی خواردن. (با اشتها) (۲) (ب) ته‌واو؛ به‌ئه‌نده‌زی پیویست؛ بیلا مه‌زرا كه‌به‌ئیشتیا بخووسیت. (باندازه‌كافی) (۳) به‌ئیشتیای تو نییه؛ به‌مه‌یلی تو نییه. (به‌دلخواه)

به‌ئیمان: [ئاوه‌لناو] (۱) خاوه‌نی باوه‌پ و ئیتقاد. (۲) (ب). مروقی راست و دروست. (با ایمان) **به‌بادان:** [چاوه‌گه‌ت، له‌ده‌س دان؛ به‌فیرو چوون. له‌ناو بردن (ب) خه‌رمان به‌ده‌م‌باوه دان؛ (به‌باد دادن)

به‌با دریاگ: [ناوه‌به‌ر] (۱) به‌با دراو؛ ئه‌وشته‌ی دراوه به‌ده‌م باوه؛ (به‌باد داده‌شده) (۲) به‌فیرو له‌ده‌س چوو. (بیاد رفته)

به‌باره: (۱) بار‌كراوه، له‌ژیر بار‌دایه؛ (بارگیری شده) (۲) به‌سه‌مه‌ر؛ به‌به‌ره (۳) به‌سه‌مه‌ره؛ به‌به‌ره‌یه (به‌ره‌دار؛ با به‌ره‌است)

به‌باریکداخستن: [چاوه‌گه‌ت، به‌لاییکدا خستن؛ (ب) کاربرانه‌وه؛ بیخه‌به‌باریکدا یا چاك یا خراب؛ یه‌ك‌لایی‌کردنه‌وه‌ی‌کاری. (کنایی. تکلیف روشن کردن)

به‌باسک و باهو: [ئاوه‌لناو] به‌هیز؛ زه‌لام و شان و قول قه‌وی. (گردن کلفت) **به‌باق:** بادراو؛ کرژ. (رسییده‌شده)

به‌باکردن: [چاوه‌گه‌ت، شت به‌ده‌م باوه دان بو پاک بوونه‌وه؛ (ب) شه‌ن‌کردن ولاتیل و خه‌رمان به‌باکردن. (با باد تمیز کردن بنشن از کاه)

به‌بالاپران: [چاوه‌گه‌ت، (۱) لی‌کالینه‌وه؛ به‌نسب بوون؛ ئه‌و کاره‌بابه‌تی تو به‌بالای

تو برآوه. (شایان) (۲) به ئەندازه بوون؛ ئەو
کهوا هەر دهلیی به بالای تو برآوه. (به‌اندازه
بودن)

به بالادا هه‌لگوتن: [چاوکه،ت] تاريف له
کهسیک کردن؛ به شان و بالدا هه‌لگوتن؛
په‌سن کردن. (از کسی تعريف کردن)

به‌بای‌بال: به‌باوی بال؛ له‌سه‌ره‌خو کار کردن؛
به‌کاوه‌خو، به‌هه‌وا‌ی‌شان. (بدون
عجله‌وب‌آرامی کار کردن)

به‌بای‌فه‌نا‌چوون: (ب) نابووت بوون؛
فه‌وتان؛ (ب) ته‌فرو تئونا بوون. (به‌باد فنا
رفتن)

به‌بر: فد: [ناو] به‌ور؛ درنده‌یی‌که‌خه‌ت
خه‌ت. (بیر)

به‌بپ: (۱) [ئاوه‌لناو] به‌زا‌کون؛ به‌بپشت.
(کاربر) (۳) بی‌پێوانه و دیاری کردن؛ دروینه
به‌بپ هه‌لگرتن. (کنترات تخمینی)

به‌بلی‌به‌بان: به‌بله‌به‌بان؛ (ب) مندالی ساوا.
(نوزاد)

به‌بوق و که‌ره‌نا: به‌هه‌را و هوریا. (ب)
به‌بالگاشه؛ به‌پیکلام و بانگه‌شه‌ی زور.
(بوق و کرنا)

به‌بوون: (۱) بووندار؛ (هه‌روه‌ک ریحانه به‌بوونی)
(بودار) (۲) به‌هووی بوونه‌وه؛ به‌بوونکردن؛
تانجی به‌بوون که‌رویش‌که‌که‌ی دوزیه‌وه.
(بودار)

به‌به: [ناو] (۱) بیبیله‌ی چاو؛ بیبیله؛
ره‌شکینه‌ی چاو. (مردمک چشم) (۲) مندالی
ساوا. (نوزاد)

به‌به‌ران: [ئاوه‌لناو] مه‌پی به‌ران‌خواز. (گوسفند

جفتخواه

به‌به‌روه‌بوون: [چاوکه،ت] (۱) ژنی که‌منالی
ساوای به‌به‌روه‌یه، به‌باوشییه‌وه‌یه. (۲) هه-
بوونی کات و زه‌مان و شتی‌تر (شه‌و زوری
به‌به‌روه‌یه). (کاره‌که‌ زوری به‌به‌روه‌یه)؛
یان زوری به‌ده‌مه‌وه‌یه؛ زوری ماوه‌ته-
واویت. (۳) ده‌وام؛ به‌ره‌که‌ زوری به‌به‌روه
نه‌ماوه، کوئه. (مهلت داشتن؛ جاداشتن؛
ماندن؛ دوام.)

به‌به‌ز: [ئاوه‌لناو] به‌نه‌فه‌س؛ بیهن دریز؛ به‌زدار؛
(ب) قه‌له‌و. (پرنفس. چاق)

به‌به‌غه: [ناو] به‌رخه‌به‌به؛ چه‌رمی شوپ بووی
ژیرملی‌گا یا هه‌رگیانله‌به‌ریک. (غیغب)

به‌به‌له: [ناو] (۱) به‌به‌له؛ مندالی ساوا. (۲)
کناچه‌ی چاو؛ کناچه‌ی چه‌می؛ بیوک. که‌چکا
چاقی؛ بیبیله‌ی چاو؛ (مردمک چشم)

به‌بیرئانین: [چاوگه‌ت] بیره‌ینانه‌وه؛ یاد
کردن؛ تاسه‌کردن.. (یاداوری. بیاد آوردن)
به‌پا: (۱) [ئاوه‌لناو] نازا و گورج و گول

له‌رپگا پروبشتندا؛ به‌له‌پا؛ خیرا و خوش
ره‌وت. (سریع) (۲) [ناو] به‌سه‌ر دیم نه‌ک به‌پا؛
شه‌ق به‌پا ده‌وه‌شیندریت. (با پا)

+ به‌پشت: [ئاوه‌لناو] ده‌غل و دانی پپ و بی
خالیا‌یه‌تی. (پر پشت)

به‌پپج و قه‌مچ: (۱) به‌خوبادان و خو
هه‌لسوو‌ران. (باقرواطوار) (۲) چومه‌که‌به
پپج و قه‌مچه‌وه‌له‌شیوه‌کاندا ده‌روات. (پپج
و تاب) (۳) (ب) ناز و غه‌مزه؛ فیل و ته‌له‌که.
(ادا؛ حيله)

به‌ت: [ئاوه‌لناو] بی‌ئه‌زموون؛ بی‌ته‌جروبه. (بی-

تجربه)

به تات: [ناو] درو؛ رپا. (ریا)

به تار: (ف. گیو) (۱) به دبه خت؛ شووم. (بد بخت) (۲) چه تال؛ بینایی چاو. (دید چشم)

به تارافک: [چاو که ت] نقوم بوونی پاپور و گه می له ئاودا؛ به ژیر ئاووهه بوون. (غرق شدن)

+ به تاره: [ناو] گوئه نگ؛ مه نگوله. (منگوله)

به تاک: (۱) [ئاوه لئاو] به تال؛ ئاواله. (تهی؛ باز) (۲) به تاق؛ دژی به جووت. (مفرد)

به تالپا: [ئاوه لئاو] ویلگهرد؛ بیکار. (ولگرد)

به تال کردن: [چاو که ت] (۱) خالی کردن. (خالی کردن) (۲) باتل کردن؛ پووج کردن. (فسخ؛ باطل کردن)

به تالووکه: به په له؛ به لهز. (با عجله)

به تال و هه تال: [ئاوه لئاو] خالی و خوت؛ بیکار و بی بار. (کاملاً خالی. بی کاره)

به تالیون: [ناو] به یک تیپ سهربازی هه زار که - سی له ئهرته شی تور کیادا. (یک تیپ سرباز در ترکیه)

به تان: [ناو] ئاستهر. (آستر)

به تانه: [ناو] تیکه لای می و روئی به زره ک بو شوشه په نجیره دابهستن و پرکردنه وهی درز و قلیشی ته خته می دار. (بتونه)

به تانه کاری: [ناو] کاری تپه لساوینی به تانه به سهر درز و برینی ته خته و شتی دیکه دا. (بتونه کاری)

به تاو: به پرتاو. (۱) به تالووکه؛ به په له؛ به لهز. (با عجله) (۲) به خور. (باتابش آفتاب)

به تاوار: [ناو] عاقیبهت و دهرئه نجام. (عاقبت)

به تخوو: [ئاوه لئاو] به د رهوشت. (بد خو)

به ترییر: [ناو] به سر پیر. (پس پریروز)

به ترییرار: [ناو] به سر پیرار. (پس پیرار)

به ترمه: (ف. مشه) به ترومه؛ په ترومه؛ په یوه ند لیدانی دار. (پیوندزدن درخت)

به ترمه می: [ئاوه لئاو] په ترومه؛ به ترومه؛ تیکه ل له چهند وشه یا چهند شت؛ دژی ساکار. (مرکب)

به تری: [ناو] چاو ئیشه. (چشم درد)

به تفهر: [ئاوه لئاو] به دفهر. (زشت)

به تکه به شه: [ناو] قورپه به شه؛ چاله که. (گورکن)

به تلاندن: [چاو که ت] ماندوو کردن؛ هیلاک - کردن؛ له به ین بردن. (خسته کردن؛ ازین بردن)

به تله: [ناو] ته پکه؛ داومووسک؛ ته له. (دام)

به تلی روژ: چهند کاتی له روژ. قسمتی از روز؛ + به تلین: [چاو که] (۱) تیاچوون؛ به تلین؛ به تلان؛ (از بین رفتن) (۲) هیلاک بوون؛ شه که ت بوون. (خسته شدن)

به توره: [ئاوه لئاو] (۱) به شیواز. (به راه. بطریق) (۲) خاوه نی تیگه یشتن؛ زانا؛ به ئه ده ب. (دانش. با ادب)

به تووم: [ناو] (۱) جووریک سابوونه له روئی فستق ده گیری. (نوعی صابون) (۲) [ئاوه - لئاو] خاوه نی توو؛ به ناوک. (دارای تخم)

به توون: (۱) به جه هه ندهم. (به جهنم) (۲) [ئاوه لئاو] خویرپی؛ مروقی بی عار؛ مروقی بی ئه مه ک و خویرپی و په ست. (انسان لابالی)

به توونه: [ناو] (۱) به تانه. (بتونه) (۲) جوړی

گول؛ باتوونه. (گل بابونه)

به تهریه ت: [ئاوه لئاو] (۱) به نه دهب؛ ژیر. (با

ادب) (۲) تهریه ت کراو؛ ره عمه ل هاتوو. (با

تربیت)

به ته ک: [ناو] کوړ کوړ. که ره و آله؛ به دبه ده. (با

قرقره؛ باقرقره)

به ته گه: [ئاوه لئاو] به ته گ؛ بزنی نیرخواز.

(حالت جفت خواهی نر)

به ته ما: [ئاوه لئاو] چاوه پروان؛ به هیوا. (منتظر)

به تیشت: [ئاوه لئاو] ئاوس؛ تولدار؛ زگپر.

(آبستن)

به جا: (۱) به جی؛ به وه خت؛ به جا:

(۲) [ناو] له جیاتی؛ دوو باره کرده وه؛ حاله تی له

پینگ پونگدا نه گهر توپ له توپ بکه ویت و

نه چیته دهره وه، دوو باره سرویس لیده دریته-

وه (بجا)

به جا: [ناو] حاله تی مانه وه؛ مانه وه له جیگای

خوی؛ به رهنده به جا: (ب) له یاریدا دوړاو

لا ده چی و یاری که ریکی تر له گه ل به رهنده دا

یاری ده کا. (بجا)

به جه ئانین: [چاوه گه ت] به جی هینان؛

نه داوه کردن. (بجا آوردن)

به جه م: [ئاوه لئاو] به نه د؛ پته وه؛ توند؛ خوړاگر.

(محکم)

به جیگه: (۱) له جیاتی؛ له باتی. (بجای) (۲)

به وه خت؛ په سه ند. (بجا)

به جیماو: [ناو، به ر] (۱) که له پوور؛ میرات.

(ماترک) (۲) دواکه وتوو؛ وه پاش که وتوو. (۳)

(پوښتن و ماله که یان لی به جیماوه). (بجا

مانده)

به جی هاوردن: [چاوه گه ت] (۱) به جی هینان؛

جیه جی کردن؛ نه دا کردن. (۲) ناسینه وه؛

(بمبووره به جیم نه هینا ت): نه مناسیت (بجا

آوردن)

به چاودا دانه وه: [چاوه گه ت] چاکی له گه ل-

که سیک کردن و باس کردنی له لای خوی؛

کولینه وه (ب) به روودا دانه وه. (بروی کسی

آوردن)

به چاوه وه کردن: [چاوه گه ت] چاوه پیدا

هه له هینان؛ به چاوه پیکان؛ به چاوه بیس پیکان.

(چشم زخم)

به چکوو: [به نه د] به شکم؛ به شکوو؛ به لکوو؛

به لکم؛ به لکی؛ به لکین. (شاید)

به چکه دانان: تره کین؛ زاینی گیانله به ری

وه ک سه گ و پشیله و جر و جوو له وه ر. (بچه

گذاشتن)

به چکه ده و له مه نه د: [ئاوه لئاو] + ناو] منالی ماله

ده و له مه نه د؛ مندالی مالی ساماندار. (ب) ده ست-

بلاو؛ به هیمه مه ت؛ دلئاو. (بچه دارا)

به چکه سوال که ر: [ناو] مناله فه قیر و سوال که ر

(ب) [ئاوه لئاو] چاوه چنوک. (بچه گدا)

به چو کداهاتن: [چاوه گه ت] کول دان؛ به زین؛

خوړانه گرتن؛ چوک دانانه سه رعه رز.

(شکست خوردن؛ زانو زمین گذاشتن)

به چه خستن: [چاوه گه ت] به رفریدانی ئاژهل.

(بچه انداختن)

به چه خوړ: نه و گیانله به ره وا به چکه می خوی

ده خوا. (جانوریکه بچه خود را میخورد)

به چه سرکه: [ناو] جوړیک که پرووی سه ر

خوارده‌مەنی؛ می‌شووله‌بیک که سرکه‌هه
لیدی‌نی؛ می‌شووله‌بیک که میوه‌ی کۆن و گەنیو
هه‌لیدی‌نی. (قارچ‌روی خوراک، پشه‌سرکه).

به‌حال و دووبه‌لا: [ئاوه‌لناو] به‌ئاسته‌م؛ زورکم؛
به‌حاسته‌م و دووبه‌لا. (خیلی‌کم)

به‌حت: [ئاوه‌لناو] گێژ؛ ور؛ گێج. (گیج)

به‌حری: [ئاوه‌لناو] (۱) پیوندیدار به‌به‌حر
هوه. (بحری) (۲) زه‌ریایی؛ ده‌ریایی. (دریایی)

به‌حسی‌سه‌ر: باسی‌سه‌ر؛ قسه‌یاکاری پر-
مه‌ترسی که سه‌ر به‌با ده‌دا؛ توکز؛ بقه.
(خطرناک)

به‌حشینک: [ناو] (۱) هه‌ناری نه‌گه‌یشتوو. (آنار
نارس) (۲) (ب) به‌حه‌وت ئاو شو‌ریاگه‌سه‌و؛
بی‌شه‌رم‌وحه‌یا؛ حه‌یا تکاو؛ بی‌ئاپروو؛ حه‌یا
نه‌ماو. (کنایه‌از بی‌حیایی)

به‌حەق: (۱) به‌مز (۲) له‌حه‌قیقه‌تدا؛ به‌راستی؛
به‌حەق پیاوی چاکه. (درمقابل مزد؛ به‌حق)
به‌خ: فیز؛ ئیفاده؛ فیزکردن به‌سه‌رکه‌سیکدا.
(به‌خ مه‌که‌یه‌خ ده‌که‌ی). «فولکلور» (فخر؛
افاده)

به‌خاو‌که‌وتن: [چاو‌گه‌ت] به‌جه‌مام‌که‌وتن به
هو‌ی شه‌که‌ت بوونی زوره‌وه له‌ناو
(ماسوله) و خوندنا ژه‌حریک په‌یداده‌بی که
ماسوولکه‌ره‌قه‌ده‌کا و دیشیت، به‌حواله‌ته‌ده-
لین به‌خاو‌که‌وتن. (کوفتگی بعلت خستگی)

به‌خپوور: [ناو] به‌غپوور؛ له‌دوو وشه‌پیک
هاتووه، به‌خ: خودا؛ پوور؛ کوپ؛ واتا کوپ
خودا؛ به‌فه‌خفوری پادشای چین و تراوه.
(به‌عقیده‌چینی ها پسر خدا) + **به‌خت:**
[ناو] (۱) ئه‌وکچه‌چوووه‌مالی به‌خت؛ به‌ختی-

کرایه‌وه شووی کرد. (ب) شووکردن؛
(بخت) (۲) له‌حه‌رام‌گێران و دو‌راندنی مال و
پاره‌یه؛ له‌ئاویستادا به‌خته‌به‌واتای شانس
هاتووه؛ له‌فارس‌ی و کوردیشدا هه‌ر به‌ومانا
به‌کار ده‌بریت، له‌پیشدا باختی (فارس‌ی) بووه
که‌چاو‌گه‌ی کورت‌کراوی (باختن) به‌واتای
دو‌راندن. (شانس؛ دور ریختن مال)

به‌ختان: هات؛ ئامه‌و؛ ئامه‌د. (آمد) به‌تیز و
تانوه‌دژوواتایه (نه‌هاتی)

به‌خت بلیند: [ئاوه‌لناو] به‌خته‌وه‌ر. (بخت بلند)
به‌خت تاقیکردنه‌وه: تالا گرتنه‌وه. (ده‌چمه

سه‌ری سو‌لتانی شه‌و دادی نا‌ییمه‌وه، به‌ختی
خوم و لیو ئالی به‌تاقی ده‌که‌مه‌وه. (ب) به‌رد
به‌کیلی قه‌بری زیاره‌تگاوه‌چه‌سپاندن
بو‌تاقیکردنه‌وه‌ی به‌خت و شانس. (بخت
آزمایش کردن)

به‌خت چوونه‌به‌س: به‌خت به‌ستران؛ دژی
به‌خت کرانه‌و؛ به‌دبه‌ختی و نه‌هامه‌تی. (بخت
بسته)

به‌خت خه‌وتوو: [ئاوه‌لناو] به‌دتالا؛ به‌دشانس؛
به‌دبه‌خت؛ بی‌ئقبال. (بخت خفته)

به‌خت کرانه‌وه: [چاو‌گه‌ت] به‌خت پروو
تیکردن؛ (ب). شووکردن. (بخت باز شدن)

به‌خت که‌نووک: [ئاوه‌لناو] به‌خته‌وه‌ر؛
خوشبه‌خت؛ (ب) لیوکه‌ن لیدانی شانس به
پرووی که‌سیکدا؛ بزه‌هاتنه‌سه‌ر لیوی به‌خت.
(خوشبخت)

به‌خت که‌نوکی: به‌خته‌وه‌ری؛ ئه‌وه‌ی شانس و
ئیقبال‌ی بزه‌ی له‌سه‌ر لیوه. (خوشبختی)

به‌خت له‌درگادان: پروو هینانی ئقبال؛ شانس

پروو تیگردن؛ خوشبهختی بهره و پرووهاتن.
(بخت در کسی را کوبیدن)
بهخت و نیوچاو: [ناوت، شانس و بهخت و
 ئیقبال] (له نیوچاوی ئه و خانه دانه له هی چونه
 پیتی برپوه) «سواره ئیلخانیزاده». (شانس)
بهخت وه رگه پراو: [ئاوه لئاو] بهخت وه رسووراو؛
 بهخت هه لگه پراو. (ب) نه هاتی و نه دامهت
 پروو تیگردن. **(بخت برگشته)**
بهخت وه کری: [ئاوه لئاو] شانس دار؛ بهخت-
 کراوه؛ بهخته وه. (شانس دار)
بهخت نه مهنه: [ئاوه لئاو] بهخت نه مهنه؛ بی-
 بهخت؛ بهدبهخت؛ شانس نه ماو. **(بد بخت)**
بهخته باران: [ناوت، مانگی دووه می بههار؛
 بهخته واران؛ بارانی کاتی بههاران که له
 جیگاییک دهباری و له جیگاییک ناباری.
 (باران بهاری شانسی در منطقه محدود)
بهخته بهران: [ناوت، بهرخی دووساله که
 دایده نین بو داشت تا بیته بهران. (نگهداری
 بره دو ساله برای قوچ شدن)
بهخته ک: [ناو] موته که؛ کابووس؛ سه‌نگ-
 سواربوون؛ بههوی تهزینی لهش له خهودا؛
 ههستی خنکان له خهودا؛ **(بختک)**
بهخته واران: [ناوت، بهخته باران. **(بخت باران)**
بهخت یاری کردن: [چاوگه، ت، باش هاتن؛
 بهخت به پیریوه هاتن؛ بهخت له گهل بوون؛
 شانس پروو تیگردن. **(بخت یاری کردن)**
بهختی به ستر او: بهختی نووستوو؛ شانسی
 گریدراو؛ به کچی ده لنین خوازینی که ری
 نه بیته. **(بخت بسته)**
بهختی نووستوو: نهوهی دایمه تیدهشکی و

سه‌ر ناکهوی و ههر خراپه دیتنه ریگای؛ به-
 دبهخت. بهدئیقبال. **(بخت خوابیده)**
بهخته وه ری: [به ره می چاوگه]
 بهختیاری؛ کامه رانی **(بختیاری)**
بهخچه: [ناو] باخچه. **(باخچه)**
به خشاندن: [چاوگه، ت] (۱) به خشین. (۲)
 عه تا کردن. (۳) بهشکردن. **(بخشیدن)**
به خشراو: [ناو، بهر] (۱) لیبور درا؛ عافوو کراو.
(عفو شده) (۲) شتی که در ایبت به که سیک
 یان به خشرابی. **(چیزی که بخشیده شده)**
به خودا شکانه وه: [چاوگه، ت] خه جاله ت بوون؛
 شه‌رمه زار بوون؛ ته‌ریق بوونه وه.
(شرمنده شدن)
به خودان کردن: [چاوگه، ت] بارهینان؛
 په‌روه‌ده کردن؛ خوبه‌ساحب کردن.
(پرورده کردن)
به خو پراگه یشتن: [چاوگه، ت] خه‌ریکی خو
 بوون؛ خو جوان کردن. (ب) چاک ژیان؛
 خزمه‌تی خو کردن. **(بخود رسیدن)**
به خو پررهم: به ته‌وژم هاتنه خواره‌وی چوم و
 سیلاو؛ بارانی توند و به‌خور. **(سرعت آب
 سیلاب ورودخانه در حال پائین آمدن)**
به خو وه بوون: قه‌له و بوون؛ زه‌لام و زه‌به‌لاح-
 بوون **(چاقبودن؛ تنومندبودن)**
به خو یه وه: (۱) له خو یه وه؛ له خو پرا. **(خود بخود)**
 (۲) له گهل خویدا؛ (به خو یه وه شه‌ش
 نه‌فهرن). **(با خودش)**
به‌خه‌به‌ر: [ئاوه لئاو] ئاگادار؛ خه‌به‌ردار؛
 نه‌خه‌وتوو؛ هو‌شیار. **(باخبر)**
به‌خیرچی: سه‌ر خیراچی؛ (ب) برپو به

سلامت. (ب) خودات له گهل. (خير پيش)

به خيرهاتي: (۱) وه لامي به خيرهاتي
که سيک که دپته ناوکورپ يان سلوا ده کا. (۲)
خوش هاتي: له کاتي خودا حافيزيدا. (خوش
آمدی)

به خيرهت: خيري له گهل بي؛ به خيره وه. (خير
باشد)

به خيلي: ناو، به ره می چاوگه [چکوسى؛
به غيلي؛ وه چهم ته نگی؛ به رچاوته نگی؛
رژدی؛ چرووکی؛ چاوچونکی؛ ئيره بي.
(حسودی)

به خيو: [ناو] دزی بي خيو؛ خاوهن دار (۲) به -
خيو کردن: به خاوهن کردن؛ پهروه ده کردن.
(صاحبدار؛ سرپرستی کردن)

به خيوبون: [چاوگه ت] به رپچوون؛ گوزه -
ران کردن. (اداره شدن؛ پرورش شدن) به -
خيوکار: [ناو، بک] به خيو که ر؛ به رپيره؛
پهروه ده که ر؛ که سيک که به خيو ده کات.
(سرپرست؛ پرورش دهنده)

به دئادگار: [ئاوه لئاو] ناشيرين؛ ناحه ز؛ دزيو؛
خوين تال؛ به دفر. (زشت)

به دئاکار: [ئاوه لئاو] کردار خراب؛ کار خراب؛
که سيک که کرده وهی خراپه؛ ئاکار خراب. (بد
عمل)

به دئاهه نگ: [ئاوه لئاو] (۱) ده نگ ناخوش؛
ئاهه نگ ناخوش. (۲) رپتم و زهربي ناپه سه ند
له موسيقادا. (بد آهنگ)

به دئوتوو: [ئاوه لئاو] کووتال و جل و به رگی که
ئوتوو (ئوتوو) هه لئه گری. (بداتو)

به دئوغر: [ئاوه لئاو] به ديومن. شووم؛

ناموباره ک. (شوم)

به دئه حوال: [ئاوه لئاو] فد: (۱) حال خراب. (۲)
ناساغ و ده ستکورت؛ ژيان تال؛ ژيوار ناخوش.
(بد احوال)

به دئه سل: [ئاوه لئاو] فد: نارپه سه ن؛ خراب. (بد
اصل)

به دئه نجام: [ئاوه لئاو] فد: عاقبيته خراب؛
دواورژ رهش؛ عاقبيته شه ر. (بد انجام)

به دئيخلاق: [ئاوه لئاو] به دخوو؛ به دفر؛
به دکردار؛ ره فقتار خراب. (بد اخلاق)

به دئيقبال: [ئاوه لئاو] به خت رهش؛ به دشانس؛
بييه خت. (بد اقبال)

به دارقه کرن: [چاوگه ت] (۱) دارداکری، هه -
لواسين؛ ئاويزان کردن به ديوار يانداردا.

(اويزان کردن) (۲) له سيداره دان. (دار زدن)
به داری نه حله تچوون: رازی نه بوون به هيچ
کلوجی؛ پاچه قانندن له مه به ستی.
(به هيچوجه راضی نشدن. لچ کردن)

به دانسته: (۱) له رپوی ئه قله وه. (۲) به
ئاگادار بيه وه. (۳) به ئانقه س؛ ده س ئه نقه س. (از

روی عقل؛ با آگاهی؛ عمدی)
به دبدی: [ئاوه لئاو] (۱) که سيک که خراب

ده دا يان ده داته وه. (۲) (ب) قهرز کوير. (بد
بده)

به دبسين: [ئاوه لئاو] زور رژد له سه ر
سه ندنن وهی قهرز. (بدبستان)

به دبو: [ئاوه لئاو] بوگهن؛ بودرن. (بد بو)
به دببه ختانه: فد: له به ختی خراپه وه (ب)

به داخه وه؛ مه خابه ن؛ له شانسی خراپه وه.
(متأسفانه)

به دبه ختی: [ناو، به ره می چاو گه]
(ب) چاره ره شی؛ خاک به سه ری؛ قور به سه ری؛
کولولی؛ به له نگازی؛ روزه ره شی؛ نه هامة تی؛
نه دامه تی؛ دامای؛ هه ژاری؛ به دچاره یی؛
سیابه ختی. (بدبختی)

به دیبژ: [ئاوه لئاو] خراپه ویژ؛ قسه ناخوش؛ زبان
ناخوش؛ قسه تال. (بدگو)

به دپه سن: [ئاوه لئاو] بی سه لیکه له بهر گه م-
کردن دا؛ گهن په سهند؛ شتی خراپ
په سنده کهر. (بد پسند)

به دیوژ: [ئاوه لئاو] خوبه زل زان؛ پوزو فیزی-
بیجی. (متکبر)

به دتوخم: [ئاوه لئاو] (۱) نارپه سن. (۲) نیره ی
گیانداریک که به چکه یا مندالی چاک لی-
نه که ویته وه. (بد تخم)

به دچاپ: فد: نوو سراوه ییک که چاپه که ی
باش نه بیته؛ که ره سته ی چاپ که باش چاپ
نه کات. (بد چاپ)

به دچاو: [ئاوه لئاو] چاوپیس. (چشم شور)
به دحال: فد: [ئاوه لئاو] (۱) به د ژیوار. (۲)
حال نه دار، نه خوش. (بد حال)

به دحساب: فد: [ئاوه لئاو] خوو گرتوو به
به دحسابی؛ حساب کویر؛ قهرز کویر؛ (ب)
مالی خه لک خوور (بد حساب)

به دخواز: [ئاوه لئاو] خراپه ئاره زوو
ده کابو خه لکی تر. (ب) دوژمن. (بد خواه)
به دخوراک: [ئاوه لئاو] (۱) خوو گرتن به
خواردنه منی خراپ. (۲) هه موو خووراک ی
نه خواردن و قیزو بیز کردن. (بد خوراک)

به دخوو کردن: [چاو گه، ت] ئاژهل یا مروف

فیری خوو و خده ی خراپ کردن؛ رهوشتی-
خراپ فیر کردن. (بد خو کردن) **به دخوویی:**
[ناو، به ره می چاو گه] کاری به دخوو؛
به دپه فتاری؛ به دپه هوشتی؛ پلمه روویی؛
لا ساری؛ نه گونجاوی؛ ناوچاو گرژی.

(بدخویی)

به دخه ت: خه ت ناخوش؛ خه ت ناشیرین؛ دژی
خوش خه ت. (بد خط)

به دخه و: [ئاوه لئاو] (۱) که سیک که دره نگ-
خه وی لی ده که وی؛ (۲) که سیک که له خه و
راچه نی یئتر خه وی لی نه که ویته وه و
به دخه ویی؛ خه و زراو. (بد خواب)

به دخه یال: [ئاوه لئاو] خه یال خراپ. (ب) دل-
پیس؛ به دگومان. (بد خیال)

به دده ست: [ئاوه لئاو] (۱) دهشت خراپ؛ (ده-
شت، هه وه لین پاره ییکه که دوو کانداز له
موشته ری وه ری ده گری) هه رگا له ده سته ی
که سیک وه ری بگریته که ودمی خراپ بیت -
ده لین به د ده سته یان به د ده سته. (۲) ده ست-
قورس بو لیدان یا قهرز لی وه رگرتن .
(بد دست)

به ددیمه ن: [ئاوه لئاو] رواله ت
ناشیرین. (بد منظر)

به در: فد: [ناو] دیار بوونی بازنه ی ته واوی مانگ
له شه وی چوارده هه مدا. (بدر)

به درا: [ئاوه لئاو] (۱) خاوه نی بیرو باوه ری
خراپ. (۲) که سیک که ریگای خراپی-
گرتیته بهر. (۳) لاری؛ ریگای خراپ (۴)
جیگاییک که ریگا که ی سه خله ته. (بد راه)

به درایی: [ناو، به ره می چاو گه] (۱) به ریگه ی-

خراپ‌دا رویشتن؛ (۲) خاوه‌نی بیر و پای-
 خراب. (۳) لارپیی کردن. (بدراهی)
به‌درک: [ئاوه‌لناو] رِق‌ه‌ه‌ستوو؛ که‌لله رَه‌ق؛
 سه‌ر سه‌خت؛ کینه‌یی. (کینه‌یی. سر سخت)
به‌دروخستنه‌وه: [چاوگه‌ت] درو به‌رودا
 دانه‌وه؛ ده‌رخستنی درو؛ راستی وتنی قسه‌ی
 دروژن. (نمایاندن دروغ)
به‌دروژ: [ئاوه‌لناو] که‌سیک که به‌روژ خراب و
 تووره‌یه‌وه به‌شه‌وه چاکتره. (بد روز)
به‌دره‌فتاری: [ناو، به‌ره‌مه‌می چاوگه] نیشاندانی-
 کرده‌وه‌ی دزیو؛ کرده‌وه خرابی و ئاکار خرابی
 له‌گه‌ل خه‌لک. (بدرفتاری)
به‌دره‌گ: [ئاوه‌لناو] له‌شی که‌سیک ده‌ماری
 دیارنه‌بیته و به‌زحه‌ت ده‌ماری بو‌ده‌رزی
 وه‌شاندن په‌یدایبیت (بدوزریته وه). (بدرگ)
به‌دره‌نگ: [ئاوه‌لناو] ره‌نگ ناشیرین؛ ناحه‌ز. (بد
 رنگ)
به‌دره‌نگ‌خستن: [چاوگه‌ت] وه دره‌نگ-
 خستن؛ کار پراگرتن بو‌ماوه‌بیک؛ خستنه
 دوواوه‌ی نه‌نجامی کارپک. (به‌تا‌خیر انداختن)
به‌دره‌ه‌وشت: [ئاوه‌لناو] به‌دکردار؛ به‌دره‌فتار؛
 به‌دخوو. (بد روش)
به‌دره‌ه‌وشتی: [به‌ره‌مه‌می چاوگه] کار و ره‌وتی
 به‌دره‌ه‌وشت؛ به‌د خوویی؛ ئاکار خرابی؛
 به‌دره‌فتاری. (بد روشی)
به‌دری‌بوون: [چاوگه‌ت] لارپی‌بوون؛
 ره‌وشت خراب‌بوون. (بدراه‌شدن)
به‌دزمان: [ئاوه‌لناو] جنیوفرۆش؛ زمان‌پیس،
 به‌دیژ؛ زمان‌شپ؛ ده‌مشپ. (بد زبان)
به‌دسرۆشت: [ئاوه‌لناو] به‌دزات؛ به‌دئه‌سل؛

به‌دخوو. (بدرشت)
به‌دشانس: فد: [ئاوه‌لناو] به‌دئیقبال؛ بخت‌ره-
 ش. (بدبخت)
به‌دشه‌وه: [ئاوه‌لناو] که‌سیک که به‌شه‌وه
 ره‌فتاری خراب بیته و به‌روژ چاکتریت
 (کسی که شب‌ها بد اخلاق باشد)
به‌دشیوه: [ئاوه‌لناو] ناشیرین؛ به‌دقیافه؛
 ئیسک‌گران؛ دزیو. (بد قیافه)
به‌دشپ: [ئاوه‌لناو] شووم؛ بی‌ودم ناشیرین؛
 ناحه‌ز؛ ئیسک‌گران. (بد یمن)
به‌دشپ‌جام: فد: (ف. مشه) پاشه‌روژ خراب؛
 ناخرشه‌رپ. (بدرجام)
به‌دقومار: [ئاوه‌لناو] له‌قوماردا-
 گزه‌ن؛ کایه‌شیوین؛ (بد قمار)
به‌دقه‌ده‌م: [ئاوه‌لناو] قه‌ده‌م‌شه‌ر؛ که‌سیک که
 نه‌ها مه‌تی بیته، بچیته‌هه‌رجی ده‌بیته هو‌ی
 شه‌ر و ناخوشی؛ قه‌ده‌م‌په‌ش. (بد قدم)
به‌دقه‌واره: [ئاوه‌لناو] قه‌لافه‌ت ناشیرین؛
 قه‌دوبالاً ناشیرین. (۲) زه‌وییک که نارپک و
 ناله‌بار و نارپزه‌ بی بو‌دروست کردنی خانوو.
 (بد قواره)
به‌دکاره: فد: [ناو] ژنی خرابه‌کار؛ ژنی کرده‌وه
 خراب. (بدکاره؛ فاحشه)
به‌دکردار: فد: [ئاوه‌لناو] کرده‌وه ناشیرین؛
 کار ناشیرین؛ به‌دره‌ه‌وشت. (بد کردار)
به‌دگل: [ئاوه‌لناو] به‌دگل؛ (ف. مشه) به‌دخاک؛
 ناشیرین و کریت و نارپک (بد گل)
به‌دگوشت: [ئاوه‌لناو] (۱) خوینتال؛
 ناشیرین. (۲) که‌سیک که برینی دره‌نگ
 سارپژ ده‌بیته. (بدگوشت)

به دگومان: [ئاوه لئاو] به دبین؛ دل پیس؛
 دووشک؛ دل چه پهل. (بد گمان)
به دگوز: [ئاوه لئاو] ره وشت خراب و تووره؛
 بیانوو گر. (بد ادا)
به دگویی: [ناو، به ره می چاوه] به دیژی؛
 به دزبانی؛ خراپه بیژی؛ خراپه می که سیک
 گوتن. (بد گویی)
به دل: [به ند] (۱) په سه ند (به دل مه). (پسند) (۲)
 [ئاوه لئاو] به جهرگ؛ (به جورته)؛ بویر.
 (باجرت)
به دل وداو: [به ندت] به داو خوازیکی له دل وه؛
 (ب) داخوازیکی له کانگای دل وه؛ به یشتیایی-
 دل. (از ته دل)
به دل و گیان: [به ند] به دل وداو؛ به گیان و دل
 داوخواز کردن؛ داوخواز کردن له ناخی دل وه.
 (از جان و دل)
به دله غاوی: [ناو، به ره می چاوه] سه ربادانی
 ته سپله کاتی له غاو کردند؛ که له وه کیشی؛
 سه ریچی؛ نافرمانی (نافرمانی)
به دل وه گرتن: [چاوه ت] له دلدا مانی
 باندوری کرده وه یان قسه می ناخوش و له بیر
 نه بردنه وه می. (بدل گرفتن)
به دل وه نووسان: (۱) گوشین به سینگه وه؛
 پی خوش بوونی خوراک و خواردنه وه، نوشی
 گیان کردن؛ (نهت هیشته نانه که م
 به دل وه بنووسی، لیت کردم به زه هری مار)
 (به سیننه چسپاندن؛ نوش جان کردن)
به دمو عامه له: [ئاوه لئاو] له مو عامه له دا جیر و
 بیانوو گر؛ سه رسخت له مامه له کردند. (بد
 معامله)

به دمه زه: به دمه ززه. [ئاوه لئاو] تام ناخوش؛
 مه زه خراب؛ تام ناخوش. (بد مزه)
به دمه زه ب: به دمه سسه و؛ خاوه نی دین و
 ئیین و مه زه بی ناشیست و دژی دینی
 جه ماوهر؛ زیاتر بو جوینه (ب) بی دین؛ بی-
 ئوول. (بد مذهب)
به دمه ست: [ئاوه لئاو] ئا کار خراب له کاتی
 مه ستیدا؛ ئاگا له خو بران له کاتی مه ستی دا. (بد
 مست)
به دمه سه ب: به دمه زه ب؛ بو جوینه.
 (بد مذهب)
به دمه وه دان: [چاوه ت] (۱) روو پیدان؛ به
 دمه وه دان. (۲) شل کردن؛ گوریسه که شوپر
 که ره وه و که م که م بیده به دمه می وه. (۳) ماوه
 پیدان بو کردنی کاری. (۴) شتی خستنه
 سه رشتیکی تر له جنسی خوئی؛ باغچه که ده
 دمه ده م سه ساره که. (رودادن؛
 به سرانداختن؛ میدان دادن. شل کردن)
به دمی نگتون: فد؛ [ناو] اوهر زشیکه که به راکیت
 و توپی په ردار ده کریت. (بد میتون)
به دناو کردن: [چاوه ت] ناو به خراپه زراندن؛
 ناوی به کی به خراپه خستنه سه زمانان. (بد
 نام کردن)
به دنوما: [ئاوه لئاو] روالهت ناشیرین. (بدنما)
به دنیزاد: [ئاوه لئاو] به د ره سن؛ به دغه سل؛
 به د توخم؛ به د ره گز. (بد نژاد)
به دنییه ت: [ئاوه لئاو] ئاره زوی خراپه ده-
 کا؛ به دخوا؛ به دنییه ت؛ نییه ت خراب؛ دهر وون-
 خراب. (بدنیت)
به دوا دا چوون: [چاوه ت] (۱) چوون

به شویندا بو بانگکردن. (رفتن به دنبال کسی)
(۲) له پشت سه ره وه رویشتن. (پشت سر
رفتن) (۳) ریگا و ئاکاری که سیک هه لگرتن؛
(دنباله رو) (۴) وه شوین کاریک که وتن.
(پیگیر بودن)

به دواداناردن: [چاوگه،ت] (۱) به دوادا
هه ناردن؛ ناردنی که سیک بو بانگ کردنی
که سیک تر. (دنبال فرستادن) (۲) دوا به دواوی
که سیک، ره وانه کردنی که سیک تر. (پشت سر
کسی روانه کردن)

به دواداهانتن: [چاوگه،ت] (۱) به ربوونه وه یا
شل بوونه وه ی بار له سه ریشتی باره بهر بو
پشته وه. (افتادن بار از عقب ستور) (۲)
که سیک که هاتوه به شوین که سیکدا که بیبا ته وه.
(دنبال آمدن) (۳) له پشت سه ره که سیکه وه
رویشتن. (پشت سر آمدن) (۴) چه مینه وه یان
که وتن به پشتا. (ب) نوشوست هیان.
(به پشت افتادن؛ تنزل)

به دوور زانین: کاری که دوور له چاوه پروانی
بیته؛ دوور له خه یال؛ دوور له چاوه پروانی؛
دوور له باوه پ؛ (دور از انتظار)
به ده ره تان: (۱) به موله ت؛ فورسه ت پیدر.
(دارای مهلت) (۲) [ئاوه لئاو] بهر ئاواله؛ بهر نه-
گیراو؛ پان و بهرین. (جلوباز؛ وسیع؛ گسترده)
به ده ره ک: (ب) به توون؛ به جه حه ندم.
(به جهنم)

به ده سه ت و برد: [ئاوه لئاو] (ب) له کاردا خیرا؛-
کارامه؛ ده سه ت سفق؛ زیره ک. (سریع در کار)
به ده سه ت وام: به هه ره وه ز؛ به گهل کردن و به
دسته واو؛ به کومه کی که قه ره بوو بکریته وه

هه ره وه جو ره کومه که؛ قه رزی کومه ک به-
کومه ک. (کمک متقابل)

به ده سه ته وه بوون: [چاوگه،ت] (۱) شتی که له
ناو ده سه ت دایه. (۲) نزیکتی ته واو بوونی-
کاریک؛ به ده سه ته وه یه ته واو بیته، خه ریکه
ته واو ده بیته. (۳) که ره سه ته ییک که دایم له بهر
ده سه تدا ئاماده بیته. (۴) که سیک که دایم بو
ئه نجام دانی کار و بار له بهر ده سه ت دایته. (۵)
خه ریکه بوون به ده سه پیکی کاریک؛ کاریکم
به ده سه ته وه یه. (در دست بودن)

به ده م ئاوه وه دان: [چاوگه،ت] (۱) شتی که
خسته ناو ئاویک که ده روا. (به آب جاری
انداختن) (۲) (ب) به فیرو له ده سه ت دان. (از
دست دادن)

به ده م باوه دان: [چاوگه،ت] (۱) سپاردن به با؛
به بادان؛ توزه که ی دابه دم باوه. (۲)
به ویلخه رچی سامانه که ی خوئی دا به ده م باوه؛
(ب) له ناو بردن. (به دست باد سپردن)

به ده م دادن: [چاوگه،ت] (۱) قسه لی برپینه وه
و بیده نگ کردن؛ له ده م راکیشان و لیدان.
(ساکت کردن) (۲) وه لامی ره ق دانه وه.
(تودهن زدن)

به ده م دا دانه وه: [چاوگه،ت] بهر په رچ دانه وه ی
قسه. (حرف کسی را قطع کردن)

به ده م دانان: [چاوگه،ت] (۱) به ده م دا
چه سپاندن؛ ئاوره که ی به ده م دا نا، چزانندی به
ده میا؛ (۲) رشانه وه. (۳) (ب) شیوه دان؛ ئه و
منداله چه ند له بابی ده چی ده لیی به ده م
دایناوه. (گذاشتن روی دهان؛ با دهان
گذاشتن)

به‌ده‌مداهاتنه‌وه: [چا‌و‌گه‌ت] جوابه‌جه‌نگی؛ شه‌ر‌ده‌ندوو‌کی. (جواب‌گویی)
به‌ده‌م‌رپ‌گاو: له‌حال‌و‌له‌کاتی‌رپ‌گه‌
ر‌و‌یشتن‌دا؛ به‌ده‌م‌رپ‌گاو‌گورانی‌ده‌لی.
(ضمن‌راه)

به‌ده‌م‌که‌سیک‌وه‌چوون: [چا‌و‌گه‌ت] (ب) [ب]
به‌فریای‌که‌سیک‌که‌وتن؛ چوون‌بو‌ناریکاری
که‌سیک؛ (ب) به‌ده‌نگ‌وهاواری‌که‌سیک‌وه‌
چوون؛ (۲) پیشوازی‌کردن. (به‌کمک‌کسی
شتافتن؛ به‌پیشواز‌رفتن)

به‌ده‌مه‌وه‌بوون: [چا‌و‌گه‌ت] (۱) شتی‌ک‌که
به‌ده‌مه‌وه‌یه؛ سیوه‌که‌ی‌به‌ده‌مه‌وه‌یه. (درد‌هان
بودن) (۲) بوونی‌کات‌و‌مولت؛ زورم‌به
ده‌مه‌وه‌نییه‌پیربوومه. (مهلت) (۳) به‌به‌روه‌
بوون؛ به‌رین‌بوون. (وسعت) (۴) له
به‌رده‌ستد‌بوون‌و‌به‌ده‌ور‌و‌پشت‌دا‌هاتن
وخزمت‌کردن. (خدمت‌کردن) (۵) ته‌و‌به‌رپه
زوری‌به‌ده‌مه‌وه‌نه‌ماوه‌ده‌رپت؛ واتا‌به‌رگه‌ی
نه‌ماوه. (استحکام)

به‌ده‌مه‌وه‌دان: [چا‌و‌گه‌ت] (۱) به‌ده‌مه‌-
وه‌کردنی‌خوراک. (دهن‌گذاشتن) (۲) روو
پیدان‌و‌روودار‌کردن. (رو‌دادن) (۳) ورده
ورده‌شل‌کردنی‌ته‌ناف. (شل‌کردن‌طناب)
(۴) ته‌و‌قوماشه‌کورت‌ته‌به‌ده‌مه‌له‌تیکی
تره‌وه. (اضافه‌کردن)

به‌ده‌مه‌وه‌رویین: [چا‌و‌گه‌ت] (۱) هه‌لکه‌وتن
و‌به‌سه‌ره‌وه‌رویین؛ سه‌ره‌نگردان. (سکندری
خوردن) (۲) ته‌و‌دیواره‌پروخینی‌زیاتری
به‌ده‌مه‌وه‌ته‌روات‌و‌ته‌یداته‌ده‌می. (بیشتر
شدن؛ اضافه‌شدن)

به‌ده‌مه‌وه‌هاتن: [چا‌و‌گه‌ت] (۱) لاییک‌له
دیواره‌که‌ده‌پروخینی‌ته‌ولا‌که‌ی‌تریسی
به‌ده‌مه‌وه‌دیت. (اضافه‌شدن‌وه‌مراه) (۲)
به‌فریای‌که‌سیک‌وه‌هاتن. (۳) پیشوازی-
لیکردن. (به‌کمک‌آمدن؛ به‌پیشواز‌رفتن)

به‌ده‌م‌یه‌که‌وه‌بوون: [چا‌و‌گه‌ت] (۱)
به‌هاواری‌یه‌ک‌گه‌یشتن. (به‌داد‌هم‌رسیدن)
(۲) پیکه‌وه‌چه‌سپاو؛ یه‌کیارچه. (یکپارچه)

به‌ده‌ورا‌هاتن: [چا‌و‌گه‌ت] (۱)
خولانه‌وه‌وه‌گه‌پان‌به‌ده‌وری‌شتیکدا. (دور
چیزی‌گشتن) (۲) له‌ده‌ور‌گه‌پان‌و‌خو‌به
قوربان‌کردن؛ (قربان‌صدقه‌رفتن) (۳) (ب)
خزمت‌کردن‌و‌ئاگالیبون‌و‌خه‌ملاندن‌و
جوان‌به‌خپو‌کردن. (خدمت‌کردن)
به‌ده‌هه‌ن: [ئاوه‌لناو] دلآوا؛ ده‌سبلاو؛ ده‌هه‌نده
و‌به‌هیمه‌ت. (بخشنده)

به‌دیاره‌وه‌بوون: [چا‌و‌گه‌ت] (۱) به‌دیارو
بوون؛ شتی‌که‌دیاریت؛ له‌به‌رچاو؛

دیاربوون؛ خوبوون؛ (مرئی؛ پیدا‌بودن) (۲)
به‌لا‌وه‌دانیشتن؛ ئاگا‌لیبون. (نگهداری)

به‌دیاره‌وه‌دانیشتن: [۱] [چا‌و‌گه‌ت] (ب)
چاوه‌پروانی‌بو‌پی‌گه‌یشتن‌و‌هاوسه‌ری، تاگه‌-
پانه‌وه‌و‌یه‌ک‌دیتن؛ وه‌ک، چاوه‌پروانیی-
کچیک‌و‌شو‌نه‌کردنی‌تا‌گه‌رانه‌وه‌ی‌ده-
زگیرانه‌که‌ی‌له‌دوو‌ر‌ولتان. (در‌انتظار
نشستن) (۲) ئاگا‌لیبون‌نه‌خوش.
(پرستاری)

+ به‌ر: (۱) بیه؛ دلشادبه‌ر؛ دلشادبه؛ (۲) له‌پ؛
به‌ری‌ده‌ست؛ له‌پی‌ده‌ست. (باش؛ کف‌دست)

+ به‌ر: [ناو] ده‌روه؛ به‌ر‌که‌رده‌ی؛ ده‌ر‌کردنه-

دوره؛ ثامای بهر: هاته دوره؛ (بیرون).

+ بهر: [ناو] ۱) تهو پاناییه که پالَه له دروینه دا دیاری ده کا بو دوورینه وه کپالَه. (انتخاب عرض درو) ۲) دوورینه وه یه ک کهرت و بی وچان گرتن (درو یک عرض معین در یک بار) (مهودا؛ ماوه؛ بهری تهنگانه کورته. (چشم انداز؛ مدت)

بهر: [ناو] قهراغ؛ که نار؛ لیو؛ لیوار. (کنار)

بهرئاق: [چاوگه، ت] پهراو؛ قهراغ زهریا. (کناردریا، ساحل)

بهرئاقیتن: [چاوگه، ت] بهرختن؛ بهر فریدان؛ مندال له بارچوون. (سقط شدن بچه) **بهرئاگر:** [چاوگه، ت] ۱) کوله وهژ. (چوب آتش بهم زن) ۲) بهر ئاگر؛ پیشه وه و روو به ئاور. (روبه روی آتش) **بهرئانین:** [چاوگه، ت] ۱) پیشکesh کردن. (پیشکeshی) ۲) بهر هینان؛ سه مه رهینان. (بهره دادن)

بهرئاو: گیای قناولی؛ بو چلکی سی باشه. (منداب)

بهرئاو له: [ئاوه ئاو] پیش به تال؛ بهر نه گيراو؛ بهر فراوان. (وسیع)

بهرئه ندام: [ناو] خو دیاری کردن بو دهنگ - دان و بهرگه م بوون. (کاندیدا)

بهرئه ندامی: کاری خو دیاری کردن بو هه لَبژاردن و دهنگ دان و بهرگه م بوون. (کاندیدایی)

بهر: [ناو] بلا؛ با. (بگذار)

بهرابه ریتی: [ناو، بهر هه می چاوگه] بهرامبه ری؛ پوو به روو ویستان؛ رهوتی ملانی و بهرهنگاری و هاوهیزی. (حالت برابری و

رقابت)

+ بهرات: ۱) تاجری نامه ییکی ده نووسی بو تاجریکی دی که پاره ی دیاریکراو له نامه که دا بدا به ساحیی نامه که (له قه دیم دا) ته مپو بانگ ههر بهو شیوه ئیش ده کا و بهو نامه ی بانکیه ده لین (بهرات) ۲) جه ئنی بهرات. ۳) مووجه (موچه) ی کریکار و نوکهر و رهنجبه ر.

(برات)

بهرات: (ف. مشه) به لگه؛ ئاوه ند؛ ده لیل؛ رهزا - یه تنامه ی گهوران. (رضایتنامه بزرگان)

+ بهرات: [ناو] به لگه ییکی که له سوئنگه یه وه که سیک له که سیکی تری ده ویت که له کاتیکی دیاریکراودا پاره ییک بدا به که سیک یان شوینیک. (برات)

بهرات کیش: [ناوی بک] بهرات نووس؛ که سیک که دهره سته پاره ی بهرات له کاتی دیاریکراودا بدا به بهرات گر. (براتکش)

بهرات گر: [ناوی بک] ۱) که سیک که پاره ی - بهراته که له واده ی دیاریکراودا له برات کیش وهرده گری. (برات گیر)

بهرارو: دهرینیت؛ دهر کیشیت. (دربیاورد)

بهرا رهوی: [به ند] بهرا گوزهری؛ بهه لگه هوت؛ له ناکاو. (اتفاقی)

+ بهرازه: [ناو] ۱) ته خته داری کورت و قه وی له بهینی کوله که و کاریتهدا؛ سه رکوله که؛ تانج کوله که. ۲) تاغزوونه؛ نافزوونه. ۱. سر ستون. ۲. سگک)

بهرازی می: مالوس. (خوک ماده)

بهرازی نی: یه کانه. (گراز)

به راژو: [تاوه لئاو] به ره و ژوور؛ سه ره و ژوور. (سر بالا)

به راژویی: [ناو] سه ره و ژووری. (سر بالایی)

به راست: (۱) به لای راست دا. (بطرف راست)

(۲) به راستی و بی درو. (براستی) **به پاش:**

[ناو] جوړیک چیسکه یه. (نوعی گنجشک)

به راشو: [ناو] به رشو؛ جل و بهرگیک که بو

شوشتن داده نری. (رخت برای شستن.

رخت چرک)

به راشه: [ناو] جوړیک بالنده به. (نوعی پرنده)

به راف: په راو؛ قهراغ زه ریا. (کنار دریا، ساحل)

به رافیتن: [چاوه، ت] به راهو یژتن؛ به رختن؛

به فریدان. (انداختن جنین)

به رافیزک: [ناو] به رها فیژک؛ زیړه ووشان.

(زرافشان)

به راگردن: به غار؛ به هه لاتن. (با دیدن)

به راگر: (۱) به راگر. (۲) کوله وهژ.

(۱) جلو آتش. (۲) چوب بهمزدن آتش تنور)

به رامبه ری کردن: (۱) وه که یه که هاتنه وه و

یه کسان. (یکسان بودن) (۲) به ربه ره کانی

کردن؛ و نه به زین. (رقابت)

به رامپیل: [ناو، ت] (۱) به رانپیل؛ به ره ه لینه.

(پیش بند) (۲) [چاوه، ت] به رانبه ری کردن؛

به رامبه ره کی. (۳) به رانبر. (برابری ورقابت؛

پیش افتادن و دور زدن)

به ران بازی: [ناو] شه ره به ران. (جنگ کوچ)

به ران به ربوون: (۱) روو به رووی یه که بوون.

(۲) هاو تا بوون؛ هاو کیش بوون؛ هاو نه ندازه-

بوون؛ هاو قه دبوون. (۳) (به ران بهر

بوون) (ب) کاتی به ران به ران بو نیو میگل.

(رو به روی هم بودن؛ برابر بودن؛ رها کردن)

کوچ به میان گله)

به ران به ران: (۱) به ران کردنه نیو میگل.

(تگه را با گله همراه کردن)

(۲) به ران به ران دان. حاله تی به یه کگرتن؛

هه لسه نگاندن؛ پیگرتن؛ روو به روو دانان

(مقابله)

به ران به ری نه کردن: به رگه می شتیک نه گرتن؛

نه واندن؛ کول دان؛ به زین؛ هیز پی نه شکان؛

هاوسه ننگ نه بوون؛ هاوشان نه بوون.

(مقاومت نکردن. برابری نکردن)

به ران پوز: پوز به ران؛ لووت به ران؛ که پوی

کووپی ده ره په ریو. (دماغ عقابی) **به ران کی:**

[ناو] به ران که؛ تلیامه زن؛ قامکه گه وره.

(انگشت شست)

به ران ه جه نگی: (۱) به رانی تاییه ت بو

شه ر. (کوچ جنگی) (۲) شه ره به ران. (جنگ

کوچ)

به ران که: [ناو] قامکه گه وره می ده ست؛ تلیا

مهن. (انگشت شست)

+ **به رانی:** به سه ره له یه که دانی که ل و

چه یواناتی دیکه؛ کشانه وه دواوه بو خو به

یه کدادان. (ها ره می گو و دوو قرانی، لیک

ده کشانو به رانی) (فولکلور). (شاخ به شاخ)

به رانی خودادان: (ب) په شیمان بوون و داخ و

حه سره ت ده رپرین بو له دهس چوو به ده ست

به سه ره راندا دان. (کنایه می اظهار تأسف و

بادست به زانو کوبیدن)

به رانان: [ناوی بک] پار پزه؛ چاودیر. (محافظ)

به راوه بهر: [ناوی بک] ریبه ره؛ به ریوه بهر.

(مدیر)

به‌راوهرد: (۱) هه‌سه‌نگاندن له‌گوتره. (برآورد)
(۲) هاتنه‌دی؛ ئاواته‌که‌م به‌راوهرد بوو.
(رسیدن به‌آرزو) (۳) به‌راوهردن؛ ده‌رهینان؛
ریشه‌ش به‌راوهرد؛ ریشه‌ی ده‌رهینا. (درآوردن)
به‌راویژ: [ناوی‌بک] به‌رهاویژ؛ به‌رفرپ‌یده‌ر؛
ئاژله‌ی‌که‌ به‌رده‌خا. (بچه‌انداز)

به‌راویژ: [ئاوه‌لئاو] خاوه‌ن راویژ؛ به‌ته‌گبیر. (با
تدبیر)
به‌راویژتن: [چاوه‌گه‌ت] به‌رخستن؛

له‌بارچوون؛ به‌رهاویژتن. (بچه‌انداختن و
سقط شدن)
به‌راویژتوو: له‌بارچوو؛ به‌رهاویژتوو؛ به-
رخستوو. (بچه‌انداخته)

به‌راویلکه: [ناو] به‌رگاییلکه؛ به‌رگاییله؛
جوړیک چۆله‌که‌یه‌که‌کاتی‌شیو برینی زه‌وی
له‌نزیکی‌جوتیار کرم له‌زه‌وینی‌تازه‌شیو برپاو
هه‌لده‌گری و ده‌ی چنیته‌وه. (اسم
پرنده‌ایست)

به‌راهک: به‌راهی؛ به‌رای. (دیدگاه)
به‌رای: (۱) په‌ژراندن و فتوا دان؛ دل‌م-
قه‌بوول‌ناکا؛ دل‌م‌به‌رای نادا. (قلبا" قبول کردن)
(۲) سه‌رده‌لیل؛ سه‌ر کاروان؛ پیشه‌نگی کاروان؛
پیشه‌وه‌ی رانه‌مه‌ر؛ به‌رفراوانی. (پیشرو
کاروان؛ وسعت) (۳) قوچه‌قانی؛ به‌رده‌هاویژک؛
به‌ره‌قانی؛ به‌ره‌قان. (فلاخن)

به‌راییل: <به‌رای. ۲۰۱.
به‌ربات: [ئاوه‌لئاو] به‌رباد. (برباد)
به‌رباد بوون: [چاوه‌گه‌ت] آه‌فر و توونا بوون؛
له‌ناو چوون؛ به‌فیر و چوون (بربادرفتن)

به‌رچاف: له‌به‌رچاو؛ دیار؛ به‌رچاو؛
خویا. (جلوچشم)
+ به‌ربار: (۱) به‌رپرس. (مسئول) (۲) گوی‌له-
مست. (گوش‌بفرمان) **به‌رباران:** (۱) له
ژیرباران دا. (زیر باران) (۲) چه‌تر؛ سه‌یوان.
(چتر)

به‌رباری: [(۱) به‌رپرسی. (مسئول) (۲) گوی-
رایه‌لی؛ گوی‌له‌مستی. (شناو)

به‌ربای‌گویی‌که‌وتن: [چاوه‌گه‌ت]
سووسه‌کردنی ده‌نگوباسی؛ هه‌ست-
کردن. (حس کردن؛ باد به‌گوش رساندن)
به‌ربایی: ئاشک‌رابوون؛ خه‌به‌ری‌پوداویک‌که
بلاو بیته‌وه. (برملا)

به‌رچاف: [ناو] سه‌رکار؛ (ئه‌میندار) (۱) ئه‌و
که‌سه‌راده‌ی مافی‌ئاغا، یا ده‌ولت له‌مالی
کاسب و په‌نجبه‌ران دیاری ده‌کا. (ممیز) (۲)
دیار؛ خویا. (پیدا) (۳) گرینگ؛ له‌به‌رچاو.
(چشمگیر)

به‌ربچان: ئه‌وه‌ی که‌ره‌فتار و ئاکاری له‌خه
لک‌نه‌چی. (آنورمال؛ دارای رفتار غیرعادی)
به‌ربخوار: (۱) سه‌ره‌و ژیر؛ روو به‌خواره‌وه.
(سراشیب؛ روبه‌پایین)

+ به‌رپر: [ئاوه‌لئاو+ناو] (۱) به‌ربه‌ند؛ به‌رلی-
برپنه‌وه. (سد؛ مانع) (۲) به‌رانپر دانه‌وه،
پیشکه‌وتن و ده‌ور دانه‌وه له‌رپگادا.
(دورزدن) (۳) که‌سیک‌که‌به‌رانپر ده‌داته‌وه یا
پیش به‌کاریان که‌سیک‌ده‌گری. (حالت
پیشی گرفتن) (۴)

هه‌ر شت که‌به‌رد ده‌پریت؛ که‌سیک‌که‌به‌رد
ده‌پریته‌وه. (سنگ بر)

به برینه وه: [چاوگه، ت] پیش پیگرتن؛ نه هیشتن و ئیجازه نه دان؛ به رهه لست دانان له بهر ریډا. (جلوگیری)

به برژوور: سه ره و ژوور. (سربالا)

به برژیر: (۱) بهرده به ژاردن له دانه ویله و زهوی؛ نیسکه که به برژیر بکه. (سنگ- جدا کردن) (۲) [ناو، ت] به برژیر؛ به ره و خوار؛ سه ره و خوار. (سراشیب) (۳) به رد هه لژیر. (کسی که سنگ جدا می کند)

به رسک: [ناو] ئه گریجه؛ قژی لاسه ر. (گیس طرفین صورت)

به ربلاو: [ئاوه لئاو] پیش ئاواله؛ پان و به رین؛ به- رنه گیراو. (وسیع)

به ربور: که سیک که تووشی گیچه لی بووه و لی رزگار ناییت. (گرفتار مخمسه لا علاج)

به ربوار: [ناو، ت] (۱) به ربوارد؛ سالی قسربوونی ئازل. (یکسال نازی) (۲) به ربوار؛ له سه رپی؛ له سه ربوار و به ره گه. (گذرگاه)

به ربووز: [ناو] چوغه؛ چوخه؛ له بووزو و چی کراو. (لباسی از شال دستباف محلی)

به ربووق: [ئاوه لئاو] ژنی به دکار و خوفروش؛ جنه؛ جوننه. (جنده)

به ربوو کانه: خه لاتی زاوا بو شایگیپر له کاتی گه یشتنی بووک دا. (خلعت داماد به مطرب)

به ربوونه وه: [چاوگه، ت] (۱) دیسان به ربوون؛ (دوباره ها شدن) (۲) که وتنه خوار؛ خلار بوونه وه له سه ره وه. (افتادن) (۳) ئاور به ربوونه- وه. (سرایت)

به ربه ت: [ناو] ئامراز یکی موسیقایه؛ عوود. (بربط؛ عود)

+ به ربه پ: [ناو] قه و میکی دوا که وتوو له شارسانیه ت له باکووری ئه فریقا. (ب) وه حشی و بی قه ره ننگ. (بربر)

به ربه روژگ: [ناو، ت] به ربه روچکه؛ شوینی- به رهه تاو؛ خوژگر. (روبه آفتاب)

به ربه روو: [ناو] بهر به روک. (بقه)

به ربه ره لا: [ئاوه لئاو] پیش نه گیراو؛ به رئاواله. (ب) بی خاوهن. (آزاد، بیمانع)

به ربه ری: [ناو] (۱) دوژمنایه تی. (دشمنی) (۲) چاولیکه ری. (هم چشمی)

به ربه ری: [ناو] جو ری کولی ره ی دریژ و قهوی. (نان بربری)

به ربه زه: تالان کردنی مالی دوژمنان. (غارت مال دشمنان)

به ربه سه ر: به ربه ژوور قه؛ به ره و بان؛ سه ره و ژوور. (روبه بالا)

به ربه سکردن: [چاوگه، ت] (۱) پیشگرتن؛ به ربه ست کردن. (مانع شدن) (۲)

هه لکیشانی بهن له زاخاودا بو مانه وه و به رده وامی ره ننگ. (نخ را در مواد فرو کردن برای دوام رنگ)

به ربه گوار: [ناو] ئاژه لیک که گوشتیکی زیادیی وه ک گولنیگ له بهر ملی دایه. (گوسفندی که گردنش گوشتی گوشواره مانند دارد)

به ربه لا کردن: [چاوگه، ت] به لاگیر کردن؛ به قوربان کردن. (قربان و صدقه رفتن)

به ربه نند: [ناو، ت] (۱) سه د؛ به نداو؛ له مپهر؛ ئاوبه نند؛ (سد) (۲) ژیرچه نه؛ خشی ژیر

چه ناکه می ژنان. (زیور زانه)

به ربه نه پیوان: پویته پیته دان؛ بایه خ پیته دان؛

به چ نه گرتن. (اهمیت ندادن)

به ربه هه ف: [به نند + ئاوه لئاو] به رانبه ر؛
رووبه پروو. (روبرو)

به ربه یار: [ناو] بووره؛ وه ک چاندنی گهنم له
زهویی نه کیلراودا. (زمین شخم نشده)

به ربیر: [ناو] اشوان. (چوپان)

به ربیز: (۱) [ناو] پیش وتار و سه ره کی؛
(دییاجه) (۲) [ئاوه لئاو] زور بلی؛ فره ویژ؛ چهنه
دریژ؛ دریژ دادر؛ پرپیژ. (پر حرف) (۳) [ناوی -
بک] مزگینی دهر؛ موژده هینهر. (مژده آور.)

به ربیست: سه ره تای لاوی؛ ته مهن له بیست
سال که متر. له هاوتای (تین ئیجیر) ی
ئینگلیزی وه رگیراوه. (کمتز از بیست سالگی)
به ربینده: [ناو] به ربین؛ بهن که له وه. (نخ چنبر
گاو)

به ربابوون: [چاوه گهت] پروو دان؛ قهومان؛
دروست بوون؛ ساز بوون. (شه پ به ربابوو؛ شه پ
هه لسا؛ شه ره لایسا. (برپا شدن)

به رپال: [ناو] قه دیال؛ داوینی کیو. (دامنه ی کوه)
به رپان: [ئاوه لئاو] به رین؛ دووبه ر؛ قوماشی که
به ری زور بان بیت. (برپهن)

به ریشت: [ناو] کورتانی سه ر پستی کول
هه لگر. (پالان حمالی)

به رپرسیه تی: حاله تی دهر وه ست بوون. (ب)
رهوتی سه رو کایه تی. (حالت مسئولیت)

به رپشین: [چاوه گهت] به رپشین؛ توو چاندن؛
توو وه شانندن. توف هاوینتا په ریزی. (تخم
پاشی)

به ریوژ: به رلووت؛ به رانبه ر؛ به رده م. (در برابر؛
جلو دماغ)

به رپه رچ دانه وه: [چاوه گهت] (۱) قسه لی پین و
جواب دانه وه. (صحبت قطع کردن) (۲)
به رانرپدانه وه. (راه سد کردن)

به رپیش کرن: [چاوه گهت] پیشکه شکردن.
(پیشکش کردن)

به ربین: [ناو] پاشقول؛ پی وه به ر پی دان.
(لنگ)

به ربیوار: [ئاوه لئاو] گوم؛ نادیار؛ بزر. (گم)

به رتا به رتا: [ناوت] گه نه تا؛ سووکه ته ب و
له رزی پیش نو به تی. (پیش تب)

به رتاسه: [ئاوه لئاو] به تاسه؛ ئاره زوودار.
(آرزومند)

به رتاشت: [ناوت] به رچاشت؛ به رتیشت؛
به رچا؛ به رقه نده؛ نانی به یانی؛ به رقلیان؛
ناشتایی. (صبحانه)

به رتر: [به نند] پیشتر؛ له مه وه به ر؛ به ر له ئیستا.
(قبلاً؛ پیشتر)

به رتل: [ناو] امته؛ میته؛ میچکه؛ هه رشت که
له هه لمتیندا داده کری بو یاری میشین.
(نشانه برای تیله بازی)

به رته ر: [به نند] به رتر؛ پیشتر؛ له مه وه به ر. (قبلاً)
به رته سک: [ئاوه لئاو] که م پانایی؛ به رته ننگ -
؛ کولانی به رته سک؛ باریک؛ قوماشی

به رته سک؛ که م به ر. (کم عرض)
به رته ق: بارته قا؛ به قه د؛ هینده ی؛ ئه ونده ی.
(اینقدر)

به رته لان: (۱) (به ر تاشه به ردان، ته ل؛
به رزایی). به ر واتا؛ (سا، ژیر، بن، پال؛ په نا).
په نای به رد. (سایه؛ پناه سنگ) (۲) به ر
په وه زی به رز؛ به ر به ردی قیت و قووچی

سهر کيوان. (پای دیواره ی سنگی)

به رته نگ: [ئاوه لئاو] ۱) ته سک؛ به رته سک؛ کولانی به رته نگ؛ کولانی باریک. (تنگ)
۲) [ناو] به رته نگه؛ قایشی ژیرسینگی و لاخ کاتیک که زین ده کریت. (تنگه زین)
به رته ونانه: [ناو] گورانی تایبهت له کاتی تهون کردندا. (آواز مخصوص فرش بافتن)

به رتیل خواردن: [چاوه، ت] ریشوهت وهر گرتن. (رشوه گرفتن)
به رتیل خور: [ناو، بک] وهلیقه ته خور؛ ریشوهت خور. (مرتشی)
به رتیل کردن: [چاوه، ت] [ب] پاره و مال لی- کیشانهوه؛ موفته خوری و له سه رسکی که سیک له وه پان. (سر کیسه کردن)
به رجا: [به ند] بیجگه له؛ جگه؛ جگه له؛ با بمینی. (بجز؛ بماند)

+ **به رجل:** [ئاوه لئاو] به رچاوت ته نگ. (تنگ نظر)
به رجاننه کی: [ناو] جولانی؛ هه لورتک. (تابیازی)

به رچلیتی: به رچاوت ته نگ؛ رژدی؛ چکووسی. (تنگ نظری)

به رجه سته: [ئاوه لئاو] ۱) هه لکه وته؛ مومتاز. ۲) قوت؛ به رز؛ زوپ. (برجسته)

به رجه وه نگ: [ناو] به رجه وهن؛ روانگه؛ دیمهن؛ به رچاوه. (منظره)

به رچی: [به ند] به رچی؛ به رجا؛ بیجگه له؛ جگه له؛ بابوهستی. (بماند؛ بجز)

به رچیس: [ناو] ناوی ئه ستیره ی موشته ری. (ستاره مشتری)

به رچینک: [ناو] به رچیغ؛ ئه ستونده کی چیغی - مهرو مالت. (دیرک چادر)
به رچاوه تاریک بوون: [چاوه، ت] ۱) (ب) زور تووره بوون و ناگا له خو پان له تووره یی دا. (خیلی عصبانی شدن) ۲) هیچ نه دیتن له بهر بیستنی خه بهری ناخوش و دلته زین. (جلو چشم تاریک شدن)

به رچاوتیر: [ئاوه لئاو] دل ئاوا؛ دهست و دل باز؛ دژی چکوس. (مستغنی)
به رچاوتیری: [ناو، به ره می چاوه] دل فراوانی؛ دل ئاوا یی. (استغنا)

به رچاوه و دم کهوتن: (ب) به چاوی پیسه وه - بوون؛ پیکران به چاوی پیس. (چشم زخم خوردن)

به رچچاک: [ناو] تریان؛ به رچنوک؛ به رچن؛ به رچنه؛ قه رتاله ی میوه چنن. (سبد میوه چیدن)

به رچو: کاریکی دژوار که هه موو کهس بو ی نه کری. (کارسختی که از همه بر نیاید)

به رچوک نان: [چاوه، ت] ژیرچوک نان؛ زهوت کردن؛ داگیر کردن. (غضب کردن)

به رچوله مه: [ناو] به رچیله؛ پیستی شو ره وه بووی ژیر ملی گا. (پوست زیر گردن گاو)

+ **به رچه پ:** [ئاوه لئاو + ناو، ت] میمل؛ دژ. (آفت)

+ **به رچه ق:** [ناو] دهسته خنجیر و شمشیر؛ مشتووک. (دسته خنجر و شمشیر)

به رچه نگ: به رده ست. (جلو دست)

به رچیت: کپه رده؛ په رده ی جیا کردنه وه ی خانوو یان ره شمال که پیوان له ژنان

جیاده کاتوهه. (حائل؛ پرده میان چادر)

به‌چیچک: [ناو]نژگه‌ره. (سکسکه)

به‌حوزور: [به‌ند] له‌به‌ران‌به‌ر و له‌خزمه‌تا؛ له‌خزمه‌ت دا؛ له‌حوزوردا؛ له‌پروبه‌روودا. (درحضور)

به‌رحه‌ق: [ئاوه‌لناو] حه‌ق‌به‌ده‌ست؛ حه‌قدار؛ له‌سه‌رحه‌ق؛ حه‌ق؛ راست. (برحق)

به‌رحه‌لینگ: [ناو]بوته؛ بوته‌ی به‌ردین؛ ده‌فری تاوندنه‌وی کانزا. (بوته)

به‌رخ‌ناهو: [ناو]کار مامز. (بره‌آهو)

به‌رخدان: [ناو]پزدان، منال‌دانی مه‌ر. (رحم-گوسفند)

به‌رخستن: [چاوه‌گه‌ت] (۱) وه‌پیش‌خستن بو‌ریز لیگرتن. (جلو انداختن) (۲) نان‌خستنه به‌سه‌گ. (نان‌پرت کردن جلو سگ) (۳) به‌رهاویشتنی تولدار. (بچه‌انداختن)

به‌رخستن: [ناو] نه‌خوشینی به‌رخستن، تایبه‌تی ئازاله‌که بو‌ئینسانیش گیروی‌هه‌یه به‌ناوی (یاوی مالت)؛ ناوی عیلمیه‌که‌ی (پرو سلوز)ه. (تب مالت)

به‌رخ‌خنکینه: [ناو]گیاییکی (نووسه‌ک و چه‌سپانه) له‌می‌رگ‌دا ده‌پروی. (نوعی گیاه‌چسپناک)

به‌رخوار: [ئاوه‌لناو] پیش‌چه‌وت؛ زه‌وی-لاره‌ولار و نارپیک؛ قوماشی‌که لار بی‌پ‌دری. (کج)

به‌رخواردن: (۱) تووش‌بوون؛ گه‌یشتنه‌یه‌ک. (بهم‌رسیدن) (۲) گران‌هاتن؛ پی‌م‌به‌ری خواردا (برخوردن) (۳) به‌رخواردن؛ له‌سه‌مه‌ر و (به‌ر) خواردن. (از به‌ره‌خوردن)

به‌رخوه‌دان: سرنج‌دان؛ تماشا‌کردن؛ پروو

تی‌کردن؛ به‌راخوه‌دان. (نظر کردن)

به‌رخوه: به‌رخور؛ (۱) که‌لک؛ سوود؛ مفا. (مفید) (۲) له‌سه‌مه‌رخور؛ به‌ره‌م‌خور. داهات‌خور. (از به‌ره‌خور) (۳) گران‌هاتن؛ قسه‌یا هه‌ر شت که ده‌بیته‌هو‌ی سو‌کایه‌تی و ته‌وهین (برخواردن). (برخوردن) (۴) به‌ر پروژ. (رو به‌آفتاب)

به‌رخه‌به‌ران: [ناو،ت] کاو‌رپ‌به‌ران؛ کاوری نی‌ر. (بره‌نر)

به‌رخه‌فج: موته‌که؛ به‌رخه‌فج؛ سه‌نگ

سوار بوون له‌خه‌ودا. (کابووس)

به‌رخه‌که‌م: (۱) به‌رخه‌که‌ی من. (۲) شو به‌اندنی مندا‌ل یا کیژوله‌به‌به‌رخ. (هه‌ی لاره‌لاوه به‌رخه‌که‌م لاره). فولکلور. (بره‌کوچک) **به‌رخه‌له‌وان:** [ناو،ت] شوانی به‌رخه‌ل. (چوپان-بره)

به‌رخه‌می: [ناو،ت] وه‌ره‌ما؛ به‌رخه‌می. (بره‌ماده)

به‌رخه‌نی‌ر: [ناو،ت] وه‌ره‌نی‌ر؛ به‌رخه‌به‌ران. (بره‌نر)

به‌رخه‌ساوا: [ناو،ت] ته‌ملک؛ به‌رخه‌تازه‌زاو. (بره‌نوزاد)

به‌رداسی: [ناو] ده‌غلیک‌کاتی دروینه‌ی هاتیی‌ت. (مزرعه‌غلات رسیده‌برای درو)

به‌رداس نه‌که‌وتن: ده‌غلی‌که‌م بال‌ا که به‌داس نه‌دروینه‌وهه. (دم‌داس نیافتادن)

+ به‌ردان: (۱) وه‌ختی ده‌ست لی‌ک به‌ردان و جیا بوونه‌وه. (جدا شدن) (۲) ئازاد کردن. (رها کردن) (۳) به‌ر دان؛ سه‌مه‌ر و فایده‌دان. (به‌ره)

دادن(۴) وه بهر دان؛ داره که ی بهرده؛
 وه بهرده با نه که ویّت. (حایل کردن) (۵) وه-
 بهردان؛ کردن به ژیرسه یاره وه. (زیر گرفتن)
بهردانک: بهردامین؛ دانگ؛ دانک؛ دامین،
 خواروو؛ دانگی چیا؛ داوینّی چیا. (دامنه)
+ بهردانه وه: [چاوه،ت] (۱) با له کونیکه وه
 به تالّ کردن؛ بای ته گه ری سه یاره که ی
 بهرداوه. (خالی کردن) (۲) خلار کرده وه ی له
 سهر بوّ خوار؛ توپه که ی بهرداوه: خلاری
 کرده وه؛ که وتنه خوار؛ بهر یوونه وه؛ ئاوله شیله-
 گه داخستن وه بهردانه وه. (پائین
 انداختن) (۳) یون بهردانه وه؛ بلاو کرده وه .
 (پخش کردن)
بهرداوه تی: [ناو] گورانی داوه ت. (آواز عروسی)
بهردایی: [ناو] (۱) بهرده لّان؛
 پرله بهرد. (سنگلاخ) (۲) بهر بووگ؛ رها بوو؛
 بهر ه لّابووگ؛ بهردراو؛ ویلّ کراو. (رهاشده)
بهرد باران: [ناو] بهرد به سهردا باراندن؛
 سهنگه سار؛ چه شنیّ سزای شه رعیه.
 (سنگسار)
+ بهرد بر: [ئاوه لّناو+ ناو] (۱) هه ر شت توانای
 برینی بهردی هه بیّت. (۲) که ره سته ی
 بهرد برین. (۳) که سیّک که کاری بهرد برینه.
 (سنگ بر)
بهرد بری: (۱) [ناو] کاری بهرد برین و بهرد بر.
 (۲) توانایی برینی بهرد. (۳) کارخانه ی
 برینی بهرد (۴) مه ته و که ره سته ی بهرد بری؛
 مه ته ی بهرد برین. (سنگ بری)
بهرد بژیر: (۱) ئه ونیسکه بهرد بژیر که؛
 بهرده که ی جیا که وه. (جدا کردن سنگ)

(۲) زهویه که ی بهرد بژیر کرده و پاکی
 کرده ته وه له بهرد. (چیدن سنگ زمین) (۳)
 کاری بهرد بژیر کردن. (کار جدا کردن سنگ)
بهرد بهردانی: [ناو] (۱) قه مچین؛ بازه لّین.
 (بازی با سنگ؛ یک قول دو قول)
(۲) بهرد به سهر بهرده وه بهند نه بوون:
 هیچ به سهر هه چه وه نه مان. (ب) ویرانبوون؛
 کاول بوون. (سنگ روی سنگ بند نبودن)
بهرد تاواندنه وه: (ب) که سیّک توانای خواردنی
 هه موو خوراکیکی بیّت و گرفتی پی نه کا.
 (سنگ هضم کردن)
بهرد خستنه بهریا: چه ت خستنه کاری؛ به-
 رگری له ئه نجامی کاری؛ به ره ه لّست
 دروست کردن بوّ ئه نجامی کاریک. (سنگ
 جلو پا انداختن)
بهردر: [ناو] جل و بهر گیّک که بوّ پیشگیری
 له درانی لیباسی چاک له بهرده کریت؛ جل و
 بهر گی کار. (لباس کار)
بهرد ریژ: [ناو] سهنگ فه رش؛ داپوشینی زهوی
 یا شه قام به بهرد؛ بانوان. (سنگ فرش)
بهرد ریژ کردن: [چاوه،ت] جیگاییک به بهرد
 داپوشین وه ک سهنگ فه رش. (سنگ فرش
 کردن)
بهردشکین: [ئاوه لّناو+ ناوی بک] (۱) پیک یا
 هه ر شت که بهرد بشکینی. (۲) که سیّک که
 بهرد ده شکینی. (۳) (ب) که سیّک که بهرد
 ریّک ده کات بوّ کاری ساختومان سازی.
 (سنگ شکن)
بهرد کرده ئاو: (ب) رّوحم و بهزه بی راکیشان
 به لای خودا. (کنایی، رحم و شفقت کسی را

برانگیختن

بهرد کولاندن: [چاوگه،ت] [ب] کاری بی سوود و موفا کردن. (کنایی، کار بیهوده)

+ بهردل: تیکه بیکم له و بیسکویته خوارد بهردلی گرتم؛ له ئیشتیا که وتم. (رفع گرسنگی)

بهردلک: [ئاوه لئاو] ئو فلاز؛ نازه نین؛ خوشه- ویست. (محبوب)

بهرد له ئه ژنو دان: [چاوگه،ت] [ب] په شیمانی له کار و کردهوه. (سنگ به زانو زدن)

بهرد له سهردانان: [چاوگه،ت] [ب] دیزه به درخونه؛ شاردنه وه و له بیر بردنه وه و باس نه کردنی مه به ستیک. (سرپوش گذاشتن)

بهرد لیبارین: [چاوگه،ت] [ب] تووشی به لئا و موسییه ت بوون؛ بهردباران بوون؛ (کی ته فره ی داوی بهردی لیباری) (فولکلور).

(دچار مصیبت شدن سنگسار شدن)

بهردوش: (۱) ته کان دان. هه ژاندن. (تکان دادن) (۲) به رهه لینه. (پیشبند)

بهردو لاقی: [ناو] هه واو بهسته بیکه، ژنان له بهر خویانه وه، له کاتی خوری پستن و رایه خ چیکردندا ده یلین؛ به شیوه ی بهرته ونانه. (آهنگی است)

+ بهردو لیان: [ناو] بهر ئاوی که له دو لیانی ئاشه وه دیت و له ژیر په ره ی ئاشه وه ده رژ- یته ده ره وه. (آبیکه از آسیاب بیرون میر یزد)

بهردوئه سی: [ناو،ت] ئهستی و بهرد بهردوچه خماخ. (قطعه آهن و سنگ آتش زنه)

بهردوو: [ناو،ت] بهر دووگ؛ شوینی بی

مووی ژیر دووگ. (زیر دنبه)

بهردووگ: [ناو،ت] ئه و جیگا له دووگ که به رانی مه ره وه دنوو سی ت و مووی نییه. (جای بی موی دنبه)

بهرده: (۱) ئه و تا پو بهرده، ئاسن نییه؛ (سنگ است) (۲) شو بهاندن به بهرد؛ په ره ده لی ی بهرده. (مانند سنگ است) (۳) په های که؛

به ریده. (ده پرو به رو کم بهرده). (رها کردن)

(۴) بیده ده می؛ وه به ریده؛ چاره که شیو که بووره یشی بهرده واتا وه به ریده. (اضافه کن)

(۵) داره که بهری زوره کوله که ی بهرده، کوله که ی وه بهرده؛ (حایل کردن) (۶) کویله؛

خولام. (برده)

بهرده ئاش: [ناو،ت] بهرد ئاسیاو؛ بهردی کی سهخت و په ره و (سیلیسیه) ده ی تاشن و ده-

یکه ن به هاره بو هارینی دانه ویله؛ هاره ی ئاش. (سنگ آسیاب)

بهرده بیل: [ناو] مه ری سی ساله. (گوسفندسه- ساله)

بهرده خوی: [ناو] (۱) بهردیکه پان که خوی ده که ن به سه ریدا بو ئا ژال. (سنگ نمک

پاشیدن برای حیوانات) (۲) بهردی خویلین؛ بهردی خوی که له (سو دیوم و کولور) چی

بووه؛ خوی مه عده ن (کانگا) که وه ک بهرد وایه. (سنگ نمک)

بهرده خوین: بهردی خوین؛ [ناو] جوریک

بهرده. (حجرالدم، سنگ خون)

بهرده رکانه: [ناو] پاره بیک که له زاوا وه رده گیری تا درگای مالی بووکی لی بکه

نه وه. (پول گرفتن از داماد جلو خانه عروس).

به‌رده زوورک: [ناو] به‌رده زووره؛ به‌رده زبره؛ به‌ردیکه له هه‌سان زبرتره بو تیژکردنی ده‌مه تیخ. (سنگ خارا)

به‌رده سپیله: [ناو] به‌رده چه‌رمه‌له. (سنگ سفید)

به‌رده ستک: [ناو] دسته که وشه؛ ده‌سته ندوو؛ ده‌سته مشته؛ جیگای ده‌ست پیوه‌گرتن له سه‌رباسکیش له شیو برپین‌دا. (جای دست گرفتن در خیش)

به‌رده سماته: [ناو] به‌رده ماته؛ به‌ردی چه‌ه‌ندم؛ هه‌سان؛ به‌ردی تیخ تیژکردن. (فسان)

به‌رده سمباده: [ناو] به‌رده چخماخ که به قالب و چه‌سب ده‌بیته ته‌خته به‌ردیکی ناسک و به‌جه‌غر ده‌پرنه‌وه بو سه‌ر مه‌کینه‌ی سومباده بو ساوینی کانزا و شتی دی. (سنگ سمباده)

به‌رده سووری: تیره‌بیکی کوردن له ئیران، له مه‌حالی به‌رده سوور. (اسم طایفه‌ایست)

به‌رده سه‌بر: [ناو] به‌ردیکی نه‌فسانه‌یی که قسه‌ی بو ده‌گیرنه‌وه هه‌تا ده‌قه‌لشی. (سنگ صبور)

به‌رده فرکی: [ناو] (۱) به‌ردخستن بو‌نیشانه یان بو‌یه‌کترین؛ به‌رد هاویشتنی زور. (به‌هم سنگ اندازی کردن) (۲) به‌رد فرپیدانی له سه‌ریه‌ک. (سنگ اندازی پیایی)

به‌رده فروشی: [ناو] به‌ره‌می چاو‌گه [کاری فروشتنی کوپله. (برده‌فروشی)

به‌رده ف: [ناو] ده‌م‌پاست؛ نوینه‌ر؛ قسه‌زان. (سخنگو؛ نماینده)

+به‌رده فک: (۱) هاوده‌م؛ هاواراز. (همدم) (۲) مونه؛ مودنه؛ ده‌منه. (چوب سیگار) (۳) له‌لایه-ن که سیکی تروه ئاخفتن و دووان. (سخنگو بجای کسی) (۴) سه‌ربار؛ موزاحیم. (مزاحم)

به‌رده فکر: [ناو] قلیاندار. (قلیاندار)

به‌رده قسل: [ناو]، به‌ردیک که له ناو ئاوری به‌تین‌دا ده‌بیته قسل؛ به‌رده ئاهه‌ک. (سنگ آهک)

به‌رده کوله‌که: [ناو]، به‌ردی پانی ژیر کوله‌که؛ به‌ردی ژیر ویستوون. (سنگ زیر ستون)

به‌رده گونجه: [ناو]، به‌ردیکی کونه ده‌یکه‌نه گونجه‌ی حه‌وز و ئه‌ستیر. (سنگ آبرفت)

به‌رده گیچ: [ناو]، به‌ردی که به‌گه‌رما پیدان له کووره‌دا ده‌بیته گه‌چ (گیچ). (سنگ گچ)

به‌رده مانگ: [ناو] جو‌ریک به‌ردی به‌نرخه. (سنگ قمر. حجر القمر)

به‌رده مور: [ناو] خشتیکی چکولانه‌یه که له مه‌زه‌به‌بی شیعه‌دا وا ره‌سمه بو موباره‌کی له سو‌جده‌ی نو‌یژدا نیوچاوان ده‌نینه‌سه‌ری. (مهر نماز)

به‌رده مووکه: [ناو] ده‌مامک؛ نیقاب؛ ده‌موکانه؛ ده‌مکانه؛ دم و لووت پیچ. (صورتک، نقاب)

به‌رده مه‌ر مه‌ر: [ناو] (۱) به‌ردیکی جوان و ره‌نگا وره‌نگ بو نو‌مای بینا به‌که‌لک‌دی. (۲)

به‌ردی که هه‌لماتی لی‌چی ده‌که‌ن. (سنگ مرمر)

به‌رده‌نگ: [ناو] به‌ر بیسه‌ر؛ گو‌یگر. (مخاطب)

به‌رده‌نما: [ناو] به‌رده‌نو‌یژ. (سنگ نماز)

به‌رده‌نووس: [ناو] (۱) له‌وحی به‌ردین.
 (۲) نوسراوه‌ی سه‌ربه‌رد. (سنگ نوشته)
به‌رده‌وام: [به‌ند] بیپرانه‌وه؛ همه‌میشه؛ دایم؛
 بیپرانه‌وه. (مدام)
به‌رده‌لکهن: [ناوی‌بک] که‌سیک که له‌کان
 (مه‌عه‌ن) به‌رد هه‌لده‌کنی؛ به‌رده‌لقهن.
**کسی که‌کارش در آوردن سنگ از کان
 است)**
به‌رده‌یی: [به‌ره‌می‌چا‌و‌گه] حاله‌تی
 به‌رده‌بوون؛ کوپله‌تی؛ خولامی. (بردگی)
به‌ردی‌پا: [ناو] سه‌نگی‌پا؛ به‌ردی‌کی
 (سیلیسیه) ره‌ش و ناو کفه‌له بو شور‌دنی ژیر
 پی به‌کاری دینن له گه‌رماودا. (سنگ‌پا)
به‌ردی‌ترازو: [ناو] سه‌نگی‌ترازو؛ به‌ردی‌ثایه‌ره
 بو کیشان. (سنگ ترازو)
به‌ردی‌چه‌خماخ: [ناو] به‌ردی‌کی ره‌قه له
 جنسی سیلیس که له یه‌ک بدرین‌ئاوریان
 لیده‌بیته‌وه و بو چیکردنی کاغه‌زه‌رداخ
 که‌لکی‌لی‌وه‌رده‌گرن؛ به‌رده‌سی. (سنگ
 چخماخ)
به‌ردی‌سارد و گه‌رم وه‌به‌ر پی‌هاتن: (ب)
 تووشی به‌لا و موسیبه‌ت هاتن؛ (کنایی، دچار
 مصیبت و بلا شدن)
به‌ردی‌سه‌رمه‌لو: کاتی‌گیا و درک و دال
 دووروا ده‌یکه‌نه مه‌لو و به‌ردی‌کی له‌سه‌ر
 داده‌نین که با نه‌ییا؛ (ب) ئامازه‌یه بو به‌لینی
 سه‌رزاره‌کی؛ به‌وه‌ره‌اره ده‌لین که
 خوازینییکی سه‌رزاره‌کی له‌کچی‌بکری
 وجوابی ئه‌رینییکی سه‌رزاره‌کی وه‌رگیراییت.
 (پیمان معامله‌نام‌محکم و آبکی)

به‌ردی‌قه‌بر: [ناو] (۱) به‌ردی‌ک که له‌سه‌ر
 گوریچه‌ی قه‌بر داده‌نری‌ت؛ به‌ردی-
 ئه‌لحه‌د. (سنگ‌الحد) (۲) کیل. (سنگ-
 گور) **به‌ردی‌کفته:** [ناو] له‌پا بوور‌دوودا به‌ردی
 بوو که‌گوشتیان له‌سه‌ر ده‌کوتا بو که‌بابی
 لوول و کفته. (سنگ گوشت کوب)
به‌ردی‌کومری: [ناو] به‌ردی‌په‌ژی؛
 سه‌نگه‌زوخال؛ (کومور): تورکیه. (ذغال سنگ)
به‌ردی‌گور‌چیله: [ناو] به‌ردی‌ که له‌ناو
 گور‌چیله‌دا چیده‌بیت و ئیم‌پوژه به‌تیشکی
 له‌یزیر چاره‌سه‌ری ده‌کهن. (سنگ کلیه)
به‌ردی‌گیچ: [ناو] به‌رده‌گه‌چ؛ به‌ردی‌ک که له
 ناو کووره‌ی گه‌رمدا دا ده‌بیته‌گه‌چ. (سنگ
 گچ)
به‌ردی‌لک: [ئاوه‌لناو] هاوونخ؛ هاوتا؛ هاوشان.
 (هم‌شان)
به‌ردی‌لی: [ناو] (۱) ژن به‌ژن. (زن درمقابل
 زن) (۲) گور‌پینه‌وه‌ی شت به‌شت. (معامله‌ی
 تهاتری)
به‌ردی‌مه‌حه‌ک: [ناو] به‌ردی‌کی ره‌ق و ره‌شه
 که له تیزاودا ناتووبته‌وه و بو دیاری کردنی
 راده‌ی زی‌پی خالیس له‌لیره یا شتی زی‌پین‌دا
 به‌کاردی. (سنگ محک)
به‌ردی‌مه‌سانه: [ناو] به‌ردی‌ک که له‌به‌ر
 میزه‌لدان‌دا دروست‌ده‌بیت و زور به‌ئیش و
 ئازاره، جار‌جار ده‌خزی و له‌گه‌ل میزدا
 دیته‌ده‌ر و جاریش هه‌یه که به‌ده‌رمان یا
 نه‌شته‌رکاری یا تیشکی له‌یزیر مالیجه‌ده‌بیت.
 (سنگ مثانه)
به‌ر‌پادان: (۱) [چا‌و‌گه، ت] به‌ر پیش‌مالین یا

پاک کردنه‌وه به گسک یا به بیل رادان. (جلو جاروب کردن) (۲) کایه و یاری. (بازی کردن) (۳) دۆراندن له کایه‌دا. (باختن)

به‌رزه‌تختن: وه‌گیرختن. (گیر آوردن)

+ به‌رزه‌خوڤ: [ئاوه‌لئاو] ولاغی^۷ که به ئالفی خوڤ فیڤ بووییت و ئالفی ناخوڤ نه‌خوات. (ب) ئینسانی به‌فیز. (اسب و استری که عادت به علف خوش خوراک گرفته؛ متکبر)

+ به‌رزان: (۱) به‌رزه‌کان؛ (بلندیها) (۲) بارزان؛ مه‌لئه‌ندیکه له به‌ین زیبار و ره‌واندزدا که عه‌شیره‌ی بارزان له و مه‌لئه‌نده‌دان (سرزمین و عشیره بارزان)

به‌رزاو: [ناو] به‌راو؛ زه‌ناو. (زمین آبی)
به‌رزاو: [ناو] هاتنه‌سه‌روه‌ی ئاوی زه‌ریا به هوی بارودوخی مانگه‌وه؛ دژی (نیشتاو یا ئاوجه‌پ). (مد)

به‌رزه‌په‌رین: [چاوه‌ت] (۱) هه‌لخستنه‌وه؛ زور خو‌حه‌وادان. (په‌ریدن بلند) (ب) حاله‌تی لووت-به‌رزی و به هیوای گه‌یشتن به پله‌وپایه‌ی به‌رز. (بلند پروازی) (۳) هه‌لپه‌رینی مه‌ل به ئا سمان‌دا و زور بلیند بوونه‌وه‌ی. (پرواز بلند)
به‌رزگ: [ناو، ت] (۱) خو‌ارووی زگ. (پائین شکم) (۲) پیستی ژیر زگی حه‌یوان. (پوسته-زیرشکم حیوانات)

به‌رزواج: [ناو] به‌رزو‌یژ؛ بلیندگو؛ توندیژ. (بلندگو)

به‌رزوخه: [ناو] به‌رزو‌له؛ مناره. (مناره)

به‌رزوله: [ناو] به‌رزوخه؛ مناره. (مناره)

به‌رزه‌بلیسه: [ناو] (۱) ئاوریک که بلیسه‌ی زور به حه‌وادا بچی. (آتش شعله‌بلند) (۲)

[ئاوه‌لئاو] چه‌نه‌باز؛ زوربلی؛ هه‌له‌وه‌پ (حراف)

به‌رزه‌بوون: [چاوه‌ت] گومبوون؛ بزپبوون؛ زایه‌بوون. (گم شدن)

به‌رزه‌پی: ته‌واو پاست‌بوونه‌وه و له به‌ر هه‌لسان. (تمام‌قد جلو پای کسی بلند شدن)

+ به‌رزه‌حه‌یوان: [ناو، ت] ولاغی به‌رزه؛ یه‌ک-سم؛ ئه‌سب، ئیستر، و که‌ر. (مال سواری و باری)

به‌رزه‌خ: [ناو] (۱) به‌رزه‌ق؛ ماوه‌ی سنووری جه‌هه‌ندم تا به به‌هه‌شت گه‌یشتن. (برزخ) (۲) [ئاوه‌لئاو] تووره. (عصبانی)

به‌رزه‌فت‌کردن: [چاوه‌ت] سه‌رپه‌گا لیگرتن؛ پیش‌پی‌گرتن. (جلوگیری کردن)

به‌رزه‌فر: [ئاوه‌لئاو] (ب) بیر له کاری گه‌وره ده‌کاته‌وه و هیوای کردنی کاری گه‌وره‌ی له دل‌دایه. (بلند پرواز) (۲) فرنده‌بیک که زور بلیند هه‌لده‌فپه‌یت. (بلندپرواز)

به‌رزه‌قانی: [ناو] قوچه‌قانی؛ قه‌لماسک. (فلاخن)

به‌رزه‌کرن: [چاوه‌ت] به‌رزه‌کردن؛ بزکردن؛ گومکردن؛ دۆراندن؛ زایه‌کردن. (گم کردن)

به‌رزه‌کول: پرکردنی ده‌فر له شتی وه‌ک دانه‌ویله، زیاتر له دارمال به شیوه‌بیک که له سه‌روه قیت بیته‌وه. (زیادپرکردن غله‌در ظرف)

به‌رزه‌که‌وه: [ناو، ت] لقی داری به لقی و پوپ بو چیکردنی په‌رژین؛ لقی به‌رزی سه‌وز. (چوپ با شاخه‌و برگ)

به‌رزه‌لنگ: [ناو، ت] زه‌نگوله‌گیا؛ گیاییکه دژی کرمی ریخوله و ته‌وژمی خوینه. (یوشن؛

ورک؛ درمنه)

به‌رزوه‌کردن: [چاوگه‌ت، هه‌لگرتن و له‌عهرز برین؛ به‌رزکردنه‌وه. (ب) ژن و کچ هه‌لگرتن (ساز کردن). (بلند کردن)

به‌رزیه‌یی: [به‌ند] به‌دزیه‌وه؛ شاراو؛ نادیار؛ په‌نامه‌کی. (پنهانی)

به‌رزیه: [ناو] ئاته‌ک؛ شاقه‌ل. (تریج؛ تریز.)

به‌رزیکان: ناوی ده‌سه‌لات‌داری کوردی شاره‌زوور که ناوه‌نده‌که‌ی دینوهر بوو (نام امارت شهر زور با مرکزیت دینور)

به‌رزین: [ناو] (۱) قه‌لتاخ؛ قالتاخ؛ قه‌ریوز؛ قه‌لپوز. (قالتاغ) (۲) جوانووی ئاماده‌ی گرتن که وختی زین کردنی هاتبیت. (اسب سه‌ساله) (۳) نهرمه‌زین؛ خلو‌رتنه. (نمد زین)

به‌رزوور: [ناوت] سه‌ره‌ووژوور؛ به‌ره‌و ژوور؛ سه‌ره‌و ژووری. (سربالایی)

به‌رژهند: [ناو] به‌رژه‌وه‌ند؛ ره‌چاوگرتن و به‌راوه‌ردی چه‌خش و به‌هره و داهات و سوود و قازانج و دهرفته‌ی به‌موقا. (صلاح و مصلحت)

به‌رژه‌وه‌ند: [ناو] به‌رژه‌وه‌ند؛ ره‌چاوگرتنی (چه‌خش و به‌هره و قازانج و دهرفته و موقا و هه‌ل و ریکه‌وتی‌خیر). (براوورد مصلحت و منفعت)

به‌رژه‌وه‌ندی: چه‌خشی؛ به‌رژه‌ندی؛ موقایی-خودیتن؛ ره‌چاوکردنی قازانج. (درراستی-مصلحت بودن)

به‌رژه‌وه‌ندی په‌رست: سوود په‌رست؛ قازانج په‌رست. (مصلحت پرست)

به‌رژیر: [ناوت] سه‌ره‌وه‌خوار؛ به‌ره‌و ژیر.

(سراشیب)

به‌رستک: [ناو] به‌رستو؛ به‌رییخه؛ به‌ریه‌خه؛ (جلویقه)

به‌رستوک: [ناو] به‌رستوور؛ به‌روک. (جلوسینه)

به‌رسفکه: [ناو] هه‌یوان. (ایوان)

به‌رسکوور: [ناو] به‌رمل. (یقه)

به‌رسم: [ناو] گه‌لای دار؛ له‌ئاویستایش دا هه‌ربه‌و مانایه هاتووه. (برگ درخت)

به‌رسمیل‌کردن: [چاوگه‌ت] سمیل-کورت‌تکردنه‌وه. (ب) پروکه‌م‌کردنه‌وه؛ ئازار و زهره‌ر پیگه‌یانندن. (کنایی؛ ضرر زدن؛ روکم-کردن)

به‌رسووج: [ناو، به‌ر] به‌رتاوان؛ تو‌مه‌ت لیدراو؛ تاوانبار. (متهم)

به‌رسوورکه: [ناو] قالونچه؛ سوورکه؛ (سوسک قرمز)

به‌رسیچکه: [ناو] نژگه‌ره. (سکسکه)

به‌رسیسانی: [ناو] ئامرازی مشتومال‌کردن. (وسائل مشت و مال)

به‌رسیلیک: [ناو] تهن‌دوور؛ تهن‌دووری به‌رد. (تندرستی)

به‌رش: [ناو] به‌نگ. (بنگ)

به‌رشکسته: [ئاوه‌لناو] نابووت؛ وه‌رشکسته؛ مافینگ. (ورشکسته)

به‌رشو: دهرچیت. (فرارکند؛ بیرون شود)

به‌رشو: [ناو] به‌رشو؛ جلی‌که‌له‌کاتی شیو و کول‌دا ده‌یکه‌نه‌به‌ر. (لباس تعویضی برای کارشستشو)

به‌رشه: [کاری] ئه‌مری بو دووه‌م‌که‌سی

تاک [دەرچو؛ دەرکه‌وه. (دررو)

به‌رشه‌نوم: [ناو] [دەر‌هاو‌یشتن] جیا‌کردنه‌وه و جیا‌ر‌ا‌گرتتی‌گیان‌داری‌نه‌خوش‌دوور و جیا‌واز له‌ساخت (له‌به‌ر‌ته‌وه‌ی‌گیرو‌ده‌ی‌نه‌خوشی- نه‌بن). (قرن‌طینه)

به‌رشیا: [به‌ووری‌له‌چا‌و‌گه‌ی‌به‌رشین] [دەر‌هات؛ ده‌که‌وت. (بیرون‌آمد)

به‌رشیان: [چا‌و‌گه] [دەر‌هاتن؛ دەر‌که- وتن. (بیرون‌آمدن)

به‌رشیف: [ناو] [عه‌س‌روژه. (عصرانه)

به‌رشین: [چا‌و‌گه] [چوونه‌دهر؛ دەر‌چوون؛ جه‌هد‌به‌رشین؛ له‌هد‌دەر‌چووه. (بیرون‌شدن)

به‌رغه‌به‌به: [ناو،ت] [ف. گیو] به‌رخه‌به‌به. (غیغ)

به‌رغه‌موټ: [ناو،ت] [جوړیک‌میوه‌یه. (میوه‌ایست)

به‌رفرمان: فرمان‌به‌ر؛ ئاماده‌بو‌به‌جی‌هینانی فرمان. (حاضر‌به‌فرمان)

به‌رفره: [ئا‌وه‌ل‌ناو] زور؛ گه‌لیک؛ زه‌حف؛ به‌رمشه؛ به‌رفراوان؛ به‌ریان. (زیاد؛ وسیع)

به‌رف‌مال: [ناو] به‌فرمال؛ وه‌ور‌مال؛ وه‌روه‌ر؛ به‌فره‌لو. (پاروی‌برف‌روبی)

+ به‌رفه‌ک: [ناو] [١] ئه‌و‌بارستا‌سه‌هول‌ه‌که‌دیواره‌ی‌یه‌خچال (سه‌لاجه) له‌ناوه‌وه‌ده‌یگری. (٢) مه‌غشوش‌بوون و خه‌ت‌خه‌ت‌بوونی‌شاشه‌ی‌ته‌له‌ویزی‌بوون له‌کاتی‌روشن‌بووندا. (٣) په‌له‌ی‌سپایی (خوی) دەر‌دانی‌دیوار به‌هوی‌ته‌ره‌شووه. (برف‌ک)

به‌رفه‌نده: [ناو] هه‌ره‌سی‌به‌فر؛ شکانی‌کليلة

به‌فر. (بهمن)

به‌رفی‌مالک: [ناو] [بیلی‌به‌فرم‌الین؛ وه‌روه‌ر. (پاروی‌برف‌روبی)

به‌رفان: شوان. (چوپان)

به‌رفانه‌ک: [ناو] به‌ره‌ه‌لیننه؛ به‌روانکه‌ی‌مندال؛ به‌رفانک. (پیش‌بند)

به‌رفه: (١) قه‌د؛ دوو‌تو‌نووش‌تانه‌وه. (تا؛ لایه) (٢) به‌ریه؛ رووبه. (روبه) (٣) به‌روه‌ه؛ پیش؛ پیشه‌وه. (روبه‌جلو)

به‌رفه‌کری: [ئا‌وه‌ل‌ناو] [گوشاد؛ به‌ر‌ئا‌واله؛ به‌ر‌کراوه. (گشاد)

+ به‌رق: فد؛ [ناو] [١] کاره‌با؛ (سی‌فاز، دوو‌فاز، یه‌ک‌ته‌ره‌فه، دوو‌ته‌ره‌فه، ساکین) (٢) دەر‌وشانه‌وه؛ بریقه؛ شه‌وق. (برق)

به‌رقتین: [چا‌و‌گه،ت] [قه‌ل‌شین؛ له‌ت‌بوون. (قطع‌شدن)

به‌رق‌خستن: [چا‌و‌گه،ت] [١] بریقه‌دان؛ به‌رق‌خستنی‌هه‌ور؛ هه‌وره‌تریشفه‌لیدان. (برق‌رعدوبرق) (٢) ساوین‌ولووس‌کردن و بریقه‌دار‌کردن. (ب) زور‌خا‌وین‌کردنه‌وه‌ی‌سامانی‌مال. (برق‌انداختن)

به‌رق‌گر: فد؛ [ناوی‌بک] [تریشفه‌گر؛ برووسکه‌گر؛ میله‌بیک‌له‌کانزا‌له‌سه‌رخانوو‌ده‌چه‌قیټ و به‌سیمیک‌به‌عه‌رزوه‌ده‌ی- لکینن‌که‌باری‌کاره‌بایی‌بو‌عه‌رز‌را‌ب‌گو‌یزیت، هه‌روه‌ها‌زنجیری‌که‌له‌لوری و تریلی‌نه‌وت‌کیشدا‌له‌پاشه‌وه‌له‌عه‌رز. ده‌خشی‌بو‌را‌گو‌یزانی‌باری‌کاره‌بایی‌بو‌عه‌رز. (برق‌گیر)

به‌رق‌گرتن: [چا‌و‌گه،ت] [کاره‌با‌که‌کیانله‌به-

ریک ده گریټ به هوټی هه وره تریشقه یان که وتن له سیمگه لی کاره با. (برق گرفتن)

به رق لیدان: (۱) دره و شانوه؛ بریقه خستن؛ بریقه دان. (۲) به بهرق سه ری که چهل مالیجه کردن (کاره با) (۳) بهر بروسکه ی هه وره تریشقه که وتن. (۴) بروسکه دانی هه وره تریشقه. (برق زدن)

به رقه پ: [ئاوه لئاو] به رقه پ؛ داری پوواو؛ پرتوو کیگ و نزیگ به قرپ بوون. (پوسیده)

به رقه د: [ناو] (۱) ناو قه د؛ (کمر) (۲) قه دپال. (کمر کش کوه)

به رقه ډیر: [ناوی، بک] پاریزهر. (محافظ)

به رقه م: [ناو] جوریک ره نگی سوور. (رنگیست - سرخ)

به رک: [ناو] به ره ی بچووک. (گلیم کوچک)

+ به رکاز: (۱) ته وه ی کاریک به سه ریدا دیت (دژی کریار و بکه) (مفعول) (۲) دانیشن له پای کاریک وه ک جولایی و قالی چین. (پای کار) (۳) به رده ست. (وردست)

به رکردن: [چاوگه، ت] (۱) جل پووشین؛ له به رکردن. (پوشیدن) (۲) به میشک سپاردنی نوو سراوه؛ ته زبه رکردن؛ له به رکردن. (حفظ کردن)

به رکرده ی: [چاوگه] دهر کردن. (بیرون کردن)

به رکزه: [ناو،] هاورده؛ دژی دهر کزه. کالای توچارپی که دیته ناو ولاتیک. (واردات)

+ به رکوت: [ناو، ت] له روی نیازه وه به شیکی - که م کلوش گیره ده کریټ بوټه وه ی گهنمه که ی زوو بگه یینن به ئاش یا زوو بیفروشن. (قسمت کم. غله کوبیدن)

به رکوپ: [ناو] جیقه لدان؛ قیسک. کول (چینه - دان)

به رکوز: [ناو، ت] جیگای تفاق پیدانی ئاټهل له زستان دا. (جای علف دادن به گوسفندان)

+ به رکوزه: [ناو، ت] قه یتانی بوټ داخستنی یه خه ی کراس به گریټدان؛ بهن یه خه. (بند یقه)

به رکوسته: [ناو] به رکوسه ر؛ بن دیوار؛ پای - دیوار؛ سای دیوار. (پای دیوار)

به رکوسه چ: [ناو] پیای بی ریش؛ پیای کوسه؛ پیای ریش ته نک یا بی ریش. (کوسه)

به رکوشک: [ناو، ت] به رباله خانه؛ به ره یوانی باله خانه. (بالکن)

به رکوف: [ناو، ت] پنا به رد؛ پال به ردی که په نا و په سیویټ. (درپناه سنگ)

به رکول: [ناو] آشتی نهرم بوټ سه رپشت که بار تازاری نه دا. (روپشتی زیر بار)

+ به رکول کردن: [چاوگه، ت] (ب) خواردنی که میک خوراک پش نه هار و شام؛ زور برسیم نییه بهر کوئیکم کردوه. (چند لقمه خوردن قبل از حاضر شدن غذا)

به رکه: (۱) [ناو] چوار به رکه ی قورسی؛ چوار لاشانی قورسی که زستانان دایان دهن. (بغل کرسی؛ اطراف کرسی) (۲) لاکه وه. (تو گیانی کاکه ت بهر که بهم لاهه). «فولکلور» (برگرد و نگاه کن)

به رکه رده ی: [چاوگه] دهر کردن. (بیرون کردن)

به رکه شوک: [ناو] که شه فی چکولانه. (سینی - کوچک)

به رکه فتن: [چاوگه، ت] (۱) بهر که وتن؛

به‌خستنی نازل. (بچه‌انداختن، افتادن)
(۲) به‌رکه‌وتن؛ له پیش که سیکه‌وه رویشتن.
(جلو افتادن) (۳) به‌ش پییران له به‌ش -
کردن دا. (قسمت شدن) (۴) پیکران؛
ئه‌نگیوران؛ وه به‌ر گولله‌که‌فتن. (اصابت
کردن) (۵) داپران؛ چه‌وشه‌که‌مان به‌رخیبان
که‌وت. (جزوشدن)

به‌رکه‌ف: هل؛ دهر‌فته: (فرصت)

به‌رکه‌نار: (۱) قهره‌نه‌که‌وتوو؛ له که‌ناره‌وه؛ له
ره‌خه‌وه؛ (برکنار) (۲) جیا؛ بیجگه؛ به‌رجا؛
به‌رجی؛ (بجز) (۳) دهر‌کراو له‌کار؛ لابرآو؛
وه لاناو. (رانده‌شده) (۴) خانه‌نشین؛ کار که‌نار.
(باز نشسته)

به‌رکه‌ناری: (۱) دوور که‌وتویی؛ (فاصله‌گرفتن)
(۲) حاله‌تی وه‌لا نراوی و لا برآوی و
دهر‌کراوی. (رانده‌شده) (۳) تیکه‌لی جه‌ماوهر
نه‌بوون و له په‌راوی‌دابوون. (گوشه‌گیری و
برکناری)

به‌رکه‌واندن: پیکان؛ له نیشانه‌دان. (زدن
به‌هدف)

+ به‌رکه‌وتن: [چاو‌گه‌ت] (۱) به‌ردا خستن؛ له
بار چوونی مندا. (جنین انداختن) (۲)
ماله‌که‌م وه‌بهر خیابان که‌وت. (جزو شدن)
(۳) به‌ش پی گه‌یشتن. (قسمت) [۴] وه‌پیش
که‌وتن. (جلوانداختن)

به‌رکیش: [ناو، بک+ناو] به‌ردکیش. (۱) که‌سیک
که‌به‌رد ده‌کیشی. (سنگ‌کش) (۲) خه‌ره‌کی.
(وسیله حمل سنگ).

به‌رکیشک: [ناو، ت] که‌شه‌وی میز؛ چه‌که‌جه.
(کشوی میز)

+ به‌رگ: [ناو] به‌لگ؛ وه‌ره‌ق؛ لاپه‌ره. (برگ)
+ به‌رگ: [ناو] پرووکیش؛ وه‌ک به‌رگی
دوشه‌ک و لیفه و دمانچه و کتیب و سه‌رین
و بالش و پشتی و زین و نووشته و کیلانی
خنجیر..... (روکش؛ برگ)

به‌رگ پیداکرتن: [چاو‌گه‌ت] به‌رگی لیفه و
دوشه‌ک و کتیب دوورین... پیداکرتن؛
به‌رگ‌گرتن؛ (برگ گرفتن)

به‌رگ: پیش (گ) کورته‌بزوینه؛ [ئاوه‌لناوی‌به‌ر]
به‌رگین؛ پیشوو؛ له‌مه‌ویپش. پیوه‌ندیدار به
رابوردوو‌هوه. (قبلاً)

+ به‌رگاز: [ناو] خلیف و قوونووی می‌ش
هه‌نگوین. (کندوی عسل)

به‌رگر: [ناو، بک+ناو] (۱) نه‌هیل؛ به‌ره‌ند؛
پیش‌پیگر؛ به‌ر به‌ست؛ کوسپ. (مانع) (۲) به-
ده‌وام؛ به‌رگه‌گر. (مقاوم) (۳) داری ناوته‌ون
بو‌راست راه‌ستان؛ به‌رگرد. (چوب
دستگاه‌قالیافی)

به‌رگ‌تیگر: [ناوی‌بک] (۱) که‌سیک که‌به‌رگ
ده‌گری به‌رووی شتیکدا. (برگگیر)

به‌رگ‌ساز: [ناوی‌بک] خه‌یات؛ روکیش‌ساز.
که‌سیک که‌به‌رگ دروست‌ده‌کا. (خیاط؛ جلد
دوز)

به‌رگ‌گر: [ناوی‌بک] به‌رگ‌پی‌اگر. (برگگیر)

به‌رگ‌واره: [ناو] از‌نگه‌ته‌تری. (خوشه‌انگور)

به‌رگ‌ووز: [ناو] به‌ر‌وووز؛ چوخه؛ چوغه. (لباسی
که‌دستباف و از پشم ریسیده درست شده)

به‌رگ‌وه‌ه‌ک: [ناو، ت] (۱) گوش‌ی ته‌له‌فون؛

بیستوک. (گوشی) (۲) گوی‌پوش. (گوش
پوش)

به رگوى كه وتن: [چاوه،ت] (ب) بیستن، به- سووسه بیستن. (شنیدن)

+ به رگه: [ناو] (۱) به لگه؛ سه نه د. (سند) (۲) وهره قه. (ورقه) (۳) تا بشت و توانا و قایمی و خو پراگری؛ له توانادابوون و پی وهستان؛ (توان) (۴) زمانه چکوله؛ (زبان کوچک) (۵) ئاسو؛ دیمهن؛ به رگه. (منظره)

به رگه شت: [ناوی چاوه] (۱) زفرین؛ گه رانه وه؛ (برگشت) (۲) په شیمان بوونه وه. (پشیمان) (۳) [ناو] له موسیقا دا دوو هیلی ئه ستوونیه به دوو خاله وه له سهر پنج هیلی نوټ به واتای ئه وه یه تا ئه وجیگایه، نوټه کان دوویات بینه وه. (دوخط برگشت)

به رگه گرتن: [چاوه،ت] (۱) وهره قه گرتن؛ به رگه وهر گرتن؛ زیاتر بوئیجازه نامه ی هات- وچو یا ئیزنی مه ره خه سی له سه رباز خانه. (برگه گرفتن) (۲) خو پراگری له کاریک دا؛ دهوام هینان. (دوام آوردن)

به رگه گر: [ئاوه ئناو] (۱) به دهوام؛ خو پراگر. (بادوام. مقاوم) (۲) [ناوی بک] که سی که به رگه (به لگه) وهرده گری. (کسی که ورقه برکه) (بگیرد)

به رگه گری: به دهوامی؛ خو پراگری؛ راهه ستاوی. (دوام آوردن)

به رگی: (۱) بنا گوی. (بنا گوش) (۲) یه ک به رگ. (یک برگ)

+ به رگیر: (۱) به رهه لست؛ کوټسپ؛ پیش پیگر؛ به رگر؛ ری به ست؛ نه هیل. (مانع) (۲) به رگه گر؛ خو پراگر. (مقاوم) (۳) حاله تی ودهه ستختن؛ به رچه ننگ؛ وه گیر هینان؛

هیچم به رگیر نه کهوت. (گیر انداختن؛ بچنگ آوردن)

به رگین: (۱) [ناو] برگ دار. (جلد دار) (۲) [به ند] پیشوو. (قبلی)

به رگیو: [ناو، بک] به رهه لست؛ کوټسپ؛ له مپهر؛ به رگر؛ گلده ره وه؛ (مانع)

به رلوغه: [ناو،ت] به رچیله؛ به رچه به به. (غیغ)

به رلیکه: [ناو،ت] به رسینگه ی مندالان. (پیش بند بچه ها)

به رمال به سهر ئاواگه ران: (ب) پیاو چاکی و دینداری. (تعریف برای خوبی و دینداری)

به رمالان: [ناو] پیش مالان؛ خوار مالان زیاتر له دیهات دا دهوتری. (جلو روستا یا شهر)

به رمالک: [ناو] (۱) به ورمالک؛ وهور مالک. به فرمال؛ وهره ره. (بیل برف روب) (۲) به رهه لینه. (پیش بند) (۳) جاجم و جاش و مه وحی چکوله. (رختخواب پیچ)

به رمالووسکه: [ناو،ت] خه وشوخال و کوټه لی خوار مالووسکه له خه رمانی ده غلدا. (خاشاک پائین ماسوله خرمن)

به رماما: (۱) هه لسا؛ به رزبووه وه. (بلند شد؛ ایستاد) (۲) [ناو] یاریده دهر و به رده ستی مامان؛ ژنیک که کومه کی دوکتوری ژنان ده کات له مندال بوونی ئاوسدا. (وردست ماما)

به رماوه خوړ: [ناو، بک] پاشخوان خوړ؛ (ب) نوکه ر. (پسمانده خور)

به رماوه خوړی: [ناو] پاشخوان خوړی. (ب) نوکه ری و چلکاو خوړی. (خوردن مانده از خوراک سفره)

به رمل: [ناو] یه خه؛ ئه و خوریه که بو جوانی

له بهرملی مه‌پدا ده‌مییته‌وه و ناییره‌وه. (یقه؛ موی یقه‌گوسفند)

به رموره: به رمور؛ [ناوت، (۱) ملوانکه. (۲) موروو یا قاشی گه‌وره‌ی خوار ملوانکه؛ پای ملوانکه. (پائین گردنبند)

به‌رمیت: [ناو] میو؛ موم. (موم)

به‌رمیز: [ناو] که‌میله. (گال)

به‌رمیشک: [ناوت،] جوریک قه‌زوان؛ جوریک وه‌نه‌تق. (چاتالانقوش)

به‌رمیله: [ناو] به‌رمیل؛ بوشکه. (بشکه)

به‌رمین: شتی خواهانی زوربیت؛ به‌بره‌و؛ به‌بازار؛ به‌هواج. (خواهان و رواج داشتن)

به‌رناخ: [ئاوه‌لناو] فیلباز؛ زرینگ؛ باهوش؛ شه‌یتان و سه‌ربزیو؛ مه‌ردوره‌ند؛ که‌له‌ک‌باز. (حقه‌باز؛ زرنگ)

+ به‌رناف: [ناو] هه‌وه‌لی شیو و دهره. (اول دره)

به‌رناقدان: [چاوگه‌ت،] ئامیته‌کردن؛ تیکه‌لاو کردن. (مخلوط کردن)

به‌رنامه نووسین: [چاوگه‌ت،] (۱) دارشتنی به‌رنامه و جیا‌کردنه‌وه‌ی کاتی دهرسی هه‌ریه‌ک له‌وانه‌کانی مه‌درسه و دیاریکردنی ماموستای هه‌ر ساتی، که مودیری مه‌درسه ده‌ی نووسیت. (۲) نویسی پروگرام بوئه‌نجامی‌کاری که پله به پله دیاری‌ده‌کریت. (برنامه‌نوشتن)

به‌رنامه‌وه: بنی بیستان و دار بوش‌کردن و خول‌دانه پالی. (خاک زیر بته‌ریختن)

به‌رناو: ناوی گه‌وره؛ له‌قه‌م؛ له‌قه‌ب؛ به‌رناف؛ شورته؛ (شه‌رت)

به‌رندیر: [ناو] مه‌پری سی‌ساله. (گوسفندسه-ساله)

به‌رننه: (۱) [ئاوه‌لناو] به‌رنده؛ سه‌رکه‌وتوو. سه‌رکه‌وتووو له‌قومار و یاری‌دا. (۲) که‌سیک که جایزه (خه‌لات) به‌ناویه‌وه دهردی. (۳) سه‌رکه‌وتوو له‌کیه‌رکیدا. (۴) که‌سیک که شتیک ده‌باته‌وه. (برنده)

به‌رنووت: [ناو] وشه‌ییکی تورکیه؛ (برنو، برنی :لووت) ئه‌نفییه، که‌به‌لووت هه‌لی‌ده-مژن؛ توژی تووتن که‌پشمه‌دینی. (گرد توتون)

به‌رنه‌گر: (۱) داریک که به‌ر نه‌هینی. (بی‌بر) (۲) که‌سیک که به‌ر هه‌لستی له‌کاریک نه‌کات و به‌رنه‌نگاری نه‌ییت. (حالت مانع نشدن)

به‌رنیا: [ناو] به‌رنیان؛ ده‌مه‌زه‌رده؛ زیاتر بو‌گاسنه. (تعمیر‌گاواهن و داس)

به‌رنیر: [ناوت،] (۱) گاییک که نیری له‌سه‌ر مله. (گاو شخم زن) (۲) جوانه‌گاییک که وه‌ختی جووت‌کردنی هاتییت. (گاو‌آماده‌ی شخمزنی)

+ به‌رو: (۱) به‌روه؛ پیشه‌وه. (جلو) (۲) دهره‌وه. (بیرون) (۳) بیات. (ببرد) (۴) له‌به‌رویه؛ له‌به‌روه‌یه. (جلواست)

به‌روئینک: [ناو] هه‌نیه هه‌لگرتن؛ مووی زیادیی ئه‌برو و ناوچاوان دهرکیشان. (ابرو برداشتن)

+ به‌روار: (۱) میژی مانگ و سال؛ تاریخ. (تاریخ) (۲) رپکه‌وتی‌کات. (مصادف) (۳) ئه‌ندازه‌ی پانایی زه‌وی. (مساحت)

به‌روارک: [ناو] قه‌رتاله؛ قه‌رتاله‌ی میوه‌چنین؛

ترین؛ بهرچن. (سبد کوچک)

بهرواژی: [ئاوه‌لناو] (۱) ئاوه‌ژوو؛ پیچه‌وانه.
(برعکس) (۲) بهرواژی وی‌یه‌کی: بهو باری-
ئه‌وه‌دا؛ بهوباری دیکه‌دا. (برعکس این)

به‌روباو: (۱) به‌ره‌جووت؛ داهاتی‌جووت وگا.
(حاصل کشت و زرع) (۲) کاره‌سات؛ گیچه‌ل.
(آفتگی)

به‌روخوار: [ئاوه‌لناو، به‌ره‌وخوار؛ سه‌ره‌وخوار؛
سه‌ره‌ولیژ؛ (سراشیب)

به‌روپوو: (۱) رپواله‌ت؛ سه‌ر و سیمما؛ خووش
به‌روپوو؛ رپواله‌ت جوان؛ پشت و پوو. (سرو
سیمما؛ پشت ورو) (۲) به‌ره و پوو؛ حاله‌تی
پوو‌به‌پوو بوون. (رودر رو)

به‌رپوژ: (۱) رپوژانه؛ حیساب به رپوژانه (روزانه)
(۲) رپوبه‌رپوژ؛ به‌ره‌روچکه. (روبه‌خورشید) (۳)
ناوی قه‌دیمی بانه؛ (اسم قدیم شهر بانه) (۴)
له‌کاتی رپوژدا. (در روز)

به‌رپوژه: (۱) به‌پیی رپوژه، رپوژانه بارودوخ‌ده-
گوردری؛ وه‌ک، قیমে‌تی ئالتوون به‌رپوژه؛ ده-
سته‌واژه‌ی بازارپیه. (روزانه) (۲) به‌رپوژایه، به-
شه‌وانییه. (در روزاست)

به‌روک به‌ردان: [چاوگه‌ت]‌واز له‌که‌سیک
هیئان؛ لی‌گه‌ران. (دست از کسی برداشتن)
به‌روک‌گرتن: [چاوگه‌ت]‌یه‌خه‌می‌که‌سی‌گرتن
و شه‌رپیغروشتن. (بقه‌کسی را گرفتن)

+ به‌روو: [ئاوه‌لناوی به‌ر] (۱) رابووردوو؛
به‌وری؛ پیشوو؛ به‌رگین. (گذشته) (۲) [ناو]
سینه و به‌روک. (سینه و پستان)

به‌روودا که‌وتن: [چاوگه‌ت] (۱) به‌روودا که-
وتن؛ به‌سه‌را که‌وتن. (سرزده دیدن مسئله یا

کاری (۲) شهرم له‌پووی که‌سیک‌داکردن.
(شرم کردن) (۳) له‌سه‌ر سک پالکه‌وتن.
(روی شکم افتادن) (۴) سه‌ره‌نگری‌بوون و
به‌ده‌مه‌وه‌که‌وتن. (روبه‌جلو افتادن)

به‌رپووله‌خور: [ناوت] به‌رپووله‌خوره؛ هه‌ر شت
که‌پیوست‌بی به‌رپوله‌ی تیوه‌بچی؛ جیگای
به‌رپووله؛ وه‌ک: کونی شیله‌په که به‌رپوله‌ی
تیده‌خری بو توندکردنی باسکیش. (سوراخی-
در وسایل و ماشین آلات که لازم باشد پیم یا
میله کوچکی در آن فرو کنند،)

به‌روون: بیه‌م؛ بیوه‌م؛ بوهم؛ به‌رم. (بیرم)
به‌روونکار: [ناوی چاوگه] به‌ره‌نگار؛ ئاست؛
هه‌مه‌بر. (مقابله و سد راه)

به‌رپووه‌کوویه: [ناوت]‌جووری به‌رپوو که له
کوویه‌له‌ده‌کا. (نوعی دانه‌بلوط)
به‌روه: ده‌روه؛ پوو به؛ به‌ر به؛ به‌روه با؛ پوو
به با؛ به‌رانبه‌ر به با. (بیرون‌روبرو)

به‌روه‌به‌ر: که‌م که‌م؛ نه‌خته نه‌خته؛ به‌ره به‌ره.
(کم کم)

به‌روه‌دان: [چاوگه‌ت] به‌ره‌دان؛ به‌ردان؛
ره‌هاکردن؛ به‌ره‌لا کردن؛ به‌ره‌ودان؛ ئاوبه‌روه-
دان؛ ئاوبه‌ردانه وه. (آزاد کردن)

به‌روه‌ده: [ئاوه‌لناو] به‌رئاوه‌له؛ به‌ربلاو. (وسیع)
به‌روه‌ست: به‌رگه؛ تابشت؛ ده‌وام؛
تاقت. (دوام)

به‌روه‌ستن: [چاوگه‌ت] به‌رگه‌گرتن؛ ده‌وام-
هیئان؛ له‌باراندا بوون. (با دوام)

به‌روه‌سیل: [ناوت] (۱) ئاووردان؛ ئاگردان؛
کووانوو. (آتش‌دان) (۲) به‌ره‌سیل؛ خواردنیک
کورد‌ه‌واریه زیاتر به‌گوشتی گیسک و

ماست چی ده بیت. (نوعی غذا)

بهروه شین: [ناوت]ئهو تووه یه که پیش کیلان دهو شهیت به عه رزدا. (تخم قبل از شخم)

بهروه نن: بهر خستن؛ له بار چوون؛ بهرها و یشتن. (سقط شدن)

بهروه نه: [ناوبک] بهرها و یژتوو؛ بهر خستوو. (بچه سقط کرده)

بهروی: [ناو] بهروک. (سر سینه)

+ بهره: (۱) ئاستهر؛ وهک، بهره لیفه؛ (آستر)
(۲) فه رمان بو بردن؛ ئهم پاره بهره بو بانک.
(ببر) (۳) دژی هورته له جووت کردن دا.
(ندا به گاوی که شخم می کند)

+ بهره: [ناوت] دهسته؛ دوبه ره کی له جه بهه ی شهردا. (دو دسته یی)

بهره: [ناوت] قایشی بهر سینگی زین و به- رگ؛ (تسمه زین در جلوسینه)

بهرها و یشته کردن: [چاوه گهت] (۱) زووتر له مولت. (قبل از موعد) (۲) پیش خستن. (جلو انداختن)

بهره باب: [ناوت] نه تهوه ی باب؛ تایفه ی باب؛ ره چه له ک. (طایفه پدری)

بهره پو: [ناوت] بهره؛ گلیم؛ مافووره ی بی تووک؛ بهر؛ له ی. (گلیم)

بهره پاش: بهره و پاش؛ روو به دواوه؛ بو دواوه (روبه عقب)

بهره پیش: (۱) بهره و پیش؛ بو بهروه. (۲) بیبه پیشه وه. (روبه جلو؛ ببر جلو)

بهره جو: [ناوت] (۱) بهره جووتی جو. (حاصل جو) (۲) چهند کهرت زهوی که له بهر

جوگه له بی کدان و لهو جوگه یه ئاو بدرین. (چند قطعه زمین که از یک خوب آبیاری شوند)
بهره دار: (۱) بهره دار؛ مهودای بهینی دوو کاریته له خانوو دا. (فاصله بین دو بالار)
(۲) بهره دار؛ سهمه ری دار. (بر درخت) (۳) بهره دار. (بهره دار)

بهره دوو ق: [ناوت] بهر دووگ؛ بیستی بنی دووگی مهپ. (بوست بیخ دنبه گوسفند)

بهره دی: [ناوت] (۱) زهوی خوارووی دی و نریک بهدی. (زمین پائین دهو نزدیک) (۲) (ب) دی بهر؛ خواره وه ی گوند. (جلو ده)

بهره رهت: [ناوت] بهره گه؛ سهر ریگه و شوینی رابووردن؛ بهره گه ی ریوی له راودا دیره گاو دیره گه. (مسیر راه)

بهره ز: [ناو] بهره زا؛ ئه و گیاه که به زولفی جوانان دهی شو بهین. (اسم گیاه پر سیاوشان)

بهره زقر: [ناوت] بهره زووره؛ بهر ده زبره؛ به- ردی تیژ کردنی ده مه تیخ؛ جوریک بهر ده- پاشور. (نوعی سنگ خارا)

بهره زونه: [ناوت] ئاغزونه. (سگک)
بهره زیف: < بهره زقر.

بهره سته: [ناوت] بهر ده ئه سته؛ بهر ده سته ی. (سنگ آتش زنه)

بهره شکون: بو یه یه بهرئه شکه هوت بی؛ بهر دی گهوره ی سیبه ردار بو دانیشن. (سنگ بزرگ سایه دار)

بهره شور: [ناو] بهر ده شور؛ نیسکه شور. (جدا کردن شن و ماسه از حیوات با آب)

بهره شور که: جووله وه ری که وه ک قولانچه.

(سوسک)

به‌ره‌قی: [ناو] مه‌جلیس؛ کوږ. (مجلس)

+ به‌ره‌ک: [ناو] (۱) به‌روک. (سرو سینه) (۲)
ئه‌ستیره‌ی سیوه‌یل. (ستاره‌سهیل)

به‌ره‌کونار: [ناو] به‌ری کونار؛ به‌ری شیلان.
(میوه‌نسترن کوهی)

به‌ره‌که: [ناو] نو به‌ره. (نوبر)

به‌ره‌که به‌ره‌ک: وتوویر؛ گوفتوگو. (گفتگو)

به‌ره‌که‌ت: [ناو] (۱) موباره‌کی؛ پیت. (برکت)
(۲) (ب) دوشینی مهر و مالات؛ به‌ره‌که‌ت‌ت

کردن؟ واتا دوشیتن؛ ده‌سته‌واژه بو ریزگرتن
له‌مهر و مالات. (برکت؛ دوشیدن حیوان)

به‌ره‌ل‌ابوون: [چاو‌گه‌ت] (۱) ره‌هابوون؛ ویل-
بوون. (آزاد شده) (۲) باغی یان زه‌وییک که

قه‌ده‌غه نه‌کرایت یان بی‌خاوه‌ن بیت. (باغ یا
زمینی که صاحب نداشته‌باشد)

به‌ره‌لا کریاک: [ئاوه‌ل‌ناوی، به‌ره‌ + ناو، به‌ره‌] به‌ره‌لا
بوو؛ به‌ره‌لا کراو. (آزاد شده)

به‌ره‌ل‌ایی: [ناو، ناو، به‌ره‌می چاو‌گه‌] (۱)

نازادی؛ سه‌ره‌به‌ستی؛ ره‌هایی؛ ره‌هایی؛ ویلی.
(آزادی) (۲) بی‌عاری؛ بی‌کار سوورانه‌وه.

(ولگردی)

به‌ره‌م: [ناو] عه‌مبار؛ عه‌مباری تفه‌نگ. (انبار)

به‌ره‌مه‌شکانه: [ناو] (۱) به‌خشینی که‌ره‌ی
ئه‌وه‌لین مه‌شکه‌ی سال. (بخشیدن اولین

که‌ره‌ی مشک) (۲) داهات و به‌ره‌می که‌ره‌ی
یه‌ک جاری مه‌شکه‌ی ژندن. (فراورده‌یکبار

مشک)

به‌ره‌نان: [ناو، ت] به‌نان کردن یه‌ک که‌ولی
پرله‌گونک. (پختن یکسری چونه‌حاضر شده)

به‌ره‌نگ: (۱) خاوه‌ن پ‌ه‌نگ. (رنگدار)

(۲) به‌ره‌برینگ. (آمادگی گوسفند برای پشم

چینی) (۳) وه‌ک: به‌ره‌نگی سوور
دایپوشه. (بوسيله رنگ)

به‌ره‌نیا: [ناو] بیراز. (آجدار کردن سنگ آسیاب)

به‌ره‌وه: (۱) پیش؛ پیشه‌وه؛ بی‌به‌ره‌وه؛ وه‌ره
پیشه‌وه. (جلو) (۲) روپه؛ به‌ره‌وه خوشی

چوون: روو به خوشی چوون؛ به‌ره‌وه خوشی
چوون. (روپه)

به‌ره‌وان: [ناو] به‌ره‌قان؛ نیو‌بیکار؛ ناو‌جیبیکه‌ر.
(میانجیگر) به‌ره‌وان: [ئاوه‌ل‌ناو] لایه‌نگر؛

هه‌وادار.

(مدافع)

به‌ره‌وانی: [به‌ره‌می چاو‌گه‌] ره‌وتی
لایه‌نگری؛ پاراستن؛ به‌ره‌قانی (دفاع)

به‌ره‌وه‌پر‌دانه‌وه: [چاو‌گه‌ت] به‌ران‌پر‌دانه‌وه.
(درحالت دویدن پیچیدن جلوی کسی)

به‌ره‌وه‌بوون‌وه: [چاو‌گه‌ت] (۱) به‌ره‌بوون‌وه؛
تیبهر‌بوون؛ ئاور‌تیبهر‌بوون. (افتادن؛

گرفتن) (۲) ر‌ژاندنی ئاوه‌کی؛ ئاوه‌که به‌ره‌وه
بوو؛ قلم بووه‌وه (ریختن) (۳) به‌ردانه‌وه و

که‌وته‌خوار؛ خالار‌بوون‌وه له‌ لیژی؛ که‌وته‌
خواره‌وه (قل خوردن؛ افتادن)

به‌ره‌وه‌پیش: به‌ره‌به‌پیش؛ بوپیشه‌وه؛ روو
به‌پیشه‌وه. (روپه‌جلو)

به‌ره‌وه‌پیشه‌وه چوون: (۱) پیش‌چوونی‌کار.
(بیشرفت) (۲) بوپیشه‌وه ری‌پیان. (ج‌لورفتن)

به‌ره‌وه‌پیل: [ناو، ت] به‌ره‌وه‌پیر؛ پیشواز. (پیشواز)

به‌ره‌وه‌دان: به‌ره‌دانه‌وه؛ به‌روه‌دان. (۱) بو‌ن
بلاو‌کردنه‌وه؛ بو‌ن به‌ره‌وه‌دان. (پخش کردن)

(۲) ناوی ئهستیر به ره و دان؛ بهردانه وه؛ قلم -
کردنه وه. (آب استخر را باز کردن)
به ره و دووایی: پرو له ته و او بوون؛ پرو له
ته و او؛ نزدیک به دوایی هاتن.

(رو به اتمام)

به ره هه فکار: [ناو، بک] کووه که ره؛ خر که ره وه.
ئاماده کار. (جمع کننده)

به ره هوا: [ئاوه لئاو] بی که لک؛ فیرو؛ بی فایده؛
بی سوود؛ به رباد؛ به ربات. (برهوا)

به ره هوا: [ئاوه لئاو] بی موفا؛ بی مانا؛ بی واتا.
(بی معنی)

به ره هووت: [ئاوه لئاو] فد؛ بیابانی چول و قافر
و چولو هول. (برهوت)

به ره لدا: [ئاوه لئاو] (۱) ئازاد؛ به ره لا. (آزاد)
(۲) (ب) خویری و بیکاره. (بیکاره)

به ره ی خو نه خستنه ژیر که س: ئیجازه به
که سیک نه دان بو خاپاندن و مال خواردن؛
خو نه خستنه ژیر باری منه تی که سیک.
(اجازه سوو استفاده کردن بکسی ندادن)

به ره ی کار: [ناو] به ره می کار؛ سه مری کار.
(بهره کار)

به ری: (۱) وه لئاو. (بری) (۲) بی به ری؛
بی به ری؛ بی به ش. ئافه روز. (محروم؛ بی
قسمت) (۳) به روو؛ به رگ؛ پیشوو؛ له پیش.
(قبلاً)

+ به ری: [ناو] (۱) پیشی؛ پیشه وه؛ وه ره به ری؛
واتا وه ره پیشه وه. (جلو)

به ریختن: به ری کردن [چاوگه، ت] (۱) (ب)
کاری که سیک جیه جی کردن. (۲) پاره به -
کارگر دان پاش ته و او بوونی کار و به ری

خستنیان؛ (۳) به ری کردن؛ میوانداری بی که م
و کوپی سازدان؛ به ری به بردن. (۴) ناردنی -
که سیک بو جیگاییک؛ به ری کردن
(راه انداختن) به ری خوه دان: [چاوگه، ت] پرو
تی کردن؛ سه ره نجدان؛ ته ماشا کردن؛ زه زین
پی دان. (نگاه کردن)

به ری ده ست: [ناو، ت] له پی ده ست؛ ناو له پی
ده س؛ (کف دست)

به ری ز: [ئاوه لئاو] به روومه ت؛ به قه در؛
به حورمه ت؛ ماقول؛ سه نگیان و گران.
(محترم)

به ریش: [ناو] نه خوشینی ئازه له. (مرض -
بزوگوسفند)

به ریشه وه به ستن: [چاوگه، ت] خستنه مل؛
به سه ردا سه پاندن. (به ریش بستن)

به ریگ: [ناو] تیر؛ گولله. (تیر؛ گولله)
به ریما: بنچینه بی؛ ره چه له کی؛ نیژادی،
(نژادی)

به رینه: (۱) پیشینه؛ میزینه. (قدیمی) (۲)
پانه؛ مه و دای زوره. (پهن است)

به رینی: (۱) پانایی. (عرض) (۲) پیشویی (قبلی)
به ریواره: [ناو، ت] به ریواره، دوی نیوه رو؛

کاتی لاره سیبه ر؛ زه رده ی خوراوا. (عصر)
به ری به ره: [ناوی بک] (۱) به ری پرس. (۲)

مودیر؛ رابه ر. (مسئول) (اداره کننده)
+ به ری به چوون: [ناو، ت] (۱) به خیو بوون؛

به ری چوون. (اداره شدن) (۲) به ری گادا رویشتن.
(راه رفتن)

به ری می: [ناو] گیای کووز له؛ قیتامین (ئا و
ئی) زورو، خواردنی بو ژنی تولدار باش نیبه

جارنا مندال^۱ له بارده با، (بولاغ اوتی؛ شاهی
آبی؛ علف چشمه)

+ بهزا: (۱) [رپاووردووی به زین] به زی؛
شکستی خوارد، (شکست خورد) (۲) [ئاوه لئاو]
ئو شته یا ئو که سه که زور شکست ده خوا.
(شکست خور) (۳) [ئاوه لئاو] خوشبه ز؛ ئه سپی
به نه فهس. (راهوار)

به زابته: [ئاوه لئاو] به هه بیته؛ به سام؛ به توانا؛
(باقدرت)

+ به زاخ: [ئاوه لئاو] به کار؛ ئازا؛ به ده ست و برد؛
خوشمیر؛ جوامیر. (کاری. کارا)

به زافته: [ئاوه لئاو] به زابته؛ به هه بیته؛ به سام؛
(باهیبت)

به زاڤیت: [ئاوه لئاو + ناو، بک] ئیرادگر؛ زه خنه گر؛
عه ته بگر. (عیب جو)

به زانندن: (۱) [چاوه گه، ت] بوږدان؛ شکست
دان. (شکست دادن) (۲) [پاشگر] له گه ل^۱
(هه ل) و (دا دا دی، هه لیه زانندن، دا بزاندن،
جهاندن، پیاده کردن) (۳) غارپی کردن.
(دواندن)

به زاوا بوون: [چاوه گه، ت] (۱) ژن هینان. (۲)
چوونه په رده له گه ل تازه بووک بو ئه وه ل جار
و ده ست تیکه لاو کردن. (داماد شدن)

به زداخ: [ناو، ت] به پیودا خ کردن؛ داخ کردن
قلیشی ده ست و پا به دووگ بو نهرم بوون و
چا که وه بوون. (پیه داخ)

به زدار: [ئاوه لئاو] (ب) قه له و. (کنایه. چاق)
به زدوک: [ناو] جیگای بازدان؛ پلیکانی تابه ت
له ته خته جیگای خو هاویشتنه ناو ئه ستیر بو
مه له و کییه رکی. (جای پریدن. پله پرش)

به زره ک: [ناو] گیاییکه پونه که ی ده گرن و له
نه قاشی (وینه کیشی) ره نگ و په وغه ندا
که لکی هه یه. (بزک)

به زک: (۱) [ناو] قوماریکه به په ره ده کری.
(نوعی قمار) (۲) [ئاوه لئاو] ئاوس. (آبستن)

به زکه: [ناو] به زه ک؛ رازاندنه وه؛ ئارایشت؛
جوان کردن و خه ملاندن. (بزک؛ آرایش)

به زکه کهر: [ناوی بک] خه ملین؛ رازین؛
جوانکه ر؛ شانه کار. (آرایشگر)

به زل: به رانبه ر؛ هه قبه ر. (برابر)

به زمان: (۱) [ئاوه لئاو] به قسه؛ قسه زان؛
به ده موپل؛ (۲) به زبان؛ هه ر به زمان رازیان -
ده کا. (سرو زبان دار؛ بازبان)

به زم پیگرتن: [چاوه گه، ت] تووره بوون و شلتاخ
کردن به سه رکه سیکا؛ (ب) سه ر خسته سه -
رکه سیک و گالته پی کردن. (از کسی عصبانی
شدن و دری وری گفتن؛ سربسر گذاشتن)

به زمیگ: [ناو] (۱) بزمنزه؛ جوړیک مارمیگ.
(بزمجه) (۲) مچ؛ گه نه. (کنه)

به زممشک: [ئاوه لئاو] به ده موپل؛ ک به زبان.
(حراف)

به زمگه: [ناو، ت] به زمگا؛ جیگای به زموره زم.
(بزمگاه)

به زم گیران: (ب) کیشه ساز کردن. (ناشوب
درست کردن) (۲) شایی و زه ماوه ند به ریوه -
بردن. (بزم درست کردن)

به زموره زم: [ناو، ت] (۱) شادی و زه ماوه ند. (۲)
(ب) شادی و شادمانی کردن به هه راوهور

یاوه. (بزن بکوب)

به زوک: (۱) [ئاوه لئاو] خوشبه ز. (اسب راهوار)

[ناو]سه یاره. (ماشین)

به زو کهوان: [ناو]شوفیر؛ ئازوان. (راننده)

به زه ک: [ناو]بایی زهر؛ زهر دووی (مرض
یرقان) < به زه که

به زه زو: زور سک و زا کهر؛ به زو زوو؛ حاله تی
مندال بوونی زور. (ماده ای که زیاد بزاید)

به زه ویا چوون: [چاوگه، ت] (۱) پروچوون به -
زه ویدا (۲) (ب) خه جاله ت بوونی زور. (بزمین
فرورفتن)

به زه وی پیاهاتن: (به زه بی) [چاوگه، ت] ره حم
و دل سو تاندن بو هر شت؛ به زه بی
پیاهاتن (دلسوزی)

به زه ویدا دان: [چاوگه، ت] به عه زدا دان؛

(ب) شکست دان؛ نکوول پی هینان. (بزمین
زدن)

به زه ویدا کوتان: [چاوگه، ت] به عه زدا دان؛
به زه وی دا دان. (ب) شکست پی دان. (بزمین
زدن)

به زه بی دار: [ئاوه لئاو] به ره حم؛ میهره بان؛
دلسوز. (دارای رحم؛ دلسوز)

به زیاد کردن: [چاوگه، ت] (۱) (ب) کو
کردنه وی سفره وخوان پاش نان خواردن.
(۲) (ب) شکور کردن؛ سپاس کردن. (جمع -
کردن سفره)

به زیاغ: [ناوی بهر] به زیو؛ شکست خواردوو؛
بور خواردوو؛ به زاو. (شکست خورده)

به زیان: [له چاوگه ی به زین] به زین؛
بور خواردن. (شکست خوردن)

به زبیک و زا کون: [ئاوه لئاو] میرخاس و
کارامه؛ به دیسیلین و نه زمونیزام؛ ریکوویکی

و لیها تووی له کاردا؛ به زابته؛ به سام. (بانظم و
کارآمد)

به زی چاو: [ناو، ت] چه وری و گوشتی زیادی
له سر سپینه ی چاو؛ وه ردینه؛ ناخونه ک.
(ناخنک)

به زیو: [ناو، بهر] بور خواردوو؛ شکاو له زوراند؛
تیشکاو له شهر و کیهر کیدا. (مغلوب)

به ژناق: [ناو، ت] وشکاو ی؛ زینده وه ری که له
وشکایی و ئاودا ده ژی. (ذوحیاتین)

به ژاف: [ناو] زه وینی دیمی و بی ئاو. (زمین
دیم)

به ژاقیت: [ئاوه لئاو + ناو] به زاقیت؛ ره خنه گر؛
عه ته ب گر؛ به بیانوو؛ به په لپ. (بهانه گیر؛
رخنه گیر)

به ژانه وه بوون: [چاوگه، ت] (ب) ژنیک که له
حالی مندال بوونایه و ژان و تیشی هه یه؛ به
تیش و ئازاره وه بوون. (در حال درد زایمان
بودن)

به ژگی: ناکوکی؛ ناته بایی؛ ئازاوه. (نابسامانی)
به ژمنیر: [ئاوه لئاو] خاوهن شکو. (باشکوه)

به ژمیر: ژمیراو؛ به ژمارده؛ به حساب هینراو؛
شیاو؛ شایان. (به حساب آوردن)

به ژن شووش: [ئاوه لئاو] ناتله ننگ زراو؛
قه دباریک؛ به له باریکه؛ (باریک اندام؛ کمر
باریک)

به ژن کورت: [ئاوه لئاو] کورته بنه؛ کورته بالآ؛
کوله بنه. (کوتاه قد)

به ژن وبال: [ناو، ت] به ژن وبالآ. (قد وبالآ)
به ژنه دار: [ناو] تنه ی دار؛ کوته ره؛ ساقه ته -
ههره قهویه که ی دار. (تنه درخت)

به ژن هورت: [ئاوه لئاو] به ژن کورت؛ کورته بالا؛ کوله بنه. (کوتاه قد)

به ژوک: [ئاوه لئاو] زور بلی؛ پریژ. (پرچانه)

به ژه ک که وتن: [ناوت، انه خووشی مندالی ساوا به هوی زور خواردنی ژه که وه. (مریضی بچه بعلت آغوز زیاد خوردن)

به ژه وه ند: [ئاوه لئاو+ناو] په سه ند؛ به رگه م؛ هه لبرارده. (پسند؛ ممتاز)

به ژی: (۱) دیمی. (دیمی) (۲) ئیش و نازاریک که به له شدا بلاو ده بیته وه. (درد پخش شده در بدن)

به ژیرادان: (۱) به رز کردنه وه. (بلند کردن) (۲) حاشا لیکردن. (حاشا کردن)

به ژیر لچه وه کردن: که به ژیر لیوه وه کردن؛ (ب) نه در کاندنی نه هیئی که سی؛ چاوپوشی- کردن و شاردنه وهی هه له؛ دیزه به ده رخنه کردن. (کنایه؛ چشم پوشی کردن)

+ به س: (۱) [پاشگر] که سیک که ده به ستی؛ چاوبه س؛ باغه به س. (اسم فاعل بستن) (۲) کیفایه ت؛ ته واو؛ به سمه ئیدی نامه وی. (کافی) (۳) (ته نیا؛ قوتار) به س من ده چم؛ تویت و به س. (فقط) (۴) به ست؛ قفل و به س. (بست)

به سالآ چوو: [ئاوه لئاو] پیر؛ به ته مهن؛ زور هان. (پیر)

به سالآ چوون: [چاوگه ت] پیر بوون؛ گه یشتنه سنوری پیری؛ ته مهن زور بوون. (پیر شدن)

به سی بیژ: [ئاوه لئاو] زور بلی؛ چه نه باز. (حراف) + **به ست:** [ناو+ناوی بک] (۱) جیگای

داخستنی درگا به ئالقه ریژودوولایی. (جای قفل (۲) هه رچی که دوو شت پیکه وه به ند بکا. (بست) (۳) به شی جاریک کیشانی تریاک که به سه ر وافوریه وه ده چه سپین. (چسپ)

به ست: [ناو] وه حی؛ سه روا؛ ئیلهام؛ گه یشتن به مه به ستی له خه یالدا؛ خه یالی. (الهام)

به ست: [پاشگر] دربه ست؛ مالی ده ربه ست؛ سه یاره ی ده ربه ست؛ چپوبه ست؛ داربه ست؛ (بست)

به ست: رابووردوی به ستن؛ ده ر که که ی به ست. (ماضی، بستن)

+ به ست: [ناو] (۱) ده شت. (دشت) (۲) به ستین. (مرز دو مزرعه)

به ستام: [ناو] (۱) شاری به ستام له ئیران. (شهر بسطام) (۲) ناوی خالی ئه رده شیری بابه کان. (دائی اردشیر بابکان)

به ست دانیشتن: کاری دانیشتن و په نا بردنی گوناجاران به مه رقه د یان جیگاییکی موبارک بو خو پاراستن له سزادان، ریوایه ته که ده ست و پایان به مه زاره که وه به ستوه ته وه (بست نشستن)

به ست لی رابوون: گه یشتن به هه ستیکی ده رونی له به ریواره وه؛ له نادیاره وه به دلدا هاتن؛ سه روا هاتن. (الهام. سروش)

+ به ستن: [چاوگه] گریدان؛ دانانی قه رار و په یمان و شهرت؛ شهرت بستن؛ په یمان- به ستن (بستن)

به ستن: [چاوگه] بهیستن؛ بیستن؛ شنه فتن. (شنیدن)

به‌ستن به‌پیشه‌وه: [چا‌وگه‌ت] شتی‌داسه‌پان‌دن
به‌سه‌ر دا؛ به‌کول‌دا دانی‌توم‌هت. (بریش
به‌ستن)

به‌ستوو: [ئاوه‌لناو] (۱) به‌ستراو؛ مه‌یوو.
(به‌سته‌شده) (۲) ته‌زیوو؛ پ‌چیاو؛ پ‌چیاگ؛
سر‌پووگ؛ چوو؛ ده‌ستم له‌سه‌رمادا به-
ستوو به‌تی. (چائی‌ده)

به‌ستوورک: [ناو] به‌رستوورک؛ ملیوان و
یه‌خه‌ی کراس. (یقه‌پیره‌ن)

+ به‌سته: گو‌رانی و ئاهه‌نگ که‌خاوه‌نی زه-
رب و ریتمه‌(جیاوازه له‌مقام) به‌سته‌ته-
رانه‌ی فارسییه‌گو‌رانیه‌که که‌جاران له
به‌ینی مه‌قامیکدا ئیجرا ده‌کرا و ئهم‌پرو
له‌کوردوستاندا پیش یا دوا‌ی مه‌قام (به‌سته)
ده‌وت‌ریت‌خوی مه‌قام نییه، به‌لام هه‌ر له‌سه‌ر
ره‌وتی موسیقیایی ئه‌و مه‌قامه‌دا
ده‌وت‌ریت، (په‌رده) و حاله‌تی نو‌ته‌کانیشیان یه-
کیکه. (ترانه)

+ به‌سته: بی‌ترس؛ بی‌باک؛ ئازاد؛
به‌سته‌(بیباک)

+ به‌سته: هیل‌ی به‌ینی دوو مه‌زرا؛ هیل‌ی
دیاری کردنی سنوور. که‌به‌سه. (مرز)

به‌سته‌به‌ند: [ناو] بک [به‌سته‌پیچ؛ کاری
به‌سته‌پیچی ده‌کا. (به‌سته‌بند)

به‌سته‌به‌ندی: ره‌وتی ده‌سته‌کردن و پیچانه‌وه
و به‌ستن؛ به‌سته به‌سته‌کردن؛ پ‌ریسکه و
پیاز که‌دروستکردن؛ شت خسته‌ناو قوتوو و
سه‌رچه‌سپان‌دن و پیچانه‌وه‌ی. (به‌سته‌بندی)

به‌سته‌کار: [ناو، بک] به‌سته‌دانه‌ر؛ به‌ند
ر‌یک‌خه‌ر؛ هه‌وادانه‌ر؛ ئاهه‌نگ‌ساز. (ترانه‌ساز)

به‌سته‌کاری: به‌سته‌دانان؛ به‌ند ر‌یک‌خستن؛
ره‌وتی هه‌وادانان؛ ئاهه‌نگ‌سازی. (ساختن
ترانه)

به‌سته‌له: [ناو، ت] به‌سته‌لوک؛ به‌سته‌له‌ک. (یخ
به‌سته)

به‌سته‌م: [ناو] ئه‌ستی و به‌رد. (سنگ
چخماخ)

به‌سته‌وانی: میزگیران. (به‌سته‌شدن میزراه)

+ به‌ستی: (۱) [ناو] چاو‌تیری؛ به‌قنیات.
(قانع‌ی) (۲) [ناو] باره‌که‌ویک که‌فیر‌ی‌راو
ده‌کریت. (بکب تعلیمی برای‌شکار)

+ به‌ستی: (۱) چاو‌تیری. (قانع‌ی) (۲)
کوله‌که. (کدو) (۳) ته‌رم. (جنازه) (۴)
[را‌بوردووی به‌ستن] دای‌خست؛ ژهن‌دی
گرییدا. (بست)

به‌ستیار: بیستیار: [ناو، بک] گو‌پ‌را‌ده‌ر؛ بیسه‌ر؛
به‌یستیار. (شونده‌ناو، ت)

+ به‌ستین: [ناو] (۱) زه‌مینه؛ بواری
هونه‌ری. (زمینه) (۲) خودوود؛ مه‌رز. سنووری
به‌ینی دوو مه‌زرا. (مرز)

به‌س‌رویین: که‌به‌ست‌چوون، په‌نابردن؛
به‌ست دانیشتن، هانابردن. (بست نشستن)

به‌س‌کتیبال: [ناو] یاری دوو ده‌سته‌ی پینج
نه‌فه‌ری له‌زه‌ویی تایه‌تدا. (بسکتبال)

به‌س‌کتیبال‌یست: [ئاوه‌لناو+ناو] که‌سیک‌که
کایه‌ی به‌س‌کتیبال ده‌کا. (بسکتبال‌یست)

به‌س‌لامه‌ت: بی‌مزه‌ر‌ه‌ت؛ بی‌وه‌ی؛ به‌ساغی؛
جوابی خود‌احافیزی؛ به‌دوعا. (سلامت)

به‌س‌لامه‌تی: به‌له‌ش‌ساغی؛ به‌خیری‌ه‌ت؛
توس‌لامه‌ت‌بیت؛ ته‌عاروفی پیش‌خواردنه‌وی-

مه‌ی. (بسلامتی)

به سلک: [ناو + ئاوه‌لناو] (۱) سه‌هول. (یخ)

(۲) به‌سته‌نی؛ دوند‌ر مه. (بستی) (۳)

سه‌هول به‌ندان. (یخبندان)

به سلکه: به‌سلک: به‌سته‌له‌ک. (یخزده)

به‌سله‌مه: (مه‌له‌ماخ) ی تور کیه‌وه هاتووه.

دابه‌ستراو؛ دابه‌سته؛ ته‌غهر بو

دابه‌ستی ئاژاله که بو قه‌له‌و بوون دابه‌سته

ده‌کری. (بسته‌شده؛ پروار)

به‌سمین: [ناوت، لیوک‌ن؛ بزه؛ که‌نین.

(لیخند)

به‌سه: [ناو] (۱) به‌سته. (بسته) (۲) خودوودی

به‌ینی دوو مه‌زرا؛ به‌ستین. (مرز) (۳) قهراری

تایه‌تی له قوماردا هه‌ر که‌س ئه‌و

ده‌سته‌ی (عوین) برده‌وه ئه‌و پاره‌هی

خویه‌تی. (بسته‌در قمار)

+ به‌سه: (۱) کیفایه‌ته؛ ئه‌یت‌رنا؛ ئه‌وهم به‌سه.

(کافی است) (۲) به‌سته؛ به‌سراو؛ داخراو.

(بسته)

به‌سه‌ختی: [به‌ند] به‌دژواری؛ به‌چه‌توونی؛

به‌سه‌خ‌لت. (بسختی)

به‌سه‌ر: (۱) [ئاوه‌لناو] حازر؛ ئاماده؛

خه‌رمانه‌که‌م به‌سه‌ره. (آماده) (۲) به‌فری به‌-

ستوو؛ به‌فره‌به‌سه‌ره ناچه‌قم. (یخ بسته)

به‌سه‌راچوون: [چاوگه‌ت، چوون به‌سه‌ر

که‌سیکدا له‌کاتی کردنی کاریکدا. (میج

گرفتن)

به‌سه‌راکه‌وتن: [چاوگه‌ت،] (۱) دوزینه‌وه.

(پیدا کردن) (۲) که‌وتن به‌سه‌رشتیکدا. (افتادن

روی چیزی) (۳) به‌سه‌رمیر اتدا که‌وتن؛

به‌ده‌ست‌هینانی مالی موفت. (مالی بدست

افتادن)

+ به‌سه‌راهاتن: [چاوگه‌ت،] پرووداویک به

سه‌ردا قه‌ومان؛ ناخ چیم به‌سه‌رهات. (به‌سر

آمدن)

به‌سه‌بردن: [چاوگه‌ت،] [پرواردن؛ ژیان؛

زینگانی کردن؛ ته‌واو کردن. (بسر بردن)

به‌سه‌رپاییکه‌وه: سوو که‌سه‌ردان؛ چوون بو

ماوه‌ییک کوروت. (کنایه. یک لحظه رفتن و

سرزدن)

به‌سه‌ره‌پین: [چاوگه‌ت،] (۱) ئه‌سب سواری

مایین بوون. (جفتگیری اسب) (۲) پیای که‌به

سه‌ر ژنه‌وه بگیری. (کسی که‌بازنی گرفته

شود)

به‌سه‌رچوو: (۱) (ب) رویشت و لی‌بووه‌وه؛ له

سه‌رلاچوو؛ ته‌واو بوو. (گذشت) (۲) به‌سه‌رچوو؛

فریوی خوارد؛ به‌سه‌ه‌وچوو؛ به‌ه‌له‌چوو.

(فریب خوردن)

به‌سه‌رخولانه‌وه: ئه‌وه‌نده‌سه‌رم دیشی به‌سه‌ر

ده‌خولیمه‌وه. (باسر چرخیدن)

به‌سه‌رداپرین: [چاوگه‌ت،] داسه‌پانندن به‌زور؛

کچی‌خوی به‌سه‌رشو‌پشدا بری: خوی بری به

ملیا (تحمیل کردن)

به‌سه‌ردادان: [چاوگه‌ت،] (۱) له‌سه‌ری که‌سیک

راکیشان و لی‌دان. (توی سرزدن) (۲) خو

داسه‌پانندن و به‌میوان بوون به‌ناوخت و له

ناکاو. آوار کسی شدن) (۳) مه‌ده به‌سه‌ر

ماله‌که‌یدا قه‌لب و چرووکی مه‌که. (توی

سرمال زدن) (۴) هیرش بو‌بردن؛ هه‌لکوتانه-

سه‌ر. (حمله کردن)

به سهردا دانهوه: [چاوگه،ت] شتی وه رگیراو یا کړدراو که به دلیان نه بی و بیبه نه وه بو ساحتی پیښووی (پس دادن)

به سهردا فیژاندن: [چاوگه،ت] هه پره شه و تووړه بوون و سهر کوته به دهنگی بهرز؛ به سهردا گوړاندن؛ نه راندن به سهردا. (هوار کشیدن بر سر کسی)

به سهردا کردن: [چاوگه،ت] (۱) شتی له به- رکردن به سهر جلوبه رگیکی تردا؛ شتی کردن به سهر شتیکی تردا؛ (به تن کردن لباس بروی- لباس دیگر) (۲) به سهردا رژاندن. (ریختن بروی)

به سهردا هاتن: [چاوگه،ت] له پیر؛ ناکاو؛ نشکیفه؛ به سهردا که وتن؛ کاریک به سهردا که- ومان. (ناگهانی)

به سهردا هاتن: [چاوگه،ت] (۱) سهر کوته کردن سرزنش کردن (۲) بیروکه یان هه وه سی کاریک که وتنه میسک. [به مغز خطور کردن] **به سهرزگه وه چوون:** مردنی ژن به دهم مندال بوونه وه. (سرزا رفتن)

به سهر کردن: [چاوگه،ت] اړه وان کردنی پیچ و موره. (روان کردن پیچ و مهره)

به سهر کردن: [چاوگه،ت] بهرز رویشتی گولله؛ (سر کردن گلوله)

به سهر کردن: [چاوگه،ت] اژماردن؛ سهر حیساب بوون. (حساب کردن). (۲) سهر لیدان؛ هه وال پرسین؛ ته حوال پرسین. (ملاقات رفتن)

به سهر کردن هوه: [چاوگه،ت] سهر لیدان؛ لیسین؛ لی توژینه وه. (بازدید. پرسیدن احوال)

به سهر گپران: سهر لی شیواندن و راگرتنی کاری که سی. (دست بسر)

به سهر روبه ر: [ئاوه لئاو] رپک و پوخت و پاراوه؛ مالیکی به سهر روبه ر و مورپه ته به؛ به نه زم و نیزام. (منظم)

به سهر روبه ره وه: (۱) به یه کجاری. (یکجا؛ باسروبر) (۲) به خویه وه و به سه مه ره که- یه وه. (باسروبر)

به سهر روبه ره وه تیاچوون: (ب) دوایی هاتنی بنه ماله؛ قرتی که وتنی بنه ماله یک؛ له به ین- چوونی گیان و مال به یه کجاری. (از بین رفتن جان و مال)

به سهر و زمان: [ئاوه لئاو] زیره ک و وریا و قسه زان و خوړپیک خهر. (زیرک و زبانباز)

به سهر هاتن: [چاوگه،ت] (۱) وه ختی شتی ته واو بوون؛ وه ک < به سهر چوونی ماوه. (به اتمام رسیدن) (۲) (به سهر هاتن) تو ئیشاره بکه به سهر دیم نه ک به پا. (باکله آمدن) (۳) قهومان؛ نازانی چه م به سهر هات. (پیش- آمد؛ بسر آمدن)

به سهر وه روپین: [چاوگه،ت] سهر نه نگر ی بوون. (باسر بجلو رفتن؛ سکندری)

به سهر هه ف: [ناو] (۱) سه له م. (پیش خرید) (۲) به سهر یه که وه؛ سهر جه م. (کلی؛ سر جمع)

به سه زمانی: [ناو] (ب) لیقه و ماوی؛ هه ژاری؛ به سته زمانی؛ بی سه روزمانی. (حالت زبان بسته بودن)

به سی: [ناو] گوزه؛ جه ره. (کوزه) که سیک که له به سته داییت؛ په نا بردوو؛ به سته نشین؛ هانا بردوو؛ له به سته دانیشوو. (به سستی)

به‌سی: ناوی ئافره‌تانه. (اسم زنانه)

+ به‌سیان: (۱) به‌سی‌دانه؛ به‌سی‌که‌س؛ شه‌ره‌که‌یه‌ک به‌سیان‌بوو. (سه‌تایی)
(۲) [چاوگه‌ت] به‌ستن؛ به‌سران؛ داخران.
(ستن) (۳) به‌سیان‌کرد: ته‌واویان‌کرد. (تمام
کردند) (۴) [رپوردووی به‌ستن] دوو‌کانه‌کان
به‌سیان؛ داخریان؛ دایان‌خست. (بسته‌شدند)
[چاوگه‌ت] به‌سران؛ داخران؛ به‌ستن. (بستن)
به‌سی‌که: بی‌بره‌وه؛ ته‌واوی‌که. (بس‌کن)

به‌ش‌براو: [ناوی‌به‌راییه‌ش؛ بیوه‌ری؛
ئافه‌روز. (بی‌بهره؛ عاق)

به‌شبه‌ش‌کردن: [چاوگه‌ت] پشک‌پشک‌کردن؛
پاژ‌پاژ‌کردن؛ پارپار‌کردن. (قسمت‌قسمت
کردن)

به‌شت: [ناو] کاریتیه‌ی خانوو. (بالار)

به‌ش‌چوونه‌وه‌سه‌ر‌به‌شان: نزاو‌دوعای
مه‌رگ بو‌که‌سی‌خواستن‌که‌پیش‌ئه‌وه
به‌شت‌پی‌بیرپت و میرات‌وه‌برگری، خوٚت
بم‌ری و به‌شه‌که‌ت‌میراتبه‌ره‌کانی‌تر‌بییه‌ن؛
یا‌ئه‌وه‌ی‌هه‌ته‌میراتبه‌ر‌بییا. (آرزوی‌مرگ
خواستن‌برای‌کسی)

به‌ش‌خواردن: [چاوگه‌ت] (۱) خواردنی
مالی‌که‌به‌ر‌که‌سیک‌که‌وتوو. (۲) به‌ناح‌ق
مال‌یا‌ح‌قی‌که‌سیک‌داگیر‌کردن. (سه‌م
خوردن)

به‌ش‌خوران: [چاوگه‌ت] بی‌به‌هره‌بوون؛
ئه‌وه‌ی‌دره‌نگ‌بچی‌به‌شی‌ده‌خوری؛ ماف
خوران. (سه‌م‌خوردن)

به‌ش‌خوراو: [ناوی‌به‌ر] که‌سیک‌مالی
خورابیت‌یان‌لی‌داگیر‌کراییت؛ (زولم‌لیک‌راو،

ماف‌خوراو). (بی‌بهره‌شدن؛ مظلوم‌واقع-

شدن و خورده‌شدن‌سه‌م)

به‌ش‌خوراوی: [ناو] بییه‌شی؛ قسمت

خوراوی؛ (ب) زولم‌لیک‌راوی. (بی‌بهره‌ای)

به‌شداره‌کی: ئه‌ندام‌بوون؛ به‌ش‌داری؛

شه‌ریکی؛ هه‌چپایی (عضوشدن)

به‌ش‌داری: [ناو] هاو‌کاری؛ به‌ش‌داره‌کی؛

شه‌ریکی؛ هه‌چپایی. (عضویت؛ هم‌کاری)

به‌ش‌داری‌کردن: [چاوگه‌ت] شه‌ریک-

بوون؛ هاو‌کاری‌کردن؛ ئه‌ندام‌بوون. ه‌کاری

کردن)

به‌ش‌شاندن: [چاوگه‌ت] ادابین‌کردن؛ قایل-

کردن؛ رازی‌کردن. (رازی‌کردن)

به‌ش‌قم: [به‌ندت] به‌ش‌قم؛ به‌ش‌کوو؛ به‌ل‌کوو؛

ته‌قاو؛ هاتوو؛ به‌ش‌کم؛ ویده‌چی؛ بو‌ی‌هه‌یه؛

دوورنیه؛ شایه‌د. (بلکه)

به‌ش‌کریاو: [ناوی‌به‌ر] به‌ش‌کریاگ؛ به‌ش-

کراو. (قسمت‌شده)

+ به‌ش‌کو: (۱) [ئاوه‌ئاو] خاوه‌ن‌ش‌کو؛

به‌ژمنیر؛ گه‌وره. (ش‌کوه‌مند) (۲) به‌ش‌کو؛ به

ش‌که‌وه‌له‌گه‌ل‌دوو‌دلیدا. (باتر‌دید) (۳)

[ناو] به‌ش‌کو. شه‌ریکه؛ شیر‌که‌ت. (شرکت)

به‌ش‌گه: [به‌ندت] به‌ش‌گه؛ به‌ش‌کوو؛ شایه‌د؛

به‌ش‌که‌م؛ بو‌ی‌هه‌یه؛ به‌ل‌کوو. (شاید)

به‌ش‌لانه: [ناو] فه‌قی‌فه‌له‌بان. (فقیه‌عیسوی)

به‌شو: [ئاوه‌ئاو] شیدار؛ شو‌دار. (نمدار؛ دارای

ترشح)

به‌شو‌نا‌رویین: [چاوگه‌ت] به‌دوادا‌رویشتن؛

به‌شو‌نا‌چوون؛ که‌وته‌دوا. (دنبال‌کردن)

به‌ش‌ه‌رتی‌چه‌قو: فروشتنی‌میوه‌ی‌وه‌ک

شووټی بهو مهرچه له تی بکا ئه گهر چاک
نه بوو نه یکرپټ. (به شرط چاقو)
به شهردوست: [ئاوه لئاو] مروف دوست؛
ئینساندوست. (انساندوست)

به شهردوستانه: به شیوه ی به شهردوستی؛
کومه کی به شهردوستانه ی گروهی موسیقا بو
نه خوشخانه ی به سالالچووان. (بشر دوستانه)
به شهردوستی: [بهره می چاوه] حاله تی
خوش ویستنی مروف و دلسوزی و هاوده دهی
بو خه لک. (بشردوستی)
به شهروه کری: [ئاوه لئاو] پرووخوش. (خوش
رو)

به شهری: [ئاوه لئاو] (۱) گریدراو به
ئینسانه وه. (۲) ئینسانی. (بشری انسانی)
به شهن: [ناو] قه لافه ت؛ هه یکه ل؛ له ش؛
ئه ندام؛ دیمهن. (جسم. هیکل)
به شهن خوش: [ئاوه لئاو] دلگر؛ دیمهن جوان؛
دلرفین. (دلگیر)

به شهنی: به دهنی؛ له شی؛ په یکه ری. (بدنی)
به شه وکردن: [چاوه گه ت] (۱) به ش کردنه وه؛
دابه ش کردن. قسمت کردن (۲) به شه و
کار کردن سه خته؛ به شه و کاری کردن
سه خته. (شب کار کردن) (۳) (ب) خه وتن؛
درهنگ وه خته با بیکه یین به شه و؛ واتا
بخه وین. (کنایی خاویدن)
به شینه یی: [به ندت] به ئارامی؛ له سه ره خوئی؛
بی له زو به ز. (آرام)

به شینی خواردن: [چاوه گه ت] (ب) فروشتنی
حاصلات پیش ئه وه ی بگا؛ پیش فروشی
حاصلات له بهر دهس تهنگی. (فروختن)

حاصل کشاورزی قبل از رسیدن
به عاسته م و دووبه لآ: [به ندت] به ئاسته م؛
زور که م؛ به هیواشی. (خیلی کم)
به عام: [به ندت] گشت؛ گشت پیکه وه؛
به کومه ل؛ هه موو. (همگی)

به عجی: [ئاوه لئاو] ترسه نوک. (ترسو)
به عه ج: [ناو] ترس؛ خوف. (ترس و بیم)
به عه رز نه که وتن: [چاوه گه ت] (ب)
کالاییک که به سه رده سه توه به یکرپ و له
عه رزدا نه مینیتته وه؛ پیویستی هه مووان.
(کنایی کالایی که روی دست بیرندش)

به عیجین: تووره بوون؛ ره ق هه لسان. توقین
له ترسیکی زور. (عصبانی شدن. ترسیدن)
به عیفته ر: [ناو] بادامی ته ر؛ چوله بادام؛
(چقاله بادام)

به غدا: [ناو] به غداد؛ له وشه ی ئاویستایی
(به غوداته) واتا (خودای زانا) وه هاتووه.
(بغداد)

به غیلی پی بردن: [چاوه گه ت] ئیره یی پی-
کردن؛ هه سوودی پی کردن. (حسودی
کردن)

به فتاچوون: [چاوه گه ت] تووره بوون و شه ر
پی فروشتن؛ به گزداچوون. (گلاویز شدن)
به فراو: [ناو] به فراف؛ (۱) ئاوی به فری
تواوه. (برف آب شده). (۲) (ب) ئاوی سارد؛
سه هولآو؛ ئاوی فره چاییگ. (کنایه آب یخ)
+ به فرمال: [ناو] بک؛ ئه و که سه به فر ده مالی.

(کسی که بر فروبی می کند)
به فر نیشن: به فر که وتنه زه وی؛ داپوشرانی
زه وی به به فر بارین. (برف نشستن)

به فروپشوو: [ناو،ت] شلیوه. (برف و باران باهم)

به فرو دوښاو: [ناو،ت] زیاتر به فری دانار دانار له گهل دوښاودا تیکه لئی ده کهن بو خواردن. (برف و شیر)

به فره به سر: [ناو،ت] به فری که به ستوویه تی و پای تی ناچه قی. (برف یخزده که پاداران فرو نرود)

به فره خوړه: [ناو،ت] به فری بلوکه و کهم که به سهر به فردا بیاری زووتر دیتووینیته وه. (برف برف خورک)

به فره شینه: [ناو] کاسه لکه شینه؛ کاسه له شینکه. (مرغ زنبور خوار)

به فره مبار: [ناو] به فرانبار. (دی ماه)

به فری پیری: [ناو،ت] (ب) سپی بوونی موی سهر. (برف پیری)

به فریک: [ناو] سه هولدان؛ به فردان؛ جیگای به فرو سه هول به فر مال. (یخدان پاروی برف رویدن)

به فرینه: (۱) [ناو] به سته نی؛ دوندرمه. (بستنی) (۲) [ثاوه لئاو] ههر شت گریدراو به به فره وه. (هرچیزی وابسته به برف)

+ به فشک: [ناو] باریکایی دهست و لاق. خواره وهی لوولاکی پی و مه چک؛ مووچی دهست و پی. (مچ دست و پا)

به فثر: [ناو] (۱) تهور؛ بیور؛ بیقر؛ بیقر. (تبر) (۲) بهور؛ به بر. (بیر)

به فثر: [ثاوه لئاو] دروژن؛ ثاوانته چی. (دروغ گو) **به فثرا:** [به ند] به هه فثرا؛ پیکه وه. (باهم)

+ به فثل: هاوپایه؛ هاوشان. (هم شان)

+ به قا: [ناو] فد: (۱) دهوام؛ باقی بوون؛ حاله تی ماندنه وه؛ سهرت سلامهت، به قای عومری تو بیت. (باقی) (۲) پروا؛ به قات پیناکه م: باوهرت- پیناکه م. (باور)

به قالی: [ناو] دوکانی نازوخه فروشی؛ کاری- نازوخه فروشی. (بقالی)

به قانامه: [ناو،ت] باوه پرنامه؛ پروانامه. (اعتبار نامه)

به قبه قی: [ناو] گوزله هی دهم چکوله، کاتی که ثاوه که هی برژی دهنگی بلقه بلقی لیوه دی. (کوزه دهان تنگ)

به قم: (۱) ره نگه له گه راو؛ ره نگ پرووسقاو. (رنگ باختن) (۲) به قور کون و که لینی دیوار سواوآخان؛ دهرگا سواوآخان؛ به قورگرتن؛ ویران کردن. (ویران کردن)

به قهستی: له قهستی؛ به شوخی و گالته. (از سر شوخی) ۲. به قهستی؛ به دانسته؛ دهس نه نقهس؛ قیانی؛ خوازه کی؛ له پرووی ویسته وه. (از قصد)

به قهوه: به قهد؛ به قهی. (باندازه)

+ به قه م: [ناو] گهنم و جوئی گه یشتوو بو دروینه. (گندم و جو رسیده)

به ک: اند؛ فد: [ناو] یاریکه ری دواوه له فوتبال دا له توپی پا) دا. (بک)

+ به کار: (۱) [ثاوه لئاو] به که لک. (بدرد خور) (۲) حازر به کار؛ له کارا بوون؛ به کاردی؛ به که لک دی. (آماده کار) (۳)

[ثاوه لئاو] نازا؛ خیرا. (کاری)

به کارئانین: [چاوه گه،ت] به کارهینان. (بکار گرفتن)

به کاری: [ناو] خیرایی؛ ئازایی؛ زورکار کهر.
(کاری)

به کاسه هاوسی ژیان: (ب) به سووال و سهدهقه و له سایه می کومه کی خه لکه وه ژیان. (کنایی باگدایی زندگی کردن) **به-کتابش:** (ف.مشه)(۱) نازناوی خزمه تکاری میران. (۲) ناوی عارفیکه. (۱) نام خدمتکار امیران؛ ۲ نام عارفی است)

به کر: [ئاوه لئاو] کاتی له سه ره هیلکه کر کهوتنی بالنده. (کرچودن)

به کری گرتن: [چاوگه،ت] وهر گرتنی هه ر شت بو راپه راندنی ئیش و کار له به رانبه ر پاره دا بو ماوه می دیاریکراو. (کرایه گرفتن)

به کری گیراو: [ناوی بهر] (۱) هه ر شت بو ماوه بیگ له به رانبه ر پاره دا به کری گیراییت. (کرایه) (۲) ئه وه می که به پاره خزمه تی که سیک یا ریخراوی یا کومه لیک بکا. (اجیر) (۳) (ب) جاسوس و نیشتمان فروش. (کنایه جاسوس)

به کلک گوینژ شکاندن: (ب) زور به که یف و خوشحال. (بادم گردوشکستن)

به کو: [به ند] به کومه ل؛ به عام؛ تییکرایی. (دستجمعی)

به کومه ل: [به ند] به کو؛ به عام؛ به تییکرایی؛ به گه ل. (دستجمعی)

به کونا کردن: [چاوگه،ت] (۱) (ب) به زاندن. (۲) به کونا کردنی نیچیر له کاتی رادا. (کنایی شکست دادن؛ توی سوراخ راندن شکار)

به کیودا دان: [چاوگه،ت] (۱) (ب) یاخی بوون.

(یاغی شدن) (۲) (ب) شیت بوون.
(دیوانه شدن)

به کیودا کردن: [چاوگه،ت] (ب) به شیت زانین؛ له وانه بوو بیکن به کیودا؛ چه پله لیکوتان و ریسوا کردن. (دیوانه پنداشتن)

+ به گ: ناوی خودای هه خامه نشیان. (خدا در زمان هخامنشیان)

+ به گا: [ئاوه لئاو] به جی؛ به جا؛ رهوا. (بجا)

به گانه: [ئاوه لئاو] ئاغانه؛ وه کوو به گ. (بیگ آسا)

به گرتن دان: [چاوگه،ت] بوونه هو می گرتن. (سبب بازداشت کسی شدن)

به گزاده: [ناوت، ادوو] هو می گه وره می کردن. (۱) تافه می فه یزولا به گی که له گه - وره هو زه کانی کوردستانی ئیران و له به ینی (دیوانده ره هه تا بوکان) نیشته جین. (۲) عه شیره می ناواری به گزاده له ناوچه می تهرگه وهر و مهرگه وهرن. (دو طایفه بزرگ کرد)

به گشتی: [به ند] (۱) به بادراوی؛ به گرژی. (باریس زیاد) (۲) به گشتی؛ به - هه مووان. تییکر؛ به ته و او می؛ ته قرا (همگی؛ بتمامی)

به گلک: له (به گلخ، به گلک) می تور کیه وه هاتووه، به گیبه تی و به گیبتی. (حالت بیگ - بوودن)

به گور: [ئاوه لئاو] (۱) به هیز؛ به تین. (زوردار)

به گوره گور: به گوراندن و هه راو هوریا می زور. (نعره زن زیاد)

به گوشت: [ئاوه لئاو] (۱) قه له و. (چاق) (۲)

زه‌بینی نه‌رمانی بی‌به‌رد؛ گوشته‌زه‌وی. (زمین نرم و بدون سنگ)

به‌گوشه‌ی چاو پروانین: (۱) (ب) ناز کردن؛ به‌نازه‌وه پروانین. (۲) به‌توووره‌بیه‌وه پروانین. (باگوشه‌چشم نگاه کردن)

+ به‌گون: [ئاوه‌لناو] (۱) (ب) پیاوی جه‌سوور و به‌جه‌رگ. (۲) نه‌خه‌ساو؛ زیاتر بو‌مآلات دوه‌وتریت. (خایه‌دار)

به‌گوی: گوی‌رایه‌ل؛ قسه‌وه‌رگر؛ دژی بی‌گوی. (حرف شنو)

به‌گویچکه‌داهاوردن: < به‌گوی‌دا هاوردن.

به‌گوی‌داهاوردن: [چاوه‌گه‌ت] تیگه‌یانندن و به‌گویدا دان و ئیشاره‌پی کردن؛ به‌گویچکه‌دا خویندن. (نصیحت کردن. حالی کردن)

به‌گویره: له‌وشه‌ی (گوی‌ماخ)ی تورکییه‌وه هاتووه (واتا: دیتن) له‌بوار؛ به‌هه‌لسه‌نگاندن؛ به‌به‌راوه‌رد؛ به‌دیتن؛ له‌ریک؛ به‌پیی. (برطبق؛ بنابه‌نظر)

به‌گه‌رووی شیرداچوون: (ب) بویر و ئازا بوون. (تو دهن شیر رفتن)

به‌گه‌م: به‌که‌لک؛ به‌ده‌ردخوور؛ به‌کاره‌اتوو؛ گرینگ. (بدردبخور)

به‌گیان‌گه‌بیشتن: له‌ده‌ست نار‌ه‌حه‌تی ته‌واو عاسی‌بوون؛ ئیتر به‌گیانم گه‌بیه‌وه ناتوانم قه‌بوولی که‌م؛ تا‌قه‌ت ته‌واو بوون. (بجان رسیدن)

به‌گیینی: حاله‌تی به‌گ‌بوون. (بیگی)

به‌ل: (۱) ماسین؛ ئاووسان؛ هه‌لمسان؛ په‌نمان؛ (باد کردن) (۲) بزنی گوی‌لول. (بز گوش لوله‌ای)

به‌لادا: (۱) به‌ته‌ره‌فیک‌دا (یه‌کی‌له‌چووار ته‌رف). (۲) کراسه‌که‌ی کرد به‌لادا کراس-کردنی (ژنان) به‌به‌ر پشتویندا. (یک طرف)

به‌لاشه: (۱) [ناو] جوړیک قوماشی هه‌رزان و خراپه. (۲) به‌خوراپیه. (نوعی پارچه؛ مفت است)

به‌لافکه‌ر: [ناوی‌بک] په‌خشکه‌ر؛ بلاوکه‌ر. (ناشر)

به‌لاقی: (۱) بلاوی؛ پرش‌وبلاوی (پراکندگی). (۲) هه‌راشی؛ شاشی؛ وه‌ک: قوماشی هه‌راش و زبر چندراو، یان مه‌زرای داچیندراوی که‌م توو. (فاصله‌داری؛ کم‌پستی)

به‌ل‌اکیش: [ناو، بک] ده‌ردک‌یش؛ زه‌جرک‌یش؛ مه‌ینه‌ت‌کیش. (بلاکش)

به‌لالووی: [ناو] بلالوک. (آلبالو)

+ به‌لام: (۱) به‌لالییک که‌دیته‌ خوار بو‌من؛ به‌لام لی‌ت‌دا؛ قه‌زاو‌به‌لای من له‌تو که‌وی (۲) وه‌لی؛ ئه‌مما؛ به‌لان؛ لی. (بالایم؛ ولی؛ اما)

+ به‌لان: [ئاوه‌لناو] وه‌ک: پیاوی توند و تول و ئازا و چه‌له‌نگ. (چابک)

به‌لاو: (۱) [ئاوه‌لناو] بلاو؛ پرژاو؛ به‌لاف؛ بلاو؛ پر‌اگه‌نده. (۲) به‌لات: به‌لای تو (به‌لاو له‌من). (۱) پراکنده؛ بلایت)

به‌لاو‌کردن: [چاوه‌گه‌ت] بلاو‌کردن؛ په‌خش-کردن. (پخش کردن)

به‌لاوه: (۱) [به‌ند] له‌پیشدا. من به‌لاوه گه‌یشتم؛ من له‌پیشدا گی‌ه‌شتم. (قبلا) (۲) تووم به‌لاوه‌یه: تو نزیکی منی، ئاگاداری منی. (پیش نزد. کنار)

به‌لای خوداتاشین: [چاوه‌گه‌ت] (ب) قازانج و

به رژه وهندی خو ره چاوگرتن. (نفع خود را در نظر گرفتن)

به لبه لاسینگ: [ناو] په پره پړوک. (پروانه)

به لبه له شوانی: [ناو] جوریک گیای خوراکیه. (نوعی گیاه خورونی)

به لبه لیتانگ: [ناو] په پووله. (پروانه)

به لبه نی: [ناو] په لپینه؛ دوراخ. (نوعی گیاه)

به لچه م: [ناو] گه لا؛ بهرگ وه لگی دار. (برگ درخت)

به لڅ کوچک: [ناو] خه نه گورگه؛ گله وه ز؛ خه نه تیلکه؛ قریزه بهرد؛ کریزه بهرد؛ گه نمه بهردیله؛ بیرو بهرتک؛ خه نه بهردیله. (گل سنگ)

به لشاندن: [چاوگه، ت] هاندان بو دسته و یه خه بوون و پیکدا هه لپړژاندن؛ تاوقا کردن. (تیر کردن)

به لغوبو: [ناو، ت] پیس و بوگهن؛ چلکن و بو ن ناخوش. (چرکین و بوگندو)

به لغه: [ناو] به لغ؛ به لڅ؛ دوو که ل و ره شایی که له سه ر شووشه ی چرا نه وتی دهنیشی؛ به لغی چهوز؛ قورم. (بلغ؛ دوده)

به لغی: [ناو] سه ره تای چینی به ره و مافووره. (ابتدای بافتن قالی)

به لفاندن: [چاوگه، ت] خلافاندن؛ فیل وته له که لیکردن؛ خاپاندن. (گول زدن)

به لاف: [ناوی بک] خلافینه ر؛ خاپینه ر. (گول-زن)

به لفاندن: [چاوگه، ت] بلقاندن؛ دهنگی-هه لقلوینی تاو؛ بلق دان؛ بلقه ی تاوی که له زه وی هه لده قولی. (صدای آب که از چشمه جوشد)

به لقتاندن: [چاوگه، ت] قه له شاندن؛ قه لاشتن. (شکافتن)

به لقه تین: [چاوگه] قه له شان؛ قه له شیان. (شکافتن)

+ به لگ: [ناو] بهرگ؛ گه لا؛ وه لگ. (برگ)

به لگ چاو: [ناو] پیلوی چاو. (پلک چشم)

+ به لگه: [ناو] وه ره قه؛ په ره. (ورقه)

به لگی لووت: [ناو، ت] په ره ی لووت. (پره دماغ)

به لمه ریشه: [تاوه لئاو] (ب) ریشی پانی تیک-ثالاو. (ریش پهن آشفته)

به لوتنه ک: [ناو] پیک؛ پیق؛ پیکی زورنا؛ فیقه نه. (زبان سر سرنه)

به لوق: تروسکه دار؛ به بریقه. (درخشنده)

به لوو: [ناو] (۱) به روو. (۲) دارگه زو. (درخت گز علفی؛ بلوط)

به لووچ: [ناو] خه لکی به لووچستان. (بلوچ).

به لووچه: [ناو] (۱) به لووچه؛ به رووله؛ خره داری چکوله و کورت که ده چی به نیو دوو داری کونکراودا بو توند کردن وه ک به رووله ی بهینی دهند و پاشباره له ئامووردا، هه روا له کانزایش چی ده بیته. (۲) به رووله ی-بیستان. (بیم؛ میله مخروطی)

به لووچی: [تاوه لئاو+ ناو] زمان و خه لکی به لووچستان؛ گریدراو به قهومی به لووچه وه. (بلوچی)

به لووهر: [گوزه]. (کوزه)

به لوهشین: [ناو] نه خوشینی گولی. (جذام)

به له: [ناو] مه ری گویچکه دریز و لوول.

(گوسفند گوش دراز و پیچیده)

به له بور: [ناو] مه ری په ننگ بوری گوی (راست)

و دريژ) (گوسفند رنگ كبود)

به له بوژ: [ناو] (ب) گورگ. (کنايه از گرگ)

به له به ش: [ناو] بزنی ره شی نیوچاوان سپی. (بز سیاه پیشانی سفید)

به له پا: [ئاوه لئاو] گور جو گول و ئازا له رویشتندا. (سریع در راه رفتن)

به له توور که: [ناو] نه خوشینی به له فیظه. (ناخوشی حیوانات)

به له دی: [ناو، به ره هم می چاوه] شماره زایی. (بلدی)

به له زرواد: [ناو] ئاقزونه؛ ئاغزونه. (سگک)

به له سوور: [ناو] که له کیوی ئامال سوور. (بز کوهی رنگ مایل به قرمز)

+ به له سه: [ناو، بهر] گویلکی به له سه بووه؛ تاراوه، به لام بو ئینسان ههر (به له زه) به کارده بری. (فراری؛ باعجله)

+ به له شین: [ناو] بزنه کیوی ئامال شین (بز کوهی رنگ مایل به کبود)

+ به له ک: [ناو] گیای به له ک. (گیاه مجو؛ شیرین بیان)

به له ک: [ئاوه لئاو] له حه یوانگه لدا دوور هنگ؛ گولگولی؛ پلینگ پلینگ. پلنگ و (خال خالی گهوره). (خال خال)

به له ک چاو: [ئاوه لئاو] خاوه نی چاوی پان که ره شکینه که ی زور رهش و سپینه که ی زور سپی بیت. (چشم قرنیه سیاه و سفیده چشم خیلی سفید باشد)

به له کناچی: [ئاوه لئاو] به ژنانی؛ ئاریله؛ پیایوی ژنانیله. (مرد با اخلاق زنانه).

به له کی: (۱) [ناو] خال خال بوونی به فیری

کیوان؛ کاژو واژ (خال خال شدن برف کوهستان) (۲) [ناو] نه خو شینی دوو ره ننگ- بوونی پیست. (مرض برص)

به له گ: (۱) [ناو] سه رمایه. (سرمایه) (۳) شیوه ی بهرگ پوشین. (شیوه پوشیدن لباس)

به له گه ور: [ئاوه لئاو] (ب) به دبه خت؛ (به ختی به له گه وره، به شهو سایه قه یه و به روژ هوره). (بدبختی)

به له مرک: [ناو] ئانیسک؛ ئانیسک. (آرنج)

به له مکیش: [ناوی بک] پاپوپی موتوپی بو کیشانی پاپوپی بی موتوپی. (یدک کش)

به له میسکه: [ناو] شوپراوه ی که می تراو. (ریزش کم مایعات)

به له ندریرپ: [ناو، ت] کاتی برینه وه ی خوری له کاوړه می دوو ساله (بره دو ساله که وقت پشم چیدنش رسیده باشد)

به له نگازی: [ناو، به ره هم می چاوه] هه ژاری؛ نه داری؛ لیقه و ماوی؛ بینه وایی؛ ده سه و سانی. (بیچارگی)

به له وا: [به ند] له پیشدا. (قبلاً)

به له و بوون: [چاوه گه ت] به له د بوون؛ زانین؛ شاره زایی. (بلد بودن)

به لی: [ئاوه لئاو] ئاشکر؛ له بهر چاو؛ دیار؛ خویا. (آشکار)

به لیوژ: ئارامی؛ حاله تی هیدی بوون؛ هیمنی. (آرامی)

به لیتانک: [ناو] په پووله. (پروانه)

به لیتنه: [ناو] ناوی گورانیسکه. (اسم آهنگی است)

به لینا: ماسی گه وره. (ماهی بزرگ)

به لینی: [ناو، ت] آقه ولی ئه رینی؛ په یمان؛ سوز؛

نه هاتی گهرچی پیتدا بووم به یئینی. «هیمن»
(پیمان؛ قول)
به مانه: < به ئه مانه. **(باینها)**
به مباب: [ناو] بومبا؛ بومب؛ بوم. **(بمب)**
به مبوبو: [ناو] جوریک قامیشی هیندی. **(بامبو)**
به مجوره: ئاوا. بهم چه شنه. **(اینطور)**
به مز: به کری؛ به پاره. **(به کرایه)**
به مزدەر: [ناو، بک] به کری دهر. **(کرایه دهند)**
به مزدان: [چاوه گت،] به موزد دان؛ به کری دان. **(کرایه دادن)**
به مووی مابوو: به موو به ندبوو؛ که میکی مابوو؛ به مووی مابوو بکه وی. **(نزدیک بود)**
به مینه وه: به گریان و فینگه فینگه وه؛ به مینگه مینگه وه. **(همراه با صدای گریه)**
به ن: < به ند ۱ و ۲) (۱) به نند؛ پیوندهی؛ به ستراو؛ (سیامه ند به داره به نیکه وه به ن - بوو)؛ (۲) گل: دوو روژه منت به ن کردوو بو ناهیلی پروم. **(مانع؛ معطل)** (ب) ماتل کردن. (۳) پریسمان؛ ریسراوی خوری و موو، **(ریسمان)** (۴) وهن؛ داره وهن؛ داره به ن. **(درخت ون)** به ناحقه ق: فد: دوور له حقه و ماف؛ دوور له حقه قهت؛ دوور له پراستی و دروستی. **(بناحق)**
به نارومی: [ناو] گیای تاولی؛ گزنیث. **(گشنیز)**
به ناشرمه: [ناو] ملوانکه ی پیاوانه. **(گردنبند مردانه)**
+ به ناف: (۱) [ناو] بناو؛ بناوچ؛ داریکی قورسه له ناو ئاودا ده که ویته بن ئاو. **(درخت زبان گنجشک)** (۲) [ئاوه لئاو] به ناو و دهنگ؛ ناو دار. **(نامدار)**

به ناغ: [ناو] بناغه؛ بنچینه؛ ئه ساس. **(اساس)**
+ به نان: [ئاوه لئاو] (ب) به خشنده؛ دلفراوان؛ دهس بلاو؛ نان بدی. **(بخشنده)**
به نان هات و به ئاو چوو: (ب) بیسه ر و شوین بوون؛ گوم بوون. **(کنایه گم شدن)**
به ناوبانگ: [ئاوه لئاو] به نیوبانک؛ ناودار؛ به ناووده نگ. **(مشهور)**
به ناو کردن: ناوی که سیک له سه ر شتی دانان؛ ماله که م به ناو کوره که مه وه کرد: به ناویه وه تا پوم کرد. **(بنام کردن)**
به ن پرچ: [ناو، ت] به نی زولف پی به ستن. به ن جه له به ن په لکه. **(بند گیس)**
به ن بیلاو: به ن که وش. **(بند کفش)**
به ن تفه نگ: قایشی تفه نگ. **(بند تفنگ)**
به ن تهرک: به ن سامورته. **(بند ترک؛ فتراک)**
به ن ته زبیج: به نییک که ته زبیجی پی ده هوننه وه. **(بند تسبیح)**
به نجه له: [ناو] (۱) به نی جه له پیوه کردن و هونینه وه. **(بند ردیف کردن و نخ کردن چیزی)** (۲) به نی زولف به ستن؛ **(بند زلف)**
+ به نند: [ناو] (۱) به ن؛ ته ناف؛ هه ودا؛ په ت؛ **(طناب)** (۲) به ندی سه عات؛ به ندی که وش؛ [پاشگر و پیشگر: به نده که له وه، گهردن - به ندر، روو به نند؛ (۳) پابند؛ گیر خوار دوو؛ (سه باره ت به توو له م شاره به ندم)] **(پایبند)** (۴) [ناو] به یینی دوو ئاجور له بینا سازیدا؛ به ندکیشی؛ به ندکیشی؛ سواخ دانی به یینی دوو ریزه ئاجور له دیواردا. **(بند)** (۵) جومگه. **(بند)** (۶) [ناو] به ربه ست؛ به نند؛ به نداو. **(سد)** (۷) زیندان. **(زندان)** (۸) گری پی ساقه تی گهنم و

قامیش. (بند) (۹) تهنافی هه‌لوا سراوی
ئاسویی بو به‌ندبازی و تهنافبازی. (۱۰) سه‌د؛
ئاوبه‌ند. (۱۱) ویستانه‌وه؛ خوین به‌ند
هاتن (بند) (۱۲) به‌ند له پروانگه‌ی ده‌ستووری
زمانه‌وانییه‌وه، قه‌ید. (قید)

+ به‌ند: مائل؛ گرفتار؛ که‌سیک که له
زیندان (له‌به‌نددابیی) وه‌ک به‌ندکراو. (گرفتار؛
تاخیر؛)

به‌ند: [ناو] به‌شیککی تاییه‌ت له زیندان وه‌ک:
به‌ندی چوار؛ (بند)

+ به‌ندان: (۱) [پاشگر] به‌ستران، پریگابه‌ندان،
ری به‌ندان، پیوه‌به‌ستن، وه‌ک خه‌نه‌به‌ندان،
جه‌مدین: سه‌هول به‌ندان. (بستن) (۲) کووی به-
ند؛ گورانی و ستران. (به‌ندان ده‌لیم به‌زاری)
(فولکلور). (ترانه)

به‌ندار: [ئاوه‌لئاو،] بوندار؛ خاوه‌نی به‌ن.
(بودار؛ بنددار)

به‌نداو: [ناو] گول؛ ئه‌ستیر؛ سه‌د. (استخر)
به‌ندباز: [ناوی بک] تهنافبازی سیرک؛ ئه‌وه‌ی
له‌سه‌ر تهنافی هه‌ل‌به‌ستراو یاری ده‌کا.
(بندباز)

به‌ندپر: به‌ن بر؛ (ب) تیغ؛ تیغه؛ چه‌قو. (تیغه)
به‌ندیژ: [ناوی بک] گورانی بیژ؛ ئه‌ستران بیژ.
(آواز خوان)

به‌ندیژی: [ناو] شایه‌ری؛ گورانی بیژی. (آواز
خوانی)

به‌ندپسندن: < په‌ت برین < په‌ت بر.
به‌ندخستن: به‌ن خستن؛ روومه‌ت هه‌ل‌گرتن.
(بند انداختن)

به‌ن دخوه‌دان: [چاوگه‌ت] بون له‌خودان؛

گولوا له‌خو دان؛ عه‌تر له‌خو دان. (بخود عطر
زدن)

به‌ندکران: زیندانی کران؛ گیران؛ گیران
(۲) (زیندانی شدن) (۲) مائل کران. (معطل
شدن)

به‌ندکردن: [چاوگه‌ت] (۱) مائل کردن؛ گل-
دانه‌وه؛ به‌رگری له‌رویشتن. (معطل کردن)
(۲) زیندانی کردن؛ گرتن. (زیندانی کردن)

به‌ندکی دوو هه‌مبانی: به‌ندی دوو هه‌مانه؛
(ب) مروقی به‌کارنه‌هاتوو. (بی‌کفایت)

به‌ندگیپانه‌وه: گورانی سه‌ندنه‌وه. (تکرار
کردن آواز خواننده دیگردد مراسم)

به‌ندگیس: [ناو] [ف. گیو] به‌ن پرچ. (بند زلف)
به‌ندویه‌س: [ناو، ت] زیاتر بو په‌یمانی نه‌ینی و
به‌دزی به‌کاردی. (ب) ساخت و پاخت. (بند و
بست)

به‌ندویه‌ستچی: [ئاوه‌لئاو + ناو، بک] کاری-
که‌سیک که به‌ند و به‌ست ده‌کا. (ب)
ده‌ست و گوپیپ. (بند و بستچی)

به‌ن دوشک: [ناو] به‌ن یه‌خه. (بند یقه)
به‌نده: (۱) به‌نی؛ کوپله؛ واتا: من، به
ته‌واز و عه‌وه؛ (۲) گیره؛ گیراوه؛ ؛ ده‌ستم به‌نده.
(غلام؛ بنده؛ بند است)

به‌نده‌ری: [ئاوه‌لئاو] فد: هه‌ر شت پیوه‌ندی به
به‌نده‌روه بی؛ گورانی به‌نده‌ری؛ ره‌قسی
به‌نده‌ری. (بندری)

به‌نده‌شان: [ناو] به‌ندوان؛ زیندانه‌وان؛ زی‌ره‌وان
(زندانیان)

به‌نده‌ک: [ناو] لنگه‌بار. (یک لنگه‌بار)
به‌نده‌ک: [ناو] به‌ز و چه‌ورایی سه‌ر لاته-

رافه‌ی نازال^۷ (چربی روی دنده و شکم حیوان).

به‌نده‌مان: [ناوۀ ناو] مه‌حتل مان و له سهر و یستان؛ چاووری^۷. (منتظر)

به‌نده‌مانی: [ناو] چاوهروانی، چاوهروانی. (انتظار)

به‌ن ده‌مبین: [ناو] به‌نی به‌ستنی ده‌مبینی گیگیره. (نخ بستن دهان بندگاو)

+ به‌نده‌وار: [ناوۀ ناو] (۱) چاوهرپی؛ به هیوای که سیک بوون. (منتظر) (۲) زیندانی؛ دیلی؛

به‌ندی. (زندانی) (۳) وه‌ک کوپله. (غلام‌آسا)

به‌نده‌لگرتن: [چاو‌گه، ت] (۱) جو‌گه کیشان له لای ژوروره‌وی چوم یان له چاوانه‌وه بو

سهر مه‌ز را. (جوی آب کشیدن) (۲) پروومته هه‌لگرتن به‌به‌ن. (بند انداختن)

به‌نده‌هون: [ناو، ت] به‌نه‌خوین، هوجنه‌نه؛ دوخین؛ به‌ن شه‌روال^۷. (بند سلوار)

به‌نده‌یی: [ناو، به‌ره‌می چاو‌گه] به‌نده‌گی؛ خولامی؛ حاله‌تی به‌نده‌بوون. (بندگی)

+ به‌ندی: [پاشگر] (۱) راگیراو؛ زاوا به‌ندی؛ (۲) ده‌سته‌کردن، به‌ش کردن، جیره‌به‌ندی؛

ده‌سته‌به‌ندی؛ (۳) جی‌که‌وتن؛ ناو به‌ندی موټور^۷. (۴) کون‌گرتن؛ ناو به‌ندی. (بندی)

به‌ندیخانه‌وان: [ناو، ت] زیندانه‌وان؛ پاسه‌وانی به‌ندیخانه. (زندانبان)

به‌ندی دل‌پچران: [چاو‌گه، ت] به‌ندی دل‌پرپران. (ب) دل‌دکه‌وتن له خه‌به‌ریکی جه‌رگپر یان

داچله‌کانی زور^۷. (بند دل‌پاره‌شدن)

به‌ندی‌ره: < به‌ندی‌ر.

به‌ندی‌گواره: [ناو] زریزه‌یان قه‌یتانی که گواره‌ی قورسی پی‌دا هه‌لده‌واسریت که گوی

نازار نه‌دا. (بند گوشواره)

به‌ندی‌ل: (۱) پیاسکه؛ بوخچه‌ی چکوله.

(بچه‌کوچک) (۲) له‌گه‌ل^۷ (بار) دا دی^۷. باروبه‌ندی: که‌ل‌وپه‌لی^۷ که پیچراوه‌ته‌وه بو

بار کردن. (بار و بندیل)

به‌ندی‌مار کرنی: په‌یمانی ژن‌ماره‌کردن. (عقدنکاح)

به‌ندی‌ناوک: [ناو] ئه‌و لوله‌که بژیو ده‌گه‌بینیته ناو‌لمه‌کاتی له مندال‌داندایه.

(بند ناف)

به‌ندی‌وار: په‌یوه‌ند؛ به‌ندی‌واری؛ پیوه‌ندی، نریکی. (بستگی)

به‌نزوئنه: [ناو] ناوی عیلمی روڤ بادامی تال^۷. (بنزوئن)

به‌ن‌زین: [ناو] بین‌زین؛ تراویکی ئاوربه‌ره که له زوربه‌ی سه‌یاره‌ومه‌کینه‌دابه‌کاری دینن بو

سووتان‌دن له موټورپاندا (بن‌زین)

به‌ن‌زین: [ناو] باویشک. (خمیازه)

به‌ن‌ساماته: [ناو] به‌ن‌سامورته؛ به‌ن‌ته‌رک. (فتراک)

به‌ن‌سه‌عات: [ناو، ت] به‌ندی کاترمیر؛ قایش یا زنجیر یا ده‌سبه‌ندی کاترمیر. (بند ساعت)

به‌نش‌توک: [ناو] بنیش‌توک؛ داره‌به‌ن؛ دار قه‌زوان؛ دار بنیش‌ت. (درخت ون)

به‌ن‌شه‌وال: [ناو، ت] به‌ن‌شه‌روال؛ دوخین؛ هوجنه‌نه. (بند سلوار)

به‌ن‌قاده: [ناو، ت] به‌ن‌که‌له‌وه. (بند چنبره)

به‌ن‌کاله: [ناو، ت] به‌نیکی که کاله‌ی له پادا پی توند ده‌که‌ن. (بندگاله)

به‌ن‌کلاوه: [ناو، ت] به‌ن‌که‌له‌وه. (بند چنبره‌گاو)

بهن که له مه: [ناوت،] بهن که له وه. (بند
چنبره گاو)
بهن که وش: [ناوت،] قه يتانی قوندهره؛ بهنی
که وش. (بند کفش)
بهنکه ی شاخ: [ناو] گرییی شاخی ئاژهل
(گره شاخ)
به نکى خستوک: [ناوت،] گرییی پووچکه.
(گره کور)
بهنگالی: [ئاوه لئاو+ناو] زبان و خه لکی
بهنگال. (بهنگالی)
بهنگ بوون: [چاوگه،ت] (۱) بهندبوون. (بند
شدن) (۲) بیهوش بوون و مهنگ بوون.
(معطل شدن. بیهوش شدن)
بهنگ کیش: [ئاوه لئاو+ ناو،بک] خووگرتوو به
کیشانی بهنگ، فییری کیشانی بهنگه یا
بهنگ ده کیشی. (بهنگی)
بهنگوله: [ناو] میتولکه. (نوزاد پشی)
بهنگه ژ: [ناو] رپوخسار؛ دیم؛ دم و چاو.
(صورت)
بهنگه ی شاخ: [ناو] بهنکه ی شاخ؛ گرییی شاخی
ئاژهل. (گره شاخ حیوانات)
بهنگه ی ناخوون: [ناو] جومگه ی قامک؛ یه-
که مین گرییی سهر قامک (بند سر انگست)
+ بهنگین: (۱) هاوارکردن؛ گازی کردن؛
بانگکردن. (هاوار) (۲) ناوی هاوالی مه، له-
کتییی مه و زیندا. (دوست مم)
+ بهنگین: [ئاوه لئاو] عاشق. (عاشق)
بهن مووتاوین: [ناو] مووی بادر او؛ بهندروو.
(بند دوختن جوال)
بهننه: [ناو] کویله؛ بهنی؛ بهنده؛ [جیناو] به-

رپزه وه له جیاتی من ده گوتری. (بنده؛ غلام)
به نوش: [ناو] گیای وهنه وشه؛ (دژی یاوه).
(بنفشه)
بهنووک: [ناو] گولآو؛ خاوهن بون؛ بوئدار.
(کلاب؛ بودار)
بهنوکه: [ناو] داره بهن؛ داره نوک؛ بهنیشتوک؛
دارقه زوان. (درخت ون)
بهنوئیدان: عه تر لیدان. (عطر زدن)
بهنووشت: [ناو] بنیشت؛ جاکچه. (سقر)
بهنووکه: [ناو] بهنوکه؛ داره بهن. (درخت
ون)
بهن هاتن: [چاوگه،ت] ویستانه وه ویستانه وه؛
دووابی هاتن؛ خوینی لوتم بهر بیوو بهن هات،
یا بهند بوو. برپایه وه. (بند آمدن).
بهنه فش: [ناو] بهنه وش. (بنفش)
بهنه ک: [بهند] پشووییک؛ ده میک؛ به
ینیک؛ هه ناسه ییک. (نفسی؛ دمی)
بهنه وش: [ناو] بهنه فش؛ رهنگی (سوور و
شین) ی تیکه لآو. (بنفش)
بهن هه لکردن: [چاوگه،ت] بهن کووه کردن و
به گولوله کردن. (کلاف کردن ریسمان)
بهن هه لگرتن: [چاوگه،ت] (۱) جوگه کیشان
بو ئاو پیدا چوون. (جوی آب کشیدن) (۲)
مووی ده موچاو بهر پریسمان هه لکیشان.
(بند انداختن)
بهنی زاوا: [ناو] زاوا ریوی؛ زاوا بهندی. (داماد
سر خانه)
بهنیو: [ئاوه لئاو] بهناو؛ بهناو بانگ؛ نیودار.
(مشهور)
بهنیوان: [ناو] زیندانه وان؛ بهنده شان.

(زندانبان)

به نیو بانگ: [ئاوه لئاو] ناسراو؛ نیودار. (مشهور)

به نیه خه: [ناو] بهر کوژه. (بنديقه)

بهو: (۱) [ئاوه لئاو] بهد؛ خراب. (بد) (۲) بهئهو.

(باو) (۳) وهره (بیا)

بهوا: [ناو] بپووا؛ بابه؛ باب؛ باوه؛ باوک؛ باوکه.

(بابا)

بهوا: (۱) [ئاوه لئاو] به با؛ (دیل) ماسه گی

نیرخواز. (وقت جفت گیری سگ ماده) (۲)

بهوا؛ به ئهوا؛ بهئهودا؛ بهوا بوم نیپره.

(وسيله او)

بهوار: [ناو] چهوتی؛ چهفتی؛ خواری. (کجی)

بهواسی: [ناو] بیوه سیری. (یواسیر)

بهویودانه: (ب) بهو رهوشته؛ بهو پیوانه؛ بهو

پیوره؛ بهو رهوته. (از روی این معیار)

بهو جوړه: بهو جووره؛ بهو چه شنه؛ بهوی

ئاواهی. (آنطور)

+ **بهور:** [ناو] بوار؛ گوزهر. (گذار)

بهور: (۱) [ئاوه لئاو] بهوج؛ گهوج؛ گیل.

(احمق) (۲) [ناو] بهبر. (بیر)

بهوورو: [ناو] بهوورو که له گه ل شو له ی ئاوردا

سهرده که ویت؛ سوو که بوول. (خاکستر

که به هوا بلند شود)

بهوره وه: [کاری نه مری] بگه پپوه؛ وهره وه. (باز

گرد)

بهورین: [چاوه] رابووردن. (گذشتن)

بهوز: [ناو] بهفز؛ زفیرک؛ جوړی زهر گه ته و

زهرده واله. (نوعی زنبور)

بهوست: [ناو] بست؛ بنگووست. (وجب)

بهوشت: [ناو] بههشت. (بهشت)

بهوش مل: پشتمل. (پشت گردن)

به وناوی: [ناو، به ره می چاوه] به دناوی. (بد

نامی)

بهوون نیشته یه ره: زه حیری خوینی. (اسهال

خونی)

بهوه: (۱) لای ئه وه به من نییه. (پیش

اوست) (۲) خراوه؛ بهده؛ خراپه. (بد است) (۳)

بهئهوه؛ بهو شته؛ بهوه بادی هه وایه ده لین

کوهره بالاییه. (با این)

بهوه ی که م: (ب) سویند بهو که سه. (قسم

به او)

بهوی ئاواهی: بهوته رزه؛ بهوشیوه؛ ئاوا؛ بهو

جوړه. (با آن شکل)

بهوی ره نگی: بهوره نگه؛ (ب) بهو ته رزه؛ بهو

جوړه. (آنطور)

به هادار: [ئاوه لئاو] فد؛ نرخ دار؛ به نرخ؛

به قیمهت. (بهادار)

+ **به هاران:** فد؛ (۱) هه موو به هاریک. (۲)

وه رزی به هار. (بهاران خوشه زمیران).

(۳) ناوی شارو چکه بی که له شاری سنه.

(بهاران)

به هار بهن: [ناو] به هار بهند؛ تهویله ی سه ربه-

تال^۱ بو به سننه وه ی چاره وه ی له هه واخو شیدا.

(طویله سر گشاد)

به هار خه و: [ناو] وه تاغی^۲ (ژووری) له قاتی

سهره وه ی باله خانه دا که دوری نه گیرایی^۳ یا

لاییکی نه گیرایی^۴. (بهار خواب)

به هار خیر: سهره تای شینایی گیای به هار.

(اولین سبزه بهاری)

به هار نارنج: فد؛ [ناو] په رهی گولی نارنج؛

غونچه‌ی گولی نارنج که له عه‌ترسازى و موربا چيک‌کردندا به که‌لکه. (بهار نارنج)

+ به‌هاره: [ناو] (۱) ناوى سترائیکه. (اسم آهنگى است) (۲) گه‌نمى به‌هاره، به‌هاروو؛ به‌هاره کيل. (گندم بهاره)

به‌هاره‌کانى: [ناو] کانیه دروژنه؛ کویره‌کانى که هاوینان وشک ده‌کا. (چشمه‌ای که فقط بهار آب دارد)

به‌هارى ئازادى: فد: ناوى سکه‌ی زي‌پرى ئيران. (بهار آزادى)

به‌هاز: [ئاوه‌لئاو] به‌هيز؛ زوردار. (باقدردت)

به‌هايى: فد: [ناو] په‌پرەوى دينى به‌هايى. (به‌هايى)

به‌هايى گه‌رى: فد: به‌هاييه‌ت. (به‌هايى‌گرى)

به‌هاييه‌ت: فد: [ناو] دينى که سالى (۱۱۹۶ کۆچى) حوسه‌ينعه‌لى نوورى واته به‌هاوئولا هيناي وئيدىعاى وابوو که هه‌ر ئه‌و که سه‌يه که عه‌لى موحه‌مه‌دى باب موژده‌ى هاتنى داوه. (به‌هاييت)

به‌هتاندن: [چاوگه‌ت] ترساندن؛ گيژ‌کردن؛ وپر‌کردن. (ترساندن)

+ به‌هتین: [چاوگه‌ت] ترسان؛ واق وپرمان. (بوخت)

به‌هجين: [چاوگه‌ت] بيه‌جین. (۱) تووره‌بوون. (۲) توران؛ وه‌رەزبوون؛ هيلاک‌بوون. (قه‌ر کردن؛ خسته‌کردن)

+ به‌هره: تد: فد: [ناو] سووت؛ سوود؛ نزوول؛ ريبا؛ (۱) سوودى بانگى. (۲) به‌هره و سوودى يوولى به‌ ريبا و نزوول دراو. (به‌ره)

به‌هره‌چه: [ناو] سه‌مه‌ره؛ داها. (درآمد)

به‌هره‌ک: [ناو] به‌ش؛ پشک. (سهم)

+ به‌هره‌مه: [ناو] (۱) درپيل؛ برغوو. (۲) سه‌رى درپيل، مه‌ته؛ به‌هره‌مه‌ى تاييه‌ت به‌ ديوار و ئاسن و چيو. (دريل. مته)

به‌هره‌هر: فد: [ئاوه‌لئاو] به‌هره‌مه‌ند؛ به‌هره بردوو؛ به‌هره وه‌رگرتوو. (به‌ره‌ور)

به‌هره‌هورى: [ناو] حاله‌تى به‌هره وه‌رگرتووى؛ به‌هره‌مه‌ندى. (به‌ره‌ورى)

به‌همه‌ن: [ناو] (۱) ناوى مانگى يازده‌هه‌مى سالى هه‌تاوى. (۲) وه‌همه‌ن؛ يه‌كى له ئه‌مشاسپه‌ندان. (۳) کليله‌به‌فر؛ په‌نياه‌فر؛ رنوو. (۴) ناوى پياوانه. (به‌من) (۵) بير و خه‌يال چاک؛ (انیک انديش)

به‌هناف: ناوچاک؛ ناوه بو پياوان. (به‌نام)

به‌هوره: [ئاوه‌لئاو] خاوه‌ن ئيراده؛ به‌وره. (با اراده)

به‌هوش‌هاتنه‌وه: [چاوگه‌ت] هوش‌به‌به‌ردا هاتنه‌وه؛ دژى بيهوشى؛ وشيار بوونه‌وه؛ ئاگادار بوونه. (بهوش آمدن)

به‌هوک: [ناو] به‌هى؛ بى؛ به‌ى. (به)

به‌هورده: [ئاوه‌لئاو] بليمه‌ت؛ به‌سه‌ليقه. (با سليقه)

به‌هه‌ست‌ويسته‌وه خواردن: خواردن به‌ ناوک و پيسته‌وه؛ خواردن (به‌هه‌سته و پيسته‌وه)؛ (ب) خواردن به‌ يه‌کجارى. (يکجا بلعیدن)

+ به‌هه‌شت: فد: [ناو] له ئاويستادا وه‌هه‌شت هاتوو و اتا جه‌ننه‌ت؛ (ب) گوولزار و جيگای خوش و به‌ديمه‌نى پي‌ده‌شوبه‌ينن. (بهشت)

به‌هه‌ف: [به‌ند] پيکه‌وه. (با هم)

به‌هه‌ف شابوون: [چاوگه‌ت] به‌يه‌ک گه‌يشتنى

دوو خوشه‌ویست و دلدار؛ به‌دیتنی یه‌ک شاد بوون. (بیدار هم شاد شدن)

به‌هه‌لم: (۱) به‌هه‌لم و بوغ. (دارای بخار) (۲) [ناوه‌لناو] به‌هه‌لمه‌ت؛ خیرا. (تیز چنگ)

به‌هی: [ناو] (۱) ماته‌م؛ تازی‌ه‌تی؛ ره‌شپووشی؛ پرسه. (عزا؛ تعزیه) (۲) ژاکاو؛ چرمسی. (پژمرده).

به‌هی‌پوش: [ناوه‌لناو] ره‌شپووش؛ عازی‌ه‌تبار. (سیاه‌پوش)

به‌هپسانی: به‌ئاسانی. (به‌آسانی)

به‌هیفت‌ته‌ر: [ناو] چووله‌بادام؛ ته‌ره‌بادام. (چاقاله‌بادام).

به‌هین: (۱) هه‌لبه‌ز و دابه‌ز. (جست و خیز) (۲) به‌هین؛ به‌وانیک؛ به‌شت. (به‌چیز) چرمسین؛ سیس‌بوون؛ ژاکان. (پژمردن)

به‌هیند‌گرتن: گرینگ‌بیدان؛ به‌گرینگ‌زانین؛ پوئته‌بیدان. (اهمیت‌دادن)

به‌ی: به‌یی (۱) به‌دی؛ به‌لی؛ با. (آری) (۲) بی؛ (به‌قوربان‌کهرده‌ی‌نال‌هی‌ره‌نگ‌نه‌ی، چیش‌مه‌بو‌ئهر‌به‌ی‌وه‌ی‌په‌ی‌من‌ئهر‌نه‌ی). «مه‌وله‌وی» (بیایی)

به‌ی: (۱) به؛ به‌وه؛ (به‌ی‌جیلوه‌ی‌جه‌لالیته‌وه)؛ به‌وه‌جیلوه‌ی‌جه‌لالیته‌وه. (۲) به‌ی؛ نه‌توانی‌کتیبی‌به‌ی‌به‌من؟ (بدهی) (۳) وهره؛ بی‌ی (بیا) (۴) به‌هی. (به)

به‌یا: [ناوه‌لناو] بیفایده. (بیفایده)

+ به‌یات: [ناوه‌لناو] (۱) کون؛ ماوه‌وه‌ک؛ نانی‌به‌یات. (بیات) (۲) [ناو] ناوی‌چهند‌مه‌قام‌(ده‌ستگاه) ی‌ئیرانی‌له‌موسیقادا‌وه‌ک‌به‌یاتی‌زهند (تورک)، به‌یاتی‌ئیسفه‌هان،

به‌یاتی‌کورد، (کورد‌به‌یات). (نام‌چند‌دستگاه‌موسیقی‌ایرانی)

به‌یاتی‌کورد: [ناو] ناوی‌مه‌قامیکه‌له‌موسیقای‌ئیراندا. (کورد‌به‌یات) (دستگاه‌بیات‌کرد)

به‌یارب: [ناوی‌بک] بووره‌کیل. (کسی‌که‌زمین‌بایر‌را‌شخم‌می‌کند).

به‌یاز: [ناو] (۱) ده‌فته‌ری‌شیر. (دفتر‌شعر) (۲) داشی‌دومینه‌ی‌سی (بی‌خال). (طرف‌سفید‌مه‌ره‌دو‌مینه)

به‌یان‌به‌ریوون: [چاوگه‌ت‌اروژ] بوون‌ه‌وه. (آمدن‌سحر؛ صبح‌شدن)

به‌یانیان: [ناوت] (۱) سبه‌ینان. (۲) [به‌ند] هه‌موو‌به‌یانییک. (صبح‌ها. هر‌روز‌صبح)

به‌یانی‌باش: به‌یانی‌به‌خیر. (صبح‌بخیر)

به‌یانی‌دا: روژ‌بووه‌وه؛ به‌یان‌به‌ریوو (له‌دوگمه‌ی‌سینه‌دوینی‌نویژی‌شیوان، به‌یانی‌دا‌سپیده‌ی‌باغی‌سیوان) «نالی» (سحر‌شد)

به‌یایی‌کردن: [چاوگه‌ت‌ایاد‌کردن. (یاد‌کردن)

به‌یتار: [ناو] به‌یتال؛ دو‌کتوری‌ناژ‌هل. (دامپزشک)

به‌یتاک: [ناو] چوله‌که. (گنجشک)

به‌یتال: [ناو] به‌یتار. (دامپزشک)

به‌یتک: (۱) چوله‌که. (گنجشک) (۲) شتی‌بی‌سود‌و‌بی‌که‌لک. (اشیاء‌بی‌فایده)

به‌یت‌وباو: [ناوت] (ب‌ده‌نگو‌داخستن؛ قسه‌هه‌لبه‌ستن؛ توم‌ت‌درو و ده‌له‌سه؛ به‌یت‌والوره)؛ (برای‌کسی‌حرف‌درست‌کردن)

+ به‌یته‌شه: (۱) [ناوه‌لناو] سه‌رکیش؛ وه‌ک‌ئه‌سپی‌سه‌رکیش؛ قاتری‌که‌بو‌سواری‌و‌بارلینان‌رانه‌وه‌ستی. (اسب‌و‌قاطر‌سرکش)

(۲) دهمه‌ه‌راش و بیحه‌یا، (زن زبان دراز و بد دهن) (۳) بی چاو و پروو، (ناسپاس و بی چشم و رو)

به‌یتی‌بله: (ب) دریژه پیدان؛ نه‌پرانه‌وه‌ی پرووداوان یان قسه. (کنایه‌مانند خون‌سیاوش)
به‌یتی به‌شکردنی‌ئاو: له‌ه‌ه‌ورامانی کوندا به‌وتنی به‌یت ئاویان به‌ش‌ده‌کرد؛ ره‌نگه‌له‌ جیاتی کاتر‌میر بوو‌یت. (آهنگ سه‌میه‌بندی (آب))

به‌یدانه: [ناو]‌ئاو‌کی‌به‌هی به‌بر‌زاوه‌که‌ی ده‌لین؛ ئه‌نجوو‌جه‌ک یان به‌یجوو‌جه‌ک. (دانه‌به)

به‌یدامالی: [ناو] داره‌ه‌نجیریک‌که‌به‌ری ئه‌وه‌لی بوهری و چهند ده‌نکی پیوه‌بمینی. (درخت انجیر که میوه اش ریخته باشد)

به‌یر: [ناو] به‌هره؛ سه‌مهر. (بهره)
به‌یستار: [ناو،‌بک] بیسه‌ر؛ شنه‌وا؛ گوید‌هر. (شناو)

به‌یستوک: [ناو] به‌یستوک؛ که‌ره‌سته‌ی بیستنی ده‌نگ وه‌ک گوشیی ته‌له‌فون. (اسباب صوتی و گوشی تلفن)

به‌لیسه: [ناو] سه‌هول؛ یه‌خ؛ چلووره. (یخ؛ دنگاله)

به‌هیرا؛ به‌ه‌فرا: [به‌ند] به‌یه‌که‌وه؛ پیکه‌وه. (با هم)

به‌یه‌ک‌رپیان: [به‌ند] به‌یه‌ک‌جیان؛ به‌یه‌ک‌جاری؛ تیکرا؛ پیکرا؛ به‌یه‌کرا؛ به‌یه‌که‌وه؛ پیکه‌وه. (با هم)

به‌یه‌کرا: [به‌ند] به‌جاری؛ تیکرا؛ به‌یه‌که‌وه. پیکه‌وه؛ به‌یه‌ک‌جار. (با هم)

به‌یگه‌یشتن: (۱) پی‌گه‌یشتن. (باورسیدن) (۲) به‌هی‌گه‌بین. (رسیدن‌به)
به‌ینه: [کاری‌ئه‌م‌ری له‌چاو‌گه‌ی‌هاوردن] به‌ینه؛ باوه‌رو؛ بیرا؛ (بیار)

+ به‌ین: [ناو] په‌یمان؛ (من دوور و تو دوور به‌ینی به‌ستین) (فولکلور) به‌ینه‌ت. (پیمان) له‌ه‌ه‌ندی‌جی به‌(دوور) مانا کراوه‌به‌لام له‌م شیعه‌ردا واتای عه‌هد و په‌یمان ده‌دا.

به‌ینه‌شه: < به‌یته‌شه؛ بی‌چاو و پروو. (بی چشم و رو)

به‌ینی: به‌ینیک؛ ماوه‌یی‌ک؛ مه‌ودا‌یی‌ک؛ په‌یمانی. (مدتی؛ عه‌دی؛ پیمانی)

به‌یو: بیت. (بیاید)
به‌یواستن: پیو‌یستی؛ زهروری؛ خوازه. (ضروری)

به‌یه‌خه‌داکیشان: کردنه‌هی‌خو؛ وه‌ک: مندالی بیانی کردنه‌مندالی‌خو. (مال خود کردن)
+ به‌یه‌که‌و دان: (۱) پیکه‌وه‌نان؛ دانه

دهم‌یه‌ک: (بهم‌چسباندن) (۲) داخستن؛ پیوه‌دان و جووت‌کردنی‌ده‌رکه. (بستن)
به‌ی هه‌لگه‌رپیان: [چاو‌گه‌ت] پیا‌هه‌لگه‌رپان؛ پیا‌هه‌لچوون. (بالا رفتن از)

به‌یی: [ناو] (۱) به‌دی؛ به‌لی (بلی) (۲) خرابی؛ خرابی؛ به‌دی؛ به‌وی. (بدی)

به‌یججه: [ناو] په‌یژه؛ نیر‌دیوان؛ په‌ینجه. (نردبان)

به‌یین: ژاکاندن؛ وشک‌کردن. (خشک کردن)
+ بی؛ بی؛ بووی. (باش؛ باشی)

بی‌ئاپرووی: [ناو] بی‌ئاپرووی؛ چروو‌کی؛ ئاپروو نه‌مان؛ ئاپروو‌تکاو‌ی؛ پروو‌سیایی؛ به‌د

ناوی؛ ناو به خراپه زراوی؛ ریسوایی. (بی
آبرویی)

بی‌تاز: [ئاوه‌لناو] (۱) بی‌عیب؛ < بی‌عار. (بی
عیب) (۲) که سیک که عیبی لانییه (ب)
بی‌شهرم؛ که سیک که ئەزموونی له عیبی
وهر نه‌گرتوو و تهممی نه‌بووه و عیبی بی-
عیب نییه. < بی‌عار (بی‌عار)

بی‌تازار: [ئاوه‌لناو] (۱) بی‌درد و
ره‌نج؛ ساغ (سلامت) (۲) ئەوهی که عه‌زیه‌ت
و تازاری به کهس ناگا. (بی‌آزار)
بی‌تاف: [ئاوه‌لناو] بی‌تاو؛ وشک؛ هه‌ر شت که
تاوی نه‌بیته. (بی‌آب).

بی‌تامن: [ئاوه‌لناو] بی‌درفه‌ت، بی‌مۆله‌ت.
(بی‌امان)

بی‌تاوی: [ناو] باغه که له به‌ر بی‌تاوی و شک
بووه؛ (ب) وشکه‌سالی؛ که‌م‌تاوی. (بی‌آبی)
بی‌تاین: [ئاوه‌لناو] بی‌دین؛ خودانه‌ناس. (بی
آئین)

بی‌ته‌ده‌ب: [ئاوه‌لناو] فد: فی‌ری نزاکه‌ت
نه‌کراو؛ بی‌نزاکه‌ت؛ بی‌تاکار. (بی‌ادب)
بی‌ته‌ده‌بانه: به‌شیوه‌ی دوور له نه‌ریت و
نزاکه‌ت. (بی‌ادبانه)

بی‌ته‌ده‌بی: [ناو] بی‌عه‌ده‌بی؛ بی‌نزاکه‌تی؛
کاری نه‌گونجاو کردن؛ (ب) بی‌ئیح‌تیرامی-
کردن. (بی‌ادبی)

بی‌ته‌ندازه: [ئاوه‌لناو+ ناو] بی‌حه‌د؛ له
ته‌ندازه‌به‌ده‌ر؛ بی‌ته‌ژمار؛ له حه‌ده‌به‌ده‌ر؛ بی‌شو.
(بی‌اندازه)

بی‌ئیح‌تیار: [ئاوه‌لناو] (۱) جیی‌باوه‌ر نه‌بوون؛
بی‌پ‌ر‌یز. (۲) بی‌بره‌و؛ له ره‌واج که‌وتوو؛ بی‌که‌لک

که‌وتن و کات به‌سه‌رچوون؛ بلیته‌که‌م دوینی
ئیح‌تیار ی ته‌واو بوو. (بی‌اعتبار)

بی‌ئیساف: [ئاوه‌لناو] دوور له راستی و
دروستی؛ که‌سیک که خاوه‌نی کرده‌وی ره‌وا
نییه؛ له عه‌سل‌دا وشه‌ئاره‌ویه و له سه‌ر
زبانی خه‌لکیش وه‌ک کوردیی لیه‌اتوو. (بی
انصاف)

بی‌ئیسافی: [ناو،ت] ناحه‌قی؛ حه‌ق کوژی؛ بی-
عه‌داله‌تی؛ بی‌مروه‌تی؛ کرده‌وی نار‌ه‌وا. (بی
انصافی)

بی‌ئیشتیا: [ئاوه‌لناو] بی‌مه‌یل؛ بی‌مه‌گیز؛
حاله‌تی دل نه‌بردن. (بی‌اشتها)

بی‌ئیشتیایی: [ناو] بی‌مه‌یلی؛ دل پیوه‌نه‌بوون؛
حاله‌تی دل نه‌بردن و حه‌ز له خو‌راک نه‌کردن.
(بی‌اشتهایی)

بی‌ئیمان: [ئاوه‌لناو] بی‌باوه‌ر؛ کافر؛ بی‌دین؛
بی‌عاقیده و بر‌وا. (بی‌ایمان)

بیابان‌گه‌رد: [ئاوه‌لناو] فد: بیابان‌گه‌رد؛ چۆل-
گه‌رد. حاله‌تی کوچه‌ری‌بوون له ده‌شت و
بیاباندا. (بیابان‌گه‌رد)

بیابان‌گیل: [ئاوه‌لناو] بیابان‌گه‌رد؛ چۆل‌گه-
رد. (صحرا‌گه‌رد)

بیابان‌نشینی: [ناو] چۆل‌نشینی؛ سه‌حرا‌نشینی؛
ژیان له چۆل و سه‌حرادا. (بیابان‌نشین)

بیانگه: بیانگ؛ بینک؛ په‌لپ؛ به‌هانه (بهانه)
بیانی: [ناو] (۱) بیگانه. (بیگانه) (۲) بیانوو؛
بیانک. (بهانه) (۳) به‌یانی؛ سبح؛ سبحا؛
سبه‌ینی؛ شه‌وه‌کی. (صبح. فردا)

بیوانی: [ئاوه‌لناو] سه‌حراییی؛ پیوندیدار به
بیوانه‌وه؛ (غوولی‌بیوانی). (ب) دوور له

شارسانییته؛ وه حشی و ئاداب نه زان.
(بیابانی)
بیاوه: [کاری ئه مری] بگه؛ وه ره وه. **(برس).**
بیاوه شه ره: [کاری ئه مری] رایخه؛ به ره و رایه خ رایخه. **(پهن کن؛ بگستران)**
بیاوه م: [کاری ئه مری] بگه ری، بگه یه؛ پی م بگه. **(به من برس)**
بیایی: [ناو] (ف. گیو) سه هول به ستنی ئاو؛ سه هول به ستن. **(بخ بستن)**
+ بیبا: (۱) بیبوا به. **(میداشت)** (۲) جیگه ی بی؛ گلینه ی خوم ده هیئمه خزمه تت بوم تیگه تا بیبا. «ماموستا هیمن» **(جا داشته باشد)** (۳) لیگه ری له گه ل خوی بیبا. **(بیرد؛ بیردش)**
+ بی بار: (۱) [ناو، ت] که سیک که باری نییه. **(بدون بار)** (۲) ب. [ئاوه لئاو] ناله بار؛ به دئه دا. **(ناراست)** (۳) بی سه مه ر؛ بی به ر. **(بی به ره)**
بی بارانی: [ناو] باران نه بارین؛ **(ب) وشکه سالی. (بی بارانی)**
بیباکی: [ناو] پاویری؛ ئازایی؛ بویری؛ دلیری **(بیباکی)**
بیبال: (ف. گیو) بی ده ست؛ دستکورت؛ بی هاوال؛ بیگه س؛ فرنده ی بال قرتاو. **(بیکس بیدست. بیبال)**
بی باوک: [ئاوه لئاو] (۱) هه تیو؛ سیوی؛ باب مردوو. **(یتیم)** (۲) (ب) بیژوو؛ زول؛ حه رام زا؛ حه رام زاده. **(حرامزاده)**
بی باوه ر: [ئاوه لئاو] بی ئیتقات؛ بی عه قیده؛ ره ش بین؛ ئه وه ی باوه ری به که س یا به شتی نه بی. **(بی باور)**

بی پرانه وه: [به ند] بی پسانه وه؛ له سه ری هک و بی به یین که وتن. **(لایق قطع)**
بی پرشت: [ئاوه لئاو] (۱) کول. **(کند)** (۲) زه وی یا هه ر شتی که حاسلی چاکی نه بیته. **(بی حاصل)** (۳) نه بوونی توانایی و زافته و برپایی له کار و فه رماندا. **(بی قاطعیت)**
بی پروا: < بی باوه ر. **(بی باور)**
بی بکه: (ف. گیو) بیبیله ی چاو. **(قرینه چشم)**
بی بنیات: < بی بونیاد.
بی بنگه: [ئاوه لئاو] بی پریشه؛ بی عه سل و نه سه ب؛ بی ره چه له ک. **(بی ریشه)**
بی بو: [ئاوه لئاو] بی بون؛ بی بوو؛ بی بین؛ بی به یهن. **(بی بو)**
بی بوک: (ف. گیو) بیبیله. **(مردمک)**
بی بوار له ئاودان: (ب) بی تاقیکر دنه وه ی ریگای چاره سه ری، کاریک کردن. **(بی گذار به آب زدن)**
بی بوونیات: [ئاوه لئاو] بی ئه ساس؛ بی پایه؛ بی پریشه؛ **(ب) دروئین. (بی اساس)**
بی به رقی: (۱) بی بریقه و تریفه. **(۲) بی کاره بابی. (بی درخندگی؛ بی برقی)**
بی به ندوبار: [ئاوه لئاو] بی پریشوین؛ بی ده ره وه ستی؛ قه فان؛ به ره لا؛ بی عار. **(بیند و بار)**
+ بی بی: [ناو] (۱) خانم؛ خاتوون. **(بی بی)** (۲) پوور. **(عمه)**
بی بیجان خانم: [ناو] هاوالی پاله وان که چه ل له به زمی چادر هه لدانی ده سته ی لوئیان له رابوور دوودا. **(عروسک لوتیه ای عروسک گردان)**
بی بی چه و: [ناو] بیبیله ی چاو؛ گلینه ی چاو.

(قرینه چشم)

بی بی مه تو: [ناو] تووتی. (طوطی)

بیبین: [ناو] بیبین؛ پشتوین. (شال کمر)

بی بین: [ئاوه لئاو] (۱) بی بیهن؛ بی سه بر؛ بی-

پشوو؛ بین تهنگ؛ بی بون. (بی بو؛ بی صبر)

بی پار: [ئاوه لئاو] بی به ش؛ بی پشک؛ بی وه ری؛

بی نسیب؛ ئافه روز. (بی سه م)

بی پال: [ئاوه لئاو] ته نیابال؛ بی په نا؛ بی یاوهر؛

بی پالپشت. (بی پناه)

بی پالپشت: [ئاوه لئاو] بی لایه نگر؛ بی پناه؛-

لانهواز و بی کهس. (بدون حامی)

بی پشت و په نا: [ئاوه لئاو] لانهواز؛ بی پالپشت؛

بی کهس. (بی پشت و پناه)

بی په ربوون: [چاوه ت، (۱) هه ر شت که

په ری وه ری بیت. (بی پر) (۲) (ب) په پوه رین

و فیز نیشتنه وه. (از آفاده افتادن)

بی په رداخی: بی زه وقی؛ شیواوی؛ (دل نه

گه رده لوول بی په رداخیه ن) (مه وله وی). (بی

نشاطی)

بی په رده: (۱) [ئاوه لئاو] قسه ی راست و

رهوان و به ئاشکرا؛ ریک و رهوان. (بی پرده)

(۲) هه ر شت په رده ی نه بی. (۳) (ب) بن پزاو.

(بی پرده)

بی په رگ: (ف. گیو) به تالووک؛ به له ز؛ به

په له. (با عجله)

بی په روا: [ئاوه لئاو] فد: (ف. گیو) بیترس؛

بیباک؛ جه سوور. (بی پروا)

بی په روایی: فد: [ناو] پاویری؛ گوستاخی؛

ریلاسی؛ بویری؛ به جهرگی؛ نه ترسی. (بی

پروایی)

بی په روبال: [ناو] بی په لوپو؛ (ب) [ئاوه لئاو]

بینه وا؛ هه ژار و بی قودرته؛ (ب) بی-

یاریده ده ر و ته نیا بال. (بینوا)

بی په ره: (۱) بی وه ره ق؛ بی به رگ؛ بی لاپه ره.

(بی برگ) (۲) (ف. گیو) به فیرو؛ به خو پرای؛

موفته. (مفت)

بی په نا: [ئاوه لئاو] بی کهس؛ بی پالپشت؛ بی-

یاریده ده ر. (بی پناه)

بی پیر: (۱) جور ی جوین. (۲) بی گه وره و

پیری ده ستگیر. (بی پیر)

بی پیژن: بی ده ست و پا وه شاندن؛ ئارام؛ له

سه ره خو؛ هیدی. (آرام)

بی پیشگر: بی به ره له ست؛ بی کو سب؛ ئازاد؛

سه ره به ست. (آزاد؛ بدون مانع)

بی پیش و دووا: [ئاوه لئاو] بی سه روبن؛ بی-

به رود ووا. (بی سروته)

بی پیشه: (۱) [ئاوه لئاو] بی شول؛ بی ئیش؛

بیکار. (بیکار) (۲) [ناو] په لینه (گیاه خرفه)

بی پیشه: [ناو، ت] (ب) گوشته نه رمه ی بی-

ئیسقان. (بدون استخوان)

بی پیله که ره: بی پیله که ره: (ف. گیو) مارمیلک.

مارمیلکه. (مارمولک)

+ **بی پیوان:** (۱) به بی پیوانه؛ له گو تره؛ له بر.

(با تخمین) (۲) به بی نه ندازه گرتن. (بی

اندازه گرفتن)

بی تا: (۱) [ناو] خه وه نوو چکه؛ چورت؛ چورتم.

نقروسک؛ پوژن؛ به یژن. (چرت) (۲) [ئاوه-

لئاو] بیوه ک؛ بی لنگه؛ بی هاوتا. (بی همتا)

بی تاقت: [ئاوه لئاو] بی تاب؛ بی توانا و

تابشت؛ بی تاو؛ بی چه وسه له. (بی طاقت)

بی^۱ تان: [ئاوه لئاو] ئاشكرا. (آشكار)

بی^۲ تان و پو: [ئاوه لئاو] (ب) بی^۳ عسل^۴ و نه سه ب؛
بی^۵ راپهل و پو. (بی اصل و

نسب ؛ بی تاروپود)

+ بی^۶ تاو: (۱) [ئاوه لئاو] بی^۷ تین و گهرما. (بی

حرارت) (۲) یه کسمی ته پ، که نه توانی به
توندی غار بکات. (اسب کندرو) (۳) بی^۸-

خوره تاو؛ پروژی بی^۹ خور. (ابری) (۴) [ئاوه لئاو]

بی^{۱۰} ئوقره؛ بی^{۱۱} ئارام؛ بی^{۱۲} تاب. (نا آرام بیتاب)

بی^{۱۳} تاوی: [ناو] بی^{۱۴} تایی؛ بی^{۱۵} تاقه تی؛ بی^{۱۶} ئارامی؛

بی^{۱۷} ئوقره یی؛ نیگه رانی. (بی آرامی)

بی^{۱۸} ترس: [ئاوه لئاو] بی^{۱۹} واهیمه؛ بی^{۲۰} باک؛ بی^{۲۱}-

په روا. (بیباک)

بی^{۲۲} تک: [ناو] چوله که. (گنجشک)

بی^{۲۳} تاشا: (ف. گیو) و لاخ. (الاغ)

بی^{۲۴} تن: [چاوگه] (۱) بی^{۲۵} تن؛ بی^{۲۶} ژان؛ دایی ژان.

(غربال کردن) (۲) گوتن؛ وتن. (گفتن)

+ بی^{۲۷} تو: (۱) بی^{۲۸} ته؛ دونیام ناوی^{۲۹} به بی^{۳۰} تو

(فولکلور) (بی تو) (۲) بی^{۳۱} تو؛ بی^{۳۲} ته و؛ بگه ریته و؛

ئه گهر کاکه مبی^{۳۳} تو؛ ئه گهر کاکه م بگه ریته و.

(بیاید؛ برگردد)

بی^{۳۴} توافه ت: [ئاوه لئاو] بی^{۳۵} ته فاوه ت؛ بی^{۳۶} جیاواز؛

بی^{۳۷} ته و فیر؛ وه کوویه ک. (بی تفاوت)

بی^{۳۸} توافه تی: [ناو] (۱) حاله تی یه کسان بوون؛

بی^{۳۹} فه رق و جودایی. (۲) پویته پیینه دان؛ له لا

گرینگ نه بوون؛ بی^{۴۰} مشووری؛ که مته رخه-

می. (بی تفاوتی)

بی^{۴۱} تور: [ئاوه لئاو] (ف. گیو) بیکار؛

دهسته و سان. (بیکار)

بی^{۴۲} توره: [ئاوه لئاو] بی^{۴۳} ته دهب؛ بی^{۴۴} ریوشوین. (بی

ادب)

بی^{۴۵} توک: [ئاوه لئاو] (۱) بی^{۴۶} توخل^{۴۷}. (بی پوسته) نه-

رمونیان. (کنائی: نرم و نازک)

بی^{۴۸} تون: فد: [ناو] تیکه لآوی زیخ و چیمه نتو

وئاو؛ سمینت. (بتون)

بی^{۴۹} تون ئارمه: فد؛ اند: [ناو] میله ی ئاسن

(ئارماتور) له ناو چیمه نتو دا بو موحه که می که

له بیناسازی دا به کاردی. (بتن آرمه)

بی^{۵۰} تون ریژی: پرکردنه وه ی بنچینه ی دیوار به

بی^{۵۱} تون؛ داگردن و فهرش کردنی شه قام و

سهربان به بی^{۵۲} تون (بتن ریزی)

بی^{۵۳} تون نکاری: [ناو] سواخدان به بی^{۵۴} تون یان

بی^{۵۵} تون ریژی؛ کاری بیناسازی به بی^{۵۶} تون. (بتن

کاری)

بی^{۵۷} تونه بیت: بی^{۵۸} ونه بی؛ ههر؛ ئیسه ره م؛

بی^{۵۹} ونه بی له لای ئه وه؛ حه تمه ن له لای ئه وه.

(باشد و نباشد)

بی^{۶۰} تونی: [ئاوه لئاو] ههر شت له بی^{۶۱} تون چی-

کراییت (بتنی)

+ بی^{۶۲} توو: (۱) بی^{۶۳} توو؛ تووی نییه؛ ئه مسال

ره حیم نان و تووی نییه. (بی تخم؛ بی بذر)

(۲) [به نند] هاتوو بی^{۶۴}؛ ئه گهر به راست

بگه ری؛ ئه گهر بی^{۶۵} توو خودا بیکا... (اگر بشود)

+ بی^{۶۶} تووک: (۱) [ئاوه لئاو] له رولواواز. (لاغر)

(۲) بی^{۶۷} گله بی؛ بی^{۶۸} دو عاونزا. (بدون گله) (۳)

[ئاوه لئاو] پرووتو ره جال. (ندار) (۴) [ئاوه لئاو]

مروف یان ههر شت که مووی پیونه بی.

(بیمو)

بی^{۶۹} ته جروبه: [ئاوه لئاو] (۱) بی^{۷۰} ته زموون؛

که سیک که ته جروبه ی که م بی^{۷۱}. (۲) بی^{۷۲}-

جربانندن و تاقی کاری (۳) (ب) بی‌ئاوهز و
 دونیا نه دیتوو. (بی تجربه)

بی‌تربیه‌ت: [ئاوه‌لناو] فی‌ری تربیه‌ت نه کراو؛
 (ب) دوور له زانستی نه‌دهب و په‌سمی
 کومه‌لا یه‌تی؛ بارنه‌هاتوو؛ بی‌نه‌دهب. (بی
 تربیت)

بی‌ته‌رش: [ئاوه‌لناو] (ف. گیو) به‌دخوو؛
 به‌دره‌فتار؛ که‌مته‌رخم. (بد اخلاق)

بیته‌فروتیز: بیته‌وس و تیز؛ بی‌توانج. (بی کنایه و
 طعنه)

بی‌تین: [ئاوه‌لناو] (۱) سارد؛ بی‌گه‌رما
 . (بیحرارت) (۲) بی‌هیز؛ بی‌توانا؛ بی‌تابشت؛
 چله‌کی؛ ئیره‌تی. (ناتوان)

+ بیج: [ناو] په‌نگی بیژ: په‌نگی چیره‌یی
 مه‌یله و که‌وه. (بژ)

+ بیجا: (۱) [ناو] بیجی‌وری. (۲) (ب) غه‌لته؛
 بیجای کرد؛ غه‌لته‌تی کرد. (۳) نابه‌جی؛ بی-
 جیگا؛ نه له جیگه‌یی خویدا. (بیجا)

بیجاده: [ناو] یاقوتی سوور. (بیجاده)

بیجاکردن: [چاوه‌ت،] غه‌لته‌تکردن؛ شه‌که-
 رخواردن؛ (بیجا کردن)

بیجامه: [ناو] بیژامه؛ بیژامه؛ بیجامه. (لیباسی
 ته‌نیایی و خه‌وتن)

بیجیبجانخانم: [ناو] جوریک شانوگه‌ری بوو له
 ناو چادر یکی چکوله‌دا. (نوعی خیمه‌شب بازی)

بی‌جقه: [ئاوه‌لناو] بی‌نیشان و نه‌خش؛
 ساکار، ساده. (ساده)

بیجه‌ک: [ناو] کاغه‌زی فاکتور؛ سیاهه و
 لیسته‌ی کرپنی که‌ل و په‌ل و ئه‌شیا که
 فروشیار ده‌یدا به‌مشته‌ری. (فاکتور خرید)

بیجی: < بی‌جیگه.

بی‌جیازی: (۱) بی‌جیایی؛ بی‌جیوازی. (بی جدا
 یی) (۲) بووک‌ی که‌ جیازی نه‌بیت. (بی چهار)

بی‌جیگه: (۱) بی‌جی‌وری؛ بی‌شوینی مانه‌وه.
 (بی مکان) (۲) قهرزی که‌بودانه‌وه‌ی سامانی
 له جیگایدا نه‌بی؛ (بیجا) (۳) که‌م (که-
 سر) هیئانی پاره له لایهن سندوو قدار یا
 حیسابداره‌وه؛ سندوو قداره که‌ هه‌زار تمه‌ن بی-
 جییه. (کم آوردن) (۴) (ب) جیگه‌ی ته‌نگ و
 که‌م. (جاتنگی)

بیچاره‌یی: [ناو، به‌ره‌می چاوه‌گه] (۱) بی
 ده‌ره‌تانی. (۲) (ب) چاره‌په‌شی؛ به‌دبه‌ختی؛
 نه‌داری؛ فه‌قیری؛ هه‌ژاری؛ دست‌کورتی.
 (بیچارگی)

بی‌چال و چول: ساف و بی‌گری؛ (ب) بی-
 ده‌ست نه‌نداز. (صاف؛ بی دست انداز)

بی‌چاوسوور: [ئاوه‌لناو] بی‌داشدار؛ بی-
 سه‌رپه‌رشت؛ بی‌چاودیر. (بی سرپرست)

بی‌چاوه‌روان: (۱) له ئینتیزاردانه‌بوون. (۲)
 که‌سیک که‌ به‌ هیوای وه‌رگرتی حقه یا پاره
 یا پاداش نییه؛ دوور له چاوه‌روانی و ئینتزار و
 هیوا. (بی انتظار؛ بی توقع)

بی‌چاوه‌روانی: (۱) بی‌هیوای پاداش و حقه
 و مز. (بی توقع) (۲) به‌هیوای هاتنی
 که‌سیک نه‌بوون. (نا منتظر) (۳) بی
 ئینتیزاری. (بی چشم‌انتظاری)

بی‌چرته: [ئاوه‌لناو] بی‌چرپه؛ بی‌چرکه؛ بی-
 ترپه؛ بی‌ده‌نگ؛ بی‌خوست. (بی صدا)

بی‌چرکه: [ئاوه‌لناو] (۱) بی‌حه‌ره‌که‌ت؛ بی-
 جووله؛ بی‌جووله. (بی حرکت) (۲) بی‌ده‌نگ و

ٺارام و بيٰ خوشت. (بيٰ صدا)

بيچروچاو: [ٺاوھٺناو] (۱) چاو مژومور؛ چاو کز. (ديد ضعيف) (۲) بيٰ ٺه مه ک؛ نمه کنه ناس. (ناسپاس)

بيچک: [ٺاوھٺناو] بووچک؛ چکوله. (کوچک)
بيٰ چنه: بيٰ به لگه؛ بيٰ ده ليل؛ بيٰ هو؛ له خوږا؛ بيٰ سه به ب و عيله ت. (بيٰ دليل)
+ بيٰ چوون: (۱) [ٺاوھٺناو] بيٰ وه ک؛ بيٰ وينه. (بيچون) (۲) بيٰ چوون؛ به بيٰ رويشن. (بدون رفتن)

بيچووه مامز: [ناوت،] کارمامز؛ کار ٺيله؛ کاڙيله ي ٺاھوو. (آھو بره)
بيچووه وان: [ناو] شوانی به رغه ل؛ به رخنه وان؛ کاره وان؛ بيچ فان. (نگهدار بره ها)
بيٰ چن و چوون: بيٰ چه ندو چوون؛ بيٰ له سه رويشتن و چه نه ليدان؛ بيٰ شهرت و شرووت و به هانه هيٺانه وه. (بيٰ چند و چون)

بيٰ چيک: [ٺاوھٺناو] حول؛ گيڙ. (گيچ)
بيچ: [ناو] مامه له؛ بيچ؛ موعامه له. (ب) پاره ي پيشه کي له موعامه له دا؛ چه شنيک بارمته له سات وسه ودا دا (بيچ)

بيٰ حال: [ٺاوھٺناو] (۱) له هوڻ چوو. (۲) شه- که ت؛ ماندو؛ هيلاک. (۳) تن به ل و بيکاره؛ سست و خاو. (۴) بيٰ حال و چه وسه له. (۵) حال نه دار؛ نه خوڻش. (بيحال)

بيٰ حال بوون: [چاو گه ت،] دل بوور دنه وه؛ له هوڻ چوون؛ له حالی نه خوڻي و هيلاک ته تدا بوون. (بيحال شدن)

بيٰ خودوود: [به ند] [ٺاوھٺناو] بيٰ مه رز؛ بيٰ سنوور؛ (ب) له ٺه ندازه به دهر. (بيٰ مرز؛

(بيحد)

بيٰ حورمه ت: [ٺاوھٺناو] بيٰ ريز؛ سوو ک و چروک. (بيحرم ت)

بيٰ حه لاب: له کايه ي ميشين يان ياري تر دا وشه بيکه و اتا، حيساب نييه؛ هه له يه، قه بوول- نييه. (قبول نيست)

بيٰ حه مدي: [ناو] غه يري ئيرادي؛ بيٰ ٺاگا لييون؛ نه له رووي قهسته وه؛ ويده چي له وشه- ي (عه مدي) ٺاره وي يافارسيه وه هاتي. (غير عمد)

بيٰ حه و: [ٺاوھٺناو] بيٰ حه د؛ بيٰ ٺه ندازه؛ له ٺه ندازه به دهر؛ بيٰ خودود. (بيحد)

بيٰ حه وسه له: [ٺاوھٺناو] بيٰ تابشت؛ بيٰ تاقه ت. جازر. (بي حوصله)

بيٰ حه يا: [ٺاوھٺناو] بيٰ ٺاوروو؛ حه ياتکاو؛ روو دامال او؛ بيٰ شه رم. (ب) شه پراني و شه فروش. (بي حيا)

بيٰ حيساب: [ٺاوھٺناو] (۱) له ٺماره به دهر؛ بيٰ هه ٺمار؛ (ب) له ٺه ندازه به دهر. (بيشمار) (۲) پاک له پاک. (بي حساب)

بيٰ حيسابي: [ناوت،] (۱) (ب) غه در؛ زولم؛ نا حيسابي. (ظلم) (۲) حال ته ي له به ين چوون يا پاک کردني حه ساب و کيتاب؛ حال ته ي نه ماني قهرز و قولله. (بي حسابي)

بيٰ حيل: [ٺاوھٺناو] (۱) خه سته؛ بيٰ حال؛ نه خوڻش. (۲) ناته وان؛ بيٰ هيڙ. (بيحال)

+ بيچ: [ناو] (۱) بيچ ديوار؛ بن ديوار. (۲) کونجي لاي خواروو؛ له بيچ ماله که دا دانيشته وه. (بيچ)
(۳) بن؛ بيچ حه وزه که پره له قور؛ چيشته که بيخي گرتووه. (بيچ) (۴) ريشه، گيڙه لوو که

گیاکه‌ی له بیخه‌وه ده‌رکیشا. (ریشه)

بی‌خال: (۱) [ئاوه‌لئاو] بی‌نیشانه؛ بی‌نوخته؛ ساده و ساکار. (۲) بی‌خالو. (بیخال؛ بی‌نقطه؛ بدون دائی)

بی‌خاوخیزان: [ئاوه‌لئاو] بی‌ژن و مندال؛ سه‌لت. (بی‌زن و بچه)

بی‌خاوه‌ن: [ئاوه‌لئاو] بی‌ساحیب؛ (ب) به‌ره‌للا؛ وه‌ک باغی به‌ره‌للا. (بی‌صاحب. ول)

بیخ به‌ستن: (۱) ریشه داکوتان. (محکم شدن ریشه) (۲) بیخ‌گرتنی چشت، له‌تاوه و تیانه‌دا. (بیخ‌گرفتن)

بیخ‌په‌یداکردن: به‌دریژه‌کیشانی‌کاری؛ لق و پوڤ لی‌بوونه‌وه و دژواربوونی‌کاری؛ کاره‌که بیخی‌په‌یداکردوو به‌م زووانه‌ته‌واونابی. (بیخ‌پیدا کردن)

بیخ‌دیان: بن‌دیان؛ پووک؛ ریشه‌ی‌ددان. (بیخ‌ددان)

بیخ‌دیوار: فد؛ پای‌دیوار؛ بن‌دیوار. (بیخ‌دیوار)

بیخ‌ریش: فد؛ (۱) بن‌ریش. (۲) مالی‌قه‌لب بیخی‌ریشی‌ساحیبی؛ داسه‌پاو؛ مانه‌وه به‌ریشه‌وه؛ به‌ریشه‌وه‌بوو. (ب) به‌سه‌ر ده‌سته‌وه‌مان. (بیخ‌ریش)

بیخ‌گرتن: [چاوگه‌ت] (۱) سووتان یا لکانی چپشت به‌بنی‌تیانه و تاوه‌دا. (۲) نیشتنی خلته‌ی‌تراو. (بیخ‌گرفتن)

بی‌خلته: ساف؛ تراوی‌روشن؛ بی‌لیته؛ تراوی‌روون. (ساف)

بیخ‌مل: [ناوت] بنامل؛ ژیرمل؛ بینه‌قاقا. (بیخ‌گلو)

بیخ‌ناخوون: [ناوت] ژیرناخوون؛ بنی‌نانووخ. (بیخ‌ناخن)

بی‌خو: (۱) [ئاوه‌لئاو] نابه‌جی؛ بی‌خود؛ بی‌خوی‌کرد؛ غه‌له‌تی‌کرد، بیجای‌کرد. (غلط) (۲) [به‌ند] بی‌هو؛ بی‌جیه‌ت؛ له‌خو‌رای؛ قسه‌ی‌موفت؛ بی‌ده‌لیل. (بیخود) (۳) (ب) [ئاوه‌لئاو] بی‌هو‌ش؛ بی‌حال؛ له‌حال‌چوون؛ دلبووردنه‌وه. (بیحال)

بیخ‌وبن: [ناوت] بنج‌وبناوان؛ بنه‌رته؛ ریشه‌و ده‌مار؛ بنچینه. (بیخ‌و بن)

بیخ‌وبناوان: [ناوت] ریشه‌وره‌گه‌ز؛ بنه‌ما؛ بنچینه؛ وه‌ک: سه‌رته‌تا و چاوگه‌ی‌خه‌به‌ریک. (بیخ‌وبن)

بیخ‌وبنج: [ناوت] بنج‌وبناوان؛ ره‌گ و ریشه. (بیخ‌و بن)

بی‌خودان: (۱) [ئاوه‌لئاو] بی‌ساحیب؛ بی‌خیو. (۲) بی‌خوان؛ خودایان‌نییه. (بیصاحب؛ بیخ‌دایند).

+ بی‌خولک: [ئاوه‌لئاو] (ب) ساردوسر؛ بی‌ته‌عاروف. (ئیواره‌دیتم به‌جه‌لاله‌وه‌خولکی‌نه‌کردم. بیمه‌ماله‌وه). (فولکلور) (بی‌تعارف)

بی‌خه‌و: [ئاوه‌لئاو] (۱) حاله‌تی‌که‌سیک‌که‌خه‌وی‌زراوه و خه‌وی‌لیناکه‌وی؛ خه‌وی‌لینه‌که‌وتن. (۲) که‌سیک‌که‌مه‌رکه‌ز (ناوه‌ندی) خه‌وی‌شیواوه و قه‌ت‌خه‌وی‌لیناکه‌وی. (هوکه‌یشی‌زه‌ربه‌له‌سه‌رکه‌وته‌ن). (بیخواب)

بی‌خه‌وش: [ئاوه‌لئاو] خالیس؛ بی‌تیکه‌لاوی؛ بی‌گه‌رد؛ پاک؛ بی‌عه‌یب. (بیغش. ناب)

بی‌خه‌وی: [ناو] (۱) که‌سیک‌که‌خه‌وی‌زراوه

و خه‌وی ليناكه‌وی. (بيخوابی) (۲)
شه‌ونوخوونی. (۳) (ب) كه‌م خه‌وی. (كم-
خوابی)

بی‌خه‌یال: [ئاوه‌لناو] (۱) كه‌سیك كه‌ فكر و
خه‌یالی نییه؛ ئاسوده‌خه‌یال. (۲) سست و
مشوور نه‌خوَر و لاقه‌ید و كه‌مته‌رخه‌م. (بی
خیال)

بی‌خه‌یالی: [ناو] (۱) بی‌خه‌م و خه‌یال‌بوون.
(۲) كه‌مته‌رخه‌می؛ هیچ شت به‌ گرینگ
نه‌گرتن. (۳) بی‌مشووری. (بی‌خیالی)

بی‌خیز: [ئاوه‌لناو] بی‌سوود؛ بیكه‌لك؛ بی-
قازانج؛ بی‌موفّا. (ب) بی‌بو و بی‌خاسیه‌ت. (بی
خیر)

بی‌خیروبه‌ره‌كه‌ت: [ئاوه‌لناو] بی‌سوود و
قازانج؛ بی‌كه‌لك. (ب) بی‌به‌رگه‌گری و بی-
ده‌وامی و بی‌به‌ره‌كه‌تی مال و سامان. (ب)
خیر نه‌دانه‌وه. (بی‌خیر و برکت)

بی‌خيو: كبی‌خودان

+ بیدا: [ناو] بیداد؛ زولم؛ دوورله‌دادگه‌ری؛ دوور
له‌عه‌دالته‌ت. (بیداد)

بیداخ: (۱) [ناو] به‌یداخ؛ ئالا؛ په‌رچه‌م؛ به‌یره‌ق؛
به‌ندیر. (پرچم) (۲) [ئاوه‌لناو] بی‌ده‌رد و
كه‌سه‌ر؛ بی‌داخ و ده‌رد. (بیغم)

+ بیداد: [ناو] (۱) بیدا؛ زولم؛ ناعه‌دالته‌تی؛ بی
عه‌دالته‌ت. (ب) بی‌عه‌دالته‌تی. (بیداد) (۲)
گوشه‌بیكه‌له‌(ده‌ستگا) مه‌قامی هومایوندا.
(گوشه‌ای در دستگاه همایون)

+ بیداد: [ئاوه‌لناو] (ب) بی‌عه‌د؛ بی‌سنوور؛
بیژمار؛ جه‌ماوه‌ریکی بیداد‌پراوه-
ستا‌بوون. (بیحد)

+ بیدار: (۱) بی‌دار؛ شوینی كه‌ داری لی‌نه‌بی و
پرووته‌ن‌بی. (بی‌درخت) (۲) [ئاوه‌لناو] به‌خه‌به‌ر؛
هو‌شیار. (بیدار)

بیدارخه‌و: (۱) سوو كه‌خه‌و؛ وه‌نه‌وز. (۲)
حاله‌تی به‌ینی به‌خه‌به‌ری و نووستویی. (۳)
حاله‌تی كه‌سانی كه‌ له‌خودا هه‌لده‌ستن و
ده‌پون به‌پیدا. (بیدار خواب)

بی‌دارودره‌خت: زه‌وو‌یك كه‌پرووه‌کی تیدانه‌بی.
پرووته‌ن. (بی‌دار و درخت) بی‌دارومال: [ئاوه-
لناو] بی‌سه‌روسامان؛ هه‌ژار؛ بی‌مال و
دارایی. (بی‌سرو سامان؛ بینوا)

بی‌دالده: (۱) [ئاوه‌لناو] بی‌پشتیوان؛ بی
په‌نا. (۲) بی‌بناوان. (بی‌پناه؛ بیخانه‌دار).

بی‌دانه: (۱) [ئاوه‌لناو] بی‌ناوک؛ بی‌ده‌نك؛
بی‌توم. (بی‌هسته) (۲) [ناو] جو‌ریك‌ترییه
كه‌ده‌نکی نییه. (انگور بیدانه) (۳) [ناو] ناوکی
بی؛ ده‌نکی به‌هی. (دانه‌به)

بی‌داوی: [ئاوه‌لناو] له‌پران نه‌هاتوو. بی‌دوایی.
بی‌ته‌واو بوون. (بی‌پایان)

بیدایی: [ناو] بیدادی؛ هاوار له‌زولم و بی-
ئینسافی و بی‌عه‌دالته‌تی و بیدایی. (بیدادی)

بی‌ددان: [ئاوه‌لناو] كه‌ل؛ ته‌واو دیان كه‌وتوو؛
بوونه‌وه‌ری بی‌دیان یا بی‌مینای دیان وه‌ك
ئارمادیلو یان میلووره‌خوره. (بی‌ددان)

بی‌دل: [ئاوه‌لناو] (۱) بی‌جه‌رگ؛ ترسه‌نو‌ك.
(تر سو) (۲) : دل‌مردوو؛ بی‌هه‌وه‌س و ئاره-
زووی دل‌داری؛ بی‌دل‌وده‌ماخ و خه‌مبار.
(دل‌مده)

بیدلخه: ناوی هه‌فته‌ی دووه‌می ئاخیر
مانگی زستان. (نام هفته‌دوم اسفند ماه)

بیدمشک: [ناو] جوړی پروه کی بون خوشه
که له شیرینی سازیدا که لکی هه یه،
عاره قه که یشی ده گرن. (بید مشک)
بی دوا: بی پاش؛ بی داوی؛ بی ته نجام؛ دوا بپراو.
(بی انجام)

بیدور: (ف. گیو) [ئاوه لئاو] (۱) به هیز؛
به قووه ت. (زورمند) (۲) به پز؛ ریزدار.
(محترم)

بی دو، زه نندن: (۱) هه پهرین بی دو ت.
(رقصیدن بدون دختر) (۲) (ب) به هه موو
شت و هه موو بارو دوخی رازیوون. (کنایه بهر
چیز راضی بودن)

بی دوندان: [ئاوه لئاو] (ف. گیو) (ب) و جاخ-
کویر؛ نه زوک؛ شوین پراو. (بتر. اجاق کور)
بی دونه: (ف. گیو) مندا ل له دووا به جی
نه ماو. (بی فرزند)

بی دوو: [ئاوه لئاو] (۱) بی دوو که ل؛ (۲) (ب)
بی که لک بی خاسیه ت؛ بی خیر. (بی دود؛ بی-
خاصیت)

بیده: فد: (۱) [ناو] فوواره ی ئاوده س
فه رهنگی. (۲) [کاری ئه مری] بیده به ئه-
و: بیده ری. (۱ و ۲ بیده؛ بده)

بی دهراف: بی دهراف؛ بی دهر فته؛ بی موله ت.
(بی فرصت)

بی دهرد: [ئاوه لئاو] (۱) بی غه م؛ بی پرنج؛ بی
ئازار. (بیدرد). (۲) سست و بی خه یال و بی-
مشوور؛ که مته رخم. (بی درد)

بی دهردی: [ناو] بی ژانی؛ حاله تی بی پرنج-
بوون؛ بی په روشی؛ بی هه سستی له ئاستی
پرووداوی دل ته زیندا؛ (ب) بی پره گی؛ بی-

ده ماری؛ بی خه یالی. (بیدردی)
بی دهر دیسه ر: [ئاوه لئاو] بی گرفتاری؛ بی-
ته رک؛ بی کیشه؛ بی گرفتو گیری؛ بیسه رئیشه.
(بیدرد سر)

بی دهرمان: [ئاوه لئاو] (۱) بی عیلاج؛ له عیلاج
نه هاتوو؛ له چاره نه هاتوو. (۲) (ب) دهردی که
چاره ودهرمانی نییه. (بیدرمان)

+ بی دهس: (۱) [ئاوه لئاو] بی دهسه لات. (بی
قدرت) (۲) دستی نییه. (بیدست)
بیده سته ر: ف اند: ناوی سه گی ئاوی.
(بیدستر؛ سگ آبی)

بیده سنویژ: که سیک که ده سنویژی شکابی یان
ده سنویژی نه بی ت. (بی وضو)

بیده سوپا: [ئاوه لئاو] بیده ستوپا؛ (ب)
سپروسه پول؛ دهسه وسان؛ بیده سه لات؛
کارلینه هاتوو. (بی دست و پا)

بیده سه لات: [ئاوه لئاو] حاله تی دهست
نه پرویشتن و کارلینه هاتووی؛ بی قودره تی.
(بی تسلط)

+ بی ده م: (۱) خاوه خاو ده کا له خواردنا؛ (۲)
[ئاوه لئاو] تانجییک که له وهختی پراودا درهنگ
نچیر هه لده گری و ده مسارده. (کم و یواش
خوردن؛ تازی که درگرفتن شکار فرزند نباشد.)

بی دهموزمان: [ئاوه لئاو] سپروسه پول و
قسه نه زان؛ که م قسه. (بی سرو زبان)

بی ده می: [ناو] (۱) حاله تی حه یوانی که
خاوه خاو ده خوا یا که م ده خوا؛ ده مساردی.
(حاله ت حیوانی که کم غذاست یا یواش غذا

می خورد) (۲) قسه نه زانی؛ بی ده موپلی. (کم
حرفی. نافصح)

بیربِر: [ئاوه لئاو] (ف. گیسو) زیره ک؛ وشیار. (هوشیار)

بیربیرۆک: [ناو] کرمیکی فوسفوریه به شه و ده دره وشێ؛ گول ئه ستهیره. (کرم شب تاب)

بیرته سکی: [ناو] میشک وشکی؛ مژی هسکی؛ (ب) نه زانی. (تنگ نظری نادانی)

بیرتیز: [ئاوه لئاو] بیرقوول؛ زانا؛ زیره ک؛ وشیار. (اندیشمند)

بیردۆش: [ناو] بیردوش؛ سه تلێ دوشینی مالأت؛ بیری. (سطل شیر دوشی؛ شیردوش)

بیرقوول: [ئاوه لئاو] تیگه یشتوو؛ عقلدار؛ به فکر. (اندیشمند)

بیرکردن: [چاوه گهت] (۱) فکرکردن له کاری. (تفکر) (۲) تاسه کردن؛ تامه زرووی دیتن؛ (مشتاق دیدار) (۳) ههروه ها له بیرکردن؛ فه-راموشکردن. (فراموش کردن)

بیرکردنه وه: [چاوه گهت] فکرکردنه وه؛ به دل ورد بوونه وه له مه بهستی. (اندیشیدن. تفکر)

بیرکوور: [ئاوه لئاو] بیرقوول؛ بیرتیز؛ به ئاوهز. (با هوش اندیشمند)

بیرکووت: زیدی شاعیری رۆشنبیر عه بدولا په شیوو. (اسم دهی دست)

بیرکهز: [ناو، بک] (۱) فکری کاته وه. (فکور) (۲) بیرهه لکه ن. چاه کن)

بیرکهفتن: [چاوه گهت] (۱) بیرکه وتن؛ بیرکه وتنه وه؛ هاتنه وه یاد. (یاد آمدن) (۲) که وتنه وه یاد. وهبیر خو هینان. (بیاد آوردن)

بیرکه وتنه وه: هاتنه وه یاد. (یاد آمدن)

بیرگ: شوینی بیری کردن؛ بیرگه. (جای جمع شدن گله برای دوشیدن)

بیده نگ کردن: [چاوه گهت] رازی کردن بو نه درکاندنی نه هینی و قسه نه گیرانه وه؛ خاموش کردن وه ک؛ رادیو که بیده نگ که؛ به ستنی ده م و ده نگ لیپرین؛ ده م کو تکردن. (ساکت کردن)

بیده نگی: [ناو] (۱) حاله تی ده نگ لیوه نه هاتن په نه مووسی. (بی صدایی) (۲) ماتی و پیش خواردنه وه؛ ئارامی. (خاموشی و افسردگی) (۳) باسی نه هینی نه کردن؛ بیده نگی لیهینان. (خاموشی)

بی دهوام: (۱) [ئاوه لئاو] شتی که قایم نه بی؛ بهرگه نه گر. (دژی پته و) (۲) [ئاوه لئاو] بی-داوی؛ بی دواپی؛ ناپایه دار. (زولمی زالم بی-دهوامه). (بیدوام)

+ بیز: [ناو] زهوی وشک و با بیز. (زمین-خشک و با بیز)

+ بیرا: [کاری ئه مری] بیزا؛ بیزانه؛ بیهینه؛ باوهره. (بیاور)

بی پا: [ئاوه لئاو] بی تاین؛ بی عه قیده؛ بی-رهوشت؛ بی نه زه؛ بی پیگه. (بی عقیده؛ بی راه)

بی راج: [ناو] پرچم؛ ئالا؛ به یداخ؛ به ندیر؛ به یره ق. (پرچم)

+ بی رازتن: رهه ندلیدان بو له به ین چوونی ته ره شوپی و زونگی له زه ویدا. (زه کشی)

بی رافک: [ناو] سه ول؛ بیلی به له م؛ بیلاوک. (پارو)

بی راق: [ناو] به یره ق؛ ئالا؛ که به ندیر. (پرچم)

بی راهی: له فکردا؛ له بیرکردنه وه دا؛ له ئه-ندیشه دا. (دراندیشه بودن)

بی رای: [ناو] لاپیی؛ که چه رهوی. (گمراهی)

بیرگه: [ناو] (ب) میَشک. (نفر)

بیرگه‌ش: [ئاوه‌لناو] رُوْشَنبیر؛ تیگه‌یشتوو؛ پیشکه‌وتوو ی هزری؛ دژی دواکه‌وته. (روش‌نفر)

بیرم: (۱) [له‌چاوه‌گی هیئان] بینم؛ بهینم (بیاورم) (۲) [ناو] به‌نداق؛ به‌نداو. (سد) **بیرمشک:** [ناو] بیدمشک؛ داریکه له بی ده‌چی؛ عاره‌قی بیدمشکی لیده‌گیری. (بیدمشک)

بیرموک: [ناو] داری قه‌زوانی که به‌ره‌که‌ی ورده؛ به‌نه‌وشوک. (درخت ون ریزدانه) **بیرنامه:** [ناو] یادنامه. (یادنامه)

بیروبه‌رتک: [ناو] خه‌نه‌گورگه؛ خه‌نه‌تیلکه؛ قریژه‌به‌رد؛ گه‌نمه‌به‌ردیله؛ به‌لخ‌کوچک؛ گله‌وه‌زه؛ خه‌نه‌به‌ردیله؛ به‌لغه‌کوچک؛ کریژه‌به‌برد. (گل سنگ)

بیرو: [کاری ئه‌مری] (۱) وه‌ره؛ بی. (بیا) (۲) وه‌روه؛ بیره‌وه. (برگرد) **بیرورا:** [ناو، ت] (۱) پرس‌ومه‌سله‌حه‌ت (۲) ئاقیده و بوچوون؛ ئه‌ندیشه و پرا. (اندیشه ونظر)

بیرورد: [ئاوه‌لناو] بیره‌وو؛ وردبین؛ زور سه‌رنج دهر. (اندیشمند)

بی‌رۆزی: [ئاوه‌لناو] (ب) که‌م‌رزق؛ که‌م‌ده‌رامه‌د؛ چوله‌که‌رۆزی. (بی‌روزی)

+ **بیروَف:** [ناو] تووکی به‌رزگ. (موی زهار) **بیروکه:** خه‌یالی به‌میَشک‌داهاتن؛ گه‌لاله‌ی ئه‌ندیشه‌یی و فکری. (خیال)

بیرووت: به‌بیرووت؛ پیته‌ختی لوبنان. (پایتخت لبنان)

بیرووک: [ناو] به‌رک؛ گیرفان. (جیب)

بی‌رۆمه‌ت: [ئاوه‌لناو] بی‌رۆوو؛ بی‌باه‌خ؛ بی‌رۆز. (بی‌آبرو)

بیره: (۱) بیهینه. (بیاور) (۲) ره‌وتی بی‌ری کردن؛ رانه‌بیره. (کارشیردوشی در جای مخصوص)

بیرهاتن: وه‌بیره‌هاتنه‌وه. (یاد افتادن)

بیره‌با: [ناو، ت] به‌بیل‌شه‌ن کردن و خه‌رمان به‌باکردن؛ بیله‌با. (بابیل خرمن راباد دادن)

تیبینی: (ل) هه‌ندی‌جار ده‌بیته‌(ر) وه‌ک بیل؛ بیر، مال؛ مار

بیره‌بیره: [ناو، ت] وازوازی؛ پارایی. (وه‌ک مه‌ره‌کیوی بیره‌بیره‌خوم). (فولکلور) (فرار کردن و واپس نگرستن آهو؛ حالت تردید)

بیره‌حم: [ئاوه‌لناو] دل‌په‌ق؛ بی‌به‌زه‌(بیرحم) **بیره‌دا:** به‌ئیره‌دا؛ ویشه؛ قیره‌پا؛ قیره‌دا. (ازاینجا)

بیره‌زا: [ئاوه‌لناو] (۱) ره‌زاگران؛ ناشیرین. (زشت) (ب) د‌رنده و بی‌ئه‌مان؛ ئه‌و سه‌گه‌زور بی‌ره‌زایه‌ئاوقه‌ی هه‌موو که‌س ده‌بی. (درنده‌خو)

بیره‌و: [ک‌بیرو] (۱) وه‌ره؛ بی. (بیا) (۲) وه‌روه؛ بگه‌رپوه. (برگرد و بیا)

بی‌ره‌واج: فد؛ [ئاوه‌لناو] بی‌بره‌و؛ قه‌لب. (بیرواج)

بیره‌واجی: [ناو، به‌ره‌می چاوه‌گه] که‌سادی؛ بی‌بره‌وی. (بیرواجی) **بیره‌وخه‌ر:** [ناو، بک] ئه‌و که‌سه‌وه‌بیر ده‌خاته‌وه؛ به‌یاده‌ینه‌ر؛ بیرخه‌روه. (بیاد آورنده)

بیره‌وکردن: [چاوه‌گه، ت] بیرکردنه‌وه؛ فکر کردنه‌وه؛ چوونه‌نیو فکره‌وه (فکر کردن)

بیرِه ونه ق: [ئاوه لئاو] (۱) بی پره واج. (۲) بی - شه وق. (۳) سیس؛ ژاکاو. (بی رونق) بیرِه وهر؛ [ئاوه لئاو] خاوه نی بیر و هوش. (هوشمند)

+ بیرِه وهری: [ناو] له بیرماو؛ به یاد ماو؛ سه رگوره شته و پرودای قه دیم؛ خاتره. (خاطره)

بیره له نندن: [چاوه گه، ت] بیر هه لکه نندن؛ چالو چیکردن. (چاه کنی)

بی پریا: [ئاوه لئاو] بی گزی؛ راست؛ موخلیس؛ بی گری؛ بی درو؛ بی فیل سه میمی؛ دوستی بیریا؛ دوستی گیانی. (بیریا)

بیری بیری: فد؛ اند؛ فرد؛ ناوی نه خوشینیکی ماسوولکه و پوکه به هوی کهم بوونی ویتامین بی وه تووشی ئینسان ده بی. (بری بری)

بی پیزی: [ناو، به ره می چاوه گه] ریسوایی؛ بی - حورمه تی. (بی حرمتی)

بی ریش: (۱) [ئاوه لئاو] کو سه؛ لووسکه؛ بی - تووک. (کوسه) (۲) ریش تاشراو. (بی ریش)

بیری کرن: (۱) ئاژال دوشین له بیرگه. (۲) مه رهینانه وه بو بیری. (گوسفندان را در جای مخصوص دوشیدن بردن)

بیریک: [ناو] بهرک؛ گیرفان. (جیب)

بیز: [ناو] ئیشتیا؛ (۱) ئه گهر بیز له بیزاریه وه هاتبی واتای ئیشتیا نادا. (۲) ئه گهر وهان -ه بیتوو واتای ئیشتیا بدا ده بی قیزیش به واتای ئیشتیابی دهنه (قیزوبیز) ده بیته دوو وشه ی دژ مانای لیکدراو، یاخو (قیز) یش ده بی واتای ئیشتیا بدا، که رهنگه ئه مه له راستیه وه نزیکتربی چوونکی ده لین: قیزم ده با: بیزم

ده با، به لام لیره دا جیگای (قیزو بیز) بریک لیژ ده بی. بروانینه قیزوبیز له فره هه نگه گانی دیکه دا، که واتای دل هه لشیوان ده دا.

بیزاری: [ناو] (۱) هه راسانی؛ چارزی؛ وه ره زی. (۲) بی زاری؛ بی ده می. (بیزاری؛ بیدهانی)

بی زاله: [ئاوه لئاو] (ف. گیو) ترسه نوک؛ بی زراو؛ بی زاور. (ترسو)

بی زراف: [ئاوه لئاو] بی زاور؛ ترسه نوک؛ بی - زاله؛ دژی دل قاییم. (ترسو)

+ بی زراو: [ناو، بک و بهر] (۱) له بهر چاوه که وتووپی؛ له خواردنی قیز هه - لشیوانه وه (زده شده) (۲) مه لی تو روا له هیلانیه؛ له هیلانیه بیزراو. (پرنده از آشیان فراری) (۳) [ئاوه لئاو] بی زراو؛ ترسه نوک؛ بی زاله. (ترسو)

بی زمان: (۱) زمانی نییه؛ (۲) [ئاوه لئاو] لال؛ (ب) خاموش؛ بی قسه. (ب) بی ده موپل. (بی زبان)

بیزبو کردن: [چاوه گه، ت] قیزو بیز کردن. (احساس اشمئزاز بکسی دست دادن)

بیزوک: [ناو] بیزبو؛ ئه و ژنه که حه یزده بییت؛ (ژنه ک کو مه هان ده بهت). (زنی که حیض می شود)

بیزوک: ژن له کاتی ئاوس بووندا تا مندا ل بوونی. (زن آستن تاروز وضع حمل)

+ بیزه: [ناو] (۱) بیزگ؛ بیزوو؛ مه گیرانی. (ویار) (۲) جو ریک دراوی بی نرخه. (نوعی پول بی ارزش)

بیزه: [ناو] سیراج؛ سیریژ؛ ژازی. (کتخ. شیراز)

بیژهاتن: [چاوگه،ت] قیزهاتن؛ دل‌ه‌لگرتن؛ چوون بیژت هات‌ه‌و شته بخووی؛ (مشمزنشدن از دیدن یا خوردن چیزی)

بی‌زه‌حمه‌ت: (۱) بی‌ته‌رک و ده‌ردیسه‌ری؛ (۲) وشه‌بیکه بو ئیجازه‌گرتن یا ریگه دان؛ (ب) زه‌حمه‌ت نه‌بی. (بی‌زحمت)

بی‌زه‌ر: [ناو] جووری داربی؛ بی‌زه‌رد. (نوعی بید)

بی‌زه‌وق: [ئاوه‌لناو] (۱) بی‌شه‌وق؛ سیس؛ ژاکاو؛ بی‌که‌یف. (۲) بی‌سه‌لیقه؛ که‌چ سه‌لیقه. (بی‌ذوق)

بی‌زه‌ره‌ر: (ف. گیو) پزیو؛ پیس؛ قیزه‌له‌شویین؛ چلگن؛ چه‌په‌ل؛ بی‌زهینه‌ر. (فاسد؛ چرکین)

بی‌زیان: (۱) <بی‌زیران. (۲) بی‌زیان؛ بی‌زه‌ره‌ر. (بی‌زیان)

بی‌زاما: پی‌زامة؛ لیاسی ناسکی تاییه‌ت بو ناو مال و خه‌وتن. (بی‌زامة)

بی‌زان: (۱) گیای شابه‌نگ؛ بووژان؛ (بومادران) (۲) دایی‌زان؛ گو‌له بارانی به‌توندی و کون کون کردنی نامانج؛ (تیرباراندن) (۳) ته‌قاندنه‌وه به هیله‌ک؛ بی‌زانه‌وه و دایی‌زان. (الک کردن)

بی‌زاندن: [چاوگه،ت] (۱) دایی‌زاندن؛ وه‌به‌رگو‌له دان به موسه‌لسه‌ل یا به تیرئه‌ندازیی له سه‌ریه‌ک. (گلوله‌باران) (۲) به هیله‌کدا کردن. (الک کردن)

بی‌زانه‌سیاوه: [ناو] گیای بووژانه‌سیاوه؛ ره‌شه شابه‌نگ؛ بووژانه‌ی کیوی. (برنجاسف)

+ بی‌زین: [له‌چاوگه‌ی بی‌زتن] (۱) بلیین؛ بووشین؛ بی‌زین؛ له (بی‌زه) و بی‌زتن؛ گو‌تن و

وتن). (بگوئیم. گفتن)

بی‌زگه: [وته] جگه؛ جیا له‌وه؛ بی‌جگه؛ به‌جگه؛ ژبلی؛ بلی (بجز)

بی‌ژلک: [ناو] بی‌ژلک؛ بی‌ژوو؛ ویده‌چی (لک) له (لخ) ه وه‌هاتی و تورکی‌بیت. (حرامزاده)

بی‌ژموتنه: [ناو] بی‌ژک؛ بی‌ژوو؛ بی‌ژلک؛ بی‌ژی؛ زول؛ حه‌رامزا؛ حه‌رامزاو؛ حه‌رامزاد. (حرامزاده)

+ بی‌ژن: (۱) [ئاوه‌لناو] بی‌وه‌ژن. (زن بی‌وه) (۲) [ئاوه‌لناو] بی‌ژن؛ پی‌اوی که‌ژنی نییه. (سه‌لت). (بی‌زن) (۳) [وته] بلیین؛ بی‌ژن؛ بووشن. (بگویند)

بی‌ژنده: [ناو، بک] بی‌ژه‌ر؛ قسه‌که‌ر. (گوینده)

بی‌ژنی: [ناو] ره‌به‌نی؛ سه‌لتی؛ حاله‌تی پی‌اوی بی‌هاوسه‌ر. (مجردی. بی‌زنی)

بی‌ژو: [ئاوه‌لناو] زوربلی؛ پری‌ژ. (وراج)

بی‌ژوک: [ناو] (ف. گیو) (۱) جیگای کو بوونه‌وه بو‌ئاخفتن. (جای تجمع‌برای حرف زدن) (۲) [ئاوه‌لناو] بی‌ژوک چه‌نه‌باز؛ زوروی‌ژ؛ فره‌وی‌ژ. (حراف)

بی‌ژوکه: [ناو] (۱) زوله‌ک؛ ده‌نکه‌گه‌رمه‌شانی نه‌توقیو له برژاندندا. (دانه‌ذرت نشکفته‌در چسفیل). (۲) به مندالی نه‌سره‌وت و شه‌یتان و هاروهاج؛ ده‌لین. (بچه‌نا‌آرام) (۳) دانه‌ویله‌ی نه‌کول. (دانه‌بنشن دیر پخت)

(۴) ده‌نکه دانه‌ویله‌ی نه‌کولیو له ناو‌گرار و چیشتا. (دانه‌بنشن نه‌پخته) (۵) ده‌نکه میوه‌ی نه‌گه‌یشتوی ناو کو‌گای میوه‌ی گه‌بیو. (دانه میوه‌نرسیده در انبوه‌میوه).

+ بی‌ژه: (۱) [کار، ئه‌مری] بلی؛ بی‌ژه؛ بووشه. (بگو) (۲) وته؛ قسه. (سخن)

بیژر: [ناو، بک] ویژر؛ قسه کهر. (سخنگو)

بیژی: [ناو] بیژوو؛ غه یری عه سل؛ شاخه ولقی زیادیی دار؛ زوله کی بریشکه. (حرامزاده)

بیژیار: [ناو، بک] ویژر. (گوینده)

بیژیتی: [ناو، بهرهمی چاوگه] زولی؛ حه رام-زایی؛ به فیلی. (حرامزادگی)

بیسات: [ناو] بسات؛ ئه سپایی سه سفره ی زماوند و میوانی؛ بیساتی سه ماور؛ وه ک ئیسکان و نالبه کی و قوری و که شه ف... سفره یا گاریه ی ورده واله فروشی که نار شه قام. (بسات)

بیسات شیواندن: [چاوگه، ت] (ب) کاری که سیک تیکدان؛ بیسات تیکدان؛ (ب) مه جلیس شیواندن. (بساط بهم زدن)

بیسار: فد؛ فیسار؛ جیناوی که سی گوم (نادیار)؛ له گه ل فلاندا دی؛ فلان و بیسار؛ فلان-وفیسار. (بیسار)

بی سام: [ئاوه لئاو] بی ترس؛ بی واهیمه؛ ترس هینه رنیه؛ بی زافته. (بدون واهمه؛ بی-ابهت)

بی سامانی: [ناو] بی سامان بوون؛ فه قیری و هه ژاری و بی ئه نوایی. (بیسامانی)

بیسانچی: [ئاوه لئاو+ناو] بیستانه وان؛ بیستان ده چینی وئاگای له بیستانه. (بوستانچی)

بیستانچایی: ند. [ناو] چای به تورکی؛ چوم، بیستانی بهر چوم؛ بیستانی ئاوی؛ بیستانی بهراو که له چوم ئاوبدری. (بوستان لبرودخانه)

بیسترو؛ اند: فد؛ [ناو] جیگای خوراک و نوشابه فروشتنی هه رزان بایی که له هیندی کیشور (ولات) دا تایهت به چینی هه ژارانه.

(بیسترو)

بیستوک: [ناو] که ره سته ی یاریده ده ری گویی گرانه بو باشتربستن. (سمک)

بیستوک: ئامیری دهنگ هیهر و دهنگ بهر له ته له یفوندا. (گوشی)

بیستوون: (۱) به غستوون؛ به غستان،

ولاتی خودایان و گهوران؛ (سرزمین خدایان) بی کوله که؛ (بدون ستون) (۳) کیویکه له کرماشان. (کوهیست در کرمانشاه)

بیسته: [کاری ئه مری له چاوگه ی ویستان ایسه؛ بوسته؛ راهه سته. (بایست)

بیستیار: (۱) بیسه؛ گویگر؛ گویداته پین؛ گوهدار. (شنونده) (۲) (ب) سیخور؛ فسوس. (جاسوس)

بیستیک: [ناو] ئه ستیولک؛ ئاسنی سهر ته نوور. (تکه آهنی روی تنور که دیگه رانگه میدارد)

بیسته مین: [ئاوه لئاو] له پله و پایه ی بیسته مدا؛ له ژماره ی بیسته مدا. (بیستمین)

بیسک: [ناو] ئان؛ ده میکی کورت. (آن)

بیسکادن: ئانیکی تر؛ تاویکی تر. (لحظه دیگر)

بیسکار: [ئاوه لئاو] (ف. گیو) جنیو فروشی؛ نازاردهر. (بد دهن؛ آزارنده)

بیسکاری: [ناو] (ف. گیو) بیسکانی؛ جنیو فروشی؛ نازاردهری. (نا سزا)

بیسکانی: < بیسکاری.

بیسکویت: فد؛ [ناو] جووری تو شه له ئارد و شه کر. (بیسکویت)

بی سمه ت: [ئاوه لئاو] بی سه مت؛ بی ترس؛ بی ییحتیات. (بی احتیاط)

بی سوو: نه مانی هیزی دیتن؛ کهم سوو. (کم سو و بیفروغ)

بی سووا: (۱) [ناو] بیسو؛ بوسه؛ ره بهت؛ کوله. (کمین) (۲) [بهند] بی سووا؛ بی گومان؛ بی شک. (بی گمان)

بی سوود: [ئاوه لئاو+ناو] بی موفا؛ بی قزانج؛ بی سوود؛ بی قزانج؛ بی رپیا؛ بی به هره. (بی سوود)

بیسه: [کاری ئەمری له چاوگه‌ی ویستان] بیسه؛ بوهسته؛ راههسته. (بایست)

بی سه بر: [ئاوه لئاو] بی مولت؛ ناآرام؛ به له ز؛ بی تاقهت. (بی صبر)

+ بی سه ر: [ئاوه لئاو] هه ر شت که سه ری نه بی؛ بی که لک؛ بز؛ بی شوین. (بی سرگم)

+ بی سه روین: [ئاوه لئاو] (۱) زور دوور و دریز؛ بی ئەول و ئاخ. (بی سروته) (۲) تیکه ل پیکه ل. (بی سرو تهو آشفته)

+ بی سه ر و زمان: [ئاوه لئاو] (۱) نه خوشی که له زمان که وتبی. (مریض از حرف زدن عاجز. (۲) بی ده موپل وقسه نه زان. (بی سرو زبان)

بی سه روسامان: **فد:** [ئاوه لئاو] بی سه روبه ره و شیواو؛ ئالوز. (۲) بیدار و مال و بی ئەنوا؛ بی مال و هاوسه ر. (بی سه روسامان)

+ بی سه روسه دا: (۱) [ئاوه لئاو] بی دهنگ؛ بی هه راو هوریا. (بی سه رسدا) [بهند] (۲) جیگای خه لوت و بی دهنگ؛ ئەم وه تاغه زور بی سه روسه دایه. (دنچ) (۳) کردنی کاری به په نامه کی و به هیواشی و بی دهنگی. (بی سر و صدا)

بی سه ره: [ئاوه لئاو] بی خاوهن؛ ئالوز.

(بیساحب، بینظم)

بی سه ره تا: [ئاوه لئاو] ئەزه لی؛ بی چاوگه؛ بی چاوانه و بی سه رچاوه. (بی ابتدا)

بی سه لیه: [ئاوه لئاو] (۱) بی زه وق. (بی ذوق) (۲) تینه گه یوو و بی عه قل. (بی شعور)

بی سه مه ر: [ئاوه لئاو] بی موفا؛ بی به هره؛ بی سوود؛ بی بهر. (بی بهر)

بی سه واد: [ئاوه لئاو] نه خوینده وار؛ که سیک نه توانیت بنووسیت و بخوینتیه وه. (ب) که سیک که له باری زانستیه وه زور پرپار نه بی. (بی سواد)

بی سه وادی: [ناو] نه وانایی؛ بی سیواتی؛ نه خوینده واری؛ (ب) کهم ئاگایی له باری زانسته وه. (بی سوادی)

بی سهیره ت: [ئاوه لئاو] (۱) بی ته خلاق؛ بی ناکار. (بی اخلاق) (۲) ئا بر وو چوو؛ بی بن کراو به ناره وا؛ بن پزاو. (بی سیرت)

بی سیک: [ناو] له زمانگه لی پروگرام نووسینی کامپیوتیر. (از زبان های برنامه نویسی کامپیوتر)

بی سیم چی: [ناو] له سه ری سیم (بیته ل) کارده کا؛ بی سیم هه لگر له ئەر ته شدا. (بی سیم چی)

+ بی ش: [ئاوه لئاو+ بهند] زیاد؛ کهم و بیش؛ کهم تا بیش؛ کهم تا زور. (بیش)

بی شاتوشووت: بی هه راو هوریا وشیته شیت؛ (ب) [ناوت] بی ریکلام؛ بی ته بلیغات؛ بی بانگه شه؛ بی بالگاشه؛ بی پروپاگاند. (بی تبلیغات)

بی شاخ: کول؛ هه ر حه یوانی شاخدار یک (وه-

ک بزن) که شاخی نه‌ییت. (بی شاخ)

بیشتر: فد: [ئاوه‌لناو + بند] بیشتره؛ زیاتر؛
فیشتهر. (بیشتر)

بیشک: (۱) [ناو] لانکه؛ بیشکه (گهواره)

(۲) [بند] بی‌شک؛ بی‌گومان. (بی شک)

بی‌شکست: [ئاوه‌لناو] (۱) کول‌نه‌ده؛ بی

نکوول (۲) ساغ؛ نه شکاو. (بی شکست)

بی‌شوخی: راسته‌قینه؛ بی‌گالته؛ (ب) بو

پرسکردنه، به‌راسته؟ شوخی ناکه‌ی. (جدی؟)

بی‌شوو: [ئاوه‌لناو] (۱) بیشو؛ بیژمار؛ بیداد؛

بی‌حه‌د؛ (بیشمار) (۲) [ناو] بی‌میرد؛ (بیوه‌ژن).

(بی شوهر)

بی‌شهرت: بی‌مه‌رج؛ بی‌دانانی مه‌رج؛ هیچ

شهرتی له به‌ین دانه بی. (ب) [ئاوه‌لناو]

شهرت شکین و بیوه‌فا. (بی شرط؛ بی وفا)

بی‌شهرت و شوین: [ئاوه‌لناو] بی‌شهرت و شوین؛

بی‌وه‌فا؛ بی‌قه‌ول؛ بی‌قه‌ول و قه‌رار؛ بی‌به‌لین.

(بی‌وفا)

بی‌شهرتوو شوین: < بی‌شهرت و شو.

بی‌شهرتی: [ناو] شهرت نه‌بردنه‌سه‌ر؛ شهرت

به‌جی‌نه‌هینان؛ بی‌وفایی به‌قه‌رار و په‌یمان.

(بی شرطی)

بی‌شهرعی: کاری دوور له‌تاین و شهرع؛

کاری خیلاف؛ کاری خراب و غه‌یری

شهرعی. (بی شرعی)

بی‌شهریک: [ئاوه‌لناو] بی‌هاوبه‌ش؛ (ب) :ته

نیا؛ ب. (خوای بی‌شهریک) (بی شریک)

بیشه‌نگ: (۱) [ئاوه‌لناو] گرینوک؛ که‌سیک که

زور بگری یا زوو ده‌ستبکا به‌گریان؛ (۲) بی-

شهنگ شوپ‌ربی

(همیشه‌گریان؛ بیدمجنون)

بی‌شه‌هامه‌ت: [ئاوه‌لناو] بی‌جه‌رگ؛ بی

جگه‌ر؛ قزه؛ ترسه‌نوک؛ بی‌غیره‌ت؛ بی‌زاله

(بی شهامت)

بی‌شی: بیشه؛ میشه. (بیشه)

بی‌شیل: [ئاوه‌لناو] (ف. گیو) ناشیرین؛

ناپوخت. (زشت)

بی‌شیله‌ویله: [ئاوه‌لناو] بی‌ده‌غلی و فیلبازی؛

پاک و ساده. «گوفاری مه‌باد ۱۱۲» (بی‌شیله-

پيله)

+ **بی‌عار:** فد: بوی‌هه‌یه له‌وشه‌ی (بی‌عار)ی

فارسییه‌وه هاتبی) عار و اتا عیب و نه‌نگ

له‌فارسییشدا ئەم دژواتایه هه‌یه. (بی‌عار)

بی‌عاره‌ق ده‌رچوون: [چاو‌گه‌ت] (ب) بی-

دیتنی ئازار و عه‌زیه‌ت ده‌ربازبوون؛ (ب) له

سزای تاوان ده‌ربازبوون. (معادل مفت در

رفتن)

بی‌عورزه: [ئاوه‌لناو] بی‌لیاقه‌ت؛ سووک و

چروک؛ نالایق؛ (ب) کار لینه‌هاتوو. (بی‌عرضه)

بی‌عوزروبه‌هانه: بی‌لام‌ووومی؛ بی‌پروبیانوو.

(بی عذر و بهانه)

بی‌عه‌جمان: [ئاوه‌لناو] بی‌حه‌جمان؛ نه‌سره‌ت؛

بی‌توقره؛ بی‌تارام و قه‌رار. (ناآرام)

بی‌عه‌جه‌له: به‌کاوه‌خو؛ به‌ئارامی؛ بی‌له‌زوبه‌ز.

(بی عجله)

بی‌عه‌مه‌ل: [ئاوه‌لناو] بی‌حه‌مه‌ل. (۱) بی

کرده‌وه. (۲) (ب) کابرا پی‌ویکی بی‌عه‌مه‌له؛

هیچ کاریکی خراب ناکا. (بی عمل)

بی‌عه‌یب: [ئاوه‌لناو] ساغ؛ دروست؛ بی‌ئیراد؛

بی‌ئاووو؛ (بی عیب)

بی غه رز: [ئاوه لئاو] بی کینه؛ بی بوغز؛ راست و پرده وان؛ (ب) بی لایه نگری یان دوژمنی؛ بی نه زهر له قه زاو ت کردندا. (بیغرض)

بی غه م: [ئاوه لئاو] غه می نییه؛ که مته رخه م. (ب) ئه رخایه ن به، بی غه م به؛ خه مت نه بی؛ نیگه ران مه به. (بی غم)

بی غیره ت: [ئاوه لئاو] نامووس فروش؛ (ب) نیشتمان فروش؛ ناپیاو؛ خو پری؛ بی ره گ. (ب) ترسه نوک؛ قزه؛ بی شه هاهمه ت. (بی غیرت)

بی فرمان: [ئاوه لئاو] بی کار؛ ئیش و فرمان پی - نه سپیر دراو؛ [ناو] بی فرمان؛ سه یاره بییک که رو لی نه بی یان؛ رو له که می خه لاسی (بو شسی) بی یان خراب پی. (بی کار؛ بی فرمان)

بی فه ر: [ئاوه لئاو] به دفه ر؛ ناشیرین؛ و دم خراب؛ شووم. (شووم و بدیمن)

بی فه ره نگ: [ئاوه لئاو] بی که لتهوور؛ بی ئه ده ب. (ب) دوا که وتوو؛ ئاداب نه زان؛ دوور له شارستانییه ت. (بی فرهنگ)

بی فه هی ت: [ئاوه لئاو] بی شه رم؛ بی ئا بروو؛ بی - حه یا. (بی آبرو)

بی فان: (۱) هین؛ وانیک؛ ئه وکی. (چیز)

بیقل: [ناو] بیقل؛ که پو؛ لووت. (بینی)

بی قابیله ت: [ئاوه لئاو] سووک و چروک؛ نالایه ق؛ ناقابیل؛ بی ریز. (بیقابلیت. نالایق)

بی قاج: (۱) دوور له په ژراندنی عه قل غه یری مه تیقی؛ دوور له په سه ندی عه قل. (غیر منتقی) (۲) که سیک که پای نییه؛ بی پا. (بی پا)

بی قاعیده: (۱) دوور له ره سم و ره سووم؛ (۲) بیسه ره وه ره. (۳) عه یب. ئیراد؛

بی قاعیده نییه من بجم بولای ئه و دوسته ت؟؛ و اتا عه یب نییه؟ (بی قاعده دوراز رسم و رسوم)

+ بی قام: [ناو] حه وز یا گو لی به قه د بالا پیاوی قوول بی؛ حه وز یا گو می په ی نه دا. (حوض یا استخر، در حدود دو متر گود)

بی قانونی: (۱) [ناو] که سه له که سی، بیسه ره و به ره پی. (۲) زولم؛ غه در؛ نا حه قی؛ دوور له یاسا. (بیقانونی؛ ظلم)

بی قولاخ: [کنایی] بیسه روشوین؛ له تور کییه وه هاتوو ه قولاخ و اتا گو ی؛ وا باو بوو ئه گه ر مه ریک گورگ زگی درپیا، شووان گو بچکه کانی ده هی ناوه بو نیشانه ی ئه وه که گوم نه بووه؛ بی سو راخ؛ وندا؛ بزر. (کنایه گم شدن)

بی قه در: [ئاوه لئاو] سووک و چروک؛ بی ریز؛ بی حورمه ت. (بی ارزش)

بی قه راری: [ناو] (۱) نا ئارامی؛ بی ئوقره پی. (۲) زهوت نه بوون و به ندنه بوون له جیگاییک. (۳) نیگه رانی. (بیقاری)

بی قه واره: [ئاوه لئاو] ناقولا؛ ناشیرین؛ له ئه ندازه و قه واره دا نه بوون؛ زهوی یان شتی پان که دارای که چ و کووری بی یان چوار گوشه نه بی و لار و خیج بیت. (بیقواره)

بی قیمه ت: [دژ و اتا] (۱) بی به ها؛ هه رزان؛ چروک؛ بی ئه رزش؛ ناقابیل. (۲) به خو رایی؛ بی قیمه ت بو تو. (۳) (دژ و اتا) زور به قیمه ت و له قیمه ت نه هاتوو. (بی قیمت)

+ بی کاری: [ناو، به ره می چاوگه] (۱) ره وتی نه بوونی کار. (۲) به تالی و کاتی پشوودان و

سهر په رژين؛ (۳) له سهر کار دهر کران و بیکار مانه وه. (بیکاری)

بیکاری وهرزی: که سانی که شوله که یان وایه که چند مانگ له سالدا کار یان نه بی؛ وه ک: فه لاه دروینه وان که زستانان بیکارن. (بیکاری فصلی)

بی کنج: پروت و بی لباس؛ بی جل و بهرگ. (بی لباس)

+ بیکوانه: [ناو] بنیشت؛ جاچکه؛ شیله ی قه زوان. (سقز)

بیکول: < بیکول.

بی کول: [ئاوه لئاو] بی که سهر؛ بی دهر د؛ بی آزار؛ ئاسوده. (آسوده)

بی کول: [ناو] کوله بی؛ بی زهر؛ بی زهر د؛ بنجه بی که له میسه دا سهوز ده بی. (بته بید کوتاه)

بیکه س و کار: [ئاوه لئاو] بی فه کوفامیل؛ بی قهوم و خیش. (بیکس و کار)

بیکه سی: [ناو] (۱) بی خزم و که سی؛ ته نیابالی. (۲) بی هاوده می؛ بی هاوالی؛ ته نیایی. (بیکسی)

بی که لک: [ئاوه لئاو] بیکه لک؛ بی سوود؛ به کار نه هاتوو. (بدر دنجور).

بی که لله: [ئاوه لئاو] (ب) بی یحیاتیات و سهره رو؛ که لله رهق؛ (ب) بی مه غز؛ بی عه قل. (بی کله)

بی که موزیاد: (۱) به اندازه؛ نه که م نه زیاد. (۲) (ب) ته و او و که مال. (بی کم و زیاد)

بی که م و که سر: [ئاوه لئاو] ته و او که مال؛ بی که مایه سی؛ بی که م و کووری. (بی کم و کسر)

بی که یف: بی حال؛ بی شوق؛ په شیو؛ خه مبار؛ نه خوش. (غمگین)

بی کیز: [ئاوه لئاو] (ک) بلاوده و تری؛ به کار نه هاتوو؛ بیکه لک. (بدر دنجور)

+ بیگ: [ناو] پیاده ی شه تره نچ. (پیاده شطرنج)

بیگا: [ناو + بند] بیگاف؛ ناوخت. درهنگ وه خت. (بیگاه)

+ بیگافی: [ناو] (۱) ناوه ختی؛ درهنگ وه ختی. (ناوختی) (۲) زوره ملی. (زور گویی)

بیگانه خوازی: [ناو، بهرهمی چا و گه] (ب) نیشتمان فروشی؛ فسوسی بو بیگانه کردن؛ کاری بی شه ره فی و دوور له نیشتمان په روه ری کردن بو بیگانه. (بیگانه خواهی)

بیگانه یی: [ناو] (۱) حاله تی خزم نه بوون و دوور له خزمایه تی. (۲) نه ناسراوی و غه ربیی؛ نامویی؛ غه واره یی؛ ناس نه کری. (بیگانگی)

بی گری: [ئاوه لئاو] راست ووره وان؛ (ب) بی قورت و خواری؛ سه ولی بی گری؛ سه ولی راست و بی که چ و کووری؛ (ب) بی فیل (بی گره)

بیگله یی: له وه ختی به ری کردن میواندا ده لین و اتا؛ هیوا دارم میوانداریمان جیی گله یی و گازنده نه بووی. (بی گلایه) بیگو؛ [ناو] بوژو. (علف بو گرفته)

بیگومان: [بند] بی شک؛ ئه رخه یان. (بی گمان)

بی گوناج: [ئاوه لئاو] بی سووچ؛ بیتاوان. (بیگناه)

بیگه ف: [ئاوه لئاو] گه وچ؛ سهر سه ری. (احمق)

بیلا: [ناو] ئاخ؛ خۆل؛ خاک. (خاک).

بیلا: (۱) دوو نهوم. (دوطبقه) (۲) باران نه گر؛ په سبو. (جائیکه باران نخورد) (۳) لی گه پری؛ لی گه پری. (بگذار)

بیلاته شبی: (ب) دوور له پروت؛ ته شبیهاتی نه بی؛ دوور له شوپهانندن. (بلا تشبیه)

بیلاسن: [ناو] بیلی ئاسنی؛ پیمه په. (بیل آهن)
بیلاسنی نه سپه رهدار: [ناو]ت [پیمه په ییک که نه سپه رهی خراوه ته سهر بو جیگای پا. (بیل آهن نه سپه ردار)

بیلامانی: (۱) دوور له مانای شاروه. (بدون معنی دیگر) (۲) بیلامانیع؛ بی بهرگری و عیب و عار. (بلامانع) (۳) (ب) دوور له پروت؛ بیلاته شبی. (دور از حضور)

بیلاننه: [کاری نه مری] لیگه پری؛ بلا. (بگذار)
بیلانسیبه ت: [بهند] به لا نیسبه ت؛ (ب) دوور بی له نیسبه ت به تو؛ بی پیوه ندی له گهل توډا. (بالنسبت)

بیلا یهن: [ئاوه ئناو] حاله تی بی هوگری. (بی طرف)

بیلا یهنی: [ناو] حاله تی که سیک که له حوکم کردندا لایه نی هیچکه س نه گری. (بی طرفی)

بیلاته کرن: [چاو گه ت] ته کمیش؛ بوش کردن و شی کردنه وهی بنی دار. (بیل زدن و نرم کردن زیر درختان)

بیلاشا: (ف. گیو) لایو گیژ و حول و بی میشک و گه ووج. (خول)

بیلاکاری: [ناو] (۱) به بیل کار کردن (۲) زهوی شیو کردن به بیل. (۳) پیمه په کاری. (بیل

(کاری)

بیلوته: [ناو] داوه تی بی دو (دوت)؛ (داوه تی فقییان) (جشن و سماع فقه ها)

بیلوته: جوړیک همرمی. (نوعی گلابی)

بی لوک: رویشتنی ئارام و بی لوقه کردن. (راه رفتن آرام)

بی لووت: (۱) بی ده ماخ؛ سه یاره ییک که موئوره که ی له پاشه وه بی و پیسه که ی ساف- بی. (۲) نوکه بیلوته؛ نوکه سپیلکه (بیدماغ) **بیله:** [ناو] جوړی پیلاوی ژنان بوو له قه دیم-

دا. (نوعی کفش قدیمی)

بیله با: [ناو] شهن کردنی جه غزی دانه ویله به بیل. (باد دادن گندم و خرمن با بیل)

بیله کو: [ناو]ت [بوول؛ خوله میش. (خاکستر) بی له نجی: [ناو] خوین گه رمی؛ بی مان گرتن؛

ته با. (خون گرم)

بیله وار: [ناو] مه حالیکه له نازر بایجانی روژ هه لاند له ئیران. (بیله وار)

بیلیارد: اند؛ فد؛ [ناو] (۱) جوړیک یاریه به چهند گووی دارین و داره دهستی ده کری (۲) کورسی (میزی) ئه یاریه. (بیلیارد)

+ **بی لیتنه:** [ئاوه ئناو] ساف؛ بی قور و

لیته؛ تراوی بی خه وش وخال؛ تراوی بن نه گرتوو. (ساف و بی ته نشین)

بیلی میکانیکی: [ناو]ت [جوړیک مه کینه بو هه لکه ندنی زهوی که بیلیکی گه وره ی به سه روه یه. (بیل مکانیکی)

بیلیون: فد؛ اند؛ فرد؛ [ناو] له ئامریکا هه زار ملیون و له ئینگلیس یه ک ملیون-

ملیون. (بلیون)

بی مائی: [به ند] فه ورنه؛ بی مه حته لی؛ بی راوستان. (بی معطلی)

بیمار: [ئاوه لئاو] نه خوش؛ ناساز؛ نه ساخ؛ خهسته؛ (بیمار)

بیماریفت: [ئاوه لئاو] له فارسییوه هاتووه به لام واتاکه ی گوردراره بیمه عریفه ت. (ب) ئه مه ک نه ناس؛ بی پیاو ته تی؛ بی جوامیری؛ (بیمعرفت)

بی ماف: [ئاوه لئاو] بی به هره؛ بی به ش؛ بی حه ق. (بی به ره)

بی ماک: (۱) نیری که هیلکه گونی نه بی. (نربی خایه) (۲) کار و به رخی بی دایک. (بزغالو بره بی مادر)

بی مال: [ئاوه لئاو] (۱) بی خانه ولانه؛ که سیک مالی نه بی. (۲) فه قیروبی ئه نوا. (۱) بی خانه. ۲ قیروبی چیز)

بی مانا: [ئاوه لئاو] بی مه عنا؛ بی وانا؛ قسه ی پر و بووچ و بی مانا. (بیمعنی)

بی مایه: [ئاوه لئاو] (۱) بی پوول و پاره. (۲) زورشل و تراو. (۳) (ب) بی سه واد؛ بی زانست. (بیمایه)

بیمحله لی: [ناو] بی ته وه جو هی؛ به چ نه زانین؛ ریز لی نه گرتن؛ به چ نه گرتن؛ خو تینه گه یاندن؛ پویته پینه دان. (بیمحلی)

بیمروس: [ئاوه لئاو] (ف. گیو) غه مگین؛ روو تال؛ مرو مووچ؛ مرو موچ. (غمگین؛ روترش)

+ **بی مریس:** [ئاوه لئاو] (ف. گیو) بی ئیشتیا. (بی اشتها)

بی مزه رته: [ئاوه لئاو] ساغ و سلامه ت؛ بی وه ی. (بی ضرر).

بی مشوار: [ئاوه لئاو] (۱) بی ودم؛ بی - فریشک. (بدیمن) (۲) نا پایه دار. (ناپایدار)

بیمشور: [ئاوه لئاو] بی ته گیر و بی سه لیکه له به ریوه بردنی کاریکدا. (بی تدبیر)

بی مشووری: [ناو، ت] بی ته کبیری به ته نگی کاریکوه نه بوون؛ حاله تی لینه هاتووی له سه ره ره شتی کردنی کار یان ریخراویکدا. (بی تدبیری)

بی موخ: [ئاوه لئاو] بی که لله؛ بیمیشک. (ب) ئه وه ی کرده وه ی له رووی عه قله وه نییه (بیمخ)

بیمول: [ناو] نشانه ییکه له نو ت نو سیدا که ده نگی نو تی ئه سل ی نیو په رده ده هینیتنه خواره وه. (بمل)

بی موو: (۱) [ئاوه لئاو] هه ویز؛ سه رتاس؛ بی - تووک؛ (۲) هه ر شت که مووی نه بی. (۳) لووسکه و موو دهر نه هاتوو. (۴) موو تاشراو. (بیمو)

بیمه: فد: [ناو] مه خته؛ به لام له سه ر زمانی خه لک هه ر بیمه ده وتر ی و له که سم نه بیستوو که بلیت مه خته ئه گه ر چی وشه کوردیه که ی مه خته یه. (بیمه)

بیمه زه: [ئاوه لئاو] بی تام؛ بی چیژ؛ هه روها. قسه ی بی مه زه؛ شوخی بیمه زه و بی نمه ک و بیتام. (بیمه زه)

بی مه زه بی: [ناو] بی تامی؛ کار و قسه ی بی نمه ک و بیتام کردن. (بیمزگی)

بی مه غز: [ئاوه لئاو] (۱) بی میشک. (۲) بی - ناوه روک. (۳) پووک؛ پووچه ل. (۴) (ب) بی - ناوه ز. (بی مغز)

بی مه یلی: [ناو] بیخوش نه بوون؛ بی-
علاقه یی؛ سارد و سړی؛ بی ټیستیایی. (بی
میلی).

بی میر: [ناو] بی شوو؛ بی میرد. (بی شوهر).

بی میزی: (ف. گیو) گه وره یی؛ پانی. (بزرگی؛
وسعت).

بی میهری: [ناو] بی موحیه تی؛ نه بوونی
میهره بانی و خوشه ویستی؛ بی مه یلی. (بی
مهری)

+ بین: [ناو] بین خوار دنه وهی زور ناژن و
شمشال ژهن. (عمل دم و بازدم در حین

زدن نی) (۲) پیران کردن و توند خولانه وهی
مه زرهق و شیلوق. (بسیار سرعت

چرخیدن) (۳) [پاشگر] واتا بینا (ناوی کرداری-
دبه خشی) نه وهی که ده بیینی وه ک دوور بین،

نزیک بین، هوور بین. (بین) (۴) بینه قاقا.
قورگ. قوروو. (خرخره)

+ بینا: (۱) [ناو] ساختومان. (۲) [ناو] قه رار؛
به نا. مه گهر بینا له سهر نه وه نه بوو تو بچی.

(بنا) (۳) [ئاوه لئاو] که سی که ده بیینی. (بینا)
بینا فسوک: [ئاوه لئاو] (ف. گیو) غه مگین؛

خه مناک؛ به په رو ش. (غمگین)
بیناف: [ئاوه لئاو] بی ناو؛ ناو نادیار؛ بی ناوک؛ بی-

ناوکه. (بی نام؛ بی هسته)
بی نامووس: [ئاوه لئاو] ناپیاو؛ بی غیره ت؛ <

بی شهره ف. (بیشرف)
بیناندن: [چاوگه، ت] بار بار کردن و بهستن.

(بستن)
بیناندنه وه: [چاوگه، ت] [۱] دوزینه وه؛ دیتنه وه.

(۲) بهستنه وه. (پیدا کردن. بستن)

بینانه وه: بهستنه وه. (بستن)

بی ناوکه: [ئاوه لئاو] بی ناوک؛ بی ناوه

روک؛ بو ش؛ بادامی بی ناوکه؛ بادامی بی مه غز.
(بی مغز و تهی)

بینای: بهستن؛ بهسه هول بوون؛ یخ بهستنی
ئاو. (یخ بستن)

بین یین: [بهند] به یین به یین؛ به یینا به یین؛
ناو به ناو؛ جار جار. (هراز گاهی؛ گاه گاه)

بین ته نگ: [ئاوه لئاو] بیهن ته نگ؛ پشو و سوار؛
بی تاقه ت. (بی صبر)

بین خوار دنه وه: [ناو، ت] شمشال یا زور نا ژندن
به یه ک نه فوس و بی پرانه وه و بی پشو ودان.

(یک نفس در نی دمیدن)
بین در یژ: [ئاوه لئاو] پشوو در یژ؛ به تاقه ت؛

خوراگر؛ بیهن در یژ. (صبور)
بیندن: < بهستن. (بستن)

بین زین: [چاوگه] پشیمین. (عطسه کردن)
+ بینشک: (۱) باویشک. (۲) وه نه وز؛ پونژین؛

خه وه نووچکه. (خواب آلودگی زیاد)
بین فهره: [ئاوه لئاو] به تابشت؛ به تاقه ت؛

به سه بر. بین در یژ؛ بیهن در یژ؛ بیهن فهره؛ به-
پشوو. (صبور)

بین فهدان: بیهن فهدان؛ وچان گرتن؛ هیلاکی
دهر کردن؛ حه سانه وه. (خستگی در کردن)

+ بینگ: [ناو] (۱) به ر قوروو؛ بهر بین. (جلو گلو)
(۲) هه ناسه؛ بین؛ بیهن. (نفس)

بین گرتن: [چاوگه، ت] (۱) پیران گرتن و توند
سوو پرانه وه. (سریع چرخیدن)

(۲) بین خوار دنه وهی زور ناژهن. (یک نفس
سرنا زدن) (۳) بهر بینه قاقای که سیک گرتن.

(یقہ کسی را گرفتن)

بینہ: [کاری ٹہمری] بارہ؛ باوہرو؛ بیرہ؛ باورہ؛
بیرا؛ بیرانہ؛ بیہینہ. (بیار)

بینہر: [ناو، بک] (۱) تماشاچی. (۲) ٹہوہی کہ
دہینی. (بینندہ)

بی نہسیو: [ٹاوہ لئاو] بی یار؛ بہش براو؛ بی بہش؛
ٹافہ روژ. (بی نصیب)

+ بینی: [پاشگر] حالہ تی دیتن؛ جیہان بینی،
تالا بینی، خوشبینی، بہدینی. (پیواژہ. بینی)

+ بی نیازی: [ناو] (ب) تیروتہ سہلی؛
دہولہ مہند؛ ہیچ نہ خوازی؛ بی حہ وجہی. (بی

نیازی

بی نشان: [ٹاوہ لئاو] (۱) یہ کدہست و بی خال.
(۲) بی شوین. (۳) بی میدال. (۴) گوم بوو؛

سہرہ لگرتوو؛ بیسہ روشوین. (بی نشان)

بینین: چاویکہ وتن؛ دیتن؛ بہستن؛ جہ
مدین؛ بہسہ هول بوون. (دیدن؛ بستن)

بینینہوہ: [چاوگہ، ت] دوزینہوہ؛ دیتنہوہ. (پیدا
کردن)

بی نیوپر: [بہند] پہیتا پہیتا؛ لہسہریہ ک؛ بی-
پسانہوہ. (بدون وقفہ)

بینیہ: [کاری ٹہمری] لہ چاوگہی ہینان]
بیہینہ؛ ٹہو شتہ بینہ؛ باورہی؛ بیرانیہ.

بیرای. (بیاورش)

بیو: [ناو] بیف؛ فورسہت؛ دہرفہت؛ بیف.
(فرست)

بیوادہ: [بہند] بیگاف؛ بیوہخت؛ ناوہخت؛ (ب)
درنگ وہخت. (بیموقع)

+ بی وار: [ٹاوہ لئاو] (۱) بی شوین. (بینشان) (۲)
وہ جاک کویر. (اجاق کور)

بی واری: [ناو] بی شوینی؛ وہ جاک کویری. (بی
نشانی. اجاق کوری)

بی واز: [ٹاوہ لئاو] بی حہوسہ لہ؛ حال نہدار؛ بی-

تاقتہ؛ بی حال؛ جارس؛ جازز؛ بیزار.

(بیحال) بیمال و سامان؛ ہہ ژار؛ ژیان-
ناخوش. (بیوضع)

بی واسیتہ: [ٹاوہ لئاو + بہند] بی پیوہ نندہر؛ بی-
دہ لال؛ بی نیوجیی کہر؛ بی نیوہژ؛ راستہ و خو.

(بیواسطہ)

بی و جوو: [ٹاوہ لئاو] بی وجود؛ شتیک کہ
بوونی نیہ. (ب) بی کہ سایہ تی؛ بی قہدر؛ بی-

بایہ خ. (بیوجود)

بی و چان: [بہند] بی حہ سانہوہ؛ بی راوہستان؛
لہسہریہ ک و پہیتا پہیتا. (بی وقفہ)

بیو کہ: [ناو] (۱) موریانہی خوری و بہن. (۲)
مور کہ. (موریانہ پشم)

بیولہ ت: [ٹاوہ لئاو] نہ گہت؛ نہ ہامہت؛
ندامہت؛ جویری جوین؛ شووم. (بی یمن)

بیوم: بووم؛ بووگم. (بودہام)

بی ونہ بی: بی ونہ بی؛ بیت ونہ بیت؛ لہ

ہہر حالدا. (باشد و نباشد)

+ بی و ہخت: تد؛ فد؛ [بہند] ناوہخت؛ زیاتر
بو درہنگ و ہخت؛ بہم نیوارہ بیوہختہ ہاتی؟

(بیوقت)

بیوہسیری: مایہسیری؛ باواسیر؛ واسی.
(بواسیر)

بی و ہفا: [ٹاوہ لئاو] بی بہقا؛ بی قہول وقہرار؛ بی
شہرت و شو. (بیوفا)

بی و ہک: [ٹاوہ لئاو] بی ہاوتا؛ دایکا بی و ہکا
من؛ دایکی بی وینہی من. (بی ہمتا)

بی ویری: [ناو] (۱) بیگیری؛ بی دہرفہ تی. (بی
مجال) (۲) نہ خوش کہوتوووی بی عیلاج و

چارہ. (مریض لاعلاج)

بی ویزدان: [ٹاوہ لئاو] ویزدان خہوتوو؛
کہسیک کہ ویزدانی نیہ. (بی وجدان)

بی ہایی: [ناو] بی ٹاگایی؛ ٹاگا لہ خو نہ بوون.

(نا آگاهی)

بیپش: [ئاوه لئاو] بیپهوش. (بیپهوش)

بیپن: [ناو] (۱) نه فهس؛ هه ناسه. (نفس) (۲)

بوون. (بو)

بیپه: (۱) بوون؛ بووه؛ بووگه. (۲) بووگن؛ (بوده؛

بوده اند)

بیپهناخوه بهردان: چه سانه وه؛ پشوودان. (تنفس

استراحت)

بیپهنام: ناوه بو پیاوان؛ ناوچاک؛ خوشناو.

(پهنام)

بیپه نیکه تن: [چاوگه، ت] بوونگرتن؛ بوگه ن-

بوون. (بوگرتن)

بیپه نزار: [ئاوه لئاو] بو نزار. (بودار)

+ **بیپه ندان:** [چاوگه، ت] (۱) پشوودان؛

چه سانه وه. (استراحت) (۲) بوون دان؛ حاله تی

هه رشت که بوونی لی دی. (بو دادن)

بیپه نترین: [چاوگه] پشمین. (عطسه کردن.)

بیپه نشک: [ناو] پشمه. (عطسه)

بیپه ن فه دان: [چاوگه، ت] پشوودان.

(استراحت)

بیپه ن لی چکاندن: [چاوگه، ت] نه فهس لی-

برین. (نفس قطع کردن)

بیپه ن لی چکین: نه فهس تهنگ بوون. (نفس

تهنگ شدن)

بیپه ووده: فد: [ئاوه لئاو] (ف.مشه) بی سوود؛

به فیرو؛ بی موفا. (بیپه وده)

بیپه وورک: [ناو] به هی؛ بی؛ به ی. (به)

بیپه ووشکردن: [چاوگه، ت] له سه رهوش بردن؛

له هوشبردن؛ زیاتر بو نه شتهر کاری.

(بیپه ووشکردن)

بیپه ووشکه ووتن: [چاوگه، ت] بی هوشبوون؛ له-

سه رخو چوون. (بیپه ووش شدن)

بیپه ووشی: [ناو] (۱) حاله تی له سه رخو چوون و

هوش له ده ستدان. (۲) بی هوشی؛ کهم بیر

و هوشی؛ فه راموش کاری؛ گیژی. (بیپه ووش)

بی هونه ر: [ئاوه لئاو] نه وهی هیچ هونه ریکی

نییه؛ (ب) بو ره پیاگ و بی جه وهه ر. (بی

هنر)

بی هوی و نه یه وی: بشی و نه قی. (ب)

مه جبوره؛ ناچاره. (خواهی نخواهی)

بی هه تک: [ئاوه لئاو] بی شه رم؛ بی چه یا؛

روودار. (بیحیا)

بی هه ست: [ئاوه لئاو] بی خوست؛ بی خسه؛

بی ده نگ و ئارام؛ بی حیس. (یواش؛ بیحس)

بی هه قبه ر: [ئاوه لئاو] بی هه متا؛ بی-

هاوشان. (بی همتا)

بی هه مبه ر: [ئاوه لئاو] بی به رابه ر؛ بی هاوتا؛

بی هه قبه ر؛ بی ره قیب؛ بی هاو ته راز. (بی

همتا)

بی هه میائی: [ناو] بی هاوشانی؛ بی هه قبه ری؛

بی به انبه ری. (بی همتایی)

بی هه مدی: [ناو] بی چه مدی؛ غه یری ئیرادی؛

به ده ست خونه بوون؛ بی ئاگایی. (غیر عمدی)

بی هه نا قی: [ناو] ترسه نوکی؛ بی جه رگی؛

بیزراقی. (ترسوایی)

بی هیقی: [ناو] ناهومیدی؛ ناهومید؛ نا همی؛

بی هیوا؛ بی هیوایی. (نا امید. نا امید)

بی یارو یاور: [ئاوه لئاو] بی دوست و رفیق؛ بی-

پشت گر و یاریده دهر. (بی یار و یاور)

بی یاوره: [ئاوه لئاو] بی یاریده دهر؛ بی ئاریکار؛

بی هاوال و پالپشت. (بی یاور)

بی یی کو: بی نه وهی. (بدون اینکه)

بی یومن: [ئاوه لئاو] بی ودم؛ به د قه ده م؛ بی-

یوم؛ ناموباره ک. (بی یمن)

بیټی (ب) به‌شی وشه‌ی بیانی

به‌نگی په‌روه‌ده ده‌کا بو‌ئه‌وه‌ی به‌ژیری و سلامه‌تی بگه‌رپنه‌وه ناو جه‌ماوهر و ژيانی ئاسایی؛ دیسان په‌روه‌ده‌کردن. (بازپرور)

بازپه‌روری: **فد:** [ناو] کار و په‌وتی گه‌راندنه‌وه‌ی ژیری یان له‌ش ساغی و راهینانی (گیروده‌ی بووان به‌ماکگه‌لی سرکه‌ر) به‌ره‌و ژيانیکی ئاسایی. (بازپروری)

بازجو: [ناو، بک] باسوخواسکه‌ر؛ که‌سییک-که‌کاری لپرسینه‌وه‌ی سه‌ره‌تاییه له‌لایه‌ن ریکخراوی ئینزیبات (شاره‌بانی) یه‌وه بو‌دروستکردن و ته‌کمیلی په‌روه‌نده‌ی تومته‌ی لیدراو؛ پرسکه‌ری دادگا و به‌رپرسی حکومته‌ی. (بازجو)

بازخرید: **فد:** [ناو] که‌سییک که‌چهند سال له‌ریکخراویکدا شو‌ل ده‌کا و له‌سه‌ر ئه‌و کاره‌ییکاری ده‌کهن و یه‌کجی بابه‌تی ئه‌و سالانه‌که‌خزمه‌تی کردوه‌ی پاره‌ییکه‌ی ده‌ده‌نی. (باز خرید)

بازداشت: **فد:** [ناو] زیندانی کردنی کاتی (موه‌قه‌ت) ی تومته‌ی لیدراو هه‌تا روون بوونه‌وه‌ی تومته‌ته‌که له‌لایه‌ن دادگاوه. (بازداشت)

بازداستی: [ناو، به‌ر] ئه‌وه‌ی بازداشت-کراوه. (بازداستی)

بازدید: [ناو] دیده‌نی دانه‌وه؛ کاری بازپه‌رسی له‌ریکخراوی بو‌ئاگاداری له‌چلونایه‌تی کاروباری ئه‌و ریکخراوه. (بازدید)

بادی‌گارد: **اند:** [ناو] پاریزه‌ری گیانی که‌سیک له‌به‌رانبه‌ر کوشتن یا هه‌ر چه‌شنه‌هه-لمه‌تیکدا. (بادیگارد)

باته‌جروبه: [ئاوه‌لئاو] به‌ئه‌زموون. (ب) دونیادیده. (باتجربه)

باریکو: **اند؛ فرد؛ فد:** [ناو] که‌باب‌برژینیکی مودی‌پوژه. (باریکو)

باردار کردن: [چاوگه‌ت] ئاوسکردنی گیانله‌به‌ر؛ په‌وتی به‌ره‌مه‌مدارکردنی پرووک. (باردار کردن)

بارداری: [ناو] تولدپری؛ تولداری؛ زگپری؛ ئاوسی؛ دووگیانی. (بارداری)

باجه: [ناو] بو‌تکه؛ گیشه؛ ده‌ککه؛ وه‌تاغه‌ک؛ وه‌تاغیکی بچووک بو‌فروشی بلیتی سینه‌ما یا فروشی ورده‌واله. (باجه. گیشه)

باداباد: هه‌رچی ده‌بی بابیی. (باداباد)

بادگیر: [ناو] (۱) هه‌وره‌بان ئاسا له‌سه‌ر سه‌ربان چی‌ده‌کری و بو‌ناو مال هه‌وای سارد دینی له‌هاوینان دا. (۲) کراسی ناسکی با نه‌بویر که‌به‌سه‌ر لیباسدا له‌به‌ر ده‌کری. (بادگیر)

بازپرس: [ناو] دادپه‌سیک که‌کاری لپرسین له‌تومته‌ی لیدراو و شاهیدانه‌ی بو‌روون کردنه‌وه‌ی چوونیه‌تی گوناح و حوکم ده‌ر کردن له‌باره‌وه. (بازپرس)

بازپه‌روه‌ر: **فد:** [ناو، بک] (۱) به‌خيوکه‌ری باز. (۲) کاری که‌سیک که‌به‌ندی و تریاکی و

بازپرس: فد: [ناوی بک] پیشکینه؛ ئه وهی بازپرسی ده کا. (بازرس)

بازپرسی: فد: [ناو] (۱) پشکنین؛ سه ننگ- و سوژن کردن. (۲) لیکوئینه وه و توئینه وهی کاروباری پیکخراوی. (۳) توئینه وه له چلونایه تی روداو یک؛ سه لیدان و سه رنجدان له کاری ریخراو یا کاریکی دی. (بازرسی)

بازسازی: فد: [ناو] (۱) دروستکردنه وهی شتی تیکدراو. (۲) تیکدان و له سه ره نوی دروستکردنه وه. (بازسازی)

+ بازگه شت: فد: [ناو] گه رانه وه له سه فهر؛ زفریان. (بازگشت)

بازگه شتی: فد: [ناو] (۱) که سییک که بازگه شت بووه و په شیمان بووه ته وه. (۲) کالاییک که بازرگان به دلئی نییه و ده نییریتته وه بو فابریکا (کارخانه). کالائی بازگه شتی؛ کالای بهرگه شتی. (بازگشتی؛ برگشتی)

بازنشوست: [ناو] کار که نار؛ خانه نشین. (بازنشست)

بازنشوسته بی: [ناو] (۱) کار که ناری. (۲) مووچه ی ئه و کاره؛ مووچه ی بازنشوسته بی (بازنشستگی)

باستان: فد: [ئاوه لئاو] له میژینه؛ که و نار. (باستان)

باستان ناس: [ناو] کوئینه ناس. (باستان شناس)

باستان ناسی: فد: [ناو] کاری کوئینه ناس؛ کوئینه ناسی. (باستان شناسی)

باستانی: فد: [ئاوه لئاو] هر شتی زور کون؛ هر شت پیوه ندی بی به باستانه وه.

(باستانی)

باستانی کار: فد: [ناو] و هرز شکاری زورخانه. (باستانی کار)

باسمه بی: [ناو، بهر] شه قل کراو؛ مور کراو؛ قوماشی مور لیدراو. (ب) کاری سه ره سری و بی سه رنجدان. (باسمه ای)

باسه ن: فد: که فه ل؛ به رزایی که مه ره له پشته وه؛ سمت؛ ئه ندازه ی دهوری ئه ندام له خوار که مه ره وه، (دهسته واژه زیاتر له جل- درووندا). (باسن)

+ بافت: فد: چن؛ چنراو؛ کاری چنن؛ بافتی شاره که کوئیه؛ ئه و بهرده بهردی مسه، بافته که ی ره گره گاویه؛ کومیک یاخته ی یه کسان بو ئه نجامی کاری ژیان له له ش دا؛ بافتی کروژ کروژه. (بافت)

+ بافته: فد: [ناو، بهر] چنراو. (بافته)

بافته نی: فد: [ناو] ههر شت به شیش یا قو لاپ یا مه کینه له بهن یا کاموا بچنری. (بافتنی)

بالانس: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] (۱) میزان بوون؛ له وهرزشی ژیمناستیکدا له سه رده ست راپوستان و یا سه رمه و قولانج لیدانی لاتیل. (بالانس) (۲) تراز؛ میزان سوورانی ته گهر؛ هاوسه ننگ بوون؛ ته راز بوون؛ (بالانس)

بالانس کردن: هاوسه ننگ کردن؛ ته گهری که واله ده کا بالانس نییه. (بالانس)

بالرین: اند؛ فرد؛ فد: [ناو] پیاو له ره قسی باله دا. (مرد رقصنده باله)

بالرینا: اند؛ فرد؛ فد: [ناو] زن له ره قسی باله دا. (زن رقصنده باله)

بالشویست: فد؛ روس د: رهوتی بالشویک بوون. (بالشویست)

بالشویسم: فد؛ روس د: [ناو] بولشویسم؛ مهرامی بولشویکی ههوا داری حوکومه تی میلی. (بالشویسم)

بالشویک: فد. روس د: [ئاوه لئاو] بولشویک؛ فراکسیونئی حیزبی سوسیال دیموکراتی شوروی قه دیم. (بالشویک).

بالکون: فد: [ناو] (۱) قاتی سه ره وهی سالونئی سینهما. (۲) هه یوانی بهر په نجیره؛ تارمه. (بالکن)

بالستیک: فد؛ اند: دارای سیفه تی بالستیکی. (بالستیک)

بالستیکی: فد؛ اند: [ناو] مووشه کی بالستیک دارای تایبه تمندی ئاراسته کردن بومه ودا ییکی دوور. (بالستیکی)

بامه زه: [ئاوه لئاو] (۱) شتی تام دار و خوش. (۲) (ب) ئینسانی قسه خوش و مه جلیس ئارا و بانمک. (بامزه)

باند: [ناو] (۱) پارچه قوماشی باریک و دریز؛ ته نزیف؛ باندی برین پیچان؛ باندی قژ بهستن؛ روبانی قژ پیچان؛ (۲) دهسته و گروپ وهک؛ باندی تروریستی. (۳) جادهی-پان؛ ئوتو باند؛ باندی فرودگا. (باند پارچه. دسته؛ باند فرودگاه)

باند: [ناو] شه پول (فرپیکانس)؛ (ب) شه پول له که رهسته هی وهک رادیو و بیتهل دا شه پولی کورت و بلیند و ناوه ندی؛ رادیو کهم دوو باند. (باند)

بانداز: [ناو] پیچانی برین به باند؛ باند پیچی.

(باند پیچی)

باند بازی: [بهره می چاوجه] رهوتی دهسته و گروپ ساز کردن بو ئه نجامی کاری؛ دهسته و گروپ بازی. (باند بازی)

بایگان: [ناوی بک] (ف. مشه) ئه وکسه هی کاری بایگانی ده کا. (بایگان)

بایه گان: [ناو، بک] که سیک که نامه یا به لگه گهل دهسته به ندی ده کاو راپیده گری. (بایگان)

بایه گانی: [ناو] ئه وجیبه بایه گان کاری هه لگرتن و دهسته به ندی به لگه و نامه ی لی ده کا. کاری بایه گان، ئارشوو. (بایگانی)

بلوف: اند؛ فد؛ تد: [ناو] توپوته شهری بی ناوه روک؛ توپوته شهری به درو؛ توپ لیدانی خاپینه ره قوماردا. (بلوف)

بلوندور: اند؛ فد؛ فد: [ناو، بک] تراویکه له موو ده دری بو ئه وه پهنگی موو بلوند بکا (کالی بکاته وه) (بلوندور)

بلووز: فد؛ فد؛ فد: [ناو] جوری کراس؛ کراسی ئه ستور؛ بولیز؛ (بلوز) (بلوز)

بلووکه: اند؛ فد: داگیر کردن و دهس به سه ر پاره ی ده وله تیکدا گرتن له لایه ن دوله تیکی دیکه وه. (بلوکه)

بورژوا: [ناو] ئه ندام یان هه واداری بورژوازی. (بورژوا)

بورژوازی: [ناو] بورژوازی؛ شارستانیگه لی که سه رمایه و نامیرگه لی به ره هم هینانیا ن به ده-سته وه یه (له ولانگه لی سه رمایه-داریدا. (بورژوازی)

بورس: فد؛ فد: [ناو] شویی یه کتر دیتنی

بازرگانان بو موعامه له ی کالاییک. (بورس)
بورسی خویندکاری: [ناوت] فهرانه ییک
یان پاره ییک که بو خویندن به
خویندکاریک دهدری (زیاترله لایهن دهوله-
تهوه).

بوروکرات: فرد؛ فد: [ئاوه لئاو] هوگری داموده-
زگای مه رزینگه یی؛ مه رزینگه-
وان. (بوروکرات)

بوروکراسی: فرد؛ فد: [ناو] یاسای
مه رزینگه یی؛ (ب) نامه بازی؛ کاغه بازی.
(بوروکراسی)

به ئیجرا دانان: [چاوگهت، (۱) بردنی چهک
بو بانک و له بانگه وه بو دادگا بو ئیجرا.
(به اجرا گذاشتن) (۲) به ریوه بردن. (اجرا
کردن)

به تآلهت: فد؛ عد: [ناو] وهخت به فیرو دان؛
بی کار سوورانوه. (بطالت)

به ته رتیب: فد: (۱) ریز کردن و ریزه ندی؛ له
چوو که وه بو گه وره یا بهو باردا. (۲) [ئاوه لئاو]
به نه زم؛ موره تب. (به ته رتیب؛ منظم)

به خش: فد: (۱) پهخش؛ بلاو. (۲) پاشگر؛ به-
خشنده؛ وهک؛ ئارام بهخش، ره های بهخش.
(بخش)

به خش: فد: [ناو] (۱) شاری گه وره که به
چه ند بهشی دیاریکراو دابهش کراوه و ههر
به شه به خشداریکی هه یه و به خشداره کان ژیر
دهستی فه رمانداریکن. (۲) چه ند گوند له
ناوچه ییکدا که گوندیک ده بیته ناوه ندی
به خش و به خشدار و به خشداریی تیدا یه.
(بخش)

به خش: فد: [ناو] (۱) بهش؛ (۲) بهشی له
ریکخراوی؛ { به خشی تاییهت، به خشی
دهوله تی، به خشی کار دوژهی
نه خوشخانه (جه راحی) } (۳) چه ند گوند که
به خشداریکی هه یه. (۴) کاری دابهش کردن له
ماتماتیک دا. (۵) به خشی کریکارنشینی
شار. (۶) به خشی حیسابداریی ئیداره ی کاره با.
(بخش)

به خشدار: مقامی هه ره گه وره له به خشدا؛
به رپرس و به ریوه به ری شاروچکه یا به شیکی
دیاریکراو له شاردا به ناوی به خش. (بخشدار)
به خشداری: [ناو] (۱) کاری به خشدار. (۲)
هه ریمی که له ژیر باندوژی به خشدار دایه.
(۳) شاروچکه داری. (۴) جیگای کار تیدا
کردنی به خشدار. (بخشداری)

به خش کردن: [چاوگهت] پاژ کردن (بخش
کردن)

به خشنامه: فد: [ناو] ناردنی ده ستووراتی
گشتی بو ئیدارات و ریکخراوه کانی ژیر په دهست
به نووسین (بخشنامه)

به دهئه خته ر: فد: [ئاوه لئاو] به ده ئیقبال؛
به دشانس؛ ناوچا ورهش. (بد اختر)

به دهئه خم: فد: [ئاوه لئاو] خوینتال؛ پرووترش؛
ره زاگران؛ ناوچاوتال؛ ئیسک گران؛ مرو موچ؛
ناوچا وگرژ؛ گرژومون. (بداخم)

به دهئه ندام: [ئاوه لئاو] فد: قیافه ناشیرین؛
لهش خییج و خوار. (بد اندام).

به دهئه نندیش: [ئاوه لئاو] نییهت خراب؛
بیرچه په ل؛ فکر چهوت؛ بیرچه هوت؛ گومان-
رهش؛ دل بیس؛ (بد اندیش)

به‌دئه‌نیشی: [ناو، به‌ره‌می

چاو‌گه [به‌دئه‌ندیشی؛ فکرچه‌وتی؛ کاری
به‌دئه‌ندیش؛ دل‌پییسی؛ کاری
که‌سیکه‌فکری خراب له‌سه‌ری دایه. (بد

اندیشی)

به‌دجنس: [ئاوه‌لناو] فد: ناره‌سه‌ن؛ جنس -
خراب؛ به‌دزات. (بدجنس)

به‌دجنسی: [ناو، به‌ره‌می چاو‌گه] فد:
ناره‌سه‌نی؛ به‌دپه‌سه‌نی؛ به‌دزاتی؛ خرابی. (بد
جنسی)

به‌رخورد: (۱) لیککه‌وتن؛ له‌یه‌ک که‌وتنی دوو
شت. (۲) چو‌نیه‌تی هه‌لس و که‌وت. (۳) تووش
بوون؛ به‌یه‌ک گه‌یشتنی دوو نه‌فه‌ر له‌په‌ر. (۴)
به‌ره‌ه‌لست و دژ‌پراوستان؛ به‌رخوردی
پو‌لیس له‌گه‌ل خراپه‌کاردا. (نوع به‌رخورد.
برخورد)

به‌رقه‌رار: فد: [ئاوه‌لناو] پراوه‌ستاو؛ پابه‌رجا؛
ماندگار؛ دامه‌زراو؛ به‌رده‌وام. (برقرار)

به‌رقراری: فد: [ناو] جیگر‌توویی؛ پراوه‌ستاوی؛
به‌رده‌وامی؛ دامه‌زراوی. (برقراری)

به‌رگوزیده: فد: [ئاوه‌لناو] هه‌لبژیر‌دراو؛
به‌رگه‌م‌کراو؛ په‌سه‌ن‌کراو؛ مومتاز. (برگزیده)

+ به‌رگه‌شته: فد: [ئاوه‌لناو] سه‌رنخوون؛
سه‌روین بوو؛ سه‌رنگوون هه‌لگه‌پراوه؛ هه‌له -

وگه‌پیاگ؛ وه‌رگه‌پراو؛ به‌راوه‌ژوو؛ (برگشته)

+ به‌رگه‌شتی: فد: (۱) که‌سی‌که‌به‌رگه‌شت
بووه. (۲) [ئاوه‌لناو] کالاییک که‌تاجری

کریار به‌دلی‌نییه‌و ده‌نییریت‌ه‌وه بو
کو‌مپانیاییک که‌لیی کریوه. (اجناس برگشتی)

به‌رنامه‌رپیژی: [ناو] دارشتنی‌ری‌وشوینی

ئه‌نجامی کاریک؛ به‌رنامه‌چنین. (برنامه
ریزی).

به‌شاره‌ت: فد؛ عد: [ناو] موژده؛ مزگانی؛
(مژدگانی)

به‌فرخوژ: فد: [ناو، ت] جوژی که‌ره‌سته‌ی به‌فر
مالی شه‌قام و جاده‌یه. (ماشین برف روب)

به‌کالوژیوس: فرد؛ [ناو] لیسانس. (لیسانس)

به‌که‌ه‌ند: اند؛ فد: [ناو] زه‌ربه‌به‌پشت
پراکیت لیدان له‌یاری پینگ‌پونگدا. (بک‌هند)

به‌لادیده: [ئاوه‌لناو + ناو، به‌ر] به‌لادیه؛
موسیبه‌ت دیده؛ به‌ل‌ا به‌سه‌ر هاتوو. (بلا
دیده)

به‌لغه‌می‌مه‌زاج: [ئاوه‌لناو] مروقی به‌شینیه‌یی و
ناوچاو تال و گرژو مؤن. (بلغمی مزاج)

به‌نده‌رگاه: [ناو] ته‌سکه‌له؛ جیگای بارگیری و
بار خالی‌کردنی پاپوژ. (اسکله)

به‌نده‌گه‌ری: [ناو] نوکه‌ری؛ کو‌پله‌تی.
(بندگی)

به‌نده‌گی: [ناو] کو‌پله‌تی. (ب) حاله‌تی چوو‌کایه -
تی. (بندگی)

به‌نده‌نه‌وازی: [ناو] (ب) ژیرده‌ست نه‌وازی؛
میهره‌بانی له‌گه‌ل ژیرده‌ست. (بندنه‌وازی)

به‌هره‌به‌رداری: فد: [ناو] ره‌وتی به‌ده‌ست
هیئانی حاصل و مه‌نفعه‌ت؛ که‌لک وه‌رگرتن
له‌داهات. (بهره‌رداری)

به‌یانگه‌ر: فد: [ناو، بک] روشن‌که‌ره‌وه‌ی
مه‌به‌ستی؛ واده‌رده‌که‌وی؛ وادیاره؛

قسه‌کانی‌بایم به‌یانگه‌ری ئه‌وه‌بوو که‌که‌وشم
بو ناکرپیت. (بیانگر)

به‌یانیه: فد: [ناو] به‌یاننامه؛ پراگه‌یانندن به

نووسراوه. (بیانیه)

بهین شه که راو بوون: (ب) بهین تیچوون؛
له بهک زیزبوون یا توران. (میانه شکر آب)

بی ته سل ونه سه ب: فد: [ئاوه لئاو] بی خانه واده و
بی ئیل و ته بار؛ بی بنه چه ک و ره چه له ک؛ بی

بنه چه که؛ (ب) نار سه ن. (بی اصل و نصب)
بی بوخار: (له فارسییه وه هاتووه) (۱) بی

هه لم. (بی بخار) (۲) [ئاوه لئاو] (ب) بی زابته و
زاگون؛ خویری و بی خاسیه ت. (بی بخار)

بی ته ترتیب: [ئاوه لئاو] نار یک شیواو؛ بی-
سه روبه ر؛ بی نه زمونیزام. (بی ترتیب)

بیداری: [ناو، به ره می چاوه] به خه به ری؛
ئاگاداری. (ب) هو شیری. (بیداری)

+ بیده ماخ: [ئاوه لئاو] (۱) بی که یف. (بی حال)
(۲) بی لووت؛ وه ک سه یاره ی بی ده ماخ که

موتوره که ی له دو اویه. (بیدماغ)
بیراهه: [ناوت، بی پیگه؛ کویره پی؛ لاری بی

سه خله ت؛ (بیراهه)
بی شعور: فد؛ ند: [ئاوه لئاو] بی ئاوه ز؛ بی-

عه قل؛ نه فام. بی هه ست؛ گه وج؛ تینه گه-
یشوو. (بی شعور)

بیفته ک: فد: [ناو] تیکه گوشتی سوره وه کراو
له گوشتی چهر خ نه کراو. (بیفتک)

بی گوش: [ئاوه لئاو] بی گوئی؛ قسه نه بیس.
(حرف نشنو)

بیلان: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] (۱) ته راز نامه؛
به راوهر د و سیایی گرتن له کاری به ک یان

چه ند ریچخراوی. (۲) حیسابی کارکردی
موعامه له و خهرج و درامه ت و قازانج و زهره

له کاتیکی دیاریکراوی ریچخراوی یکدا.

(بیلان)

بی موبالات: [ئاوه لئاو] بی به ندوبار؛ بی-
ته وه جوه؛ بی قه ید. که م ته رخه م. (بی

مبالات)

بی مولاچه زه: [ئاوه لئاو] به ند بیمه لاهه زه؛
ره چاو نه کردنی داب و ده ستووری

سه لمیندراو له کومه لدا؛ بی سرنج؛ بی-
ئاوردانه وه و تماشا کردن؛ بی موبالات؛ بی-

رووده ربا یستی؛ به بی شهرمی حوزوور. (بی
ملاحظه)

بیمه کراو: (۱) مه خته کراو؛ مه خته بوونی گیان
یا مال له لای بیمه گه ر. (۲) هه رشت که

بیمه کراو؛ وه ک مال و سه یاره ...و..
(بیمه گزار)

بیمه گه ر: فد: [ناو، بک] که س یا ریچخراوی که
که بیمه ده کا له به رانبه ر وهر گرتنی پاره ی

دیاریکراو دا، که له بیمه کراوی ده سینئ.
(بیمه گر)

بیمه نامه: [ناو] مه خته نامه؛ قه راردادیکی
نوسراوه له به ینی بیمه گه ر و بیمه کراو دا که

شهرت و شروتی هه ردوولایه نی تیدا
نوسرابی. (بیمه نامه)

بیمه ی ئیجباری: مه خته ی ئیجباری جو ری ک
بیمه که بو گروویک له شولگه ل پیویسته

وه ک بیمه ی که سی دو وه م بو خاوه ن
سه یاره یا بیمه ی موسافیر. (بیمه اجباری)

بیمه ی بار به ری: بو ئه رخیه ن بوون له
زه ره ری زور نه کردن، کالای توجاری یا هه ر

باریکی تر، به پیی قیمه ت بیمه ده کری.
(بیمه باربری)

بیمه‌ی (مه‌خته‌ی) بیکاری: بیمه‌ییک بو
قهره‌بووی پروژه‌کانی بیکاری؛ هه‌روه‌ها
بیمه‌ی کارگه‌ری و کارمه‌ندی و دزی و
سوتمان و بیمه‌ی سه‌یاره و بیمه‌ی عومر و
بیمه‌ی ده‌وا و ده‌رمان. (بیمه‌بیکاری)
بی‌نه‌زم: فد: [ئاوه‌لناو] بی‌نیزام؛ بی‌ته‌رتیب
(بی‌نظم)
بیوگرافی: فرد: فد: [ناو] نویسنی به‌سه‌ره‌ات
و ته‌حوالات. (بیوگرافی)
بیولوژی: فرد: اند: فد: [ناو] ژیان‌ناسی.
(بیولوژی)

بیولوژیست: اند: فرد: فد: [ناو] ژینه‌ور ناس؛
زینده‌وه‌رناس. (بیولوژیست)
بیه‌داری: فد: [ناو] رپیک‌خراویکی پزشکیه
ده‌روه‌ستی ساغی و سلّامه‌تی جه‌ماوه‌ره.
(بهداری)
بیه‌داشت: فد: [ناو] باش پراگرتن؛ ری و په-
وشت و کارگه‌لی که بو پاراستنی سلّامه‌تی و
ساغی جه‌ماوه‌ر پیویسته. (بهداشت)
بیه‌داشته‌ی روچی: فد: [ناو، ت] بیه‌داشته‌ی
ره‌وانی؛ پیشگرتن و پاراستن و مالیجه‌ی
نه‌خوشینگه‌لی روچی. (بهداشت روانی)

پیتی (پ)

پهردہی پای مراوی و قاز. (پای پرده دار)
پابهرجا: [ئاوہلناو] پاوہرجا؛ پابهرجی. (پابرجا)
پابهرجی: [ئاوہلناو] پابهرجا؛ پاوہرجی؛
 راوہستاو؛ بهرقہرار لہسہر شوینی خو؛ خوراگر؛
 جیگر؛ دہوامدار. (پا برج)
پابهری: [ناو] شہروال؛ سوال؛ دہری. (شلوار
 زیر)
پاہس: < پا بہست.

پاہستہ: (۱) [ناو، بہر] پی بہستراو. (پاہستہ) (۲)
 [ئاوہلناو] گیروڈہ؛ گیرخواردوو؛ پاہستہی
 ئو دوو کانہم ناتوانم بو شوینی بچم. (پاہیند)
پاہستی: [ناو] پھوتی پاہستہ بوون؛
 گرفتاری؛ گیروڈہ بی؛ گیرخواردووی بہدہست
 ئیشیکہوہ. (پاہیندی)

پا بہ عہرزاکوتان: (۱) لہقہ بہ عہرزدا دان
 (زمین لگد زدن) (۲) (ب) قین گرتن و تووہرہ-
 بوون (عصبانی شدن)

پا بہ عہرز نہ کہوتن: (ب) لہ خوشی و بہ
 دہماخیدا پا بہزہوی نہ کہوتن؛ زیاتر بہ
 گہیشتنی خہبہری خوش. (روی پا بند
 نبودن)

پاہمانگ: [ئاوہلناو] ژنی تولدار لہ مانگی
 ئاخری دوو گیانیدا؛ (ب) لہو مانگہدا
 دہزی. (پاہماہ)

پاہند: [ئاوہلناو] (۱) دہروہست؛ دہروہس.
 (متعہد) (۲) گیروڈہ؛ دہستہبہر

پا: [ناو] یہکھی ئہندازہ گرتنی
 دریزایی، پیوہریکی ئوروویپہ بہرانہبہ ۰۴۸/
 ۳۰ سانتیمتر. (فوت)

پا ئہوشار: [ناو] تہختہی ژیری پی جولہ.
 (تختہ زیر پای جولہ)
پابازی: **فد:** [ناو] گہمہ کردن بہ پا (ب)
 گہمہ کردنی دوو دلدار بہ پا، وہک دہسبازی.
 (پابازی)

پاہرین: [چاوگہ، ت] (۱) پاقرتانندن یا
 بریندار کردن و پرینی پا. (پاہریدن) (ب)
 دووریکردن و نہچوون بو شوینی؛ سہر
 لینہدان؛ تو خوا پام لی مہبرہ زیاتر سہرم بدہ؛
 پات لیہرہ بپرہ قہت مہیی. (پاہریدن)

پاہلقہ: [ناو] قادرمہ؛ نیردیوان؛ پیلیکان
 نہردیوان؛ پھیژہ؛ پہینجہ. پاہلیکان؛ (نردبان)
پاہوچ: [ئاوہلناو + ناو] پیہند؛ پاہند. (پاہیند)
پاہوس: [ناو، بک] پا ماچ کەر. (پاہوس)

پاہوسی: [ناو] پا ماچ کردن (ب) بوخزمہت
 پیای زور گہورہ چوون. (پاہوسی)
پا بہ پا: بہیہک رھوت لہ گہل کہسیکا
 رویشتن، شان بہ شان. (قدم بہ قدم؛ پا بہ پای
 کسی رفتن؛ شانہ بہ شانہ)

پا بہ پا: [ناو] پا و پا؛ پاوہپا؛ لنگہ بہ لنگہ
 کھوش کردنہ پا. (لنگہ بہ لنگہ)

پاہپہردہ: [ئاوہلناو] پہنجہ بییک کہ بہینی
 قامکہ کان، بہ پہردہ پییکہوہ لکابن وہک

پایبند(۳)[ناو] هه‌ر شت که پای پی‌به-
ستن. **وسيله پابستن** (۴)[ناو] پاه‌ند؛ به-
ستنه‌وه به پا. **پا پابستن**

پابه‌نی: [ناو] پابه‌ندی؛ بارودوخی پابه‌ندبوون.
پایبندی

پابه‌وی: [ناو] جیازی وه‌وی؛ جیازی
بووک **جهاز**

پا به‌یه کاهاتن: (۱) لاق تی‌که‌الان. **پا بهم**
پیچیدن(۲) حاله‌تی وره به‌ردان له رویشتندا.
پا بهم پیچیدن

پاییل: [ناو] پیمه‌ره؛ بیاسن؛ مه‌رییل. **بییل**
آهن

پاپ: [ناو] (۱) پی‌اوی گه‌وره‌ی ئایینی
مه‌سیحی گه‌وره‌تر له که‌شیش. **پاپ** (۲)
ناوی جوړیک موسیقای روژ ئاواپی و
ئوورووییه. **موسیقی پاپ**

پاپره‌گ: [ناو] پاپره‌گ؛ گیای کولیره مارانه؛
سه‌وکا ماری. **اسم گیاهی**

پا پوره‌نیای: (۱) پا پیدانان؛ ژیرپاخستن؛
پاشیل کردن؛ تلیقاندنه‌وه به‌پا؛ پا له‌سه‌ر دانان.
زیر پا انداختن (۲) ماف پی‌نه‌دان؛
حاشا کردن و پیش‌یلکردنی ماف. **زیر**
پا گذاشتن

پاپوش: [ناو] (۱) هه‌ر شت که لای
خوارووی له‌ش داده‌بووشی؛ که‌وش، پاتول،
ده‌ری، گوره‌وی، به‌تایه‌ت به‌قونده‌ره
ده‌لین **پاپوش**. **کفش**(۲) پیلان؛ داو؛ (ب) له
مه‌خمه‌سه خستنن **پاپوش**

پاپوش دروستکردن: [چاوگه‌ت] (۱) پا پوش
چنین؛ که‌وش دوورین. **کفش دوختن** (۲)

گی‌چهل^۶ ساز کردن؛ به‌نا‌ره‌وا تووشی
مه‌خمه‌سه کردن؛ پیلان نانه‌وه و له
ده‌ردیسه‌رخستن. **پاپوش دوختن**

پاپوکه: [ناو] ئالقه‌دان؛ چه‌مه‌ره؛ خو
کو‌کردنه‌وه و قه‌ف خواردنی مار. **چمبره‌زدن**
پاپه‌جانی: [ناو] پیلاوی چووکه‌ی مندالان.
کفش کودکان

پاپه‌جینه: [ناو] په‌یژه؛ پاپه‌ینجه؛ پییه‌لیسک؛
نیردیوان. **نردبان**

پاپه‌ر: [ئاوه‌لناو] فرنده‌ییک که تا سه‌ریه‌نجه‌ی
په‌لی لی‌روابی؛ وه‌ک کو‌تری پاپه‌ر. **پاپر**

پاپه‌ست: [ئاوه‌لناو] پیخوست؛ پی‌په‌ستکراو؛
له ژیر پی‌نراو؛ پاپه‌ست بوو؛ به‌ری‌خراو.
لگد کوب؛ **پایمال**

پاپه‌ستی: [ناو] حاله‌تی ژیرپا خراوی و
پیخوست بوون. **پایمالی**

پاپه‌ل: (۱)[ناو] لقه‌کانی خوارووی دار و گیا.
برگ ساقه پائین گیاه (۲) [ئاوه‌لناو] پاپه‌ر؛
فرنده‌ی پا به‌په‌ر. **پرنده‌پر پا**

پاپه‌نچ: [ناو] سیخور؛ جو‌ری ژووژووی تیر
هاوژر. **نوعی خاریشت**

پاپه‌ی: (۱) به‌دوای مه‌به‌ستی‌کدا رویشتن؛
پاداگرتن و سووربوون له‌سه‌ر داو‌خوازی. (۲)
سو‌راخ‌گرتن و حه‌ول و ته‌قه‌لا بو‌دو‌زینه‌وه‌ی
که‌سیک یان شتیک. **پیگیر**

پاپیاده: [ناو،ت] پیاده؛ سوارییه؛ (ب) به‌پیاده
رویشتن. **پیاده**

پاپیچ: [ناو،ت] مووزیچ؛ به‌له‌ک‌پیچ؛ هه‌ر
شت که به‌ده‌وری پا دا پیچ بخوا. **پا پیچ**

پاپیچ‌بوون: به‌پای که‌سیکا پیچان و پیلان

گِیْران و بهانه پیگرتن؛ به‌دوای چزه لیدان و نازاری که سیکه‌وه بوون؛ به‌پادا ئالان. (پا پیچ شدن)

پاپیرووس: ناوی گیاییکه که یه که‌مجار کاغه‌زیان لی دروست کردوه. (پاپیروس)

پا پیژ: [ناو، به‌] دهوی به پا پیژراو؛ گه‌مپه. (سرگین پا خورده‌وسفت شده)

پاپلیکه: [ناو] قادرمه؛ ئیردیوان؛ پیلیکان نه‌ردیوان؛ په‌یژه؛ په‌ینجه. : پاپلیکان؛ (نردبان)

پاپیو: [ناو] ئەندازه‌گرتن به هه‌نگاو؛ به‌پا پیوان. (با پا متر کردن)

پاپیون: [ناو] جوریک قه‌ره‌ویته له شکلی په‌پوله، به‌لام وه‌ک بوین باخ شور نابیته‌وه. (پاپیون)

پات: (۱) حاله‌تیکه له شه‌تره‌نجدا، به‌رابه‌ر بوونی بی (بردنه‌وه و دوراندن). (پات) (۲) پات؛ جار؛ دوویات؛ دووباره؛ تیکرار. (مرته) (۳) هه‌ویر. (خمیر)

پاتار: [ناو] (۱) له هه‌ندی شوین (ل) ده‌بی به‌(ر) یا به‌(غ) پاتال؛ ئازه‌لی وه‌ک مه‌ر و بزنی و گا؛ پاتاغ؛ پاتال؛ پرو پاتال. (حیوانات اهلی) (۲) له کار که‌وتوو؛ پیروپاتال (پیرو پاتال).

پاتاغ: < پاتال.

پاتاک: < پاتال.

پاتان: [ناو] جه‌ماوه‌ریکی سپی پیستی نیشته‌جیی ئەفغانستان و پاکستان. (پاتان)

پاتاو: [ناو] (۱) پووپیچ؛ مووزپیچ؛ مووچ‌پیچ. (موچ پیچ (۲) کاله. (پاتاو)

پاتروٚتک: (۱) [ئاوه‌لناو] رزیو.

(پوسیده) (۲) [ناو] پرزول؛ تیتول؛ بزگور.

(رشته‌باریک پارچه‌کهنه)

پاتلاخ: [ناو] باتلاغ؛ زه‌وینی زونگ و شله‌قور؛ زه‌لکاو؛ زونگاو. (باتلاق)

پاتن: پات؛ هه‌ویر؛ هه‌ویرپاتن؛ هه‌ویر پیژان؛ هه‌ویرپانکردنه‌وه و له بیجمی نان دروستکردن؛ (ب) نان کردن. نان پیژان. (خمیر را بشکل چونه درآوردن)

پاتورپاتور: [ئاوه‌لناو] (۱) پترو پترو؛ ریشال-ریشال؛ پرزول پرزول. (تکه‌تکه) (۲) شر و کون کون و له کار که‌وتوو. (سوراخ سوراخ)

پاتور: [ناو] ده‌نکی به‌فر؛ کولووی به‌فر؛ (دانه‌برف)

پاتور: دیاری؛ خه‌لات؛ (سوقات؛ خلعت)

پاتوس: [ناو] پاتوز؛ کومباین؛ مه‌کینه‌ی دروینه. (کمباین)

پاتوق: [ناو] جیگای رابواردنی کاتی پشودان و بیکاری؛ پاتوقی من مه‌یدانی هه‌لویه هه‌ر وه‌خت پیته خوش بوو له‌وی ده‌مبینی؛ مه‌کو (پاتوق)

پاتولی: [ناو] پاتول؛ ده‌مه‌قویان. (تنبان)

پاتووک: [ئاوه‌لناو] پتروکاو؛ پرتووکاو؛ شر و کونه. (پوسیده)

پاتروٚخ: < پاتال.

پاتروٚک: پاتال.

پاتی: (۱) چیشتی له ناو پاتیلدا کولاو؛ کولاو؛ نیوه سووت. (آماده‌شده‌در پاتیل) (۲) له‌گه‌ل قاتیدا دی، قاتی پاتی؛ تیکه‌ل پیکه‌ل. (قاتی پاتی)

پاتیل: (۱) [ناو] منه‌جه‌لی گچکه؛ تیانه‌ی

چکوله (دیگ کوچک) (۲) [ناو] سوینه ی دار؛
جیگای پات شیلان؛ جیگای هه ویر شیلان.
پاتیل خمیر (۳) [ئاوه لئاو] زور مهست؛
ره شه مهست؛ قهرمه ست. (سیاه مست)

پاتیل بوون: سیاه مست بوون؛ زور سه ر
خوش بوون؛ قهرمه مست بوون و ئاگا له
خونه مان. (پاتیل بودن)

پاتیلوک: [ناو] گوشتی پاتی؛ که بابی پل.
(کباب)

پاتینان: که وتنه ناو کاری؛ تیوه تلیان له کاری؛
زیاتر بوکاری خراب دهوتری. تیکه وتوووه؛
پای تیناوه. (افتادن توی کاری)

پاجا: یه کسه ر؛ یه کجاری؛ تیکر؛ به جاری.
(یکجا)

پاجور بوون: [چاوگه، ت] له راده ی پیوستدا
حه ریفی یاری هه بوون. (پا
جور بودن)

پاجور کردن: [چاوگه، ت] په یدا کردنی حه ریفی
یاری له راده ی پیوستدا. (پا جور کردن)

پاجووت کردن: [چاوگه، ت] پا چه سپاندن
(چه سپ لیدان) ی پله ی خوارتر بو پله ی بانتر
له سه ربازی (عه سکه ری) دا؛ (ب) مردن.
(پاچسپاندن؛ کنایه از مردن)

پاجه: [ناو] (۱) باجه؛ په نجیره؛ په نجه ره.
(پنجره) (۲) ده ربیجه ی چکوله ی پسووله
فروشتن له سینه ما. (۳) دوکانچه؛ بوتکه.
(باجه)

پاجه چی: په نجیره ساز. (پنجره ساز)

پاجی: [ناو] جی پا؛ پاجی؛ شوین پی؛ رچه.
(جای پا)

پاچرا: (۱) [ئاوه لئاو] (ب) مروقی زور
کورته بالآ. چله نوک؛ باوه عه مره؛ باوه قووره ت.
(کوتوله) (۲) [ناو] پاره ییک که قومار باز به
ساحیی قومار خانه ی ده دا. (شتیل)

پاچفه زان: پاچشان؛ وه رگیر. (مترجم)
پاچک: [ناو] (۱) پی؛ پا؛ قاچ؛ قول؛ لینگ.

(پالنگ) (۲) په رووی له ت و شر؛ په رووی
ده ستگره؛ ده ستگره ی ئاشپه زخانه.
(دستگیره آشپزخانه) (۳) پاچکه؛ پایه ی چرپا و
کورسی. (پایه)

پاچکه: (۱) له بن رانه وه هه تا په نجه ی -
پی. (از بیخ ران تا پنجه ی پا) (۲) پایه ی کورسی و
چرپا و قهره ویله. (پایه میز) (۳) دهره لینگ.
(پاچه)

پاچکه به ده ما بردن: وه ک قولایه بردن به ده -
ما؛ لی تووره بوون به شیتته شیت و شاتوشووته -
وه، شوبه اندن به سه گ. (پاچه کسی
راگاز گرفتن)

پاچکه هه لمالیاگ: [ئاوه لئاو] دهره لینگ هه -
لما لراو؛ (ب) بی حه یا و روو دامالراو. (پاچه
ورمالیده)

پاچه به ند: [ناو] (۱) دهره لینگ به ند؛ پاچه -
به ند؛ (۲) به نی دهره لینگ پیه ستن. (پاچه بند)
پاچه سپاندن: [چاوگه، ت] چه سپ لیدان و
سلاوی سه رباز و عه سکه ر بو بالآ ده ست.
(پاچسپاندن)

پاچین: (۱) [پاشگر] قرتاندن؛ هه لپاچین،
داپاچین. (پسوند چیدن) (۲) [ناو] ئه وه لین
چینی خواره وه ی دیوار. (پاچین دیوار) (۳) [ناو]
لیوار و دامینی خواره وه ی کراسی ژنانه.

(پاجین)

پاچینه‌وه: (هه‌ل پاچین و برینه‌وه‌ی خوری له ئازهل)؛ برینه‌وه. (پشم چینی)

پاخ: [ناو] ترس؛ سام؛ باک؛ هه‌راس. (ترس؛ بیم)

پاخاف: [ئاوه‌ل‌ناو] گوێقول‌اخ و ترساو؛ له سه‌ره‌ه‌ست؛ به‌ترسه‌وه. (گوش بزنگ و بیمناک)

پاخاو کردنه‌وه: [چاوگه‌ت] په‌وتی‌په‌ویشن هه‌یواش کردنه‌وه. (آرامتر راه‌رفتن)

پاخستن: [چاوگه‌ت] له‌پاکه‌وتن؛ هه‌زی په‌ویشن لێپران به‌هوی‌تازار و هه‌یلاکی زوره‌وه؛ (ب)‌حاله‌تی‌نه‌خوشی‌که‌نه‌تووانی‌هه‌- لێسته‌سه‌ریا. (ازپاقتادن)

پاخلیسکان: [چاوگه‌ت] (١) پاخزان. (لغزیدن) (٢) (ب) تووشی هه‌له و لاری‌بوون. (اشتبا‌ه‌کردن)

پاخواردن: [چاوگه‌ت] (ب) کارکردنی ژیرپراخه‌ر، وه‌ک مافوو‌ره، زیاتر بو کۆن‌بوون و هه‌نارده، (ده‌رکزه) کردن واتا ناردن بو ولاتی ده‌روه بو فروش (هه‌لبه‌ت له به‌ر ئه‌وه مالیاتی شتی کارکرده که‌متره). (پا خوردن)

پاخوڤ: [ناو] پاشاخوڤ (پاش‌ئاخوڤ). چیلکه و چه‌ویلی به‌رماوه‌ی له‌وه‌ر له ئاخوڤدا.

(پسمانده‌آخوڤ)

پاخه‌ند: [ناو] یا‌که‌ند؛ یا‌قووت. (یاقوت)

پادا‌شت خراوی: [ناو] (١) سزا؛ قه‌ره‌بووی

ئا‌کاری خراپه‌کردنه‌وه؛ خراو هاتنه‌په‌ری. (٢) هه‌روا پادا‌ش خاسی؛ چاکه‌هاتنه‌په‌ری و قه‌ره‌بووی چاکی‌کردنه‌وه. (پادا‌ش بدی و

(خوبی)

پادا‌ف: [ناو] (١) پاداو؛ ته‌پکه؛ داو مووسک. (دام) (٢) که‌وی بنه (کبک داخل

کمین‌گاه‌شکار)

پادان: [چاوگه‌ت] پاکه‌وتن؛ هه‌ل‌ره‌خسین؛ لوان؛ ته‌گه‌ر پادا بو‌م به‌هاردی‌م؛ واتا ته‌گر بو‌م بلوی به‌هاردی‌م. (پا افتادن)

پادای: [چاوگه‌ت] پالی‌دان؛ پا له‌په‌رکیفی که‌رماشین (بایسیکل) وه‌ردان؛ په‌رکیف لیدان له‌سواری اسب‌دا؛ پا جوولانه‌وه له مه‌له‌دا. (پا زدن)

پادزه: [به‌ند] پی‌دزه؛ بی‌ده‌نگ هه‌نگاو هه‌لگرتن؛ بی‌چرپه‌په‌ویشن. (پاو‌رچین)

پاداگان: فد: [ناو] یا‌گه‌ی‌سپا؛ سه‌ریازخانه؛ شوینی فیربوونی کاری عه‌سکه‌ری؛ جی‌گای ژیا‌نی سه‌ریازگه‌ل. (پاداگان)

پاده‌ره‌ه‌وا: [ئاوه‌ل‌ناو] (ب) کاری‌که‌ده‌رئه‌نجامی دیارنیه‌ه‌دروست‌بی‌یاخه‌پر، مو‌عامه‌له‌که‌مان بو‌ی‌هه‌یه‌پیک‌نه‌ییت هه‌یشتا پا ده‌ره‌ه‌وا‌یه: ته‌قوله‌قه. (پاده‌روا)

پاده‌ری: فد: [ناو] رایه‌خیکه‌له‌به‌ر در‌گای ژوو‌ری‌پاده‌خری. (پا دری)

پاده‌م: [ناو] ده‌می ئاسنگه‌ری.

(ده‌مه‌آهنگری)

پارابلو‌م: [ناو] جو‌ریک‌ده‌مانچه‌یه (پارابلوم)

پارازو: پاریزه‌ر و ئیشکچی؛ چاوه‌دی‌ر. (نگه‌بان)

پاراستن: [چاوگه‌ت] چاوه‌دی‌ری؛ مه‌لاحه‌زه‌کردن و به‌زه‌یی پیا‌هاتن له لیداندا، ده‌ست پاراستن واتا په‌چاوگرتنی ده‌ست و پی‌شکان یا

کویربوون له کاتی دارکاری و کوتهک لیداندا. (در نظر گرفتن و پر هیز کردن)

پاراف: فرد؛ فد: [ناو] پیش واژوو؛ پیش ئیمزا؛ ئیمزای پیش نووس. (پاراف)

پارافین: [ناو] جوړیک روڼ که له نهوت به دهستی له قه‌دیما ده‌یاندا له سهر و قژ بو جوانی؛ دوو جوړه (تراو و رهق) (پارافین)

پاراگراف: فرد؛ فد: [ناو] به‌شی له نووسراوه که له بابه‌تی ده‌دوی و به ده‌ستیکی دیریکی تر بابه‌ت ده‌گوړی و له به‌شی پیشوو داده‌پریت. (پاراگراف)

پارالیل: [ناو] که‌ره‌سته‌ییکی وه‌رزشی ژیمناستیکه که له دوو میله پیکهاتوه که له راستی یه کدان و هه‌رکام به دوو پایه له سهر عه‌رز دابه‌ستراون (پارالل)

پاراندن: <ده‌لاندن. (نشت)

پاراوی: [ناو، به‌ره‌می‌چاوغه] (۱) حاله‌تی پاراوبوون؛ تیرثاوی؛ پوه‌کی ئاودار و ته‌ر و تازه و به‌نشه. (سیراب و شاداب) (۲) بی- نیازی و ژیان خو‌ش‌رابویری؛ (ئه‌وانه‌ی که (پاراوی ئاون بژارن). «سواره‌ی ئیلخانی زاده». (متنعم بودن)

پارچ: [ناو] سوراخی؛ تونگی ئاو؛ تونگه. (پارچ)

پارچمک: [ناو] که‌وشی ده‌مپایی؛ سه‌ریایی؛ مداس. (دمپایی)

پارچه: فد: [ناو] (۱) قوماش. (۲) له‌ت؛ کوت. (۳) یه‌که‌ی قه‌واره بو ژماردنی ملک و زهوی؛ سی پارچه ئاواپی؛ دوو پارچه زهوی. (پارچه)

پارچه‌پارچه: فد: [ئاوه‌لناو] که‌رت که‌رت؛ له‌ت

له‌ت؛ پاژ پاژ؛ پل پل. (پارچه‌پارچه)

پارچه‌پارچه‌کردن: [چاوغه‌ت] پل پل کردنی گوشت یا هه‌ر شت تیکه تیکه کردن؛ به‌لقه‌تین؛ به‌لقه‌تانندی زور. (پارچه‌پارچه‌کردن)

پارچه‌چی: (۱) [ئاوه‌لناو] ئاوانته‌چی؛ دروژن؛ لافلیدر؛ خو‌ه‌له‌لکیش. (لاف زن) (۲) [ناو، ت] به‌زاز؛ پارچه‌فروش؛ کووتال و قوماش فروش. (بزاز)

پارچه‌فروش: فد: [ناو، ت] کووتال و قوماش فروش؛ به‌زاز. (بزاز)

پارچه‌فروشی: فد: [ناو، به‌ره‌می‌چاوغه] جیگای فروشتنی قوماش؛ دوو کانی قوماش فروشتن. (پارچه‌فروشی)

پارخان: [ناو] په‌راسوو. (دنده)

پارخووان: [ناو] سمت؛ که‌فهل. (کپل)

پارزنین: [چاوغه] پالاوتن؛ پالافتن. (پالایش)

پارزونک: [ناو] کو‌لوانه؛ چارو‌که‌ی ژنان. (رودوشی زنانه)

پارس: [ناو] (۱) هوژیکی که‌ونارای تاریایی که له‌هه‌ریمی فارس (باشووری ئیران) دا ده‌ژین؛ (۲) چه‌په؛ وه‌ره؛ ده‌نگی سه‌گ. (۳) سه‌رزه‌وینی هوژی پارس. (۴) هه‌ژار و گه‌دا. (پارس)

پارستن: [چاوغه] به‌شکردن؛ جیاکردنه‌وه؛ جیاوه کردنی به‌ش؛ پارقه‌کرن. (قسمت کردن)

پارسکرن: [چاوغه‌ت] سوالکردن؛ گه‌دایی- کردن؛ وه‌رپینی سه‌گ. (گدایی) **پارسکه‌ر:** [ناو، بک] سوالکه‌ر؛ گه‌دا. (گدا)

پارسون: [ناو] پارزون؛ پالوینه؛ پالیو. (پالا؛ صافی پالونه)

پارسه‌نگ خسته‌پال: [چاوگه،ت] (ب) ناو نیتکه و قسه‌ی سووک بو که سیک دروستکردن و دانه پال؛ ناو زړاندن له خورایی له قه‌می کریت خسته‌پال. (بکسی- نسبت‌بدادن)

پارسه‌نگ گرتنه‌وه: [چاوگه،ت] قورسایي ده‌فري خالی دیاریکردن بوکیشانی ههر شت که بکریته ناو ده‌فر و بکیشری؛ سه‌ر راستکردنی دوو تایی تراروو. (تعیین وزن- ظرف محتوی شیئی توزینی؛ پارسنگ)

پارسی: فد: [ئاوه‌لناو+ ناو] (۱) خه‌لکی ولاتی پارس؛ زمانی پارسی یا فورسی. (۲) ئه‌ندامانی هوژی پارس. (۳) زه‌رده‌شتیه‌گانی دانیشتووی هیند. (پارسی)

پارقه‌کرن: [چاوگه،ت] به‌شکردن؛ قیسمه‌ت- کردن؛ دابه‌شکردن. (قسمت کردن)

پارک: فرد؛ فد: [ناو] (۱) سه‌یرانگای خاوه‌ن دار و دره‌خت و گول و زیاتر جیگای یاری کردنی مندالان به‌که‌ره‌سته‌گه‌لی که له سه‌یرانگاکه‌دا دامه‌زراوه. (۲) شوینی پراگرتنی تاییه‌ت به‌سه‌یاره له شه‌قامدا؛ (ب) گاراجی سه‌یاره زیاتر له قاتی یه‌که‌م یا ژیر زویدا؛ به‌ده‌گمه‌ن له بینای گه‌وره‌دا له قاتی دووه‌هم و یا زیاتر چی‌ده‌کری. (پارک)

پارکار: اند؛ فد: [ناو] ناوی جوریک بالته‌ی کلاو داری قه‌وی و دریژه؛ زیاتر تاییه‌ت به‌ئه- ندامه‌کانی عه‌سکه‌ریبه. (پارکا)

پارک‌کردن: [چاوگه،ت] (۱) فه‌نی فی‌ر بوونی

پراگرتنی سه‌یاره له شو‌فی‌ریدا. (۲) پراگرتنی سه‌یاره له شوینی دیاریکراودا. (پارک کردن) **پارکیت:** فرد؛ فد: [ناو] چپوفه‌رشی تاییه‌ت بو ناو مال که له ته‌خته و چپوی ناسک چپکراوه. (پارکیت)

پارکی جه‌نگه‌لی: [ناو،ت] (۱) لیره‌واری تاییه‌تی سه‌یرانگا. (۲) لیره‌واری پاوان کراو، (قورخ) بو ژیانی گیان له‌به‌رانی وه‌حشی و کیوی. (پارکی جنگلی)

پارکی شار: [ناو،ت] پارکی گشتی سه‌یرانگای- گشتی زیاتر له ناو شاره‌کاندا. (پارک شهر)

پارکی گشتی: < پارکی شار. (پارک شهر) **پارکی مو‌تورې:** [ناو،ت] شوینی له پادگاندا که که‌ره‌سته‌گه‌لی وه‌ک سه‌یاره و ده‌بابه‌ی لی پارک ده‌که‌ن. (پارک موتوری)

پارکی میلی: [ناو،ت] (۱) شوینی بو پاراستنی گیان له‌به‌رانی نایاب. (پارک‌ملی) (۲) (ب) پارکی شار. (پارک شهر)

پارگین: [ئاوه‌لناو] پیوندیدار به‌پاره‌که‌وه. (پارینه)

پارلمان: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] په‌رله‌مان شوینی کو بوونه‌وه‌ی نوینه‌ران بو کاری تاییه‌ت و ده‌ستووردانان. (پارلمان)

پارلمانی: [ئاوه‌لناو] په‌رله‌مانی؛ گری‌دراو به‌په‌رله‌مانه‌وه. (پارلمانی)

پاروا: بیستانی که دره‌نگ ده‌گا. (بوستان دیر رس)

پاروینکه: [ناو] جوگه‌له‌ی ده‌وری چیغ و چادر و خپوه‌ت بو به‌گری له‌ئاوی باران. (جوی- دورچادر)

پاروو: [ناو] (۱) بیل؛ بیلی داری؛ وهروهه؛ بهفرمال. (پارو) (۲) سهول؛ چپوی گه می به- رپوه بردن؛ بیلی گه می ئازووتن. (پارو)
پاروو کیشان: < پاروولیدان.

پاروگرتن: [چاوگه،ت] تیکه گرتن بو خواردن.
(لقمه گرفتن)

پاروولیدان: [چاوگه،ت] (۱) بیل لیدان؛ به بیل پاک کردنه وهی شوینی؛ بیل مال. (بیل زدن)
(۲) به پاروو به فری سهربان خستنه خواره وه و سهربان مالین به وهروهه. (برف روبی) (۳)
گه می ئازووتن به سهول؛ سهول لیدان. (پارو زدن)

پارووی: [ناو] سهول؛ پارووی گه می. (پارو)
پاره خشت: [ناو] له ته خشت؛ تیکه بیک خشت؛ خستی شکاو؛ دهسته واژه ی به ناییه، واتا؛ نیوه خشت. (پاره خشت)

پاره خور: [ئاوه لئاو] به رتیل خور؛ له ئاو یستادا ههر به و واتا هاتووه؛ (رشوه خور)

پاره س: [ناو] (۱) بوار. (گدار) (۲) جیگای پی له قهراخ بیردا، وه ک پلیکانی چووک بو پا دانان له سهر و خوار کردن له بیردا. (پله های دیوار چاه)

پاره کردن: [چاوگه،ت] دراندن؛ هه لدرین؛ دادرین؛ کوت کردن؛ له تکریدن؛ بچراندن؛ بچکراندن؛ (میرپوه حت زولفه وکه بابیش جه- رگی پاره ی نالیه) «نالی» (پاره کردن)

پاره که: (۱) [ناو] سالی رابووردوو؛ له ئاو یستادا ههر (پاره که) هاتووه. (پارسال) (۲) [کاری ئه مری] بدرینه؛ بدره؛ (جهرگم به خنجیر پاره که) (پاره کن) (۳)

[ناوی ناسکری] دراوه که: درپاوه که. (آن پاره معلوم) (۴) [ناوی ناسکری] دراوه که: پووله که. (آن پول، اسم معرفه)

پاره نگا: [ناو] پی میو؛ ئه و داره که ده دیده نه بهر تهرزی میو. (ستون نگاهدارنده تاک)

پاره پ: [ناو] پیاده رهو؛ که ناری شه قام تاییه ت بو پیاسه. (پیاده رهو)

پاریا: [ئاوه لئاو] خراب؛ که نهفت؛ کریت. (بد)
پاریز تن: [چاوگه] پاراستن؛ چاوه دیری؛ پارازتن. (نگهداری)

پاریز کهر: [ناو، بک] ئه وهی که پاریز ده کا و خو دوور راده گری له ههر شت که به خراپی بزانی؛ خو بویر. (پرهیز کننده)

پاریز که رده ی: [چاوگه،ت] پاریز کردن؛ پاریز گاری. (حفاظت)

پاری زل: [ئاوه لئاو] (۱) (ب) به رتیل خوری ته ماحکار؛ زالم. (رشوه خور ظالم) (۲) پارو زل؛ تیکه قه وهی (ب) زور خور. (لقمه بزرگ؛ شکمو)

پاریف: [ناو] گوشتی برژاو. (گوشت برشته)
پاریک: < پاروو.

پارین: [ئاوه لئاو] پارگین؛ پیوه نیدار به پاره که وه. (پارینه)

پارینه: [ناو] پارونه؛ مریشکی دوو ساله. (مرغ- دوساله)

+ **پاز:** [ئاوه لئاو] (ف. مشه) ناسک؛ نه رم و نیان. (نازک)

پازاچ: [ناو] (ف. مشه) داپیرک؛ ماما. (ماما)
پازار: [ناو] پاژار؛ دژی ژار؛ دژی ژه حر.

(پادزهر)
پازهن: [ناو] نیریه کیوی. (بز کوهی نر)

پاژمله: پاش مله؛ پشت سه‌ر. (پشت سر)

پاژنه: [ناو] (۱) به‌شی دوواوه‌ی پا له ژیر
قولا په‌دا. (۲) نالچه؛ وه‌ک نالچه‌ی که‌وش. (۳)
رېسمه؛ گریژنه؛ پاژنه‌ی درگا. (۴) ته‌خته‌ی
ژیره‌وی قوناخی تفه‌نگ. (پاشنه‌قنداق)

پاژنه‌به‌رز: [ناوت] که‌وشی نالچه‌به‌رز.
(پاشنه‌بلند)

پاژنه‌تیگرتنه‌وه: [چاوه‌ت] گورپینی پاژنه‌ی
که‌وش. (تعویض پاشنه)

پاژنه می‌شووله: [ناوت] که‌وشی نالچه بووچک
که‌تاییه‌ت به‌ژنانه. (کفش پاشنه کوچک)

+پاژنه‌هه‌لکیشان: [چاوه‌ت] (ب) قول
هه‌لمالین و خو ته‌یارکردن و ناماده
بوون. (پاشنه ورمالیدن)

پاژنه‌ی درگا هه‌لکیشان: [چاوه‌ت] درگا له
رېسمه بردن. (ب) هاتی په‌یتاپه‌یتای
که‌سیک. (پاشنه دراز جا در آوردن)

پاژه: [ناو] سه‌روپیک. سه‌روپی. (کله‌پاچه)
پاژه‌ر: [ناو] کوله‌که؛ نه‌ستون؛ ویستون؛ راگر.
(ستون)

پاژه‌په‌ش: [ناو] گه‌لای تازه ده‌ره‌اتووی
دارگوبیز. (اولین‌برگ از تزه‌ی درخت‌گردو
در آمده)

پاس: [ناو] (۱) خستنی توپ بو‌هاوال له یاری
تویی پا و باسکیت بال و والیبال و هه‌ند بالدا.
(۲) ئیشک؛ کیشک. (۳) په‌تکردن و ته‌واو کردن
و ده‌رچوون له‌تزموونی ده‌رسی؛ نه‌ده‌بیاتم
پاسکرد. (۴) هیشتا چه‌که‌م پاس نه‌کرده
واتا پاره‌که‌یم نه‌خستوه‌ته بانک. (۵)

ئاگادار کردن و وه‌رپنی سه‌گ. (پاس)

+ پاسادان: [چاوه‌ت] عافوو کردن؛
به‌خشین؛ لیووردن؛ گوزه‌شتکردن؛
چاوپوشیکردن؛ داپوشینی هه‌له و عه‌یب.
(گذشت و چشم پوشی)

+ پاسار: [ناو] که‌سه‌ر؛ خه‌م؛ خه‌فته؛ کولوکو.
(غم و اندوه)

پاساردان: کولی دل ده‌رکردن؛ غه‌شی دل
ده‌رکردن؛ غه‌شی دل رشتن. (دق دل خالی
کردن)

پاساودان: پیشگری له به‌دناوی به‌پاکانه؛
چه‌ولدان بو شاردنه‌وه‌ی تاوانی که‌سیک.
(جلوگیری از بدنامی کسی)

پاس‌دان: [چاوه‌ت] (۱) کیشک دان.

(پاسداری) (۲) خستنی توپ له یاری توپیندا
بو‌هاوال. (پاس دادن) (۳) شت یا که‌سیک
له سه‌ر خو دامالین و حه‌واله‌ی که‌سیکی
ترکردن. (پاس دادن)

پاستور: [ناو] لووی پاستور زانای فه‌ره‌نسی
که میکروبی پاور کرد و کاری میکروب
کوژی (پاستوریزه کردن) به‌ناوی نه‌وه‌یه.
(پاستور)

پاستوریزه: فد؛ فرد؛ اند؛ [ئاوه‌لناو] هه‌رماکی
که میکروب (ه‌وورک) و باکتیریه‌کانی به
شیوه‌ی پاستوریزاسیون له به‌ین چووی؛
وه‌ک شیر ی پاستوریزه. (پاستوریزه)

پاستوریزاسیون: فد؛ اند؛ فرد؛ [ناو] کاری له
به‌ین بردنی (ه‌وورک و باکتیری)
له‌خوارده‌مه‌نیه‌کاندا به‌شیوه‌ی گه‌رما پیدان بو
ماوه‌ی دیاریکراو و تیکنیکی تاییه‌ت.

(پاستوریزاسیون)

پاستیل: فرد؛ فد: [ناو] جوریک ته باشیر به رهنگ گه لی جوراو جور که له وینه کیشیدا که لکی لی وهرده گرن. (پاستیل)

پاست بوون: [چاوه،ت] ته و قسه م بیست ههردوو پام سست بوو، ته ژنوم شکا؛ هیزی پانه مان.. (پا سست شدن).

پاسکاری: [ناو] له سه ریبه ک و په یتا په یتا پاس به یه کدان له یاری توپی پادا. (پاسکاری) (ب) ئازاردانی که سیک له ئیداره ییکی حکومه تیدا و جیبه جی نه کردنی کاره که می و ناردنی بولای ئەم و ئەو. (پاسکاری)

پاسکال: (۱) ناوی زانای ئینگلیسی که دانهری یاسای پاسکاله. (۲) یه که می پیوه ره ی ته وژم، به رانه به یه ک نیوتون له سه میکاییک (۳) یه کی له زمان گه لی پروگرام نووسینی کامپیوتیر. (پاسکال)

پاس کردن: [چاوه،ت] (۱) حاله تی سه گی که ده وهری. (پاس کردن) (۲) توپ خستن بو هاوال یاری یا پاسکردنی توپ بو سه توپی والیبال بو ئیسپه ک لیدان. (پاس دادن) (۳) پاره یی چه ک له بانگ هاویشتن بو به رگری له گه رانه وه ی چه ک. (پاس کردن) (۴) له سه ر خودامالین و به که سیکی دیکه سه واله دان وه ک پاسکردن له م ئیداره وه بو ئەو ئیداره. (پاس کردن) (۵) وه پینی سه گ له بیگانه. (پاس کردن)

پاسوور: [ناو] جوریک یاری به په ره ی په رانتو. (پاسور)

پاسو کبوون: [چاوه،ت] ده لین له ده ستییکی

کاریکدا ئە گه ر که سیک پای سووک بیت و رابووری به سه رکاره که دا زوو ته او ده بی، له ده ستییکی ته ون کردندا مندالیکی خوین شیرین بانگ ده کن که بی به سه رکاره که دا. (پاسبک بودن)

پاسه زانای: [چاوه،ت] پی و ابوون؛ وا لی - حالی بوون؛ وا زانین. (پنداشتن)

پاسهن: به و جو ره سه؛ واسه؛ وایه. (اینطوراست)

پاسه نگ: [ناو] پارسه نگ. (پارسنگ)

پاسه مه بو: وانابی؛ وانایی به و جو ره نابی. (اینطوری نمی شود)

پاسه وانه: [ناو] خه رچی ئیشکچی؛ پاره ییک که به جه زایه رچی ده دری. (هزینه پاسداری)

پاسه یچه: وایچه؛ وایشه؛ ئاوایشه؛ (پاسه یچه نیبه تو وینیت وه چه م): وایش نیبه تو به چاو دیت. (اینطور هم)

پاسیاوان: [ناو] پاسه وان؛ زیره وان؛ زیره وان. (پاسبان)

پاسین: [چاوه،ت] په سند کردن؛ تاریف کردن؛ پیا هه ل خویندن. (تعریف و تمجید کردن)

پاشار: باشار؛ ده ره قهت؛ مشوور. (مقابله؛ بفکر بودن)

پاشا فر: ک پاشا خور.

پاشام: (۱) پادشای من. (شاه من) (۲) [ناو] پارشیو. (سحری)

پاشاو: [ناو] (۱) پائناو؛ ئاویک که له کاتی ئاو داشتنی زهوی دا به فیرو ده چی و له خوار زهویه که وه ده ره ده چی؛ (قووناو) (پساب آبیاری) (۲) پاشماوه ی ئاوی خوراوه له

شهر به‌دا. (پس مانده آب در لیوان)

پاشای: (۱) [چاوگه] شانای؛ پاشین؛ پرژاندن.
(پاشیدن) (۲) [رآبور دووی پاشین] پرژاندی؛
پاشاندی. (پاشید)

پاشایه تی: ناو، به‌ره می چاوگه [حاله تی پاشا
بوون؛ شایه تی؛ میرایه تی. (پادشاهی)

پاشایی: (۱) [ناو] جوریک تری. (نوعی انگور)
(۲) [به‌ره می چاوگه] سولتانی؛ پادشایی؛
شایی. (پادشاهی)

پاشایی کردن: [چاوگه، ت] (۱)
خوونکاری کردن؛ کار و رهوتی سولتانی.
(پادشاهی کردن)

پاشباره: داریکه له باسکیش (ثامور) چه قیوه
و دهسته که وشه ی له سه‌ره. (پایه ی
دستگیره خیش)

پاشبه‌ر: ک پاشه به‌ر.

پاشبین: ک پاشه پروژ بین.

پاشپاریز: ناو، بک [یاساولی] که ناگای له
دواوه ی له شکره؛ پاشدار؛ دواپاریز (نگهبان.
عقبه لشکر)

پاشتر: دوواتر. (عقب‌تر، بعدا)

پاشتن: [چاوگه] لولدان و گریدان و هه‌لبه-
ستنی ریشوه ی شده و میزه‌ر. (آویز
عمامه بستن)

پاشخستن: [چاوگه، ت] (۱) دوواخستن؛
وه پاش خستن؛ (عقب انداختن) (۲) سپلوت
رآکشاندن به عه‌رزدا. (به‌زمین خواباندن
سگ)

پاشخور: [ناو] پاشخور. (علف مانده در آخور)

پاشدر: (۱) سه‌گی که بیده‌نگ له دواوه گاز

ده‌گری. (سگی که پنهانی حمله میکند) (۲) (ب)
مروقی که به نه‌هینی زهره‌ر و زیان
ده‌گه‌یینیت. (کسی که در خفا ضرر میزند)
پاشدوو: [ناو، بک] له پاشمله غه‌بیه‌ت ده‌کا .

(پشت سر غیبت میکند)

پاشروژ: [ناو] دواروژ؛ داهاتوو؛ پاشه‌روژ.
(آینده)

پاشرویی: [ناو] زقرپین و گه‌رانه‌وه؛ به‌دوادا
گه‌رانه‌وه؛ به‌پاشداگه‌رانه‌وه؛ پاشقه‌چوون.
(برگشتن)

پاشقه‌دان: (۱) خو خستنه دواوه. (خود را
عقب انداختن) (۲) کشانه‌وه؛ گه‌رانه‌وه. (عقب
کشیدن)

پاشقه‌لیدان: [چاوگه، ت] هه‌لچه‌رخاندن؛
قه‌زقراندن. (برگرداندن)

پاشقاوه‌توون: [ناو] نان‌خواردنی به‌ینی (نانی
به‌یانی و نیمه‌رو) قاوه‌توون و فراوین. (غذای
بین صبحانه و نهار)

+ پاشقول: [ناو] ناخرین قروش یا قهره‌پوول
یا میته یان دراوی که به قومار باز ده‌مینیت؛
و به‌قه‌ولی قومار بازان له قولیدا
دایشاردوو؛ که قانی پاشقول یان قانی
دواقولی پیده‌لین. (آخرین دینار قمار)

پاشکری: [ناو] دواکری؛ پاشماوه‌ی کری که
دوا ی گه‌بشتنی بار یا موسافیر ده‌دری به
شوفیر. (پسکرایه)

پاشگر: [ناو] ورده‌وشه و واژو که که به دوا ی
وشه‌دا دی و واتای وشه که ده‌گورپیت وه ک
(پاشی) له وشه‌گه‌لی ناوپاشی، ژارپاشی، وتوم
پاشیدا. (پسوند)

پاشکه مه: [ناو] پاشکوم؛ خواره وهی قه فی گوجان. (پابین خم عصا)

پاش که وتن: [چاوگه،ت] (۱) به جی مان له ریگا رویشتندا؛ وه پاشکه وتن. (۲) دواکه وتن له ژیان یا دهرس خوبندندا. (عقب ماندن)

(۳) پاشکه وتن؛ پالکه وتنی سه گ و تانجی. (خوابیدن سگ)

پاشکی: دهرئه نجام؛ له پاشان؛ دووایی؛ ئه و جار؛ ئه وسا. (بعدا)

پاشگو: [ناو، بک] پاشدوو؛ قسه ی پشتمله؛ قسه ی پشته سهر. (غیبت)

پاشگوتن: [چاوگه،ت] پاشگوئی کردن؛ قسه له پشت سهر کردن. دوا قسه، دوا گوتن. (غیبت کردن. آخرین حرف)

پاشماگ: [ناو] میرات؛ که له پوور؛ به جیماو. (بجامانده)

پاشماگ گر: [ناو،ت] میرات بهر؛ میراس - گر. (سهم گیر از مال بجا مانده مرده)

پاشماوه خور: [ناو، بک] بهر ماوه خور. (ب) چلکا و خور؛ نو کهر. (پس مانده خور)

پاشمه لالا: [ناو] دوا ی مه لالا؛ دوا ی باشمه لالا؛ که سی دووه هم له یاریدا. (نفر دوم در بازی)

پاشمیر: [ناو، بک] پشتگر له شهردا؛ یاریده دهر له شهرو کیشه دا. (کسی که در جنگ به کسی کمک می کند)

پاشمیر: [ناو، بک] بهرگری دواوه له یاری توئی پادا. (دفاع عقب)

پاشنوئژ: (۱) دوا ی نوئژ. (پس از نماز) (۲) (ب) دوا ی نیوه پرو. (بعد از ظهر) (۴) پاش -

نیقرو؛ پاش نیوه پرو؛ دوانیمه پرو. (بعد از ظهر)

پاش وییش: بهرودوا؛ سهروبن؛ دووشت که جیگای سهری به کیکیان له دواوه بی و جیگای دواوه ی له پیشه وه بی. (سروته)

پاشور: [ناو] (۱) پا ده شوا. (کسی که پا شوید)

(۲) ههر شت و ههر که رهسته که پای پیده شون. (وسایل پا شستن)

(۳) (ب) بهردیکی رهشی کفه له (به رده پاشور) (سنگ پا) (۴) شوینیکه له قه راح هوز بو دسنویژ گرتن و پا شور دن. (پاشوره)

(۵) پاشوره کردن بو فینک بوونه وه یا بو مالیحی نه خوشی. (پاشویه)

پاشوره کردن: [چاوگه،ت] پاشتن؛ پی شووشتن؛ پاشوره به گه لا بی یا دهرمانوی تر بو له بهین بردنی یاو؛ پا شور دن بو فینک - کردنه وه. (پا شویه)

پاشه پروژبین: [ئاوه لئاو] دوورئه نندیش ئایه نده بین. (آینده نگر)

پاشه سهر: [ناو،ت] پشته سهر؛ پشته سهره ، جوژی خشی ژانه که له دواوه ی لاره پیچی ده دن. (نوعی زیور زنانه)

پاشه کسه: <پاشه کشی. [ناو] (۱) گه پانه وه به دوا دا؛ پاشه کسه. (عقب - نشینی) (۲) (ب) په شیمانی؛ پاشگه زبوون. (پشیمان شدن)

پاشه ل پیس: [ئاوه لئاو] (ب) رابوور دوو خراب؛ رابوور دووی خراب و گه ندهل. (بد سابقه)

پاشه نگ: [ناو] پاشدار؛ پاشمیر. (عقب دار)

پاشه وانه: [ناو] که ندووی زیادی که دهنری به پاش که ندووی سهره کییه وه بو شانه به سنتی

ههنگ. (کندوی یدک.

کندوی دوم)

پاشه و پاش: پشتا و پشت؛ (ب) بی پرو و ههگرپان و سووران ههنگاونان بو دواوه. (عقب عقب)

پاشی: (۱) له دوايي؛ له پاشان. (بعد)

پاشی: [پاشگر] واتا: پرشان؛ وهشان؛ توو پاشی، ئاو پاشی، خوی پاشی. (پيوازه)
(۳) [رابوردووی پاشین] پاشاندی؛ بلاوی کردهوه. (پاشید)

پاشیل: [ناو] (۱) پاشل؛ قافیهی شیعر. (قافیه شعر) (۲) پووژ و پاژنه ی پا. (ساق پا)
(۳) فلان کهس پاشیلکی ته ره؛ واته: رابوردووی خراپه. (سابقه)

پاشین: (۱) لاق شین؛ پا به ره نگی شین. (پا آبی) (۲) [چاوه گه] پرژاندن؛ پرژان. (پاشیدن) (۳) [ئاوه لئاو] دووا هه مین. ئاخوین. (واپسین)

پاشینه ر: [ناو، بک] هه ر شت که ده پرژینی یا ده پاشینی؛ پرژینه ر. (پاشنده)

پاقری: [ناو] ته میسی؛ ته میزی و پاکی. (پاکی)

پاقلوک: [ناو] ئیسکی قه له مه؛ ئیسقانی لولواک؛ ئیسکی دریزی ده ست و پی. (قلم دست و پا)

پاقله ی کیوی: [ناو] پولکه؛ جوریک پاقله ی دهشت. (با قلا ی وحشی)

پاقله مارانه: [ناو] پاقله ی کیوی؛ پولکه مارانه. (با قلا ی کوهی)

پاقلیره: [ناو] گویزی که پیسته شینه که ی

دانه مالرابی. (گردو با پوست سبز)

پاقلیس: پاقر کردن؛ پاک کردن؛ ته میس کردن؛ ده فری خوراک پاش ته واو کردنی خوراک، به- نان لستنه وه. (پاک کردن)

پاقرس بوون: [چاوه گه، ت] دزی پاسووک - بوون. (پا سنگین بودن)

پاقلوخ: [ناو] اسمکول. (سم بر زمین کوبیدن)
پاکاسه: [ناو] له یاری رامیدا که سیک که دهستی ته وه لی بردووه ته وه پای کاسه یه و ته گه ر دهستی دووه میس به ریته وه کاسه یش ده با ته وه. (پای کاسه)

پاکایی: [ناو، به ره می چاوه گه] (۱) جیگاییکی پاک له چاو ده ورانده وری؛ (۲) ته وه نده پیسه هه رچه ند ده شووم پاکایی ناییت؛ واتا پاک بوونه وه؛ حاله تی به پاکی - گه یشتن. (ثایی، پاشگریکه وه ک ته - رای، وشکایی، ساردایی). (حالت پاک شدن)

پاکتاو کردن: [چاوه گه، ت] (۱) پاک کردنه وه؛ بزار کردن؛ کار و ره وتی ته میس کردنی شوینی له گه مار و پیسی و خرابی؛ جه رباندن و ئاروین کاری و ناسینی ئه ندامانی ناپه سه ند و وه ده رنایان له ریک خراویک. (۲) پاک - کردنه وه؛ له بین بردنی به لگه گه لی قاچاخ و کتیب و... که ده بنه هوی گرفتاری و گیر که وتن؛ پاک کردنه وه. (پاکسازی)

پاکدامان: فد: [ئاوه لئاو] پاکداوین؛ ده هه من پاک؛ (ب) بی گوناه. (پاک دامان)

پاکداو: [ئاوه لئاو] پاکدامین؛ پاریز کار؛ داوین - پاک. (پاک دامن)

پاکداوین: [ئاوه لئاو] پاکدامین؛ پاکداو. (پاک

دامن)

پاکدل: [ئاوه لئاو] بی فروفیل؛ ساکار؛ دلپاک؛
بی غه رز. (پاکدل)

پاکرن: [ئاوه لئاو + ناو، بک] (۱) دروینه وانیک
که له بنه وه دهستی ده گری و بنبر
ده دیدورته وه و گول ناخا. (پاک درو کننده)
(۲) (ب) به سهر چاک و خراپ یا جوان و
ناشیریندا نه چوون. (ب) یا له خواردندا گوی
نه داته خویش و ناخویش و هه موو شت بخوا و
له سهر سفره هیچ به جی نه هیللی.
(همه چیز پسند)

پاک ره وشت: [ئاوه لئاو] خوشخوو؛ پاک ره فتار؛
پاک کردار. (پاک روش)

پاکژ: [ئاوه لئاو] پاقر؛ پاک. (پاک)

پاک کردن: [چاوه گهت] (۱) قهرز دانه وه و
قهرز پاک کردن. (تسویه حساب) (۲) توپکل
لیکردنه وهی میوه و دار و پیست دامالینی
لاشه ی ئاژهل. (۳) ئاوه پروت کردن یا موو له
پیست کردنه وه. (پوست کندن) (۴) پاقر کردن؛
ته میس کردن. (پاک کردن)

پاک نووسی: [ناو] نووسینی دووباره له پرووی
پیش نووسه وه؛ نووسین له پرووی
چلکنووسه وه. (پاک نویسی)

پاک نیژاد: فد: [ئاوه لئاو] پاک نیژات؛
(ب) ئه سلزاده. (پاک نیژاد)

پاک نیهاد: [ئاوه لئاو] دل و دهروون پاک؛
پاک سروشت؛ (ب) ئه وهی بو هه مووان ئاواته
خوازی چاکه ده کا. (پاک نهاد)

پاک و پاراو: [ئاوه لئاو] پاک و پاراو؛ ته روتازه؛
پاقر؛ خاوین. (تمیز و تر و تازه)

پاک و پاراو: [ئاوه لئاو] پاک و پاراو؛ ته روتازه و

ئاودار؛ (تمیز؛ تر و تازه)

پاکوتکی: (۱) به پا شیلان. (لگد کردن)

(۲) پا به عهرزدا کوتان و سمکول کردن. (سم

بزمین سائیدن و کویدن)

پاکول: [ناو] (۱) به چکه ی ورج.

(بچه خرس) (۲) سمکول. (سم بزمین

سائیدن)

پاکول: (۱) کورت تریبونی پا له ژووروی له ش.

(پاکوتاه) (۲) پایه کورت؛ ههر شتی پایه

داری کورت. (پایه کوتاه)

پاکه: (۱) [کاری ئه مری] برنجه که پاکه؛

پاکه پکه. (پاککن) (۲) ته میزه؛ بی خه وشه.

(پاک است)

پاکه تی: (۱) له بیچمی پاکهت. (۲) (ب)

جوینی پاکه تی جوینی سهر به سته. (قسه پی-

وتن) له تو ی نزا که تدا. (۳) له ناو پاکه تدا؛

ماستی پاکه تی، شیر ی پاکه تی، (پاکتی)

پاکه تی پوستی: [ناو، ت] (۱) پاکه تی که له

ئیداره ی پوسته وه دی. (۲) پاکه تی که نامه ی

تیده نین. (پاکت پستی)

پاکه ره شیله: [ناو] گیای (یاوز) بو درگا کردنی

دومهل که لکی هه یه. (اسفرزه)

پاکه متار: [ناو] پاکه متیار؛ گیاهه روو.

(گیاه خوروو). بو نه خوشینی گال (گه رولی) که

زور ده خوری باشه. (خر نوب)

پاکه ند: [ناو] پاخنه ند؛ یاکه ند؛ یاقووت.

(یاقوت)

پاکه و پاک: [ئاوه لئاو] پاک له پاک؛ بیحساب.

(بیحساب)

پاکه وتن: [چاوگه،ت] ههل رپه خسان پیکهاتنی
دهرفهت و هه لومه رج؛ لوان؛ رپیکه وتن. (پا
افتادن)

پاکه و کردن: [چاوگه،ت] (۱) پاک کردنه وه و
دهستمال^۶ کیشان. (دستمال کشیدن) (۲)
گسک دانی مال^۶ و بهر ده رکه. (آب و جارو)
(۳) دهر دانی خه وش وخال^۶ له چال^۶ یا حه وز.
(پاک کردن) (۴) له بژار پاک کردنه وهی
دهوری دار و باخچه. (وجین کردن) (۵)
هه ژگه لی دار قرتاندن. (هرس) (۶) شتن و
ته میس کردن و خاوی^۶ کردن. (شستن و تمیز
کردن)

پاکه و کریاگ: [ناو، بهر] دهستمال^۶ کیشراو و پا
قژ کراو؛ ته میس کراو. (پاک شده)

پاکی: (۱) [ناو، بهر] هه می چاوگه [ته میسی؛
پاکیستی. (تمیزی) (۲) [به نند] سه رتا پای؛
گشتی؛ هه مووی؛ ته واوی. (پاکی با بیبا) واتا؛
هه مووی با بیبا. (همه اش)

پاکیستی: [بهر هه می چاوگه] رپه وتی ته میسی؛
خاوی^۶نی. (پاکی)

پاکیشان: [چاوگه،ت] پای که سیک کیشانه
ناو کاری؛ (ب) له کاریکه وه تالاندن و تووشی
کیشه کردن. (پاکشیدن)

پاکیشانه دواوه: دهست هه لگرتن له کاری؛ واز
له کاری هینان و خو کیشانه دواوه له کاری. (پا
بیرون کشیدن)

پاگر: (۱) پاگیر؛ گرفتار؛ پابه ند؛ دووچار؛ هووی
پیش نه چوونی کار؛ دهست وپیگر. (دست و پا
گیر)

پاگران: [ئاوه نئاو] (ب) ئاوس؛ (۲) پیقورس؛

دژی پاسووک. (پا سنگین)

پاگرتن: [چاوگه،ت] (۱) مندالی^۶ که فی ری
رپگار ویشتن بیی. (۲) کهوشی^۶ که له
شوینیکدا ئازاری پا بدا له بهر ته نگی؛
که وشه که م پام ده گری. (پا زدن) (۳) کاری -
گرتنی پا له زور انبازیدا. (زیر گرفتن)

پاگودا: ناوی پهره ستگه بیکی رپوژ هه لاتی
دوره. (پاگودا)

پاگوشادانه: [ناو] پیشکه شیکه، به میوانی^۶
دهدری^۶ که بو هه وه لین جار به میوانی
هاتووه. (پیشکش مهمان)

پاگرد: فد: [ناو] جیگاییک بو دهور دانه وه یا
وه رچه رخان له رپگه ی پلیکانی بینای
چه نذقاتیدا. (پاگرد)

پاگیر: (۱) هر شت بیته له میهر و بهر گر؛
گیروده. (۲) حاله تی دل بهستن به شتی یان
که سیک که بهر گری بکا له رپویشتن و به جی^۶
هیشتنی جیگاییک. (۳) هووی گرفتاری و ده -
ردیسه ری و نارپه حه تی. (پاگیر)

پاگیر بوون: [چاوگه،ت] (۱) تیوه تلان به تاوانی
که سیک دیکه وه. (پاگیر) (۲) پابه ند بوون؛
حاله تی دل بهستن به شتی که وه؛ گیروده بوون.
(پاگیر شدن) (۳) حاله تی گیر خواردویی له
ته نگ و چه له مه بیکیدا یا له سووچیک
(گوناحیک) دا. (پاگیر شدن؛ گیر افتادن)

پاگیره: [ناو] خهرمانی^۶ که به پا ورد ده کری.
(خرمن کوبی با پا)

+ پال: (۱) [ناو] سیستمی نیشاندانی رپه نگ
له ته له ویزیونی رپه نگیدا؛ هاوتای سی کام.
(پال) (۲) (ب) حه مه خوشکی نه حه مدی له

پال^۱ دایه واتا ژنییه تی. (کنایه همسری) (۳)
 (ب) ته جاوه ز؛ پیاویان کرده پالی واتا
 ته تکیان کرد. (کنایه هم خوابگی)
پالاردانان: [چاوه گه، ت] (۱) (ب) هه له کردن؛
 لاری کردن؛ کاری خراب کردن؛ کاری
 ناآسایبی کردن. (۲) (ب) له ئه مری گه وره تر و
 بالآده مست ده چوون. (پا کج گذاشتن)
پالادروو: [ئاوه لئاو + ناو، بک] پیلادروو؛
 که وش دروو. (کفش دوز)
پالاندروو: [ئاوه لئاو + ناو، بک] کورتان دروو؛
 کوپان دروو. (پالاندوز)
پالاندن: [چاوه گه، ت] پالوتن؛ پالیوتن؛ پالافتن.
 (پالودن)
پالانقه جه ری: [ناو] کورتانی قه جه ری؛ جو ری
 کوپان که له زه مانی قاجاردا دروست کراوه.
 (پالان قجری)
پالاشک: [ناو] جیگه ی پیلآو؛
 که وش که ن. (کفش کن)
پال به پال: [به ند] شان به شانی یه که وه
 بوون؛ له تنیشت یه کدا. (شان به شانه)
پال پیوه نه ر: [ناو، بک] (۱) پالنه ر؛ ئه وه ی که
 پال به شتی که وه دهنی. (فشار دهنده) (۲) (ب)
 هاندره. (محرک)
پالتاو: [ناو] بالته؛ بالآپوشی شور. (پالتو)
پالچم: [ناو] په لچم؛ گزره له گه لای دار
 تابه ت بو خوراکی بزن. (برگ درخت خشک
 خوراک بز)
پال خریاک: [ناو، به ر] پال خراو؛ راکیشراو.
 (خوابانده شده)
+ پال خستن: [چاوه گه، ت] (ب) خه وانندن و

دریژ کردن له سه ر عه رز. (خوابانندن)
پالذانه پال: شان به شانی یه که وه نان بو
 ئه نجامی کاری. (ب) کو مه ک کردن؛
 ئاری کاری؛ گه له کو مه کی. (کمک کردن)
پالدا ی: هه لسا پاردن؛ هه لی سپارد. (تکیه دادن؛
 تکیه داد)
پالدرآو: [ر ا بوردووی پالذان] هه لسا پاره؛
 هه لسا پاردراو؛ هه ر شت که پالی دابیته وه.
 (تکیه داده)
پال دیوار: [ناو، ت] پای دیوار؛ په نای دیوار.
 (جنب دیوار)
پال س: [ناو] یه که ی دیاری کردنی خه رچ و
 پاره ی ته له فون و مو بایل. (پالس)
پال سه نگ: [ناو] پارسه نگ که بو قه ره بووی
 تایی ترازوی سووک له سه ری داده نری. (پار
 سنگ)
پالکورسی: [ناو، ت] پالکورسی؛ نزیک قورسی؛
 به ر که ی قورسی. (جنب کرسی)
پالکه فتگ: [ر ا بوردووی پالکه وتن] پالکه وتوو؛
 راکشاو؛ دریژ بوو. (دراز شده)
پال که وتن: [چاوه گه، ت] دریژ بوون؛ راکشان.
 (دراز کشیدن)
پالگان: [ناو] پالگانه؛ بالکون. (بالکن)
پالگه: [ناو] جیگای پال پیوه دان؛ بالنج؛
 پستی؛ پالپشت. (پشتی)
پال لیدانه وه: [چاوه گه، ت] پال دانه وه و
 پشوده ر کردن؛ بیهن وه دان دوا ی ئه نجامی -
 کاری؛ (ب) ئاسوده بوون؛ دلنیا بوون؛ ئه ر
 خایه ن بوون. (تکیه دادن. آسوده شدن)
پالنگان: پلینگان؛ گوندیکی دیمه ن جوانه له

رُوژ ئاواى باشورى شارى سنه. (پالنگان)
پال نه گه ران: [چاوگه،ت] پال نه گه ران؛ پالت
 نه گه پريت؛ (ب) خودا دهوامت نه دا؛ جوړيک
 تووک ليکردن؛ هيوای خراب خواستن بو
 که سيک (له گه رپکه ویت) (خواستاریدی
 برای کسی)

پالوش: [ئاوه لئاو] پرش؛ تیکهل. (مخلوط)
پالونه: [ناو] پالونه؛ که فگیر؛ کهوگیری کون
 کون. (گفگیر)
پالووته: [ناو] (۱) گهل؛ گه له دروینه و گه له
 جوت. (۲) بیگار به گهل؛ کاری بی مز به گهل.
 (بیگار جمعی)

پالوو دان: [چاوگه،ت] (۱) به ته نیشته وه
 پالکه و تن؛ پال وه دان؛ پال شه دان؛
 پالدانه وه. (تکیه دادن) (۲) که ژووی ژیرسکی
 باره بهر و تهنگه ی زین بهستن. (تنگ زین
 بستن)

پالوو ف: [ناو] (۱) لاته رافه؛ ته نیشته. (پهلو
 (۲) تهنگه و پالووی ژیر سکی ولخ؛ پالوو.
 (تنگ زین)

پاله: [ناو] (۱) وشه بیکی ئاویستاییه و اتا شار،
 پاله وان؛ چاودیری شار. (۲) به هه له باوه که
 به هه موو دروینه وانی ده لین پاله، به لام پاله
 ئه و دروینه وانه یه که له هاوالانی به کارتره و
 خه تی دروینه دیاری ده کاله پاله وه،
 و دروینه وانی تر له خوار ده سستی وه دروینه
 ده کن. (دروگر ممتاز)

پاله به ره دريژتر کردن: [کنایی] پای زیادی
 داکیشان؛ (ب) روو داری و زیاده پوهی؛ له
 نه ندازه به دهر کردن؛ تهماح و ویستی زورتر

له نه ندازه؛ (ب) به ته مای ئه نجامی کاری که
 له وزه دا نه بی. (پا را از گلیم دراز کردن)
پاله په سیو: [ناو] (۱) گه مهی پال له یه که وه-
 نان زیاتر له پال دیواردا؛ پاله په سستی؛ شانه-
 چرکی. (بازی هول دادن. با فشار) (۲) به زور
 ئاخینه وه؛ پاله په ستو. (با فشار آکندن)

پاله په ی دان: [چاوگه،ت] پا قاویژ؛ له-
 رویشته دا پانییه له قولاپه ی پاکه و تن.
 (پاشنه زدن به قوزک پا موقع را رفتن)
پاله په بین دان: [چاوگه،ت] (ب) بی کاری ویی
 باری؛ گه ران و سوورانه وه ی بی موفا. (بیکار)
پاله حه ق خستن: [چاوگه،ت] پاله سه رحه ق-
 دانان؛ ماف و راستی پامال کردن؛ حه ق وه
 شاردن؛ حه ق کوژی. (حق را زیر پا گذاشتن)

پاله ژیرده رچوون: [چاوگه،ت] (ب) هه-
 لخیسکان؛ (پالغزیدن)
پاله سهردانان: [چاوگه،ت] پالینیان؛ پا
 لینان؛ به ژیر پاوه کردن (ب) شاردنه وه ی مه
 به سستی. (لگد کردن)

پاله سه رلیوی قه بر بوون: (ب) سه ره گوئی
 قه بر له رزین؛ پیری زورهان؛ به یه کی ده لین که
 عومری که مابی و زور پیر بووبی. (پال لب-
 گور بودن)

پاله قوچه: [ناو] سه ره مه و قولات؛
 سه ره مه قولانج. (محلَق)

پاله قه: [ناو،ت] (۱) له قه لیدان؛ به ژیر پی به
 سه رشتی کدا دان، نه گه ر به سه ره په نجه ی پابی
 (شه ق. ه). (۲) بو ولخ نه گه ر به یه ک پابی
 له قه و پاش له قه به و نه گه ر به هه ر دوو پا
 بی جووته یه. (لگد)

پالَه کی: فد: [ناو] دوو سندوقی دارین که به ینی ته خته کانی هه راشه (بالاوه) و له سه ر باره بهر دایده بهستن بو کیشانی بهرد و خشت. سه ره که یشی به تاله. (پالکی)

پالَه میر: [ئاوه لئاو] ئاخوه وهند؛ هونه رمه ند؛ زیره ک؛ وریا؛ زانا. (هنرمند. دانا)

پالَه ننگ بوون: [چاوه گه، ت] (۱) شه لبوون. (شل شدن) (۲) بارچه وت بوون. (بدبیری) ۳. که م بوونی پای یاری. (پالنگ بودن در بازی)

+ پالَه وان: (ناو) (۱) وشه ییکی ئاویستاییه؛ شاره وان؛ چاودیری شار. (۲) ئه کته ری ئه وهل له سینه مادا. (آرتیست)

پالَه وان که چهل: [ناو] ئاوالی بیجیجان خانم له به زمی لوتیاندا که له ناو چادریکی چوو کدا به ریوه ده چوو. (پهلوان کچل)

پالَه وان ه: [ناو] پالوانه؛ بالدا سوو که؛ تهیره کویره؛ تهیره حه واییله. (پرستوی سیاه)

پاله وی: (ناو) (۱) پیوه نیدار به پاله ویه وه، کلای پاله وی، زمانی کونی پاله وی، (۲) بنه ماله ی شای ئیران له ده ورانی قاجار هه تا دامه زرانی کوماری ئیسلامی. (پهلوی)

پالی: زمانی ئه ده بی و دینی تا قمی له بووداییه کانی هیند. (پالی)

پالی برین: [چاوه گه، ت] هاتوچو نه کردن؛ سه رلی نه دان؛ ئه حوال نه پرسین. (پا از کسی بریدن)

پالیدان: [چاوه گه، ت] (۱) به پا له شتی ک دان. (۲) پا جولاندنه وه له پا مه له دا. (۳) رکیقی دووچه رخه سووراننن به پا. (۴) به رکیف له ته نیشتی ئه سب کوتان. (۵) ناسووسی پایی

لیدان و با کردنه ناو توپ و تیوپ. (پا زدن).
به تلمبه باد پازدن)

پالینان: [چاوه گه، ت] (۱) پانین به سه رشتیکدا. (پا گذاشتن) (۲) راستی وتن؛ درکاندنی نهینی و سووچ و گوناح؛ دان پیدانان. (اعتراف)

پالیو: [ناو، بک] ئه وه ی که ده پالیوی؛ ئامرازی پالوتن؛ (پالا)

پالیوگا: [ناو] (۱) (ب) پالایشگاه؛ فابریکای پالوتنی پاترول (نهوت) و گاز و.. (ب) فابریکای پالوتن و جیا کردنه وه ی ماگه لی که له نهوت به ده ستدی. (پالایشگاه نفت) (۲) جیگه ی پالوتن. (جای-پالایش)

پامال: [ئاوه لئاو] خسته ژیر پی؛ پیشیل؛ پایه مال؛ له ژیر پی دا ورد کردن؛ پتیوار. (پامال)

پام ناچی: (ب) قهت ناچم؛ هه رگیز ناچم؛ پای تی نانیم. (پا نمی گذارم)

پاموره: [ناو] (۱) پامو؛ لووسکردنی گه چ له گه چکاریدا به قوماش یالوکه ی ته ر (صاف کردن گچ با پنبه تر) (۲) پاموره؛ پیموره؛ پاوانه له موورووی هونراوه. (زینت مچ پا)

پاموزه: [ناو] پامز؛ حه قه پیلاو. (حق القدم)

پاموره جوانی: گورانیه کی کونه که به ریز میسباح دیوان، (ئه دب) به شیعری (نوسره تی) جوانی دای ناوه و بو ی هه یه که سانیکدی که مه به ستیان نوسرهت نه بوه کردوویانه به پاموره جوانی چونکا هه ردوو به ک (میلودی) و یه ک (ئاهه ننگ) و گورانین. (اسم ترانه ای

(است)

پامه‌س: [ناو] وتار؛ گوفتار؛ نوسراوه‌ی وتار.
(مقاله)

پا مه‌نبه‌ری: [ناو] (۱) لاواندنه‌وه‌ی مردوو له بواری قسه‌ی ئاخوندا له لایهن دانیشتوانی دهوری مه‌نبه‌روهه. (۲) (ب) وته‌ی که‌سیک به شیاو زانین و سه‌لماندنی به خه‌لکی‌تر بهوتنی به‌لی و ئه‌ری یا قسه و که‌لام هاویشتن له بواری قسه‌که‌دا. (پا منبری)

پامه‌نقه‌لی: [ناو] جوړیک ئاوازی ئیرانی له را بووردوودا تایهت بوو به ئه‌سرار کیشانی دهوری مه‌نقه‌ل که له‌بواری هونه‌ریبه‌وه بایه‌خیکی ئه‌و تووی نه‌بوو، به‌لام به‌شیعره‌کانی زیاتر بایه‌خ ده‌را. (پامنقلی)

پاناف: [ئاوه‌لئاو] پانتاو؛ پاناو؛ زه‌وینی ته‌خت؛ ده‌شتایی. (میدان؛ په‌نایی زمین)
پا نان به‌جهر‌گدا: (ب) زات‌کردن؛ نه‌ترسان؛ ویران؛ خو‌خستنه مه‌ترسی و خه‌ته‌ر.
(پاروی جگر‌گذاشتن)

پا نانه‌جیپا: (۱) که‌سیک‌کردن به نموونه بو ژیان و حه‌ول دان بو ئه‌وه‌ی وه‌ک ئه‌و ژیان به‌رنه‌سه‌ر و جیگای ئه‌و پ‌بکه‌نه‌وه. (پا جای پای کسی‌گذاشتن) (۲) لاسایی کردنه‌وه؛ ده‌مه‌لاسی‌کردن و وه‌ک که‌سیک خو‌نیشانندن. (تقلید در آوردن)

پا نانه‌ناو: چوونه‌ناو؛ چوونه‌تیوی؛ پام‌ناوه‌ته‌هه‌فتا‌سال. (پا‌گذاشتن)

پاناوک: [ناو] ئه‌و جیگا که چوم پان و ته‌نک ده‌بیته‌وه؛ ته‌نکاو؛ زیاتر بو بواری چوم ده‌وتری. (گدار)

پان‌بوونه‌وه: [چاوه‌ته، ت] (۱) خو پان‌کردنه‌وه و خه‌وتن له عه‌رزدا. (۲) خو شلکردنی میوینه بو جووت‌بوون و خو پال‌خستن. (په‌ن شدن)
پانتومیم: [ناو] لالبازی؛ نیشان‌دان و گپرانه‌وه‌ی مه‌به‌ستی به جوولانه‌وی هه‌موو ئازای له‌ش جگه له زبان جار و بار موسیقایی له‌گه‌لدایه. (پانتومیم)

پانچارپی: [ناو] پانچارچن؛ گیاجن؛ گیای خورده‌مه‌نی هه‌لکه‌ن. (سبزی جمع کن)

پانچ: اند؛ فد؛ [ناو] ئامرازی که ئاگاداری ده‌دا به که‌ره‌سته‌گه‌لی کاره‌بایی و کامپیوتیپی، به کون‌کون‌کردنی شریتی کاغه‌زگه‌لیک. (پانچ)

پاندا: فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] گیانله‌به‌ریکی ورچ ئاسای چکوله‌یه زیاتر به ره‌نگی به‌له‌کی سپی و ره‌ش، ده‌وری چاویشی ره‌شه. (پاندا)
پانک: [ناو] مه‌لاشوو؛ مه‌لاشک. (سقف دهان)
پانک: اند؛ فد؛ [ناو] تاقدی له لاوه‌کانی روژ ئاوازی که دژ به بیر و باوه‌ری کو‌مه‌لگایانن.
(پانک)

+ پانکه: [ناو] جووجه؛ غه‌ریب سنجان؛ ته‌خته‌پیتی. کپه‌نکه. (ساس)

پانکی: [ناو] شوپگرانی پانک؛ که‌سانی‌که وه‌ک پانک لیباس له به‌ر ده‌که‌ن و سه‌ر و قژیان به شیوه‌ی ئه‌وان ده‌رازی‌ننه‌وه. (پانکی)
پانگ: [ناو] قولانج؛ درپژیایی به ئاندازه‌ی کردنه‌وه‌ی قامکی گه‌وره و شاده. له بست که‌متر. (باژ)

پانگوله‌ن: [ناو] مروچه‌خور و میلووره‌خور، گیانله‌به‌ریکه به‌قه‌د ریویک‌ده‌بی و لووتی وه‌ک (بابلیسوک) خورتوومی فیل وایه.

(پانگولن)

پانگه: [ناو] پشټير؛ هَوَل؛ ته‌ويله؛ گه‌ور؛ پشټير؛ هه‌مار؛ عه‌نباری گه‌نم و خه‌له.
(طوله؛ انبار)

پان‌وپور: [ئاوه‌لناو] (۱) مه‌کانی پان و به‌رین.
(مکان وسیع) (۲) مروقی ته‌زه‌ی ناوشان پان؛ تیک سمپراوی قه‌وی و قوولی ناوشان پان.
(گردن گلفت؛ شانه‌پهن)

پانوراما: اند؛ فد؛ [ناو] وشه‌ی اینگلیزی و اتا؛ دیمه‌ن؛ جیهان‌نوما؛ به‌سینه‌ماییک ده‌لین که وه‌ک (سینه‌پراما) به‌چهند پروژیکتور فیلم ده‌خاته سهر پهرده‌ی سینه‌ما و وینه‌کان پان و به‌رینن. (پانوراما)

پانوله: [ئاوه‌لناو] قول‌وپان؛ تیک‌سمپراوی کوله‌بنه؛ قوله‌بنه‌ی قه‌له‌و. (چاق و قد کوتاه)
پانوما: [ئاوه‌لناو] گوره‌وی ناسک که پا ده‌نوینی وه‌ک کایزه، له‌تورپیکی ناسک چی-بوو. (پانما)

پانه‌سته: [ناو] پیست؛ پوس. (پوست)
پا نیان‌به‌گیانا: (ب) زات‌کردن؛ جورئه‌ت-کردن؛ خوخته‌ته‌ته‌ر. (از جان گذشتن)

پا نیانه‌پیش: (ب) ئاماده‌بوون؛ حازر بوون؛ پیشقه‌دم بوون و داخوازی بو‌کردنی کاری.
(داوطلب)

پا نیانه‌جیبا: به‌رچه‌ی که‌سیکا روپشتن هه‌ول دان بو‌گرتنه‌وه‌ی جیگای که‌سیک له‌جه‌ماوهردا؛ (ب) لاسایی کردنه‌وه و که‌سیک به‌نمونه و ئورناگ‌کردن. (پا جای پای کسی گذاشتن)

پانیه‌فه‌رشی: [ناو] که‌وشی سه‌رپایی ناومال؛

ده‌مپایی ناومال. (دمپایی مخصوص منزل)

پانیه‌کیش: [ناو] پاژنه‌کیش؛ پاژنه‌هه‌لکیش؛ کوته‌کانزاییکی بچووکه له‌که‌وچک ده‌کا بو‌هه‌لکیشانی پشت پاژنه‌ی که‌وش.
(پاشنه‌کش)

پاواندار: (۱) ئیشکچی و چاودیری قورغ و پاوان. (نگهبان محوطه حفاظت‌شده) (۲) هه-رجیگاییک که ئیشکچی بو‌دانرابی. (دارای نگهبان)

پا و پا: تابه‌تا که‌وش کردنه‌پا. (لنگه‌به‌لنگه)
پا و پاکردن: [چاوه‌گه‌ت] خو‌خافلاندن؛ شک و گومان و دوودلی‌کردن؛ ماتل‌کردنی‌کار.
(تردید و دو‌دلی)

پاپووز: [ناو،ت] پی و به‌له‌ک؛ (پاپووز ده‌لیی زیړه‌پیوه‌نه‌ی تیکراوه) فولکلور. (ساق‌پا)
پاودان: [ناو،ت] بارو دوخ؛ دوخ؛ حاله‌ت.
(موقعیت)

پاوقه‌ده‌م‌ره‌ش: [ئاوه‌لناو] بی‌و‌دم؛ به‌دقه‌ده‌م؛ بی‌یومن؛ شووم؛ پاش‌گوپزتنه‌وه‌ی بووک ئه‌گه‌ر روو داوییکی خراب له‌مالی زاوا بقه‌ومی ده‌لین بووک پاوقه‌ده‌می ره‌شه. (بد قدم)

پاوند: اند؛ فد؛ [ناو] (۱) یه‌که‌ی کیشانه‌ی ئه‌میریکی و ئورویی به‌رانبه‌ربه‌۴۵۴ گرام. (۲) یه‌که‌ی پاره‌ی باوی ئینگلیز. (پاوند)

پاوه‌پا: لنگه‌که‌وشی پای راست له‌پای چپ کردن و لنگه‌که‌وشی پای چپ له‌پای راست کردن. (لنگه‌به‌لنگه)

پاوه‌را: پا به‌رپی؛ به‌ریگه‌وه؛ که‌سیک که‌خه‌ریکه‌بکه‌ویته‌رپی بو‌سه‌فه‌ر. (پا‌براه)

پا وهرمانگ: < پا به مانگ؛

پاوه ره: [ناو] پا وه ری؛ پی وه ره؛ ده پی؛ ئاوه
لکراس؛ پاتول؛ شهروال؛ شوال. (زیر شلوار)
پاوه جای: پاورجیی؛ بهره وامی؛ پراوه ستا
وی. (پابرجائی)

پاوه جی: [ئاوه لئاو] پراوه ستاو؛ پابه جی؛ پتهو؛
قاییم؛ بهره وام؛ پایه دار؛ پاوه جی. (پابرجا)
پاوه یو: [ناو] پیخه سوو؛ پاوه وی؛ پاخه
سوو. (ینگه)

پاویز: (۱) [ئاوه لئاو] نه ترس؛ به جورئته.
(ترس) (۲) [ناو] دوزینه وه و په یداکردن و
ناساندن بو هه وه لاین جار. (کشف کردن) (۳)
پالپشت؛ لایه نگر. (تکیه گاه)

پا هه لکه وتن: [چاوگه، ت] (۱) سه ره نگردان؛
شتی وه بهر پا که وتن؛ سه رسم دانی ته سب؛
سه ره نگری. (سکندری) (۲) (ب) هه له کردن.
(اشتباه کردن)

پای ئیمان: تو ئیمان؛ هه روها؛ پای شه را
فته ت، پای پیاوه تیت، پای مهردانه گیت، پای
دوستیمان. (به حساب ایمان)

پایتوون: [ناو] فایتوون؛ دروشکه؛ گالیسکه.
(درشکه)

پایزه: (۱) ناوی به یتیکی کوردیه. (نام آواز
کردی) (۲) هه رمیوه ییک که دره نگ بگا.
(میوه پاییزی) (۳) [ئاوه لئاو] پیوندیدار به پاییزه -
وه. (منصوب به پاییز)

پایزه برا: [ناو] سه بهارته به دستکه وتی
حاسلات له کاتی پاییزدا سه رلیدان و په یدا
بوون؛ (ب) دوستی نانی؛ به که سیکیش ده لاین
که دره نگ دره نگ ده بیندری. (دوستی به

خاطر نفع مادی؛ کنایه از دیر ملاقات کردن)

پای زیادی داکیشان: [چاوگه، ت] (ب)
زیاده ره وی؛ رووداری زیاده له حه د. (۲)
ویستی زیاده له نه ندازه. (۳) ده ست دانه کاریک
که له وزه دا نه ییت. (پا از گلیم دراز کردن)

پای سیداره: [ناو] (۱) له به ریه تی سیداره دا
راگیراو بو له سیداره دان. (۲) به ندییک که
زور بو ی هه یه له سیداره بدری. (۳)
به ندییک که مه حکوم بووه به مهرگ و له
زیندانا ماتلی به ریوه بردنی حوکه م. (پای
اعدام).

پای که سیک نووسین: [چاوگه، ت] (ب)
خه تابار کردن و تاوان خستنه سه رکه سیک؛
گوناحه که ی پای من نییه پای خوته؛ خودا به
پای منی نه نووسی. (پای کسی نوشتن)

پای من نییه: (۱) لاقی من نییه. (۲) پای من -
نییه (ب) پیوندی به مننه وه نییه؛ به حیسابی
من نییه. (پای من نیست)

پای ویژدانت: (ب) تو و ویژدانت؛ بیعی -
ویژدانت؛ تو بیت و ویژدانت؛ بیخی ویژدانت؛
بو سویند دانه. (ترا وجدانت)

پایه: [ناو] (۱) ستوون؛ ویستوون؛ راگر؛
کوله که؛ (پایه) (۲) بنچینه؛ بنه ره ت؛ هییم؛
بنه ما. (پایه) (۳) پاچکه؛ پایه ی -
کورسی؛ پاچکه ی کورسی. (پایه) (۴) ده ره جه؛
پله و پایه. (پایه) (۵) پییه، ده ست نییه. (پا
است) (۶) ته ندامه؛ ته ویش پایه؛ پاییکی
یاریه. (پاست)

پایه بلیند: [ئاوه لئاو] (۱) پایه بلن؛ پایه به رز. (۲)
هه ر شتیگ خاوه ندی پاچکه ی دریز بیت. (۳)

مهزن؛ ریزدار؛ خاوهن پله و پایه. (پایه بلند؛ بلندپایه)

پایه به رزی: [ناو] (ب) شان وشکوډاری؛ گهوره یی و مه زنی؛ پایه وه ری. (پایه بلندی)

پایه دار: [ئاوه لئاو] (۱) بنه رتدار؛ هر شتی که پاچکه ی بی؛ خاوهنی پله و پایه و دهره جه و مه قام. (پایه دار؛ مقام دار) (۲) راوه ستاو؛ بی داوی؛ دهوامدار؛ بهرقرار؛ جیگر توو؛ بهردهوام؛ بی دوا یی. (پایدار)

پایه ریژی: [ناو] (۱) بناغه دانان؛ بنه رت دانان. (پایه ریزی) (۲) دارپشتی پایه ی- دیوار (خنده ک دارپشتن). (پایه ریزی)

پای یاری: [ناو] هه ریه ک له نهدامانی یاری؛ پای کایه؛ هاوکایه. (پای یازی)

پاییزی: [ئاوه لئاو] سه ربه پاییز؛ پیوه نیدیدار به پاییزه وه؛ سه رمای پاییزی، بارانی پاییزی. (پاییزی)

پت: [ناو] (۱) تیل؛ تلی؛ قامک، نه نگوس؛ کلک؛ نه نگوست. (انگشت) (۲) [ئاوه لئاو] ژیکه له؛ خشپله و جوان؛ نازدار. (قشنگ کوچولو) (۳) سووری توخ؛ پل؛ شوتیه که وه ک پتی خوین وایه واتا زور سووره. (قرمز تیره) + **پتتوک:** [ئاوه لئاو] خال خال؛ نوخته نوخته؛ پتتوک. (نقطه نقطه)

پتدان: چل دان. (نبض زدن)

پتروو کاو: [ئاوه لئاو] پتروو کاو؛ دارزاو له بهر کونی؛ پوواو؛ پرتوو کیاگ. (پوده)

پتری: (۱) زوری؛ پرانی؛ زورتی؛ فیشته ری. (بیشتر) (۲) بتری؛ خراب هینان له یاری و قوماردا. (بطر آوردن) **پتک:** [ناو] (۱) پت؛

قامک؛ تیل؛ تل؛ کلک. (انگشت) (۲) شه مچه؛ شقارته؛ گوگرد. (کبریت)

پتکو: [ئاوه لئاو] خشپیلانه؛ جوان؛ ناتله ننگ- زراوی ژیکه له. (کمر باریک و قشنگ)

پتکه: [ناو] پرتکه؛ پتروکه. (تکه)

پت و پیازگ: [ناوت] بوخچه؛ پیاسکه؛ پریسکه. (بقچه)

پتور کاو: [ئاوه لئاو] پتروو کاو؛ پوواو؛ دارزاو؛ زور کون و دافه تراو. (پوده)

پتون: [ئاوه لئاو] ته واو؛ یه ک جی؛ «گوفاری مه باد ژ ۱۱۲» (بکلی)

پته: [ناو] (۱) پلله؛ چه قه نه. (بشکن) (۲) پته لیدان؛ چه قه نه لیدان. (بشکن

زدن) (۳) پتوک؛ پهله پیتکه. (تلنگر)

پتیار: [ئاوه لئاو] پامال؛

تفهرو توونا؛ کاول. (پایمال)

پچ: چک؛ توژ؛ که موکه. (کمی. اندکی)

پچیچ: (۱) هه ویره کهم پچیچه واتا هه ویره کهم ترشاوه و زور هه لاتووه. (ور آمدن زیاد خمیر) (۲) سرته سرت. پچ پچ. (پچ پچ)

پچرانه وه: (۱) دووباره پچران. (باز یاره شدن) (۲) پچران؛ ته زیجه که مت پچرانه وه واتا پچراندت. (قطع شدن)

پچراوه: (۱) [رابوردووی دووری پچران] له- میژه پچراوه ته وه (قبلا یاره شده) (۲) پچریاو؛ کون بووگه و پچراوه: (پچراو، پچریاگ) (۳) دیسان پچرایه وه. (پاره شده است؛ پاره شد؛ پاره شده)

+ **پچرپچر:** (ب) لهت کردن ورفاندن هه رکس بو خوی؛ کهس له کهس؛ برپین

برفین. هه رکهس فریا کهوت بهشی خوئی
 پچری. (معادل بخور بخور)
+ پچرینه وه: [چاوهگه،ت] (۱) پچرانه وه.
 (پاره شدن) (۲) (ب) کیسانه وهی مال و پاره
 له کهسیک؛ وهک: پرفاندن یان دهس کهوتنی
 شتی. (کنایی، سرکیسه کردن)
پچوژ: (۱) خاترخازی؛ به دو عایی؛ خودا
 حافیزی. (خداحافظی) (۲) ژنی پهست و
 بی ئا پروو. (زن بی شرم)
پچوو کاهی: [ناو، به ره می چاوهگه] چکوله یی؛
 چووک؛ مندالی؛ بچووک. (کوچکی)
+ پچوو ککر دنه وه: [چاوهگه،ت] (ب) سووک و
 چرووک کردن له لای خه لک به پروو شکینی یا
 بایه خ پینه دان و پوئته پینه دان؛ پی په-
 ستردن (چکوله کردنه وه) (کوچک کردن)
پچه ران: پچکران؛ پچران. پسان. پرچیان.
 (پاره شدن)
پچه راندن: [چاوهگه،ت] [پساندن؛ چراندن؛
 پچراندن؛ پچکراندن]. (پاره کردن)
پچه رپچه ر: (۱) پچر پچر؛ تیکه تیکه؛ کوت
 کوت. (پاره پاره) (۲) برفین برفین. (ب)
 کهس له کهس؛ هه رکهس بو خو پرفاندن.
 (معادل بخور بخور)
پچی: (۱) بروا؛ بچه. (برود) (۲) کهمی؛
 چکی؛ توژی. (کمی)
+ پچین: (۱) [داهاتی] (چوون) بو کو؛ بپروین.
 (برویم) (۲) [چاوهگه،ت] [تی هه لدان؛ شهق لیدان.
 (تپا زدن)
پچین: [ناو، بک] [وهشین؛ کهسی که توو
 ده چینی؛ توو وهشین. (پاشنده)

پخین: (۱) [ناو] هه لگ لوفین و ختیلکه دانی
 مندالان. (غلغلک) (۲) بو ده نگدانی ئا ژال. (بخ
 بخ) (۳) هیما بو سه رپین. (بخ بخ) **پخ وهوړ:**
 [ده نگه ناو] پر خه ی زور به هیز؛ پر خو هوړ.
 (خرناسه بلند و زیاد)
پخه بخ: [ناو،ت] پر خه پر خ. (خرناسه زیاد)
پخین: [چاوهگه] پر خاندن. (خرناسه کشیدن)
پدی: [ناو] [پدوو. پدوو. پووک. گوشتی بن ددان.
 (لغه)
+ پر: [ئاوه لئاو] دژی ته نک؛ تووی زور
 به زه ویدا کردن؛ چر؛ چناره کان زور پرن؛ زور
 له پال یه کدان. (تنگ هم)
پرئیش: زور به ئازار. (دردناک)
پراکریت: [ناو] هه موو زمانه کوئه کانی هیند
 جگه له سانسکریت. (پراکریت)
پرانی: گشتی؛ زوری؛ به پرانی؛ به گشتی؛
 به ته واوی. (تمامی)
پراو: [ئاوه لئاو] (۱) پرئاو؛ چومی که ئاوی زور
 بی. (پر آب) (۲) ئاودار. (آبدار)
پر بوون: [چاوهگه،ت] (۱) لپا ولیپ بوون؛ ته ژری
 بوون. (۲) بلاو بوونه وهی قسه له شاردا.
 داکه وتنی قسه پر په شار. (پر شدن)
+ پر بوونه وه: [چاوهگه،ت] وهک: توز و خول
 چوونه چاو؛ چال پر بوونه وه. (چیزی در چشم-
 افتادن) پر شدن
+ پر به پر: [ئاوه لئاو + بهند] به اندازه بوون؛
 به قه د؛ نه زیاد نه کم؛ نهو پیچه پر به پری
 موره که یه: (تواو به نه اندازه یه تی): ته واو فیتی
 خویه تی؛ (کیب: فیت؛ به اندازه بودن)
پر به پیست: به نه اندازه؛ ته واو پر به پر. (به اندازه)

+ پریا کردن: [چاوه‌گه،ت] قه‌پ گرتنی سه‌گ؛ نچیرگرتنی سلۆت. (گاز گرفتن سگ)

پریچ: [ئاوه‌لناو] جاده‌که پریچ و پلووچه؛ پریچ و قه‌مچ. (ب) مروقی فیلبازی ناراست. (پریچ؛ کنایه‌از آدم حيله‌باز)

پرتاندن: [چاوه‌گه،ت] له ژیر لیوه‌وه بولاندن. (غرولند)

پرتاندن: [چاوه‌گه،ت] په‌رتاندن؛ په‌رتاوتن؛ قرتاندن؛ دراندن. (قطع کردن؛ پاره کردن)

پرته: [ناو] (۱) پرته و بوله. (۲) پرتک؛ کوتی چکوله؛ پرتک. (غرولند؛ تکه)

پرتهم: ته‌می زور؛ مژی چر. (مه‌غلیظ)

پرتچه کول: [ناو] گوپژه کیوی؛ گوپژه که‌ژی؛ بلچه کیفی. (دژی شه‌که‌رمز و به‌ردی

گورچيله) یه. (زالزالک کوهی)

پرخور: [ئاوه‌لناو] (ف.مشه) خور؛ زورخور. (پرخور)

پرخوری: [ناو،ت] (۱) زورخوری (۲) نه‌خوشینی نازل که‌زاوریان ده‌ماسی؛ ئاورده‌ل؛ کوله‌ش؛ زاله‌ماسه؛ ئاو دور دل؛ ماخته؛ (مرض کیسه‌صفرای حیوانات)

+ پرخه: هیمايه بو‌خه و لیکه‌وتن و خه‌وی خوش؛ (گیانه له پرخه‌ی خه‌وی خام‌دا، پی- بنی‌به‌سه‌ر هه‌ردوو چاوم‌دا) له پرخه‌ی خه‌ودایه؛ له‌خه‌ونیک‌ی گران‌دایه. (کنایه‌از خواب رفتن)

پرخه‌ته‌ر: [ئاوه‌لناو] پرمه‌ترسی؛ بغه. (پر خطر)

+ پردان: (۱) پرییدا کردن؛ له پرگرتن. (گرفتن)

(۲) [ئاوه‌لناو] گه‌نمه که پردانه؛ دانی‌زوره.

(پردانه)

پردل: [ئاوه‌لناو] ئازا؛ میرخاس؛ جوامیر؛ به‌زات؛ نه‌ترس؛ به‌جورته‌ت. (پردل)

پردوکه: [ناو] (۱) پرده‌له؛ پردی چکوله. (پل کوچک) (۲) دوو ته‌خته داره له که‌ره‌سته‌ی

جه‌نجه‌ردا. (دو قطعه‌چوب خرمنکوب)

پردوو: [ناو] په‌ردوو؛ کورته‌داره‌کانی به‌ینی ده‌سته‌ک و هه‌ل‌اش له سه‌ربانی خانوودا. (پردوو)

پردووخیگ: [ئاوه‌لناو] هه‌ل‌پرووزاو؛ هه‌ل‌پرووزیاگ؛ (پشم و موی سوخته)

پردووخیان: [چاوه‌گه] هه‌ل‌پرووزان. (سوختن- پشم و مو)

پرده‌باز: [ناو] پردی پیدارپویشتن؛ به‌رده‌باز؛

چهند به‌رد که له‌ناو ته‌نکاوی ئاودا به‌ریز داده‌نری بو‌پا نانه‌سه‌ر و په‌رینه‌وه. (پل‌از روی سنگ پریدن و رفتن به‌طرف دیگر آب یارودخانه)

+ پرده‌له: < پردوکه. (پل کوچک)

پردی ئاسنی: [ناو،ت] پردی چی‌بوو له ئاسن؛ هه‌ر وه‌ها پردی خستی، پردی به‌ردین، پردی دارین. (پل آهنی)

پردی پیاده‌ره‌و: پردی تایبه‌ت به‌په‌رینه‌وه‌ی پیاده. (پل عابر پیاده)

پردی پشت‌سه‌ر شکاندن: (ب) هومیدی گه‌رانه‌وه برین. (ب) پیوه‌ندی له‌گه‌ل

ر‌ابووردوودا قرتاندن؛ ریگای گه‌رانه‌وه تیگدان. (پل را پشت سر خراب کردن)

پردی ته‌نافی: [ناو] پردی هه‌لواسراو؛ پردی- که به‌ته‌ناف یا به‌کابل (چهند رشته‌سیم)

بادراو) کیشرابی و ناوه که ی تهخته پوَش
 کرابی زیاتر بو سهرچومی بی یوار. (پل
 آویزان طنابی)
پردی قه تار: [ناوت] پردی تایبته به قه تار که
 هیلی ئاسنی به سهردا کیشراوه بو رابووردنی
 قه تار. (پل قطار) **پردی که وانی:** [ناو] پردی که
 هیلالی و کوور دروستکرابی. (پل قوسی)
پردی هه وایی: [ناو] (ب) هات و چوی فرو که
 له به یین دوو شویندا. (ب) پردی به رز له
 سهرجاده بو په رینه وه. (پل هوایی)
پر پروو: [ئاوه لئاو] پروودار؛ پرووه لئالراو؛
 بی شه رم؛ ریلاس. (پررو)
پر پرووی: [ناو، به ره می چا و گه] پرووداری؛
 بی شه رمی؛ ساوازی؛ سه وازه کریاوه یی؛ بی-
 چه یایی؛ پروو هه لئالراوی. (پررویی)
پررهنگ: [ئاوه لئاو] رهنگی توخ؛
 رهنگی خهس و خول وه ک: چای پررهنگ؛ (ب)
 رهنگی دژی ئاچخ. (پررنگ)
پررزوله: [ناو] پررزوله؛ پرپوله. (زواله)
پرزه: نه ههس؛ تا قهت؛ فورسه ت؛ برست، هیز؛
 تین؛ ههست؛ پرزه ی بریم؛ له هیزی خستم.
 (توان؛ فرصت)
پرزه برین: [چا و گه، ت] ده سه و سانکردن؛
 به یده سکردن؛ هیچ بو نه هیشتنه وه؛ مال-
 ویرانکردن؛ برست لیپرین؛ له توانا خستن.
 (توان بریدن)
پرزه کورت: [ئاوه لئاو] بیهن ته نگ؛ بی تا قهت و
 توانا. (ناشکییا)
پرژ: [ناو] په ر؛ لقی ورد و باریکی دار؛ پرژوبال
 واتا په روبال. (پر؛ ساقه نازک بالایی درخت)

پرژوبلاو: [ئاوه لئاو] پرشوبلاو؛ په خش و
 بلاو. (پخش ویلا)
پرژه: [ناو] (ب) پرشه؛ پرشه؛ ورده ی هه ر شت
 که بی پرشی و بلاو بیته وه. (ب) پرشکه؛ وه ک
 پرشکه ی ئاو؛ پرشکه ی خومپاره؛ پرشکه ی
 ئاور. (پشنگ؛ ترکش)
پرسان پرسان: [بهند] به پرس کردن له م و
 لهو. (پرسان پرسان)
پرس پیکراو: پرس لیکراوه؛ پرس و را لی-
 خوازراو؛ (ب) ئیجازه لی وه رگیراو. (پرسش از
 او شده)
پرس پیکردن: [چا و گه، ت] بیرو را لیخواستن.
 (ب) ئیجازه خواستن؛ بی پرسى باو کم شوو
 ناکه م. (عقیده و اجازه خواستن از کسی)
پرسکار: [ناو؛ بک] پرسکار؛ پرسکار (پرسنده)
پرس کردن: [چا و گه، ت] پرسکرن؛ پرسین.
 (پرسیدن) < پرسکار
پرسکار: [ناو، بک] پرسکار؛ پرسکار؛ پرس-
 ده کا و ده پرسى. (پرسنده)
پرسوجو: [ناوت] پرسین و گه پان له
 مه به ست؛ پرسین و جو یا بوون. (پرس و جو)
پرس ورا: [ناوت] پرسکردن و را و بوچوونی
 پرسلیکراو زانین؛ پرس و مه سلله حهت؛ تأقیده
 و را له باره ی کاریکه وه پرسین؛ پرسین و
 ری چاره ویستن له که سی. (مشورت؛ عقیده
 و رای خواستن)
پرسه خه سوو: [ناو] (ب) ئه حوالپرسی نه
 به راستی؛ لیپرسینی سهرزازه کی. (احوال
 پرسى سرسرى)
پرسه دار: [ئاوه لئاو] عازیه تبار؛ مردوو لی مردوو؛

عزادار؛ سه‌ره‌خوښی‌دار. (عزادار)

پرسه‌ک: نیشانه‌ی پرس له‌پاش رسته‌داداده-
نریت‌وه‌ک(؟) (علامت سوال)

پرسه‌که‌ر: [ناو، بک] که‌سانی که ده‌چن بو
سه‌ره‌خوښی. (کسانیکه‌به‌عزاداری‌میروند)

پرسی: (۱) [پاشگر] په‌وتی پرسین؛
ئه‌حوالپرسی، جواوپرسی. (۲) پرسیکرد؛
[رابور‌دووی پرسین]. (پرسید)

+ پرسیار: [ناو، بک] پرسکار؛ پرسکه‌ر. (سوال
کننده). (به‌لام به‌هله‌به پرس ده‌وتری
پرسیار، پرسیار وانا که‌سیک که پرس ده‌کات
وه‌ک جووتیار، کرپار .

پرسیار پیچ: کاری که‌سیک که به پرس کردنی
جوړاو‌جوړ به تاییه‌ت له کاتی بازجویی
پوښدا سه‌رله گومانلیک‌راو ده‌شویښی؛ به
پرس لیک‌کردنی زور، تنگ پی‌هه‌لچنین و زور
بو هینان؛ حاله‌تی که‌سیک که که‌وتوه‌ته بهر
ته‌وژمی پرس لیک‌کردنی پرسکه‌ر. (سوال پیچ)
پرسیار وکی: به پرس؛ زور پرسکه‌ر؛ که‌سی که
زور پرس ده‌کا. (خیلی سوال کننده)

پرسیاری: [ناو، به‌ره‌می چاوه‌پسته‌ی
پرسینه‌وه له‌لایه‌ن پرسیاره‌وه؛ وه‌ره‌قه‌ی
پرسیاری؛ وه‌ره‌قه‌ی ته‌زموون وه‌گرتن
به پرس کردن. (پرسی)

پرشان: [چاوه‌گه] پرژان. (پاشیدن)

پرشاندن: [چاوه‌گه، ت] پرژاندن.
(پاشیدن)

پرشکه: < پرژه؛ پرشه؛ پرشه.

پرشه‌پرش: [ناو، ت] پرشه‌ی له سه‌ریه‌ک.
(پاشیدن پشت سرهم)

پرشه لیکه‌وتن: [چاوه‌گه، ت] (۱) تراو به که
سیکا پرژان؛ که‌وتنه بهر پرسکه. (با آب تر
شدن) (۲) (ب) تاوان و خراپه‌ی که‌سی
داوینگیر بوون؛ به‌دناو بوون به هوښی
که‌سیکی دیکه‌وه. (بدنام شدن)

پرشه‌نگ: (۱) زور شوخ و شه‌نگ. (خیلی
قشنگ) (۲) چریسکه؛ پزیسک؛ پرشنگ؛
پزوسک؛ پزووسکه. پرشه. (شراره) (۳)
پرشنگ؛ تیروژ؛ تیشکی روژ. (تابش آفتاب)
پرشینه‌ر: [ناو، بک] پرژینه‌ر. (پاشنده)

پرق: تریقه؛ قاقا؛ پرکه‌ی پیکه‌نین؛ تریقه‌ی
پیکه‌نین. (قهقهه)

پرقوروت: [ئاوه‌لناو] به‌هیز؛ به‌قووه‌ت؛
زوردار. (پر قدرت)

پرقین: (۱) له تریقه و قاقای پیکه‌نین دان.
(قاه‌قاه‌خندیدن) (۲) قرقینه. (آروغ)

پرک: (۱) پردی چکوله؛ پردوکه؛ پرده‌له. (پل
کوچک) (۲) خلته؛ تلته. (درد)

پرکاندن: [چاوه‌گه، ت] تروکاندنې چاو. (پلک
زدن)

+ پرکردن: [۱] [چاوه‌گه، ت] لیبوا لیب کردن؛
ته‌ژی کردن. (۲) پرکردنی ددانی هه‌لو. (۳)
قاوداخستن؛ قوو داخستن له ناو شارد،
شاره‌که‌ی پرکردوه له باسی من و تو. (۴) به
قسه هه‌ل‌فریواندن و قسه بو‌کردن و هاندان
بو‌کاری؛ پرپان کردوه‌ته‌وه. (۵) نه‌واریکی
پر کرده‌وه: شریتیکی پر کرده‌ته‌وه. (پر کردن)

پرکردنه‌وه: [چاوه‌گه، ت] (۱) داگرتنه‌وه‌ی
تفه‌نگی ره‌شوکی. (پر کردن) (۲)
پرکردنه‌وه‌ی چال و چول. (پر کردن) (۳)

دو باره پرکردنی ده فر و هه شتی خالی. (دوباره پر کردن) (۴) لاپه ره ییکی پر کرده- ته وه. (پر کردن) (۵) هه لفریواندن و دنه دان و هاندان به قسه و ناموزگاری بارودوخ ره خسا- ندن بو ته نجامی کاری. (تیر کردن) (۶) ددان پر کرده وه؛ (۷) شارژ کردن باتری؛ (دندان- پر کردن. شارژ کردن باطری) (۸) وه لام نووسینه وهی پرسنامه. (پر کردن پرسنامه) **پرکه:** [دنگه ناو] تریقه؛ پریقه؛ قاقا. (قهقهه) **پرکه رده ی:** [چاوه گه، ت] په پرکه رده ی؛ ته پنا ی؛ پر کردن. (پر کردن) **پرکیش:** [ئاوه لئاو] زاندار؛ نازا؛ پرپوو. (پررو) **+ پرکیشی:** [به ره ه می چاوه گه] زان کردن؛ له روو هه لاتن؛ جورته ت کردن؛ جه ساره ت کردن؛ پرکیشیم نه کرد بیمه خزمه ت: جه ساره تم نه- کرد بیمه خزمه ت. (جسارت) **پرمان:** [چاوه گه، ت] پرماندن. (صدای بینی اسب) **پرماندن:** [چاوه گه، ت] دنگی لووتی چاره وهی و یه کسمی تر. (صدای بینی اسب و استر) **پرمایه:** فد: [ئاوه لئاو] (۱) مایه دار؛ خه سوخول؛ چاییه که مایه داره واتا زور پر ره نگه؛ (مایه دار) (۲) (ب) به که سیکی زانا و ناگا ده لین؛ میشک پر؛ باسهواد و زانا. (پرمایه) (۳) (ب) دارا و پوولدار. (پولدار) **پرموهور:** [ناو، ت] (۱) پرمه پر می زوری لووتی ته سپ. (صدای بینی اسب). (۲) له پر مه ی گریان دان و به ته وژم گریان. (زیر گریه زدن) < پر مه پر م **+ پر مه:** [دنگه ناو] (۱) دنگی به ته وژمی

گریان. (صدای گریه و شیون) (۲) دنگی لووتی چاره وهی و هیستر. (صدای بینی اسب و استر) (۳) تریقه؛ پریقه. (قهقهه) **پر مه پر م:** [دنگه ناو] پر موهور؛ دنگی په یتا په یتای پرماندن. (صدای بیای بینی اسب) **پر مه ی گریان:** [ناو] به ته وژم و نه هیم گریان. (زیر گریه زدن) **پر مین:** [چاوه گه دنگه ناو] (۱) پرمان؛ پرماندن؛ دنگی لووتی ته سپ. (صدای بینی اسب) (۲) دنگی گریانی به رز و له ناکاو. (زیر گریه زدن) **پرنا:** [ناو] قاش؛ به قاش برراو. (قاچ) **پر نو:** [ناو] به لگه؛ ده لیل؛ سه نه د. (برهان) **پر نه:** [ئاوه لئاو] پر پیا که ر؛ گور جو گو ل و ئازا. (چابک) **پر نو:** فد: [ناو] پمنرو؛ (پیکه وه چه- سپاندنی قوماشی بر او ی جلوبه رگ به سنجاخ یا کوک (ته قه لی درشت) بوئه ندازه گرتنی لیاس له خه یاتیدا. (پرو) **+ پروانندن:** [چاوه گه، ت] (ب) ورد کردن؛ بو ت هه لسم ده ت پروینم. (خرد کردن) **پر پواتال:** [ناو، ت] (۱) که ره سته و ته سپایی بی نرخ و بی بایه خ. (آت و اشغال) **+ پر پوووج:** [ناو، ت] به هیچ کردن؛ پاره که ی- له دوور ژودا پر پوووج کرد و ته و او ی کرد. (برباد دادن و از بین بردن دارایی) **پر پوووش:** [ناو، ت] پلووووش؛ چیلکه و چه ویل؛ هه ژگه ل؛ پوووشو پلاش. (ساقه های قطع شده باریک و خشکیده درخت و گیاه) **پر پویتال:** [ناو، ت] شتومه کی ژنان؛ خرته و

پرته؛ شپوشیتال؛ جل و به رگی شپ. (آت و
 آشغال؛ وسایل زنانه و لباس فرسوده)
پروتستان: فرد؛ اند: [ناو] مه زهه ب و
 شوپگرانی مه زهه بی پروتستان، لقی له دینی
 مه سیحیه ت. (پروتستان)
پروتیز: [ناو] (کوژی پزشکیه) کاری
 دانانه جیی ئەندامگه لی له ش وه ک دهستی
 ددانی دهستکرد. (پروتز)
پروژه: [ناو] پخه شان (نشر)
پروستات: [ناو] لوو یا گروقه ریکی که الله
 قه ندی ناسای چکوله یه له ژیر میزه لدانی
 مروقتا. (پروستات)
پروفیسور: فرد؛ اند: [ناو] لیزان؛ مروقی زانا
 و بلیمه ت؛ بالآتر له دهره جهی دوکتورا له
 بواری زانستییه وه. (پروفیسور)
پروقتانس: [ناو] زمانی تا قمی له خه لکی
 فه رانسه، نیسته جیی پروقتانس. (پرووانس)
پروقه: [ناو] ته مرین؛ مه شق؛ راهینان.
 (تمرین).
پروگرام: اند؛ فرد: [ناو] به رنامه؛ رینامه؛ پیروهو؛
 ریج؛ پیروهو بو جییه جی کردنی کاری. (برنامه)
 له زمانی کوردیدا جی که وتوو.
پروم: [ناو] لووتکه ی چیا؛ لووتکه. (قله)
پروناف: [ناو] جیناو؛ پیتی که هیمایه بو ناو.
 (ضمیر دستوری)
پرونیو: [ناو] جیناو؛ پروناو؛ پروناف؛ پیتی که
 هیمایه بو ناو؛ (ضمیر دستوری) پرووز کاندن؛
 [چاوگه ت] پرووسکاندن؛ پرووسقاندن؛
 بچراندن؛ بچراندن؛ قرتاندن؛ له ت کردن.
 (قطع کردن)

پرووزه: [ناو] ورده سووتای کاغز و موو.
 (خاکستر ریز کاغذ و مو)
پرووزه با بردن: (ب) بوون به قه قهس؛
 سووتان؛ ئاور تیه ربوون و بوون به سووتوو.
 (آتش گرفتن و خاکستر به هوار رفتن)
پرووزیاگ: [ئاوه لئاو] هه لپرووزاو. (مانند موی
 سوخته شده)
+ پرووسقان: [چاوگه] پرووسقان بچران؛
 قرتان؛ (گیاه که به ریشه وه دهر نه هات له دهستم
 دا هه لپرووسقا: قرتا؛ (قطع شدن)
 هه لپرووسقان؛ هه لپچران؛ شیر و دوکولیو
 پرووسقان: بریان. (حالت بریدن شیر)
+ پرووسقیان: [چاوگه] (۱) پرووسقان؛ بریانی
 شیر و دوکولیو؛ خراب بوونی شیر و دوکولیو؛
 (بریدن شیر) (۲) پچریان؛ قرتیان؛ قرتان؛
 بریان؛ له ت بوون؛ که رت بوون. (قطع شدن) (۳)
 رهنگی روخسار په رین. (رنگ باختن)
پرووش: [ناو] پورز؛ زوی پی سه رته خته وه ک
 ورده تولا ش؛ پرزول؛ کولک و مووی سه ر
 قوماش؛ که واکه م پرووشی هه لداوه. (پرز)
پرووکان: [چاوگه] (۱) پسانی گیانداران به
 هووی هیلاکی زوره وه. (مردن از خستگی)
 (۲) مردن به هووی گهرمای زوره وه. (هلاک-
 شدن از گرما)
پرووکاندن: [چاوگه ت] وه ک ترووکاندنی-
 چاو (پلکردن)
پرووکاندن: [چاوگه ت] کوشتن به ماندوو
 کردنی زور یان گهرمای زور؛ پساندن؛ (کشتن
 با خستگی و گرما)
پرووکه: [ناو] ترووکه؛ پرووشه؛ به فر بارین به

دهنکی ورد وئارام. (بارش برف آرام و ریز)

پروهش: [ئاوه لئاو] زور خوش؛ خوشبهز؛

خوشهوه؛ بههوت؛ ئهسپی پروهش؛ ئهسپی
تالیم دراوی به کار. (خوش. خوش قدم)

پرهمله: [ناو] جوریک ملوانکه هی تهنگ و پهر
بهمل و چهسپی مل. (نوعی گردنبند تنگ)

پرهنگ: [ناو] په رهنگ؛ وشه دان. (لغتنامه)
پری: تهژیته؛ حالته تی پرپوون. (پری)

پریانکردگه سهو: (۱) ئهوان ددانیان کولور بوو
پریانکردوه تهوه؛ ئهوان چاله خالیه که بیان

پرکردگه سهو. (پر کرده اند) (۲) هانیان داوه؛
فیریان کردوه؛ بهراست یا درو میشکیان

پرکردوه تهوه که کاری بکا؛ پریان
کردوه تهوه. کپرکردنهوه. (پرش کرده اند)

+ پریزه: (۱) په ریز؛ زهویک که
دوروابیتهوه (دوروابیتهوه) و دهغل و گیای تیدا

نه مایی؛ چاره گهنم و جو. (مزرعه درو شده) (۲)
ره بهت؛ هه شارگه. (کمین) (۳) به دزه چوون

بو نچیر. (پاورچین نزدیک شدن به شکار)

پریس: فرد؛ اند؛ فد؛ [ناو] (۱) مهنگه نه؛
ئامرازی گووشینه پال یه ک به گوشاری زور.

(پرس) (۲) جوریک هالتیر لیدان (به-
رز کردنهوه) بی هه لخته وه، له رابووردوودا؛

یا پریسی سهرسینگ. (پرس)

پریسکه: [ناو] نهردیوان. (نردبان)

پریقوهوڤ: [دهنگه ناوت، پریقوهوڤ؛ تریقوهوڤ؛
پریقوهوڤ؛ پریکه پریک؛ پریکوهوڤ؛ پیکه-

نین به دهنگی بهرز و حیلکه حیلک؛ له قاقای
پیکه نین دان. (قاهه خندیدن)

پریمووس: [ناو] په ره میز؛ جوریک چرای

ناشپه زیه. (پریموس)

پرینت: اند؛ فد؛ [ناو] چاپ؛ له چاپدراو.
(ب) کاری چاپکردن به ئامیری پرینتیر.

(پرینت)

پرینتیر: اند؛ فد؛ [ناو، بک] چاپگر؛ که رهسته هی
چاپ. (چاپگر؛ پرینتیر) له زمانی کوردیدا جی-

که و تووه.

پرینگان: [چاوگه] سله مین؛ ترسان؛
پاریزکردن و تزیک نه که وتن. (ترسیدن و

دوری کردن)

پرینگاندنهوه: [چاوگه، ت] داچله کاندن؛
ترساندن؛ سله ماندنهوه و ترساندن و

رادانه دوواوه. (ترسانیدن)

پرینگانهوه: [چاوگه، ت] سله مینهوه؛ کوکردن؛
مه ترسیکردن؛ هه لبه زینهوه له ترسان؛

داچله کان؛ سلکردن. (ب) خو له قهره نه دان؛
دووری لی کردن. (جاخوردن. ترسیدن و

نزدیک نشدن)

(پ.ز): کورتکراوه هی وشه هی (پیش له زاینی)
حه زه ته عیسا مه سیح. (قبل از میلاد. ق. م)

پز: (۱) مندال له تولداند؛ ئاوله مه؛
ئاوه لمه (جنین) (۲) بلیند؛ گهوره؛ بهرز. (بلند)

(۳) دومهل؛ برین (دمل؛ زخم) (۴) پس؛ کوڤ؛
پزام؛ پسمام؛ کوڤام. (پسر)

پزیزوک: جگه ره؛ سیغار؛ سگار (سیگار)

پزدوک: [ناو] گروفهر یا گوشتی زیادی یا
زیبکه هی گهوره به سهر پیستی له شهوه.

(گوشت زیادی روی پوست بدن)

پزرووک: [ناو] بارانی به خورهم؛ بارانی زور و
توند. (بشدت باران باریدن)

پزگور: [ناو] ریشالی جلکی دراو؛ بزگور.

(بزگور)

پزماری: [ناو] بزماره؛ میخه که (میخچه)

پزمام: پسمام؛ کوری مام (پسر عمو)

پزوو: [ناو] نه خوشینی کلاورپه ش؛ مشه؛

سیه پرده شه؛ میسه پزگ؛ سیه زینه؛ سی ده رده؛

هه نووه کوته؛ که تایهت به ئازاله، ناوه

عیلمیه که ی (پنوسوی) یه. (پنوسوی)

+ پزوو: [ناو] (۱) جیگای تیهه لکیشانی

دوخین (نیفه) (۲) به فره بلوو که یی که با

ده پیهینی و به رده که ده گری. (بژ. برف

باد آورده) (۳) جیگه ی به ن تیهه لکیشانی

جه مسه ری سه رین (نیفه) (۴) جووری

نه خوشینی مه ر که چلمن ده بیت و مووشه ی

دی و ناله وهری. (مرض گوسفند) (۵)

گیاییکه ده یکن به په تیکه وه ده یکنه ملی

مه ر بو شیفای نه خوشینی پزوو. (گردنبند

گوسفند برای بهبودی مرض)

پزیشکی قانونی: [ناو،ت] پزیشکی به رگه م

کراوی دادگا که چوئیه تی بریندار بوون یا

کوژرانی مروف به دادگا راهه گه یینیت.

(پزیشکی قانونی)

پزیشکی مالیات: [ناو،ت] پزیشکی تایهت بو

ئازله. (دام پزشکی)

پژا: [رابوردوی پژان] (۱) کول؛ پیشا؛ کولیا

(پخته شد) (۲) پرژا؛ بلاو بووه وه؛ پرشیا؛ پرشا

(پاشید)

پژاندن: [چاوگه،ت] پرژاندن (بو تراو)؛

پرژاندن (پاشیدن)

پژل: [ناو] (۱) هه ژگه ل؛ (خار و خاشاک) (۲)

پرژ و لکی باریکی سه ره وی دار. (شاخه نازک

درخت)

پژمان: [ئاوه لئاو] (۱) دلسارد؛ پشمان؛

په شیمان؛ پاشگه ز. (پشیمان) (۲) [ناو] ناوه بو

پیاو (اسم مردانه)

پژماندن: [چاوگه،ت] پشماندن؛ پنژین؛

بیهنژین. (عطسه کردن)

پژمل: [ناو] پشت گهر دن. (پس گردن)

پژمل پان: (۱) پشتمل پان (پس گردن

پهن) (۲) (ب) به تیزه وه به مروقی ته ژه و

خویری دوه تریت. (کنایه تن لش)

پژمین: [چاوگه] پشمین؛ بیهنژین؛ پژمای

(عطسه)

+ پژنچه: [ناو] (۱) ششانه ی

جولایی (شانه بافندگی) (۲) قاشاو؛ رنه ک

(قشو) پژونی: [ئاوه لئاو] واتایی؛

مه عنه وی؛ پیوه نیدار به بیر و هه سته وه؛ دژی

دونیایی و ماددی: دژی ئه نیوژهنی. (معنوی)

پژی: < پژل.

پژیاو: < پژیاگ؛ پرش و بلاو بوو. (پاشیده)

پژین: [چاوگه] (۱) پیشان؛ کولان و برژان به

گهرمای بی شو له. (پختن) (۲) پشان؛ پرژان؛

وه ک خوینی لووت به ربوون؛ (مانندخون

دماغ پاشیدن)

پژین: [ناو، بک] پرشین؛ پرشینهر؛ ده پرشین.

(پاشنده)

پسا: [رابوردوی چاوگه ی پسان] (۱) پچکر؛

قرتا؛ که رت بوو؛ پسیا؛ لهت بوو؛ پچرا؛ قرمسا؛

قورمسا؛ پرپروسقا. (پاره شد) (۲) ئه سپه که له

غاری زوردا پسا؛ بریا. (بریدن اسب بعلت-

خستگی)

پسات: [ناو] (۱) کبیسات؛ دهموده زگا. (سات) (۲) که لوپه لی که له که نار شه قام له سهر سفره یا تهخته، پانی ده که نه وه بو فروش؛ (۳) بیساتی سه ماوهر؛ که لوپه لی سه- ماوهر) (سات)

پسپسه که له: به زبزه کیفی؛ په زبزه کیویه؛ جوړی جالجالوو که ی تووکن و بی تازار (نوعی عنکبوت)

پسپیری: پیشبینی. (پیشبینی)

پستانک: فد: [ناو] (۱) مه مکه مژه؛ له فارسیه وه هاتووه و باوه. (پستانک) (۲) جهریکی کونه له که رهسته ی گازیدا که گازی- لیده رده چپته دهره وه. (پستانک) (۳) سه ریچیکی کونه له چراتو پریدا که نهوت لهو کونه وه ده پریزته ناو توپری چرا. (پستانک چراغ توری)

پسته ی زه مینی: بادام زه مینی (بادام زمینی)

پسته ی شامی: [ناو] بادام زه مینی. (بادام زمینی)

پسته ی کیوی: [ناو] بهری داره ون؛ وه نه تهق؛ قه ز که وان؛ قه زوان؛ قه سخه وان؛ قسقه وان؛ قه ز که وان. (پسته کوهی. چاتلانقوش)

پستی: [ناو] بسه؛ پسته؛ له سلیمانی به پسته ده لین فسدق یا فستق (پسته)

پسخال: [ناو] کوره خال؛ خالو زای- نیرینه (پسردایی)

پسدار: [ناو] پزدار؛ تولدار؛ ئوس؛ زگپر. (آبستن)

پسدان: [ناو] (۱) پزدان؛ پزدانک مندالندان.

(زه دان) (۲) زهرف؛ دهفر. (ظرف)

پسل: [ناو] گیای چه مه ماره (ترتیزک وحشی)
پسل: [ناو] گیادوخه وا؛ گیادوخوا؛ دژی کرمی ریخوله یه. (گندنا ی کوهی)

پسمار: [ناو] بزمار؛ میخ (میخ)

پسماری: [ناو] بزماره؛ میخ که (میخچه)

پسولمان: مسولمان (مسلمان)

پسوله: [ناو] بهرگه؛ به لگه ی ئیجازه دان؛ پاسپورت؛ به لگه ی هاتن و چون؛ بلیت؛ وهره- قه. (برگه بلیط)

پسه: (۱) وه ک؛ وا. (اینطور) ۲. پسته. (پسته)

پسه زانای: [چاوه گهت] پاسه زانای؛ وازانین؛ پی و ابون؛ به خه یال؛ وادانان؛ گومان کردن (گمان کردن)

پسه ژهنی: [ئاوه لئاو] ئاریله؛ ژنانیلی؛ ژنانی. (زن آسا)

پسه یوی: [ئاوه لئاو] وه ک خوئی؛ عه یینی شت. (شیه)

پش: [ناو] نه خو شینی گه لای دارمیو و باخ. (آفت برگ درخت مو و درختان)

پشاره ش: [ناو]ت] جهرگ؛ جگهر (جگرسياه)

پشاسپی: [ناو] سیبه لاک؛ سی. (جگرسفید)

پشافتن: [چاوه گه] پشاوتن؛ هه پشاوتن؛ هه- لگلو فین. (مچاله کردن)

پشبه ن: [ناو] (۱) پشته بند؛ دواپی؛ دووماهی.

(پشت بند) (۲) شه و ژهن؛ پشت وه سی دهرکه؛ پشته س؛ کولوم. (۳) دوا به بند؛ رسته ی دوا به-

ندی گورانی. (پشت بند)

پشپشوکه: [ناو] گیاکتک؛ گیابوندار؛ ئه شه دبو؛

ریخه داروو (علف گربه. سنبله طیب)

پشپشيان: پشليان؛ پچپچ بوون؛ هه لاتن؛ هه-
لاماسين. (ورآمدن خمير)
پشليان: [چاوگه،ت] هه لاتن و هه لاماسيني
هه وير. ترشان؛ گه ليک پچپچ بوون. (ورآمدن
خمير)

پشپو: [ناو] پشپو؛ جیگای ئاويزان کردنی
بهن تهون له فه رشچيک کردندا (چوبی که نخ
فرشبافی را با آن می آویزند)

+ پشت: [ناو] پاش؛ پشتی سی روژ؛ پاشی
سی روژ؛ هه ندی جار، واتا (سه، ر، بان) وه ک،
پشت دهست؛ سه ردهست؛ پشت زین؛ سه رزین.
(بعد، بالا)

پشت ئاواله: [ئاوه لئاو] [ناو،ت] هه ر شت که
پشتی به تال بیت و نه گیراییت وه ک کراسی
پشت ئاواله؛ پشت ماله که مان سه حرایه؛
پشت ئاواله یه. (پشت باز)

پشت ئیشه: [ناو،ت] ئازار و ژانی پشت و
که مه ر. (پشت درد)

پشتباقی: [ناو] هه تیوی که بابی مردبیت؛
هه تیوی باو کی. (پدر مرده)

پشت بهرگ: [ناو] بهرگی ئاخری جلدی
کتیب؛ (پشت بهرگ دژی رووبه رگه) به لام به
هه له هه ردوو وشه بو سه ر جلدی کتیب به-
کار دینن (پشت جلد)

پشتبه سیل: [ناو] جوړی کولیره ی سه رساج.
(نوعی گرده که روی ساج درست شده)

پشت بهیه کو دان: [چاوگه،ت] پشت به
یه که وه دان؛ پشت بهیه که وه دان؛ پشت به
پشته وه نان؛ پشت دانه پال یه ک؛ پال دانه پال-
یه ک؛ (ب) پشتی یه ک گرتن؛ هاو کاری-

کردن؛ کومه کی یه ک بوون (همپشتی)

پشتپه رده: (ب) شاراوه؛ نه هیئی. (پشت پرده)

پشت پی: (۱) شه ق. (تیا) (۲) پشت پی تو
ئه ویش روپی واتا دوا ی روپشتنی تو ئه ویش
روپی. (بعد از رفتن) (۳) پاژنه ی پا؛ پاشنه ی
پا. (پاشنه)

پشت چاف: [ناو] پیوو؛ به لکی چاو. (پلک
چشم)

پشت چه په ر: [ناو،ت] (۱) پشت ده رکه ی له
شوول چیکراو؛ (پشت در طنیده شده از شاخه
درخت) (۲) پشت سه نگر؛ پشت بو سه. < چه-
په ر. (پشت سنگر)

پشت چه مانه وه: [چاوگه،ت] (۱) پشت چه-
مینه وه (ب) کورنوش بردن و دانه وین (خم
شدن) (۲) له بهر بار قورسی یا ژیانی سهخت
و دژوار یا رووداوی دلته زین کوم بوونه-
وه. (پشت خم کردن) (۳) کوم بوون به هو ی
پشت شکان یا پیرییه وه (پشت خم شدن)

پشت چه مین: [چاوگه،ت] (۱) پشت کوور بوون؛
پشت چه مینه وه له بهر پیری. (۲) پشت کوم
بوون له ژیر باری قورس یا باری ناله باری
ژیان یا پشت شکاندا. (پشت خم شدن)

پشت حوچک: [ئاوه لئاو] پشت کوور؛ پشت-
کوم؛ پشت خوار؛ پشت چه ماوه؛ پشت قوف.
(کوژ پشت)

+ پشت دانه وه: [چاوگه،ت] پال دانه وه. (لم
دادن)

پشت دهست: [ناو] ئه ویدیوی بهری دهست؛
بان دهست. (پشت دست)

پشت دهست داغ کردن: [چاوگه،ت] (۱)

ئاورانان به پشت دهسته وه. (آتش گذاشتن
به پشت دست) (۲) (ب) تو به له
دووباره کردنه وهی کاری. (پشت دست داغ-
کردن)

پشت دهست گه زین: [چاوگه،ت] دهر برینی
په شیمانی؛ وه که به بهرد له ئە ژنو دان. (پشت
دست گزیدن)

پشتر است: [ئاوه لئاو] پشتگه رم؛ پشتیواندار؛
به پشته فنان؛ دلگه رم؛ ئە رخایه ن؛ دلنیا؛
خاترجه م. (دلگرم؛ مطمئن)

پشتر است بوون: [چاوگه،ت] دلنیا بوون؛
خاترجه م بوون؛ ئە رخه یان بوون؛
موتمانه کردن. (مطمئن بودن)

پشت راست کردنه وه: [چاوگه،ت] (ب)
دووی هاتنی به لاو نکوولی هینان دوو باره
گه رانه وه سهر دوخی پیشوو؛ پار نابووت بوو
(به رشکست) ئە مسال پشتی راست کرده وه.
(بعد از ورشکستگی بحال اول بازگشتن)

پشتر استی: [ناو، به ره می چاوگه] خاترجه می؛
دلنیا بی؛ ئە رخه یانی. (مطمئنی؛ اطمینان)

پشت زین: [ناو،ت] (۱) دواوهی زین؛ جیی
تهرک (عقب زین) (۲) (ب) سهر زین؛ دانیشه
پشت زین و به غار چوو. (روی زین)

پشت سارد: [ئاوه لئاو] مه یل به کاری نه مان؛
ناهومید بوون له کاری؛ بی هیوا؛ دل سارد.
(دل سرد)

پشت سهر: [ناو] (۱) دواوهی سهر؛ پشتمل.
(عقب سر) (۲) پاشمله (در غیاب؛ پشت سر)

پشت سه ریه ک: (۱) [به نند] په یتا په یتا؛
به دووای یه کدا. (پشت سر هم) (۲) له پشت

سهر یه که وه به پریز راوهستان (پشت سر هم)
پشت شکاندن: [چاوگه،ت] (ب) به لای
زورگه و ره به سهر دا هینان. (پشت شکستن)
(۲) شکاندنی پشتی که سی^۱ (پشت شکستن)

پشت شکین: [ناو، بک] (ب) موسیبه تی
گه و ره؛ که س یان شتیک، که پشت
بشکینیت. (پشت شکن)

پشت قایم: [ئاوه لئاو] (۱) دارای پشتیوانی به
قودره ت؛ (۲) ئە رخایان بوون له لایه نگری و
هوگری که سی^۱؛ پشتر است؛ پشتگه رم؛ پشت-
ئه ستوور. (دارای پشتیبان)

پشتکوم: [ئاوه لئاو] پشتقوف؛ پشتکوور؛ پشت
خوار؛ پشت خوچک (کوژ پشت)
پشتکول: [ناو] پشکه ل (پشکل)

پشتکووز: < پشتکوم.
پشتگر: [ئاوه لئاو] لایه نگر؛ هه وادار؛ داشدار؛
یاریده ده ر؛ کومه ک. (حامی)

+ پشتگرتن: [چاوگه،ت] (۱) که وتنه دوای
کاری و دهست هه لئه گرتن؛ پشتی کاره که م
گرت تا دروستم نه کرد لی نه گه رام (پشت
گرفتن) (۲) پشتیوانی کردن (حمایت کردن)

پشتگری: [ناو] پشته فانی؛ هوگری؛ یارمه تی؛
کومه ک کردن؛ پشتیوانی؛ لایه نگری.
(حمایت)

پشت گوهاقین: < پشتگوی خستن.
+ پشتگوی خستن: [چاوگه،ت] پویته
پینه دان؛ له بیر خو بردنه وه. (پشت گوش
انداختن)

پشتگه رم: [ئاوه لئاو] (۱) دلگه رم؛ به هیوا؛ به-
دل وادو خهریکی کاری بوون. (پشتگرم، جدی)

(۲) نهر خایه ن له کومه کی پشتیوان. (پشت گرم)

پشتگرمی: فد: [ناو، بهرهمی چاوگه]

(۱) حاله تی دلگه رم بوون له کردنی کاریکدا؛ هیواداری به کردنی کاری. (پشتگرمی) (۲) به هووی ههواداری که سیکه وه دل قایم بوون. (اتکابه پشتیانی حامی)

پشت له نهردی: ژنکا پشت له نهردی: (ب) ژنی ماره کراو (عقد کرده)

پشت له رزین: [چاوگه، ت] (ب) توقین و له ترسا دل به لاهه نهمان؛ (ب) ههست به مه ترسیی گه وره و ترسانی زور کردن. (پشت لرزیدن)

پشت له عه رزدان: [چاوگه، ت] (۱) له زورانبازی دا له عه رزدانی پشتی حریف. (۲) (ب) شکست پی هیئان له هه ربواریکی دیکه وه. (پشت به خاک مالیدن)

پشتماز: [ناو] پشته مازه؛ پشتمازه؛ موعه ره ی پشت؛ برپره ی پشت. (پشت مازه)

پشتماکی: [ناو] هه تیوی دایک مردوو. (مادر مرده)

پشتماله: [ناو] پاشماله؛ ژیرماله (سرایدار)

پشت میز نشین: [ئاوه لئاو] (ب) موچه خوری دهوله ت؛ یه خه سپی؛ کاربه دهستی ریک خراوی دهوله تی. (پشت میز نشین)

پشتو: [ناو] (۱) ده مانچه (طیانچه) (۲) دواوه؛ پشته وه. (عقب)

پشتوروو: [ئاوه لئاو] پیچه وانه؛ به رو پشت؛ به راوه ژوو؛ به رواژی؛ هه لگه راوه؛ هه له وگه پیاگ. (برعکس)

پشتوو: [ناو] زمانی پهشتوو؛ که له پاکستان و نهرغانستان پیی ده دوین. (زبان پشتو)

پشت وه رگیان: [چاوگه، ت] (۱) له شه ردا هه- لائن، و پشتکردنه دوژمن. (پشتکردن- بدشمن) (۲) پروو وه رگیان و بایه خ پی نه دان؛ پشت تیکردن. (پشت کردن و اهمیت ندان)

+ پشته: [ناو] (۱) پشت دیراو؛ پشته ی که ردوو؛ بلیندایی بهینی دوو که ردوو. (پشته) (۲) دووایین بیره کانی کاریز و هه وراز و به رزاییه کانی پشتیه وهی. (زمین های مرتفع پشت چاههای کاریز) (۳) هه وراز؛ ته پ؛ ته پولکه؛ زه وینی بهرز و قوت. (تپه)

+ پشته سه ر: [ناو] پاشه سه ر؛ (۱) خشلی که له پاش لاره پیچه وه قایم ده کری؛ پشته سه ره. (زیور پشت سر زنان) (۲) له نه بوونی که سیکدا باس کردنی؛ پاشمله. (غیبت)

پشته فان: [ناو] پشتیوان؛ پال پشت؛ هوگر؛ هه وادار؛ لایه نگر. (پشتیان)

پشته مال: [ناو] هه وله؛ خاوی (حوله)

پشته مله: [ناو] پشته سه ر؛ پاژمله؛ پا شمله؛ وه ک: قسه کردن له باره ی که سیکه وه که خوی له وی نه بی. (پشت سر؛ در غیاب؛ غیبت)

پشته ورووو: [ناو] (۱) پشته وقه پال (تاق باز)

پشته وسوور: [ئاوه لئاو] پشت ته ستوور؛ خاترجه م و دل قایم؛ نهر خایه ن. (مطمئن)

پشته هه ف: به یه که وه؛ له گه ل یه کدا؛ ته قی هه ف؛ پشت به پشت. (با هم)

پشتیکیش: کول هه لگر؛ کول کیش؛ باربه ر؛

حه مال. (باربر)

پشدان: [چاوگه،ت، بیهن وه دان؛ پشوودان؛ هه ناسه کیشان؛ هیلاکی دهر کردن (نفس تازه کردن؛ نفس کشیدن)

پشده ری: [ناو+ ناوه لئاو] (۱) خه لکی پشدر (اهل پشدر) (۲) پیوندیدار به پشده ره وه (وابسته به پشدر) (۳) [ناو] پارچه و قوماشی که له سهر شوشه ی پهنجیره داده به ستری له بهینی په رده و پهنجیره دا. (پشت دری)

پشقه ل: [ناو] قشیل؛ کشبه ل؛ پشقل؛ پشکه ل؛ پشقل؛ بوشکوول؛ کوشیل؛ بشکوول (پشکل) + **پشک:** [ناو] (۱) دوه؛ پشکیل؛ قورعه. (پشک) (۲) بهش؛ سه هم؛ قیسمه ت (سه م) (۳) گوپکه ی دار؛ چرو. (تزه درخت)

پشکاندن: [چاوگه،ت] (۱) هه موو کونج و قوزینی گه ران و پشکین. (وارسی کردن) (۲) پشماندن؛ پژمین؛ پشمین؛ پنژین؛ پشکین. (عطسه کردن)

پشکاوتن: [چاوگه،ت] هه لوه شانندی چندراو یان ته قه لی دووراو. (شکافتن)

پشک خستن: [چاوگه،ت] دهو کردن؛ قورعه کیشان. (پشک انداختن)

+ **پشکو:** [ناو] چرو و گوپکه ی دار. (تزه درخت)

پشکو دان: (۱) [ناو،ت] ئاوردان؛ مه نقه ل (آتشدان) (۲) [چاوگه،ت] پشکو دان؛ پشکو دهر کردنی دار؛ و خونچه و گوپکه دهر کردن؛ پشکو دهر دان. (درخت در حال غنچه دادن)

پشکوژه: [ناو] پشکو؛ چروی دار (تزه درخت)

پشکو ف: [ناو] خونچه؛ خونچه له حاله تی

دهم کرده ودها. (غنچه در حال باز شدن)

+ **پشکول:** [ناو] (۱) داری داخستنی پشت دهر که بو خاتر جه می؛ نه شکیل نه شکیل؛ پالپستی دهر که. (چوب پشت در برای اطمینان. کلون) (۲) < پشکه ل.

+ **پشکول:** [ناو] (۱) بشکول؛ قور؛ قوراوی. (گل آلود) (۲) پاشه کشی؛ خودزینه وه. (عقب نشستن؛ فلنگ بستن)

+ **پشکووتن:** [چاوگه] (۱) ده م کرده وه ی گوپکه ی دارو گول. (۲) خیقوون؛ وردبوون؛ کرانه وه ی به ردی قسل که ئوی لی بکه وی. (۳) هه لتوفینی گه رمه شان ی له وه ختی برژاندندا. (۴) (ب) که یف خوش بوون؛ روو گه ش بوون؛ روو گه شان وه. (شکفتن)

پشکووزا مه مکا: [ناو،ت] دوگمه ی مه مک؛ گو ی مه مک؛ گوپکه ی مه مک. (نک پستان) **پشک هاویشتن:** [چاوگه،ت] دهو کردن؛ قورعه خستن؛ قورعه کیشان. (قرعه کشی)

پشکه گول: [ناو] گیاییکه (بلویر) یشی پی ده لین. (بادبیز)

+ **پشکیلان:** [ناو] (۱) رویشتنی زاوا و برا زاوا بو مالی بووک له شه وی شه وگه ردا. (رفتن داماد و دوستانش بمنزل عروس در شب قبل از عروسی) (۲) گوره وی بازی. (جوراب بازی)

پشکین: [چاوگه] پشمین؛ پنژین؛ بیهنژین؛ ده لین یه ک جار سه بره، دوو جار جه خته و چاکی هیئا. (عطسه کردن) **پشور:** [ناو] نه حله ت. (لعنت)

پشوره یی: [ئاوه لئاو] نه حله تی. (لعنتی)

پشوودار: < پشوودریژ.

پشوودان: [چاوگه،ت] بیهن وه دان؛ هیلاکی -
دهر کردن؛ حه سانه وه؛ وچانگرتن. (خستگی
در کردن)

پشوودریژ: [ئاوه لئاو] خوړاگر؛ به نه فه س؛
به رگه گر؛ پشوودار؛ به تاقه ت؛ به سه بر؛ دلفره؛
مه ند؛ له سه ره خو. (صبور و مقاوم)

پشیله خستنه ده ری: جوړی هه پشه بو
ته مبی کردن، له رابووردوودا جوړی ته مبی -
کردن؛ زیاتر بو ژنان بوو. (نوعی تنبیه در
گذشته گربه به تنیان انداختن)

پشیونی: < پشیوینی.

+ پف: (۱) [ئاوه لئاو] کفهل؛ پفهل؛ فش؛ دژی
پتهو؛ تووری کفهل و اتا تووری
قانگ. (متخلخل) (۲) [ناو] سپیه لاک؛ پشاسپی؛
سی. (ریه)

+ پفدان: [چاوگه،ت] (ب) سگ ماساندن و
تووره کردن. (کنایه عصبانی کردن)

+ پف کردن: [چاوگه،ت] (۱) فوو کردن له
گری چرا بو کوژاندنه وهی. (۲) خوشکردنی
ئاور؛ به فوو توژ لابر دن له سه رشتی. (فوت
کردن) (۳) باکردن؛ په نمین؛ هه لمسان؛
ماسین. (باد کردن؛ پف کردن)

پفکردن به سه ره گه وه که یدا: (ب)
ناشاره زایی له کاریکدا وه ک فوو کردن به
سه ری گه وهی زورنادا. (کنایه. نا وارد بودن
در کار)

پفکه: [ناو] پفله ک؛ بلوق؛ توقله؛ ئاورگ.
(تاول)

پفله: [ناو] پفکه. بلوق. پفله ک. توقله. (تاول)

پفله: (ب) کیشانی تریاک؛ وافوور؛ ئه هلی

پفله یه واتا تریاکییه. (اهل وافور)
پف له خو له می ش کردن: پف له خو له مړ کردن؛
(ب) کاری بیسوود و بیهووده. (کنایه کار
بیهوده کردن)
پفله که: < پفله.

پفلیان: [چاوگه] پشلیان؛ وه ک هه لاتنی
هه ویر؛ ماسین؛ باکردن؛ په نمین. (باد کردن)
پفیان: [چاوگه،ت] (۱) تووره بوون؛ بیان -
کرد؛ سکیان ماسی. (عصبانی شدند) (۲)
باکردن؛ تووره بوون. (عصا نیت)

پفه ک: [ناو] پوفه ک؛ جوړیک خوار دنه بو
مندالان له هیره لماسی و هیلکه و خو ی به
شکلی به پرووله ی کفهل دروست ده کریت
(پفک)

پفیو: [ئاوه لئاو] په ست؛ بی غیره ت؛ بو ی هه یه
هه ر (پفیوزی) فارسی بی به واتای بی غیره ت
به لام له ئه سل دا به کسی ده لین که له کوړی
مه ی خوار دنه وه دا ته نیا مه زه و خوړاک
ده خوا. (پفیوز)

پشو ک: [ناو] (۱) بالون؛ کیسه ی زور گه وه
که به گازیکی سوو کتر له هه وا، یان به گه رما
هه لده ماسی و به بار و موسافیره وه ده چی
به حه وادا. (بالون؛ بالن) (۲) کیسه ی پرله با له
ناوزگی ماسیدا. (کیسه هوادر شکم ماهی)

پکه نه: (۱) پییکه نه. (بخند) (۲) هه لکه نه؛ ئه و
جیگا پکه نه؛ چالی که. (یکن. گودکن) (۳)
لیاسه کانت پکه نه؛ دایکه نه. (یکن)

پکی ت: [ئاوه لئاو] راره ستاو؛ قایم؛ پته و
(محکم)

پکیش: [ناو، بک] ئه وه ی که ده کیشی؛ بکیش

(به هه مو ماناییکهوه) (بکش)

پکیشه: [کاری ئه مری] بکیشه؛ (۱) هه ناسه پکیشه؛ سیگار پکیشه. (بکش) (۲) وینه پکیشه؛ ره سم بکیشه: عه کس و وینه هه لگره: بگره. (بگیر) (۳) نه قاشی پکیشه؛ هیل پکیشه. (بکش) (۴) له دهس روزگار تالی پکیشه. (از دست روزگار بکش) (۵) ئه و ئه رابه پکیشه؛ رایکیشه. (بکش) (۶) به ترازوو برنجه که پکیشه. (توزین کن) (۷) ته نافه که پکیشه: ته نافه که له و به ره یوانه هه لحه: بیگیره. (بکش)

پلاتین: [ناو] پلاتین؛ ئالتوونی سپی؛ زیپی سپی. (پلاتین)

پلاره قسه: [ناو، ت] تانوت؛ قسه ی ناخوش، زیاتر له توی نزا که تدا؛ توانج؛ ته شهر؛ تهوس؛ قسه ی به تیکول. (متلک)

پلاژ: **فرد؛ فذ:** [ناو] له کوردیشدا بوه، چیخ و چادر یامال و خانووی دروستکراو له په راوی ده ریادا. (پلاژ)

پلاژداری: [ناو] (۱) که سی که پلاژی هه یه. (۲) کاری به ریوه بردنی پلاژ. (پلاژ داری)

+ پلاس: [ناو] گاز ئه نبور؛ جووری گازی ده مپانه. (انبردست)

پلاس ئاخور: [ئاوه لئاو] (ب) ژنیک که شهرمی گه وره بیت (کنایه فرج گشاد)

پلاستیر: **اند؛ فذ:** [ناو] چه سپی موشه مایی بو چاره سه رکردنی ئیش و ئازار. (پلاستر)

پلاستیک: **فرد؛ اند؛ فذ:** [ناو] یه کی له به ره مه کانی پولیمیری که به گه رما پیدان

نهرم ده بیته وه و بیچی دلخوازی پیده دری. (پلاستیک)

پلاستیکی: [ناو، ئاوه لئاو] هر شت له پلاستیک بی؛ پیوه ندیدار به پلاستیکه وه. (پلاستیکی)

پلازما: [ناو] به شی تراوی خوین که له ئاو و ماگه لی کانزایی و پرۆتوین پیکهاتووه. (پلازما)

پلاف: [ناو] پلاف؛ پلاو؛ چلاوی که ئاو کیش- ده کری و نانی له ژیردا داده نین بو بنکر و پیش ده مکیشان روئی به سه ردا ده کری؛ ههروه ها، هه رشته پلاو، لوبیا پلاو، ئیستامبولی پلاو، بلالووک پلاو، شیرین پلاو، پلاو پرویش، پلاو بامیه، پاقله پلاو، سه وزی- پلاو، زرشک پلاو؛ پلاو گوشت، پلاو و خورش. (پلو)

پلاک: **فرد؛ اند؛ فذ:** [ناو] (۱) قه واره ی جیا کراوی زه وی. (۲) قاشی ملوانکه ی کانزایی که ناو و ژماره ی له سه ر نووسراوه و سه ربازان ده یکه نه مل له بهر بیسه روشوین نه بوونی تهرم له شه ردا. (۳) ره قه می نوسراو له سه ر ده رکه ی خانووه ره. (۴) ژماره بییک که پاش له دایکبوونی مندال له نه خوشخانه ده یکه نه ده ستی بو نه گوړان. (پلاک) (۵) ریژه کی ره قه می سه یاره. (شماره ماشین)

پلاکت: **فرد؛ اند؛ فذ:** گرده ی خوین که زه- رره گه لیکی لاپانی زور و ردن، له گرسانه وه و ده لمه بوون و مه یینی

خویندا باندوړیان هه یه و به هوورپین ده بینرین. (پلاکت)

پلان: **اند؛ فذ:** [ناو] (۱) گه لاله؛ نه خسه ی

خانوو؛ بهرنامه و پروگرامی بهرپوه بردن. (پلان) (۲) پیلان؛ ته شقه له و دولا ب. (کلک) (۳) فیلم هه لگرتن له دیمه نیک بی پرانه وه له کاری سینهمادا (پلان)

پلانگتون: [ناو] گیاندارانی وردیله ی ناو زه ریا که به شیکي زور له خوراکي ئاوه ژيان پیک- دین. (پلانکتون)

پلاو پرویش: [ناو، ت] پلا ف ساوار؛ پلاوی که له ساوار چی ده بی. (پلوبغور)

پلاو پارزن: [ناو] پلاو پالیو؛ سه له یا ده فری کون- کون بو دارشتنی پلاو (پالاوتی پلاو) (آبکش پلو)

پلاو پارین: < پلاو پارزن.

پلاو په زی: [ناو] (۱) پلاو لینره؛ ده فری پلاو تیدا چی کردن؛ (پلو یز) (۲) [ناو، بک] ناشپه زی پلاو لینره؛ وه ک چاپه ز و ناشپه ز. (آشپز پلو)

پلاو په زی کاره بایی: [ناو] ده فریکه به کاره یا گهرم ده بی و برنج لیدنه بی بی ئه وه بی بیلیون، (بی دارشتن). (پلو یز برقی)

پلاو خوری: (۱) پیوه نیدار به پلاو خوار دنه وه؛ لیبایی پلاو خوری؛ لیبایی میوانی؛ لیبایی تازه و جوان. (لباس پلو خوری) (۲) [ناو] ده فری گه وره ی پلاو تیکردن (دیس) (۳) (ب) میوانی و جه ژن و بانگه یشتن بو پلاو خوار دن. (دعوت به جشن)

پلاو ماش: [ناو، ت] پلاوی که له برنج و ماش دروست ده بی. (پلو ماش)

پلیلی: [ئاوه لئاو] زور بلی؛ چه نه در یژ. (پر حرف)

پلتانگ: [ناو] په رپه روک؛ په پووله. (پروانه)

+ **پلته:** [ناو] تلته. (۱) خلته و خول و لیلیایی

نیشتوو له ژیر (بن تراودا. (در د) (۲) پاشماوه ی چایی له ناو قوریدا؛ پلته چایی. (تفاله چایی)

پلته پلت: [ناو، ت] (۱) فلته فلت؛ قسه ی بیتام و بی جی فلته فلت مه که؛ واتا قسه ی

قورمه که. (حرف بی ربط) (۲) قسه کردنی بی- ددان. (صحبت کردن آدم بی دندان)

پلته خوری: [ناو، بهر هه می چاوه] پیس- خوراکي؛ بهرماوه خوری. (بد خوراکي،)

پل ته قین: [ناو، بک] پلله لیدره؛ چه قه نه لیدره. (بشکن زن)

پلچاندنه وه: [جاوه، ت] فلیقاندنه وه؛ پان و فلچ کردنه وه؛ تلیقاندنه وه. (له کردن)

پلچی: (۱) [ناو] بلچ؛ گو یژ؛ گیوژ. (زالالک) (۲) پلیخاوی؛ پان و فلچی.

(له شدگی)

پلحه تکه: [ئاوه لئاو] ده ستر است؛ پلله راست له مهر مهریندا. (هه ف زن در تیله بازی)

پلخ: [ناو] فلخ؛ پلق؛ پلخ دهره یان؛ فلخ ده- ره یان؛ فلیقاندنه وه. (له؛ پهن)

پل لی ته قاندن: [چاوه، ت] چه پله لی ته قاندن؛ (ب) ئاشکر کردنی نه هیینی و ریسوا کردن؛ له قوادن. (کنایه انگشت نما کردن)

پلم: [ئاوه لئاو] پلم؛ گرژ؛ موون؛ مون؛ پلمه- روو؛ رووناخوش (تند خو. بد اخم)

پلماندن: [چاوه، ت] بلماندن؛ له بهر خووه بو له بول کردن. (غرو لند کردن)

پلمز یان: [چاوه، ت] پلژیان؛ سیس بوون. (پژمرده)

پلمه روو: [ئاوه لئاو] رووترش؛ رووناخوش و رووگرژ؛ په لپگر؛ ناوچاوه گرژ؛ تووره (ترش رو؛

عصبانی؛ اخمو)

پلند: [ناو] جه مسهری بربره‌ی پشت؛ بهندی خواره‌وی موغره‌ی پشت. (آخرین مهره‌پشت)

پلنگ پلنگ: [ئاوه‌لناو] گول‌گول؛ پنوک پنوک؛ خال‌خال؛ په‌له‌په‌له‌ی چووک. (گل‌گلی)

پلنگی: [ئاوه‌لناو] پلنگ ئاسا. (ب) ره‌نگی وه‌ک پلنگ؛ گول‌گول؛ په‌له‌په‌له. (پلنگی)

پلو: [ناو] پله؛ پایه؛ راده. (اندازه؛ مقام)

پلوخین: [چاوه‌گه‌ت] (۱) له‌گه‌ل (دا) دا دی، داپلوخین، داپلوسین، لیدان و داگرتن به شفق و دار. (له‌و لورده‌کردن) (۲) زور کولان. (له-شدن از یختن زیاد) (۳) پیست دامالانی سوتاو (پوست انداختن از سوختن)

پلوپو: [ناوت] (۱) (ب) که‌وتنه سهره‌وای کردنی کاری؛ گل‌وخول خواردن به دوا‌ی کردنی کاریکا. (به‌وای انجام کاری بودن) (۲) بونکردن و گه‌ران به‌دوا‌ی شتی‌کدا زیاتر به سه‌گیس ده‌لین که به دوا‌ی نچیردا بابو ده‌کا و ده‌گه‌ریت. (گشتن دنبال چیزی. بو کشیدن) (۳) په‌روپو. (پره‌ای پرنده)

پلووره: [ناو] (۱) شور‌اوه‌ی ئاوی نه‌پساوه‌له شیر‌ی سه‌ماوهر یا پلووسک یا شیر‌ی ده‌ستشوری. (شره) (۲) سه‌هول‌ی شور‌وه بوو له پلووسک یا نه‌شکه‌وت؛ کیره‌که‌ل (دنگاله)

پلوو که‌بهرد: [ناو] به‌ردی ورد؛ به‌ردی چکوله؛ له‌تی چکوله‌ی به‌رد. (پاره‌سنگ کوچک)

پل‌وه‌شانندن: [چاوه‌گه‌ت] (۱) ده‌ست وه‌شانندن؛ په‌ل‌وه‌شانندن. (ضربه‌زدن

بادست) (۲) پل‌ته‌قاندن. پلله وه‌شانندن؛

پلله‌لیدان. (بشکن زدن)

پلوین: [ناو] (ف. گیا) گیا‌گوچان؛ گیواوه‌گوچانه؛ سی‌په‌ری؛ سی‌په‌ر؛ بوگه‌ده و میزه‌سووته و سووزاک باشه. (ناخنک. اکیلی الملک)

+ پله: [ناو] ده‌رجه؛ پایه؛ راده؛ پله‌ی سارد و گهرمی هه‌وا. (حد؛ میزان) (۲) یه‌که‌ی پیوانی-گوشه (سووچ) له هیندسه‌دا؛ وه‌ک بلین پله‌ی گوشه‌ی ویستاو (۹۰) و جه‌غز (۳۶۰) پله-یه. (درجه)

+ پله ترازیان: [چاوه‌گه‌ت] له‌پله‌م ترازیا: (ب) له‌ده‌ستم ده‌رچوو؛ هه‌له‌ی-خونه‌ویست. (اشتباه‌غیر عمد)

پله‌پله: [به‌ند] که‌مه‌که‌مه؛ قوناخ قوناخ؛ پایه پایه؛ هه‌نگاو به هه‌نگاو (ب) نه‌نجامی کار به‌ته‌رتیب و به‌ره‌به‌ره. (پله‌پله)

+ پله‌گوشت: [ناو] (۱) تیکه‌گوشت؛ جنچکه‌گوشت (تکه‌گوشت) (۲) (ب) مروقی قه‌له‌و و شل و نهرم. (انسان تپل و چاق)

پله‌مه‌تی: [ناو] مه‌تی. (۱) مه‌ته؛ مه‌ته‌ی ده‌ستی؛ مه‌ته‌یی که به که‌وان ده‌خولیتته‌وه.

(مته‌دستی) (۲) مه‌ته‌ی ده‌ستی ئامرازی که که‌وانی نییه، به‌لام به بادانی ده‌سکه‌که‌ی مه‌ته ده‌چه‌رخیت. (ده‌سووریت). (مته‌دستی)

پله‌وه‌ر: [ناو] پایه‌وه‌ر؛ له مه‌قامدا سهر که‌وتوو؛ دارای پله و پایه. (پایور)

پله‌ه‌لسان: [چاوه‌گه‌ت] (ب) له پر هه‌ست-کردن به مه‌یل و ئیشتیا، بو‌کردنی کاری.

(به‌ناگاه‌هوس انجام کاری کردن)

پله‌ی سه‌رما و گهرما: راده‌ی ساردی و گهرمی.
 (سطح. درجه حرارت)
 پلی: [ناو] قالدومه؛ قادومه. پلیکان؛ نیردیوان،
 نهردیوان؛ دهره‌ج. (نردبان)
 پلیان: [چاوگه‌ت] که‌وتن. (افتادن)
 پلیت: بلیت؛ پسووله؛ بلیت. (بلیط)
 + پلّیته: [ناو] فتیلّه. (۱) فتیلّه‌ی چرای نه‌وتی
 (فتیله) (۲) په‌رۆی بادراو (ته‌نزیف) بو‌ناو
 برینی قوول. (فتیله‌زخم)
 پلیخین: زور‌کولان؛ پلو‌وخین؛ پلخ
 دهره‌اتن، پلو‌وخین. (له‌شدن)
 پلیسه: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] (۱) جوری دامینی
 لیاسی ژنانه‌که چین له‌سه‌ر چین (له‌دریژی
 دا) راده‌وه‌ستی. (پلیسه) (۲) په‌ره‌سرلیکه؛
 پلیس‌رک؛ پلیس‌گه‌رد؛ پلیز‌گرد؛
 په‌ره‌سلیر که‌په‌ره‌ستوو. (پرستو)
 پلیقان: [چاوگه] فلیقان؛ پلیشان؛ پلو‌وخان.
 (له‌شدن)
 پلیکانی: [ناو] هه‌لوو‌کین (الک دولک)
 پلیکانی نه‌جات: [ناو] پلیکانی چیکراو له
 دهره‌وه‌ی روو‌کاری خانووی چه‌ند قاتی بو
 دهر‌بازبوون له‌کاتی ته‌نگانه و سووتمان دا.
 (پلکان اضطراری)
 پنالّتی: اند؛ فد: [ناو] جوری جهریمه‌ی تاوان
 له‌یاری وهر‌زشیدا؛ وه‌ک باسکیتبال، توپی
 پی، هه‌ند بال، و فووتسال. (پنالّتی)
 پیننی: [ناو] پنو‌ک پنو‌ک؛ په‌له‌ په‌له؛
 گول‌گول؛ خال‌خال. (نقطه‌نقطه)
 پنجک: [ناو] پنجی چکوله؛ بنه‌گیای کورت؛
 ده‌وه‌ن. (بته)

+ پنج و مور له‌خو‌نان: خو‌گرتن؛ لووت به-
 رزی و خو‌به‌زل زانین. (تکبر نشان دادن)
 پندر بوونه‌وه: [چاوگه‌ت] وشکبوونه‌وه؛
 کزربوونه‌وه؛ ته‌واو بوونی
 زگچوون. خشکشدن؛ بندآمدن اسهال)
 پندریوزه: [ناو] رووه‌کیکه له‌قهراخ جوگه و
 روپار دهر‌رووی. (نام گیاهی است)
 پندریسک: [ناو] بالنده‌ییکی چکوله و هار و
 هاج و نه‌سره‌وته به‌ره‌نگی بو‌ر. (اسم
 پرنده‌یست)
 پنده‌پیر: [ناو] داپیروشک؛ جال‌جالووکه
 (عنکبوت).
 پنز: [ناو] پندر؛ حاله‌تی چرچ‌بوونی ده‌ست و پی‌که
 زور له‌ناوئاو‌دابمینیت‌وهه. (آبکیس)
 پنس: [ناو] که‌روو. (کپک)
 پنک: [ناو] په‌له‌ی چووک؛ خال؛ پنت؛ په‌له‌ی
 چکوله. (نقطه. لکه)
 پنک پنک: [ناو] (۱) په‌له‌ په‌له؛ خال‌خال؛
 پنوک پنوک. (لکه‌لکه. خال‌خال) (۲) خال-
 خال بوونی به‌فری کویستان؛ کاژو واژ. (خال
 خال شدن برف)
 پنکدار: خالدار؛ دارای په‌له و خال. (خالدار)
 پنکه‌هه‌ور: [ناو] په‌له‌هه‌وری گچکه. (پاره ابر)
 پنکگاف: < پونگاو؛ په‌نگاو.
 پنگ خواردنه‌وه: [چاوگه‌ت] (۱) پونگ
 خواردنه‌وه < پونگاو. (۲) (ب) به‌خودا
 چوون؛ پیش خواردنه‌وه؛ زوی‌ر
 دانیشتن. (غمگین نشستن)
 پنگر بوونه‌وه: < پندر بوونه‌وه.
 پنوره: [ناو] داری سه‌ردوو فلیقانه بو‌کو

کردنه وهی دړک و گړالک. (چوب خار جمع کنی)

پنوسونی: [ناو] ناوی نه خوشینی مقاو له روانگهی پزیشکویه وه. (پنوسونی)

پنه دای: [چا وگه] پیدان (دادن)

پنه زانای: [چا وگه]، [۱] پیزان، پیزانین؛ به- سوپاس بوون؛ بهئه مه ک بوون.

(قدرشناسی) (۲) پی و ابوون؛ وا زانین (فکر کردن؛ خیال کردن)

پنه شور: [ناو] هه چچی که شتی پیده شوون؛ وه ک سابوون؛ سپوون. (چیزی که با آن میشویند)

پنه یاوان: [چا وگه، ت] پیگه یشتن؛ گه یین (رسیدن)

+ پنی: [ناو] [۱] پینه؛ پنوو. (پینه) (۲) په نامه کی؛ نه هینی؛ سور؛ سر. (سر. راز)

پنی: [ناو] پنه؛ پنه که. (تخته خمیر پهن کردن)

پنیا: (۱) [ئاوه لئاو] په نامه کی (نهانی) (۲) پینه کردن (پینه کردن)

پنی سلین: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] هه وه لاین دهرمانی میکروبو کوژ که که متر له سه د

ساله پاویر بووه و بو چاره سه رکردنی نه خوشینگه لی چلکی به کار دهری؛ که له

چهنی که روو به دست دی؛ جوریک ثانتی- بایوتیکه. (پنی سلین)

+ پو: [ناو] [۱] کوپرووی گه نم. (سیاهه ک گندم) (۲) به روو؛ نانی پو و اتا نانی به روو.

(بلوط) پوئیم سه مفونی: [ناو] پارچه موسیقاییک

که بو نور کیستر سه مفونی دروست ده کری و به روالهت ده ست و پیگیری که متره و له سه ر

مه به ستیکی تایه تی ئه ده بی چی- ده کریت. (پوئیم سمفونی)

+ پوان: [ناو] [۱] شیلان؛ جلیق؛ روه کیکی دړکاویه. (نسترن کوهی) (۲) بهری ئه و داره.

(میوه نسترن کوهی) پو به ده مه وه نه بوون: (ب) دم هه راشی؛ بی-

چه یایی (بی چاک دهن) + پوپ: [ناو] [۱] لق و پوپ؛ لقی سه رووی دار.

(بالاترین شاخه های درخت). (نووچکه ی چیا و دوند. (قله)

پوپ چه رمگ: [ناو] سه رسپی؛ پوپ چه رموو. (موی سر سفید)

پوپ چه رموو: [ناو] [۱] سه رسپی؛ مروقی پیری سه رسپی؛ ته غهر به پیرین دهوتری و به پیاو

ریش چه رموو ده لاین. (پیر گیس سفید) (۲) (ب) مروقی به ئه زمونو دونیادیده. (گیس سفید)

پوپلین: [ناو] جوری قوماشی ناسک بو کراسی پیاوان و مه لافه که لکی هه یه. (پوپلین)

پوپه شینه: [ناو] پوپه ره شه؛ جوری نه خوشینی بالنده. (نوعی بیماری ماکیان).

پوتک: جل و بهرگی شرو کوون. (لباس مندرس) + پوته: [ئاوه لئاو] بهر که تی؛ هه لیزارده؛

پیش که وتوو. (موفق، جلو افتاده، ممتاز) پوته که: [ناو] لاتهراف؛ که له که (پهلو)

پوچ: [ناو] کیمیا. (شیمی) پوچ زان: [ناو] کیمیا گهر؛ کیمیا زان. (کیمیا گر)

+ پوخت: [ئاوه لئاو] جیکه وتوو؛ پرسکاو؛

(۳) هاوالی ماتیک و سووراو؛ جوړی سپیاو. (پودر)

پوډری بهرد: [ناو، ت] خاکه سڅنگ؛ که له گه ل ځیمه ننوی سپیدا ټیکه ل ده بی له بینا سازیدا که لکی هه یه. (پودر سنگ)

پوډری تالک: [ناو، ت] پوډری منډال؛ پوډری که به له شی منډالی ساوایدا ده ساون بو ټوی عارق سووت نه بی. (پودر تالک)

پوډری منډال: پوډری تالک. (پودر تالک)

پوړاندن: [چاوگه، ت] تی ترنجانندن؛ به زور پیا کردن؛ تی ته پانندن. (سپوختن؛ چپانندن)

پوړاو: [ئاوه لئاو] ناماده؛ دروست بوو. (مهیا)

پوړاړوین: (ف. گیو) به پوورا روین؛ چاوه ډیری؛ ناگالیوون؛ (مراقبت؛ زیر نظر داشتن)

پورت: (۱) پورما؛ سه روقژ. (موی سر) (۲) تاريف کردن؛ گورانی پیا هه ل خویندنې شایه ر؛ به شاخ وبالدا خوینندن. (تريف کردن)

پورتخ: [ناو] چلکی برین؛ کیم (کیم)؛ زووخاو. (چرک زخم)

پورتره: فرد؛ فد؛ [ناو] دهسته واژه ی نیگار گه- ریه، وینه ی سیما و سهروچاو. (پرتره)

پورته قال: (۱) [ناو] دار و میوه ی پورته قال.

(۲) [ناو] مهمله که تی پورته قال. (۱ و ۲ پرتقال)

پورته قالی: [ئاوه لئاو] (۱) پورته غالی؛ خه لک و زمانی مهمله که تی پورته غال. (پرتقالی) (۲)

رهنگی پورته قالی؛ زهردی مه یله و نارنجی؛ له ټیکه لکردنی رهنگی زهرد و سووری که م پیکدی. (رنگ پرتقالی)

پورتک: [ناو] مه ندیل؛ سه روپو تراک؛

بارهاتوو؛ کاری ته واو و ته میس؛ خوش کراو؛ بی گری و گول. (جا افتادن؛ مرتب)

پوختکردن: [چاوگه، ت] خوش کردنی قور و هه ویر و رهنگی وینه کیشی. شیلان و ټیکه لاو کردن و گری و گول لیبرین؛ راهینان. (پخته کردن)

پوختوپاراو: [ئاوه لئاو] بیکه م و که سری و بی- گریو گول؛ رسکاو؛ ته واو خوش و ناماده کراو؛ کاری بی عه یب. (بی نقص و آماده)

پوخته بی: [ناو، بهر هه می چاوگه] (۱) خوش- کراوی؛ ریک و پیکي؛ (ب) دونیا دیتووی؛ له کار دهرهاتوو بی؛ کارزانی؛ پوخت و پاراوی؛ له کل دهرهاتوو بی؛ به ټه زمونی؛ سارد و گه- رم چه شتووی. (پختگی)

پوختی: [ئاوه لئاو] ریک و پیکي؛ بیخه وشي؛ ته میزی؛ خاوینی له کاردا؛ به ټه زمونی؛ ره وتی پوخت بوون. (تمیز. مرتب. باتجربه)

پوخ دهر که وتن: [چاوگه، ت] بو ی هه یه له (پوخ) ی تور کیه وه هاتی، گهندي کاری دهرهاتن؛ گهنده لی لی ناشکر ابوون. (گند در آمدن)

پوخلکار: [ئاوه لئاو] کاریس؛ ناپوختکار؛ کار ناشیرین؛ کارنه زان. (کار نامرتب؛ بی نظم)

پوخه که: [ناو] جوړی پووشووی نه باش. (برهو)

پوخه له: [ناو] گیای که رکول؛ دره دهوا. (باد آورد؛ خار مقدس)

پوډر: فرد؛ فد؛ [ناو] (۱) توژ و خو ل ټاسا؛ هاپاره ی ورد. (۲) پوډر؛ جوړی دهرمانی هاپاره بو بهرگری له عاره ق سووت بوون.

میژه رعمامه

پورخ: [ناو] پلش؛ پلخ؛ جیق. (له)

پورخاندن: [چاوه گهت] تلیقاندن؛ جیق

دهرینان. پلشانندن (له کردن)

+ پورخز: [ئاوه لئاو] ناقول؛ زه لام؛ ته وهزل؛

ته مبهل؛ ته واسا؛ زه مته؛ زلحورتی ته مبهل و

سست؛ قرخه مه رس. (شکم گنده؛ تنبل)

پورسان: [ناو] کاویژ (نشخوار)

پورسپی: [ناو] (۱) پوپ سپی؛ پوپ چه مرگ؛

سه رسپی. کپوپ چه رموو. (مو سفید) (ب ۲)

پیخه سوو؛ ژنی که له گه ل بووک ده چی بو

مالی زاوا بو ماوه بیگ؛ پاخه سوو. (ینگه)

پورقوت: [ناو] (۱) موو قرتین؛ سه تراش؛ سه

تراش. (سرتراش؛ آرایشگر) (۲) قژ هه لچوو.

(موی سر بالا ایستاده)

پورگ: [ناو] (۱) لوو؛ قونیر؛ کوان؛ دومهل؛

کروقه ر. (دمل) (۲) بلوق؛ توقله ی له ش کاتی

سووتاندن. (تاول) (۳) په نمانی برین و بن

ددان؛ کیس. (کیس) (۴) توویژی برین؛

قرماغه؛ پتروک؛ قه تماغه. (پوسته نازک روی

زخم) (۵) توخلی په رشه و برنج. (چلتوک.

شلتوک) (۶) پینه ی دهست و پی. (پینه دست

و پا)

پوره که رده ی: [چاوه گهت] پیوه کردن؛ کردن

به ناوا؛ هوئینه وه. (فرو کردن. رشتن)

پوره هله ک: [ئاوه لئاو] قژ لوول؛ موو پیچ پیچ؛

موو فر؛ موقه ف قهف؛ (زیاتری رهش

پوستال پور هه له کن). (مجدد)

پورین: (ف. گیو) پوربان؛ خه م و خه ف هت و

سکالا هه لرتشتن؛ به یانی خه م و که سه ر و

دهردی دل. (درد دل کردن)

+ پوز: [ناو] فرد؛ فد؛ [ناو] (۱) ده عیه؛

ته که بور؛ لووت به رزی. (تکبر) (۲) پوز؛

وشه بیکی فه ره نسیه واتا رازاوه یی جل و

به رگ، (خو له دهق دان) ویده چی، ئه و

رازاوه ییه بووی به ده عیه و لووت به رزی. (پز)

+ پوز: [ناو] (۱) قه پوز؛ لووت. (پوزه) (۲)

لووته ی کیو (قله) (۳) ده مار؛ ده عیه؛

خوگرتن؛ لووت به رزی. (تکبر) (۴) پوواز؛ هوور.

(یغاز) (۵) [ئاوه لئاو] هه راو؛ فش؛ گوشاد.

(گشاد)

پوز به ران: (۱) [ناو] قه پوز به رانی؛ لووت که-

مانی؛ لووت که وانی؛ ناوه پراستی لووت

ده ربه ریو. (دماغ عقابی) (۲) (ب) که یف

خوش؛ به ده عیه. (سرخوش) (۳) [ئاوه لئاو]

جوامیر؛ به جه رگ. (دلیر)

پوزه به ند: [ناو] ده مین؛ ده مینی ره شه ولاغی

گیره. (دهان بند)

پوزه وانه: [ناو] ئالقه بیگ که ده خریته لووت و

له موزی گامیش و گا. (پوزه بند)

پوزمین: [ناو] ئیسکی که لله سه ر؛ کلوخی سه ر.

(جمجمه)

پوزن: [ناو] خه م؛ په روش (پژمردگی. غصه)

پوزنای: [ناو] پوشاندن؛ داپوشین. (پوشاندن)

پوزنه نی: [چاوه گهت] (ف. گیو) تی ته پاندن؛ تی-

ئاخنین؛ پیا کردن. (فرو کردن)

+ پوس: [ناو] پوست؛ پله و پایه؛ به رپرس بوون

له مه قامیکدا یان له ریخراویکدا؛ پوستی

ره ئیسی؛ پوستی وه زارته. (پست)

پوس نه رهنیای: که هول کردن پیسترین؛ پیست

دامالین. (پوست کندن)

پوسان: [چاوگه] پرتووکان؛ رزین (پوسیدن)
پوس به پیشه وه لکبان: پیست به ئیسقانه وه
نوو سان. (ب) زور له ر و لاواز بوون. (پوست
به استخوان چسبیدن)

پوس به مه شکه دهره یان: (۱) که ول کردن و
گرتنه وه ی پیستی لاشه به شیوه ییک که به
سه ریدا دامالریت، بومه شکه. (پوست کندن
برای مشک درست کردن) (۲) (ب) هه ره-
شه کردن، که پیستی له شت به سه رتدا
داده مالم و بو مه شکه دهریدینم. (پوست کسی
را قلفتی کندن)

پوسپاره: (۱) پارچه پیست. (تکه پوست) (۲)
پیست دراو. (پوست پاره شده)

پوسپه نیر: [ناو] (۱) خيگه؛ خيگه ی په نیر؛
(خیک) (۲) پیاوی زه به لاحی قه له وی پی
ده شو بهین. (تشبیه آدم چاق و خیکی)

پوس پیاگرتن: [چاوگه، ت] پیاگرتنی پوسی
ده هول و دومبهک و تار و که مانچه و دایره و
ده ف. (پوست انداختن)

پوستال: [ناو] (۱) پوس؛ پوست؛ پیست؛
که ول؛ ئیبار. (پوست) (۲) له کوردستانی
باشوور به پوتینی سه ربازی ده لین پوستال.
(پوتین)

پوستچی: **فرد؛ تد؛ فد:** [ناو] پوسه چی؛ چه په ر؛
نامه گه یین. (پستچی)

پوستی ئیکسپرئیس: **فرد؛ تد؛ فد:** [ناو] پوستی
که به خیرایی کار ئه نجام ده؛ پوستی
فهوری. (پست اکسپرس)

پوستی ئیلیکترونیک: ئیمه یل؛ **فرد؛ تد؛ فد:**

[ناو] جوړیک په یامیر به نووسین
له کامپیوتیریکه وه بو یه کیکی دی. (پست
الکترونیک)

پوستی دهره کی: کاری بردنی نامه و به سته ی
پوستی بو دهره وه ی ولات. (پست خارجی)

پوستیر: [ناو] (۱) لاپه ره ی وینه دار بو ریکلام
و چه سپاندن به دیواردا. (پوستر) (۲) وینه ی
گیرو له دیمه ن یا له نه قاشی. (پوستر)

پوستیر: **فرد؛ ایتالیاد فد:** [ناو] کلاوقز؛ قزی
ده سترکرد. (پوستیر)

پوستی کاره با: [ناو، ت] بنکه و جیگه ی
دابه ش کردن هیزی کاره با. (پست برق)

پوستی هه وایی: [ناو، ت] کاری پوست به
فروکه کردن؛ هه روها پوستی زه وینی؛ (پست
هوایی)

پوس خستن: [چاوگه، ت] (۱) کاژخستن؛ کراژ
فرپیدانی مار؛ پوس فرپیدان. (پوست انداختن)
(۲) هاتنه دهره وه ی په پوله له قاپووری
گه را. (پوست اندازی) (۳) گوران؛ هاتنه سه-
ر بارو دو خیکی تر. (عوض شدن)

پوس رنپای: [چاوگه، ت] پیست کلاشای،
خوراندن؛ پیست رنپین. (خاراندن و خراشیدن
پوست)

پوس فرپیدان: [چاوگه، ت] (۱) پیست فرپیدانی
مار؛ کراژ فرپیدان. (۲) پیست فرپیدانی برین؛
پیست لی بوونه وه ی برین. (پوست انداختن)
(۳) (ب) گوران؛ هاتنه سه ر حالیکه دی؛
رواله ت گورین و رهنگ گورین. (عوض
شدن؛ پوست عوض شدن)

پوس کردن: [چاوگه، ت] (۱) پوست کردن؛

نامه خستنه ناو سندووقی پؤست یا به ئیداره‌ی پؤست ته‌حویل‌دان. (پست کردن) (۲) (ب) ده‌ست به‌سه‌ر کردن و خافلان‌دن و فریودان و ناردن بو جی‌گی‌یک. (پست کردن) پؤسکه‌ن: [چاوه‌ت] (۱) پیست لی‌کردنه‌وه؛ پیست دامالین. (۲) هه‌ره‌شه بو که‌ول‌کردن؛ ده‌ستم پی‌ت بگا که‌ولت ده‌که‌م: پؤست ته‌که‌نم. (پوست کندن)

پؤسکه‌نه: [ئاوه‌لناو+ به‌ند] (۱) پؤست دامالو؛ پیست لی‌کراوه و پاک‌کراو. (پوست گرفته‌شده) (۲) (ب) راست و پؤسکه‌نه: پیست و په‌رده له سه‌رلابراو. بی‌په‌رده، به‌ناشکرا و بی‌شاردنه‌وه. (پوست کنده)

+ پؤشان: (۱) [را‌بوردووی پؤشین] کردیانه‌به‌ر؛ پؤشایان؛ پؤشییان؛ (۲) ئه‌وانه‌ی که له‌به‌ر ده‌که‌ن؛ گول‌چوون رووی ئازیز نزاکه‌ت پؤشان. (مه‌وله‌وی) (پوشیده. پوشیدند. پوشان) (۲) لی‌یاس پؤشان: لی‌یاس پؤشین له به‌ر کردن. (پوشیدن) (۳) کراسی مندال‌که‌یان پؤشان واتا کردیانه‌به‌ری. (پوشاندند)

پؤشان‌دن: [چاوه‌ت] (۱) کردنه‌به‌ر؛ کردنه به‌ر که‌سی. (پوشاندن) (۲) دا‌پؤشینی سو‌ر؛ سه‌ری شتی دا‌پؤشین. (پوشش دادن) پؤشته‌یی: [ناو] سازی و به‌که‌یفی؛ خاوه‌ن لی‌یاسی ته‌پوتازه؛ حاله‌تی پؤشته‌بوون. (شیک و مرتب بودن)

پؤشراو: [ناو، به‌ر] (۱) سه‌رنراوه؛ سه‌ره‌سته؛ به‌ر پی‌وار؛ دا‌پؤشی‌یاگ؛ وه‌شارتوو؛ شاراوو؛ شار‌دراوه؛ سه‌رسو‌ر؛ سو‌ر؛ له نه‌هینیدا.

(پوشیده) (۲) له‌به‌ر کراو. (پوشیده‌شده)

پوشکووتن: [چاوه‌گه] ده‌م کردنه‌وه‌ی

گول؛ بشکفتن؛ پشکووتن. (باز شدن شکوفه)

پؤش‌نا‌ی: [چاوه‌گه] پؤز‌نا‌ی؛ پؤشین. (پوشاندن)

پؤشه‌ر: (۱) [ناو، بک] که‌سی‌ک که‌داده پؤشی؛

دا‌پؤش. (پوشنده) (۲) پی‌دا‌پؤشه‌ر؛ سه‌ری‌پؤش؛

روو‌کی‌ش. (پوشش) (۳) که‌سی که له به‌رده‌کا.

(پوشنده)

پؤشه‌مه‌نی: [ناو] جل‌وبه‌رگ (لباس)

پؤشی: (۱) [را‌بوردووی پؤشین] کردیه‌به‌ر.

(پوشید) (۲) [پاشگر] پؤشان‌دن؛ په‌رده پؤشی،

چاو‌پؤشی، تاوان‌پؤشی. (پوشاندن)

پؤشیده: [ئاوه‌لناو] (ف. گیو) دا‌پؤشراو؛

شاراوو (پوشیده)

پؤشین: [ناو، بک] دا‌پؤشه‌ر؛ ئه‌وه‌ی جل‌ده-

کاته به‌ر که‌سی‌ک. (پوشاننده)

پؤقه: [ده‌نگه‌ناو] (۱) ده‌نگی ته‌قینه‌وه (صدای

انفجار) (۲) له‌گه‌ل ته‌قه‌دا دی، ته‌قه‌وپؤقه،

ده‌نگ و سه‌دای به‌رز. (صدای بلند انفجار)

پؤکی: بو‌یی، ئه‌را؛ له به‌رئه‌وه؛ پؤکی‌گریا؛

بو‌یی‌گریا. (برای این)

پؤکی‌ر: [ناو] جو‌ری‌ک یاری‌به‌به‌په‌ره‌ی (په‌راتنو)

(پوکر)

پؤل‌بوار: [ناو، ت] راوی سه‌رله‌سبه‌ینانی که‌و

له سه‌رری‌گی‌ای کانی‌او؛ راوی پؤله‌بالنده‌ی

کوچ‌ه‌ری له‌به‌ره‌گه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی‌اندا له‌گه-

رمین. (شکارکبک و پرنده‌گان در راه چشمه و

گرمسیر)

پؤل‌که: [ناو] با‌قله‌ی کی‌ویی؛ سی‌جو‌ره پؤل‌که

خاتوونه و پؤل‌که‌گایانه‌ده‌خورین و پؤل‌که

مارانه ناخوری. (باقلائی کوهی)

پولوٽقه: [ناو] کلکه سووتی. (۱) کلک راته کاندنی سه گ به نیشانه ی رهامندی و خوشه ویستی. (۲) (ب) زمان لووسی و ریایی. (تملق؛ ریا؛ چالوسی)

پولوس: فداند. [ناو] پولوس؛ ئامرازی به ده- وردا چه رخینی ته گهری سه یاره. (پولوس)

پولپ: فرد؛ تد؛ فد: [ناو] گروه ریکی پایه داره که له سه ردیواره ی لووت یان گه ده یان ریخوله گه وره یان مندالدان په یدا ده بی. (پلیپ)

+ پولیس: فرد؛ تد؛ فد: [ناو] کوی هیزی به پررسی هیمنایه تی له ولاتیکدا. (پلیس)

پولیش: [ناو] تیزی سماته له ناو جوریک ماسله دا؛ بو بریقه دار کردنی رهنگی سه یاره و شتی تر. (پولیش)

پولیش لیدان: [چاوه، ت] رونی پولیش به په رو به سهر رهنگی رهوغه نی وشکه وه بوودا ساوین بو بریقه دار بوون. (پولیش زدن)

پولیکا: [ناو] نیوی توجاره تی لولوه ی پلاستیکی، تایبته به لولوله کیشی پلاستیکه. (پولیکا)

پولیکوی: فرد؛ فد: (۱) [ناو] ئامرازی کوپیه گرتن. (۲) به رهه می کوپیه ی ئه وه که رهسته یه. (پلی کی)

پولین: [چاوه] دهسته دهسته کردن؛ پول پول کردن؛ کوگا کوگا کردن. (کپه کپه کردن)

پومپ: فرد؛ فد: [ناو] (۱) ئامرازی هه لکیشانی ئاوه کی و با؛ ترومپای کاره بایی. (پمپ) (۲) له سه یاره دا بو پومی ئاو و پومی رو ن زیاتر

وشه ی (واتر پمپ و ئوبیل پمپ) به کار دینن.

(پمپ آب. پمپ روغن)

پومی با: [ناو، ت] ئامرازی با کردنه ناو ته گهری سه یاره. (پمپ باد)

پومی بینزین: [ناو] (۱) ئامرازی بینزین کردنه ناو باکی سه یاره. (۲) ناوی جیگای فروشتنی بینزین. (پمپ بنزین)

پومی ره نگیاشی: [ناو] که رهسته ییک که رهنگی رهوغه نی و با تیکهل ده کا و به گوشار دیپرژینیت. (پمپ رنگ پاشی)

پونگ: [ناو] په نگ؛ کو بوونه وه و گه رانه وه ی تراوی به رگیراو و راهه ستاو. (جمع شدن آب راهسته)

پونگاو: [ناو] په نگاو؛ ئاوی به رگیراو که کو بوویته وه و پونگی خواردیته وه. (آب جمع شده پشت سد یا دیوار)

پونگه ریوی: [ناو] پنگه ریوی؛ گیای پونگه پواس؛ جوریک نه عنا؛ دژی زهر دووییه که نه خوشینی په نمانی زاو ره. (نعنا صحرایی)

پونیس: [ناو] بزماریکی کورت و باریکه و سه ری زور پانه که به پال پیوه نان ده چیته نیو ته خته و دیواری گه چی بو راگرتنی

عه کس و کاغه ز. (پونز)

پوو: [ناو] (۱) پووک؛ گوشتی بن ددان. (شه) (۲) په رو؛ پووشوو؛ دهسته چیله. (کهنه)

(برهود)

پووار: [ناو] گیایی که کورته بالا خوراکی ئاژاله. (اسم گیاهی است)

پووتانه وه: [چاوه، ت] (۱) پرووتانه وه؛ چرووسانه وه؛ (لخت کردن) (۲) چرمسانه وه؛

لهت بوون و پچراندنه وه. (پاره کردن)

+ **پوونک**: [ناو] (۱) گول؛ خوږه (مرض خوره؛ جذام) (۲) ده سستگیره ی مدبه ق. (دستگیره آشپزخانه)

پووته ل: [ئاوه لئاو] پووچ؛ پووک؛ ناو خالی؛ بی ناوه روک؛ بی ناوک؛ پوچهل. (پوچ)

پووچال: [ناو] پوووشال؛ پوووشوپلاش. (پوشال)

پووچانه وه: [چاوه گهت] (۱) پوو کانه وه؛ کاغه زه که ی له ده ستیدا پووچانده وه؛ نایلون ئاور ده گری ده پووچیتته وه؛ ده پووکیته وه؛ له پالیه ک چوون و چکوله بوون و چرچ بوون. (کوچک شدن و هم رفتن مچاله شدن)

(۲) (ب) کردن به هیچ؛ پووچ کردنه وه. (پوچ کردن)

پووچه و بوون: [چاوه گهت] پووچ بوونه وه؛ (ب) به هیچ بوون؛ جی نه گرتن؛ له پروژیکدا پاره که ی پرپووچ کرد؛ پووچ بووه وه؛ پووچه و بوو. (پوچ شدن)

پووچه و کردن: [چاوه گهت] پووچکردنه وه؛ به هیچ بوون. (ب) خه رج کردنی بی جی. (کنایه بریاد دادن)

پووچی: [ناو، به ره می چاوه] خالیایه تی؛ پووچ بوون؛ پووچایه تی؛ پووچیتی؛ پووچه لی. (پوچی)

پووچی: [ناو، به ره می چاوه] بی ناوه روکی؛ رهوتی بی ناوه روک بوون؛ به تالته. (پوچی)

پوودی: [ناو] پدی؛ پدو؛ گوشتی بن ددان؛ پووک. (گوشت بیخ دندان)

پوورنایشوکه: [ناو] پوورایشی؛ رووه کیکی درکاوی رهنگ که وهیه دهیدوورنه وه بو تابه و

دانگوی بز. (نوعی خار بیابانی)

+ **پوورت**: (۱) پورت. (۲) له گهل هارت دیت، هارتو پوورت؛ شاتوشووت؛ هارتوهورت؛ خووه لکیشان. (لاف و گزاف)

+ **پووره**: (۱) کووم؛ کو؛ پووره یاندا بوو و اتا کوو بوونه وه؛ ته مووره. (جمع شدن) (۲) فد؛ اند؛ رهنده کراو و ورد کراو؛ پووره ی سیف زه مینی؛ ورد کراوی دانه ویله ی نیوه کول. (پوره سیب زمینی) (۳) شلخه و به چکه ی میشه نگوین و کولله. (جمع شدن نوزادان زنبور) (۴) پووری؛ بانگ کردنی پوور وه ک پووره ئامین. (صدا کردن عمه)

پووره گول: [ناو] گیای یاسه که وه؛ له باکووری سه قز زوره، دهرمانی کوخه یه. (یاس بنفش)

پووره هه ننگ: [ناو، ت] شلخه هه ننگ. (جمع شدن زنبورهای عسل)

پووری: (۱) بانگ کردنی پوور. (صدا کردن خاله و عمه) (۲) بانگ کردنی ژنی گه راهه بو ریزلینان و به پوور بانگ لیکردن. (خطاب زنان بعنوان خاله و عمه)

پووزیچ: [ناو] (۱) گیای بناوه توم؛ بو نه خوشینی باداری جومگه (روماتیزم) و شه که رمز که لکی هه یه. (۲) < مووس پیچ. (ساق پیچ)

پوزکه: [ناو] لووتی ماسی؛ بابلیسوک، لووتی-فیل. (دماغ ماهی؛ خرتوم فیل)

پووزره: [ئاوه لئاو] پورزهره؛ قز زهره؛ موو زهره. (مو زرد)

پووزی: [ناو] هه راوی؛ گوشادی؛ فشی. (گشادی)

پوژنه: [ناو، بک+ناو] پوژنه؛ پوشر؛ داپوشر؛ پاکهت. (پوشاننده؛ پاکت)

+ پووشال: [ناو] (۱) پوپووشال؛ پووش و پلاش. (۲) دهمه‌پهنده‌ی دارتاشی بو‌قهراخ کولپړی‌ئوی. (پوشال)

پووشالی: **فد:** [ئاوه‌لناو] (ب) دروین؛ خوڼه‌گرتوو؛ نهمه‌یو؛ بن‌پوش. (پوشالی)

پووش‌برنج: [ناو] (۱) پیستی چه‌لتووک. (پوست چلتوک) (ب) کاتی بارانبران. (ایام قطع شدن بارش باران)

+ پووشپه‌ر: [ناو] (۱) کاتی په‌پینی گولی‌گیا و وشک‌بوونی. (ایام خشک شدن گیاه) (۲) یه‌که‌مین مانگی‌هاوین. (تیرماه)

پووش‌خستن: < پووش فرپدان. **پووش‌خورما:** [ناو] گه‌لای دارخورما؛ بو‌قهرتاله‌چیکردن به‌که‌لکه. (پوش خرما)

پووش‌دیان: [ناو] [ئاژنه‌ی ددان؛ چیلکه‌ی ددان‌ئاژن. (خلال دندان)

پووش‌فرپدان: [چاوگه‌ت] (ب) بی‌مه‌یلی-کردن؛ له‌بیر بردنه‌وه‌ی دوستی. (بی‌محبت شدن)

پووشی: < پووشوو.

پووشیت: **فد:** [ناو] ده‌ستمالی که بو جوانی له‌گیرفانی به‌رسینگی چه‌پی‌کوئی ده‌نین و گوشه‌ییکی به‌ده‌روه‌یه (پوست)

+ پوک: [ئاوه‌لناو] کفهل؛ قانگ. (متخلخل.)

+ پوکه: [ناو] (۱) که‌ره‌گوشه. (لوتی) (۲) قاپوور؛ قاوخ؛ پوکو‌فیشه‌ک؛ قاپوره‌فیشه‌ک. (پوکه) (۳) جوری به‌ردی کفهل و سووک بو بانه‌ناوی خانوبه‌ره. (پوکه)

پووک: [ناو] پفه‌لی؛ دژی پته‌وی؛ کفه‌لی. (متخلخل بودن)

پوول‌به‌فیروان: پاره‌خه‌رج‌کردنی به‌فیرو (ب) شتی بیکه‌لک‌کړین. (پول بیاد دادن)

پوول‌په‌رس: [ئاوه‌لناو] پوول په‌ره‌ست؛ مال خو‌شه‌ویست. (ب) سه‌قیل؛ رژد؛ چکووس. (پول پرست)

پوول‌په‌یداکردن: [چاوگه‌ت] (۱) پوول‌دوژینه‌وه. (۲) (ب) کاسپی‌کردن؛ پوول‌وه-ده‌ست‌خستن؛ خاوه‌نی ده‌رامه‌ت بوون. (پول پیدا کردن)

پوول‌رژاندن: [چاوگه‌ت] (ب) له‌پای مه‌به‌ستیکدا پاره‌ی زور خه‌رج‌کردن. (پول ریختن بیای خواسته‌ای)

پوول‌کو‌کردنه‌وه: [چاوگه‌ت] (۱) کو‌کردنه‌وی پاره‌ییک که به‌سهر بووک و زاوا دا ده‌کری (پوولی زپروه‌شان). (۲) (ب) پاشه‌که‌وت‌کردنی پاره و نیانه‌سهریه‌کی پوول. (۳) پوول‌خر‌کردنه‌وه لای‌ئهم و ئهو بو‌کومه‌ک‌کردن به‌که‌سیکی ده‌ست‌ته‌نگ؛ خه‌رمان‌کردن. (پول جمع کردن)

پوول‌گو‌پینه‌وه: [چاوگه‌ت] (۱) پوولی درشته‌دان و پوولی ورده‌وه‌رگرتن یا به‌راوه‌ژووی‌ئوه. (پول عوض کردن) (۲) پوولی بیانی-کړین به‌پوولی ناوخو؛ یا به‌راوه‌ژووی‌ئوه. (تبدیل پول) (۳) (ب) یه‌کی جه‌ژنانه‌ده‌دا به‌مندالی که‌سیک‌ئویش جه‌ژنانه‌ده‌دا به‌مندالی‌ئوه‌ی دی. (تعویض پول)

پوول‌گیړان: [چاوگه‌ت] کاسپی‌کردن به پوولی که‌سیکی دیکه‌وه که له‌قازانجه‌که‌یدا

بهش دهبا به پيی برپار. (پول به جريان انداختن؛ با پول کسی معامله کردن)
پول له پادا دانان: [چاوه،ت] بوگه یشتن به تامانج یان مه به ستيک پوول ژماردن و خه رجکردن؛ هه تا عیلاجی نه خوشیه که ی- کرا پاره ییکی زورم له پادا دانا؛ تاکردم به دوکتور پوولیکی زورم له پادا دانا. (پول بالای چیزی دادن)

پول له سه ر دانان: [چاوه،ت] (۱) پاره خه رجکردن له رپی دروست بوونی کاریک یا مه به ستيکدا. (در راه چیزی پول خرج کردن) (۲) بوکرپنی هه ر شت پاره خه رج کردن. (پول خرج کردن)
پونی: ژن له حاله تی حه یزدا؛ ژنه ک کو مه هان- ده بت. (قاعدگی)

پوول و خوّل به یه ک زانین: (ب) بایه خ به ما- لی دونیا نه دان. (کنایه (اهمیت به پول ندادن)
پوولو دلی گیفانی: گیلفان پوولی. (پول توجیسی)
پووله سپی: [ناوت،ت] له رابوور دوودا قه ره پوولی ئیران، به تایبته ت ۲ قرانی و ۵ قرانی به شی زوری له زیو بوو، ناوی پووله سپی بوو. (پول خرد قدیم)

+ پووله کی: [ئاوه لئاو] پوول دووست؛ پاره په ره ست؛ بو مالی دونیا حازر به ئه نجامی کاری ناشایست بوون. (ب) کار به دهستی به رتیلخوّر. (پولکی)
پووله ورده: [ناوت،ت] قه ره پوول؛ په ره هوور. (پول خرد)

پوولی: [ئاوه لئاو] ئه نجامی کاریک یان پیدانی هه ر شت به پوول؛ به خوړاییه یا پوولیه؟ واتا

به پووله. (پولی)

پوولی: اند؛ فد: [ناو] جه غریکی خو لخور له موّتوردا که هیزی موّتور به ته سمه یان زنجیر ده خاته سه ر به شیکی تری موّتور. (پولی)

پوولی پیشه کی: [ناو] (۱) کری خانوه که ت دوسه د هزار تمه نه و یه ک ملیون پیشه کی. (پول پیش) (۲) بیعانه ی موعامله؛ ده هزار

تمه ن پیشه کی وه رگره ئه و فه پرشه راگره، مه ی فروشه سه یینی دیم باقی پاره که دیم و فه پرشه که ده به م. (پیش پرداخت) (۳) ئه و رادیو ده کرم، سی هزار تمه ن پیشه کی ده دم باقیه که ی به قیست، مانگی دوو هزار تمه ن ده دم (پیش قسط)

پوولی حه رام: [ناوت،ت] دراوی که له ریگی نارواوه به ده ست دی؛ پوولی ناروا؛ وه ک سوود؛ (سووت). (پول حرام)

پوولی حه لال: [ناوت،ت] پاره ییک که له ریگی ره واکاسپی و ره نجی شانوه په یدا ده بیته. (پول حلال)

پوولی خوین: [ناوت،ت] (۱) خوین بایی؛ به های خوین؛ پاره ی تاوانی کوشتنی که سیک به میراتبه ر دان. (خونبها) (۲) (ب) پوولی خوینی بابی دهوی، به فروشیاری زورگران فروش ده لین. (پول خون پدرش رامیخواهد)

پوولی خه وتوو: پاره ییک خرایته حیسابی بانگ؛ پاره که م له بانگ خه وانوده. (پول خو بانندنر بانک) (۲) (ب) پاره ییک که نه- که وتیبته گه ر؛ پاره ی راگیراوی بی موفا و بیسوود و قازانج. (پول راکد)

پوولی درشت: دژی قهره پوول؛ پاره‌ی زور به‌ها؛ دراوی پرپایه‌خ و رقه‌م زور. (پول درشت)

پوولی کاغزه‌زی: [ناو] پاره‌ی قاقه‌ز؛ ئەسکه‌ناس. (اسکناس)

پوولیکیش: [ناو] که‌ره‌سته‌ی تابیته بو دهر کیشانی پوولی له جیگه‌ی خووی له مۆتۆردا. (پولیکیش)

پوولی نه‌غد: [ناو] پوول و پاره‌ییک که به ده‌سته‌وه بی؛ (به‌قه‌رزنی ناده‌م به‌پوولی نه‌غدی ده‌فروشم. (پول نقد)

پووه: [ناو] که‌ره‌پوو؛ گیامه‌تره‌ق؛ گیای قامیشی که‌ره‌گۆشه، که‌به‌ره‌که‌ی ده‌کرا ناو گه‌چ بو ئەوه دوا‌ی گه‌چکاری نه‌قه‌له‌شی. (لوئی)

پووه‌دای: [چاوه‌ت] (۱) پیوه‌دان؛ داخستن؛ دهر که داخستن. (بستن) (۲) پیوه‌دانی هه‌نگ و مار. (نیش زدن مار)

پوه‌له‌کارگ: [ناو،ت] قارچکی دار؛ قارچکه جنو‌کانه؛ قارچکه‌ جخانه؛ پیفی، که وشکه‌وه ده‌کری بو پووشوو. (غاریقون؛ قارچ سمی)

پووته: [ناو] گرنگی؛ بایه‌خ؛ پووته پیدان؛ حورمه‌ت گرتن. (اهمیت)

پوینه‌چهرمه: [ناو] گیای پوینه‌چه‌رموو؛ پونگه‌سپیه؛ بونه‌خوشینی گه‌ده و ریخوله‌باشه. (نعنا‌فلفلی)

په‌پتوول: [ناو] تلف؛ تپ. (تفاله)

په‌پوو تیاخویندن: [چاوه‌ت] (ب) جیگای چۆل‌وهوول؛ ویرانه. (کنایه‌از برهوت؛ ویرانه)

+په‌پووسیماننه: [ناو] (ف. ب) بوبوو که‌ره،

پاپی سلیمونی؛ پویی؛ په‌پووسله‌مانکه؛ په‌پووسوله‌یماننه؛ په‌پووسلیمانی؛ په‌پووک؛ په‌پووک‌ره؛ هه‌پووک؛ دوونکول؛ دوونکل؛ سوله‌یمانۆ؛ شان‌به‌سه‌ر. (شان‌به‌سر؛ هه‌ده‌د)

+ په‌پووله‌کلک: پرپووله؛ په‌پووله؛ نه‌خوشینی جه‌رگی ئاژال. (کلک)

په‌په‌رک: [ناو] به‌رده‌ تراویلکه؛ زیخه‌ شینه که ده‌بیته هووی خه‌یالی دیتنی ئاو له سارای زیخه‌لاندنا. (شنی که‌معلول دیدن سراب‌است)

په‌تپر: [ئاوه‌لناو] (۱) شیت؛ سه‌ره‌رو؛ شیت و ویت؛ که‌م ئاوه‌ز. (دیوانه؛ بی شعور) (۲) نافرمان؛ یاخی؛ سه‌رکیش. (نافرمان)

په‌ت‌پساندن: [چاوه‌ت] (ب) سه‌رکیشی کردن؛ نافرمانی کردن؛ که‌له‌وه‌کیشی کردن؛ سه‌ره‌رویی کردن؛ په‌ت‌پرین. (نافرمانی)

+ په‌تپه‌تی پیکردن: [چاوه‌ت] به‌لا به‌سه‌ر هینان و عه‌زیه‌ت و ئازاردان؛ ئەتککردن. (بلا‌بسر آوردن)

په‌تروکه و زامی: [ناو،ت] قه‌تماغه‌ی سه‌ر برین. (قشر نازک روی زخم)

په‌تروول؛ فهد؛ اند: [ناو] پاتروول؛ ده‌ستکه‌وته‌کان له نه‌وته‌وه؛ وه‌ک؛ بینزین، نه‌وت، گاز، مازووت. (فرآورده‌های نفت)

په‌ترووی برین: [ناو،ت] (۱) توئیژ و قه‌تماغه‌ی برین. (قشر زخم) (۲) گوشته‌ زوونی برین. (گوشت التیام زخم)

په‌تشان: [چاوه‌ت] په‌تشین؛ دارزان؛ دافلیقان. (پوسیدن)

په‌تکراو: [ناو، به‌ر] (۱) په‌ت له مل کراو. (طناب بر گردن آویخته‌شده) (۲) ژی که‌وانی-

کیشراوی ناماده‌ی تیر هاویشتن. (زه کشیده)
په تکر: [ناو] (۱) خاوه‌نی تیر و که‌وان؛
تیره‌نازی که‌وان. (تیرانداز، با کمان) (۲)
[ناو، بک] ئەوه‌ی که‌په‌ت ده‌کا و پرست‌ده-
کا. (کسیکه طناب به‌گردن کسی می‌بندد) (۳)
په‌تچیکه‌ر. (کسیکه طناب درست می‌کند)

په‌ت له‌سه‌ر دامالین: [چا‌و‌گه‌ت،] (۱)

به‌ره‌لا‌کردن. (۲) هه‌وسار له‌سه‌ر دامالین؛
(ب) زی‌تار به‌ته‌لاق‌دانی ژنی ئاکار‌خراپ
ده‌لین. (افسار از سر باز کردن)

په‌توت: [ئاوه‌لناو] پرتوو‌کاو؛ پو‌واو. (پوسیده)

په‌تون: [ناو] پشوو؛ بیهن؛ هه‌ناسه. (نفس)

په‌تووره: [ئاوه‌لناو] شر و په‌تووره؛ کوڤ و شر؛
شر و پرتوو‌کاو. (پلدسیده)

په‌ته: [ناو] په‌ته‌ک؛ کوڤون؛ کوپین. (کوپن)

په‌ته‌فینگه: [ناو] قوچه‌قانی‌به‌ن؛ قلماسکه.
به‌ره‌قانی؛ که‌هینک. (فلاخن)

په‌ته‌لختن: [چا‌و‌گه‌ت،] (۱) (ب) سیداره
ته‌یار کردن؛ سیداره ناماده کردن. (طناب-
دار آماده کردن) (۲) ته‌ناف گپران؛ ته‌ناف
هه‌لبه‌ستن بو هه‌لختنی جلی شو‌راو. (نصب
طناب)

په‌تیس: [ناو] (ف. مشه) زه‌ره‌ر؛ خه‌سار.
(زیان)

په‌تینه: **فد:** [ناو] (کوژی ره‌نگ‌کاربه) جوړیک
ره‌نگ‌کردنی تی‌که‌ل پی‌که‌ل؛ تاییه‌ت بو
دیواری خانوو. (په‌تینه)

په‌چه‌خووز: [ناو] مآلات‌کردنه ناو جار و زه‌وی
له‌به‌ر پشکه‌له‌که‌یان که‌ده‌بیته‌کووت بو
زه‌وی. (گله‌داخل زمین‌کردن؛ برای کودگیری)

په‌چین: به‌پالیدن. (با پازدن)

+ په‌خ: [ناو] لارییک که‌له‌گوشه و پآلودا
پیکدی؛ (۱) په‌رچ؛ وه‌ک: په‌رچدا دانه‌وه‌ی
بزار؛ سه‌ر داشکاندنه‌وه. (پرچ کردن میخ)
(۲) په‌خکردن: لابرندی پآلوی دار یا هه‌ر
شت که‌تیزی‌ت، گرده‌ماسی کردن؛
کوور‌کردنی گوشه و پآلوو. (کوژ کردن) (۳)
لیژ‌کردنی شوینی له‌چاو‌ده‌ور و پشتی؛
مارو‌دوو کردن؛ پشته‌ماسی کردن. (پخ)

په‌خشای: [چا‌و‌گه] په‌خشکردن؛ به‌شکردن؛

بلاو کردن. (پخش کردن)

په‌خشه‌ر: [ناو، بک] په‌خشکه‌ر؛ بلاو‌که‌ر.

(پخش کننده)

په‌دمان: [ناو] په‌یمان؛ عه‌هد؛ قه‌رار؛ له

ئاویستادا (په‌تمان) هاتووو. (پیمان)

په‌راسوو‌خوار: [ئاوه‌لناو] (ب) ده‌غهل؛ دروژن؛
فیله‌باز. (حیله‌گر)

په‌رانتو: [ناو] وه‌ره‌قی‌یاری؛ په‌ره‌ی قومار.
(ورق‌بازی)

په‌راش: [ئاوه‌لناو] له‌ئاش‌کراو؛ هار‌پراوه؛
وردوخاش. (ریز ریز)

په‌راشتی: [ناو] پشت‌وپه‌نا؛ داشدار؛ لایه‌نگر.
(پشت و پناه)

په‌راش په‌راش: [ئاوه‌لناو] وردوخاش.
(ذره‌ذره؛ خرد خرد)

په‌راف: [ناو] په‌راو؛ قه‌راخ‌ئاو؛ که‌ناری-
زه‌ریا. (ساحل)

په‌رانتوو: < په‌رانتو

په‌رانتیز: [ناو] دوو که‌وانه رووبه‌رووی یه‌ک
له‌نووسراوه‌دا که‌چهند ره‌سته ده‌گریته به‌ر بو

پروون کردنه وهی واتا و جیا کردنه وهی
سه ربه خوویی رهسته کانی ناو که وانه کان.
(پرانتر)

په راتیز کردنه وه: [چا وگه، ت] دانانی
که وانه ییک پروو به چه پ؛ (پرانتیز بهستن؛
دانانی دو هه مین که وان پروو به راست) (پرانتر
باز و بسته)

په راندراو: [ناو، بهر] په ریندراو؛ قرتینراو؛
په ریاو؛ په رپوو. (قطع شده)

په راندن: [چا وگه، ت] (۱) قرتاندن؛ قرتاندن؛
په راندنی لقی دار به داس؛ قهلت کردن. (قطع
کردن) (۲) خستن؛ بهرد په رانی؛ خستن؛
په رت کردن. (پرت کردن) (۳) نامه په رانی،
نامه ناردن؛ نامه گو رینه وه. (نامه پرانی) (۴)
قه له م په رانی؛ زینا حکردن (زنا کردن) له سه ر
لاچوون، مهستی له سه ر په راندن. (مستی از
سر پریدن) (۵) هه لفراندن؛ کوتر په رانی،
باز په رانی، (کبوتر پراندن)

(۶) نیر به سه ر میو گیپان؛ په راندنی ئه سپ
له مایین. (جفت گیری) (۷) قسه له ده م
دهر چوون؛ به هه له له ده می په ری. (از دهن
در رفتن) (۸) توانج خستن؛ ته شه ری بو په راند.
(متلک پراند) (۹) پینج تیری په ران،
فیشه که که می په رانده ده ره وه. (پنج تیر
په ران)

+ په راو: [ناو، بک+ ناو] (۱) قرتاو (قطع شده)
(۲) قه راخ زه ریا؛ قه راخ ئاو. (ساحل دریا)
۳. په رتووک؛ کتیب. (کتاب)

په راو په ر: [به ند] سه رانسه ر؛ ئه م سه ر تائه و
سه ر؛ ئه م په ر تا ئه و په ر. (سراسر)

+ په راویز: [ناو] (۱) په ردوو؛ کورته داره کانی
به ینی ده سته ک و هه لاش. (پوده) (۲) که ناره؛
لیوار؛ حاشیه. (حاشیه)

په ربار: [ئاوه لئاو] پر بار؛ زور به سه مه ر؛
پر سه مه ر؛ (پر بار)

په ربه له که: [ناو] (ف. ب) تو رهمه ی
په ربه له که، شه ش جو ر بالئندن، به ناوی په -
ر به له که، سه قری می ش خو ر، قجی، قجی
به له که، قجی چا وره ش، چوله که گره،
(په ربه له که، که حه وت تیره ن ۱- بو ری
بچووک، ۲- بو ری گه وره، ۳- پاشه ل
خه نه یی، ۴- پشت سوور، ۵- پشت شی، ۶-
سه رشی، ۷- قه شان). (سنگ چشم)

په رپتانندن: [چا وگه، ت] پیچاندن؛ بادان؛
کرژ کردنی به نی بادراو. (پیچاندن)

په رپووت: [ناو] (۱) په رپووت؛ جو ری مراوی.
(نوعی مرغابی) (۲) کو و شرودر؛ (که نه و
پاره) (۳) (ب) مروقی بووده له ی چکوله.
(کو توله لاغر)

په رپه ر: [ئاوه لئاو] (۱) گوله که په ر په ر بووه؛
هه لوه ریوه؛ کتیه که په ر په ر بووه؛ وه ره ق
وه ره ق بوو؛ گه لا گه لا بووه. (پر پر) (۲) (ب)
مردنی لاویک، یان ئازیزیک، گوله که م په ر
په ر بوو. (کنایه مرگ جوان)

په رپه روچکه: [ناو، ت] ته شقی عاسمان. (اوج
آسمان)

په رتاف: [ناو] (۱) لهرز و یاو؛ نوبه تی. (تب) (۲)
تیریژ. (اشعه خورشید)

+ په رتاوتن: [چا وگه، ت] قرتاندن؛ هه لبرین؛
هه لپاچین؛ قهلت کردن. (قطع کردن)

په پرتۀف: [ناو] په پرتاف؛ په پرتو؛ تیشک؛

تیریز؛ روښنایی. (پرتو؛ اشعه)

په رتین: [چاوگه] دران؛ درپان. (پاره شدن)

په رجوو؛ موجزه: [ناو] رووداوی سه یروسه موره و دوور له پیوه ری عه قل و مه نتیق.

«گوفاری مه باد ۱۱۲» (معجزه)

په رجفاندن: [چاوگه، ت] هه لمساندن؛

په نماندن؛ با پیکردن. (باد کردن)

په رجو: [ناو] تهرچو؛ مه هدر؛ کرمزی؛

موجزه؛ کاری که له دهس هه موو کهس ناییت. (معجزه)

په رچه: [ناو] په چه؛ هه فیز؛ هه ویز؛ جیی خه -

واندنی میگه ل. (جای خواباندن گله)

+ په رچه م: تند؛ فد؛ [ناو] (۱) مووی سه ره ه نیه.

(موی پیشانی) (۲) به یداخ؛ لیوا؛ به یاخ؛ ئالا؛

به یداغ؛ به ندیز؛ دروشمی مه مله که ت یان

هیزی عه سکه ری. (پرچم)

په رچه مدار: [ئاوه لئاو] [ناو] (۱) به یداخ هه لگر؛

ئالاه لگر؛ خاوه ن په رچه م (۲) بوونه رچه

شکین و ریبه ره که کاوه ی ئاسنگه ره که

ئالاکه ی پیشه بنده چه رمیه که ی بوو.

(پرچمدار)

په رچه می چه رمگ: [ناو، ت] په رچه می سپی -

نیشانه ی ته سلیم بوون یا کولدان یا

یه خسیر بوون و خو به دهسته وه دانه. (پرچم

سفید)

په رچه می سپی: [ناو، ت] په رچه می چه رموو.

ئالای سپی؛ نیشانه ی ته سلیم بوون. (پرچم

سفید)

په رخانندن: [چاوگه، ت] گه مراندن؛ نیوه کول

کردن. (نیم پخته کردن).

په رخین: [چاوگه] داپلوخین؛ پیربوون و له

کار که وتن؛ خراب بوون؛ زایه بوون. (از کار

افتادن و پیر شدن)

+ په رداخ: (۱) [ئاوه لئاو] توند و تول و پوشته و

رازاوه. (پرداخته) (۲) [ناو، بک] شتی که لووس

ده کا؛ وه ک، کاغه ز په رداخ. (صاف کن)

په رداخ کراو: [ناو، بهر] اگری و گول لیپراو؛

لووس کراو؛ ئاماده کراو؛ ته یار. (ساخته و

پرداخته)

په رداخ کردن: [چاوگه، ت] ته یار کردن؛

ئاماده کردن؛ لووس کردن و تیف تیفه دان.

(مهیا و پرداخته کردن)

په رداخی: ته یاری و گورجوگولی و ئاماده یی.

(آماده و سر حال بودن)

په ردا ل: [ناو] سوفا؛ په ری تیر. (پرانتها ی

تیر)

+ په رده: [ناو] (ب) ره مز و راز؛ سور؛ سر؛ راز؛

نه هیئی؛ په رده دار؛ رازدار؛ په رده پوش؛

سورپوش. < پاره. (راز)

+ په رده: [ناو] په رده ی تار؛ په رده ی په نجیره و

درگا؛ په رده ی گوی؛ په رده ی نه قاشی،

په رده ی شان و سینه ما؛ په رده ی کچینی و

په رده ی پا. (پرده)

+ په رده: [ناو] سی و شه ی په ردیسی فارسی

و فردهوس (فیردهوس) ی ئاره وی و

(پاردوس) ی هه رمه نی سه رچاوه یان و شه ی

(په ئیریده ئیزه) ی مادیه به واتای جه غزی

دهوره دراو، که له کوریدا هه مان پاریز و په -

رژین و یارده یه؛ و شه ی (پارازیسوس) ی

یونانی و اتا پارِیس هەر له و ریشه یه که له فارسیدا بووه به پالیز و له کوردیدا بووه ته پارِیز و په رزین، و پارده: باغ و بیستانی دهوره دراو به دیوار یا قوماش؛ زور بوی هه یه ووشه ی په- رده نزیکیه تی زوری له گه ل (پارده) دا هه بی. (پرده)

په رده بهستن: [چاوگه، ت] (۱) گریدانی په رده له سه دهسکی تار به گری تاییه ت. (پرده بستن) (۲) په رده هه لبهستن به په نجیره و ده که دا. (اویزان کردن پرده)

په رده پوشی: [به ره می چاوگه] به ژیر لچه وه کردن و چاوپوشی له سووچ و گوناح و ئاشکرا نه کردنی هه له می که سیگ. (پرده پوشی)

په رده په رده: توی توی؛ تویتوویت؛ چهند په رده دوا به دوا ی یه ک. (پرده پرده)

+ په رده دار: [ئاوه لئاو] (۱) خزمه تکار. (۲) به په رده وه؛ خاوهن په رده. (۳) رازدار؛ سوردار. (۴) جیگای موتمانه بوون بو نه در کاندنی راز. (پرده دار)

پرده دامالین: [چاوگه، ت] (۱) په رده لیکر نه وه؛ (پرده کندن) (۲) (ب) ئابرو بردن و ئاشکرا کردنی نه هیئی (پرده دری)

په رده درین: [چاوگه، ت] (۱) (ب) ئابرو بردن و نه هیئی در کاندن. (رسوا کردن) (۲) لابر دنی په رده می کچیئی. (پرده بکارت پاره کردن) (۳) لابر دنی دیواری نزاکه ت له بهینی دوو که- سدا، به کرده وه می ئه ده بانه. (پرده حرمت دریدن)

په رده کیشان: [چاوگه، ت] (۱) هولی به په رده

گیران دوو که رت کردن. (۲) شار دانه وه و نه در کاندنی نه هیئی؛ چاوپوشی له هه له. (۳) سه ر دا پوشین و قوماش یا هه ر شت به سه ر دادان. (۴) په رده می په نجیره لادان یا به سه ر په نجه ره دا دان. (پرده پوشی).

(پرده کشیدن)

په رده لادان: [چاوگه، ت] (۱) په رده هه لادانه وه یا به لادا خستی په رده له بهر په نجیره و ده که. (کنار کشیدن پرده) (۲)

ئاشکرا کردنی نه هیئی. (پرده از روی چیزی برداشتن) (۳) په رده هه لادانه وه له سه ر تا پو یا ئاسه واری هونه ری بو ئه وه لین جار. (پرده برداری)

په رده له سه ر لادان: [چاوگه، ت] (ب) نه هیئی ئاشکرا کردن. پروون کردنه وه می مه به ستیکی نادیار؛ خویا کردن. (پرده از رو برداشتن)

په رده نشین: له توی په رده و نیانیدا ژیان؛ دانیشتن له سه راپه رده (ژوور) و ده رنه که وتن؛ [ئاوه لئاو] (ب) ناسک و نازداری و پاکی؛ زور خو ده رنه خستن. (پرده نشین)

په رده می ئاسویی: [ناو، ت] په رده می کر کره؛ له شکلی په رده می ئه ستونیه به لام پاژه کانی کانزایی و باریک تره و ئاسویی داده به ستیری. (پرده کر کره)

په رده می ئه ستوونی: [ناو، ت] جو ریک په رده که له پاژگه لیککی دریز چی بووه و به شیوه می ئه ستوونی له بهر په نجه ره داده- به ستیری ت و به ته نافی ک به سه ر په نجه ره دا ده کشیت یان ده کریته وه. (پرده عمودی)

په رده می بووک و زاوا: (ب) ژووری که زاوا و

بووک بوٽه وٺيڻ جار لهو ژورودا پيڪهوه
دهبن. (حجله)

په رده پا: زور به ي بونوه وهراني ٿاوي بوٽ
چاڪتر مهله ڪردن، له بهيني قامكه ڪانياندا
په رده پيڪ هه يه. (پرده پا)

په رده ي پهنجيره: [ناوت] قوماشي ڪه دهري
به پهنجيره دا بوٽ ديارنه بووني ناومال له
دهروهه. (پرده پنجره)

په رده ي تار: [ناوت] ريخوله ي با دراو (ڪات
ڪوت) ڪه له سهر دهسڪي تار ده به سترى؛ وه-
ڪ ڙي ڪه وائيڪي باريڪ وايه. (پرده تار)

په رده ي چاو: [ناوت] هه ريه ڪ له سي ٽويڙي
دهرووني چاو. (پرده چشم)

په رده ي حه سيري: [ناوت] جوڙيڪ په رده له
قاميش چنراو بوٽ به گري له هه تاو ڪه به
روو ڪاري دهروهه ي پهنجيره دا داده به سترى.
(پرده حصيري)

په رده ي سينه ما: [ناوت] (۱) جيگا ييڪ ڪه
وينهي فيلم ده ڪه وينته سهر ي يا قوماشي
سپيه يا ديواي گه چڪاري ڪراوه. (۲)
په رده پيڪه ده ڪه وينته بهيني (جيگه ي وينهي
فيلم ڪه وتنه سهر) و بينه راني فيلم له هولِي
سينه ما دا. (پرده سينه ما)

په رده ي شانو: [ناوت] (۱) په رده يه ڪه له
بهيني ٿه ڪتهره ڪان و بينه راندا. (۲) به شيڪه
له شانو له ماوه ي هه لڏانه وه و دادانه وه ي ٿه
په رده دا؛ شانو ڪه له سي په رده دا به پڙيه چوو .
(پرده نمايش)

په رده ي ڪچيني: [ناوت] بن؛ پوسِيڪي ٽويڙ
ٿاساي ناسڪ له ناو شهرمي ڪچاندا ڪه به

هوي زهره و گوشار ده دريت. (پرده بڪارت)
په رده ي گوي: [ناوت] ته پلي گوش؛ ته پلي-
گوي. (پرده گوش؛ پرده سماخ)

په رده ي موسيqa: [ناوت] ژماره ي له رانه وه ي
(فريڪانسي) هه رده نكي هه تا دوو به رانه بهر
بوون ده بيته يه ڪ هه نگاوه (ٿوڪتاو) ڪه له
موسيقي خوره لاتي ناوه راسندا دابهش
ڪراوه به ۷ پرده ڪه هه ريه دهيش به به شي
چووڪتر وه ڪ دييز و يمول و سوڙي و
ڪورون دابهش ڪراوه. (پرده موسيقي)

په رده ي نزاکه ت: [ناوت] (۱) (ب) حورمه ت
راگه تن له بهيني دوو يا چند ڪه سدا. (ادب
نگه داشتن) (۲) له ٽوي په رده دا، مه به ست
در ڪاننن به هيما. (پرده ادب)

په رده ي نه قاشي: [ناوت] (۱) يه ڪه ي
ژماردن ي تابلوي وينه گهري و نگار ڪيشي.
(پرده نقاشي) (۲) قوماش يا ته خته يا هه ر
شت ڪه وينهي له سهر ده ڪيشري.
(پرده نقاشي)

+ په رڙان: [چاوگه] ههل و ده رفه ت
بو ڪردني ڪاري؛ سهرم ناپه رڙي؛ فورسه تم
نيه. (فرصت)

په رڙين هينر: [ناوت، بهر] دالده خواز؛ په ناهينر؛-
ٿه وه ي ڪه په ناديني. (پناهنده)

په رڙيني قايم بي: (ب) نزاکه ت له
به يندا بي؛ بي ٿه ده بي نه بي؛ دوور له پرووي مه-
جليس؛ بيلا ته شبي. (ڪتايه دور از حضور)

په رسار: [ناو] په رستار؛ په رستار؛ ٿاگاداري
نه خوش؛ تيمار ڪه و چاوه ديڙي نه خوش.
(پرستار)

په رسوجو: [ناوت، (۱) پرسوجو؛ جو بایوون به-
پرس کردن له م و لهو. (پرسوجو) (۲) به دوادا
گهړان و جو بایوون. (جستجو)
په رسوم: [ناو] په یینکه؛ ټه و ټارده که به
گونکه هه ویر یه وه ده که ن تا به تیروک و
پنه دا نه چه سپی. (آردیکه روی چانه خمیر
میپاشند)

په رفته ند: [ناو] دیواری بلیندی بیستان و رپز.
(حصار بلند باغ).

په رکه م: [ناو] (۱) گلاروا؛ (چشم درد؛ تراخم)
(۲) فی. (صرع)

په رکیشان: [چاوگه، ت] (۱) په لی بال-
هه لکه ندن؛ (پر بال چیدن) (۲) بال لیدان و
هه لفرین. (پر کشیدن)

+ په رگال: [ناو] بنه مال؛ مال و خیزان.
(خانواده)

په رگر: [ئاوه لئاو] لاگر؛ گوشه نشین؛ خو
له خه لک و جه ماوه ر دوورگرتن.
(گوشه نشین)

په رگرته وه: [چاوگه، ت] (۱) بالگرته وه؛
هه لفرین. (پرواز کردن) (۲) (ب) له خوشیان
بال ده رهینان. (بال درآوردن) (پرواز کردن)

په رگی: [ناو] تووش؛ به یه ک گه یین.
(برخورد)

په رمان: [چاوگه] په رمین؛ په رمیان؛ لی رادین
و چاوه پروانی کردن بو کردنی کاری. (باور و
انتظار برای انجام کاری)

په رنساندن: [چاوگه، ت] ټه حیا کردنه وه؛
بووژاندنه وه؛ ژباندنه وه (احیا کردن)

په رنسنین: [چاوگه] بووژانه وه؛ ټه-

حیا کردن. (احیاشدن)

په رنیان: [ناو] جو ری قوماشی ټارمووشی
نه رم؛ حه ریر. (پرینان)

په روار به ندی: فد؛ [ناو] کاروپه وتی په روار دابه-
ستن؛ قه ل و کورنده وه ی ټا زال به شیوه ی
تایه ت. (پروار بندی)

په رواسه: [ناو] په راسوو. (دنده)

په روا نه کردن: [چاوگه، ت] کوته کردن؛
نه پرینگانه وه؛ نه ترسان؛ بیپه روا بوون. (پروا
نکردن)

په روبال پیدان: [چاوگه، ت] (ب) ژیر بالگرتن؛
ده ست ټاواله کردن بوته نجامی کاری؛
به ربوش کردن. (پر و بال دادن)

+ په روبال ده ر کردن: [چاوگه، ت] (۱) (ب)
گه وره بوون و به خوداهاتن. (بزرگ شدن
بچه) (۲) (ب) له کاریکدا سه رکه وتوو بوون و
ده سه لات په یداکردن. کنایه. موفق شدن و
قوی شدن) (۳) په ل له سه ر له ش و بالی

فرنده پروان. (پر در آوردن)

په روبال ده رهینانه وه: [چاوگه، ت] (۱) (ب) به-
هیز بوونه وه؛ به ده سه لات گه یشته وه؛
(دوباره به قدرت رسیدن) (۲) فرنده ی بال-
کراو که بال دینینه وه. (دوباره بال در آوردن
پرنده)

په روبال قرتان دن: [چاوگه، ت] (۱) بال کردنی
مه ل بو هه لنه فرین؛ باسکو کردن. (قیچی-
کردن بال) (۲) (ب) له قودرت و ده سه لات
خستن. کنایه (از قدرت انداختن)

په روبال وه ریو: [ئاوه لئاو] (ب) هه ژار و
بیده سه لات و لاواز بوو. (کنایه، ناتوان شدن)

په‌روشان: [ناو] په‌روى سه‌رشانى مندال؛ په‌روى دهم و لووت سرپنى مندال که به شانيدا دهى لکين. (دستمال روى شانېچه)
په‌روشار: [ئاوه‌لناو] به‌په‌روش؛ خه‌مبار. (غمگين)

په‌روش‌دل: [ئاوه‌لناو] دل به‌خه‌م؛ جارز؛ دل به‌په‌زاره؛ دل په‌ريشان. (دل پريش)
په‌روشک: [ناو] پرشه؛ پرشکه‌ى ورد؛ پرووشه؛ بارانى ورد و که‌م. (قطرات ريز باران)

په‌روکردن: [چاوگه‌ت] پينه‌په‌روکردن. (پينه‌کردن)

+ په‌روه‌راندن: [چاوگه‌ت] (۱) بارهينان؛ ته‌ربيه‌ت کردن؛ په‌مه‌ل هينان. (تربيت کردن) (۲) په‌روه‌راندنى قسه و مه‌به‌ست؛ ريكوپيک‌کردنى وشه بو سه‌فره‌نگ کردن و شروفه‌کردنى بابه‌تى به‌جوانى و ته‌واوى. (پروراندن مطلب)

+ په‌روه‌رده: فد: [ئاوه‌لناو] عاملاو؛ به‌خيوکراو؛ بارهاتوو؛ قوره‌په‌روه‌رده؛ قوره‌ى په‌مه‌ل هاتوو و بارهاتوو. (پورده)

+ په‌روه‌رده‌کردن: [چاوگه‌ت] بارهينان؛ به‌خيوکردن؛ راهينان؛ په‌روه‌راندن؛ عاملاندى؛ به‌ره‌م هينان؛ په‌مه‌ل هينان. (پورده‌کردن)

په‌روه‌رده‌که‌رده‌ى: [چاوگه‌ت] پروه‌رده‌کردن؛ بارهينان؛ پيگه‌ياندن؛ په‌مه‌ل هينان؛ په‌نيوهينان؛ هينانه‌نيو. (پورده‌کردن)

+ په‌روه‌رشت: [ناو] په‌روتى بارهينان. (پرورش)

په‌روه‌رين: [چاوگه‌ت] (۱) په‌ل وه‌رين (په‌ريختن) (۲) (ب) له ده‌سه‌لات كه‌وتن؛ له هيز و قودره‌ت كه‌وتن و ئارام بوونه‌وه و لاواز بوون. (آرام شدن. ضعيف شدن)

په‌روه‌نى: [ناو + به‌ند] په‌سريپر؛ سى‌روژ له‌مه‌وه به‌ر. (پس پريروز)

په‌رويز: (۱) ناوه بو پياوان. (اسم مردانه) (۲) [ئاوه‌لناو] پيروژ؛ سه‌ر به‌رز؛ سه‌رکه‌تى؛ سه‌رکه‌وتوو. (پيروژ)

په‌روين: فد: [ناو] (۱) ته‌سټيره‌ى سوره‌بيا (پروين) (۲) ناوه‌بو ژنان. (اسم زنانه)
په‌ره‌تير: [ناو] په‌رى به‌ستراو به‌بنى تيره‌وه؛ سو‌فار؛ په‌ردال. (په‌رناوک)
په‌ره‌جگه‌ره: [ناو] کاغه‌زى سيغار. (کاغذ سيگار)

په‌ره‌زيله: [ناو] ميوينه‌ى گيا؛ پايه‌ى سه‌رلينج و نه‌رم له ناو گولى گيادا که ده‌بيته‌هوى به‌رهينانى گيا و ئاوسوونى. (کالاه)

په‌ره‌ستگه: [ناو] په‌ره‌ستگا؛ جيگه‌ى عيابه‌ت. جيگای په‌ره‌ستن. (پرستشگاه)

+ په‌ره‌سليړکه: [ناو] (ف. ب) ته‌يره‌به‌له‌ک؛ پزلگرد؛ پلوزگردى؛ پليزرگ؛ پليسر؛ پليسرک؛ پليسرگ؛ پليسرى؛ پليسرگ؛ پوليسور؛ په‌ره‌ستوو؛ په‌ره‌سليړکه؛ په‌ره‌سليړکه؛ په‌ره‌سپولکه؛ حاجى‌په‌ش؛ حاجى‌په‌شک؛ حاجى‌په‌نگ؛ دومقه‌سک؛ دومقه‌س. دومقه‌سوک؛ حه‌جه‌جک؛ حه‌جه‌جک؛ حه‌جه‌جک؛ که له بن‌ميچ و به‌رقه‌دى شاخى به‌رزدا به‌قور هيلانه‌سازده‌کا. (چلچله‌يا پرستو)

په ره سه: [ناو] ریژه؛ راده؛ پله و پایه و مه رته به. (سطح؛ مرتبه)

په په ک: [ئاوه لئاو] نیړیک که زور ده په ریټ. (نری که زیاد جماع میکند)

په په مریشکه: [ناو] سیچقه؛ له سه رما مووی له ش راست بوونه وه. (مو سیخ شدن از سرما)
په په مووچه: [ناو] قه له مموو؛ قه له می نیگار کیشی. (قلم مو)

په په میز: [ناو] پریموس؛ چرای چیشت لینانی نه وتی که به ناسووس بای تیده کری. (پریموس)

+ په په ناو: [ناو] کلوشی به پای گاگیره هه لگیرانه وه؛ زیر و پروو کردنی کولوش له پیخویی گیره دا. (زیر و رو کردن خرمن در وقت خرمنکوبی)

+ په په وازه: (۱) [ناو] باله وازه؛ په رته وازه؛ به چکه می مهل که فیروی هه لفرین بی. (اولین پرواز پرنده) (۲) (ب) دوور که وتنه وه می کورو کچ له مالی باب و هه ریبه ک پروو بکنه ولاتی؛ (ب) هه لوه دا بوون به ولاتاندا؛ ته ره و ئاواره بوون به ولاتاندا. (آواراه شدن در غربت)

په په هی جه نجه ر: [ناو] تیخی جه نجه ر؛ ئه و پارچه ئاسانه که کولوش ورد ده کهن له گیره می جه نجه ردا. (تیغه خرمنکوب) **په په هی گوی:** [ناو، ت] نه رمه می گوی؛ جیگای گواره ئاویزان کردن. (نرمة گوش)

په په می ماسی: [ناو، ت] بال؛ باله می ماسی. (باله ماهی)

په په ئه ندام: [ئاوه لئاو] به ژن په ری. (ب)

ژنی جوان و ری کویپیک و چه له ننگ و شوخوشه ننگ و ده لال. (پری اندام)

په په یتانک: [ناو] په په په روک؛ په پووله. (پروانه)
په په ریخان: په ری خاتوون؛ په ری خانم؛ ناوه بو ژنان. (اسم دخترانه)

په په ری ده ریایی: [ناو، ت] فرشته می خه یالی که تا که مهر ئینسانه و خواره وه می ماسیبه. (پری دریایی)

په په ری پروو: [ئاوه لئاو] (ف. گیو) سه روچاو جوان. په ری پروخسار. (پری رو)

په په ری ره شک: [ناو، ت] شه یتان؛ ته هه ریمن. مه رنه مموک. (ابلیس)

په په ریز: [ناو] نیردیوان؛ په نیجه. (نردبان)
په په ریزاد: [ناو] کچی په ری؛ له په ری بوو (ب) کچی جوان. (پریزاد) (۲) ناوه بو ژنان. (اسم دخترانه)

په په ریسا: [ناو] (۱) ئاوه لئاو وه ک په ری؛ په ری ئاسا؛ په ری شیوه. (پریسا) (۲) ناوی ژنانه. (اسم زنانه)

+ په په ری ش: [ئاوه لئاو] په شیو؛ په ری شان. (پریش)

+ په په ری شان: (۱) بویان. (برایشان) (۲) په ری شان؛ بو شان و مه قام. (برای مقام) (۳) [ئاوه لئاو] ئالوز؛ دل په شیو. (پریشان) (۴) [ئاوه لئاو] په راگنده؛ پرش و بلاو. (پراکنده و پریشان) (۵) ناوه بو پیوان. (اسم مردانه) (۶) ناوی گوئیکه له خوره لاتی ئیران.

(دریاچه پریشان در شرق ایران)

په په ری شان حال: [ئاوه لئاو] حال شیواو؛ که له لا؛ ناته واو؛ ده ستکورت؛ بیتاقه ت و هیز؛ زار؛

ناکوک؛ لیقه و ماو. (پیشان حال)

+ په رین: [چاوگه] (۱) فرین؛ بالگرته وه. (پریدن) (۲) خو هه لخته وه. (پریدن) (۳) داچله کان له خه؛ له خه په رین؛ له خه و راپه رین (پریدن) (۴) داچله کان و ترسان. (یکه خوردن) (۵) په رینی نیر له میو. (جفتگیری) (۶) لیواری کاسه که په ری؛ شکا. (پریدن) (۷) هه لپه رین؛ په رین. (رقص) (۸) رهنګ برووسکانی ده موچاو یا رهنګی قوماش؛ رهنګ پیوه نه مان؛ رهنګ په رین. (رنگ پریدن) (۹) بازدان؛ به سهر جوگه دا په رین؛ داپه رین. (پریدن) (۱۰) به هلم - بوونی تراو. (بخار شدن مایع؛ پریدن)

په رینه: [ناو، یک] (۱) فریده (پرت کنده) (۲) نیر به سهر میو په رین. (سوار کنده اسب بر مادیان) (۳) ده په رین ته وه؛ نه - جات ده دا. (نجات دهنده) (۴) ده قرتینی و سهری گیا ده په رینی. (قطع کننده)

په رینه قوروو: خوراګ چوونه ناو بوپیه ی هه ناسه؛ له گه روو په رینی تاویا خوراګ (به گلو پریدن)

په رینه کول: (۱) سوار پشت بوون؛ سوار بوون. (بر پشت پریدن) (۲) (ب) زال بوون. (غالب شدن)

+ په رینه وه: [چاوگه، ت] ده ربا بوون؛ نه جات - بوون؛ له سهر بازی په ریمه وه؛ له خه تر په ریمه وه. (گذشتن. نجات پیدا کردن)

په ریوه: (۱) [ر] ابرودوی په رین [هه لپه ریوه ته وه؛ هه لی خستوه ته وه. (پریده. جهیده) (۲) هه لفریوه. (پرواز کرده) (۳) [ئاوه -

لئاو] هه لودا؛ دوور که وتوو؛ سهر گه ردان؛ ئاواره. (سرگردان. آواره) (۴) په رداخه که لیوه که ی په ریوه؛ واتا شکاوه له ت بووه. (پریده) **په زه زه کیفی:** [ناو] په سپه سه کیوی؛ جالجاوو که یه کی بی تازاری کور کداره. (نوعی عنکبوت)

په زدی: [ناو] میسوله؛ پیشکه؛ په خسه. (پشه)

په زشه ن: [ناو] په سند؛ پیا هه لخنویندن؛ په سندان و تاریف کردن، بو ی هه یه له (په سن) ی ئاویستاوه هاتییت. (پسند؛ مدح)

په زک دانک: [ناو] هاو له ی جهرگی ئاژهل. (نوعی مرض جگر حیوانات)

په زه کیفی: [ناو] مه ره سوور؛ مه ره کیوی. (میش کوهی)

په زی فه رگاش: [ناو، ت] په زی چاوپره ش، په زی به رازی. (میش چشم سیاه)

+ په ژ: [ناو] پرژ؛ لق و پوپ. (شاخه نازک درخت)

په ژاج: [ناو] ژنی یاریده ده ری تولدار له کاتی مندال بووندا. (ماما)

په ژراندن: [چاوگه، ت] اقسه وه رگرتن؛ قبوو لکردن؛ وه رگرتن؛ په زیران. (پذیرفتن؛)

په ژقین: [چاوگه] تراو به سهره وه نان و خوار دنه وه؛ هه لقورپان؛ هه لقوراندن. (هورت کشیدن مایعات)

په ژک: [ناو] پرژ؛ لقی سهره وه ی دار؛ پرژ؛ په شک. (ساقه های بالای درخت)

په ژلاندوک: [ناو] مووبه ر؛ دارو؛ درمانی

تووک‌بهر. (واجبی)

+ په ژم: [ناو] ئالشته؛ سیخوار؛ سووخ؛ خووسار؛ خووس؛ زوقم؛ خويز؛ ئه لماسه؛ سه‌رماوهرده؛ په ژ؛ ورده سه‌هول یا دهنکه به‌فري زور ورد که سبه‌ینان به ئارامی دیته‌خوار له هه‌وای زورساردا. (پژ)

په ژمینه: [ناو] په ژینه؛ که‌روو؛ که‌ره‌کیفه. (کپک)

په ژهل: [ناو] هه‌ژگه‌ل؛ لق و پوپی وشک؛ چرو چیلکه؛ درک‌ودال. (ساقه‌های خشک شده)

+ په ژیک: په‌ژی نه‌رم و ناسک؛ خه‌لف؛ لقی نه‌رم و شلی دار. (شاخه‌ترد و تازه‌درختان)

په ژینه: [ناو] په ژمینه؛ که‌ره‌کیفه؛ که‌روو. (کپک)

+ په‌س: فد: (۱) [نامراز] به‌س؛ ئه‌دی؛ دهنه؛ ئیتر؛ ئه‌ی؛ ئاخ‌ر؛ په‌س بوچی ناروی، په‌س بوچی وای کرد. (پس) (۲) [ده‌نگه‌ناو] ته‌س؛ ده‌نگ‌دانی که‌ل بو چوونه دواوه. (پس رفتن) (۳) [ناو] پاش؛ په‌سمه‌نه؛ پاشماوه. (پسمانده) (۴) [ئاوه‌لناو؛ پست، پست]

په‌سا په‌سا: په‌سای په‌س؛ په‌یتا په‌یتا؛

له‌سه‌ریه‌ک؛ گورایگور. (پی‌درپی، متوالیاً)

په‌ساکردن: [چاوه‌ت] ئاو لیپ‌شانندن و ته‌رکردنی پیخویی‌قور؛ نماندن؛ فیساندن؛ خووساندن. (خیساندن)

په‌سای په‌س: یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک په‌یتا په‌یتا؛ یه‌ک له سه‌ریه‌ک. (بیای)

+ په‌سبوون: پیروز نه‌بووگ؛ له‌دواوه‌بوون له‌قوماردا دوراؤ؛ له‌پاش‌بوون. (عقب بودن)

+ په‌ستان: [له‌چاوه‌گی په‌ستاوتن] گوشاردان؛ گوشین؛ حاله‌تی ئه‌وشار دانه‌سه‌ر. (فشردن)

په‌ستاو: [ناو] پاسا؛ په‌سا؛ په‌ستاو ده‌ره‌ینان؛ قور گرتنه‌وه بو خشت‌برین. (خازه)

په‌ست‌بوون: [چاوه‌ت] پیخوست‌بوون؛ سه‌رشور‌بوون. (خوار شدن)

په‌ست کردن: [چاوه‌ت] نزم کردن؛ زه‌لیل‌کردن؛ پاپه‌ست‌کردن. (پست کردن)

په‌ست و بلیند: [ئاوه‌لناو] په‌س و بلیند؛ هه‌وراز و نشیو؛ چالوچول؛ به‌رز و نزم. (پست و بلند)

په‌سته که فیشه‌ک: [ناو] په‌سته‌کی‌که فیشه‌کدانی له سه‌ر دروست‌کراییت.

(چوخه‌نمه‌دین با جای خشاب)

په‌سته‌وان: [ناو] پسوله‌ی ئیجازه‌دان بو هاتوچو. (اجازه‌نامه‌عبور)

په‌س چوون: [چاوه‌ت] به‌پاشداهاتن؛ نکول‌هیان که‌وتنه دواوه؛ رووه‌که‌می-

چوون؛ دژئ پیشرپویشتن. (پس رفتن)

په‌سدان: [چاوه‌ت] [۱] بو‌ردان. (شکست دادن) (۲) په‌س‌وه‌دان؛ دانه‌وه؛ (قهرز دانه‌وه).

ادا کردن: (۳) پال‌پیوه‌نان و ته‌س دانی‌حه‌یوانی به‌رزه. (عقب راندن)

په‌س سه‌ندن: [چاوه‌ت] [ف. گیو] په‌س-سه‌ن؛ لی‌سه‌نده‌وه؛ ئه‌ستا‌نده‌وه. (پس گرفتن)

په‌سقه‌ره‌ول: [ناو] پاشقه‌ره‌ول؛ چاودیری پاش‌سپا. (نگهبان عقبه‌لشکر)

په‌سندکه‌رده‌ی: [۱] [چاوه‌ت] به‌دل‌بوون؛

جیا کردنه وه و بهرگه م کردن. (پسند کردن)
 (۲) (ب) په ژراندن؛ له په رله ماندا یاسا که
 په سه ندرکرا: په ژیردرا. (پذیرفته شده)
 په سکه فتن: [چا وگه، ت] وه پاش که وتن
 که وتنه دواوه. (عقب افتادن)
 په سمار: [ناو، بهر] شکایه ت لیکراو. (متشاکي)
 په سن کراو: [ناو، بهر] (۱) په سه ندرکراو؛ په سن -
 کریاگ (پسند شده) (۲) هه لېژیراوه؛
 هه لېژیردراو؛ بهرگه م کراو. (انتخاب شده)
 په س و بلن: [ئاوه لئاو] په ست و بلیند؛
 چالوچول. (پست و بلند)
 په سه ر: په سر؛ له پیش؛ په سه ریبری؛
 په سه ریبری؛ سی روژ له مه و بهر؛ په سه ریزار؛
 (پس)
 په سه ند: فد: [ناو] په سه ند؛ په سن؛ به دل؛
 پاشگر: هه لېژیر: جوان په سه ند، گه ن په سه ند،
 دیر په سه ند. (بیواژه)
 + په سه سه: [ناو] که په سه سه؛ وردیله به فری
 خر که له سه رمای زوردا ده نک ده نک
 ده باری (پژ)
 په سه سه: [ناو] په سه سه؛ به سه سه؛ قوره؛ هال.
 (غوره)
 په سه سه مارانه: [ناو] به سه سه مارانه؛ قوره
 مارانه؛ هاله مارانه. (نوعی غوره و انگور)
 په سه سه تو: [ناو] خومه؛ ده فری گه و ره ی
 کاشی بو ترشیات و موره با تیکردن. (خمره -
 کاشی)
 په سه سه په شه ت: [ناو، ت] خولانه وه ی مروقی
 بیکاره له کولانان. (کوچه گردی انسان بیکاره)
 په سه سه و بوی: [ناو + ئاوه لئاو] له دوا ی یه ک؛

دوا به دوا؛ دریزه دار؛ دوا مدار؛ (سریال)
 په شک: [ناو] پر شه؛ پر شه ی وردی ئاو؛
 پر شه؛ پزکه؛ پر شک؛ پزگ. (پشنگ)
 په شکاپیس: [ئاوه لئاو] پر شه که پیس. (ب)
 حه رامزاده. بیژوو. (حرامزاده)
 په شانندن: [چا وگه، ت] پزاندن؛ پر ژاندن؛
 پر شانندن. (پاشانندن)
 په شلین: [چا وگه] پر ش و بلا و بوون؛ پاشین؛
 پر شان؛ پر ژان. (پاشیدن)
 په شمه: [ناو] رانک؛ پاتولی له بووزو چی کراو.
 (شلوار از شال پشم)
 په شمه نه: [ناو] په سه مه نه؛ پاشماوه؛ پاشخوان؛
 له دوا به حیماو. (پسمانده)
 په شه ننگ: پیشاهه ننگ؛ سه رجه له.
 (پیشاهنگ)
 په شویان: (۱) په شویان (پریشان شدن)
 (۲) په شیوگه ل. (پریشانان) (په شیواوه له بهر
 په رجه م په شویان). (نالی)
 په شیوانندن: [چا وگه، ت] ئالوو کردن؛ (به هم -
 ریختن)
 په قلی: ته قلی؛ له گه ل؛ پیکه وه. (باهم).
 په قره نج: [ناو] په قره ج؛ دولچه. (سطل)
 په قیان: ته قیان؛ ته قین؛ تره کیان؛ په قین.
 (ترکیدن).
 په که ری: [ناو] غه مگینی؛ وه ره زی؛
 دا گیراوی؛ قه لسی. (پکری)
 په لاپیسکه: [ناو] کرمی ناو گه لای گیا؛
 په له پیسکه. (نوعی کرم آفت گیاه)
 په لاته: [ئاوه لئاو] دوا که وته؛ پاشماوی عه قلی.
 (عقب مانده ی ذهنی)

په لاتة: [ناو] سوال؛ دهست دريژ كړنه وه بو يارمه تي؛ پارانه وه. (خواهش و تمنا)

په لاتة مان: [ناو] (ف. گيو) مه جليس؛ كور؛ جيگه ي كو بوونه وه. (انجمن)

په لار: [ناو] پلار؛ ته شه ر؛ تانوت؛ داره دهست تيگرتن. (تشر زدن. پرت كړدن چوبدست)

په لاق ساوار: [ناو، ت] پلاوي ساوار؛ پلاو پرويش. (پلوي بلغور).

په لاماردان: [چاوگه، ت] پيا هه لپرژان و هيرش بو بردن؛ په ل هاويشتن و به دهست گرتن؛ بوچوون و گاز گرتي سه گ. (حمله كړدن. گرفتن)

په لاندن: [چاوگه، ت] په ل بو هينان دهست- پيدا ساوين؛ دهست ليدان؛ دهست ليخساندن. (دست زدن؛ لمس كړدن)

په لاويژ: [ناو] رهوتي هه لبه ز و دابه زي (ده- ستی) ته سب له قه ده م و وي رغه دا؛ ته و ته سپه په لاويژي جوانه؛ په ل هاويژ. (رقص پای اسب)

په لت: [ناو] په لك؛ جوړيك چنار. (نوعی چنار)

په لت: زمان شكان؛ تواناي قسه بريان. (قدرت تكلم نماندن)

په لچفاندن: [چاوگه، ت] هارين؛ ورد كړدن؛ جيق دهره ينان. (له كړدن. خرد كړدن)

په لچفين: [چاوگه] فليقاندن؛ پليشاندن؛ ورد كړدن. (له كړدن؛ خرد كړدن)

په لچموك: [ناو] شه مشه مه كوړه. (خفاش)

په لخانندن: [چاوگه، ت] په لخانندن؛ پليخانندن؛

پان و فلچ كړنه وه. (له كړدن)

+ په لخور: په لخور؛ [ناو] جو ي كوتراو بو مه ر و مالآت. (جو كوييده شده)

+ په لخورد: [ناو] خه رمانی ته واو ورد كراو و گيره كراو. (خرمن خوب كوييده شده)

په لڅه: [ناو] بلاخي چووك؛ په لڅه گاميش؛ به چكه ي گاميش. (گوساله گاو ميش)

په ل ديژ: [ناو] گه لای مه يله و تاريخ و ره ش؛ (وه ك گه لای ره شه ره يحانه) په ل ديژه. (برگ تيره)

په لسین: [چاوگه] مه لسین؛ وردوخاش كړدن؛ هارين. (خرد كړدن؛ پودر كړدن)

په لشانندن: [چاوگه، ت] پليشانندن؛ ويړان كړدن. (له كړدن؛ ويران كړدن)

په لك: [ناو] بي چه رمگ؛ سپيدار؛ پيسته كه ي دهرمانی زهر دووييه. (درخت تبریزی؛ سپيدار)

په لكيش: [ناو، ت] (۱) چاوساخي كوړ؛ ده سكيشي كوړ. (راهنمای كور) (۲) پنگرگر؛ مه قاش؛ ماشه. (انبر)

په لكين: [چاوگه] گاولكي؛ به چوار په ل رويشتن. (چهار دست و پا رفتن)

په ل لوس: [ناو] قاپ و جگي په ل؛ زور لووس كراو. (شتالنگ خیلی سايبده شده)

په ل له ناسمان کوتان: (۱) (ب) رهوتي ياخي- بوون؛ كولنه دهر ي. (تمرد) (۲) له خوبايي؛ به فيز؛ به رزه فر. (خودخواه) (۳) (ب) ته سپي كه په لاويژي جوانه. (كنايه از رقص پای اسب در قدم)

په ل له ته ستيره کوتان: په ل له ناسمان کوتانی ته سپ. (رقص پای اسب در حرکت)

پهلم: [ناو] قیزی؛ بیز؛ قین؛ نهفرت.

نفرت < قیزیویز بو پروون بوونهوهی دژواتا.
په لوشه: [ناو] گیای کولوو؛ له بنه که ی بو
سوتاندن که لک وهرده گرن. (گیاهی است
که ریشه اش سوخت زمستانی است)

پهل وهشاندن: [چاوگه،ت] (۱) دهست
وهشاندن؛ (کسی رازدن) (۲) مهله کردن به
دهست؛ (شنا کردن با دست) (۳) پهله کوتی
و پهله کوتان. (کورمال کورمال) (۴)
پهله قازی کردن. (دست و پا زدن)

پهل هاویشتن: [چاوگه،ت] (۱) دهست و پی
جوولاندنوه و پهله فریدان له مهله دا. (شنا
کردن با دست) (۲) دهست بهرز کردنهوی
ئه سپ له رهوتی قهدهمدا. (رقص اسب با
دست) (۳) دهست دریژی؛ ته جاووز کردن.
(دست درازی)

پهله بزووت: (۱) سه لکه بزووت؛ سه ره سووت؛
دار دهست و تیلای سهر سووتاو. (چویدست
سر سوخته) (۲) دهست بزوی. (دست درازی)
په له پسیاگ: له حاله تی پهله پسکی که وتوو؛
وهعه جهله که وتوو؛ وه پهله که وتوو؛ بهله زی؛
به تالوو که بووگ؛ به پهله پرووز کی. (به عجله -
افتاده؛ شتابزدگی)

په له په له: [ئاوه لئاو] (۱) گول گول؛ (لکه -
لکه) (۲) خال خال؛ به هاره، کویستانان په له
په له بوون؛ کاژوواژ. (خالخال)

پهله پیتکه: [ناو] (۱) نامرازی ته قاندنی چه کی
گهرم؛ پهله پیتکه می تفهنگ. (ماشه) (۲)
پلتوک. پته. (تلنگر)

پهله پیتکه وهشاندن: [چاوگه،ت] پلتوک

لیدان؛ (ب) پلاره قسه تیگرتن؛ ته شهر و تانه
و تانووت لیدان. (کنا به طعنه زدن)

پهله پیسکه: میملی گه لای دار و گیا
میشووله می توی گه لای دار. (آفت برگ و گیاه)
په له دار: (۱) پنوکدار؛ خالدار. (خالدار) (۲) په له
دار؛ دارستانی چکوله. (باغ کوچک)

په له دار: [ناو] کوته دار؛ تیکه دار. (قطعه چوب)
په له دان: [چاوگه،ت] ئه و بارستا
بارانه یه که زهوی ده خووسینی به ئه اندازه می
یه ک بست و نیو. (بارانی که زمین را سیراب
کند)

په له سوور: [ناو] گیای قومام؛ له کوردستاندا
زوره ده رمانی خوین بهستی برینه. (اذخر؛
گورگیا؛ سنبل هندی)

په له شت بهر: [ناو، بک] پهله شت شور؛ گه مار
لا بهر؛ پیسی لا بهر. (پلشت بهر)

په له فر کی: [ناو] (۱) پهله کوتان؛ پهله کوتی؛
بال لیدانی مهلی سهر برپاو؛ باله فری. (پرپر
زدن) (۲) پهله فری دان و دهست کردنه وه.
(مقابله)

په له که رگ: [ناو] داریکه به ناوی باوهشین.
(درخت بفایح)

په له ماشی: [ناو] پهله کوتی؛ کویره کویر
رویشتن به پهله کوتان. (کورمال)

پهله هوورک: [ناو] پهله هوی ورد؛ په پراتوو.
(ورق بازی)

په له هه ور: [ناو] تیکه هه ور؛ لکه هه ور؛
گه واله هه ور؛ پارچه هه ور. (لکه ابر)

په لیاز: [ناو] ئه ستوونده ک؛ کوله که. (ستون)

په لیک: [ناو] هه لئوک؛ هه لویک؛ پلیک.

(الک)

په لیکانی: [ناو] هه لووکین؛ پلیکانی. (الک
دولک)

په ماو: پاماو: [ناو] ساف کردنی دیواری
گه چکاری کراو به لوکهی تهر. (ساف کردن
گج کاری پاپنه تر)

+ په مبلوکی: [ناو] که ره کیفه؛ که پروو. (کپک)

په مگ: [ناو] په موو. (پنبه)

په موخ: [ناو] (۱) په موغ؛ چپو په مه. (چوب
پنبه) (۲) داریکی نهرمه که په موخی لی-
دروست ده کری. (درخت چوب پنبه)

په موو جار: [ناو] جاروی په موو؛ کیلگهی په موو.
(پنبه زار)

په مووی کیوی: [ناو] په موو کیفی؛ جوریک
په مووی نه سوچ؛ به ریشالگه لی خوشه ننگ و
نهرمه وه. (پنبه کوهی)

په مووی نه سوچ: [ناو] لوکهی نه سوچ؛
په مهی نه سوچ؛ لوکهی که له به رانبر ئاوردا
خوراگره و ناسوتوی. (پنبه نسوز)

+ په ن: [ناو] با؛ نه فهس؛ هه ناسه؛ **په نمین:**
په نمان: با کردن؛ **په نکه:** باوه شین؛ **په نه موس:**
نه فهس بگره؛ (خه فه به) **په نمی:** بای کرد؛
ماسیا؛ بهم به لگانهی سه ره وه. بووی هه یه
پهن واتای (با) بدا. (باد؛ نفس)

په نابهریوون: [چاوگه،ت] (۱) ژبان له
مهمله که تیکی بیگانه دا به ئیزنی ئه و دهوله ته
و ره چاوگرتنی یاسای پیویستی
په نابهری. (پناهنده بودن) (۲) له دالدهی
که سیک یان دهوله تیکد ابوون. (پنا
هنده بودن)

په نابهری: [ناو] (۱) دالده خوازی؛ کار و رهوتی
په نا بردن بو دهوله تیکی بیانی به هووی
کیشهی سیاسی یا ههرچی. (پناهندگی)

په نابهری رامیاری: [ناو،ت] که سی که به
هووی خه باتی (سیاسی) و دزایه تی له گه ل
حکومه تی ولاتی خووی و دژوار بوونی ژبانی،
په نا ده باته بهر دهوله تیکی بیانی.
(پناهنده سیاسی)

په نابهری کومه لایه تی: [ناو] له بهر توندوتیژی
و گیروگرفتی کومه لایه تی یان ئایینی یان
نه بوونی هیمنایه تی، په نا بردنه بهر ولاتی
بیانی. (پناهنده اجتماعی)

په نادان: [چاوگه،ت] دالده دان؛ جیگاپیدان و
خستنه ژیر چاوده بیری و دابین کردنی
هیمنایه تی؛ حاواندنه وه. (پناه دادن)

په نار: [ناو] چاوگه؛ سه رچاوه؛ کاریز؛ کانی.
(چشمه)

په ناسیله: [ناو] قوژینی خوچه شاردان؛ جیگای
نادیار و نه له بهر چاو. (پناگاه)

په ناگه: [ناو] (۱) قوژینی نادیار؛ په ناو په سیوو؛
په پرگه؛ جیگای په ناگرتن؛ ره بهت؛ په ناگا. (۲)
< ئیورگه. (پناهگاه)

په نامکردن: [چاوگه،ت] په نهان کردن؛
شاردنه وه؛ نادیار کردن؛ په نام له گوپینی (په-
نهانی) فارسییه وه هاتووه به لام له رسته دا وه-
ک (په نامکردن و په نامه کی زیاتر به کارده-
بری. (پنهان کردن)

په ناهینان: [چاوگه،ت] په رژین خوازی؛ هاتن
و داوای پاراستن کردن؛ هاتنه بهر دالدهی
پارپزه ر. (پناه آوردن)

پهنج چاوگه ی هوش: < پهنج چاوگه ی هه-
 ست
 پهنج چاوگه ی ههست: (ف گيو) پينج
 چاوگه ی هوش؛ پينج هيڙي: (۱- بيستن ۲-
 بوټو ۳- ههستي دهست ليخشاندين.
 (په لاندن) ۴- چيژتن ۵- ديتن) (حواس-
 پنجگانه)
 په نجه دري: [ناو] پينج درگايي؛ ژووريكي هه-
 راو بووه له بيناي قهديميدا، به پينج دهركي
 دوو تاييه وه. (پنجدري)
 پهنج روژي عومر: دنويا پهنج و دوو روژيكيه،
 ئيشاره يه به پينج روژ ژيان و دوو روژي
 هاتن و روپشتن. (پنج روزه عمر)
 پهنج گهنج: (۱) < پهنج چاوگه ی
 ههست. (۲) ناوي کتبيه کاني نيزامي
 گه نجه ووي (خه مسه ی نيزامي)
 يه. (خمسه نظامي)
 پهنجوله: [ناو] (۱) په نجه ی چکوله.
 (پنجه کوچک) (۲) پوو کاول؛ چه موله؛
 (پنجه باز دست، روبکسي گرفتن بعلامت تنفر) (۳)
 په نجه ی حه يواني درنده (ناخن و پنجه درندگان)
 پهنجوله ژهن: [ناو] گيا په نجه؛ له کوردستاندا
 زوره و گيا (خاويني) يشي پيده لين. (کف
 مريم)
 په نجه بوکس: فد: [ناو] جي؛ په نجه ی کانزا که
 له دهستي ده کهن بو مشت وه شاندين له
 شه ردا. (پنجه بوکس)
 په نجه ته لايي: (ب) کار جوان. (پنجه طلايي)
 په نجه دال: [ناو] گياي (گول ٿارام) يشي پي
 ده لين که بو خه نازيل و چاو قوولکه (بلفه ته،

تاعوون) باشه. (ماميران)
 په نجه که له: [ناو] تليامه زن؛ قامکه گه وره؛
 که له موست؛ تيلامه زن؛ ئه نگووسه گه وره.
 (انگشت شصت)
 په نجه گيا: [ناو] (ف. گيا) تاقه گول؛ گوليكي -
 پرپه ره بو زيپکه ی ده موچاو باشه. (گل-
 صدتوماني)
 په نجه مور: [ناو] قامک به ژير نووسراوه دا نان
 له جياتي واژو. (انگشت زدن)
 په نجه مور کردن: [چاوگه، ت] (ب) په ژراندن؛
 قه بوول کردن. کنايه (قبول کردن؛ پذيرفتن)
 (۲) قامک پيانان له باتي ئيمزا (واژو) (انگشت
 زدن)
 په نجه نه خشين: [ئاوه لئاو + ناو] (۱) (ب)
 که سيک که دهست ره نگين و هونه رمه ندبي.
 (هنرمند) (۲) تافره تي په نجه نه خش کراو
 به خه ند؛ (دوي) چاو به سورمه و په نجه
 نه خشينم ده وي) (هيمن). (په نجه نقش و نگار
 دار)
 په نجه وانه: [ناو] (۱) دهستکيش. (دستکش)
 (۲) جوړيک دهستکيشي چه رمي که درويينه-
 وانان له کاتي درويينه کردند، له بهر درک و
 دال له دهستيان ده کرد. (نوعي دستکش درو)
 په نجه وانه ی بوکس: [ناو، ت] دهستکيشيكي
 نهرم که له چه رم دروست ده کري و ناوه که-
 ي به شتيكي نهرم ده ئاخن بو کي به رکي
 بوکس، (شه ره مشت) (دستکش بوکس)
 په نجه هه لپيکان: [چاوگه، ت] قامکي دوو
 دهست له يه ک قوفل کردن يا گريدان (ب)
 مات دانيشتن. (نجه قفل کردن)

پهنجه‌ی پا: [ناو] (۱) له قولاپه به‌ره‌وخوار به قامکی پاوه. (پنجه‌پا) (۲) قامکی پا. انگشت‌پا)
پهنجه‌ی تار: [ناو] (۱) جیگای راگرتنی شه‌ش (گوڤشی) پیچی کوک‌کردنی تار که سیمی تی‌روده‌چی و ده‌پیچری؛ له ده‌سته به‌ره‌و ژووری تار. (پنجه‌تار) (۲) چیژنیکی کوئی ئیرانیانه. (عیدباستانی ایرانیان) ک‌پینجه‌ی تار.

پهنجه‌ک: [ئاوه‌لناو] له‌پینج به‌ش به‌شی. (یک‌پنجم)

پهنجه‌ر: اند؛ فد: [ئاوه‌لناو] (۱) حاله‌تی ته‌گه‌ری باده‌ر چوو؛ (۲) (ب) په‌که‌ر؛ جارز؛ ده‌سه‌وسان. (پنچر)

پهنجه‌رگر: [ناو، بک] وه‌ستاییک که په‌نچه‌ری لاستیکی ته‌گه‌ر چاک ده‌کا. (پنچرگیر)

پهنچه‌رگرتن: [چاوگه، ت] کاروره‌وتی گرتنی - کوئی تیوپی ته‌گه‌ری لاستیکی. (پنچرگیری)

پهنچه‌ری: فد: [ناو، به‌ره‌می چاوگه] حاله‌تی په‌نچه‌ربوون؛ کون بوون و باده‌ر چوونی ته - گه‌ری سه‌یاره (پنچری)

+ په‌نهدیدان: [چاوگه، ت] کردنه‌په‌ند؛ کاری به‌سه‌ردا هینان که بیته‌ده‌رسی ته‌ممی بوونی خوئی و دیتران. (بلا بسر آوردن)

په‌ند وه‌رگرتن: [چاوگه، ت] (۱) له‌گویی گرتنی ئاموژگاری. (۲) ته‌ممی بوون و ئه‌زموون وه‌رگرتن. (پند گرفتن)

پهنزه‌هار: [ئاوه‌لناو] شله‌ژاو؛ په‌شو‌کاو. (هول؛ آشفته)

پهنس: اند؛ فد: [ناو] (۱) ماشه‌ی گچله، له

مووچین گه‌وره‌تر. (۲) گیره: (پنس)

پهنسی کاغه‌ز: [ناو، ت] گیره‌ی کاغه‌ز، که ده‌سته‌ییک کاغه‌ز ده‌گری. (پنس کاغذ)

پهنسی نه‌شته‌رکاری: [ناو، ت] گیره و ماشه‌ییک که له (کاردوژه) نه‌شته‌رکاریدا به‌کار دیت. (پنس جراحی)

پهنکه: هیندد؛ فد: [ناو] پهن؛ واتا (با) په‌نکه باوه‌شین؛ واژهن؛ باژهن؛ ئامرازی فینک کردنه‌وه‌ی کاره‌بایی. (پنکه)

پهنکه‌ی دیواری: [ناو، ت] (۱) په‌نکه‌ییک که به‌دیواردا هه‌لده‌واسریت. (پنکه‌دیواری) (۲) هه‌روا په‌نکه‌ی میچی؛ که ئاو‌یزان ده‌کری به‌میچه‌وه. (پنکه‌سقی)

په‌نگاندن: [چاوگه، ت] راوه‌ستاندن؛ راگرتن؛ ماتل کردن. (متوقف کردن)

په‌نگرگر: [ناو] ماشه؛ مقاش؛ ئامرازیکی کانه‌زای دوو لقانه‌یه سکلی ئاوری پیده‌گرن. (مقاش)

په‌نگره‌ئه‌ستیره: [ناو] گول‌ئه‌ستیره؛ کرم‌یکی بالداره له‌تاریکیدا ده‌ده‌ره‌وشیته‌وه. (کرم‌شب تاب)

په‌نگزین: [چاوگه، ت] هه‌لبه‌زینه‌وه‌ی هه‌ر شت که به‌ته‌وژم به‌عه‌رزدا بدری؛ وه‌ک به‌رزوه بوونی توپی یاری؛ هه‌لسانه‌وه. (بلند شدن)

په‌نگوئهن: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] په‌له‌وه‌ریکی ره‌ش و سپیبه و ناتوانی هه‌لفریت، له‌ناوچه‌ی ساردی جه‌مسهری باشووری گوی زه‌ویدا ده‌ژی. (پنگوئن)

په‌نگه‌پیش: [ناو] پیش خواردنه‌وه؛ قین و رک خواردنه‌وه؛ به‌رتوو‌په‌یی گرتن. (خودخوری)

په‌نگه‌مووس: [ناو] (۱) په‌نه‌مووسی یه‌ک جاری: خه‌وی یه‌کجاری (ب) مردن. (مردن) (۲) باکردن؛ په‌نمین؛ ماسین. (باد کردن) **په‌نگه‌مین:** (۱) بافیشکردن؛ خو‌ه‌لمسان (ب) فیز؛ ده‌مار. (تکبر) (۲) پونگ خواردنه‌وی ئاو. (راکد شدن و برگشتن و جمع شدن آب) **په‌نمای:** [چاو‌که] هه‌لماسین؛ باکردن. (باد کردن) **په‌نمیان:** [چاو‌گه‌ت] هه‌لماسین؛ باکردن. (باد کردن) **په‌نومونی:** [ناو] سینه‌پالوو. (زاتالریه) **په‌نه‌زانی:** [چاو‌گه‌ت] اییزانین؛ په‌یپی بردن. (بی بردن) **په‌نه‌که‌وته‌ی:** [چاو‌گه‌ت] لیکالان؛ پیکه‌وتن؛ لی‌جوان‌بوون. (برازنده) **په‌نیره:** [ناو] گیای توله‌که؛ توله‌کی؛ تولک؛ قهره‌توره؛ نانه‌حاجیله؛ په‌نیروکه؛ نانی حاجی - له‌قله‌ق؛ کولیره‌چه‌وره؛ په‌چه‌وره؛ په‌پکه‌چه‌وره؛ گیانان‌شان؛ که له سه‌قز و مه‌هاباد و شنو‌زوره. (پنیرک) **په‌نیره‌بوون:** [چاو‌گه‌ت] (۱) کاتی دانی ده‌غل شیرهی تی‌دی و هیشتا ره‌ق نه‌بووه. (نیم رسیده‌دانه‌غله) (۲) به‌ردی نه‌رمی ناو زاور که هیشتا ره‌ق نه‌بووه؛ خواردنی شووتی له خورینی چاره‌ی ئه‌و نه‌خوشینه‌یه. (سنگ صفرای سفت نشده) **په‌نیری پاستوریزه:** [ناو] په‌نیری که له ده‌فری سه‌ربه‌سته‌دا هه‌لیده‌گرن وشیره‌که‌ی پاستوریزه‌کراوه. (پنیر پاستوریزه) **په‌نیری پیتزا:** [ناو،ت] جوریک په‌نیره

ده‌یکه‌نه نیو پیتزا و خوراک‌ی جوربه‌جور. (پنیر پیتزا)

په‌نیری خیگه: [ناو،ت] او‌ه‌ک په‌نیری کووپه وایه به‌لام ده‌یکه‌نه ناو خیگه‌وه (پوس په‌نیر). (پنیر خیک)

په‌نیری سه‌لک: [ناو،ت] دوا‌ی هه‌وین‌کردنی شیر؛ ده‌یگوشن و له بیجمی گونکه هه‌ویر خری ده‌که‌ن و هه‌لیده‌گرن له ئاوه‌که‌ی خویدا، یا له ئاو و خویدا. (پنیر خرد نشده)

په‌نیری کووپه: [ناو] په‌نیری جه‌ره؛ په‌نیری سه‌لک ورد ده‌که‌ن و له جه‌رده‌دا به‌نهم دای‌ده‌گرنه‌وه و له زیر‌خاکدا ده‌یشارنه‌وه تا پاییز. (پنیر داخل کوزه کوچک سفال)

په‌وچی: پوکی؛ بوئی؛ له به‌رئه‌وه؛ ئه‌را؛ له به‌رئه‌مه. (برای اینکه)

په‌وکی: په‌وچی؛ پوکی؛ په‌وکه‌ی؛ ئه‌را. بوئی؛ له به‌رئه‌وه. (برای اینکه)

په‌وینه: [ناو] په‌وینه؛ پاوانه. (خلخال مچ پا) **+ په‌هتن:** [چاو‌گه] پانکردنه‌وه؛ پیژان. (پهنکردن)

په‌هقان: ناگاداری لاشانی له شکر؛ ئیشکچی لاپالی له شکر. (پهلودار)

په‌هله‌وان په‌مبی: پاله‌وان په‌موو؛ (ب) مروقی زلی بی‌هونه‌ری ترسه‌نو‌ک. (پهلوان پمبه)

په‌هناور: فد؛ [ئاوه‌لناو] (ف.مشه) پاناتی و فره‌بی. (په‌ناور)

+ په‌ی: فد؛ [ناو] (۱) ره‌گورپیشال و چه‌قی گوشت. (۲) رپشته‌ی هه‌ست پیکردن له له‌شدا. (۳) دوو سه‌ری ماسوولکه. (۴) بناغه‌ی

دیوار. (پی) (۵) بو؛ ئهرا؛ په‌ی چیش؛
بوچی. (چرا)

په‌یاغ: [ناو] تبالا؛ دارده‌ستی قه‌وی. (چماق)

+ په‌ی په‌ی: [ئاوه‌لئاو + به‌ند] په‌یتاپه‌یتا؛ له
سه‌ریه‌ک؛ پاتکرده‌وه‌ی له سه‌ریه‌ک. (پی
دربی)

په‌یجو: [ناو، بک] په‌یجو؛ شوین‌هه‌لگر؛
شوینگی؛ په‌یدوز. (پیگیر)

په‌ی چیش: بوچی؛ ئه‌راچه؛ ئه‌رای چی. (چرا)

په‌یخام‌کیان: [ناو، بک] په‌یغام‌نیر. (پیغام
فرستنده)

په‌یدوز: [ناو، بک] په‌یجو؛ په‌یجو؛ په‌یخواز.
(پیگیر)

په‌ی دیوار: [ناو، ت] خنده‌کی دیوار.
(فونداسیون. خندق دیوار)

په‌یروون: [ناو] پیروزه. (فیروزه)

په‌یژو: [ناو، بک] په‌یجو؛ شوین‌هه‌لگر؛ شوین-
گیر. (پیگیر)

په‌یثاندن: [چاوه‌گه‌ت] قسه‌پیکردن؛
وه‌قسه‌هینان. (بحرف آوردن)

+ په‌یک: [ناو] (۱) پیک؛ جوړیک
ئیسکان. (۲) پرئه‌وه‌ئیسکانه‌له‌تراو. (پیک)

+ په‌یکان: فد: [ناو] (۱) سه‌ره‌تیر: (۲) ناوی-
سیاره‌پیکه‌ی ئیرانییه. (پیکان)

په‌یکانه: [ناو] په‌یکان؛ نیشاندانی روپشتن بو
شوینی له‌راستای نیشانه‌ی ← دا سه‌ره‌تیر.
(فلش)

په‌یکه‌ر: [ناو] به‌دهن و ئه‌ندام؛ له‌ش؛ په‌ری
په‌یکه‌ر، غوول په‌یکه‌ر. (پیکر)

په‌یکه‌ر به‌ندی: [ناو، ت] (کوزی) په‌یکه‌ر

تاشییه) گه‌لله‌گرتن و سه‌قامگیرکردنی
پازگه‌لی سه‌ره‌تایی که‌ره‌سته‌پیک، یان
تاپو‌پیک پیش ئه‌نجامی ورده‌کاری.
(پیکربندی)

په‌یکه‌رتاشی: [به‌ره‌می چاوه‌گه] کاری
دروسته‌کردنی تاپو؛ کوته‌ل‌تاشی. (پیکر
تراشی)

په‌یکه‌نی: [ناو] ره‌وتی په‌ی که‌ندن؛ بن‌دیوار
دانه‌وه؛ خنده‌قی دیوار دانه‌وه. (که‌له‌پاشان
به‌به‌رد و چیمه‌نتو پری‌ده‌که‌نه‌وه) ئیمرو
باوه‌فونداسیون پیده‌لین. (خندق‌کندن)

په‌یگر: [ئاوه‌لئاو] په‌یجو؛ په‌یجو؛ دهره‌دوا؛
شوینگر؛ دواگه‌ر؛ به‌دوادا گه‌ر؛ په‌یدوز؛ به‌دوای
کاریکا چوون؛ به‌دووی کاری‌که‌وتن. (پیگیر)

په‌یگری: [ناو، به‌ره‌می چاوه‌گه] کاری په‌یگر
بوون و به‌دوادا چوون و په‌یدوزی. (پیگیری)

په‌ی گیلان: [چاوه‌گه‌ت] په‌یجو؛ به‌دوادا
گه‌ران؛ توژینه‌وه؛ بوگه‌ران. (تحقیق)

په‌ی لیدان: < قاپ‌هاویژی و لآخ. (پا بهم
زدن در راه رفتن)

په‌ی مان: فد: (۱) بو‌مان؛ په‌ریمان. (برای
ما) (۲) په‌ی مان؛ به‌دواماندا. (پی ما؛ دنبال
ما) (۳) په‌یمان؛ قه‌ول و قه‌رار. (پیمان)

په‌یمانه: فد: [ناو] (۱) په‌یک؛ پیک؛ پیاله‌ی
شهراب خوارنده‌وه. (پیمان) (۲) کیله؛ ئایه‌ره.
(پیمان‌اندازه‌گیری)

په‌یمانی ناشتی: فد: [ناو، ت] به‌لین بو
راگرتنی شهر یا ته‌واو کردنی حاله‌تی شهر؛
په‌یمانی به‌ین خوشی. (پیمان‌صلح)

په‌یمانی دوستی: [ناو، ت] (۱) به‌لینی برابره‌تی

له بهین چند نه فهدا. (۲) به لینی دوو یا چند لایه نه بو برقهارار بوونی دوستایه تی و ئار و گوپی فهرهنگ و توجارهت و رامیاری و ئابووری له بهینی دهولت گه لدا. (بیمانی دوستی)

پهیمانی عهسکه ری: [ناوت] به لینی دوو یا چند دهولت بو هاوکاری سه ربازی هه روها؛ پهیمانی ئابووری؛ رامیاری و فهرهنگی و کومه لایه تی. (بیمان نظامی)

پهیناو: [ناو] په بین تیکه لاوی ئاو کردن بو ئاودانی شیناوه رد، چه شنیک کووت پیدان. (نوعی کود دادن)

په ی نه دان: [چاوهگهت] پا له عهرز نه که وتن له روبری قوولدا؛ (ب) بوارنه دان. (پابه عمق آب نرسیدن؛ بی گذار)

+ په یوه ند: فد: [ناو] (۱) موتوربه؛ موتربه. (پیوند) (۲) گریدانی وهک: رابیتتهی ته له فونوی و ماره پرین. (ارتباط؛ عقد)

په بینکه: [ناو] گه لاوگزی دار که ده رزی و ده بیته گیخول (کووت). (وهک به روو به په بینکه ی ژبر خوی ده ژی) (فولکلور). (خاک برگ)

په بینگه: [ناو] په بینگا؛ سه رانگویلک. سه لوینک. (شوله؛ سرگینگاه)

+ پی: [پیشگر] پیم نیبه؛ به من نیبه؛ پیت نیبه؛ به تونیه؛ به وشته، بیمردن؛ به وشته مردن؛ پینازین؛ به وشته نازین. (بیشوند)

پیا: [ناو] په یا؛ پیاده؛ نه به سواری هیچ رویشتن. (پیاده)

پیا: [ناو] کور تکراره ی پیاو؛ پیا به لی؛ پیا دهی؛

پیاو دهی؛ پیا به سه: (پیاو بسه). (مرد)

پیا: پیدای؛ به ئه ودا؛ به و؛ به ئه و؛ نامه که ی پیا بنیره؛ نامه که ی پیدای بنیره. (بوسيله او)

پیا بوون: [چاوهگهت] دابه زین؛ په یا بوون؛ پیاده بوون. (پیاده شدن)

+ پیاچزان: [چاوهگهت] (۱) چزوو لیدان؛ ههنگه ژاله پیاچزان؛ پیوه دان؛ پیوه ره دای. (نیش زدن) (۲) (ب) لیدان و ته ممی کردن. (تنبه کردن)

+ پیاده: فد: [ناو] (۱) سواری هیچ نه بووه؛ (پیاده) (۲) ههشت سه ربازی شه ترهنج؛ (پیاده) (۳) لیفه که ی پیاده؛ داپیوشه؛ (پوشان) (۴) ئه وداره ی پیاده؛ لیده؛ (بزن) (۵) به سه ردادان و هیرش بردنه سه ر؛ پیاده؛ پیا بده؛ بده به سه ریدا؛ به سه ریا بده؛ هیرش (هیرش) به ره سه ری؛ (حمله کن) (۶) کاریکی به موفایه خوتی پیاده (پیداده). (ریسک برای انجام کاری)

پیاده کردن: [چاوهگهت] (۱) دابه زاندن. (۲) ئیجرا کردن و دارشتنی نه خشه و پلانی به رپوه بردن. (پیاده کردن)

پیاراکیشان: [چاوهگهت] (۱) داریکی پیاراکیشا؛ لیدا؛ پیادا. (زدن) (۲) پیاراکیشا؛ (ب) ئیلاقه ی کرد؛ لپراکیشان. (تجاوز کردن) (۳) له پلاو و گوشت راکیشان (ب) خواردن. (خوردن)

پیارزه: [ناو] پیاسکه؛ پیارسکه؛ پریاسکه؛ پریسکه؛ پریسکه؛ بوخچه؛ توره که ی چووک. (بقچه کوچک)

پیارویشتن: [چاوهگهت] (۱) به ریگاییکدا رویشتن. (از راهی رفتن) (۲) رویشتنه ناو؛ به

ناوا پروښتن؛ تيوهچوون. (گذشتن از توی چيزی)

+ **پياز: فد:** [ناو] (۱) پيازی که وکه ب؛ پيازی؛ زه عفران؛ سه لکی هه رگيايک که وه ک پياواز وای؛ (۲) بنی موو: پيازی موو. (پياز)

+ **پياز پاک کردن:** [چاوگه،ت] فرميسک داوه- راندن؛ (ب) گريان و دلسوزی به پريایی (پياز پاک کردن)

+ **پياز چه:** [ناو] پيازی چووک که له گهل ساقه ته که پيدا هه لده که ندریت بو خواردن؛ ته پياز به سه لکه وه. (پياز چه)

+ **پياز هه کوئی:** [ناو] پياز هه مارانه. (پياز کوهی)

+ **پياز هه گوله:** [ناو] گیای پيازی ورچ؛ پيازی هورچ؛ بو نه خوشینی ريخوله ی دوانزه گری به که لکه. (سورنجان، گل حضرتی)

+ **پياسرین:** [چاوگه،ت] پياساوين؛ قورپه که ی پياسری؛ قورپی تيوه دا؛ قورپاوی کرد (الوده کردن با گل)

+ **پيافی:** (۱) پياوه تی؛ پياوی؛ مه ردی (۲) مهر- دانه گی؛ جوامیری؛ میرخاسی. (مردانگی)

+ **پياکه وتن:** [چاوگه،ت] (۱) به سه ر شه ره که دا که وتم؛ ناگام له و ميوانیبه نه بوو پياکه وتم؛ که وتن به سه ردا. (روی چيزی افتادن اتفاقاً وارد شدن) (۲) به سه ر مال و ميراتدا که وتن. (مال و دارایی بکسی رسيدن)

+ **پيا گه یشتن:** [چاوگه،ت] (۱) خوگه ياندن؛ له تاخری شه ودا پياگه یشتم و هاتمه داواته که. (رسيدن) (۲) به که سيکدا راگه یشتن و ناگا ليوون و چاوډیری کردن. (رسيدگی) (۳) به شی هه مووان کردن. (بهمه رسيدن)

+ **پيا گه يين:** [چاوگه،ت] (۱) چاوډیری و ناگاليوون. (رسيدگی) (۲) به شی هه مووان- کردن. (بهمه رسيدن) (۳) فريا که وتن. (بموقی رسيدن)

+ **پياگی:** [ناو] پياوی؛ پياوه تی؛ جوامیری؛ (مردانگی)

+ **پيال:** [ناو] پيال. (پيال هه)

+ **پيام:** [ناو] په يام؛ په يغام؛ راسپارده. (پيغام)

+ **پيانو:** فیتالیاد؛ فرد؛ اند؛ فد: [ناو] پيانوو؛ جوړیک که ره سه ته ی موسيقايه. (پيانو)

+ **پيانووسان:** [چاوگه،ت] گرتنی نه خوشی؛ قوخره شه م پيانووسا؛ پيالکان؛ تووشه اتن؛ تووشبون. (دامنگير شدن)

+ **پياو:** [ناو] زورچار واتای مروف به خووه ده گری؛ (له ته مومژی چرډا پياو سه ری ليده- شيوی) وانا؛ ئينسان سه ری ليده شيوی. (انسان)

+ **پياو ما قوول:** (۱) پياوی به پروومه ت و به حورمه ت. (مرد معقول) (۲) ريش سپی و قسه زانی گوند و شار. (ریش سفيد)

+ **پياوی کاری نه بوون:** (ب) له ده ست نه هاتن؛ شياوی کردنی کاری نه بوون. (مرد کاری نبودن)

+ **پياهاتن:** [چاوگه،ت] (۱) به توندی لومه کردن و سه ر کونه کردن و به زم ييگيران و به سه ر داهاتن؛ (سرزنش کردن) (۲) په يتا په يتا مال ليدان و پياهاتنی تانجی له نچير. (نزدیک شدن پشت سر هم تازی به شکار پيدا هاتن؛ جوگه که م پاک کرده ته وه بو ئاو پياهاتن. (گذشتن) (۴) به گزدا چوون. (حمله)

وپرخاشکردن)

+ **پیا هه لکالان:** [چاوگه،ت] توورپه بوون و دوغا و نزا لیکردن. (عصبانی شدن و نفرین کردن)

پیا هه لگوتن: [چاوگه،ت] تاریف کردن له شاییدا به گورانی و شیعر؛ پهسندان؛ تاریف-کردن. (تعریف)

+ **پی پیران:** [چاوگه،ت] (۱) حاله تی پاپرین له جیگاییک و سهه رینه دان؛ پی پیرین؛ نامووشونه کردن. (پا بریدن از جایی) (۲) وه بهر کهوتن؛ پی پیران. (سهه رسیدن)

پیزاردن: [چاوگه،ت] (۱) شماردنی شتی به کهسیکی تر (۲) قه ره بووی زهره ر و زیان پی کردنه وه. (۱) وادار به شمردن؛ ۲. تاوان گرفتن)

پیبووکی: [ناو] پیبووکی؛ پاکردنه وه ی بووک بو مالی باوک؛ باوه خوون. (اولین مهمانی عروسی در منزل پدری)

پی بهده ما بردن: [چاوگه،ت] قولاپه به-ده ما بردن؛ وه ک سه گ گاز له قولاپه گرتن؛ (ب) بیحه یایی و شه رفروشی. کنایه (پاچه گاز گرفتن)

پی بهعه رزه وه بهند نه بوون: (ب) زور خوشحال و خوشکه یف له گه شستی خه به ریکی خوش یان رووداویک. کنایه (پا روی زمین بند نبودن)

پیبه قوونه: [ناو] (ف. ب) جوړیک بالنده ی قه راح ئاو. (پنج جوړن) (۱) پی به قوونه ی سهه به کلاوه. (کشیم بزرگ) (۲) پی به قوونه-ی چووک. (کشیم کوچک) (۳) پی به قوونه ی

شاخدار. (کشیم گوش دراز) (۴) پی به قوونه ی گه ردن رهش. (کشیم گردن سیاه) (۵) پی به قوونه ی گه ردن سوور؛ که لاقیان زور له پاش له شیان هویه و له ژیر ئاودا بینه یان زوره. (کشیم گردن سرخ)

پی پاراستن: [چاوگه،ت] پا به سه ردا نه نان؛ (ب) هویشار بوون بو به ژیر پاوه نه کردن. (پرهیز از پا گذاشتن)

پی بان: پاپان؛ پی زل. (پابزر گوپهن)
پی پیرکی: [ناو] خوول به سهه ر خودا کردنی فرنده؛ چینه کردنی مهل له خوولدا؛ پی پیره. (چینه کردن در خاک)

پیپوک: [ناو] شووشه ی تراش؛ کریستال. (کریستال)

پی په تی: [ئاوه لئاو] پیخاوس؛ (ب) ئاسمان لیف؛ به ره لالا؛ گه ده و گو ده. (پا برهنه)
پیپه رخ: [ناو] ده لاک؛ کیسه کیش. (دلاک).

پیپه ست: [ئاوه لئاو] پیخوست؛ پامال. (پامال)
+ **پیت:** فد؛ [ناو] ده فری تهنه که؛ ده فری نهوت تیگردن؛ تهنه که ی نهوت؛ چه له نگ؛ ده فری حله یی؛ بانکه ی تهنه که. (پیت)

پیپتا په ریگه؟: پیپتا په ریوه؟ پیپتا په ریوه؟ (ب) جنوکت پیپاهه لپه ریوه؟ شیت بووییت؟ (دیوانه شده ای)

پیپتاس: [ئاوه لئاو] تووکی سهه ر وه ریو؛ سهه ری بی موو؛ تاس؛ هه ویز. (طاس)
پیپتاک: [ناو] پوو ره هه نگ؛ شانک؛ خلیف؛ قوونوو. (تجمع زنبور عسل؛

شانه کندو)
پیپتاک دان: [چاوگه،ت] یارمه تی کردن؛ ئه-

رکی مالی (پوولی) ئەداکردن (کمک کردن).
پیتاندن: [چاوگه،ت] بهر هه که تدار کردن؛ خه نی -
کردن؛ به پیتکردن؛ دهوله مه نه کردن؛ وه ک
پیتاندنی ئورانیوم. (غنی سازی)
پیتشی: پیویست. (لازم)
+ پیتگ: [ناو] شه ننگه بی؛ شوژه بی. (بید
مجنون)
پیتنه زک: [ناو] بهر هه چال؛ یه خچال؛ کونه به فر.
(یخچال) مه به ست (سه لاجه) نییه
پیتیک: (۱) [ناو] یه ک پیت له ئەلفوبی.
(یک حرف) (۲) تۆزی؛ که می. (کمی) (۳)
یه ک چه له ننگ؛ یه ک چه له بی. (یک
حلبی) (۴) [ئاوه لئاو] پاقر؛ پاک؛ خاوین؛
ته میس. (پاک؛ تمیز)
پیجامه: [ناو] لیباسی ته نکی نیومال؛ پیژامه.
(بیژاما)
پیجی: (۱) [ناو] جیگه ی پی (۲) کاتیکی -
که م چر که بییک؛ ده می. (جای پا. لحظه ای)
+ پیج: (۱) [پاشگر] هه ر شتیک که
تیده ئالیئت. موس پیج؛ پایج؛ مه چه ک پیج؛
مل پیج؛ (بیج) (۲) [ناو] جهر. (بیج)
+ پیج: [ناو] (۱) جهر. (بیج) (۲) ناراست؛ خوار؛
لار. (کج) (۳) ژان و ئیشی سک. (درد
شکم) (۴) (ب) فروفیل؛ زور به پیج. (حیله) (۵)
خول؛ سوور. (بیج)
پیچاف: [ناو] هه نیه؛ نیوچاوان. (پیشانی)
پیچافک: [ناو] قوولکه ی چاو؛ کالانی چاو؛
قاپیلکی چاو؛ قووته ی چه می. (حده)
پیچال: [ناو] (۱) که سیک که له پای چال دایه،
له کایه ی چالیندا. (پای چال) (۲) چالی ژیر

سندان له ئاسنگه ریدا. (گودزیر سندان)
+ پیچان: [چاوگه] (۱) پیچاندن؛
شیوان؛ شیواندن؛ (سه رلی شیواندن به پرسه
زور لیکردن؛ به لپیرسینی زور ته نگاو کردن).
(پیچاندن) (۲) تی ئالان؛ به ده وردا
ئالاندن. (بیچیدن) (۳) لادان له ری؛ وه رسووران
و پیچان به لای چه پ یان راستدا.
(بیچیدن) (۴) سه ری پیچ بادان. (بیج دادن)
+ پیچانه وه: [چاوگه،ت] (ب) به ستنی
دهر که ی رپخراوییک و تیکدانی بیسات؛
پیچانه وه؛ ئاشبه تال پیکردن؛ بار پیچانه وه
(بیچیدن)
پیچ بادهر: [ناو] جهر هه بادهر (پیچگوشتی)
+ پی چرا: (۱) [ناو] بهر زاییک که چرای له سه ر
داده نریست؛ پایه ی چرا. (جا و
پایه چراغ) (۲) [ئاوه لئاو] (ب) به مروقی
کورت هه بالا ده لئین. (کنایی کوتول) (۳) پاره بییک
که قومار بازان به خاوه ن قومارخانه ی
ده دن. (شیتیل) (۴) پیچرا؛ پیچراوه؛ ئالیا؛ ئالییا؛
ئالوزرا. (پیچا پیچرا؛ پیان ئالیا).
(بیچیده شد) (۵) تووشبوون؛ نه خوشینم
پیچرا. (دچار شدن)
پیچک: (ف. گیا) [ناو] گیای لووشه
له کوردستاندا باوه ده یکه ن به دوخه وا؛ دژی
کر می رپخوله یه. (کر می ئاسکاریس و
کر مه ک) (والک)
+ پیچکردنه وه: [چاوگه،ت] (۱) (ب)
قسه گوهرین و بادان بو سه ر مه به ستنیکی
دی. (پیچاندن صحبت) (۲) لادان به لای
راست یا چه پ له رپگادا. (بیچیدن از راه) (۳)

جهر شلکردنه وه یا دهرهینان. (باز کردن یا شل کردن پیچ) (۴) میزهر له سهر کردنه وه. (پیچ و عمامه از سر باز کردن)

پیچ و تاو: [ناو، ت] (۱) پیچ و باو؛ پیچ و قه مچ؛ پیچ و خول؛ ئالقه ئالقه بوونی زولف. (پیچ و تاب) (۲) به ناز و خو بادان به ریگادا رویشان. (پیچ و تاب)

پیچوز: پچوز؛ خود احافیزی؛ به دو عا. (خدا حافظ)

پیچوقه مچ: [ناو، ت] (۱) (ب) فروفیل (حیله) (۲) لار و له نجه. (قروغمه) (۳) پیچی له سهریه کی کولان و چوم و... (پیچ در پیچ) پیچوواندن: [چاوگه، ت] (۱) ویچوواندن؛ پی- شوبهاندن (تشبیه کردن) (۲) له پر کردن؛ لاواز کردن؛ (لاغر کردن)

+ پیچوون: [چاوگه، ت] (۱) له ربوون؛ لاواز بوون؛ (لاغر شدن) (۲) درهنگ کردن؛ له میوانی زوری پیچوو؛ وه درهنگ کهوت (دیر کردن)

پیچه: [ناو] آگیای نه میلی. له کئییی (ته قویم لئه بدان) دا هاتوو که بو دل و جورئت په پیدا کردن باندوری هدیه و باسی ده کاله شهری ته سکه ندر له ناوچه می پیرانشاردا سهر بازه کانی کورد به خواردنی پیچه چاکتریان شه پرده کرد؛ ئه ویش هوئی ماکیکی وه ک (بیکرو توکسین) ه که جورئت زیاد ده کا. (سداب)

پیچه ک: [ناو] (۱) ههر شت که بیته هوئی پیچ دان وه ک پیچه کی گورس له بار کردندا، پارچه داریکی کورته که گوریسی

پی تونه ده کهن. (پیچک) (۲) ههر شت که بیچیری به دهوری شتیکی تردا. (پیچک) پیچه ک دان: [چاوگه، ت] شته ک دان؛ شه- داندن؛ پیچاندنه وه. (ب) دهست بهستن و رامالین و بردن. (گلوله پیچ کردن و بردن) پیچه نه: [ناو] دهسرازه؛ په تیکه پان بو پیچانه وه می مندال له بیسکه دا. (قنناق پیچ گهواره)

پیچیله: [ناو] موورگه گیا؛ مووروه گیا؛ له عیلاجی شه کهر مزدا که لکی هدیه. (گل لادن)

پیدا فسن: [چاوگه، ت] سووار بودن و جووت بوونی فرنده. (چسیدن پرنده)

پیدا ف: [ناو] ته له؛ داو؛ ته بکه. (تله؛ دام) + پی داگرتن: [چاوگه، ت] (۱) شتیکی له سهر

ره فحه و بهرزایی پی هینانه خوار. (پایین آوردن چیزی توسط کسی) (۲) پاله سهر پاشباره دانان به نهیم بو زیاتر چه قینی گاسن. (با پافشار دادن انتهای خیش) (۳) پی چه قاندن و سوور بوون له سهر مه بهستی. (پافشاری) (۴) پیداگرتن؛ بهرگ و مه- لافه (چه رچه ف) به سهر سهرین و دوشه- کداگرتن. (ملافه و جلد کردن)

پیدال: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] جیگای پی له سهر دانانی بهر پی شوفیری سه یاره؛ پیدالی گاز، پیدالی تورمز، پیدالی کلاج. (پدال)

پیدانان: [چاوگه، ت] (۱) پی دانان؛ پی دانانه سهر بهرده باز؛ ددان پیدانان؛ پالینان. (پا گذاشتن) راست گفتن (۲) به که سیک دوراندن. (باختن) (۳) ددان ئیشه به دها

پیدانان ئیشی ناشکی؛ (له سهردانان) و پیوه چه سپاندن؛ (گذاشتن روی) (۴) گوژه پی‌دانانه عه‌رز. (اجباراً کوزه‌اش را زمین گذاشتن)

پیداھینان: [چاوگه،ت] پیاساوین و لیخستن؛ په‌لاندن؛ (سائیدن روی چیزی) (۲) ئه و لقه‌داره‌ی پی‌داهینا: پی‌دانه‌واند. (به کسی خم کردن) (۳) قزه‌سه‌ر به شان‌ه داهینان. (مو شان‌ه کردن) (۴) شتی‌به که سیک‌هه لگرتن و پی‌هینان. (آوردن چیزی بوسیله کسی دیگر) (۵) موور یا ته‌خته برینه‌وه به که سیک‌یان به شتیک؛ به مشار‌داره‌که‌ی پی‌داهینا؛ (چوب را با اهره بریدن توسط کسی، یا چیزی) **پی‌رازی‌بوون:** [چاوگه،ت] پیخوشبوون؛ په‌سن کردن و په‌ژراندن. (به چیزی راضی بوون)

پی‌راگه‌یاندن: [چاوگه،ت] ئاگادار‌کردنه‌وه و خه‌به‌ر پی‌گه‌یاندن. (خبری به کسی رساندن) **پی‌راگه‌یشتن:** [چاوگه،ت] پی‌راگه‌یین؛ چاو‌دیری کردن و خزمه‌ت‌کردن. (رسیدگی کردن)

پی‌راگه‌یین: [چاوگه،ت] خه‌به‌رییده‌ر؛ ئاگادار‌که‌ر. (آگاه‌کننده)

پیران‌کردن: [چاوگه،ت] (۱) دل‌بووردنه‌وه. (بیهوش شدن) (۲) مناله‌که پیرانی‌کردوه له به‌رگریانی زور‌ره‌ش و ش‌یین هه‌لگه‌راوه (بیحال‌شدن) (۳) مه‌زره‌قه‌که پیرانی‌کردوه له جیی‌خوی‌واتوند ده‌خو-لیته‌وه واده‌زانی ویستاوه (خیلی با سرعت درجا چرخیدن)

پیرزال: [ناو] (۱) گیای یازفاک. (گیاهیست مدر) (۲) (ب) ژنی زور پیری فیله‌باز. (پیرزال) **پیرسپیکتیف:** [ناو] ده‌سته‌واژه‌ی نیگار‌گریه؛ قولایی وینه‌نیشان‌دان له وینه‌کیشیدا. (پرسپیکتیو)

پیرگ: [ناو] پیری؛ پیشواز؛ پیشباز. (پیشواز) **پیرگیا:** [ناو] گیای ویشن؛ بو‌عیلاجی بیوه‌سیری و دومه‌ل باشه. (اگیر‌ترکی. وج) **پیرگین:** (۱) شتی‌پیری. (پیربوزی) (۲) په‌رگین؛ تووشی‌به کتربوون و په‌کتردیتن. (بهم‌سیدن) **پیرماما:** [ناو] پیریژنی‌به‌رمامان؛ که‌کاری-کومه‌که‌به مندال‌بوونی ژنایان گرتبوه ئه‌ستو له هه‌ورامانی کوندا؛ په‌زاج. (مامای پیر) **پیروپاتال:** [ناو،ت] حه‌یوان و زینده‌مالی پیرو لاکه‌فته؛ پیر و پاتال. (دامهای اهلی پیر) (۳) به سووک باسی کومه‌لی پیر‌کردن؛ (پیر و پاتال)

پیروو: ناوی مه‌مله‌که‌تیکه. (کشور پرو) **پیرووت:** [ئاوه‌لناو + ناو] بیخاوس؛ لاق‌رپووت؛ بیکه‌وش. (پارهنه)

پیره‌زال: [ناو] (۱) په‌نیری له ناو‌روندا سووره‌وه بوو (پیر‌سرخ‌شده) (۲) (ب) پیریژنی زور‌هان. (پیر زال)

پیره‌ژنه: [ناو] گیای زوفا؛ زلفان؛ بو‌ته‌نگه نه‌فه‌سی باشه. (زوفا) **+ پیره‌که‌مو:** [ئاوه‌لناو] (ف. مشه) به‌ئه‌زموون. به‌ئاروین؛ شاره‌زا؛ جرباندی. جه-رباندی. (باتجربه)

پیره‌وو: [ناو] (۱) جیگای پیاروین. (مسیر) (۲) شوین‌که‌وتوو؛ به‌شوینداچوو. (پيرو) (۳) یاسا؛

پروگرام؛ به‌نامه. (برنامه)

پیره‌که: [ناو] مندال که داره داره ده‌کا و فیری ریگارویشتن ده‌بی. (یادگرفتن راه‌رفتن - بچه).

پیریژی دورژاؤ: [کینایی] یا لوتی عه‌نته‌ر توپیو. (ب) که‌سی ده‌لین که په‌ژاره و خه‌می زوری له بهر زهره‌ر و نه‌هامه‌تی گران و ده‌سته و نه‌ژنو و زور خه‌مبار دانیشتی. (کنایه از درد و غم زیاد از رویدادی ناگوار)

پیری موغان: [ناو] گه‌وره پیایوی ئایینی زه‌رده‌ستی. (پیرمغان)

پیز: فرد؛ فد: ناوی یه‌که‌ی نه‌ندازه‌گرتنی ته‌ژم به‌رانبه‌ر به ۱۰۰۰ پاسکال. (پیز)

پیزان: [ئاوه‌لناو] (ب) ئه‌مه‌ک‌ناس؛ قه‌در شناس. (قدرشناس؛ باوفا)

+ پیزل: [ناو] گیاه‌گوپال؛ به‌ره‌که‌ی له‌بیچمی هیلکه‌چوله‌که‌یه و درک‌اوییه‌گه‌لاپان و ژاراوویه، دووکه‌لی به‌ره‌که‌ی بو کوشتنی (هوورک) میکروب باشه. (تاتوره)

پیزو: [ناو] یه‌که‌ی پاره‌ی ولاتانی؛ کو‌با، میکزیک ئارژانتین، شیلی، کولومبیا، و ئوروگوای. (بزو)

پیزوک: [ناو] پیشوک؛ پیفوک؛ پیزگ. (گیاه‌یست پیاز دار و خوردنی)

پیژان: [چاو‌گه‌ت] پیژتن؛ پیژان؛ په‌هتن؛ له‌قالبدان؛ پانکرده‌وه و شکل‌پیدان. (پهن کردن؛ قالب زدن)

پیژکه: [ناو] پیژک؛ پیشکه؛ میشووله. (پشه)

پیژگه: [ناو] جیگای پیژان. (جای پهن کردن و قالب‌زدن)

پیژنا: [ئاوه‌لناو] پیشوو. (قبلی)

پیژوکی: [ناو] گیای پیژوک؛ پووشه‌ک. (جو‌قاسم؛ زعفران وحشی؛ پوشک)

پیست و ئیسقان مان: (ب) زورله‌رولاواز بوون. (پوست و استخوان ماندن)

پیسته: [ناو] که‌ول؛ پوس؛ ئییار؛ پیستی هه‌رحه‌یوانی که به ناوی حه‌یوانه‌که‌یه‌وه ده‌ناسری. (پوست)

پیسته‌ی خاو: که‌ولی خوش نه‌کراو. (پوست دباغی نشده)

پیسته‌ی که‌مانچه: پیستی که به‌سه‌ر که‌مانچه‌دا ده‌کیشری؛ هه‌روها پیسته‌ی (تار، زهره‌ب، دومبه‌ک) ده‌هول، ده‌ف، دا

یره و قانون و تارباس. (پوست کمانچه)

پیستی ئاوه‌لمه: [ناو] پیستی که به‌تاریدا ده‌گرن، پیستی ئاوه‌لمه‌ییکه‌ مانگیکی مابی بو زاین که‌دایده‌مالن و بوتار خوشی ده‌که‌ن. (پوست بره‌تودلی)

پی‌سری: پی‌سربوون؛ پی‌نه‌زین؛ پی‌قه‌رمین؛ له‌ده‌س‌دانی هه‌ستی پی. (بی حس شدن پا).

پی‌سرین: [چاو‌گه‌ت] به‌شتی پاک‌کردنه‌وه؛ به‌که‌سیک پاک‌کردنه‌وه. (وسيله‌ی ستردن). پی‌سرین؛ پاک‌کردنه‌وه‌ی پا (ستردن و پاک‌کردن پا)

پی‌سور: [ئاوه‌لناو] پی‌سول؛ (لام) به‌رپی ده‌گوریت له‌هیندی ناوچه‌دا وه‌ک‌(مار) و اتا (مال) پی‌سول و اتا، پی‌سور، پی‌که‌وش و پی‌خاوس؛ و اتا (پای که‌وشه) و که‌وشی‌نییه؛

پاپه‌تی. (بابره‌نه)

پی‌سونه: (۱) پاسونه؛ پامراوی (ب) پا به‌په‌رده.

(پای مرغابی) (۲) پاسه‌نه؛ پاسه‌ن؛ وایه.
 (اینطور است)
پیسور: [ناو] قه‌تاره چیا؛ زنجیره‌چیا.
 (سلسله‌جبال. سلسله‌کوه) (۲) جوړیک یاری
 په‌رانتو؛ پاسور (پاسور)
پسه ی خاراو: [ناو،ت] پیسته‌ی خوش‌کراو.
 (پوست دباغی شده)
+ پیشان: (۱) [چاوگه] برژان له‌گه‌رمای بی
 شوله‌دا. (کفیدن) (۲) نشان؛ حاله‌تی به‌رچاو
 خستن و نشاناندان. (نشان)
+ پیشاندن: [چاوگه،ت] (۱) برژاندن به
 گه‌رمای بی‌گردا؛ به‌هی به‌بوولی گه‌رم
 برژاندن. (کفیدن) (۲) ده‌نگی به‌ردانه‌وه‌ی
 نه‌فه‌سی گامیش و نه‌هه‌نگ؛ پیشقاندن.
 (صدای نفس بیرون دادن گامیش و نه‌نگ)
پیشانده‌ر: [ناو،بک] نشاننده‌دا؛ به‌رچاو‌خه‌ر.
 (نشاندهنده)
پیشانی: [ناو] نیو‌چاوان؛ هه‌نیه (پیشانیم
 هه‌وه‌س زانووش جازمه‌ن، ته‌عزیم جه‌ناب
 پی‌ری لازمه‌ن). «مه‌وله‌وی» (پیشانی)
پیشباز: [ناو] پیشواز؛ به‌پیری‌هه‌چوون
 (پیشواز)
پیشبرکی: [ناو] کی‌برکی؛ مله؛ ملامانی.
 (مسابقه)
پیشبه‌ر: [ناو] جوړیک یاری په‌رانتو که‌هه‌ر
 که‌س دوو‌ده‌ستی به‌رده‌وه
 سه‌رکه‌وتوو. (پیشبر)
پیش به‌ره‌لا: [ئاوه‌ل‌ناو] (۱) بی‌سه‌رگری و
 به‌رگری؛ به‌ره‌ره‌لا. (بیماع و آزاد) (۲) به‌ر
 ئاواله؛ به‌ره‌ره‌لا؛ پیش‌نه‌گیراو. (جلوباز)

پیشبه‌ستن: [چاوگه،ت] به‌رگرتن؛ به‌رلیگرتن؛
 ریگه‌لیگرتن؛ به‌ره‌له‌ستبوون. (جلو‌گرفتن)
+ پیشبه‌ند: [ناو] (۱) ره‌وتی به‌سته‌وه‌ی
 ده‌ستی چاره‌وی. (عمل بستن دست
 ستور) (۲) په‌ت یا زنجیری ده‌ست پی‌به‌ستنی
 چاره‌وه‌ی. (زنجیر دست بستن) (۳) به‌روانکه؛
 به‌ره‌له‌لیینه؛ به‌رانپیل پارچه‌قوماشیکه‌به‌ر
 سینگ و پیشه‌وه‌ی له‌ش داده‌پوشی. سه-
 دریه. (پیشبند)
پیشبه‌ر: [ناو] (۱) له‌پیشدا بازده‌دا یا ده‌په‌ریت.
 (پرنده‌نفر اول). (۲) پاسوری که‌زوربوونی
 په‌ره‌کانیش ره‌چاو ده‌گیری. (پاسورپیشبرگ)
پیشبه‌رده: [ناو] کورته‌شانوی پیش‌ده‌ستپیکي
 شانو؛ زیاتر بی‌لادانی په‌رده‌ی شانو له
 پیشه‌وه‌ی په‌رده‌دا ده‌کری. (پیش پرده)
پیش پیش: (۱) [به‌ند] پیشترله‌ده‌ستپیکي
 کاری؛ له‌پیشدا؛ به‌له‌وا. (۲) زور پیش-
 پیشه‌کی. (پیش پیش)
پیشتر: [ئاوه‌ل‌ناو] له‌مه‌وبه‌ر؛ به‌رووتر؛ به‌تر.
 (پیشتر) (۲) نزدیکتر. (نزدیکتر) (۳) پیشکه‌تیتتر؛
 پیشکه‌وتووتر. (جلوتر)
+ پیش‌خستن: [چاوگه،ت] (۱) زووتر ده‌ست
 به‌کاری کردن؛ سه‌فه‌ره‌که‌م دوو‌روژ پیش-
 خست؛ (۲) خسته‌به‌ره‌وه‌ی که‌سیک و له
 پشت سه‌ریه‌وه‌رویشتن. (جلو‌انداختن)
پیش‌خواردنه‌وه: [چاوگه،ت] بین (بین، بیهن)-
 راگرتن؛ مان‌گرتن؛ خو‌خواردنه‌وه؛ رک و
 قین‌راگرتن؛ په‌نگه‌پیش (خودخوری و
 عصیانیت‌دردرون‌نگهداشتن)
پیش‌خوراک: [ناو] خوارده‌مهنی سارد وه‌ک:

زهلاته(سالاد) و سهوزی و خه یارماست
(دوغمه) که پیش له خوراک خواردن ده-
خورى (پیش غذا)

+ پیشخورى: (۱) [ناو] پیشدهستی؛ ده وری
به ردهست له سه رسفره. (پیشدهستی) (۲) [به-
ره می چاوه] حاله تی له پیش به ره هم هاتن
و وهختی پیگه یشتتی داهات دهست به
کاری فروشتنی کردن، (پیشدهستی)

پیشدا: (۱) پیشهوه؛ پیشدا که تی؛ پیشکه وتوو.
(۲) پانبوی پیشدا؛ پانبی^۶ پبیدا؛ (رویش) (۳) له
پیشدا وانه بوو؛ له بهووریدا؛ له
رپووردوودا. (قبل از این) (۴) پیی دا؛ دای-
پی دای پیی؛ به نه ویدا. (باو داد)

پیشدار: [ناو] رپیهر؛ پیشه ننگ؛ سه رجه له.
(جلودار)

پیش زان: [ناو] زانی پیش زانی مندال بوون.
(پیش درد)

پیشدهست: [ناو] (ف مشه) ناماده؛ به رته مر؛
به ردهست. (وردست)

پیش ژماره: [ناو] ره قه می (پیشه وهی) ته له-
فونی هه رولات و هه رشار؛ کود. (کد)

پیش شهرت: پیش مه رج؛ من ناماده م
وتوویری له گه لدا بکه م به لام پیش شهرتم
ئه وه یه ته نیا سه بارهت به داهاتوو قسه
بکه ین. (پیش شرط)

پیش فاکتور: فد: [ناو] وه رگرتنی نووسراوه-
ییک بو قیمهت دیاری کردن؛ (پرسینی) راده-
ی قیمه تی که لپهل له چهند فروشیار به
نووسراوه. (پیش فاکتور)

پیشقه پیشق: [دهنگه ناو] پیشکه پیشک؛ دهنگی

لووتی گامیش (صدای بینی گاو میش)
پیشقه ده م: فد: [ناو] (۱) له پیش هه مواندا
ناماده بوون بو دهستیکی کاری. (۲)
رچه شکین؛ له نووسینی چیروکی دریز
(رومان) دا ماموستا فه تاحی ئه میری له بوکان
پیشقه دم بووه. (پیشقدم)

پیشکر: [ناو، بک] پیشخر؛ کرپاریک که
به سه له م ده کری؛ پیش (ناماده بوون) ی به-
ره م ده یکریت. (پیش خر)

پیشکوهور: [دهنگه ناو] زور پیگه نین به دهنگی
له قاقا که متر؛ تریق وهور (زیاد خندیدن)

پیشکه فت: (۱) [رپوورووی پیشکه وتن] که وته
پیشه وه؛ پیشکه وت (جلو افتاد) (۲) [چاوه ی
کور تکرای پیشکه فتن] کار و ره وتی
پیشکه وتی کاری. (پیشرفت)

پیشکی: هاوه گرتوو؛ گوروی (تابله گرفته)
پیشکیلک: [ناو] به رای هه رشت؛ پیشایی؛
به راهی؛ قه لاوز؛ قه ره ولی پیش له-
شکر. (جلودار؛ رهنما)

پیشگایله: [ناو] به رگایله؛ فرنده ییکی
چووک که له کاتی جووت کردند له سه ر
خه تی جووت به دواى کرمدا ده گه ری. (اسم
پرنده ای کوچک)

پیشگو: [ناو] به راوردی رووداو ده کا و له
پیش رووداندا ده یدر کینیت. (پیشگو)

پیشگوتن: [چاوه ت] (۱) سه ره تا بو کتییی
نووسین. (پیشگفتار؛ دیباچه) (۲) کاری
در کاندنی پیشگو. (اظهارات پیشگو)

پی شلک: [ئاوه لئاو] پی خرک؛ پی گران؛
پاقورس. (تنبل در راه رفتن)

پی شلکرن: [چاوگه،ت] (۱) هیواشتر رویشتن.
(آرامتر رفتن) (۲) پی شلکردن؛ پی فشکردن؛
پی جوور کردن؛ لی ئه ستاندن به زور. (گرفتن؛
اخ کردن)

پیشمال: [ناو] حه وشه؛ حه سار. حیاط
پیشمان: [ناو] حه مام چوونی ئه وهل جاری
ژنی زه یسان. (اول حمام زائو)

+ **پیشمه رگه:** [ناو] گیان فیدا؛ فیدایی؛ (ب)
سه رباز. (سرباز؛ فدایی)
پیشنیاد: [ناو] پیشنیار؛ پیشنیهاد؛ پیشنیاز.
(پیشنیهاد)

پیشور: (۱) نامرزی پیشتن؛ وه ک سابوون و
سپون و ریکا؛ پنه شور. (عامل شستن)
(۲) پی شور؛ که ره هسته ی شووشتنی پا
وه ک (به رده پاشور) (سنگ پا)

پیشه: فد: [ناو] (۱) شول؛ شوغل؛ کار؛ ئیش؛
(۲) پاشگر؛ وه ک هونه رییشه، سته م پیشه.
(پیشه)

+ **پیشه:** (۱) چه قاله و ناو کی ره قی میوه.
(هسته) (۲) له به ره وهیه؛ له یاریدا له -
پیشه. (پیش است) (۳) پییه تی؛ پیشه ن. (نزد
اوست) (۴) ئیسقان (استخوان)

پیشها: [ناو] به سه رهات؛ رووداو؛ هاتنه ری.
(پیشامد)

پیشه سهر: [ناو] (۱) ئیسقانی که لله سهر؛ پوژم؛
پوژمین. (جمجمه) (۲) < پیشه سهره.

پیشه سهره: [ناو] خشل و گولنگی به ره وهی
لاره پیچ؛ یان خشلی سهره وهی
هه نیه. (زیور جلوسر)

پیشن: به وه؛ پیه تی؛ پییه تی؛ پیوه یه تی (هه -

رچی بوینوون شیوه ی تو پیشه ن، دل وه هه -
تیتیه ی حه سره تدا کی شه ن) (پیش اوست؛
به همراه دارد)

پیشیاگ: پیشاو؛ پیشیاو. (کفیده)

پی فیر بوون: [چاوگه،ت] (۱)

ده سه مو کردن و رام کردن؛ به که سیکی
فیر بوون و کاری به سهر هینان؛ (پی در پی
بسر کسی بلا آوردن) (۲) ده ست هه لئه گرتن
له که س یا جیگایی؛ ژاندارمه به و گونه
فیر بووه هه موو روژی دی. (راه جائیرا
یاد گرفتن) (۳) من به و ئه سپه فیری سواری
بووم؛ به و ئه سپه فیر بووم سواری بکه م. (با آن
یاد گرفتن)

پی فیر کردن: [چاوگه،ت] (۱) فیری شوینی یا
کاری کردن. (یاد دادن و آشنا کردن به جا یا
کاری) (۲) به جیگاییک یان به که سیکی تر
فیر کردن؛ رینمونی کردن و ریگا پیشاندان.
(پای کسی را بجایی باز کردن)

پیفی: < پوه له کارگ.

پیقیان: [ئاوه لئاو] پیویست؛ زه روور؛ حه -
وجه. (ضرور؛ لازم)

پیچک: [ناو] پیوانه؛ عه یاره؛ کیله؛ سه نگی
ترازوو؛ پیوه ره. (وزنه؛ پیمانہ؛ معیار)
پیقیایی: [ئاوه لئاو] پیویستی؛ زه رووری.
(ضروری)

پیک: فرد؛ فد: [ناو] (۱) خالیکی ره شی سهر
په ره ی په رانتوی یاری. (۲) پیق؛ جیکه نه؛
جیده م له زور نادا. (جا دهنی سرنا) (۳) نویلی -
به رد شکین. (میله سنگ شکن) (۴) کور
تکراوه ی پیک نیک. (مختصر شده پیک

نیک)

+ **پیکان:** [چاوه] (۱) (ب) دوزینه وی واتا؛ تیگه یشتن له مه به ست؛ له نامانج دان. (زدن) به خال سیاه؛ درک کردن) (۲) به ستن؛ سف پیکان: سف به ستن؛ سف پیک هینان؛ سف دروست کردن. (بستن) (۳) [رپوردوی چاوه] پیکایان: نه نگاوتیان. (به هدف زدن) (۴) به ستیان؛ سف پیکان: سفیان پیکان: سفیان به ست (بستند)

+ **پیکاهاتن:** [چاوه، ت] (۱) پیکداهاتن؛ به ده ور به کدا هاتن؛ نه و پوره هه نکه ئالوزاوه هه ر پیکادین. (شلوغی و آشفته گی) (۲) پیکداهاتن؛ له یه ک رپوون؛ پیکدادان. (جنگ کردن)

+ **پیکچوواندن:** [چاوه، ت] ویچوواندن؛ به یه ک شوبه اندن. (بهم تشبیه کردن)

+ **پیکرا:** [به ند] تیکرا؛ هه موو پیکه وه. (همگی) **پیکراو:** [ناو، به ر] (۱) نه نگاوتیه؛ نه نگیوراو. (مورد اصابت قرار گرفته) (۲) پی کراو: که سی که کاریکیان پی کرایت. (مجبور بکاری شده) (۳) واوا پیکراو: کاری خراب به سه رها توو؛ نه تک کراو؛ ئاپروو نه ماو. (بسر آمده)

+ **پیکردن:** [چاوه، ت] (۱) له غاوه که به ده می ناکا؛ پی ناکا؛ که وشه که ت به پی کردی؟ چه ره که به مور که ناکا؛ به نه ندازه می نییه؛ (به چیزی خوردن؛ اندازه بوون) (۲) سه گ به حدوشه پیکردن. (بالا به سر آوردن) (۳) کاری به زور به که سی که کردن. (وادار به انجام کاری کردن) (۴) چرا و

ناگر هه لکردن؛ داگیرساندن؛ چرا پی کردن.

(مشتمل کردن)

+ **پیکه:** [به ند] پیکه وه؛ به یه که وه (با هم) **پیکگرتن:** [چاوه، ت] هه لسه نگاندن و به راوه ردی چاکی و خراپی یا سووکی و قورسی دوو شت پیکه وه کردن؛ به رانه ر دان. (مقایسه)

+ **پیکوز:** [ناو] به ریا خستنی گیا و کای وشک له ناو کوزی به رخ و بیچوودا. (گیاه خشکه زیر پای بزغاله و بره پهن کردن در آغل) **پیکو:** (۱) [ناو] سمکول؛ پیکول؛ پیکول. سم- برزمین سائیدن) (۲) [به ند] پیکه وه؛ به یه که وه. (با هم)

+ **پیکهاتن:** [چاوه، ت] سازدان؛ دروستبوون؛ ریکه وتن؛ نه م کاره پیکانای؛ دروستنابی. (درست شدن؛ موافق شدن)

+ **پیکهاتوو:** (۱) [ناو، به ر] دروستبوو؛ نه م شته له سی به ش پیکهاتوو؛ له سی به ش دروست بووه (درست شدن؛ تشکیل شدن) (۲) موعامه له که یان پیکهاتوو؛ سازیان هاتوو؛ ریکه وتووون. (توافق کرده) (۳) ئاشت بوونه ته وه؛ پیکهاتووون (هاتگن) و ئاشتیان بوونه ته وه؛ کوک بوون (بووگن)؛ سازاون. (آشتی کرده اند)

+ **پیکه نوک:** [ناو] جه فه نگ؛ حه نه ک؛ نوکته؛ قسه می گالته؛ کو میدی؛ پیکه نین هینه ر؛ شانوی پیکه نوک؛ شانوی کومیدی. (جوک، کمدی)

+ **پیکه وتن:** [چاوه، ت]؛ (۱) پیکه فتن؛ لی- کالانه وه؛ لی جوان بوون؛ نه و کراسه ت

پیناکه‌وی: لیت جوان نیبه، لیت ناکالیته‌وه.
 (برازنده‌بودن) (۲) چاک و به‌موفابوون؛
 سازگاری؛ ئەو دەرمانه‌م پیناکه‌وی؛
 (سازگاری) (۳) ههل په‌خسان؛ رپیکه‌وتن؛
 پاکه‌وتن. (ئه‌گه‌ر وا پپی بکه‌وی بیمه‌وه، پیم
 خوشه. (پیش آمدن)

+ پیکه‌وه‌نان: [چاوگه‌ت، (ب) مال-
 کو‌کردنه‌وه؛ پاره‌کو‌کردنه‌وه؛ پوول‌فره‌یکی
 پیکه‌و نیاگه؛ پوولیکی زوری‌کو‌کردوه‌ته‌وه؛
 پاره‌نیانه‌سه‌ریه‌ک. (مال اندوختن)
 ئەو کچه‌جیازییکی زوری پیکه‌وه‌ناوه. (فراهم
 کردن و جمع کردن)

پیکهینان: [چاوگه‌ت، ساز کردن؛ دروست کردن؛
 چیکردن. (درست کردن)

پیکیاگ: < پیکراو (مورد اصابت واقع شده)
 پیکیان: (۱) [چاوگه] ئە‌نگیوران؛ پیکران (مورد
 هدف قرار گرفتن) (۲) پیکیان؛ به‌ستیان؛
 سه‌فیان پیکا؛ (سه‌ف پیکیان؛ سه‌فیان
 به‌ست). (صف بستند) (۳) هونراو؛ هونراوه؛
 (پیکییای تای دهرد ریشه‌ی خه‌م گوله‌نگ). «
 مه‌وله‌وی». (برشته‌کشیده‌شده)

پیکییایی: [ناو] پیکراوی؛ لیدراوی. (مورد
 هدف واقع‌شده).

پینگاف: [ناو] پینگاف؛ هه‌نگاو؛ قه‌ده‌م؛
 شه‌قاو. (قدم؛ گام)

پی‌گران: [چاوگه‌ت، [ئاوه‌لناو] (۱) < پاگران؛
 پا‌قوورس. (۲) قه‌ده‌م شه‌پ. (بدقدم) (۳) (ب)
 زنی ئاوس. (کنایه‌زن حامله). پیکران‌بوون؛
 له‌لادژوار؛ (۳) له‌لاگران‌بوون؛ دژی لا‌هه-
 رزان‌بوون؛ (برای کسی، دشوار)

پیگرتن: [چاوگه‌ت، (۱) (ب) فی‌ری
 ریگا رویشتن بوون. (راه‌رفتن آموختن) (۲)
 پی‌گرتن؛ له‌زور‌اندا پای‌ه‌ریف‌گرتن، لاق
 گرتن. (زیر گرفتن در کشتی) (۳) دامه‌زران؛
 سه‌قامگیربوون. (برپاشدن. پاگرفتن) (۴) مه-
 جبور به‌گرتنی‌شتی‌کردن. (مجبور کردن به-
 گرفتن) (۵) به‌هانه‌پیگرتن. (بهانه گرفتن)
 پی‌گروک: [ناو] ته‌له؛ داو؛ ته‌پکه؛ بالان؛ پاگر.
 (تله)

پیگروک: [ناو] که‌ره‌سته‌ی شت -
 پیگرتن. (وسيله گرفتن اشیا)

پی‌گولوله: [ئاوه‌لناو] پا‌قورس؛ پی‌شلک؛
 پاگران له‌ریگا رویشتندا. (تنبل در راه‌رفتن)

پیگمه: فرد؛ فد: ناوی هه‌ندی خه‌لکی ره‌ش
 پوستالی، کورته‌بالای پوره‌له‌ک (سه‌ر و قژ
 لول)ی ئە‌فریقا. (پیگمه)

پیگه‌بیک: [ئاوه‌لناو] پیگه‌یشتوو؛ پیگه‌بیو؛
 بارهاتوو؛ گه‌وره‌بوو، گه‌بیو؛ گه‌وره‌بووگ.
 (بزرگ شده؛ رسیده)

پیگیره: [ناو] پاهوله؛ پاگیره؛ گی‌ره‌ی به‌پی؛
 گی‌ره‌کردن به‌ره‌شه‌ولاخ. (خرمن‌کوبی با پا)

پیلاف: [ناو] پیلاو؛ که‌وش؛ پا‌پوش. (کفش)
 پیلاف‌چیکه‌ر: [ناو] [ناو، بک] که‌وش‌دروو؛
 پیلاو‌چیکه‌ر. (کفش)

پیلامز: [ناو] (۱) حه‌قه‌پیلاو؛ پاره‌ی که‌وش
 کرینی کاسبکار که‌خواهن کار ده‌یدا.
 (هزینه‌کفش) (۲) کاله‌درانه؛ پالامز؛ مزی
 به‌ریگادا رویشتن؛ کرپی‌ریگا. (حق‌القدم)
 پیلانکه‌ر: (ب) راسپارده‌ی مالی زواو بو مالی
 بووک پیش زه‌ماوه‌ند. (قاصد قبل از عروسی)

از خانه داماد به خانه‌ی عروس)

پیل پر: [ئاوه‌لناو] ده‌سپر؛ قولپر؛ فیله‌باز.
(کلاهدر بار)

پیل پیلوک: [ئاوه‌لناو] پر په‌رزونه‌وی؛ شه‌پولدار؛
پر شه‌پول؛ چالوچول (مواج)

پیلچوک: [ناو] شه‌پول. (موج)

پیلوت: [ناو] (۱) یه‌که‌م قاتی خانوو که زیاتر
بوگاراچ و موتورخانه‌ی شوفاژ و ههمار
به‌کاردی. (پیلوت) (۲) شه‌معه‌ک (موممه‌ک) ی-
که‌ره‌سته‌ی گازی؛ موممه‌ک. (پیلوت)

پیلووی چاو قورس‌بوون: (ب) خه و زاینه‌چاو؛
خه‌والووبوون؛ خه‌وهاتن. (خواب آلود شدن)

پی‌له‌په‌یین‌دان: [چاو‌گه‌ت] (ب) بی‌کار
سوورانه‌وه. کنایه (بی‌کار گشتن)

پی‌له‌جی: [ئاوه‌لناو] پابه‌رجا؛ راه‌ستاو؛ قایم
(مقاوم)

پیله‌خور: [ناو] که‌له‌سمه؛ که‌لووه‌سمه؛ کرمی-
نوک؛ هارپه. (کرم آفت نخود)

پی‌لیخستن: [چاو‌گه‌ت] (۱) ساوینه‌وه‌له
ژیرپیدا. (له‌کردن زیرپا) (۲) (ب) پا
نانه‌سه‌رگوناج و چاوپوشی کردن. (کنایه‌از
چشم پوشی) (۳) مه‌جیوور کردن به-
لیخستن. (مجبور به‌ساییدن کردن)

پی‌لینان: [چاو‌گه‌ت] (۱) راستی
قسه‌درکندن؛ دان پیدانان؛ پاینانان. (اعتراف
کردن) (۲) پیخوست کردن و پا به‌سه‌ردا
دانان (پا روی چیزی گذاشتن) (۳) به‌پا
شیلان. (مشت و مال با پا) (۴) پیلینان؛
چیشته به‌ئاشپه‌ز لینان؛ ئاشپه‌زی بی‌کردن.
(وادار کردن به‌آشپزی)

پی‌لیداگرتن: [چاو‌گه‌ت] (۱) پی‌داگری کردن؛

سووربوون له‌سه‌ر مه‌به‌ست و ئیسراری
زور کردن. (بکسی اصرار کردن) (۲) قورسای
خسته‌سه‌ر پاشباره و دهنده‌له‌جووت
(شیوبرین) دا. (فشار آوردن به‌خیش با پا) (۳)
قورسای خسته‌سه‌ر ههر شت به‌پا (ب)
زورگازدان و پا له‌سه‌ر پیدالی‌گازی سه‌یاره -
داگرتن. (با فشار دادن)

+ پیم: (۱) [ناو] پیوو؛ ییف؛ چه‌وری ناو‌زگ.
(پیه) (۲) [ئاوه‌لناوی لکاو] پیم؛ به‌پیم؛ پیم‌بده،

بده‌پیم؛ بده‌پیم. (بمن) (۳) < ئیشپیل. (پیم)
پیمردن: [چاو‌گه‌ت] ئه‌و شته‌که‌ده‌بیته

هو‌ی مردن. (با چیزی مردن)
پیمزک: [ناو] کرپی‌ری؛ پامز. (حق‌القدم)

پیمه‌له: [ناو] پامه‌له؛ مه‌له‌کردن به‌پا. (شنا با
پا)

پیمیرد: [ناو] عزیزپایل. (عزرائیل)
+ پیناسه: [ناو] به‌لگه‌ی ناساندن؛ سجیل؛

ناسنامه. (مدرک شناسایی)
پینچ پالو: بیچمیک که‌خاونه‌ی پینچ‌گوشه و
پینچ پالو بیت. (پنج ضلعی)

پینچ په‌ر: [ناو] له‌بیچمی ئه‌ستیره‌ی پینچ
گوشه. (پنج پر) ههر شت که‌پینچ په‌ره‌ی

هه‌بیت (هر چیزی دارای پنج پر)
پینچ تمه‌نی: [ناو] له‌ئیراندا ئه‌سکه‌ناس‌بوو که

ئه‌مرو بووه‌ته‌قه‌ره‌پوولی‌کانزایی. (پنج‌تومانی)
پینچ چاو‌گه‌ی دل: (ف گیو) < په‌نج چاو‌گه‌ی

هه‌ست.
پینچ چاو‌گه‌ی هو‌ش: (ف. گیو) < په‌نج

چاو‌گه‌ی هه‌ست.

پینجشہ مہ شہو: [ناو] شہوی پیش له روژی
هه ینی. (پنجشنبه شب) شہوی جومعه. (شب-
جمعه)

پینجشہ مہ: [ناو] پینجشہ مو؛ روژی دوی
چوارشہ مہه و پیش هه ینی. (پنجشنبه)
پینج فہ رزہ: [ناو] پینج فہ رزان. (ب) پینج کاتی
نو پز کردن. (کنایه از پنج وقت نماز در روز)
پینج گا: مه قامیکی ئاوازی ئیرانی. (پنجگاہو
راست پنجگاہ)

پینج گو شہ: [ناو] بیجمیکی پینج قورژن و
پینج پالو. (پنج ضلعی)
پینج گہ نج: [ناو] پینج گہ نجینہ. (۱) ناوی
کتیبہ کانی نیزامی گہ نجہوی (خہ مسہی
نیزامی). (پنج گنج) (۲) (< پنہنج چاوگہی
هه ست.

پینج له تیفہ: له عیرفاندا له تایف یا پینج له تیفہ
ئو و پینج جیگاہین که له ده رووندا نووری
خودایان ده که ویتہ سہر. ۱، دل ۲، روخ
۳، سہر ۴، خہ فی ۵، ئہ خفا. (پنج لطیفہ)
پینججوم: [ئاوہ لئاو] پینجہم؛ خاوه نی پلہ و
پایہ ی پینج. (پنجم)

پینجہ ی تار: پینج روژہ ی هه وه لی به هار، (له
سالی که بیسه دا ده بیتہ شہش روژ). که هہر
روژ له سہر مانگی حساب ده کهن له روژ
ژمیردا؛ تا پینج مانگی ئه وه لی سال. (پنج روز
اضافی سال از ۳۶۰ روز اول سال)

پیندقہ: [ناو] کرپیژی هه نگوین که له که ندوودا
ده مینیہ وه. (اشغال عسل در کندو) **پینکی:** فد:
[ناو] پینہ کی؛ پینوکی؛ خہ وال سووی؛ خہ-

وه نووچکه بردنہ وه؛ حالہ تی وه نه وزدان. (خواب
آلودگی)

+ پینواندن: [چاوگہ، ت] (۱) پی نیشان دان
(نشان کسی دادن) (۲) مه جیوور کردن به
نیشان دانی شتی. (مجبور به نیشان دادن) (۳) (ب)
جہزای ئاکار دیتن؛ (ب) جہزای کاری خراب
به سہر هینان؛ سہر که پی ت دهنوینم و اتا
پیتی دهر پزئم نیشان تی دہ دم؛ خودا سویندی
درو ی پینواند؛ نیشانی دا. (انتقام و جزای
بدی نشان دادن)

+ پینہ: [ناو] پورگ؛ پینہ ی دہ ست و پی به
هو ی کاری زور یا پیاسہ ی زور وه؛ تو یخیکی
رہق له پاش تو قله کردن له بهری دہ ست یا
قامکی پا پیکدی. (پینہ)

پین ہا قیز: [ناو، بک و ئاوہ لئاو] پین ہاویژ؛
جووتہ وه شین؛ شہ مبوز. (جفتک انداز)
پین ہزان: [ئاوہ لئاو] سپلہ؛ ناسوپاس؛ بی ئه مه ک.
(ناسپاس)

پینہ هہ لئہ گرتن: [چاوگہ، ت] (۱) کووتال
یا که وشیک، هیندہ ی پینہ لیدرایت جیگای
نہ بیت بو پینہ ی دیکہ، یا زور پووابیت. (از
بس پینہ شدہ جای پینہ نداشتن) (۲) (ب)
که سی هیندہ ریسوایی ئاشکرای بارهینابی
به هیچ کلوجی نہ شاردیتہ وه. (کسی که اینقدر
مرتکب جرم شدہ باشد که نشود آن را پوشاند)
پی و ابوون: [چاوگہ، ت] وازانین؛
واہه ستر کردن؛ گومان کردن؛ پنہ زانای.
(گمان کردن)

پیوار: [ئاوہ لئاو] پیوار؛ ون؛ نہ له بهر چاو؛ بزر؛

به‌رزه. (ناپیدا و گم)

+ پیواز: سه‌لکی هه‌رگیای سه‌لکدار. (پیاز)

+ پیوانی به‌رزه‌پیو: [ناو] پیوانی قه‌لاچن؛ له دارمال زیاتر. (بیشتر از مالامال)

پیوپل‌ره‌ش: (۱) [ئاوه‌لئاو] بیغه‌ر؛ نه‌حس؛ (۲) [ناو] قاچوقول ره‌ش. (منحوس)

پیوره: فرد؛ فد: [ناو] نه‌خوشینی چلک کردن و ماسین و ئیشانی پووک. (پیوره)

پیوشوین: سالخ؛ نیشانه‌ی له جیگاییک بوون؛ سو‌راغ. (سراغ)

پی وه‌به‌ر پی‌دان: [چاوگه‌ت] پاشقول دان. (لنگ کردن)

پیوه‌تلیان: [چاوگه‌ت] تیوه‌تلان؛ تیوه‌گلان تووش‌بوون و گیروده‌ی رووداوی‌بوون. (درگیر شدن)

پیوه‌ته‌قیان: [چاوگه‌ت] [ب] لیدان و هه‌لشاخیان (کتک زدن؛ برخورد)

+ پیوه‌دان: [چاوگه‌ت] (۱) توپه‌له‌قور پیوه‌دان؛ قوربه دیواردان؛ نان پیوه‌دان به‌تندووردا، چه‌سپاندنی‌نان به‌تندووردا. (چسپاندن) (۲) چزوو لیدانی‌هه‌نگ؛ ماریپوه-دان. (نیش زدن) (۳) به‌ستن؛ داخستن؛ ژه‌ندن؛ ده‌رکه پیوه‌دان (بستن)

پیوه‌دران: [چاوگه‌ت] داخران. (بسته‌شدن)

پیوه‌رووان: [چاوگه‌ت] (۱) جووت‌بوونی سپلوت. (جفتگیری سگ و روباه و گرگ) (۲) گرس‌ان و سه‌وز بوونی لکی پیوه‌ند (موتوربه) کراوی دار و دره‌خت. (گرفتن پیوند)

پیوه‌ره: [ناو] (۱) داره داره کردنی مندال.

(تاتی تاتی بچه) (۲) دوا به‌ری وینجه. (آخرین

بر یونجه) (۳) کیله؛ پیوانه؛ په‌یمان. (پیمان) (۴) به‌یه‌که‌وه؛ پیکرا. (با هم)

پیوه‌ره‌بینای: [چاوگه‌ت] پیوه‌به‌ستن. (بستن به چیزی)

+ پیوه‌کردن: [چاوگه‌ت] (۱) تووشی به‌لای خراب کردن؛ (۲) (ب) به‌شوفاری به‌گرتن‌دان و به‌داوه‌وه‌دان؛ به‌داوه‌وه‌کردن. (به‌دام بلا انداختن) (۳) هه‌لبه‌ستنی مووروو؛ مووروو به‌رپسمانه‌وه‌کردن. (برشته‌کشیدن دانه‌های خرزه)

+ پیوه‌ن: (۱) له‌گه‌ل ده‌ست دی؛ ده‌ست و پیوه‌ن؛ تاقمی خزمه‌تکاره‌کان؛ که‌سانی به‌رده‌ست. (نزدیکان. خدمتکاران) (۲) پیوه‌یه‌تی؛ پیا‌نه‌وه‌یه؛ پیشه‌ن؛ (بالای ئالای شه‌نگ سه‌د به‌لا پیوه‌ن) (مه‌وله‌وی) (همراه‌دارد)

+ پیوه‌نان: [چاوگه‌ت] (۱) لکاندن؛ به‌یه‌که‌وه‌نان. (چسپاندن) (۲) نه‌خوشین پیوه‌نوساندن؛ پیوه‌لکاندن نه‌خوشی. (انتقال مریضی) (۳) داخ‌کردن و داخ پیوه‌نان (داخ کردن) (۴) تی‌گرتن؛ بو‌خستن؛ ئاراسته‌کردن؛ تیریکی پیوه‌نا. (انداختن)

+ پیوه‌ند: (۱) پیوه‌ن؛ ده‌ستو پیوه‌ند؛ خزمه‌ت-کارگه‌ل. (خدمت‌کار) (۲) پیوه‌به-ستراو؛ گریدراو. (وابسته) (۳) گوریس یازنجیر بو‌پابه‌ستنه‌وه؛ پابه‌ند. (ریسمان پابند)

+ پیوه‌نیشتن: [چاوگه‌ت] (۱) نیشته‌وه‌ی بالنده

له سه ر شتيك. (نشستن پرنده روی
چیزی) (۲) خول و خاک پیوه-
نیشن. (گرد گرفتن)

پیویست: [ئاوه لئاو] زه روور؛ چه وجه؛ ویست؛
(ضرور)

پی هه لکه وتن: [چا و گه، ت] پا هه لکه وتن؛
هه له نگوو تن؛ بو چاره وی، (سه رسم دان).
(سکندری) (ب) هه له کردن. (اشتباه کردن)

+ پی هه لگرتن: [چا و گه، ت] (۱) بار پی به-
رز کردنه وه. (وادار به بلند کردن بار) (۲) پا هه-
لگرتن؛ به له ز رویین (تند تر رفتن)

پی هه لینان: [چا و گه، ت] (۱) پا به رز کردنه وه.
(پا بلند کردن) (۲) پی هه لینان؛ بار پی به رز
کردنه وه. (به کسی بار را بلند
کردن) (۴) پی هه لینان؛ هیلکه به مرشک کردن
به جووجه له؛ جووجه که پی هه لینان. (وادار به
جووجه در آوردن)

پی هه یلان: [چا و گه، ت] لیخوش بوون؛
لیبوور دن؛ گوزه شت کردن؛ به خشین و گهر دن-
ئازاد کردن. (گذشت کردن)

پیانه ری: [ناو] ریگای پیاده پیار و یشتنی
قهراخ شه قام. (پیاده رو)

پی ناوی: پیویست نییه؛ نایه ویست. (لازم
نیست)

پیټی (پ) بهشی وشه‌ی بیانی

چه تری دهر بازوون و چه تری رزگاری،
چه تری که له قوماشی تایهت بو په‌رینه
دهره وه له فروکه و ئارام هاتنه سهر زهوی.
(پارشوت، چتر نجات)

پاراوان: ایتاد؛ فرد؛ فد: [ناو] (۱) په‌رده‌ییکی
پایه داره له کاتی دهرزی وه‌شانندن یا
موعاینه‌ی (ویزیتی) دوکتوردا له بهر ته‌ختی
نه‌خوش داده‌نری ب‌وئه‌وه‌ی له چاوی
دیترا‌نوه دیارنه‌بی. (پاراوان) (۲) جوړیک
پارتیشینی گچکه. (پاراوان)

پارتی: [ناو] (۱) جه‌ژن گرتن و میوانی
ریخستن وه‌ک: گوودبای پارتی، چای پارتی و
کوکتیل پارتی. (پارتی) (۲) ئه‌و به‌شه
له‌کالاییک که ههر جار بو تاجر یا بو شوینی
ده‌نیردریت. (پارتی) (۳) گرووپ؛ ده‌سته.
(دسته؛ پارتی) (۴) جه‌ماوهری هوژی پارت.
(پارتی) (۵) لایه‌نگر؛ هوگر؛ پشت‌گر. (پارتی)
پارتی بازی: فد: کاریکه‌هینان به‌هوئی سفارش
و سپارده‌ی دوست و ئاشناوه؛ که‌سکه‌سانی؛
(ب) خو‌مانه‌خو‌مانه. (پارتی بازی)

پارتی دار: [ئاوه‌لناو] پشت‌گهرم بوون به‌هوادار
و لایه‌نگروه؛ خاوه‌ن هه‌وادار و لایه‌نگر، که
کاری بو ئه‌نجام ده‌دن وده‌ی سپیرن.
(پارتی دار)

پارتیزان: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] چریک؛ گه‌ریلا؛
(گه‌ریلا) کو‌مه‌ل یان گرووپ و ده‌سته‌ی
شه‌رکه‌ری شیوه‌پیشمه‌رگه و عه‌سکه‌ر.

پائنه‌نداز: [چاوگه‌ت] کو‌که‌روه‌ی چند نه‌فه‌ر
بو یاری، مه‌جلیسی یاری وه‌ریخستن؛ که-
سیک که کاریک پائنه‌ندازی ده‌کا. (پا اندازه‌ی)

پا ئه‌ندازی: [ناو] پیشه‌ی پائنه‌نداز؛ ده‌لالی و
یه‌ک خستنی ژن و پیاو به‌ناپه‌وا؛ کاری
راخه‌ری پایه‌ناز. (پا اندازه‌ی)

پاتیناژ: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] خلیسکین و
یاریکردن و ره‌خسی تایهت‌کردن له سهر
سه‌هول، به له پیکردنی ئیسکه‌یت (جوړیک
پاپوشی تایهت). (پاتیناژ)

پادره‌ختی: فد: [ناو] بارپزه؛ میوه‌ی وه‌ریو له
پای داردا. (پا درختی)

پاده‌و: [ناو] شاگردی به‌رده‌ست زیاتر له
دوو کان‌دا. (پادو)

پارازیت: فرد. فد: [ناو] (۱) لامژ؛ چه‌وره؛
موزا‌حیم؛ وه‌ک ویرووس و کرمی
ریخو‌له. (۲) ده‌نگ و شه‌پولی زیادی که‌ده-
خریته سهر شه‌پولی رادیویی بو خراپ‌کردن
وتیکدانی ده‌نگ. له بیته‌ل و تیلیفیزییونیشدا
ههر به‌و شیوه‌یه‌یه (پارازیت)

پارازیت خستن: [چاوگه‌ت] شه‌پول و ده‌نگی
موزا‌حیم خستنه سهر شه‌پولی که‌ره‌سته‌گه‌لی
کاره‌بایی ده‌نگ‌به‌ر یا ره‌نگ‌به‌ر وه‌ک بیته‌ل
و رادیو و ته‌له‌فیزیون و یا خشه و به‌فره‌ک
دروست کردن بویان؛ (ب) به‌قسه په‌رینه‌ناو
قه‌سه‌ی که‌سیک. (پارازیت انداختن)

پاراشوت: فرد؛ فد: [ناو] چه‌تری نه‌جات؛

(پارتیزان)

پارتیشن: اند؛ فد: [ناو] دیواری باریک یان چینی به ته خته یا قوماش که ژووریک ده- کاته دوو کهرت. (پارتیشن) **پارچه بافی:**

[ناو] (۱) پارچه چینن؛ کووتال چیکردن کاری چینی کووتال. (پارچه بافی) (۲) شوینی چینی کووتال و قوماش. (کارگاه پارچه بافی)

پارسا: فد: [ئاوه لئاو] (۱) له هیندی تائیندا: (تهرکه دونیا). (پارسا؛ زاهد) (ب) پاریزکار؛ له خوا ترس؛ دیندار. (پارسا) (۳) هه ژار؛ سوالکه. (گدا. فقیر)

پارسای: [ناو، بهرهمی چاوه] (۱) کار و رهوتی دینداری و له خواترسی و له خراپه پرینگانهوه. (پارسای) (۲) هه ژاری؛ گه دایی.

(گدایی)

پارکوه ی: فرد؛ اند: [ناو] ٲینگلیزی (وهی: ری، جاده) جاده ی پان و بهرین که به ناو دارستاندا ٲیده په ری؛ زیاتر دوو جاده ی یه ک- لایه نه له پال یه کدا (پارکوی)

پارکینگ: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] (۱) گاراج؛ شوینی- پارک کردن و راگرتنی سه باره. (پارکینگ) (۲) نه زموونی پارک کردنی سه یاره بو وهر گرتنی

پسووله ی شوپی. (پارکینگ)

پارکی وه حش: [ناو] شوینیکی پاریزراوه بو راگرتن و پاراستنی گیانله بهران که به شیوه ی ئاسایی ٲییدا بژین و پیشاندانیان به خه لک. (پارک وحش)

پاره بوون: [چاوه هت] (۱) دریان؛ بچران. (پاره شدن) قرتان؛ بریان؛ لهت بوون. (قطع شدن)

پاره پاره: فد: (۱) [ئاوه لئاو] لهت لهت؛ بچر بچر؛ تیکه تیکه؛ ونجر ونجر؛ کوت کوت. (۲) شرپو دراو؛ دراو له چهند لاهه. (پاره پاره)

پارهمو پوره: [ئاوه لئاو] لهت وپهت؛ شرودر. (پاره پوره)

پارین زیوی: نه وه لین دهوره ی زهوین ناسی- که ژیان لهو دهوردا به ئاو دهستی ٲیکرد. (پارین زیوی)

پاساژ: [ناو] پاساژ؛ بینای گه وره که هه موو ژووره کانی موغازه و دوو کان بی. (پاساژ)

پاساروشتی: [ئاوه لئاو] غه یری سروشتی؛ غه یری ته بیعی. (غیر طبیعی)

پاستارخانه: [ناو] شوینی ٲشوو دان و ماندوویی ده رکردنی پاسه وانان و زیړه وانان. (پاسدار خانه)

پاستاری: [ناو] نگابانی؛ زیړه فانی؛ چاوه دیړی؛ چاودیړی؛ ئاگالیوون؛ ئیشکگرتن؛ کیشک دان؛ پاریزه ری؛ ئاگاداری؛ (پاسداری)

پاستاری ناشتی: [ناوت] (۱) هیزی پاراستنی ناشتی سه ربه رٲیکخراوی جیهانی، زیاتر له سنووری دوو مهمله که تدا که نیوانیان ئالوز بی. (۲) نه ندامی نه وه هیزه. (پاسدار آشتی)

پاستوریزاسیون: فد؛ اند؛ فرد: [ناو] کاری له به ین بردنی هوورگ و باکتیری له خوارده مه نیه کاندایه شیوه ی گه رما ٲیدان بو ماوه ی دیاریکراو و ٲیکنیکی تاییهت.

(پاستوریزاسیون)

پاستوریزه: فد؛ اند: [ئاوه لئاو] ههرماکی که میکروب (هوورک) و باکتیری کانی به شیوه ی پاستوریزاسیون له به ین چووبی،

تویه بو ژیر کالای عه مبارکراو؛ له کانزایش چی ده کری؛ ته خته ییکی پان و ناسک و جه غز ئاسایه بو تیکه لاوکردن و دانانی رهنگ، له نگار کیشیدا به کاردی. (پالت)

پان ئیسلایوسیم: [ناو] یه کیتی ئیسلایوه کان و ولاتگه لی ئیسلایو. (پان اسلاویسم)

پان ئیسلامیسیم: فرد؛ فد؛ [ناو] یه کگرتووی و ولاته ئیسلامیه کان و ههروها ئیسلامه کان. (پان اسلامیسیم)

پان تورکیسیم: فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] یه کیتی تورکه کان و هوژ و ولاتیان. (پان تورکیسیم)
پانتوگراف: فرد؛ فد؛ نامرزی وینه کیشان. (پانتوگراف)

پانته ئیسیم: فرد؛ فد؛ [ناو] ئایین و دینیک که هه موو وزه ییکی سروشت به خودا ده زانی. (پانته ئیسیم)

پاندول: فرد؛ فد؛ [ناو] ئاونگی هه ندی کاترمیری دیواری که وه ک جولانه له خواریه وه هاتوچو ده کا. (پاندول)

پانسمان: فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] ده مانکردن و پیچانی برین؛ برین پیچان؛ کاری شتنی برین به ده مان و پاک کردنه وه و مه له هم لینان و پیچانی به ته نزیف. (پانسمان)

پانسیون: [ناو] جیگاییکی وه ک میوانخانه که له به رانه ره وه رگرتنی پاره ییکی دیاریکراودا، شوینی مانه وه و خه و خوراکی که سیک دابین ده کا. (پانسیون)

پان عه ره بیسیم: فرد؛ فد؛ اند؛ عد؛ [ناو] یه کگر تووی هه موو ولاتانی ئاره و هه موو ئاره وی. (پان عربیسیم)

وه ک شیر ی پاستوریزه. (پاستوریزه)
پاسیفیسیم: [ناو] مه کته بیکه که چاوه پروانه، ئاشتی جیهانی له بواری یه کسانی و خه باتی تیکراییه وه چاوه دیری بکری (پاسیفیسیم)

پاسیو: فرد؛ فد؛ [ناو] نوورگیر؛ جیگه ی روشنایی وه رگرتنی په نجه ره بییک که به ر ئواله نییه. (پاسیو)

پاکسازی: [به ره مه می چاوه] (۱) خاوین کردنه وی شوینی له پیسی و بزار؛ ده - رهاویژنتی شتی پیس و خراب. (۲) ده رکردنی که سانی نا شایست و نالایق له ریکه خراوه ییکدا؛ پاکتاوکردن؛ (۳) دوور کردنه وه ی شتی قورخ و قاچاخ له شوینی بو ئه وه ی له ده ست پشکنین نه جاتی بدا. (۴) ره وتی خاوینکردنه وه ی مال یا شوینی له شتی ناله بار و پیس. (پاکسازی)

پاکون: فد؛ [ناو، بک] کور تکراری پاک کوون؛ هه ر شت که پاکه وه بکا. (۲) [ناو] (ب) مه ساحه؛ میدا پاک کون. (پاک کن)

پاگون: [ناو] (۱) پارچه قوماشی سه رشانی سه رباز که دوای شه ش مانگ پیی ده دری. (۲) هه ره و قوماشه بو دروونی ده ره جه و ئه سته ره ی ئه فسه ران له سه ری. (پاگون؛ سردوشی)

پالتوسین: ناوی خولی یه که می ده وری یه که می زه وین ناسی. (پالتوسن)

پالتولتیک: فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] پروژگاری که ونارا له پیش خول و ده ورانی به ردینه (حه جه ر) دا. (پالتولتیک)

پالیت: فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] ته خته ییکی دوو

پانکراتین: فرد؛ فد: [ناو] به ره می پانکراس له له شدا. (پانکراتین)

پانکراس: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] له وزه لمعیده؛ ئەندامیکی ناو له ش له ژیر گه ده دایه. (پانکراس)

پاوه رقی: [ناو] (۱) په راویز؛ ژیر نووس. (زیر نویس). (۲) رومانی که له چند ژماره گوڤاردا چاپ بییت؛ زنجیره نووسراوه له گوڤاردا؛ نووسراوهی سریال له بلاو کراوه دا. (پاورقی)

پایه نده: [ئاوه لئاو] پایه دار؛ بی داوی بی له به بین چوون؛ پایه جی؛ راوه ستاو. (پاینده)

پراتیک: فرد؛ فد: [ناو] کرده وه بو فیربوون؛ مه شق کردن؛ فیربوون و کارامه یی به کرده وه. (پراتیک. عملی)

پراگماتیک: فرد؛ فد: [ئاوه لئاو] گری دراو به پراگماتیسمه وه. (پراگماتیک)

پراگماتیسم: [ناو] مه یل و داخواز به مه شق و کرده وه؛ بیریکی فه لسه فی که ده لی بو و اتا کان له تووی مه شق کردن و کرده وه دا بگه ین. (پراگماتیسم)

پرسیار نامه: [ناو] پرسنامه؛ په رهی کاغزی که له لایهن پرسیاره وه پرسی جوراوجوری تیدا نووسراوه بو وه لامدانه وه، ته غه ر بو ئەزموون یا به رگه مکردن. (پرسیار نامه)

پرنس: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] پرنس؛ شازاده بوئیر. (پرنس)

پرنسیس: [ناو] پرنسیس؛ کچه شازاده. (پرنس)

پروپاگانده: فرد؛ [ناو] پروپاگنده؛ راگه یانندن؛

راگه یینی؛ ریکلام؛ بالگاشه. (تبلیغات)

پروسه: فرد؛ فد: [ناو] ره وه ند؛ به ره وت؛ ره هه - ند؛ وشه ییکی فه رهنسیه و له کوردیشدا به کارد هبری. (پروسه)

پرولیتاریا: فد؛ فرد؛ روس: [ناو] چینی کریکاران. (پرولتاریا)

پرولیتیر: فرد؛ فد؛ روسد: [ئاوه لئاو] کریکار. (پرولیتیر)

پرنس: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] پرنس. شازاده بوئیر. (پرنس)

پرنسس: [ناو] پرنسیس؛ شازاده ی میوینه. (پرنسس)

پرنسیب: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] پرنسیب؛ جیکه وتوووی کرداری؛ که سایه تی ئیخلاقی. (پرنسیب)

پریز: [ناو] جیگه ی دووشاخه یان سی شاخه ی سیمی که ره هسته ی کاره بایی یان ته له فون. (پریز)

پریزیدنت: اند؛ فد: سه ر کومار؛ سه روک کومار. (پریزیدنت)

پرستیژ: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] که سایه تی. (پرستیژ)

پسیکولوژی: فرد؛ [ناو] ده روون ناسی؛ روخ و ره وان ناسی. (روان شناسی)

+ پشته ک: [ناو] (۱) سه رمه قولات؛ سه رمه و قولاتج له سه رده ست؛ ته قله لی دانی فرنده. (پشتک) (۲) پشته؛ که رت؛ که ردوو. (کرت) (۳) له ژیمناستیک داهه لگرانه وه و مه حه له ق لی دان له سه رده ست. (پشتک)

پشته ک لی دان: [چاوه گه ت] ته قله لی دانی فرنده؛

به تاييهت کوتری ته قله باز؛ سهرمه و قولانچ لیدان؛ سهرمه قولات لیدان؛ محله ق لیدان و خو هه لگی پانه وه. (پشتک زدن)

پلاکارت: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] (۱) قوماشی نووسراو بو هه لواسین له یاسای تازیه یا خویشاندان و بالگاش دا. (۲) کاغه زیان مقهبا یان قوماشی نووسراو که له خو پیشاندانا به دهستیه وه ده گرن. (پلاکارت)

پلومب: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] (۱) کاری مور کردن به قورقوشم، شه قیل و دیاری کردنی درگای گاله دراوی هه رشت به قورقوشم؛ (۲) ئامرازی پلومب کردن. (پلمب)

پوئهن: اند؛ فد: [ناو] ژماره ی سهرکه وتن له یاریدا؛ له والیالدا سی پوئهنی له سهریه ک گرت؛ ره قه می ئیمتیار. (امتیار. پوئن)

پورتابل: فرد؛ فد: [ناو] تاييه تمندی هه رشت که به دهست بگويز ریته وه؛ رادیو و ته له فیزیونی پورتابل: دهستکار. (پرتابل)

پورز: [ناو] پورز: (۱) زوپ و قوتکه گه لی ورد له سهر ریخوله (له دیوی ناوه وه) و له سهر زمان. (۲) پرووش؛ گرنجی و قوت بوونه وه ی سهر شتی ساف وه ک پورزی فه رش و خاوی (هه وه) (پرز)

پورزی ریخوله: [ناو] قیتکه ی وردی دهوری ریخوله له ناوه وه که ماگه لی پیویست له ناو ریخوله وه دهبا بو ناو خوین و له شی بوونه وه. (پرز روده)

پورزی زمان: [ناو] زوپ و قیتکه گه لی وردی سهرزبان که له هه ر لاییکه وه دهسته ییک

له وانه ههست به جوړیک تام ده کهن و په یغام به می شک ده دن که تالی و سویری و ترشی و شیرینی ههست بکریت. (پرز زبان)

پورس: [ناو] دهستی خوراکی خواردن له چیشته خانه؛ دهستی که باب: پورسی که باب. (پرس)

پورسی: دهستی؛ ژهمی خوراکی یه ک که س؛ پورسی که باب به چه نده: دهستی که باب به چه نده. (یک پرس)

پوزیسیون: فرد؛ فد: [ناو] حالته؛ بارودوخ؛ فورم و حالته تزیاتر له موسیقا دا. (پوزیسیون)

پوست مودیپرن: (پاستمودیپرن) فد: اند: [ئاوه لئاو] پاش مودیپرن؛ تازه تر له مودیپرن. (پست مدرن)

پوست مودیپرنیست: [ئاوه لئاو] پاش مودیپرنیست. نویخوازتر له مودیپرنیست. (پست مدرنیست)

پوست مودیپرنیسم: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] پاش نوی خوازی؛ هونه ری دوا ی مودیپرنیسم؛ نویتر له مودیپرنیسم. (پست مدرنیسم)

پوس کولوفت: پوسکلفت: [ئاوه لئاو] (۱) هه ر شت که ییستی قهوی بی. (۲) (ب) روودامالو؛ هیچ پی مه نوزر نه بوو؛ به هیچ قسه و جوینی شهرم نه کردن. (پوست کلفت)

پوسیده: فد: [ئاوه لئاو] پوسیاو؛ رزیو؛ دافه تراو؛ له (ف. مشه) یش دا هاتووه. (پوسیده)

پولتیک: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] کرده وه ی درو و ده له سه له رامیاریدا؛ قیله بازی له کاری رامیاریدا؛ (ب) زرنگی و دهس و گوپی ری و درو و ده له سه. (پولتیک) پولتیک لیدان:

[چاوگهٔ، ت] فیل و فهره ج کردن؛ کلاو کردنه -
 سهر و که له ک لیدان. (پولتیک زدن)
پولیویژ: فرد؛ تد؛ فد: [ناو] چاکه تی چندراو
 له کاموا یا بهن. (پولیور)
پوماد: فرد؛ ئیتالیاد؛ فد: [ناو] مه له هم؛
 مه له هم؛ رونی دهرمانی زام. (پماد)
پومیژ: فرد؛ تد؛ فد: [ناو] کاری هه لکیشانی
 ئاو کی به پومپ. (پمیژ)
پوود: [ناو] پو؛ بهن یا داوی که له سهر رایل
 (تال) ده چنریت. (پود)
پوورسان: [ناو] کور تکراره ی پوورسانت
 ئه ویش کور تکراره ی پوورسانتازه. <
 پوورسانتاز. (پورسان)
پوورسانتاز: [ناو] مزی، چهن له سه دی جور
 کردنی موعامه له؛ جور ی مزی ده لالی
 موعامله. (پورسانتاز)
پووشه: [ناو] جور یک موقه بای ناسک و نه رم
 بو بهرگی پهروهنده (دوسیبه) (پوشه)
پووشه ک: فد. [ناو] (۱) < پیژوکی. (۲)
 جور ی پیچراوه ی لوکه و قوماش له بهینی
 پای زاروکاندا دایده نین بو ئه وه که پیسی
 بگریته خوی. (پوشک)
په راگه نده: [ئاوه لئاو] (ف. گیو) پر شوبلاو؛ پرژ؛
 به لاق؛ حیا جیابوو؛ په خشوپه لا؛ ئاواره؛
 په خش؛ له یه ک پساو. (پراکنده)
+ په رت: (۱) په رت کردن؛ کاری هاویشتن و
 خستن و فریدان. (پرت) [ئاوه لئاو] (۲) شوین و
 جیگه ی دوور که وتوو؛ ته رت؛ جیگه ی دوور
 له هاتن و چوون؛ گونده که ی ئیمه زور
 په رته؛ په ره؛ چه په ک؛ ته ریک؛ دووره دهس.

(پرت) (۳) بهحت و نا ئاگا و ناحالی. (پرت)
په رت بوون: (۱) [ئاوه لئاو] (ب) په رت بوون؛
 دوور بوون له مه بهست؛ کابرا زور په رته هیچ
 حالی نابی؛ نا ئاگا له مه بهست. (پرت -
 بودن) (۲) [چاوگهٔ، ت] که وتنه خوار له بهر زایی؛
 هه لیدیران؛ په رت بهستن؛ په رت بوون؛
 فریدان (پرت شدن)
په رت بهستن: [چاوگهٔ، ت] فریدان؛ په رت -
 بهست؛ فری درام؛ هه لیدیرام؛ که وتنه
 خواره وه. (پرت شدن)
په رت دان: [چاوگهٔ، ت] فریدان؛ خستن؛
 هاویشتن؛ هاویشتن. (پرت کردن. انداختن)
په رت کردن: [چاوگهٔ، ت] فریدان؛ هاویشتن؛
 فریدان. تووردان؛ هه لداشتن. (پرت کردن)
په رت کریاگ: [ناو، بهر] په رت بووگ؛ په رت بوو؛
 په رت کراو. (پرت شدن)
په رت گه: [ناو] (په رت + گه) په رت؛ خستن،
 فریدان، جیگه ی فریدان؛ جیگه ی که وتنه
 خوار. (ب) جیگه ی بهرز. (پرتگاه)
په رت گه: [ناو] هه له مووت؛ هه لیدیر. (پرتگاه)
په روه زن: فد: [ناو] سووک ترین ئه ندای
 دهسته ی هالتیر لیده ران؛ له دهسته ی په ر
 وه زندا هالتیر لیده دا. (پر وزن)
په روه نده: فد: [ناو] (۱) هه ف نقیس؛ کومه لی
 زانیاری و به لگه و نووسراوه له باره ی
 رابووردوی که سیکه وه یا کاره ساتیکه وه. (۲)
 جیگای راگرتنی ئه و به لگانه. (پرونده)
په روه نده سازی: فد: [ناو] (ب) پاپوش
 دروست کردن به به لگه ی درو؛ پیلان نانه وه.
 (پرونده سازی)

په ره ستاری: فد: [ناو] (۱) شوئی په ره ستار. (۲)
کاری ناگا له نه خوش بوون و خزمه تی
نه خوش کردن. (۳) پیوه نندیدار به
په ره ستاره وه. (پرستاری)

په رهند: [ناو] جه وه هری سهر تیخی خنجیری
ده بان و پولا. (خطوط روی تیغه خنجر
فولادی)

په زان: فد: [پاشگر] و اتا: کولان؛ هه لوا په زان؛
خورما په زان: کاتی گه یشتنی خورما. (پیواژه؛
پختن)

په زانن: [چا و گه] (۱) لینان؛ کولاندن
(پختن) (۲) (ب) نهرم کردنی لایه نیکی
موعامه له؛ نهرم کردنی که سیک به
قسه کردن و رازی کردنی بوئه نجامی
کاریک. (پزیدن)

په زین: [چا و گه] (۱) په زانندن؛ (ب) نهرم کردنی
که سیک به قسه و رازی کردنی بوئه نجامی
کاریک. (پزانندن) (۲) کولین؛ کولاندن. (پختن)

په نندنامه: فد: [ناو] په رتوو کی که
ناوه روکی (ناوه روکی) نو سراهه که ی قسه ی
نه ستهق و پر له ئاموژیاری بیت. (پندنامه)

په نهانکار: په نامکار: فد: [ئاوه لئاو] ئاوژیر کا؛
کرده وه شاره وه؛ ئه وه ی کار دوور له چاوی
جه ماوه ده کا؛ وه شیر. (پنهان کار)

په نهانکاری: په نامکاری: فد: [به ره می
چا و گه] (۱) کاری شاردنه وه ی مه به ست یا
کرده وه بی. (۲) په وتی کردنی کاری به ریپوار و
دوور له چاوی خه لک. (پنهان کاری)

په هلوو: [ناو] (۱) پالوو؛ په هلی؛ خالیگه؛
لاته رافه؛ لاتنه نیشته؛ که له که. (پهللو) (۲)

تهنگه ی زین و کورتان؛ پالوو. (تنگ زین)
+ په ی زهنی: فد: [ناو] کاری چهن
باوه قووره ت له قه دیمدا که شه ری شیر و
گورز باو بوو خوین ده کرد به ناو له شکری
دوژمن دا و ره گی پشت پا ژنه یان ده برین؛
په ی لیدان. (پی زنی)

په یمانی: فد: (۱) موچه خووری قه راردادی و
برباری و غه یری ره سمی؛ به پی بریار؛ (۲)
پیوندیدار به په یمانه وه. (پیمانی)

پیر سپیکتیف: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] قولایی وینه
نیشانان له نیگار کیشیدا. (پرسپیکتیو)

پیر سوئاز: فرد؛ فد: که سایه تی هه ریه ک له
قاره مانای که له فیلمیکدا کایه ده که ن؛
(که کتیره کانی سینهما و شانو). (پرسناژ)

پیر سوئیل: فرد؛ فد: [ناو] ئه ندام؛ هه موو
کار گیرانی ریخراویک؛ کادر؛ کادیپر؛
(پرسنل)

پیر سوئیلی: فد؛ اند: [ئاوه لئاو] په یوندیدار به پیپر
سوئیله وه؛ لیبای پیسو نیلی (پیرسو نیل گه ل)
وینه ی پیروئیلی بریتیه له وینه ی ۴×۶
سانت. (پرسنلی)

پیر فیراژ: فرد؛ اند؛ فد: کونکردنی ورد و
نزدیک به یه ک له که نار په ره بلیت و تهر دا
بوئاسانتر له ت بوون ولیبونه وه. (پیر فراژ)

پیر مین: فرد؛ ئاخرین خولی چه رخه ی
هوه لوی زهوی ناسی. (آخرین دوره از دوران
اول زمین شناسی)

پیریکامبرین: فرد؛ فد: سه ره تای میژووی
زهوین. (پیر کامبرین)
+ پیشه رفت: [ناو] اراده ی چوونه پیشه وه ی-

کاریک یان کردنی کاریک؛ کاری بینا که
 چهنده ی پیشرفت کردوه؟ (پشرفت)
پیشرهوی: [ناو] (۱) کاری به ره و پیش چون؛
 له شگری دوژمن نهیتوانی پیشرهوی بکا:
 نهیتوانی بیتسه پیشهوه.
(پیشروی) (۲) (ف. گیو) رابه ری؛ ری نیشانندان.
(رهبری)
پیکنیک: فرد؛ فد: [ناو] (۱) کار و رهوتی
 چوونه سهیران و گهشت و ههرکس خهرجی
 له عوده ی خووی؛ (پیک، پیک)، کورتکراوه ی
 پیکنیک و پیکنیکی؛ (۲) دهسته جمعی شت
 یا خوراکی کرین که ههرکس پاره ی خووی
 بدا. **(پیک نیک)** (تیینی) به شه پاره پیک که
 ههرکس بابته تی پیکنیک دهیدا پیی ده لین
(پیک) یابه ش. (پیک)

پیکنیکی: [ناو] (ب) ته زبه ی گچکه ی گاز
 تابهت بو پیکنیک چون. **(گاز پیک نیکی)**
(۲) چوونه سهیران به شیوه ی پیکنیک.
(پیکنیکی)
+ پیل: فرد؛ فد: [ناو] قووه؛ باتری وشک؛
 ئامرازی بو وهدهست هینانی گه پیرانی
 کاره بای یه ک لایه نه له وزه ی کیمیایی. **(پیل)**
پیلیوسین: فرد؛ فد: پینجه مین و ئاخیرین خول
 له خولی سپه می زه وین ناسی. **(پلیوسین)**
پیلی هه تاوی: [ناو] ئامرازی که له هیزی هه تاو
 هیزی کاره بایی پیک دینی. **(پیل خورشیدی)**

تٔوک: [ناو] تاووک؛ چادر؛ ره‌شمال؛ تاول؛ خیؤت. (خیمه)

تاب: [ناو] فد. (ف.مشه) (۱) تاو؛ توانا (تاب) (۲) پاشگر) تریفه؛ رووناکی (روشنی) (۳) پیچ و تاب. (پیچ و تاب)

تابان: [ناو] فد. ناوی ژنانه‌یه (اسم زنانه)

تابر: [ناو] دؤعی له‌رز و یاو که به‌سه‌ر رٔسمانی‌کدا ده‌خویندریت و له مه‌چه‌ک ده- به‌ستریت. (دعای تب بر) کلؤر

تاپر: لؤر: [ناو] پچرانی تالی ته‌ون؛ پچرانی لؤیک له‌تان. (قطع رشته ای درقالیافی)

تابلو: تابلو: [ناو] فد. تد. (۱) یه‌که‌ی ژماردنی ؤنه‌ی کی‌شراو (نه‌ققاشی) یان ره‌سم و نووسراوه‌ی له‌قاپ گیراو. (۲) نووسراوه‌ی سه‌رته‌خته‌ی دار یا شووشه و کانزا و.. که له سه‌ر ده‌رکی رٔیک‌خراوه‌کان هه‌لده‌واسریت (۳) نیشانه‌کانی ناگاده‌ر و پراگه‌یین له‌سه‌ر شه‌قام، یان له‌رٔیک‌خراوه‌کاندا بؤ رٔینوینی داده‌ندرین. (تابلو)

تابلو: [ناو] تابلو؛ (ب) له‌به‌ر نأاسایی بوون، سه‌رنج‌پراکیش و زه‌ق؛ که‌س یان شتی که به‌زه‌قی نیشانده‌ری کار یان خوو و خده‌یی‌که، (ئه‌و کابرایه‌ تابلو‌یه) به‌رهنگ و روویدا دیاره‌تری‌اکیبه. (تابلو)

تابلؤی رٔینوینی سه‌ر شه‌قام: تابلؤی دانراوی سه‌ر رٔیگه‌ی هاتوچؤی سه‌یاره بؤ رٔینموونی

و ناگادار کردن (تابلؤی راهنمایی)

تابلؤی شیوه‌کاری: (۱) تابلؤی ئاماده‌کراو بؤ نیگار کی‌شان. (۲) تابلؤیک که نووسراوه یان ؤنه‌ی له‌سه‌ر کی‌شراوه. (تابلؤی نقاشی)

تابوشٔ: [ناو] تاقت؛ خؤراگری. (تحمل)

تابوو: [ناو] اند. هه‌ر شتی به‌خراب یا هه‌رام له‌قه‌له‌م دراوی ناوکومه‌لگا یان له‌بواری ئایینی‌هوه. (تابو)

تابوو: [ناو] فد. شتی پیرؤز و که‌ونارا که‌ده- بیٔ پیاریزیت و تیکنه‌دریت وه‌ک گؤری چاک و پییری قورغ‌کراوی ئایینی و کومه- لایه‌تی. (چیزهای باستانی و مقدس).

تابوره: [ناو] (۱) فه‌وجی هه‌زار که‌سی له‌سپادا. (فوج هزار نفری سرباز) (۲) یاسا؛ ده- ستور. (قانون)

تابووق: [ناو] خشت؛ که‌ریوچ. (خشت)

تایلا: [ناو] دووپات‌کردنه‌وه‌ی داوخواز. (تکرار کردن تقاضا)

تایٔتی: [ناو] ئاوه‌لناو؛ تاییه‌تی؛ تاویه‌تی؛ تایوه‌تی. (مخصوص)

تاییه: [ناو] مه‌ته‌ریز؛ سه‌نگه‌ر. (سنگر)

تاپو: [ناو] په‌یکه‌ره. (مجسمه).

تاپیر: [ناو] فد. گیانداریکی گیاخؤری ناوچه- ی گه‌رمه‌سیٔری مالایا و سووماترایه. (تاپیر)

تات: [ناو] فد. له‌ولاته‌تورک نشینه‌کاندا به‌و که‌سانه‌ده‌لین که به‌زمانی فارسی ده

دوین. (تات) + < تاتی

تاتار: [ناو] **فد:** ته‌تر؛ ناوی ئیلیکی تورکی
مه‌غوول، له‌ نیژادی زهر دپووستالی ئاسیای
ناوه‌ندی. (تاتار)

تاتاله: [ناو] تاج‌کوله‌که؛ سه‌رکوله‌که.
(سرستون)

تاتک: [ناو] ئاره‌و؛ زمانی ئاره‌وی؛ برای‌باب؛
ئاپ. (عرب؛ عربی؛ عمو)

تاتوله: [ناو] گیاییکه به‌ره‌که‌ی له‌ هیلکه
ریشولی ده‌کا و ده‌سووتینریت دوو‌که‌له‌که‌ی
هوورک کوژه؛ گیای‌پالیشی پیده‌لین. (تاتوره)
تاتوو: [ناو] **فد:** جوړیک ئه‌سپی کورته‌بالای
کلک ویال دریزه. (تاتو)

تاته‌نوئیز: [ناو] به‌ردی پان بو‌نوئیز له‌ سه‌ر
کردن. (تخته‌سنگی که روی آن نمازی -
گذاردن)

تاتی: [ناو] حاله‌تی تات بوون؛ کچی‌که
کروژ کروژه به‌ر مندالدانی گرتیبت. (حالت -
دختریکه جلوزهدانش راغضروف گرفته‌باشد)
تاتیزوک: [ناو] گه‌رده‌لوول؛ گیزه‌لووکه. (گردباد)
تاج: تاز. تاز. [ناو] **فد:** ناوی باییره‌ی زوحاکه
به‌واتای تانجی، چونکی ئاره‌و له‌ بنه‌چه‌کی
ئه‌ون، فارسه‌کان پیمان ده‌لین تازی. (تاج؛
تاز)

تاج‌خورووز: [ناو] تانج خورووس؛ گولیکی
سووره؛ گوله‌مه‌خمه‌ری؛ گول‌قه‌دیفه؛ کوفکا
دیکی. (تاج‌خروس)

تاج‌وته‌خت: [ناو، ت] **فد:** نیشانه و دروشمی
پاشیه‌تی. (تاج‌وتخت)

تاجه‌گول: [ناو] تاجه‌گولینه؛ کلاو یان جه‌غزی

له‌ گول‌چیکراو بو‌پیشواز یان ریزگرتن. (تاج
گل)

تاجی‌سه‌ر: [بو‌ریزگرتن] (ب) واتا: جیگات له
سه‌ر سه‌ره؛ به‌ریز و سه‌روه‌ر. (تاج‌سر)

تاجیک: [ناو] **فد:** < تاجی؛ خه‌لکی
تاجیکستان؛ ربوایه‌ته له‌ره‌چه‌له‌کی (هووشه -
نگ) ی برای (تاج) ن (تاجیک)

تاجک: [ناو] بونچاخ؛ تاپو؛ قه‌واله. (بنچاخ)

تاجنای: [چاوغه] ده‌لاندن. (نشت کردن)

تاجیک: تاجیک: [ناو] بیگانه؛ بیانی؛ زه‌رده -
شتیه‌کان به‌غه‌بری زه‌رده‌شتیه‌کانیان ده -
گوت، به‌تاییه‌ت به‌ئاره‌ویان ده‌گوت.
(تاجیک)

تاخت: [ناو] **فد:** (ف، مشه) غاره‌ئه‌سپ به
چوارنال. (تاخت)

تاخچه: [ناو] تاخچه؛ ره‌فحه. ره‌فه. (طاقچه)

تاخووک: [ناو] کالیسکه و عه‌ره‌بانه‌یقه‌دیمی
سه‌ر به‌فر؛ به‌مودی ئه‌ورو (ئیسنومبیل)
(گاری روی برف)

تاخه: [ناو] پاکه‌ت؛ به‌سته. (پاکت؛ بسته).

تادرگا: [ناو] لنگه‌ی ده‌رکه؛ تایی ده‌رکه
(لنگه‌در).

تاز: [ناو] **فد:** (۱) ئامیری موسیقاییه؛ دووتار؛
سیتار؛ سیتاری (هیندی)؛ تاری شیراز؛ تاری -
قه‌ققاز؛ (۲) تالی هم‌موو سازیکی ته -
لدار (سیمی). (تاز).

تاران: [ناو] خه‌لکی تاران. (ته‌رانی).

تاراوگه: [ناو] جیگای مروقی تاراو؛ جیی‌که -
سیکی هه‌لداشتراو (دوورخراوه). (تبعیدگاه)

تاربوون: [چاوغه] ته‌ره‌بوون؛ هه‌تله‌بوون؛

هات خونچه گولی باغی ئه ده ب پشکووتن،
 باخهوانی گهره که، تازه جهوان، من چبکه م)
 «هیمن» (نوجوان)
تازه زاولا: [ئاوه لئاو + ناو] مروقی که تازه ژنی -
 هیناوه؛ زاوا له مانگی ههنگویندا. (تازه داماد)
تازه سوو: [ناو + ئاوه لئاو] تازه ساو (ب) تیژ.
 (تازه تیزشده)
تازه قلا: [ئاوه لئاو] (ف.گیو) ناشی؛ نابه له د
 تازه دهستی به کاریک کردووه؛ تازه کار؛
 شتی تازه داهاتوو. (تازه کار؛ تازه مد شده)
تازه نه فهس: [ئاوه لئاو] فد: ماندوویی دهرچوو.
 پشوو دهرچوو؛ (ب) کاتی دهستیکی کار؛ دژی
 ماندوو. (تازه نفس)
تازه بی: فد: [ناو] حاله تی تازه بوون؛ نوی بوون؛
 (ب) حاله تی که رهسته ی تازه، کارنه -
 کردوویی. (تازگی)
+ تازیه: [ناو] گهنمی ده ستار کراو؛ گهنمی
 نیوه کوتراو. تازیماننه. (گندم نیمکوب)
تازیه دار: [ئاوه لئاو] عه زادار؛ ره شپوش؛ تازیه -
 تبار. (عزادار)
تاز: ره شمال و دهواری به رزی په -
 شمیننه. (چادر بلند پشمی)
تاژانک: [ناو] تازانک؛ شیلانق؛ قه مچی؛
 تازیانه. (شلاق)
تاژلوره: [ناو] تاویره به ردی خلوره ووه بوو له
 به رزاییه وه. (سنگ بزرگ که از بلندی غل
 داده شود)
تاس و ته به ق: [ناو] (ب) خشل و خاو؛ زیوه
 ری ژنان. (زیورزان)
+ تاس: [ناو] (۱) فد: موره ی ته خته نه رد.

ئاو ره بوون. (آواره شدن)
تار بوون: [له ریشه ی تاریک] لیل بوون؛
 تاریک بوون. (تار شدن)
تارپ: [ناو] دیاری؛ سهوقات. (سوقات)
تارژهن: [ناو، بک] تار لیده ر. (تارزن)
تار شه: [ناو] په یامبه ر؛ چه په ر؛ پوستی؛ ته -
 ته ر؛ (پستی)
تار لیده ر: [ناو، بک] تارژهن. (تارزن)
تار مه: [ناو] نه رده و مه حجه ریی قه راح
 پلیکان؛ چیخ و چارداخی له شوول چیکراو،
 بالکونی نه رده داری به ر په نجیره (تارمی)
تار نان: [چاو گه، ت] راونان؛ تار نیان؛
 راونیان. (دور کردن. دنبال کردن)
تارو پو: [ناو] (ف.گیو) تان و پو. (تارو پود)
تاریک بیر: [ئاوه لئاو] تاریک مژی؛ سیاویر؛
 دژی روشن بیر. (تاریک اندیش)
تاریک خانه: [ناو] فد: ژووری تاریک بو ره -
 عه مه ل هینانی فیلم و (نیگاتیف). (تاریخانه)
تاریک و روون: (۱) ناوی کتیبکی شیعی
 ماموستا هیمن. (نام کتاب استاد هیمن)
 (۲) [ئاوه لئاو] تاریک و لیل؛ گورگ و میش؛
 تاریک و روون. (تاریک و روشن)
تارینه ر: [ناو، بک] ده تارینی؛ راونه ر. (آواره -
 کننده)
تازه: فد: (ب) (۱) [وته] ئیتر؛ ئه یتر؛ تازه پی ناگه -
 م: ئیتر پی ناگه م. (دیگر) (۲) [ئاوه لئاو] نه و؛
 نوی. (تازه)
تازه بووک: [ئاوه لئاو] نو بووک؛ تازه وهوی؛
 ژنی تازه شوو کردوو. (تازه عروس)
تازه جهوان: [ئاوه لئاو] لاو؛ تازه لاو؛ (سر وه

(طاس) (۲) [ئاوہلناو] ھەويز؛ مووی سەر
 وەریو. (طاس) [ناو] دەفری گەورە ی تاییەتی
 گەرماو. (طاس)
تاس بازی: فد: مۆرە بازی؛ قومار بە مۆرە ھە-
 لڤستن. (تاسبازی)
تاسبی: [ناو] دوژمنایەتی؛ نە یاری (دشمنی)
تاس ھەلڤستن: [چاوغەت] تاس ھەلڤوشتن؛
 (ب) تاسبازی. (تاس انداختن)
تاسکە تاسک: [ناو] بە ناز ولەنجە رویشتن؛
 (کە دە کەن تاسکە تاسک رەوہ کترن لە
 تاسک) (خرامیدن)
تاسگرتن: [چاوغەت] حالەتی تەختە بازی^۶ کە
 بتوانی مۆرە بگریت و ھەر خالی^۶ دلڤخوازی
 بیټ بیهیڤیت. (تاسگرتن)
تاسمە: [ناو] (۱) مەزرای چکۆلە. (۲) کاسمە؛
 بە لە چەک (۱) مزرعە کشتکاری کوچک
 (۲) قاچ کدوی خشک شەدە) (۳) سیرمە ی
 پانی قایش یان جیر، ھەلسوو پینەری
 (پوولی) لە مە کینەدا. (تسمە)
تاسنای: [چاوغە] تاساندن. (نزدیک بە خفگی)
تاسوولقە: [ناو] سوألەت؛ ئە شکە ولەت. (تکە
 کوزە سفالین)
تاسەدار: [ئاوہلناو] ئارەزوومەند. (آرزومند)
تاشت: [ناو] چاشت؛ بەرقلیان. (صبحانە)
تاشتە ی: [جاوغە] تاشین؛ تراشین. (تراشیدن)
تاشە بەرد: [ناو] تراشە بەرد؛ تیشە شاخ؛ تاتە-
 تەوہن. (تختە سنگ)
تاشە تەوہن: [ناو] تاتە بەرد. (تختە سنگ)
تاشەوان: پسیوپی لە بەرد سەرکەوتن؛
 (صخرە نورد)

تاف: (ف. گیو) ھیرش؛ پەلامار؛ ھورووژم.
 (حملە؛ یورش)
تافال: [ناو] سیقاندە؛ سوانە؛ سواندە؛ پاسارە.
 (اضافی لب بام)
تافاندن: تاتیواندن؛ تاواندەوہ. (ذوب کردن)
تافزەرک: [ناو] زەر دە ی خورٹاوا؛ دەمە
 وئیواری. (قبل از غروب)
تافک: [ناو] پرووناکی؛ پروشنایی؛
 نوور. (روشنی)
تافکەتن: [چاوغەت] خورکەوتن. (طلوع
 آفتاب)
تافە ھەیف: [ئاوہلناو + ناو] مانگە شەو؛
 پرووناگی مانگ. (مہتاب)
تاق تاقە: [بەند] تاقە تاقە؛ یەک یەک؛ چنارە-
 کان تاق تاقە یان ماون؛ زوربە یان وشک
 بوون؛ تاقولوق. (تک تک)
تاقمانە جفت: [ناو] تاقمانە جووت. (بازی تاک
 یاجفت)
تاقنما [ناو] کونگرە ی کەوانی (ھیلالی) لە-
 دیواردا. (طاق نما)
تاقە تکرەدن: [چاوغەت] حاواندەوہ ی ئازەل^۶
 ؛ (ب) تالف کردنە بەرمالات. (رسیدگی بە
 حیوانات)
تاقەجانە: تەقەجانە: [ناو] گیرخواردنی نچیر
 لە جیی سەخلەت و بیدەرە تاندا. (گیرافتادن
 شکار در جای دشوار)
تاقی برو: [ناو] کەوانی برو؛ شوپھاندنی برو بە
 تاقی کەوانی. (طاق ابرو)
تاقی پیروزی: [ناو] تاقیک کە لە سەر شەقام
 و جادە، بە ھوی جەژن گرتن یان ریزگرتن

به هووی هاتنی که سیکه وه چی ده کریت. (طاق نصرت)

تاقی زهر: [ناو] زهر کلاو؛ تاسکلاوی نه خشینراو به لیره و خشل. (کلاه نارایش شده باسکه زر)

تاقیکه رده: [چاوگه، ت] تاقیکردنه وه؛ ناروین کاری. (آزمایشکردن)

تاکانه وه: [چاوگه، ت] تاکیانه وه؛ به جیهیشتن؛ تهرک کردن. تاسیانه وهی مهل له هیلانیه. (ترکردن؛ جاگذاشتن)

تاکسی: [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ سه یاره ی راگویزانی مسافیر، زیاتر له ناوشاردا (تاکسی)

تاکسی بار: [ناو] سه یاره ی بارکیش زیاتر سه یاره ی چووکی سهر به تال پیکاپ (وانییت) ی بارکیش. (تاکسی بار)

تاکسی تهله فونی: [ناو] فد؛ جوریک تاکسی که به تهله فون بانگ ده کریت. (تاکسی- تلفنی)

تاکولو: [بهند] ته کولو؛ تاق ولوق؛ تاک- وتروک؛ دریز و کورت. (تک تک؛ بلند و کوتاه)

تاکوی: [بهند] تا چ جیگایی؛ تا چ رادهیی. (تاکجا)

تاکه: (۱) تاقه، جووت نییه. (تک است) (۲) [پیشگر] تاکه که سیک؛ تاقه که سیک. (یک) (۳) [بهند] تا؛ تاکو؛ هه تاکو؛ تاکه تی. (تا)

تاکه تی: [بهند] تاوه کو؛ تاکو؛ تائه و کاته. (تاوقتی که)

تاکه و بوون: [چاوگه، ت] داپران؛ جیا بوونه وه له کوپ. (اشتقاق)

تاکه ی: [بهند] هه تاکه نگی؛ هه تاکه ی؟. (تاک ی)

تاک ی: (۱) تو تاک ی؛ تو ته نیای. (تنها هستی)

(۲) [ناو] ته نیایی. (تنهائی). (۳) [بهند] هه تا؛ تاکه تی؛ تاک ی تو هاتی ئه و روویی؛ هه تا تو هاتی ئه و روویی. (تا)

تالش: [ناو] ناوچه یه که (ناوچه ییکه) له باشووری ئیران. (طالش)

تال و توون: [ئاوه لئاو] (۱) تال و تیژ؛ تال- وتوند. (تلخ و تند) (۲) رِق هه لساو؛ ناوچاو گرژ. (عصبانی)

تاله بان ی: ناوی به ریز مام جه لال تاله بان ی هه وه لین سهر کو ماری کورد نیژادی ده وله تی- عیراق، و ناوی عه شیره ته که ی (اولین رئیس جمهور کرد عراق، جلال طالبانی و نام طایفه ایشان)

تاله بان ی: ناوی خیلیکی گه وره له هه ریمی کوردستانی باشوور. (طالبانی)

تاله بور: [ناو] مه پری بور ی ئامال پر هشی یه کده ست، بی په له ی سپی. (رنگ گوسفند)

تاله بور به له ک: [ناو] مه پری په ننگ بور ی په له سپی که جه غزی رهش یان سوور به سهر سهر یه وه بییت. (رنگ گوسفند)

تاله ره شه له ک: [ناو] مه پری رهش به په له ی سپییه وه و چند جه غزی سوور به سهر سه رییه وه. (نوعی رنگ گوسفند)

تاله رهش: [ناو] مه پری رهش که چند جه غزی سوور به سهر یه وه بییت. (رنگ گوسفند)

تاله سوور: [ناو] مه پری سوور که چند جه غزی رهش له سهر یداییت. (رنگ گوسفند)

تالّه سوور به له ک: [ناو] مه‌ری سوور به له ک به چند جه‌غزی ره شه‌وه له سهر سهری. (رنگ گوسفند)

تالّه شین بو: [ناو] مه‌ری بو به چند جه‌غزی شین و سووره‌وه له سهر سهری. (رنگ گوسفند)

تالّه شین سپی: [ناو] مه‌ری سپی به چند جه‌غزی سوور و شینه‌وه له سهر سهری. (رنگ گوسفند)

تالّه شین سوور: [ناو] مه‌ری سوور به چه‌ند جه‌غزی شینه وه له سهر سهری. (رنگ گوسفند)

تالّه شین رهش: [ناو] مه‌ری رهش به چند جه‌غزی سوور و شینه‌وه له سهریدا. (رنگ گوسفند)

تالیتوسک: [ناو] تالیتوز؛ تانتوز؛ گیایکی بالّا به‌رزه به گولی زرد و گه‌وره‌وه. (نام گیاهی است)

تام و خوا: [ناو] تام و خوی؛ (ب) تام و له‌ززه؛ (ب) تامی قسه؛ نمک. تام و مه‌زه. (مزه؛ نمک)

تام و خوی کردن: [چاوه‌گه، ت] له چیشتی سهر ئاگر چیشتن بو تاقیکردنه‌وه‌ی راده‌ی خوی و روون و ئه‌دوا. (چشیدن غذای روی آتش از نظر نمک و روغن)

+ تان: [جیناوی لکاووی که‌سی دووه‌م که‌سی کو] وه‌ک: براتان، کوپ‌تان، مالتان. (ضمیر متصل دوم شخص جمع).

تانجکوله که: [ناو] کوته داری سهر ئه‌ستون که ده‌که‌ویته به‌ینی کاریته و

ویستون. تاج کوله که. (سرستون).

تانج که له شیر: [ناو] پوپه‌ی که له شیر. (تاج-خروس)

تانجی قولانج: [ناو] حوشرخوا؛ بالووک؛ تاژیلوکه؛ که دوی جووت بوون، میوه نی‌ره‌که‌ی ده‌خوا. (آخوندک)

تانکیپ: [ناو] اند؛ فد: (۱) بوشکه و به‌رمیلی زور گه‌وره. (۲) سه‌یاره و پاپوری تراو کیش، زیاتر نه‌وت کیش. (تانکر)

تانگ: [ناو] ده‌بابه. (تانک)

تانگو: [ناو] فد؛ فرد؛ اند: [ناو] جوریک هه‌له‌پرکی (ره‌خس) ی ئارام و نه‌رمی دوو که‌سی ئورووییه. (تانگو)

تان ویو ئاوریشم: [ئاوه‌لناو] له لایهن دایک و بابوه ئه‌سل زاده؛ (ب) به‌ر و پشت ئه‌تله‌س. (از دو طرف پدر و مادر، اصیل)

+ تانه: [ناو] ته‌شهر؛ تیز؛ تانوت؛ قسه‌یی بو سهر کونه کردن؛ ته‌عنه‌ی ئاره‌ویه و کوردکاری بووه. (طعنه)

تانه: [ناو] ته‌یمان؛ دیواری به‌چه‌پهر. (دیوار با ساقه‌های باریک درخت). ف. هن لکه‌ی سهر چاو.

تاوار: <ته‌وار ف. ههن

تاوان: [ناو] فد: دانی پاره‌ی دوواو له قوماردا به‌حریف. (تاوان) +

تاوانده‌ر: [ناو، بک] تاوان بژیر؛ (به‌هه‌موو ماناییکه‌وه) زهره‌ربژیر. (دهنده تاوان)

تاوای: [چاوه‌گه] تاواندنه‌وه؛ ئاتیواندن. (ذوب کردن)

تاوبازی: [ناو] جولانی. (تاببازی)

تاو- تاو: [بهند] دم- دم؛ جار- جار؛ چهل چهل. (هردم؛ گاهی)

تاوتوی کردن: [چاوگه،ت] پشکنین؛ بنج- ویناوانی مه بهستی پروون کردنهوه؛ شیکردنه- وه؛ شروقه کردن. (تحقیق وبررسی)

تاودار: [ئاوهلئاو] لار؛ تابدار؛ خوار؛ لوول- خواردوو؛ قزی تاودار؛ قزی لوول. (تابدار)+

تاودان: غاردانی ئهسپ به چوارنال؛ تهنگه- تاو کردن؛ زور بو هینان؛ بهتاییهت بو دهسه- ئاو چوون. (فشار آوردن)

تاوشت: [ناو] تابشت؛ تاقهت؛ هییز؛ وزه؛ تووانایی. (توانائی)

تاوکار: [ناو،بک] اړیخته گهر؛ قالب ریژی کازا. (کارش ریخته گری است)

+ تاوله: [ناو] یاری تینسی سهر میز؛ پینگ پونگ. (پینگ پنگ)

تاوله کیفی: [ناو] گزنیژه کیوله. (گشنیز کوهی)

تاولی: [ناو] گیای به نارومی؛ گزنیژ؛ دهرمانه بو نه زوکی و به هییز کردنی گهده و (لهوزه- لمیعهده) و بو دهله میزی شوانه هی مندل. (گشنیز)

تاووک: [ناو] چادر؛ ره شمال؛ تاول؛ خیوهت؛ تتوک. (خیمه)

تاووک: [ناو] تایله؛ داریکی که ژیهه. (درختی- کوهی است)

تاوه سووت: [ئاوهلئاو] له بهر خور سووتاو؛ تاوانگار. (آفتابزده)

تاوه لگرتن: [چاوگه،ت] گیر بوون؛ گیر بان؛ وهک تهخته هی تهر که لار وگیر ده بیت. (تاب

(برداشتن)

تاوهر: [ناو] تاجه والی گهوره. (جوال بزرگ)

تای: [ناو] (۱) هوژی زهر دپوستالی ولاتی تایله ند و دهر دوری. (۲) زمانی سیامی و هیندوچینی. (تای)

تایاخ: [ناو] پاپوش؛ کهوش. (کفش)

تایپ: [ناو] اند؛ فد؛ مه کینه هی نووسین (بیت چن). کار کردن بهو مه کینه. (ماشین تایپ؛ تایپ)

تایپیست: [ناو] اند؛ فر؛ فد؛ بیت چن. (تایپیست)

تایس: ناوی ئافره تیکی خایین که میله هی خوی فروشت و پالیدا به ئهسکه نده ری مه- قدوونیه وه. (تائیس)

تاینجه: [ناو] نیوهی تاره شکه هی یه کسه ری به دوان ده بنه ره شکه ییک؛ نیوهی دووتایی. (لنگه تور کاه کشی)

تاییه: [ئاوهلئاو] دل مردوو؛ خو پاریز. (دل مرده)

تبل: [ناو] قامک؛ په نجه؛ کلک؛ ئه نگووس. (انگشت)

تبلا به رانی: [ناو] قامکه گهوره؛ تبلامه زن؛ که له مووس. (انگشت شصت)

تبلا پروخی: [ناو] قامکی براتووته له؛ براتووته. (انگشت بنصر)

تبلا قچیلک: [ناو] قامکه تووته. (انگشت کوچک)

تبلا نیوه کی: [ناو] قامکی قووتی. (انگشت وسط)

تبله کلسه رینه: تیلیکی له سه رینه. (ب) عه- یی نییه؛ عه یی له سه رینه. (بی عیب ولکه)

+ ترا تین: (۱) هات وچوی شتی هه لواسراو،

گيچهل؛ بڤشه. (تـرس ونـگرانـي؛
 پاپوش؛ خطر). (۲) تهله؛ داو؛ تهپکه. (تله؛ دام)
 ترگار: [ناو] ترار؛ دهفري گهوره. (ظرف
 بزرگ)
 ترگزوک: [ناو] تهيروک؛ تهرزه. (تگرگ)
 ترمسک: [ناو] ترماسک؛ تيلماسک؛ زهنگه ته
 تری؛ بوله تری. (خوشه انگور)
 ترمه: [ناو] فذ؛ تیرمه؛ قوماشی په شمینه یان
 له نارمووش. (ترمه)
 ترنگین: [چاوغه] زیاتر بو دهنگه وهک؛
 ئاویره هی دهنگ؛ گه پانه وهی دهنگ؛ ده-
 نگدانه وه؛ زفرینا دهنگی. (طنین)
 تروان: [چاوغه] چلدان؛ نه بز؛ وهک؛ پتدانی ده
 مار. (نبض)
 ترواندن: [چاوغه، ت] نه بز لیدان؛ پت لیدان؛ چل
 لیدان. (نبض زدن)
 ترومبون: [ناو] ئامراز یکی موسیقایه (ترومبون)
 ترومپیت: [ناو] فرد؛ اند؛ فد؛ ئامراز یکی
 موسیقایه سی کلیل (کون) ی هه یه و به فوو
 ده زه ندریت. (ترومپیت)
 ترولاق: [ناو] ته پاله؛ (تاپاله)
 ترووسکایی: [ناو] پرووناکی که م؛ به حاسته م
 دیتنی چاو. (کم سویی؛ دیدکم چشم)
 تره کای ده لی: تره کینی سیلوت. (زائیدن سگ)
 تره وراوی: [ناو] چه نه دریزی و هه لیت په
 لیت قسه کردن. (چرت و پرت و روده درازی)
 تریانتین: [ناو] ده زمانیکه له بنیشت ده-
 گیریت، له نیگار کیشیدا بو تراو کردنه وهی
 په نگی خهست که لکی هه یه و تاوینه ری (په
 نگی رو) ی نیگار گیشیه. (تریانتین)

وهک جوولانه وهی جولانی. (آمدورفت تاب)
 (۲) ته راتین؛ گیرانی ته سب بو وشک بوونه-
 وهی عاره قی له شی. (راه بردن اسب برای
 خشک شدن عرق تنش)
 تراشه: [ناو] تولاشهی ده مه تیخ و په ندهی
 نه چاری. (تراشه)
 تراوه ری: [ناو] پراگویی؛ هاتن و چوون؛
 بردن و هیانانی کالا؛ هم وشه کوردیه چووه-
 ته نیو زمانی فارسی و بووه ته (ترابه ری)
 (ترابری)
 تربوس: [ناو] شو؛ شی؛ نم؛ شه. (نم)
 تره سپی: خو له سپی؛ ئاخا سپی؛ په نگی له
 (تور به ت) ی ئاره وی کوردکاری کراییت.
 (گل سفید)
 + تر تره: [ناو] مو تور پرسیکیلیت.
 (موتورسیکلیت)
 ترچک: [ناو] گیا گوله نگ. (مار چوبه)
 ترسو: [ئاوه لئاو] ترسه نوک؛ (ترسو)
 ترسوک: [ناو] ترسو؛ ترسه نوک. (ترسو)
 ترس هینه ر: [ئاوه لئاو] بوونه هو ی سام
 لی کردن؛ ترس به دیهینه ر. (ترس آور)
 ترسینه ر: [ئاوه لئاو + ناو، بک] که سیک که ده-
 ترسینی؛ ترس هینه ر؛ به سام. (ترسناک)
 ترشکه: [ناو] ترشو که؛ گیای خوراکی که و.
 (ترشک)
 ترشه کشمیش: [ناو] کشمیشه که ولی؛ سه-
 رچک؛ زرشک. (زرشک)
 ترشه که: < ترشکه
 ترشینه: [ناو] هه ویر ترش. (خمیر مایه)
 ترکزه: [ناو] (۱) دل نیگه رانی؛ گیژهن؛ توکز؛

تریبل: [ناو] دهنګ له حانديکي بهرزدا؛ ده-
سته واژه ی موسیقایه. (تریبل)
تریشک: [ناو] تریشکه؛ تریشق؛ تیشک؛ وه-
ک: تیشکی رُوژ. (اشعه)
تریشین: [ناو] فرد؛ فد: کرمی نیو له شی به-
راز، به خواردنی گوشتی به راز بو ئینسانیش
گیروی هه به. (تریشین)
تریلیون: [ناو] فرد؛ اند؛ فد: یه ک میلیون میلیون
(ملیون × ملیون). (تریلیون)
ترینگوهور: [ناو] ترینګه ترینګ؛ خرینګوهور.
(صدای برخورداردن زیورآلات بهم)
ترینګه: [ناو] دهنګی ویکه وتنی ده فری-
مس. (صدای بهم خوردن کاسه های مسی)
تروک: [ناوه لئاو] ژنی ته توار خراب. (زن-
بدکاره)
تسه گورگ: [ناو] فسه گورگ؛ کارګه فسه؛
جوریک کارګی ژه هراویه. (نوعی قارچ سمی)
(۲) < فسه گورگ
تشیپو: [ناو] (۱) زبرکه؛ بیژوکه؛ زیپک؛ زیپکه.
(جوش پوست) گروقه و لووی ناو له شی
گیاندار. (غده)
تشیپوک: < تشیپو
تشتومشت: [ناو، ت] شتومه ک؛ کهل وپهل.
(خرت و پرت)
تفال: [ناو] په روییکه به به سه رګونکی هه-
ویردا ده دریت. (روانداز چانه های خمیر)
تفتیک: [ناو] کورک. (کرک)
تفتیلک: [ناو] کوتره باریکه. (قمری)
تفره: [ناو] کراژ. (پوسته؛ شوره).
تفکردنه وه: [چا وګه، ت] فریدانی هه ر شتی له

دهمدا. (۲) تف فریدان. (تف کردن)
تفره مار: [ناو] کراژ همار. (پوسته مار)
تفکه: [ناو] ناگردانی له قورچیکراو؛
کوانووی قورینه؛ (آتشدان گلی)
تفل: [ناو] توپژ؛ توکل؛ توپخل؛ تفه. (پوسته)
تفل: [ناو] بوی هه یه له (تفل) ی فارسیه وه
هاتییت. تلف؛ مندال؛ زاروک. (بچه)
تفه: [ناو] توخل؛ توپکل. (پوسته)
تفه: [ناو] دیواریک به موره (قور) دروست
بوویت. (دیوار گلی)
تفه زری: [ناو] تووه کیوی. (توت وحشی)
+ تفه نګچی: [ناوه لئاو] (ب) ده ست راست له
تیره ندازیدا. (وارد در تیراندازی؛ تیرانداز خبره)
تفه نګی ره شوکی: [ناو] تفه نګیکی قه دیمی و
سه ر پر که له سه ر لووله که یه وه بارووت و
ساجمه ی تیده کرا و به زممه داده گیرایه وه.
(تفنگ سرپر)
تفه نګی ساچمه یی: [ناو] زیاتر بوراوه و فیشه
کی سا چمه یی ده خوا. (تفنگ ساچمه زن)
تفی سه ر به ره و ژورور: (ب) کاریکی کریت که-
زیان به کریاریشی بګه یینی، و وه ک تفی
به ره و ژورور بګه ریته وه بو نیو چاوی خاوه نی.
(تف سربالا)
تفروکه: [ناو] خه ردل؛ خه رده ل. (خردل)
تفسک: هه نجیری کیوی. (انجیر وحشی)
تفل: < تفل
تفو: [ناو] ترپ؛ توور؛ تفر. (ترپ)
تفی: [به ند] دفی؛ ئه شی؛ ده بی؛ گه ره ک.
(باید)
تفیای: تووره بوون. (عصبانی شدن)

تک: [ناو] (۱) دک؛ دوو؛ هه رتک چاوی دیشی؛
ههردوو چاوی دیشی. (دو) (۲) دلۆپ؛ دلۆپه؛
تکه. (قطره)

تک: [ناو] نوخته؛ خهوش؛ خهش؛ لکه؛ عیب
وئیراد؛ چ تک تیدا نینه؛ بی عیب و لکه یه.
(غش؛ لکه) دلۆپ. (چکه)

تکه تک: (۱) [دهنگه ناو] چرته چرت؛ وه ک؛ ده-
نگی کاترمیر؛ (تک تک) (۲) دلۆپه -
دلۆپ. (چکه چکه)

تکه کردن: [چاوه، ت] هاتنه خواره وهی
دلۆپه. (چکه کردن)

تلاسان: [چاوه، ت] هه لخلیسکان. (لغزیدن)
تلبزار: [ئاوه لئاو] به قامک بزار کراو؛ دهست
چن؛ هه لبزار ده؛ تلبریر؛ (انتخاب) (۲) له
رادهی قامکی دهستیک تینا پهریت. (ب) نایاب.
انگشت شمار

تلخه: [ناو] کوگابه فری به سه هول بووی
په له په له له سه رز ماو. (کپه بره های
بجامانده در بهار)

تلدار: [ئاوه لئاو] تولدار؛ تولدار؛ ئاوس؛ تولپر؛
سکپر. (آبستن)

تلگه نی: [ئاوه لئاو] زک گه نیو؛ سک بوگه ن. بو
جوینه. (شکم گندیده)

تلمسک: [ناو] تلماسک؛ زهنگه ته تری.
(تلسک)

تلنایو: [چاوه، ت] تلین؛ تلانه وه. (غلطیدن)
تلوفک: [ناو] (ف. گولچنینه وه) گلوفک؛ لکی
هه ره سه ره وهی دار. (شاخه های بالائی
درخت)

تلی: [ناو] (۱) گله؛ دانه؛ دهنک. (دانه) (۲) تبل؛

قامک. (انگشت)

تمتم: [ناو] سماق. (سماق)

تننیک: [ئاوه لئاو] به دهئه سل؛ به دنیژاد.
(بداصل)

تنگزی: [ئاوه لئاو] ئانگزا؛ تووره. (عصبانی)

تنگزی: [ناو] تووره یی. (عصبانیت)

توبه ی گورگ مه رگه: (ب) دووری نه کردن و
دهست هه لئه گرتن له خده و خوو؛ توبه ی
بیایه خ؛ توبه ی به درو. (توبه درو غین؛ توبه
گرگ)

توپز: [ناو] (۱) توبه وانه ی کونی ئه ستیر و رو
چن. (دهان بندروزن) (۲) میکوت و میگوار؛

دوق؛ کوته کی سه ر بزمارپریر؛ گورز. (گرز)

توپزه گیواوه: [ناو] گیاسپون؛ ده رمانه بو زه-
ردووی. (میخک وحشی؛ چوبک؛ صابونی)

توپله گیای: [ناو] شه له مه باخی. (کلم صحرائی؛
خردل بری)

توپه که له م: [ناو] گیا گه له رم؛ کالیسیومی
زوره بو پته و بوونی ئیسک و نه خوشینی
ئیسک به که لکه. (کلم بیج)

توتو: تواتوا؛ چین چین. (لایه لایه؛ قشر قشر)

+ توخماخ: [ناو] قه تماغه؛ پیست؛ توخماخی
سه رت هه لده که نم؛ پیستی سه رت هه لده که-
نم. (یوست)

توخمه تخیل: [ئاوه لئاو] زول؛ بیژوو؛ توخمی-
حه رام؛ حه رامزا. (حرامزاده)

تورئاوس: [ئاوه لئاو] پابه مانگ؛ هه راش
ئاوس؛ نریک به زائین. (پایماه)

توراخ: [ناو] خه سه؛ دوی خهستی ئاوچنراو
بو که شک چیکردن؛ دوراخ. (دوغ چکیده)

توراق: < توراخ.

توراقدان: [ناو] ئامانى توراق. تووره كهى هه-
لواسىنى توراخ. (ظرف دوغ چكیده)

توراک: [ناو] جوړى په نير. (نوعى پينير)

توربه: [ناو] تووره كه؛ تووربين؛ كيسه. (توبره)
توربچه: [ناو] تووره سووره؛ جوړيك توورى
چوو كهى پيست سووره. (تربچه نقلی)

تورتان: [ناو] مقهس؛ قه يچى؛ دويرد.
(قيچى)

تور کردن: [چاوگه،ت] توران؛
زیزبوون. (قهر کردن)

تور کردن: [چاوگه،ت] به تورگرتن؛ رام کردن؛
خسته تور؛ زياتر بو کوپ و كيژ دهوتریت كه
مه يلى يه كترين رابكيشن. (تور کردن)

تورکمان: [ناو] تورکمه ن؛ تورکمه ن؛ جه-
ماوه رى سپى پيستی تورکه كانى ئاسيای
ناوه ندى. (ترکمن)

تورکی: [ناو] زمانى تورکی؛ زمانى تورکه-
كانى ئورال ئالتايى وئازهرى. (ترکی)

تورکی: [ئاوه لئاو] په يوه نديدار به تورکه وه.
(ترکی)

تورکی نازه رى: جه ماوه رى تورکی نازربايجان.
(ترک آذربايجانى)

تورکی لاو: (ب) تورکه كانى پاش شورشى
ئاناتورک له تورکيا. (ترکهای پس از انقلاب
آتاترک)

تورکيی تهسته موولی: زمانى ياسايى دهوله تى
تورکيا. (زبان رسمی ترکیه)

تورمز: [ناو] روس د؛ فد؛ ئاميرى راهوستاندى
هه ر كه رهسته تى ته گهردار؛ چهنه جوړه،

کاره بايى، پوئى، پايى، دهستى، كومپيريسى و
هيدرو ليكى؛ له كوردستانى باشوور وشه-
ئینگليزيه كهى ده لين، و ئيستويى پیده لين.
(ترمز)

تورمز بريان: [چاوگه،ت] تورمز برين؛ له
كار كه وتن و عه بيدار بوونى تورمز. (ب) خو
پي نه گيرانه وه. (ترمز بریدن)

تورنابازى: [ناو] فد؛ يارى شا و وه زير و دز و
جه لاد. (ترنابازى)

توروس: [ناو] توروس وئانتى توروس، دوو
كيون له مه لبه ندى كوردستانى توركيان.
(نام دو كوه)

تورپه هات: [ناو] فد؛ تورپه هات؛ هه لیت و په-
ليت؛ قسه ي پرو پووج. فشقييات. (ترهات)

تورپی چرا: [ناو] چنراو و هه ل دووراويكى تورپی
كيسه ئاساي بيچو كه له ده زوى نه سووج،
ده يكه ن به سه ر پستانه كى (مه مكه) ي
چراتوردا. (طور چراغ)

تورته كاندن: [چاوگه،ت] (ب) ليدان؛ كوتان و
بو تيوه شاندى. (كنايى، كتك زدن)

تورته لانيه: [به ندى] تورته لانه؛ توزيكي كه م؛ نه-
ختيک؛ كه ميک. هه نديک. (كمى. خيلى كم)

توشكه: [ناو] كرپش وه ك؛ كرپشى سه رى
چلكن يان گه چهل. (شوره)

توشه ل: [ناو] توخل؛ تيفل. (پوسته)

+ توف: [ناو] توف؛ توو؛ تووم؛ توو؛ توخم. (تخم)
توف نانه وه: [چاوگه،ت] گيچهل به رپاكردن؛

كورتكراوه توفان نانه وه. (شلوق کردن)
توف ئاقتن: [چاوگه،ت] توف چاندى؛
توو چاندى؛ توو وه شاندى (تخم پاشى)

توڤي: تهره کالی بو توو راگيراو. (میوه بوستانی تخمی)

توقه: [ناو] تهوقه؛ دهستومشتاق. (بهم دست دادن)

+ توڤین: [چاوهگه] زیادکردنی ئاوی کاریز و کانی؛ ژیانهوهی کویره کانی. (پرابی کاریز؛ پرابی چشمه خشکیده)

توقین: [چاوهگه] (۱) ترسان (ترسیدن). (۲) درپانی پورگ (پاره شدن تاول). (۳) ژیانهوهی کویره کانی. (زنده شدن چشمه خشکیده) (۴) تهقینی قومبوله. (ترکیدن نارنجک) +

توکز: [ئاوهلناو] ترکزه؛ بقه. (خطر)

تولانهوه: [چاوهگه، ت] داتولان؛ نهرمبوونی میوه بهوهی زور گه بینهوه؛ بل بوون. (نرم- شدن میوه به علت زیاد رسیدن)

تولپر: <تلدار

تول دان: [چاوهگه، ت] زکدانی دیوار. (شکم- دادن دیوار؛ طبک کردن)

تولدان: [ناو] مندالان؛ (بچه دان)

تولومپا: [ناو] تورومپا. (تلمبه)

+ توله: باتی؛ جیاتی؛ بری؛ قهره بوو؛ له توله ی قهلمیکدا کتیبیکم پی دا. (عوض)

توله که مارانه: [ناو] مار توله کی؛ له کوردستان زور دهرویت، تامی تاله و هه ندیگ ماکی ژاری (تامیگدال) ی تیدایه و دهرمانیکی- ئیش به ره. (افسنطین کبیر)

تومار کردن: [چاوهگه، ت] دهنگ خستنه سهر شریت و قهوان؛ <سه بیت (ضبط کردن نوار و کاست) +

تومانج: [ناو] بوختان؛ تومهت. (تهمت)

تومانندن: (ف.گیو) تومهت لیدان. (تهمت زدن)

تومیز: [ناو] مشتته کوله. (مشت)

تومقفه: [ناو] گیاهوره؛ له میراوی بوکان و پاوه و کیوه کانی دالهو زوره و دهرمانه بو سینوزیت. (گل مرو)

تومگیر: [ناو] گیای بالوو کپر؛ گوی به رخ؛ گوله که ی به توپ له پال یه کدان، دهرمانی برونشیت و نازاری سینگه و گه لا تووکنه که- ی بو خنازیر باشه. (گل ماهور)

تومهز: <تومه یژه

تومه یژه: تومه لی؛ تومه ز؛ تومه زانه. (تونگو)

تون: [ناو] فد؛ اند؛ فرد؛ راده و ریژه ی ده- نگ، دهسته واژه ی موسیقاییه. (تن)

تون: [ناو] فد؛ اند؛ کیشیکه به رانیه ر به هه زار کیلو. (تن)

تون: [ناو] فد؛ فرد؛ اند. گوشتی کولای ماسی (تون) که له ناو قوتووی سه ربه- سترای تهنه که دا رای ده گرن. (تن)

تون: [ئاوهلناو] مروقی چاوبرسی و تیرنه خور. (حریص)

تون: [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ ناوی جوړیک ماسییه. (نام ماهی تن)

تون: [نیشانه ی ملکی بو دووهه م که سی تاک] هه موو عالهم گرفتاری تون. (علامت ملکی)

+ توند: [ئاوهلناو] خهست؛ دژی شل. (تند؛ سفت)

+ توند و تیژ: [بهند] (۱) توند و تیژ را بوورد؛

تورزیست: [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ گهشتیار؛ گهروک. (تورزیست)

توززهک: [ناو] تهره تیزه؛ تهره توره؛ تهره توله؛ (تره تیزک)

تووش: [ناو] فرد؛ (۱) له زمانی فهرانسه شدا بهمانای تووشی یه ک بوونه؛ پرووبه پرووی یه ک هاتن. (۲) چه توون و تووش و دژوار. (سخت) (۳) جگی زورسارواو؛ جگی تووش. (شتالنگ زیاد ساییده شده) (۴) شه پانی. (خشن)

تووشک: [ناو] چویشتیر؛ تویشتیر؛ گیسکه میی له دوو ساله که متر. (بزغاله ازدوساله کمتر)

تووشکه له: [ناو] تووشک؛ کاوپه می که پای نایبته دوو سالان. (میش در اول دوسالگی.)

تووفه پهنگی: [ناو] شیلک؛ بنه گیاییکی خزو که، میوه که می سوور و ترش و شیرینه. (توت فرنگی)

تووکه: [ناو] ترووکه؛ پرووشه می به فر و باران. (نم نم برف و باران)

توولی: [ناو] وشتری تووکن و بهرگن دریز. (شتریشم دراز)

توولیایی: (۱) هلهیلیایی؛ هه لوپه لبوون له بهر کولانی زور. (له شده از زیاد پختن) (۲) توندپهوی؛ زیده پهوی؛ زیاده پوی. (افراط)

+ توون: [ئاوه لئاو] تووژ؛ تیژ (تامی تیژ و توند). (طعم، تیز و تند)

توونکه: [ناو] تنوکه؛ ده ریپی زور کورت. (شورت) مایوی گوشاد. (تنکه؛ شورت)

به له ز رابوورد. (سریع). (۲) [ئاوه لئاو] تال- وترش؛ زور توون. (طعم خیلی تند)

تونده ته بیات: [ئاوه لئاو] ئه وهی زوو توو پره- ده بیات، ته بیات له (ته بیعت) ی ئاره و بیه وه هاتووه. (تندخو)

توننی: [ناو] توندی؛ توونی؛ خه سی؛ تام تیژی. قابیم. (تندی)

تووتکان: [چاوگه، ت] (۱) ریوایه ته کورپیک چاوی به خوارد نیک بکه ویت و ئیشتیایی- بکات و نه یدهنی تووی ده تکیت و مندالی نایبته. (عقیم شدن مرد). (۲) هه لئروو شکان. (چمباتمه)

+ تووتهک: [ناو] نهرمه نایه. (نوعی نی زبانه- دار)

تووجی: به لافکرن؛ پشک کرن؛ بلاو کردن؛ پرش و بلاو کردن. (قسمت کردن)

توودرک: [ناو] تووترک؛ ته مشک؛ تیمشک. (تمشک)

توودوکه: [ناو] خاکشیره که شیله؛ گیاییکه ده نکه که می بو سیبه پرو (مالاریا) به که لکه. (قدومه کوهی)

توور: هاویژ؛ تووردان؛ هاویژتن. (انداز)

توور: [ناو] فرد؛ اند؛ فد؛ گهشت وسه- یران، زیاتر بردنی چند که س پیکه وه بو گه- شت و ولت گهران له لایه ن ریخنراویکه وه. (تور+)

تووره کیوی: [ناو] گیای توره ده می؛ له مه باد، یران شار و پاوه زور ده روی گه لاکه می ده کولینن بو دهرمانی برین و دومه ل. (علف خر)

تونون تیز: [ئاوہ لئاو] (۱) بہ کار؛ خیرا توندوتول۔
(کاری)۔ (۲) توون و تیز؛ تامی زور توند و تیز؛ تال و تیز۔ (طعم خیلی تند)
توونہ گیواو: [ناو] توونیلہ؛ توونہ گیا؛ تہ خون۔
(ترخون)
توونہ دار: [ناو] دارچین؛ دارچینی؛ داریکہ لہ چین و مالیزیا و ہاتووہ پیستی ئہو داردہ۔
رمانی پرونشیت و سی و زوکامہ۔ (دارچین)
+ توونی: [ناو] توندی؛ تالی؛ تیزی، دژی نہ۔
رمی؛ تووتہ کہ توونہ: نہرم نییہ۔ **(تندی)**
توونیلہ: < توونہ گیواو
تووہ قہ سپہ: [ناو] جوریک تووشیرینی دہنک گہورہی سپی (نوعی توت سفید)
+ توئی: من نیم، توئی۔ ئہ توئی۔ **(تو ہستی)**
توئخم چوو: پیستم ساورا؛ (ب) شہ کہت بووم؛ ماندوو بووم۔ **(خستہ شدم)**
تہ بانہ: تہ پانہ۔ ک بانگلیر
تہ بتاندن: [چاوگہ، ت] ئارام کردنہوہ؛ حہ۔
جماندن؛ دلخوشی دانہوہ۔ (آرام کردن)
تہ بتین: [چاوگہ،] ئارامگرتن؛ حہ جمین؛ داسراکان۔ **(آرامگرفتن)**
تہ بخالہ: [ناو] تیمسک؛ لیوہہ لڑریان۔
(تبخال)
تہ بریز: [ناو] تہوریز؛ شاریکہ لہ ئازربایجانی پروژہ لاتی ئیران۔ **(تبریز)**
تہ بسی: [ناو] کہ شہ فہی چایی۔ **(سینی کوچک)**
تہ بع: [ناو] نہ خوشین بہ ہوئی خواردنی چہورایی زورہوہ۔ **(مریضی از چربی زیاد خوردن)**

تہ بلہی سہر: [ناو] تہ پلہی سہر؛ تہوقی سہر۔
(فرق سر)
تہ بہ تور: [ناو] تہونی جالجالووکہ۔ **(کارتک)**
تہ پ تہ پی: [ئاوہ لئاو] کہسیک کہ تہ نیا تہ وقہ سہری ہہویزہ۔ **(کسیکہ فقط وسط سرش طاس است)**
تہ پساندن: [چاوگہ،] (۱) پراختن؛ پان کردنہ۔
وہ۔ (پہن کردن) (۲) لیڈان؛ کوتان۔ (زدن؛ کوبیدن)
تہ پکەر: [ئاوہ لئاو + ناو، بک] تہ پو؛ فیلہ باز۔
(حیلہ گر)
تہ پل: [ناو] دمہ ک؛ زہرب؛ ئامیریکی موسیقایہ۔ **(ضرب)**
تہ پلہ ک: [ناو] باکردنی گہچی دیوار بہ ہوئی تہرہ شوئی (نم) ہوہ۔ **(طلک)۔ (۲) ژیرسیگار۔ (زیرسیگاری)**
تہ پلہ کردن: [چاوگہ، ت] ہلہ کردن لہ قسہ۔
کردندا۔ (تپق زدن)
تہ پلہ کی پروژ: [ناو] گوئی پروژ۔ **(گوی خورشید)**
تہ پلہ گوینی: [ناو] ئگوینییک کہ کہ تیرہی لیڈہ گیریت۔ **(گون کتیرا)**
تہ پ لینہ کوتان: (ب) بی زانستی لہ کاریکدا۔
(سردرنیاوردن)
تہ پودول: [ناو] کیو و شیو۔ (ب) ہہردی پیر۔
کووسپ و کہندال۔ (زمین ناہموار)
تہ پودوو کہل: [ناو] تہ مودوو کہل؛ مژودوو؛ تہم تومان۔ **(مہ و دود)**
تہ پولولول: [ناو] تہمو مژلہ کاتی بہ فر و باران۔
باریندا۔ (مہ ہمراہ با بارش)
تہ پولہ گیا: [ناو] گیاگزگانہ۔ **(گیاہ طاوسی)**

رنگ)

ته په: [دهنگه ناو] دهنگی كهوتنی شتی قورس؛ وه عهرز كهوتنی شتی قورس؛ دهنگی به دار ته كاندنې لیفه و مافووره. (صدای افتادن اشیاء سنگین و نرم)

ته پوهوږ: [ناو] هه راوهوړیا و زرمو کوت. (تق- ویوق و سرو صدای بلند)

ته په سهر: [ناو] و [ئاوه لئاو] بیده سه لات؛ بیده- نگ؛ سته م دیتوو؛ سهر کوت کراو؛ سهر کونه- کراو. (مظلوم)

ته په و ته لان: هه ردی پرکند و کو سپ. (زمین ناهموار)

ته پی: [ناو] ته پلوسی؛ سستی؛ له ش گرانی. (لشی)

ته تن: [ناو] قوږ. (گل و شل)

ته ته: [ناو] ډول و که لی ته ته بهینی هه- ورامانی تهخت و هه ورامانی لهون. (گردنه و دره ای در اورامان)

ته ته پیچ: تهخته پیچ؛ پیچاندنی دهست و پی شکاو به تهخته. (با تخته بستن استخوان- شکسته)

+ ته ته له: [ناو] نامرازی هه وږ گه ری، تهخته یان چه رمیکه بو لووس کردنی هه وږ و هیربار. (ابزار کوزه گر)

ته ته له: [ناو] (۱) که وانه؛ لاتراسکه کردنی گولته که له بهرد بکه وی. (کمانه). (۲) هه- لبه زینه وهی په یتا په یتای زاپ کاتی لاتیل بو سهر ئاو ده او بژریت. (نان و ماس). (کمانه)

ته حر: [ناو] تهرج؛ شیوه. (طرح)

ته خار: [ناو] ته غار؛ (ب) سی؛ ته غاریک ته- پاله سی دانه یه، ته غاریکی چوار پووتی گهنم سی ربه یه. (به سی عدد اطلاق میشود) **تهخت خاو:** [ناو] قهره و پله یی له سه رنووستن. (تخت خواب)

ته خته: (۱) [ناو] چال و چول نیبه (ته- خت) ه، (تخت است) (۲) [ناو] یه که ی ژماره یی به ری قوماشی پیکه وه لکاو و (دووراو) داوینی کراس چوار تهخته یه. (تخته). (۳) [ناو] یه که- ی ژماردنی جاش و به تانی و قالی، سی ته- خته قالی. (تخته). (۴) [ناو] تهخته نهره، تاو له. (تخته نرد). (۵) [ئاوه لئاو] شتی پان و ته- خت وه ک: تهخته به رده، تهخته گه مره. (هرچیز صاف و پهن). (۶) [ناو] ته غه ر بو داری تا شراوی پان ده گو تریت. تهخته دار. (تخته- چوب)

تهخته پیتی: [ناو] تده: غه رب سنجان؛ جووجه. (ساس)

تهخته دامه: [ناو] تهخته پیکه خانه خانه کراوه و ۶۴ خانه ی هه یه بو یاری دامه؛ (چه لان چابوو هه مان بوو تهخته دامه) «هیمن» (تخته- داما)

تهخته سر: [ناو] پارچه یی (لباد یان هه ور) که نووسراوه یی تهخته سیای قوتا بخانه ی پی- پاک ده که نه وه. (تخته پاکن)

تهخته سی لا: [ناو] سی تهخته یی ناسک که ناوه ناوه به باری را راست و را پووتدا (بو ده- وامی زیاتر) پیکه وه لکاون. (تخته سه لا)

تهخته شنو: [ناو] تهخته داریکی ۸×۸ سانتیمتر بو وهرزشی شنو کردن له سه ری.

(تخته شنا)
تهخته کورت: (ب) عقل سټک؛ کم عقل (کنایی، کم عقل)
تهخته نورد: [ناو] تاو له. (تخته نرد)
تهختی سینګ: [ناو] پانایی سهر سینګ. (تخت سینه)
تهختی ناوشان: [ناو] پانایی لای ژووره وهی پست. (پهنای شانه)
تهخر: [ناو] تهرک؛ وازلی هینان. (ترک)
تهخلیت: [ناو] (۱) تهقلیت؛ سواعبت؛ گالته. (شوخی) (۲) لاسایی؛ دهمه لاسکی. (تقلید)
تهخم: [ناو] شوین؛ جیگا. (مکان)
تهخه: [ناو] (۱) عه شیره. (۲) [بند] تهغهر؛ زورتر. (۱. عشیره ۲. بیشتر)
تهدوانه: [ناو] لئاو [جیمک؛ لفه دوانه؛ بومیوه (شملوبه ره کهت). (دوقلو)
تهه ننداز: [ناو] لئاو [پیره میردیک خو قیت و قیت کهت. دلتهر؛ تهرپوش. (شیکپوش)
تههرا: به تو؛ بو تو؛ لو تو. (ترا)
تهه راتی: [بهره می چاوگه] تهرایی؛ تهری؛ نمداری. (تری)
تهه راف: [ناو] دیلانندن؛ ده لاندن. (نشت)
تهه راج: [ناو] لئاو [مروی له یلاق و دریتر. (آدم خیلی دراز قد) (۲) [ناو] عه لاف؛ کپیار و فروشیاری ده غل به کوم. (علاف)
تهه رازیا: [ناو] شهونم؛ خوناوه. (ژاله)
تهه راشکاری: [بهره می چاوگه] تراشکاری. (۱) رهوتی تاشین. (۲) جیگا و که رهسته و کاری کانزا تاشین (له چه شنی خه- پراتی) (تراشکاری)

تههراکتور: [ناو] فده؛ فرد؛ اند؛ تراکتور؛ کهره- سته می شیو برین. (تراکتور)
تههراکردن: [چاوگه، ت] بهردانه وه؛ خسته- خواره وه. (پائین انداختن)
تههراموا: [ناو] قه تار (شمه ننه فه ری ناو شار. (تراموا)
تههرا نه: [ناو] ترانه؛ قه شمه ری؛ گمه. (بازی)
تههراوس: [ئاوه لئاو] تهرئوس؛ ههردی هه- میشه شیدار. (زمین همیشه نمدار)
تههراوه ری: [ناو] هاتن وچوون؛ تراوه ری؛ هاتوچو کهر؛ ئەم وشه کوردیه و چووه ته نیو زمانی فارسی و بووه به ترابه ری. (تردد؛ ترابری)
تهه ره ل: [ئاوه لئاو] پیریژنی تهرپوش. (پیرزن شیکپوش)
تهه رت: [ناو] کهسته ک؛ کولوی خاک. (کلوخ)
تهه رت لین: [چاوگه] گیزبوون؛ شیوان. (آشفته- شدن)
تهه رجو: [ناو] په رجو؛ کرمزی؛ مه هدهر؛ کاری کهس نه کردوو. (معجزه)
تهه رجه: [ناو] شه بیاک؛ ده لاقه. (شباک)
تهه رجه مه: [ناو] پاچشه؛ وه گیرانی نووسراوه ییک به زمانیکی تر. (ترجمه)
تهه رخان مه جلیس: مروقی تاییه تی دانیشن له کوپ و مه جلیسدا؛ (ب) پیواماقوول. (مجلس- نشین)
تهه رده ماخ: [ئاوه لئاو] که یف خوش؛ به ده ماخ. (خوشحال)
تهه رزه نوو: [ئاوه لئاو] شتی تازه و نوی؛ خه بهر و باسی تازه (جدید و نو)

تهرسا: [ئاوه لئاو] ديان؛ فهله؛ عيسايي؛ (له) -
چهند شويني ديكه به گاوريش وتراوه).
(عيسوي)

تهرفه: [ناو] تهفره؛ خاپ؛ فريو. (فريب)

تهرقال: دوستايه تي له گهل كه سيكي خراب -
دا. (دوستي با آدم ناباب)

تهرك: [ناو] (۱) دواوهي زيني ئهسپ، يان
دوواوهي هه رسوارپك. (ترک). (۲) تهرخ؛ ده -
ست ليهردان. (ترک) (۳) بيخ؛ بن؛ تهختي
ژيرهوه؛ (ته؛ كف)

تهركال: [ناو] مهزراي دهغلي ئاوي. (كشت
آبي)

تهرك بهند: [ناو] بهن سامورته. (تر كيند)

تهركزه: [ئاوه لئاو] توکز؛ مه ترسي؛ بفه. (خطر)

تهركه خهم: [ئاوه لئاو] كه متهرخهم؛ بي خهم.
(لابالي)

+ تهركه دونيا: [ئاوه لئاو] دووري كردوو له
خوشيه كاني دونيا؛ زياتر به (راهيبه) ي
كليسانشين ده لئن. (تارك دنيا)

تهركه ز: [ناو] دارته قله له ساقه تي خه يزه ران.
(چوب چوگان ازخيزران)

تهركه ز: تهركه زيڊ؛ جي هيشتني نيشتمان؛
تهركه ديار (ترک وطن و ديار)

تهركه ولات: له ولات ده رچوو؛ ئاواره؛ تهركه -
ديار. (آواره غربت)

تهرمه ك: [ناو] تايه ي دريژ و باريكي گرآلك
و درك و دال. (كپه خارمكعب شكل)

تهروتليس: [ئاوه لئاو] تهپ و خووساو. (تر و
خيست)

تهپ و وشك هاويشتن: تيروپشك. (نوعی -

قورعه

تهپووك: [ناو] داري تهپه ژيبا؛ بهريكي
سووري هه يه بو نه خوشيني سي و دل به -
كه لكه. (طويلك)

تهپوهنده: [ناو] تازه فيراگه يشتي؛ نوبه ره. (نوبر)

تهروه نه: [ئاوه لئاو] پرش و بلاو؛ ئاواره.
(پراكنده)

تهپه تيزه گيويله: [ناو] كووز له. (ترتيزك آبي)

تهپه ژيه: [ناو] گياي تهپوو؛ له كوردستان زوره
و ده رماني كر مي ريخوله يه. (سنجد
صحرايي)

تهپه شو: [ئاوه لئاو] شيدار؛ نمدار؛ شه دار؛ ته -
په شوع؛ پتوبه تدار. (نمدار)

تهره فاندن: [چاوگه] برين؛ به لكردن؛
قرتاندن. (قطع كردن)

تهره فه: [ناو] سك له وه پرين؛ پله ندر. (تفيلي)

تهره ك: [ناو] تيك؛ درز؛ قه لاش. (ترک)

تهره كان: [چاوگه] تره كيان؛ قه له شان؛ قه له
شين. (تر كيدن)

تهره له بلان: [ناو] نيرتكه پياز. (پيازچه)

تهره ميڤ: [ئاوه لئاو] پياوي دل تهپ و خوڤازينه ر.
(مردی كه زياد به خودش ميرسد)

تهريانه: [ناو] ساقور؛ سه وه ته؛ تريان. (سبد
بزرگ)

تهريب: [ناو] به لاف؛ ته رس؛ ته پاله؛ ته پاله.
(تپاله)

+ تهريب: [ئاوه لئاو] دوو هيل له راستي يه -
كدا، كه هه رگيز به يه گ نه گه ن مه گه رله
نيهايه تدا، وه ك پرواله تي هيلي قه تار. (موازي
در هيندسه)

+تهرب: [ئاوه لئاو] ته راز؛ هاوت تهرب: هاوشان ، هاومه رام؛ هاوری. (موازی؛ همسان)

تهریفه: [ناو] تریفه؛ نه خوشینی ئاژاله که نابی گوشته که ی بخوریت. (نوعی مرض حیوانات)

تهریکی: [ناو] ته نیایی؛ ته نیا که وتوویی؛ گوشه گیری. (عزالت)

تهریبه: [ناو] ته ریده؛ ریگر؛ چه ته؛ جهرده. (راهزن)

ته زرد: [ناو] مه ری سپی که سه رو چاوی زه- ردییت. (رهنگ گوسفند)

ته زانندن: [چاوه گه، ت] سر کردن؛ له ئاوی سارد یان به فردا راگرتنی ئه ندای گیانله بهر؛ (ب) ته ممی کردن. (کنایی، تنبیه کردن)

+ته زین: [چاوه گه] (۱) میلووره کردنی ئه- ندای له ش؛ (مور مور کردن اعضا) (۲) چیان؛ چوون و سرپوون به سه رما. (کرخت شدن).

ته ژ: [ئاوه لئاو] پر؛ دولدر؛ لیپولپ. (پر)

ته ژه: [ناو] (۱) ته گه، نیری (نه از). (۲) یاری قهله منداری. (نوعی بازی). (۳) ئه ستوون (ستون). (۴) بالار. (الوارسقف) (۵) [ئاوه لئاو] زه- به لاج. (لندهور)

ته ژه ندر: [ئاوه لئاو] زه به لاج؛ دریژ و ناقولا. (لیلاق؛ لندهور)

+ ته س: [دهنگه ناو] فه مانی دهنگدانی که ل گامیش و ئه سپ بو پاشه وه چوون. (فرمان پس رفتن اسب و گاومیش)

ته سکوتروسک: بهر ته نگ؛ باریک و ته سک. (کم عرض و باریک)

ته سمه: [ناو] وشه ییکی بیانیه به لام به باو بوونی سه یاره، له سه زاری جه ماوهر وه ک

کوردی به کار ده بریت و کورد کاریش کراوه و بووه ته ته سوو یان ته سو به لام زیاتر هر ته سمه ده وتریت. (تسمه)

ته سمه په روانه: [ناو، ت] ئالقه لاسیقی که که به هیزی ماتور په روانه هه لده سووریت بوو فینک کردنه وه ی رادیاتور. (تسمه پروانه)

ته سوو: [ناو] سیرمه؛ ته سووه. (تسمه، نواری از پوست و چرم)

ته سهل: ئارام؛ تیرو ته سهل، بو هی هیه (تیر و ته سه لا) بی و ته سه لای ئاره- وی (سوکنایی) به (آرام)

ته سیقی شوفیری: [ناو، ت] گه واهی نامه ی شوفیری؛ شه هاده ی شوفیری. (گواهینامه- راندگی)

ته شائوم: [ناو] شیوه و شوبه اندن؛ ویده چی له وشه ی (ته شابه وه وه) کوردکاری بوویت. (تشابه)

ته شریف: عد؛ فد: وشه ئارهویه به لام به واتای (به ریزه وه هاتن) به تاییه ت له هه ورامان و موکو ریان زور ده گو تریت. (تشریف)

ته شرین: [ناو] عد؛ ناوی دوو مانگی ساله له بهینی ئه یلوول و کانوونی یه که مدا. (نام دو ماه)

ته شکه ل: [ناو] داوین؛ دامین. (دامن)

ته شه خوس: [ناو] که سایه تی؛ ده مار و لووت به رزی، له ئارهویه وه هاتووه . (شخصیت؛ تکبر)

ته شه نه: [ناو] په ره؛ ته نینه وه. (پخش)

ته شه نه کردن: [چاوه گه، ت] ته شه نا و هه- و کردنه وه ی برین. (باز چرک کردن زخم).

(۲)ته‌نینه‌وه. (پخش شدن)

ته‌شی‌بریق: [ناو] برووسکه. (برق)

ته‌شیکه: [ناو] موغ‌موغه؛ میشووله‌ی لاق -
دریژ که هه‌ندیکیان سه‌رپشتیان کولکنه.
(پشه‌بزرگ)

ته‌شی‌مل: [ناو] کولیچه گیواو؛ گوله‌کانی زهره
و له پال یه‌کدان، ریشه‌که‌ی تام‌تاله‌ده‌رمانی
ئیشی‌گه‌ده و په‌وانه‌وه‌ی توورپه‌یه. (جیتینانا)
ته‌شیوک: [ناو] جوریک هه‌لپه‌رکی. (نوعی
رقص)

ته‌عارفکردن: [چاو‌گه،ت] فد: ئاره‌ویه به‌لام
به‌واتای خولککردن له‌زمانی کوردیدا باوه.
(تعارفکردن)

ته‌غمه: [ناو] شه‌قلی ئازهل داخکردن؛ تاغمه.
(مهر داغکردن حیوانات)

ته‌غهر: [به‌ند] زورتر؛ زیاتر. (بیشتر؛ غالباً)

ته‌فت: [ناو] قه‌رتاله. (سبد میوه)

ته‌فتی: [ناو] گه‌نمی وه‌ک برپوش کوتراو.
(گندم نیم کوب)

ته‌فره‌باز: [ئاوه‌لناو] ته‌فره‌ده‌ر؛ فریوده‌ر؛ له
خشته به‌ر؛ خه‌ل‌تین؛ خاپین. (فریبکار)
ته‌فەش: [ئاوه‌لناو + ناو] خاپین؛ خوفروش.
(خائن)

ته‌فته‌شیک: [ناو] که‌مانچه. (کمانچه)

ته‌فجقان: [ناو] له‌گه‌ل که‌سیک زورنزیک -
بوون؛ په‌یوه‌ندی. (رابطه)

ته‌فدا: زهره‌رگه‌یین؛ زیانی‌خورو. (زیان‌رسان)

ته‌فرزین: [ناو] ته‌به‌رزین. (تبرزین)

ته‌فسک: [ناو] ته‌فزک؛ ته‌فزک؛ ته‌فاریک؛
هه‌ژیر؛ (هه‌نجیری) کیوی. (انجیر کوهی)

ته‌فش: [ناو] قه‌مچ؛ چه‌وی پان. (تکه‌سنگ
پهن ساییده‌شده)

ته‌فگر: [ئاوه‌لناو] هه‌مووگر؛ هه‌موولایه‌نیک
ده‌گریته‌وه؛ هه‌مووان ده‌گریته‌خو. (همه -
گیر؛ شامل)

ته‌فل: [ئاوه‌لناو] تیکه‌ل. (مخلوت)

ته‌فنیپر: [ناو] ته‌فنه‌جنوکه؛ ته‌ونی جالجا
لووکه؛ تالی داپیرووشک. (کارت‌نک. تار
عنکبوت)

ته‌فوو: [به‌ند] ته‌قوو؛ ته‌قاو؛ به‌لکوو؛ به‌شکوو.
(بلکه)

ته‌قاندن: [چاو‌گه،] (۱) به‌شوین شتیکیدا گه -
ران و پشکنین؛ هه‌موو جیگاییکیان ته‌قاند
به‌شوینیدا تا دوزیانه‌وه. (پی‌گشتن) (۲) چه -
ک ئاوردان. (شلیک کردن). (۳) داته‌قاندنی
ده‌غل. (بیختن). (۴) تره‌کاندن. (منفجر کردن)
+ ته‌قاو: [به‌ند] ته‌قوو؛ ته‌فوو؛ هاتوو؛ به‌لکوو؛
به‌شکوو؛ به‌شکه‌م. (بلکه)

ته‌قاو: [ر‌ابوردوی ته‌قین] به‌هه‌موو
ماناییکه‌وه؛ ته‌قه‌کردوو؛ شه‌ق‌بردوو؛ تره‌کیو.
(منفجر شده)

ته‌ق ته‌قان: [ناو] پلیکان له‌به‌ردی خورست.
(پله سنگی طبیعی)

+ ته‌قله: [ناو] جه‌والی گه‌وره که‌سه‌ریکی
بچیت به‌ناو خویدا له‌کاتی باران باریندا
وه‌ک که‌په‌نک ده‌یدن به‌سه‌ردا. (نوعی
بارانگیر)

ته‌قه‌تیکه‌وتن: [چاو‌گه،ت] به‌ره‌وه‌خه‌لاس -
بوون چوون؛ یه‌که‌یه‌که‌و دووان دووان
مردن یان کوژران، به‌ره‌به‌ره‌چو‌لکردنی

چوار پهړی ته ک خالی دهستی په -
 رانتو. (تکخال ورق). (۵) حالته تی ته کان
 خواردن؛ شه که ی شتی ئاو یزان. (تکان
 خوردن؛ اهتزاز)
 ته که هاوسه ری: [ناو] (ب) یه ک ژنی؛ دژی
 فره ژنی. (تک همسری)
 ته گهر: [ناو] تاییر؛ تایه ر؛ چهرخ؛ پای خول -
 خوری ئه رابه و سه یاره. (تایر)
 ته لابی: [ناو] بهو ئاره وانه یان ده گوت، که
 پیشه یان له کاته یی بوو؛ گولچنی ئاره و.
 (خوشه چین تازی)
 ته لاق: [ناو] له سه رته نیشته یان ئانیشک
 پالدا نه وه. (لمیدن روی آرنج) +
 ته لپ: [ناو] تلپ؛ سلپ؛ تلف؛ لیته ی
 نیشته وی بن تراو؛ پلته. (تفاله؛ درد)
 ته لچن: [ناو] توپی به ته لچنراو (طور سیمی)
 و اباوه به (شه به که، توپی ی ئینتیر نیتی ده لین،
 که پیم وایه وشه ی) (تور، یان راهیله، یان
 رایه له) شیاو تره له ته لچن. < راهیله
 ته لدروو: [ناو] تیل دروو؛ ته لی در کردار؛ ته ل -
 در کین. (سیم خاردار)
 ته لواسه: [ناو] په شیو؛ ئالوز؛ ئالوز؛ خه -
 مبار. (آشفته)
 ته لووکی: [ناو] چالووک؛ ته نگز. (سفیدخار)
 ته له باو: [ناو] قور ولیته ی به جیماو له سیلاو.
 (گل ولای جامانده از سیل)
 + ته له زم: [ناو] ههرشتی باریک و دریز برراو
 وه ک سیرمه. (۲) جیابوونه وه وسه ره له دانی
 تولاشه یی له پیست یان ناخوون. (تراشه)
 ته له سه نگ: [ناو] گابه رد. (سنگ بزرگ)

جیگایک. (روبه انقراض رفتن)
 ته قه راو: [ناو] جوړیک راو که به دهنگ وهه را
 نجیر دهرده په پړین. (شکار باسرو صدا)
 ته قه کردن: [چاوگه، ت] (۱) تره کین؛ تره کیان؛
 قه له شان؛ (ترکیدن) (۲) به چه کی گهرم
 تیرهاو یژتن. (تیراندازی کردن)
 ته قه ل به ربوون: [چاوگه، ت] باقیه ی برین
 پچران؛ له یه ک به ربوونی ته قه لی دووریاو.
 (بخیه پاره شدن)
 ته قه لو: [ئاوه لئاو] شپودر پوش. (ژنده پوش)
 ته قیواو: [رابوردووی ته قین] ته -
 قیاگ (۱) دایبژراو. (بوجاری شده). (۲) ته قیو؛
 وه ک: قومبوله ی تره کاو؛ ته قاو. (منفجر شده)
 + ته کان خواردن: [چاوگه، ت] داچله کان (یکه
 خوردن)
 ته کاندهر: [ناو] و [ناو، بک] هه ژینه ر؛ جمینه ر؛
 راوه شینه ر. (تکان دهنده)
 ته کان له خودان: (ب) هه لمه ت بردن بو
 کردنی کاریک. (تکان خوردن برای انجام
 کاری)
 ته ک تیره ناز: [ناو] ته ک تیرهاو یژ؛ تیره نازی
 زور ده ست راست و ئه نگیه له عه سکه رییدا
 که بو مه بهستی تاییه ت که لکی لی وه رده -
 گرن. (تک تیرانداز)
 ته ک خال: [ناو] فد: چوار بهرگی ته که له ده -
 ستیپ په رهی په رانتو دا. (تکخال) < ته که ۱
 ته کنای: [چاوگه] ته کاندن. (تکاندن)
 + ته که: (۱) بی وینه یه؛ ته نیایه. (تک است)
 (۲) تاقه؛ جووت نییه. (فرداست) (۳) بجوه؛
 ته که ئه ولاتر: بچو ئه ولاتر. (بروانظر) (۴)

تہلہ کہ: [ناو] پارہیی کہ قوماربازان بہ خواہ-
نی قومارخانہ بیان دہدا؛ پاچرا. (شتیل) < فیل
وتہلہ کہ

تہلہ مار: [ناو] گیای مہرگہ مار؛ لہ رابوردوو دا
لہ ناوچہی ژاوہرو گہلاکہ یان دہ کولاند و بو
نہوہرینی مووی سہرکہ لکیان لی و ہر دہ
گرت. (کبر)

تہلہ یفوون: [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ تد: ٹامیری
تیلداری ٹاخوتن لہ دوورہوہ (تہورؤ بیتہ لیشی
ہہ یہ). (تلفن)

تہلہ یفوونچی: [ناو] کہ سیک کہ کاری
پی کھینانی پہ یوہندی تہلہ یفوونی لہ نیوان-
تہلہ یفوون کہرانہ؛ تہ غہر لہ تہلہ یفوونخانہ.
(تلفنچی)

تہلہ یفوون کردن: [چاوگہ، ت] (جہرہس) زہ-
نگ لیدان و پہ یوہنی گرتن. (تلفن کردن)

تہلہ یفوون گرام: [ناو] فرد؛ فد؛ اند: نووسینی
پہ یغامی تہلہ یفوونی. (تلفن گرام)

تہلہ یفوونی بی سیم: [ناو] تہلہ یفوونی کہ لہ
سوئگہی شہ پولی رادیو ییہوہ پہ یوہندی
پیکدینی؛ تہلہ یفوونی بیتہل. (تلفن بیسیم)

تہلہ یفوونی ہاوری: موبایل. (مبایل)

تہلہو: [ناو] (۱) قہرز. (قرض). (۲) داوخواز.
(خواستن) (۳) چوونہ زگ، زیاتر زور بو ہینانی
جنسی، ٹہمہد چوہو تہلہو فاتم. (۴) کاتی
جووت خوازیی یہ کسمی میوینہ؛ بہ تہلہ ب.
(فحل)

تہماتہ جنانی: [ناو] گیاییکی گہلاپانہ و بہرہ-
کہی لہ تہماتہ وردترہ و عیلاجی باداری و
بہردی مسولدانہ. (عروسک پشت پردہ)

تہماتہ مارانہ: [ناو] میوہ مارانی؛ ہندی
ژاری (بریونین) ی تیدایہ، لہ ریشہ کہی بو
چارہی شہ کہ رمز کہ لک و ہر دہ گرن.
(انگور مار)

تہماتہ مروژہ: [ناو] گیای ریزہ لہ؛ تہماتہ
مروچہ؛ دہرمانہ بو زیپکہ و پالوتنی خوین.
(تاجریزی)

تہماشاکردن: [چاوگہ، ت] بالاخوہدان؛ بہ-
راخوہدان؛ سہیر کردن؛ رامان؛ چاولیکردن؛
نہیرین؛ میزہ کرن؛ تواشاکردن؛ سہرنج دان.
(نگہ کردن)

تہماشاکہ: [ناو] بہر جہوہن؛ دیمہن؛ جیی
روانین. (تماشاگہ)

تہماکوچنانہ: [ناو] گوشہن و ہنا؛ گیاییکہ بو
لابردنی بہردی مسولدان بہ کہ لکہ. (تباکوی
کوی)

تہمایہر: [ئاوہ لئاو] چاوہرپوان؛ بہ ہیوا؛
ہیقیدار؛ (چارہ نووست خوٹ ٹہبی دیاری
بکہی، نہک تہمایہربی کہ بوٹ دیاری-
بکہن «قانع» (امیدوار)

تہمباز: [ناو] تہ پولک؛ کہمباز. (تپہ کوچک)
تہمباسک: < ت م باز

تہمبوورقان: [ناو] تہمبوورژہن. (تنبور نواز)
تہمتومان: [ناو] تہم و مژ. (مہ غلیظ)

تہمخہ: تہخمہ؛ تہغمہ؛ داخمہ. < تہغمہ
تہمر: [ناو] پارچہ قاقہ زیکی چاپکراوی
چووکہ یہ ونرخی لہ سہر نووسراوہ و لہ بہ-
رانہر ہہر خزمہ تیکدا دہولت لہ جہماوہری
دہستینی و موری پووج (بہ تال) بوونی لیدہ-
دا، وہک: تہمیری سہر پاکہ تی پوسٹ. (تمبر)

ناسک. (بسیار نازک)

تهنگال: [ناو] و [بهند] رهخ؛ پالوو؛ که نار؛ به-
رقه؛ که له که؛ قهراخ. (پهلو؛ جنب)

تهنگاو تیلکه: [ناو] شه ته کدانی کوله بار به-
پشته وه به شیوهی راست و چه پ و زور
تونند. (راست و چه پ بستن کوله بار)

تهنگوترش: [ئاوه لئاو] تهنگ و ترووسک؛ به-
تایهت به لیا سی (جل و بهرک) ی تهنگ ده-
وتریت. (لباس تنگ)

تهنگه زی: [ناو] وام کیوی (باده م کیوی)؛ دارجه-
وگ؛ له کیوه کانی زاگروس زور ده پرویت و
ماکیکی تیدایه به ناوی (پروتاز) هه ربه و
هویه وه زووتر له هه موو پروه کییک له به-
هاردا گولده کا، گه لاکه ی ورده و دهرمانی-
کرمه ک و کرمی (ناسکاریس) ه (بادام کوهی
مریوانی)

تهنگه کیش: [ناو] که مه ربه ند؛ نیوقه د به ند؛
که ژووی ژیرسینگی باره بهر. (کمر بند؛ تهنگه
اسب)

تهنگی ئیواره: ئهنگوری؛ ئیواره ی درهنگ
خت. (تنگ غروب)

تهندووراو: [ناو] گیژاو؛ تهندووره ی ئاو.
(گرداب)

+ تهنووره: [ناو] (۱) ناخی گیژاو؛ گیژاوی زور
به هیز. (گرداب سهمگین) (۲) گیژه لووکه.
(گردباد) (۳) شو له ی بهرزی ئاور. (شعله
بلند آتش)

تهنه سوور: ناوی که سیک که به ده ستوری
ئه رده شیر ی پایه کان به شه کانی ئاویستای کو
کرده وه. (جمع آوری کننده بخشهای آویستا

تهمری هیندی: [ناو] داریکی ئارانییه و بهره -
که ی که لکی پزیشکی هه یه. (تمبر هندی)
تهمس: [ناو] لیخشانندن؛ په لاندن؛ پیا هینان.
(لمس)

تهمشک: [ناو] ته میشک؛ توورک؛ تووترک.
(تمشک)

تهموژ: [ناو] توژ و غمار؛ (ب) هه وریک که
به سهر عه زدا ده کشی. (مه غلیظ)

تهمووره دان: ئاپوره دان؛ ئابلوقه دان؛ تی ئالان؛
کوبوونه وه به دهور شتیکدا. (جمع شدن دور
چیزی)

تهمه ریز: [ناو] شه په که ل؛ (ب) گرمه و گوره؛
قه ره بالغ و شیوانی جه ماوهر، شه پر و هه لآ.
(جنگ کل؛ شلوغی)

تهمه ل: [ناو] هه لماتی مه پر؛ که لالا. (تيله)
تهمه ل: [ناو] جو ریک گیانله بهری مه یموون
ئاسای تیسک دریزی خاوه خاو کهری جه-
نگه لیه. (تنبیل)

تهمه ن دریز: [ئاوه لئاو] به عومر؛ پیر؛ عومر-
دریز. (مسن)

تهمینه: (۱) ناوه بو ژنان (تهمینه) (۲) شه-
سته باران (باران تند)

تهنته ل: [ناو] مو ته که؛ میرده زمه؛ حاله تی-
سهنگ سواربوون. (کابوس)

تهنخوا: [ناو] باتی؛ له باتی؛ (شيعری
ویم تهنخوا ی سه متوور و سازی) «مه وله وی».
(تنخواه؛ عوض)

تهندروسی: [به ره می چاوگه] تهندروستی؛
له ش ساغی. ساخ له می. (تندرستی)

تهنک و تیوال: [ئاوه لئاو] شتی زور ته نک و

به دستور اردشیر بابکان)

تهنه که: [ناو] رپوپه‌ری ناسکی کانزا؛ گیان‌داری لاوازی پیده شو بهین، وه ک: مایین تهنه که. (حلبی)

تهنه که پووتی: [ناو] چه‌لنگی نهوت؛ (ثایه‌ره - ییکه بو ده‌غل، به‌ران‌به‌ره ۱۶ کیلو یان پووتیک). (حلبی نفت)

تهنه‌ی دار: [ناو] ساقه‌تی دار؛ کوته‌ی دار، له ریشه‌وه تالقی دار. (تنه‌درخت)

تهنی: [ئاوه‌لناو] له دایک و بایک؛ دژی زر. (تنی)

تهواره: [ناو] ده‌غلی پیگه‌یشتوو. (غله رسیده)

تهوازی: [ناو] بو‌ی هه‌یه له (ته‌وازوع‌ی ئاره‌ویه‌وه هاتیی، و واتاکه‌ی گو‌راییت؛ داو‌خوازی لیووردن. (پوزش)

ته‌واشیر: <ته‌باشیر

ته‌وان: [ناو] هیز؛ توانایی. (توان)

ته‌واو عه‌یار: [ئاوه‌لناو] ته‌واو؛ بی‌که‌مو که سری؛ له سه‌تاسه‌ت. «گو‌قاری مه‌باد ۱۱۲» (صد درصد)

ته‌ور له‌ق: [ئاوه‌لناو] ئاکار خراب. حیز؛ ئاریله. (لوس؛ بدرفتار)

ته‌وریز: [ناو] ته‌بریز؛ شاری ته‌بریز له ئازربایجانی خوره‌لآت. (شهر تبریز)

ته‌وقات: [ناو] ئیشت؛ به شه‌پلاخه به پشتملدا دان. (سیلی به پشت‌گردن‌زدن)

ته‌وقه‌گول: [ناو] گولیکی له هه‌موو ره‌نگه و گه‌لاکه‌ی ده‌کولین بو‌ده‌رمانی ددانه - کیره. (گل‌شاه‌پسند)

ته‌وم: [ناو] ته‌گبیر. (تدییر)

ته‌ون و به‌ست: [ناو] به‌ن و به‌ست؛ به‌ندوبه‌ست. (بندوبست)

ته‌وه‌رک: [ئاوه‌لناو] مباره‌ک؛ ته‌به‌رک؛ پیروز. (تبرک)

+ ته‌وه‌ره: [ناو] مازه. (محور)

ته‌وه‌نو‌دوزه‌خی: [ناو] به‌رده‌سماته؛ به‌ردی جه - هه‌نده‌م. (فسان)

ته‌وه‌نی‌پژنی: [ناو] به‌رده‌مه‌پمه‌ر. (سنگ مرمر)

ته‌هتافک: [ناو] ته‌حتافک؛ نه‌عنا؛ پوونگه؛ پینک. (پونه)

ته‌ه‌لک: [ناو] ته‌حلک؛ تالک؛ خرچه - تال؛ گرکه‌تال. (خریزه و طالبی نرسیده تلخ)

ته‌هی: [ناو] مه‌ری یه‌کده‌ست سپی. (گوسفند سفید)

ته‌یرین: [چاوگه] له‌ش گران‌بوون؛ سست بوون. (سست‌شدن)

ته‌یسان: [چاوگه، ت] بریقه‌دان؛ برووسکان؛ ترووسکان؛ [له‌چاوگه‌ی ته‌یسین]. (برق‌زدن؛ سوسو)

ته‌یه‌وو‌بوگ: [ئاوه‌لناو] (ب) مروقی له‌کل‌ده - ره‌اتوو؛ به‌ئه‌زمون و قال‌بوو. (انسان‌پخته) + **تی‌به‌ربوون:** [چاوگه، ت] به‌دار تیبه‌ر بوون و لی‌دان؛ تی‌رو بوون تی‌هورووژان. (کتک - زدن؛ جمع‌شدن)

تی‌بینی: [ناو] چاویباگیران؛ چاف لیگی‌پران؛ وردبوونه‌وه؛ ورده‌بوون بو‌ئاگاداری؛ (ملاحظه)

تی‌پ: [ناو] بری‌تیبه له‌سی گوره‌هان؛ له - شکریکیش سی‌تیبه. (تیپ).

تی‌ت: (۱) [داهاتووی هاتن] به‌ریویه‌یه دیت.

(میآید). (۲) [ناو] تاته بهردی^۶ که گولاوی له
 سه ر بیت. (تخته سنگ دارای چاله پر آب)
تیت: تیت؛ دییت؛ دی؛ دیی؛ دیت؛ تی.
 (میایی)
تیترون: [ناو] قوماشی چی بوو له هه و دای
 پولیستیر. (تترون)
تیدامان: [چا و گه، ت] له ناو جیگاییک یان
 مه کانیگدا مان. (ماندن در جائی) (۲) له
 کاریگدامان و دهسهوسان بوون. (درماندن)
تیرامان: [چا و گه، ت] سه رنج پیدان؛ ته-
 ماشا کردن؛ لی نهیپین؛ لی نورپین؛ میزه کردن؛
 لی ورد بوونهوه. (بادقت نگاه کردن)
تیرتیرک: [ناو] سیسرک. (جیر جیرک)
تیردوهن: [ئاوه لئاو] تیربه ز؛ چه ور. (ب) قه له و.
 (دنبه دار؛ چاق)
تیرپژان: [چا و گه، ت] سه تلی^۶ ئاوی تیرپژان؛
 رژانده ناویه وه؛ رژانده ناو؛ له شکر تیرپژان و
 گونده که یان گرت. (درآن؛ ریختن؛ ریختند)
تیر کردن: [کینایی] (ف. گیو) هاندان؛ فیتدان.
 (تیر کردن).
تیروهاتن: [چا و گه، ت] هیرش بردن؛ په
 لاماردان؛ پر پیدا کردن. (حمله بردن)
تیز: [ناو] دوا هه مین نامیلکه بو وه رگرتنی
 پروانامه له زانستگا، که پیویستی به لیدوان
 وسه لماندن هه یه. (تز)
+ تیز: [ناو] بارووتی ورد؛ گهردی بارووت.
 (باروت ساییده)
تیزار: نازناوی تیمپراتوره کانی رووس. (تزار)
تیزاندن: [چا و گه، ت] هه له هاتن و له پر دهر
 چوونی حه یوانی به رزه، به تاییه ت کهر به تر و

زه رزه ره وه. (عر و تیز)
تیزمالک: [ناو] باریکه؛ هه ر شتی باریکه وه بوو؛
 باریکه بوونهوه بو خو دزینه وه. (باریکه؛ جیم-
 شدن)
تیزه جار: [ناو] (۱) گالته جار؛ که سیک که گالته
 ی پیده کریت. (کسیرامسخره کردن) (۲)
 شوینی گالته کردن. (جای شوخی کردن)
تیزاو: [ناو] تراویکی ترش و تاوینه ره ته نانه-
 ت کانه زایش ده تاوینه پیته وه؛ وه ک تیزاوی
 باتری (پاتری) سه یاره. (اسید)
تیزبیر: [ئاوه لئاو] وردبین؛ هزر قوول؛ عاقل؛
 بیرومه ند؛ که سیک زوو له مه به ست بگا.
 (تیزبین)
تیزبین: [ئاوه لئاو] خاوه نی چاوی به هی ز؛ (ب)
 زور سه رنجدهر؛ هویربین؛ هووربین؛ وردبین.
 (تیزبین)
+ تیزپه ر: [ئاوه لئاو] نیره یی که زور ده په ریت
 و زور ناخایینی^۶ (نرینه ای که زیاد و سریع
 جفتگیری میکند)
تیزکه له: [ئاوه لئاو] به له باریک؛ ناتله نگ زراف؛
 به ژن باریک؛ به ژن شووش؛ تیشکه له.
 (قد باریک؛ کمر باریک)
تیزه و کردن: [چا و گه، ت] (۱) تیز کردن؛
 تیز کردنه وه؛ وه ک تیز کردنه وه ی ده مه-
 تیخ. (۲) < تیر کردن. دنده دان.
تیسرماندن: [چا و گه، ت] تیسره واندن؛
 پیدامالین و تیکوتان؛ لیدان؛ پیاکیشان.
 (کتک زدن)
تیشته نگاو: [ناو] (۱) خواردنی به یینی به ر
 قلیان و فراوین. (خوراک بین صبحانه و

نهار(۲) کاتی به یانی. (صبح زود)

تیشک شکانه وه: [چاوگه،ت] هه ر ۷ رهنگی تیشکی خور له ناو تراو یان هه لمدا راده ی شکانه وه یان (لاتراسکه) جیاوازه که ده بیته پیکهاتنی که سکه سوور؛ هه موو نووریکی - تریش راده ی شکانه وه یان جیاوازه. (انکسارنور)

+ تیشکان: [چاوگه،ت] تانجی به ردانه که - رویشک رووبه پروو له به ره گه و سه رپاودا ده - بیته هو ی تیشکان و لیک ترازانی تانجی و نجیر. (بسرعت ازهم ردشدن)

تیک: [ناو] درز؛ قه له ش. (درز؛ شکاف)
تیکشه دان: [چاوگه،ت] تیکدان؛ شیوانن؛ ئالوزی؛ ئالوزی؛ پشیوه دروستکردن. (خرابکردن؛ بهمزدن)

تیکردنه وه: [چاوگه،ت] دریز کردنه وه ی داوین به قوماش دانه ده م. (دوختن تکه ای پارچه - بدامن کوتاه)

تیکقرمان: [چاوگه،ت] پرووخان؛ تیکشکان؛ ویران بوون. (ویران شدن)

تیکله: [ناو] کیتله؛ له گوزه چوو کتر و ده می گهوره تره؛ دیزه ی چوو ک. (کوزه دهن گشاد)
تیکمه: [ئاوه لئاو] توکمه؛ قه وی وقول؛ ته نگه - قه وی؛ ته ژه؛ زه به لاج؛ تیکسمپاو. (هیکی وشکم گنده)

تیکوشهر: [ناو،بک] هه ولده ر؛ ته قه لاده ر؛ خه باتکه ر. (کوشا)

تیکه وتن: [چاوگه،ت] ژنیک که ده که ویته عاده تی مانگانه؛ ژنه ک کو مه هان ده به ت. (افتادن به عادت ماهانه)

تیک وه ردان: [چاوگه،ت] شیواندن؛ تیکه لکردن. (همزدن)

تیکه وه پیچان: [چاوگه،ت] باری پیچانه وه؛ (بارگه یان تیکه وه پیچا و به ری بوون یاران) «هین». (بار و بندیل بستن)

+ تیکه وه دان: [چاوگه،ت] تیکدانه وه؛ خراب - کردنه وه؛ پرووخاندنه وه؛ پرووخاندن. (خراب - کردن)

+ تی گرتن: [چاوگه،ت] پیداگرتن؛ مه لافه (چه رچه ف) تیگرتن؛ به رگ تیگرتن. (برگ - دوختن؛ جلدگرفتن)

+ تیگیران: [رپاوردوی چاوگه،ت] (۱) کیشه یان له به یندا په یدا بوو. (درگیر شدن) (۲) [چاوگه،ت] کیشه په یدا بوون. (درگیرشدن)

تيله کو: [ناو] ناوچه ییکه له به ینی سه قز و سنه دا. (منطقه ای بین سقر و سندرچ)

تیلیسان: [ناو] به ره ه تاوگر؛ قایش یان لیواری پشه وه ی کلاو. (آفتابگیر کلاه)
ته له فزیون: [ناو] ئامیری راکه یاندنی ده نگ و ره نگ. (تلویزیون)

تیمساح: [ناو] عد؛ خزو کیکه له چه شنی مارمیلک به لام زور گهوره به. (تمساح)

تینتینو که: [ناو] بینه قاقا؛ به ر قوروو. (بیخ گلو)
تینور: [ناو] دهنگی هه ره به رزی پیاو (بهم، بول، بوپ) له کوپی موسیقادا؛ کوژی موسیقاییه. (بلندترین صدای مردانه، بم)

تینه گیا: [ناو] تاس ئهور؛ خه رده له چه رمه - له؛ ده رمانه بو له رزینی ده ست و سه ر. (خردل سفید)

تیوار: [ئاوه لئاو] بهرتهسک؛ تهنگ؛ باریک.
(تنگ)

تیواندن: [چاوگه،] تاواندن؛ ئاتیواندن؛
تاواندنهوه. **(ذوب کردن)**

تیول: [ناو] تهویل؛ نیوچاوان. **(پیشانی)**

تیووشین: [چاوگه،ت] تیکوشین. تریت. **(تلیت-
کردن)**

تیوهشین: [ناو،بک] کهسیک که کاری تیوه-
شانندی لباسه (جلوبه‌رگ) له ناو تهن‌دووردا؛
یان خول ده‌پرژینی به‌سه‌ر قوردا. **(تکان
دهنده لباس؛ پاشنده)**

تیوه‌تالاندن: [چاوگه،ت] تیوه‌گلاندن؛ تیوه-
پیچان. (ب) تووشی کاریک‌کردن.
(درگیر کاری کردن)

تیوه‌ریخ: [ناو] داوی پوی جولایی که له نیو
ماسوله (ماسوره) دایه. **(ریسمان و نخ پود
جولائی)**

تیوه‌شانندن: [چاوگه،ت] [ب] لیدان؛
پیدامالین. کاری < تی وه‌شین **(کتک‌زدن)** +

تیمپو: [ناو] که‌ره‌سته‌ییکی موسیقایه له
دومبه‌ک ده‌کا. **(تمپو)**

+ تی‌هه‌لدان: [چاوگه،ت] تیوه‌ردان؛ ئاویکی-
تی‌هه‌لده؛ ئاویکی تی‌وه‌رده. **(آبکشی)**

تی‌هه‌لقورتان: تی‌هه‌لقوتان؛ خو‌هاویشتنه ناو
کار یان قسه‌ی دیتران. **(فضولی)**

+ تی‌هه‌لکردن: [چاوگه،ت] تی‌گرتن؛ تیر-
تی‌گرتن؛ ئاوقه‌کردن. **(هدف‌قراردادن)**

تییه: [ناو] قه‌باره. **(حجم؛ تیراژ)**

(ت) به‌شی وشه‌ی بیانی

تاچه‌ک: [ناو] بن‌چه‌ک؛ دوا‌ی واژو‌کردن
ولیکر دنه‌وه‌ی چه‌ک کوتیکی چووک له
پاش چه‌که‌که به‌جی ده‌مینیت. (ته‌چک)
تاخستن: (ف.گیو) بیخ‌گرتن؛ بن‌گرتن؛
نیشتنی خلت‌هی شله‌مه‌نی. (ته‌گرفتن)
تاقیب: [ناو] له‌وشه‌ی (تعقیب)‌ی ئاره‌ویه‌وه
کورد کاری کراوه، وه‌شوین که‌وتن. (تعقیب)
تاکردن: قه‌دکردن؛ نووش‌تانندنه‌وه؛
دوولا‌کردن به‌سه‌ریه‌کدا. (تاکردن)
ترانزیت: [ناو] فد؛ فرد؛ اند؛ ایتاد؛ ره‌وتی په-
رینه‌وه‌ی ریوار، یان شت‌ومه‌ک گواستنه‌وه
له‌ولایتیکه‌وه بو‌ولایتیکی تر. (ترانزیت)
ترانس: [ناو] فد؛ فرد؛ اند؛ کورت‌کراوه‌ی
ترانسفورماتور؛ ئامیریکی کاره‌باییه بو‌که‌م
و زور‌کردنی هیزی کاره‌با. (ترانس)
ترانسپورت: [ناو] فد؛ فرد؛ اند؛ راگو‌یزی؛
ئارو‌گو‌یز؛ تراوه‌ری. (ترانسپورت)
تراویرس: [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ ته‌خته‌کانی ژیر
هیلی قه‌تار. (تراورس)
تره‌یلیر: [ناو] اند؛ فد؛ ترپلی؛ که‌ره‌سته‌ی باری
قورس راگو‌یزان که به‌تره‌یلکی‌ش (ئه‌سپه-
ک)ه وه‌ده‌به‌ستریت. (تریلر)
تریکو: [ناو] قوماشی کیشباف؛ جل و
پولیو‌پری کیشباف. (تریکو)
توالیت: [ناو] اند؛ فرد؛ فد؛ (ب) ئه‌ده‌بخانه.
(توالیت).
توستیپ: [ناو] که‌ره‌سته‌ی یکی کاره‌بایی بو

برژاندن یان گهرم‌کردنه‌وه‌ی نان. (تستر)
توونیل: فرد؛ اند؛ فد؛ [ناو] قومه‌ش؛ ره‌هولی-
گه‌وره؛ بوارگه‌ی قه‌تار و سه‌یاره‌ی، ده-
سکردی ناو دل‌ی کیو یان ژیر عه‌رز. (تونیل)
ته‌رکه‌ش: [ناو] ساچوری تیران؛ تیردانک؛
تیردان. (ترکش)
ته‌ک‌نه‌وازی: فد؛ ده‌سته‌واژه‌ی موسیقاییه و
کورد به‌کاری نابا و هه‌ندی موسیقازانانی
ئیرانیش پییده‌لین (سولو) که ده‌سته‌واژه‌ی یکی
موسیقایی ئوروپیه واتاتاک‌ژهنی. (تکنوازی؛
سولو)
ته‌ن‌خواگه‌ردان: [ناو] فد؛ پاره‌ییکه به
که‌سیکی به‌ریس ده‌دریت بو‌خه‌رجی
پیوستی ریخراویک که دوا‌ی ماوه‌ییکی
دیاریکرایان ته‌واو بوونی پاره‌که دیته
حساب. (تنخواه‌گردان)
تیراژ: فرد؛ فد؛ [ناو] تیبیه‌ی ده‌رچوونی گو‌قار
و بلاوک له یه‌ک جار چاپ کردنا. (تیراژ)
تیرمینال: [ناو] فرد؛ اند؛ فد؛ (ب) جیگای سوار
کردن و پیاده‌کردنی ریواران (موسافیرگه-
ل)‌ی شاره‌کان؛ جیی گاراجه‌کانی چند شه-
ریکه‌ی راگو‌یزانی مو‌سافیر. (ترمینال)
تیزاریسم: فد؛ فرد؛ اند؛ ریژیمی رامیاری و
کومه‌لایه‌تیی زالی ده‌ورانی قه‌یسه‌ره‌کان به
سه‌رعوو و سیات (پووسییه)‌دا. (تزاریسم)
تیرور: فد؛ اند؛ فد؛ [ناو] ره‌وتی کوشتن؛ ته‌غهر
کوشتنی رامیاری. (ترور)

+ **تیره:** [ئاوه ئاوا] توخ؛ دژی ئاچخ؛ سووری
 تیره: سووری توخ. (تیره)

تیکست: اند؛ فد؛ فرد؛ دهقی نووسراوه؛ ئایهت؛
 ناوه روکی نووسراوه ییکی په راو. (تکست؛
 مطلب)

تیکنیک: اند؛ فرد؛ فد؛ ریگا وشیاواری زانست
 و زانایی. (تکنیک)

تیلیکس: فرد؛ فد؛ اند؛ ئامیری په یوه نندی و
 په یغام ناردن و وهر گرتنی په یغام. (تلکس)

تیمارستان: [ناو] شیتخانه؛ جیی دینه کان.
 (تی مارستان)

تیوپ: [ناو] اند؛ فرد؛ فد؛
 (۱) لاسیق (لاستیک) ی ناو ته گهری سه-
 یاره. (۲) که مه ربه نندی لاستیکی پر له با بو
 مه له کردن و نه که وتنه بن ئاو. (۳) لووله ی
 جیگه ی رهنگی رونیسی (په وغه نی) نیگار
 کیشان. (۱، ۲، ۳ تیوپ)

پیتی (ج)

جائسته: به جیمان وشه ییکی ئاویستاییه هه- ربه و واتا و مه بهسته. (جاماندن)
جائسه سمه: [چاوگه، ت] به جیهیشتن. (جاگذاشتن)
جابر: وتهی بی واتا. (سخن بی معنی)
جاتروک: [ناو] جاتره؛ گیای نه عنای کیوی. (نعناوحشی)
جاجرم: [ناو] جاجم؛ جاش. (رختخواب پیچ)
جاجگ: [ناو] جاجکه؛ جاجک؛ بنیشت. (سقز)
جاجولکه: [ناو] جولته نه؛ جالجالووکه؛ دایپروشک. (عنکبوت)
جاجولگره: [ناو] جادوگره؛ جاجوولکه. (جادوگر)
جاجیل: [ئاوه ئاوا] جه حیل؛ لاو؛ گهنج؛ هه- رزه کار. (جوان)
جادوویی: [ئاوه ئاوا] نه فسووناوی؛ سیحراوی؛ په یوه نندیدار به جادووه وه. (جادویی)
جادهی ئاسفالت: جادهی قیرتاو. (جاده آسفالته)
جادهی ترانزیتی: جادهی تاییهت به هینان و ناردنی کالای دهرکزه و بهرکزه. (جاده ترانزیتی)
جادهی خاکی: [ناو، ت] ریگایی که خول و خاکیه. (جاده خاکی)
جادهی زیخ ریژ: [ناو، ت] جادهی خوش کراو که زیخ و چهو به سهریدا ریژراوه و پان کراوه ته وه. (جاده شوسه؛ جاده شن ریزی شده)

جارجم: [ناو] جارجم: < جاش ۱
چاره و جار: [ناو] (ب) داچه ندنی مه زرا له هه- موو سالیکیدا، دواي رینه وهی گهنم و جو دیسان شیو برین و داچاندنی مه زرا؛ په ریزاو په ریز. (کنایه همه ساله کاشتن زمین)
جاری: [به ند] هیشتا؛ جاری نه گه یشتووه؛ هیشتا نه گه یشتووه. (هنوز)+
جاریکیان: (۱) [به ند] جاریک له چه ند جار. (دفعه ای). (۲) یه ک جار؛ جاریکیان میوان ده بم: یه ک جاریان میوان ده بم. (یک بار)
جاریو: جاری؛ (جاریوتهر: جاریکی تر). (یکبار)
جاریوتهر: [به ند] که ره تیکی تر؛ جاریکی تر. (دفعه دیگر)
جاز: [ناو] اند؛ فد: موسیقای رهش پوستانانی ئه مریکا که ئه مرو له دونیادا باوه. (جاز)
جاسوسی دوو لایه نه: سیخوری که فسوسی بوهر دوو لایه نی دژ به یه ک ده کات. (جاسوس دو جانیه)
جاش: [ناو] (۱) مهوج؛ جاجم؛ جارجم؛ جاجرم؛ جارجم. (جاجیم). (۲) هولی کهر؛ به- چکه کهر. (کره خر) (۳) هندی جار که ژنیک سی ته لاقه بکردراییت ده بوو له که سیکی دیکه ماره ی بکه ن و پاش ته لاقدانی، بو میرده که ی ماره ی بکه نه وه، بهو که سه یان ده گوت جاش و بهو کاره یشیان ده گوت (ماره به جاش) (محلل) +

گچکه (آینه کوچک). (۲) دفر و بادیهی
چووک. (ظرف کوچک)

جامی و ورزشی: [ناو، ت] کاپی و ورزشی؛ ده-
فریکی گولدان ئاسا بو خه لاتی یاریزانانی
سه رکه و تووی و ورزشی؛ جامی قاره منانی.
(کاپ قهرمانی)

جانبیزار: ناوی تفه نگیکی قهیمیه (نام تفنگی-
بوده)

جاندارم: [ناو] جاندارمه؛ ژاندارمه؛ پولیسی
ده روهی شار. (ژاندارم)

جاندارمه: < جاندارم

جانک: (۱) کیژی پیگه یشتوو. (دختر جوان).
(۲) جوانوو. (کره اسب)

جانکان: [ناو] گور؛ گلکو؛ گور. (قبر)

جانگوری: [ناو] گیان فیدایی؛ گیانبازی.
(جانبازی)

جانگیر: جیهانگیر؛ ناوی پیاوانه. (جهانگیر)

جانگا: جوانه گا. (گاو جوان)

جانیک: [ناو] جوانوو؛ جوانوو ماهین. (کره-
اسب
ماده)

جاورس: [ناو] گاورس؛ گارس؛ دیمیله. (ارزن-
تلخ)

جاوه جاو: [ناو] خاوه خاو قسه کردن؛ قسه
جوونه وه. (من و من کردن درسخن گفتن)

جاوی گازری: [ناو] جاویک بوو تا ماوه ییک
ده خرا ناو شیاکه بو سپیتر بوونه وه، و پاش
شوردن ده کرا به کراس و ده پی. (نوعی کربا-
س سفید)

جبله: [ناو] که له شیر؛ که له باب؛ دیکل.
(خروس)

جاش بالته: [ناو] قوله بالته؛ بالتهی کورت.
(اورکت)

جاش ماکهر: جاشه میو؛ هولی که ری که میو
بیت. (کره خر ماده)

جاش نیره کهر: هولی که ری که نیر بیت؛
جاشه نیر. (کره خر مذکر)

جاش هیستر: هیستری چکوله تا سی سالان.
(استری که هنوز کره است)

جافی: [ناو] پیه ونیدار به جافه وه؛ وه-
ک هورهی جافی؛ زاراوهی جافی. (مربوطه
طایفه جاف)

جاکه شی: [ناو] گه وادی؛ قورمساخی؛ پیشه-
ی دهویت؛ دهویتی. (جاکشی)

جالو: [ناو] پرد؛ زیاتر به پردی دارین ده-
و تریت. (پل چوبین)

جامبازه: [ناو] غاری و شتر؛ و شتر لوقی به له ز.
(نوعی دویدن شتر)

جامتا: [ناو] جانتا؛ ساک. (ساک)

جام زربان: (ب) ریسوا بوون. (رسوا شدن)

جامه ربه: [ناو] ده فری که شهش مشت (ربه
بی) ده غل بگری. (کیل ۴ کیلویی غلات)

جامه لووسکی: [ناو] کلکه سووتی وه ک ماستاو
کردن؛ خولته کردن؛ ریا و زبانی ووسی.
(چاپلوسی و تملق)

جامی: ناوی مه لاجامی زاناییکی گه و ره ی
کورد که گلکو که ی له سابلآغه و مهیدانی
مه لا جامی به ناویه وه ناو نراوه. (جامی)

جامی جهم: [ناو، ت] ئاوینه ی ئه فسانه یی جه-
مشید که شای ئیران بووه؛ (ب) جامی جیهان
نوما. (جام جم)

جامیلکه: [ناو] (۱) جامی چووک؛ ئاوینه ی

جرناو فَرنا : < جو رناو فَرنا
جرنگ : [ناو] جرينگ؛ دهنگی له بهک که وتی
 مامیز یا هه رجور کانا زایی. (جرینگ) +
جر و جانوهه : [ناو] جو و له وهر و گیانارانی ورد
 و کچکه؛ وهک: کرم و میس و میروو. (کرم-
 وحشرات)
جر و که جروک : [ناو، ت] دهنگی خویندنی چوله-
 که؛ جو و که جووک؛ (صدای گنجشک) (ب)
 گریانی له ژیر لچه وه و به نووزه نووز. (ب)
 [ناو] پرته و بوله ی له ژیر لچه وه؛ بوله و
 خوته ی له بهر خووه. (غرولند؛ مویه)
جرووسکه : [ناو] چرووسکه؛ ترووسکه؛ بریقه
 لیدانی ههور. (برق زدن؛ درخشش)
جرید : [ناو] جریت؛ جلیت؛ دارته قلّه ی
 کورت. (چوبدست سوار کاران در نوعی بازی)
جریفک : [ناو] گه سک؛ گسک. (جارو)
جرینگاندن : [چاوگه، ت] بوله و خوته ی له
 ژیر لچه وه. (غرغر کردن)
جرینگه جرینگ : [ناو، ت] جرینگ و هوپ؛ (۱) ده-
 نگی له بهک که وتنی (خشل وکانزا و مامیز) ی
 له سه ربهک و زور. (جرینگ جرینگ). (۲)
 [ناو] پرته و بوله و قسه ی له ژیر لچه وه خوته
 و بوله له بهر خووه. (غرولند)
جزار : [ناو] رهنج؛ نازار؛ جه زره به؛ جزیا؛ بیگار.
 (عذاب؛ بیگاری)
جزال جزال : [ئاوه لئاو] ریزال ریزال؛
 ونچرونچر؛ له تله تی چکوله. (تکه تکه)
چزوین : [ناو] دژوین؛ جوین. (دشنام)
جسوجو : [ناو] له (جستوجوو) ی فارسیه وه وهر
 گیراوه گه ران و پشکنین؛ به دوا ی شتی کدا
 گه ران. (جستجو)

جبه : [ئاوه لئاو] مه ره خهس؛ سه ربه ست؛ به-
 خشراو؛ عافو کراو؛ چاو پووشی لیکراو له گوناح؛
 نازاد. (عفوشده؛ مجاز)
جخاره : [ناو] جغاره؛ جگه ره؛ سیگار. (سیگار)
جنخل : [ئاوه لئاو] دوژمن؛ نه یار؛ ناحه ز.
 (دشمن)
جرت و فرت : (ب) هاتو چوی به له ز و له سه ربه-
 ک؛ فرت هاتن و چوون. (آمدن و رفتن یا-
 عجله و زیاد) چریو چوپ؛ هاتو چوی له سه ربه-
 ک و به له ز. (رفت و آمد زیاد و با عجله)
جرت ه جرت : (۱) دهنگی با لیهه بوونی له سه ر-
 یهک. (گوزیدن زیاد). (ب) خوته و بوله؛ جرت-
 و پرت. (غرولند)
جرتی : به سووکایه تی به ژنی ده لین سووکو-
 چرووک و بی نآرام و قه رار بیت. (زن جلف و
 نآرام)
جرجال : < جه جال
جرسه : [ناو] جلسه؛ جو ریک کووتالی قه-
 دیمی. (ژرسه)
جرم : [ناو] به لُغ و خلتنه ی شتی تراو که ورده-
 ورده به سه ر شتیکی تره وه دهنیشی و وهک
 به ردیکی (نه زور رهق) پییدا ده لکی وهک :
 خلتنه به ردی رووکاری ناوه وهی سه ماوه ر و
 کنری و بنی ددان. (جرم)
جرمگر : [ناو، بک] به لُغر؛ ماکیکی کیمیاوییه
 که جرم له خویدا ده تاوینیته وه و لای ده با.
 (جرمگیر)
جرم گرتنی ددان : (۱) کراندنی به لُغی بن
 ددان به کارد یا نامیری تاییه ت که دوکتوری
 ددان ده یکا. (جرمگیر ی دندان) (۲) به لُغ چی
 بوون له سه ر ددان (جرم گرفتن)

له جياتی دل به کار ده بریت : واتا دل پر له خوین؛ ناوی شاعیریکي نیشتمان په روهر (شیخ موسا حسنه) له سووریا. (نام شاعر بزرگ - کرد)

جلخوز : [ناوه لئاو] جلف؛ بی میشک؛ سووک و - چرووک. (جلف)

جلشوړی : [ناو] (۱) کاری بالاف کردن؛ شیوو کول کردن. (لباس شستن) (۲) [ناو] مه - کینه یی که جلک ده شوا و به کاره بائیش ده - کا. (لباس شویی)

جلکدروو : [ناو، بک] جلدروو؛ بهر گدروو؛ جل - وراز؛ خه یات. (خیاط)

جل وراز : < جلکدروو

جله : [ناو] جوړیک قهوزه یه که ده که ویتنه سه رئاو. (نوعی جلبک)

جله : [ناو] جله لاون؛ گیای سه ره تان؛ (شیریه نجه) وه ک ده زوو وایه و په نگی زهرده و لامزه له هه زهر حاتی بیدا (به تاییه ت له ویتنه) وشکی ده کا. (نوعی انگل گیاهی)

جله وشل کردن : [چاوه، ت] (ب) بهر به ره - لآ کردن و بهرگری نه کردن؛ قهدهغه و قورخ لی نه کردن؛ پروویدان و سه ره ست کردن؛ (ممانعت و جلوگیری نکردن)

جله وگرتن : [چاوه، ت] (۱) له غاوگرتن. (گرفتن افسار). (ب) بهرگری کردن؛ پیش - گرتن. (جلو گرفتن)

جلیتقه ی دژی گولله : [ناو، ت] جلیسقه ی چی - کراو له ماکیک که گولله نه بیړی. (جلیقه - ضد گلوله)

جلیتقه ی نه جات : [ناو، ت] جلیسقه یی که پرده بیت له با، بو بهرگری له نقوم بوون و خنکان

جغه : [ناو] مووی ته ویل که به شیوه ی چه - تری بقرتی. (موی پیشانی چتری)

جفت کردن : [چاوه، ت] (۱) کیلانی زهوی. (شخم کردن). (۲) بیکه وه چه سپاندن؛ جووت - کردن. (۳) دوو دهنک له هه ر شت نانه پال یه - ک، وه ک؛ که وش جووت کردن. (۲ و ۳ جفت - کردن)

جفته جفته : (۱) [ناو] به زمی شانوا ئاسا که لایه ن

ده سته ی لوتیانوه که له قه دیمدا به ریوه ده - چوو. (نوعی بازی لوتیه های دوره گرد بود) (۲) [به - ند] جووته جووته؛ دووان دووان. (جفت جفت)

جفته دووانه : [ناوه لئاو] لفه دووانه؛ ناوه لدووانه؛ جفی. (دوقلو)

جفات : [ناو] بزوتنه وه و شورشی به کومه ل؛ بزاو؛ خه باتی به کومه ل؛ راپه رین؛ جووله؛ جووین. (جنبش و شورش) +

جفراندن : [چاوه، ت] جه فلاندن؛ جنقاندن؛ جه نقاندن؛ ترساندن؛ داچله کاندن. (ترساندن)

جفلین : [چاوه، ت] که ول کردن؛ پیست دامالین. (پوست کندن)

جقه : [ناو] خشلیک بو رازاندنه وه ی کلاو بیان تانجی سولتان و گهوران. (جقه). (۲) چو؛ نینوک (نانووخ) ی بهینی دوو په نجه ی که له - شیر. (ناخن بین پای خروس) +

جقه شینه : [ناو] جوقه شینه؛ کاسه لکه شینه؛ کاسه له شینکه. (سبزه قبا)

جگمه : [ناو] جمگه؛ جومگه؛ بهند؛ جمزگه. (مفصل؛ بند)

جگه : [به ند] بیجگه؛ جیا؛ ژبلی؛ جودا. (بجز)

جگه ر خوین : جگه ر خوون؛ زور جارارن جگه ر

له

ئاودا. (جلیقه نجات)

جلیسقه: [ناو] جلیقه؛ جلیتقه؛ جوړیک سینگ پوښی بی قول که له ژیر کوته وه ده کریته بهر و له جنسی قوماشی کو ته که یه و پشته وهی له جنسی تاسته پری کوته که یه. (جلیقه)

جمزگه: < جگمه

جمو جool تیکه وتن: [چاوگه، ت] (ب) سه ره - تایی بزاف؛ جووله کهو تنه ناو جقات؛ سه ره تایی سهر بزیوی. (ابتدای جنبش و شورش)

جموور: ژموور؛ حیساب راگرتی روژ و مانگ و سال له ههورامانی قه دیمدا. (شمارش روز - وماه سال؛ نوعی تقویم دراوامان قدیم)

جناخه: [ناو] کرمه ک؛ زه نهر و زیوه رییک که له ژیر چه ناکه وه له دوولای لاره پیچ یان ده - سروکه و کلاو قاییم ده بیت؛ ژیر چه نه. (زیورست زنانه)

جناره: [ناو] خه یاره؛ جوړیک قوونیر و دومهل و کوان. (نوعی کورک)

جن جن: [ئاوه لئاو] نه نجن نه نجن؛ له ت له ت؛ تیکه تیکه؛ کوت کوت؛ جنینی ورد. (قطعه قطعه) **جنچک**: [ناو] پل؛ جنچک، وه ک؛ جنچکه گوشت؛ پله گوشت. (چنجه) +

جندو که دار (۱) [ئاوه لئاو] شیت؛ جندار. (دیوانه). (۲) [ناو] جیگاییک که به ریوایه ت و نه فسانه ده لین خیوی هه یه یان جنوکه ی هه یه. (به جائی گویند که جن و پری دارد)

جنراو: [ئاوه لئاو، بهر + ناو، بهر] نه نجن نه نجن - کراو؛ له ت له ت کراو؛ پل پل کراو؛ (تکه تکه شده) **جنگل**: [ناو] گینگل؛ پایوکه؛ وه ک؛ به دور خودا کوپونه وهی مار. (حلقه؛ چمبره) +

جنه نار: [ناو] جن هه نار؛ هه نار هه جنانه؛ هه نار - جنانی؛ داریکه له هه نار ده کا. (انار وحشی) **جواب کردن**: [چاوگه، ت] کری نشینی که خاوه ن مال پیی رابگه یینی ماله که ی چول بکا. (جواب کردن) +

جوات: [ناو] جقات؛ جووله؛ جووین؛ بزاف؛ بزاف؛ راپه رپینی به کومهل؛ کومهل؛ جه ماوهر؛ جه مهوور. (شورش) +

جواده: [ناو] جوړیک مه شکه ی ئاو تیکردن. (نوعی مشک آب)

جوان: [ئاوه لئاو] (۱) قه ننج؛ قه شه ننگ. (زیبا). (۲) جه حیل؛ هه رزه کار. (جوان)

جوان پرو: [ناو] مه حالیکه سهر به شاری سنه. (جوانرود)

جوانمیر: [ئاوه لئاو] (۱) جوانمه رد؛ جوامیر؛ میر خاس. (جوانمرد). (۲) پیایوی جوان و جه - حیل. (مرد جوان)

جوانه زمه: [ناو] جوانه زوه؛ عازبه؛ زیپکه ی جه حیل؛ جوانه ژو. (جوش جوانی)

جوانه ژو: [ناو] جوانه زمه؛ ژازه وه؛ ژازه به. (جوش جوانی)

جواو کردن: [چاوگه، ت] جواوکردن؛ نه خوشی که پزیشک لیی ناهومیدیت و مالیجه ی پی نه کری و مالیجه کردنی پرت بکاته وه. (جواب رد دادن؛ رد کردن) +

جواهر نیشان: [ئاوه لئاو] گه وهه رنیشان؛ شتی که به جواهرات رازاوه ته وه و له سهری دامه زراوه؛ نقیم به ند. (جواهر نشان)

جواپه ز: [ئاوه لئاو] جیاواز؛ جوی. (جدا) **جوبوار**: [ناو] جوبار؛ له ته سل دا جوگه بوار بووه و بووه ته جوبار و له کوردیه وه چووه ته نیو

فارسی. (جویار)

جوبه: [ناو] (۱) جنده‌خانه؛ جیگای له‌ش -
فروشی. (فاحشه‌خانه). (۲) مه‌یدانی بهر چاو
خستنی کالاً بو فروش وهک مه‌یدانی ماست و
دانه‌ویله فروشتن. **میدان فروش کالای خوراکی**
جوبی: به‌وه‌ویه؛ له‌به‌رته‌وه؛ ژبه‌رقی‌ه‌ندی.
(به‌سبب)

جوت‌قوچ: [ئاوه‌ل‌ناو] جووت‌شاخ؛ خاونی -
دوو‌شاخ. (دارای دوشاخ)
جوتکه: [ناو] جووته؛ بین‌هاقی‌تتا ده‌واران به
ههر دوو پاشی خو؛ له‌قه‌خستنی حیوان به
ههر دوو پاشوو. (جفتک)
جوخینه: [ناو] خه‌رمانه‌ی ده‌وری مانگ.
(هاله‌ماه)

جودابوونه‌وه: [چاوگه‌ت] ده‌ست لیک به‌ردان؛
جیا بوونه‌وه‌ی ژن و میرد؛ لیک دوور که -
وتنه‌وه؛ لیک هه‌لپران؛ (ب) به‌شکردنی مال و
سامانی شه‌ریکی. (جداشدن)
جوداجودا: [به‌ند] به‌ش‌به‌ش؛ جوی‌جوی.
(جداجدا)

جوداکاری: [به‌ره‌می‌چاوگه] [ناو] جوپکاری؛
کارپه‌وتی لیک هه‌لپ‌پین و جیا کردنه‌وه.
(جداسازی)

جودایی‌خوازی: [ناو] ویست و داوخوازی جیا
بوونه‌وه؛ (ب) هه‌ول بو جیا کردنه‌وه‌ی به‌شی
له‌ول‌تیک و کردنی به‌ول‌تیک‌کی سه‌ربه‌خو.
(جدایی‌طلبی)

جودو: [ناو] وه‌رزشیکه له‌روژه‌لاتی دووره‌وه
هاتوووه و مروف‌ئاماده ده‌کات بو خو پاراستن
و زال بوون به‌سه‌ر هه‌ریفدا. (جودو)
جوربوون: [چاوگه‌ت] ته‌بابوون؛ به‌ین خوش

بوون؛ رپک‌ویپک بوون؛ پیک‌هاتن؛ ره‌خسان؛
دابین‌بوون. (جوربودن)
جورابین: [ناو] جوراوین؛ گوره‌وی‌بازی.
(جوراب‌بازی)

جورناو‌فرنا: [ناو] ورپینه؛ وراوه؛ له‌به‌ر خووه
قسه‌کردن. (هزیان)

جو‌پروته: [ناو] یه‌وه‌پروته؛ گیاییکی گه‌نم
ئاسیاه ده‌یدورنه‌وه بوخو‌راکی‌ئازال (جودوسر)
جوش: [ناو] تاو وتین؛ هه‌لپه‌پین به‌هه‌لخه و
داخه‌ی زور و به‌تاو و تینه‌وه. (حرارت؛ تب-
تاب)+

جوش‌خواردن: [چاوگه‌ت] په‌وتی چاک
بوونه

وه‌ی ئیسقانی شکاو؛ لکان و جوش‌خواردنی
متوربه. (جوش‌خوردن)+

جوش‌دان: [چاوگه‌ت] (ب) گه‌رم کردنی
کوپری هه‌لپه‌رکی. (گرم‌کردن و تب‌وتاب‌به -
گروه‌رقص‌دادن)+

جوشکاری: [به‌ره‌می‌چاوگه] [ناو] شوولی
جوشکار؛ کاری لکاندنی پارچه‌گه‌لی کانزا به -
گه‌رم کردن و تاواندنه‌وه به‌گاز و هه‌وا و ...
کارگه‌ی ئه‌وکاره. (جوشکاری)

جوش‌وخوروش: [ناو، ت] تاو و تین؛ کول‌وکو؛
جرینی و بی‌ئارامی له‌هه‌لپه‌پیندا؛ ویستی
گه‌رم و گوپ بو کردنی کاری. (گرمی و حرارت
درکار و رقص؛ جوش و خروش)

جوشی‌شیرین: [ناو] ماکیکی سپی‌په‌نگ و
خوراکییه به‌لام‌خواردنی دییته هوی کفه‌لی
ئیسقان؛ بو‌شوردنی ناو باتری (باتری) سه‌یاره
به‌که‌لکه. (خوش‌شیرین)

جوغ: [ناو] نیل؛ ماقیله؛ نیر. (یوغ)

بیانووگر؛ لهسه‌ر چز بو شه‌ر فروشی. (۲) <
 جوگمه
جونگه: [ئاوه‌لناو] شه‌میوز؛ ئه‌سپی نائارام و
 شه‌روور (شه‌روور) و جووته‌وه‌ شین و چه-
 مووش. (چموش)
جووانن: (۱) [چاوگه‌ت] بزاونن؛ بزواندن؛ ته-
 کان‌دان؛ جوواندن و هاندان. (تکان‌دادن؛
 تحریک‌کردن) (۲) جوانن؛ قه‌نجن؛ قه‌شه‌نگن.
 (قشنگ‌هستند)
جووت‌باقیه: [ناو] جوړیک دروومانه. (یک‌نوع-
 دوخت)
جووت‌بوون: [چاوگه‌ت] (۱) کاری‌سه‌رجییی-
 کردن؛ پیوه‌رووانی سپلوتی نیرومی.
 (هم‌خوابگی؛ جفت‌شدن سگ‌نروماده). (۲)
 لکان؛ چه‌سپین. (چسپیدن)
جووت‌به‌نده: [ناو] وه‌رزیری خاوه‌ن جووت-
 وگا؛ دژی ره‌شایی. (کشاورزدارای‌گاوشخم-
 زنی)
جووت‌په‌روانه: [ناو+ ئاوه‌لناو] جوړیک
 فرۆکه‌ی قه‌دیمی که دوو په‌روانه‌ی (په-
 روانه‌ی) هه‌بوو. (دوپروانه) هه‌ر شت که
 خاوه‌ندی دوو په‌روانه‌ییت. (جفت‌پروانه)
جووت‌خال: [ناو] دوو‌خال به‌ شیوه‌ی (؛) بو
 شروقه‌کردن و مانالیدانه‌وه‌ له پاش ره‌سته‌دا
 داده‌نری. (دونقطه)
جووت‌زگ: [ئاوه‌لناو] جووت‌زک؛ لفه‌دووانه.
 (دوقلو)
جووت‌کردن: [چاوگه‌ت] به‌هاوت‌کردن و
 نزیک‌دانانی دووتاق. وه‌ک: کهوش جووت‌کردن
 < جفت‌کردن. (جفت‌کردن)+
جووت‌گیری: به‌روآلت وشه‌فارسییه، به‌لام

جوقه: [ناو] فرنده‌ییکه له چۆله‌که مه‌زنت‌ر؛
 به‌شه‌و و روژ‌نالهم دی له چۆل و له به‌پیدا،
 وه‌ک به‌ردیگی گۆلوان وه‌ک جوقه‌ی خاسه-
 سیا «فولکلور» (نوعی پرنده)
جوقی: [ناو] له ئاو‌یستادا به‌واتای ریبه‌ر و
 مورشیدی زانا، هاتوو و له کوردیشدا هه‌ر به‌و
 مانایه. (مرشد)
جوگمه: [ناو] جوگمه؛ جمگه؛ جمشیرگ؛ به-
 ند.
 (بند)
جوگه‌داخستن: [چاوگه‌ت] (۱) جوگه‌هه-
 لگرتن؛ جوگه‌کیشان. (جوی‌آب‌کشیدن).
 (۲) ئاوی جوگه‌به‌ردانه‌وه‌ له شه‌له‌گه‌وه.
 (سرازیرکردن آب ازجوی اصلی)
جوّل: [ناو] له زور جیدا پیتی (ل) له کوردیدا
 ناوتریت و له ئه‌سلدا جوگه‌ل و جوگه‌له‌بووه.
 (جوی)
جوّل: [ناو] و [ئاوه‌لناو] ئاویتته؛ (۱) تیکه‌لاو؛ ته-
 قلی‌هه‌ف؛ به‌سه‌ریه‌کداکراو. (مخلوط)
 (۲) زنجیر. (زنجیر). (۳) که‌رت؛ وه‌ک که‌رته-
 مه‌ر. (دسته‌چندتایی). (۴) جوړیک‌گه‌نم.
 (نوعی گندم)
جوّله‌میرگ: [ناو] جوّله‌میرگ؛ شاریکی
 کوردنشین، پیته‌ختی ولاتی هه‌کاری بووه،
 ئیسته‌سه‌ر به‌ولاتی تورکیایه. (نام شهری-
 درکشور ترکیه)
جومله: کو؛ جمله. گشت؛ تاقم؛ ده‌سته. (بو
 من له جومله‌ی عه‌بدی خودانیم؟، سه‌عاتی
 له ده‌س مه‌ینه‌ت ره‌ها‌نیم؟). «فولکلور»
 (جمله)
جونگه: [ئاوه‌لناو] (۱) جنگز؛ به‌هانه‌گر؛

ئیلی نەهیشتن. < جیوساید. (کنایه
 از کشتن کلیه کسان)
جوو کەلی پڕین : بیدەنگ کردن؛ (ب) هەناسە
 بڕ کردن؛ خنکاندن. (خفە کردن)
جووکی : [ئاوھلناو] (۱) مرووی نوو کەنووک
 کەر؛ جووکن. (نق نقو) (۲) [ناو] مور تاز؛ هە-
 ندی لە پیاوانی (پرنج و عازاب) دیتووی تەر کە
 دونیا لە هیندوستان. (جوکی. مرتاض)
جوولپر : [ناو] قرژانگ؛ قرژال. (خرچنگ)
جوولین : [ناو، بک] بزوین؛ کەسی کە دە-
 جوولینی و دە بزوینی. (تکاندەندە). پراژین؛
 پراژینەر؛ (ب) [ناو] هەژینەر؛ هاندەر. (محرک)
جوومار : [ناو] کەوھمار؛ جووریک ماری شینی
 کولە. (نوعی مار)
جوومه کار : جوومه کفان؛ کەسیک کە رایەخ و
 بەرە دروست دەکات. (بافندە گلیم)
جھال : [ناو] جوھال؛ جھوال. (جوال)
جھبر : [ناو] دەر سیکی زانستگایە وە ک جھبر
 و موسەللە سات. (جبر)+
جھبرا : [ئاوھلناو] چە پلەر؛ کەسیک کە بە دە-
 ستی چە پی زیاتر کار دەکا. (چپ دست)
جھبعە : [ناو] سندوق؛ مجری؛ سنووق. (جعبە)
جھبعە پەش : [ناو] جھبعە پەش؛ ئامرازی
 تۆمار کردنی هەموو چە شەنە رووداویک لە
 فڕۆکەدا کە زیاتر دوا ی کەوتنە خوارە وە ی
 تە یارە. هۆی رووداوە کە روون دە کاتەوہ.
 (جعبە سیاہ)
جھبلە : [ناو] پی خویی قور؛ کوگای قور. (کپە
 آب و گل)
جھبۆرە : [ناو] جیھە بۆر؛ جووی پەش.
 (جوسیاہ)

دەستەواژە ی دار تاشی و ناسک کاریبە؛ و اتا لە-
 بەین بردنی ماوہی بەینی دوو تە ختە ی
 لکاو بە چە شنی کە شە بە قنە دا یان ئاو نە دە-
 ئینی. (جفتگیری) (۲) کاری وە سەر گیرانی
 نیر و می (جفتگیری)
جووت لوولە : [ناو] (ب) تە فەنگی دوو لوول.
 (تفنگ دولول)
جووت لە قە : [ناو] جووتە؛ پاش لە قە بە هەر
 دوو پا، یان پاشوو. (جفتک)
جووتماقە : [ئاوھلناو] شەمل و بەرە کەت؛ شە-
 نگلە بەرە کەت؛ دوو دەنک میوہی پیکەوہ
 چە سپاو. (دودانە میوہ بہم چسبیدە)
جووت وگا : [ناو] کەرەستە ی جووتیاری و شیو
 پڕین؛ پەوتی داچاندنی مەزار بە گاجووت.
 گاوا و اسباب کار شخم زنی)
جووتە ی سەران : (ب) دوو دوست کە هەمیشە
 پیکەوہ بن. (کنایە، دو دوست کە هەمیشە باہم
 باشن)
جووتی : جووتیک؛ جفتی؛ جفتیک؛ یە ک-
 جووت. (یک جفت)
جوو جکە لە قی : [ناو، ت] (ب) زەحمە تی زور؛ بە
 هەزار جوو جکە لە قی کارە کە م خە لاس کرد؛
 کلکە لە قی. (کنایە از زحمت فراوان)
جوو حە : [ئاوھلناو] زورزان؛ فرە زانا؛ زانا. (دانا)
جوو پ کردن : [چاوگە، ت] فش کردن و تاوانی
 قومار بە حەریف دان؛ (ھەلبەت وشە پیکە یی
 ئە دە بانە یە) بە هیلکە کردنی مریشکیش دە لێن
 کە نە لە هیلانە ی خویدا بیدو پڕینی. (اخ-
 کردن و تحویل دادن)
جوو قە وار لی پڕین : کەس نە هیشتن و هە-
 مووان کوشتن، هیچکەس کە کۆمە لی یا لە

جہبہ ش: [ناو] ژہبہ ش؛ شمستی؛ شمئی؛ شووتی؛ شامی؛ شفتی؛ هہنی. ژہبہ ش. (هندوانہ)

جہبیل خانہ: [ناو] جبہ خانہ؛ قور خانہ؛ هہ ماری چه ک و تہ قہ مہ نی. (اسلحہ خانہ)

جہ تان: [ئاوہ لئاو] ر قہ ن؛ ک رال؛ بوورہ. (زمین سفت و سخت)

جہ جال: [ناو] جرجال؛ کہ رسواریکی ئہ فسانہ بیبہ لہ داها توو دا روژیک دہر دہ کہوی و جہ ماوہر بانگ دہ کا بچنہ سہر ئایینی ئہو. (ب) ساخته چی؛ دروزن؛ فیله باز. (دجال)

جہخت هیئان: [چاوگہ، ت] چاک هیئان؛ دوو جار پشمین؛ و اتا جہ ختی هیئانہ و ماتل- مہبہ و لہ سہر ئہ و کارہ لہ زبکہ. (دوبار عطسه؛ خوب آمدن)

جہ خسی: [ناو] چیلانگہری؛ شیلانگہری؛ چه کسازي؛ وه ستایی لہ چه ک ساز کردن. (اسلحہ سازی)

جہ درقہ: [ناو] نانی تہ نووری کہ لہ کوئیہر ناسکترو پانتہرہ. (نوعی نان)

جہ دوبن جہد: جہ دوئابا؛ بنہ و بنہ چه ک؛ پشتا و پشت؛ رہ چه لہ ک؛ (وشہ بیانییہ و لہ سہر زارائہ). (جداندرجد)

جہر: [ناو] بزماریکی پیچدارہ بہ بادان توند دہ بیٹ و بہ باری دیکہ دا شل دہ بیٹہوہ. پیچ. (پیچ)

جہ ربہ زہ: [ناو] جوربوزہ؛ شہ هامہ ت؛ غیرہ ت؛ بویری؛ کارامہ بی؛ لیہاتووی. (جربزہ)

جہر جوو: [ناو] قاپورہ فیشہ ک. (پوکہ فیشنگ)

جہر جہہ: [ئاوہ لئاو] لیزان؛ پسپور؛ وریا؛

هونہرمہند؛ زانا؛ زیرہ ک. (زیرک و دانا)
جہردام: [ناو] گولاو؛ قولکی پر لہ ئاو. (چالہ- پراب)

جہردان: (۱) پیچ بادان و بستن. (بستن پیچ). (۲) شہ تہ کدانی بار؛ بہ توندی بہ بستن. (بستن- بار). (۳) بہ ستنی ئاو؛ بہ سہ هول بوونی ئاو لہ سہر مای زوردا. (بخ بستن) +

جہردہ: [ناو] (۱) جرج؛ مشک. (موش). (۲) دز؛ تہ ریدہ؛ جہردہ. (راہزن)

جہردہ بی: [ناو] ئہ بابوزی؛ تہ ریدہ گہری؛ چه تہ بی؛ ریگری؛ راوہ پرووت کردن. (راہزنی)

جہردی: [ئاوہ لئاو] راستی؛ بایہ خ؛ بہ گرینگ- گرتن؛ پویتہ پیدان؛ دوور لہ گالٹہ و گہ پ؛ کوشا؛ تیکوشہر؛ پیداجر. (جدی)

جہرسی: [ناو] ریسوایی؛ بی ئابرووی. (رسوایی)

جہرگ ہلقرچاو: (ب) فرزند مردوو؛ جہ- رگبراو؛ جہرگ سووتاو. (جگر سوختہ)

جہرگ برین: (ب) کوشتن. (کنایہ از کشتن)

جہرگدار: [ئاوہ لئاو] بہ جہرگ؛ نہ ترس؛ ئازا؛ جوامیر. (نترس)

جہرگسوز: [ئاوہ لئاو] خہم خور؛ جگہ رسوز؛ دلسوز. (دلسوز)

جہرگہ بہز: [ناو] (۱) رہ شبہ لہ ک؛ داوہ تیک کہ ژن و پیاو پیکہوہ ہلپہرن. (رقصیدن زن و مرد باہم). (۲) جہرگی کہ لہ ناو چه وریدا سوور بوویتہوہ. (جگر در چربی سرخ شدہ)

جہرگہ لین: [ئاوہ لئاو] سووسرہ ت؛ سہ یرو- سہ مہرہ. (عجیب)

جہرلہ دہم: [ئاوہ لئاو] ئاکبہ ند؛ نہ کراوہ؛ دہست لینہ دراو. (آکبند)

جهړنه : مهړې شاخدار. (گوسفندشاخدار)

جهړه بابه : (۱) توندكردنې دوو شت به پيچ و جهړ؛ بهستنی توندی كۆل و بار؛ بهنهييم شه- ته كدان؛ جهړاندن. (محكم كردن). (۲) (ب)سه- هول بهستن له سهرمای زوردا و پيکهوه چه- سپینی دوو شت به هووی سه هول بهستنهوه. (بخ بستن وبهم چسبیدن در سرمای زیاد)+

جهړه بادهر : [ناو] ئاسنيکی دهستكداري دوو يان چوار سووچه بو بهستن و كردنهوهی جهړ. (پيچ گوشتی)

جهړه بابيله : [ناو] پشتويئ ئاساييکه پر له با که له ناوقه دی ده بهستن بو تهوهی له ئاودا نقوم نه بن. (کمر بند پرازباد برای شنا)

جهريمه نووسين : [چاوگه،ت] دياريكردنی پارهی پارهی سزا به نووسين وه ک جهريمه ی سه ياره به هووی ره چاو نه كردنی ياسای سه ياره ئاژوتهوه. (جهريمه نوشتن)

جهريمه نه غدی : [ناو،ت] نوقره داخ؛ سزا دان به شيوهی پاره ليسه نندن. (جهريمه نقدی)

جهز : [ناو] مالووسکه ی گهنم له خه رمان، که دواي شه نكردن سوور ده بيت و پاک ده بيته وه له کا. (گندم پاک شده از کاه در خرمن)

جهزيا : (۱) [ناو] جه زره به؛ جه زره وه؛ سزا؛ عه- زيه ت؛ ئازار؛ جهزا؛ (اذيت؛ آزار؛ جزا) (۲) [ناو] پاداشت؛ قهره بوو. (جزا؛ پاداش)

جهژنی ئاييني : له ههر ئاييني کدا روژي واهه به که دياريكراو وجيي ريزو حورمه ته و لهو روژه دا جهژن ده گرن. (جشن دينی)

جهژنی سه ده : [ناو] جهژنيکی ئاييني زهرده شتيانه؛ بهرانبهر به دهه می مانگی ريبه ندان.

(جشن سده)

جهژنی سه رسال : جهژنی دهستيکی سالی نوی؛ وه ک: جهژنی نه وروژ و جهژنی کريسمه س. (جشن اول سال)

جهژنی ميلي : بو ريز نان له رووداويکی ميلي

و نه ته وایه تی روژي سالهاتی ئه و رووداوه ده که ن به جهژن و شادی. (جشن ملی)

جهعبه : [ناو] جهبعه، مجری؛ سندوقی چووک. (جعبه)

جهغزين : [ناو] ناوی دوو کايه ی باوه له- کورده واریدا؛ (۱) به زاپ ميته ده رختن له ناو جهغزيکی چووکدا که له سه ر عه رز ده- کيشری؛ زاپين (۲) جوړيک گه مه ی توپين که له ناو جهغزيکی گه ورده ده کری؛ توپيني ناو جهغز (۱ و ۲. نام دوبازی متداول در کردستان)

جهغه تاو : [ناو] روڼ و ئاوی پاش کولاندن گوشت که وه سه ر چيشت ده که ویت. (آب و چربي گوشت پخته)

جهغه توو : [ناو] جهغه توو؛ ناوی چومپکه له کوردستاني خوړ هه لات که ده ژي ته زه ریاي ورمی. (نام رودخانه ایست)

جهغه ته : [ناو] جهغه؛ تويزی ناسکی سه ر تراو يان تويزی ناسکی سه هولی سه ر ئاو. (بخ یا- قشروی مایعات)

جهفا : [ناو] ئازار؛ رهنج؛ جهور؛ زولم؛ دژي وه- فا؛ جه زره وه؛ جه زره به. (جفا)

جهفتين : [چاوگه،ت] جهفتكردنی پيستی ئاژهل؛ پيستی که به جهفت (جهوت، تال وجه- وت) خوښ بکريت وه ک مه شکه.

هاتووه، مروقی ئاکار خراب؛ نائەسل و عە-
 بیدار. (جلب) +
جەلە بەستکردن : [چاوگە، ت] پیکهوه بەستنی
 وشتر و دەوار و ریزکردنیان. (ردیف کردن -
 وبههستن حیوانات)
جەلە بەند : [چاوگە، ت] جەلە بەست؛ ریزکەر؛
 پیکهوه گریڤەر؛ پیکهوه گریڤان؛ پیکهوه بەستن؛
 بە جەلە کردن. (ردیف کردن)
جەلەوک : [ناو] جەلەبک؛ پەلەپیتکە ی تفه-
 نگ. (ماشه تفنگ)
جەمام : [ناو] بەخاوەوتن؛ بەهوی ماندوو
 بوونی ماسوو لکە ی لەشەوه ژەهریک لەناو
 ماسوولکەدا کوڤەپیتەوه ئەگەرئەو ماندووپییه،
 لە پاش ماوهپیکی زورکارنە کردنی ماسوو لکە
 بی، ژەهرە کە درەنگ دەپەوێتەوه و ماسوو
 لکە رەق دەبیت و ژان دەکا و بەو حالەتە دە-
 لێن بە جەمامکەوتن (کوفتگی)
جەماوەری : (١) جقاتی؛ کۆمەڵی؛ سەربەجە-
 ماوەر. (جمعی) (٢) کوڤکردنەوه؛ ئاژلە کانم جە-
 ماوەری کرد؛ کۆم کردنەوه. (جمع کردن؛
 گردآوری)
جەماهی : [ناو] جەژنیکی ئیزەدیانه؛ بەرانەبر
 بە جەژنی میهره گانی زەرپەشتیان. (نام جشن -
 ایزدیان)
جەمبازی : [ناو] (١) جامبازی؛ چوڤاری؛ کرپن
 و فروشتنی ئاژال و ولّاخ. (٢) تەنافبازی؛ جە-
 نبازی. (طناببازی) . (٣) فیل و تەلەکە-
 کردن؛ حیلەبازی. (حیلەبازی؛ حیلەگری)
جەمداندن : بە سەهۆلکردن. (بهیخ کردن)
جەمره : [ناو] پۆلوو؛ سکل. (اخگر)
جەمسەر : [ناو] سەروونی هەر شت بە تاییهت

(مهیاکردن پوست حیوانات بوسیله میوه بلوط)
جەفل : [ناو] ترس؛ بیم. (ترس)
جەفلاندن : [چاوگە، ت] ترساندن؛ داچلەکاندن.
 (ترساندن)
جەفلین : [چاوگە] ترسان؛ کو (سل) کردن؛
 دەست نەچوونە کار؛ دەست شل بوونەوه لە
 کردنی کاریک. (ترسیدن؛ اباداشتن)
جەفلین : [چاوگە] سیس بوون؛ ژاکان.
 (پژمردن)
جەفەنگ : [ناو] حەنەک؛ گالتە. شوخی.
 (شوخی)
جەفلاندن : [چاوگە، ت] هەژاندن؛ داچلەکاندن؛
 تەکان دان؛ جوولاندن. (تکان دادن)
جەکو : لە کوی؛ لە کووره؛ لە کوپنە. (از کجا)
جەلا : لەلا؛ لەرۆخ؛ لەکن. (از طرف؛ از جانب)
جەلا : [ناو] ناوی رۆنیکە بە سەر نیگار(نە-
 قاشی) یان تەختە داردا دەساوری بو بیریقە دار
 کردنی. (جلا)
جەلال : [ناو] ناوی پیاوان؛ ناوی شوپشگیپی
 ریزدار و بەناوبانگ، مام جەلال تالەبانی هە-
 وەلین سەرۆک کۆماری کوردی عیراق لە
 میژوووی کوردستاندا. (جلال)
جەلجەلوت : [ناو] زانستنی جادوو؛ زانیی ئەو
 فسوون و سیحر. (علم جادوگری)
جەلو : لەگەل عەلوڤا دیت، عەلوڤەلو، واتە:
 گەدەوگودە، بی سەرۆپا. (بی سروپا)
جەله : [ناو] جەلە؛ هەرشتی رەستە کراو و هونرا
 وەو ک: جەلە ماسی و جەلە وشتر. (هر چیزی
 راردیف کردن وبه صف کردن)
جەلەب : [ئاو] ئەم وشە لە ئارەویەوه

په ساپورت. (جواز)
جهواهيڙساز: ٿاوه ٽناو + [ناو] كه سيڪ كه گه -
 وهه رڪاري ده ڪا؛ ڪاري دروست ڪردن و
 رازاندهوهي كه رهسته گهل به جهوا هيڙ.
 (جواهرساز)
جهوجهو: [ناو] جهوجهوڪ؛ ٽولڻو؛ ٽولهي -
 گچڪه؛ ٽولهي ڪونه ڀڙوي چووک. (ٽولهسگ -
 ڪوچڪ)
جهودڪ: [ناو] خيگهي گچله. (خيڪ ڪوچڪ)
جهورڪ: [ناو] ٿووتڪه تانجي هه تايه -
 ڪسالان. (ٽوله تازي)
جهوز: [ناو] (۱) جيوه؛ جهوه؛ شيله ي وشڪه -
 وهه ———ووي ڀووه ڪ. (صمغ). (۲)
 گويز. (گردو، گردڪان)
جهوزا: [ناو] سيهه مين بورجي سال به رانبه ر
 به جو زهر دان. (جوزا)
جهوشن: [ناو] زري؛ ڪنجي ڪانزايي كه ده -
 يانڪرده بهر بو شهري شير و گورز، له قه -
 ديما.
 (جوشن)
جهولهخ: [ناو] جهوال؛ جوهال. (جوال)
جهوه: [ناو] شيله ي وشڪه وهه بووي ڀووه ڪ؛
 جيوه. (صمغ)
جهوهر: [ناو] جهوهه ر؛ ناوي پياوانه؛ ناوي
 سمايل ٿاغي سمڪو. (اسم مردانه)
جههتهر: [ناو] نه عناي ڪيو؛ جاتره؛
 عارقيڪي ليده گيري كه بو ٿاني گهده به ڪه -
 لڪه. (نعنا ي وحشي)
جههر: [ناو] پيداگري و سووربوون له سه ر
 بوغز و ڪينه و قين. (جهر) +
جهيران: [ناو] ناوه بو ٿن؛ ٿاسڪ. (نامر زانه؛

شتي دريٿ؛ به دوو سهري باڪوور و باشووري -
 گو ي زه وينيش ده لين. (ابتدا وانتها؛ قطب)
جهموجور: [ٿاوه ٽناو] گردو ڪو؛ ته ڪووز؛ ڀيڪ و
 پيڪ. (جهموجور؛ جمع وجور)
جهمهڪ: [ناو] مز؛ ڪري؛ پيمز؛ هه قه ده ست.
 (مزد)
جهمه لون: [ناو] ڀووه ڀري ڪانزاي ڀووه ڪيش -
 ڪراو به ڀوچ، واتا گالوانيزه كه سه رباني ڀي
 داڀوشراييت. (شيرواني)
جهمهوور: [ناو] جهماوه؛ ڪومار. (جمهور)
جهمهووري: [ناو] ڪوماري؛ جهماوهري؛
 (ب) ڪوڪماتي سهرو ڪيڪ كه له لايهن جهه -
 ماوه رهوه بهر گم ڪراييت. (جمهوري)
جهندهره: [ناو] تنگ وچه له مه؛ سه ر گهرداني؛
 هه يراني؛ نار هه تي؛ ته نگانه. (تنگنا؛
 سرگرداني)
جهنقاندن: [چاوه گهت] جهنقين؛ ترساندن؛ جهه -
 فلاندن؛ داچله ڪاندن. (ترساندن)
جهنگه پوي: [ناو] شه ڀه ده نوو ڪي؛ شه ڀه -
 جوين.
 (جنگ لفظي)
جهنگه لي: [ٿاوه ٽناو] پيوند ي دار به ليڙه واروهه؛
 (ب) ڪيو؛ دوور له شارسانبيته؛ وهه حشي.
 (جنگلي)
جهنه گرتن: [چاوه گهت] مان گرتن؛ بيانوو -
 گرتن. (بهانه گرفتن)
جهواده: [ناو] جهواله؛ خيگهي ٿاو؛ مه شڪهي
 ٿاو. (مشڪ آب)
جهواز: [ناو] ٿيجازه و ٿي زني ڪار ڪردن كه له
 لايهن دهوله ته وهه به ڪهس يان ڀيڪ خراوه -
 پيڪ ده دريٿ په روانه؛ به را يي؛ ٿيجازه نامه.

آهو)

جی^۱: [پیشکر] بهواتای جیگا؛ جی^۲ شه کر، جی^۳ - سه هؤل، جی^۴ لیباسی، جی^۵ کلیل. (پیشوند.جا)
جیات: [ناو] جیاتی؛ جیی؛ بات؛ بری؛ له جیاتی: له بری، له باتی. (عوض)
جیب: [ناو] جوړی سه یاره تایبته به که ژ و کیو و جاده ی ناساف. (جیب)
جیب ئیسته یشین: [ناو] جیبی که زیاتر له دوو ریز سه نده لی هه بیته. (جیب استیشن)
جی پاگیران: [چاوگه،ت] شوین گیران؛ شوین هه لگرتن. (ردپا گرفتن)
جیت: [ناو] اند؛ فد: که رهسته ییک که به ده - رچوونی گاز به لای دیکه دا دهرده چی و دهر و؛ (ب) جوړیک فروکه ی تیژبال. (جت)
جی خالیانه: [ناو] چوونه لای که سوکاری سه فهر کردو زیاتر به دیار به وه. (به دیدن - کسان سفر کرده رفتن و کادو بردن)
جی خه رمان: [ناو] (۱) گوره پانی له بهرد و کولو پاک کردنه وه و ئاو پرشین کردن و کوتانه وه و گسک لیدان بو کیشه و گیره و خویان. (جای - خرمن). (۲) بن خه رمان؛ پاشماوه ی گهنمی بن خه رمان پاش خه رمان هه لگرتن که باو بوو ده یاندا به ره نجبه ر و سه پان. (پس مانده غلات پس از برداشت خرمن)
جیدار: [ئاوه لئاو] (ب) که سیک که کوپی هه - یه. (کنایه؛ دارای فرزند دکور) +
جیدار: [ئاوه لئاو] به رفراوان؛ هه راو. (جادار) +
جی دوو گمه: [ناو] ئالقه دوو گمه؛ کونی له لیباسی (جلوبه رگ) ی دوو گمه داردا بو داخستنی دوو گمه. (جای دکمه در لباس)
جیر: [ناو] جوړیک چه رمی خوش کراوی

بی بریقه ی زبر و کولکن بو چیکردنی (کوټ)
وقوله بالته و کهوش و هتد (جیر)
جیردو: [ئاوه لئاو] چردو؛ ئاژالی که م شیر؛ ئاژالی که به زحمه بو دوشین راده وهستی.
(حیوان ن آرام در وقت دوشیدن یا کم شیر)
جیره: [ناو] پوولی گیلفانی روژانه ی مندا. (جیره) +

جیره بندی: [ناو،ت] رهوتی دهست پیوه گرتنی شتیک که کم بیته یان بو ئه وه ی زیاتر به ش بکات؛ له راده ییکی که م دا روژانه یا ههر جه م دابه ش بکریته به سه ره به شداراندا. (جیره بندی)
جیره وشکه: [ناو،ت] ئازوخه و دانه ویله بو دروستکردنی چیشته و خوراک؛ له جیاتی نه - هار و شام پیدان. (جیره خشکه)

جیره ومه واجب: [ناو،ت] (ب) مووچه. (حقوق)
جیریفک: [ناو] گسک؛ گه سک. (جاروب)
جیرفک: [ناو] (۱) دهر په رین و هه لاتن. (پریدن و فرار کردن). (۲) دهر چوون به (لووشکه، جووته، و لهقه وه). (جفتک)
جیقاندن: [چاوگه،ت] (۱) قیژاندن. (داد کشیدن). (۲) ریقنه کردن. (فضله کردن پرنده)
جیقن: [ئاوه لئاو] (۱) ریقنه که ر؛ (۲) لاواز؛ زه حیر. (ریغو). (۳) جیقنه جیق که ر. (جیغو و یغو کننده) +

جیقنه سپیلکه: [ناو] ریقنه سپیلکه؛ جوړیک نه خوشینی کوشنده ی مریشک و که له باب و فرنده یه. (نوعی مرض پرنده)
جیقنه جیق: [ناو،ت] زریکانندی زور؛ قسه کردن به تووره یی و زریکاندن و به دهنگی به رزه وه؛ قیژه قیژ. (جیغو و یغو)
جیکه برین: جوو که برین؛ له زریکه و قیژه

خستن؛ له دهنګ خستن؛ (ب) خنکاندن.
(خفه کردن)
جیکه نه: [ناو] نامرازیک که ژیکه وانی هه -
 لاجی دهله ریښته؛ کوتکی هه لاجی. **(وسيله**
چوبی کوبنده دستگاه ندافی)
جیگا: [ناو] یاګه؛ جی؛ شوین؛ جیګه؛ جاګه.
(جا)
جیگاګردنهوه: [چاوګه،ت] (۱) جی گردنهوه؛
 جیگا دابین کردن بو شت یان که سی.
(جا کردن): (۲) جی بو که س یا شتی ټاواله
 کردن و دانیانه ټه و جییه. **(جاباز کردن -**
و گذاشتن در آنجا) (ب) تی ترنجانندی شتیک
 بهناو شتیک دیکه دا، به زور **(سپوختن)**
جیگاګور کی: [ناو،ت] رهوتی جیګورین و
 شوین گورین؛ جیګور کی: **(جاعوض کردن)**
جیګرتهوه: [چاوګه،ت] (۱) جی دابین کردن؛]
 له پیش موسافیره کاندای چومه ټیو ټوتوبووسه -
 (باسه) که و له ریزی هه وه ټدا جیګه م گرته وه.
(جاگرفتن): (۲) جی پر گردنهوه؛ به جینشیی
 که سیک بوون؛ ټه و کورپه جی باو کی گرتووه -
 ته وه. **(جانشین شدن)**
جیګرتوو: [ټاوه ټناو] حاواوه؛ نیشته جی بوو؛
 حهواوه؛ دامه زراو؛ دامه رزیاک. **(جاگیر شده؛**
مستقر) +
جیګور کی: [ناو] رهوتی شوین گورین.
(تعویض جا)
جیګور کی پیکردن: [چاوګه،ت] گويزانه وه له
 جیګاییکه وه بو جیګاییکه تر. **(جابجا کردن؛**
حالت نقل مکان کردن)
جیګه به جیګه: (۱) [ناو] جییه جی؛ ټه نجامدانی
 کاری. **(جابجا)** (۲) [به ند] شوین به شوین.

(مکان مکان؛ جای جای)
جی گهرم کردن: [چاوګه،ت] (۱) له زستاناندا
 که مروف سارده جی ده خه ویټ تا ماوه ییک
 ناو جیوبانه که ی سارده ورده ورده به گهرمای
 له ش گهرم ده ییت (۲) (ب) جی خوش کردن و
 مانه وه له جیګاییک. **(جاگرم کردن)**
جیګه ماګ: [ناو] به جیماو؛ که له پوپور؛ جیماګ
 دواکه وتوو. جائسته. **(بجامانده؛ جامانده)**
جیګه ویان: [ناو] جیوبان؛ نویټ؛ لیفه و دوشه -
 که؛ جیوان. **(رختخواب)**
جیګه هیشتن: [چاوګه،ت] به جی هیشتن؛ به -
 جی هیلان؛ جاسمه. **(جاگذاشتن)**
جیل: [ټاوه ټناو] جیل؛ جه جیل؛ جوان و جیل:
 جوان و جه جیل. ټولاز؛ گهنج. **(جوان)**
جیل: [ناو] ټوره مه؛ به ره ی ته مه نی. «گوټاری -
 مه باد ۱۱۲» **(نسل)**
جیله: [ناو] سیخوار. **(بژ)**
جی لیژ کردن: [چاوګه،ت] (ب) بوونه هو ی
 بیړی بوون یان دهر کردن که سیک له (جییک
 یان له سهر شو لیک) زیاتر به شوټاری.
(زیر آب کسی رازدن)
جین: [ناو] (۱) دهسته واژه ی بازار پیه و اتا شه -
 ش دانه و دوو جین و اتا دوازه دانه. **(جین):** (۲)
 قوماشیکی قوتوقایم و قهوی زیاتر شهروالی
 لی دروست ده که ن. **(جین):** (۳) جوړیک
 خواردنه وه ی ټالکولداره؛ خواردنه وه ییکه زیا تر
 له ټینگلیز دروست ده کری. **(جین)**
جینار: [ناو] جیران؛ هاوسی؛ هاوسا. **(همسایه)**
جینگر: [ټاوه ټناو] له سهر بیانوو؛ له سه رگزه؛
 په ټپ گر؛ نه گونجاو. **(بهانه گر؛ ستیزه جو)**
جینوساید: **فرد؛ اند؛ فد:** [ناو] به ره کوژی نه -

جهان آزاد

جيهانی سپهه م : [ناو] (ب) ٺه و به شه له ولاتانی
دو نیا که پاشکه وتووترن له چاو ولاته کانی
پيشکه وتووتر. (جهان سوم)

جی هیشتن : [چاو گه، ت] (۱) به جی هیشتن؛
له سه رانه وهستان و روین (۲) کاره که م
جی هیشت : لپی گه رام و ده ستم لیبه ردا.
(ولکردن)

جی خو کردنه وه : [چاو گه، ت] (ب) به ٺاکاری
له به ردلان له ناو دلې کوپ یان کومه لدا خو
شیرینکردن و خو گونجاندن و خو خوشه -
ویست کردن. (جای خودراباز کردن)

جی لینه بیټ : دوور بیټ له رووی مه جلیس؛
دوور بیټ له م جی و له رووی تو یا ئیوه؛ چه -
ددی نه بیټ؛ په ژینی قایم بیټ؛
حاشا حازری. (دوراز حضور)

سل کوژی؛ جووقه وار لپیرین؛ وشه بیانیه به -
لام زور به کار ده بریت. (نسل کشی؛ جینوساید)
جیوار : [ناو] شوینی نیشته جی بوون؛ جی -
مانه وه؛ جیگه ی ژیان؛ جی هه وار؛ ٺاسه وار.
(جای ماندن)

جیوان : [ناو] جیوان؛ جیگابان؛ پیخه فی
نووستن. (رختخواب)
جیوان : < جیگه و بان

جیوپری : [ناو] گیلغان (گیرفان) بری؛ دزینی
پاره ی ناو گیلغانی که سیک. (جیب بری)
جیوه : [ناو] (۱) کانزاییکی رهنگ زیوینی له -
رزو که. (جیوه) (۲) جهو؛ شیله ی وشکه وه بووی
دار. (صمغ درخت)

جیوه تیگراو : (ب) [ناو] نه سره وتوو؛ بی ٺارام؛
فره بزئو؛ (کنایی، ناآرام).

جیوه له ک : [ٺاوه لئاو] سوو کوچرووک؛
عاسمان لیف؛ ٺاواره؛ هه رزه. (هرزه؛ آواره)
جیهان بینی : [ناو] بیر و بوچوون و پروانین بو
گشت دیارده کانی دنیا. (جهان بینی)

جیهان دیتوو : [ٺاوه لئاو] دنیا گه راو؛ دوونیا -
دیتوو؛ (ب) سه رده رچوو؛ کارزان؛ عاقل؛ به
ٺه زمون. (جهان دیده)

جیهان نوما : [ناو] دونیانوین؛ خه ریته ی ته -
واوی سه رگوی زه وین که له سه رپوو په ریک
کیشرابیټ. (جهان نما)

جیهانی ٺازاد : [ناو] ٺه و ده وله تانه که پیشکه -
وتوو ترن له باری دیمو کراسی و ٺازادییه وه؛
ولاتگه لی که دیواری جیاواز بوونیا به ده وری
خویان و میله ته که یاندا نه کیشاوه و
هاتو چویان بی گراف و گیریتره و هه لبه ت
خویان ٺه و ناوه یان له سه ر خویان داناوه.

- چابوک ده ست: [ئاوه لئاو] به ده ست و برد؛ ته پرده - ست. (تر دست)
- چابوک سوار: [ئاوه لئاو] سوار چاک. (چابک سوار)
- چابوکی: [ناو] توندوتوئی؛ قوچاخی؛ به ده - ستوریدی. (چابکی)
- چابووغ: [ناو] [ف.مشه] سنور. (مرز)
- چاپار زهن: [ناو] چایی پالیو. (صافی چای)
- چاپان: [ناو] (۱) نه اندازه؛ بارست. (اندازه). (۲) جاو؛ خام. (کرباس)
- چاپانه سه ری: [ناو] گیاییکه له کهرته شی ده - کا، به لام درووی نییه. (گیاهی است)
- چاپباز: [ئاوه لئاو] دروژن؛ فیله باز. (حیله باز)
- چاپکراو: [ناو بهر] له چاپ دراو. (چاپشده)
- چاپکه: [ناو] ده فری ماست تیدا هه وینکردن. (ظرف ماستبندی)
- چاپگهر: [ناو] (۱) ئامیری چاپ - کردن. (۲) شوئی
- که سی که چاپ ده کا. (۲.۱. چاپگر)
- چاپوک: < چاپوک.
- چاپوگووپ: [ناو] چاپوچووپ. فروفیل؛ درو و ده له سه. (نیرهنگ)
- چاپه زی: [ناو] پیشه ی چاپچی. (قهوه - چیگری)
- + چات: [ئاوه لئاو] گهوره؛ گوشاد. (گشاد)
- چاتکردن: چاککردنی ماین له ئه سپ. (مادیان راگشن کشی کردن)
- چاتکیش: [ناو] ئاسنیکی باریکه به سه شر
- یتی پاککردنه وهی لوله ی تفته نگوه یه. (وسیله تفنگ پاک کنی)
- چاته ری: [ناو] چند رییان. (چند راهه)
- چاچوله باز: [ئاوه لئاو] ته شقه له باز؛ داوباز. (حقه باز)
- چاخانچی: [ئاوه لئاو] [ف.گیو] دروژن؛ ده له - سه باز. (چاخانچی)
- چاخچاخ: [به ند] جار جار؛ کات کات. (گاه بگاه)
- چاخکردن: (۱) قه له و کردن. (فربه کردن). (۲) داگرساندن جگهره. (گیرانندن سیگار). (۳) ئاماده کردن. (آماده کردن)
- چاخموور: [ئاوه لئاو] قاییم؛ (محکم)
- چاخوهی: چی ده خوئی؛ چ ده خوئی؛ چی ئه - خوئی. (چه میخوری)
- چاخی: [ناو] قه له وی. (چاقی)
- چادره لدان: دامه زرانندی ره شمال و چادر. (برپا کردن چادر)
- چادرچی: [ناو] خیوهت چیکهر؛ خیفه تساز. (خیمه ساز)
- چاربه ری: [ناو] بزنی چوارساله. (بز چهارساله)
- چارپانی: [ناو] جوره هه لپه رینیکه؛ چاپانی. (نوعی رقص)
- چارتیکانی: [ناو] چوارمه شقی؛ چوارمشقی. (چهار زانو)
- چارچه ف: [ناو] چارشوو؛ چارشهو. (چادر)
- چارچی: [ناو] جه ره باده ری چوارسووچ؛ جه ره -

باده‌ری چوار گۆشه. (چهارسو)
چار دۆر: [ناو] چوارده‌ور؛ چوار که‌نار؛ (ب) ده-
وراند‌هور. (چهار طرف)
چار دیو: چوار لا. (چهار لایه)
چار سوو: چوار گۆشه؛ (ب) جه‌ره‌باده‌ری
چوار سووچ. (چهار گوشه)
چار که‌وت: [ناو] چارده‌مسال؛ چوار وهرز. (چهار
فصل)
چار گاق: [ناو] چوارنال؛ غاری به‌پرتاوی ئه-
سپ. (چهار نعل)
چار لنگ: [ناو] چواری. (چهار پا)
چار له‌پک: [بند] چوارده‌ست وپا؛
گاگۆلکی. (چهار دست و پا)
چارماک: [ناو] (ب) چوارماکی سه‌ره‌کی؛ ئاو،
ئاور، با، خاک. (چهار عنصر اصلی)
چارمه‌دۆر: [ناو] چوار که‌نار؛ چوار گۆشه؛ چوارده-
ور. (چهار دور)
چارمه‌کووک: [ناو] جوړیک بووزوو. (نوعی
شال)
چارمیرکی: چوار تیکانی.
چار نیچک: [ئاوه‌لناو] چوار گۆشه. (چهار گوشه)
چاروخ: [ناو] جوړیک پاپوشی وه‌ک کاله‌یه.
(چاروق)
چاروکه: [ناو] پارچه قوماش، زیاتر له
هومایی که‌ ژنان له‌ کوئی ده‌کن؛
کولوانه. (پارچه روی دوش)
چاروی: [ناو] چاره‌وا؛ چاروا. (مال سواری)
چاره‌ساز: [ئاوه‌لناو] به‌ئیفاقه؛ چاره‌سه‌ر که‌ره‌ده-
رمان که‌ر. (چاره‌ساز)
چاره‌شل: [ئاوه‌لناو] دهموچاو سوور هوولی-
خالخال. (صورت سرخ نقطه‌دار)

چاره‌کردن: ده‌رمان‌کردن؛ چاره‌سه‌ر کردن.
(چاره کردن)
چاره‌گران: [ئاوه‌لناو] خوین‌تال؛ ره‌زاگران؛
ناشیرین. (بدگل؛ زشت)
چارینی: [ناو] چارینه؛ چوارینه؛ چوار خسته-
کی. (رباعی)
چاروو‌گهر: [ئاوه‌لناو] جادوو‌گهر؛ فیله‌باز؛
جامباز. (جادوباز)
چاروو: [ئاوه‌لناو] چاروو؛ خاپینوک؛ فریوده‌ر؛
حیله‌گهر؛ جامباز. (حیله‌گر)
چارژی: [بند] له‌وی. (آنجا)
چاشاندی: [ناو، به‌ر] وشه‌ییکی ئاو‌یستاییه له
کورمانجی ژوو‌رویشدا هه‌ربه‌و واتایه‌یه؛
فیرکری؛ فیرکراو؛ چیشته‌کراو؛ (تعلیم گرفته)
چاشیده‌ر: [ناوی بکه‌ر] فیر که‌ر. (یاد دهنده)
چاشین: [چاو‌گه] فیربوون. (یاد گرفتن)
چاغ‌وبه‌نگ: [ناو] ته‌فره؛ فریو. (فریب)
چاف‌برچی: [ئاوه‌لناو] چاو‌برسی؛ چاو
چنوک؛ رژد. (خسیس)
چاقبه‌لوک: [ئاوه‌لناو] چاو‌بوک؛ چاو ده‌ربه‌ریو.
(چشم برجسته)
چاقپارسه‌ک: [ئاوه‌لناو] فریوده‌ر؛ ته‌فره‌ده‌ر.
(فرینده)
چاقثاری: [ناو] چاو‌کزی. (کم‌سویی چشم)
چاقته‌نگ: [ئاوه‌لناو] رژد؛ چکووس؛
چاو‌برسی؛ به‌رچاو ته‌نگ. (خسیس)
چاف چه‌رینک: [ئاوه‌لناو] چاو‌ه‌چاو که‌ر؛
چاو‌حیز؛ چاوله‌وه‌رین. (نظر باز؛ چشم زال)
چاقدیری: [ناو] چاولیبوون؛ (ب) ئاگالیبوون؛
ئاگاداری. (مراقبت)
چاقری: [ئاوه‌لناو] چاو‌ه‌ری؛ چاو‌ه‌روان؛ به‌ته‌مای

نزم. (گودی). (۲) ٺهسپي ٺهستيره دار؛ ٺهسپي
 ناوچاوان سڀي. (اسب پيشاني سفيد)
چال : بزني سه رسڀي. (بز سر سفيد)
چالاکي : [ناو] فذ: (۱) توندوتولي؛ به کاري؛
 چوستي. به دهستوبردي. (چالاکي). (۲) ب)
 دهورگيران و به شداري له ٺه نجامداني-
 کاري کدا. (فعاليت)
چالبيستان : [ناو] ديرو؛ که ردوو. (کرت)
چالبيش : ٺاڙالي سهر و پا سڀي. (بز و
 گوسفند سر و پا سفيد)
چالتيڪ : [ناو] قوولکي بهرگره ردن (گودي-
 جلوگردن)
چال چهناکه : [ناو] چالي چه نه. (چاه زرخدان)
چال زنيان : [ناو] سياچالي زيندان (سياه چال-
 زندان)
چاله قووت : [ناو] چالي کوور؛ چالايي. (گودي)
چاله که : [ناو] گوڙه نبش؛ گوڙه نه فش؛ گوڙه به-
 شه؛ قوربه شه؛ جو والوو. (گورکن)
چاله ويڻ : [ناو] قوولکهي ٺاو؛ چالاو؛ ده فري
 ٺاو خوار دنه وهی سڀوت. (ظرف آب خوردن
 سگ)
چام : [ناو] چه په ريکي سيگوشه يه بو
 جو مالکردن. (ابزار لايروبي)
چامه : [ناو] جو ريڪ لاواندنه وه به شيعر
 وهونراوه ي پاشيلداري دريڙ به بالوره و
 لاوکه وه. (نوعي عزاداري)
چامه ريش : [ناو] به لايي رهش؛ به لاي گوره.
 (بلای سياه)
چانته : [ناو] تووره که ي شتومه ک؛ جانتا؛
 جانتک. (ساک چنته)
چانده : [ناو] فهرهنگ. (فرهنگ)

که سي بوون. (چشم براه)
چاڻسپيڪ : [ناو] مارمليڪ. (مارمولک)
چاڻ کلدايي : چاوبه کل. (چشم سورمه کشيده)
چاڻ کوور : [ٺاوه ٺاوا] چاو کوير؛ (ب) چاو برسي؛
 ٺا زوره؛ رڙد. (خسيس)
چاڻ که روک : [ناو] چاوليکه ر؛ لاسايي که ر.
 (همچشمي)
چاڻ گرتي : [ٺاوه ٺاوا] چاونه کراوه؛ دونيانه-
 ديتوو؛ نابه له د. (چشم بسته)
چاڻ گه روک : [ٺاوه ٺاوا] چاو گير؛ چاوله وه پين.
 (چشم چران)
چاڻ لي که تن : چاڻ پي که تن؛ ديتن. (ديدن)
چاڻ ليگه راندن : چاوليگيران؛ (ب) به ته ماشا
 به دواي که سي کدا گه ران. (دنبال گشتن)
چاڻ هاقير : چاوليده ر؛ به چاوه وه که ر؛ [ٺاوه-
 ٺاوا] چاوييس. (چشم زخم زن)
چاڻ هاشک : [ٺاوه ٺاوا] روودار؛ پر پروو. (رودار)
چاڻ هه ولي : [ناو] خيلى؛ چاو چه پ
 وچيري. (لوچي)
چاڻي : (۱) سه رچاوه؛ چاو گه ي
 کاريڙ. (سرچشمه)
 (۲) ويچوون؛ ليکردن؛ شيوه. (شبيه)
چاڻي نوک : < چاڻ هاقير.
چاڻ کل : [ناو] که له وه؛ که له مه. (چنبر)
چاڻ کله : [ناو] چاتول؛ داوه ل. (مترسک)
چاڻ هينان : دوو جار پشمين؛ جهخت هينان.
 (خوب آوردن)
چاڻ هينان : له ياري ته خته و په ران تودا موڙه و
 به لگي باش هينان؛ (ب) له سهر شانس بوون.
 (شانس آوردن)
چال : [ناو] (۱) قوولک؛ جيگه ي

چانقووش : [ناو] جانکووش؛ مجیوری کلیسا.
 (خادم کلیسا)
 چاو ئاو نه خواردن: هومید پینه بوون؛ نه په-
 رمیان. (نامیدی)
 چاوانکی : (ف.گیو) چونه کی؛ چلوئی.
 (چگونه)
 چاو باشقالی : [ناو] چاوله وه پینی؛ چاو حیزی؛
 چاوبه لی. (چشم چرانی)
 + چاوپرکی : [ناو] کیبرکی نه قونجانندی
 چاو. (بازی پلک نزدن)
 چاو بلین : چاو ولین؛ هه لگلو فینی پیلووی
 چاو. (چشم مالیدن)
 چاو به رای نه دان: دل هه لنه گرتن؛ (ب) نه-
 بوونی توانا بو دیتنی هندی حاله تی رووداوی
 دلته زیبن. (توانائی دیدن بعضی مناظررا
 نداشتن)
 چاو بهستن: (ب) خاپاندن؛ فریودان. (فریب-
 دادن)
 چاو بهل: چاو حیز؛ (ب) زیاتر به میوینه
 دهو تربیت؛ ژنی که زور ته ماشای پیوان ده کا.
 (چشم هیز)
 چاو به مؤلهق ویستان: زهق بوونه وهی چاو
 به بی تروو کاندن؛ (ب) حاله تی چاو کاتی مه-
 رگ. (حالت چشم هنگام مرگ)
 چاو پرپوونه وه: توژ و خول چوونه ناو
 چاو. (گردو خاک توی چشم رفتن)
 چاو پرووشه: کوس کوسک؛ چاو مژومور،
 هاوپی له گهل تروو کاندنی له سه ریه کی
 چاودا. (کم سویی چشم باپلک زدن بیایی)
 چاو پیداخشانندن: به په له چاو پیدا
 گیران. (سرسری نگاهي انداختن)

چاو پیوه بوون: [چاو گه، ت] چاو تیوه بوون؛
 (ب) ئاگا لیوون؛ چاقدیری. (مراقبت)
 چاو ترساو: (ب) په ند گرتوو؛ ته می بووگ.
 (چشمترسیده)
 چاو تیوه برین: (ب) به ته مابوون؛ ته ماح
 تیکردن؛ چاو تی برین. (چشم طمع داشتن)
 چاو چه پوراس: [ئاوه لئاو] چاو چه پوچیر؛
 خیل؛ خویل. (لوچ)
 چاو چلکن: [ئاوه لئاو] (ب) چاوییس؛ چاچینوک.
 (چشم شور)
 چاو خومار: [ئاوه لئاو] چاومه س؛ چاومه ست؛
 دیده مه س. (دیده خمار)
 چاوداته کاندن: هیما به چاو، بو کردنی کاریک
 یان وه لامی ئه رینی. (بله باشاره چشم)
 چاورا: [ناو] چاره وی؛ چاوره؛ چاره وا. (مال-
 سواری)
 + چاو قرتاندن: چاو داگرتن. (چشمک زدن)
 چاو قوولکهی گا: [ناو] لاره شه؛ قوره؛ گاقران؛
 بامرئی ره شه ولأغی. (طاعون گاوی)
 چاو قوولکهی مامر: [ناو] نازاره مریشک؛ پویه
 ره شه. (طاعون پرنده)
 چاو کال: [ئاوه لئاو] چاو که ژال. (چشم قهوه ئی
 روشن)
 چاو کراوه: [ئاوه لئاو] (ب) دنیا دیتوو؛ شار و
 به ره گه پراو؛ (ب) شاره زا و ئاگا. (چشم وگوش-
 باز)
 چاو کولی: [ناو] چاو ئیشه. (چشم درد)
 چاو گریدای: [ئاوه لئاو] چاوبه سته؛ (ب) چاونه
 کراوه؛ تینه گه یشتوو. (چشم بسته)
 چاو گلکردن: چاو ئیشان. (چشم درد)
 + چاو گه: ده می برین؛ چاوانه؛ سه رچاوه. (دم

زخم؛ مصدر؛ سرچشمه).
چاوه: سه‌چاوه؛ له‌زمانه‌وانیدا، وشه‌یی که به-
 بی ره‌چاوه‌گرتنی (کات، مه‌کان، که‌س) کردنی-
 کاریک ده‌گه‌بینی (مصدر)
چاوه‌گیر: [ئاوه‌لناو] (۱) چاوه‌له‌وه‌رین؛ چاوه-
 ل. (چشم‌چران). (۲) چاوه‌چه‌پوچیر؛ خیل.
 (لوچ)
چاوه‌لار: [ئاوه‌لناو] چاوه‌تا؛ چاوه‌لا؛ قیج؛
 چاوه‌پوراس. (لوچ)
+ چاوه‌له: [ناو] چاللو. (چاه‌آب)
چاوه‌له‌بلیندان: (ب) به‌رزه‌فر. (بلندپرواز)
چاوه‌له‌به‌ر: چاوشور؛ (ب) شهرمه‌زار؛ چاوه‌له‌ده-
 ست. (شرمند)
چاوه‌لی‌بوون: (۱) دیتن. (دیدن). (۲) مه‌لاعه-
 زه‌کردن؛ ئاگالی‌بوون. (مراقبت)
چاوه‌لی‌وشین: (۱) خو به‌گیل‌کردن؛ چاوه-
 نووقاندن. (چشم‌پوشی) (۲) لی‌وووردن؛ گوزه-
 شت‌کردن؛ به‌خشین. (گذشت‌کردن)
چاوه‌مچاندن: چاوه‌قونچاندن؛ چاوه‌قووچاندن؛
 (ب) مردن. (چشم‌بستن)
چاوه‌موور: [ئاوه‌لناو] چاوه‌هق؛ چاوه‌ده‌ریه‌ریو؛
 چاوه‌بووق. (چشم‌برجسته)
چاوه‌نیرگسه: [ناو] جوریک ماسی. (نوعی
 ماهی)
+ چاوه: [ناو] یه‌که‌ی شماردنی ژوور و ئوده
 و بیرری کاریز. (واحدشمارش اطاق)
+ چاوه: [ناو] له‌داره‌رای خانوودا به‌بینی
 دوو‌کاریته‌یه. (فاصله‌دو‌بالار)
چاوه‌پیی: [ناو] چه‌مه‌پایی؛ چاوه‌نواپی؛ ته-
 مایه‌ری. (منتظری؛ درانتظار)
+ چاوه‌ه‌لته‌کاندن: برو ه‌لته‌کاندن؛ به‌چاوه

وبرو ه‌یماکردن بو نه‌کردنی کاریک، مه‌چوو،
 مه‌که، یان وه‌لامی سه‌لی و نه‌رینی، نه، نا.
 (ایرو بالا انداختن).
چاوه‌ه‌لینان: چاوه‌کردنه‌وه؛ (ب) به
 خوداهاتنه‌وه. (چشم‌بازکردن)
چاوه‌یلکه‌دان: جزمه و قوتووی جیگای
 چاوه‌یلکه. (کیف‌عینک)
چاوه‌یالوون: [ناو] چاپارزن؛ چای‌پالیو. (صافی
 چای)
+ چای: [ناو] چا؛ چایی؛ بنجه‌داری
 چایی؛ دهم
 کراوی گه‌لای په‌روه‌ده کراوی دارچایی. (بته
 و برگ و دمکرده چای)
چایچی: [ناو] چاپه‌ز؛ قاوه‌چی؛ چای‌په‌ز. (قه‌هوه-
 چی)
چای‌ه‌وایی: [ناو] چالی ه‌وایی که فرۆکه
 له‌پر تیده‌که‌وی و داده‌چی. (چاه‌ه‌وایی)
چتگهل: کوی چت؛ شتگهل. (چیزها)
چت‌ومه‌ک: [ناو] شت‌ومت؛ که‌لوپهل. (اشیا)
چتونه: چتو؛ چون؛ چاوا؛ چلون. (چطور)
چتی: [به‌نداشتی؛ شتیک؛ وانیکی. (چیزی)
چرابزر: چراییکی قه‌دیمی بوو به‌فتیله و
 شیله‌ی گهرچه‌ک ه‌لده‌کرا (چراغ‌روغن
 گرچک)
چراپی‌بوون: چراهه‌لکردن؛ گراندنی چرا. (۲)
 خاوه‌ن چرا؛ چراپی‌بوون؛ که‌سیک که‌چرای پییه.
 (چراغ‌روشنکردن)
چراده‌سی: [ناو] چراییکی پلیته‌داری که‌م
 شوله‌بوو. (چراغ‌موشی)
چرالخ: [ناو] له‌تورکیه‌وه هاتووه، لکی
 داریکه‌وه‌ک موم‌ده‌سووتی. (درختی است

چرمسان: چرمسین [چاوغه] سیسبوون و ژاکان. (پژمردهن)	مانند شمع میسوزد)
چروچیو: [ناو] چیلکه و چهویل؛ لقی داری وشکی باریک و ورد. (خرده چوب خشک)	چراو: (۱) پر و تیک ئالو. (توی هم- رفته) (۲) پچراو. (قطع شده)
چروتهک: حه شار؛ نادیار؛ په نهان. (پنهان)	چراوی: [ناو] چرا. (چراغ)
چرووسکه راو: شه وراوی په له وهر به چرا. (شکار پرنده در شب با چراغ)	چرای: بانگ کردن. (صدازدن)
چرووس: [ناو] ترووسک؛ چرووسکه؛ ترووسکه. (سوسو)	چرپی پی: ده نگیکی که می کاتی هه- نگاونان؛ (شتی نیه که خوشتر بی له چرپی- پی و چیه چیه). «په شیو» (پچ پچ)
چره کهو: خویندنی کهو؛ کییه رکیی خویندنی دوو یان چند کهو. (مسابقه خواندن کبک)	چردو: [ئاوه ئناو] ئاژه لیک که باش شیرناد (حیوانیکه مشکل دوشیده شود) < چردو
چریسکان: ترووسکان. (درخشش)	چرده ری: [ئاوه ئناو] (ب) ژنیک که درهنگ خو به دهسته وه دها. (کنایی، زنی که به سختی خود را در اختیار بگذارد)
چز: [ناو] نوو کی قولایی ماسی گرتن؛ وه ک: قولایی دوو چز. (نک قلاب ماهی گیری). + < دریشووشک.	چرژ: [ئاوه ئناو] پرژ؛ بلاو؛ پرش. (پخش)
چزین: [چاوغه] سیس بوون؛ ژاکان؛ چرچ- بوون. (پژمرده شدن. چروکیدن)	چرژان: چوون به ناو یه کدا و تیک هالان؛ لکی داره کان تیک چرژاون. (توی هم رفتن)
چزلیک: [ناو] جوریک کیردی که وانیه وه ک خنجیر. (گزلیک) +	چرسک: [ناو] ترووسکه و چرووسکه ی رووناک؛ ترووسک. (سوسو)
+ چزه لی هه لساندن: (ب) زهره ر لیدان؛ ئازار پیگه باندن؛ پیوه دان. (ضرر و آزار رساندن)	چرفراندن: پرش و بلاو کردن. (پخش و پراکنده- کردن)
چسک: [ئاوه ئناو] چوست؛ چالاک. (چست)	چرفری: [ناو] بلاوی؛ پرژی؛ په ریشانی. (پراکندگی)
چغر: < چقر.	چرقه: [دهنگ] قرچه؛ دهنگی شکانی دار. (قرچ)
چغراندن: به گژدا کردن؛ هاندان. (تحریک کردن)	+ چرکه چرک: به چرکه چرک پیاچوون: زور و به زه حمت و گوشار پیاچوون. (بافشار)
چفت و بهس: [ناو] ئالقه ریز و دوو لایی. (چفت و بست)	چرگاو: [ناو] زه لکاو ی پر و چر. (نیزاران بوه)
چفته: (۱) [ناو] (تفهنگی راو. (تفنگ شکاری).	چرگه: چیگای دژوار و چر. (جای سنگلاخ و دشوار)
(۲) [ئاوه ئناو] سیابه خت؛ به دبه خت؛ داماو (بیچاره)	چرگهر: [ناو] گورانی بیژ. (آواز خوان)

- چفکرن:** فیله و فهره ج کردن؛ گزی کرن؛ ته- شقه له کردن. (حیله کردن)
- چفه چف:** [ناو] سرته سرت؛ بچه بیچ. (بیچ بیچ)
- چفاتگه:** [ناو] جفاتگه؛ جیی کوبوونه وه؛ کومه- لگا. (جای اجتماع کردن)
- چقو:** [ناو] هیله باز؛ فیله باز، گزی که- ر؛ جامباز. (مکار)
- چقوونی:** [ناو] جوان و جه حیله؛ لاوی؛ هه- رزه کاری. (جوانی)
- چقین:** [چاوگه] خواربوون؛ چه مین؛ هاتنه وه- یه ک. (خمیدن)
- چقر:** [ناو] چقر؛ خاچ؛ خالی خاچ له په ری په- ران تو دا. (خاچ)
- چقله که وی:** [ناو] درووه زه رده. (نوعی خار)
- چقله که وه:** [ناو] پوور نایشی؛ جوریک درووی کورته بالاییه. (نوعی خار)
- + چک:** کوتایی؛ بران؛ بیهن چک بوون؛ هه ناسه بران. (قطع)
- چکون:** جه کون؛ له کوین؛ کیده رین؛ له کووره- ن؛ وه کووره ن. (کجا بند)
- چگزین:** نه نتوپه هت بوون؛ به شک بوون؛ به- دگومانی؛ چاقزورک. (شکاک)
- چگوورانندن:** [ناو] ناوسانندن؛ هه لمسانندن؛ باپی کردن؛ رق هه لمسانندن. (عصبانی کردن)
- چلاب:** [ناو] زریزه می نالتوون. (زنجیر طلا)
- چلپایی:** [ناو] هه زارپا. (هزارپا)
- + چلپولیس:** خواردنی به له ز و به دهنگ و سه داوه. (خوردن با سرو صدا و عجله)
- چلتوو کجار:** مه رزه و شه لتوو کجار؛ مه زرای- برنج. (شالیزار)
- چلتیکه:** [ناو] رووه می لیفه می چیبوو له تیکه-
- گه لی قوماشی ده مه دویرد. (چهل تکه)
- چلچراو:** [ناو] چلچرا؛ لووستیپ. (لوستر)
- چل چله:** زور به سال آچوو؛ چه ندجار چل سال.
- (چهل چهله؛ چل چله)**
- چلچه مه:** کیویکه له به ینی سه قز و مه- ریواندا که سه رچاوه می چومی قزلوه زانه. (نام کوهی است)
- چلخووس:** [ناو] رژد؛ چکووس. (خسیس)
- چلدان:** (۱) پتدانی ده مار و برین. (۲) ئیشان؛ ددانم چلده دا؛ دیشیت. (انبض- زدن. آتیر کشیدن، درد کردن)
- چل درو:** (ب) زور دروون. (خیلی دروغگو)
- چلقلین:** [چاوگه] چریسکین؛ بریقه دانه وه؛ شه- وق دانه وه؛ ترووسکه دانه وه. (درخشیدن)
- چلثوک:** [ناو] به بریقه؛ به درهوشانه وه؛ برووسکه دار. (درخشان)
- چلکبه ر:** دهرمانی دژی چلکی برین و هوورگ (میکروب)؛ نانتی بایوتیک. (آنتی- بیوتیک)
- چلوان:** [ناو] چله کانی زستان. (چله های- زمستان)
- چلوو:** [ناو] مه ودای بینویژ بوونی ژن له پاش مندال بوون هه رچهند له چل روژیش که متر- بیت. (مدت قاعدگی زن پس از زایمان)
- چله شور:** (۱) ریژنه بارانی پاش چله می زستان؛ (۲) وسلی دوا می چلوو. (۱) باران پس از چله- زمستان؛ (۲) غسل پس از چله)
- چله کان:** (۱) لکه کان. لقه کان. (شاخه ها).
- (۲) شله ژان؛ خورپان؛ چله کیان؛ سله مان. (یکه- خوردن)
- چله کاو:** شله ژاو؛ خورپاو. (یکه خورده)

چله کیانهوه : سلّه مانه وه؛ داچله کان. (یکه - خوردن)
چلی هامنی : چله ی هاوین. (چله تابستان)
چم : [ناو] سم؛ سمی و لاخ. (سم)
چمبل : [ناو] دهستی هیربار. (دسته ظروف - سفالین)
چنچکان : [ناو] چینچکان؛ به چینچکانه وه دانیشتن؛ هه لئرووشکان. (چمباتمه)
چنگ : [ناو] ریژه هول؛ ورتکه نان. (ریزه نان)
+ چنگ گرتن : [چاوگه، ت] به ناخوون رووشاندن و بریندار کردن. (چنگ زدن)
چنگولگریته ی : چنگ گرتن. (چنگ گرفتن)
چنگه پلماسی : [ناو] هاشاؤل بردن به په نجه و چنگ گرتن؛ شه ره چنگ؛ حاله تی که سی که له شه ردا وه ژیر که وتوو له ژیره وه به چنگ ده - ست ده کاته وه. (باچنگ از زیر دفاع کردن)
چنینه : شتی نییه؛ تشتی نیینه؛ (ب) گرینگ نییه. (چیزی نیست)
چنینه وه : [چاوگه، ت] هه لئگرتنه وه و کو کردنه - وه؛ نان چنینه وه ی شوان له ئیواراندن. (جمع - کردن)
چو : [ناو] چق؛ چقه؛ چوب؛ قیتکه ی ژوور په - نجه ی که له شیر و فرنده. (انگشت شاخی پای خروس)
چو؟ ار : [ناو] به نیی واو و ئه لف (د) یکی سوواو هه یه که به حال ههستی پیده - کریت. چودار. (چوبدار)
چوارپاره : [ناو] چواربه ش. (ب) فیشه کی تاپری چوار ساچمه ی راوی گه وره نچیر. (چهارپاره)
چوارجامه : [ناو] چوارمشقه. (چهارزانو)
چوارچو : [ناو] چوارچیوه؛ قایی وینه و

ئاوینه؛ قاب. ریژه ک. (چهارچوب)
چوارخرت : به ران و بز و بوقله و مه ری چوارساله. (بز و گوسفند چهارساله)
چواردانگ : (۱) [کوژی موسیقا] له موسیقادا ده - نگی گورانیبیژه کان به سی پله دابه شده - کریت ۲، ۴، ۶، دانگ. (۲) چواردانگ له شه ش دانگی هه رملکیک. (چواردانگ)
چوارشه ممه سووری : [ناو] وشه به کی فارسیه وله کوردیشدا ده وتریت؛ کوله چوارشه ممه. چوارشه ممه ی ئاخری سال. (چهارشنبه - سوری)
چوارقاپ : [ناو] جوریک یاریه به میج (جگ، قاپ) (چهارقاپ)
+ چوارقه د : [ناو] (ب) سه ریوش و پروسه ری چوارگوشه. (روسری چهارقد)
چوارگا : [ناو] مه قامی چوارگا له موسیقادا. (چهارگاه)
+ چوارلا : چوارتو؛ چوارهینده. چوار به رانبه ر. (چهاربرابر)
چواروه رز : چوارفه سل. (ب) سال. (چهارفصل)
چوپ : [ناو] درو. (دروغ)
چوپه مه : [ناو] چوپه مه. (چوب پنبه)
چوتیر : [ناو] چویشتیر؛ بزنی دووساله. (بز دوساله)
چوخی : [ناو] چوغه. (بلیز از شال)
چوده رچوو : [ئاوه لئاو] چق دریزبوو. (ب) خاوه - نی ئه زموون و دونیادیتوو. (کنای، دنیا دیده)
چور : [ناو] چورپور؛ که له شیر ی جه نگه لی؛ قه - رقاول. (قرقاول)
چوراوگه : [ناو] پلووسکی سه ربان. (ناودان پشتبام)

فلیقانه بو دهرهینانی نجیری وه ک که-
 رویشک و ریوی له کون. (چوبدوشاخه شکار)
 (۲) راوه کهوی کاتی کرکه وتنی ماکه-
 و. (شکار کبک درایمی که ماده کبک کرچ-
 است). (۳) گولوله پیچ؛ تهناف پیچ؛ شه داندن و
 شه ته کدان. (گولوله پیچ)
چوله پیچهن : < چوله پیچ
چوله که گره : [ناو] سه قری میشخور. قجی.
 فرنده بیکه له تورمه می په ربه له که چوله که و
 مشک ده خوا. (سنگ چشم)
چوله وانی : [ناو] ده شته وانی. (ب) کشت و کال
 له کیو و ده شت. (کنایی، کشت و زرع
 در صحران)
چوماو : ئاوی چوم. (آب رودخانه)
چونگه : چینه. (چینه)
چوانندن : (۱) پیوچ کردنی گوره وی له
 جورا بئندا. (پوچ کردن). (۲) دهر کردن و قت کردن
 له کوری یاری. (اخراج)
چوواو : [ناو، بهر] قت کراو له کایه می
 پشکیلاندا. (کنار گذاشته شده در جوراب بازی)
چوزانم : چده زانم؛ چیه زانم؛ چازانم، چه-
 بزانم. (ب) نازانم؛ (چه میدانم)
چوزره ره : [ناو] تازه ترین چوزره می پروه ک؛
 چوزره ره کردن؛ سهرده رهینانی گیا له توو یان
 له خاک. (جوانه)
چوزره لاهو : [ئاوه لئاو] لاهوی مندالکار و که مەر
 باریک، ناوقه د زراف. (نوجوان کمر باریک)
چووکیتی : [ناو] پیچوکی؛ چکوله یی؛ گچکه-
 یی. (کوچکی)
چولیت : [ناو] خه زیم؛ لووته وانه. (زینت پره-
 دماغ)

چورت شیوان : چورت بریان؛ چورتی تریاکی
 پچران؛ خه وه نوو چکه شیوان. (چرت پاره
 شدن)
چوره بر : چورپر؛ وشک کردنی دوا دلوی
 تراو. (تا آخرین قطره خشکاندن)
چوره چور : شووره شوور هاتنه خواره وه می
 تراو. (شرشر)
چوره که لواز : [ناو] جوره قاز لآخه. (پرنده ای-
 کبود باندازه سار)
چوق : [ناو] پوک؛ مژ؛ نه فه سیکه له جغاره ده-
 دریت. (پک)
+ چوقان : چوقین؛ [چاوه] له رزین له ترس
 یان سه رما یان یاو. (لرزیدن)
چوقلی : سه رچل؛ سه رلک؛ خونچه می سه رلق
 ویوی دار. (غنچه و ساقه بالای درخت)
چوقین : [چاوه] (۱) هه لقرچانی رون له سه-
 رئاگر. (تفیدن؛ تفت دادن) (۲) < چوقان.
چوکار : [ناو] چوکار؛ دار تاش؛ چوگره. (نجار)
+ چوک دادان : چوک له عهرزدا دانان. (ب)
 کولدان؛ شکستی هینان؛ به زین. (شکست-
 خوردن)
چوکلشه مچه : [ناو] چیلکه می شقارته. (چوب
 کبریت)
چولخه : [ناو] که سی که خوری ئا زال به
 برینگ دهر پته وه. (پشم چین با دو کارد)
چولگهرد : [ئاوه لئاو] بیابان گهرد؛ چولپر؛ کوچه-
 ری بیابان نشین. (بیابان گرد)
+ چوله : [ناو] قه یسی و بادامی سه وزی نه گه-
 ییو. (چغاله)
چوله بادام : < چوله
چوله پیچ : [ناو] (۱) چوله مه پیچ؛ داریکی دوو

چوونه : (۱) رابور دووی چوون. چوونگن (رفته اند). (۲) [ناو] نه گووتک؛ گونکه هه ویر؛ توپه له قور. (چونه)

چوونه ناو : (۱) کورت بوونه وهی قوماش له ناو دا. (۲) لاواز بوون؛ تاوانه وه له ناو دا. (لاغر شدن؛ حل شدن)

چوونه بهس : به ستران. قفل بوون؛ وه ک: زمان چوونه بهس. (بسته شدن)

چوونه بهس : (۱) پنا بردنه بهر مه رقه د و باره - گای چاک و پیر. (بست رفتن). (۲) دوا بریان؛ ته واو بوون. (تمام شدن)

+ چوونه جهسته : به شه روه وه چوونه سهر که - سی بو لیدانی. (پیش کسی رفتن بقصد کتک - زدن)

چوونه سهر : (۱) دان به سهر دا؛ هیرش کردنه سهر؛ له شکر بردنه سهر که سی. (حمله - بردن). (۲) سهر که وتن؛ پله و پایه وه گرتن؛ چوونه بان، له نیردیوان چوونه بان. (ترقی - کردن)

چوونه لا : (۱) رویشتنه که نار؛ چوونه لاوه؛ (کنار رفتن) (۲) چوونه کن؛ رویشتن بو (خزمت، نزیک، کن، لا) ی که سی. (پیش کسی رفتن)

چوویت : (۱) رابور دووی چوون بو هه وه لکه - سی تاک [رویشتنووی؛ رویشتنگی؛ رویشتنی. (رفته ای؛ رفتی)] (۲) [ناو] هه ش. (نیل). (۳) تد. [ناو] [چفیت، پاک له پاک. (بی حساب)]

+ چووین : چوون بو هه وه ل که سی کو؛ ئیمه چووین؛ رویشتن. (رفتیم)

چه پازله : [ناو] شه قه زله؛ شه پلاغه. (سیلی)

چه پاله : [ناو] چه پک؛ چه پاله گول؛ دهسته گول.

(دسته)

چه پخووس : [ناو] [ناو] به دواز. خراپه خواز. نیاز خراب. (بدخواه)

چه پخوون : (۱) [ناو] [ناو] خیل. چاولار. (لوچ). (۲) [ناو] هیرش بردنه سهر دوژمن بیخه بهر و به شهو. (شبیخون)

چه پدهست : چه پله ر.

چه پراست : نه سپیک که دهستی چه پ و لاقی راستی، باز نه ییکی سپی رهنگی هه - ییت. (اسبی که دست چه پ و پای راستش در بخلق سفید باشد)

چه پله ر : [ناو] [ناو] چه پدهست؛ مرویی که به ده - ستی چه پ کار ده کا یان دهنووسی. (چه پ - دست)

چه پ و گوپ : [ناو] راوه پرووت. (راهزنی)

چه په : وهر گه رانی سه یاره. (چپه)

چه په رچی : [ناو] پوستچی؛ په یک و نامه - هیئر؛ نامه بهر. (پستچی)

چه په رخانه : [ناو] پوستخانه. (پستخانه)

چه په لکاری : [ناو] کار پیسی؛ کارنا پوختی. (گندزدن)

چه په لی : [ناو] پیسی؛ گه ماری؛ قریزی؛ پوخلی. (چرکینی؛ گندی)

چه په نداز : [ناو] [ناو] ده غل؛ فیله باز؛ حیله - باز (حیله گر)

چه پی : [ناو] [ناو] (۱) نه ندای حیزی چه پ بوون. (چی). (۲) [ناو] چه له پای؛ هه لپه ر کیی کرژ. (نوعی رقص تند)

چه ت : [ناو] (۱) کوزری خه رمان؛ ساقه تی گوله گه نمی نه کوتراو. (ساقه نیم کوب خرمن)

(۲) ته گه ره. (چه ت)

چه تاندن : قتانندن؛ قرتانندن. (قطع کردن)

+ چه ترهه لدان: سه یوان کردنه وه؛ چه ترپان -
کردنه وه؛ چه ترپیکانی بوقله و تاوس. (چه -
ترباز کردن)

چه توه : [ناو] نیوهی نیوبتری شله مهنی به -
رانبه به ۲۵۰ سی (سانتیمتری چوار گوشه).
(چتول)

چه ته برژین: [ئاوه لئاو] برژاندنی به پهله و نیوه
برژ. (نیم پخته)

چه ته ری: [ناو] لاری؛ ریگه ی باریک و چه -
توون؛ کویره ری. (کوره راه)

چه ته ول: [ناو] پولیسی ئیشگر. (پاسبان)

چه تیان: [ناو] دهرزیه؛ دهرزی عورووسی؛ ده -
رزی سنجاخ؛ دهرزی به رسینگ و به روک.
دهرزیه. (سنجاق قفلی)

چه تیم : چه تیوه؛ کچه تیو. (یتیمچه دختر)

چه تین: [ئاوه لئاو] چه توون؛ دژوار؛ سه -
خت. (مشکل)

چه چه کو له: [ناو] چه چه قوله؛ جوریک ناساخی
حه یوانی به رزه به. (نوعی مرض اسب و گاو)

چه خت: [ئاوه لئاو] بیشرم. (بیشرم)

چه ختی : [ناو] بیشرمی؛ چه قه -
سوویی. (بیشرمی)

چه ختی: [ناو] چوختی؛ له کارده رهاتوویی؛
وریایی؛ کارامدی. (کارامدی)

چه خش : [ناو] بهرژه وهندی؛ قزانج. (منفعت)

چه خمور : [ناو] فد. ئه سپی که گلینه ی
چاویکی کالترییت له چاوه که ی دیکه ی.
(چخمور)

چه خمور : [ئاوه لئاو] چاخمور؛ پته و؛ قهوی؛
خوراگر؛ قاییم. (محکم)

چه دما : [به ند] جه دما؛ له دووماهی؛ له پاش؛
له دوو. (بعداز؛ سپس)

چه راوخ: به شی ژووره وهی سه رته نوور و
مدبه ق. (قسمت بالایی مطبخ)

چه رت: [ناو] سه تلی گه وره ی ئاو. (سطل
بزرگ)

+ چه رچه ف : پروو ته ختی؛ مه لافه. (روتختی)

چه رچه توون: [ناو] سو با؛ کووره. (بخاری)

چه رخی : [ناو] بایده ی مسی؛ کاسه ی
چووک مسی. (بایده مسی)

چه رخیای : [چاو گه] چه رخن؛ خول خواردن.
(چرخیدن)

چه رخی خه یاتی: [ناو] مه کینه ی دروومان.
(چرخ خیاطی)

چه رقبه ز: [ناو] هه لپه رین و دوو ده سماله ی
دوو که سییه. (رقص دونفری)

چه رمای چه ما : چه رمینه ی چاو؛ سپینه ی
چاو. (سفیدی چشم)

چه رمه : [ئاوه لئاو + ناو] چه رموو؛ سپی.
(سفید)

چه رمه له : [ئاوه لئاو] سپیکه له. (سفید)

چه رنای : له وه راندن. (چراندن)

چه ره دوو که ل : < چه ره دوو که ل

چه س : [جیناو] چیه؛ چیشه. (چیست)

چه سپ : (۱) [ناو] چه ست؛ سلاوی عه سکه ری
به پاکوتانن به یه کدا. (چسپ). (۲) [ئاوه لئاو]
جلوبه رگی پرپه پری ئه ندما؛ دژی فش و هه راو
(چسبان) +

چه سپی ئاوه کی: [ناو، ت] چه سپی دارتاشی. چه -
سپتراو. (چسب مایع)

چه سپنای : [چاو گه] لکاندن؛ چه سپاندن.

(چسباندن) **چه سڀين**: [ناو، بک] نووسڀين؛ لکڀين. (چسباندنه)

چه سڀي نهواري: [ناو] چه سڀي کاغه زي و نايلوني. (چسب نواري)

+ چه شته: [ئاوه لئاو] (ب) کاربه دهستي که فيري به رتيل وهرگرتن بووييت. (کنايي، کارمندرشوه بگير)

چه شته ي: [چاوگه] چه شتن؛ چيشتن. (چشیدن)

چه شنه: [ناو] قورعه. (قرعه)

+ چه شني: [ناو] ته فينه ري فيشه ک که له بني ههر فيشه کيدا هه يه. (چاشني فشنگ)

چه فت وچير: [ئاوه لئاو] چه وت وگير؛ چه فت- وخواړ. لار وگير. (کچ و معوج)

چه فتياگ: [ناو، بهر] لار بووگ؛ خواړ بوو؛ گه- راو. (خم شده)

چه فر: [ناو] چغر؛ خاچ؛ چقر. (خاچ)

چه قي: [ر] اربور دووي چه فين؛ چه مين [چه ما؛ چه- مي؛ خه م بوو؛ گه را؛ لار بوو؛ چه ميا؛ چه قيا. (کچ شد)

چه قي: [ناو] حاله تي کوور بووگ؛ کووري؛ لاري؛ (خميدگي)

چه ق: [ناو] (۱) لاي ناو چالي قاپ. (طرف گودشتالنگ) جوړيک ريشه و ده ماري سفتي ناو گوشت؛ گوشت يان مه مکی داشوړاو و چه ق. چه ق و داشوړاو. «سینه ي رهم مکه- چه قم «فولکلور» (پي؛ پستان شل و افتاده)

چه قماق: [ناو] تد، فد: چه خماخ؛ ناميري که به- سهر گيله نگيده نه وه؛ (چخماخ)

چه ق و ته في روژگار: (ب) چه رمه سهر ي روژگار. (کنايي، محنت روزگار)

چه قولور: چه په ي به کومه لي سپوت. (عوعو دستجمعي سگها)

چه قوچو: [ناو] چه قوچو لي برين: قرته ليبرين؛ مژيني گوان و مه مک تا دوا دلوب. (تا آخريں قطره مکيدن پستان)

چه ق وچوق: ته قه ي ددان له کاتي له رز لي هاتندا. (صدای بهم خوردن دندان)

چه قوی زامندار: [ناو] چه قويي کي زبانه داره که به بي گوشاري ئه و زبانه ده مه که ي نانوشتيته وه. (چاقوي ضامندار)

چه قه ته: [ئاوه لئاو] زور بلي. چه نه باز. (وراج)

چه قه دوو که ل: [ناو] چه دوو که ل؛ ته په دوو. (دود غليظ)

چه قه رو: سه گوهر؛ هه راوهوريا؛ هه لا. (عوعو؛ هممه)

چه قه سرو: [ئاوه لئاو] زور بلي؛ قهره چه ناخ؛ روو دامالو. (پروو؛ بيشرم)

چه قه ل: [ناو] چه قه ل. (شغال)

چه قه لاخ: [ناو] که ميله ي ژير دووگي مه- ر. (گال؛ پوستاله)

چه قه لته: [ئاوه لئاو] له ر؛ لاواز. (ضعيف) +

چه قه وانه: [ناو] نامرازي کي موسيقايه، چه ننگ. (چنگ)

چه قی مهرگ: [ناو] به هه زار حال و کيشه- کيش. (باز حمت)

چه قی نه حله ت: [ناو] مانگرتن و رازي نه- بوون. (لج کردن)

+ چه قيو: [ر] اربور دووي چه قين [ب] بي جووله و ته کان، مه زره قه که پيرانيکردووه و له جيي خوي چه قيوه؛ راوه ستاني بي بزوه. (بيحرکت)

ایستادن) کولآتوو هه لکیشراوی وشکه وه بووی له ده -
 ستارکراو. (خرده گندم نارس خشک شده)
 چه لغوور: چه لغوو. < چه لغوور.
 چه لماندن: وه قسه هیئان. (بحرف آوردن)
 چه لمین: [چا وگه] قسه کردن؛ ناخفتن (حرف -
 زدن)
 چه له بی: [ناو] جه له بچی؛ چو دار. (چو بدار)
 چه له حانی: له سه رقسه رویشتن به هه را و ده -
 نگی بهرز. (حرف زدن با صدای بلند)
 + چه له پایی: [ناو] (۱) هه لخه؛ هه لپه پرینیکی
 توند و کرژی کوردییه. (۲) ئاهه نگیکی
 موسیقایییه به ریتمی تونده وه؛ ئاهه نگی و
 گورانی کرژ به زه ربی تاییه ته وه بو هه لپه پرینی
 چه له پایی. (آهنگ و رقص تند)
 چه له کی: [ناو] جوړیک ماسی. (نوعی ماهی)
 چه له نگی: [ناو] جوانی؛ شوخ و شه نگی. توند
 و تولی. (جوانی؛ خوشگلی، چابکی)
 چه ماش: [ئاوه لئاو] چه مووش. ئاوارام.
 (چموش)
 چه ماو: < چوماو +
 چه مبرسی: [ئاوه لئاو] چاوبرسی؛ چکووس؛
 رژد. (کنس؛ خسیس)
 چه مبریی: [ناو] چاولیکه ری. (تقلید؛ چشم و
 هم چشمی)
 چه مبلوول: [ناو] پلووسک. (ناودان)
 چه مته نگ: [ئاوه لئاو] بهر چاوته نگ. (حسود)
 چه مچ: [ناو] که و گیز؛ که و چک؛ چه مچه؛ که -
 و چکی ده میانی به نایی. (چمچه)
 چه مچشین: چاوفرین؛ پیلووی چا و په -
 رین. (چشم پریدن)
 چه مچوچای: [ناو] که و چکه چایی (قاشق

ایستادن)
 چه کال: [ناو] گوشتی له ش که له ره ی دیت و
 سیس و چرچه. (گوشت شل و آویزان بدن)
 + چه کمه رهق: خان زاده؛ به گزاده؛ (کونه چه -
 کمه رهق: خان زاده ی لیکه -
 وتوو). (خانزاده؛ نجیب زاده)
 چه کمه سوور: [ناو] فرنده بی که له توره مه ی
 مه له روژ، له شی بچوو که و لاقی دریژه.
 (چوپیا)
 چه کوچو: < چه قوچو
 چه کو چول: [ناو] چه ک و ئامرازی شه -
 ر. (اسلحه و اسباب جنگ)
 چه ک و که وان: [ناو] ئامیره کانی هه -
 لاجی. (دستگاه حلاجی)
 + چه که ردا سی: [به ند] تد، وشه بیکی تور کییه،
 (داس کیشان بی تیغ کرین) له ئاکوی؛ لاپره سه -
 نی؛ بی بیوانه و کیشانه و به راورد و هه لسه -
 نگاندن. (بدون قیاس و تفکر؛ سرسری)
 چه که ره کردن: هه وه لین نیشانه ی سه -
 وزبوونی پروه ک. (جوانه زدن)
 چه لاپه: راوی به فره به سه ر. (شکار کردن
 بر روی برف یخ بسته)
 چه لاندن: چه راندن؛ له وه راندن. (چراندن)
 چه لتین: [چا وگه] که ول کردن. (پوست
 کندن)
 چه لچه له: [به ند] جار جاره؛ جاروبار. (گاهی)
 چه لغوور: [ناو] چه لغوور؛ چه لغوو؛ گسکی
 له لکی گزیچار. (جارو از شاخه درخت گز)
 چه لغووسی جو: گوله جو ی پروینراوی بودراو
 بو چیشت. (جو نارس بوداده)
 چه لغووسی گه نم: گه نمی فه ریکی له ئاوی

چایخوری)

چهمچوږ: [ئاوه لئاو] مروقی له ږ و لاواز.

(انسان لاغرونحیف)

چهمچه مال: شاروچکه بیکه له بهینی سلیمان

و کهر کوو کدا. (اسم شهر کی است)

چهمچه قازان: [ناو] که و گیزی گوره ی ئاو هه

لگو یزان. (آبگردان)

چهمچی: [ناو] چه رچی. (پبله ور)

چهم داری: [ناو] چاودیری. (مواظبت)

چهمزه ق: [ئاوه لئاو] چاو دهر په ریو؛ چاوزه-

ق. (چشم برجسته)

چهمساخ: [ناو] ده سکیشی کویر؛

چاوساخ. (راهنمای کور)

چهم کز: [ئاوه لئاو] که مبین؛ چاومزوموږ؛

چاو کز؛ چاوپرووش. (چشم ضعیف)

چهمل: [ناو] قولفه ی هیربار. (دسته کوزه)

چهمنا ی: [چاوگه] چه ماندن. (خماندن)

چهموچوغر: [ناو] قورخ و چوم؛ چوم و

دارستان؛ لیره وار و چوم. (درختستان کنار نهر)

چهموخم: [ناو] پیچ و پلوچ؛ راز و رهمز. (چم-

وخم)

چهموز: [ناو] وشه بیکه هه ورامیه و ده-

کریت له جیاتی کوتر و لچی به کار

بیریت. چاوه دیری شتیک بوون (کنترولچی؛

نظارت کننده)

چهموک: [ناو] چومی چکوله. جوگه. (جوب)

چهمنانی پیشوو: [بهند] هه ر وه ک چه لانی-

پیشوو؛ وه ک جارن. (مانند زمان گذشته)

چهمته: [ناو] جانتا؛ جه تک. (ساک)

چهمچووز: < چه م برسی

چهمخووس: < چه م تهنگ

چهنگه پرچه: قزکیشان له شه ږدا. (چنگردن

بمو دردعوا)

چهنگه ک: [ناو] چفته؛ قولاپ؛ چه-

ناره. (چنگک)

چه نه نامه ی: [ناو] له ده ست هاتن؛ تووانا و

لیهاتنی کار. (قادر بوودن)

چه نه در یژ: [ئاوه لئاو] زور بلی؛ چه نه شکاو؛ ده مه

وه ر؛ سویر قسه؛ فره و یژ. (پرگو)

چه نه گه: [ناو] آه رزینگ؛ ئارزن؛ ئارچهن؛ چه-

ناکه؛ چه نه. (چانه)

چه نه م: (۱) چه ناکه م؛ (چانه ام). (۲) لیم. له من.

(ازمن)

چه نیدان: [ناو] دهر زیدان؛ جیگه ی دهرزی.

(جاسوزنی)

+ چه و: چیوو؛ چه بوو. (چه بود؛ چه شد)

چه هوت و چیپ: [ئاوه لئاو] چه هوت و چه-

ویل؛ خوار و خیج. (کج و کوله)

چه وچه: [ناو] مه ته لوکه؛ هه له مین. (مثل)

چه وچه و: [ناو] هه وه وه؛ شله ژاوی. (آشفتگی)

چه ودم: [بهند] له وه دو؛ له مه وه دو. (سپس؛

منبعد)

چهمرانه: هه وای (موسیقی) چه مه ری.

(آهنگ عزای چمری)

چهمه رچوپی: [ناو] چه مه ری؛ ده ستگرتن به ده-

وره و ئالقه پیکان بو ماتهم و عه زا که

جو ریگ هه لپه ر کییه. (عزاداری حلقه وار)

چهمه ره خه یار: [ناو] تروزی. (خیار چمبر)

چهمه زه خم: [ناو] (۱) به چاوه وه-

بوون. (۲) نووشته ی چاوه زار. (چشم زخم.

طلسم چشم زخم)

چهمه قووله: [ناو] چاو قوولکه؛ چاوه قووله؛

بامرنی؛ بای مردنی. (طاعون)
چه مه نزار: میر غوزار؛ میرگ؛ چیمه نزار. (چمنزار)
چه میاگ: [ئاوه لئاو + ناو، بک] لاریوو؛ چه ماوه.
 (خمیده)
چه ناکه شکیاگ: [ئاوه لئاو] چه نه شکاو؛ (ب)
 چه نه وهر؛ زور بلی؛ دمه وهر؛ فره ویژ. (پرگو)
چه نان: چه ندان؛ هینده؛ (چندان)
چه ودان: [ناو] چه وار؛ چودان؛ جه-
 هداس. (چودار)
چه ورو چلیک: [ئاوه لئاو] پیس و رو ناوی. (چرب
 وچیلی)
چه وس: [ناو] نازار؛ مهینه ت؛ رهنج. (آزار)
چه و کیش: [ناو] که رهسته ییکه وه ک شه ن که
 سه ره که می چه ماوه ته وه بو دهر دانی کولو و ور
 تکه به ردی زهوی و زار. (شنکش)
چه وگان: [ناو] فد. جور یاری که به سواری
 ئه سپ و گوچانی تاییه ت و گو ده-
 کریت (چوگان)
چه وگه: چه بو وگه؛ چی بووه؛ چ بووه. (چی شده)
چه هول: [ناو] چه ویل؛ چیلکه و چه ویل؛
 پاشاخور. (پسمانده علف درشت در آخور)
چه ویر: گیاییکی بون خوشه که له
 کوردوستانات. زوره (آویشن)
چه بیگ: [ئاوه لئاو] ته زیو؛ چیاو؛ چاییگ؛
 سارد؛ رچیاو. (سرد)
چی ئه وی: (۱) چشتیکی گهره که. (چه-
 میخواهد). (۲) چه ئه وی؛ چه ئه بیته؛ چیده بیته؛
 چه ده بیته. (چه میشود)
چیاو: [ئاوه لئاو] (۱) سارد؛ چاییگ. (سرد). (۲)
 رچیاگ؛ به سه هول بووگ. (بخ بسته)
چیای ناگری: < ناگری داغ

چیای باله کیان: کیویکی به رزه له ناوچه می
 باله کایه تی. (نام کوهی است)
چیای بستی: کیویکه نزدیکی ره واندر. (نام
 کوهی است)
چیای زینی دهر گه له: کیویکه له ناوچه می
 حاجی ئومه ران. (حاجی عومران) (نام کوهی-
 است)
چیوون: [چاو گه، ت] (۱) چه شته بوونی تانجی
 له هه وهل راودا. (شکار یاد گرفتن
 تازی). (۲) دروست بوون. (درست شدن)
چیتین: [ئاوه لئاو] فرنده می چیل چیل؛
 خالخال؛ پلنگ پلنگ. (نقطه نقطه)
چیچکه: [ناو] ریزه هول؛ ورتکه نان؛ (ریزه نان).
 < چنچکه.
چیچیست: ناوی زه ربای ورمی. (نام دریاچه-
 ارومیه)
چیخ: [ناو] چیخ؛ په رده له هه سیری
 قامیش. (په رده حایل از نی)
چیدار: [ناو] که له پچه. (دستبند؛ کلپچه)
چیدمای: [به ند] له مه و دووا؛ له ئیسته به ولاوه.
 (از این بعد)
چیر: [ناو] غه بیته؛ پاشمله باسکردن.
 (غیبت)
+ چیر: [ئاوه لئاو] له گه ل چه پدا دیت به واتای
 لار و گیر، ددانی چه پ و چیر و نارپک. (کج-
 وکوله)
چیش: چی؛ چیه. (چه؛ چی)
چیشتلینان: [چاو گه، ت] گرار و چیش ت
 دروستکردن. ئاشپه زی کردن. (آشپزی کردن)
چیفانوک: [ناو] حه کایه ت. (داستان)
چیفک: [ناو] چیفک؛ چوله که؛ چفیک؛

کویشکه؛ کیشکه؛ مه‌لیچک؛ میرچک؛ مه-
لیچک؛ مه‌لیشکه؛ چوول؛ چیچک. (کنجشک)
چیق : [ناو] قالاوه‌ر‌ه‌شه؛ قرکا ره‌ش؛ قه‌له‌ره-
شه. (کلاغ)
چیکه : (۱) دروستی بکه. (درست کن). (۲) ئه-
گره. لیره. وی‌ری. ئه‌یرا. فی‌ری. (اینجا)
چیگه : چیکه؛ چیگا؛ لیره؛ فی‌ری. (اینجا)
چیگه‌ولا : [به‌ند] لیره‌ولا. (ب) چیدمای؛ له‌مه-
ودوا. (منبعد)
چیلکرن : [چاو‌گه،ت] یادکرن؛ وه‌بیر هیئانه‌وه.
(یادکردن)
چیلکه‌وچه‌ویل : [ناو] پووش وپلاش.
(خاروخاشاک)
چیلک : [ناو] چیل؛ مانگا. (ماده‌گاو)
چیلکه‌کی : [ناو] جوریک ماسیبه. (نوعی ماهی)
چیله‌وچه‌وته : [ناو] سیله‌وچه‌وته؛ سیله‌وچه-
فته؛ به‌وردی رووانین؛ سیره‌گرتن له‌تفه‌نگ
هاویش‌تندا. (دقیق‌نگریستن؛ نشانه‌رفتن)
چین : [ناو] تو‌یژ؛ وه‌ک چینی دیوار؛ چینی-
کریکار؛ تو‌یژی کریکار. (طبقه) (۲) کو‌ی چی؛
ئه‌وانه چین؛ چ‌شتیکن. (چيستند) (۳) ناوی ولاتی
چین (کشور چین)
+ چيو : [ناو] شت؛ چت. (چیز؛ شیئی)
چیوک : [ناو] ده‌مار؛ (ب) ده‌ماری
تووتن. (رگبرگ‌توتون)
چیوک : [ناو] قنچک؛ قنچکی کشمیش و
میوژ و تری. (دم‌کشمش)
چیولای : [به‌ند] له‌مه‌ودووا. (بعدازین)
چیوه‌خرتی : [ناو،ت] چیوخشانندن له‌جیگای
ته‌نگ. و تیوه‌ژه‌ندن؛ (ب) دارگیرانندن له‌کون
و نچیرده‌ریه‌راندن. (شکاررا با چوب‌ازسوراخ
بیرون‌کردن)

<p>حجره: [ناو] ژووری چکولہی فہقیان لہمزگہ- وت؛ ژووری چووی کاری توجارہت لہ بازار. (حجره؛)</p> <p>حوققه: [ناو] (۱) قوتوو. (قوطی) (۲) فیل؛ گری. (حقه) (۳) سہری بافورکہ تلیاکی پیدا دہچہ سپینن. (حقه؛ سروافور)</p> <p>حوکم: [ناو] جوړیک یاری به پهری پهرانتو. (بازی حکم)+</p> <p>حولبوون: [چاوغه، ت] سہرسامبوون گیژبوون. (گیج شدن)</p> <p>حولک: [ناو] کہ پر. (کپر)</p> <p>حولگیل: [ئاوہلناو] گیژہ گیژ؛ گیژ وحوّل؛ گیژو ویژ. (گیج و بیج)</p> <p>حولویسک: [ناو] شیلوک. (عضوی در شکم گوسفند برای پنیر مایه)</p> <p>حولی: [ناو] (۱) ٹولی؛ نہومی سہرہوی خانوو. (طبقه آخر ساختمان). (۲) گیلی؛ گیژی؛ (گیجی)</p> <p>حولیچہک: [ناو] ہلہوژہ؛ ہلہوچہ. (آلوچہ)</p> <p>حوننہر: [ناو] حوننہر؛ کاری کہ تہنیا کہ سانیکی تایہت دہتوانن ٹہ نجامی بدن؛ کاری شیاو، ٹہ- وتو؛ بوی ہہیہ وشہی ہونہر لہ پیشدا حوننہر بووبیت. (هنر)</p> <p>حہبان: [ناو] جہرہی ٹاو. (کوزہ آب)</p> <p>حہبدال: [ناو] مروقی ماقوول؛ خوداناس؛ سہ وداسہر؛ عہودال. ہلہودا؛ (انسان خانہ بدوش؛ خداشناس)</p>	<p>حارہب: [ناو] ٹارہو. (عرب)</p> <p>حارہبگاگوزی: [بہند] سہرسہری؛ لاپرہسہنی چہ- کہرداسی. (سرسی)</p> <p>حازربییہی: [چاوغه] حازربوون. (حاضر شدن)</p> <p>حال: [ناو] (۱) بارودوخ. (حالت) (۲) کیشہ بہ- ہہزار حال بارہ کہم بردہسہر؛ حالہ حال؛ پرنج و کیشہ. (مشکل)</p> <p>حالوری: [ناو] فیزداری؛ بزوزی. (تکبر)</p> <p>حالوک: [ناو] ہلہووک، ہلہوچہ. (آلوچہ)</p> <p>حالی حازر: [بہند] ٹہلعان؛ ٹیستہ؛ ٹہم کاتہ. (حال حاضر)</p> <p>حاملان: [ناو] پەرورده؛ پەرورشت (پرورش)</p> <p>حاملانندن: [چاوغه، ت] پرنیوہینان؛ پەرورده- کردن. (به عمل آوردن)</p> <p>حاوین: [ناو، بک] کہسیک کہ دہحاوینتہوہ. (آرام کننده)</p> <p>حاوینہر: [ناو، بک] حاوین؛ بہخیو کہر؛ ٹارام کہر. (پرورنده؛ آرامش دهنده)</p> <p>حل: [ناو] ہیل؛ جوړیک بہاراتی بوخوشہ؛ بہ- ری داری ہیل. (هل)</p> <p>حنچک: < حہنگ.</p> <p>حوپلہ: < حوپلہر. < حوپلہ</p> <p>حوپن: [ئاوہلناو] زہبہ لاسی ناقول؛ زہلام و گمتہ. (دراز بی قوارہ)</p> <p>حوپہ: [ئاوہلناو] زہلام؛ زہبہ لاس؛ ناقول (یغر)</p> <p>حوٹہ: [ناو] حہوتوو؛ حہفتہ؛ حہوتہ. (هفته)</p>
--	--

حهبدالی : [ناو] سهوداسه‌ری ؛ هه‌لوه‌دایی .
(خانه بدوشی)

حه‌بدوویی : [ناو] ئیلی سماپیل ئاغای سمکو له
نزیکی شاری سه‌لماس و گوندی چه‌هریق
نیشته‌جین. (طایفه اسماعیل آقای سمیتقو)

حه‌پنای : [چاوگه] حه‌پین؛ وه‌پین حه‌په‌کردن.
(عوعوکردن)

حه‌پونه : [ئاوه‌لناو] حه‌پوله؛ که‌مه‌هوش؛ مروقی
زل و تیکسمراو؛ حه‌پلوس . (آدم یغر و کودن)

حه‌په میش‌خور : (ب) مروقی گیل و گه‌وج و
نه‌زان. (کنایی، آدم گیج و بیشعور)

حه‌تال : [ئاوه‌لناو] له‌گه‌ل به‌تالدا دیت. به‌تال-
و‌حه‌تال. خالی‌وخوت؛ چول؛ بیکار. (خالی بیکار)

حه‌تتار : [ناو] عه‌تر فروش؛ عه‌تتار. (عطار)

حه‌جمان : [چاوگه] حه‌جمین؛ ته‌بتین؛ عه‌جمان؛
ئارام و قه‌رار؛ هه‌دا. (آرام وقرار)

حه‌جماندن : [چاوگه،ت] ئارام کردن؛ ته‌بتاندن .
(آرام کردن)

حه‌جمین : <حه‌جمان.

حه‌رد : [ناو] ئه‌رد؛ عه‌رز؛ زه‌وی؛ حه‌رز؛ عه‌رد.
(زمین)

حه‌رز : [ناو] ئه‌رد؛ زه‌وی؛ عه‌رز. (زمین)

حه‌ره‌مخانه : [ناو] فد: ژووری جودا له
میوانخانه‌ی گه‌وران؛ ئه‌نده‌روونی. (منزل
مخصوص خانواده؛ حرمخانه)

حه‌رمهل : [ناو] گیاییکه بو نه‌خوشینی بادیاری
به‌که‌لکه . (نام گیاهی ایست)

حه‌ره‌سناک : [ئاوه‌لناو] حه‌سوود؛ به‌ئیرهیی.
(حسود)

حه‌ریر : [ناو] شاریکه نزیکی شه‌قلاوه؛

گوندیکه نزیکی شاری کړند له باشووری
ئیران. (نام شهر و نام دهی است) +

حه‌زار : [ئاوه‌لناو] هه‌زار. (هزار)

حه‌ز و نه‌ئامه‌ی : [چاوگه،ت] حه‌زلیکردن.
(دوست داشتن)

حه‌سابی : <حه‌سابی

حه‌ساو‌که‌رده‌ی : [چاوگه،ت] حیساب کردن.
(حساب کردن)

حه‌ساوی : [ناو] که‌ری به‌کار و ئازا. (خر پر
توان و طاقت)

حه‌سه‌س : [ناو] پاسه‌بان؛ کیشکچی؛ (عسس)

حه‌سه‌نه‌سه‌سته : [ناو] بالنده‌ییکه لاق دریز
و کلک کورت . (اسم پرند ایست)

حه‌سیره‌ئاو : [ناو] هه‌سیراو؛ هه‌ماراو؛ ئه‌ستیر.
(آب انبار؛ استخر)

حه‌سیل : [ناو] حه‌سیر . (بوریا)

حه‌سیلک : [ناو] حه‌سیر . (بوریا)

حه‌شاکه‌رده‌ی : [چاوگه،ت] حاشا کردن؛ وه‌ئه-
ستونه‌گرتن؛ نه‌په‌ژراندن. (انکار کردن)

حه‌شر کردن : [چاوگه،ت] حه‌شر به‌رپا کردن؛
(ب) کاریکی ئه‌وتو کردن؛ نواندنی ئازایی و
کوشتاری زور له شه‌ردا . (حشر بپا کردن)

حه‌شروه‌له‌لا : [ناو] هه‌للا و هه‌نگامه؛ زه‌نا زه‌نا.
(هیاوه‌ی بسیار)

حه‌شیا : تشت؛ شت؛ له ئه‌شیای ئاره‌وییه‌وه
هاتووه، کوی شه‌یی. (اشیاء)

حه‌شیفاندن : [چاوگه،ت] نووسین . (نوشتن)

حه‌فت‌برالی : [ناو] حه‌وت ئه‌ستیره‌ی حه‌وته-
وانان. (هفت ستاره دب‌اصغر)

حه‌فتم : [ئاوه‌لناو] حه‌وته‌م؛ حه‌وته؛ حه‌و روژ پاش

له دایک بوون یا مردن . (هفتم)

حهفته یی : [بهند] حهوته یی؛ ههر حهوت پوژ
جاریک . (هفته ای)

حهفتیر : [ناو] حهوتیر ؛ جوریک ده مانچه .
(هفت تیر)

حهفه : [ئاوه لئاو] حه فده؛ حه فوه. (هفده)

حه قیق : [ناو] حاقیق؛ عاقیق؛ عاقیق. (عقیق)

حه کلوو : حه ککوو ؛ په ککوو. (وه)

حه لاقی : [ناو] جوریک تری. (نوعی انگور)

حه لاری : [ناو] به فرینه؛ په روه رده کراوی شیر و
شه کر له نیو به فردا . (نوعی بستنی)

حه لقه به گوش : [ئاوه لئاو] ئالقه به گوش؛ [ناو]
زیپر خرید؛ زیپر کر؛ بنده؛ به نی؛ ئالقه له گوی؛
(حلقه به گوش)

حه لوا : [ناو] به لاقیک هه لبه زینه وه و رویشتن.
هه نگله شه له؛ حه له که. (لی - لی)

حه له بی : [ناو] (۱) ته نه که؛ (ب) چه له نگه پووتی؛
خه لک و په یوه ندیدار به شاری حه له به وه
(۱ و ۲ حلیبی)

حه له وی : حه له بی

حه لی شیش : [ناو] عه له شیش؛ بوقله مووته؛ قه ل؛
که رگامیسری؛ قه له موون؛ گز گل؛ عه لو عه لو.
(بو قلمون)

حه لیم : [ناو] خوراکی که له گه نم و گوشتی
بوقله . (حلیم)

حه مباروزی : [چاوگه ت] ئامباز بوون؛ هیرش.
(هیرش) بردن . (حمله کردن)

حه متهر : [ناو] عه متهر؛ عه نتهر . (عنتر)

حه مس : [ئاوه لئاو] هه مس جوریک په نگه بزن
و نیری . (نوعی بز)

حه مه لی : [ئاوه لئاو] عه مه لی؛ گیروده به شه راب
و تریاک یان شتی تر. (عملی؛ معتاد) +

حه نزه پرووت : [ناو] ئه نزه پرووت ؛ شیلهی وشکه -
وه بووی تووسی . (شیره چوغان)

حه نک : [ناو] ژهنین ؛ حینچک؛ کوت. (کله زدن)

حه نه ق : [ناو] حه نه ک؛ گالته؛ شوخی؛ گالته
و گه پ. (شوخی)

حه و : [ناو] حه د. (۱) راده؛ ئه ندازه؛ مه قام؛ حه -
وی به چیه ؛ قابیلی به چیه. (۲) سنوور؛ تخووب؛
حودوود. (۲ و ۱ حد)

حه و رانه وه : [چاوگه ت] پونگ خوار دنه وه . (جمع
شدن آب و بر گشتن)

حه وز خانه : [ناو] ژوووری که حه وزی تیداییت.
(حوضخانه)

حه وشی : [ناو] حه و شه؛ حه سار. (حیا؛ زمین
محصور)

حه ول و ده ول : [ناو] هه ول و ته قالا. (جدیت
وکوشش)

حه یاس : [ناو] حه یاز؛ جقه؛ چو. (انگشت شاخی
پای خروس)

حه ی تاندن : گورپه کردن؛ هه وه هوی سواران.
(هورا کشیدن دستجمعی)

حه یته : [ناو] (۱) چه تیو (نوعی ناسزا). (۲ ب)
نیشانه ی نیروون؛ کیر (آلت تناسلی مرد)

حه یس و به یس : [ناو] فد؛ (ب) گیره و کیشه؛ هه -
نگامه؛ ده مه قاله. (حیص و بیص)

حه یش : [ناو] عه یش؛ خوش رابو واردن؛ وه شی؛
که یف و خوشی. (خوش گذرانی)

حه ین : [ناو] حان؛ له حه ینی گهرمادا ؛ له وه -
ختی گهرمادا؛ (وقت) +

هیج : [ئاوه‌لناو] هیج نه‌تشت؛ هیج نه‌زان (هیج)
هیج: [به‌ند] هیج زانیوته ده‌ستم شکاوه؟ (هیج)
هیج: [پیشگر] هیج‌کاره؛ به‌هیج‌جوړی. (هیج)
هیج: [جیناو] هیجی؛ هیجیک؛ هیجک‌س.
هیج (هیج)
هیج‌شتی: [جیناو] هیشتی؛ (هیج چیز)
هیج‌کاره: [ئاوه‌لناو] بی‌ئیش؛ بی‌کار؛ بی‌ده‌سه‌لات.
هیج‌کاره (هیج‌کاره)
هیج‌کام: [جیناو] هیج‌کامیان؛ هیج‌کامه‌یان؛
هیج‌کام (هیج‌کدام)
هیج‌ک‌س: [جیناو] که‌سیک‌نه؛ هیج‌ک؛
هیج‌ک‌س (هیج‌ک‌س)
هیج‌نه‌زان: [ئاوه‌لناو] بی‌ئاوه‌ز؛ ناشاره‌زا؛ گه‌وج.
دانائی‌نداشتن؛ نادان. (هیج‌مدان)
هیج‌وه‌خت: [به‌ند] هیج‌کات؛ قه‌ت؛ هه‌ر‌گیز؛
هیج‌وقت (هیج‌وقت)
حیز و سلامت: بو‌پاراستنی به‌رژه‌وندی، سه-
 رشووری قبوول‌کردن. (بخاطر منفعت، خفت
 قبوول‌کردن)
حیزه‌فرسه‌ت: [ناو،ت] ناپیاوانه له‌ده‌رفه‌ت که-
 لک‌وه‌ر‌گرتن. (بانامردی از فرصت استفاده
 کردن)
حیزه‌فیل: [ناو،ت] فیلی بی‌ئابروانه و شه‌رمه-
 زارانه و ناپیاوانه. (حیله ناپسند)
حیزه‌له: [ئاوه‌لناو] مروقی سووک و چرووک و
 ترسه‌نوک. (ترسوی بی‌ارزش)
حیسابی: [ئاوه‌لناو] (۱) به‌پری و جی؛ باش؛
 قسه‌ی حیسابی: قسه‌ی به‌پری و جی. (۲) چاک؛
 ماقوول؛ پی‌او‌ی حیسابی: پی‌او‌ی چاک و
 ماقوول (حسابی)

حیسابی: [به‌ند] به‌ته‌واوی؛ تیر و پیر؛ حیسابی
 دارکاری کرا. (حسابی)
حیشووه: [ناو] عیشووه؛ نازوئه‌دا؛ لارو له‌نجه.
عشوه (عشوه)
حیشووه باز: [ئاوه‌لناو] عیشووه‌گر. (عشوه‌گر)
حیل: [ناو] عیل؛ تایفه؛ ئیل. (طایفه)
حیل: پته‌و. (محکم)
حیلاتی: [ئاوه‌لناو] عیلاتی؛ ئیلاتی؛ عه‌شیره
 تی. (ایلیاتی؛ عشیره‌یی)
حیلاندن: [چاوگه‌ت] شه‌هین؛ کوران‌دنی ئه-
 سپ. (شپه‌ه کشیدن)
حیلیم: [ناو] هیلیم؛ چه‌سپی نه‌چارپی. (دارتاشی).
نوعی چسپ چوپ (نوعی چسپ چوپ)
حیله‌حیل: [ده‌نگه‌ناو] چند شه‌هینی له‌دوای
 یه‌ک. (شپه‌ه پی‌درپی)
حیله‌زووک: [ناو] حه‌قلی مه‌قو. (اله‌کلنگ)
حیله‌مار: [ناو] کوله‌کوړه؛ کویره‌مار. (افعی)
حینوان: [ناو] عینوان؛ حیشووه؛ فیز و ده‌مار.
 ده‌چیه‌گویی بانان کراس زهردی، **حینوان** ده-
 فروشی) «فولکلور» (غمزه و تکبر)

خال و به لک : [ناو] کاژ و واژ؛ خالخال^۶ بوونی به فیری کوستانان. (خالخال شدن برف کوهستان)

خام چه لاه : [ناو] جوریک خام؛ جاو؛ (به- رهه لینه ی خام چه لاه، هه رده پرویی و ده- کراوه). «فولکلور» (نوعی مقال: کرباس)

خانه شاری : [ناو، ت] بو^۶ ثم وشه دوو هو^۶ پر- چاو ده کریت (۱) خانه و اتا مال، کوچ پیکردن بو^۶ شار. (۲) گویز تنه وه ی جیگای ژینی به گ و خانه کان له گونده وه بو^۶ شار؛ که ده گه پریته- وه بو^۶ زه مانی ره زاشای پالهوی له ئیران ۱۹۴۱ز؛ (ب) به زور کوچ پیکردنی خان و سه روک عیلی دیاریکراوی ده وروره ی شاری سه قز له دیهاته وه بو^۶ شار. (خانه- شهری) +

خانه میری : [ناو] جوریک هه لپه رین و گورانی تاییه تی ئه وه لپه رینه. (نوعی رقص و آهنگ مخصوصش)

خانی خانان : [ناو] سه روکی خانگه ل. (خان خانها)

خانی له پ زپرین : [ناو] قاره مانی قه لای دمدم. (نام یکی از قهرمانان کرد)

خاو : [ئاوه لئاو + ناو] هیواش؛ ئارام؛ ئاهه نگی خاو دژی ئاهه نگی بن بزیکه و کرژ. (ملایم؛ ئارام) +

خاو : [ئاوه لئاو] بانه دراو؛ دژی گرژ. (ریس زیاد

خاراج : [ناو] خه راج؛ باج و پیتاک. (خراج)

خازی : [ناو] خاز؛ گولخاز؛ گیاییکه بو^۶ سو^۶مای چاو یان لابرندی زه رداو به که لکه. (گل شیوری) +

خازی : [ناو] خوزگه؛ ئاوات؛ خوزیا؛ هیوا؛ هیفی؛ داوخواز؛ که لکه له؛ (آرزو)

خاسه سی : [ناو] قازی کیوی. (قازکوهی)

خاشه بر : [ناو] له بیخ دهره ینان؛ بنه پر کردن؛ ره گه ز نه هیشتن. (از بیخ کردن؛ نسل کشی)

خاشه کیشان : [چاو گه، ت] (ب) سه رپرین؛ کوشتن. (کنایی، کشتن؛ سر بریدن)

(ب) خوراک ته واو کردن و هیچ نه هیشتنه- وه. (خوردن خوراک و چیزی باقی نگذاشتن)

خاک به سهر : [ئاوه لئاو + ناو] قوربه سهر؛ خاکه سار؛ کلؤل؛ کوئلؤل. (خاک برسر)

خاک شیر : [ناو] زینده وه ری وردیله ی ناو ئاوی زورماو له نیو عه ماراودا، که خوراکی ماسیبه. (خاک شیر)

خاک شیره که شیله : [ناو، ت] توودرکه؛ گیاییکه دژی نو^۶به تییه (یاوی مالاریا) یه و له کوردوستان زوره. (قدومه کوهی)

خاک نشین : [ئاوه لئاو] بوول نشین؛ مال ویران؛ مافینگی؛ پووش له ده م. (خاکستر نشین)

خاک وه ج : [ناو] جووتیار؛ فه لا. (کشاورز)

خاکینه و خو لینه : [ئاوه لئاو] (ب) مروقی بی- فیز و ده مار. (انسان متواضع)

تتابیده)

خاوشکاندن: [چاوغه،ت] راهینانی وهرزا بو جووتکردن له ئهوه لای به هاردا به چهند هیل جووت پیکردن. (آماده کردن ورزا برای شخم). < جهمام.

خاوک: [ناو] بهن و فریتی پیوستی تهون؛ خاوه. (مواد اولیه قالیبافی)

خاوکان: [ناو] بهنی زور با نه دراوی باریک که دوو تالی پیکهوه بادههون و ده بیته دوولا؛ (شیرین تهشی ده پرسی خاوکانه یان دوولا یه) «فولکلور» (پس زیاد تاب نخورده)

خاوکردنهوه: [چاوغه،ت] هیواشکردنهوهی رهوتی رویشتنی توند و بهلهزی سه یاره یان هه رشت که توند و به تاو ده پروا. (یواشکردن)

خاوکیش: (ب) په تکیش؛ لیدان و په تپه تی پیکردن و گه وزاندن. (کنایی، کتک زدن)

خاوه: < خاوک

خاویرخاویر: [بهند] هیواش هیواش؛ خاوه- خاو. (یواش یواش)

خاویلکه: [ئاوه لئاو] خاوه خاوکه ر؛ ته مبهل. (تنبل و شل و ول)

خاوین: (۱) [ناو] گیای ژانه دل؛ له کوردوستان زوره و بو نه خوشینی بای سوور به که لکه.

(گیاه دمر و باه) (۲) [ئاوه لئاو] پاک. (تمیز)

خایهن: [پاشگر] و اتا پیچوون؛ دریز خایهن. (پسوند به معنی طول کشیدن) +

خرمان لوغه: [ناو] خرمان لوغه؛ ده غلیک که له سه ر خرمان ده دریت به هه ژاران. (از خرمن چیزی به فقرا دادن)

خرپنه: [ناو] کووده له؛ بیچووی به راز. (بچه گراز)

خرپوپ: [ئاوه لئاو] توند و تول و قه له و. (تپل و فرز)

خشپه گیا: [ناو] دارخه لاتا؛ زهرداو په پینه؛ له کولیندراوی خهستی گه لاکه ی مه له مه میک چیده کهن و ده یساون به سه ر بیرودا، به- مو فایه. (شونگ؛ پلاخور)

خشه: [دهنگه ناو] دهنگی به یه کدا ساوینی دوو شتی زبر و رهق. (خش خش)

خشیل: [ناو] کهوله گیا؛ شیله که ی هه وینی به په نیر کردنی شیره. (علف پنیر؛ شیرینیر)

خفتان: [ناو] خهفتان؛ توو چاندنی پاییزی درهنگ وهخت. (تخمپاشی درپائیز دیرهنگام)

خلخله: [ناو] خلخل؛ فرنده پیکه له جوپه گه وره تر، سه ر بالی شینه و سینگی قاوه بیه. (خوتکا)

خوان: [ناو] پنه؛ پنه که ی گونک له سه ر پان کردنه وه. (تخته خمیر پهن کردن) +

خو رازاندن: [چاوغه،ت] بزواندنی لهش له کاتی ئیش و په ژاره دا. (خود را جناباندن)

خو رانان: (ب) هووشه کردن؛ خو هه لکیشان. (تعریف از خود)

خوردوس: [ناو] لاله عه باسی؛ بو له به یین- بردنی جوانه زمه و زیاد کردنی مه یلی جنسی

پیاوان باشه. (لاله عباسی)

خورده ک: [ناو] ئورده ک؛ جو پیک مرای. (اردک)

خورکه: [ناو] مورانه ی کتیب و دار. (موریانه چوب)

خوری شور: [ناو] تهخته داریکی لاپانه جلک و خوری پی ده کوتن له کاتی شور دندا؛ (ب) لیڈانی زور و به توندی وه ک شتنی خوری. (کتک زدن زیاد)

خوزگه خواستن: [چاوهگه، ت] تاوات خواستن. (آرزو کردن)

خولیدان: قهره که وتن؛ نزدیک که وتن. (خود را در گیر کردن؛ نزدیک شدن)

خومه هه رده: [ناو] گیا وه سمه؛ گیاییکه خومی لی چیده کهن له جوانر و مهریوان و شنو زوره. (نیل کوهی، وسمه)

خونپالین: [ناو] گیای شاته پره؛ دژی جوانه زمه یه. (شاه تره)

خه ربه نگ: [ناو] گیای شادانه؛ مه نگه- گیا؛ گوله لیوه. (شاهدانه)

خه رته ل: [ناو] داله که ر خوره؛ شانه کوورپه. (نوعی کرکس)

خه رمان لوغه: < خرمان لوغه.

خه روو: [ناو] پاکه متیار؛ گیاییکه بو نه خو- شینی گه پوولی به که لکه. (خرنوب)

خه زال: [ناو] قشقه پره؛ قشقه له. (زاغی)

خه زالی: [ناو] خه زایی؛ که شوشک؛ توو خوره؛ عایله مهل. (سار صورتی)

خه لاتنه گیا: [ناو] گوله ئه وین؛ له کوردوستان به تایبته له ژاوه رو زوره و بو نه خوشینی واریس (گری گری بوونی ده ماری به له ک) به که لکه. (گل فراموشم مکن)

خه سته خانه ی دهروونی: تایبته به نه خوشینه کانی میشک و عه سه ب و نه خوشینی پوچی. (بیمارستان روانی)

خه سته خانه ی دهوله تی: بیمارستانی که له ژیر چاوه دیوری دهوله تدایه و پاره ی که م له نه خوش ده ستینی یان هه ر ناستینی. (بیمارستان دولتی)

خه سته خانه ی سه حرایی: خه سته خانه ی ناو چادر یا ناو سه یاره بو بریندارانی شه ر یا بوومه له رزه و ئیتر له محل دا. (بیمارستان صحرائی)

خه سته خانه ی عمومی (گشتی): (۱) خه سته- خانه ییک بو مالیجه ی هه موو نه خوشینیک. (۲) بیمارستانی که بو ته واوی جه ماوره و تایبته به که سانیکی تایبته نیه. (بیمارستان عمومی)

خه سه خوره: [ناو] واق واق که ره؛ شاوه- شینه. (اگرت ساحلی)

خه نجه ربال: [ناو] په رمه ساسه؛ تهیره کویره. (باد خورک)

خه نجه رده م: < دارته قینه

خه نه دیمی: [ناو] خه نه کرمانی؛ خه نی؛ گیاییکه گه لاکه ی بو لابر دنی خورووی پیست و به هیز کردنی ریشه ی موو به که لکه. (حنای کرمانی)

خه نی: < خه نه دیمی

خه و: [ناو] خاو؛ باری لار بوونه وه ی توو کی فه رش و رایه خ و قوماشی توو کدار. (خواب)

خه وین: [ناو] گیای ده رمانه برک؛ بو که م- کردنه وه ی چه وری و ته وژی خوین به که- لکه. (ملیس)

خه یاره مارانه: [ناو] خه یاره دیمی؛ گیاییکه بو په واندنه وه ی ماس و پهنمانی ئه ندام به که- لکه. (خیار خر)

داتاویستن : [چاوگه، ت] هه لّوا سین. (آویزان-
کردن؛ آویختن)

انههرده . بژارده . (بومپوه و چتی تر)
دابړ کردن: [چاوگه، ت] بړدان؛ جویکردنه وه؛
کوټکردن و زهوت کردت. (جدا کردن. غصب کردن)
دابگردن: [چاوگه، ت] رت بوون؛ تیپه رین.
(گذشتن)

دابوورانندن: [چاوگه، ت] تیپه راندن. (گذرانندن)
دابوورین: [چاوگه، ت] دابووردن؛ تیپه رین.
(گذشتن)

دابه زینراو: [ناو، بهر] که سیک که له سواری
هیږرایپته خواره وه؛ پیاده کراو. (پیاده شده)
دابیژانندن: [چاوگه، ت] دابیژتن. (غریبال کردن)
دابیڼان : [چاوگه، ت] دابهستن؛ گریډان. (بستن)
دابیڼ کردن: [چاوگه، ت] شارندنه وه. دهسته بهر
کردن. (پنهان کردن. فراهم کردن)+
داپرژان: [چاوگه، ت] پرش و بلاو بوونه وه.
(پخش و پلاشدن)

داپلوڅین: [چاوگه، ت] (۱) داپلوسین؛ به توندی
لیدان. (کتک زدن) (۲) به گهرمای زور یان ئاوی
کولآتوو سووتانی لهش سوختگی بعلت حرارت زیاد)
داپوی: < پیوه دان.

داپهړ: [ناو، بک] ئه وهی ده په رپته خواره وه. (پائین
پرنده)

داپهړین: [چاوگه، ت] بازدان له سهره وه بو خوار.
(پایین پریدن)+

داپهستان: [چاوگه، ت] ئاخنینه وه؛ په ستاوتن. (تپا
نیدن)

داپهستراو: [ناو، بهر] ئاخنراو؛ داته پاو. (تپانده شده)
داپه نهی: [چاوگه، ت] پیدان؛ به خشین. (دادن)
دات: [پیشگر] وه ک، داتخست؛ داتنا؛ داتکرمان.
(پیشوند)

داترازان: [چاوگه، ت] لیک هه لپران. (در رفتن)
داتراشین: [چاوگه، ت] تاشینی سهره و خوار. (روبه
پائین تراشیدن)

داتوو کان: [چاوگه، ت] هه لّرووشکان. (چمبامه
زدن)

داته پاو: [ئاوه لّناو + ناو، بهر] شیلراو؛ ته پینراو؛
داسمراو؛ هیما بو مروقی کورته بالآ و قه لّهو و
شل وشه ویق؛ داته پیو. (آدم شل و ول چاق)+
داته پیو: [ناو، بهر + ئاوه لّناو] روچوو؛ قوپاو؛ داته پاو
(نشست کرده)

داته کیان: [چاوگه، ت] به تال بوون؛ ته کیان. (خالی
شدن) +

داته میان: [چاوگه، ت] داته پیان و سیس بوون به
هوئی خه م و که سهره وه. (افسرده شدن)

داچوران: [چاوگه، ت] شور بوونه وه؛ چه مینه وه؛
ئاویزان؛ داهاتنی لقی دار. (خمیدن. آویزان شدن)+
دافسک: [ناو] داومووسک؛ داوی ته پکه. (دام از
رشته مو)

داجه کاندن: [چاوگه، ت] مزین؛ دلّوپ لی بړین.
(تا آخرین قطره مکیدن)

خورا بیتهوه یان باران لاییکی شور دبیتهوه.
(خوردگی دیوار)
داخورت: فالگرتنهوه و پیشگوئی. (بیشگوئی)
داخوآ: [بهند] داخوآ؛ داخوآ؛ داخوم؛ ئاخو؛ ئایا.
(آیا)
داخی بهجه رگم: (ب) داخی گرانم؛ حه یفی
(افسوس)
دادپرستهی: دادپرسین. (داد پرسیدن)
دادره مردم: ناوی جوریک قوماشی ژنانه بوو.
(اسم پارچه)
دادنوس: [ناو] شکایهت نامه نووس؛ سکالا
نووس (عریضه نویس)
دادو پروو: [ناو] شیوهن و هاوار؛ داد وهاوار.
(شیون)
دادوورانن: [چاوگه،ت] پیدا دروون؛ دوورین.
(دوختن)
دارنلینگ: [ناو] لاولاو؛ لاف لاف. (نیلوفر)
دارات: دارهت؛ خوآ لهو داراته مهده؛ خوآ وا
نیشان مهده؛ خوآ لهو پریه مهده. (وانمود کردن)
دارباز: [ناو] دارهوان. (استاد در بالارفتن از درخت)
دارباسقنه: [ناو] جوړه داریکه دارجگهره ی لی -
دروسته کریت. (چوب درست کردن چوب سیگار)
داربه دم سه گهوه کردن: (ب) بی حه یایی. (کنایی
شرارت و بی حیایی) +
دار بهر و خدا دان: زه برلیدان. (ضرر و ضربه زدن)
دارپزو: [ناو] جوریک داره؛ پارچه داریکی پزوو
ده که نه ملوانکه و ده یک نه ملی پهز بو تهوه ی -
نه خو شینی پزووی چاک بیته وه (له بری نو -
و شته) (گردن آویز گوسفند برای بهبود مرض پزو)
دارپیچ: [ناو] گولی لاولاو؛ گیای مله گهوی؛

داچه کاو: [ناو، بهر] (۱) مه مکی که زاروک مژ -
بیتهی. (۲) هه لواسراوی شل وشه ویق؛
داچوړاو. (مکیده و آویزان)
داچه مان: [چاوگه،ت] چه مینه وه؛ کووړبوونه وه؛
چه مانه وه. (خمیدن)
داچه ماندن: [چاوگه،ت] کووړ کردن. (خم کردن)
داحه لاندن: [چاوگه،ت] داهیشن؛ شوړ کردنه وه.
(آویزان کردن)
داخاز: < داوخواز.
داخزتن: [چاوگه،ت] داوا کردن؛ ثاوات خواستن.
(درخواست کردن؛ آرزو کردن)
داخرا: [ر] ابوردوی چاوگه ی داخستن [ته نوور
داخرا؛ ته نوور هه لکرا؛ پی کرا. (روشن شد) (۲)
پیوه درا؛ به ستر (بسته شد) +
داخران: [چاوگه،ت] (۱) به ستران؛ پیوه -
دران. (بسته شدن). (۲) ر] اخران؛ پان کران؛
راخستن. (پهن شدن)
داخرماندن: [چاوگه،ت] داکرماندن؛ داکروژتن.
(مانند، جویدن قند و غضروف)
داخزاندن: [چاوگه،ت] داخلیسکاندن؛ خزانندن؛
خزین. (سراندن روپائین)
داخشان: [چاوگه،ت] داخوشین؛ خشکه کردن
پوو به خوار. (خیزش روپائین)
داخ که رده ی: [چاوگه] داخ کردن. (داغ کردن)
داخ کیشان: [چاوگه،ت] دهر د کیشان؛ ئاخ هه -
لکیشان. (آه کشیدن)
داخمه: [ناو] ته مخه؛ ئامیری موری دروشم و
داخ کردنی ئاژال. (انگ داغ)
داخ دو خان: [ناو] خهم و خه فته. (غم واندوه)
داخوړاو: [ناو، بهر] دارو و خاو؛ دیوار یک که

لوچی، ری‌ری، بال‌سپی، شین، خالخال، ر‌ش
(دارکوب)

دارسورک: [ناو] په یوه‌ند(متوربه) کراوی داری
هرمی له به‌پروو. (پیوند درخت بلوط و گلابی)
دارسه‌ول: [ناو] (۱) بیلی لوټکه. (پاروی قایقرانی)
(۲) داری سهول. (درخت سرو)

دارسیان: [چاوغه،ت] هیرش‌بردن؛ په لاماردان.
(حمله بردن)

دارشاخرون: [چاوغه،ت] سهر‌کوټه‌کردن؛ پیدا
هه‌لکالان؛ پیدا هه‌لشاخان. (سرزنش کردن)
دارشکین: [ناو،بک] که‌سیک که دار ده‌شکینی؛
داربر. (هیزم شکن)

دارشوق: [ناو] چپوشه‌ق؛ چپوی ژیرباخه‌لی پا
شکاو یان شهل. (چوب زیربغل)

دارشین: [ناو] داریکی کیویبه له کاتی سوتاندندا
گرپکی روشنی هه‌یه، له جیاتی له‌نتهر هه‌لیان
ده‌کرد. (اسم درختی است)

دارشیننه: [ناو] دارکون که‌ره. (دارکوب)

دارفرسه‌ق: [ناو] نیشانه‌ی ماوه‌ی ریگا. (تابلوی
کیلومتر شمار)

دارقه‌نده: [ناو] کلکه‌قلیان. (چوب قلیان)

دارکافور: [ناو] داریکه له هیندوستانه‌وه هاتووه
و بو‌گه‌رولی و بیرو به‌که‌لکه؛ کافووری لیده‌گرن
که بو‌گه‌رولی و بیرو به‌که‌لکه. (درخت کافور)
دارکه‌کهو: [ناو] دارکیکف؛ که‌یکوف؛ چپویکی
ره‌نگ جوانه بو‌ناسک کاری و خه‌پاتی باشه؛
که‌لاکه‌ی ده‌کولینن بو‌هاوله وسووریجه به‌که-
لکه. (کرف.کم)

دارگه‌زو: [ناو] مازگ دار؛ نهره؛ داربه‌پروو؛ جیوه
(شیله‌ی دارمازگ بو‌شه‌که‌رمز به‌که‌لکه .

دارخز؛ بو‌ته‌نگه‌نه‌فه‌سی به‌که‌لکه
(لبلاب؛ نیلوفر)

داریچی کیوی: [ناو] مله‌گه‌وی؛ گیای لاولاوی
کیوی؛ بو‌ره‌وانی به‌که‌لکه (لبلاب؛
نیلوفر صحرايي)

دارتاوگ: [ناو] گیای ته‌یلی؛ تایل؛ به‌ره‌که‌ی بو
تاعوون (بامرنی) و په‌نمانی سی و زهر‌دوویی به
که‌لکه. (داغه اغان؛ تاغوت؛ تاغوت؛ درخت طا)
دارته‌پان: [ناو] چپوته‌پانه؛ داریکه له‌که‌ره‌سته‌ی
جولاییدا. (چوب‌دستگاه جولایی)

دارته‌قینه: [ناو] فرنده‌ی دارته‌قنه؛ داره‌سمه؛ خه-
نجرده‌مه. (دارکوب)

دارجووت: [ناو] نه‌قیزه‌ی جووت کردن.
(سیخونک دراز گاوآهن)

دارچه‌سپ: [ناو] گیای لاولاوی دیواری؛ که به
دیواردا هه‌لده‌کشی و دیوار داده‌پوشی و خو‌ی
به دیواره‌وه ده‌چه‌سپینیت؛ بو‌زمان به‌ربوونی
منډال به‌که‌لکه. (موچسب؛ پیچگ دیواری)

دارچه‌نگال: [ناو] ټالقه و دوو‌پشکه؛ ټامرازی نیو
که‌ره‌سته‌ی گیره. (قطعه‌ای در خرمنکوب)

دارچینی: [ناو] دارچین پیستی ټه‌وداره‌یه و
ماکی (ټانتی سپتیک و ټانتی میکوتیک) ی‌تیدایه-
که دژی هوورک و قارچکی پیسته. (دارچین)

داردووله‌کان: [ناو] جولانی؛ جولانه. (تاب بازی)
دارده‌غان: [ټاوه‌لټاوه] (ده‌روداغان؛ کورت‌کراوه‌ی
ده‌رب وداغان یان‌ده‌روداغانه). له به‌ریه‌ک‌ده‌ر
هینراو. (درب‌وداغان)

دارده‌ماخ: [ناو] داری سهول؛ داریکی هه‌میشه
سه‌وزه. (سرو)

دارسم: [ناو] فرنده‌ی دارته‌قینه؛ شه‌شجورن؛ به-

(کزغلفی؛ بلوط)

دارلوق: گالوک؛ وه کاز؛ چپو شهق؛ گوچان.

(عصا)

دارموق: [ناو] تابووت. (تابوت)

دارمه‌له‌هم: [ناو] داریکه له هیند و ئه‌فغانستانه

وه هاتوو و له ههورامانی له‌هون زوره دهرمانی

نه‌خوشینی تنگه‌نه‌فه‌سه. (درخت برنگ کابلی)

دارنین: [چاوگه‌ت] دامالین؛ وه‌ک: پروومه‌ت رنین؛

رینینی پروومه‌ت به ناخوون له سه‌روه بو خواره‌وه

(خراشیدن)+

دار و له‌له: [ناو] داری دالیه؛ (ب) ئاگاداری له

حیساب و کیتاب و له ژیر چاوه دیریدا. (کنایه از

زیر نظر بودن)

دارونه‌دار: [ناو] هه‌ست و نیست (ب) هه‌موو شت.

(داروندار)

دارپوشاندن: [چاوگه‌ت] رووشاندن و دارنین

پوو به خواره‌وه. (خراشیدن روپائین)

داروه‌نی: [ناو] داره‌وه‌ن؛ دارقه‌سقه‌وان؛ له شیله-

که‌ی بنیشت ده‌گیریت که دهرمانی په‌نمان و

برینی گه‌ده و ریخوله‌یه و بو شه‌که‌رمزیش به-

که‌لکه. (درخت بنه؛ پسته وحشی)

داروپنه: [ناو] جوریک کاری هونه‌رییه؛ وینه‌گه-

ری، به‌که‌لک و هرگرتن له پارچه داری په‌نگ

جوراو‌جور؛ (له روانگه‌ی په‌نگ و ئاچخ و توخیه-

وه). (معرقاری)

داره‌به‌جینگول: [ناو] داری چاکی. (درخت سرمزار

مبارک)

داره‌نه: [ناو] دارته‌ون. (دارقالی)

داری‌دنی: یادارایی دونیا؛ لی‌ره دا به هه‌لکه‌وت

داری ئاره‌وی: (مال، خانوو) له‌گه‌ل دارایی و

سامان (مال) ی کوردی‌هاومانان که دبیته، (مالی

دونیا) که جیی سامانی دونیا یا دارایی دونیایش

ده‌گریته وه. (داردنیا)

داری‌نان: [ناو] داریکه له هه‌ندی ناوچه‌ی ئه-

فریقا جوریک کولیره و نانی لی‌دروست ده‌که‌ن.

(درخت نان)

داریوش: [ناو] ناوی شاییکی هه‌خامه‌نشیبه

(داریوش)

داژی: لاره سیبه‌ری عه‌سر. (قبل از غروب)

داسراکی: [کاری ئه‌مری] بسره‌وه؛ زه‌وت به؛

دامرکی؛ ئارام به. (آرام باش)

داسراکین: [ناو، بک] ئارام که‌روه؛

دامرکین. (آرام بخش)

داسقاله: [ناو] داسولکه؛ داسی چووک. (داس

کوچک)

داس‌کیش: [ناو، بک] دروپنه‌وان. (دروگر)

داسمراو: [ئاوه‌لئاو] مروی قه‌له‌وی شل و شه‌ویق.

(آدم شکم گنده و کوتاه قد)

داسن: [ناو] خوازینی که‌ر. (خواستگار)

داس‌وه‌شین: [ناو، بک] دروپنه‌وان. (دروگر)

داسه‌پاندن: [چاوگه‌ت] به سه‌رداب‌رین.

(تحمیل)

داس: [ناو] (۱) ته‌ندوو؛ ته‌نووری ئاسنگه‌ر.

(کوره‌آهنگر) (۲) تد: به‌رد؛ داسی دامه: به‌ردی

دامه. (سنگریزه داما)

داس‌به‌داس: [ناو، ت] له دامه‌دا به‌رد به به‌رد؛

واتا به‌ردی له جیاتی به‌ردی ده‌چووی. (داس

به داس)+

داس‌دامه: [ناو] داس تورکیه و اتا به‌رد؛ به‌رد یان

زیخی دامه‌پیکردن. (سنگ ریز داما)

داشکان: [چاوگه،ت] خوار کردنهوه؛ شهلهگه داخستن. (خم کردن؛ تعویض مسیر آب) +

داشکاندن: [چاوگه،ت] داگیران؛ مهپهکان داشکینه بو داوینی کیو. (پائین بردن گله). (۲) شکاندن؛ شکست پی‌هینان. (شکست دادن)

داشو: [ناو] برای مهزن. (داداش)

داسی: [ناو] خوشکامهزن. (خواهر بزرگ)

داسیار: [ناو] تهنوور داخه؛ کابانی مال. (روشن - کننده تنور؛ خانه‌دار)

داسی دامه: [ناو] زاپی دامه؛ بهردی دامه. (مهره دام)

داغان کردن: [چاوگه،ت] شقق و شر کردن؛ له بهریهک هه‌لوه‌شانندن. (داغان کردن)

دافسین: [چاوگه،ت] فس خواردن؛ قزه‌بوون؛ خه - وتنی مریشک بو که‌له‌شیر. (خوابیدن مرغ زیر خروس)

دافلیقاندن: [چاوگه،ت] پان و فلچ کردن. (له - کردن)

داف_داف: [به‌ند] تال تال؛ هه‌ودا هه‌ودا. (رشته رشته)

داچوون: [چاوگه،ت] روچوون؛ چه‌قین. (فرورفتن) +

داکردن: [چاوگه،ت] به‌ئامانج کردن؛ میتی هه‌لماتین و نیشانه‌ی تیره‌نازی دانان. (نشانه تیره‌بازی و سیبل گذاشتن). +

داکوتان: [چاوگه،ت] (ب) به‌میوانی له جیگاییک زور مانه‌وه؛ جی خوشکردن. (جاخوش کردن) +

داکه‌تی: [به‌ند] باکه‌تی؛ تاکه‌تی؛ تاوه‌کوو؛ تاکوو. (تا)

داگرتنهوه: [چاوگه،ت] کوتانه‌وه؛ په‌ستاون؛ تاخینه‌وه. (لگدکوب؛ کوبیدن) +

داگژاندن: [چاوگه،ت] گووشین. (فشار دادن)

داگیراو: [ناو، به‌ر] (۱) رابووردووی داگیران؛ له‌ش داگیراو. (تن سنگین شده از مرض) (۲) نه‌وه‌ی له سه‌روهه هینراوه‌ته خواره‌وه. (پایین آورده شده). (۳) لیم داگیراوه واتا لیم داگیراوه. (غضب شده). (۴) تاییک توتن داگیراوه؛ ئاخراوه. (آکنده شده). (۵) زه‌ویه که به ئاو داگیراوه؛ ئاو داگیرتووه، زه‌وتی کردووه (آب گرفته) (۶) ف.هن. گر تیچوو (شعله‌ور).

دالاش: [ناو] توره‌مه‌ی دالاش پینج جورن؛ که - شکه خوره (پیروزه)، پشت‌سی، په‌شه‌دال، سیسارگ، شانه‌کووره. (هما؛ کرکس)

دالانداری: [ناو؛ به‌ره‌می جاوگه] (۱) شوئی چاودیری گاراج؛ ته‌ویله‌داری. (دالانداری). (۲) کریی باری هه‌مارکراو له گاراج. (انبارداری)

دالانی‌هه‌وایی: [ناو] شوینگه‌لی دیاریکراوی هات وچوی فرۆکه له به‌ینی دوو و لاتدا. (دالان هوایی)

دالبه‌ش: [ناو] دابه‌ش؛ به‌شکردن به سهر چند که‌سدا. (پخش)

دالقادن: دارداکرن؛ هه‌لواسین. (آویزان کردن)

دالکه‌پیران: [ناو] که‌نگر وه‌ختی پیرده‌بییت. (کنگر پیر شده)

دالکه‌دزان: [ناو] ده‌س کیس؛ دز ده‌سک. (راهنمای دزد)

دالکه‌مارانه: [ناو] جوریک مارمیلی گه‌وره. (سوسمار)

دالگوشت: [ئاوه‌لناو] له‌ر؛ لاواز؛ په‌قه‌له؛ ئازالی

کننده) که دره‌نگ قه‌له‌و ده‌بیت. (لاغر)
دالوت: [ناو] چپوبه‌ستی باخ؛ داربه‌ستی باخ.
داربست باغ
دالوشاندن: [چاوگه‌ت] فم کردن و لووت پاک-
 کردنه‌وه. (فین کردن)
دالّه: [ناو] باخچه‌ی به‌مالان. (باغچه جلومنزل)
داله: [ناو] پیشگو. (پیشگو)
دالّه‌که‌خوره: [ناو] دالاش. (کرکس)
دالّه‌واز: (۱) زینده‌وار. (جاندار). (۲) له سه‌ری‌پ‌راوه
 ستاو. (روی‌پا ایستاده)
دالینگ: [ناو] ده‌ستور؛ قانون. (قانون)
دالینگوک: قانون نامچه و نیزام‌نامچه. (قانوننامه)
داماگ: [ناو] گیای که‌پوری؛ بو‌لووی‌گه‌روو
 (له‌وزه‌ته‌ین) و ده‌ست له‌رزین به‌که‌لکه (مریم-
 گلی؛ مریم نخودی)+
دامانگر: داوینگر؛ دامان‌گیر. (دام‌گیر)
دامله: [ناو] گویلکی نی‌ری دووساله. (گوساله نر
 یکساله)
دامله‌ماچ: [ناو] ناوچه‌یه‌کی ئاسوری نشینه له
 نزدیکی مووسل. (منطقه‌ای آسوری نشین نزدیک
 موصل)
دامنه: [ناو] دامنه‌ه؛ داوین؛ خواروو. بمنی
 خواره‌وه. (دامنه، مرابگذار پایین)
دامووسکان: [چاوگه‌ت] هه‌لاواسین. (آویزان-
 کردن؛ آویختن، دارداکرن)
دامه‌زران: [چاوگه‌ت] (۱) ماموستا ده‌رسی دامه-
 زران یا دامه‌زراند: ده‌ستی‌پیکرد (شروع
 کردن). (۲) بناغه دامه‌زراندن. (پایه ریزی کردن)
 (۳) (ف.هن) جیگرتن. (جایگیرشدن)
دامه‌زری‌نهر: [ناو، بک] دابینکار؛ حاوینهر. (فراهم

دندان‌درد) .
دان‌ئیشه: [ناو، ت] ددان‌ئیشه . (دندان‌درد)
داناش: [ناو] دانه‌ویله‌ی تاییه‌ت بو‌ه‌ارین له
 ئاش. (بنشن برای آردکردن)
دانان: [به‌ند] گریمانه کردن؛ وادانان؛ دابینین
 و ابوو؛ گرتمان و ابوو؛ هاتوو و ابوو. (به‌فرض)+
دان‌به‌جهرگی‌خودانان: (۱) پیشوودریژی.
تحمیل کردن. (۲) ویران؛ زاتکردن. (جرئت
 کردن)
دان‌په‌ی: وه‌دوو‌که‌وتن؛ وه‌شووین‌که‌وتن. (دنبال
 کردن)
دان‌پیانان: په‌ژراندن؛ حاشالینه‌کردن؛ درکاندن.
 (قبول کردن)+
داندار: [ئاوه‌لئاو] دنک‌دار؛ پ‌ده‌نک وه‌کوو هه-
 نار و گوله‌گه‌نم که دانی زوربیت. (پردانه)
داندو‌قه: [ناو] که‌ره‌کیوی . (گورخر)
داندول: [ناو] که‌له‌ک؛ جه‌نجال؛ گیچهل .
 (هچل؛ معرکه)
دان‌پسکی: [ناو] ددانه‌چیره . (دندان قروچه)
دان‌پوی: [ناو] ددانه‌ریوی؛ خشلیکی جوانه
 زی‌پ‌ینگه‌ران چیی ده‌که‌ن. (نوعی زیور)
دان‌زلین: [چاوگه‌ت] هه‌راسان بوون؛ جارپس
 بوون . (پ‌ریشان‌شدن)
دانسته: به‌ئاگایی‌وه؛ (ف.مشه) تاییه‌تی؛ هه-
 ل‌ب‌زارده؛ ب‌زارده. (بخصوص)
دان‌کردن: [چاوگه‌ت] هه‌له‌وه‌راندنی هه‌نار و
 بو‌لی‌تری‌وو... (دان کردن)
دانووشتاو: [ناو، به‌ر] داچه‌ماو؛ داهاتوو. (خم
 شده)+
دانووله: [ناو] دانه‌ویله‌ی کولاو به‌هووی ددان‌ده‌ر

هینانی مندالوه دروستی ده‌کهن. (بنش پخته)
دانه: (۱) دانی؛ داینی؛ باره‌کته دانه؛ باره‌کته دانی؛ دای‌بنه. (بگذار) (۲) ده‌نک؛ گله. (دانه؛ عدد) +
دانه‌بنار: دان به بناردا؛ پرووله بناری کیوکردن. (روبه‌دامنه‌کوه نهادن) +
دانه‌قود: [ناو، به‌ر] (ف. یاد): گهنمه کوتراو. (گندم کوبیده)
دانه‌به‌ر: (۱) لیخوپینی تاژال؛ (ب) پاونان و دهر کردن. (دنبال کردن). (۲) به‌ژیرسه‌یاره‌وه کردن؛ وه‌به‌ردان. (مانند، زیرماشین گرفتن) (۳) وه‌پیش‌که وتن. (جلوزدن)
دانه‌به‌زه: [ناو] مه‌مکی ژن یاگوانی ولآخ و ئا- ژالانه له ده‌می‌کدا که وشک بکا. (پستان شیردهی که خشک شود)
دانه‌خاف: [ناو] گهنمی کوتراو و له‌ت بوو. (گندم نیم‌کوب شده) +
دانه‌دانه: [به‌ند] ده‌نک ده‌نک؛ دانار‌دانار؛ (دانه-دانه)
دانه‌دوواوه: [چاو‌گه، ت] (۱) ره‌تکرده‌وه؛ وه‌رنه-گرتن؛ گهراندنه‌وه؛ گل‌نه‌دانه‌وه. (پس‌زدن؛ پس-دادن) (۲) کشانه‌دوواوه؛ پال‌دانه‌دوواوه. (عقب-کشیدن)
دانه‌ده‌ست: ئه‌سپاردن؛ پی‌ئه‌سپاردن؛ به‌ده‌سته‌وه سپاردن. (سپردن)
دانه‌ریژه: [ناو] ره‌وتی کومباینی ده‌نک رژی‌ن و ئاشی که له‌گه‌ل ئارد ده‌نکی ساخ فریده‌دا. (دانه-ریختن کمباین و آسیاب)
دانه‌سه‌ر: رشک داویه‌ته سه‌ری. (دامه‌سه‌ر خوه-ما؛ دام‌به‌سه‌ر خومدا) به‌سه‌ر و پوتراکی خودادان؛

به‌سه‌ردادان؛ په‌لامار بردنه‌سه‌ر. (بسروروی خودکوبیدن؛ حمله‌بردن)
دانه‌شاخ: [چاو‌گه، ت] (ب) یاخی بوون؛ به-کیودادان. (یاخی شدن)
دانه‌کوژتن: [چاو‌گه، ت] دان به‌کوشتن؛ به-کوشتندان (به‌کوشتن دادن)
دانه‌گرتن: [چاو‌گه، ت] دان به‌گرتن؛ بوونه‌هوئی گرتن و گیران؛ به‌گرتن دان. (سبب بازداشت شدن)
دانه‌وه: (۱) بنوشتیوه؛ دابه؛ کورنوش بکه. (خم شو) (۲) ئه‌داوه‌کردن؛ پیدانه‌وه؛ (پس‌دادن) +
دانه‌ویله‌دیمی: [ناو] گیایی‌که له ناو چاره‌گه‌نمدا دهرپویت و تیکه‌لی گهنم ده‌بیت، به‌ره‌که‌ی له گهنم ده‌کا و خواردنی بو ئینسان ژاریکی بکووژه و چاره‌ی ژه‌هره‌که‌ی خواردنی هه‌نار و به‌رووه. (گهنم‌ره‌نگ) یشی پیده‌لین (چچم؛ تلخک، علف چین)
دانه‌ه‌ف: کو‌کردنه‌وه؛ به‌ره‌ه‌ف کرن. (جمع کردن)
دانی کرمول: دانی کرمی و ره‌شه‌وه‌بوو. (دندان کرم خورده)
دانیله: [ناو] دانه‌ویله. (بنشن)
داوا‌خ‌واز: [ناو] داوا‌کار؛ خواز‌بینیک‌هر. (خواستگار)
داوارین: [چاو‌گه، ت] دابارین. (باریدن)
داوا‌کردن: [چاو‌گه، ت] (۱) داخ‌از کرن؛ له‌که-سیک ویستن. (تقاضا کردن). (۲) شه‌ر کردن. (دعوا کردن)
داوا‌که‌ر: [ناو] [ئاوه‌ل‌ناو] شه‌ر‌که‌ر؛ شه‌رانی. (خوازه‌لوک) (جنگی؛ جنگیده؛ خواهان) +
داوال: [ناو] لقه‌گهنمی به‌پاوه به‌جیماو له‌په-

ریز. (ساقه درو نشده بجا مانده در مزرعه)
داوباز: [ئاوه‌لناو] حیل‌باز؛ فیلباز. (حیل‌باز)
داوبسته: [ناو] داد و بسده؛ ئالش و یرش؛ کرین و فروشتن. (خرید و فروش)
داوداو: [به‌ند] هه‌ودا هه‌ودا؛ بلاو و په‌ریشان؛ تال-تال. (تارتار)
داوداوه‌کوخته: [ناو] شوان خه‌له‌تینه. (اسم‌پرنده ایست)
داودوز: [ئاوه‌لناو] داو دوزه‌روهه؛ داقدوز؛ داودیه؛ داودیتوو (ب) فیله‌باز. وه‌ک بالان دیده. (دام‌دیده؛ حیل‌گر)
داوک: [ناو] سییه؛ ره‌به‌ت؛ که‌مین؛ بوسه. (کمین)
داولنا: [ناو] فد: (دابلنا، رووس‌د). لو‌تو. (دابلنا)
داواناوه: [چاوه‌گه‌ت] (۱) نه‌خشه‌ی فیل و ته-شقه‌له‌کیشان. (۲) داو و ته‌پکه‌ نانه‌وه؛ ته‌له‌ نانه‌وه. (۱ و ۲) دامگستری؛ تله‌گذاری)
داوودل: به‌دل و به‌گیان ئاره‌زوومه‌ندی؛ به‌تاسه وه (آرزو)
داوودی: [ناو] (۱) جوریک قول‌ه‌بالته؛ (۲) (ئاوه-لناو) ده‌نگی داوودیغه‌مبه‌ر ئاسا؛ (ب) ده‌نگی سیخراوی و خو‌ش. (نوعی تپوش؛ صدای داوداسا) (۳) ناوی گولیکه. (نام‌گلی‌است)
داوور داوور: [به‌ند] دابر‌دابر؛ شه‌ق شه‌ق؛ له‌ت-له‌ت؛ بر‌دراوی هیل‌هیل. (بریدن درپی‌هم)
داوورین: [چاوه‌گه‌ت] دابرین؛ قسه‌دابرین؛ قسه‌برینه‌وه. (بریدن)
داووسیان: [چاوه‌گه‌ت] ئاوابوون؛ بزربوون؛ وه‌ک ئاوابوونی مانگ و خو‌ر. (گمشدن؛ غروب‌کردن)
داو و ناو: [به‌ند] به‌دانسته؛ به‌تاییه-

تی. (مخصوصاً)
داوه‌رانن: [چاوه‌گه‌ت] دابارانندن؛ دارژانندن. (بارانندن)
داوه‌رفانندن: [چاوه‌گه‌ت] داوه‌رانندن؛ پروتاندنه-وه‌ی دار؛ دارخاوی‌نکردنه‌وه له‌گه‌لا و وشکه‌ل. (تکانندن میوه‌درخت)
داوه‌رفین: [چاوه‌گه‌ت] داوه‌رین. (تکانیدن)
داوه‌ره: [کاری ئه‌میری] ئاوه‌ره؛ ساوه‌ره؛ ئابوره؛ دابیره؛ دابی. (بیا)
داوه‌زیان: [چاوه‌گه‌ت] دابه‌زیان؛ دابه‌زین. (پیاده شدن)
داوه‌سته: [ئاوه‌لناو] دابه‌سته. (پرواری)
داوه‌شانندن: [چاوه‌گه‌ت] وه‌شانندن؛ چانندن؛ بلاو‌کردنه‌وه. (پاشیدن)+
داوه‌کا: [ناو] شه‌لته؛ ره‌شکه‌ی کاکیشان. (طورحمل‌گاه)
داوه‌مشار: [ناو] مشاری وه‌ک موو باریک؛ مشاری ناسک‌کاری. (اره‌مویی)
داوی: ده‌هاوی؛ ده‌خا؛ ده‌هاویژی. (می‌اندازد)
داوینگر: [ناو] دامینگر؛ داوینگیر؛ هاتنه‌ری و تووشبوونی سزای کرده‌وه. (دام‌نگیر)
داوینگرتن: [چاوه‌گه‌ت] دامینگرتن؛ دسته-وداوین بوون. (دام‌گرفتن)
داهات: (۱) چاوم له‌به‌رخور داهات. (چشم‌درد)
(۲) داره‌که داهات: بر‌درا. (قطع شد). (۳) باو کردن. رادیو داهات، حه‌کایه‌ت بیژ نه‌ما. (پیداشد). (۴) رو‌چوون؛ قوپان؛ به‌فر زوربوو سربان داهاته خواره‌وه. (نشست‌کرد) (۵) تاشین؛ سافکردن؛ ناسک کردن، ته‌خته‌که به‌پره‌نده داهات: ته‌نک بووه‌وه (تراشیده شد). (۶) گه‌بیشت؛ به‌سه-

رداهات. شه‌وداهات: بوو به‌شه‌و. (رسیدن) به-
 شانه مووی سهر داهینان: ئالوزابوو چه‌توون به
 شانه، داهات. (شانه شد) (۷) چه‌ما؛ لقه‌که زور
 داهات، شکا. (خمید) (۸) راهاتن؛ دلم به‌م شاره
 داهاتوه. (انس گرفت) (۹) دانان دروست کردن؛
 هه تا ئه‌و ئاهه‌نگه‌م بو داهات، ماندوو بودم.
 (ساخته شد). (۱۰) لاره سیبه‌رداهات: (سایه-
 بعدازظهر پیدا شد) (۱۱) به‌هره؛ ده‌رامه‌ت
 (ف.هن) بهره؛ (درآمد)
داهاوردن: [چاوگه‌ت] (۱) پاویر کردن. (نوآوری؛
 کشف کردن). (۲) کردن به باو. (مد کردن).
داهژاندن: [چاوگه‌ت] تی‌ترنجاندن؛ لقاندن؛
 کردنه نیو قالب. (در قالب ریختن)
داهو: [ناو] گزی؛ هه‌ژاری سهر ده‌به‌رخو؛
 پیلان؛ (جادوو‌گه‌ر و گه‌پ‌ده‌ر و به داهو) «هه‌ژار»
 (حیله)
داهه‌ژ: [ناو، بک] هه‌ژین؛ جوولین. (جنباننده)
داهیزراو: [ناو، به‌ر] داهیزراو؛ له‌ش‌گران‌بوو.
 (بیحال شده از تب یا گرما)
داهینه‌ر: [ناو، بک] دوزه‌روهه؛ فه‌داندهر؛ خولقینه‌ر؛
 پاویر‌که‌ر (کاشف) چه‌میننه‌وه؛ داچه‌مین. (خم
 کننده)+
داییووه: [رابووردوووی پیوه‌دان]؛ داییبه‌و؛ پیو‌دا؛
 پیوه‌یدا. دای پییه‌وه. (نیش‌زد)
دایک‌برا: [ناو] زبر برای دایک؛ دووبرا له دایکی.
 (برادر مادری)
دایک‌مردگ: [ئاوه‌لناو] دایک مردوو؛ (مادر
 مرده).
دایه‌به‌ری: (۱) دایه‌ده‌می؛ به‌ده‌مییه‌وه‌دا؛ دریزه-
 ی پیدا؛ (دایه‌به‌ری له هه‌موو بابه‌تی قسه‌ی کرد)

(طول دادن به صحبت). (۲) به‌شیکی خسته سهر
 به‌شیکیتیر. (جزو آن کرد) (۳) به سه‌یاره دایه
 به‌ر، لاقی شکاند. (زیر کردن)
دایه‌گه‌وره: [ناو] دایکی باب، یان دایکی دایک.
 (مادربزرگ)
دایه‌نگا: [ناو] جیگه‌ی ئاگالییوون و په‌روه‌راندنی
 مندالی ساوا. (پرورشگاه اطفال)
ددان‌ئیشای: [چاوگه‌ت] ددان ئیشان. (دندان-
 درد کردن)
ددان‌به‌جهرگانان: [چاوگه‌ت] (۱) خو‌خواردنه‌وه؛
 هیج نه‌درک‌اندن به‌رانبه‌ر به‌ئیش و ئازار.
 خو‌راگری. (دندان روی جگر گذاشتن)
ددان‌پیدانان: [چاوگه‌ت] پی‌لینان؛ درک‌اندن؛
 پالینان؛ راستیی مه‌به‌ستی ئاشکرا کردن (اعتراف
 کردن)
ددان‌پیدانه‌ر: [ناو، بک] درکینه‌ر؛ پالینه‌ر.
 (معترف)
ددان‌شاش: ددان بلاو. (دندان فاصله دار)
ددان‌شکین: (ب) جوابی ره‌ق؛ به‌رسقا ته‌حل؛ جو-
 ابی تال. (جواب تلخ)
ددانکه‌ل: [ناو، ت] که‌سیکه یه‌ک یا چند ددانی
 که‌وتییت. (دندان افتاده)
ددان‌مرواری: (ب) ددانی ریکوییک و سپی.
 (دندان سفید و ردیف)
ددانه: (۱) ئه‌وه ددانه. (این ددانست) (۲)
 [ناو، ت] هه‌ر شتی زوپ یا ددان ئاسا وه‌ک
 ددانه‌ی سی‌سوو، ددانه‌ی بره‌ند، ددانه‌ی پیج و
 موّره، ددانه‌ی کلیل. (ددانه‌ی آج)+
ددانه‌چی‌ره: [ناو، ت] حاله‌تی که‌لپه نیشان‌دانی
 درنده به نیشان‌ه‌ی هه‌ره‌شه. (دندان نشان‌دادن)

درنده)+

ددانه پچی: < ددانه چیره .

ددانه پوی: [ناوت] دانپوی؛ جوړه خشلیکی-
ژنانه یه. (نوعی زیورزانه)

ددانی خیرپیاننه هیان: [چاوگه،ت] (ب)باس به-
چاکه نکردن. (بد گفتن)

ددانی شیري: [ناوت] ټه و ددانانه یه؛ که له ته-
مهنی ۶ و ۷ سالیدا ده که ون. (دندان شیري)

در: [ټاوه ټناو] به هیزی پهنگ له نیگار کیشیدا
وهک: رهش و شین؛ دهسته واژه یه. (قدرت رنگ
درمخلوط کردن)+

در: [پاشگر] درین: درینر؛ قه له شین، شه قهر،
درپه له شکر دان. (دونیم کردن و راه باز کردن)

دراکگنی: [ټاوه ټناو] پاره پیس؛ بهرچاوته ننگ .
(خسیس)

دراو کپ: [ناو] به دراو کپو؛ زیر کپ. (زر خرید)

درژانگ: [ټاوه ټناو] لاوز؛ کز؛ لهر. (لاغر)

درکاندراو: و تراو؛ در کینراو؛ پی ټینراو؛
ټاشکراو. (گفته شده)

درکه ټالته: [ناوت] گیای زرپی؛ گهنم رهنگ؛
ده ټین، دهرمانی بهرگری له وهرینی مووه .
(چوغان؛ چچم؛ علف چمن)

درکه پهرچین: [ناوت] گیای دره باخی؛ به ټاور
رونه که ی ده گرن و ده یساون به سهر بالوو که دا،
بو چاکه و ه بوون؛ بو تیراویش به که لکه.
(خارباغی)

درکه خه نجهر: [ناوت] توسی. (نوعی شوقاق)

درکه ده رزی: [ناوت] گیای درپوه بزماره؛ پاش
کولاندنی له ټاودا بو شور دنی بیرو و گه پو ټی به-
که لکه. (خارزرد؛ خارشیری)

درکه ژال: [ناوت] گیای کوله وار؛ در کیکه
ترنجه بینی لیده گرن و بو که و ته یی و سکه شور و
هاوله به که لکه. (خارشر؛ خارترنجین)

درکه که ره: [ناوت] گیای درکه و ټاخ؛ دره هری؛
دهرمانی بیوه سیریه. (کنگرفرنگی)

درکه گورزه: [ناوت] گیای که رته شی؛ گورزه گیا؛
به راه و ژووی که رکول؛ بو زیاد کردنی راده ی شه-
کری خوین به که لکه. (خارشکر تیغال)

دروار: (ف. گیو) بهر گدروو؛ دروومان کهر. (خیاط)

درواری: [ناو] بهرگ دووری. (خیاطی)

دروانگه: [ناو] روچن؛ روچنه؛ کولاو که. (روزن
بام)

درواو: [ناو، بهر] (۱) دوو او؛ دوو او؛ (۲) پراوه.
(۱) دوخته شده؛ (۲) دروشده)

دروودال: [ناوت] درک و دال. (خاروخاشاک)

درووده له سه: [ناوت] بافیش کردن؛ چاوو پراو.
(چاخان بازی)

دروو کردن: [چاوگه،ت] درک دهر هیان؛ (درک
کردن) ی هندی گیا وه ک که نگر. (خاردر آوردن
گیاه)+

دروه دای (۱) درو و کردن؛ (۲) دروی ک—رد.
(دروغگوی؛ دروغ گفت)

دروه له ستن: [چاوگه،ت] قسه ی
درو ساز کردن. (دروغ پردازی)

دروه هوا: [ناوت] درپوه هوا؛ درکه دهوا؛ گیای-
که رکول؛ له زور به ی ناوچه کانی کوردستاندا
زوره و دهرمانی ته و ژمی خوینه. (خارمقدس)

دروه شدار: [ناوت] ټالادار؛ په رچه مدار؛ بهیره-
قدار؛ درووشم دار. (پرچمدار)

دریبل: اند: فد: [ناوت] توپ راگرتن و یاری

دزه کردن : [چاوگه،ت] خودزینه‌وه . (جیم شده)
دزیار : [ناوت] دهسکیس؛دایکه دز؛ دهسکیس.
 (راهنمای دزد)
دزی کردن : [چاوگه،ت] ئه‌بابوژی و دهست-
 پیسی کردن. (دزدی کردن)
دژاو : (۱) مه‌زراییک که لیژییت و چاک ئاو نه-
 خوات. (مزرعه شیدار)(۲) ئاژه‌لی که مه‌یلی
 ئاوخوارونه‌وی نیبه. (حیوانی که میل به آب
 خوردن را ندارد)+
دژخمان : [ناو]،دوژمن . (دشمن)
دژدوین : [ئاوه‌لناو] کهم‌قسه؛ کهمدوو . (کم
 حرف)
دژله‌وه‌پ : ئاژه‌لی که چاک ناله‌وپیت . (حیوانی که
 نمی چرد)
دشپوکه : [ناو]، وورده زیپکه و قنچکه له سه-
 ریست. (جوش پوست)
دفته‌ری : [ناو]، خوناق؛ وه‌ناق؛ بوغمه؛ ده‌ردیکه
 پشوو ته‌نگ ده کات و توژیکی‌سپی له سه‌ر-
 شهرمی ژن و ناو گه‌روو چیده‌بییت (دبفتری)
دفتان : قه‌ره‌بووی چاکه کردنه‌وه؛ توله‌ی چاکه
 کردنه‌وه . (جبران نیکی کردن)
دفن‌به‌ران : قه‌پوژبه‌ران؛ که‌پوژبه‌ران ؛ < پوژبه-
 ران . (مغرور)
دکراندن : [چاوگه،ت] حورمه‌ت‌گرتن؛ ریژگرتن؛
 قه‌درگرتن. (احترام گذاشتن)
دگور : جوړه بووزویکه. (نوعی شال)
دل‌ئاژا : [ئاوه‌لناو] دل‌قاییم؛ ئاژا؛ به‌جهرگ؛ چاونه
 ترس. (دلیر)
دل‌ئاوپرشین کردن : (ب) زورپی خوش‌بوون؛
 دلگه‌شانه‌وه. (کنایی، دلشا دشدن)

پیکردن و دره‌نگ پاسدان له توپی‌پا و
 باسکیتبالدا. (دریبل)
دریخ کردن : [چاوگه،ت] دریخ کردن؛ کوتایی-
 کردن له کاریکدا . (کوتاهی در کار)
دریژاهی : [ناو] دریژایی. (درازی)
دریژکیشان : [چاوگه،ت] تلوربوون؛ تلورکه‌فتن؛
 پالکه‌وتن. (دراز کشیدن)
دریژه‌و کردن : [چاوگه،ت] دریژه‌و کردن؛
 دریژه‌کردنه‌وه؛ راکیشان؛ (دراز کردن)
دریشووشکه : [ناو] دریشووشک؛ چز؛ چزووی
 مار و دوویشک . (نیش و مار و عقرب)
دریف : [ناو]، دراف؛ دراو؛ پوول؛ پاره. (پول)
دریله : [ناو]، گیای دریله‌باخی؛ قه‌یسه‌کوژ (مه-
 جنون کوژ) گیاییکی کورته‌بالایه؛ ده‌یکولینن ئاوه-
 که‌ی بو خه‌م وخه‌فه‌ت ره‌واندن باشه . (ترتیزک
 چمنی) +
دزبازار : [ناو] (ب) جیگاییک که دزی بره‌وی
 هه‌یه. (دزدبازار)
دزچار : [ناو] شووینیکه دزی زوربییت؛ جیی‌دز.
 (مسکن دزدها)
دزخنده : [ناو] لیوکه‌نی په‌نامه‌کی. (لبخند
 دزدکی)
دزداشه : [ناو]، کراسی دریژ؛ زیاتر کراسی
 مروقی‌دینی و راهیبه. (پیراهن بلند)
دزگین : [ناو]، هه‌وسار؛ له‌غاو ؛ ده‌سته‌جله-
 و. (افسار)
دزنیرو : [ئاوه‌لناو] شو‌فار؛ تیچین. (نمام)
دزوک : دز . (دزد)
دزه خورجینی : کردنی کاریک یا شتیک به-
 دزیبه‌وه (پنهانی)

دل‌نیشان: [چاوگه،ت] (۱) ژانکردنی دل (دل درد) (۲) زیزبوون؛ دل‌مه‌ندبوون؛ دل‌گران‌بوون؛ ره نجیان؛ دل‌گیربوون. (دلخورشدن)

دل‌خیف: [ناو] گرانی؛ قات‌وقرپی. (قحطی)

دل‌ارام: [ئاوه‌لناو] سوکنا‌ده‌ری‌دل؛ ئارامی‌دل؛ داسراکین. دوس‌ت؛ یاز؛ ناوی ژنانه؛ (دل‌اراما هیلالی‌نه‌و به دیدارت موباره‌ک‌بی،) (دل‌ارام)

دل‌اودل: [ئاوه‌لناو] دووشک؛ دوودل. (دودل)

دل‌باز: [ئاوه‌لناو] به‌رفراوان؛ دل‌واز؛ دل‌گوشا. (وسیع؛ خوش‌منظر)

دل‌بزوین: هه‌ست بزوین؛ دل‌گر. (احساس‌برانگیز)

دل‌بکول: [ئاوه‌لناو] دل‌به‌کول؛ خه‌فه‌تبار؛ دل‌پرله که‌سه‌ر؛ خه‌مبار. (غم‌گین)

دل‌بووردنه‌وه: [چاوگه،ت] دل‌سست‌بوون؛ بی‌حال‌بوون. هاتن به‌لادا. (ازحال‌رفتن)

دل‌به‌جی‌هینان: [چاوگه،ت] دل‌نه‌وایی و دل‌نه‌وازی‌کردن؛ ناشت‌کردنه‌وه. (دل‌جویی‌کردن)

دل‌پارسه‌ک: ژن‌په‌رست؛ می‌باز؛ دل‌بزووک. (زن‌باز)

دل‌په‌رینه‌سه‌ر: دل‌چوونه‌سه‌ر؛ ئاره‌زوو‌کردن. (پسند‌کردن)

دل‌پی‌سووتان: [چاوگه،ت] زگ پی‌سووتان؛ به‌زه‌یی پیدا‌هاتن؛ په‌ژاره‌هه‌ل‌گرتن بو‌که‌سیک. «گو‌فاری‌مه‌باباد ۱۱۲» (دلسوزی)

دل‌خه‌سانه‌وه: [چاوگه،ت] دل‌نیابودن؛ خاترجه‌م‌بوون. (مطمئن‌شدن)

دل‌خال: (ب) له‌خورینی؛ ناشتا. (ناشتا)

دل‌خال: دل‌ساف؛ دل‌پاک. (دل‌پاک)

دل‌خا‌و‌بوونه‌وه: [چاوگه،ت] دل‌سست‌بوون؛ بی‌حال‌بوون. (بی‌حال‌شدن)

دل‌داخورپاندن: [چاوگه،ت] داچله‌کاندن. (ترساندن)

دل‌دوین: [ئاوه‌لناو] دل‌خه‌وین؛ دل‌داری‌ده‌ر. (دل‌نواز)

دل‌ده‌رهاتن: [چاوگه،ت] (ب) تامه‌زروی دیتن؛ دل‌مه‌ده‌رهات بو‌ی؛ دیق‌م‌کرد بو‌ی. (دل‌یک‌ریزه‌شدن)

دل‌رپین: [ئاوه‌لناو] هه‌ر دیمه‌نیکی جوان و دل‌رپین؛ سه‌رنج‌پراکیش. (دل‌ریا) +

دل‌سووتان: [چاوگه،ت] جه‌رگ سووتان؛ (ب) روله‌مردن. (دلسوختن) +

دل‌سووتین: [ئاوه‌لناو] (ب) خه‌می جه‌رگ‌ب‌ر؛ پشت‌شکین. (جگرسوز)

دل‌غه‌لینه‌ک: [ناو] پ‌شانه‌وه. (استفراق)

دل‌قاییم: [ئاوه‌لناو] به‌وره؛ ئه‌رخه‌یان؛ پشت‌گه‌رم. (مطمئن)

دل‌قفل‌بوون: [چاوگه،ت] (ب) بی‌تاقه‌ت و دل‌ته‌نگ‌بوون. (دل‌قفل‌شدن)

دل‌کلافه‌بوون: [چاوگه،ت] دل‌داگیران؛ دل‌خه‌فه‌بوون؛ دل‌ته‌نگی؛ دل‌گوشران. (دل‌کلافه‌شدن)

دل‌کوژتن: دل‌کوشتن؛ پا‌به‌سه‌ردلدانان؛ له‌عه‌شق‌بووردن. (دل‌کشتن)

دل‌که‌ر: بی‌خه‌م و خه‌یال؛ (ب) دل‌داری‌نه‌زانین. (بی‌خیال)

دل‌که‌فکردن: [چاوگه،ت] دل‌هه‌ل‌چوون. (دل‌کف‌کردن)

دل‌گرتن: < دل‌په‌رینه‌سه‌ر

دل‌له‌خو‌کردن: [چاوگه،ت] له‌خو‌زویر‌کردن. (رنجاندن)

دل‌له‌دوا: [ئاوه‌لناو] نیگه‌ران؛ چاوله‌دوا؛ چه‌مه‌

دنگه : [ناو،] بهردی ناوچالی چه لټووک و دانه- ویله تیدا کوتان. (دنگ)

دنیاداری : [ناو] سامان پیکه وه نان؛ خه ریکی په- یداکردنی مالی دونیا بوون. (دنیاداری)

دوا نازو : <دواوان.

دواباش : [ناو،ت] دووهه مین کهس له میشیندا؛ پاشمه للا. (نغدوم)

دوابه گ : [ناو] جی نشین. (جانشین)

دوابه ند : کوپله می ئاخر؛ پاشبند. (آخرین بند؛ بستن پای چاربا)

دوا پاریز : <پاشه نگ؛ پاشکوی سپا.

دوا جار : جاری ئاخر؛ له دوا پیدا؛ له پاشان. (دفعه آخر؛ سپس)

دواخ : [ناو،] رووبه ند؛ نیقاب. (نقاب)

دواخستن : [چاوگه،ت] وه پاشخستن؛ پاشقه برن. (عقب انداختن)

دواژه : <دواوان

دواسک : (۱) قولینچکی لای لاجانگی چاو. (-) گوشه بیرونی چشم) (۲) دوا هه مین مندا ل بوون. (آخرین زایمان)

دواکه وتوو : شوینکه وتوو؛ دوا می که سیک که وتوو؛ به دوا می که سیکدا رویشتوو. (دنبال افتادن).+

دوا گیان : سه ره مه رگ؛ ئاویلکه؛ ئاوزینگ. (دم مرگ)

دوان دوان : [به ند] جووته جووته. (دوتا-دوتا)

دواوان : [ناو،] کومه کی شوان؛ میرمندالیک که له پاش رانه وه ده پروا. (کمک شبان)+

دوانه : [ئاوه لئاو] بوئینسان؛ لغه دوانه بو پرووه ک شملوبه ره که ت. (دوقلو)+

دوبیه : [ناو،] دوبه؛ رنغال؛ شيله؛ (شیره؛ شهد)

رای له ده ست چوو. (دلواپس)

دلنگان : [ناو] بی بانگ هیشتن چوونه میوانی. (تغیلی)

دلنه رم : [ئاوه لئاو] میهره بان؛ دلناسک. (مهربان)

دلنه رم بوون : [چاوگه،ت] رام بوون؛ رازی بوون بوگردنی کاریک. (دل نرم شدن)

دلوق : [ناو،] بلوق؛ پورگ. (ناول)

دل ویستن : [چاوگه،ت] دلخووازتن؛ ئاره- زوو کردن؛ هه ز کردن. (دل خواستن)

دلده رد : ئازار و ئیشی دل؛ بو جنیویش به- کارده بریت. (نوعی دشنام) +

دلده دوا : [ئاوه لئاو] چاوله دوا. (نگران جا گذاشته)

دل هه لکه ندران : [چاوگه،ت] مهیلی جیگاییک نان. دلهم لاهه شاره هه لکه ندراره لیره نامینم. (دل کنده شدن)

دل هه لگرتن : [چاوگه،ت] تووانای قبول کردن. (دل قبول کردن)

دل هیئانه جی : [چاوگه،ت] ئاشتکردنه وه؛ رازی کردن. (راضی کردن)

دلی لووای : [چاوگه،ت] چوونه ژوور؛ چوونه ناو. (داخل شدن)

دلیمه : [ناو،] که لاهه سه ر (داوه ل) می ناو بیستان. (مترسک)

دمارو : دواروژ؛ (ب) داهاتوو. (آینده)

دمه ک دریاگ : [ئاوه لئاو] ئاوه سوو؛ بی ئابروو؛ ریسوا. (بیابرو) (۲) [ناو] که سیک دمه کی لی دراپیت. (پوسته ضرب پاره شده)

دنچ : [ئاوه لئاو] (ف. گیو) ئارام؛ ئاسووده؛ خه لوه- ت. (دنچ)

دنگز : [ئاوه لئاو] فیتنه؛ ئازاوه چی؛ (فتنه)

دوټ : [ناو،] کيژ: بنه مای (دو) له داواتی په شبه-
له کدا (دختر) +

دوټر : [بهند] ته یتر؛ ټیدی؛ نه دی. (دیگر)

دوټمیر : [ناو،ت] کچی میر؛ پره نسيس. (دختر
امیر)

دوټ پرشمه : [ناو،ت] دوټ پرشمه؛ ده سکه وسار؛
دهسته وسار؛ هه وسار؛ په تی پرشمه. (افسار)

دوټ خوین : [ناو،] دوټ خوین؛ هوجه نه. (کمر بند سلوار
کردی)

دوټ خوین شل : [ناو+ ټاوه ټناو] دوټ خوین سست؛ (ب)

سووک؛ حیز؛ بیټا پرو؛ بی نامووس. (بی آبرو)

دوټ راخذان : [ناو،ت] توټ راخذان؛ تووره که ی دو.
(کیسه دوغ چکیده)

دوټ ربه ند : چوار چپوه. (چهار چوب)

دوټ رچ : [ناو،] سندووقی چکوله ی چیکه ی شتی
به نرخ. (سندووقه چیزهای بهادار)

دوټ روک : [ناو] دیروک؛ میژوو. (تاریخ)

دوټ رولبا : [ناو] به ردیکی قاوه یی په نگی به نرخ و
وریشه داره. (نوعی سنگ قیمتی)

دوټ رهمه ر : [ناو،بک] مه ر دوټس؛ بیړی؛ مالآتدوټس.
(گوسفند دوش)

دوټر : (۱) [پاشکر] دوټر هوه؛ پشکین؛ وه ک:
داودوټر (پیدا کننده) (۲) **فد؛ فرد**: دهسته واژه ی
پزیشکییه و اتا را ده ی خوټراکی هه ر ه میکی ده-
رمان. (دوز)

دوټ زام : [ناو،] به لوه شین؛ گولی. (جدام)

دوټر : [ناو،] ټاور؛ ټاگر؛ دوټر: جه هه ننه م. (آتش)

دوټر م : ده لیم؛ ټیژم؛ دیژم؛ ماچو؛ ده بیژم؛ ټووشم.
(می گویم)

دوټر تودوټ : (ب) که سوکار؛ دوټس و خزم. (کس-)

وکار)

دوټر سول : [ناو،] توټراخ؛ توټراخیک که که شکی
لی دروست ده که ن. (دوغ چکیده)

دوټس خواردن : [چاوه گه،ت] کولان؛ هاتنه کول.
(جوش خوردن)

دوټس شان : [ټاوه ټناو] نیه ت خراب؛ کیناوی؛ دوټر من
(دشمن)

دوټر لایی : [ناو،] ټه شکافی نیو دیوار؛ که نتور؛ وه ک
جیگی نوین و لیاس؛ جاریش هه یه ده ر که ی

تیده خن و ده بیټ به کومود (گه نه). (دو لاب)

دوټر لآخ : [ناو] جوټر یک چارشوی دوټر او له شیوه-
ی کیسه ییکی سهر و بن به تال که دوو کونیشی
هدیه بو ده ست هینانه ده ره وه. (چاقچور) +

دوټر لار : [ناو،] یه که ی پاره ی ټه مریکا و کاناډا و
ټوسترالیا و چهند ولاتی دی. (دلار)

دوټر لآو : [ناو،] دوټ لآف؛ دوټ لیان؛ (دوټل توټر کیه: پر)
پرټاو؛ چالی پر له ټاوی بارانی سهر تاشه به رد؛

یان بو ی هه یه له دوټل به واتای شیوه وهر-
گیراییټ؛ لووله ی ټاوی ټاش که ده ر ټر ټه سهر

په ره ی ټاش. (لوله ریختن آب آسیاب؛ چاله پر
آب روی سنگ)

دوټر لآو : [ناو،] (۱) دوو لووله ی ته نه که ټاسایه له
کانزای زهر د که ده چن به ناویه کدا و جیگه ی

ده رزی دروومان را گرتنه، ده یکه ن به به رموور
(پای ملوینک) یان له به ر یه خه ده دریت.

(جاسوزنی پای گردن بند) (۲) قولفه ی کانزای
داخستنی سووخمه. (بست یلک)

دوټر لبه : [ناو،] پالآخ؛ په لآخه؛ گوټلکی گامیش. (بچه
گامیش)

دوټر له دوټل : له رزه له رز؛ ده له ده ل؛ جوټل ه جوټل؛

خنجیر. (قبه روی دسته خنجر) +
دووینگ : فد؛ فرد؛ اند؛ [ناوت، کاری که لک وهر -
 گرتن له ماکي وزه زیاد کهر بو کیبه رکي.
 (دووینگ)
دووتایی : [ناو] رهشکه می ناوقه د به ستر او. (طور
 دو نیمه بسته شده کاه کشی) +
دووتهرکه : [ناوت] دوو پشته کی؛ دوو که س
 سوواری یه کسمی یان ههرچی . (دوترکه)
دووتیغه : [ناوت] دوو جار له سه ریبه ک تیغ به
 ریشدا هیان و تاشین. (دو تیغه)
دووجاره زی : ناژه لی که له سا لیکدا دوو جار
 بیچووی ده بیت. (حیوانی که سالی دو مرتبه
 میزاید)
دووچهرخ : [ناوت] (۱) دوو ته گهر؛ (۲) گوشت که
 دوو جار له چهرخی گوشت بدریت . (۱ و ۲. دو
 چرخ)
دووچه ننگ : [ناوت] دوو وشه می لیک دراو؛
 دوو پرگه بی؛ وشه می دوو پرگه، وه ک شا + قه -
 ل: شاقه ل . (دو سیلابی)
دووخور : [ناوت] چه قه ل؛ دووگ خور. (شغال)
دووده قوگ : [ناوت] پاچی دوو دم؛ قو لنگ؛
 قو لینگ. (کلنگ)
دووراهی : [به ره می چاوغه] دوورایی؛ دووری .
 (دوری)
دوورگه می مهرجانی : [ناوت] دوورگه می پیکه اتوو
 له لاشه می مهرجان. (جزیره مرجانی)
دوور له تو : دوور بیت له تو؛ دوو له تو . (دوراز شما)
دوور له روی تو : (ب) بیلاته شبی؛ دوو له روی -
 تو؛ عیب نه بیت. (دوراز حضور)
دوور له زهین : جیی سه رسوو پرمان؛ دوور له باوره؛

له ره له ر؛ له رانه وه. (لرزیدن)
دوله ماج : [ناو]، دوغرمه . (آبدوغ خیار)
دوله مکاره : [ناوت] ته سکه نه می ناوچال؛ دوله
 موغاره . (اسکنه قاشقی)
دوله هه ویر : [ناوت] تبه ک؛ سوینه می هه ویر
 . (تاغار خمیر)
دولیان : < دولو
دوماره کول : [ناوت] دوو پیشک . (عقرب)
دوماست : [ناوت] ماستاو. (ماست مخلوط با آب)
دومبه ران یا دومبه لان : گیایی که بنه که می ده -
 برژین چیزی له که بابی گونی به ران ده کا . (-)
 (دمبلان)
دوئقه : قاپ و جگی ره شه و لاخ . (شتالنگ گاو)
دوونان : [ناو] زهریب؛ جیگه می تیکه لاو بوونی -
 ووچوم. (محل تلاقی دو رودخانه)
دوونلوی : [ناو]؛ دوئیل؛ شه ری تن به تن . < دو
 ئیل. (دوئل)
دووننداز : [به ند] دووچه ندان؛ دوو هینده؛ دوونده -
 نازه. (دوبرابر)
دووبایی : دوو به رانه ره حیسابکراو. (دوبرابر ارزش)
دووبله : [ناو] کاری وه گیرانی قسه می ناکته ره -
 کان به زمانیکی دی له سه ر فیلم. (دوبله)
دووبنه کی : [ناو] مال له دوو جی؛ وه ک که -
 سیک له شار و له دی مالی هه بیت. (داشتن دو
 منزل)
دووبه رخ : مه ری که دوو زگی کردییت . (میش
 دو بار زائیده)
دووبه یانی : [ناو] به ند] دوو سبه می . (پس فردا)
دووبین : چاوخیل. (چشم چپ)
دووپشکه : [ناو] قوبه می کانزای سه ر ده سکی

شتیکه له عهقلدا ناگونجیت. دوور له چاوه پروانی. (دور از باور)

دوورونزدیک: کهوتنه شوین کهس یا جانهوه- ریک نه زور نزدیک که ههست بکات نه زور دوور که له چاو گوم بیت. (دورونزدیک)

دووره تفهنگ: [ناوت] تفهنگ خستن بو ئامانجی زور دوور. (تیراندازی به هدف خیلی دور)

دوورهدی: [ناو] (۱) دوور له دی؛ (دور از آبادی) (۲) دی چه په ک و دوور. (ده خیلی دور)

دوورنگ: [ئاوه لئاو] (۱) به له ک؛ بازک؛ بازی. (ابلق؛ دورنگ). (۲) ریاباز؛ دوورپوو؛ دوو راز. (دورنگ)

دووزهر دینه: هیلکه بییک که دوو زهر دینه ی هه- بیت. (دوز رده)

دووسی: دوو یان سی؛ دووسی پوژی تر: دوویاسی پوژی تر. (دوسه)

دووش: **فرد**؛ **فد**: [ناو] وشه یه کی بیانیه و له- سهر زاری جه ماوه ره به شیر ی همام ده لین که وه ک ئاوپاش سهره که ی کون کونه و ئاو ده- پزینیت له سهره وه بوخوار له گهر ماودا. (دوش)

دووشه قه: دووله تکرار؛ وه ک که لاک ی شهق- کراوی ئاؤل له قه سابی. (دوشقه)

دووش پشک: دووپشک؛ دوماره کول. (عقرب)

دووش کوت: کلک قرتاو؛ کلک پراو. (دم بریده)

دووکان: [ناو] تیکه زهوینیکی چکوله ی خوش کراو بو چاندنی شه تل. (جای پرورش نشا)

دووکور: [ناو] قوره به شه؛ چاله که. (گورکن)

دووکهر پسه: [ناوت] گوره ویله؛ گوریه چنه؛ فرنده بیکه، هیلانه که ی وه ک گوره وی به داراندا شوپ

ده بیته وه. (اسم پرنده ایست)

دوو که لکیش: [ناوت] کونی کوانووی ناومال که هه تا سهر یان در یژه ی هه یه و دوو که ل له سهر بانه وه ده رده کات؛ یان بوری دوو کلکیشی سو با و بوغاری. (دودکش)

دوو گوله نگی: دوو گله نگی؛ به ربه دوو گواره؛ ئاژه لیک که له به رملیدا دوو گوشتی شوپ ره وه بووی هه یه له چه شنی گواره. (گوسفندیکه دو آویزه گوشتی جلو گردنش دارد)

دوو گوی: [ناوت] کوله که ی دوو حاچه (دووفلیقانه). (ستونیکه از بالا دو شاخه باشد)

دوو گی: < دوو گوی.

دوولا: [ناو+ ئاوه لئاو] دژی خاوان؛ دووتال به- نی به یه کا بادراوی گرژ. (ریسمان دو لایه)+

دوولاچه نگ: [ناوت] له نو ت نووسینی موسیقادا (به شیک له شازده به ش) ی یه که ی کات؛ نیوه ی چه نگ. (دولاچنگ)

دوولایی: [ناو] قایشی جووت که ده به ستری به یه کی له سی چو کله ی نیره وه ئه گهر گاییک که م هیز تربیت دوولایی ده خریته سهر چو کله ی نزیکتر به گای به هیز تره وه. (وسيله ای درخیش)+

دوولپ: دوو حاچه؛ دووفلیقانه. (چوب دوشاخه)

دوولچ: [ئاوه لئاو] لچی پان و قهوی که له باری در یژی چالاییکی وه ک هیل تیدایت. (لب کلفت شکاف دار)

دوولقه دهره: [ناوت] زهر ده قوره؛ زینده وه ریکه - ره نگ ده گوپی و په نگی ده ور به ری ده گریته خوی. (نوعی سوسمار)

دووله پشت: < دوویشک.

دوومشقان: له سهر چوک دانیشن. (بزانو)

دووموهر : [ناو] دووموړ؛ ټه سپی ټامور کیش؛ ټه -
سپی شیوپرین . (رسب شخم زنی)
دوون : [ټاوه ټناو] په ست؛ بیبایه خ . (دون)
دوون او دوون : [ناو] په وتی جیگور کیی روح له
قالیبیکه وه بو قالیبیکه تر؛ له لایه ن که سائییکه وه
که پروایان به و مه به سته هه یه . (تناسخ روح)
دوون او دوون : هه ندیک رایان وایه که هه مان
(توون او توونه) وانا له چه قهره یه که وه بو چه قهره -
ییکی دیکه ی جه هه ندم . (از جهنمی به جهنمی
دیگر)
دوونیکل : [ټاوه ټناو] دووپوپه؛ فرنده ی دوو کلاوه .
(دو تاج)
دووهونی : [ناو] دوورویوی؛ دوورهنگی . (دوروی)
دووینهر : [ناو، بک] که سپک که وه قسه دینی .
(به حرف آورنده)
دوی : [ناو + به ند] دوینی؛ دویکه . (دیروز)
دویچه : [ناو،] گلوله به ن . (گلوله ریسمان)
دوب : [ناو،] ټابروو؛ پرومه ت؛ حورمه ت . (آبرو)
دوبا : جیگای ده بیته وه؛ وه ک؛ ټه م کیسه
دوو کیلو دوبا . (جامیشود. ظرفیت)
دوبار اندابوون : له توانا دابوون؛ له ده ست هاتن .
(توانائی داشتن)
دوبره : [ناو،] مووچه؛ مزی قهره واش و نوکهر و
ژیر ده ستان؛ به رات . (حقوق ؛ دستمزد)
دوبوو : ټه شیا؛ ده شیا؛ ده بووا؛ مه شیا . (میبود)
دوبه : [ناو،] به رمیل؛ بو شکه ی چووک؛ ده ببه .
(دبه)
دوبه : جوانه گای نه خه ساوی مل ټه ستوور و شه -
رانی . (گاوگردن کلفت)
دوبه رنیشن : [چاوه گه ت] خو ډانه به رکاریک؛

ده سټییکردنی کاریک، له بهر نیشن . (مشغول به -
کاری شدن)
دوبه رنیشن : [چاوه گه ت] چوونه بهر کو شی ژن
بو کاری سه رجییی . (بردامن زن نشستن)
دوبه گولوو : [ناو، ت] کو مکردنی هه ر شتی
دیاری کراو تا ده جار و هه ر جار دوو به رانبه ر ده -
بیته وه، وه ک ۱۶/۸/۴/۲ وانا ۱۰۲۴ به رانبه ر
(تصاعد هندسی تا ده بار)
دوبیر : [ناو،] سه یدا و سیت که له ده بیر ستاندا
وانه (ده رس) ده لینه وه؛ راز نووس؛ نووسه ر .
(دبیر)
دوب و دوغر : [به ند] (دوغر تور کییه: راست) قسه ی
راست و پره وان؛ قسه ی راسته وخو و بی پروو بینی .
(رک و راست)
دو جال : [ټاوه ټناو] (ب) دروژن . (دروغگو) < جه جال
ده خشته : [ناو،] ده ستان؛ مه هان؛ بی نوژی .
(قاعدگی)
ده خلی : داهات؛ ماف؛ پیوه ندی؛ ده خلی به منه -
وه نییه: پیوندی به مننه وه نییه . (ارتباط)
ده راغ : [ناو،] جیگه ی چینی فیشه کی ده مانجه
و تفه نگ که ده خریته خه زانه؛ جی فیلم که له
گه ل فیلمه که دا ده خریته ناو کامیرا . (خشاب)
ده رانه : [ناو،] درانه؛ ده رک؛ ده رگا؛ ده رکه .
(درب)
ده راوردن : [چاوه گه ت] ده رهاوردن؛ ده رهینان
(در آوردن)
ده ربه س : [ناو] ده ربه ست؛ ترس؛ واهیمه؛ ده ربه س
نیم: ترسم نییه ؛ ره نگه هه ر به مانای ټه وه بی ت
ده روه س نیم: به رپرس نیم یا وه به رخوم نه گرتوه
و زامن نیم . (ترس یا تعهد)
+

دهربه‌ند: [ناو+] گه‌لی؛ کووچه‌ی بن به‌ستراو؛
 کولانا بن گرتی. (دیره؛ بن بست)
دهرپ: [ناو،] ته‌ور. (تبر)
دهران: سهره‌لدانی زیبکه و هاوله. (سریرون
 آوردن)+
دهرد دامرکان: [چاوگه‌ت] ئیش و ئازار نه‌مان؛
 داسه‌کنینی ئیش و ئازار. (درد آرام شدن)
دهردمده: گیانداریک که له‌بهر لاوازی و نه-
 خوشی مردیبت. (ازمریضی مردن)
دهرده‌ستکردن: [چاوگه‌ت] ناماده‌کردن. (آماده
 کردن)
دهردی‌بیده‌رمان: [ناو،ت] دهردی کوشنده؛ ده-
 ردی کاری. (درد لاعلاج)
دهرزی سنجاخ: [ناو،ت]:دهرزی عورووسی؛ ده-
 رزیله‌ی قایمکردنی قوماش و به‌ریه‌خه. (سنجاخ
 قفلی)
دهرزی قاقهز: [ناو،ت] جوریک دهرزی که‌سهره
 که‌ی گوپکه‌یه‌کی خره و بو لکاندنی چهند به-
 رگ (لاپه‌ره) قاقهز که‌لکی لی وهرده-
 گرن. (سنجاخ کاغذ)
دهرزی گیا: [ناو،ت] دره‌یلی؛ واتای ناوه‌که‌ی به
 ئینگلیسی و ناره‌وی و فارسی گیای شه‌که‌رمزه.
 (علف مرض قند)
دهرزی لیدان: [چاوگه‌ت] (۱) به‌ده‌رزیله‌شتی
 به‌ستن. (سنجاخ زدن) (۲) به‌شرینقه‌ده‌رمان
 کردنه نیوله‌ش. (آپول زدن)
دهرساخ: [ناو،] ده‌ستاخ. تد: ده‌ستاق؛ دوساخ؛
 زیندان. (زندان)
دهرکزه: [ناو،] کالاییک که‌ره‌وانه‌ی ده‌ره‌وی
 ولات ده‌کریت؛ دژی به‌رکزه. (صادرات)

دهرمانه‌تازار: [ناو،ت] گوله‌دهوری؛ گیاییکه له
 سه‌قز و سهرده‌شت و هه‌ورامان زوره بو کولنج
 به‌که‌لکه. (آقرق‌حاجا)
دهرمانه‌حه‌فوو: [ناو،ت] درکه‌بوولینه‌درکه‌که‌وه؛
 درپوه‌شینه؛ ورد‌کراوی ساقه‌ت و گه‌لاکه‌ی له
 گه‌ل سرکه‌دا بو برین و جیی‌چزوی دوو‌پشک و
 مار به‌که‌لکه. (خارنقرهای)
دهرمانه‌دیان: [ناو،ت] گیای‌که‌فینه. (گیاه
 صابونی؛ غاسول)
دهرمانه‌گمیز: [ناو،ت] گیاییکه دژی ده‌له‌می‌زیبه
 له سه‌قز و مه‌باد و شنو و بوکان زوره. (سنبل-
 ختایی)
دهرمانه‌گوی: [ناو،ت] گیای مارهمی له خوراوی-
 کوردستان و جوانرو و که‌رکووک زوره،
 دارچیویشی پیده‌لین بو کوشتنی هورگی
 ناوگوی به‌که‌لکه. (گل مریم)
دهرمانی‌ره‌وانی: (۱) ده‌رمانی ئیسه‌مال و
 زکچوون. (مسهل)
دهرنشیف: [ئاوه‌لناو] به‌راوه‌ژوو؛ سه‌ره‌ونخوون.
 (برعکس)
دهروازه: [ناو،] ده‌رکی گه‌وره؛ دوو ریزه‌کی به-
 تو‌چنراوی گوره‌پانی توپی‌پی. (دروازه فوتبال)+
دهرووندار: [ئاوه‌لناو] به‌جه‌رگ؛ دلدار؛ دلگوشاد؛
 جوامیر؛ دلفراوان. (با همت؛ جگ‌دار)
دهروونی: [ئاوه‌لناو] هوندوری؛ ناخی؛ گیانی.
 (درونی)
دهروه‌چ: [ناو،] په‌نجیره. (پنج‌ره)
دهره‌تان: هه‌ل و ده‌رفه‌ت؛ جیگه‌ی رزگاربودن.
 (مفر)
دهره‌جه‌یک: بن‌زاراوه‌ی ئه‌رده‌لانی‌ده‌ره‌جه

ییک.

دورهجه یهک : [ئاوه لئاو] هه ناره که دورهجه یه که واتا: زور چاکه؛ سه ره. (درجه یهک؛ ممتاز)

دورهجه ییک : په ییک؛ یه کپله؛ دورهجه ییک سو باکه زیاد بکه، واتا: یه کپله، یه ک دورهجه زیاد ی بکه. (یکدرجه).

تیبینی: هه ر ئه و ناوچه (موکوریان) که ییک به یه - ک گوپه ده کا هیندی جار به راوه ژوو یان ده کاته - وه و (دانه دم یه ک، به دانه دم ییک) به کار دینی که لیره دا (یه ک و ییک) هه و اتا ییک یان هه یه و کیشه ی بنه مایی زمانی کوردی نییه ئه که رچی چاوه پوانی یه کلایی بوونی هه بین

دوره دزه : خودزینه وه له کار. (از زیر کار در رفتن)

دوره نده شت : [ئاوه لئاو] کاک یه کاک ی؛ زور به - ر فراوان. (در نده شت)

دوره نگ : دره نگ؛ دیر. (دیر)

دوره و کهفتن : [چاو گه، ت] چوونه ده ر؛ وه ده ر که وتن؛ ئاشکرا بوون. (بیرون رفتن؛ برملاشدن)

دهری : [ناو،] زمانی فارسی ده ری. (فارسی دری)

دهریا بره : [ناو، ت] ماسی خوره؛ فرنده یه کی مه - له وان و گه وره یه، دوو جو رن: رهش و گه ردن - سوور. (مرغ غواص)

دهریادل : [ئاوه لئاو] دلفره؛ دلفره وان؛ دلاوا. (دریادل)

دهریا گیر بوون : حاله تی نه خوشینی زور مانه وه له که شتی و ده ریادا. (دریا گرفتگی)

دهریاوانی : هه لسوورا ندنی کاروباری که شتی و پا پور. (ناخدائی)

دهریزانک : [ناو] که وشکه ن؛ ئاستانه؛ پیشدرگا.

(کفش کن)

دهری ناهینی : (۱) نای هینیتیه ده ره وه. (بیرون نمی آورد) (۲ ب). ییکنایی؛ وانا بیت؛ ته وای ناکا؛ سه ر ناگری. (نمی شود) (۳) بهش ناکا؛ ناگا. (نمیرسد)

دهزگ بادریاگ : [ناو، بهر] فریتی کرژ؛ ده زووی بادراو؛ کشته ک. (ریسمان تاب داده)

دهزگ هه لکه ر : [ناو، ت] خه ر ه ک؛ کلآفه که ر و کو که ره وه ی ده زوو. (چرخ ریسمان)

دهزگ یاو : [ناو، ت] ده زوو ییک که دو عای به سه ردا ده خوین بو چاکبوونی نو به تی؛ ده زووی له زر پین. (ریسمان دعای قطع تب)

دهزگین : [ناو،] (۱) دهزگیره. (دستگیره). (۲) هه - وسار؛ هه فسار؛ دهسکه وسار؛ دهسته جلّه و. (افسار)

دهزگیران : [ناو،] دهزگیران. (نامزد)

دهزیران : [ناو،] دهزگیران. (نامزد)

دهزانن : [چاو گه، ت] داخکردنی ددان بو ژان شکانندی. (داخکردن دندانی که در دکنند)

دهس ئایر : [ناو، ت] ئاور دوو؛ دهسه چیله. (شاخه های نازک آتش روشن کردن)

دهسایه ر : [ناو، ت] ئاور دوو؛ دهسته چیله. (خار - برای روشن کردن آتش)

دهسبار : دوو که سی، دهست به یه که وه گرتن و تاییک بار کردن. (دو نفر باری بار کردن)

دهسباز : [ناو، ت] دهسته واژه ی موسیقایه، واتا دهنگی سیمی ساز له حاله تی تازاددا. (دستباز)

دهس بژیر : [ناو + ئاوه لئاو] دهسچین؛ به دهست هه لژیر دراو؛ هه لژارده. (دستچین)

دهسبو : [ناو،] شه مامه. (دستبنو)

دهسبه دهس دان : (ب) دهست نانه ناو دهستی یه -

ک؛ به یه ک گه یاندنی بووک و زاوا. (دست به دست دان)+

دهس به زهره : زهره رگه یین؛ که سیک زور خه تا بکا و زهره بگه یه نی. (زیان رسان)

دهس به کاربوون : [چاوگه،ت] دهسپیکردن . (شروع کردن)

دهس بینک : [ناو،ت] دهسبهنده؛ بازنه؛ خرفال. (النگو)

دهس تاقینن : [چاوگه،ت] دهستاویژتن؛ گرتن؛ ده-ست بو بردن. (دست درازی. دست اندازی)

دهستاو : [ناو،ت] تاماو؛ ئاودانی مه رومالات به ئاوی که (دو و سزگاو)ی تیکهل ده کهن . (آب- دادن حیوانات با آب و دوغ مخلوط)+

دهس باز : فد: [ناو،ت] کوژی موسیقاییه؛ میزراب له سیمی ئامیریکی موسیقادان بی ئه وهی قامک له سهر سیم دابنریت. (دستباز) <دهسباز

دهسبتر : [ئاوه لئاو] دهسپر؛ قولبر؛ فیله باز؛ هه لخه له تین؛ خاپین. (کلاه بردار)

دهس به ربوون : [چاوگه،ت] (ب) جیا بوونه وه؛ له یه ک هه لپران؛ دوور کهوتنه وه؛ دهس به ربوون له شتی که به دهسته وه بیت. (جدا شدن)

دهس بهستی : [ئاوه لئاو] دهس بهستراو؛ چ ژی- نه هاتی. (دست بسته)

دهس به سهرداگرتن : [چاوگه،ت] ئاگالیوون؛ خودانکرن؛ دهستی به سه ر مندالی هه تیوودا گرتووه . (مواظبت کردن) (ف.هن)زه- وتکردن. (غصب کردن)+

دهس به سه ری : [ناو] هه لداشتن و دوور خسته- وه له زید به ویستی حکومهت و له ژیر چاوه- دیریدا بوون. (تبعید)

دهس به لاف : [ئاوه لئاو] هه له خه رج؛ دهس ت بلاو. (ولخرج)

دهسبهنده : [ناو،] (۱) که له پچه. (دستبندزندان). (۲) بازن؛ خرفال؛ مووچ بند. (دستبند)+

دهس بین : [ناو،] دهزبین؛ ریسما نیک که شه- وانه شوان ده یکاته مل شه کیکی سرک و سه- ریکی تری ده کاته باسکی خوئی بو ئاگاداری له مه ترسی یان رادانی رانه مه ر. (ریسمان بازوی- چوپان)

دهس تپیک : سه ره تایی دهس تکردن به- کاریک. (شروع)

دهس تیکه لکردن : [چاوگه،ت] (ب) سه رجییی کردن و پیکه وه نووستنی ژن و پیاو. (هم خوابگی)

دهس تیپه له کیشان : [چاوگه،ت] دهس تکردن به ناوتراو یان شتی تردا؛ دهس تکردن به ناو قولی کراسدا. (دست فرو بردن)

دهس تجهم : [به ند] ته فرا؛ تیکرا؛ گشت؛ پیکه وه. (دسته جمعی)

دهس چیکری : [ئاوه لئاو] کاری دهس ت؛ ده- سترکد. هه ر شتی که به دهس ت دروستکرا بیت . (دستکرد)

دهس خالی : [ناو+ ئاوه لئاو] دهس ت به تال؛ (ب) فه قیر؛ بی ئه نوا؛ هه ژار؛ دهس ته نگ؛ نه دار. (بینوا)

دهس خاو : [ئاوه لئاو] دهس تخاف؛ سست له کاردا . (سست درکار)

دهس خرپو : [ناو] (۱) دهس ت خه پرو؛ فریو؛ خاپان؛ خه له تان؛ (فریب) (۲) دهس ته مو؛ رام؛ هوگر؛ (رام)

دهس تخور : چیشتی که به دهس ت بخوریت و تراو نه بیت. (خوراک غیر آبکی)

دهستخوش : ئافه‌رين كردن له چاك ئه‌نجامدانی كارێك. (تشكر)

دهست‌خویندنه‌وه : [چاوگه‌ت] به‌راوه‌ردکردنی دهستی‌هه‌ریف له یاری په‌رانتو‌دا؛ (ب) هه‌ست كردن به نیه‌تی كه‌سیك. (دست‌خواندن)

دهست‌خه‌رو : [ناو] (١) فریو؛ (فریب). (٢) ده‌سته‌مو؛ رام؛ كه‌وی. (رام) < ده‌ست‌خه‌رو

دهست‌خه‌رو‌کردن : [چاوگه‌ت] خاپاندن؛ رام‌کردن. (فریفتن)

دهست‌خه‌لیای : ده‌ست له‌جی‌چوون. (ازجا-دررفتن دست)

دهست‌دروو : [ئاوه‌لناو] شتیكه‌ به‌ده‌ست‌درواییه‌ت، (دوو‌راییه‌ت). (دست‌دوز)

دهست‌دریژ : [ئاوه‌لناو] (ب) ده‌ست‌دروو‌یشتوو؛ زو‌ردار؛ ده‌سته‌لات‌دار. (قدرتمند)

دهست‌دریژه‌و‌کردن : [چاوگه‌ت] ده‌ست‌دریژه‌کردنه‌وه. (ب) پارسه‌کردن؛ سو‌ال‌کردن. (گدایی‌کردن)

دهست‌دریژی : [ناو] زه‌وت؛ ته‌جاوه‌ز؛ ئیلاقه‌هیرش. (تجاوز)

دهست‌پراست : [ئاوه‌لناو] ئه‌نگیوه‌؛ تیره‌ندازی له‌ئامانج‌ده‌ر. (هدف‌زن)

دهست‌پراستی : [ناو] ده‌سپراستی؛ نیشانه‌ئه‌نگیوی. (مه‌ارت‌درتیر‌اندازی)

دهست‌پو‌یشتن : [چاوگه‌ت] ده‌ست‌پو‌یین؛ ده‌سته‌لات‌داری. (قدرتمندی)

دهست‌پو‌یشتوو : [ئاوه‌لناو] بال‌اده‌ست؛ به‌ده‌سته‌لات. (ب) ده‌وله‌مه‌ند؛ تیروته‌سه‌ل. (قدرتمندی)

دهست‌پو‌یین : [ناو] ده‌ست‌پو‌یشتن؛ ده‌سته‌لات‌داری؛ ده‌وله‌مه‌ندی. (قدرتمندی)

ده‌ست‌پو‌ییو : [ئاوه‌لناو] به‌ده‌سته‌لات؛ توانا؛ ده‌ست‌پو‌یشتوو. (قدرتمند)

ده‌ست‌په‌نج : [ناو] پاره‌ی په‌یدا‌بوو به‌په‌نجی‌شان؛ مزى په‌نج و هه‌ول و ته‌قالا و زه‌حه‌مت‌كیشان. (دست‌رنج)

ده‌ست‌په‌نگین : ده‌سته‌نه‌خشین؛ كار‌جوان و هو-نه‌رمه‌ند. (دست‌رنگین)

ده‌ست‌سپ : [ناو،ت] ده‌سه‌رده‌ست؛ هه‌وله‌خالوی. (دستمال؛ هوله)

ده‌ست‌سووك : [ئاوه‌لناو] (ب) كه‌سیك كه‌زینده‌وه‌ر سه‌رده‌به‌رپیت‌دره‌نگ‌گیانی ده‌رده‌چیت. (سبك‌دست) +

ده‌ست‌شپ : [ئاوه‌لناو] ده‌ست‌بلاو؛ هه‌له‌خه‌رج. (ولخرج)

ده‌ست‌شل‌بوونه‌وه : [چاوگه‌ت] (ب) بی‌مه‌یلی له‌ته‌واو‌کردنی‌كارێك؛ ده‌ست‌نه‌چوونه‌كارێك. (بی‌مه‌یلی‌به‌انجام‌کاری)

ده‌ست‌قورس : [ئاوه‌لناو] (١) كه‌سیك كه‌مشت و زلله‌ی زو‌ر به‌هیزه. (٢) ئه‌گه‌ر ئاژه‌لیك‌سه‌ر‌به‌رپیت‌زوو‌گیانی ده‌رده‌چیت. (دست‌سنگین)

ده‌ست‌گا : [ناو،ت] ده‌زگا و مه‌قام‌له‌موسیق‌ادا. (دستگاه) +

ده‌ست‌گر : یارمه‌تیده‌ر؛ یاری‌كار؛ ئاری‌كار. (یاری‌كننده)

ده‌ست‌گه‌یشتن : [چاوگه‌ت] سه‌ره‌په‌رژان. (فرصت‌داشتن)

ده‌ست‌گه‌په‌انه‌وه : [چاوگه‌ت] گه‌په‌انه‌وه‌ی ده‌ست‌له‌كارێك و لێ په‌شیمان‌بوونه‌وه. (دست‌پس‌كشیدن)

ده‌ست‌گیراو : بی‌ده‌رفه‌ت؛ سه‌رنه‌په‌رژاو. (بی‌فرجه)

دهست لثوک: کردهوه؛ رهفتار. (رفتار)

دهست لهسه رسینگ: [ئاوه لئاو] به ته دهب له به رانبره گه وړاندا راوهستان و چاوه پروانی ته مرو فه رمان، وکردنی فرمان بوون؛ ئاماده به خزمهت. (دست به سینه)

دهست لیخشانندن: [چاوگه،ت] په لاندن؛ دهست پیامالین. دهست پیا هیئان. (دست مالیدن. لمس-کردن)

دهست لی شور دن: [چاوگه،ت] له شتیک ناهومید و بی هیوا بوون. (ناامید شدن)

دهست لی کیشانهوه: [چاوگه،ت] دهست لی هه لگر-تن. (رهاکردن)

دهست مال: [ناو،ت] (۱) له چک؛ دهسمال. (۲) دهسره دهس؛ دهست سرپ. (۱) لچک (۲) دستمال

دهست میژ: [ناو] دهست نوویژ. (وضو)
دهست نفیس: [ناو] دهست نووس؛ دهسنووس. (دست نویس)

دهست نیژ: [ناو،ت] دهست نیا؛ تهو باخه دهست نیژی خو مه؛ خو م چه قاندوومه. (بادست خود کاشته)

دهست واز: [ئاوه لئاو] دهست باز؛ دلاوا. (باهمت؛ بخشنده) < دهس باز

دهست و پا وه شانندن: [چاوگه،ت] دست و پا لیدان؛ په له قازی کردن (دست وپازدن)+

دهست هار: [ناو،ت] دهسارپ. (دستاس)
دهسته به ندی: دهسته کردن و بهستن. (دسته بندی)+

دهسته چن: [ناو،ت] (۱) جوریک تری. (نوعی-انگور). (۲) میوه ییک که به دهست له دار بگریته وه. (دستچین)

دهسته چو: [ناو،ت] داره دهست؛ چپودهست. (چو

(بدست)

دهسته دار: (۱) داره دست؛ (۲) داری نیونجی؛ (۳) دهسته دار؛ دهسکار. (۱) چویدست ۲. چوب متوسط ۳. دسته دار)

دهسته کچ: (۱) کچی جه حیلی مندالکار. (دختر نو جوان) (۲) گوروویک کچ. (یکدسته دختر)

دهسته کور: (۱) کوره لای مندالکار؛ تازه لایو. (۲) گوروویک کور. (۱) نوجوان ۲. یکدسته پسر)

دهس ته نیا: [ئاوه لئاو + ناو] ته نیا بال؛ به تاقی ته نیا. (دست تنها)

دهسته واژه: کوژ؛ ئیستیلایح؛ وشه ی تاییهت به هه ر تیپ و تاقم و دهسته که واتاییکی تاییهت ده گه نیی وه ک دهسته واژه ی بازارپی، هونه ری، موسیقیایی. (اصطلاح)

دهسته هاره: (۱) [ناو،ت] دهستارپ. (دستاس) (۲) دهسته هاره؛ دهسکی دهسارپ. (دسته دستاس)

دهست هه لکردن: [چاوگه،ت] قول هه لکردن؛ خو ئاماده کردن. (آماده شدن)

دهست هه لئنان: [چاوگه،ت] (ب) کومه ک کردن، له شهر و ژن هیئاندا یان هه ر کیشه یه کی دیکه دا. (کمک کردن)

دهس خالی: [ئاوه لئاو] دهست ته نگ؛ دهست کورت؛ هه ژار. (دست خالی)

دهس داشورین: دهس داشوشتن؛ (ب) له شتیک ناهومید بوون. (قیدچیز را زدن)

دهس دروو: [ئاوه لئاو] دووراو به دهست. (دست دوز) دهسره بادان: [چاوگه،ت] دهسره هه لسووراندن

له هه لپه ریندا. (دستمال دورسر گرداندن)
دهسکه نه: رنینه وهی ده غلی کورت ته بالا به دهست، که بهر داس نه که ویت. (درو بادست)

دهس کیشانه وه : [چاوگه،ت] ته ک دانه دواوه له
 سه سرفه؛ دهس هه لگرتن له کار. (عقب
 کشیدن)
دهسگور : به ئانقهسه؛ به دانسته؛ دهس ئه نقهس .
 (عمدا)
دهس له دونیا بهردان : [چاوگه،ت] دهست ژ
 دنی بهردایی؛ دهست له خوشی دونیا هه-
 لگرتن. (دست از دنیا شستن)
دهس له رهش و سپی نه دان (ب) هیچ کاری نه-
 کردن . (دست به سیاه و سفید نزدن)
دهس لیداشوردن : [چاوگه،ت] هومید به شتیک
 نه مان؛ ناهومید بوون . (دست شستن از چیزی)
دهسه هار : [ناو،ت] دهستار؛ دهسکی ده-
 ستار. (دستاس؛ دسته دستاس)
دهس هه لگرتن : [چاوگه،ت] ره ها کردن؛ لی گه-
 ران؛ واز لی هینان. (دست برداشتن)
دهس هه وسار : هه قسار؛ دهز گین. (افسار)
دهسکه رن : گیا و دهغل ودان به دهست پرنه وه؛
 دهسکه نه . (درو با دست)
دهسکه ریجه : ئامرازیکه له که رهسته ی هه
 لاجیدا. (قطعه ای در دستگاه حلاجی)
دهس لاختن : [چاوگه،ت] له کیشان و پیواندا
 فیلکردن؛ کهم فروشتن؛ کهم فروشی (کم فروشی)
دهس لیدریاگ : [ناو، بهر] دهس پیاهاوریاک؛ ده-
 ست لیدراو؛ شقل شکاو . (دستکاری شده)
دهس لیکیشانه وه : [چاوگه،ت] واز لی هینان؛
 دهست لی هه لگرتن . (دست کشیدن)
دهس مال شهرمه : [ناو،ت] چنراویکه به بهر لووتدا
 هه لده به ستریت. (دستمال جلو بینی)
دهس نه خوار دوو : تاکبه ند؛ دهست لینه دراو؛ مورنه

شکاو؛ شقل نه شکاو . (دست نخورده)
دهس نووانن : [چاوگه،ت] دهست نوواندن؛ دهسته-
 لات نیشانان؛ خو نوواندن . (خودنمایی)
دهس و دلواز : [ئاوه لئاو] دلوا؛ به هیمه مه ت؛
 دل فراوان. (دست و دل باز)
دهس ونه خش جوان : [ئاوه لئاو] کار جوان؛ به سه-
 ليقه له کاردا. دهست ره نگین. (با سلیقه در کار)
دهس وه شین : [ناو، بک] مشت وه شین؛ وه ک
 شاخ وه شین. (کتک زن با دست)
دهسه خویشک: دهسته خوشک؛ گرو پیک هاواله
 کیژی هاو ته مه ن . (دختران همسال و دوست)
دهسه سه ر: دهس به سه ر؛ مه ژوول؛ خاپانندن؛
 فریودان؛ (بچو بلی هاتووم بو دهسه سه ره کهه) ،
 به مندال ده لین بو ته وه ی بهو سپارده یه سه ر-
 گهرمی بکه ن. (دست بسر)+
دهسه لین : [ئاوه لئاو] دهسته مو؛ دهسگرو؛ رام. (رام)
دهسه ناو : ئه سپ رهس؛ دهسته ناو؛ مه ی دانه ئه-
 سپیک. (میدانی باندازه تاخت اسب)
دهسه وئاوانی : [ناو،ت] دهسکاونگ؛ دهسکی-
 ئاونگ. (دسته هاون)
دهسه لپیکان : په نجه هه لپیکان؛ (ب) خه مبار-
 بوون؛ په نجه تیک هه لکیشان. (دست به زانو)
دهسه لگرتن: [چاوگه،ت] دهسته لگرتن؛
 واز هینان؛ لیگه ران. (دست برداشتن)
دهسه وه سار : [ناو] دهسته وسار. (افسار)
دهسی : [ناو،] دهستی؛ نه غد قهرز پیدان؛ (ب)
 دهست قهرز. (دستی)
دهستی کاکي به کاکي : [ناو] دهستی چول وهول و
 به رین؛ بیابانی بی پایان. (بیابان برهوت)
دهشی : (۱) دینی؛ دهژی. (می ارزد). (۲) له سه ر-

چاوهی (شیان) ه ئهشی برۆم. (باید)

دهشیا: (۱) دهی هیئا؛ دهژیا. (می ارزید). دهبوو؛ ئه شیا؛ دهبووا؛ مهشیا. (میبود)

دهغهله: [ناو،] خهوش؛ نا خالیسی. (غش)

دهفيله: [ناو،] سان؛ رپژه؛ رپژهو. (سان)

دهفار: [ناوت،] (۱) دهوار؛ حه یوانی راگیراو، وه- ک ئه سب و مه پ و مالت. (حیوانات اهلی). (۲) ره- شمال. (سیاه چادر)

دهفگوتن: په یمان راگر؛ خاوهنی قسه ی خوئی؛ له به لپن لانه دهر. (درست پیمان)

دهفدریا: [ئاوه لئاو] زوربلی؛ زاردراو؛ چهنه درپژ؛ راز رانه گر. (روده دراز)

دهفراست: [ئاوه لئاو + ناو] راست بیژ؛ قسه که ره لایهن جه ماوه ریکه وه. ده مر است. (راست- گفتار؛ سخنگو)

دهفک: [ناوت،] دهره ی به رلووت؛ سه ریوش؛ دهم ئاخن؛ زار ئاخن. (سرپوش)

دهفکه ن: لیو که ن؛ زهره خه نه. (لیخند)

دهفنه رم: میهره بان؛ پروو خوش. (خوشرو)

دهفه دهستی: ته پاله کیویله. (تاپاله)

دهفهر: [ناو،] ناوچه؛ ههریم. (منطقه)

دهفیک: [ناو،] کلک؛ جوو جکه. (دم)

دهقاودهق: ته واو وه ک خوئی؛ عهینی شت. (مطابق)

دهقبهستن: [چاوگه، ت] ساف ویستان؛ دهق گر- تنی شتی ئوتوو کراو یان قه د کراو؛ شتی له حاله- تی کدا مانه وه. (صاف شدن؛ ماندن در یک حالت)

دهقدقاندن: چاوگه، ت [قدیلکه دان؛ ختیلکه دان. (غلغلک دادن).

دهقساندن: چاوپوشی؛ خستنه پشتگووی. (چشم پوشی)

پوشی)

دهق و دوغر: [بهند] راست و پره وان؛ بی پروده- ربایستی کردن؛ بی پروو بینی؛ راسته و راست. (رک- ورو راست)

دهق و دهق: [بهند] ده پ و دوغر؛ راست و پره وان. (راست و بی تعارف)

دهلانه: [ناو] دلویه. نم. شه. شی. (نشت؛ ترشح)

دهلده لوک: < داوداوه کو سه

دهلق: [ناوت،] ته لقی پروو په پری نیلونی شووشه- ئاسا. (طلق)

دهلووجه: [ناو] بیباری سوور. (فلفل قرمز)

دهلوودلیز: [ئاوه لئاو، ت] جوامیر و ئازا؛ میرخاس و دلقایم. (با جرئت)

دهلووقه ل: [ناو] (۱) مروقی پروو هه لماراوی ئازای چهنه باز. (نترس. حراف) (۲) گه ده و گوده. (الوات)

دهله: (۱) دهله؛ زورمالانگه پ. (دله). (۲) [پیشگر] دیل؛ بو میینه ی حه یوانگه لی وه ک سه گ و گورگ. (سگ و گورگ ماده). (۳) له چاوگه ی ده- لاندن وه رگیراوه وه ک ده له میز. (چکه)

دهله چه یی: نزمی و سووکی و میچکه میچکه- کردن بو ئهم و ئهو؛ ماستاو که ری؛ (ریایی)

دهله شیر: شیری می. (ماده شیر)

دهله میز: [له چاوگه ی ده لاندن] که سیک که به خویدا ده میزی؛ (شاشو)

دهلیف: [ناو] هه ل؛ دهره فه ت؛ دهره تان. (فرصت)

دهلینگان و رهاتن: [چاوگه، ت] پاهه ل خستن؛ توند رویشتن. (سریع رفتن)

دهماخ شکاندن: [چاوگه، ت] که یف خوشی له که

چاوهی (شیان) ه ئهشی برۆم. (باید)

دهشیا: (۱) دهی هیئا؛ دهژیا. (می ارزید). دهبوو؛ ئه شیا؛ دهبووا؛ مهشیا. (میبود)

دهغهله: [ناو،] خهوش؛ نا خالیسی. (غش)

دهفيله: [ناو،] سان؛ رپژه؛ رپژهو. (سان)

دهفار: [ناوت،] (۱) دهوار؛ حه یوانی راگیراو، وه- ک ئه سب و مه پ و مالت. (حیوانات اهلی). (۲) ره- شمال. (سیاه چادر)

دهفگوتن: په یمان راگر؛ خاوهنی قسه ی خوئی؛ له به لپن لانه دهر. (درست پیمان)

دهفدریا: [ئاوه لئاو] زوربلی؛ زاردراو؛ چهنه درپژ؛ راز رانه گر. (روده دراز)

دهفراست: [ئاوه لئاو + ناو] راست بیژ؛ قسه که ره لایهن جه ماوه ریکه وه. ده مر است. (راست- گفتار؛ سخنگو)

دهفک: [ناوت،] دهره ی به رلووت؛ سه ریوش؛ دهم ئاخن؛ زار ئاخن. (سرپوش)

دهفکه ن: لیو که ن؛ زهره خه نه. (لیخند)

دهفنه رم: میهره بان؛ پروو خوش. (خوشرو)

دهفه دهستی: ته پاله کیویله. (تاپاله)

دهفهر: [ناو،] ناوچه؛ ههریم. (منطقه)

دهفیک: [ناو،] کلک؛ جوو جکه. (دم)

دهقاودهق: ته واو وه ک خوئی؛ عهینی شت. (مطابق)

دهقبهستن: [چاوگه، ت] ساف ویستان؛ دهق گر- تنی شتی ئوتوو کراو یان قه د کراو؛ شتی له حاله- تی کدا مانه وه. (صاف شدن؛ ماندن در یک حالت)

دهقدقاندن: چاوگه، ت [قدیلکه دان؛ ختیلکه دان. (غلغلک دادن).

دهقساندن: چاوپوشی؛ خستنه پشتگووی. (چشم پوشی)

سیک تیکدان. (حال گرفتن)

دهمارگرژ: [ئاوه لئاو] پووتال؛ تووره. (عصبانی)

دهماره: [ناو،] ره گه ی کانزا له کان (مه عده ن) دا

وهک ره گه ی زپ و ئاسن له ژیر عه زدا. (رگه)

دهمان: دهودوو؛ به کری گرتنی زهوی به دهودوو.

(دودهم) +

دهمایی: دواپی؛ دمای. (عاقبت؛ بعدا)

دهمپایی: [ناو،ت] مداس؛ چه کچه کیله؛ کهوشی

سه ریایی. (دمپایی)

دهمته قین: [ناو،بک] [ب] [ئاوه لئاو] چه نه باز؛

فهو پز؛ دریزداد. (پرحرف)

دهم تیوه ده ر: [ب] خوئییه له قورتین به قسه.

(فضول)

دهم چه ور کردن: [چاوگه،ت] [ب] سمیل چه -

ور کردن؛ ده شیرینی پیدان؛ رشفت دان. (سبیل

چرب کردن)

دهم خوشی: [ناو] راویژ خوشی؛ زمان -

شیرینی. (شیرین زبان)

دهم دادان: [ب] سه رله له وه پر کردنی ئاژال.

(چریدن حیوانات)

دهم ده مان: دهم به ده مه وه مان؛ راموسینی زور و

لیو له سه رلیو. (بوسیدن زیاد)

دهم ده مانی: دهم ده مانی؛ ماچ گو پینه وه؛ دهم به -

دهم وه مان. (لب بر لب)

دهم رانه وه ستاو: [ئاوه لئاو] [ب] قسه درکین؛ راز

درکین. (افشاگر راز؛ دهن گشاد)

دهم ژمار: کاتژمیر. (ساعت)

دهم سارد: [ئاوه لئاو] تانجی که به نچیر ده گا به

لام درهنگ نچیر بگریت. (تازی که دیر شکار را

بگیرد)

دهم شیرینی: [ناو،ت] ریزانه؛ ئه نعام؛ خه لات

پیدان بابه تی چاک ئه نجامدانی کاریک. (ب)

رشفت (انعام؛ رشوه)

دهم قورس: [ئاوه لئاو] رازه له لگر؛ رازدار؛ قسه

نه درکین. (دهن قرص)

دهم کو: دهم کوت؛ سه رزه نشت. (سرزنش)

دهم کول: دهم ولیو چکوله؛ دهم خونجه. (غنچه

دهن)

دهم کیش: (۱) سیگار کیشیک که دوو که ل ناباته

نیو سییه کانی و قووتی نادا. (دهن کش) (۲)

ماده (دوشه کچه) ی سه ر نانه وه ی (پلاو) بو ده م -

کیشان. (ده مکن)

دهم گه نیگ: جوریک جوینه؛ زار بوگه ن. (دهن

گندیده)

دهم ملده ست: [ئاوه لئاو] دهم ده ست؛ خیرا؛ ئازا؛

زوو؛ فهوری. (فوری)

دهم له ده مان: [چاوگه،ت] (۱) دهم ده مان کردن

و راموسین. (لب بر لب گذاشتن). (۲) سه ر خستنه

سه ر؛ شه ره چه قه له گه ل کردن (دهن به دهن

گذاشتن)

دهم له سه ریشت: کهوتنه دوا بی ماوه ی تانجی

به شوین نچیردا. (بی فاصله دنبال دویدن)

دهم لینیان: [چاوگه،ت] ده م پیوه مان؛ ده م به کا -

نییه وه یان کاسه ی پر له تراوه وه نان. (کنایی

نوشیدن)

دهموجه م: [ناو] [ف.گیو] تابور. (اقتصاد)

دهموش: [ناو] [ف.گیو] شیله ی چتی شیرین.

(شیره شیرین)

دهمته: [ناو،] تووتنی وه لاشمی له سه ریبه ک

دانراو و کوگا کراو. (کپه توون چیده شده)

دهمه ترشته: [ناوت] (۱) دهمه ته شوی؛ (۲) تولا شه؛ تولا ش. (تیغه تیشه؛ تراشه چوب) +

دهمه راقجان: ناو ربازی له شای و شادمانیدا. (شادی و آتش بازی)

دهمه ر قو پان: [ناوت] پاتتول؛ پاتول. (شلوار کردی)

دهمه زه رده: بیچووی مهل که هیشتا زهردی دهنو و کی ماوه. (جوجه که هنوز نوکش زردی دارد) +

دهمه قه یچی: [ناوت] لهت و کوتی قوماش و قاقه ز که له بریندا یان ری ککردندا ده مینته وه. (دم قیچی؛ پرت)

دهمه و چوون: [چا و گه، ت] پیریه وه چوون؛ پیشواز کردن. (پیشواز کردن)

دهمه و ژوور: [ئاوه لئاو] سهره و ژوور. (سربالا)

دهندووک بیله: [ناوت] فرنده یه کی کوچه ریه، نیومیتر دریزه و سپی رهنگه، دهنووک و بالی ره شه و سهری دهنووک زرده. (کفچه نک)

دهندووک سووره: [ناوت] فرنده یه که به قه رای قه له بانه یی ده بی، سینگ و پشتی ره شه و بالی سپیه. (صدف خور)

دهنگ داب رین: [چا و گه، ت] ره وتی توران و زیزبوون. (قهر کردن)

دهنگدان: [چا و گه، ت] هاندان؛ فرماندان؛ بانگ کردن؛ به لام بو فرمان به هیوان زیاتر وشه ی تور کی به کار ده بری (۱) بو بزن (گدی) و اتا جوان، گدی و اتا لاچو؛ یخخه، (۲) بو که ر (هوش یا هیشت) کور تکراره ی هیشه که، (۳) بو سه گ کاتی پیوه پروان، (سووار بوون)، (سیک - سیک). (۴) بو سه گ کاتی دوور خستنه وه (چخ)

واتا ده ر که وه، (۵) بو که له شیر له وه ختی شه ره - که له شیر دا دگل، (دگل دگل دانت ده دم)، (۶) بو و شتر له کاتی چوک داداندا (یخ) و اتا بکه وه ،بخه وه. (۷) بو گامیش،، (یه لی) به زاروه ی سووای تور کی و اتا. (یاعه لی) کاتی له ژیر باری قورس دایه، (تهییج کردن) +

دهنگ گر: [ئاوه لئاو] دهنگ بو؛ دژی زیل. (صدای بم)

دهنگ و رهنگ: [ناوت] دهنگ و سیما. (ب) ده نگ و رهنگ بهر: ته له فزیون. (صداو سیما؛ تلویزیون)

دهوان: ده بان. (خنجر از فولاد جوهر دار)

دهور: رول؛ نه قش؛ کایه کردنی ئه کتەر که له فیلمدا دهور ده گیر ی. (نقش بازی کردن) +

دهور به سه ر چوون: [چا و گه، ت] له باو که وتن؛ له بره و که وتن؛ له بیر خه لک چوون؛ دهوری چه قو کیشی به سه ر چو، ته و او بوو. (زمان بسر آمدن)

دهوره: (۱) چاخ؛ سه رده م؛ دهوره ی نادرشا. (زمان نادرشا). (۲) زمانی دیار یکراو بو ده سپیک و ته و او بوونی کاریک، دهوره ی ئاوس بوون نو مانگه. (دوره بارداری). (۳) کاری که به شیوه ی چهرخین و گه ران به ریوه بیچی، دهوره میوانی. (دوره مهمانی). (۴) ره وتی غار غارین به ئه سپ به شیوه ی جه غز سوورانه وه. (دوانیدن اسب بصورت دایره). (۵) ته و او کردنی ماوه ی چوونه وانه ی فیروونی کاریک؛ وه ک: دهوره ی میکانیکی. (دوره). (۶) گه ران به شار و گونددا وه - ک چه رچی دهوره گیلی (گه ردی). (دوره گردی). (۷) وانه ی فیروانی ته و او کردن (دهوره دیه) دهوره دیده: (ب) کارامه بوون و پسپو بوون

له کاریکدا . (دوره دیده) (۸) کتیب و نووسراوهی
 پیووسیتی وانه ییک، دهورهی پوولی چوارهمی
 سه ره تایی نوکتیبه. (دوره کتاب یک کلاس)
دهوره لگرتن : [چاوگه،ت] (۱) سه یاره که وتنه
 سه ر باری توند رویشتن. (دور برداشتن). (۲ب)
 تهنگ پی هه لچنین و پهیتا پهیتا قسه پیوتن و
 سه رزه نشت کردن به توره ییه وه . (دور برداشتن)
دهوره بی : هه تا قهوان نه بیوو به باو، گورانی
 کوردی دهوره بی (پیرپودی) بوو هه رچه ند سال
 جار یک به شیوهی (دهوره بی) بو ماوه ییک زیندو
 ده بووه وه و دیسان فه راموش ده بوو، دوا ی چه -
 ندسال دیسان ده هاته وه کایه. (دوره ای)
دهوریش : [ناو،] عه ودال؛ ده رویش . (درویش)
دهولک : [ناو،] سه تلای ناو هه لکیشان؛ دولچه.
 (سطل)
دهوله ت که تی : لیکه و ماو؛ هه ژار؛ لیکه و توو. (از
 قدرت افتاد)
دهوله تی : [ئاوه لئاو] سه ربه میری؛ شتیک که
 خاوه نده که می میر و حوکومه ت بیت. (دولتی)
دهوله قووج : [ئاوه لئاو] زار به ستوو؛ هه ژار؛ ده م-
 قووجاو؛ بیده نگ. (بیصدا؛ بینوا)
دهوه : (۱) ده به؛ ده به؛ ده فری نهوت و تراو
 تیکردن. (دبه) (۲) ده به که له گای نه خه ساوی مل
 نه ستوو. (گاوگردن کلفت) +
دهیر : [ناو،] کلیسا؛ کنیسه . (کلیسا)
دهیلاخ : [ناو،] ده یلاخ؛ به چکه وشتری یه -
 کساله. (بچه شتر یک ساله)
دهیمیله : [ناو،] دیمیله؛ که رده. (نوعی ارزن -
 درشت)
دهیندک : [ناو،] چه قاله بادهم؛ باهیف ته ر. بادام؛

چغاله).

دیپازون : فرد فد؛ اند: [ناو،] نامیریکه بو کوک -
 کردنی که ره سته گه لی موسیقایه که دنگی
 نوته کانی موسیقای لیدی و نه گوپه. (دیپازون)
دیار : [ناو،ت] ولات؛ ولایه ت. (ولایت) +
دیاره : (۱) له بهر چاو دیاره؛ به بهر چاو وه یه. (جلو
 چشم است) (۲ب) روونه؛ مه علومه . (معلوم
 است)
دیاکو : نه وه لین پادشای میدیا (ماد) که له
 ناوچه ی هه مه دان سه ری هه لدا؛ له وشه -
 کانی (دیائوکو، دایائوکو، دیا ئوک) هوه هاتوو.
 ناوی سه دراریکی به ناوبانگی سه رده می هه -
 خامه نشیان بووه. (اولین پادشاه ماد. دیاکو)
دیالوگ : اند؛ فد؛ په یقین. ده سته واژه ی
 سینماییه و اتا قسه کردنی ئاکتیره کان له فیلم و
 شانودا. (دیالوگ)
دیبا : جوریک قوماشی نه تلله س. (دیبا) +
دیده ی بهد : چاوی پیس. (چشم شور)
دی دی تی : (د.د.ت) فرد؛ فد؛ اند؛ پودریکی سپی
 بو له به یین بردنی جر و چانه وه ر. (د.د.ت)
دیراو : که ردوو؛ (قاناو، له تور کییه وه هاتوو):
 که ردووی میو. (کرت) +
دیراو : (۱) هه لکو لراو؛ ده رداو؛ دیراو؛ که ردوو.
 (۲) رابوو ردووی چاو گه ی دان؛ دراو؛ وه ک
 :ئاو دیراو؛ ئاودراو، که ئاودیر ئاوی پیداوه. (کرت؛
 آبیاری شده)
دیرندیر : ئاوریک که فه له کان له نیوه ی مانگی
 ره شه مه ییدا ده یکه نه وه. (آشپازی
 عیسوی هادر نیمه اسفند)
دیرنشینی : ده یرنشینی؛ کلیسا نشینی. (ب-ته -
 نیایی و دووره په ریزی و ده ست له دنیا بهردان

(دیرنشینی)

دیره گ : ههوراز؛ تهپ؛ تهپی دریژ؛ تیره- شان. (تپه دراز)

دیژبان : [ناو،ت] چاودیبری قهلا. (دژبان)

دیژبانی : چاودیبری قهلا؛ (ب) مهرزینگه ییکه چاوه دیبری به ریوه چوونی یاسای عهسکه ریه. (دژبانی)

دیسک : **فرد؛ فر؛ اند**؛ [ناو] (۱) پروپه پیکي جه- غزئاسا وهک قهوان له ئامیری کامپیوتیردا (فلاپی دیسک) (۲) پروپه پیکي کازایی دوو کیلوییه بو وه زرشکی دیسک هاویژتن. (دیسک) (۳) پروپه پیکي جه غزئاسایه له ده- زگای تورمزی سه یاره دا. (۴) کروژ کروژهی خرپوله له ناو موغهرهی پشتدا. (دیسک) (۵) نه- خوشینی دیسک؛ تازار پیگه یشتن یا ترازانی دیسکی موغهرهی پشت. (دیسک)

دیغ : [ناو،ت] خهت. هیل. (خط)

دیغ دیغ : خهت خهت؛ هیل هیل؛ ری ری. (راه راه)

دیغدیغک : [ناو،ت] کرمی ریخوله. (کرم روده)

دیغین : پیتهخت؛ پاتهخت. (پایتخت)

دیقلوک : [ناو،] باپشکیو؛ قنچکه سلاو؛ چینچکه- سلاو؛ سیتکه سلاو. (گل مژه؛ سنده سلام)

دیگرن : [چاوه،ت] دیتن؛ تماشا کردن؛ روانین. (نگاه کردن)

دیلات : داوخت؛ شایی؛ زه ماوهند؛ دیلان. (جشن عروسی)

دیلاف : [ناو،] ریژگهی ئاوی پروبار. (جائی که آب رودخانه در آن میریزد)

دیلماج : [ناو،] له تورکییه وه هاتووه (دیل واتا زمان) وه ریگری قسه به زمانیکی تر. (مترجم)

دیلون : [ناو،] دهرزی ته به نه؛ دهرزی لیفه دوورین. (سوزان لحاف دوزی)

دیله سه : دیله سهگ. (لگ ماده)

دیلهف : [ناو،] جیگا. (جا)

دیله وهوا : [ناو،ت] دیله به با. (سگ گشن خواه)

دیلی : حاله تی بهندی بوون؛ گیروی له شه پدا. (ب) بندهستی؛ ژیرچه پوکه یی. (اسیری)

دیمانی : ماندنه وه؛ ماندگار؛ دژی کوچه ری. (ماندگاری)

دین : (۱) تهوانیش دین؛ (داهاتی هاتن) (می آیند). (۲) زهین؛ دینا خوه بدی؛ سه رنجی بده ری؛

تماشای بکه. (ذهن)

دین : (۱) دین؛ نیمه ییش دین. (می آئیم). (۲) سه- رنج؛ زهین؛ دینا خوه بدی. (ذهن) ۷.۶.۵.۴.ف.هن.

دین سس : له دین سزی تورکییه وه هاتووه واتا:

بی دین. (بیدین)

دیو : (۱) بابچینه ئه و دیو؛ بابچینه ئه و دیو؛ ژووره که ی تر. (اطاق). (۲) ئه و دیوی توواشاکه :

ته ماشای (ئه و دیو) ی، واتا پرووه که ی تری بکه. (پروو؛ اطاق؛ طرف) +

دیواچه : دیباچه؛ پیشه کی بو کتیب؛ پیش و تار. (دیباچه)

دیواری ناگر : له فهنتی هه مارداربی نویدا چه ند کورته دیوار که هه مار ده کاته چه ند که رت بو به رگری له ئاورگرتنی هه موو کالای هه مار کراو.

(۲) له عهسکه ریدا چه ند موسه لسه لی دژی فرۆکه مه و داییک راست و چه پ وه بهر دستریژ ده دن که فرۆکه نه توانی به ساغی له و بهر هه- لسته دهر باز بییت. (دیوار آتش)

دیوان : ئامرازیکی موسیقایه کاسه که ی له سیتار گه وره تره. (دیوان)

دیولان : دیگولان؛ شاریکه نزیکه سنه واتا لانی دیو؛ به هه له دی گولانی پیده-

لین. (دهگلان)

پیتی (د) به شی و شهی بیانی

(فیلم نامه)؛ دهسته واژه‌ی سینماییه . (دکور پاژ)
دیکور : [ناو] خه ملاندن و رازاندنه وه و چینی
که لویه لی مال به شیوه‌ی جوان و دلخواز و به-
رچاو؛ دهسته واژه‌ی سینما و شانویه خه ملاندنی
روانگه بیک که فیلمی لی هه لده گیری . (دکور)
دیکوراتور : خه ملینه‌ری دیکور؛ پسپور له هونه-
ری دیکوراسیوندا. (دیکوراتور)
دیکورسیون : رهوتی رازاندنه وه‌ی دیکور؛
رازاندوه‌ی ناومال یان هه رچی. (دکوراسیون)

داشبورد : [ناو] اند. فد. پروپه‌ری به‌رده م شو فیچر
له سه یاره‌دا. (داشبورد)
داغی : [ناو] کورت‌کراوی داغانه؛ که‌رسته‌گه‌لی-
هه لوه‌شاوی خراب‌بووی مۆتور. (داغی)
دریل : [ناو] دریل؛ مه‌تی؛ که‌رسته‌ی کون-
کردن به مه‌ته. (درل)
دوئیل : فد؛ فرد؛ اند؛ [ناو] شه‌ر و مملانی له
سه‌ر ئابرو تامردن، له ئوروپای قه‌دیمدا . (دوئیل)
دوال : [ناو] سیرمه؛ ته‌سمه‌ی چه‌رم یاییست .
(رشته باریک پوست)
دووبلور : [ناو، بک] ئه‌وه‌ی کاری گوتنه‌وه‌ی
قسه‌ی ئه‌کنه‌ره‌کان به زمانیکی دی ده‌کا؛
پاچقه‌که‌ری فیلمی سینما. (دوبلور)
دووخان : [ناو] دوو‌که‌ل. (دود)+
دووش‌گرتن : [چاوگه‌ت] کوردی نیبه به‌لام هه-
موو خه‌لکی سه‌قز تا کرماشان ده‌یلین و اتا ئاوبه
خودا‌کردن له حه‌مام و ژیر دووشی گه‌رماو
چوون. (دوش‌گرفتن)
دوون‌په‌روه : فد؛ [ئاوه‌لناو] دونیای دوون‌په‌روه‌ر؛
دونیای خو‌پری‌په‌روه‌ر. (دون‌پرور)
ده‌بنگی : [ناو] حولی؛ وری؛ سه‌رسامی؛ گیژی؛
کاسی. (دبنگی)
ده‌رب‌وداغان : [ئاوه‌لناو] شتی تیک‌ومه‌سکه-
ندراو؛ یان به‌سه‌ریه‌کداشکاو. (درب و داغان)
ده‌سته‌ودایره : [ناو، ت] له‌فارسه‌وه‌هاته‌ته‌نیو
زمانی کوردی؛ گروپی ده‌وروبه‌ر؛ زیاتر بو‌هه-
وادارانی رامیاری ده‌وتری. (دسته‌ودایره)
دیکوپاژ : فد؛ اند؛ [ناو] دابه‌شکردنی سناریو؛

رَابَوَار : [ناو] رَیوَار. (رهگذر؛ رهرو)
رَابَووردن : [چاوگه،ت] ده‌بازبوون و تیپه‌پین؛
 له‌شوینیکه‌وه دابگردن و رویشستن.
 (گذشتن. ردشدن)
رَابَویری : [ناو] رَابَواردن؛ گوزه‌رانکردن؛
 (ب) ژیانی خویش کردن؛ له‌که‌یف و ئاهه-
 نگدا بوون. (معیشت؛ خوش‌گذرانی)
رَابَه : (۱) [ناو] رَابَی؛ کورت‌کراوه‌ی ناوی
 رَابَیعه و رَابَیعا (رابعه) (۲) [ئه‌م‌ری له
 چاوگه‌ی رَابوون] هه‌سه. (بلند شو)
رَابَه‌زاندن : [چاوگه،ت] پی‌وه‌ستان؛ ده‌ره‌قه‌ت
 هاتن. (مقابله‌کردن) +
رَابَه‌ل : [ئاوه‌ل‌ناو] توورپه؛ قه‌لس. (عصبانی)
رَابازنین : [چاوگه،ت] وه‌ک: گوشینی په‌نیر
 و چی‌کردنی په‌نیری سه‌لک؛ گوشینی
 جلک و قوماشی شو‌ردراوی ته‌ر. (فشردن
 پنیرو لباس شسته)
رَابووت : [ناو] باری پانایی ئالوار و ته‌خته
 دار، که له‌بواری ئاو‌خوره‌کاندا نه‌ییت. (؟)
 این لغت در فارسی پیدانشد. حالت عمود
 بر آندها)
رَابَه‌راندن : [چاوگه،ت] په‌راندنه‌وه؛
 رزگار کردن. (گذراندن)
رَابَه‌ژلین : [چاوگه،ت] سه‌رکه‌وتن؛ چوونه-
 سه‌ر. (بالا رفتن)
رَابَه‌لین : [چاوگه،ت] په‌رینه‌وه. (عبور
 کردن از آب)

رَابَیج : رامال. (جلو انداختن و رویدن)
رَابَیکردن : [چاوگه،ت] پرس
 پیکردن. (رای‌خواستن)
رَاتَلَه‌قاندن : [چاوگه،ت] ته‌قاندنه‌وه؛ رَاوه-
 شاندن و سوورپه‌ل‌دانی بیژنگ و که‌و بو
 پاک‌کردنه‌وه‌ی ده‌غل. (چرخاندن غربال)
رَاتَلَه‌کاندن : [چاوگه،ت] راته‌کاندن؛ ته-
 کان‌دان؛ بزواندن و له‌خه‌وه‌ه‌لساندن.
 (تکان دادن)
رَاتَوَل : [ئاوه‌ل‌ناو] رَاتوول؛ ئاواره؛ گه‌ران و
 سه‌رگه‌ردان. (آواره)
رَاتوه : [ناو] مووچه‌ی ده‌رس خویندن؛
 یاریده‌دانی خویندکار له‌باری ئابووریه‌وه.
 (بورس؛ راتبه)
رَاتَه‌کیان : [چاوگه،ت] راته‌کان؛ ته‌کان‌دان.
 رَاوه‌شان. (تکان دادن)
رَاتَه‌ورانندن : [چاوگه،ت] به‌گوریسی درپژ
 به‌ستنه‌وه‌ی مآلات بو‌له‌وه‌ر. (با طناب بلند
 حیوانات را بستن برای چرا)
رَاجَه : [ناو] کاریته‌ی خانوو؛ داری‌داره‌را.
 (الوار سقف خانه)
رَاجَه : هیندد؛ نازناوی ئاغا و سه‌رعیل له
 هیندوستان. (راجه)
رَاجَاف : [ناو] زی‌رپه‌وان؛ چاودیر؛ ره-
 چاو. (نگهبان)
رَاجَاف‌کرن : [چاوگه،ت] زی‌رپه‌وانیکردن.
 (مواظبت کردن)

راچله کاندن : [چاوگه،ت] داچله کاندن؛
 رایه راندن. (ترساندن ناگهانی)
راچله کین : [چاوگه،] داچله کین؛ راجه نین.
 (یکه خوردن)
راچوواندن : [چاوگه،ت] تیپراکردن؛ تی-
 روکردن. (فرو کردن)
راچه راندن : [چاوگه،ت] لهوه راندن.
 (چراندن)
راچه نیو : [ناو،بک] رایه ریو؛ داچله کیو؛
 داچله کیگ. (یکه خورده)
راخستی : [ناو،بهر] پانقه کری؛ راخراو؛
 داخراو؛ پانهوه کراو؛ داخریگ. (پهن شده)
راخشکرن : [چاوگه،ت] خوئاماده کردن؛
 خوئته یار کردن. (آماده شدن)
راخ و رهخ : [ناو] چوار که نار؛ دهوراندهور .
 (دورتادور)
راخووت : راخوئت؛ ئه پای خوئت؛ بوخوئت.
 (برای خودت)
رادار : [ناو] ئامیری وهرگرتنی شه پولی
 هه وایی، زیاتر بو ئاگاده ری سه بارهت به
 هه بوونی فرۆکه و مووشه ک له عاسماندا.
 (رادار)
راداشتن : <رادیران
رادان : [چاوگه،] ئه سپه که ی رادا: غاری پی-
 کرد؛ ئازووتن و به غار ره تاندن. (تاختن)+
رادان : [چاوگه،] (۱) رامالین؛ مالین.
 (روبییدن) (۲) وه پیش خودانی هه رشت ،
 زیاتریو ئازال و لیخورپنیان دهوتریت.
 (هدایت گله به جلو) (۳) ریگادان؛ ریگه پیدان.
 (راه دادن)
رادیاتور : [ناو] که رهسته ی (سارد یان گه-

رم) کردنی ژوور وساردهوه که ری ئاوی
 سه باره یه به پهره گه لی ناو هه لو لهوه له -
 شوفاژ و سه یاره دا ، که ئاو له ناویدا ده گه-
 ریت. (رادیاتور)
رادیتن : [چاوگه،ت] په رمان؛ پیارادیتن؛
 پیاپه رمان. (جای اطمینان و چشم داشت)
رادیر : [ناو،بک] که سیک که کاری
 راهیشتنی منداله. (کار سرپا کردن بچه)
رادیران : [چاوگه،ت] راهیشتن؛ راداشتنی
 مندال بو میز کردن. (سرپا کردن بچه)
رادیران : [چاوگه،ت] (۱) راداشتن. وه ک:
 فانووس بو که سیک گرتن. (مانند: چراغ
 برای کسی گرفتن) (۲) به تهناف شتیک
 شوپرکردنهوه یان تهناف شل کردن و
 شوپرکردنهوه. (چیزیراباطناب، یافقط طناب
 را پایین فرستادن)
رادیشو : [ئاوه لئاو] مه یخوش؛ ترش-
 وشیرین؛ مزر. (ترش و شیرین)
رازابی : [ناو] دوودلی؛ هه رتاو له سه رمه-
 رامی؛ وازوازی. (دمدی مزاج)
رازنگی : [ناو] رازنگی؛ نارنگی. (نارنگی)
رازهوی : (ب) هه لکهوت. (اتفاقی)
راز رازر : [ئاوه لئاو] رازدار؛ جیی متمانه بو
 نه درکاندنی سوپر. (رازدار)
راز نووس : [ناو] سکالا نووس؛ عه ریزه
 نووس. (عریضه نویس)
راز و نیاز : [ناو] قسه ی په نامه کی و
 عاشقانه یا به نه هینی دو عا کردن. (رازو
 نیاز)
رازو : خه ملاو؛ نیوی ئافره تانه. (آرایش
 شده؛ نام زنانه)

رازتن: [چاوگه] دروومان؛ دوورین؛ جل - دوورین. (خیاطی)

رازراف: [ئاوه‌لناو] مه‌زه‌دار؛ به‌چیژ؛ به‌تام. (خوشمزه)

رازگو: که‌سیک که نه‌هینی ده‌خاته روو؛ (ب) زه‌رده‌شت؛ تیینی: (راز) و (راست) دوو واتای دوورله یه‌کیان‌ه‌یه، کاتی‌که راز و یژرا و خرایه روو له ئاخافتندا (رازگو) و (راستگو) له یه‌ک نزدیک ده‌بنه‌وه؛ < رازوه - شیر و راست‌وه‌شیر (رازگو)

رازنا: [چاوگه] رازاندن؛ خه‌ملاندن؛ جوان کردن. (آراستن)

رازوه‌شیر: [ئاوه‌لناو] سو‌پوش؛ رازراگر. (سرنگهدار)

رازبانه‌توونه: [ناو] گیاییکه له هه‌ورامان و پاوه زوره و دژی کرمه، به‌تایبه‌ت کرمی (ئه - نکیلو‌ستوم). (نانخواه؛ زینان)

رازبانه‌کیویله: [ناو] رازبانه رومی گیاییکه بو چاره سهر کردنی به‌ردی گورچیله به‌که - لکه. (بادیان‌رومی؛ انیسون)

رازباوه: [ناو‌به‌ر] رازاوه؛ خه‌ملیو. (آرایش شده)

رازبای: [چاوگه] خه‌ملین؛ خه‌ملان؛ رازاندنه‌وه. (آرایش شده)

رازی‌بوون: [چاوگه،ت] قایل‌بوون؛ مل - دان‌به‌کردنی کاریک. (راضی‌شدن)

رازی‌کردن: [چاوگه،ت] قایل‌کردن. (راضی‌کردن)

راژو: [ناو] هه‌له‌هین؛ فه‌شارتی؛ نوکته. (معما)

راژه‌وانی: [ناو] شروقه‌کاری؛ شروقه‌که‌ری؛

رافه‌که‌ری. (تفسیرگری)

راژیر: [ناو] لای خواروو؛ (ب) باشوور؛ کاتی تماشاکردنی خه‌ریته‌ی جوغرافیا و باوه که باکوور له لای سهره‌وه راده‌کرن و باشوور ده‌که‌ویته لای خواروو. (غرب)

راژینه‌ر: [ناو،بک] جولینه‌ر؛ هه‌ژینه‌ر؛ ته - کانه‌ر. (تکان دهنده)

راس: [به‌ند] راست؛ دروست؛ راست له نیمه‌شه‌ودا هات؛ [ناو] شانی‌راست. (درست؛ سرموقع؛ طرف راست) +

راس: [ئاوه‌لناو] بیدرو؛ بی کوورایی؛ قسه - ی‌راست. (راست و درست)

راس‌پوش: [ئاوه‌لناو] راست پوش؛ دروزن؛ راستی وه‌شیر؛ ماف‌کوژ. (حق کش)

راسپیر: (۱) راسپیردراو. (سفارش‌برنده. فرستاده) (۲) که‌سیک که راده‌سپیری‌ت یان راده‌سپیردریت. (سفارش دهنده)

راست: (به‌ند) کاتی گونجاو؛ راست له نیمه - رو‌دا هات؛ درست له نیمه‌رو‌دا هات. (درست) +

راست: [ناو] دژی چه‌پ.

راست: [ئاوه‌لناو] راست چه‌قیو؛ هه‌والی راست؛ هیلی راست.

راستاقه‌کری: [ناو] راست کراوه؛ ئاشکرا کراو. (آشکار شده)

راستک: [ناو] خه‌تی به‌ینی قژه سهر. (باز شدن فرق مو) +

راست‌کردنه‌وه: [چاوگه،ت] (۱) لابردنی هه‌له‌ی نووسراو. (تصحیح) (۲) خوارو‌خچی لابردن. (راست کردن)

راست‌که‌تی: [ئاوه‌لناو] شیاو؛ لایق؛

گونجاو. (سزاوار)

راست گه‌ریای: [چاوگه،ت] راست گه‌ران؛

وه‌دی هاتن. (تعبیر راست)

راستو: [ئاوه‌لناو+ به‌ند] راستگو؛ سه‌ریه

ست؛ ئازادیب؛ راست و په‌وان. (بی پرده

پوشی؛ صادق‌در صحبت)

راسته‌هاتن: [چاوگه،ت] تووش یه کتره‌هاتن؛

ریکه‌وت. (برخورد؛ اتفاقی)

راسته‌پی: [ناو، ت] قرچه‌پی؛ به‌له‌ز له‌به‌ر

هه‌لسان. (فوری جلو پا بلند شدن)

راسته‌که‌وان: [ناو، ت] دووهیلی سه‌ر چه-

ماوه رووبه‌پرووی یه کترین که له‌کاتی

نووسیندا چهند جووت که‌وان ده‌گرنه به‌ر

خو وه‌ک [] (کروشه)

راسته‌وراست: [ئاوه‌لناو] به‌بی لاکردنه‌وه و

لا‌ریکردن؛ یه کراست (راسته‌وراست) هاتم

بو ئیره؛ (مستقیم)

راسته‌وراست: [به‌ند] ریکوراست؛ ده‌پو

دوغر؛ راستو په‌وان؛ (به‌طور مستقیم؛

مستقیماً)

راستی: [به‌ند] (۱) به راسته قینه. (۲) بو

پرس کردنه؛ به راستی؟ واتا درو ناکه‌ی.

(راستی)

راستی: [ناو] په‌وتی راست بوون؛

راستکرداری. (راستی)+

راستی: [وته‌ی پرسکردن] بو‌سه‌رنج

راکیشان؛ راستی، نه‌تگوت چه‌نده قه‌رزاری؟

(راستی)

راسله‌ر: [ئاوه‌لناو] راسته؛ دژی چه‌پله‌ر.

(راست دست)

راسه‌هاتن: < راسته‌هاتن.

راسه‌ر: (۱) لای ژووروو؛ سه‌ره‌وه. [ناو]

باکوور < راژیر. (طرف بالا)

راسه‌رین: لای به‌رزیه‌وه؛ لای سه‌ره‌وه؛

لای بلیندایی‌وه. (طرف بالایی)

راش: [ناو] داریکی جه‌نگه‌لیه له‌قه-

لاشکاریدا که‌لکی هه‌یه. (راش)

راشکا: [را‌بور دووی راشکان] شه‌و راشکا

ئه‌ژنوم شل‌بوو مانگ به‌تاقی ئاسمانه‌وه

هه‌لپرووکا. (په‌شیو) شه‌ق بوو. (نصف شد)

راشکان: [چاوگه،] شه‌ق بوون؛ شه‌و

راشکان؛ شه‌و شه‌ق بوون. (نصف شدن)

راشکاندن: [چاوگه،ت] تیپه‌ر کردن؛ راقه-

تانندن. (گذشتن)

رافریای: [ناو، به‌ر] رفینراو. (ربوده شده)

راقرپووت: [ناو،ت] راه رووت؛ جه‌رده‌یی؛

ته‌ریده‌گه‌ری. (رهزنی)

راقرپو: [ناو،ت] گه‌ران؛ هاتن و چوون. به-

شوین شتی‌کدا گه‌ران. (جستجو)

راقه‌نان: [چاوگه،ت] راوانان؛ ده‌ر کردن؛

دوور خستنه‌وه. (بیرون کردن)

راقوت: [ناو] ریگر؛ ته‌ریده‌ی سه‌ر جاده

(رهزن)

راقه‌تانندن: [چاوگه،ت] جوی کردنه‌وه؛

قرتانندن؛ راشکاندن (جدا کردن)

راکالین: راه‌په‌رین به‌غار و چوارنال.

(پریدن و دیدن حیوانات)

راکرن: (۱) [چاوگه] له‌خوبه‌ستن؛ له-

خوقاییم کردن؛ قایش له‌خوم‌پراکه‌م: له‌خومی

بیه‌ستم؛ له‌به‌ر کردن. (بستن؛ پوشیدن) (۲)

غار کردن و هه‌لاتن. (فرار کردن) (۳) به-

رز کردنه‌وه. (بلند کردن)

پرانوین : [ناو، بک] پراَنوما؛ پرائشانده؛ پَرنمومون. (راهنما)

پرانه کی : [ناو] پالوو؛ پالدوو. (پاردم)

پرانیار : [ناو، بک] نازووهر؛ هازوْتهر؛ هازوهر؛ لیخور. (راننده)

پرانیه : شاری رانیه له ناوچهی بیتوینه. (نام شهری است)

پراو : [ناو] (۱) راف؛ شکار. (شکار) (۲) لکه ی سهر و چاوی ژنی تولدار. (لکه روی صورت زن آبستن) (۳) شیله ی هه نگوین. (شیره عسل) (ب) (۴) گالته پیگردن. (دست انداختن) (۵) فهند و فیله. (حیله). (۶) دهسته موکردن؛ خستنه تور؛ رامکردن؛ (ب) کورپیک که کچیک سازیکا. (رامکردن)

پراواتن : [چاوگه، ت] گوینانه وه؛ گوینتنه وه. (جا بجا کردن)

پراوباز : [ناوه لئاو] (ب) دروزن؛ گزیکار؛ که- له کباز؛ فیلباز؛ حوقه باز؛ ناگول باز. (حقه باز)

پراوبازی : [ناو] قه لوده ل کاری؛ فریو کاری؛ حوقه بازی؛ فیله بازی؛ داوبازی؛ حیله بازی. (حقه بازی)

پراوکردن : [چاوگه، ت] نیچیر کردن؛ (ب) پازی کردن و رام کردنی کیژ. (به تور انداختن و شکار کردن)

پراووک : [ناو] کیسه ی ناوی تری و هه- نارگرتن. (کیسه آب انگور گیری)

پراووگ : < پراووک.

پراوه بار : [ناو، ت] دهسته واژه ی پراوچیانه؛ پراوی ناخری هاوین که بیچوو ی که و گه ورده بن. (شکار بک در آخر تابستان)

پراوه ست : [کاری ئه مری] پراوهسته؛ دهست

پراکه وهی : [چاوگه، ت] داسره وتن؛ داکه- وتن؛ نارام بوون. (آرام شدن)

پراکیشان : [چاوگه، ت] ژنی میرد دار به زوره ملی زهوت کردن؛ (که متر به بی مه- یلی ژن پرووی داوه) (غصب کردن) +

پراگرتی : مروقی به پرومهت و سه نگوین و گران. (شخص محترم)

پراگوستن : [چاوگه، ت] پراگوینتن؛ گوینتنه- وه. (جابه جاکردن)

پراگومکی : [ناو] پری گومکی؛ ایزگوم کردن؛ شوینه گومکی؛ هه زاره دوو لایی. (ردگم کردن)

پراگوینز : [ناوبک] پراگوینزه؛ که سیک که راده گوینزی. (منتقل کننده) +

پراگه بین : [ناو، بک] کهس یان ئامرازی بلاو کردنه وهی خه بهر؛ پادیو یان خه بهر ویژری پادیو. (گوینده و رسانه خبری) +

پرالووی : [چاوگه، ت] به ریگادا رویشتن؛ ریگاپرین. (راه رفتن)

پرالیوون : [چاوگه، ت] پرا له سهر بوون؛ په سه ند کردن. (برگزیدن؛ عقیده داشتن)

پرامدانن : پراختن؛ پان کردنه وه؛ داخستن. (پهن کردن)

پراموو : پرامین؛ هیمن؛ نارام؛ رام بوو؛ (آرام شده)؛

پرامی : [ناو] (۱) ناوی جوړیک یارییه به په رانتوو. (رامی) (۲) دهسته موینی. (حالت رام بودن)

پرانک و چوغه : [ناو، ت] که واو پانتولی له بووزوو؛ پانی و بهر گووز؛ شال و شاپک. (فرنج شلوار از شال پشمی)

راهله: راهيله؛ راهيله؛ يان (تور)؛ به واتای داوی جولته نه له جياتی ته لچن به- جيتره. (تور، شبکه)
رپه نار: [ناو] رپی هه نار. (رب انار)
رچه: [ناو] جی پی. (ب) رپوشوین؛ بوار؛ به رچه ی که سیکدا رویشتن؛ به تورناک کردن. (جاپا)
رچه شوت: [ناو] دوندرمه؛ به سته نی؛ ئه و رچه له چاوه گی (رچان و رچین) هوه هاتووه وشوت، له تور کیدا؛ سوت، واتا شیر. (بستی)
رچیگ: [ناو، بهر] رچاو؛ به سه هول بوو. (بخ بسته)
رژاگ: [ناو] (۱) به ردیکی نهرمه و به رده مردو ویشی پی ده لین. (۲) [ناو، بهر] رژیگ؛ رژاو. (نوعی سنگ نرم؛ ریخته شده)
رژد: [ناو + ئاوه لئاو] ئامووریک که گاسنه- که ی زور له عهرز بچه قی؛ دژی ئامووری- مال؛ چکووس. (گاو آهنی که زیاد در زمین فرو رود، خسیس)+
رست: [ناو] یه که ی شماردنی ته مه نی تاژی. (واحد شمارش سن تازی)+
رستاق: [ئاوه لئاو] به رانبهر؛ به رامبهر. (برابر)
رستی: (۱) [ناو، بهر] رپسراو؛ تشتیکیکو هاتیه رستن؛ شتیکی که رپسراو؛ رپسراو. (ریسیده شده). (۲) [ناو] عهرزی پته و. (زمین سخت) (۳) ئه و رستی؛ رابووردووی رستن بو هوهل که سی نادیار. (ریسیده؛ بافت؛ رسید)
رسابوون: [چاوه گه، ت] رپسوابوون؛ ئابروو چوون. (رسواشدن)

رگره؛ بوسته. (ایست)
راوه کهر: [ناو، بک] شروفه کهر؛ (ب) دووخال (؛) که نیشانه ی (واتا) یان شروفه- کردنه له نووسین دا. علامت (:)
راویش: [ناو] له پرووی نووسراوه نووسینه- وه. (نسخه برداری)
راهینان: [چاوه گه، ت] راهینان؛ بارهینان؛ پهروه رده کردن. (پرواراندن)
راهیله: (۱) [کاری ئه مری] شوپی بکه ره وه. (آویزان کن) (۲) [ناو] ته ونی داپیروشک؛ داوه ته نه؛ راهله؛ (تار عنکبوت) < راهله.
راهینه ر: [ناو، بک] فیر که ر؛ پهروه رده کار؛ بارهینه ر؛ (پرور)
رایت: [ناو] وشه ییکی بیانیه واتا نووسین (ب) چاپ کردن به ئامیری رایتیر؛ له- کوردی دا رایش و رایش و رایژ؛ به واتای له بهر نووسینه وه و وینه هه لگرتن له نووسراوه هه یه و (زور نریکه به رایش ی- کوردی). (رایت)
رایژه: [ناو] راپوژکار. (رایزن)
رایخ: [ناو] رایخ؛ راخهر؛ (ب) ئه وه ی راده- خریت بو له سهر دانیشتن. (زیر انداز)
رایهل: [ناو] ره هیل؛ خه واندنی هه رشتی ئه ستوونی به حاله تی ئاسویی و دریژ راکیشاندنی. (خوابانده و دراز شده)+
رایهل کردن: [چاوه گه، ت] ته ناف شوپ کردنه- وه؛ دارخستنه سهربانی خانوو؛ داره را، خه- واندنی ده سه ک له داره رادا؛ ته ناف گیپان و داچینی ته نافی ته ون؛ داخستن؛ رابخستن؛ پان کردنه وه. (خوابانیدن)
ودراز کردن؛ پهن کردن تار قالیبافی

رِسەر: [ناو] مه‌ری سه‌رومل سپی. (گوسفند سرگردن سفید)

رِسهر به‌له‌ک: [ناو] مه‌ری به‌له‌ک که سه‌ری سپی بیت. (گوسفند ابلق سرسفید)

رِشسته: (۱) [ر] اِبوردووی رِشتن [رِیژراو؛ وه‌ک چاورِیژراو. (وسمه‌کشیده) (۲) تالی - هوئزراه به‌موورو یان مرواری؛ (۳) رندول؛ بزگور. (رشته) +

رِشفه‌ت خواردن: [چاوگه‌ت] به‌رتیل وه - رگرتن؛ به‌رتیل خواردن. (رشفه‌خوردن)

رِشقه‌ن: [ناو] رِشخن؛ گالته؛ بزهی - سوعبه‌ت پیکردن. (ریشخند)

رِفانای: [چاوگه‌ت] رِفاندن؛ فراندن. (ربودن)

رِق نیشتنه‌وه: [چاوگه‌ت] ئه‌رناف لیچوون؛ ئارام‌بوونه‌وه؛ ته‌واو بوونی که‌رب و رِق. (زایل‌شدن عصبانیت)

رِکانی: [ناو] مله؛ کیبه‌رکی. (مسابقه)

رِمای: [چاوگه‌ت] رمان؛ رووخان؛ تیک‌ته - پین؛ رمان. (فرور یختن)

رِمه: [ناو] سه‌هول؛ یخ؛ زیاتر بو چلووره سه‌هول به‌کارده‌بریت. (دنگال)

رِندک: [ناو] رندوک؛ پوتک؛ ئه‌سر؛ پوتک؛ ئه‌سرین؛ فرمیسک. (اشک)

رِندول: [ناو] تیتول؛ شیتال؛ بزگور؛ تیسما - لکی قوماش. (بزگور)

رِنه: [ناو] حه‌یاز؛ حه‌یاس؛ چو؛ چق؛ ناخوونی دیاری دان و به‌راوه‌ردیپکردنی ته‌مه‌نی که‌له‌شیر. (ناخن‌خنجر مانند پای - خروس)

رِوباب: [ناو] ئامیریکی موسیقای ته‌لی،

(سیمی) بووه له‌قه‌دیمدا. (رباب)

رِوبل: [ناو] یه‌که‌ی دراوی پرووسیا. (واحد پول روسیه)

رِوبنار: [ناو] ربه‌نار؛ رپی‌ه‌نار؛ رپچاری هه‌نار. (ربانار)

رِوپیه: [ناو] یه‌که‌ی دراوی هیندوستان. (واحد پول هندوستان)

رِوجیارگیرای: [ناو، ت] رِوژ گیران. (روزگرفتی؛ خسوف)

رِوجیارنیشته‌ی: [چاوگه‌ت] رِوژئاو ابوون. (آفتاب غروب کردن)

رِوجیاره‌ورئامای: رِوژ هه‌له‌هاتن. (برآمدن آفتاب)

رِوچه: [ناو] رِوژوو؛ رِوژه؛ رِوژگ. (روزه)

رِوچی: [ناو] رِوژوو؛ رِوژگ. رِوژی؛ رِوچه؛ رِوچی. (روزه)

رِوچ هاتنه سه‌رلیو: (ب) زور ترسان؛ نزیک به‌مردن له‌ترسان. (کنایی، خیلی ترسیدن)

رِوخ: [ناو] (۱) ناوی چوارداش له‌سی‌ودوو داشی شه‌تره‌نج. (رخ). (۲) روخسار؛ سه - روچاو؛ روو؛ سیمما. (رخ)

رِوژنه‌رِوژی: [به‌ند] رِوژی نا رِوژه‌که‌ی دی؛ (ب) دوو رِوژ جاریک. رِوژنا. (روزدرمیان)

رِوژوو شکاندن: [چاوگه‌ت] کوئایی هینان به‌رِوژوو. (روزه‌شکستن)

رِوسته‌م: ناوه‌بو پیاوان؛ پاله‌وانی به‌ناو بانگ. (رستم)

رِومان: [ناو] نووسینی چیروکی دریژ. (رمان)

رِوشنا: ناسینی که‌سیک به‌رواله‌ت؛ به‌لام

نهم وشه سهر به خونیه و حاله تی پاشبه ندی
هه به بو (ناشنا)، ئاشناوروشنا به واتای
ناسیاو گه لیکن که به رواله ت ده ناسرین و
هیشتا نه بوونه ته دوست و هاوال. (روشنا)
پوشنایی. (روشنایی)

پوناس: [ناو] پوناس؛ گیای رهنگ کردنی
بهن. (روناس)

پون بهنگ: [ناو، ت] پونیک که له گولی
شادانه ده گیریت؛ ماکیکی هوشبه ری
تیدایه. (روغن بنگ)

پون جهلا: [ناو، ت] بو بریقه دار کردنی
وینه ی رهنگ و رهوغهن یان بریقه-
دار کردنی ده رکه و هه رکه رهسته ی چیوی
به که لکه. (روغن جلا)

پون سوتاندن: [چاوگه، ت] به هوئی شل
بوونی بازنه ی رینگ سوپاپ له موتوری
سه یاره دا پون تیکه لی بینزین ده بییت و
موتور دوو که لی زورده بییت و پون کهم ده-
کات. (روغن سوزی)

پون کاری: [ناو، به ره می چاوگه] چه-
ور کردنی بهند و جومگه گه لی موتور بو ره-
وان کار کردن. (روغن کاری)

پون ماسی: [ناو، ت] پونیک که له ماسی
ده گیردیت. (روغن ماهی)

پونه ر: [ناو، بک] دائره. (گذارنده)
پونه پرو: کپورنه پروژی.

پونی: [کاری ئه مری بو دانان و دانیشن
(۱) داینی. (بگذار). (۲) پونیشه؛ دانیشه.
(بنشین)

پونی ته لیف: [ناو، ت] له وینه کیشی دا یان بو
گرتنه وهی ئه کلیل به کاردیت. (روغن الیف)

پونی ئیسکاتیف: [ناو، ت] پونیک گیاییه
بو زووتر وشک بوونه وهی رهنگی وینه-
کیشی ده یکه نه نیو رهنگه وه. (روغن
اسکاتیف)

پونی گیایی: [ناو، ت] پونیک که له تووی.
(به ری گیا) وه ک ناوکی په موو و تووگوله-
به پروژه ده گیریت. (روغن نباتی)

پونی موتور: [ناو، ت] به ره میکی پاترولی
(نهوتی) ه بوره وان کار کردنی موتور به که-
لکه. (روغن موتور)

پووان: [ناو] پیوه لکان وجووت بوونی
سپلوتی نیرله میو. (حالت جفتگری سگ)+
پووباری کرن: [چاوگه، ت] پووبار کردنه وه؛
به ره روو کردنه وه. (روبرو کردن)

پووبه راکردن: [چاوگه، ت] وه ری خستن؛
جیه جیکردن. (روبراه کردن)

پووپوش: [ناو] (۱) نیقاب. (نقاب). (۲) عه-
با ئاساییکه ژنان ده یکه نه بهر. (روپوش)

پووپوشین: [چاوگه، ت] دهمو چاو شاردنه-
وه به ده شمال و له چک یان هه ر چی. (ب)
شهرم کردن. (روگرفتن)

پووپوشین: [چاوگه، ت] سه ری ده فر
داپوشین؛ داپوشین به قوماش یان هه-
ر چی؛ روخسار داپوشین. (سهرپوشیدن)

پوویوی: [ناو، ت] پیوان و دیاری کردنی
دریزی و پانی هه ر پووپه ر و تهختاییک.
(مساحی)

پووتنای: [چاوگه، ت] پووته وه کردن؛
پووتکردنه وه. (لخت کردن)

پووتوش: [ناو] دهسته واژی وینه گه ریبه واتا
جوانکاری له سه ر فیلمی وینه گه ریبه واتا

سیمالپورتره). (رتوش)

پووتهختی: [ناو] جوړه جاجم یان په شمینه یان قوماشیکه ددریت به سهر پیخه فی سهر قهره ویله می نووستندا. چهرچه ف. (روتختی)

پووخلاکور: [ناو] ریخوله کویره. (روده کور)
پوو خوروک: [ئاوه لئاو] دهمو چاو گرووی؛
پوخسار هاو لایی. (آبله رو)

پوودار: [ئاوه لئاو] بی شرم و پر پوو. پورو؛
بی شرم

پووداو: [ناو] به سهرهات؛ به دیهاتوو یان قهو مانی کاریک؛ خولقانی به سهرهاتییک.
(رویداد)

پوودل: [ناو] گرفت. (رودل)

پووسکه: [ناو] گوله جاف؛ گوله جه فاکیش؛ گولیکه له ناوچه کانی سنه و سه قز و سلیمانیدا زور دپرووی و یو نازاره باریکه به- که لکه. (گل خیار؛ گل کارگر)

پووشور: [ناو] دیمه شوره. (روشور)

پوونوس: [ناو] نووسینه وه له بهر ده قیکه- وه؛ رایش کردن. (رونویس)

پوونه بوون: [چاوه، ت] [ب] شهرم و حه- یاکردن. (شرم کردن)

پووهاتن: [چاوه، ت] [ب] پووهه لاتن؛ شهرم- نه کردن. (شرم نکردن)

پووهک: [ناو] دارو گیاو گزی که سهرله- خاک دهر دینن. (گیاهان)

پووهو: به رهو؛ پووهو بازارچوو؛ روو به لای- بازار داچوو. (روبه)

پوویگ: [ر] ابوردووی روین [پویشتوو. (رفته)

پوهیشتن: [چاوه، ت] داهیشتن؛ داهییلان؛

شور کردنه وه. ((آویزان کردن)

پویشتنه جی: له کوپری یاری په رانتودا وهک (رامی و ئاس) چوونه جی ونه دیتن (جارتن)
پوی: پویشتن؛ چوو. [ر] ابوردووی پویشتن [رفت)

په بساندن: [چاوه، ت] کومکردنه وه؛ کوکردنه وه؛ کوما کردن. (کپه کردن)

په بسین: [چاوه، ت] کوما بوون؛ کوم بوون. (کپه شدن)

په بناوک: [ناو] سمل؛ گیاییکی یون خوشه. (گیاهی خوش بو)

په بنگ: [ناو] ریواسی کوله بنه؛ قالابن. (ریواس کوتاه قد)

په بنی: [ناو، به ره می چاوه] بی ژن و مندالی؛ ته نیایی؛ مال به کولی؛ (مجرد)

په پاندن: [چاوه، ت] ره تاندن؛ چوارنال غار پیگردن؛ ماندوو کردن؛ زور گیران. (خسته کردن)+

په پرهپ: [دهنگه ناو، ت] ته په ته پ؛ زرمه زرم. (صدای تاپ تاپ)

په پ وراست: (۱) [ئاوه لئاو] قیت و قنج پاره ستاو. (راست ایستاده) (۲) [بند] بی-

پووینی ناخفتن، ده پودوغر. (رک و راست)

په پ و هوپ: [دهنگه ناو، ت] ته په ته پی توند و زور؛ زرم وهوپ. (صدای تاپ تاپ زیادوبلند)

په په که: [ناو] [ب] شیناوه ردی بی هیز و لاواز. (گیاه و سبزه بی نمو و غیر شاداب)

په په لگا: [ناو] په پیلگه؛ پوانی به ره له لدا کراو؛ یاریگه و جیگای هاتن و چوون. (میدان بازی و رفت و آمد)+

په پینان: [پاونان و هه لبرین و وه دواکه وتن.

رَه‌زَم : فد: [ناو] جه‌نگ؛ شه‌ر. (رزم)
رَه‌ژَه‌کِی : [ناو] کو‌یروو. (سیاهک گندم)
رَه‌ژَی‌دَه‌ر : [ناو، بک] چیکه‌ر؛ دروست‌که‌ر؛
 ثا‌ف‌رَی‌نَه‌ر؛ دروست‌که‌ر مه‌وه. (آفریننده؛
 تعمیرکننده)
رَه‌سَاس : [ناو] قورقورشم. (سرب)
رَه‌سَه‌و : [ناو] جه‌ز؛ جَی‌ز؛ رَه‌فسه؛
 مالووسکه‌ی گهنمی سوور بووی خه‌رمان.
 (گندم‌پاک‌شده‌خرمن)+
رَه‌ش‌بام : (۱) رَه‌ش‌بو‌مایه؛ رَه‌ش
 بو‌وایتم. (سیاه‌میووم). (۲) مه‌یله‌وره‌ش؛ رَه-
 شباو؛ رَه‌شتاله. (سیاه. تیره)
رَه‌ش‌به‌شه : [ناو] گامارو؛ مریشکه‌رَه‌شه؛
 فرنده‌ییکی (فرنده‌یه‌کی) مه‌له‌وانه. (چنگر)
رَه‌ش‌دَه‌ر‌مان : [ناو] گیای سیاو
 بووژ؛ سیاپوش. (پرسیاوشان‌سیاه)
رَه‌ش‌کا‌چَاف : [ناو] بیبیله‌ی چاو؛ رَه‌ش‌کینه‌ی
 چاو. (قرنیه‌چشم)
رَه‌ش‌کا‌کای : [ناو] رَه‌ش‌که‌کا. (طور‌کاه‌کشی)
رَه‌ش‌کو‌ی‌ت : [ناو] رَه‌نگی‌ئه‌سپی‌که‌ کو‌ی‌تی
 توخ‌بی‌ت و به‌سه‌ر رَه‌شی‌دا پروانیت.
 (کمیت‌تیره)
رَه‌ش‌میو : [ناو] رَه‌شه‌میو؛ میوی تری‌رَه‌شه.
 (مو‌انگور‌سیاه)
رَه‌شو‌کی : [ناو] (ب) بزنه‌گه‌ل. (بزه‌ها) (ف).
 هن) تفه‌نگی رَه‌شو‌کی. (نوعی تفنگ
 سرپر)+
رَه‌شه‌بی : [ناو] جو‌ریک‌داربی. (نوعی‌بید)
رَه‌شه‌توو : [ناو] داری تووشیرینی رَه‌نگ
 سووری‌توخ و به‌ره‌که‌ی؛ گاتوو؛ شاتوو.
 (شاه‌توت)

(دری‌دویدن و بیرون‌کردن)
رَه‌تل : [ناو] (۱) گون. (خایه) (۲) پیوه‌ریک‌بوو
 له‌قه‌دیم‌دا. (پیمان‌های قدیمی)
رَه‌توم : [ناو] مورشیدی دینی زه‌ر‌ده‌شتیان.
 (مرشد دینی زردوشتی)
رَه‌چه‌له‌ک برَاو : [ئاوه‌لناو] دوا‌برَاو؛ (ب) بی-
 کو‌ر؛ وه‌جاخ‌کو‌ی‌ر. (اجاق‌کور)
رَه‌حه‌تی : [ناو] رَاحه‌تی؛ کراس وشه‌روالی
 ناو مال‌وخه‌وتن. (بیژاما)+
رَه‌خ‌وروخ : ک‌پاخ و رَه‌خ.
رَه‌خت‌ئاو‌پز : [ناو] چیلویاس. جی‌گای
 جلو‌به‌رگ پیدا‌هه‌ل‌واسین. (رخت‌آویز)
رَه‌خت‌ئاو‌پیچ : [ناو] جاجم؛ جاش؛ مه‌وج؛
 جار‌جیم. (رخت‌خواب‌پیچ)
رَه‌دبوونه‌وه : [چاو‌گه‌ت] رَه‌ت‌بوونه‌وه؛ وه-
 رنه‌گیران؛ قه‌بوول‌نه‌بوون‌له‌ئه‌زموونی -
 خویندن‌دا. (ردشدن)
رَه‌د‌کردن : [چاو‌گه‌ت] رَه‌ت‌کردن؛ دهر
 باز‌کردن؛ به‌ری‌کردنی که‌سیک‌که‌له‌مه-
 ترسیدایتم. (ردکردن)
رَه‌ده‌وه‌کردن : [چاو‌گه‌ت] دانه‌دوو‌اوه؛
 قبول‌نه‌کردن؛ گه‌راندنه‌وه؛ وه‌رنه‌گرتن. (-)
 (ردکردن)
رَه‌زاسووک : [ئاوه‌لناو] رَه‌زاشیرین؛ ئیسک
 سووک؛ له‌به‌ر‌دلان؛ خوین‌شیرین. (تودل‌برو)
رَه‌زایه‌ت‌دان : [چاو‌گه‌ت] ئی‌جازه‌دان؛
 رازی‌بوون؛ (ب) خوش‌بوون‌له‌تاوانبار‌له-
 لایهن‌شکایه‌ت‌کاره‌وه. (رضایت‌دادن)
رَه‌زک‌نان : [چاو‌گه‌ت] پی‌دا‌کردن؛
 پی‌را‌کردن؛ تی‌پو‌کردن؛ (ب) کاری‌سه
 ر‌جییی. (فرو‌کردن)

په شه چاو: [ناو] گیای سیاچاو؛ گیای -
 سیاداری که بونه خوشینی فی^۶ به که لکه.
 (خریق)

په شه دار: [ناو] رهش دار؛ سیاو چنار؛ په شه -
 چنار. (صنوبر سیاه)

په شه دال: [ناو] داله گوورگه؛ جوریک داله
 که لاکه توویو ده خوات. (دال سیاه)

په شه راف: [ناو] راوی ره شینک؛ راوی بی^۶ -
 به فر. (شکار در وقت نبودن برف)

په شه قه زوان: [ناو] داری په شه وهن؛ وهنه -
 سیاوی؛ بهر و گه لاکه ی ده هار نه وه بو به -
 رگری له وه رینی قژ و بو چاره سه رکردنی
 که چه لیش به که لکه. (بنه کوهی)

په شه گزه ر: [ناو] گیای گزه رگه سیاوی.
 (شقاقل)

په شه وار: [ناو] دهواری له موو چیکراو؛
 سیامال؛ سیاچادر. (سیاه چادر)

په شه بوون: [چاو گه، ت] به فری کیوان
 چوونه وه. په ش هه لگه ران؛ په ش بوونه وه؛
 په ش بوون. (سیاه شدن)

په عنا: (۱) ناوی ژنانه. (اسم زنانه). (۲) [ئاوه -
 لئاو] خاوهن به ژن و بالایی شهنگ؛ نه رم و
 نول؛ شل و مل. (زیبای نه رم اندام)

+ په فه: قاته کانی گه نجه. (طبقات قفسه و
 گنجه)

په فاشک: [ناو] ثامیری خه راتی. (دستگاه -
 خراتی)

په فونک: [ئاوه لئاو] گورگه؛ قاچاخ؛ هه -
 لآتووی خو وه شیر. (تحت تعقیب)

په هین: [چاو گه] په وکردن؛ باز دان؛ هه -
 لاتن؛ پرویشتن. (فرار)

په قاز: [ناو] (۱) گویزی به داره وه وشک بوو.
 (گردوی روی درخت خشکیده). [ناو، بک]
 په قاس؛ په خس کهر. (رقاس)

په قاندنه وه: [چاو گه، ت] (۱) وه ک؛ به دیواره
 وه چه سپاندن و به نهیم گوشاردان. (بیدیوار
 چسپاندن و فشار دادن) (۲) ناسک کردنه -
 وهی دهمه داس به چه کوش. (نازک کردن
 تیغه داس باچکش)

په کسانا: ناوی کچی کوورش. (نام دختر
 کوروش)

په گاژو: [ناو] ریشاژو؛ له سه ر ریشه سه -
 وزبوون و پهره سه ندنی دار. (روی ریشه
 جوانه زدن سبز شدن)

په گاوره گ بوون: [چاو گه، ت] په گ به په گ -
 بوون. (رگ برگ شدن)

په گبره: [ناو] مله؛ جویره؛ جوپرک.
 (آبزدک)

په گه زپه رس: ^۶ که ره گز په رست.

په گه زپه رست: [ناو] نژاد په رست. (نژاد
 پرست)

په گه زناس: [ناو] نیژاد ناس. (نژاد شناس)
په لم: [ناو] خیزی ورد؛ نه رمه خیز؛ په مل.
 (ماسه)

+ په مز: عد؛ فد؛ [ناو] (۱) چه ندرماره یان
 پیتی نه هینی بو کردنه وهی قوفلی په مز دار.
 (۲) راز. (رمز)

په مه کی: ئاکویی (ب) دوور له شارسانیه -
 ت؛ گار هس؛ گارانی؛ ئاسایی. (بی توجه به
 ئاداب؛ بی تمدن)

په مهن: [ناو] وشکه چن؛ دیواری هه لچنراو
 به بهرد. (دیوار سنگی بی ملات)

+پرهنگدان: [چاوغه،ت] ئازاردان،(آزاردان)
 دن،ف.هن. پرهنج پیدان؛ (رنج دادن) پرهنج-
 کیشان.(زحمت کشیدن)
پرهنگدهر: دژواتایه.(۱) [ناو،بک] پرهنجین؛
 کهسیکه دهپرهنجینی (رنجاننده). [ناو،به]
 (۲) (ف.هن) رهنجهر. (رنج کش)+
پرهنگد: [ئاوهلناو] پند؛ نهترس؛ ئازا؛ زیرهک.
 (رند). (۲) جوان؛ قهنج (قشنگ)
+ پرهنگ: [کوژی نیگارگه ریبه] ههر په-
 نگیگ جگه له سپی و پرهش، که له
 نیگار کیشیشدا به پرهنگ له قهلهم نادرین؛
 ههموو پرهنگیک له تیکلاو کردنی سی پره-
 نگی سه ره کی (سوور، زهره، شین) پیکدین.
 (رنگ)
پرهنگاو: [ناو،به] پرهنگ کراو؛ (ب) خه ملیو و
 رازاوه به رهنگ. (رنگ شده)
پرهنگاوی: [ئاوهلناو] رهنگ تیوه تلاو؛ پرهنگ
 بیاساواراو. (رنگی شده)
پرهنگ به پرووه نه مان: پرهنگ بزپرکان؛ په-
 نگ په پرین. (رنگ پریدن)
پرهنگ کار: [ناو،بک] پرهنگین؛ پرهنگ کهر؛
 [ئاوهلناو] کهسیک که پیشه ی پرهنگ-
 کردنه. (رنگ کاری)
پرهنگ گوران: [چاوغه،ت] (ب) به پیی بارو
 دوخی زیان چوونه سه رهوت و دوخیکی-
 تر. (رنگ عوض کردن)
پرهنگ گوران: [چاوغه،ت] له شه رمان
 سووره لگه ران؛ یان له ترسان پرهنگ هه-
 لبروسقان. (رنگ برنگ شدن)
پرهنگ هه لگه ران: [چاوغه،ت] پرهنگ برو-
 وسقان؛ پرهنگ په پرین؛ پرهنگ شیوان. (رنگ-

پریدن)

پرهنگی: [ئاوهلناو] پرهنگین؛ ههر پرهنگی-
 جگه له سپی و پرهش، که له نیگار کیشیشدا
 به پرهنگ له قهلهم نادرین. (رنگی)
پرهنگی سارد: ههموو پرهنگه کانیتیک لایوی
 نیوان زهره و شین. (رنگ سرد)
پرهنگی سه ره کی: تهواوی پرهنگه کان له-
 تیکلاو کردنی جوراوجوری سی پرهنگی سه-
 ره کی (سوور، زهره، شین) پیکدین؛ له-
 وینه گه رییدا سپی و پرهش به پرهنگ
 ناژمیردرین، به لکو به تاریک و روشن داده
 نرین (رنگ اصلی)
پرهنگی گهرم: دهسته واژه ی نیگار کیشیه:
 ههموو پرهنگه کانیتیک لایوی نیوان زهره و
 سوور. (رنگ گرم)
پرهنگ کاری: [ناو، به ره می چاوغه] تاشینی-
 دار به ئامیری پهنده؛ پهنده کاری. (رنده-
 کاری)
پرهوانان: [ناو] به شیواو له قهلهم دهر؛ رادای؛
 به رهوا ده زانی؛ ویزا. (روادید)
پرهوال: (ف. شه) پرهوشت؛ شیوه ی کار؛ په-
 وتی کار. (روال)
پرهوانامه: [ناو] ئیزنی چوون بو ولاتیک که
 له لایهن نوینه ری ئه و ولاته وه به بیانیان
 ده دریت؛ ویزا. (روادید؛ ویزا)
پرهواندنه وه: [چاوغه،ت] ئالقه ی زنجیر هه-
 راو کردنه وه؛ جه غز هه راو و گه وره کردنه وه؛
 له به ریبه ک پرهواندنه وه؛ (گشاد کردن)+
پرهوانسه ر: شارو چکه بی که له به یینی
 کرمانشان و سنه دا. (نام شهر کی است)
پرهوان کردن: [چاوغه،ت] چه ور کردن و رو-

نکار بکردنی که رهسته گه‌لی موتو پری بو
 ئاسان گه پان. (روان کردن) +
پهوانگری: [ناو، بهر] پهوانه کراو؛ نیردراو؛
 ناردوو؛ پهوانکراو. (روانه شده؛ روان شده)
پهوانه: [به‌ند] به‌ریکراو؛ به‌پویه؛ له حالی
 چووندا (روانه شده)
پهوانه: [به‌ند] (۱) له‌چووندا به؛ به‌پیکه‌وه‌یه؛
 (۲) له‌حالی رویش‌تندایه؛ بو جیگایی‌ده‌پروا؛
 وه‌ک‌ئاوی چوم. (۳) [ئاوه‌لناو] مه‌کینه‌ی
 گریس لیدراو بیگیرو گرفته، پهوان ده-
 خولیت‌وهه. گیری نییه. (روانه؛ روان است)
پهوانی: (۱) نه‌خوشینی روحی. (۲) حاله‌تی
 موتو پریکه بی‌گیرو گرفت‌کارده‌کا. (۳) نه-
 خوشینی ئیسه‌هالی؛ زگچوون. (۴) پهوتی
 خویندنه‌وه‌ی ده‌رسی بی‌ه‌له. (۱.۲.۴)
 روانی. ۳. اسهالی.
پهوهوان: [ناو] دارگوپز ته‌کین. (گرد
 وتکاننده) +
پهویله: [ناو] رپچکه؛ جه‌له؛ ریز؛ قه‌تاره.
 (صف. قطار)
پهویه: [ناو] ری و په‌سم؛ په‌وشت؛ (به‌نده
 نه‌وازیته وه پیشه‌ک‌رده‌ن، په‌ویه‌ی بو-
 زورگیت به‌جا ئاورده‌ن) «مه‌وله‌وی» (رویه)
په‌ها: [ئاوه‌لناو] سه‌ربه‌خو؛ ئازاد؛ ویل؛ به-
 دراو. (رها)
په‌هابوون: [چاو‌گه، ت] ئازادبوون؛
 رزگاربوون. (رهاشدن)
په‌هن: [ناو] بارمه‌دانان بو‌قه‌رز وهر-
 گرتن؛ یان خانوو بیک له به‌رانبه‌ر پاره‌بیکدا
 بو‌ماوه‌بیک‌کی دیا بیکراو به‌گریو له لا بوون
 (رهن)

په‌هن‌ده‌ر: گریو‌ده‌ر؛ گره‌وده‌ر؛ نه‌وه‌ی که -
 شتی له په‌هن‌دا داده‌نیت. (رهن‌دهنده)
په‌یاکار: **فد**: [ئاوه‌لناو] رووبین؛ دووروو؛ مه-
 رای‌ی‌که‌ر؛ پو‌آله‌ت‌باز؛ به‌درو خوش‌شان‌دان به-
 چاکه‌خو‌ازی؛ ماستاو‌که‌ر. (په‌یاکار)
په‌یبا: [ناو] سوودی‌ه‌پام له‌ئیسلا‌م‌دا؛
 سوودی‌پاره. (نزول)
په‌ی‌بزکری: له‌ری‌ده‌چوو؛ ری‌گوم-
 کردوو (ب) به‌ه‌له‌دا‌چوو. (راه‌گم‌کرده)
په‌یپال: [ناو] (۱) جل‌وبه‌رگ و لیاسی
 کون و شرپ و شرول. (لباس‌زنده) (۲) فیله-
 باز؛ (حقه‌باز)
په‌یتالی: [ناو] گه‌پیده‌یی؛ دنیادیتوویی؛
 ئاواره‌یی؛ سه‌رگه‌ردانی. (آواره‌گی)
په‌یتوتوک: [ناو] زه‌حیری؛ ئیسه‌هالی.
 (اسهالی)
په‌یتم: **اند**؛ **فد**؛ **فرد**: [ناو] [کوژی موسیقاییه]
 په‌وتی‌کرژی و خاوی له‌موسیقاییان
 گورانی‌دا؛ چونیه‌تی‌زه‌رباهه‌نگ، (زه‌ربی)
 ئاهه‌نگ. (ریتم)
په‌یتن: [چاو‌گه] رشتن؛ رژاندن. (ریختن)
په‌یچار: [ناو] ماموستا؛ فیرکار. (استاد)
په‌یخراو: [ناو] رپ‌خراو. (سازمان)
په‌یخستن: [چاو‌گه] سازدان؛ کوپ‌یکمان
 رپ‌خستوه. (راه‌انداختن) +
په‌یخن: [ئاوه‌لناو] له‌ر و لاواز؛ زه‌حیر.
 (اسهال؛ لاغر)
په‌یخوله‌باریکه: [ناو] رپ‌خوله‌بی‌که‌له‌پیش
 رپ‌خوله‌گه‌وره‌دایه و پیسه‌وه‌چه‌سپاوه.
 (روده‌کوچک)
په‌یخوله‌گه‌وره: [ناو] رپ‌خوله‌ئه‌ستوره، که

له دواى ريخوله چكوله و هيه. (روده بزرگ)
ريخه داروو: [ناو] گياييکه بو پالوتى -
 خوین له ژار، به که لکه. (سنبل الطيب؛
 علف گربه)
ريخه شله: [ناو] نه خوشيني فيرکەى
 ئاژال. (مرض اسهال حيوانات)
ريخه کوږه: [ناو] ريخوله کوږه. (روده کور)
ريژدار: [ئاوه لئاو] به حورمهت؛ به پروومهت؛
 مروى گران و سهنگين. (محترم)
ريژگر: [ناو، بک] حورمهت گر. (احترام گير)
ريژاف: [ناو] نه خوشيني ئاژال به هوى
 خواردنه و هوى ناوى زور له گهرمادا. (مرض -
 گو سفندوبز)
ريژهو: [ناو] لووزهو؛ نيږينهى ئاو. (ريزش -
 آب با فشار؛ گودى رودخانه) +
ريسمه: [ناو] ئيسقانى قوتى جومگه که -
 له ناو ئيسکيکى چالدا ده سوورپيت و ده -
 جووى. (استخوان برجسته مفصل) +
ريسمه ى ده رکه: [ناو، ت] گريژنه ى ده رگا؛
 گيجه نه ى ده رگا؛ پاژنه ى ده رگا. (پاشنه در)
 < ژير ريسمه
ريس و گوريس: (ب) ئاخافتنى بى سه روبه ر.
 (سخن بى سروته؛ آسمان و ريسمان)
ريسهر: [ناو، بک] ئه وه ى که ده ريسى.
 (ريسنده)
ريشاژو: [ناو] ره گاژو؛ له سه ره ريشه سه -
 وزبوونى پروهک. (روى ريشه سبز شدن)
ریش تراش: [ناو، ت] ئاميرى خو تراش (۱)
 ئاميرى کاره بايى که ريش ده تاشيت. (۲)
 گويزان؛ تيخ. (۱ و ۲ ريش تراش)
ریش درمان: [ناو] ناوى گياييکه. (زرنباد)

ریشکه: [ناو] ريشوه؛ ريشوو؛ هه لوه شاوى
 که نارى ميژه و ئاغه بانوو که چه ند تال
 چه ند تال بادراييت. (سنگله)
ریشکه هه لبه ستن: [چاوگه، ت] ريشوه هه -
 لبه ستن؛ پاشتن. (سنگله پيچيدن)
ریش گريودانان: [چاوگه، ت] ريش له گريودا
 دانان؛ (ب) دهروه ستى و به ليني ئه خلاقى.
 (ریش گرو گذاشتن)
ریشولى: [ناو] گاوانى؛ ريشوله. (سار)
ریشه: [ناو] (ب) نه مامى به ريشه وه هه -
 لکه ندر او بو چه قاندين له جياگيايىكى تردا؛
 يه که ى ژماردنى نه مام. (ریشه) +
ریشه بر: [ناو] بن بر؛ له بيخدا برين؛ (ب)
 خاشه بر کردن و ره چه له ک فه وتاندين.
 (ریشه در آوردن) < جينو سايد
ریشه داکوتان: [چاوگه، ت] (ب) مانه وه به
 يه کجارى له مه لبه ندى و پابه رجابوون.
 (استقرار دائمى)
ریشه داکوتان: [چاوگه، ت] بنج داکوتانى -
 گيا؛ خو قاييم کردن و مانه وه له جياگيايى؛
 جيگر بوون و دامه زران. (ماندگار شدن)
ریشه ده رها تان: [چاوگه، ت] (ب) تو بخ چوون؛
 (ب) ئه رکى زور کيشان. (کنايى. زحمت -
 فروان کشيدن)
ریشه که ن: [ناو، ت] هه لکه نندن به ريشه وه؛
 بنه بر کردن؛ خاتيمه پى هيئان؛ ريشه کيش.
 (ریشه کش کردن)
ریشه کيش کردن: [چاوگه، ت] (۱) به رگ و
 ده ماروه هه لکه نندن. (۲) بنه بر کردن. (ریشه
 در آوردن)
ریشه هه لکيشان: < ريشه ده رهيئان.

ریق چه م: [ناو] ریپوقی چاو. (ژمک چشم. قی - چشم)

ریک ده رچوون: < ریگ هاتنه وه

ری کردن: [چاوگه، ت] جیگا کردن: ئیزن - دان بو هاتنه زوور؛ میوانم ته مشه و ریگه م که: جیگه م که. (راه دادن؛ جادادن)

ریک هاتنه وه: [چاوگه، ت] (ب) به قه را یه - کتر بوون؛ به قه دیه کترین بوون؛ حاله تی به - رانبه ری. (مساوی شدن)

ریکیشه: [ناو] ریکشه؛ باری هه ننگ؛ گلا دمه ل؛ گه لادومه ل؛ گیاییکه بو درگا کردنی دومه ل به که لکه. (بارهنگ - سرنیزه ای)

ری گوم کردن: [چاوگه، ت] ری بزرگ ری. (ره گم کردن)

ریگه: [رابوردووی چاوگه ی رویین] رویگه؛ رویشتوو؛ ریکه سه و؛ رویشتوته وه. (رفته است)

ریلین: [چاوگه] وه رین؛ حه په کردنی سه گ. (پارس کردن سگ)

ریموله: [ناو] ریشکه و پیشکه کردنی چاو (دودو زدن چشم)

رین: [چاوگه ی کور تکر او] کور تکر اوی رویین؛ رویشتن؛ بابرین؛ بابرین؛ ته غه ر له بن زار او هی نه رده لانیدا ده و تری ت (ضمیر - مرخم، رفتن) +

رینگاو: [ناو] تراوی خه ست و خو ل وه ک ئاوی خهستی سه رویی. (مایع غلیظ شده)

ری نوین: [ناو] ری پیشاندر. (راه نما)

ریواس چه رمگ: [ناو] گیای ریواس چو؛ بو عیلاجی به ردی کیسه ی سه فرا (زرداو) به -

که لکه. (ریوند چینی)

ریواس چو: < ریواس چه رمگ.

ریوایه ت: [ناو] له ئاره ویه وه هاتوو به لام له کور دیشدا بووه ته باو واتا، گیرانه وه ی باسیک له زمانی که سیکی تره وه. (روایت)

ری وره سم: [ناو] بنه مای په ژریندراو و په - سن کراوی باوی کومه لیک. (راه و رسم)

رالی : فد؛ فرد؛ اند: [ناو] کییه‌رکیی سه‌یاره
 ئاژووتن. (رالی)
رشته‌پلاو : [ناو] هه‌رشته‌پلاو. (رشته‌پلو)
رفوزه : فرد؛ فد: [ئاوه‌لناو] په‌ت بوونه‌وه .
 ده‌رنه‌چوون له‌ئه‌زموون. (رفوزه)
رفوزه‌بوون : [چاوه‌گه‌ت] په‌ت بوونه‌وه له‌
 ئه‌زموونی وانهدا و ده‌رنه‌چوون. (رفوزه-
 شدن)
رول : فد؛ فرد؛ اند: [ناو] (۱) ده‌ورگیران له‌
 شانوو سینمادا. (رول). (۲) فه‌رمانی‌سه‌
 یاره‌سوکان. (رول) (۳) توپی خر هه‌ل‌دراوی
 دریز، وه‌ک رولی کاغه‌ز. (رول)
رولیت : فد. فرد. [ناو] ناوی جوریک شیرینیاته
 که وه‌ک بابوله‌ ده‌پچریته‌وه. (رولت)
روماتیسیم : فد. فرد. [ناو] رووماتیسیم؛ نه‌
 خوشینی په‌نمینی جومگه‌ به‌هوی ته‌رپه‌
 شویی و سه‌رماوه. (روماتیسیم)
روماتیک : ایتاد؛ فد؛ فرد؛ اند: [ئاوه‌
 لناو] (۱) هه‌ست‌بزوین. (۲) خه‌یالاوی وه‌هه‌
 ستوکی. (۳) هه‌ره‌ونه‌ریک به‌ ناوه‌رۆکی ئه‌
 ویندارانه و هه‌ستوکیه‌وه. (روماتیک)
رونیسانس : ایتاد؛ فد؛ فرد؛ اند: [ناو] په‌وتی
 نوی بوونه‌وه و بووژانه‌وه له‌باری هونه‌ره‌کان
 و پیشه‌سازیه‌وه، که چه‌رخ‌ی ۱۴ تا ۱۶ ی
 زاینی له‌ ئوروپا سه‌ری هه‌لدا. (رنسانس)
رووباز : [ئاوه‌لناو] سه‌ربه‌تال؛ بی‌سه‌ربان و
 میچ؛ ده‌فری سه‌ربه‌تال. (رووباز)
ره‌زایه‌تینامه : [ناو، ت] به‌نووسراوه
 چاوپوشین له‌ سووچی تاوانبار؛ ده‌رپینی ره‌
 زامه‌ندی به‌ نووسین. (رضایت‌نامه)
ره‌وان‌پزیشک : [ناو] دوکتوری رۆح و ره‌وان.

راد : (ف. شه) میرخاس؛ به‌ده‌هه‌ند. (راد)
رادیکال : فد؛ فرد؛ اند: [ناو + ئاوه‌لناو] له‌
 رامیاریدا واتا بونیات‌خواز؛ لایه‌نگری
 گور‌انکاری بنه‌مایی شیوازگه‌ل. (رادیکان)
رادیکالیسم : فد؛ فرد؛ اند: [ناو]
 بونیات‌خواری توندوتیژی. (رادیکالیسم)
رادپوسکویی : فد؛ فرد؛ اند: [ناو] وینه‌گرتن
 له‌ئهنده‌ی گیاندار به‌ ئامیری رادیوگراف.
 (رادپوسکویی)
رادپولویزی : فد؛ فرد؛ اند: [ناو] چاولیکردن
 وناسینی گیروگرفتی ناخی له‌ش به‌ که‌لک-
 وه‌رگرتن له‌تیشکی نادیاوی ئیکس.
 (رادپولویزی)
رادپولویزیست : فد؛ فرد؛ اند: [ناو] پسپووری
 رادپولویزی. (رادپولویزیست)
راسوو : [ناو] مشک خورما. گیانله‌ به‌ریکی
 چووکه‌ی خورمایی ره‌نگه‌. (موش خرما)
راشیتیسیم : فد؛ فرد؛ اند: [ناو] نه‌خوشینی
 نه‌رم‌بوونه‌وه‌ی ئیسک. (راشیتیسیم)
راک‌ئه‌ندرول : فد؛ فرد؛ اند: [ناو] جوریک
 سه‌مای دوو که‌سیی رۆژئاوییه‌. (راک-
 اندرول)
راکیت : فد؛ فرد؛ اند: [ناو] ئامیری به‌ده‌
 سته‌وه‌گرتن له‌یاریی پینگ‌پونگ و تینیس-
 دا. (راکت)
راکیت : فد؛ فرد؛ اند: [ناو] ئامیریکی شه‌ره؛
 گوله‌ توپ‌ئاساییکه‌ گه‌وره و پرته‌قه‌مه‌نی.
 (راکت)
راگو : فد؛ فرد؛ اند: [ناو] تاسکه‌بابی سه‌
 ربا‌خانه و ئورویی. (راگو)

(روان پزشکی)

پهوان‌پزیشکی: [ناو] لقی له زانستی
پزیشکی، که کاری ناسین و چاره‌سه‌رکردنی
نه‌خوشینه‌کانی ده‌روونی و روّحیه. (روان-
پزیشکی)

پهوان‌ناس: [ناو] خاوه‌نی زانستی پهوان-
ناسی. (روان‌شناسی)

پهوان‌ناسی: [ناو] زانستی لیکولینه‌وه‌ی
کرده‌وه‌کانی روّحی و هه‌ست و بیر و
بوچوونی هزری و چاره‌سه‌رکردنی گرفته-
کانی. (روانشناسی)

پهوان‌ناسی په‌روه‌ده‌کاری: که‌لک‌وه‌رگرتن
له‌بنه‌ماکانی پهوان‌ناسی بو‌باشتر په‌روه‌ده
کردن. (روانشناسی پرورشی)

پهوان‌ناسی تاوان‌کاری: دوکتوری ناسین و
توژینه‌وه‌ی هوگه‌لی هانده‌ری مروّف بو
تاوان‌کاری. (روانشناس جنایی)

پهوان‌ناسی گشتی: پهوتی تاوتوی‌کردنی
په‌سم و یاسا و ده‌ستووری گشتی که‌به-
سه‌ر می‌شک‌دا زالن. (روانشناسی عمومی)
پهوان‌ناسی مندالان: توژینه‌وه‌ی تاکاری

مروّف له‌سه‌ره‌تای مندالییه‌وه‌ه‌تا‌لاوی.
(روانشناس کودک)

په‌وه‌ند: شیوه‌ی کار؛ پهوت؛ ره‌فه‌ند. (روند)
په‌یل: اند؛ فد؛ فرد؛ ریگا یان خه‌تی
ناسنی شه‌مه‌نه‌فه‌ر؛ هیلی ناسن. (ریل
قطار)

پزیدینت: فد؛ فرد؛ اند؛ [ناو] پزیشکی-
که بو‌پسپور بوون له‌کاری کرده‌وه‌یی‌دا، له
به‌رده‌ست ئوستاددا له‌نه‌خوشخانه‌کارده-
کا. (رزیدمت)

پیکورددار: فد؛ فرد؛ اند؛ [ئاوه‌لناو] خاوه‌نی

باشترین شوپ و پله و پایه له‌کیه‌رکی‌دا.
(رکورددار)

رینگ: اند؛ فد؛ فرد؛ [ناو] بازنه‌ییک له‌کانزا
که لاستیکی ته‌گه‌ری سه‌یاره ده‌چی به-
سه‌ریدا. (رینگ)

رینگ: اند؛ فد؛ فرد؛ [ناو] سه‌کوی ته‌ناف
کیشراو به‌چواردهوردا بو‌کیه‌رکی شه‌ره-
مشت. (رینگ‌بوکس)

رینگ: اند؛ فد؛ فرد؛ [ناو] که‌ره‌سته‌ی-
موتوره. بازنه‌ئاسا له‌دهوری پیستون‌ده-
خری و به‌سیله‌ندره‌وه جووت‌ده‌ییت. (رینگ)

رینگ: [ناو] له‌موسیقادا به‌ئاه‌نگی بن-
بزیوکه ده‌وتریت که‌به‌بی‌گورانی، به‌ساز
لیده‌دریت؛ چووارمیزراب. (رنگ)

ریویلویر: [ناو] اند؛ فد؛ ریغیلغیر؛ ده‌مانچه‌ی
ته‌وه‌ردار(توی‌دار). (رولور)

- زاب :** [ناو] زابی گهوره و چووک ناوی دوو زی له کوردستانی عیراق. (دودریاچه درکردستان- عراق)
- زابی مه یه :** نوره؛ گه ره دامه یه؛ نوبه ی مه یه. (نوبت ماست)
- زاتاو :** [ناو] زات ئاو؛ ئاوی تالی نیو زراو؛ ئاوی زاور؛ سه فرا. (صفرا)
- زاج :** [ناو] ژنی زه یستان؛ ژنی تازه زاو. (زائو؛ زن تازه فارغ شده)
- زاخ :** قه له پشه. (زاغ) +
- زاخاو :** [ناو] (۱) تاویاوه ی زاخ له نیو ئاودا. (زاخ درآب حل شده). (۲) زاخجوش. (با زاج جوش کردن؛ زاج ذوب شده) +
- زاخاودانه وه :** [چاوگه، ت] (۱) پاک کردنه وه ی خشلی زیپ و زیو به شیوه ی تاییه ت له زیپینگه رییدا. (تمیز کردن جواهرات). (۲) زاخجوش کردن. (زاغجوش کردن). (۳) مشتومال کردن تیخی خنجیر و شمشیر. (مشتومال دادن تیغه خنجر).
- زاخاودانی چاو :** به که یفی دل ته ماشای دیمه - نیکی دلرفین یان هه ر شتیکی جوان کردن؛ (پرووناک کردنه وه ی چاو به دیمه نی جوان دیتن) (دیده جلادادن)
- زاخجوش :** [ناو] تاواوه ی زاخ به گه رما پیدانی زور. (زاج ذوب شده)
- زاخجوش کردن :** [چاوگه، ت] قاییم کردن و جوش دانه وه و چی کردنه وه ی شتی شکاو به زاخی
- تاواوه. (جوش زدن بازاج)
- زاخ دراو :** [ناو، بهر] گاودراو به زاخ؛ قاییم کراو به - زاخ. (چسبانده شده بازاج)
- زاخوران :** [ئاوه لئاو] تیرنه خور؛ زورخور. (پرخور)
- زاخویی :** [ئاوه لئاو + ناو] (۱) خه لک یان په یوه - ندیدار به زاخووه. (اهل یا مربوطه زاخو). (۲) جوریک بالته که ده ستکاری زاخو بووه. (نوعی پالتو)
- زاخه که وه :** [ناو، ت] قاژقاژه؛ ژه نگار؛ مووروه شینه؛ زاخی شین. (زاج آبی)
- زاخی چه رنگ :** [ناو، ت] زاخی سپی؛ له پزیشکی و ره نگر پزیدا به که لکه و سیازاخیسی لی دروست - ده بیت. (زاج سفید)
- زاخی سه روز :** [ناو، ت] منداره به رد؛ قژالک؛ بو دروست کردن موره که ف و ره نگر کردنی چه رم به که لکه. (زاج سبز)
- زادپه ی زاد :** پشتاویشت؛ جه دئه نده رجه د؛ ره چه - له ک. (جد اندر جد)
- زارانج :** زارانجه؛ کهو؛ (کبک)
- زاردراو :** [ئاوه لئاو] (ب) فره ویژ؛ زورلی. (پرگو)
- زارا :** سارا؛ ناوی ژنانه یه. (اسم زنانه است)
- زاراف :** [ناو] زاراوه؛ شیوه ی تاخافتن؛ زاراچه. (لهجه)
- زاربلاو :** [ئاوه لئاو] راز درکین؛ قسه رانه گر. (افشاکننده راز)
- زاربه زار :** ده مبه ده م؛ سینه به سینه؛ به بی نووسین

راگويزرانی مه‌به‌ست له که‌سیکه‌وه بو که‌سیکی دیکه. (سینه‌به‌سینه)

زاربه‌ستن: [چاوگه‌ت، دهم‌بستن؛ (ب) قسه‌نه-کردن؛ قوروقه‌پ‌کردن؛ قوروقه‌پ‌پیکردن. (دهن‌بستن)]

زارجوو: [ناو] دمه‌جاو؛ به‌ئه‌ندازه‌ی جاریک جاوین. (باندازه‌یکبارجویدن)

زارخه‌نده: [ناو] لیوکه‌ن به ته‌وسه‌وه؛ (ف.مشه) که‌نینا نه‌ژدل. (زهرخند)

زاردروون: [چاوگه‌ت] (ب) دمه‌بسه‌کردن؛ به‌رگری له قسه‌کردن. (دهن‌بستن). (ب) ریشوه‌ت پیدان بو چاوپوشی و قسه‌نه-کردن. (بارشوه دهان بستن). (۳) هه‌ردوو لیو به یه‌کدا دوورین. (لب دوختن)

زارده‌شت: [ئاوه‌لناو] راست‌ویژ؛ زمان‌راست؛ (ب) ناوی زه‌رده‌شت پیغه‌میر. (راستگو؛ زردوشت)

زارزانک: [ناو] شانوکار؛ شانوگر؛ ئه‌کته‌ر و ده-رهینه‌ری شانو. (تیاترگر. بازیگریاتر)

زارکردنه‌وه: [چاوگه‌ت] زارلیکردنه‌وه (ب) ده‌م لی‌هه‌لمالین و قسه‌ی ناخوش پیوتن. (دهن-بازکردن)

زارنانه‌وه: [چاوگه‌ت] سه‌رداپوشین؛ سه‌رنانه‌وه؛ (ب) قسه‌لینه‌کردن. (سریوش‌گذاشتن)

زاروزیخ: [ناو] ناو و ده‌نگ؛ ناوونیشان؛ ناوداری. (اشتهار)

زاروه‌ساران: [ناو] مندالی ته‌ستیره‌کان؛ (ب) زه‌رده‌شت که‌رپوایه‌ته‌ کوری ته‌ستیره‌بووه. (فرزندستاره‌ها)

زاره‌کی: [ئاوه‌لناو] ده‌می؛ له‌فزی؛ له‌بزی؛ ده-فکی؛ به‌گوته. (شفاهی)

زاره‌ده‌ر: (۱) ده‌رگای ژووریک که‌ به‌ره‌و کولان بکریته‌وه. (دری که روبه‌کوچه‌بازشود). (۲) جیگای گولله‌یان برینی دیوادیو. (جایگوله‌که‌ازطرف‌دیگر‌خارج‌شود)

زاره‌ه‌ژدیها: [ناو] گیای دمه‌شیر؛ جوړیک‌گوله. (نوعی‌گل)

زازایی: جوړیک‌هه‌لپه‌رین؛ خه‌لک و شیوه‌زمانی زازاکان. (نوعی‌رقص‌وزبان‌زازاها)

زاغوری: [ناو] لاره‌پیچی شه‌ده؛ میزه‌ری شه‌ده. (نوعی‌دستار‌بریشمی)

زاف: [ناو] له زه‌غفی ئاره‌وییه‌وه هاتووه. حاله-تی دل بی‌هیژ بوون. (ضعف)

زاف: [ناو] ره‌سم؛ ئائین. (آئین)

زافدان: [ناو] تولدان، مندالدان. (رحم)

زاکوماک: [ناو، ت] زاوماک؛ به‌رخ‌ومه‌ر. (بره-ومیش)

زاکون: [ناو] زیپک؛ برشت؛ کارلیهاتن؛ قودرته. (قدرت؛ ابهت؛ قاطعیت)

زاگاری: [ناو] زگاری؛ په‌شیوی؛ عاجزی؛ غه-مباری. (آشفتگی؛ غصه‌داری)

زاگه: زایگه؛ زاوه؛ مندالی بووه. (زائیده‌است)

زال: پیر؛ به‌سال‌اچوو؛ ناوی باوکی روسته‌می پاله‌وان بووه. (زال) (۲) هیژ به‌سه‌رداشکان. (زورچریدن)

زال: [ناو+ئاوه‌لناو] به‌سال‌اچوو؛ زال. پیر. (پیر)

زال: [ناو] زه‌هر؛ ژار؛ ژه‌حر. (زهر)+

زاله: کیسه‌ی سه‌فرا؛ کیسه‌ی جیگای زال (ژه-حری سه‌فرا) (کیسه‌صفرا)

زالوو: زاروو؛ مارمژ؛ (زالو)

زاله‌بردن: [چاوگه‌ت] (۱) هاواربردن؛ گله‌و

<p>زاویه: [ناو] سی سووچ؛ گوڤیا؛ کهرهسته ی قه- لاشکاری و ټه نډاز یاریه. (گوڤیا)</p> <p>زایفه: [ناو] له قه دیمدا به ژنیا ن ده گوت؛ ئافره- ت. (ضعیفه)</p> <p>زایله: [ناو] زایله؛ زایه له؛ ده نگدانه وه؛ گه پړانه وه- ی ده نگ؛ ئاو یزه ی ده نگ. (برگشت)</p> <p>وتشدد صد؛ ایکو)</p> <p>زایه کهرده ی: [چا و گه، ت] له ناو بردن. (ب) فروشتنی مه پومالات. (ازبین بردن)</p> <p>زایین: [چا و گه، ت] قه تیس بوونی ئاو له چا و دا؛ ئاو زایینه چا و؛ ده ستم قرنجا خوینی تیزا. < زان. (جمع شدن مایع) +</p> <p>زبان: [ناو] زمان به هه موومان او؛ وه ک زبان تال؛ زبان پیس؛ واتا زمان تال، زمان پیس، زمانی ئاخافتن. (زبان)</p> <p>زبانه: [ناو] (۱) بلیسه. (شعله). ۲) داری تا شرایی ناو کانه؛ هه ر شتی قوت که ده خریته نیوشتی ناو چال بو چاکتر پیکه وه لکان وه ک کانه و زبانه. ۳) بزمار ئاسای سه ر ئالقه ی ئاغزوونه. (زبانه)</p> <p>زبری: [ناو] دژی نهرمی؛ زووری؛ حاله تی زبر بوون؛ زقری. (زبری)</p> <p>زخ: [ئاوه لئاو] سهخت؛ زهخ؛ زهخت. (سخت) +</p> <p>زدک: [ناو] زبیک؛ زبیکه؛ زبرکه؛ جوشی سه ر- پیست؛ جوانه زمه؛ جوانه زوه. (جوش)</p> <p>زراسک: [ناو] کوږپه؛ مندالی ساوا. (بچه تازه به دنیا آمده)</p> <p>زرالات: [ناو] تاته به رد؛ به ردی پان و گه- وره. (تخته بزرگ سنگ)</p> <p>زرانوو: [ناو] زرانی؛ ژنو؛ ټه ژنو؛ چوک؛ وژنگ؛ زرونی؛ زانوو؛ زهنگول. (زانو)</p>	<p>گازنده بردن بو لای که سیک. (دادخواهی پیش- کسی بردن) (۲ب) ترساندن. (ترساندن)</p> <p>زاله ته قین: پرمه ترسی؛ زور به سام و ترس. (ترسناک)</p> <p>زاله زهرداوه: < زاتاو.</p> <p>زالی زه: نازناوی باوکی روسته می دهستان بوون. (زال زر)</p> <p>زامن بوون: [چا و گه، ت] به رعو ده بوون، ده سته به- ربوون؛ قفل بوونی چهک و چه قووی زامندار. (ضامن شدن)</p> <p>زامندار: (۱) [ئاوه لئاو] هه ر که ره سته ییک که زمانه ییکی بییت بو نه جوو لان یان کار نه کردنی به شیکی ټهو که ره سته. (۲) ده سته به ر کراو. (۲.۱) (ضامن دار)</p> <p>زامنه: [ناو] زامن؛ ئامیری قفل کردنی په له پیته که- ی تفهنگ یان چه قووی زامندار. (ضامن)</p> <p>زاموسقه: [ناو] هه ویریک له خاکی میل و روږ به زره ک بو پر کردنه وه ی درزی ته خته و بو دابه ستنی شووشه په نجیره. (زاموسقه)</p> <p>زان: [چا و گه و پاشگری که] واتا زایین به لام نه ک هه ر مندال بوون؛ خوین تیزان؛ ئاو تیزان. < زایین (پسوند جمع شدن) +</p> <p>زانای: [چا و گه] زانین؛ تیگه یشتن؛ تیگه یشت. (دانستن؛ فهمید)</p> <p>زانه ویر: [ناو] ئالوو گوږ؛ گوږان. (عوض کردن)</p> <p>زاوا به ند: < زاوا ریوی</p> <p>زاوا ریوی: [ناو] زاوا ی له سه ر مالی خه زووره دانیشتوو. (داماد سرخانه)</p> <p>زاوا زیږینه: [ناو] نازناوی که به تازه زاوا ده لین. (مانند شاه داماد)</p>
---	---

زړانهوه : [چاوگه،ت] زړیانهوه؛ دهنګی ناقووس و زهنگوله بهرز بوونهوه. (بهصدادرآمدن ناقوس و زنگ)

زرائی به زرائی : چوک به چوک؛ (ب)نزیک و پرووبه پروو دانیشن. (زانوبزانو)

زراو : [ئاوه لئاو] زراف؛ باریک. (باریک) < زاله (ف،هن)

زراوشان : [ناو] زیړوه شان؛ پاره به سه ربووکدا هه لځسته هوه. (زرافشان)

زرباف : [ناو] باوه پیاره؛ زرباب. (ناپدری)

زربراه : [ناو] زربراه؛ برای که تهنی نه ییت. (نابرادری)

زربورا : [ناو] زربرای هاوسهر؛ زربرای ژن. (نابرادری زن)

زربه : [ناو] زبره؛ گرنج گرنج؛ درشته. (نخاله)

زربی : [ناو] زبری؛ گرنجی؛ ناسافی؛ دری. (زبری)

زرتخانه : [ناو] جیگه می کیبه رکی و گالته و قه شمه ری. (جای مسابقه وشوخی کردن)

زرت و پرت : [ناو] جرت و پرت؛ قسه می بی و اتا؛ و بی مانا. (یاوه)

زرته سوور : [ئاوه لئاو] زرته زه لام؛ زرته بوور؛ زلحورث. (لندهور)

زرتچه نه : [ناو] ژیرچه نه؛ خشلیکه دووسه ری به قولاپ له ژیر چه ناکه وه به لاره پیچه وه قایم ده- کریت. (نام زیوری است)

زردش : [ناو] زربرای میرد. (نابرادری شوهر)

زردی : [ناو] زردایک؛ ژنی باب؛ باوه ژن. (زن- پدر)

زرز : [ئاوه لئاو] شه مبوز؛ ناآرام؛ شه پروور؛ ته غه ر

بو ولاخ دهوتریت. (شروور)

زړزړه : [ناو] زوخوا؛ خویناوی برین؛ کیم؛ (کیم) چلکی برین. (چرک زخم)

زړشک : [ناو] زریسک؛ زریشک. (زړشک)

زړگ وهه لته : [ناو] زهردوما؛ زوورگ وهه لته؛ پړ کوپ و که ندال؛ هه لدير. (سنگلاخ)

زړمتانه : [ناو] توله؛ حه یف؛ حه قسه ندنه وه. (انتقام)

زړنازیق : [ناو] جولانی؛ جولانه. (تاب بازی)

زړنگانه وه : [چاوگه،ت] زړینگانه وه؛ هیرباری- کون و بون گرتوو به اور سوور کردنه وه. (سرخ- کردن دوباره کوزه کهنه)+

زړنگه می گویچکه : [ناو،ت] به هو می دهنگی زور بهرز وه ک دهنگی توپ، که گوی هاژه هاژی لی- دیت. (ویزویز گوش)

زړنووق : [ناو] چریسکایی پرون له سهر شورباو. (چربی کم روی سوپ)

زړنووققاو : < زړنووقاو.

زړنووقاو : [ناو] چه و رای که کم به سهر چیشتی- تراوه وه (چربی کم روی غذای آبکی)

زړو : [ناو] زرب؛ زبر؛ زفر. (زبر)

زړوآلی : [ناو] زړخوشک؛ خوشکی ناتهنی. (ناخواهری)

زړوزبیل : [ناو] زبلوزال؛ خه وشوخال. (آشغال)

زړوزه نگیانه : [ناو] متوموورو. (خرزه و منجوق)

زړوقه : [ناو] (۱) جوو که (جیک جیک). (۲) شه به ق؛ شه وقی که م؛ روشنایی که م. (سو)

زړونی : [ناو] زرانوو؛ زرائی؛ ژنو؛ شه ژنو؛ چوک؛ وژنگ؛ زانوو؛ زهنگول. (زانو)

زړوی : [ناو] درکه تاله؛ چه وغان. < تو سی

زړه فقهی : [ناو] (ب) که سیک که تازه دهستی به خویندن کردوه؛ کهم خویندهوار؛ کهم سهواد. (کم سواد)

زړه کبون : [چاوگه،ت] زړه بوون؛ چاوله بهر تیشک هه لنه هاتن؛ به شه واره که وتن. (نډیدن بعلت- نور ورو برو)

زړه کهش : [ناو] که شاو یک که کزر بووه ته وه و بو کیلان ناماده بووه. (زمین آباده آماده شده)

زړه گهنه : [ناو] گیاییکی بوون ناخوشه و بهره که- ی خر و در کاویه. (نام گیاهی است)

زړه لاور : لاور ترسه نوک و بی بایه خ. (جوان ترسو)

زړه مندی : [ناو] گیاییکه وه ک مندی به لام کورته بالآتره و گه لاکه ی وردتره. (نوعی گیاه)

زړه پیوش : [ناو] له عه سکه ریدا ده بابه ییکه له- جیاتی زنجیر له سهر ته گهری لاسیقی ده پروا. (زره پیوش)

زړه پهر : [ناو] په راوی زهریا؛ که ناروی زی؛ که- ناروی دهریا. (کنار دریا)

زړه شکی : [ناو] رهنگی زرشک؛ سووری توخ؛ پیکی له سوور و قاوه یی توخ. (زرشکی)

زړه لیه هه ستاندن : [چاوگه،ت] زړه لیه هه- لساندن؛ پیوه دان؛ نازار پیگه یاندن. (نازاررساندن)

زستانه خهو : [ناو،ت] نیوه خه وتنی هه ندی گیانله بهران له زستاندا و بووژانه وه و به خه بهر هاتیان له به هاردا. (زمستان خوابی)

زفر : کزرو.

زفر وک : [ناو، بک] خول خور؛ که سیک زور ده گه ریت. (گردنده؛ چرخنده)

زفر وک : [ناو] گیزاو؛ خول خوار دنی تاو؛ ناشی جند- وکان. (گرداب)

زقووم : [ناو] زوقم؛ خووسار؛ سیخوار؛ ئالشک؛ خویسک؛ قراف؛ خوینز؛ سهر ماوهرده؛ جيله؛ هه- لمی به سه هول بووی سهر گه لای دار. (بژ)

زک دان : [چاوگه،ت] له م دای؛ ته پله ک کردنی دیوار؛ هاتنه پیشه وه ی به شی له دیوار یان هه ر روو په ریک. (شکم دادن)

زکر : [ناو] پرچ هه لسوورانندن و هه لپه و داپه- ری دهر ویشانه، ته غهر به هه وای دهنگی ده فه وه. (سماع درویشان)

زکره ش : [ئاوه لئاو] دلپیس؛ دووشک؛ به دگومان. (مظنون و دل چرگین)

زک شیلان : [چاوگه،ت] (ب) لیدان و به پاوه چوونه سهر زگی که سیک. (کتک زدن)

زک قوپاو : [ئاوه لئاو] که له که قوپاو؛ (ب) له و لاواز. (کنایی لاغر)

زکه دری : (ب) زور هه وادار بوون و له سهر کردنه وه و لایه نگرایی به هه موو توواناوه. (شکم دریدن)

زگ بهر ل : [ئاوه لئاو] (ب) زور خور. (شکمو)

زگ په رس : [ئاوه لئاو] زگ په رست؛ چلیس؛ نه- وسن؛ سکه رو؛ چله ک. (شکم پرست)

زگ دراو : [ئاوه لئاو] (ب) زور خور؛ خورا؛ فره خوه ر. (شکمو)

زگ دهر په ریگ : [ئاوه لئاو] سک مه شکه؛ سک زل؛ زگ ماسیو؛ زگ په نماو؛ ورگن؛ ته نگه قه وی. (شکم گنده)

زگماهی : زکماکی؛ سروشتی. (طبیعی)

زگه خشکی : [ناو،ت] به زگه وه خو خشانندن و چوونه پیشه وه زیاتر بو پاریز بردن. (باشکم خزیدن)

زلهول : [ئاوه لئاو] گمته ی گیز و ویز و گه وچ و گیل. (گنده بگ خول وچل)

زحیز: [ئاوه‌لناو] زه‌لامی بی‌زراوی بی‌غیرهت و حیز. (یوغر بی‌غیرت)

زفگیر: [ناو] گیره‌ی قژ؛ گیره‌ی سه‌ری ژنان. (گیره-مو)

زفقه‌زلق: [ده‌نگه‌ناو] جلقه‌جلق؛ قولته‌ی نیو قوپی شل و قوراو. (صدای پادرگل و شل)

زله‌قیباگ: [ئاوه‌لناو] شله‌قاو؛ شله‌ژیاو؛ شیواو. (بهم‌زده‌شده؛ آشفته)

زله‌موو: [ناو] مووی قهوی که له پیریدا له سه‌ر که‌پو و پرومه‌تی مروّف ده‌پوی. (موی بلند که-درپیری روی صورت میروید)

زله‌پیز: [ناو] ده‌سه‌لاتداری گه‌وره. (ابر قدرت)

زلیندک: [ناو] دویرد؛ قه‌یچی؛ مقه‌س؛ مقه‌ست؛ دوارد. (قیچی)

زلینه: [ناو] زهمیله؛ قولینه؛ قه‌رتاله؛ به‌رچن. (زنبیل)

زمان‌پاراو: [ئاوه‌لناو] زمان‌لووس؛ قسه‌زان؛ دم-پاراو. (سخنور)

زماندن: به‌ره‌لاکردن؛ ویل‌کردن؛ ره‌ها کردن. (رها کردن)

زمان‌ره‌ق: [ئاوه‌لناو] قسه‌ره‌ق؛ قسه‌تال؛ زمان-تال. (بددهن)

زمان‌گه‌ستن: [چاو‌گه‌ت] (ب) وه‌ئاگاهاتن له هه‌له و حه‌سره‌ت خواردن. (زبان‌گزیدن)

زمانه‌وان: [ناو] پسپوپی زمان‌ناسی. (زبان‌دان؛ خبره‌زبان)

زمله: [ناو] شیشی تفه‌نگ پاک‌کردنه‌وه؛ زمه. (سینه‌تفنگ)

زمبیل‌قه‌یتان: (ب) که‌سیک که سمیلی باریکه؛ سمیل‌قه‌یتان. (سبیل‌باریک) +

زمپاره: [ناو] کاغه‌ز په‌رداخ؛ سمپاره. (کاغذسماده)

زمپان: [ناو] زمپین؛ ئاروین؛ ئه‌زموون. (امتحان)

زمپاندن: [چاو‌گه‌ت] ئه‌زموون کردن؛ تاقی-کردنه‌وه؛ ئاروین کاری. (امتحان کردن)

زمپراو: [ناو، به‌ر] به‌تاقی‌کردنه‌وه ناسراو؛ ئه-زموون کراو. (امتحان شده)

زمروود: [ناو] زمرووت. (زمرد)

زناکار: [ناو، بک] زیناکه‌ر؛ زیناح‌که‌ر؛ زینحاکه‌ر. (زناکنده)

زنج: [ئاوه‌لناو] تیژ؛ تیژایی تیغ؛ ده‌می تیژی تیغ. (تیژ) +

زنجیری‌ته‌گه‌ر: [ناو، ت] توپره زنجیری‌ک که له کاتی به‌سته‌له‌کدا به‌دهوری ته‌گه‌ری سه‌پاره‌دا ده‌پیچریت. (زنجیر‌چرخ)

زنگار: [ناو] زنجار؛ زه‌نگار؛ ژه‌نگ و چلکی سه‌ر-کانزا؛ ژه‌نگی‌مس که ره‌نگیکی شین‌باوه و ژاراوییه. (زنگار)

زنه: [ناو] چوره‌چور ئاوه‌اتنه‌ده‌ر له‌کویره‌کانی؛ ده‌لاندن. (نشت‌آبزا)

زنه‌کیش: [ناو] جو‌گه‌ی زورقوول که له ناو زونگه‌زه‌ویدا هه‌لده‌که‌ندریت بو کیشانی ئاوی‌زه-وی و وشک‌کردنه‌وه‌ی. (جوی عمیق‌برای-کشیدن آب‌زیادی زمین باطلاقی)

زنیباگ: [ناو، به‌ر] گوپکه‌کردوو؛ هه‌ل‌زراو؛ لیوهه-ل‌زنیباگ؛ لیوهه‌ل‌زراو. لیوپشکووتوو. (تبخال شده)

زووخال: [ناو] سوخال؛ زووخال؛ ره‌ژی. (زغال)

زورپاته‌کیویله: [ناو، ت] دیمیله؛ که‌ردپ. (ارزن-خوشه‌ای)

زوراد : < زوراته کیویله.

زورائیک : [ناو] سههول خانه؛ بهفرهچال؛ به-

رپرسی بهفرهچال. (یخچال ومسئول یخچال)

زوربو هیئان : [چاوگه،ت] تهنگ پی هه لچنین؛

تهنگه تاو کردن؛ گوشار بو هیئان. (تحت-

فشار قرار دادن)

زورخواز : [ناو] فرهویست؛ زورویست؛ (ب) به ته-

ماج. (زیاده خواه)

زورک : زورکان؛ زیخه لان؛ زهوینی زور سفت

ورهق؛ ره پن. (زمین سفت)

زورگه ر : [ناو] خول خور؛ (ب) مالانگه ر؛ زور له

سه فهدرابوون. (زیادگشتن و گردش کردن)

زورلیکراو : [ناو، بهر] (۱) ناچار کراو؛ زوربو هیئو؛

(مجبور شده). (۲) زولم لیکراو؛ ماف خووراو.

(مظلوم)

زور وهنه کریا : < زورلیکراو

زوره : (۱) فرهس. (زیاد است). (۲) زوهره؛ ناوی ته-

ستیره ی ناهید. ناچاریه. (زهره، زوراست)

زورهان : [ئاوه لئاو] پیری بی تاقهت؛ پیری لاکه-

فته؛ پیری له کار که وتوو. (پیراز کار افتاد)

زورهاوردن : [چاوگه،ت] زور هیئان؛ تهنگه-

تاو کردن. (فشار آوردن)

زوق : [ناو] جووت؛ دژی تاق؛ به جووت. (جفت)

زول : [ئاوه لئاو] (ب) فیله باز؛ حيله کهر؛ ساخته-

چی. (حيله گر) +

زولانه : [ناو] نالقه کانی زنجیر. (حلقه های زنجیر)

زولوو لآو : [ناو] به لووی؛ پوه کیکی لامژه،

ریشه ی له سهر داری بهروو دهرووی و میوه که-

ی بو رهوانی باشه (کشمش کولی؛ دارواش)

زوله چهرم : [ناو،ت] سیرمه؛ ریشالی باریک بردراو

له چهرم. (برش باریک چرم)

زوله زا : [ئاوه لئاو] حهرامزاد؛ حهرامزاو؛ بیژوو.

(حرامزاده)

زوله ک : [ناو] دهنگی گهرمه شانی که له برژاندندا

نه پیشکووتوو؛ دهنگه دانه ویله ی نه کولیوی

ناوچیشست. (دانه ذرت چسبیل نشده؛ دانه نپخته-

درآش)

زومراو : < زمراو.

زومه : [ناو] توبه؛ کومه لی ره شمال له پهنای یه-

کدا. (چندسیاه چادر باهم)

زونار : [ناو] زوننار؛ کهمه ربه ندی قه شه ی

مووسایی. (زنار) +

زووان بهسه : [ئاوه لئاو] زبان بهسته؛ بهسته زمان؛

فهیقر؛ بیدهنگ؛ بی قسه. (زبان بسته)

زووان لآخستن : [چاوگه،ت] (ب) درو کردن.

(دروغ گفتن)

زووانه گا : [ناو] گول گوزروان؛ گوزربان؛ گوله که-

ی بو رهوانی باشه و میزهینه ره. (گل گاوزبان)

زووخال سهنگ : [ناو،ت] زووخالی بهرد؛ بهرده

رهژی؛ سوخاله تهوهن. (زغال سنگ)

زووخواله تهوهن : [ناو،ت] زووخالی بهرد؛

زووخال سهنگ. (زغال سنگ)

زورره ئاوی : [ناو،ت] زبره ی ئاوی؛ زبره ییک که

بو تیژ کردنی تیخ ته ری ده کهن. (سنگ سمباده)

زورره زورپ : [ناو،ت] گریان و شیوهن به دهنگی-

بهرز؛ قورپه قورپ. (گریه کردن با صدای بلند)

زورپه نج : [ئاوه لئاو] که سیک زوو دللی بشکی

یان بتورپیت. (زودرنج)

زووغور : [ناو] گورچيله ی حه یوان گهل. (کلیه-

حیوانات)

بریندار کردن. (زخم کردن)	زووگور: [ئاوه‌لناو] پیدئی؛ پیداوستی؛ پیویست. (لازم)
زه‌خمه: فد: [ناو] میزراب؛ لیدانی میزراب؛ به- میزراب نه‌غمه وه‌شاندان له سیمی‌تار؛ نه‌غمه. (زخمه)	زووگوروت: [ئاوه‌لناو] زووگورد؛ ره‌به‌ن؛ ته‌نیا؛ بی‌هاوسه‌ر؛ سه‌لت. (مجرد)
زه‌رباف: فد: [ناو،ت] قوماشی زه‌ری؛ کری - سیمی‌باریک وزه‌رد. (زرباف)	زووه‌له‌به‌ست: [ناو] بی‌فکر کردنه‌وه خولقاندن؛ ده‌سه‌جی حازر کردنی به‌ره‌هم یان جوواییک. (فی‌البداهه)
زه‌ربانی‌مه‌ریوانی: زاناییکی کورد بووه که له ره - سه‌دخانیه‌ی مه‌راغه کاری کردووه و کتییی ساروج‌نامه‌ی له زه‌مانی هه‌لاکوی مه‌غوول‌دا نووسیوه. (زربان‌میریوانی)	زویل: [ناو] پیووش و پلاش؛ زبل. (خاکروبه)
زه‌ربیق: [ناو] زه‌رنیق. (زرنیق)	زه‌باندن: [چاوگه‌ت] فریودان؛ گومر کردن؛ لاری پیکردن؛ خاپاندن. (فریب‌دان)
زه‌رتک: [ناو] زه‌ردوویی؛ خوینه‌میزکه. (یرقان)	زه‌برو وونی: [ناو،ت] زه‌بری خویین؛ فشاری - خویین؛ ته‌وژمی خویین. (فشارخون)
زه‌رچی: [ناو] هه‌وه‌لین سه‌وزایی که به‌هاران سه‌وزده‌بیئت. (اولین‌سبزه‌بهاری)	زه‌بری خویین: [ناو،ت] زه‌برو وونی؛ ته‌وژمی - خویین. (فشارخون)
زه‌رحات: [ناو] (ب) بیستان و سه‌وزی کاری. (سبزی‌کاری‌وبوستان)	زه‌بوور: [ناو] ناوی کتییی عاسمانیی داوود پیغه - مبه‌ر (د). (زبور)
زه‌رد: [ناو] (ب) کانزای برنج. (برنج)	زه‌به‌رحه‌د: [ناو] جو‌ریک به‌ردی به‌ه‌اداره؛ جو‌ریک خشله. (زبرجد)
زه‌رد: [ناو] مسوار؛ کانزای تیکه‌لاو له مس و قالایی که سه‌ماوه‌ریان لی‌دروست ده‌کرد. (مسوار)	زه‌به‌رده‌س: [ئاوه‌لناو] زه‌به‌ربه‌ده‌س؛ به‌ده‌ست - وبرد؛ کارامه‌د. (زبردست)
زه‌ردال: ناوی گیاییکه؛ سه‌نده‌ل. (اسم‌گیاهی - است)	زه‌حله: [ناو] زه‌هله؛ زاور؛ زنده‌ق؛ زراو. (کیسه - صفرا)
زه‌ردپیست: [ئاوه‌لناو] زه‌ردپوستال؛ ره‌گه‌زی ئینسانگه‌لی زه‌ردی پوژه‌ه‌لاتی دوور. (زردپوست)	زه‌خفه: [ناو] گوشتی ژیرپلاو. (گوشت‌زیرپلو)
زه‌ردجوش: [ناو] مسواری جوش کردنی دووکانزا. (زردجوش)	زه‌خم‌پیچ: [ناو] برین پیچ؛ قوماشی ناسک و دریزی بو برین پیچان که زیاتر له که‌تان چیده - کریت. (باندزخم‌به‌ندی) که‌سیک که برین ده - پیچینه‌وه.
زه‌ردکریاک: [ناو،به‌ر] (ب) گوشت یان سه‌وزی یان هه‌ر شت نیوه سورکراوه له‌سه‌ر ئاور. (تفت - داده‌شده) (۲) ره‌نگی زه‌رد تیه‌ه‌لساوارو. (رنگ زرد مالیدن)	زه‌خم‌ده‌کردن: [چاوگه‌ت] سه‌ره‌له‌دانی برین له‌سه‌ر پیستی له‌ش. (زخم‌درآوردن)
	زه‌خم‌کردن: [چاوگه‌ت] زخم‌دار کردن؛

زهرده لو: [ناو] گیای لوی زهر دباو. (نام گیاهی است)	زهرده سوور: [ناو] هه سینه زیرینه؛ موندای فاتمه؛
زهرده لیو: [ناو، ت] لیو کهن؛ بزه هاتنه سه رلیو.	موندای نایشه؛ که سکه سوور؛ توپل زیرینه؛ کولکه
(لبخند)	زیرینه؛ کولکه که زیرینه؛ نه ستوونه زیرینه؛ هوره-
زهرده ماسی: [ناو، ت] زهرده پهر؛ ماسییک که	وهی؛ هه ساره زیرینه. (قوس و قزح) +
ژیرزگی زهرده. (ماهی زرده پر)	زهرده وی: [ناو] عیلیکی کوردن له ناوچه ی پاوه؛
زهرده هاتن: گژینه وه؛ گژینه وه؛ بزه هاتنه سه-	ناوی ته و ناوچه. (ایل زردوی)
رلیو. (لبخند بر لب آمدن)	زهرده برین: [ناو] ثوره؛ زهرده زه خم. (نوعی زخم-
زهرده ی خوراوا: زهرده ی پوژپهر. (آفتاب غروب)	واگیردار)
زهرده ی: [ناو] جوریک گیایه؛ قاقلی گیوی؛ بوئه-	زهرده پیهاتن: به که سیک پیکه نین به لیو کهنی
خوشینی ته نگه نه فسه سی به که لکه. (کاجیره؛	به ته وسه وه. (به کی خندیدن)
کاژیره؛ کافشه؛ گلرنگ)	زهرده تا: [ناو] ته ی زهرده؛ نه خوشینیکی جیی مه-
زهرده ی هیله ی: [ناو، ت] زهرده ی هیله. (زرده	ترسی و گیرو داره. (تب زرد)
تخم مرغ)	زهرده چوپه: [ناو] زهرده چیوه؛ زهرده چو؛ زهرده-
زهرده ی: [ناو] (۱) زور ورد. (۲) دهنگی زهراندنی	چه وه. (زرد چوبه)
که ر. (صدای عرعر خر)	زهرده زخم: [ناو] ثوره؛ زهرده برین؛ برینیکی-
زهرده تال: [ناو، ت] پره تال؛ ئیسک گران.	گیرو داره. (نوعی زخم واگیردار)
(زشت)	زهرده شامی: [ناو] گوره ویله؛ گوره وی چنه؛ فر-
زهرده شیرین: [ناو، ت] پره زاشیرین. جوان.	نده ییکه هیلانه که ی به شیوه ی گوره وی به
(تودل برو)	داراندا شوپ ده بیته وه. (اسم پرنده ایست)
زهر زوور: که پهره سریلکه.	زهرده شت: زارده شت؛ دهشت واتا راستی؛ ده-
زهره فار: [ناو] سه راف؛ که سیک که پیشه ی	راست؛ قسه راست؛ زهرده شت؛ پهنکه شاری سه-
گورینه وه ی پاره ی جوربه جوره. (صراف)	رده شت پیوه ندی هه بیته به زیدی زهرده شته وه
زهر کاهیک ی: [ناو، ت] زهرده ی هیله؛ زه-	چوونکا که وتووه ته باشووری زهریای ورمی که
ردینه ویله ی. (زرده تخم مرغ)	زورینه ی میژوو نووسان نه شوینه یان به زیدی
زهر که زهوی: [ناو] گیاییکه به سهر زهویدا پان	زهرده شت زانیوه. (زرتشت)
ده بیته وه و سه لکی بنه که ی شیرینه (اسم-	زهرده شتی: [ناو] پهره وی نائینی تاهورامه زدا.
گیاهی است)	(زرد شتی)
زهر که شی: [ناو، ت] به ره می چاوگه [ف. گیو)	زهرده که نه: [ناو، ت] لیو کهن. (لبخند)
روو کیش کردنی هه رشت به ئوی زیر؛ ئاودانه وه	زهرده گوینی: [ناو، ت] جوریک گوینی که له
به زیر. (روکش کردن طلا)	جهوه که ی که تیره ی زهر دباو ده گرن. (گون زرد)

زهر گوز: [ناو،ت] داری په لک؛ جوریک ره شه - چناره. (درخت ترنگوت)
زهر گوز: [ناو،ت] (۱) دارگوویزیکي زهرده. (گردوی زرد). (درخت گردوی رنگ روشن)
زهر ناس: [ناو] که سیک که به بهردی مه که ک زیړده ناسی؛ (ب) مروقی تیگه یشتوو؛ به ته زمون. (زرشناس)
زهر نگر: [ناو] زیړ پنگه؛ زیړ فروش. (طالاساز. طلا فروش)
زهر نیکار: [ناو] به زیړ نه خشاو. (زرنگار)
زهر پوقار: < زهر فار.
زهر پوزیور: [ناو،ت] خشل و خاو. (زرزیور)
زهر وه زهرده: [ناو،ت] گوله هه نگووین؛ بو لا - بردنی زهر داو به که لکه؛ گیای سه فرابه. (شاسپریم کوهی)
زهر ویله: [ناو] زهر دیوله؛ زهر ویله؛ زهر دیوله؛ چوله که ییکی دنگ خوشه و نیره کانیاں په نگی زهرده. (پرنده ایست)
زهر هاتن: [چا و گه،ت] (ب) هه وه سی قسه ی بیجی کردن، قسه ی بهرز و بیجی کردن؛ هاوتای، نه جهل هاتن. (هوس صحبت بیجا کردن)
زهر زهر: [ناو،ت] زهرینی له سه ریه کی کهر. (عرعر)
زهر پوشان: [ناو،ت] زیړ پوشان؛ پاره به سهر بوو کدا هه لختنه وه. (زرافشان)
زهر هاتن: < زهر هاتن.
زهر هلی: [ناو] هه لووچه زهرده. (آلوچه زرد)
زهر پان: [چا و گه] زهرین؛ دنگی کهر. (عرعر)
زهر پ: [ناو] (۱) سنوور؛ کهوشه ن؛ حودوود. (مرز). (۲) جیگه ی به یه ک گه یشتنی دوو چوم.
زهری قیچ: [ناو،ت] زهردی ناچخ. (زردروشن)
زهریک: [ناو] زراف؛ باریک. (باریک)
زهریم: [ناو] نیرگز؛ نیرگس. (نرگس)
زهرغ: [ناو] له سهر خوچوون؛ دل بووردنه وه. (ضعف) < زاف
زهر غچوون: نه مان؛ له بهین چوون؛ پشه کهن بوون. (ازبین رفتن)
زهر غل: [ناو] بژار و گیای زیادی له ناو ده غلی سهوز و شیناوه رد دا. (گیاه هرز)
زهرق: [ناو] هه لمات؛ که لای میشین؛ مه پمهری میشین. (تيله)
زهرقان: [ناو] میشین. (تيله بازی)
زهرقه زهرق: [ناو،ت] چاوداچرین و ته ماشا کردن و چاولی نه تروکاندن. (زل زدن)
زهرلام: [ناو،ت] گهوره؛ هه رشت که قه لافه تی گه وره بی. (بزرگ) + پیاو
زهر لامباش: [ناو،ت] + ناو،ت + ناو،ت [سه رگه وره؛ مروقی که له گهت و بالابهرز. (قد بلند)
زهر لزلوک: [ناو] خلیسکین؛ خلیسک. (لیز؛ سرسره بازی)
زهر لله: [ناو] زمان به هه له گه ران؛ قسه جووراندن. جووراندن. (تیق) +
زهر ومور: [ناو،ت] زینده وار؛ مه پرمالات. (احشام)
زهرلهان: [ناو] خزین؛ خوشین؛ خشکه کردن. (خزیدن)
زهرلین: [ناو] خوسانه وه؛ فیسانه وه. تهرپوون و نه رم بوون له ناو؛ خزین؛ (خيساندن؛ خزیدن)
زهرلین: [ناو] زهناو؛ زهونگی؛ جیگای شین بوونی

قامیش و زهل. (گل وشل؛ باطلاق)

زهمبه: [ناو] ناوه؛ تهسته موولی؛ ده فری قور کیشان. (زنبه)

زهمبریش: [ناو] سهرین؛ بالشت؛ بالیف؛ موته کا؛ مته کا. (بالش)

زهمبهق: [ناو] گولی زهمهق. (زنبق)

زهمته: [ئاوه لئاو] زه به لاج؛ گمته؛ تیکسمراوی ته مهل. (یغوروتبل)

زهمزهمه: فد: [ناو] (۱) دهنگی ههلقوئینی ئاوی کهم له عهرز. (۲) له بهر خووه گورانی وتن به ده-نگی نرم؛ ویره ویر. (۱) (وازمزمه)

زهمه گلیره: [ناو] چلووره؛ سه هولی شوپره و بوی بهر پلووسک و گويسوانان. (دنگاله)

زهجهف: [ناو] مت و مووروو؛ زیر و زیوه؛ خشل و خاو. (زروزبور)

زهنج: [ئاوه لئاو] گهنیو؛ بوگهن؛ گهنی؛ گهنیگ. (گندیده)

زه ند: (۱) [ئاوه لئاو] گهوره؛ مهزن؛ زه لام. (بزرگ). (۲) [ناو] نازناوی چهند شای ئیران له عیلی زهنديه. (زند) +

زه نده فیستا: [ناو] زهنده ئاویستا؛ پهرتووکی پیروزی زهنده شتیان. (زنداویستا)

زه ندشور: زهنده شور؛ جورسه گیکه که چوارپه لی تا قولاپه و تا مه چهک له سه رعرز داده نی. (نوعی سگ)

زه ندووک: [ناو] مووچ پیچ. (مچ پیچ)

زهنگ: [ناو] (۱) کاتی دیاریکراو بو دهرس - خویندن له وانهدا. (۲) ناوی تهو دهرسه که له ماوهی وانه ییک دا ده خویندیری وهک زهنگی - چوارهم ماموستا دهرسی جوغرافیا ده لیته وه، (۳) درشت

دهستپیک و کوتایی هانتی وانه به زرهی (ژام)

زهنگ. (۱) (واژزنگ)

زهنگار: [ناو] ژهنگار؛ قاژقاژه؛ موورووه شینه؛ زاخی کهوه؛ زاخی شین. (زاج آبی)

زهنگارو: [ئاوه لئاو + ناو] ژهنگاری؛ رهنگی شین؛ رهنگی کهوه. (زهنگاری)

زهنگدار: [ئاوه لئاو] خاوه نی زهنگ؛ دهسته واژه ی - موسیقایه، به سازی ده لاین که دهنگ ده داته وه و زایه لهی هه یه. (زهنگدار)

زهنگل: [ناو] زهنگول؛ دلوپ؛ تکه ی تراو؛ دلوپه. (قطره)

زهنگله زیوه: [ناو] جوریک فرنده ی گچکه یه بهر سینگی سووره و له بهر زایی داراندا هیلانه چیده کات. (نوعی پرنده کوچک)

زهنگله میره: [ناو] جوریک بالنده ی گچکه یه. (اسم نوعی پرنده)

زهنگ لیدان: دهستان به دوو گمه ی زهنگدا؛ زه - نگی مه درسه و کلیسا لیدان؛ (ب) ته له یفون - کردن. (زهنگ زدن)

زهنگول: [ناو] ژنو؛ ته ژنو؛ زرانی؛ وژنگ؛ چوک زرانوو. (زانو)

زهنگول زهنگول: [ناو، ت] دلوپه دلوپ؛ دلویی - فرمیسک و ئارهقی لهش. (قطره قطره)

زهنگوله گیا: [ناو] گیای بهرزه لینگ، پالوته ی کولینراوی گول و گه لاکه ی دژی کرمی ریخو له یه. (درمنه؛ ورک؛ یوشن)

زهنگه: [ناو] داری شکاو بو سووته مه نی. داری شکاوی سوخت بو کووره. (هیزم شکسته)

زهنگه زیره: [ناو] ژهنگه سووره. (نوعی زنبور درشت)

زهنگه سووره : [ناو] (۱) ژنگه سووره ی پرش باو به قهرای (کو) دهییت و ژه هری زور بقه یه. (۲) ژهنگه سووره ی پهنگ سووری ئاچخ که که مه ر باریکه و دووهینده ی ههنگه ژاله دهییت. (۱و۲. دنوع زنبور درشت)

زهنگنه : [ناو] دووهوژی ناودارن له نژیکی کرماشان و نژیکی کهر کوک. (زنگنه)

زهنگنه ی گرده کان : هوژیکی بوون له نژیکی هه مه دان. (زنگنه گردکان)

زهنگی : [ناو + ئاوه لئاو] خه لکی زهنگباری ئافریقا؛ رهش پوستان؛ قوله رهش. (زنگی)

زهنگیالی : [ناو] زهنگیانی؛ زهنگیانه. (منجوق)

زهنگی پشوودان : [ناو، ت] زهنگیکی که نیشانه ی کوتایی هاتنی وانه و دهسپیکی پشوودانه و زه نگیکی تر کوتایی به پشوودانه و دهسپیکی وانه ییکی تره، (ماوه ی بهینی ئه و دوو زهنگه که نژیکی ده خوله که، زهنگی پشوودانه. (زنگ- تفریح)

زهنگی درگا : [ناو، ت] زهنگی کاره بابی له جیاتی - ده ر که لیدان و تهقه کردن. (زنگ در)

زهنگی کاروان : [ناو، ت] (۱) جهرهس؛ زهنگوله یی که ده کریته ملی حیوانی کاروانی به تاییهت و شتر و زیتر بو ملی و شتری پیشهنگ، بوهندان و که متر هیلاک بوونیان. (۲) مه رگی نژیکان و ههوالان که هیما و ئامازه یه به نژیک بوونه وهی مردن و رویشتن بهره و مه رگ. (۱و۲ زنگ- کاروان)

زهنگی کلیسا : [ناو، ت] زهنگیکی گه وره یه؛ ناقو وس؛ جمخار. (ناقوس)

زهوت کردن : [چاوگه، ت] (۱) تارام کردن؛ ئه سپه که م

بو زهوت ناییت؛ منداله که زهوت ناییت. (آرام- کردن). (۲) داگیر کردن. (غصب کردن)

زهوته ک : [ناو، بک] فریوده ر؛ خاپین؛ خاپینوک. (فریب دهنده)

زهوزوو : [ناو] زاوزوو؛ زهوه زو؛ زاوزی؛ زاوزو؛ زاوزوه؛ زایینی زور. (موالید زیاد)

زهوله : [ناو] مه چه ک؛ زهند. (مچ؛ ساعت)

زهوله ئه ستور : [ئاوه لئاو] مه چه ک قه وی؛ زهند ئه ستور. (مچ کلفت)

زهوونج : [ئاوه لئاو] زونگ؛ ئه ردی ئاولی راره ستاو؛ شیدار؛ شه دار. (زمین همیشه تر؛ باطلاقی)

زهوونگ : [ناو] دولمه گییه؛ دولمه ی ریخوله و گه دهی ئاژهل که پری ده کهن له برنج و برپویش و سهوزی. (دلمه از روده درست شده)

زهوهر : [ناو] زمههر؛ زمههر؛ به ئارد کردن پاییزانی دانه ویله بو زستان. (زمسان هار) (آرد آذوقه زمستانی)

زهوه زو : <زهوزوو.

زهوی پیو : [ناو] ئه ندازه گری زهوی. (مساح)

زهوی پیوان : [چاوگه، ت] ئه ندازه گرتنی زهوی. (مساحی)

زهوی پیوان : [چاوگه، ت] دیاری کردنی دریزی و پانایی یان هه ردووکیان به پیوان و میتر کردن. (متر از مساحی زمین)

زهوی ناسی : [ناو، به ره می چاوگه] زانستی ناسینی چوئیه تی ئه رد. (زمین شناسی)

زهوین خوشکریاگ : [ناو، بهر] زهوینی ئاماده کراو؛ (ب) مه زرای خوشکراو بو داچاندن. (زمین آماده شده)

زههاک : [ناو] زوحاک؛ شاییکی خوین ریژی

ٲیرانی بوو. (زحاک)

زه هاو : زیندوو؛ ٲاوه دان؛ (زنده؛ آباد)

زه هره تره ک : ٲاوه ٲناو [زاله تره ک؛ توقینی زراو؛

(ب) ترسان. (زه ره ترک)

زه هره مار کردن : ٲچاوگه،ت [زه هره مار کردن؛ (ب)

خوار دنی که به دلوه نه نووسی؛ به زه هری مارت

بیٲ: به قوزه ٲقورت بیٲ. (زه ره مار کردن)

زه هری هه لاهه لا : [ناو] زه حری هه لاهیل که -

زور بکوژه. (زه ره لاهل)

زه هفان : [ناو] کو مه ل؛ دهسته؛ تا قم. (گروه؛

دسته)

زه هفتر : ٲاوه ٲناو + به ند [زه هفتر؛ زیاتر؛ زور تر؛

فیشته ر. (بیشته ر)

زه هله بردن : ترساندن؛ توقانندن؛ زاله بردن. (-

ترساندن)

زه هله بهر : [ناو، بک] ترسین؛ توقین؛ زاله تره

کین. (ترساننده؛ ترسناک)

زه هله چوون : ٲچاوگه،ت [ترسان؛ زاله چوون؛

زنده ق چوون؛ توقین. (ترسیدن)

زه همان : [ناو] قه برستان؛ زیاره تان؛ گورستان.

(گورستان)

زه هه ک : [ناو] زه هاک؛ زه؛ بزنه کان زه هه کین

ٲیکه و تووه؛ زه ویان ٲیکه و تووه. (زایش)

زه یتوونه تاله : [ناو] داریکه له به ره که ی روئی

زه یتوون ده گرن. (زیتون وحشی)

زیان دهر : [ناو، بک] زه ره رگه یین. (ضرر رسان)

زیانی کردن : ٲچاوگه،ت [زه ره رگه یانندن؛ (ب)

مالٲ کردنه نیو زه رحات و ده غلی دیتران. (ضرر

رساندن)

زیبک : [ناو] زا کون؛ توانایی؛ هیز؛ برشت.

(توانائی؛ قاطعیت؛ ابهت)

زیتک : [ناو] زمانه ی ٲاغزوونه و بالان. (زبانه -

سگک و تله گورگ) +

زیخمال : [ناو،ت] خو ٲمال؛ ساوینی ده فر له کاتی

شور دندا به خو ٲ و زیخ. (شن ساب)

زید په روه ر : ٲاوه ٲناو [نیشتمان په روه ر. (وطن پرور)

زیده پاروو : [ناو،ت] پارووی زیادی بو قه له و

بوون؛ (ب) تفاقی زیادی کردنه بهر مالٲ.

(اضافه غذا)

زیر ٲنای : ٲچاوگه،ت [زریکانندن؛ قیژانندن. (جیق

زدن)

زیروبهم : [ناو،ت] زیقه و بو ره؛ (ب) دهسته واژه ی

موسیقیاه دووده نگی نه رم و بو ره؛ یان دووده نگی -

ناسک و بو ٲ. (زیروبم)

زیروه : [ناو] (ٲ) زریوه؛ تر ووسکه؛ ٲلقلین؛ دره -

وشانه وه. (درخشیدن). (ٲ) سروه؛ شنه؛ سریوه؛

بای که م و هیواش. (نسیم)

زیره سیاوه : [ناو] گیای ره شه زیره؛ کولین دراوی

بو په نمانی گه ده و بی خه وی به که لکه. (زیره

سیاه)

زیره ی رو می : [ناو] جو ریک زیره یه. (زیره رومی)

زیره ی سه وز : زیره ی که سک؛ جو ریک زیره یه

که ره نگی سه وزه و بو په نمانی جو مگه

(روماتیزم) به که لکه. (زیره سبز)

زیر ی بی خه وش : [ناو،ت] زیر ی خالیس؛ (ب)

مروقی پا کو راستی پی ده شو به یین. (طلای ناب)

زیر ی سپی : [ناو] پلاتین؛ له زیر ی زهر د به قیمه -

تتره. (طلای سفید)

زیرین : ٲاوه ٲناو [له زیر ٲچیکراو. (زیرین)

زیزه مه ندی : [ناو] گیاسیر یژ؛ به لبه له شووانی؛ به -

بلبه شوانه. (نام گیاهی است) **زین لیکردن**: [چاوگه،ت] زین دانانه سهرپشتی
 چاره‌وا و قاییم کردنی. (زین کردن)
زین و بهرک: [ناو،ت]: زین، (ب)هممو شتی-
 پیویست بو زینکردنی ته‌سب. (لوازم‌زین کردن)
زین وه‌شکر: [ناو،بک] زین چیکهر؛ زین‌ساز.
 (سراج)
زینهب: زینهو؛ ناوه بو ژنان. (اسم‌زنانه)
زینت: ناوه بو ژنان. (اسم‌زنانه)
زینی یایی: [ناو] زینیک که بو هممو چاره-
 ویییک به‌کاری. (زینی که بدرده‌مه‌اسب‌باخورد)
زیوان: [ناو] کون له مه‌شکه‌دا. (سوراخ در
 مشک)
زیور: [ناو] خشل؛ ناوه بو ژن و پیاو. (زیور؛
 نام‌برای‌زن‌ومرد)
پیتی (ز) به‌شی وشه‌ی بیانی
زالووسیفه‌ت: (ب) مروی خوین‌مژ. (زالوصفت)
زهرع: [ناو] یه‌که‌ی پیوانی دریزایی له قه‌دیمدا
 به‌رانبر به ۱۰۴ سانتیمتر. (ذرع)
زه‌روه‌ق: [ناو،ت] کاغه‌زیک‌ی پر نه‌قش و نیگار
 یان ناسک، زیاتر ره‌نگین بو پیچانه‌وه‌ی دیاری
 و پیشک‌ه‌شی. (زرورق)
زیپ: اند؛ فد: [ناو] زنجیر. چوریک به‌ست
 بو‌ه‌له‌پیکانی درزی شه‌روال و کیف‌(جاننا) و ئیتر.
 (زیب)
زیر خرید: [ناو،به‌ر] زه‌رخری؛ به‌پاره‌کرداو؛
 [ناوه‌لناو] (ب) کوپله؛ به‌نده؛ به‌نی. «تاله‌ی جودایی .
 هیمن» (زرخ‌رید)
زیراکس: اند؛ فرد؛ فد: [ناو] وینه‌گرتن وه‌ک
 کوپیه‌گرتن له به‌لگه. (زیراکس)

لبه‌شوانه. (نام گیاهی است)
زیقاوه: [ناو] سی‌چور مه‌لی مه‌له‌وانن: زیقاوه و
 زیقاوه‌ی ده‌شتی و زیقاوه‌ی کلک‌سپی‌ک‌داوداوه
 کوسه.
زیقته‌ی: [ناو] کیسه و ته‌نگانه؛ ته‌نگ‌وچه‌له‌مه؛
 نه‌داری؛ بی‌ده‌ره‌تانی؛ ههل و مهرجی دژوار.
 (مضيقه)
زیل: [ناو] جه‌رگ. (جگر)
زیلان: [ناو] ریسمه‌ی ده‌رگا؛ گریژنه‌ی ده‌رگا.
 (پاشنه‌در)
زیلک: [ناو] ژبله‌مو؛ سکل‌ی ژیر خوله‌می‌شی نیوه
 دامرکاو. (آتش زیر خاکس)
زیندان به‌بیگاریه‌وه: به‌ندکردن و کاریکردنی
 به‌لاش. (زندان‌باکار)
زیندانی: [ناوه‌لناو + ناو] به‌ندکراو؛ به‌ندی؛ گیراو؛
 ر‌اگیراو له‌زینداندان. چه‌پس‌کراو. (زندان‌ی)
زیندانی‌ته‌به‌د: [ناو،ت] زیندان کردن بو هه‌تا هه‌تا
 و تا‌ت‌اخری‌عومر. (زندان‌ابد)
زینده‌زی: [ناوه‌لناو] هه‌رگیانله‌به‌ریک که له-
 جیاتی هیلکه هه‌له‌پینان، (به‌راوه‌ژووی توره‌مه‌ی
 خوی) به‌چکه‌ی ده‌بیت. (ب)چوریک‌ماسی که
 گه‌راکانی له‌ناوزگیدا هه‌لدینی و به‌چکه‌کانی به
 زیندویی ده‌بیت. (زنده‌زا)
زینک: زینگ. اند؛ فرد؛ ئالماند؛ فد: [ناو] پروویه-
 ریکی مسیبه له‌کاری چاپ‌دا که‌لکی هه‌یه.
 (زینک)
زین‌گرتنه‌وه: [چاوگه،ت] زین له‌سهرپشتی
 چاره‌وا هیئانه‌خوار. (زین‌برگرتن‌ازاسب)
زینگه‌وکردن: [چاوگه،ت] زیندوو‌کردنه‌وه. (احیا
 کردن؛ زنده‌کردن)

- ژانه هوورک** : [ناو] ورده ژانسی پیش ژانی -
 مندال بوون؛ به ره ژان. (دردهای کم پیش -
 از زایمان)
ژاوه ژاو : خاوه خاوقسه کردن؛ فلته فلت. (من -
 ومن) +
ژبه ش : < شووتی؛ هه نی.
ژرسه : **فرد**؛ **فد** : [ناو] جرسه؛ جوریک
 قوماشه. (ژرسه)
ژمارای : [چاوه گه] شماردن؛ بژاردن. (شمردن)
ژمیر : [ناو، بک] که سیک که ده بژیری؛ ئه -
 ژمیر. (شماره کننده)
ژمیردراو : [ناو، بهر] ژمیراو؛ ئه ژمارکراو؛ هه -
 ژمیراو. (شمرده شده)
ژنباب : [ناو] باوه ژن؛ زردایک؛
 ژنباق. (نامادری)
ژن باو : < ژن پهنگ.
ژنجا : [ناو] زینا؛ زیناچ؛ سه رجیی کردنی نارپوا.
 (ژنا)
ژنجیز : (ب) گه واد؛ بی نامووس. (کسی که -
 زنش هیزاست)
ژن پهنگ : [ئاوه لئاو] ژن پهنگ؛ ژنانیله؛ بله -
 کناچی؛ تاریله؛ لووسکه ی ژن ئاسا. (پسرزن نما)
ژن سه یدا : [ناو] ماموستاژن؛ ژنی پیاوی
 موده پرپس. (همسر مرد معلم)
ژن قیان : [ناو] ژن خواز؛ ژن ویست. (ژن خو -
 استن. خواستگار زن)
ژنکاپشت له ئه ردی : [ناو، ت] ژنی ماره کراو.
 (ژن عقد کرده)
ژن مردگ : ژن مردوو؛ بیوه پیاو. (ژن مرده)
ژنمیر : [ناو] که له ژن؛ شازن؛ شییره -
- ژن. (شیرژن)
ژن ومندال : [ناو، ت] (ب) خیزان؛ خاوخیزان.
 (خانواده)
ژنو پانه ی : [ناو، ت] ژنی مالدار؛ بناوان؛ که ییا
 نووی مال؛ کابانی مال؛ بهرمالی. (ژن خانه -
 دار)
ژنه سیت : [ناو] سیت؛ ژنی که ماموستایه.
 (معلمه)
ژنه که : (۱) [ناوی ناسراو] لییره دا (که) ئامرازی
 ناسیارییه. (آن زن، معرفه). (۲) ژنه کی؛ ئه ی
 ژن؛ زیاتر ژنان له ئاخافتندا به یه که ده لئین؛
 ژنه که دره نگه با پروین. (ای زن)
ژنه وای : [چاوه گه] بیستن؛ شنه فتن؛ ژنه فتن.
 (شنیدن. بشنفتن)
ژنه وایی : [ناو] پهوتی ژنه وتن؛ پهوتی بیستن.
 گوهداری (شنوایی)
ژور ژیت : **فرد**؛ **فد** : [ناو] ناوی جوریک
 قوماشه. (ژررت)
ژوکیر : [ناو] دوو کارتی تاییهت له په ره ی
 په رانتودا، شه یتان یان شه یتانه. (ژوکر)
ژووری : (۱) [ناو] ناوه وه. (۲) [بهند] لای سه
 ره وه؛ (۳) [ئاوه لئاو] ژووروو؛ ژووره وه؛ سه روو.
 (۱- داخل ۲ طرف بالا ۳ بالا)
ژووژ : [ناو] حاکم (قازی) له ناو
 قومار بازاندا. (ژوژ)
ژووژک : [ناو] ژیشک؛ ژووژوو؛ ژفژی؛ ژژو؛
 ژژوو؛ ژیژوو؛ ژووشک. (جوجه تیغی)
ژوولان : [چاوه گه] ژوولین؛ جوولان؛ ته کان
 خواردن؛ جوولانه وه. (جنیدن)
ژهقنی هه لاهیل : ژهقنه ی هه لاهیل؛ ژه -

هری هه لاهیل. (ب) ژه قه مووت. (زهر- هلاهل)

ژهمه ن: [ناو] بهرهمه شکه. (کره حاصل ازیک بارمشک زدن)

ژهندن: [چاوگه] هه لپه رین له جیوه و چهله- پایی بی جیگورین. (دریک نقطه رقصیدن)+

ژهنگ: [ناو] وهک ژاری قلیان؛ جرمی قلیان؛ خلتته می مودنه. (جرم پیپ و قلیان)+

ژهنگار: [ناو] ته موثری سه رکیوان؛ ته م و دوومان. (مه)+

ژهنگ هاوردگ: [ناو،ت] ژهنگ لیدراو؛ ژه- نگاوی. (زنگ زده)

ژهنگیت: [ناو] برو؛ ئه برو. (ابرو)

ژهنیاگ: [ناو، بهر] ژهنراو؛ ژهنیاو؛ ژنیاگ (مضارع ژهندن) باهمه معانی)

ژهنیک: [بهند] تو سقالی؛ تو سقالی؛ که می؛ به ئاسته م و دووبه لا. (یک ذره)

ژهر که نگر: [ناو،ت] جهوی وشک بووی بنی که نگر؛ بو پره وانی به که لکه. (انگم کنگر)

ژهره با: [ناو،ت] بای سه بوون؛ بای سه- موون؛ گرهبای؛ بای زورگرم که زه رحات هه- لده پرو کینی. (یادسام)

ژهی: (ف.مشه) که ژهیکا.

ژهیکا: (ف.مشه) ژهی؛ ژنابه؛ ژنی خراب و کردار خراب. (زن بدکاره)

ژهینگی وه: [بهند] له وه به دووا؛ له وساو؛ له ئیسته وه. (ازحالا)

ژیار: [ناو] هه لاج؛ په ره کهر. (حلاج)+

ژیاره: [ناو] گوزهران؛ بهرچیوون؛ پیویستی ژیان. (معیشت)

ژیان: [ناو] شیان؛ هینان؛ بایه خداری؛ ده- ژی؛ دینی. (ارزش)+

ژیان نامه: [ناو] نووسینی کاره ساتی ژیان و به سه رها ت و رووداو له در یژهی عومردا. (زندگینا مه)

ژیبه ردان: [چاوگه،ت] لیبه ردان؛ دهس ژیبه ردان؛ بهر ه لاکردن، ته لاقدان، دهس ژی به ردان؛ دهس لی به ردان. (طلاق دادن)

ژیبه ردایی: [ناو، بهر] بهر ه لاکراو؛ لی ته- لاقدراو. (طلاق داده شده)

ژی در یژ: [ئاو، ئناو] به سال لچوو؛ ته مه ن در یژ؛ عومرد ریژ. (مسن؛ عمر دراز)

ژی رئاوی: مه له کردن له ژیرئاو دا؛ به مه له رویشتن له ژیرئاو وه؛ (ب) به دزیه وه و زیره- کانه کردنی کار یک. (زیر آبی)

ژی ربان: [ناو] میچ. (سقف)

ژی رپاخستن: [چاوگه،ت] ژیر پی خستن؛ پامل کردن؛ پایه مال کردن. (ایمال کردن)

ژی رخاکی: له ژیر خا کدا شار دراوه؛ (ب) کهل- وپه لی که ونارا که له ژیر خاک ده رده- هینریت. (زیر خاکی)

ژی رده ریایی: [ناو] جو ریک که شتییه (پاپور) که ده توانی له نیو ئاودا نقوم بییت و له ژیر ئاوه وه پروات. (زیر دریایی)+

ژی رپرسمه: [ناو] بهر د یان کانه زای ناو چال که پاژنه می درگا له سه ری ده سووریت. (زیر پاشنه در)

ژی رزین: [ناو] نه رمه زین؛ لبادی ژیر زین که پیش زین کردن له سه ر پشتی چاره وا داده- نریت. (نمد زین)

ژیمایی : [ناو] لیماره؛ (ب) له پاش به جیمو؛ میرات؛ لی به جیمو. (ماترک)

ژین : [پاشگر] که سیک که ده ژه نی؛ راژین؛ هه ژین. (بیواژه، تکان دهنده)

ژین : [ناو] له کروموزومدا هوکاری راگویتنی تاییه تمه ندیگه لی ره گه زی و ئه - خلاق و سرو شتیبه له دایک و بابه وه بو مندال. (ژن)

ژین : ناوی پروژنامه یه کی کوردی که له - سلیمانی دهرده چوو. (روزنامه ژین) +

ژین دهرمانی : [ناو، ت] چاره سرکردنی که م و کوورپه کانی ره گه زی به ده ست تیوردانی کروموزوم کان. (ژن درمانی)

ژینگه : [ناو] جیگه ی ژیان. (جای زیستن)

ژین و ژار : [ناو] ژیانی ناخوش. (زندگی تلخ)

ژینیرال : [ناو] مه قامی کی بالایه له عه سکه - ریدا؛ (ژنرال)

ژیوان : [ئاوه لئاو] ژیقان؛ په ژیوان؛ په شیمان؛ پاشگه ز بوون له کردنی کاریک. (په شیمان)

ژیوای : [ناو] ژیقای؛ ژیان. (زندگی)

ژیونای : [چاوگه، ت] ژیقنای؛ ژیاندن؛ به - خپو کردن. (زندگی دادن)

ژیوسهر : ئاگاداری له پیلان؛ (ب) هوئی (فیت، سووچ، خه تا، تاوان)، ئه وکیشه - گشتی له ژیرسهر ئه و ابوو؛ ئه وکیشه گشتی فیتی ئه و ابوو، به هوئی پیلانی ئه وه وه بوو . (آگاهی از دسیسه بازی)

ژیوسیغار : [ناو] ته بله ک؛ ژیرجغاره؛ ژیرجگه ره؛ ژیرسگار؛ چیرجگه ره؛ ده فریک بو سووتکه سیگار تی کردن. (زیرسیگار)

ژیومیزی : [به ند] (ب) به رتیل به کاربه ده ستی پشت میز نشین دان به په نامه کی. (زیرمیزی)

ژیوهار : [ناو] به ردی بنه وه ی ئاش و ده - ستار. (سنگ زیرین آسیاب)

ژیستاندن : [چاوگه، ت] ژی ئه ستاندن؛ لی - ئه ستاندن. (گرفتن از)

ژی سی : [ناو] ناوی تفه نگی که. (نام اسلحه - ایست)

ژی شانو : [ناو] ژیان؛ زینگی؛ زینده گی. (زندگی)

ژی شانوی : په ژیوانی؛ په شیمانی؛ پوژمانی؛ پوشمانی. (پشیمانی)

ژی قای : [ناو] ژیان. (زندگی)

ژی قنای : [چاوگه، ت] ژیاندن؛ به خپو کردن. (زندگی دادن)

ژی قه قتانندن : [چاوگه، ت] لی قه قه تانندن؛ لی جیا کردنه وه؛ لی قرتانندن. (جداشدن و جدا کردن از)

ژی کری : [ناو، بهر] براو؛ لیکراوه. (قطع شده)

ژیلا : ته گره ژيله؛ ته رزه؛ (تگرگ)

ژیله م : [ناو] ژيله مو؛ زیله مو؛ پوولووی ژیر خوله میش. (اخگر زیر خاکستر)

پیتی (ژ) بهشی بیانی

ژامبون: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] گوشتی پرائی لاشه‌ی سه‌رپراو؛ (ب) باستمه‌ی پان. (ژامبون)

ژانر: فرد؛ اند؛ فد: چه‌شن و چه‌مکیکی تاییهت له کاری هونه‌ری و ئه‌ده‌بی‌دا، ئافرانندی کاریکی هونه‌ری یان ئه‌ده‌بی که ناوه‌روکیکی تاییه‌تی هه‌بیته؛ ده‌سته‌واژه‌ی سینه‌مای و هه‌والئیری سینه‌مایه. (ژانر)

ژووړنال: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] گوڤاریک که له بابه‌ت هونه‌ری کرده‌وی ده‌ستییه‌وه ده- دووی، وه‌ک وینه‌ی لیاس و جلدروونی باوی پوژ. (ژورنال)

ژووژ: له کوپری یاریدا به‌تاییه‌ت له‌قوماردا قسه‌په‌وا و حوکم په‌وا (داوهر) ئاسایه. (ژوژ)

ژیتون: فرد؛ اند؛ فد: کومه‌ کاغه‌ز یان - پلاستیک یان کانزاییکی مورکراو یان نشان لیدراوه که له شوینگه‌لی گشت گیردا له سندوقدار یان که سیکي تاییه‌ت، به‌پاره ده‌کردیته و هه‌ر له‌و شوینه‌دا بره‌وی هه‌یه و زیاترله شوینگه‌لی وه‌ک قومارخانه و چیشت‌خانه و جنده‌خانه و (بیسترو) و ئیتردا باوه. (ژتون)

ژیرسازی: (۱) پیک‌وییک کردنی چینی ژیره- وه‌ی جاده و هیللی ئاسن و ته‌پاندنه‌وه‌ی بو - کارکردن له‌سه‌ری یان ئیسفالت‌کردن. (۲) کاری هه‌ول‌ده‌ست په‌نگ کردنی دیوار یان تابلوی وینه‌کیشی یان هه‌رشتی که له پاشان په‌نگی پیوستی لی‌بدریت؛

پیک‌وییک کردنی هه‌ر پروپه‌پیک بو کارکردن له‌سه‌ری. (او‌آزیرسازی)

ژیله: فرد؛ اند؛ فد: اسپانیاد: [ناو] له‌رزانه‌ک؛ گه‌ردیکه که له ناو ئاوی‌گه‌رم ده‌کریت دووای ساردبوونه‌وه وه‌ک ئاوی سه‌روویی سارده وه‌بووی مه‌یوی لی‌دی و ده‌له‌مه‌یه و شل و شه‌ویقه، ئه‌گه‌ر له جیاتی ئاو بکریته نیو ئاوی میوه‌ ده‌بیته ژیله‌ی خوارده‌مه‌نی و به‌ناوی میوه‌که‌یه‌وه ناو‌ده‌بریت. (ژله)

ژین: [ناو] له کرپوموزومدا هوکاری پراگویزتی تاییه‌تمه‌ندیگه‌لی په‌گه‌زی و ئه- خلاق و سروشتیه له‌دایک و بابه‌وه بو مندال. (ژن)

ژین: ناوی پوژنامه‌ییکی کوردی که له سلیمانی ده‌رچووه. (روزنامه‌ژین) +

ژینپاتوپ: [ناو] دینام؛ موتوری کاره‌با؛ که‌ره- سته‌یی که هیزی جوولینه‌ر ده‌کاته هیزی کاره‌با. (ژنراتور)

ژینتیک: [ناو] زانستی که له‌سه‌ر دیارده کانی ئیرسی (میراتبه‌ری) و په‌گه‌زی ده- کوئیته‌وه. (ژنتیک)

ژینتیک: [ئاوه‌لناو] ئیرسی؛ میراتی؛ ئه- وشته سروشتیانه که له دایک و بابه‌وه به مندال گه‌یشتووه؛ (ب) زگماکی؛ وه‌رنه- گیراوی زاتی. (ژنتیکی)

- ساب:** [ناو] سابات؛ که پر؛ چه تر. (سایه بان)
- سابات:** < ساب.
- سابروون:** [ناو] سابرین؛ نیری؛ ته گه.
- (شاک؛ تکه)
- سابری:** < سابروون.
- سابوته:** [ناو] پیره ژناکه فن؛ پیریژی قاری.
- (زن بسیار پیر)
- سابود:** [ناو] جوخینه؛ خه رمانه ی مانگ.
- (هاله)
- سابیر:** ناوه بو پیاوان
- سابی سالار:** [ناو، ت] کاروان سالار؛ ریپه ری
- کاروان. (کاروان سالار)
- ساب ساپانی:** [ناو، ت] نانوماست؛ زاپ-
- فریدانی لاتیل بو سهرئاو که چهندجار هه-
- لده به زیته وه. (نوعی باز)
- سایت:** [ناو] سایپته؛ کاریته؛ بالار. (شاه تیر)
- ساتار:** [ناو] ساخور؛ پرووته نی ناولیپه وار و
- جه نگه ل. (زمین بی درخت در میان جنگل)
- ساتای:** سایه ی؛ له ساتای تودا؛ له ژیر سایه ی
- تودا. (سایه؛ کرم)
- ساتن:** [چاوه] کوتان؛ لیدان. (کتک زدن)
- سات وسه ود:** [ناو، ت] سهودا و موعامه له؛
- کپین و فروشتن. (معامله)
- ساتور:** [ناو] ساتور؛ کاردیکی زورپان بو شه-
- قه کردنی لاشه له قه ساییدا. (ساتور)
- ساتیر:** [ناو] گالته و شوخی؛ ته نر؛ جه فه نگ.
- (تنز)
- ساجی عه لی:** وشه ییک بو نه داری و
- موفلیس بوون؛ که وتوه ته سه رساجی عه لی :
- واتا هیچی به ده ست نه ماهه. (ساج علی)
- ساجان:** پشوودان؛ حه سانه وه. (خستگی-
- در کردن)+
- ساجلخ:** [ناو] ساج به توور کی واتا نه گریجه و
- زولف، (لخ) یش هه رتوور کییه واتا شتی ئه-
- گریجه به ند؛ زیوه ری زولف. (زیور زلف)
- ساجمه:** [ناو] به ردی سه نگ فهرش؛ بانوان.
- (سنگ سنگ فرش)+
- ساجمه ریژی:** [چاوه، ت] به ردی ریژی؛ سه نگ-
- فهرش کردن؛ بانواندن. (سنگ فرش کردن)
- ساجینه:** [ناو، بک] ساریژ که ر؛ ده رمان که ر؛
- خوه شه و که ر. (مداوا کننده)
- ساحیب:** ناوی گوندیکه له روژه له لاتی سه قز.
- (صاحب)+
- ساحیوی:** [ناو] ساحیوی؛ جو ری ک تری.
- (نوعی انگور)
- ساحیو:** ساحیب؛ گوندیکه له روژه له لاتی
- شاری سه قز (قریه ای نزدیک سقر)
- ساحیومال:** [ناو، ت] خاوه ن مال؛ (ب) خانه
- خوی. (صاحب خانه؛ میزبان)
- ساخ:** [ئاوه لئاو] (ب) ده ست لینه دراو؛ شه قل-
- نه شکاو. (دست نخورده)+
- ساخی پارینای:** ساخی پاراستن؛ ته ندروستی

ڀاڳرتن. (رعایت تندرستی کردن)
ساد: [ناو] پارچه؛ تیکه؛ کوت؛ لت. (تکه)
سادر: [ناو] تهورداس. (تبر داس مانند؛ نوعی-
 تبرین)
سادول: [ناو] دولیانی له چیمهنتو که سهری
 ثواله بیټ. (ناو آسیاب)
سادیل: [ناو] چووزنه مام؛ چووزه خه لف.
 (ترکه جوان درخت)
سارا کردنه وه: [چاوه، ت، جیگای نارپیک و پر
 کوسپو که ندال رپیک کردن. (صاف کردن-
 زمین)
سارال: ناوی کیویکه له هورامان. (کوه ساران)
سارامی: پهز له کاتی تیریدا؛ پهزی تیربوو.
 (گوسفند سیر شده)
سارده سیر: [ئاوه لئاو + ناو] کوستان؛ ناوچه یی
 که هه وای ساردیټ. (سردسیر)
سارده کیل: [ناو، ت] توووه شانندی درهنگ
 وهخت له پاییزدا. (تخم پاشی آخر پاییز)
ساردی کردن: نه خوشی به هووی خواردنی
 خوراک (سروشت سرده وه). زورخوراک به
 سروشت سارد ده ناسرین و به خواردنیان
 مروف ساردی ده کات و نه خوش ده که ویت.
 (سردی کردن)
ساردین: فرد. فد. اند. [ناو] جوریک ماسی
 وردیله؛ (ب) کونسیرو (قوتووی پر له ماسی
 ساردین که تاماده کراوه بو خواردن).
 (ساردین)
ساروبیره: ناوی قاره مانیکی بانه ییه له شه پری
 چالدوراندا به شدار بووه و به دهستی سوپای-
 تورک کوژراوه. (ساروبیره)

ساروج: [ناو] تیکه لآویکه له قسل و خوله-
 میش بو سوواخدانی هر روز به کارده هیئرا
 پیش نه وهی چیمهنتو پاویر بیټ. (ساروج)
ساروخ: ناوی چومیکه له کوردستانی روزه-
 لات. (نامرودخانه ایست)
ساروخ: مووشه که چه کی شه پر. (موشک)
ساروقامیش: گوندیکه نزدیکی بوکان زیدی
 دوو زانا و بلیمه تی کورد، برایم خانی سه لاج و
 هه سن خان سه لاج سوران. (ساری قاموش)
ساره بان: [ناو] ساره وان؛ وشتره وان؛ شوانی
 حیستران. (شتر بان)
ساری: [ناو] تهزیاتی؛ سقکی؛ ساردی.
 (سردی)
ساری: [ناو] جوری قوماشی تهنکه ژنانی
 هیند له خویانی ده پیچن. (ساری)
ساری: [ناو] ساردی؛ سهردی؛ (ب) بی-
 خولکی؛ لالوتی. (سردی)
ساریج: < سارووج.
ساریژه کردن: [چاوه، ت] دلنه وایی کردن؛
 ئاشت کردنه وه. (آستی کردن)
ساز: [ناو] ناوی هه موو ئامیره کانی موسیقاییه
 به لام به تاییهت بو تار به کارده بری. (ساز)
سازاخ: [ناو] توفی سارد؛ با و بوران پیکه وه.
 (بوران)
سازبه ندی: [ناو، ت] کاری سازبه ند؛ هه-
 لباردن و دابه شکردنی سازه کان له
 ئورکیستردا. (تنظیم کننده ارکستر)
سازگ: [ناو] ته په ساز؛ ترشیاتیک که شه له-
 میشی تیداییټ. (ترشی باشلغم)
سازگاری: [ناو] (۱) رهوتی هه لکردن و پیک-

هاتن له گهل څه لک؛ (۲) پیکهوتن؛ ټه وده -
 رمانه م پیناکه ویت سازگار نییه؛ (۳) پیک -
 هاتن؛ نه بوونی کیشه و دژایه تی؛ رهوتی
 سازشت؛ ساز یاری؛ ساز یان. (ساز گاری)
سازوباز؛ [ټاوه لټاوه] حازر و ټاماده. (حاضر
 و آماده)
ساز یان؛ [چاوه گه ت] سازشت کردن. (سازش -
 کردن)
ساس؛ غه ریب سنجان؛ جووجه؛ ته خته پیتی؛
 واتا (ټه سپی ته خته) له تور کیه وه وه رگیراوه؛
 جووله وه ریکی پانکیله ی چکوله تر له گه نه یه
 و له رویشتندا گورجه، په نگی قاوه یی سووره و
 شه وراوه له رویشنایی بیزاره و خوینمژیکی
 زور به خوورووه، پانکه یشی پیده لین، و
 خوینه که ی بوگه نه. (ساس)
ساسی؛ [ناو] گه دایی؛ سووالکهری؛ ده رویشی.
 (گدایی)
ساقو؛ [ناو] کلپه به فر؛ پرنوو. (بهمن)
ساقه؛ [ناو] (۱) سیاقه؛ سه ده قه؛ به ساقه ویم؛
 به سه ده قه ت بم؛ (ب) به لا گه ردان. (۱ و ۲ صدقه)
ساقه؛ [ناو] ساغه؛ نه شکاوه؛ ساخه. (سالم
 است)
ساقه ت؛ [ناو] لاسکی رووه ک؛ لاسق؛ لاسک.
 (ساقه)
ساقی؛ [ناو] (۱) ساغی؛ ساخی؛ (سالمی)؛
 (۲) مه ی گپر. (ساقی)
ساقی؛ وشه ییکی بیانیه به لام زور به ی
 شاعیرانی کورد؛ باسیان کردوه به واتای مه -
 یگیره. (ساقی)
ساک؛ [ناو] جانته؛ کیفی لباس و شتوومه ک -

ټینان؛ جانتا. (ساک) +
ساکار؛ [ټاوه لټاوه] ساده؛ بی نه قش و نگار؛ یه -
 ک په ننگ؛ بی پریا. (ساده)
ساکان؛ [چاوه گه] حه په سان؛ تاسان؛ کاس -
 بوون. (گیج شدن)
ساکسیفون؛ فرد؛ اند؛ [ناو] ټامیریکی -
 موسیقابه به فوو لیده دری. (ساکسیفون)
ساکه ده شت؛ [ناو، ت] ده شتی پان و ساف و
 به رین. (صحرای برهوت)
ساکه گوږ؛ < ساکه ده شت.
ساگات؛ [ناو] ساکات؛ سپهر. (سایه)
ساگه وان؛ [ناو] به رازی می؛ مالوس. (خوک -
 ماده)
سالاد؛ فرد؛ اند؛ [ناو] زه لاته؛ سه لاته؛
 سالت. (سالاد)
سالار؛ (۱) له قه می سالاری ناسر (مسته فابه گی
 موکری په چه له کی به ره بابی ناهیده کانی ټیلی
 فه یزولابه گی. (۲) له قه می ټه حمه دخانی فاروقی
 برازی سالاری ناسر، که سالی ۱۳۲۵ هه، له -
 گهل دووبرا و ۵ ټاموزای شه هید کران. (۳) له -
 قه می سالاری ټالباغ نیگار کیشیکی به -
 ناوبانگ. (سالار) +
سالانه؛ [ټاوه لټاوه] به بند [هه مووسالیکی؛ له -
 سال دا؛ ساله هات. (سالانه)
سالبر؛ [ټاوه لټاوه] سالیانه؛ کریگرت هی به بر بو
 سالیکی. (یکساله) +
سال بویر؛ [به بند] سالی نه سالی. (سال در میان)
سالج؛ ناوه بوپیاوان؛ ساله. (صالح)
سالدات؛ [ناو] پله ییکی عه سکه ری بوو له
 رووسیا. (سالدات)

سالنامه: [ناو] به سهرهاتی سالانه؛ گوڤاری که سالی جاری در ده چی. (سالنامه) +

سالووس: [ئاوه لئاو] (ف.گيو) رپاکار؛ چاپلووس؛ درو تاش. (سالوس)

سال وه گهر: [ناو] ساله هات. (سالگرد)

ساله وسال: [به ند] سالی جاریک؛ نه مسال بوئه-وسال. (سال به سال)

سالی نامی: سالی داهاتوو؛ سالیک که دیت. (سال آینده)

سالی به دوانه مانگ: (ب) له ته و اووی سال دا؛ هه همیشه و داییم. (مدام)

سالی خویندن: ماوه ییک که قوتابیان وانه ییک ته و او ده کهن به رانبه ر به مانگه و سی-مانگیش پشووی هاوینییه. له ئیراندا له نه وه-لی ره زبه ره وه دستپدکات هه تا ئاخری-پووشپهر. (سال تحصیلی)

سالی داهاتوو: سالیکی تر؛ نه و ساله که دیت. (سال آینده)

سالی رابووردوو: پار؛ پاره که. (پارسال)

سالی زاینی: به قه را سالی هه تاویه به لام سهه-ره تای ده که ویتته ۱۱ی به فرانبار. (سال-میلا دی)

سالی مالی: ۱۲ مانگه به لام سهه تاکه ی به پیی بارودوخ دیاریده کری و سی مانگیش ماوه داده نریت بو سهه ر راست کردنی لیست و (بیلا نی) خهرج. (سالی مالی)

سالی مه لا خه لیل: سالی ۱۳۰۷ راپه رینی مهلا خه لیل که بوو ته سالی میژویسی له ناوچه ی موکوربان. (سال ملاخلیل)

سالی میژوی: رووداو یک که له سالی کدا قه-

وماوه و به ناوی نه و رووداوه ناوی لی ده به ن. (سال تاریخی)

سالیون: [ناو] گیای کاشه مه؛ که ره وزی کیوی؛ بو ئیشی جومگه باشه. (کرفس کوهی)

سام: (۱) باپییری روسته م (پدربزرگ رستم) (۲) باپیکی زورگه رمه له گه رمینه وه دیت. (بادیست بسیار گرم)

سامال: ساف؛ بی گری؛ لووس؛ سایه قه؛ عاسمانی ساف؛ ئاسمانی بی هور. (صاف)

سامالسا: ویران کردن و جیگه ی ویرانه که ساف کردن. (باخاک یکسان کردن)

سامالسا: هه موو؛ گشت؛ سامالساتالان کردن؛ هه یج بو نه هیشتنه وه. (بکلی)

سامان: [ناو] خوینانی کووه کراوی گهنم و جو. (خرمن جمع شده گندم وجو) +

سامان: ناوه بوپیاوان. (سامان) +

سامر هند: ناوه بوپیاوان. (نام مردانه)

سامر پیز: <قالاو گیر.

سام لی نیشتن: [چا و گه ت] خوف لی په-یدابوون؛ هه ست کردن به ترس. (احساس-ترس کردن)

ساموتک: [ناو] ساموته؛ سامورته؛ به ندی پاشته رک. (فتراک) +

ساتیمتر: فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] ساتین؛ یه ک له سه دی میتریک. (ساتیمتر)

ساتین: ساتیم؛ یه ک له سه دا؛ ساتین. (ساتیم)

سانده: [ناو] گويسووانه. (لبه بام)

سانگو: [ناو] کویلکی ئیری دوو ساله. (گوساله-نردوساله)

که نهوه له ټاودا که فده کات وه ک سابوون
 جلکی پی ده شون. (اشنان)
سپایی: چه رمگی. (ب) ماست و شیر و دو.
 (کنایی لینیات)
سپیته لوک: داری به پاوه و شک بوو. (درخت
 در جاشک شده)
سپی چه روک: ټاوه ټناو [سپیچه لوک؛ رهنگی
 ده موچاویک که مه یله و زهر دیت. (زر درنگ)
سپیکاچاقی: [ناو] سپینه ی چاو. (سفیده چشم)
سپی کر دنه وه: [چاوگه، ت] (۱) پاک کردن و
 پیست لیکر دنه وه ی میوه؛ (۲) که ولکردن و
 پیستی لاشه ی حه یوان یان سه روپی گرتنه-
 وه؛ (۱ و ۲ پوست گرفتن)؛ (۳) ده فری مس به
 قالیی سپی کر دنه وه؛ (سفید کردن ظرف-
 مسی)
ستار خانی: [ناو] جوړیک فیشه کدان و قه-
 تاره ی فیشه ک بووه. (نوعی فانوسقه) +
ستماندن: (۱) غه در و سته م کردن.؛ (ظلم-
 کردن)؛ (۲) ټیکدان؛ پروو خاندن و هه لوه-
 شانندن. (شکافتن؛ خراب کردن)
سته م دیتی: [ناو، بهر] (ب) زولم لیکراو.
 (ستم دیده)
ستیفلوک: [ناو] جرجه کویره؛ مشکه کویره.
 (موش کور)
ستیکان: [ناو] وشه ییکی پرووسیه؛ ئیستیکان.
 (استکان)
ستیل: [ناو] ټه ستیل؛ ټه ستیر. (استخر)
سقاله: [ناو] سواله؛ ده سته ییک ده غلی
 دروینه کراو. (یکدسته گندم یا جودرو شده)
شفوک: [ناو] سماق؛ داری سماق و بهر که ی.

سانه وه: [چاوگه، ت] پشوودان؛ بیهن وه دان؛
 حه سانه وه؛ وچان گرتن. (خستگی در کردن)
سانیلکه: [ټاوه ټناو] ټاسانوکه؛ ټاسان؛ سانا.
 (آسان)
سانیلوکه: [ټاوه ټناو] سانیلوک؛ سانيله؛
 سانيلکه؛ ټاسان؛ ټاسانوکه؛ سانا. (آسان)
ساواخی: [ناو] ساوایی؛ مندالی؛ کوړپه یی.
 (نوزادی؛ بچگی)
سواژ: سواژ؛ سه وازه؛ ترس په وینه وه. (بی-
 ترس)
ساوله وان: [ناو، ت] بهرغه له وان؛ کاره وان.
 (شبان بره)
ساهیک: [ناو] کیویله؛ ته پاله. (تاپاله)
سایراو: [ناو، بهر] ساوراو؛ سوواو؛ ساویاگ.
 (سایده شده)
سایلی: [ناو] سایله؛ سایله؛ جوړیک هه لوای-
 که م یان بی شیرینی. (کاجی؛ حلوا ی بی-
 شیرینی)
سایه وشک: [ټاوه ټناو] سایه هیشک؛ (ب)
 چکووس؛ رژد. (خسیس)
سایین: [چاوگه، ت] ساوین؛ سوون. (سائیدن)
سبانه: [ناو] سوانه؛ گوپی بان؛ قهراخ بان؛
 پاساره؛ گوپسوانه. (کناره بام)
سبحان: ناوی گولیکی مه زنه له ناوچه ی وان
 له تور کیا. (نام دریاچه ایست)
سپوور: [] گسک لیدهری کولان و شه قام؛
 زبل پریژ؛ له (سپوورگه) ی تور کییه وه هاتووه ته
 نیو فارسی و کوردی، به واتای گسک.
 (سپور)
سپوون: [ناو] سپون؛ بنه گیاییکه وشکی ده

سزگاو : [ناو] ئاویک که له کاتی په نیر دروستکردندا ده مینیتته وه؛ دوی گهرم و کولتوو. (آب پنیر)

سزبان : [چاوگه، ت] سوچای، سووتان؛ کولان؛ جوش هاتنی تراو. (سوختن؛ جوشیدن)

سژین : هاوکات ژان کردن و خورانی برین. (خارش ضمن درد زخم)

سفح : [ناو+ بهند] سیح؛ سبهینی؛ بهیان؛ به-یانی. (صبح؛ فردا)

سفحا : [ناو+ بهند] سبحا؛ سبهینی؛ شهوه کی؛ سه یزوو؛ سوژی؛ بهیانی. (فردا)

سفرنه : [ناو] لیواری سهربان یان دیوار که له پیشه وه تره بو ته وه باران دیوار نه شواته وه. (برآمدگی لب بام)

سفوره : [ئاوه لئاو] ژنی تهرپوشی زور خودانه-پوشهر؛ زیاتر له ئورویا که (دیکولته) ده پوشن و شان و ملیان پرووته. (زن شیک پوش که گر-دن وشانه اش په یداست؛ دیکولته پوش)

سکه پرو : [ئاوه لئاو] زکه پرو؛ نهوسن؛ چلیس؛ داییمه له بیرى خواردن دا. (شکم پرست)

سگوموم : [ئاوه لئاو] نه گونجاو؛ به دئه خلاق. (بد اخلاق)

سلت وسوبا : [ناو، ت] سه لت و ره بهن؛ ته نیا و بیمال. (مجردبی مال و منال)

سلورت : (ف. مشه) بیکار. (بیکار)

سلوره : [ناو] کاشیبه ن؛ کاشیبه ند. (ماهیچه-بستن مقعد)

سلوک : [ئاوه لئاو] سلوک؛ سرک؛ سلکه ر؛ ره مووک؛ رموک. (رم کننده)

سله زه وه : [ناو] قنچکه سلاو؛ باپشکیو؛

(سماق)

سجاف تهنگ : [ئاوه لئاو] ده ستکورت؛ ده ست تهنگ؛ فقهیر؛ نه دار؛ بی نه نوا. (بینوا)

سج : [ناو] مچ؛ جوریک مچی پان و چوو که. (نوعی کنه کوچک)

سخان : [ناو] ئیسقان؛ ئیسک. (استخوان)

سخولمه : سپخورمه؛ به مست تیکوتان. (سلفلمه)

سپراننده وه : [چاوگه، ت] سپرین؛ پاک کردنه وه؛ ده ست یان په پرو پیداهینان. (پاک کردن)

سرب : [ناو] سورب؛ قورقوشم؛ کانزاییکی نهرم و قورس و سپیه. (سرب)

سرکردن : [چاوگه، ت] بی هه ست کردن به ده-رمانی سرکه ر زیاتر له نه خوشخانه و ددان-پزیشکی، بو (کار دوژه) نه شته رکاری. (بی-حس کردن)

سرکه یی : [ئاوه لئاو] هه ر شت دروستکراو له سرک؛ ده ستمالی سرکه یی؛ ده ستمالی-سرک؛ هه وری. (لباس از نوعی پارچه بنام سرک)

سرپوک : [ئاوه لئاو] سه رامبروو؛ (ب) که سی-که به سه رما قه لسه. (سرمایی)

سره دره : [ئاوه لئاو] گیژ و حول؛ بی ئاوه ز. (بی شعور)

سره موک : [ئاوه لئاو] بی ئاوه پروک؛ پووچه ل؛ بی ئاوه که. (بی مغز)

سریاس : هه وارگه یه که له نزیکى پاوه له هه-ورامان. (اسم منطقه ای در اورامان)

سریشم : [ناو] هیلم. جوریک چه سپی داره له خوین و ماسی دروست ده کری. (سریشم)

چینچکه سلاو؛ سیتکه سلاو. (گل مزده)
سله منای: [چاوگه،ت] سله ماندن؛ داچله
 کاندنی حه یوان گه ل. (شکه کردن)
سله وه چه: [ناو] نه خوشینیکی تاژاله که
 ناتوانی خوراک قووت بدا. (مرض حیوانات)
سلیک: [ناو] چقل؛ درک؛ دروو. (خار)
سلیمانکه ندی: گوندیکه سهر به شاری سه قز
 به شی فه یزولابه گی که بو هه وه لین جار
 رو شنیبری به نوابنگ ئیفتیخار (عه بدولآخانی -
 ناهید) له سالی (۱۲۹۸هه) دا تاری شیرازی هینا
 کوردستان و له وگونده داینا، زیدی ئوستادی
 نیگار کیشی و موسیقا (فه یزو لآا خانی ناهید)
 (سلیمانکندی)
سلین: ناوی گوندیکه له هه ورامان. (سلین)
سمایلوک: [ناو] پیرخه نیله؛ برویشین. (آش -
 بلغور)
سمپووتی: [ناو] سمکول؛ سم کوتان و به سم
 عهرز رووشاندن. (سم برزمین ساییدن)
سمتهر: [ناو، بک] (له چاوگه ی سمین) کون -
 کهر؛ هه لکول. (سورخ کننده)
سمنت: [ناو] سمینت؛ چیمه تنو. (سیمان)
سمه: پاشگر به واتای کونکه ر: (که نده سمه.
 داره سمه). (پسوند)
سمه کرپی: [ناو، ت] سمه کوتی؛ سمکول. (سم -
 برزمین کشین و کوبیدن)
سمیل قیت: [ناو، ت] سمیل قنج؛ (ب) مروقی
 قیت و قوز و شایی به خو. (سبیل روبه بالا و
 از خود راضی)
سناریو نووس: [ناو، ت] فیلمنامه نووس. (سنار
 یونویس)

سنتور: ناوی داعباییکی ئەفسانه بیه که گویا
 نیوهی لای ژوو رووی له شی ئینسان بووه و
 نیوهی تری ئەسب بووه. (نام جانوری افسانه -
 ای؛ سنتور)
سنجاو: سه نجاو؛ سموره. (سنجاو)
سنچیه: [ناو] رهوشت؛ خووه؛ ئەخلاق. (اخلاق)
سندم: [ناو] گری؛ بهست؛ قوفله گری؛ گری -
 بووچکه. (گره؛ بست)
سندوقدار: [ناو، ت] سندوقدار؛ ده خلدار؛ بهر -
 پرسى پاره ی پیک خراویک؛ که سیک که له
 فروشگاییک پاره ی شتی فروشراو له کرباران
 ده ستینیت. (سندوقدار)
سندووقی پووستی: [ناو، ت] سندووقیکه له
 جیاتی ئادریس (ناونیشان) ژماره بیکه تاییه -
 تی هه یه بو نامه ی پووستی که دیت.
 (سندوق پستی)
سنگو: [ناو] رَمب؛ نیزه. (نیزه)
سنگ و بهروک: [ناو، ت] بهریه خه؛ بهر
 سینگ؛ سینگ و مه مک. (جلوسینه)
سنگه بهر: [ناو، ت] بهردی خو پرس؛ بهردی -
 خو پرس؛ بهردی چه قاو له عهرزدا. (سنگ -
 تانیمه درزمین فرورفته محکم)
سنوور په راندن: [چاوگه، ت] له ئەندازه
 ده رچوون؛ (ب) کاری بی شه رمی و نا ئاسایی
 کردن. (از حد گذشتن)
سنووردار: [ناو] (۱) بهر پرسى سهر حه د و
 سنوور. (مرزدار). (۲) ههر شت که کهوشه نی
 دیاری کراییت. (دارای مرز)
سنوورداشی: [ئاوه لئاو + ناو] هه قسی؛
 هاوسی؛ جینار؛ جیران؛ هه مسا. هاوسا؛

- در اوسى؛ ئەم وشە پەگىكى توركىي پيوه-
دياره. (همسايه)
- سنووق ئاواز**: [ناوت، گرامافون؛ گەرەما-
فونون. (گرامافون)
- سو**: پاشگىرىكه له زاراوهى قەدىمى سەقزى
و هەندى زاراوهى تردا جىگای (تو) و (تەوه)ى
دەگرتەوه وەك: خواردگىه سو، بردگىه سو، واتا
خواردگىه سهو، بردگىه سهو. (خواددوويه تو،
خواردوويه تەوه) دوزراوه سو (دوزراوه تەوه) كه
نیشانهى بكەر و بەرکاره. (پسوند)
- سۆبەرى**: [ناو] مەلەوانى؛ مەلە كردن.
(شناگرى)
- سوحوف**: كتيبي ئيبراهيمي خەليل. (كتاب-
ابراهيم خليل الله)
- سوخان** [ناو]: (۱) ئيسقان؛ ئيسك. (استخوان)
(۲) زووخال. پەژى. (زغال)
- سوخل**: [ناو] سوخال؛ زووخال؛ پەژو؛
كوامر. (ذغال)
- سوخورمه**: [ناو] سيخورمه. (سقلمه)
- سودا**: [ناو] سەودا؛ تراويىكى گازدارى بيپه-
نگه تىكهلى خواردنهوه دەكرىت. (سودا)
- سودره**: [ئاوه لئاو] سەپروسە مەپه. (عجيب-
وغريب)
- سورافك**: [ناو] سووره قانگ. (نوعى مرغ-
دريايى)
- سوراوسپياو**: [ناوت] سووراو و سپياو؛
دووماكى ئارايشتى دەم وچاو. (سرخاب-
سفیدآب)
- سوراهى**: [ناو] سوورى؛ سوورىتى. (سرخى)
- سوربون**: ناوى زانستگای به ناوبانگى فەپه-
- نسييه. (دانشگاه سورين)
- سورژه**: [ناو] سووريزه؛ سووريجه؛ سووركه؛
سوركه؛ سووهرک. (سرخجه)
- سوريشك**: [ناو] قورقوراچكه؛ سوورينچك؛
سووهرىچك؛ سوورىچكه؛ سوورانچك.
(سرخ نای)
- سوك**: [ئاوه لئاو] هەرزە؛ بى قابليهت؛ بى-
قابيلەت؛ سووك؛ سووك وچرووك. (هزره) +
- سول**: فرد. فد؛ [ناو] پينجه مين نوئى موسيقا.
(سل)
- سولا هەسپى**: [ناوت، نال؛ نالى ئەسب.
(نعل اسب)
- سولسو**: [ناو] دوو پيشكى ساوا؛ بيچوه-
دوو پيشك. (بچه كۆرم)
- سولو**: فرد. ايتا. فد. اند. [ناو] كوژى موسيقايه.
تاكەژەنى؛ ميلودىيك به تەنيا كەرەستە يىكى
موسيقاژەندن يان ئاوازيك كه گورانبيژيك
به تەنيا له ئوپيرادا دەيليت. (سولو. سلو)
- سوله دار**: [ناوت] شوپتە دار؛ دارى گەز.
(درخت گز)
- سوللى**: [ناو] سوپرى. (شورى)
- سونبوله تيف**: [ناو] گوله خەو؛ گيايىكه بو كه م-
خەوى و لەش داگيران باشە و دژى ژارى
خوينه. (علف گرپه. سنبل الطيب)
- سوند**: فد. فرد. اند. [ناو] ئامرازى هەراو كردنه-
وهى دەراويىكى لەش بە تايبەت بو چارهى
مىزگيران. (سوند)
- سونده**: [ناو] سوند؛ لوله ي پلاستىكى؛ بوپرى-
پلاستىكى بارىك. (لوله پلاستىكى)
- سوندهر**: [ناو] سوواندهر؛ چەوندەر؛ چۆندەر.

(چغدر)

سونقور: شاریکی نزیک کرماشانه. (سنقر)
سووا: [ناو] له سنه به وهستاده لین؛
(سوواکار: وهستاکار)؛ وهستا. (استاد)

سووارو: ناوی بهیتیکه له موسیقای کوردیدا.
(آهنگی درموسیقی کردی)

سووارو: ناوی بهیتیکه له موسیقای کوردیدا.
(آهنگی درموسیقی کردی)

سوواعبت: له (سوحبت) ی ئاره وییه وه
هاتوه و کوردینراوه به واتای شوخی و جهفه-
نگ و گالته یه. (شوخی)

سووای سالحان: [ناوت] سبحی زوو؛ به ره به-
یان. (صبح صادق)

سووپرانو: [ناو] دهسته واژه ی موسیقییه؛ ده-
نگی بهرز و زیل له کوپی ئاوازا. (سوپرانو)

سووت: (۱) پاشکر به واتای سووتاو. تاوه-
سووت. (پسوند). (۲) رپیا. (ریا). (۳) قازانج،
سوود، موفا. (سود)

سووتاو: نازناوی شاعیری به توانای مه هابا-
دی ره سوولی که ریمی. (تخلص رسول کریمی
شاعر مهابادی)

سووتفه: [ئاوه لئاو] هه لکه وت. (تصادفی)

سووتکه: [ناو] (۱) سوونکه؛ بنیسک؛
سوولکه؛ (سووتکه سابوون: سوولکه سابوون)؛
(۲) بنه جگه ری کیشراو. (ته سیگار). (ته ماند-
صابون و کشک ساییده شده)

سووچهک: [ناو] سووتوو؛ سووتک.
(خاکستر سیگار و کاغذ)

سوور: [ناو] له کایه ی پاسورد؛ به بی سهر-
باز په ری خال له عه زدا نه هیشتنه وه. (سور)

سووراوی لیو: ماتیک. (ماتیک)

سووربوژ: [ئاوه لئاو] رهنگی بوژ که به
سووراییدا بنوینی. (رنگ کبود تیره مایل به قرمز)

سوورپیستال: سوورپیست؛ په گه زیک له
چووار په گه زی مروفی سهرگووی زهوی له-
روانگهی رهنگی پیسته وه. (سرخیوست)

سوورسوور: [ئاوه لئاو] (ب) ئاشکرا؛
سوورسوور ده زانم کاری ئه وه؛ به ئاشکرا ده-
زانم کاری ئه وه. (اشکارا)

سوورپمان: [چاوگه ت] حه یران بوون؛ حه په-
سان؛ واق و پمان. (حیران شدن)

سوورمه: سوورم؛ (سوورمه) نیوه بو ژنان. (نام-
زنانه است) +

سوورمه ریژ: چاورشتن به سوورمه. (سر مه-
کشیدن چشم)

سوورنجی: [ناو] سووریزه؛ سووریزه.
(سرخچه)

سووروسه پان: ژنی جوان و جه خیل. (کنایه،
زن جوان وزیبا)

سووره با: [ناو] بای سوور؛ نه خوشینیکی
گیروداره. (نوعی مرض واگیردار)

سووره پیاز: [ناوت] پیازی سه لک سوور که
له هه ماردا دره ننگتر خراپ ده بیت. (پیاز قرمز)

سووره تفسی: [ناوت] سووره توو؛ شاتوو؛
گاتوو. (شاهتوت)

سووره ریوی: [ناوت] جو رییک ریوییه که
سهرپشت و لاکه له که ی مه یله و (سوورزه-
رده). (روپاه قرمز)

سووری کال: سووری ئاچخ. (سرخ کمرنگ)
سووری هاوین: [ناوت] (ب) هه ره تی گه-

رمای هاوین. (در گرمای تابستان؛ چله تابستان)
سووزیای: [چاوگه + رابوردووی سووزیان]
سووتان؛ سووتای؛ سووزیان. (سوختن؛
سوختی)

سووک: [به‌ند] هیواش؛ سووک قسه‌بکه
بابت خه‌وتووه؛ هیواش و نزم قسه‌بکه.
(یواش)+

سوولک: ناوی گوندیکه له روز ئاوی شاری
ورمی که تافگه‌ییکی به‌رزی لیه. (اسم‌دهی-
است)

سوولی‌که‌باب: [ناوت] بووی هه‌یه له
تور‌کیه‌وه هاتییت سوولی واتا: ئاودار؛ که-
بابی ئاودار واتا زور ئاوه‌که‌ی نه چنراییت
یان زور نه برژاییت. (کباب‌آبدار)

سوونبول: [ناو] سونبول؛ سوومبول؛ جوریک
گولی بون خوشه. (سنبل)

سوونگر: [ناو] وشه‌ییکی یونانییه ئاره
وکاری بووه و هاتووه‌ته نیو فارس و
کوردیش؛ ماکیکی دروستکراوی نهرمی کفه-
له وه‌ک ناوی قالوره‌ی گوله به‌روژه؛ که‌بو
دوشه‌ک و ژیر سه‌ندلی سه‌یاره به‌کارده‌بری.
(اسفنج)

سوهیل: [ناو] ئالف‌پیچ؛ گیاییکه له لاولاو
ده‌کا و پالوته‌ی کولیندراوی گه‌لاکه‌ی بو
چاره‌ی فیداری به‌که‌لکه. (سس. افتیمون)
سوی: غه‌ش؛ له‌سه‌رخوچوون؛ غه‌ش کردن.
(غش کردن)+

سوین: [ناو] گوگرد؛ له‌زهمانی موغه‌کانی زه-
رده‌شت‌دا که‌سیک کاریکی خرابی بکرداییت
سویناویان پیده‌خوارد (ده‌رخوارد یان‌ده-

دا) سوین‌ئاو: واتا ئاوی گوگرد، ئه‌گه‌ر
گون‌خبار بووايه ده‌مرد و ئه‌گه‌ر بی‌گون‌خ
بووايه هیچی‌لی نه‌ده‌هات...؟، سوین‌خواردن و
سویند‌خواردن پاش‌هاتنی ئیسلام‌بوه به‌قه-
سه‌م خواردن، به‌لام قه‌سه‌م خوارده‌م‌نی نییه
و له‌سه‌ر ره‌وتی ئاوی گوگرد خوارده‌نوه، قه-
سه‌میش بووه به‌خواردن. (قسم؛ سوگند)

سه‌با: ناوی مه‌قامیکه له موسیقی کوردیدا.
(نام‌دستگاهی در موسیقی کردی)

سه‌بای‌زوو: [ناوت] سبه‌ینی‌زوو؛ هه‌وه‌لی
سبه‌ینی. (صبح‌زود)

سه‌بری‌ئه‌یوب: (ب) تاقت و پشوو در‌یژی
زور. (صبرایوب)

سه‌به‌تچی: [ناوت] سه‌وه‌ته چیکه‌ر؛ سه‌وه
ته‌چن؛ سه‌وه‌ته‌فروش. (سیدفروش؛ سیدساز)
سه‌به‌قور: سه‌ریه‌قور؛ که‌سیک که بو
مردووی خوشه‌ویستی سه‌ری له‌قور ناوه.
(ب) تازییه‌تبار و سه‌ریه‌ه‌ش و قور.
(عزاگرفته‌وگل‌بسرریخته)

سه‌پدونه: کیویکه ده‌لین زه‌رده‌شت له‌ویوه
سه‌ری‌هه‌لدا؛ له‌روژه‌ل‌اتی باشوری ورمیه.
(کوه‌خاستگاه‌زردوشت)

سه‌تمیاگ: [ئاوه‌ل‌ناو + ناو، به‌ر] سه‌تمیا؛ سه-
تمیاو؛ ویران‌بوو؛ کاول‌بووگ. (ویران‌شده)
سه‌تمین: [چاوگه] ویران‌بوون. (ویران‌شدن)
سه‌ته‌ره: قاتر؛ هیستر؛ وشه‌ییکی ئاویستاییه
هه‌ر به‌و مانا. (استر)

سه‌حله‌ب: [ناو] گیاسالمه؛ گیاییکی به‌نرخه.
(گیاه‌سلمه)

سه‌حن: [ناو] وشه‌ییکی فارسی و ئاره‌وییه؛

سده په لکه: [ناو] جوریک گولی پرپه پریه. (نوعی گل)

سده ره: ناوی کراسیکی موباره ک بووه له ئایینی زه پده شتدا که پیش بلووق بوونی مندال ده یان کرده بهری و به ومندال هیان ده - گوت سده ره پووش. (نام پیراهنی مقدس در دین - زردوست)

سده ری: پیشه بندی که بهر سینگ داده - پووشیت (سینه بند)

سده می ری: [ناو] هاوالی؛ هاوکاری؛ تاریکاری؛ هه قیایی. (همکاری)

سده مه: [ناو] (ب) بغه؛ ترکز؛ ئه و کاره سده - مه یه مه یکه: ئه و کاره جیی مه ترسییه. باسی سهر (صدمه) +

سده ی سده: سده له سده؛ (ب) بی که ماسی؛ ته واو؛ هه موو؛ به یه قین. (صددرد)

سهر: [ناو] زهر؛ زه پینی کهر. (عر)

سهر ئاسن: [ناو] (ب) مروقی که لله ره ق و سهر کیش و که لله شه ق. (لجبار)

سهر ئالقه: [ناو] هه وه لین ئالقه. (ب) سهر توپ؛ سهر باشقه؛ له هه مووان سهر تر. (سر حلقه)

سهر ئه ستوون: [ناو] تاج کو له که؛ سهر کو له که؛ سهر ستوون؛ ته پله کی ره شمال. (سرستون)

سهر ئیلچی: [ناو] سهر وک ئیلچی؛ ریش سپی و بهرومه تی تا قمی بهر پیکراو بو ئه نجامی کاری؛ بالو یز. (سفیر)

سهر اف: [ناو] ئاوده س؛ سهر ئاو؛ کناراو؛ به ئه - ده به وه ده لین ده ستشوری یان ته والیت. (توالت؛ مستراح)

سهر اد: سهر ند؛ چوار گوشه ییکه وه ک که و

بو ی هه یه له (صحن) ی ئاره وییه وه هات بیت، به لام له کوردیشدا ده وتریت؛ جیگای بهر بلاو؛ گو په پان؛ (دلاراما هیلالی نه و به دیدارت موباره ک بی، به دیداری مه هی وه ک مه ه -) گرفتارت موباره ک بی، قه تاره ی دوو گمه که - ی سینت ترانان بو ته ماشای من، دوو ناری نه وره سی **سده خنی** سه مه نزارت موباره - ک بی. (به داخه وه ناوی شاعیره که هیم له بیر نییه) (صحن)

سده خنه: شاریکی کوردنشینی سه ره به هه ری می کر ماشانه. (صحنه)

سده حری: ناوی ئاهه نگی که که له پیش ده - ستپیکی شایی و هه لپه رکیی به یان یان به زور نا لیده درا بو ئه وه خه لک ئاگادار بکه ن که بو هه لپه رک ی ئاماده بن. (نام آهنگی است)

سده حی: سه عی؛ سه عو؛ سوو که له ناوی سه - عید. (اختصار سعید)

سده خنان: سه خناخ؛ زه وینی ره قه ن؛ زوور کی - سه خت. (زمین سخت و سنگلاخ)

سده خته دار: داری ره ق وه ک داری گو یز و قه - یسی و بادام. (سخت چوب)

سده خته و بوون: [چاو گه، ت] سه خت بوونه وه؛ ره ق بوونه وه؛ پته و بوونه وه. (سخت شدن)

سده خلاو: [ناو] تا قمی پیشمه رگه ی ئیشک گر که له جیگایی ده مینه وه؛ بو ی هه یه له وشه ی (ساخلوو) ی تور کییه وه هات بیته نیو کوردی به واتای جیی مانه وه ی عه سکه ر؛ که له - چاو گه ی (ساخله ماخ) به واتای (راوه ستان و راگرتنه) و چووته نیوزمانی فارسیش. (ساخلو)

سده خه ل: [ناو] پز؛ ئاوه لمه. (جنین)

گذاشتن

سهر به فته تهرات دان: توشی گیچه لیک کردن که سهری تیدابچی. (سر کسی رابه باد دادن)

سهر به کلاوه: (ب) بارانی توند و دهنک گهوره؛ شهسته باران. (بارش شدید باران)

سهر به وی: [ئاوه لئاو] سهر به خو؛ سهر به ست؛ ئازاد. (آزاد؛ مستقل)

سهر به هوی: سهر به هوی؛ شوو کردن به که - سیک که ژنی دیکه می هه بیت. (شوهر کردن - به مردی که زن دارد)

سهر به ههش: ماته مگیپی که خوم له سهر - خوئی بساویت. (عزادار؛ علامت ماتم گرفتن)

سهر به هوی: شوو کردن به پیاویک که ژنی - دیکه می هه یه. (از دواج بامرد زندان) +

سهر بین: [ناو] میزه؛ شتیک که سهری پی بهستن یان شتی سهر نانه و می دهفر؛ بین واتای بهستن دها وهک دهسینی شوان، دهسینی گاگیره. (سرپوش؛ درپوش)

سهر پای: [ناو، ت] دهسته واژه می نه خوشخانه - یه؛ مالیجه کردن به بی خه واندن له سهر تهخت و له ناو چیگه و باندا. (سرپای)

سهر پوش: [ناو، ت] (ب) له چک؛ چارشویو؛ چوارقه د؛ (ئه و کولمه جوانه له ژیرسه - ریوشا، به بای پاریزی خه یال ده روشا، فرمیسی دل رهق به ردت لیباری، توچون دلت هات پیابته خواری. «وهلی دیوانه» (سرپوش)

سهر پوشراو: [ناو، بهر + ئاوه لئاو + بهند] داپو شراو؛ نیهانی؛ سهر به مور؛ شاراه. (سرپوشیده؛ نهانی)

سهر پولی زه هاو: شاریکه سهر به کرماشان.

به تهل چنراو بو گرتنی درشته می کلو و به - ردی خو ل و خاک. (سرنده)

سهر ادار: [ناو] (۱) سهر ایدار؛ کاروانسه - راجی. (۲) ژیرماله؛ چاودیری خانوبه ره و کوشک. (سرایدار)

سهر انسو: به سهر کردنه وه؛ سهر لیدان. (سرزدن)

سهر انگری: [ناو] سهر نگری؛ هه لکه وتن؛ هه له نگووتن؛ (ب) هه له. (سکندری؛ اشتباه)

سهر او یز: [ئاوه لئاو] سهره و خوار ئاو یزان؛ به - راهو ژوو؛ دالقان سهره و خوار؛ دارداگری، به - راهو ژوی. (برعکس آویزان)

سهر بر: [ناو، بک] دروینه کردنی گول پر؛ دژی بن پر. (خوشه بریدن و جا گذاشتن ساقه - بلند درو) +

سهر بردن: (ب) به له زیوون؛ به تالوو که بوون؛ له شه پی قدیم دا ئه گهر سهری سهر وکی - دوژمن بپر داریت، زور به له ز به سواری و ته - قله کوت ده یان ناردوه بو باره گای میر؛ ئه وه - چیه ئه ونده به تالوو که می ده لپی سهر ده به - ی. (سر بردن؛ کنایی، عجله داشتن) +

سهر برده: [ناو] سهر به ووری؛ سهر گوزه شته؛ سهر گوره شته؛ به سهر هات. (سر گذشته)

سهر به تاک: [ئاوه لئاو] سهر به تال؛ دانه پوشراو؛ سهر نه نراوه. (سرباز)

سهر به ست بوون: (۱) رهوتی ئازادی و سه ره - ستی (ئازادی). (۲) به سهر به ستی گه یشتن؛ به ئازادی گه یشتن. (آزاد شدن)

سهر به ستن: [چاو گه، ت] (۱) سهر پیچانه وه. (بستن سر). (۲) سهر لئانه وه. (سرپوش -

(سرپل ذهاب)

سهر پووت: (ب) سهرزل؛ سهر به قه را پووتیک،
(سرگنده)

سهر په ر: لای ژووروو؛ لای سهروو؛ (پوو له
لای من که مه چو بو سهر په ری) «هیمن»
(صدر مجلس)

سهر په نا: [ناو] په ناگا؛ (ب) جیی ژیان؛
ژووریک که سهری داپوشراییت. (سرپناه)

سهر پیچی گلوپ: [ناو،ت] ئامیریکی قوولی
پیچداره که گلوپی چرای به پیچ لی قاییم
ده که ن (سرپیچ لامپ)

سهر پیدانه واندن: [چاو گه،ت] کول پیدان؛ سهر
پی شور کردنه وه (وادار به شکست)

سهر تاس: [ناو] که وچک ئاسا دروستکراو له
ته نه که، له دوو کانی به قالی دانه ویله ی پیده-
که نه ناو ده فر یان ترازوو. (سرطاس)

سهر تاس: [ناو،ت] توو کی سهر وه ریو؛ هه ویز.
(سریمو؛ طاس)

سهر ته پوله: گه ره کیکی قه دیمی له شاری
سنه. (نام محله ای در سنج)

سهر ته ندوور: سه تنه نوور؛ < سهر ته نوور.

سهر ته نوور: [ناو،ت] مدبه ق؛ جیی چیشیت
لینان و نان کردن به ته ندوور. (مطبخ)

سهر ته ونانه: [ناو،ت] جیزن گرتن به هووی
ته واو بوونی (فهرش و راخه ری چنراو.
(جشن پایان فرش بافی)

سهر تیپ: [ناو] پله و پایه ییکه له عه سکه ریدا؛
بالا تر له سهره نگی. (سهر تیپ) +

سهر تیر: سهر تیل؛ له میشین و هه لمتیندا به
هه لگرتنه ده لین؛ دزی خشکه. (تيله هوایی-

(انداختن) +

سهر تیکردن: [چاو گه،ت] (۱) سهر یکرده
بریشکه که تا ته واوی نه کرد هه لنه سا.

(خوردن تا تمام شدن) (۲) هه موو پروژی ده چنه
زگ کیسه ی کشمیشه که و سهر یان-

تیکردوه؛ ده ست کردن به خواردنی شتیک و
ده ست له خواردن هه لنه گرتن؛ یان هه-

مووکات له شتیک خواردن. (خوردن هه روزه)
سهر تیکه: [ناو] سهدوو که؛ سهدوو که؛

گیاییکه به ره که ی پانترله نوکه و ده خوری.
(نام گیاهی است)

سهر جهه فروش: سهر جهه مور هه؛
تیکر افروش. (عمده فروش)

سهر چاوان: له کاتی به خیره یان و به ری کردن
میواندا دهوتری و اتا؛ قه ده مت سهر چاوا؛ یان

له جیاتی به لی دهوتری، به سهر چاوان. (روی-
چشم)

سهر چق: [ناو] سهرلق؛ سهر چل؛ سهر لک؛
لکی سهره وه ی دار. (بالا ترین شاخه درخت)

سهر چک: [ناو] ترشه کشمیش؛ کشمیشی-
که ولی؛ زرشک. (زرشک)

سهر چوپی کیش: [ناو، بک] که سیک که سه-
رچوپی ده گری له هه لپه ریندا. چوپی کیش.

(چوپی کش)

سهر چه میان: [چاو گه،ت] سهر خوار بوون؛
(ب) سهر شوپوون. (سرخم کردن؛

شرمسار شدن)

سهر حه لقه: < سهر ئالقه.

سهر خستن: [چاو گه،ت] وه سهر گپانی نیر له
می. (سوار کردن نر روی ماده) +

سهر خواردن: (ب) مردنی که سیک له پاش هاتنی که سیک تر. (کنایی. مردن کسی - بابدنیآ آمدن کسی دیگر)

سهر خواری: [ناو] سهر شوپری؛ شهرمه زاری. (شرمساری)

سهر خوڤه هاتن: [چاوگه،ت] هاتنه وه سهر خو؛ وه ناگهاتن؛ هاتنه وه هوش. (بخود آمدن)

سهر خوران: حاله تی سهر وه خورین هاتن؛ (ب) خولیا و مهیلی دهروونی بوکردنی کاریک؛ شوپرش سهری له کاری رامیاری ده خوریت؛ واتا مهیلی لیه تی. (سرخاریدن؛ بی میل نبودن)

سهر خوری: پیستی گا به توو که وه؛ که ولی خوش نه کراو. (پوست درباغی نشده گاو)

سهر خوشیدار: [ئاوه لئاو] سهره خوشیدار؛ خاوه نی عهزا؛ خاوه ن پرسه؛ عه زادار. (صاحب عزا)

سهر خوشیکه ر: [ناو، بک] سهره خوشیکه ر؛ که سیک که ده چیت بو پرسه. (افرادای که به - تسلیت میروند)

سهر خه رمان: [ناو،ت] دانه ویله ی پاک و خاوینی سهر جهزی خه رمان؛ دژی بن خه رمان. (بنشن بالائی خرمن) +

سهر خه فنای: [چاوگه،ت] کوپنووش کردن. (تعظیم کردن)

سهر داخانه: [ناو] نوقره داخ؛ جه ریمه و پاره لی سهندن. (سزای نقدی)

سهر داری: [ناو] جوریک گه نومی ره ننگ ئاچختر له سمه وه ژه که نانی سپی تر و جوانتره. (نوعی گندم) +

سهر داس کردن: [چاوگه،ت] ئیجاره کردنی ههردی پر گزو گیا بو رنینه وه. (قرارداد)

درو کردن علفزار

سهر دانه واندن: (ب) کول دان؛ سهر شوپربوون. (تسلیم شدن؛ خجالت شدن) +

سهر دبوونه وه: [چاوگه،ت] سارده وه بوون؛ سار دبوونه وه. (ب) مهیل نان. (سرد شدن)

سهر دروو: [ناو، بک] دروینه وانیک که دهستی له سهره وه ده گریت و لاسق به جی دیلیت؛ دژی بن دروو. (دروگری که ساقه بلند بجای - گذارد) +

سهر ده رتینان: < سهر ده رتینان به هه موو مانا بی که وه. (سرد آوردن)

سهر ده ر کردن: [چاوگه،ت] خو پزگار کردن؛ سهر ده ر که و مال زوره. (خود رانجات دادن) +

سهر ده سته: [ناو] سهر ده ست؛ سهر قولی کراس و کو و که وا. (سراستین) +

سهر دیر: [ناو] ئاودانی زهوی که هه رسه ره - وهی ته ریبت و بنه که ی نه یچیژی. (آب - دادن سرسری)

سهر دیر: [ناو] عینوان؛ سهر ناوی شیعر و نووسراوه. (تیتیر)

سهر راست کردن: [چاوگه،ت] کردنه وه؛ ریک - و پیک کردن؛ ئازاد کردن؛ ده ست لیه ردان. (باز کردن؛ آزاد کردن؛)

سهر رپاوه: [ناو] له رپاوه که رویشکدا ر اوچییک به تانجی رستکراوه وه ده چیته مله ی کیو، که که رویشک لی ره تبوو تانجی تییه رده دا. (موضع گرفتن بالای کوه در شکار)

سهر رقی: [ناو] که لله په قی؛ که لله شه قی؛ پی - داگری و سهر پی نه هاتن؛ سهر سه ختی. (لجبازی)

سهر پیدابردن: [چاوگه،ت] هه لفریواندن؛ له خشته بردن؛ هه لخراندن. (فریب دادن)

سهر پیداچوون: [چاوگه،ت] له پری لادان؛ هه له-کردن؛ هه لفریوان. (ازراه بدرشدن)

سهر زه لووت: سهر رووت؛ بی میزه ر و بی کلاو و سهر پوش؛ سهر په تی. (بی کلاه و سرپوش)

سهر زه وی: [ناو] سهر زه مین. (ب) نیشتمان. (سرزمین)

سهر ژیکردن: [چاوگه،ت] سهر برپین؛ سه-رلیکردنه وه. (سرقطع کردن)

سهر سامکردن: [چاوگه،ت] حه په ساندن؛ په-شو کاندن؛ حه یران کردن. (حیرت زده کردن)

سهر سامی: حاله تی سهر سام بوون؛ سه-رسوو پرمان؛ سهر سوو پرماوی؛ حه په ساوی؛ حه-یرانی؛ وری و گیژی. (تحیر)

سهر سلامه تی: (ب) سهره خوشی؛ پرسه. (تسلیت)

سهر سوئنگه: کاوه خو؛ فهراغه؛ تاسووده یی؛ سهر په رزان؛ شینه یی. (فراغت)

سهر سهر: کوشکی زور به فراوان؛ باله خانه ی گهوران. (سرسرا)

سهر سه نگین: [ئاوه لئاو] وشه ییکی فارسییه به لام له کوردستانی روژه هلات زور به ساناهی دهوتری به دوو واتا. (۱) سهر قورس؛ ئه-سپیک که به ئاسانی سهری به له غاو وهر-ناسوو پرینی. (۲) سهر گران و لالووت؛ نه بان؛ (سه نگین) له هه نبانه بو رینه بش دا به واتای کیشی قورس و مروی به حورمهت هاتووه. (سرسنگین)

سهر سهوز: [ئاوه لئاو] ولاتی زه نویر و پرگیا و

لیره وار. (سرسبز)+

سهر شکین کردن: [چاوگه،ت] دوا ی دابه-شکردن به سهر هه موواندا ئه گهر هیندی له وشته زیادی بمینیتته وه، دووباره به سهر هه-موواندا به شینه وه. (سرشکن)+

سهر شناس: [ئاوه لئاو] به ناووده نگ؛ سهر ناس؛ خاوه ن که سابه تی. (سرشناس)

سهر شیو: ناوچه ییکه له سه قز؛ ناوچه ییکه له مه ریوان. (نام دو منطقه در کردستان)

سهر شیه یی: [چاوگه،ت] هه لچوون؛ هه-لچوونی چیشته له سهر ئاور. (سرفتن مایع-روی آتش)

سهر فلت: دزیو؛ ناشیرین؛ سهر پووت؛ سهرزل. (زشت کله گنده)

سهر قوفلی: [ناو] سهر قفلی؛ پاره ییکه خاوه ن ملک (زیاتردوو کان) له کاتی ئیچاره داندا له ئیچاره داری ده ستینی. (سرقفلی)

سهر قووق: [ناو،ت] هه ویز؛ که چه ل. (تاس؛ کچل)

سهر قه بران: [ناو] سهر زیاره تان؛ گورستان؛ گهره کیکه له شاری سه قز. (گورستان؛ محله-ایست در شهر سقز)

سهر قه پاخ: [ناو،ت] قه پاخ به تورکی واتا (درگا،زار، سهر) و قاپالی؛ واتا درگابه ستر او؛ ده ریوش؛ سهر داپوش؛ سهر و زاری ده فر. (سرپوش)

سهر قه له م: [ناو] نووکی کانزای سهری خو-ودنوو و قه له می به جه وه هر نووسین. (نیش قلم)+

سهر کار: ناویکه بو ریزنان له عهسکه ریدا تا

پله‌ی سهره‌ه‌نگی ده‌وت‌ریت. (سرکار)+
سهر کار گهر : [ناو] سهرعه‌مه‌له؛ عه‌مه‌له‌باشی؛
 سهر وکی کریکار گهل. (سرکارگر)
سهر کوت : [ناو] ته‌مران؛ دامرکان. (سرکوب)
سهر کوت کردن : [چاوه‌گه‌ت] دامرکاندن؛ ته-
 مراندن؛ شکاندنی جقات؛ له‌هیزخستن. (سر
 کوب کردن)
سهر کوت‌کهر : [ناو، یک] (۱) دامرکین؛ داته-
 مرین؛ (سرکوبگر)؛ (۲) لومه‌کهر؛ سهر کونه-
 کهر (سرکوفت‌زن)
سهر کول : [ناو] (۱) باری‌سهر بار. (سربار). (۲)
 تاج‌کوله‌کهر؛ سهرئه‌ستوون. (سرستون). (۳)
 پرکردنی قه‌لا قووج؛ قلاقووچان. (تانت‌های-
 طرفیت‌پر کردن)
سهر کونسول : [ناو] سهر وکی یه‌ک یان
 چهند کونسول‌گهری له‌ول‌تیکدا. (سرکونسول)
سهر که‌تی : [ئاوه‌لناو] سهر که‌وتوو؛ پیشکه‌وتوو
 له‌کاردا. (موفق)
سهر که‌چ : [ئاوه‌لناو] مل‌که‌چ؛ سهر شوپ؛ سهر-
 چه‌میای؛ شهرمه‌زار؛ به‌فرمان. (گردن‌کچ)
سهر که‌ش : [ئاوه‌لناو] بوکیوی زور؛ بلند ده-
 وت‌ریت. (سرکش)
سهر که‌وت : (۱) ناوه‌بوپیاوان. (اسم‌مردانه). (۲)
 [ر‌ابوردووی سهر که‌وتن] چووه‌سهر؛ چووه‌بان.
 پیروزی؛ (بالارفت؛ بالارفتن؛ پیروزی)
سهر گاینجه : [ناو] سهر مژانه. (رابط‌خیش‌ویوغ)
سهر گوپ : (۱) سهرمه‌زار؛ (سرمزار) (۲) سه-
 رگه‌رد؛ قوربانی. (بالاگردان)
سهر گورد : [ناو] یاوه‌ر؛ پله‌ییکی عه‌سه‌ریبه له
 سوپای ئیراندا. (سرگرد)

سهر گووه‌ند : [ناو] سهر گوبه‌ند؛ سهر چویپی.
 چویپی کیش. (نفر اول چویپی)
سهر گهرم کردن : [چاوه‌گه‌ت] سهر قال‌کردن؛
 خافلاندن؛ (ب) جوریک‌خاپاندن؛ مه‌ژوول-
 کردن. (سرگرم کردن)
سهر گه‌شته : [ئاوه‌لناو] ویل؛ حه‌یران؛ ئاواره؛
 سهر لیشیواو. (سرگشته)+
سهر گه‌ندان : [ئاوه‌لناو] سهر گه‌ردان؛ ئاواره؛ (له
 هه‌ندی ناوچه‌هه‌روا گوپه‌ده‌کریت)
 (سرگردان)
سهر گین : [ئاوه‌لناو + جیناو] ئه‌وه‌ی‌سهره‌وه؛
 سهر ووتر؛ بانگین. (بالائی)
سهر ل‌سوای : [چاوه‌گه‌ت] سهر که‌وتن.
 (بالارفتن)
سهر له‌به‌ر : [ئاوه‌لناو] سهر له‌به‌نگ؛ سهر شوپ؛
 مل‌که‌چ؛ فرمانبه‌ر. (خجل‌وفرمان‌ب‌دار)
سهر له‌ر‌یدابوون : [چاوه‌گه‌ت] (ب) حازر بو ئه-
 نجامی فرمان‌تاسهر تی‌چوون. (حاضر به‌انجام-
 فرمان)
سهر لی‌کردنه‌وه : [چاوه‌گه‌ت] (۱) سی و دوو
 کردن؛ دوودل بوون. (۲) سهر برین. (دوودلی؛
 سهر بیدن)
سهر مابری : [ئاوه‌لناو] سهر مابردوو؛ سهر-
 مابردگ. (سرمایی؛ سرمازه)
سهر مایه‌داری : [ناو] سیسته‌میکی حوکومه‌ت
 که له‌سهر بنه‌مای تابووری و پیشه‌سازی و
 بازارگانی دامه‌رزاییت. (سرمایه‌داری)
سهر مایه‌وز : [ناو، یک] ئه‌وه‌ی سهر مایه‌داده-
 نیت بو کاریک. (سرمایه‌گذار)
سهر مایه‌وسه‌ی : [ناو] سهر مایه‌دانان.

(سرمایه‌گذاری)

سهرمه‌وقولات: سهرمه‌قولات؛ خو هه-

لگیرانه‌وه به سهر سهردا. (پشتک)

سهر نانه‌وه: [چاوگه،ت] (ب) دیزه‌به‌ده‌رخونه؛

باس نه‌کردنی مه‌به‌ستیک؛ شارده‌وه‌ی‌قسه-

وباسیک. (پنهان‌کردن)+

سهرنگا: [ناو] (گ، منگه‌ییه) سهرین؛ موته‌کا؛

سرنگا. (متکا)

سهرنگووم: [ئاوه‌لناو] بی‌سهروشوین؛ سهر

نقوم؛ به‌ئاو‌چوو؛ تیاچوون؛ سهرئوندا. (ازبین-

رفته‌بی‌نشان)+

(ب) بی‌سهروشوین؛ سهرنقوم. (گم‌شدن-

وبی‌نشان)+

سهر نووسهر: [ناو،ت] سهرنقیسکار؛ سه-

رنقیسه؛ سهروکی نووسهرانی گوٚقار و

بلاٚقوک. (سردیر)

سهرنه‌قی: [ئاوه‌لناو] سهرشور؛ سهرچه‌میای؛

شهرمه‌زار. (شرمسار)

سهرنه‌شیف: [ئاوه‌لناو] سهربه‌ره‌وخوار؛ سه-

رنشبو؛ سهره‌وژیر. (سراشیب)

سهروان: [ناو] (۱) پله‌وپایه‌ی عه‌سکه‌ری له

سوپای ئیراندا، له‌سیتوان یه‌که‌م بال‌اتر.

(سروان) (۲) وشتره‌وان. (ساربان)

سهروپوز: [ناو،ت] سهروپوتراک؛ سهروسه-

کوت؛ سهرومیقل. رواله‌تی پوشته و په‌رداخ؛

سهروسیما (سروسیما)

سهروتار: [ناو] وتاری سهره‌کیی گوٚقار و

بلاٚقوک له‌لایه‌ره‌کانی هه‌وه‌لی گوٚقاردا که

زیاتر له‌لایه‌ن سهرنووسهره‌وه‌ده‌نووسریت.

(سرمقاله)

سهرودل: [ناو،ت] فی؛ خوداری؛ گه‌شکه؛

په‌رکه‌م؛ فه‌رکه‌م. (صرع)

سهروریش: [ناو،ت] مووی‌سهر و ده‌موچاو.

(سروریش)

سهروزماندار: [ئاوه‌لناو] زمان‌پاراو؛ به‌توانا له

ئاخه‌فتندا؛ (ب) زیره‌ک. (سرورباندار)

سهروزمان ناخوش: [ئاوه‌لناو] زمان‌تال؛ قسه

ناخوش؛ قسه‌په‌ق. (تلخ‌زبان)

سهروسامان: [ناو] رپیک‌ویکی؛ جه‌موچوری؛

سه‌قام. (سروسامان)

سهروسامان گرتن: [چاوگه،ت] (ب) بوونه

خاوه‌نی ژن‌ومندال؛ بوونه‌خاوه‌نی ژیانیکی-

باش. (سروسامان‌گرتن)

سهروسور: [ناو،ت] که‌ین‌وبه‌ینی په‌نامه‌کی.

(سروسر)

سهروسه‌دا: [ناو،ت] هه‌راهه‌را. (سروصدا)

سهروسه‌مه‌نه: [ناو،ت] سهروسه‌نه‌مه؛ سه-

رونه‌شه‌مه؛ ودم؛ پیوقه‌ده‌م. (یمن)

سهروعوزرشور: [ئاوه‌لناو،بک] (ب) کچیک‌که

بالقی‌بووه. (دختربالغ)

سهروکی‌ده‌ولته: [ناو،ت] سهروک‌وه‌زیر.

(نخست‌وزیر)

سهرونه‌شه‌مه: [ناو،ت] پاوقه‌دم؛ یومن؛ ودم.

(یمن)

سهروه‌خت: (۱) ئاگادار؛ وشیار. (تذکر). (۲)

لی‌پرسین؛ سوراخ‌گرتن؛ به‌ته‌نگه‌وه‌بوون؛

چوونه‌دیار؛ چوونه‌لا. (سراغ). (۳) له‌سهر وخت-

دا‌حازربوون؛ به‌وه‌خت‌حازربوون. (سرموقع)

سهرور گپران: [چاوگه،ت] (۱) پشت‌تیکردن؛

پویته‌نه‌دان؛ روو‌چه‌رخاندن؛ روو‌کردن‌به-

لاى ديكه دا. (۱) روبر گرداندن)

سهروين: [ناو] سهرين؛ ميزه؛ دسرهى به سهره وه بهستن. (دستار) سهرين.

سهروينى: [ناو] سهرخوي؛ له سهروينى؛ له- سهرخوي. (هوشيارى؛ آرامى)

سهره: [ئاوه لئاو] قهيره؛ نيوه پير. (ب) چوده- رچوو؛ به ئه زمون. (دنياديه) +

سهره پته: (ب) بهرپرسى و دهسه لات داري؛ سهره پته تيمم به دهسته وه نييه؛ هيچكاره نيم. (كنايى شغل)

سهره پيرين: بهر والته گيژ، به لام زورزان. (بظا هر گيجولى حيله باز)

سهره تان: [ناو] (۱) شيرپه نجه (سرطان). (۲) ته ختهى تالى تهون پيوه بستن. (تاريند قاليافى)

سهره چلوسك: [ناو] سه لكه بزوت. (چوب- نيمسوز)

سهره خوښى: [ناو] دلته وايى؛ سهره سلامه تى؛ ته سه لا؛ پر سه ليكردن. (تسليت)

سهره سوډره: [ئاوه لئاو] مروقى ئاژاوه چى و شه ره له خرين. (فتنه گر)

سهره شورگه: [ناو] سهر شورگه؛ جيگه مى- خوشتن يان سهرشتن له مالدا. (جاي تن- شستن)

سهره كوتى: [ناو، ت] (ب) به له قه له ق روشتن؛ به كوته كوت؛ به حاله حال؛ كه م-

و كوور تيگه يشتن. (لنگان لنگان؛ بزحمت راه- رفتن؛ با اشكال فهميدن، يا خواندن سطرى-

بزور) **سهره كى:** [ناو] (۱) بنه مايى. (اصل). (۲) پيشه

كى؛ سهره تا. (پيشگفتار؛ مقدمه)

سهره له قى: < سهره كوتى.

سهره ماسى: [ناو] باى سوور؛ ئازاريكى- گيرودارى سه ده مه يه (بغه). (بادسرخ)

سهره مه رگ: [ناو، ت] كاتى گيانه لئا؛ ئاويلكه؛ نزيك مردن؛ كاتى گيان ده رچوون. (موقع- مردن)

سهره ندر: زانين؛ عه قل پيگه يشتن؛ په ي به- كارى بردن؛ پسپورى له كار يكد؛ سهره در- چوون. (آگاهى از كار)

سهره و چيره: [ناو] سهره وليژى. (سرازيرى) **سهره هوستا:** [ناو] سهره هوسته؛ سهره وستا؛ وه- ستاباشى. (سراستاد)

سهره هوقوله: [ناو، ت] نووك وسو؛ جوړى يارى- به ده رزيله؛ سهر و بنى هيلكه. (نوعى بازي- است؛ سروته تخم مرغ)

سهره ونيان: [چاوگه، ت] نيان به سه ره وه؛ تراو به سه ره ونيان و خوواردنه وه. (سر كشيدين)

سهره له دان: [چاوگه، ت] (۱) سهره دره ينيان؛ له خاك سهره دره ينيان. (۲) په يدا بونى بيروكه يان جقات. (سردر آوردن؛ پيدا شدن)

سهره هيش: [ناو] سهره خيش؛ دهنده؛ دهنده مى- جيگاي گاسن له ئامووردا. (چاي آهن گاو آهن) **سهره عوره:** [ئاوه لئاو] له نده هور؛ زبه لاج؛

تيكسمر او. (لندهور) **سهره غله ت:** [ئاوه لئاو + به ند] سه خله ت؛ (۱)

سه خت؛ دژوار. (دشوار). (۲) دلته ننگ؛ من گه- له ك سه غله تم؛ من زور دلتنگم. (دلتنگ)

سهره غله ت كردن: [چاوگه، ت] سه خله ت كردن؛ دلته ننگ كردن. (دلتنگ كردن؛ غمگين كردن)

سه غیربار: ژنیک که مندالی وردی هه بیت و میردی نه بیت (زن بیوه دارای بچه صغیر)

سه فپکان: (۱) [چاوگه] سه فبستن؛ (صف بستن)؛ (۲) [رابوردوی چاوگه] سه- فیان به ست؛ سه فیان پیکا. (صف بستند)

سه فرابه ر: [ئاوه لئاو] زهرداوبه ر؛ کهم که ره وه- ی ده لاندنی زهرداو، وهک ئاوی زرشک و ئاوی هه نار. (صفرابر)

سه فرابه ر: [ناو] داریکه (نیروک و نیروک) یشی پیده لین؛ بولا بردنی زهرداو به- که لکه. (سرخس نر)

سه فرهنگ: [ناو] شروقه کردنی وشه؛ فرهه- نگی وشه. (فرهنگ)

سه فهر: [ناو] مانگی دووهه می سالی مانگی. (ماه دوم سال قمری) +

سه قله: [ناو] قه بز بوونی مه زاج؛ زک کارنه- کردن؛ دژی زه حیر. (بیس)

سه کری سه کران: ناوی کیویکه له باله کایه تی نزدیکی کیوی هه لگورد، که رادیوی هیزی پیشمه رگه ی شوپشی نه یلوول له شهکه- وتیکی نه وکیوه دابوو. (نام کوهی است)

سه گ: (ب) شوپهانندن به سه گ؛ زورزان؛ حیلله باز؛ زور سه گه؛ زور فیله بازه. (کنایی حیلله- گر)

سه گبا: [ناو] نه خوشینی ریخوله گیرانی سه گ. (مرض مخصوص سگ)

سه گباب: سه گ باوک؛ کوری سگ. (پدر سگ)

سه گ بز دینک: [ناو] سه گ پسینکه؛ که- رویشکی یه کساله که زور خیرانییه، زوو خوی دهر باز بکات و سه گیش نایگاتی و

ئه وهنده سه گ به دوا ی خویدا راده کیشی هه تا سه گ شه که ته ده بیت یان ده- پسیت. (خرگوش یکساله)

سه گ چه سار: [ناو، ت] سه گ به چه وشه؛ ته- مبی کردنی سه گیک که زیانی خوروبیت؛ دهر- که ی چه وشه ی لی داده خهن و دارکاری ده- کهن؛ (ب) ئازاردان و گیره و کیشه ی زور پیکردن. (سگ رادر حیا طدر بسته تنبیه- کردن)

سه گ خور: (۱) [ئاوه لئاو] ههر شت شیایوی ئه وه بیت سه گ بیخو؛ (۲) بی خورمه تی به که سیک که شتیکی پی بدری به نابه دللی؛ بگره ئه م هه زار تمه نه یش سه گ خور؛ واده زانم سه گ خواردی. (سه خور)

سه گده ست: [ناو] که ره سه ته ییکه له سه یاره دا. (سگ دست) +

سه گ ژی: [ناو، ت] سه گ مه رگی؛ ژیانی سه گی؛ وهک سه گ ژیان. (ب) ژیانی ناخوش و تال. (زندگی سگی)

سه گ گورگ: [ناو، ت] جوریک سه گه له- نیوانی سه گ و گورگدا و زور هوشیاره و له هیزی پولیسدا یاریده ره بو دوزینه وهی تاوانبار و کالای قاچاخ و شتی تر. (سگ گرگ)

سه گ ماسی: [ناو] جوریک ماسییه. (سگ- ماهی)

سه گ مه گه ز: [ناو] سه گ مه گه س؛ میشه سه- گانه. (سگ مگس)

سه گ نه خور: (۱) ههر شت که سه گ نه- یخوات؛ (ب) زیپر و زیو و پاره و پوول. (طلاپوول). (ب) خوراکی زور ناخوش.

(خوراک بدطعم)

سه‌گ‌وسه‌رچوپی؟ : <سه‌گ‌ومزگه‌وت؟.

سه‌گ و شوان‌هاتنه‌وه: [چاوگه‌ت] قریوونی

که‌رت‌ه مه‌ر له‌کی‌و و گه‌رانه‌وه‌ی سه‌گ و

شوان بی‌مه‌ر(ب) مافینگی بوون و پووش -

له‌ده‌م‌بوون. (کنایی‌داریایی‌ازدست‌دادن)

سه‌گ‌ومزگه‌وت؟: (ب) کاریک که له که‌سیک

نه‌وه‌شیت‌ه‌وه. (کنایی‌ناهمخوانی‌افعال)

سه‌گ‌ور: سه و گ‌ور؛ سه‌گ و گ‌ورگ؛

بوومه‌لیل؛ تاریک و پروونی به‌یانی که سه‌گ

و گ‌ورگ به‌دیتن فهرقی پی نه‌کریت؛ وه‌ک

گ‌ورگ و می‌ش. (گ‌ورگ‌ومیش)

سه‌لاته: <سالاد.

سه‌لاجه: وشه له‌ئاره‌ویه‌وه هاتووه و له-

کوردستانی باشوور به‌یه‌خچالی فارسی ده-

لین (یخچال)

سه‌لامه‌ت: [ئاوه‌لناو] (وشه‌ئاره‌ویه‌وه)سلامه‌ت؛

ساخ؛ ته‌ندروست؛ وه‌ش؛ ساق؛ ساخ.

(سلامت)

سه‌ل‌به: [ناو] سه‌ول؛ ییلی که‌له‌ک لیخورین؛

سه‌ل‌پ. (بیل‌قایق‌رانی)

سه‌لوا: [ناو] سه‌لوو؛ سه‌لوی؛ سه‌ول؛ داریکی

همیشه سه‌وز به‌گه‌لای باریکی سووژنییه‌وه.

(سرو)

سه‌لوی‌نک: [ناو] سه‌رانگ‌وی‌لک؛ سه‌رانگ‌ولک.

(شوله؛ سرگینگاه)

سه‌ما: [ناو] بو‌ی‌هه‌یه له‌(سماع)ی ئاره‌ویه‌وه

هاتییت؛ هه‌ل‌په‌رکی؛ (ب) دوو ده‌سماله

کردنی ژنانی که سوکاری زاوا له به‌رده‌م

بوو کدا له کاتی‌کدا بووک ده‌گاته به‌رمالی‌زاوا.

(رقص‌بادستمال‌جلوعروس)

سه‌مات: [ناو] ته‌رسه‌قول؛ ته‌رس. (پهن‌اسبو

استر)

سه‌متاندن: [چاوگه‌ت] هه‌ل‌کی‌شان له‌ئاو.

(درآب‌گرم‌فروربردن)

سه‌مخه‌رات: [ناو] سه‌خمه‌رات؛ هو؛ سه‌باره‌ت

؛ به‌خاتر. (علت؛ بخاطر؛ سبب)

سه‌م‌ل: [ناو] به‌رمال. (جانماز)

سه‌موون: [ناو] جو‌ریک کولی‌ره‌ی خه‌په‌له و

خر و چکوله؛ (نوعی‌گرده‌نان)

سه‌مه‌ل: سرووتی ناواخی کورتان. (ساقه-

گندم‌داخل‌پالان)+

سه‌مه‌ند: [ناو] ره‌نگی ئه‌سپیک که به‌ره‌نگی

کایه و زه‌رده. (سمند)

سه‌مه‌نده‌ر: [ناو] (۱) جو‌ریک مارمیلک.

(سوسمار). (۲) داعباییکی ئه‌فسانه‌یه که ده-

لین له‌ناو ئاگردا ناسووتی. (سمندر)

سه‌مه‌ندی‌کلک‌ویال‌سپی: [ناو،ت] یه‌زیدی‌په‌ره-

نگی ئه‌سپی یه‌زیدی‌کوری‌معاویه، که ره‌نگی

سه‌مه‌ند بوو به‌لام ره‌نگی‌یال و کلکی

ئاچختربوو. (سمندیال‌ودم‌شسته؛ یزیدی)

سه‌مه‌ندی‌یه‌زیدی: [ناو،ت] ئه‌سپی سه‌مه‌ند

که‌یال و کلکی کالتر یان سپی‌بیت؛ ره‌نگی

ئه‌سپی یه‌زیدی‌کوری‌معاویه‌بووه.

(سمندیال‌ودم‌شسته)

سه‌هناف: [ناو] سه‌یوان؛ سایه‌بان؛ پیشه‌وه‌ی

کلاوی لیو‌داری‌پان. (سایبان)

سه‌نبول: فد.فرد.اند؛ [ناو] ئورناگ؛ نمونه؛

سه‌رمه‌شوق‌کردنی‌شت‌یان‌که‌سیک؛

نمووده؛ نیشانه. (سمبل)

سه‌ننه‌نه: سه‌لته‌نه؛ ناویکی ژنانه‌یه. (نامی)

است‌زانه)

سه‌نچ: [ناو] دوو جه‌غزی وه‌ک دهوری

دروستکراو له‌کانزای زهرده که به‌یه‌کدا بدیریت ده‌زرینگیته‌وه، که‌ره‌سته ییکی مو-

سیقایه. (سنج)

سه‌نچار: ژه‌نگاله؛ ژه‌نگار؛ ناوی شاریک و

چیا ییکه له‌نزیکی موسل. (نام‌کوهی‌است)

سه‌نچوور: [ناو] سه‌نجول؛ قه‌له‌دهی تانجی؛

قه‌لاده. (قلاده)

سه‌نچه‌ر: ناوه‌بو‌پیاوان. (سنجر)

سه‌ندن: [چاو‌گه] کرین. (خریدن)+

سه‌ندنه‌وه: [چاو‌گه،ت] گورانی سه‌ندنه‌وهی

دوو یان چه‌ندک‌ه‌س بو‌ماندوو نه‌بوونی

گوران‌بیبیز. (تکرار‌تصنیف)

سه‌نده‌لووس: [ناو] سه‌نده‌رووس. داریکی

کورت‌ه‌بالایه جیوه‌که‌ی بو‌دروستکردنی ده-

رمان به‌که‌لکه. (سندروس)

سه‌نگ: [ناو] لاسکی که‌نگری پیرکه

درووه‌کانی دامال‌ریت. (ساقه‌بی‌خار‌کنگرییر)

سه‌نگ: [ناو] موته‌که. (سه‌نگ‌سووار‌بوون؛

هه‌ستی خنکان له‌خه‌ودا). (کابوس)

سه‌نگ‌دادان: لاسه‌نگ بوون. (طرفی‌سنگین-

تر؛ نامیزانبوون)+

سه‌نگ‌دانه‌سه‌ر: گوشار و هیز خسته‌سه‌ر.

(فشاروسنگینی‌بر‌چیزی‌وارد‌کردن)

سه‌نگ‌فه‌رش: [ناو،ت] بانووان؛ داپوشانی

شوینیک به‌به‌رد و (چیمه‌نتو یان‌قور).

(سنگ‌فرش)

سه‌نگ‌وسووک‌کردن: [چاو‌گه،ت] (۱) به-

راوه‌رد‌کردن (تخمین‌زدن)؛ (۲) له‌به‌شی

قورس‌هه‌لگرتن و خسته‌سه‌ر به‌شی

سووک تا میزان بوون و به‌ران‌به‌ر‌پاوه‌ستان.

(میزان‌کردن)

سه‌نگ‌وسووکی: [ناو،ت] (۱) له‌موعامه‌له‌دا

به‌راوه‌رد‌کردن و پیکگرتن. (۲) ته‌تک‌کردن

(زوریان سه‌نگوسووکی به‌سه‌ر هینا؛ زوریان

ئا‌پروو چوواند). (۱ بر‌آورد. ۲ توهین)

سه‌نگ‌وماست: [ناو،ت] سه‌نگی که‌نگر که

ئاوه‌کول بکریت و تالاییه که‌ی ته‌واو‌بیت و

له‌گه‌ل ماست تیکه‌ل بکریت. (ساقه-

لنگروماست)

سه‌نگوو‌سوژن‌کردن: [چاو‌گه،ت] هه‌موو که-

لینیک گهران و پشکنین به‌دووی شتیکدا.

(سنگ‌و‌سوزن‌کردن)

سه‌نگه‌ر: [ناو] بو‌سه. (سنگر)

سه‌نگه‌سیر: [ناو] خوراکیکی زور ناوداره به

تایبه‌ت له‌موکوریاندا که له‌گوشتی گیسک

یان که‌رویشک و ماست چیده‌بیت.

(قوراو)یشی پیده‌لین. (نام‌خوراکی‌محلای‌است)

سه‌نگه‌ل: [ئاوه‌لناو] ئازه‌لیک که‌گوانیکی

گه‌وره‌تریبت و شیرزیاتری تیدابیت.

(دامیکه یک‌پستانش بزرگ‌تر‌باشد)

سه‌نگی‌زاور: [ناو،ت] به‌ردیکه له‌کیسه‌ی

سه‌فرا‌دا دروست ده‌بیت و زور به‌ئیشه و

ئیستا، به‌نووری له‌یزیر مالیجه‌ی ده‌که‌ن.

(سنگ‌صفرا)+

سه‌نگین‌ئه‌سله‌حه: [ئاوه‌لناو] (ب) له‌پیاویک-

که‌نیشانه‌ی نیرینه‌ی گه‌وره‌بیت. (کنایی،

بزرگ‌بودن‌آلت‌تناسلی)

سه‌نگین پا: [ئاوه‌لناو] پاسه‌نگین. <پی قورس. (پاسنگین)

سه‌نگین ده‌ست: [ئاوه‌لناو] که‌سپک که مالآت سه‌رده‌بیرپت زوو گیانیاں دهرده‌چی؛ (۲) که- سپک که ده‌ستی قورسه و له ههرکه‌س‌بدا زور تازاری پیده‌گه‌یینی. (۱ و ۲ سنگین دست)

سه‌وادبوونه‌وه: [چاوه‌گه‌ت] سه‌وازه بوونه‌وه؛ ترس‌وه‌رین. (ترس‌ریختن)

سه‌واش: [ناو] ده‌مه‌قال، شه‌ره‌قسه؛ هاوار و داد؛ (سه‌واش به تورکی واتا: شه‌ر). (جنگ- لفظی)

سه‌ورو: [ناو] کووت؛ په‌یین به‌زه‌ویدا کردن بو به‌هیز بوونی خاک. (کود حیوانی؛ کود- بزمین‌پاشیدن)

سه‌وری: [ناو] سابرین؛ ساورین؛ نی‌ری. (ته‌که)

سه‌وزالف: [ناو، ت] ئالفی سه‌وز؛ (ب) وینجه و گزره و گیا. (علف‌سبز خشک یاتر)

سه‌وزه: [ئاوه‌لناو] مروقی ره‌شتالهی ئاچخ؛ گهنم ره‌نگ؛ ئه‌سمه‌ر؛ سه‌وزه‌لی سه‌وزه باریکی مندال «فولکلور». (سوزه‌رو) +

سه‌وزه‌دار: [ناو] داره‌سه‌وزه؛ داریکه گه‌لاکانی وه‌ک سوژن باریکه و هه‌میشه سه‌وزه؛ پالوته‌ی کولیندرای گه‌لاکه‌ی بو عیلاجی که‌چه‌لی به‌که‌لکه؛ و حه‌یوانی ئاوس به خواردنی گه‌لاکه‌ی به‌ر ده‌خات. (درخت کاج)

سه‌وزی: [ناو] سه‌وزه؛ سه‌وزه‌وات؛ گیای- خوارده‌مه‌نی. (سبزی)

سه‌وس: [ئاوه‌لناو] ویل و سه‌رگه‌ردان و سه- وداسه‌ر. (سوداسر)

+ **سه‌ول:** [ناو] گولیکه (گل تاج خروس)

سه‌ول لیدان: [چاوه‌گه‌ت] به‌لهم ئازووتن به سه‌ول و بیلی تایبه‌ت. (پاروزدن قایق)

سه‌ولاندن: [هه‌لته‌کاندن؛ ته‌ته‌له‌کردنی دانه- ویله‌ بو پاک‌کردنه‌وه له خه‌وش و خال. (بوجاری و پاک کردن غله)

سه‌وله‌جان: [ناو] گوچان؛ وه‌کاز، گاگولک. (عصا)

سه‌ولی بیگری: سه‌لوی راست هه‌لچوو؛ شو بهاندنی قه‌د و بالای به‌رز و ناتله‌نگ‌زراو به‌سه‌ول. (سروقامت)

سه‌ووروک: [ناو] سی‌روژ به‌رانبه‌ر به‌یه‌ک مانگ. (سی‌روز؛ یک‌ماه)

سه‌وهان: [ناو] (۱) که‌ره‌سته‌ی ساوین؛ بره‌ند؛ (۲) جوړیک شیرینیاتی به‌ناوبانگه له ئیران. (سوهان)

سه‌وی: [ناو] سه‌وه‌ته؛ سه‌به‌ته؛ قولینه. (سبد)

سه‌هوه‌ر: [ناو] تاریکی شه‌و؛ ره‌شی شه‌قی؛ ده‌وال؛ ده‌وال؛ دیو و درنج؛ ئه‌جننه. (تاریکی؛ جن)

سه‌هی: [ئاوه‌لناو] راست؛ بی‌گری. (سه‌ی)

سه‌یاره: [ناو] ترومبیل. ماشین؛ ماشینی سوواری. (ماشین)

سه‌یخول: [ناو] که‌له‌وه؛ که‌له‌مه. (چنبره)

سه‌یده‌ران: گیاساج؛ گه‌لاکانی خره و ده- خوریت؛ بو چیکردنی بو‌رانی به‌که‌لکه و دژی کرمی ریخوله‌یه. (سیرزرد)

سه‌یز: [ناو] خزمه‌تکاری ئه‌سپ؛ مه‌یته‌ر. (مه‌تر)

سه‌یوان: (۱) گو‌رستانیکی گه‌وره له سلیمانی؛ (گورستانی در سلیمانیه) (۲) چه‌تری سیبه‌ر؛

سایه‌وان؛ (سایبان) (۳) ناوی کیویکه له
ئیلام. (کوهیست در ایلام)

سه‌بوهت: [به‌ند] شینه‌یی.؛ ئه‌سپایی؛
هیواش؛ ئارام. (آرام؛ یواش)

سی: پاشگر واتا (تی) کردگیه‌سی، واتا
کردوویه‌تی و نیشانه‌ی بکهره < سو (پسوند)
سی‌ئاشان: گه‌ره‌کیکه له شاری مه‌هاباد.
(محلای درمه‌هاباد)

سیا: کورت‌کراوه‌ی ناوی سیامه‌ند و سیامه‌ک
و سیاوه‌ش. (مختصر سه‌اسم مردانه)

سیاچال: [ناو،ت] (ب) جوړیک گرتوو خانه‌ی
قه‌دیم؛ زیندانی قه‌دیم. (سیاهچال)

سیاچاو: [ناو،ت] گولیکی پینج‌په‌ره و ناخی
ره‌شه و له سه‌قز و مه‌هاباد و هه‌ورامان و
سو‌مابرادوست زوره و له قه‌دیما چاویان به
هار‌دراوه‌ی گوله‌که‌ی ده‌رشت بو یومن و
دوور خستنه‌وه‌ی وه‌یشوومه. (خریق سفید)

سیاریحان: [ناو،ت] ره‌شه‌ریحانه. (ریحان-
سیاه)

سیازام: [ناو،ت] بریناره‌ش؛ ئازاریکی هاوبه
شی ئازال و مرویه که‌به شیوه‌ی کوانیکی ناو
ره‌ش له سه‌رییست هه‌لده‌دا و گیروداره.
(سیاه‌زخم)

سیاسووت: [ناو،ت] راه‌که‌وی هه‌وه‌لی به-
هار. (شکار کبک در اول بهار)

سیاقه‌له‌م: [ناو،ت] ده‌سته‌واژه‌ی نیگار
کیشیه واتا وینه‌کیشان به‌ره‌ش له‌سه‌ر
رووپه‌ری‌سپی (ب) وینه‌کیشان به‌میدادی‌ره-
ش. (سیاه‌قلم)

سیاگوش: [ناو] پشیله‌کیوی له ریوی پان و

پوژتره و کلکی کورته و پیسته‌که‌ی به‌نرخه.
(گر به گوهی)

سیامانگا: فد؛ [ناو،ت] گیانله‌به‌ریکی گوانداره
به ده‌سته‌وی‌ی دریز و ده‌نگیلی زیل و به‌رزه-
وه زیاتر له سه‌ردار و ناو جه‌نگه‌لدا ده‌ژی.
(سیامانگا)

سیامه‌ند: ره‌شتاله؛ ناوی پیاوانه‌یه؛ که‌سایه‌تی
به‌یتی خه‌ج و سیامه‌ند. (سیه‌چرده؛ نام
مردانه)

سیاوئالت: [ناو،ت] ره‌شه‌بیبار؛ هه‌ستی
پیاوه‌تی زیاد ده‌کات؛ دژی ژه‌هری خوینه.
(فلل سیاه)

سیاوپوژ: سیاوپوش؛ قه‌یتهران.

سیبا: [ناو] سیبات؛ سابات؛ که‌پر؛ سایه‌وان.
(سایبان)

سیبات: < سیبا.

سیب‌نهرد: < سیف‌نهرد.

سی‌به‌نگی: [ناو،ت] هوئینه‌وه‌ی قژه‌سه‌ر به
سی‌په‌لکه. (باقتن موی سرد سه‌رشته‌)

سیبه‌هران: [ناو+ به‌ند] به‌لیشاو؛ فره‌وفران؛
به‌زوری. (سیبار)

سیپ: [ناو] جه‌به‌له ته‌خته‌ی سی‌رووپه‌ر
یان زیاتر چیوو؛ سییی چایی ده‌کیلوچایی
تیدایه. (جعبه‌تخته‌سه‌لایی)

سیپا: [ناو] (۱) هه‌رشتی پاچکه‌دار به‌سی
پاچکه‌وه؛ (۲) سی‌باز؛ په‌رینی سی‌باز. (اسم-
پایه ۲ پرش سه‌گانه‌)

سیپال‌شور: [ناو،بک] جلک‌شور. (لباس شو)

سیپه: [ناو] سه‌پان؛ هه‌ره‌تی لاویتی؛ هه‌ره‌تی
جه‌وانی؛ سووروسه‌پان: (ب) جوان و جه‌حیل.

سیخمه : [ناو] سووخمه؛ ئیلهک؛ کولونجهی بیقول. (یلک)

سیخوار : [ناو] زوقم؛ ئالشت؛ خووس؛ خووسار؛ خوویز؛ سیخار. جیله. (پژ)

سیخوار له پشت : [ناو،ت] دهسته واژهی راکه رانه؛ هه ره تی قهلهوی و خیرایی که- رویشک (ب) کاتی پاییزیکی درهنگ. (اصطلاح شکارچیان. آخر پاییز)

سیخه : [دهنگه ناو] دهنگی سینگ و سیبه- لاک له کاتی هه ناسه هه لکیشان دا. (صدای- خس خس سینه) +

سی دهنگان : [ناو،ت] بهسی دهنگان بانگکردن؛ زور به دهنگی بهرز بانگکردن. (باصدای بلند صدا کردن)

سیرب : [ناو] خه لک و مهردومی سیربستان که له ره گهزی ئیسلاوه کانی باشوورن. (صرب)

سیرداخ : [ناو] سیری وردکراو و سوورکراو له ناو روندا چه شنی پیازداخ. (سیرداخ)

سیرماست : [ناو] سیری جنراو له ماست ده- کری و ده بیته سیرماست. (سیرماست)

سیرنوک : [ناو] ته رزه ی ورد. (تگرگ ریز)

سیرو : ناوچه ییکه له روژ ئاوا ی شاری ورمی. گوندیکه له سه رسنووری ئیران و تور کیا. (سرو)

سیروان : ناوی پیاوانه. (اسم مرانه) +

سیرووفه له : [ناو] تهیره کویره؛ بالدا سووکه؛ تهیره په شکه. (پرستوی سیاه)

سیره : [دهنگه، ناو] دهنگی هه لو؛ دهنگی که- وش ی تازه و تهنگ له کاتی ریگه رویشتندا؛

(عنفوان جوانی) +

سیپه ره : [ناو] ئامیری کون کردنی دار له نه- جاریدا. (سه پر) +

سی په ری : [ناو] سیوه ره؛ گیاییکی کورته- بالای که وهیه؛ شهوه ره هه ردی. (شبد- روحشی)

سی پیک : [ناو] سی پا؛ سی پی؛ سی پایه. (سه پایه)

سیتاف : [ناو] خور؛ هه تاو؛ خوره تاو. (نور آفتاب) +

سیتار : [ناو] ئامیریکی موسیقیای تاییه ت به ولاتی هینده و په رده کانی کانزایه و سوژیکی تاییه تی هه یه. (سیتار)

سیتار : [ناو] ئامیریکی موسیقیای که ۴ تهلی هه یه و به قامک لیده ری. (سه تار)

سی ته لاقه : [ئاوه ل ناو] سی به رده؛ سی به سی؛ سی وه سی؛ ته لاقیک که ئیتر گری ناخوا مه- گهر دوا ی شوو کردنیکی دیکه یان به راستی یان به رواله تی که پی ده لین جاش. (سه- طلاقه)

سی تیر : [ناو] تهنه نگیکی قه دیمی بوو سی- فیشه کی ده خوارد. (سه تیر)

سیچکه : [ناو] به ره سماق؛ گیاییکه گه لاکه ی دژی هوورگ و جووله وه ره، ده رمانه بو به- ردی گورچیه. (ترشک)

سیچهن گرتن : [چاو گه، ت] ئوقره گرتن. ئارام گرتن. هه دادان. (آرام گرفتن)

سیخ : [ناو] سیخ (۱) یه که ی شماردنی که باب؛ (۲) شیشی که باب برژاندن. (۱ و ۲ سیخ) +

سیخاندن : [چاو گه] دهنگی هه ناسه؛ دهنگ له سینگه وه هاتن. (خس خس سینه) +

کوهی)

سیقیل: اند؛ فد؛ فرد؛ [ئاوه‌لناو] سیویل؛ قهره-
یه‌خه؛ که‌سیک که‌سه‌سکه‌ری‌نیسه.
(سیویل)+

سیقلبوڤ: [ئاوه‌لناو] ژنی زمان شپ و بی‌شهرم
و هه‌وه‌سباز. (زن‌هوسباز)

سیقه‌توره: [ناو] سیکه‌توره؛ له زوربه‌ی فه
ره‌نگه‌کاندا به‌جیکه‌ل‌دان و جیکه‌ل‌دان
ماناکراوه، به‌لام سیکه‌توره زیخه‌ل‌دانه و
(کوله‌زرگ) یشی پیده‌لین و کیسه‌ییکی به‌قه‌را
گورچیله‌ی کاوڤ ده‌بیت و په‌نگی سووری زور
توخه و ده‌خوریت به‌لام جیکه‌ل‌دان ناخوریت.
(سنگدان)

سی‌کانیان: [ناو] کیویکی به‌رزه نزدیک‌کیوی
په‌قیتان (له‌یلان‌چوغه) له باکوری‌شاری‌سه‌قز.
(نام کوهی است)

سیکتر: [کاری ئه‌مری] له وشه‌ی
(سیکدیری) تورکییه‌وه هاتووه به‌واتای (بدهر،
برو بده) له کوردیشدا واتای به‌سووکایه‌تیبه-
وه دهر کردن ده‌گه‌به‌نیت، گومبه له‌به‌ر چاوم؛
برو گومبه؛ برو بده. (برو گمشو)

سیکهنه‌وسه‌رخان: [ناوت] به‌جیگای
قه‌ره‌بالغ ده‌لین که هاتوچوی زوریت. (جای
شلوق)

سیلسانک: [ناو] سه‌قزی سپی‌واش؛ جوړیک
مشک‌گه‌ی سپی‌واش. (چرخ‌سفید)

سیلم: ناوی چیا‌یکه‌نزیکی حاجی‌ئومه‌ران.
(نام کوهی است)

سیلوخ: [ئاوه‌لناو] له‌ر و لاواز. زهرده‌ل و نه-
خوش و کز. (مریض‌لاغر‌مردنی)

جیره‌جیری که‌وش؛ (ئامینی نازهنینی سپره‌ی
دی له پوتینی «فولکور».) (صدای جیرجیر کفش)
سیره: [ناو] (۱) سه‌هره؛ سه‌یره؛ جوړیک-
فرنده‌ی ده‌نگ‌خوش. (سهره) (۲) سیله و چه-
فته‌گرتن؛ میزان کردنی تفه‌نگ له سه‌ر
ئامانج. (نشانه‌رفتن)

سیره‌ت: [ناو] ئاږو. (بی‌سیره‌ت کردن: بی-
ئاږو کردن: به‌ناږه‌وا کچینی هه‌لگرتن).
(سیرت) (۲ب) کیر؛ (آلت تناسلی مرد)

سیره‌سه‌گانه: [ناو] گیاییکه سه‌لکی بنه‌که‌ی
له پیاز و سیرده‌کا. (سیر کوهی)
سیزوو: سه‌یزوو؛ سوژی؛ سبه‌ینی؛ به‌یانی؛
شه‌وه‌کی؛ سبحا. (فردا)

سیسوو: [ناو] بره‌ندی سی سووچ؛ سی-
گوشه. (سوهان‌سه‌گوش)

سیغاری: [ئاوه‌لناو] خووگرتوو به‌کیشانی
سیغار؛ جگره‌کیش. (سیگاری)

سیغه: [ناو] ژن ماره‌کردنی کاتی یان
دایمی؛ (ب) ماره‌کردنی کاتی. (صیغه)
سیغه‌کردن: [چاوغه‌ت] ژنیک به‌هاوسه‌ری
کاتی، ماره‌کردن. (صیغه‌کردن)

سیغه‌یی: [ئاوه‌لناو] ژنیک که سیغه‌کراوه.
(صیغه‌ای)

سیفر: [ناو] ژماره‌ییکه له یه‌ک که‌متر؛ له
گه‌رما‌پودا خالی به‌ینی ساردی و گه‌رمی؛
نزیک به‌هیچ. (صفر)

سیف‌نهرد: [ناو] سیب‌نهرد؛ شقاق. (سیب-
زمینی‌ترشی)

سیفایی: [ناو] مه‌له. (شنا)
سیف‌ره‌شک: [ناو] سیغه‌کیویله. (سیب-)

سیله وچه فته : [ناو] سیره؛ سیره گرتن به تفه-
نگ بو پیکانی تامنج. (نشانه رفتن)
سیم : [ناو] تیل؛ تهل؛ سیلک. (سیم)
سیمان : فد. [ناو] چیمه نتو. (سیمان)
سیمر سیمر : [ناو،ت] سمر سمر؛ ههراوه هوریا و
دهمه قاله. (هیا هو)
سیمروو که : [ناو] سیره کیویله. (سیر کوهی؛
سیر خرس)
سینا : (۱) ناوی پیاوانه. (اسم مردانه). (۲) ناوی-
کیو و ساراییکه له فه له ستین. (صحرای-
سینا)+
سیناریو : فرد. فد. اند. [ناو] دهسته واژه ی
سینه ماییه؛ فیلم نامه؛ دهقی نووسراوه ی حه-
کایه تی فیلم. (سناریو)
سینجور : [ناو] سنجر؛ تیشکی ئاور؛ شوله ی ئا-
ور. (شراره آتش)
سینگور : [ناو،لناو] قه لهو؛ گوشتن. (چاق)
سینگه سوژ : [ناو،ت] دلّه کزی؛ زانی سینگ و
سک. (دلدرد، سینه درد)
سینمائیسکوپ : [ناو،ت] سینه ماییک که
ویته کان له سهر پهرده یه کی پانتر له سینه-
مای ئاسایی نیشان ده ریت. (سینما سکوپ)
سینه بند : [ناو،ت] جوریک ژیرپوشی ژانه یه
بو بهرگری له داچوران و داهیزرانی مه مک.
(پستان بند)+
سینه ر : [ناو،بک] بسین؛ که سیک که ده-
ستینی یان ده کپی؛ کریار. (گیرنده. خریدار)
سینه راما : فرد. فد. اند. [ناو] شیوه ییک له فیلم
هه لگرتنی سینه ماییه که به سی کامیرا و
چهند ئامیری دهنگ هه لگر، تومار ده کریت و

له سهر پهرده یه کی پان و چه ماوه به سی
(پروژیکتور) نیشان ده ریت. (سینه راما)
سینه کیش : [ناو] سیگار کیشیک که دوو که لی
سیگار ده باته نیو سیبه کانیه وه. (سینه کش)
سی نیزام : [ناو] ئامیرییک له بیچمی سی
شه ویلکه، که به پیچ له یه ک ده کرینه وه و
ده به ستین و بو راگرتنی مه ته به سهر درپله-
وه به کار ده بریت. (سه نظام)
سینی مال : [ناو،لناو] سینی مال؛ کاسه لیس؛
چلکاوخور؛ (ب) خو به بیگانه فروش.
(سورچران؛ خود فروخته)
سیواد : [ناو] سپیایی به یانیان و سوورایی
ئیوارانی سهر ئاسو. (سفیدی و قرمزی افق-
در صبح و غروب)+
سی و دوو کردن : [چاوگه،ت] لای خو به راوه-
رد کردن یان حیسایی چاکی و خرابی یان
قازانج و زهره کردن؛ تویش سی و دووی دلی
خوت بکه؛ واتا لیکه بده ره وه. (بر آورد کردن)
سی و دوو کردن : [چاوگه،ت] لای خو هه لسه-
نگاندن و به راوه رد کردن. (تحمین زدن)
سیوراو : [ناو، بهر] سیویاگ؛ سوواو. (سائیده شده)
سیوسیوه : [ناو] ته وه ره ی بانگردین.
(محور بام غلطان)
سی وشکه : [ناو] (۱) جوریک ژوژو له چاله که
ده کا و تیرها ویژه و درکه کانی وه ک تیر
دهاویت بو به ره نگاری له دوژمن: (نوعی-
خارپشت تیرانداز)؛ (۲) فسوس؛ خو به دوژمن
فروش؛ نیشتمان فروش. (جاسوس) (۳)
جوریک نه خوشییه که مروف تیرناخوا له
خواردنی ئاو؛ ئیسقا. (استسقا)

سیوه : [ئاوه لئاو] هه تیو؛ مندالی بی دایک و باب؛ سه غیر. (یتیم)

سی وه خته : (ب) سه ینی و نیوه پو و شهو؛ (سی زمه). (سه وعده)

سیوه پو : [ناو] سییه پو. یاوی نوبه؛ تهوی- مالاریا. له سی پوژدا جاریک یاو کردن؛ نوبه- تی. (تب نوبه)

سیوه هرمی : [ناوت] میوهی دارسیوی موتوربه کراو له داره هرمی؛ سیوی گولواو. (سیب گلاب)

سیویخانه : [ناوت] جیگای مندالی بی باب- و دایک به خپو کردن. (یتیم خانه دارالایتام)

سیوی گولواو : [ناو] بهری داری په یوند کراوی سیو له ههرمی. (سیب گلاب)

بیټی (سین) به شی بیانی

- سابووتاژ** : فرد.اند.فد؛ کارشکینی؛ کوسپ-
خستنه بهریا. (سابووتاژ)
- ساپورت** : پشتوانی؛ پشته قانی. (ساپورت)
- سادیسټ** : سادیسمی؛ تووشی ئازاری-
سادیسم هاتوو؛ نازاردره. (سادیسټ)
- سادیسټم** : فرد.اند.فد؛ مهردم ئازاری؛ (ب)
سوکنایی هاتنی جنسی به ئازاردانی لف.
(سادیسټم)
- سازمانی و لاته یه کگرتوه کان** : ریکخرای
میله تگه لی هاوبه ش و هاوپه یمان. (سازمان-
ملل متحد)
- ساسات** : که ده سته یی بو که م کردنه وهی ههوا
له کاربوراتوری سه یاره دا. (ساسات)
- ساقدوش** : [ناو] ساخدوش؛ له تور کیش داهه یه
به واتای شانی راست (ب) برازاوا. (دوستان
داماد)
- سالون** : فرد.ایتا.فد.اند. [ناو] هول؛ ئوده ی
زور گه وره؛ ته لاری به رفران. (سالن)
- ساندویج** : فد.اند. [ناو] بابوله ی دریژ؛ پیخوری
له نان پیچراو؛ ریوایه ته که قوماربازان دایان-
هیناوه و کردویانه ته باو (ساندویج)
- سپای دانش** : [ناو،ت] سه رباز موعه لیم؛ لهزه-
مانی حمه ره ره زاشادا هیندی سه ربازی سه
واددار ته رخان ده کران بو دهرس وتنه وه به
مندالانی دیهات له جیاتی خزمه تی سه ربازی.
(سپاه دانش)
- سجاف** : [ناو، بهر] دووراو، ته قه ل لیدراوی
په راویزی لیباس. (دوختن حاشیه لباس)
- سلولول** : فد، اند؛ فرد. [ناو] بچوو کترین به-
شی هه رماکیک که نیشانه ی ئه و ما که ی پیوه-
بیټ. (سلول)
- سلولول** : فد، ژووری یه ک که سیی-
زیندان. (سلول)
- سولفیژ** : به ده ننگ وتنه وه ی نوته کان بو فیر
بوونی موسیقا. (سولفیژ)
- سولیسټ** : تاکه ژهن؛ که سیک که سازی
سولو (ته نیا) لیده دا یان ئاوازی ته نیا له کوردا
ده چری. (سولیسټ)
- سونات** : فرد.اند.فد.ایتالیاد؛ به سته ییکی
موسیقای بی گوران بییژه و تاییه ت به ئوروپایه.
(سونات)
- سورپریز** : فرد.اند.فد؛ کاری چاوه پروان نه
کراو که بیته هو ی دلخوشی و شادی که
سانیکی تر؛ جوریک مزگینی؛ (سورپریز)
- سوررئالیست** : فرد.اند.فد؛ شوپگرانی سورر
رئالیسم. (سوررئالیست)
- سوررئالیسم** : بزاقیکی هونری و ئه ده بییه و
بروای به خستنه پیش چاوی سه ربه ست و
ئازادانه ی بیر و بوچوونه، به بی ئه وه ی عه قل و
برپار و ره سم و رسووم ئه و بیر و بوچونه
تیک بدا. (سوررئالیسم)
- سووسالیسم** : فرد؛ اند؛ فد؛ بروابه لاچوونی
ده سته لاتداری (کهس) به سه رتامیره کانی به-
ره م هینه ر و سه رمایه دا؛ سیسته می
حوکومه تی دامه زراو له سه ر ئه و بیروبروایه.
(سووسالیسم)

سووسیالیسمی میلی: فد؛ (ب) نازیسم؛
 تاموژیهیکی رامیاری و کومه‌لایه‌تی که له
 نیوهی ئه‌وه‌لی چه‌رخ‌ی بیسته‌مدا له ئالمانیایا
 پیک‌هات و ره‌گه‌زه‌ره‌ستی تاراده‌بیک په‌ره-
 ی سه‌ندکه له ناو عه‌سکه‌ری و ئه‌ فسه‌رانی
 هیتلی‌یدا بوو به‌ هو‌ی ری‌کخستنی ئیس-
 ئیس. (نازیسم؛ ناسیونال سووسالیسم)
سه‌دادار: [ئاوه‌لناو] وشه‌بیک‌ی فارسییه به‌لام له
 کوردیشدا هه‌یه؛ ده‌نگ‌دار؛ هه‌ر شت ده‌نگی
 لیوه‌بیت؛ (ب) سازی خو‌ش ده‌نگ و ده‌نگ‌به‌رز.
 (صدادار)
سه‌ره‌ستار: [ناو، ت] سه‌روک و به‌رپرسی
 په‌ره‌ستار گه‌لی نه‌خو‌شخانه‌بیک. (سرپرستار)
سه‌رچه‌شمه: [ناو] سه‌رچاوه؛ بناوان.
 (سرچشمه)
سه‌ردو‌شی: [ناو] (وشه‌بیک‌ی فارسی و
 کوردییه) پاگوون. (پاگون)
سه‌رده‌فته‌ر: [ناو] به‌رپرسی نووسینگه؛ سه‌ر-
 ده‌فته‌ری ژن‌ماره‌کردن و ته‌لاقدان. (سردفتر)
سه‌ررشته‌داری: [ناو] مه‌رزینگه‌ی دابین-
 کردنی ئابووری له عه‌سکه‌ریدا. (سررشته-
 داری)
سه‌فیر: [ناو] سه‌رئیلچی؛ بالو‌یز؛ بریکاری
 به‌رپیکراو بو‌ ئه‌نجامی کاریک. (سفیر)
سه‌مبول: فد. اند. فد؛ سه‌نبول؛ ئورناک؛ نمانا؛
 شیایوی به‌ نمونه‌کردن. (سمبل)
سه‌مبولیست: فد. اند. فد؛ ئورناک‌خواز؛
 نمووده‌خواز. (سه‌مبولیت)
سه‌مفون‌ی: فد. اند. فد؛ موسیقایی درێژ‌خایه‌نی
 چووار به‌شی که به‌ ئورکیستری فره‌سازی

لیده‌دری. (سمفونی)
سه‌ناتو‌ر: فد؛ فد؛ [ناو] نوینه‌ری مه‌جلیسی-
 سه‌نا؛ ئه‌ندامی په‌رله‌مانی پیران له رومی‌قه-
 دیمدا. (سناتور)
سیروم: [ناو] تراویکی ده‌رمانی و خو‌راکییه به
 شرینقه ده‌کرپته ناو ده‌ماری هه‌ندی نه-
 خو‌ش. (سرم)
سیکولار: فد. اند. فد؛ لادینی؛ بی‌دینی؛ بایه‌خ
 به‌دین نه‌دان. (سه‌یکولار)
سیکولاریسم: فد. اند. فد؛ سیسته‌می لادینی
 و حوکومه‌تیک که پیوه‌ندی به‌دینه‌وه‌نبیه.
 (سیکولاریسم)
سیلف‌سرویس: چیشته‌خانه و ره‌ستورانی بی
 پیش‌خزمه‌ت که موشته‌ری خو‌ی خو‌راک ده-
 باته سه‌ر میزه‌که‌ی خو‌ی. (سلف‌سرویس)
سیلو: [ناو] هه‌ماری گه‌وره و فه‌ننی (فه‌نانی)
 بو‌ راگرتن و خراپ نه‌بووتی ئارد و دانه‌ویله و
 ئالف. (سیلو)
سیم‌کارت: اند. فد؛ [ناو] کارتیک‌ی چکوله‌یه
 له‌ناو موبایلی ده‌نین. (سیم‌کارت)
سیناریو: فد. اند. فد؛ فیلم‌نامه؛ نووسراوه‌ی
 داستانی فیلم. (سناریو)
سینت: یه‌ک له سه‌دی دو‌لاریک. (سینت)
سیویل: فد. فد. اند؛ قه‌ره‌یه‌خه‌ غه‌یری ئه-
 سکه‌ری. (غیرنظامی) +

سهری کاوړه نیر و نازهلۍ تر. (شاخ روئیدن) (۲ب)
 واق وړمان؛ سهر سووړمان. (از تعجب شاخ در آوردن)
شاخه و شاخ : یال و یال؛ له لک بو لکی داریکی
 تر. (از این تپه به آن تپه؛ از این شاخه به آن شاخه)
شاخه و هرز : شاخه وان. (کوهنورد)
شادی : ناوی ژاننه یه. (اسم زنانه)
شار : [ناو] مووړوی کانزای نیو بولبرینگ؛ توپی
 دارینی یاری بیلیارد. (شار)+
شاراشو : شار شیوین؛ شهړتاشو؛ شهړه لایسین.
 (شهړ آشوب؛ آشوب طلب)
شار باژپ : شاریکه له کوردستانی باشوور. (نام
 شهريست)
شار به دهر بوون : [چاوگه، ت] له شار دهر چوون
 یان له شار وه دهر نانی که سیک. (نفی بلد شدن)
شار به دهر کردن : [چاوگه، ت] له شار دهر کردن؛
 (ب) دهر به دهر کردن. (نفی بلد کردن)
شاردار : [ناو] سهر وکی شار؛ بهر پرسی شار؛ (له
 باشوور شاره وان). (شهردار)+
شار و چکه : شار و که؛ شاری بچووک. (شهرک)
شار و کردن : [چاوگه، ت] اگه ران؛ پشکنین؛ توپیژینه
 وه؛ لیکولینه وه. (تحقیق و گشتن به دنبال چیزی)
شار و پیران : ناوچه بیکه نزیکی مه هاباد. (ناحیه
 ای نزدیک مه هاباد)
شاره زه رده واله : [ناو] جیی ژیانی تا قمی هه ننگه
 ژاله و هه روه ها شاره میلووره. (مکان و سوراخ
 کلنی زنبور)

شابک : [ناو] (۱) چوغه. (چوخا). (۲) قه فی
 بسک که ده که و پته نیوچاوان. (حلقه زلف)
شابه لووت : [ناو] جوړیک به پروو؛ شابه پروو.
 (شاه بلوط)
شابه ننگ : بوژانه سیاوه
شابی : < شاورول
شاپ : [ناو] (۱) شوپ؛ جی پا؛ رچه. (رد جای پا)
 (۲) زاب؛ سواله ت یان به ردی خری چکو له ی
 پان. (سنگ یاسفال پهن و کوچک)
شاپانی : [ناو] شاپان؛ زاپین؛ کایه به زاب؛ کایه
 به شاب < شاب ۲. (نوعی بازی)
شاپک : < شابک
شاپوور : ناز ناوی چند شای ساسانی له تیران.
 (شاپور؛ شاهپور)
شاپه سهند : ناوی گولیکه و ناوی ژاننه یسه.
 (شاه پسند)
شاتون : [ناو] که ره سته بیکه له موټوری سه یاره
 و هه ر که ره سته ی سوپا داردا. (شاتون)+
شاته رده یمی : [ناو] گیای که ره مه ژن؛ توونه گیا.)
 خردل وحشی)
شاجوگه : [ناو] جوگه ی سهره کی که چند جو
 گه ی لی جیا ده بیته وه. (جوی بزرگ؛ کانال)
شاخیزی : [ناو] شاخیزی؛ مه رمه رشا؛ هوما
 بی؛ مه رمه رشا؛ بلووری؛ بالبالی؛ پیرانشا؛ موری.
 (چلوار)
شاخ دهر هینان : [چاوگه، ت] (۱) شاخ پرووان له سهر

شاره زهرگه ته : [ناو] شانه و کونی هه ننگه ژاله.
(لانه زنبور) < شاره زهرده و آله

شاسپه ره م : [ناو] ریخانه؛ شائه سپهره م. (ریحان)
شاشه : پووپه ری شووشه ی ته له فزیون که وینه
ده نوینی. (صفحه تلویزیون)

شاعی : [ناو] هونه ری شیعر؛ هه لبه ستخان. (شاعر)
شاکار : [ناو] کاری بهر چاو؛ جوانترین کرده وه یان
ده سترکرد. (شاهکار)

شاکلیل : [ناو] کللیک که زوربه ی قوفل بکاته
وه کللی دز؛ (ب) لابه ری زوربه ی گیر و گرفت
و کیسه. (شاه کلید)

+ شاکه : (۱) بینهر؛ سه یر کهر؛ (تماشاگر) (۲) خوی
فروش. (نمک فروش)

شاگول : ناوه بو ژنان به تاییه ت له ناوچه ی سنه
(نام زنانه)

شالگه ردن : [ناو] ئلیمی؛ مل پیچ؛ شالی دهوری
مل. (شالگردن)

شالووک : [ناو] شالوول؛ شالوور؛ ریشولی؛ گوانی.
(سار)

شالی : [ناو] مه زرای برنج؛ چه لتووک؛ شه لتووک
(شالی. شلتووک)

شالی جار : [ناو] جاری برنجی دروینه کراو.
(شالیزاردرو شده)

شالیکار : [ناو] فه لای برنج چین. (شالیکار)
شالیگا : [ناو] جیی چاندنی برنج؛ چاره برنج.
(شالیزار)

شامپانی : جوړیک تری ره شه له ولاتی شامپانی
فه رانسه که شه راییکی هه ر به و ناوه لی دروست
ده کهن. (شامپاین)

شام : [ناو] قامیش. (نی)

شامپو : [ناو] تراویکه بو سهر و قژ شتن.
(شامپو)

شامه ترووکه : [ناو] هه نگیکی چکوله یه له
کولوره ی داراندا شانه ده به سستی. (نوعی -
زنبور عسل)

شامیران : [ناو] شای شاهان؛ میری میران؛ شای
میران. (شاهنشاه)

شانامه : [ناو] دیوانه شیعی فیردهوسی تووسی
؛ شاهنامه. (شاهنامه)

شانای : خستن؛ بلاو کردنه وه؛ تووم چاندن؛ هه ل
خستنی موره ی نهدر؛ ره وانه کردن؛ ناردن؛ نار
دی. (روانه کردن) +

شاندار : [ناو] به شکو؛ مه قام دار؛ پایه به رز؛ شیاو.
(بلند مرتبه)

شان داهیشتن : له سه رته نیشته دریز بوون؛ شان
دادان. (روی پهلو دراز کشیدن)

شانک : [ناو] نازهوی؛ نازه وه؛ جوانه زمه. (جوش
جوانی)

شانکر : [ناو] دووایین پله ی سفلیس. (شانکر)
شان له شان دان : (ب) خو هه لسه نگاندن و به
رانبه رگرتن له گه ل پله و پایه ی که سیکدا. (همپا
بودن)

شان وشکو : [ناو، ت] پایه به رزی؛ مه قامی به رز
(شکوهمندی)

شانوکی : [ناو] گیای جافری کیوی؛ دژی ئوره ی
خوینه. (جعفری)

شانه چرکی : (ب) له ناو حه شامه تدا به زور ریگا
کردنه وه و ده رباز بوون. (در جمعیت بزور راه باز
کردن)

شان هه لته کاندن : نیشانه ی بی ته فاوه تی و

بی‌دروهستی و اتا به من چی؛ که یفی خوته.

(شانه بالا انداختن)

شان هه لگرتن: شایان بوون؛ لایق بوون؛ شیاوی.

(لیاقت)

شانه‌ی خوری: [ناو، ت] جوریک شانه‌ی گه‌وره

له کانزا بو شی کردنه‌وه‌ی خوری و مووی تاژال

(شانه‌پشم)

شانه‌ی هه‌نگوین: [ناو] شانی هنگفین؛ خانه

خانه له میو، جیگه‌ی هه‌نگوین و به‌چکه‌ی هه

نگ. (شانه‌عسل)

شاوول: [ناو] شاغوول؛ تامیری هه‌لچنینی دیوار

ی راست. (شاغول)

[ناو] ریفه‌به‌ر؛ به‌رپوه‌به‌ر؛ به‌رپرس؛ مودیر.

(مدیر)

شاویر: [ناو] چند گولاوی گچکه نزدیک به یه

ک. (چاله‌های پراز آب کنارهم)

شاویر: [ناو] شاور؛ شه‌وره. (شیدر)

شاویرول: [ناو] شابی؛ داریکه له میسره‌وه هاتو

وه عاره‌قیکی لیده‌گرن به‌ناوی عاره‌قی بیدمشک

بو نه‌خوشینی دل به‌که‌لکه. (بیدمشک)

شاویری: [ناو] قالا بن؛ ریواسی کوله‌بنه. (ریواس

ساقه‌کوتاه)

شاهدانه: [ناو] گیاییکه له گه‌لاکانی حه‌شیش

دروست ده‌کهن و به‌به‌ره‌که‌یشی که له هه‌رزن

ده‌کا و ده‌خوری ده‌لین شادانه یان شاهدانه.

(شاهدانه)

شاهید: [ناو] شایه‌ت؛ گه‌وا؛ شایه‌د. (شاهد.)

شاهیک: [ناو] جیگای لووس و خلیسک. (جای‌لینز)

شاهی‌که‌و: [ناو، ت] که‌ویک که په‌نجه و چاو و

ده‌ندووی مه‌یله و زه‌ردبی. (نوعی کبک‌نوک‌زرد)

شایجان: بانگ کردنی ژنانه به ته‌وسه‌وه؛ باجی

شایجان؛ له‌ناو کورده‌کانی خوراساندا ناوی ژنانه

. (خطاب تمسخرآمیز زنان؛ نام زنانه)

شاینه‌ک: شاهینه‌ک؛ باشوو ک باشوو

شایه‌تیمان: [ناو] شاتیمان؛ شاده‌تیمان؛ شادیمان

. (کلمه‌شهادتین)

شایی‌شایی: (ب) کو‌کردنه‌وه‌ی پاره، شایی له-

گهل

شاییدا و به زه‌حمه‌ت؛ ئه‌و پاره‌یهم شایی‌شایی و

قران‌قران کو‌کردنه‌وه. (شاهی‌شاهی). (۲)

خوشی‌خوشی (خوشی‌وسرور زیاد)

شبانندن: [چاو‌گه، ت] شوپهانندن. (تشبیه کردن)

شبره‌و: [ناو] شبرو؛ جوریک چه‌رمی بریقه‌داره

که‌وشی لی چیده‌کهن. (شبرو)

شپک: [ناو] مالوو؛ داریکی دریزه که له ناوه‌را

ستیدا کونیکی تی‌کراوه و ده‌چی به سهر ده‌ندی

ئامووردا و به‌سهر زه‌وینی شیو بر‌اودارایده‌کیشن

بو‌ریک‌کردنی گری و گول و کولو. (نوعی ماله)

شپنه‌کردن: [چاو‌گه، ت] پاش شیوپرینی زه‌وی

مالوو‌کردن؛ ریک‌کردن به مالوو. (صاف کردن

زمین‌شخم‌زده‌باماله)

شرپوش: [ئاوه‌لناو] لیباس شر؛ که‌سیک که جلی

شر و کونه له به‌ر ده‌کات؛ مروقی شرپول. (ژنده

پوش)

شرپه: [ده‌نگه‌ناو] شلیپه؛ ده‌نگی شتی نهرم که

وه‌عه‌رزبکه‌ویت؛ ده‌نگی شتی که بکه‌ویتته ناو

ئاو (صدای درآب‌افتادن چیزی) شرپه؛ گولینگ؛

مه‌نگوله؛ شورابه. (منگوله)

شرکردن: (۱) له‌ت‌وپه‌ت کردن؛ دراندن. (تکه

پاره‌کردن). (۲) سه‌زه‌نشتی زور به توورپه‌یه‌وه

شقیله: [ناو] شه‌وره؛ که‌سیک به شه‌و به ری‌دا ده
روا. (شبرو)

شقایق: [ناو] سیب‌نهر؛ سیوه‌بن‌عه‌رزیه. (سیب
ترشی)

شکافه: [ناو] میزراب؛ زه‌خمه؛ نه‌غمه. (تامیری
تارژندن)

شکاک: [ئاوه‌لناو+ناو] پیوه‌ندی‌دار به شکاکه‌وه؛
جوړیک‌هه‌لپه‌رین. (مربوطه‌شکاک؛ نوعی رقص)

شکاندنه‌وه: [چاو‌گه،ت] (۱) ده‌سته‌واژه‌ی گوره
ویبازانه؛ شکاندنه‌وه یان چوواندنی گوره‌ویی بی
پشکیل له جوړاییندا. (پوچ کردن جوراب درجو
راب‌بازی) (۲) پاش‌ده‌مکی‌شانی چایی ئیستیکانی
ک پر کردن و دیسان کردنه‌وه ناو قوری. ()
ازقوری یک استکان چای پر کردن و دوباره دا
خل قوری ریختن)

شکایه‌ت: [ناو] شکات؛ گازهنده و گله و داد خو
ازی. (شکایت)

شک‌بو‌چوون: گومان‌کردن له که‌سیک؛ گومان
بردن. (گمان‌بردن)

شکست: نوکولی؛ شکان؛ به‌زین؛ کول‌دان.
(شکست)

شکست‌هوپ‌به‌سته‌ی: چاو‌گه،ت [هه‌لبه‌سته‌وه‌ی
شکاو. (شکسته‌بندی)

شک‌لی‌کردن: [چاو‌گه،ت] گومان له که‌سیک
کردن. (به‌کسی شک کردن)

شکو: [ناو] جه‌لال؛ له‌گه‌ل شه‌رم‌دا دی، شه‌رم
وشکو؛ شه‌رم و حه‌یا. (شرم و حیا) +

شکو‌فه: [ناو] واباوه به گولی داری به‌ر ده‌لین،
به لام شکوفه گولی نه‌کراوه‌یه؛ پشکوژ؛ خونچه.
(غنچه)

یان فه‌زیح‌ت به‌سه‌ره‌ینان و ته‌مبی‌کردن و
تاپروو بردن. (آبروریختن)

شروچی: [ناو،بک] شروقه‌که‌ر؛ شیکه‌ره وه‌ی
باس؛ لی‌کده‌روه‌ی خه‌به‌ر. (مفسر)

شرو و **شرو‌ل**: بی‌سه‌روه‌ره و بی‌واتا؛ شرو وړ.
(به‌قه‌سیده‌ی شرو و شرو‌ل) «قانع» (بیمعنی؛ ژنده)
شرو‌ل: شرو‌له؛ تیتول؛ ریشال؛ بزگور؛ ریندول.
(ژنده‌پوش؛ نوار یارچه‌کهنه)

شروو: [ناو] شروی؛ داریکی کورته بالایه،
کولیندراوی گه‌لاکه‌ی بو‌شوردنی له‌شی که
سیک که نه‌خوشینی که‌وته‌یی گرتووه یان زهر
دوویی گرتوو به‌که‌لکه. (کرکو؛ افرای صحرايي)

شرو وړ: [ئاوه‌لناو] دراو؛ له‌کار که‌وتوو؛ ونجرو
نجر؛ پزیو؛ پرتوو کی‌گ. (داغان؛ پاره‌پوره)

شریت: [ناو] بهن؛ پ‌س‌مان؛ هه‌ر شتی باریک و
ناسکی وه‌ک قه‌یتان یان نه‌وار. (ریسمان؛ نوار)

شریت‌پر‌کردنه‌وه: [چاو‌گه،ت] نه‌واری کاسیت
یان ویدئو تومار کردن و زه‌فت کردن (نوار پر کردن)
شریخ‌وه‌وړ: [ده‌نگه ناو] گرمه‌و‌گوره؛ گرمه‌گرم؛
شریق وهور. (غرش‌بی‌دری)

شفره: [ناو] تانه؛ کینایه؛ ته‌وس. (رمز) +

شفره‌ی‌فیل: [ناو،ت] دوو ددانی دریزی‌فیل که
زور به‌نرخه، له ناسککاری و خاته‌مکاریدا به‌که
لکه. (عاج‌فیل)

شفه‌ژی: شیربه‌شیر؛ زگپر بوونی ژنیک که شیر
به مندا‌له‌که‌ی ده‌دا. (حامله‌شدن زن شیرده)

شققوت: قه‌مچی کوت؛ ئاوزه‌نگی کوت؛ (ب) زور
به له‌ز ئاوتن؛ یان به‌له‌ز به ری‌گادا رویشتن. (راه
رفتن یا راندن باعجله)

شققوت: < شققوت .

شکف: [ناو] دبه؛ تهنه که پوتی نهوت؛ ده فر
ی گوره وه ک بهرمیل؛ چه له نگی نهوت. (پیت)
شکه نجه: نه شکه نجه؛ نازار. (شکنجه)
شکین: [پاشگر][ناو، بک] شکینهر؛ که سیک که
ده شکینی. (شکست دهنده؛ شکننده چیزی)
شلاتی: < شه لاتی.
شلپ وهوږ: [دهنگه ناو] شلپه شلپی زور. (شلپ
شلوپ)
شلپیتاو: شورباوی زور تراو و بی پون. (کنایی،
شورباوی خیلی آبکی)
شلته: [ناو] دوشه ک؛ رایه خی نوستن. (تشک)
شلکردن: [چاوگه، ت] نهرم کردن؛ (ب) فش
کردن. (نرم کردن؛ اخ کردن و تحویل دادن)
شلکه پان: [ناو] نهرمه ی پان (شلکه پانی بگوو شم
بونی له سینمه ومهم کم) «همین» (نرمی ران)
شلکه گووی: [ناو] جیگای کونکردنی گوویچکه
بو گواره؛ نهرمه ی گووی. (نرمه گوش)
شلوی: شله ژاو؛ رهنگ تیک چوو. (رنگ باخته؛
آشفته)
شله پاندن: [چاوگه، ت] شله قاندن؛ به به کدا دانی
شله مهنی. (جنباندن و بهم زدن مایعات) +
شله ساوار: [ناو] برویشینی تراو. (آش بلغور آبکی)
شله مهنی: [ناو] تراو؛ ناوه کی. (مایعات)
شله بوون: [چاوگه، ت] شل بووننه وه؛ تراو بووننه وه؛
نهرم بووننه وه. (آبکی شدن؛ نرم شدن)
شله وقوله: [ناوت] گه ده و گوده؛ به ره لاهه ره لاه؛
لات ولوت. (لات ولوت)
شمش: [ناو] له قالب دراوی کانزا؛ وه ک شمشی
ته لا. (شمش)
شمشیربال: تهیره کویره؛ تهیره حه و ایله. (پر

شورش : ناوه بو پیاوان. (اسم مردانه) +

شورچه بونون : شورچه بونونه وه؛ دالقان؛ هه لواسران.

(سرازیرشدن؛ آویزان شدن)

شورک : شورچه کات؛ زه وینی که خاکی سویر و

خویداری. (شوره زاز)

شورچه دونه وه : [چاوه گهت] داهیشتن؛ داهیلان؛

بهردانه وه. (آویزان کردن)

شوره شوان : [ناو] نانه مروچه؛ شه وه ره شه وهن؛

گیاییکه بو خوراکی نازال، له سه قز و سابلاغ له

گهل قز یاخه دا ده یانکولاند بو عیلاجی زهردوو

یی و رامالینی زهرداو. (اسپرس)

شورچه لاس : هاوالی خه زال له بهیتی لاس خه

زالدا. (نام مردانه)

شوقاق خور : شوقاق خور؛ چلکاو خور؛ (ب) نوکهر

و بهرماوه خور. (نوکرما)

شوقه : له ئاره وی وهر گیراوه < ئاپارتمان (آپار

تمان)

شوک : قولایی ماسیگرتن. (قلاب ماهی گرفتن)

شوکره لات : [ناو] شوکولات؛ چو کلیت. جوریک

شیرینی. (شکلات)

شوکه : [ناو] شیله یی که میشووله ی (شه ته)

دروستی ده کا و له سهر گه لای داران به تاییه ت

له سهر گه لای داربی ده نیشی و تامی شیرینه و

له گه زو ده کا. (مدفوع شته)

شولکرن : [چاوه گهت] کار کردن؛ ده وامکردن

(کار کردن)

شون که فتن : [چاوه گهت] وه شوین که وتن؛ به

دووادا رویشتن؛ (ب) رچه و ریوشوینی که سیک

گرتن. (دنبال رفتن؛ دنباله روی)

شووالپیس : < شهروال پیس.

شووآل چه پهل : < شهروال پیس

شوورته : که شک. (شک)

شووشین : [ناو] شووشبان؛ پیاوانی بانگهیشتن

کراو بو داوات؛ برازاوا. (رفقای داماد در عروسی)

شووتیله : شفته ژئی؛ گیاشیر؛ دوو دلوپ له شیله

ی ئه و گیایه ده بیته هوئی رهوانی. (گیاه فریون)

شووخال : [ناو] شوین؛ ئاسه وار. (رد؛ عمل

بجامانده)

شووداخ : [ناو] داخی سهر گوچی که ی نازال.

(داغ گذاشتن روی گوش حیوانات)

شوورا : [ناو] شووبرا؛ هیوه. (برادر شوهر)

شووره و مووره : شروشاتال؛ ئه سپایی نیومالک.

(وسایل منزل)

شووش : ناوی باژیریکی که ونارا له باشووری

ئیران. (شوش)

شووش : (۱) [ئاوه لئاو] باریک؛ (ناو) په نمانی

چیگه ی قامچی؛ شووش بهستن؛ ماسینی چیگای

قامچی وه شانندن. (جای شلاق) +

شووشین : [ناو] شووشبان؛ پیاوانی بانگهیشتن

کراو بو داوات؛ برازاوا. (رفقای داماد در عروسی)

شووشته ری : (۱) جوریک راخه ری وه ک بهر په یه.

(نوعی زیلو) (۲) ناوی مه قامیکی ئاوازی کوردی

و فارسییه. (شوشتری)

شووشته ری : گوشه ییکه له مه قامی هوما یووندا،

هه ندی به بنه مای هوما یوونی ده زانن. (شوشتری)

شووشتی : شووراو؛ [رابووردوی شتن بو سیه هم

که سی تاک] : شووردی. (شسته شده؛ شست)

شووشی : ناوی قه لاییک له خوراوی باکووری

ئیران بووه. (قلعه شووشی)

شووفآ : جهژن، شادی به هوئی پزگار بوونی موو

سایه کان له بهندی بابلیه کان له لایه ن کوور
شی هه خامه نشیه وه، که مووسایه کان هه موو
سالی له تهوولی پایزدا ده یگرن. (جشنپاییزی
یهودیان)

شوگا : که له کیوی. (شوکا)

شوگره: [ناو] جه غیزیکی کانزای له غاوی ته سب
که لچی خوارووی ته سب ده چی به نیویا. (گیره
لگام)

شویردن : سواری؛ گوشین؛ سواردهی؛ گواستن؛
گفاستن. (فشردن)

شوین به شوین : یه ک له دوای یه ک؛ به دوای
یه کدا ره وانه کردن و ناردن. (پشت سرهم)

شوینگر : [ناو] (۱) جیگر؛ به ردیل. (جانشین). (۲)
پی و شوینی که سی هه لباردن و که و تنه سهر
ته ره و شته. (پیرو)

شهبانکاره : ناوی هوزیکی کورد، که دایکی ته
رده شیریی بابه کانی شای ئیران له وه هوزه بووه.
(نام عشیره ای کرد)

شهبخان : [ناو] داوین و گوشه ی که وا؛ شاقه ل.
(دامن کت و عبا)

شهبکاندن : [چاوه گه، ت] ئیشاندن؛ ئیشان. (به
درد آوردن؛ درد کردن)

شهبنم : (ف. مشه) شه ونم؛ شه قنم؛ ئاونگ؛
قه ره و. (شبنم)

شهبه که ی چاو : [ناو، ت] تورپینه ی چاو. (شبکیه
چشم)

شهبه نگ : [ناو] تارمایی؛ زور له دووره وه و به
حال دیار بوون. (شیخ)

شهبالمه : [ناو] شه پلاغه؛ زلله. (کشیده)

شهبالوخ : [ناو] وه روره؛ بیلی به فرمالین. (بیل)

(برف روبی)

شه پاندن : [چاوه گه، ت] شله پاندن؛ شله قاندن
(تکان دادن مایعات)

شه پلاندن : [چاوه گه، ت] ئالوز کردن؛ شیواندن؛
شله قاندن. (آشفته کردن)

شه پله لیدراو : [ئاوه لئاو] سه کته کردوو؛ فهر که م
کردوو؛ پهر که م لیدراو؛ (ب) که سیک که ده ست و
پای ئیفلیج (سه قهت) بی. (افلیج)

شه په شه پ : [ده نگه ناو] ته په ته پی شتی شور که
جار جار له عهرز بخشی؛ (شله پ شله پ)

شه تره نج : [ناو] شه تره نگ بووه به لام ئاره و
پیتی (گ) ی نیبه و بووه ته شه تره نج، یاریکه به
۳۲ مورده کری. (شطرنج)

شه تره نجی : [ئاوه لئاو] وه ک ته خته ی شه تره نج
خانه خانه؛ چوار گوشه چوار گوشه. (شطرنجی)

شه تره نگ : [ناو] ناوی پیشوی شه تره نج؛ له بهر
ئه وه ئاره و پیتی (گ) ی نیبه بووه ته شه تره نج.
(شطرنج)

شه ته : [ناو] میشوله بیکی بی باله که له سه ره گه
لای گول و گیا ده نیسی، جور یکیشی هه یه شوکه
دروست ده کا. (شته)

شه ختاندن : [چاوه گه، ت] بهراوه ژوو کردن؛ هه
لگه راندنه وه؛ سه ره ونخوون کردن. (برگرداندن)

شه ختین : بهر ئاوه ژوو؛ سه ره ونخون. (برگرداندن)

شه خسه : [ناو] شه خته؛ بای زور ساردی پاییز
که زه رحات له بهین ده با. (سرما ی پای پاییزی
آفت کشت)

شه خل : [ناو] شه قل؛ دیاری کردن. (نشان)

شه دانکه : [ناو] بهر بوخچه و کیسه ی شان و
ئاوینه ی ژنان. (جای وسایل زنان)

شده لار : میزه‌ری شده‌ی لار پیچراو؛ [ناو]

لاره پیچ به‌سهر. (کج‌دستار)

شهریک : شهریه؛ لیوان؛ ناو خوری؛ لیوان.

(لیوان)

شهر به‌ریا کردن : [چاوگه،ت] گیجه‌ل نانه‌وه؛

شهر هه‌لایساندن؛ ناو نانه‌وه. (شهر بریا کردن)

شهر خواز : [ناو] ناو جینگز؛ بیانوگر؛ شهر فروش،

جینگن. (ستیزه‌جو؛ جنگ طلب)

شهر دین : داییزان؛ له‌بیژنگ دان. (غریبال کردن)

شهر کر : [ناو] (ب) که‌سانی که چه‌ک و سفته‌ی

بی‌محل (بی‌جی) به‌هه‌رزانتز ده‌کرن و کاری

وه‌گرنتی پاره‌ی چک و سفته‌که وه‌تستو ده

گرن. (شرخر)

شهر مخاندن : [چاوگه،ت] خوراندن؛ به‌ناخوون

رین؛ هه‌ل‌کلاشین. (خاراندن)

شهر مخین : [چاوگه،ت] خورو لی‌په‌یداوون؛

خوران. (خاریدن)

شهر مین : [ناو] گیای گوله‌زه‌نگ؛ ماکی خه‌و

هینه‌ری لیده‌گیری. (گل‌شراب)

شهر نانه‌وه : <شهر به‌ریا کردن.

شهر نه‌خیوی : [ناو] شهر انخیوی؛ شهر ناخیوی؛

غار غارین و ته‌قله به‌تسب. (تاخت‌وتاز)

شهر وال بیس : [ناو] ناو داوین بیس. (تردامن)

شهر وینار : [ناو،ت] شهر و کیشه. (جنگ‌ودعوا)

شهر وتر : [ناو،ت] کیشه و هه‌رای بی‌جی و خو

نه‌خواز. (جنگ بی‌جهت)

شهر وشور : [ناو،ت] فیتنه و کیشه له‌ناوچه‌بی‌کدا؛

کیشه و هه‌را؛ نانه‌منی. (ناامنی)

شهر باخه : [ناو،ت] کیبه‌ری دروینه‌وانان له

کاتی دروینه‌دا. (مسابقه‌درو)

شهره‌فر : <شهره‌قسه.

شهره‌فنامه : کتیبه میژووی کورد که له لایه‌ن

شهره‌فخانی به‌تلیسییه‌وه نووسراوه. (شرفنامه)

شهره‌قسه : [ناو] شهره‌فر؛ شهره‌جینو، (یان به‌راستی

یان به‌گالته). (جنگ لفظی)

شهره‌ک : [ناو] شریتی به‌ستنه‌وه‌ی ره‌شمال.

(طناب‌بستن چادر)

شهره‌که‌ر : [ناو،ت] شهر کردنی دوو یان چه‌ندکه‌ر؛

(ب) شهر ی چه‌ندکه‌سیکی ناحالی و بی‌عه‌قل.

(جنگ خران)

شهره‌نیزه : شهره‌رمب. (جنگ بانیزه)

شهر هه‌ل‌گرساندن <شهر به‌ریا کردن.

شهر هه‌ل‌گرسین : [ناو] فیتنه به‌پاکه‌ر، شهر

هه‌ل‌خرین. (برپاکننده فتنه)

شهری زیرینگه‌ری : [ناو،ت] شهر ی به‌درو بو

بازار گه‌رمی له‌لای که‌سی یان لای موشته‌ری.

(جنگ زرگری)

شش‌تاگر <شش‌تیر.

شش‌شپه‌ر : [ناو] گورزیکی ئاسنین که شش

گوپکه‌ی هه‌بووه. (گرزقدعی) +

شش‌په‌نجه : که‌سانیک که قامکی زیادیان

هه‌یه. (شش انگشت)

شش‌تیر : [ناو] چه‌کی شهر که شش فیشه

ک ده‌خوات. (شش تیر)

شش‌شخان : [ناو] شش‌شخان؛ یاری مندالان.

(نوعی بازی بچه‌ها)

شش‌شده‌ربوون : ریگای ده‌رچوونی موره‌گیران

له‌نهر دین‌دا؛ (ب) ریگه‌ی چاره به‌ستران له

ته‌نگوچه‌له‌مه‌دا. (شش‌شدن)

شش‌لو : هه‌ر به‌لگیکی په‌رانتو که شش خالی

شه فگهر: (۱) شه و گهر؛ نهوه ی به شه و دا ده گهری. (شب گرد)، (۲) به زمی مالی بووک له شهوی پیش گویندنه وهی بووکدا. (جشن شب قبل از عروسی در خانه عروس)

شه قاقی: [ناو] شقاق؛ شوقاق؛ نه خوشینی ولا خی بهرزه یه که سمیان ده قله شی. (مرض تر ک خوردن سم اسب)

شه قاو: [ناو] قه ده م؛ هه نگاو؛ هه نگاف. (گام)

شه قاپیل: [ناو] راسته و خو؛ راسته و پر است. (مستقیم)

شه قاتین: [چاو گه]، شق کردن و هه لوه شاننده وهی درومان؛ هه لوه شانندن. (شکافتن)

شه قراندن: [چاو گه، ت] شله قاندن؛ شیوانندی تراو؛ رازهنندی تراو. (جنبانیدن مایعات)

شه قژن: [دهنگه ناو] دهنگی شق وهوژ؛ وهک دهنگی هه وره تریشقه. (صدای مهیب)

شه قلچی: بهرپرسی شه قل کردن و سهردان له شه قل. (مستول مهریانشانه کردن)

شه قه ماسی: جوریک ماسیبه. (نوعی ماهی)

شه قیف: [ناو] ناو، بهر [شه قیف؛ شه قیو؛ شه ق بردگ؛ شه ق بردوو؛ له ت بوو؛ قه له شیواو (درز بزرگ؛ شکاف؛ شکافته)

شه کر په نیر: [ناو] جوریک شیرینیاته له شه کری هارپاوه چیده بی. (شکرپنیر)

شه کروکه: [ناو] (۱) گیای که رته شی که بو زیاد کردنی راده ی شه کری خوین به که لکه. (شکر تیغال) (۲) کوری لووسکه که له زه ماوه ندی هیندی تور کاندنا دهره خسی به کنجی کچا نه وه. (رقاص پسر دختر نما)

شه کره سیو: [ناو] سیوی گولاو؛ بهری داره

تیدابیت. (شش لوی ورق)

شه شلوویه: [ناو] [ب] دروژن؛ حیله باز؛ کلاوباز. (کلک)

شه شلولول: ک شه ش تیر.

شه ش و بیش: (بیش و شه ییکی تورکیه واتا (پینج)، شه ش و پینج هینان له نهر دین دا؛ (ب) دهست پیوه نه گرتن؛ شه ش و بیش خهرج کردن. (ولخرجی)

شه غلهم: [ناو] به زم و هه را؛ هه را و هوریا؛ ئوغله مه؛ غه له به. (دادو هوار و شلوغی)

شه غهل: [ناو] سه رپاچ کردن؛ سه ره وهی پروه ک هه لپاچین. (غرس)

شه فته: [ناو] نامیریکی سه یاره یه که ده چی به ناو رینگی ته گهردا. (شفته) +

شه فتالوو: له هه شتالوو (قو خ) ده کا، به لام کورکی نییه و چوو کتریشه. (شفتالوو) +

شه فتور: [ناو] شه فتور؛ لاره ولار؛ خووارو خیچ. (اریب)

شه فته: گیامیشووله. (نام گیاهی است)

شه فقه: شه پکه؛ شه بقه. (کلاه لبه دار)

شه فادی: شه فتر؛ پیری شه و. (پریشب)

شه فبیری: شه ونشینی. (شب نشینی)

شه فترادی: به سر پیری شه و. (پس پریشب)

شه فچرا: [ناو] شه وچرا؛ چرا ی شه وی؛ (ب) چرا ی خهو. (چراغ خواب)

شه فچه رین: [ناو] شه وچه ره؛ شه وچه له. (شب چره)

شه فخشست: [ناو] کالیار؛ تروزی که دایده نین بو توو. (خیار چنبر بزرگ تخمی)

شه فره شکی: [ناو] شه و کویری. (شب کوری)

شه لان شه لان : شه له شه له؛ به شه لین پرویشتن.
(لنگ لنگان)
شه لپه : [ناو] مارنه گهز؛ چه کمه؛ جزمه. **(چکمه)**
شه لپین : [چاو گه، ت] بنکه ن؛ ریشه کن؛
 دوور خستن؛ لابردن؛ له به ین بردن. **(ریشه کن؛**
از میان برداشتن)
شه لتاخ : [ناو] شه لتاخ؛ شلتاخ؛ ته شقه له؛ گیچه له.
(شلتاق)
شه لتاخ : [ناو] شه لتاخ؛ شه پرفروشی؛ ته شقه له
 کردن. **(قالتاقی)**
شه لته : [ناو] خه رار؛ هوپری زور گه و ره ی تایبه تی
 کاکیشان، له ره شکه چکوله تر. **(غرا ره)**
شه لوال : شه روال؛ پاتول. **(شلوار)**
شه لوال به کول : [ناو] شه روال به کول؛ گیاییکه
 بنه که ی ده خوری و بو ره وانی به که لکه. **(گیاهی**
است با خاصیت مسهلی)
شه ل وشه پک : [ناو، ت] شال وشه پک؛ رانک و
 چوغه. **(لباس از شال)**
شه ل وکوت : شه که ت؛ ماندو؛ هیلاک؛ به لیدان
 سپرزه کردن. **(خسته)**
شه ل وکوت کردن : [چاو گه، ت] [ب] به لیدانی زور
 شه که ت کردن و له توانا خستن. **(کتک زدن زیاد)**
شه له مکه ره : [ناو] پشیله پاییزه. **(قاصدک)**
شه له می : شیلیم؛ شه له م. **(شلم)**
شه له وشه پک : [ناو] شه ل وشه پک؛ شال وشه پک؛
 رانک و چوغه. **(لباس محلی از شال)**
شه له وله : [ئاوه لئاو] هه له ویز؛ زور بلی؛ چه نه
 دریز. **(پر حرف)**
شه لی : [ناو] گیر ی؛ پا له نگبون؛ له نگی.
(لنگی)

سیوی په یوه ند (موتور به) کراو له هه رمی؛ مرو
 قی زور جوان و رها شیرینی پی ده شو به یین.
(سیب گلاب)
شه کری خوارد : شه که ری خوارد؛ (ب) بیجای
 کرد؛ غه له تی کرد؛ گووی خوارد. **(غلط کرد)**
شه کنای : [چاو گه، ت] شه کاندن؛ راهه شانندن.
(تکان دادن؛ به اهتزاز آوردن)
شه کو : بیلی تایبه تی راهه ماسی له چومی که م
 ئاودا. **(بیل شکار ماهی)**
شه که ت : (۱) شه که ت دان؛ توند به ستن. **(محکم**
بستن). (۲) [ئاوه-لئاو] ماندوو؛ هیلاک. **(خسته)**
شه که راو : [ناو] شه کراو؛ شه ربه ت؛ (ب) به ین
 شیوان؛ پیدا بوونی ساردوسپی له به ینی دوو
 دوستدا. **(شکر آب)**
شه که ره : [ناو] گیای شه که ره؛ که ره ته شی؛ دروه
 گورزه؛ جیوه که ی که له جیی جزووی جوریک هه
 نگه ژاله وه دینه ده ره وه ده بیته هیلانه ی هه نگه
 ژاله و نه وجیوه بو زیاد کردنی قه ندی خوین به
 که لکه و بو ده نگ به ربوونیش باشه. **(گیاه شکر**
تیغال)
شه کیانه وه : [چاو گه، ت] شه کانه وه؛ له رانه وه؛
 به ده م باوه له رینه وه ی قوماش. **(اهتزاز)**
شه کین : [ناو] جگین؛ یاری به قاب. **(بازی**
شتالنگ)
شه گه : [ناو] لای چالی قاپ؛ چکه؛ رووپه پری
 پشته وه ی پکه. **(طرف گود شتالنگ)**
شه لاق : شه لاق؛ شیلانق؛ قامچی؛ قه مچی.
(شلاق)
شه لال : [ئاوه لئاو] بی حال؛ زور شه که ت و شلال؛
 زور ماندوو و هیلاک؛ زور نه خوش. **(بی حال)+**

شهماته: [ناو] زهنگ؛ وهخه بهر هینه؛ سه عاتی
شهماته دار؛ سه عاتی زهنگ دار. (شهماته)
شهمال گیر: [ناو] قاقلی به هار؛ گیاییکی گه لاپانه
و گولّه کانی چکولّه و له پال^۱ یه کدان، عیلاجی کهم
خهویه. (گلپر)
شهمامه بهنی: [ناو] جوریک کاله یه؛ کاله ی شه
مامه بهندی. (بند چارق) +
شهمامینه: < شهمامه +
شهمتاندن: [چاوگه، ت] [۱] واز لی هینان؛ ده ست
لییه ردان. (صرف نظر کردن). (۲) خلیسکاندن. ()
سردادن
شهمزیای: [چاوگه، ت] قورمچییای؛ سیس بوون.
ئالوز بوون؛ رهنگ په رین. (آشفته شدن؛ پژمردن؛
رنگ باختن)
شهمزین: (۱) [چاوگه، ت] شهمزین؛ ئالوز بوون.
(آشفته شدن). (۲) [ناو] ئوالی شه م له بهیتی شه م
و شهمزین دا. (عاشق شم). (۳) ناوه بو ژنان
شهمزین: ناوه بو پیاوان. (اسم مردانه) +
شهمسی: [ناو] شوپراوه ی به فر و سه هولی به
هاران که درهنگ ده تاویته وه؛ ناوه بو ژنان.
(شره آب یخ که در بهاران ذوب میشود)
شهمشاد: [ناو] شمشاد؛ داری شمشاد. (شمشاد)
شهمشاق: [ئاوه لئاو] جووامیر و دل فراوان و به
پیاوه تی. (رادمرد)
شهموک: [ناو] شه م کولّه که؛ داری که ده دیده نه
به ر دیواری شکست بو ر اگرتی. (حایل دیوار)
شهمه ت: [ناو] جوریک جاو. (نوعی کرباس)
شهمه ند و فیر: فرد؛ ند؛ [ناو] که رسته ی جوریک
قوماره. (شمند و فر)
شهمی: کورت کراوه ی ناوی شه مسه ددین و

شهمسولاً و شه مسی. (اختصار اسم)
شهنندی شوپ: [ئاوه لئاو] شان داچه کاو؛ شپرزه.
(پرشان حال)
شهنشه: [ناو] توولی هه لاجی؛ (جگه له هه لا
جی کردنه که به جیکه نه و کهوان ده کریت)
به شوولیکی باریک خوری و لوکه ده کوتن و
پیی کو ده که نه وه. (باتر که حلاجی کردن)
شهن کردن: [چاوگه، ت] خهرمان به دهم باوه دان
بو جیا بوونه وه ی کا له دان. (خرمن به باد دادن)
شهنگال: [ناو] (۱) ژه نگار. (زنگار) (۲) ناوی شار
و چیا ییکه له روژئاوای موسل. (نام شهرو کوهی
است)
شهنه با: [ناو] خهرمان به شه نه به دهم باوه دان؛
شهنی خهرمان. (باد دادن خرمن)
شهنه وا: [ناو] شهنه با؛ شه نکر دن. (بافشون
خرمن باد دادن)
شه وئاژین: [ناو] شه وئاژین؛ ئاژین کردنی ئاو به
سهر زهوی و مه زرادا به شه وه. (آبیاری شبانه
مزرعه)
شه وار: شه وگار. (شبهه در طول شب)
شه واره: [ناو] نه دیتنی چاو له بهر نووری زور به
هیز به تایبه ت له تاریکی دا. (در مقابل نور قوی
چیزی راندیدن)
شه واره بوون: [چاوگه، ت] (۱) چاوه لئه هاتن له
به ر پرووناکیی زور و سه رلیشیوان. (عاجز از دیدن
مقابل نور زیاد). (۲) به شه وه لفرین و ئاواره
بوونی مه ل له هیلاننه. (آواره شدن برنده در شب)
شه ووال بین: [ناو] بهن شه روال؛ دوخین؛ هوججه نه.
(بندتبان)
شه وبات: [ئاوه لئاو] چیشتی شه ومه نه. (غذای

بیات)

شهو بوستان : [ناو] گولی شهو بوی زرد. (شب

بوی زرد)

شهو به کیو : [ناو] مالآتی که شهوانه له کیو مول

دهدری، له په چه ی دووره دی. (در صحر اماندن گله

در شب)

شهو بیز : [ناو] دوشینی ئاژال به شهودا. (دوشیدن

گوسفندان در شب)

شهو چراخ : [ناو] گه وهه ریکه؛ گه وهه ری شهو

چراخ که له تاریکیدا دهدره وشیتته وه. (گوهر شب

چراخ)

شهو چه رهز : [ناو] شهو چه ره؛ شهو چه له. (شب چه ره)

شهو پرن : [ناو] پرنه وهی شهوانه؛ (ب) دزی له

بیستان به شهودا. (چیدن شبانه بوستان)

شهو سو : [ناو] چرا ی که م سوو؛ چرا ی کاتی خه و؛

چرا ی خه و. (چراغ خواب)

شهو که ران : [ناو] گیاییکی ژه حراویه. (شوکران)

شهو گورد : [ناو] ژووانی شهوانه؛ ژووان. (محل قر

ار شبانه؛ راندوو)

شهو مه هی : [ناو] مانگه شهو. (شب مهتابی)

شهو نامه : [ناو] بلا فوکی نه هیئی که به شهو بلا و

ده کریته وه. (شب نامه)

شهو هرگ : [ناو] شهو هر؛ شهو بدر. (شیدر)

شهو ره سووره : [ناو] گوچانه باغی؛ گیاییکه

گوله که ی وه ک گوچان چه ماوه یه؛ کولیندراوی

گول و گه لاکه ی بو بینایی چاو باشه. (شیدر

عطری)

شهو ره شه : [ناو] جه ژنیکی کاکه بیانه. (نام

جشنی است در میان کاکه ایها)

شهو زه نگ : شهوی تاریک؛ تاریکی خه ست؛ نه

نگوسته چاو. (شب بسیار تاریک)

شهو ه که : [ناو] شبه که؛ ته لچن؛ کون کون؛ کونا

کونا؛ وه ک شه باک. (شبکه)

شهو ه کی : [به ند + ناو] سبحه ینی؛ سبه ینی؛

سوژی؛ سه یزوو؛ به یانی. (فردا) +

شهو هه نیانه : [ناو] شهو هه نیانه؛ شهو جومعانه؛

(ب) خیری تایبه تی شهوی جوومعه. (خیرات

شب جمعه)

شهو ه باز : [ناو] شاباز؛ بازی سپی. (شاهباز)

شهو ه بال : [ناو] شابال؛ په ره دریژه کانی بالی

بالنده. (شاهپر)

شهو هرابوون : [چاو گه، ت] له سهر پاشوو هه ستانی

یه کسم. (بلند شدن اسب روی دوپا)

شهو هریوهر : [ناو] مانگی شه شه می سالی کوچیی

هه تاوی، به رانیه ر به ئه یلول. (شهر یور)

شهو هسوار : [ناو] شاسوار؛ سوارچاک. سهر توپی

سواران. (شهبسوار)

شهو هله وهند : [ئاوه ناو] هونه رمه ند؛ زانا؛ فیرس.

(هنرمند)

شهو یتان : [ئاوه ناو] (ب) هارو هاج؛ منداییکی شه

یتانه : منداییکی هارو هاجه. (شلقو؛ بازیگوش) +

شهو یتانه ک : [ناو] پارچه ییکه له شاخی حه یوان

دروست کراو، له به ینی ده سک و په نجه هی تاردا

که سیمی تار ده که ویته سهری. (شیطانک)

شهو یدایی : [ناو] شیتی و سهر گه ردانی به دوا ی

داخواز یان عه شق دا. (شیدایی)

شهو یه هت : [ناو] شه هین؛ حیله ی ئه سپ. (شیهه)

شهیاب : [ناو] گولپه ی ته نوور؛ چاوانه ی ته نوور؛

گولبینه ی ته نوور. (هواکش زیر تنور)

شهیپ : [ناو] بهن؛ ریسمان؛ قه مچی هه لخلوینه

ری شیلاق. (شلاق گرداننده گردنا)

شی پیو: [ناو] که رهسته‌ی ئەندازه‌گرتنی نم و ته رای و هه‌لم. (بخارسنج)

شیتاری: [ناو] شی تاریک؛ ئەسپی شی توخ؛ شی مه‌یله و کویت. (رنگ اسب کرنگ تیره)

شیت شه‌یتان: که سیک به ئانقه‌ست خو بدا له شیتی. (دیوانه‌مصلحتی)

شیت وشپ: [ئاوه‌لناو، ت] بی‌ئاوهز؛ بی‌ئه‌ده‌ب. (بی‌عقل)

شیته‌شیت: [ناو، ت] به قیژاندنه‌وه ده‌مه‌ه‌راشی کردن، به‌تایه‌ت بو ژنان به کار ده‌بری. (دادو فریاد کردن زنان)

شیته‌ووژیره: تاوی به ئاوهز و تاوی شیت؛ هه راکت حاله‌ت گوپین. (گاه عاقل‌گاه دیوانه)

شیته‌ووژی: قسه‌ی هه‌لیت و پلپیت کردن. (حرف بیربط و غیر عاقلانه کردن)

شیتی په‌ته‌ری: [ئاوه‌لناو] شیتی په‌ته‌به‌ر؛ شیت و ویت. (دیوانه)

شیتین: [ئاوه‌لناو] شیرتین؛ (ب) تراوی که تینی به ئەندازه‌ی تینی شیری تازه دوشراوی. (ولرم) **شیتخانی:** په‌یوه‌ندی‌دار به عه‌شیره‌ی شیتخانه‌وه له نزیکه‌ی که کووک؛ (ب) هه‌له‌په‌رینی شیتخانی. (مربوط به شیتخان)

شیر: [ناو] رووپه‌ری قوشه‌ی قه‌دیمی که وینه‌ی شیریکه پیوه بوو؛ ئەودیوی خه‌ت. (شیرروی سکه) +

شیر: [ناو] شیر: (سه‌ماوه‌ر، ده‌ستشوری، حه‌مام). (شیرآب)

شیراز: شاریکه له ئیران، زیدی حافظ و سه‌عدی شاعیرانی به‌ناو بانگی ئیرانی که به شاری گول

و بولبول به‌ناو بانگه. (شیراز)

شیر بر: شیرفه‌کرن؛ له شیر برینه‌وه‌ی مندالی شیره‌خوره. (قطع کردن شیر دادن به بچه)

شیر حه‌رام: [ئاوه‌لناو] (ب) بیوه‌فا؛ بی‌نمه‌ک؛ بی ئەمه‌ک؛ حرامزاد و فیله‌باز. (حرامزاده‌حیله‌گر)

شیرحه‌لال: [ئاوه‌لناو] (ب) شیرحه‌لال، پاک داوین، به‌ئه‌مه‌ک، حه‌لال‌زاده. (حلال‌زاده)

شیرخشت: [ناو] داری شیرخشت؛ به‌میوه‌که یشی ده‌لین شیرخشت؛ دژی به‌لغه‌م و پالیوه‌ری خوین و دژی زه‌ردوو‌ییبه. (شیرخشت)

شیرخشت: [ناو] گه‌ردیکی ورده بو په‌روانی ده‌یدن به مندال. (شیرخشت)

شیرخورگه: [ناو] (ف.مشه) جیگای به‌خو کردنی مندالانی شیره‌خوره. (شیرخوارگاه)

شیرداخ: [ناو] شیرداخی؛ جوړیک قوماشی قه‌دیمی. (نوعی پارچه قدیمی)

شیردادان: [چاوگه، ت] (ب) مه‌یل پی‌دان؛ ده‌ست ئاواله‌بوون له حاندی که سیکدا. (تمایل؛ سرکیسه‌شل کردن)

شیردان: شیر به بیچوودان؛ مه‌مک به مندال دان. (شیردادن)

شیرزاد: نیوه بو پیاوان؛ به‌رناوی به‌ره‌بابیکی عه‌شیره‌ی فه‌یزو‌ل‌ابه‌گی له‌نه‌ته‌وه‌ی ئاغا شیربه‌گ. (شیرزاد)

شیرکو: (۱) نیوه بو پیاوان. (نام مردانه). (۲) به‌چکه شیر؛ شیرکوله. (بچه‌شیر) (۳) شیری چیا و کیو. (شیرکوه)

شیرگیا: [ناو] شیره‌رد؛ دوو‌جوره‌ی بی‌ژه‌هر و ژه‌هردار، بی‌ژه‌هره‌که‌ی له ناوچه‌کانی سنه و جوانپرو و مه‌هاباد و ورمی زوره و دژی بالوکه‌ی مالتی

به رزه یه. (مانیوک)

شیرمرده: [ئاوه لئاو] شیرمرده؛ بیچووی لهر پو
لاواز به هووی کهم شیر دایکه وه. (شیرمرده)
شیرمه شک: [ناوت] مه شکه ی شیر تیگردن؛
(بیری دین پاده برن شیر مه شکیان پییه)
«فولکلور» (مشک شیر)

شیرواره: دهسته وامی شیر؛ له پاییزاندا که شیر
ی ئاژال زور که مده کا چه ندمال شیر خویان
به نوبه ده دن به یه کتر بو ئه وه ی بشی ماستی
لی دروست بکن. (قرض دادن شیر به همدیگر)
شیروخه ت: [ناو] شیریاخته؛ یاری به قهره پوو
ل. (بازی شیریاخت)

شیر وشک: [ناو] گهردی شیر که له ئاودا ده
یتاویننه وه و به مه مکمه ژ به زارویانی ده دن.
(شیرخشک)

شیروکول: [ناوریا، ت] ئه ستونیک به سهر کوله
که ی دریزه وه له بیچمی خاچ، وه بهر دیواری
شکست ده دریت. (ستون سلیب مانند حایل دیوار
شکسته)

شیره: [دهنگه ناو] (۱) دهنگی قهلم قامیش له
کاتی نووسین دا؛ (دایک وه قوروان شیرهی قهله
مت بی) «فولکلور» (صدای قلم نی) (۲) دهنگی
دادرینی قوماش. (صدای جردادن پارچه)
شیره به فرینه: [ناو] تاپوی شیر له به فر که
مندالان دروستیده کن. (شیری برفی)

شیره به له ک: [ناو] شووتی؛ شامی؛ هه نی؛ کو
لیندراوی پیسته که ی دژی به ردی گورچیله یه
؛ به لام زور خواردنی شووتی ده بیته هووی په
نمان یان زامی گه ده. (هندوانه)
شیره تکهر: [ناو، بک] مویاری کهر؛ نه سیحه

تکهر. (ناصح)

شیره توون: [ناو] گیای شیله توون؛ توونه گیواو؛
توونه گیا؛ ته رخون؛ بو مالیحهی په نمانی
جومگه (روماتیزم) و بی خه وی به که لکه. (ترخون)
شیره خانه: [ناو] شیره کیشخانه؛ له قه دیما
جیگاییک بوو بو کیشانی تریاک. (شیره کشخانه)
شیره می: ناوی مانگی دهه می کوردیبه به رانبر
به به فرانبار (مانگی دهی). (دی ماه)

شیره هر: < شیر گیا

شیری ده ریایی: [ناو] گیانله به ریکی قهله وی مه
له وانه و ماسی خوره و شیر به بیچووی ده دا. ()
شیر دریایی

شیرین: ناوی ژنانه یه؛ بو شو به اندنی شتی جوان
و مروقی جوان به کاردی؛ که نیشکه شیرینه که م؛
کچه جوانه که م، نه شمیلانه که م. (شیرین)
شیرین به له ک: [ناو] میمووک؛ شیرین به یان.
(شیرین بیان)

شیرین به هاره: ناوی شیریکی به ریز ئیبراهیم
ئه حمه ده که شاعیر وخه باتگپری کولنه ده ری
کورد بووه و به ریز تاهیرته و فیک به ئاواز گوتوو
یه ته وه. (نام شعری از ابراهیم احمد شخصیت نامدار
وشاعر بلند آوازه کرد؛ نام آوازی کردیست)
شیرین توم: [ناو] گوله شه راو؛ گیاییکه له هه
ورامان و بانه زوره و له گه ل نارگیل و زهنجه فیل
ده په رانه وه بو به هیز بوونی ههستی پیاوته ی به
که لکه. (گل ساعت)

شیرین تومه که شیه: [ناو] گیای بنجیله که شیه؛
گیاییکی کیویه تامی گه لاکه ی تفته و به ره که
ی بو کوخه ره شه به که لکه (قدومه کوهی)
شیرین زووان: [ئاوه لئاو] شیرین زمان؛ زمان

خوش. (شیرین زبان)

شیرینکاری : [ناو] (ب) هونهر نوواندنی وهرز
شکارانی زورخانه به یاریکردن و هه‌لخستنه
وهی که ره‌سته‌ی میل و شتی‌تر و نیشان‌دانی
لیهاتووپی خو‌بان له کاری وهرزشی باستانیدا.
(شیرین کاری)

شیرین کاری : [ناو] جوان کاری؛ قه‌نج کاری؛
هونهر نیشان‌دان. (شیرین کاری)

شیرین‌گروی : [ئاوه‌لئاو، ت] گروی خوی خوی شیر
ین؛ هه‌روا شیرین خیل و شیرین‌شهل. (آبله‌رو)
شیرین‌وفرهاد : چیروکیکی به‌ناوبانگه که

نیزامی گه‌نجه‌وی به شیر دایناوه و شیرین
عاشقی خوسره‌وپه‌رویز بووه، فهرهادیش عاشقه
پروته‌ی شیرین بووه. (شیرین‌وفرهاد)

شیرینی‌خوردن : (ب) دیاری کردنی کچی بو
کورپی. (شیرینی‌خوران)

شیش‌کوت : بار و تابار به شیش پشکنین.
(بازرسی‌بار با سمبه‌زدن)

شیشه‌ی مه‌ی : [ناو، ت] بوتری مه‌ی؛ بوتلی مه‌ی.
(بطری)

شیشی‌تفنگ : [ناو] زمه؛ سومبه؛ تهل‌ئاساییکه
بو پاک کردنه‌وه‌ی لووله‌ی تفنگ یان بو ده
رکیشانی قاپووری گیر کردوو له تفنگدا.
(سنبه‌تفنگ)

شیشی‌تهدوور : [ناو، ت] شیشه‌ی کانزا بو دهر
هینانی کوله یان خوشکردنی تاوری ته‌نوور.
(شیش‌تهدور)

شیشی‌که‌باب : [ناو، ت] سیخی که‌باب برژاندن.
(سیخ‌کباب)

شیرینی‌گیر : به‌هوی مردنی که‌سیکه‌وه

شیرینه‌ل‌ه‌ستن بو‌ی؛ لاواندنه‌وه به شیر. (

شعردردمخ‌فوت‌شده)

شیرپین : [چاوگه، ت] شیرپین؛ کیلانی زه‌وی.
(شخم‌زدن)

شیره‌پش : [ناو] شه‌وی ره‌ش؛ ته‌نگوسته‌چاو.
(شب‌تاریک)

شیکال : [ناو] کاله و قونده‌ره و که‌وشی د‌راو که
له پادا چه‌که‌ی دی. (پاپوش‌که‌هنه‌وپاره)

شیکرن : [چاوگه، ت] (۱) راقه‌کرن؛ شروقه‌کردن.
(تفسیر کردن). (۲) شوو کردن؛ میرد کردن. (شو
هر کردن)

شیل : [ئاوه‌لئاو] لیل؛ ئاوی شیل و عاسمانی شیل
واتا ئاوی لیل و عاسمانی ته‌م گرتوو‌ی نه‌ساف
(ضدصاف)

شیلان‌وپیلان : [ناو، ت] شیله و بیله؛ فروفیل؛
فیل‌وته‌له‌که. (شیله‌پیله)

شیلاق : [ناو] جوریک مه‌زهرقی بی‌تمتمه‌یه که
به شیب ده‌خولیت‌ه‌وه. (نوعی گردنا)+

شیلاناوی : گوندیکه نزدیک مه‌هاباد، زیدی
ماموستا هیمن. (نام‌قریه‌ایست)

شیلگیر : (۱) [ناو] بیژنگ و که‌وی کون زل.
(غریبال‌خیلی‌درشت). (۲) [ئاوه‌لئاو] شیتگیر؛ سوور
بوون له‌سه‌ر مه‌به‌ست. (مصر)

شیله‌په‌رژ : پاداگرتن له‌سه‌ر شیله‌په‌ی ئاموور
و چه‌قاندنی زیاتری گاسن له شیرپیندا؛ (ب)
ته‌واو تیچه‌قاندن. (شخم‌زدن عمیق)

شین‌به‌ندان : [ناو] به‌هی؛ پرسه؛ تازییه؛ عزا؛
شین‌گیری؛ ماتهم. (عزاداری)

شین‌خور : فروشتنی حاصلات پیش به‌ره‌هم‌ها
تن. (پیش‌خور)

شینکه : [ناو] جوولہ و ہریکی شین پھنگہ لہ ژیر
پہروالی فرندہ پیدادہ بی. (جانوری شپش
ماندائگل پرندہ) +

شین گیر : [ناو، بک] مردوو لاوین؛ شیوہ نکہر بو
مردوو. (عزاگرفتن؛ عزاگردان)

شین ورہش بوونہ وہ : [چاوگہ، ت] (ب) پیران
کردنی مندال لہ بہر گریانی زور. (کبودشدن
بچہ بسبب گریہ زیاد)

شیننی خاتوو زمہریر : [ناو] (ب) سہرما و توفی
ہہ و ہلی رہشہ مہ؛ پویاہ تہ کوری سہ یاح بہرہو
روژٹاوا کہوتہ پری بو ہینانہ وہی خور، لہ کاتی
ئاخرمانگی زستاندا و نہ گہ رایہ وہ خاتوو زمہریر
خوشکی سہ یاح شینگیری بو کرد کہ ہمان سہ
رما و سولہی مانگی رہشہ مہ یہ. (سرمای آخر
اسفند و اول فروردین)

شیوہ دان : [چاوگہ، ت] ویچوون؛ دستہ واژہی
وینہ گہریبہ ٹہو وینہ شیوہی خاونه کہی نادا :
واتا لہو ناچی. (شبیبہ بودن)

شیوہ قولہ : [ناو] شیوہ قولانی؛ چیشتہ قولہی
مندالان کہ تیکلاوی دہ کہن و وییکہ وہ دہ یخون.
(خوراکی کہ بچہ ہا قاتی می کنند و باہمی
خورند)

شیوہ کردن : [چاوگہ، ت] بہرووالہ ت ویچوون؛
دووشک بوون لہ ناسینی کہ سی. (باتر دیدہ کسی
شبیبہ بودن)

شیوہ و کردن : [چاوگہ، ت] شی کردنہ وہ؛ شروٹہ
کردن. (تفسیر؛ شرح دادن)

مووروی به نرخ. (عقیق) **عالم**: [ناو] عالم؛ دنیا. (ب) حال وههوا؛ دهرویشی عالمیکی تاییهت به خوئی ههیه. (عالم)

عامبازبوون: [چاوگه،ت] نامباز بوون؛ له- ههمبیزگرتن و باوش پیداکردن بهشهپرهوه؛ هیرش بردن. (دستبهیخهشدن)

عوولی: [ناو] ئوولی؛ ژور؛ نهوم. (اطاق؛ طبقه)

عوین: [ناو] ئوین؛ دهستی بردنهوه یان دانانی یاری و قومار؛ عوینیک تهختهی دانا. (یکدستبازی)

عوین: [ناو] ئوین؛ له تورکییهوههاتووه، واتا کایه؛ بازی؛ قهرهچی عوین؛ قهرهچی بازی. (بازی)

عهبرهش: [ئاوهلناو] ههبرهش؛ زور توونی. (خیلی تشنه)

عهبیر: [ناو] گیای شهمدانی؛ عهترین؛ عه- تره گیا. (شمعدانی)

عهتهب: [ناو] رهخنه؛ عهتهو؛ عهیب؛ ایراد. (ایراد؛ انتقاد)

عهتهو: [ناو] عهتهب؛ رهخنه. (ایراد؛ انتقاد)

عهجمان: حهجمان؛ حهجمین؛ ئوقره؛ آرام و قهرار. (آراموقرار)

عهجیو: [ئاوهلناو] عهجیب؛ سهیروسهمهپره؛ سوسرهت؛ به لاجهوی. (عجیب)

عاداو: [ناو] ئاداو؛ ئاداب؛ (۱) رهسم و رسووم. (آداب). (۲) (کیم) کیم و زووخاوی برین. (خونوچرک زخم)

عادل: ناوه بوپیاو. (اسم مردانه)

عارسز: [ئاوهلناو] بی عار؛ (سز) وشهییکی تورکییه به واتای (نه بوون) و (عار) واتا عهیب و نهنگ بی عاریش واتا بی نهنگ و بی عهیب به لام وا باوه به کهسیک دهلین که بیدهروهست و بی شهرم بیت، (بی عار)

عاره ب قوژی: [ناو] ئارهوقوژی؛ جوړیک رووه که؛ گولیکی شینی که مرهنگی ههیه. (نوعی گل)

عاره قگیر: [ناو] ژیر کراس. (زیرپیراهن) +

عاره قه: [ناو] ئارهقه؛ خووه؛ خووهی؛ عاره- ق. (عرق)

عارهوی جلف: زمانی ئارهوی زاراهویی. (عربی جلف)

عاسته م: [ئاوهلناو] حاسته م؛ سهخت؛ دژوار؛ وهک شاخی عاسته م. (دشوار) +

عاسته م و دووبه لا: [ناو] زور هیواش؛ به- عاسته م و دووبه لا دهستم لیی کهوت؛ که- مووکه؛ شتی زور که م. (خیلی یواش؛ خیلی- کم) +

عاشق بهند: [ناو] زنجیر و زهمبهله کیکه بو سهر سینگی ژنان. (زیور زنان)

عاقیق: [ناو] عاقیق؛ ئاقیق؛ جوړیک

عه‌داف: [ناو] چلک؛ کیم؛ زووخاو؛ ئاداو؛ ئاداب.

چرک زخم: [ناو] په‌توو؛ به‌تانی. (پتو)

عه‌دیال: [ناو] په‌توو؛ به‌تانی. (پتو)

عه‌رابه: [ناو] ئه‌رابه؛ عه‌ره‌بانه؛ ئاره‌بانه. (ارابه)

عه‌رابه‌ی جه‌نگی: تانگ؛ زریپوش؛ تانگی

که له سهر ته‌گه‌ری لاسیقی ده‌روا؛ ناتگ؛ ده‌بابه. (تانک)

عه‌ردانی: ئه‌ردانی؛ زوران؛ به‌عه‌رزادان. (کشتی؛ زمین‌زدن)

عه‌رزاله: [ناو] هه‌رزال؛ که‌پروکه؛ سه‌کو‌ی ناومال و په‌شمال. (سکوی‌جای‌اشیاد‌خانه‌و چادر)

عه‌رک: [ناو] جیقه‌لدان؛ ئاشک. (چینه‌دان)

عه‌رن: ئه‌رن؛ رق و قین؛ تووره؛ قه‌لس. (عصبی)

عه‌رنوکی: [ئاوه‌لناو] ئه‌رنوکی؛ رقی؛ قه‌- لسی. (عصبانی)

عه‌رنین: [چاو‌گه‌ت] ئه‌رنین؛ ئه‌رنین؛ عه‌- نرین؛ نه‌راندن و تووره بوون. (داد‌کشیدن از عصبانیت)

عه‌زره‌ت: [ناو] تاو؛ ترس؛ خوف؛ له‌عه‌زره‌- ت زیندان هه‌لات. (خوف)

عه‌سرانه: [به‌ند] هه‌موو عه‌سریک؛ [ناو] (ب) نان خواردنی به‌ینی نیمه‌رو و شیو؛ عه‌- سروژه. (عصرانه)

عه‌سروژه: <(ب) عه‌سرانه

عه‌سکه‌ری: (۱) سه‌ربازی؛ نیزامی؛ ئه‌رته‌- شی.

(ارتشی). (۲) ناوی جوړیک تری بی ناوکه. (نوعی‌انگور)

عه‌شرفی: [ناو] ئه‌شرفی؛ قوشه‌ی چووکی ئالتوون؛ ناوی‌سکه‌ی چووکی زیړی ئیران. (اشرفی)

عه‌قروه: [ناو] له‌عه‌قربه‌ی ئاره‌وییه‌وه هاتوو؛ دوویشک. (عقرب)

عه‌لاحیده: [ئاوه‌لناو] جی‌اواز؛ جیا. (علیحه‌) +

عه‌له‌م: (ف.شه) جی‌پشکرنا ئاوییه؛ جی‌گه‌ی دابه‌ شکردنی ئاو. (جای‌تقسیم‌آب)

عه‌لی‌قورته: [ناو] کاغز په‌رداخ. (کاغذ- سباده)

عه‌ماراو: [ناو] ژووری ژیرزه‌مینی بو‌پاشه‌- که‌وت کردنی ئاو؛ بو‌شکه و به‌رمیلی جی‌گای ئاو. (بشکه‌جای‌آب)

عه‌مارداری: < ئه‌نبارداری یا ئه‌مبارداری.

عه‌ماره: ناوی شاریکه که قه‌دیم ناوی (ئاوما‌له) بووه. (نام‌شهریست)

عه‌مباراو: [ناو] عه‌نباراو؛ ژووری ژیرزه‌مینی بو‌عه‌مارکردن و پراگرتنی ئاو. (آب‌انبار)

عه‌مباز: [ناو] عه‌مبازد؛ تامبازد. (حمله)

عه‌مبه: [ناو] داریکه‌ تاییه‌ت به‌ هیندوستان به‌ره‌که‌یشی ناوی عه‌مبه‌یه. (عه‌نبه‌) +

عه‌مبه‌ر: [ناو] جوړیک نه‌هه‌نگه؛ عه‌نبه‌ر؛ شیاکه‌که‌یشی ناوی عه‌مبه‌ر یان عه‌نبه‌ره که عه‌تریکی بو‌نخوشی هه‌یه. (عنبر)

عه‌مبه‌ر: [ناو، به‌ر] فرمانبه‌ر؛ (ب) سه‌ربازی که ده‌ستووری بالادس راده‌گه‌ییی. (امربر)

و خه مزه. (عشوه گر)
 عیشوه گه ری : [ناو] دل به ری؛ ناز و خه مزه -
 کردن. (عشوه گری)
 عیلام : عیلام؛ ئیلام؛ ناوچه ییکه له
 ئیران. (ایلام)

عه ممه : [ناو] عه نه؛ نه نه. (انبه)
 عه مه لی : حه مه لی؛ که سی که وه سواس و
 دوودل بی له پاک بوونی زورشته.
 (وسواس)
 عه مه لی : [ئاوه لئاو] عه مه لی؛ حه مه لی؛ که -
 سیک که فیری عاره ق یا تریاک بووی و
 نه توانی دووری لی بکات. (معتاد)
 عه مه لی : [ئاوه لئاو] حه مه لی؛ دوودل له
 پاک و ته میسی؛ (وسواسی)
 عه نه رگول : گیاییکه له ناوچه کانی سه قز و
 سنه و شنو زوره، بو بوخوشی له نزدیکی
 جل و به رگدا دایده نی، له عه ترسازیشدا به -
 که لکه. (گل عطر)
 عه نگرین : تووره بوون؛ نه نگرین. (عصبانی
 شدن)
 عه نناج : [ئاوه لئاو] (ف.شه) گه لاج؛ حیله -
 گهر. (حیله گر)
 عه نه زه : له ئانازاوه هاتووه که ئانا تورکیه
 و اتا دایک. دایکزا؛ دارای ره سنی دایکی؛
 به چاره وای ره سن و که حیل ده و تریته.
 (اسباصیل)
 عه یار : [ناو] نه یار؛ پیست و که ولی ئاژال.
 (پوست بز و گوسفند)
 عه ییار : [ئاوه لئاو] حه ییار؛ زورزان؛ حیله باز.
 (حیله گر)
 عی یاری : [ناو] عه ییداری؛ زه ده داری.
 (عییداری)
 عیسا : پیغه مبه ری خاوه نی کتیبی عاسمانی
 ئینجیل. (عیسی)
 عیشوه گهر : [ئاوه لئاو] عیشوه فروش؛ به ناز

غایله: [ناو] خه یالی بیجی؛ دووشکی؛ دوودلی؛ غایله به دلتا نه بیټ؛ خه یالی خراب به دلتا نه بیټ. (شک و گمان)

غایه تی: [وته؛ حهرف] به لام؛ من هاتم بولات غایه تی تو له مال نه بوویت: به لام تو له مال نه بوویت. (اما)

غزباب: [ئاوه لئاو] (ف.شه) قه لهو؛ به که یف. (چاق و سرحال)

غوتکه خوړه: [ناو] جوړیک مراوی. (نوعی مرغابی)

غورابییه: [ناو] جوړیک شیرینیاتی تایه تی ئازربایجانی ئیرانه؛ غورابی. (نوعی شیرینی)

غورد: [ئاوه لئاو] ده به؛ که لی ده به و نه خه ساوی مل ئه ستور؛ غوللور؛ که لی کوپاره داری قه لهو. (گاو پر قدرت جنگی)

غولام گهر دوش: [ناو] پیشخانه؛ به ره هه یوان. (جلو اطاق نشیمن؛ جلویوان)

غولغوله: [ناو] غولغوله؛ دهنگی ئاوی کانیو که له عهرز هه لده قولی؛ (ب) هه را و هوریا و قه ره بالغ. (غلغله)

غهلټان: [ئاوه لئاو] بو ی هه به له فارسییه وه ها تبیته نیو زمانی کوردی، خه لټان؛ تلیاو (غلطان)

غه یدوک: [ئاوه لئاو] قین له دل؛ غه یز له سک؛ رق هه لساو؛ کین له دل؛ ده خس. (کینه دردل)

غهب غه به: [ناو] به رخه به به؛ گوشتی ژیر چه نا که. (غهبغ)

غهرقه: دوشه کی چوو کی مندالان که نایلونی

تیپه لده کیشن بو ئه وه ی تهر نه بیټ. (نایلون - کشی دور تشکچه)

غهره: [ناو] غهل؛ ئاغهل؛ خهل؛ کوز؛ کورته دیو اریکی جه غز ئاسا بو حاوانه وی ئاژال. (آغل)

غهریب سنجان: ساس؛ سوور که؛ ته خته پیتی؛ جووجه؛ جووله وه ریکی سووری مه یله و قاوه بییه، شه وراوه و له نوور بیزاره، جیی گه زتنی زور به - خوروشه، له قه له شی دیوار و ته خته دا ده ژی، به - پر شانندی نهوت به قه له شه کانی دیواردا چاره ی - دیټ. (ساس)

غه زنه کردن: ئاودز کردنی برین وچلک کردنی. (چرک کردن زخم)

+ غه لیز: [ئاوه لئاو] (۱) خه ست. (غلیظ) (۲) (ف. هن) له ئابین دا زور پی چه قین. (متعصب در دین)

غه لین: قامک یا پهل به گه روودا کردن بو رشانه وه. (چیزی در گلو کردن برای استفراق)

غه واس: فد؛ عد؛ [ناو] ویشه بیکی ئارهویه و هاتووه ته نیو کوردی، ئه وه ی له ئاودا خو ی قووم ده کا و له بنی ئاودا بوشت ده گه ریت؛ (گه وه هرم که وته ده ریابه، به سه د غه واس بوم ده رنایه) «فولکلور». (غواص)

غه واسی: [ناو] مه له کردن و چونه بن گوم و ئاوی قوول؛ (ب) لیکو لینه وه و به دوا دا گه - ران. (غواصی)

غه وغا: غه لبه غه لب؛ هه راوه وریای جه ماوه ری زور. (غوغا)

دوی بهندی و فتراکی) بهن سامورتہ. (فتراک)
فتیلک : پلیتہی چرا؛ پلیتہی برین؛ فتیلہی-
 چووک. (فتیلہ)
فجوق کردن : فجووز کردن؛ دل دہرہاتن و
 دیق کردن له دووری کہ سیک؛ سوی بوونہوہ؛
 پەر کہم کردن. (سکتہ کردن)
فدی : فہیت؛ فہدی؛ فہید؛ فہیت؛ شہرم؛
 حہیا. (شرم)
فر : (۱) توم و ہشاندنی ہہراش و بلاو؛ دہغلی
 چاندراوی تہنک. (کشت کم پشت گیاه و غلہ)
 (۲) پیوہندی. (ارتباط)
فر : خہبہر بہ حہریفدان له کاتی تہواو کردن و
 بردنہوہی یاری پاسووردا. (اعلام بردن-
 یکدست پاسور)
فراماسیون : فرامسون؛ کومہلیکی نہہینی کہ
 له نوروپا دروست بوو، له پاشان پەرہی سہند
 و پہنگی رامیاری بہ خویہوہ گرت و زور بہ-
 ہیز و جیہانی بوو، زور بہی تہندامانی له کہ-
 سانیکی دہسہ لاتدار و سہربہ دہرہوہ بوون.
 (فراماسیون)
فرامین : ناشتایی؛ فراوین؛ فرابین؛ قاوہ توون؛
 قاوہ لتوون؛ قاوالتی؛ قاوہ لتی؛ قاوہ تی. (وادیارہ
 له کہل فراویندا کہ له ہیندی ناوچہ بہ واتای
 نیمہ پروژہیہ جیاوازہ) (صبحانہ)
فرپیدادان : دژوین پیدان؛ جوین پیدان. (فحش-
 دادن)

فابریکا : وشہی بیانیہ، کارخانہ؛ کارگہی
 دروستکردنی شتومہک بہ (ٹامیری ماشینی).
 (کارخانہ)
فاسونی < فاسونی
فارسونیا < فاسونی
فارگون : فارغوون؛ فہرغوون؛ ٹارہ بانہی یہ-
 کتہ گہرہی دہستی. (فرغوون)
فاسونی : فارسونیا؛ فاسونی؛ قوماشیکہ بو
 لیاس (جلو بہرگ) (فاستونی)
فالوودہ : فالوودہ؛ پالوودہ؛ جوریک ہہرشتہ
 ٹاسا کہ له نیشاستہ دروست دہکریٹ و شہ-
 ربہ تی بہ سہردا دہکریٹ : (پالودہ)
فاماندن : فامین؛ تیکہ بیشتن. (فہمیدن)
فام کردنہوہ : (۱) (ب) گہورہ بوون و عاقل بوونی
 مندال. (۲) بہ خودا ہاتن و ہوشیار بوونہوہ له
 ہلہ کاری ہلہ؛ عہقل پیداکردن. (۱ و ۲)
بزرگ شدن. (بخود آمدن)
فانتازی : رازاوہ؛ نہخشینراو؛ جوان؛ ٹیمرویی.
 (فانتزی)
فانووس : (۱) چرای دہریایی؛ چراییکہ لہ سہر
 بورجی کہ ناری دہریا بو رینموونی پاپور. (۲)
 لہنتہر؛ فہنہر. (۱ و ۲ فانوس) +
فت و فراوان : زور زیاد؛ زہحف؛ زوروزہ بہن.
 (فت و فراوان)
فتراک : فد؛ وشہیکی فارسییہ و مہ لایی
 جزیری فہرمویہ (شکارہک درخوری شہم،

فرپنه: [ناو] فرپن؛ تهنوور؛ تهنوور؛ بوی ههیه
 فیر (فیری گاز)ی ئینگلیسی و فارسی له فرپنه
 وهرگیراییت. (تنور)
فروشه منی: [ناو،ت] کالایی که بو فروشته؛
 فروشی. (فروختنی)
فروفیشال: [ناو،ت] درو و دهلهسه؛ فروفیل؛
 هووشه؛ بافیش. (چاخان پاخان)
فروفیل: [ناو،ت] فرلداخ؛ فیل و فهرهه؛ چاپو-
 چوب. (حیله ونیرنگ)
فروک: [ئاوه لئاو] خوین شیرین؛ ئیسک سووک؛
 له بهردلان. (جذاب)
فروکه شکین: [ناو،ت] (۱) جوریک فروکه ی
 تیژبال؛ فروکه ی شه ری. (هوایمای شکاری).
 (۲) چه کی که بو خستنه خوواره وه ی فروکه
 به کار ده بریت. (اسلحه ضد هوایی)
فروکه ی بومب هاویژ: جوریک فروکه ی جه-
 نگی که تاییه ته به خستنه خوواره وه ی بومب.
 (هوایمای بمب انداز)
فروکه ی بی فروکه وان: جوریک فروکه یه که
 به نامیری تاییه ته له دووره وه ریموونی ده-
 کری. (هوایمای بی سرنشین)
فرووت: ساقه تی گهنم. (ساقه گندم)
فرووز: فروز؛ زوربو هینان؛ تهنگ پیه له چین؛
 چارز؛ قه لس. (به تنگ آوردن)
فره خور: فره خور؛ زور خور. (پر خور)
فره دان: (۱) داندان؛ پردان؛ گولی ده غلی که
 ده نکی زور پیوه یه. (پروانه). (۲) حاله تی
 زور دابین؛ زوریده ری. (زیاد دادن)
فره گیل: زور گهر؛ ئه وه ی زور ده گهری.
 (زیاد گشت زن)

فرچوک: فلچه ی چووک؛ قه له می مووی-
 چکوله. (قلم موی کوچک)
فردان: هاویشتن؛ (هاویشتن) فریدان؛ خستن؛
 هاویژتن. (انداختن؛ پرت کردن)
فردو: فردوق؛ فردک؛ تیکوشیوی دو. (تلیت دوغ)
فردوق: خوراک ی خراب و ناپه سه ند. (خوراک-
 بی ارزش)
فردوق خور: فیریو به خوراک ی خراب خواردن؛
 بیس خوراک. (خوراک بد خوردن)
فرس: [ناو] هه ریژ؛ فریزوو؛ هه ریژ. (فریز)
فرسک: فرچک؛ گوچ؛ هه وین؛ نامیان. (مایه)
فرسه ق نوین: [ناو،ت] فرسه ننگ ژمار؛ نیشانه-
 ری ماوه ی ریگا له سه ر جاده. (فرسنگ شمار)
فرشه: [ناو] فرچه؛ فلچه؛ قه له می موو. (فرچه)
فرفک: [ناو] په رپه روک؛ په رپه روکه؛ په روانه؛
 په پیوله. (پروانه)
فرفونه: [ناو] قوماشی شاش چنراو؛ قوماشی
 سست وهه راو چنراو. (پارچه شل یافت)
فرک بوون: زابین و به رهینانی مابین؛ له زگ
 بوونه وه ی مابین. (بچه آوردن مادیان)
فرکه فرک: [ناو،ت] فرکوهور؛ (۱) هاتوچوی
 زور و به له ز. (آمدن و رفتن زیاد و با عجله) (۲) په یته-
 په یته به رد هاویشتن یان شتیک فریدان بو
 که سی یا بو نامانج. (سنگ یا چیزی انداختن-
 مسلسل وار)
فرلداخ: [ناو] فروفیل. <فه نوفیل. (نیرنگ)
فرمان: له روانگی ده ستووری زمانه وه واتا
 کار (فیل). (فعل)+
فرمه: [دهنگه ناو] پر مه؛ پرماندن یه کسم.
 (صدای بینی اسب)

فریشک گرتنه‌وه: [چاوگه،ت] چاک کردنه‌وه‌ی نه‌خوشینی مندالی^۶ که فریشکی کهوتی^۶. (به-ژه‌ک کهوتی^۶ یان ترسایت)(علاج مرض بچه-قنداقی از مرض آغوز گرفتگی یا ترس)

فریشی: [ئاوه‌لناو] براشتی؛ برژاو؛ کولاو. (پخته)

فریوده‌ر: [ناو،بک] هه‌لخه‌له‌تین؛ که‌سی^۶ که فریو ده‌دا؛ خاپین؛ هه‌لفریوین. (فریب‌دهنده)

فستق: فندق؛ به‌ری داریکه تیکه‌ل ده‌کریته نیو ئاجیل؛ داری‌فستق. (فندق‌ودرخت‌فندق)

فسدوومان: ژووریک که کومه‌لیک جگه‌ره‌ی تیداده‌کیش یان پره له‌هه‌لم و دوو‌که‌ل. (اطاق‌پراز‌بخارودود)

فسه‌گور: تسه‌گورگ.

فس‌نیشتنه‌وه: باده‌رچوون؛ (ب) له‌هه‌وا و ته که‌بور و لووت‌به‌رزی که‌وتن. (ازتکبرافتادن)

فسه‌کلک: مریشک یان که‌له‌باییک که کلکی شو‌ری^۶. (مرغ‌وخروس‌دم‌رو‌به‌پایین)

فسه‌گورگ: [ناو] جو‌ریک جال‌جالووک‌ه‌ی بی^۶-داوه‌ته‌نیه که له‌عه‌رزیدا چال‌یکی چکوله‌ی خز هه‌لده‌که‌نی^۶ و خو‌ی له‌ ژیره‌وه له‌ بو‌سه‌دایه که جووله‌وه‌ری تی‌بکه‌وی و راویان بکا. (نوعی-عنکبوت‌زمینی)

فشاندن: چه‌ماندن؛ لار‌کردن و چه‌ماندنه‌وه وه‌ک که‌مه‌ی گو‌چان. (خم‌کردن)

فشقاندن: فیشقاندن وه‌ک:ده‌نگی به‌راز. (صدای‌گراز)

فشه‌پرت‌ه‌قال^۶: نارنگی. (نارنگی)

فشه‌بوون: فش‌بوونه‌وه‌ی مریشک بو‌که‌له‌-شیر؛ فش‌بوونه‌وه؛ شل‌بوونه‌وه. (شل‌شدن)

فشین: [چاوگه] (۱) چه‌مین؛ خواربوون.

فره‌ماگ: زور‌ماو؛ (ب)کون؛ قه‌دیمی. (زیاد-مانده)

فره‌نگ: فره‌نگ؛ فره‌نگستان؛ (ب)ئوروپا؛ کورت‌کراوه‌ی ناوی فره‌نگیس. (فرنگ)

فره‌واچ: در‌یژدادپ؛ زور‌بلی؛ چه‌نه در‌یژ. (پیر-حرف)

فره‌وه‌ر: زور‌چه‌په‌که‌ر. < فره‌واچ

فره‌وه‌ر: زور‌خور. (پرخور)

فریاد: فریا؛ فره‌یاد؛ هاوار؛ داد؛ هانا. (داد)

فری‌اکه‌وه: (ب)زووبرو؛ زوو وه‌ره؛ فریای که وه؛ فریام‌که‌وه؛ زووبگه‌یه؛ زووبگه‌ری. (زود‌برس)

فریانه‌که‌وتم: (ا ب) نه‌متووانی؛ ده‌ستم نه‌گه-یی؛ پیم‌نه‌کرا. (نتوانستم). (۱) فریای نه‌که‌وتم هه‌تامن چووم ئه‌و رویشتبوو؛ نه‌گه‌یشتمی (نرسیدم)

فریت: کشته‌ک؛ رایه‌لی ته‌ون؛ تانی فه‌رش؛ به‌ن و پریشمانی کرژ بادراو. (تار در فرش‌بافی و جنس آن تار)

فری‌دان: په‌رت‌کردن؛ هاویشتن؛ ئاقین؛ توور‌ه‌ل‌دان؛ خستن؛ ناراسته‌کردن؛ ئاو‌یژتن. (انداختن؛ پرت‌کردن)

فریز: جو‌ریک در‌یل (در‌یل) به هه‌لسوور‌پانیکی زوره‌وه که مه‌ته‌ی تایبه‌تی ده‌خریته سهر له - نه‌چاریدا. (فریز)

فریشته: په‌ری؛ ناوی ژنانه‌یشه. (اسم‌زنانه؛ فرشته)

فریشک‌که‌وتن: [چاوگه،ت] به‌ژه‌ک‌که‌وتن؛ نه‌خوشینی مندالی ساوا له ترسه‌وه. (مرض-بچه‌قنداقی از آغوز گرفتگی)

خمیدن (۲). هوشه کردن؛ خوٚتاریف کردن؛ به خوٚشین. (از خود تعریف کردن). (۳) دهنگی - هوشاندنی مار. (صدای مار) +

فلته: [دهنگه ناو] پلته؛ دهنگی قسه کردنی بیددانی پیر. (صدای حرف زدن پیر بی دندان)

فلچه فلچ کردن: ملچه ملچ له کاتی خواردن دا؛ (ب) قسه ی بیتام کردن؛ فلته فلته کردن. (صدای حرف زدن بیدندان)

فلی: کورتکراوه ی ناوه کانی (فلامه رز، فهرامه رز، فهره یدون و فهرید) (مختصر شده فرامرز و فریدون و فرید)

فنجل: بوٚر پیاو؛ گوله که؛ (ئیواره وهخته فنجل به به خته) «فولکلور». (مرد بی ارزش)

فوت و فهن: [ناو، ت] ورده کاریگه لی پیویست بوٚ کردنی کاری؛ فهن دوفیل. (فوت و فن)

فوٚتو کوپی: وشه ی بیانیه، فهرکاندن؛ وینه هه لگرتنه وه زیاتر له نووسراوه. (فتو کپی)

فوٚر: له گهل (فش) دا دی فش و فوٚر: گه وره و هه راو. (گشاد)

فوکل: [ناو] (۱) له کاتی سه رتاشین دا به ری - سه ر ده هیلنه وه که فوکلی پی ده لین. (فکل). (۲) مووی سه ر به رهو بان شانه کردن و خستنی - به پشت سه ردا. (موی شانه شده روبه بالا). (۳) ملیچ؛ شالگه ردن. (شالگردن)

فوکل و کراوات: [ناو، ت] مل پیچ و قهره ویتنه. (شالگردن و کراوات)

فووله دوٚ نه کردن: گوی به حه لال و حه رام نه - دان. (در قید حلال و حرام نبودن)

فه تراک: [ناو] زهره؛ زیان؛ ئیش و ئازار. (زیان - ورنج)

فه ترومه: [ناو] موتور به؛ په ترمه؛ په یوه - ند کردنی دار. (پیوند درخت)

فه تسان: خنکان؛ خه فه بوون. (خفه شدن)

فه تساندن: خنکاندن؛ خه فه کردن؛ قه له شانندن. (خفه کردن؛ شکافتن)

فه تسین: قه له شین؛ قه له شان؛ خنکان. (ترک - خوردن. خفه شدن)

فه تسوت: فهرتسوت؛ دارزاو؛ داقنیو؛ رزاو. (پوسیده؛ فرتوت)

فه حه: کورتکراوه ی فه تحولا؛ (ب) گیٚر و وٚر. (گیج)

فه راش: وشه ییکی بیانیه به لام له کوردیدا ماناکه ی گوٚراوه و به واتای گاره کهری به رده - ست و چاپه زی میوانخانه ی گه ورا نه. (مستخدم بزرگان)

فه راشی مه دره سه: گسگ ده ری حه وش و حه ساری مه دره سه. (فراش مدرسه)

فه راموشخانه: جیگاییک بوٚ تالیمی ری و ٚه - وشتی ئه ندامانی فراماسیون. (فراموشخانه)

فه ر خه سینی: [ناو] فه ر خه بوٚ چکوله ی هه ر شت به کاردی و بوٚ به چکه ی حه یوانیش ده - گوٚریت، که شه فی چکوله؛ مجوعمه ی چکوله. (سینی و مجمع کوچک)

فه ر ٚوخ: ناوه بوٚ پیاوان؛ سه ر که وتوو. (نام - مردانه؛ پیروز)

فه رزانه: فر، وشه ییکی بیانیه و به رواله ت کوردیه و بوٚ هه یه له فره زان وه رگیراییت؛ فره زانا؛ فره زان؛ حه کیم. (فرزانه)

فه رسه خ: فرسه خ؛ فرسه ق؛ فرسه نگ. (فرسنگ)

فهرسه‌نگ : [ناو] فرسه‌ق؛ فرسه‌خ؛ دريژايی
 ريگا نزيك به سي مايل (ميل). (فرسنگ)
فهرشه : پنه‌که؛ پنه؛ ته‌خته‌ی گونگه هه‌وير له
 سه‌ر پان کردنه‌وه. (تخته‌پهن کردن چونه‌خمير)
فهرشی باريکه : <فهرشی لاکيش.
فهرشی تابلو : فهرشی تابلو؛ جوریک فهرشی
 ده‌ستبافی چووکه‌يه پوکه‌ی زياتر له ئاوريشمه
 و گريکاني زور ورده : و زياتر (پورتره) و وينه-
 ی جوانی له سه‌رده نه‌خشين و له قايی ده-
 گرن بو هه‌لواسين به ديواری ئوده‌دا. (فرش-
 تابلو)
فهرشی خرسه‌ک : جوریک فهرشی نه باشه
 گريکاني هه‌راشه (گه‌وره‌يه) و تووکی دريژتره.
 (فرش خرسک)
فهرشی ده‌ستباف : فهرشیکه به ده‌ست ده-
 چنريت. (فرش دستباف)
فهرشی لاکيش : فهرشیکه باريک و دريژ زياتر
 بو سه‌ر پليکان به که‌لک ديټ. (فرش باريکه)
فهرکه‌م : [ناو] په‌رکه‌م؛ کوتووپر؛ نه‌خوشيني
 شه‌پله. (سکته)
فهرمان : [ناو] فرمان؛ رولي سه‌ياره؛ جه‌غز و
 بيژنگه (قه‌ربيلي) سه‌ياره ليخووپين. سوکان .
 (فرمان اتومبيل)
فهرمان نامه : ده‌ستووری ره‌سمی؛ ده‌ستوور به
 نووسراوه. (امريه)
فهرمانفه‌رمای : سه‌روک؛ حاکم؛ (فه‌رمانفه‌رمای
 ملک ده‌روون پرتيشان) «مه‌وله‌وی». (فرمانفرما)
فهرماني : [ناو] جوریک فرنچ وکه‌وا. (نوعی-
 کت محلی)
فهرمه‌سون : < فراماسون .

فهرپويست : خيروبه‌ره‌کت. (يمن و غنا؛
 خيروبرکت)
فهرهاد : ناوی پياوانه؛ ناوی عاشقه‌که‌ی
 شيريني گراوی خه‌سه‌روه‌ويه‌رويژ بووه. (فهاد)
فهرهادکوژ : (ب) کولکه‌ی سه‌ر به‌خوين؛
 پيريژنی فيله‌باز و سه‌ر به‌ده‌هو. (فهادکش)
فهرهان : ترسان؛ داچله‌کان؛ فه‌رهين.
 (ترسيدن)
فهره‌بوون : (۱) زور بوون. (زيادشدن). (۲) به-
 رفه‌بوون؛ گوشادبوون؛ به‌رئاواله‌بوون. (وسيع-
 بودن)
فهره‌ج : [ئاوه‌لناو] (۱) گوشاد؛ به‌رفراوان.
 (وسيع). (۲) دلشاد؛ خوشحال. (فرح)
فهره‌ژان : قه‌ره‌ژان؛ دران؛ پچران؛ قه‌تيان؛
 قتيان؛ قرتيان. (پاره شدن)
فهره‌ژاندين : دراندين؛ پچراندين؛ قه‌قه‌تيان؛
 قرتاندين. (پاره کردن)
فهره‌ژين : پچرين؛ درين. (پاره کردن)
فهره‌نقه : [ناو] فه‌راقه؛ فه‌لاقه؛ په‌ت و چيوی
 فه‌لاقه؛ کاری فه‌لاقه کردن. (فلک و چوب‌فلک)
فهره‌نگ : (۱) کورتکراوی فه‌رنگيس. (خالصه
 نام فرنگيس) (۲) ولاتی فه‌ره‌نگستان.
 (فرنگستان، اروپا، فرانسه)
فهره‌وود کردن : تالان کردن؛ غاره‌ت کردن. (غارت-
 کردن)
فهره‌يدون : ناوی پياوانه. (فريدون)
فهريادرس : فرياره‌س؛ که‌سيک که فريای
 که‌سيک بکه‌وی و ياریده‌ی بدا. (فريادرس)
فهريد : ناوی پياوانه. (فريد)
فهريده : ناوی ژنانه‌يه. (فريده)

فهریکه : فهریک؛ بوی هیه له فهریکی تور کییه وه هاتبیت به واتای، تازه پیگه ییو؛ وه- ک نوکه فهریکه و گوله کانی نیوه سووتی گه- نمی شلک بو قه ره خه رمان. (گندم دلمل بوداده) **فهی مه لکی** : ناوی عیلیکه له نیو دزه بیاندا. (نام عشیره ایست)

فهی ته حمه دی داره شمانه : ناوی قاره مانیکی- کورد بووه و بنه چه کی عیلی فه یزولابه گیسه که به شیکیان له ئیرانن و به شیکیان له داره- شمانه ی عیراق نیشته جین؛ مه زارشی هه رله داره شمانه یه. (نام سلسله طایفه فیض اله- بیگی)

فهی ته یران : ناوی موحه ممه د بووه وشاعیر و بلیمه تی کورد که له سه ده ی نو هه می کوچی هه تاویدا هاتووه ته دنیا. (نام شاعر کرد)

فه گلی : که له وه کیشی؛ سه ریچی؛ نافه رمانی؛ سه ره پویی. (نافرمانی)

فه لاقه کردن : دار کاری کردنی پاییک که له ناو په تی چیو فه لاقه دایت. (فلک کردن)

فه نیاز : [ئاوه لئاو] فیله باز؛ به فه ندوفیل؛ هیله باز. (هیله گر)

فه نتاز : فانتازی؛ شتی مود و جوان وتازه باو. (فانتزی)

فانتازی : [ناو] فروفیل؛ جادووبازی. (هیله گری)

فییت : فه هییت؛ شهرم؛ هه یا. (شرم)

فییر کاندنی چه ک : فییراندنی چه ک به جوریک (چه شنی) ئاور بگریت به لام گولله له لووله ی چه ک دهر نه په ریپت و دوو که لی بارووت له- پاشه وه ده رچی. (گلوله در نرفتن از لوله اسلحه- در موقع شلیک)

فیسقه : (ب) مروقی زور نابووته و چکوله و له ر. (فسقلی) +

فیسکو : پیایو ئیر باز. (مردیچه باز)

فیسکی : ژنی زینحاکار؛ به ژنی خو فروشیش ده لین. (زن هر جای)

فیسسه : زینحاکار؛ زینا؛ زینحاک. (زنا)

فیسسه ک : فیسسه کار؛ زینحاکار؛ زیناکار. (زناکننده)

فیسسه کهر : فیسسه کار؛ فیسسه ک؛ زینحاکار. (زناکننده)

فیسسه کی : وشه ییکی مردووه و که م به کارده- بریت؛ قاحبه. (قحبه)

فیسسای : فیسسایگ؛ خووساو. (خیس و وارخته)

فیشال کردن : هووشه کردن؛ خو هه لکیشان؛ درو و ده له سه کردن. (از خود تعریف کردن. دروغ)

فیشقاندن : دهنگی که لگامیش و به کانه ی به- راز. (صدای گاو میش و گراز) +

فیکاله کونی : قه راقه را؛ یاری خوشاردنه وه؛ خوشارکی. (قایم موشک؛ قایم باشک)

فیک فیکه : [ناو] فیه قیه. (سوت سوتک)

فیله گیجه : [ناو] فیله گیژه؛ گامیشی وه حشی؛ بووفالو. (گاو میش وحشی. بوفالو)

فی لیه اتن : بیهوش بوون و ده ستوپا وه شانندن و که ف هه لخراندن؛ حاله تیکه به سه ر خووداردا دیت. (دچار بحران صرع شدن)

فینار : له (فه راری) فارسیه وه کورد کاری بووه؛ هه لاتن. (فرار)

فینکاهی : فینکایی؛ فینکی؛ جیگای فینک. (خنکی)

فینوک : فینک؛ خونک؛ مروقی زور به ئیشتیا بو کاری سه رجیی. (خنک؛ حشری)

- فا :** [ناو] باو؛ خول؛ با؛ پیچ. (پیچ)
- فاج:** [ناو] گوشه؛ که نار؛ حاشیه؛ په-راویز. (گوشه، کنار)
- فاج :** [ناو] گویه؛ گوته؛ بیژه؛ ویژه؛ زورفاج؛ فرهویژ. (گویه)
- فاخواردن :** [چاوگه،ت] باخواردن؛ خول-خواردن؛ پیچ خواردن؛ گشت بوون؛ کرژبوون. (پیچ و تاب خوردن)
- فار :** [ناو] بار؛ باروکه. (جوجه مرغ شش-ماهه)
- فارک :** <فار.
- فاگیر:** باگر؛ جیگایی که بای تی بکه ویت. (بادگیر)
- فالا بوون :** [ناو] کراوه؛ بهتال بوون؛ بهتال. (بازبودن؛ خالی بودن)
- فاوقاران :** [ناو،ت] واو واران؛ باو باران. (باد و باران)
- فراقه :** [ناو] (۱) وه پینی سهگ؛ فراقه سهی؛ (پار س کردن سگ). (۲) ورینه؛ وراوه؛ قسهی هاته ران و پاته ران. (هنزبان)
- فرتوفین :** [ناو] درو و دهلهسه؛ ماستاو کردن. (چاپلوسی)
- فرپر :** [دهنگه ناو] ویرپره؛ دهنگی بهرد و گو لله؛ فینگه. (صدای گلوله و سنگ اندازی)
- فرقروک :** [ناو] فرقره؛ لهیستوکی مندالان که له کاغذ یان دار دروستی ده کهن و به با
- ده خولیته وه. (فریره)
- فلته فلت :** [ناو] (۱) فلته فلت؛ دهنگی فلتهی کاتی ئاخافتنی بیدان. (صدای دهان پیر-بیدان) (۲) قسهی بیتام کردن. (یاوه-گفتن)
- فلتیای :** په قیای؛ قهله شان؛ ته-قیان. (ترکیدن)
- قه بال :** [ناو] وه بال؛ ئوبال؛ تاوان. (تاوان-گناه)
- قه برین :** [چاوگه،ت] برینه وه؛ قهرار و مه-داری موعامه له برینه وه؛ قهول و قهراری سهودا و موعامه له تهوا کردن. (اتمام پیمان معامله)
- قه بزندانن :** [چاوگه،ت] (۱) ترساندن (ترساندن)
- (۲) قرتانندن. (قطع کردن)
- قه بزندانن :** [چاوگه،ت] بزنداننه قه؛ پساندنه وه؛ پچراندنه وه. (دوباره پار کردن پاره-کردن)
- قه بزدین :** [چاوگه،ت] (۱) ترسان. (ترسیدن).
- (۲) قرتان؛ بریان. (گسستن)
- قه بزبان :** [چاوگه،ت] ژیکشه بودن؛ جیابوونه وه؛ قرتیان؛ قرتان؛ قه قه تیان. (قطع شدن)
- قه پاربان :** پارانه وه؛ لالیانه وه. (التماس-کردن)

فَه چغاندن : [چاوغه،ت] سه ر کونه کردن؛ بوډواوه بردن؛ چغه لی کردن. (ملا مت کردن)؛
فَه چکیان : [چاوغه،ت] چک بوون؛ وشک- بوونی ئاو؛ وشکایی هاتن؛ هسکیوون؛ نه مان و دوا بی هاتنی هه ر شت؛ نه فه س چکیان؛ نه فه س بریان. (قطع شدن؛ خشک شدن- چکه)+
فَه چوپریان : [چاوغه،ت] چوپریانه وه؛ بلا بووننه وه؛ جیا بووننه وه. (جدا شدن)
فَه خاپاندن : [چاوغه،ت] فریودان؛ فیل- لی کردن؛ له خشته بردن. (فریب دادن)
فَه خاندن : [چاوغه،ت] خویندنه وه؛ بانک- کردن. (خواندن؛ صدا کردن)
فَه خه له تاندن : [چاوغه،ت] ده ست برین له- سه ودا و مو عامه لدا ؛ له خشته بردن؛ سه ردا برن. (مغبون کردن)
فَه خوه نندن : [چاوغه،ت] بانگه یشتن- کردن. (دعوت کردن)
فَه دراندن : [چاوغه،ت] دراندنه وه؛ دراندن؛ پچراندنه وه. (دریدن؛ بریدن)
فَه دی : جودا کرن؛ دوور کرن؛ خو ژمن فه- دیکه؛ خو له من جودا که؛ خو دوور بگره له من؛ فه دی ناکه ی مه بتیخ. «جزیری».
(دوری گرفتن)
فَه راسه ی : وراسه ی؛ دوورین؛ دروومان. (دوخت؛ دوختن)
فَه راقبه ر : به رانبه ر؛ رووبه روو. (مقابل)
فَه رانبه ر : به رانبه ر. (برابر)
فَه رچاله : قرچاله؛ ترسه نوک؛ بی زاله.

(ترسو)
فَه رستیای : هه لوه شانندن؛ کردنه وه. (باز- کردن)
فَه رسه اندن : پشووییدان؛ حه سانندنه وه. (استراحت دادن)
فَه ره ز : وه ره ز؛ بیزار؛ ئاسته نگ؛ به ته نگ- هاتوو؛ جار س؛ جار ز. (بتنگ آمدن)
فَه ره ستی : ده ست به ردا بی؛ رز گاری. (رستگاری)
فَه ره مک : برکن؛ بن کر. (ته دیگ)
فَه ره یک : به ره یک؛ گیل فان؛ گیر فان. (جیب)
فَه شار دن : شار دنه وه؛ وه شار تن. (پنهان کردن)
فَه شه هتاندن : [چاوغه،ت] هیلاک کردن؛ ماندوو کردن؛ ماندی کرن. (خسته کردن)
فَه قراندن : [چاوغه،ت] شکاندن؛ شکاننده- وه؛ ته تبلا مه فه قراند؛ تو قامکی منت شکاند. (شکستن)
فَه قرچیان : وه ک؛ له به رقرچه ی خو ر ره ش داگرسان؛ ره ش هه لگه ران له به ر هه تا ودا. (سیاه شدن در آفتاب)
فَه قوتان : کوتان؛ لیدان. (زدن)
فَه کایین : قاچک جوون؛ قاچک جاوین؛ کاو یژ؛ (ب) رینگانه وه و دوو پاتکردنه وی قسه (نشخوار)
فَه کوروتن : [چاوغه،ت] کوروتن؛ کوروتن؛ کوروتنه وه؛ دا کرماندن؛ به ددان ورد کردنی شتی ره ق. (خرد کردن خوردنی- سخت و بادندان شکستن)
فَه کولان : [چاوغه،ت] (۱) هه لکولان؛ هه-

لکولین؛ هه‌لکه‌ندن. (کندن) (۲) توژینه‌وه؛
 پشکنین و گه‌پان به‌دوای مه‌به‌ست و واتادا.
 (تحقیق و تجسس) +
فه‌گرتن : گرتنه‌وه؛ گرتنی نه‌خوشین له -
 که‌سیکه‌وه؛ گرتنه‌وه‌ی حه‌یوانی به‌ربوو؛
 داگیر کردن. (پس گرفتن؛ از کسی قرض
 گرفتن؛ بازگرفتن تسخیر کردن)
فه‌گژاندن : جوولاندن؛ ته‌کان‌دان؛ پژه‌ندن؛
 هه‌ژاندن. (جنباندن)
فه‌گژاندان : راپسکاندن و رزگار کردن.
 (تکان‌دادن و نجات‌دادن)
فه‌گژلان : راپسکان؛ هه‌ژاندن؛ پراوه‌شاند و ته -
 کان‌دان. (تکان‌دادن)
فه‌گوه‌ازتن : فه‌گوه‌استن؛ گویسته‌ته -
 وه؛ پراگویزان. (جابجا کردن)
فه‌گه‌شیان : گه‌شبوونه‌وه؛ گه‌شانه‌وه؛ گه
 شه‌کردن. (شتعل‌شدن؛ اخگرشدن؛
 شکوفاشدن؛ شاداب‌شدن گیاه)
فه‌گه‌فراندن : [چاو‌گه‌ت] گه‌وزاندنه‌وه؛ به -
 پالکه‌وتنه‌وه‌خول و پیچ‌پیدان؛ تل‌پیدان.
 (پویبکی توری پیوه‌دیاره). (غلطاندن)
فه‌ماگ : شتییک که‌مایته‌وه؛ به‌جی‌ماو؛ وه -
 پاشکه‌وتوو؛ وه‌دواکه‌وتوو. (مانده؛ بجامانده)
فه‌ها : فه‌هه؛ ئاوا؛ به‌وجوره. (اینطور)
فه‌هاندن : هونینه‌وه؛ پرستن؛ به‌پرسمانه‌وه -
 کردن مووروو. (رستن؛ رشته‌کردن)
فه‌هژاندن : [چاو‌گه‌ت] هه‌ژاندنه‌وه؛ پژه -
 ندن؛ پراوه‌ژه‌ندن. (تکان‌دادن)
فه‌هه‌واندن : [چاو‌گه‌ت] کوم‌کردن؛ کو -
 کردن؛ کو‌کردنه‌وه؛ (جمع کردن)

فه‌یدان : فه‌هه‌واندن.
فه‌یه : (۱) وایه؛ فایه. (اینطور است).
 (۲) ئه‌وه‌یه؛ ئه‌وه‌تانی؛ ئه‌وه‌تا؛ ئاوه‌ها.
 (اینست)
فیان : [ناو] ویست؛ حه‌وجه؛ پیداو‌یست؛ گه -
 ره‌ک؛ خواز؛ خوازه؛ خوشه‌ویستی.
 (خواستن) +
فیتو : فرد؛ فد؛ اند؛ ویتو؛ ده‌سه‌لاتی ره -
 تکردنه‌وه‌ی رای‌گشتی، (رای‌کو‌پیک
 شکاندن). (وتو)
فیچی : [ناو] خواری؛ لاری؛ لار و گی‌پری؛
 خیچی. (کجی)
فیدیو : ویدیو؛ ئامیری نمایش‌کردنی شریت
 (کاسیت) ی ویدیو. (ویدیو)
فیرپن : گیفه‌ی شتی هاویژراو وه‌ک ویره -
 کردنی به‌رد و گو‌لله. (صدای‌سنگ‌پرتاب -
 شده‌و‌گلوله)
فیژاندن : فیراندن. (اسهالی)
فیک‌که‌تن : [چاو‌گه‌ت] (۱) ویک‌که‌وتن؛
 پیک‌هاتن؛ ئاشت‌بوونه‌وه؛ که‌وتنه‌ته‌ک‌یه -
 ک. (توافق‌کردن). (۲) له‌یه‌ک که‌وتن؛
 تووشی یه‌ک‌بوون؛ راستی‌یه‌ک‌هاتن.
 (بهم‌برخورد کردن)

- قاب:** [ناو] قاب؛ چوارچیوهی وینه و پوسترپ. (قاب) +
قاب: [ناو] تد؛ (به تور کی واتا درگا) سهر پووشی
 دهفر؛ دهروپوش؛ قاچاخ. (درپوش)
قابخانه: [ناو] جیگهی قاب و قاچاخ و دهفر و
 تامانی مدبهق؛ [جای ظروف آشپزخانه]
قاب دهسمال: [ناو] دهسرهی قاب سرپین یان
 وشکهوه کردنی قاب و قاچاخ. (قاب دستمال)
قابلی: [ناو] قابولی؛ قبوولی؛ پلاوی برنج و برپو
 یشی تیکه لآو له گهل گوشت و له په و کشمیش.
 (نوعی خوراک)
قابولی: < قابلی.
قابووخه فیشهک: [ناو] قابووره فیشهک؛ جهرجوو.
 (پوکه فشنگ)
قابهجاخ: [ناو] قاب و قاچاخ؛ تامان و دهفری
 مدبهق. (ظرف وظروف)
قابیلته: [ناو] شایه نی؛ شیاوی؛ توانایی؛ لیها تووی.
 (قابلیت)
قابرهش: پیرهش؛ قهدهم رهش؛ به دیومن. (بدقدم)
قاب قاچاخ: قاب و قاچاخ. < قابه چاخ
قابوور: به سووکی به پیره پیاوی زورهان و به
 که له خ دهوتری. (خطاب بی ادبانه به پیر مرد) <
 قابووخه فیشهک +
قابووره: [ناو] قولابه؛ قولاپه ی پا؛ جومگه ی پا؛
 قابووله. (مچ پا)
قابووس: [ناو] میرده زمه؛ خهوی ئاشه و پاشه؛
 سهنگ سوواربوون. (کابوس)
- قاب هاویز:** (۱) [ناو، بک] که سی که جگه له لداوی
 له یاری جگین دا. (شتالنگ انداز). (۲) قاپاویز؛
 (حیوانیکه در راه رفتن قوز کهای پایش بهم بخورد)
قاپه شینکه: [ناو] قاپه که وه له؛ گیای قه یته ران.
 (نام گیاهی است پر سیاوشان)
قاپه که وه له: < قاپه شینکه.
قاپیلک: [ناو] قاپیلک؛ ئیسقانی دهوری له شی
 رهقه و کیسه ل؛ توخلی گویز و بادام و... (پوسته
 لاکپشت؛ پوسته بادام و گردو)
قاتا شه ری: [ب] مهیدانی شه ری.
 (میدان جنگ)
قاتر داشاگی: له تور کییه وه هاتووه گونه هیسه ره؛
 هه لوچه بیکی دهنک گوره ی ره شه. (آلوی سیاه
 دانه درشت)
قاتو: [ناو] شهقه مشار؛ مشاری مهزنی دوو ده
 ستک. (دره دونفره)
قات وقوتی: [ناو] قات وقری؛ گرانی و نه بوونی؛
 وه گیرنه کهوتنی شتی. (گرانی و نایابی)
قاتول: [ناو] وشتر خوره. (خار شتر)
قاتی پاتی: وشه بیکی فارسییه، به لام له سه قز هه تا
 کرماشان له سهر زمانانه؛ تیکه ل پیکه ل. (قاتی یا
 تی)
قاچاخی: تد؛ فد؛ (۱) نه هینی؛ به دزیه وه. (پنهانی)
 (۲) مالی قاچاخ؛ شتی که به قاچاخ ده فرو شریته.
قاچاقی: [کالای قاچاخ]
قاچ قاج: قاش قاش. (ف. مشه) پارچه پارچه.

(قاچ قاچ)

قاچک: [ناو] په لڅوږی کاویژ نه کراوی نیو گه ده ی دووسم. (خوراک نشخوارننده داخل شکمبه)
قادین: [ناو] پسیوږ و شاره زای جهنگ؛ قادناس. (متخصص امور جنگی)

قاده: [ناو] جوړیک خیشکه بو کیشانی شه غره ی گیا و ئالف. (نوعی ارايه بدون تایلر)
قار: وه لاناو؛ قت؛ بهر که نار. (برکنار)

قارغ: ږوژ کوږ؛ که سیک که له ږوشناییدا چاوی باش نابینی. (روز کور) توپ قارپن. (نوعی بازی)
قارمانی: [ناو] پله ی به که می کیبه رکیی و هر زشی؛ میر خاسی؛ پال هوانی. (قهرمانی)

قارهوا: ناوی دوو گونده له بهینی سه قز و بوکاندا. (نام دوقریه)

قارپن: [ناو] قه له مناری؛ (نوعی بازی باتوپ)
قازانه سهر: مه لیکی تیژ چنگاله و گوشت خوړه و کلانه. (نوعی پرنده شکاری) < قازان به سهر. (ف.هن)

قازوخ: [ناو] وشه ییکی تور کیبه و تور که کان بو شه سکه نجه دانی تاوانباران داریکی تاییه تیان دهر په پاشی تاوانباران؛ دار تیپرین. (نوعی شکنجه ترکی در گذشته)

قازوق: < قازوخ
قازووج: [ئاوه لئاو] له ږ؛ لاواز؛ بی حال و بی تین و بیتوانا. (لاغر؛ ناتوان)

قازووخ: [ناو] هوړه ی دار قه له شانندن؛ میخ ته ویله؛ ږوواز. (یغاز)

قازهرن: [ناو] ده سکه نه له جاری ږرگژ و گیادا که ناچار وه که له وهرپنی قاز چله چله ده سکه نه بکری. (درو کردن بادت و ساقه ساقه)

قازه قوره: جوړیک ږووه که. (نوعی گیاه)

قازیاغه: [ناو] قازیاقه؛ قازیاخه؛ گیاییکی کور ته بالآ ی گه لاپانه و ده خوری. (قازیاغی)
قازیاقه: < قازیاغه

قازی بازی: [ناو] قالونچه ی ږهنگ سهوزی بریقه داره که له سهر گولان ده نیشی. (نوعی سوسک سبز)
قازی قولینگ: [ناو] قازی قوله نگ؛ بالنده ییکی قاچ و مل دریزی ئاوییه و زیاتر له هه لفریندا ږیز ده به ستن. (درنا)

قازک: [ناو] قشقه له؛ قشقه ږه؛ قه له کلک دریز. (زاغچه)

قاست: قاس؛ نه ندازه؛ حاست. (حد؛ اندازه)

قاسلوانک: گاوانی؛ ږیشولی. (سار)

قاسیه پاییزه: [ناو] قاسیده پاییزه؛ گولی داوودی، مه ل هه میکی لیډروست ده کهن بو جیی چزووی دوویشک و مار به که لکه. (گل داوودی)

قاش قاش: [ناو، ت] کووز کووز؛ له تله تی میوه. (قاچ قاچ)

قاشقوش: مروقی ته مه ل و له شگران. (آدم تنبل)
قاشقول: [ناو] قه شقول؛ قه شقیل؛ هه نجیری و شکه وه بوو به سهر داره وه؛ هه ژیری هشک بوو بدار یقه. (انجیر خشک شده روی درخت)

قاشقونجی: ئافره تی جرین و حه که دار. (زن هرزه)

قاشکردن: ږرین و له تله ت کردن، به تاییه ت کاله ک و شووتی و میوه. (قاچ کردن)

قاشو: [ناو] چیوشه ق؛ گوچانی گوین. (چوب چوگان)
قاشیله: [ناو] قاشووله؛ کوته شووشه و کوته چینی. (تکه های شیشه و چینی)

قافک: [ناو] قاوخ؛ ئیسقانی کله سهر؛ قاپوور؛

قاپور؛ قافل؛ قاو؛ قاوغ. (پوسته؛ مجمه)

قافکیت هیکا: [ناو] قافکی هیلکه؛ قاوخی هیلکه؛ هیلکه‌ی خالی له سپینه و زهر دینه. (پوسته تخم مرغ خالی)

قافلہ ریگا: ریگایی که کاروانی پیدا ده‌روا؛ (ب) ریگای ناوه‌دان و پان. (کاروان راه)

قافلہ سالار: [ناو] اریبهری قافلہ؛ سه‌روکی قافلہ. (قافلہ سالار)

قافلی: قافلہ؛ کاروان. (قافلہ)

قاقی: وه‌پاشکه‌وتن له یاری جری‌تانی‌دا؛ دووا کهو تنی نه‌سب له جلی‌تانی‌دا؛ قار. (عقب‌افتادن اسب دربازی جری‌ت)

قاقان: خاقان؛ میر؛ گه‌وره؛ زی‌تر به میری ولاتی چینیان ده‌گوت. (خاقان)

قاقانی: [ناو] (۱) قه‌باله؛ بونچاق؛ قه‌واله. (قباله). (۲) جوریک قوماش بووه. (نوعی پارچه)

قاقبوون: وه‌لانزان؛ قار‌بوون؛ قت‌بوون؛ وه‌پاشکه‌وتن. (برکنار شدن؛ عقب‌افتادن)

قاقلاو: [ناو] فرو؛ ماستی له‌ژه‌ک چی‌وو. (ماست از آغوز درست شده)

قاقلو که‌شه‌یتان: قاپیلکه‌ی شه‌یتانو که؛ شه‌یتانو که. (صدف حلزون)

قاقلی به‌هاره: شه‌مالگیر؛ گیایی که دژی هوورگ (میکروب)، بو‌گه‌رولی و برینی چلک کردوو به که‌لکه. (گلپرومی؛ انسج‌دان رومی)

قاقنه‌ک: ژه‌ک. (آغوز)

قاقه‌یچک: [ناو] قاقری؛ قور‌قور‌اچکه؛ قور‌قور‌ا که؛ قرق‌روچکه؛ قامیشه؛ قوروو؛ کر‌کر‌ا که‌ی گه‌روو. (خرخه)

قاقیزه: [ناو] قازوو. (زاغ کوچک باقرمز)

قاقیزه: [ناو] قازوو؛ قازی؛ له‌تورمه‌می قالوهره شه‌یه، به‌لام چوو‌کتره و دهن‌ووک و پای سووره؛ قه‌له‌قاژ. (زاغ یا قرمز)

قال: له‌پاش‌سهر‌دادی و واتای مه‌ژوول‌بوون و خهریکی کاری بوون‌ده‌دا؛ سهر‌قالی کاره : سهر‌ی ناپه‌رژی (مشغول) +

قالاوخور: گوراله موسایانه : <قالاوگیر

قالاوگیر: [ناو] سام‌پرژ؛ گیایی که گوله‌که‌ی ورد و توپ‌ناسیاه دژی زهر‌داوه. (کلاغ‌خوشه‌ای)

قالاوه سیاه: قه‌لاوه‌سیاه؛ قه‌له‌ره‌شه؛ قالوهره شه. (کلاغ‌سیاه)

قالب‌پرژی: [ناو] کاری له‌قالبدانی کانزا یان خشت له‌قالبدان. (قالبریزی)

قالبسازی: [ناو] کاری دروست‌کردنی قالب؛ جیگای دروست‌کردنی قالب. (قالبسازی)

قالبسوک: [ناوه‌لناو] اروح‌سووک؛ چالاک و نازا؛ دژی له‌ش‌گران. (آماده‌انجام کار؛ ضد‌تنبل)

قالب‌گران: [ناوه‌لناو] له‌ش‌گران؛ ته‌مبه‌ل. (تنبل)

قالب‌گرتن: قالب‌دروست‌کردن و نه‌ندازه‌گرتنی قاوخی دروست‌کراو یان نه‌ندازه‌گرتنی شتیک که به‌نه‌ندازه‌دار‌پرژری؛ قالبی‌تاپوی قور‌پن دروست کردن بو‌دار‌شتن به‌کانزا؛ قالبی‌دندان‌گرتن به‌هه‌ویری تاییه‌ت بو‌چیکردنی پروو‌کیش یان ددانی ده‌ستکرد. (قالب‌گرفتن).

قالب‌مچی: <قالب‌پرژی

قالبی: [ناو] شتی له‌قالبدراو یان به‌قالب‌دهر هاتوو؛ په‌نیری قالبی و چوار‌گوشه. (قالبی)

قالچه: [ناو] قانچه؛ سووانه؛ گو‌یسووانه؛ سووانگه. (کناره‌های پشت‌بام)

قالک: قالک؛ توخل؛ توینخل؛ قه‌پیلک؛ کاسه‌ی

سهر. (بوسته، ججمه)

قالکراو: [ئاوه لئاو + ناو بهر] تاتیاو؛ کانزای به ئاور
تاواوه؛ ههنگوینی میو لی جیاوه کراو و پالآوته.

(ذوب شده؛ صاف شده)

قالنجه: [ناو] کوتره باریکه؛ تفرک. (فاخته)

قالنگ: [ناو] گولوله؛ قالنگه بهن؛ گولوله بهن؛ کلافه.
(کلاف)

قالووشک: پیستی دار؛ توخیلی دار. (بوسته درخت)

قاله قنگ: [ناو] قالاقنگ؛ ریواسی کوله بنه ی

ساقه ت کورت. (ریواس پاکوتاه)

قالیاف: [ئاوه لئاو + ناو، بک] تهون کهر؛ ته فنکه ر؛

فه رشباف؛ فه رش چیکه ر. (قالیاف)

قالیافی: [ناو] شولا ته فنکرنی؛ کاری تهونکردن؛

چیکرنا مافیری. (قالیافی)

قامام: [ناو] قومام؛ په له سوور؛ گیاییکه کورته بالآ و

بوئی لیموی لی دیت، له ئاودا ده ی کولین و ئاوه

که می دژی کیچ و گهنه و جووله وهرانه. (گور گیاه؛

سنبل هندی)

قامکه گه وره: تبالمه زن؛ تباله رانی؛ تباله رانکی؛

که له مووس؛ تیلی رانکی؛ بهرانه ک؛ په نجه که له.

(انگشت شصت)

قامکی براتووته له: قامکی نهنگوستیله؛ تبالر وخی

؛ براتووته؛ بابه لیچک. (انگشت حلقه؛ انگشت بنصر)

قامکی چکوله: قامکه تووته له؛ قامکه تووته له؛ تبالا

قیچیلک؛ قه لینجه ک. (انگشت کوچک)

قامکی شاده: تلیا شادی؛ تلیا هه لاقیز کی؛ دوشاو

مژه؛ له پال قامکه گه وره دایه. (انگشت اشاره)

قامکی ناونجی: تبالناوی؛ تبالنیفه کی؛ قامکی

نیوه راست؛ نه رنه مووتی؛ قامکی قووتی؛ هه لمه قوو

ته. (انگشت میانی)

قامیشه: قاقه یچک.

قامیشه ره شه: [ناو] زه له میرگ؛ گیای جه گهن.

(گیاه هزارنی؛ جگن نهری)

قامیشی شه کر: [ناو] قامیشیکه شه کری لیده گرن.

(نیشکر)

قامیشی گه رمیان: [ناو] له له؛ جوړیک قامیشه که

خه یزه رانیسی پیده لین. (خیزران)

قاناو: ئاوه پوی پیسای مه بال؛ گه ناو. (جوی

گنداب ستراح) +

قاتووف: سه وه ته. (سبد)

قانج: [ئاوه لئاو] زوور؛ زیر؛ قهوی و نه ستوور؛ دژی

ناسک و لووس. (زیر)

قانچک: [ناو] قه لئاس؛ پرژی گوله گهنم و جو؛

داسوو. (پز؛ داسه)

قانزاج کردن: قانزاج کردن؛ سوود کردن. (سود

بردن)

قان قان: مه و دامه ودا؛ به ینا به یین؛ جیگه جیگه؛

په له په له. (جای جای. گله به گله)

قانگ: گیای نه سپه ندهر؛ تووه که می ده سووتین

دوو که له که می دژی هوورگه. (میکروپ). (اسپند)

قانگه: کانگه؛ کانگا. (کان)

قانونزان: [ناو] قازی؛ پسپوری قانون وده ستوور

و یاسای دادگا. (متخصص قانون؛ قاضی)

قاوچه خماخ: [ناو، ت] قاو و چه خماخ؛ نهستی و

بهرد و پووشو بو ئاور کردنه وه. (هود و سنگ

آتشزنه)

قاولمه: [ناو] قابله مه؛ چان چیلک. (قابلمه)

قاوه خوری: [ناو] فنجان و ئیستیکانی چوو که می

تایبهت به قاوه خواردن. (قهوه خوری)

قایش کیشان: [ناو] (ب) که له وه کیشی؛ نافه رمانی؛

سه‌بادان؛ شه‌ره قسه و کیشه کردن. (تمرد)
قاییه : له قاعیده‌ی ئاره‌ویییه وه هاتووه. (قاعده)
قجیله‌شوان : [ناو] مه‌شکه‌دڤه؛ جوړیک کولله‌یه له
 شیره کولله گه‌وره‌تره و ده‌نگیکی به‌رزى هه‌یه و
 له سه‌ر پنجه گیا ده‌نیشی و وه‌ک سیسرک
 ده‌نگی هه‌لدینیت. (نوعی‌ملخ)
قرالوو : قرتول؛ پیری زورهان. (پیرازپافتاده)
قربوق کوژ : قورواق کوژ؛ گیاییکی کورته بالایه و
 گوله‌کانی پینج په‌ره. (وزغ‌کش)
قرپوک : [ئاوه‌لناو] هه‌ر شتی رزیوی ناقایم که
 خه‌ریکه بشکی و قرپی. (نامحکم؛ شکستی)
قرتاندن : [چاو‌گه‌ت] قرته‌کردن و گار که گارکی
 مریشک. (قدقد کردن مرغ) +
قرتک : [ناو] نزگه‌ره؛ نقه‌ره. (سکسکه) +
قرته‌لبیرین : [چاو‌گه‌ت] خواردن و ته‌واو کردن؛
 هیچ نه‌هیشتنه‌وه. (خوردن تا اتمام)
قرش‌وقه‌وال : گیاو کلوشی وشک. (ساقه‌گندو
 گیاه‌خشک‌شده)
قرتول : قرالوو؛ پیری زورهان. (پیرازپافتاده)
قرتیخستن : [چاو‌گه‌ت] کوشتنی به‌کومهل؛ ئاسه
 وار لی‌بیرین. (کشتن دستجمعی)
قرتیکه‌وتوو : وه‌ک جوین به‌مندالانی هارو‌هاج
 ده‌وترتیت؛ ئاسه‌وارپراو. (فنا سده‌ها)
قرج : [ئاوه‌لناو] شتی تورت و ناسک. (ترد و نازک)
قرج : قرچ بوو؛ شکا؛ قرچ بوون؛ له‌ت‌بوون؛ قرچ؛
 شکان؛ تورت. (شکستن؛ شکستی)
قرچوک : قرچ؛ تورت و ناسک. (شکستی و ترد)
قرچول : شتی قرچ؛ (ب) مروقی قرچ و چرچول؛
 چرچه‌لوک. (پرچین و چروک)
قرچه‌پی : یه‌کی و به‌له‌ز له‌به‌ر که‌سی هه‌لسان.

(جلوپای کسی باشتاب بلندشدن)
قرخاندن : [چاو‌گه‌ت] قرخه‌قرخ کردن؛ ده‌نگی
 گه‌روو کاتی خنکان. (خرخر هنگام‌خفه‌شدن)
قرخول : [ئاوه‌لناو] قرخن. (زیاد‌خرخر و سرفه
 کننده)
قرخه‌مه‌ره‌س : [ئاوه‌لناو] مل‌نه‌دان و ریگه‌دانه
 گرتنی تاژی رست‌کراو. (امتناع از بدن‌بال‌آمدن
 تازی‌وسگ)
قرژالوک : کیچی ده‌ریا؛ نه‌نگوش؛ قولمه‌ی‌ئاوی؛
 مه‌یگوو. (میگو)
قرقیز : زمان و خه‌لکی قرقیزستان له‌ئاسیای
 ناوه‌ندی. (قرقیز)
قرنای : قراندن؛ موژده؛ خه‌به‌ری‌خوش؛ نوقلانه.
 (بشارت؛ مژده)
قرنایی : قراندن؛ نوخشانه‌ی خراب یان چاک
 پیدان، یان هینان (فال‌بدزن؛ مژده)
قروقه‌مزه : (ب) نازوقه‌مزه؛ ناز و نه‌تووار. قه
 لبیره؛ نازونیوناز؛ عیشوه‌وناز. (قروغمزه)
قره‌قر : [ناو، ت] قیره‌قیر؛ هه‌راه‌هرا؛ ده‌مه‌قاله.
 (دعوی لفظی و دادوقال)
قره‌قر : [ناو، ت] کیشه‌کیش؛ زه‌حمه‌تی زور؛ به
 هزار قره‌قر جانتا که‌م هه‌لگرت زور قورس بوو.
 (زحمت)
قریان : [چاو‌گه‌ت] قرپوون؛ قرتیکه‌وتن؛ تی‌کرا
 مردن. (مردن دستجمعی)
قریژه‌کوچک : [ناو] خه‌نه‌به‌ردیله؛ خه‌نه‌گورگه؛
 گله‌وه‌ز؛ گله‌وه‌زه؛ گه‌نمه‌به‌ردیله؛ چاییه‌شه‌یتانه؛
 به‌لخ‌کوچک؛ قه‌وزه‌به‌رد، بیرو‌به‌رتک؛ خه‌نه‌تیفک؛
 قوزه‌به‌رد؛ خه‌نه‌تیلکه. (گل‌سنگ)
قریوله : قه‌روه‌ویله؛ قه‌رویله؛ ته‌ختی له‌سه‌ر نوو

بوکان. (شمشیر؛ نام‌دهی است)

قناولی: گیاییکه بو مالجه‌ی (سینوزیت) نازاری چلک‌کردنی ناوه‌وی لووت و دهم‌چاو به‌گه‌لکه. (گیاه‌منداب)

قنج‌بوونه‌وه: پاست بوونه‌وه؛ قوت بوونه‌وه. (پا شدن؛ سر‌بلند کردن)

قنج‌گوش: که‌رویشک. (خرگوش)

قنجیلانه: [ناو] خنجیلانه؛ خونجیلانه؛ چوو‌که‌له‌ی جوان. (زیبای‌ریزه)

قنگرتن: فی‌ری‌دانشتن بوونی زارو. (نشستن یاد گرفتن کودکان)

قنگه‌جوورپی: قنگه‌جوولی؛ خو‌خافلاندن و بی‌مه‌یلی له‌کردنی کاریک؛ مله‌جوورپی به‌نزا‌که‌تتره. (بی‌میلی از انجام کاری و به تأخیر انداختن)

قنگه‌خه‌و: خه‌وه‌نو‌وچکه به‌دانشتنه‌وه وه‌نه‌وزدان. (بینکی)

قوباد: ناوی جوریک ماسی؛ ناوه بو پیاوان. (قباد)

قوتبر: [ناو] کوشتاری به‌کوم‌ل و هچک‌س نه‌هیشتن. (نسل‌کشی)

قوتبرین: [چاو‌گه، ت] له‌ناوبردن؛ لناق‌برن. (از بین بردن) قوتبر کردن : بنه‌بر کردن؛ قه‌لاچو‌کردن؛ ره‌گه‌ز نه‌هیشتن. (نسل‌کشی و ریشه‌کن کردن)

قوتو‌قول: <قه‌وی و قول.

قوت‌وقایم: [ئاوه‌لناو] زور مه‌حکمه؛ زور قایم. (خیلی محکم)

قوت‌وقه‌وی: [ئاوه‌لناو] تیک‌سمرپا؛ مروقی ته‌زه و زه‌لام. (شکم‌گنده؛ لندهور)

قوته‌قوت: کوته‌کوتی دل‌لیدان. (زدن نبض) +

قوته‌مووت: قوته‌موور؛ ئا‌زالی‌گوی گچک‌ه و قوت. (گوسفندوبز گوش کوچک‌وبرجسته)

ستن. (تخت‌خواب)

قزلباش: تند؛ فد؛ [ناوت] دوو وشه‌ی لیک‌دراوی تور‌کییه قزل؛ سوور و باش؛ سهر، واتا سهر سوور. (ب) عه‌سکه‌ری شاعه‌باسی سه‌فه‌وی که‌کلاویان سووربوو و ناویان دهر کردبوو به‌سهر سوور به‌تور کی ده‌بیته قزلباش. (قزلباش)

قزوتیتک: [ناوت] مووی سهر؛ سهر و قز. (موی سر)

قسقانج: [ناو] جوو‌له‌وه‌ریکه له‌قالونچه چوو‌کتره و کلکی دوو‌فلیقانه‌یه. (نوعی سوسک)

قسقه: تووی پیاز. (تخم‌پیاز)

قسقه: سه‌لکه پیازی ورد، بو چاندن. (پیازریز)

قفه‌ر‌شه: [ناو] قوز‌ه‌ر‌شه؛ کو‌خه‌ر‌شه. (سیاه‌سرفه)

قلاف‌ر‌نگی: کاسه‌له‌شینه؛ کاسه‌له‌شینه و کراسه‌شینه‌له. (سبز قبا)

قلنج: [ناو] داسوو؛ داسوک. پوزه‌ی سهر‌گولی گهنم و جو. (اخگل؛ داسه)

قلخن: <قرخول.

قلکه‌جهوت: [ناو] کلاوه‌ی به‌روو. (کلا‌هک بلوط)

قلم‌بوونه‌وه: [چاو‌گه، ت] رژیان؛ (ب) خه‌لا‌سبوون؛ جاران ده‌وله‌مه‌ند بوون به‌لام قلم‌بوونه‌ته‌وه و هیچیان نه‌ماوه؛ تایفه‌ییکی گه‌وره‌بوون که‌سیان نه‌ماوه به‌جاری قلم‌بوونه‌ته‌وه. (ریختن؛ از بین رفتن)

قلم‌کردنه‌وه: [چاو‌گه، ت] [(۱) رژاندنی ئاوی ده‌فر. (ریختن آب ظرف). (۲) به‌بادان و له‌ده‌ست دانی مال و سامان. (بیادادن دارایی)

قله‌کردن: گالته‌کردن؛ جه‌ف‌نگ کردن. (شوخی کردن)

قلیچ: شمشیر؛ شوور؛ شیر؛ ناوی گوندیکه‌نزیکی

قوتیان: [چاوگه،ت] کوخین؛ قوخین؛ کوکین.
(سرفه کردن)

قوچوسه رقل: نووچکه‌ی کیو. (قله کوه)

قوچهن: [ناو] قوشهن؛ قوشوون؛ له شکر. (لشکر)

قودغ: [ناو] له تور کبییه وه هاتوووه : جاشه کهر؛ هولی کهر؛ گودخ. (کره خر)

قوده: خوپه سه‌ن؛ گه‌فه‌زه؛ گه‌به‌زه؛ خوبه‌زل زان؛ له خوبایی؛ بادیه‌ه‌وا. (خودپسند)

قودیله: قودیله؛ ئاوینه‌ی چوو که. (آینه کوچک)

قور: (ب) هه‌راو؛ له‌به‌ریه ک ره‌وینه‌وه‌ی ئالقه و جه‌غز؛ قوپانی ده‌فر. (گشاد؛ قور)+

قورابه: قه‌رابه؛ ده‌فریکی شووشه‌ی مل دریزی گه‌روو ته‌نگ. (قرابه)

قوراخ: [ناو] که‌ژووی ژیرسکی باره‌به‌ره بو راکرتنی کورتان؛ که‌ژگ. (نوارپهن؛ بندپالان)

قورازه: قورازه؛ ئامیری وه ک سه‌یاره‌ی کون و شرو وړ و شکاو. (قراضه)

قوراس: [ناو] یه‌که‌ی ژماردنی کالای توجاری به‌رانبه‌ر به‌دووازه دووجین. (قراض)

قوراو خواردنه‌وه: (ب) منه‌ت کیشان؛ منه‌تبار بوون. (منت کشیدن)

قوربانی: (ب) گیان له ده‌ستدان له شه‌ر یان روو داویکدا؛ شه‌ری دوینی سی قوربانیی لیکه‌وته‌وه. (قربانی)+

قورینه: قرقینه. (آروغ)

قورچ و قورژین: [ناو،ت] کونج و قورژین؛ که‌لین و کولین. (سوراخ سمبه)

قورخانه: [ناو] جبه‌خانه؛ جیگای چه‌ک‌وته‌قه‌مه‌نی. (اسلحه‌خانه)

قورخچی: که‌سی که‌ ئاگای له لیره‌وار و دارستان

و میسه‌ی پاوانه. (نگهبان بیشه)

قورس: (ب) خوراکی که‌ دره‌نگ هه‌لده‌تاوی. (خوراک دیر هضم)+

قورسان: [چاوگه،ت] پچران؛ پسان؛ هه‌لتاواندنی خوراک له‌گه‌ده‌دا. (پاره‌شدن؛ هضم کردن)

قورساندن: [چاوگه،ت] پچراندن؛ پساندن؛ قور سان. (پاره کردن)

قورسه‌یاو: [ناو] گرانه‌یاو؛ گرانه‌تا؛ که‌وته‌یی؛ ته‌سپه ک؛ که‌وتوویی. (تیفوس)

قورشیلان: قورخوشکردن و ئاماده کردن بو قوره کاری و هیربار؛ (ب) کچانی ئاویی ده‌نگ ده‌دران بو شوینی و یاسای هه‌لپه‌رین و داواتیش به‌ده‌م شیلائی قوری هیرباره‌وه به‌رپوه ده‌چوو. (مراسم آماده کردن گل کوزه‌گری)

قورقورک: [ناو] که‌ره‌ک؛ هه‌ویرده؛ که‌ره‌واله. (بلدر چین)

قورمچاندن: (۱) سیس بوون. (پژمرده‌شدن) (۲) لیو هه‌لقورتاندن. (لب ورچیدن)

قورمیج: [ناو] ره‌شایی و بارستای دوو که‌ل له‌سه‌ر دیوار و میجی مدبه‌ق نیشتوو. (دوده سقف مطبخ)

قورنی: [ئاوه‌لناو] تووره؛ قه‌لس؛ به‌خیل. (عصبانی؛ بخیل)

قوروچلپاو: [ناو،ت] قوری شلی دوا ی بارانی زور. (گل‌وشل)

قوروشکه: [ناو] روسد؛ تد؛ شه‌ربه و ئاوخور ده‌سکدار له چیمکو. (لیوان لعابی دسته‌دار)

قورووسکاندن: ده‌نگی سه‌گ له کاتی ئازار پیگه‌یشتن‌دا. (جیغ و ناله‌سگ‌ازشدت‌درد)

قورروش: له دوا ی قایش‌دی، قایش و قورروش؛ قایش و له‌ته‌قایشی زور. (چرم‌وتکه‌چرم‌زیاد)+

قورپه پسته : [ناو] قورپه بان. (گل اندود کردن بام)
قورمه : [ناو] دهن؛ دهند؛ دهندى جیبى گاسن له
بنى ئاموردا؛ که به سه رثاموروه ده کریت. (جای
تیغه گاو آهن)
قورپی : [ناو] (۱) حاله تی قورپوون و گون په نمان.
(فتق داشتن). (۲) قورپی؛ چادان. (قورپی) +
قورپی : جوینیکه بو ژنان و اتا ژنی که خه شه ی
هه راوبی. (ای گشاد)
قوربجان : جوینی ژنانه یه؛ قورپی. (دشنام زانه)
قورپی قهلا : گونديک سهر به شاری پاوه که نه
شکه و تیکی به ناوبانگی لیبه هه ربه و ناوه. (قورپی
قلعه)
قورپه زرده : [ناو] زهرده قورپه؛ جوړیک مارمیلکه که
رهنگی دهر و بهری ده گریته خوی (نوعی سوسمار)
قوزای : [چاوه] قوخن؛ کوخن. (صرفه کردن)
قوزلوو : گونديکه نزیکی شاری سه قز که تری
به ناوبانگه. (نام دهی است)
قوزه سیاوه : [ناو، ت] قوچه ره شه؛ خور ووزه ک.
(سیاه سرفه)
قوزه قوز : [ناو، ت] کوچه کوخ؛ (سرفه کردن زیاد)
قوفلی رهمزی : قوفلی رهمزدار، که به رهمزی
تایبه ت و دیاریکراو ده کریته وه. (قفل رمزدار)
قوقل : [ناو] نیره که وه. (کبک نر)
قوقلانندن : [چاوه، ت] دهر هیئانه دهر؛ وه ک کاسه
ی چاو هه لکولان؛ چاقیت وی قوقلانندن؛ چاویان
دهر هیئا. (قلفتی در آوردن)
قوقلانندن : [چاوه، ت] هه لکولین؛ چاوقوقلانندن؛
کالانی چاوده رهیئان. (قلفتی در آوردن)
قول : کون. (سوراخ)
قول : هه لاتن وه ک هه لاتنی هه ویر. (ور آمدن) +

قولا پدوزی : چنین یان دوورینی هه رشت به
قولا پ. (قلا ب دوزی)
قولا پی دووچز : [ناو] جوړیک قولا پی ماسیگرته
که دوو نووکی تیژی هه یه و ماسی لی رزگار
نایب. (قلا ب دوسر)
قولاچه : مه و دای هه ر دوو قول به کراوه بی؛ بو
پیوان و نه ندازه کردن. (فاصله دودست باز شده)
قولب : [ئاوه لئاو + ناو، بک] ده ستبر؛ ده ست و گوپیر؛
(ب) ساخته چی؛ کلا و باز. (کلا ب بردار)
قولت : سه لت و قولت؛ ربه بن و ته نیا؛ تاق و ته نیا.
(تک و تنها) +
قولتپ : قه لخه کون؛ زیاتر بو مینه ده و تریب.
(واژه توهین به پیر افتاده)
قولته ی ران : [ناو] شلکه ی ران. (نر مه ران)
قولداخ : [ناو] بازنه؛ خرخال. (النگو)
قول قول : ده سته ده سته. (گروه گروه؛ دسته دسته)
قولک : [ناو] قولله ک؛ ده خیله ی قه ره پوولی
مندالان. (قلک)
قولک : [ناو] چه پک؛ چه پکه؛ پر قولی ده ستیک.
(دسته)
قولکردن : [چاوه، ت] (ب) له قوماردا پاره پیینه
هیشتن (کوژی قومار بازانه). (در قمار تا آخرین
دینار از حریف بردن)
قولمه ی ئاوی : کیچی دهریا؛ نه نگوش؛ قرژالوکه؛
مه یگوو. (میگو)
قولنج : [ناو] کولنج؛ رهنج؛ رهق بوونی نه ندای
له ش وه ک قولنجی شان و مل و قولنجی گه ده.
(قولنج)
قولنجی گه ده : [ناو] له سه رمای زوره وه مروف توو
شی ده بیت و تازاریکی جیبی مه ترسیبه. (قولنج)

(معدہ)

قولنچک : <قولینچک.

قولوچ گبیر: شاخ گبیر؛ شاخ وەر گه راو؛ شاخ چه میو.
(شاخ کج)

قولہ: (ب) خستنه پشت گوی و له بیر چوونه وهی
قه زردانه وه؛ کهوته قولہ ئه یتر نایداته وه. (کنایه
از قرضی که ادانمی شود)

قولہ: قولہ؛ قول؛ کورت؛ بی کلک؛ کلک کورت.
(دم کوتاه؛ بی دم)

قولہ کووره: لووله ی دوو که لکیشی سو با. (لوله
بخاری)

قولیر: [ناو] حوله با؛ روچن؛ ده لاقه. (پرویزن)
قولینچک: [ناو] سووچ؛ گوشه؛ قوزبن؛ که لین؛
قولنچک. (گوشه؛ زاویه)

قولینگ: [ناو] (۱) پاچی دووسه ر. (کلنگ) (۲) قازی
قولینگ؛ قورینگ. (درنا)

قومار: (ب) خوبه ئاو و ئاگردا دان؛ زیاتر له
توجار هت و موعامه له دا. (قمار؛ ریسک) +

قومراخ: [ئاوه لئاو] به دهست و برد؛ گورج و گول؛
ئاژا؛ له سه حال؛ قولچاخ. (قبراق)

قومسال: خاکی زیخ دار؛ زیخه لان؛ خیزه لان. ()
خاک دارای شن)

قومه لان: [ناو] قومه لان؛ زیخه لان. (شنرار)

قوتراش: [ناو] خوتراش؛ که ره سته یی که به تیغ
ریش ده تاشی. (خود تراش)

قونگره: [ناو] ددانه ی زویی لیواری کوشک بو
سه نگره یان بو جوانی. (دندانه؛ کنگره)

قونگره: [ناو] گونجه ی ئه ستیر (راه آب استخر)
قونگره قونگره: شه پول شه پول؛ ههر شتیک زور
پر له بهرز و چالی بیت. (کنگره کنگره؛ مواج)

قونه ره: [ناو] (ن) منگه، قونده ره؛ کهوش؛ پیلاو.
(کفش)

قووشچی: شاروچکه ییکه و ناوی چیا ییکه له
بهینی سه لماس و ورمیدا. (قوشچی)

قووفلین: چرچ هه لاتنی چه رم. (چروکیدن چرم)
قووقنای: [چاوگه، ت] قووقاندن؛ خویندنی که له
شیر. (خواندن خروس)

قووقه: دهنگی که له باب. (صدای خروس)

قوولکرن: [چاوگه، ت] کون کردن. (سوراخ کردن)
قوولکه ستو: [ناو] چالی بهر گه ردن. (گودی گردن)

قووله شکاندن: (ب) بن پزاندن. (دخترگی برداشتن)
قووناو: [ناو] پاشاوی ئاو داشتنی زهوی که له خوار
هوه ی برژیته دهره وه. (آب زیادی از مزرحه خارج شده)

قوونجاندن: [چاوگه، ت] بهستن؛ قووچاندن؛ چاف
گریدان؛ لیک نان و بهستنی دهست و چاو. (بستن)

قوونسول: [ناو] نوینه ری ولاتیک له ولاتیکی
دیکه دا. (کنسول)

قوونوو: [ناو] که نووی میش هه نگوین؛ که نووی
گوزه ئاسای هه نگوین. (کندوی عسل)

قوونه جووری: گهی گرتن؛ مل بادان و نه کردنی کار
ی. (اطاعت نکردن؛ سرباز زدن از کردن کاری است)

قوونه خشکی: خوخشاندن له سه رسمت. (روی
باسن خزیدن)

قوونه خهو: وه نهوز؛ به دانیشته وه وه نهوز دان؛ چور
ت لیدان. (چرت زدن)

قوونه پرژه: [ناو] دوومه لی که به هو ی سوواری
زوره وه له خوار ستمه وه دهردی. (دمل بعلت سوار
کاری زیاد)

قوونه شهر: شهر ی نه به راستی؛ شهره جنیو یان
چنگه پلماسکی بو خو دزینه وه له شهر. (جنگ)

لفظی)

قوونه هه نگوین : < قوونوو.

قویماخ : [ناو] تد: جوو جووش؛ خوراکی زهستان

له ئارد و رۆن. (قیماق. کاجی)

قهبا : [ناو] کورتە ک؛ لیباسی هامدیمان؛ لیباسییکی

دریژی وه ک بالته. (قبا)

قهبر کۆل : قهبر کۆل؛ قهبر کهن؛ قهبر هه لکهن؛

کهسیک که قهبر هه لده کهنی. (کسیکه قهبر میکند)

قهبر او قهبر : دهرهینانی مردوو له قهبر و گواستنه

وهی بو قهبریکی تر له جیگاییکی تر دا. (تعویض

جای قهبر)

قهبز : (۱) دژی رهوانی و زهحیری. (قبض). (۲)

قهوز پسوولهی حساب. (قبض). (۳) قهوس؛

کاتی ساردیی پاییز. (اواخر پاییز)

قه بهل : قه بهل؛ قوتته رات؛ کاری گرتنه عۆده به

کوتته رات. (کوتته رات)

قه پانچه له : [ناو] قوچه قانی بهن؛ قلماسکی بهن؛

به ره قانی. (فلاخن)

قه پچل : [ئاوه لئاو] دزیو؛ ناشیرین؛ ئیسک گران.

(زشت)

قه پوهر : [ناو] قات و قهر؛ گرانی. (نایابی)

قه پووشکه : [ناو] توئیکل؛ توئیکل؛ قاوخ؛ کاسه لهی

به پروو؛ سه ده فی شهیتانوکه؛ کاسه لهی داپوشهری

ره قه و کیسه له (پوسته. لاک پشت. صدف حلزون)

قه پوولک : پاشقول؛ پاوه بهر پا دان. (لنگ)

قه په چه : رهنگه له قه پاتماخی تور کییه وه هاتبیت

به واتای بهستن؛ دهست بهستن؛ ریگالی بهستن.

(دست و پابستن)

قه تار چیان : گه ره کیکی قه دیمیه له شاری سنه.

(محلله ای در سنج)

قه تار کیش : [ناو] واگونی پیشه وهی قه تار (شه مه نه

فه) که موئوپی قه تاری تیدایه و قه تار راده کیشی

به دواى خویدا. (واگن موتور قطار)

قه تران : فد: ماکیکی کیمیایی پاترولییه له نهوتی

رهش به دهست دی وه ک مازووت وایه، دهرمانی

نه خوشینی (ته به قی) دووسمه. (قتران) +

قه تلاس : [ئاوه لئاو] نایاب؛ بی هاوتا؛ بی وه ک؛

ئه وهی قهت لاسایی ناکریته وه. (بیمانند) +

قه تیس : راگیراو؛ مه حتله؛ تراوی کووه بوو؛ راه

ستاو؛ فرمیسک له چاویدا قه تیس ماوه. (معطل؛

مایع جمع شده)

قه تین : لهت بوون؛ قرتان؛ شکان؛ برپان. (قطع

شدن، شکستن)

قه جه له : < قشقهره.

قه داخه : قه دهغه. (قدغن)

قه دکردن : نووشتاندنه وه؛ دوو توکردن. (تاگردن)

قه دو قه واره : [ناو، ت] قه دو بالآ؛ بهژن و بالآ. (قدو بالآ)

قه دهج : فد: [ناو] پیاله ی خواردنه وه یه، شووشه

بی ت یان گلینه. (قدح) +

قه راهه : < قه راهه

قه راهگرتن : نووشتانه وه و دوورینی قه راخی لیا

س. (دور گرفتن)

قه راهه : [ئاوه لئاو] بی هیژ؛ بی تابشت. بی تین؛

چرچول؛ پییری زورهان (از کار افتاده)

قه راهه ربه : په یمان بهستن و تهواو بوونی موعامه

له؛ خاتیمه ی قسه ی موعامه له. (قرار داد بستن)

قه راهه کردن : بهرز کردنه وهی شتی قورس و سه

نگین به لۆسه و قه راهه. (بلند کردن با اهرام)

قه راهه و بیجاغ : [ناو، ت] قه راهه و بیجاغ؛ دهور و بهر.

(اطراف؛ دوروبر)

قه‌رمیلین: ماندوو بوون؛ هیلاک بوون. (خسته‌شدن)
قه‌ره‌ئاغاج: تد: له‌تور کییه وه‌هاتووَه (۱) (ناوی گوند
یکه). (۲) داری په‌لک؛ ره‌شه دار. (درخت‌ترنگوت؛
نوعی چنار)
قه‌ره‌بالغ: تد: قه‌ره‌بارغ؛ حه‌شامات. (جمعیت زیاد،
شلوغی)
قه‌ره‌بووسه‌ندنه‌وه: توله‌سه‌ندنه‌وه. (انتقام‌گرفتن)
قه‌ره‌پلاو: پلاوی که برویشی تیدابی؛ یه‌کاوه؛
برویش پلاو. (بلغورپلو)
قه‌ره‌چیوا: گه‌ره‌کیکه له‌شاری سه‌قز. (محل‌های
درشهرسقز)
قه‌ره‌ستوون: [ناو] قه‌پان؛ نامیریک بو کیشانی باری
زور قورس. (قپان)
قه‌ره‌سی: [ناو] بلاوو که کیویله. (آلبالوی وحشی)
قه‌ره‌قاز: تد: [ناو] قازی ره‌ش؛ جوریک قاز به‌لام
ره‌نگی بو‌ری توخه. (قازسیاه)
قه‌ره‌قانی گیلانی: < قه‌ره‌گه‌یلان
قه‌ره‌قورروت: فد: تد: [ناو] ماکیکی خوارده
مهنی و زور ترش و سویره ره‌نگی خورمایی توخه.
(قه‌ره‌قروت)+
قه‌ره‌قول: [ناو] قه‌ره‌قول؛ قه‌ره‌ول؛ قه‌راول؛
چاوه‌دیر؛ سه‌ربازی زیره‌وان. (قراول)
قه‌ره‌قولخانه: [ناو] قه‌ره‌ولخانه. (قراولخانه)
قه‌ره‌کول: مه‌پری لاوازی تووک کورت. (نوعی
گوسفند)
قه‌ره‌گه‌یلان: قه‌ره‌قانی گیلانی؛ داریکه له‌باکووری
ئیران به‌تایبته له‌گیلان زوره و میوه‌که‌ی ده
کولینن دژی ته‌وژمی خوینه. (قه‌ره‌قا)
قه‌ره‌مات: تد: سه‌یروسه‌مه‌ره؛ حه‌یران؛ سه‌رسوور
مان. (بسیار حیران)

قه‌راقه‌را: [ناو] خازه‌لی؛ یاری خوشارکی. (قایم
موشک؛ قایم باشک)
قه‌راوش: [ناو، بک] بالکیش؛ سه‌رنج راکیش؛
دلدار و خو‌شه‌ویستی هه‌ست بزوین. (جذب‌کننده)
قه‌ریبل: [ناو] بیژنگ؛ سه‌ره‌ند؛ هیله‌ک. (غریبال؛
سرنده)
قه‌ریبونه: جیگای نه‌وت له‌لامپادا. (جای نفت‌در
لامپا، چراغ‌نفتی)
قه‌رتلاندن: [چاوه‌گه‌ت] قرتاندن و په‌رتاوتنی لقی
دار؛ هه‌ژگه‌لی دار په‌رتاوتن. (هرس کردن درخت)
قه‌رتلین: قه‌رتلان؛ قرت کردن؛ په‌رتاوتن. (قطع
کردن)
قه‌رتماغه: [ناو] قه‌تماخه؛ قرتماغه؛ توپژی سه‌ر
برین؛ پوس به‌ستنی برین؛ قرتماغه. (یوسته‌زخم)
قه‌رخ: [ناو] ئه‌وئه‌ندازه وینجه یا گیا که به‌یه‌ک
گه‌وزی مه‌ل‌غان ده‌درویتنه‌وه. (اندازه‌ای دردرو)
قه‌رقوو: [ناو] قورخ و دارستان و قامیشه‌لان. (چنا
رستان و نیزار)
قه‌رقه‌س: [ناو] گلو‌شی گیرنه‌کراوی ده‌وری
پیخوی. (ساقه‌های خورندنده دروخرمنکوبی)
قه‌رقه‌ف: مه‌ی. (می)
قه‌رقه‌ل: [ناو] کفن؛ هومایی بو داپوشین و پیچیان
به‌ده‌وری له‌شی مردوو دا. (کفن)
قه‌رماندن: [چاوه‌گه‌ت] قه‌رماندن؛ ماندوو کردن؛
هیلاک کردن. (خسته کردن)
قه‌رمچاندن: [چاوه‌گه‌ت] قه‌رمچاندن؛ پوو کاندنه‌وه؛
مووچاندنه‌وه؛ ورد کردن؛ چرچ کردن؛ چروک کردن؛
هوور کرن. (خورد کردن؛ چروک کردن)
قه‌رمچین: [چاوه‌گه‌ت] قه‌رمچین؛ ژاکان؛ چرچ بوون؛
سیس بوون. (پژمرده شدن)

قه‌رموکی : چارز و قه‌لس به سه‌رما؛ سه‌رمایی؛ که‌سی که سه‌رما له گیا نیدا شکابیت‌هوه و دایم سه‌رمایی. (سه‌رمای)

قه‌رمه‌ست : فد؛ تد؛ سیامه‌ست؛ زورمه‌ست؛ (ب) زورمه‌ست و ناگا له خو برآو. (سیاه‌مست)

قه‌رنه‌ی : [ناو] تامیریکی موسیقاییه به فوو لیده دری و بنه‌که‌ی زورنا ئاسا ره‌واوه‌ته‌وه و کونه‌کانی کلیلی تاییه‌تیاں هه‌یه. (قره‌نی)

قه‌ره‌ول : [ناو] جیگه‌ی به‌رز بو رووانین؛ ئیشکچی؛ زیره‌وان؛ زیره‌وان. (جای‌نگهبانی؛ نگهبان) +

قه‌ره‌ه‌وال : زوربه‌پرس؛ فره‌پرسیار؛ فره‌پرس‌که‌ر. (زیادست‌وال‌کننده)

قه‌ریه‌خه : [ناو] له تور کبییه‌وه هاتووه، که‌سیک که نیزامی و عه‌سکه‌ر نییه. (سوئل؛ شخصی)

قه‌ریسه‌ک : [ناو] زوقم؛ خووس؛ سیخوار؛ خووسار؛ ئالشک؛ سووخ؛ خویسه؛ قراق؛ خویز؛ په‌ژم. (پژ)

قه‌زاق : خه‌لکی ولاتی قه‌زاقستان و زبانیان که (قه‌زاقییه). (قزاق)

قه‌زاوقورته‌کی : ته‌للا به‌خته‌کی؛ خو و به‌ختی؛ به شیوه‌ی شانسی و هه‌لکه‌وت. (الابختی)

قه‌زک : [ناو] که‌ژوک؛ ئاوریشمی ره‌نگ نه‌کراوی سپی. (ابریشم‌رنگ‌نشده).

قه‌زمه‌نوشته : [ناو] قه‌زیه‌نوشته؛ به‌رگه‌نوشته؛ دو‌عای نووسراوی سی‌سوچکراوا. (طلسم‌نوشته، تا شده)

قه‌زه‌لوه‌ر : غه‌زه‌لوه‌ر؛ خه‌زه‌لوه‌ر کوردیت‌ره. (آبانماه)

قه‌ساتور : [ناو] ساتور. (ساطور)

قه‌سپ : [ناو] مووروه‌شینیه؛ زاخی‌شین؛ زاخه‌که‌وه. (خرزه‌آبی؛ زاج‌کبود)

قه‌سپوک : ته‌مته‌مان؛ زه‌وینی ره‌ق که گاسنی تی

نه‌چه‌قی. (زمین‌سخت‌وسفت)

قه‌سری : کاسه‌که‌لی سوواله‌ت که ده‌بینیه‌ ژیری مندال بو پیسی تیکردن. (کاسه‌سپا‌کردن‌بچه)

قه‌سری‌شیرین : شاریکه‌ کوردنشین و سه‌ربه‌ناو چه‌ی کرماشان. (قصر‌شیرین)

قه‌سکان : قه‌سقه‌وان؛ قه‌زوان. (چاتلانقوش)

قه‌سه‌ر : [ناو] قه‌سه‌ل؛ ده‌غل به ساقه‌ته‌که‌یه‌وه. (ساقه‌ و خوشه‌غلات)

قه‌سیسه : [ناو] په‌ریزی وشکه‌چن؛ په‌ریزی به‌ردینی ده‌وری مه‌زرا. (دیوار‌سنگی‌باغ)

قه‌شاقی : نه‌خوشینی لیوه‌شکببون و خه‌ت خه‌ت بوونی لیو. (خشک‌شدن‌و‌پوسته‌پوسته‌شدن‌لب)

قه‌شارتن : [چا‌وگه‌ت] قاش‌کردن. (قاچ‌کردن)

قه‌شقوش < قاشقوش.

قه‌شقول : < قاشقول.

قه‌شقیل : < قاشقول.

قه‌شه‌ماسی : [ناو] جوریک ماسی چوم. (نوعی ماهی‌رودخانه‌ای)

قه‌شه‌و : [ناو] قاشا؛ پژچه؛ رنه‌ک. (قشو)

قه‌فانچه : [ناو] داریکی دووفلیقانه‌یه له‌ده‌سکی مه‌له‌غان ده‌خری. (جای‌دست‌در‌داس‌دراز)

قه‌فته‌قوشقون : دم له‌سه‌ر پشت؛ هه‌لبیرین و به‌دوادا هه‌لاتنی بی‌ماوه و مه‌ودا. (دنبال‌کردن نزدیک)

قه‌قله‌بازی : گوله‌شلیره. (لاله‌سرنگون)

قه‌ل : [ناو] (۱) بو‌قله؛ عه‌له‌شیش؛ عه‌لو‌عه‌لو. (۲) قشقه‌ره؛ قشقه‌له؛ قه‌له‌بازه‌له؛ قه‌له‌باچله. (۳) قه‌له‌بانیه‌ی؛ قه‌له‌سابوونی؛ قالاو؛ قالاوه‌بوولینه. (۴) قالاوه‌ره‌شه. (چهار‌نوع‌پرنده‌که‌به‌قل‌مشهورند)

قه‌لا‌پیسک : [ناو] بیله‌کان؛ بیله‌قان. (چوب‌دست)

نک پهن)

قه لاش : [ئاوه لئاو] شهرفروش؛ دهست و گوپپر؛
داوباز؛ حيله گهر. (کلاش)

قه لاغه : [ناو] قه لاخ؛ ته پاله هی هه لچنراو؛ (ب)
گومبهز ئاسا له ته پاله دروستده کری و به شیاکه
سواخ ده دری بو جیگه هی ورده و ته پاله. (اطافک
با تاپاله درست شده)

قه لاقووچان : قه لاقووچ؛ پرکردنی ده فری له شتی
ورد وه ک دانه ویله که سهره که هی قووچ بیته وه
(مالامال پرکردن؛ هر می)

قه لاکردن : قه لاقووچ کردن؛ پرکردنی ده فر له ده
غل یان ههر چی که له سهری قووچ بیته وه و
له وه زیاترنه گری. (سرپر کردن)

قه لاولیز : [ناو] (۱) سهرده لیل؛ پیشه ننگ (پیشاهنگ)
(۲) پیش قهره ولی سپا. (طلایه سپاه) گوله جو ی به
لا سقه وه به جیماو له چاردا و بهرداس نه که وتوو له
بهر کورته بالایی. (گل وساقه کوتاه بجامانده در مزرعه)
قه لاولیز : [ناو] نامیری بر گه بر گه کردنی بو پری
کانزا بو جیگای پیچ. (قلاویز)

قه لای دمدم : قه لای قارهمانی به ناوبانگ خانی له
پزیرین که شاعه باس ویرانی کرد. (قلعه دمدم)
قه لای ههولیر : قه لاییکی گه وره و میژوییه له
شاری ههولیر. (قلعه هولیر)

قه لای چکوله : دوخیک له شه تره نچدا که شا ده
چپته جیی نه سپی شا و روح ده چپته جیی فیلی
شا. (قلعه کوچک)

قه لایچی : گوندیکه سهر به شاری سه قز که ئاسه
واری میژینه هی زهمانی سه کا گه لی لی دوزراوه ته
وه. (اسم دهی است)

قه لای شه تره نچ : له حاله تیکی تاییه تدا شا ده توانیت

دوو خانه به راست یان چه پدا پروا و روخیش به
سهریدا بازیدا و له پناهی جیگی ریبت. (قلعه شطرنج
قه لای گه وره : دوخی له کایه هی شه تره نچدا که شا
ده چپته جیی فیلی وه زیر و روح ده چپته جیی
وه زیر. (قلعه بزرگ)

قه لبیره : < قروقه مزه

قه لپنگ : [ناو] که رخنکینه. (نوعی گیاه)

قه لپووج : قه لپووت؛ ناو خالی؛ پووج؛ (ب) کویری
که گو ی چاوی نه بی. (پوچ؛ حدقه چشم در آمده)
قه لپه زه : شه پول دانی ئاو به ته وژم؛ قه لوه زه؛
قه لپه زه؛ که لوه ز؛ قله کردنی ئاو له بهر زاییه وه.
(موج بلند آب)

قه لپه زه نگی : کاری پیس و قه لپ و ناشیرین.
(کار ناسره)

قه لچغه : [ناو] سیچقه؛ په رهمیشکه؛ مووی
له ش راسته وه بوون به هو ی سهرمای زوره وه.
(سیخ شدن مواز سرما)

قه لخان : ده لیل؛ پیش قافله؛ قه لاولیز. (طلایه)
قه لخ کردن : [چاو گه، ت] پیستی ئازه لی سهر براو
دامالین. (پوست کندن لاشه حیوانات)

قه لدا سوو : [ناو] قه لدا س؛ قلیچخ؛ داسوو؛ داسوو که.
(اخگل؛ داسه)

قه لشیو : [رپوردووی قه لشین] قلیشاو؛ قه لشاو؛
قه لشاو. (ترکیده)

قه لنوشه : [ناو] تووی برژاوی که نگر (تخم بوداده
کنگر)

قه لو گاگوز : [ناو] پولکه گایانه؛ به گلینه ییش ده لین.
(غله ایست خوراک گاو)

قه لوونکیش : قلیان کیش. (قلیان کش)

قه لوین : قلیان. (قلیان)

قه‌له‌نگ: [ناو] قه‌لانگ؛ گوچانی که له‌باتی که‌مه ی خوواری کروا، لکی کورتی ههرته و داره ده‌بیته که‌مه‌ی گوچانه که. (نوعی عصا) +

قه‌له‌وده‌له: [ناو] فی‌ل و ته‌له‌که؛ عه‌لم و قه‌لم. (نیرنگ)

قه‌له‌وقوته: [ناو] قاله‌وقوته؛ هه‌تیومه‌تیو؛ پرش و رووته؛ گه‌ده‌و‌گوده. (لشوش؛ بیکاره‌ها)

قه‌لیان‌قوز: قلیان‌قوز؛ یوشته‌وپه‌رداخ؛ به‌پوز و بو‌شناخ. (شیک و با تکبر)

قه‌مته‌ر: [ناو] شه‌یتان له‌غاو؛ شه‌یتان لغاف. (نوعی دهنه‌لگام)

قه‌مچ‌که‌ره: فرنده‌بیکه له ته‌ختی هیلانه که‌یدا زیخی لاپان و قه‌مچ دادنی. (نوعی پرنده)

قه‌مچووره: خشلیکی ژنانه‌یه؛ ژیرچه‌نه. (زیوری زانانه‌است)

قه‌مچی‌قوت: قامچی قوت؛ قه‌مچی کوت؛ (ب) زور به‌له‌ز به ریگادا رویشتن یان نه‌سپ ناژو وتن. (عجله کردن در راه رفتن)

قه‌مچی‌موو: [ئاوه‌لناو + ناو] قه‌مچ و لوول؛ مووی لوول؛ هه‌له‌ک؛ پیچ و لوولی قز. (مووی فر؛ حلقه‌زلف)

قه‌مچین: قه‌مچان؛ یاری به قه‌مچ و زیخی پان. (نوعی بازی با سنگ ریزه‌پهن)

قه‌مراندن: [چاو‌گه‌ت] برژاندن؛ که‌باب کردن؛ سوور کردنه‌وه له‌تاوه‌دا. (کباب کردن)

قه‌مقور: ته‌شکه‌وتی تاریک و تنوک و ته‌نگ؛ ژووری ته‌نگ و تاریک؛ ژیرخانی ته‌نگ. (اطاق و غارتنگ و تاریک)

قه‌مه‌ر‌ژه: [ناو] قومری؛ کوکوختی؛ کوتره‌باریکه؛ کوتره به‌رجیله؛ فاتموک؛ یا‌که‌ریم؛ یا‌هوو؛ فاتک؛

قه‌له‌به‌له‌ک: (۱) قشقه‌ره؛ قشقه‌له؛ قه‌له‌بازه‌له؛ قه‌له‌باچکه؛ قه‌جه‌له. (زاغچه). (۲) قه‌له‌بانه‌یی؛ قه‌له‌سابوونی؛ قالاوه‌بوولینه. (زاغ؛ کلاغ‌خاکستری)

قه‌له‌پیچک: [ناو] توخل؛ توپخل؛ قافک؛ قاوخ، زیاتر بو توپکلی میوه ده‌وتری. (یوسته‌گردووبادام)

قه‌له‌ده: [ناو] قه‌لاده؛ سه‌نجوور؛ قه‌لاته؛ قه‌له‌ته؛ قه‌له‌نگ؛ قه‌لیته؛ سه‌نجول؛ ته‌وق؛ قلیته. (قلاده)

قه‌له‌ره‌شه: قالاوه‌ره‌شه؛ به‌قه‌د قالاوه بوولینه به به لام ره‌شه. (کلاغ‌سیاه)

قه‌له‌زنه‌نگ: <قه‌لانگ. (کلاغ‌سیاه)

قه‌له‌شت‌قه‌له‌شت: شه‌قارشه‌قار. (ترک‌ترک)

قه‌له‌قاز: <قاقیره. (ترک‌ترک)

قه‌له‌م په‌راندن: (ب) به‌ناروا کاری سه‌ر جیی کر دنی ژن. (زناکردن زن)

قه‌له‌م زریش: قه‌له‌م زریج؛ قه‌لم ره‌ساس؛ میداد. (میداد)

قه‌له‌می ته‌وه‌ن تاش: قه‌له‌می به‌رد تاشین. (قلم سنگ‌تراشی)

قه‌له‌می بیشکه: قه‌له‌می لانک؛ بلویری میزی‌مندال له لانکه‌دا. (لوله‌ای در گهواره که پیشاب بچه‌را به جای پیشاب هدایت می‌کند)

قه‌له‌می موو: [ناو] قه‌له‌می وینه‌کیشان بو ره‌نگ و ره‌و‌غن پیاسوین. (قلم‌مو)

قه‌له‌نده‌ر: (۱) که‌سی که داب و نه‌ریتی کومه‌لگا ره‌چاو نه‌کاو ده‌ره‌ستی خه‌لک نه‌بی. (۲) جاروبار وه‌ک جوین به‌ژنی خو‌دانه‌پوشه‌ری روودامالو ده‌لین. (۳) گوندیکه سه‌ر به شاری سه‌قز. (۱) و ۲ و ۳. (قلندر)

قه‌له‌نده‌ری: [ناو] رپیازگه‌ییکی سو‌فیانه‌یه. (پیروی از عقیده‌ای سو‌فیانه)

تووتاک؛ تفلک. (فاخته)

قه مهل^۲: مَلوَز می زهر حات و ده غل^۲؛ وه ک: سن؛ کیسه له. (آفت مزرعه)

قه مه لاخ: [ناو] اراوی زره کهو به زستانان و له سه ر به فره بلوو که. (شکار کبک در زمستان و در برف)

قه نات: (۱) [ناو] قه نات؛ قه ناد؛ شیرینی ساز شیرینی فروش. (قناد). (۲) قه نات؛ کاریز. (قنات)

قه ناس: [ئاوه لئاو] قه نگاس؛ گپ و وپ؛ ناله بار؛ نارپک و به دقه واره. (قناس)

قه نج کار: کار جوان؛ کار چاک؛ قه نجی کار. (نیک کار)
قه ندپر: [ناو] قه ن پر؛ مقه سی قه ند شکین؛ دوپرد

ئاساییکه دم کورت بو له تکردن و به کولوی ورد شکاندنی قه ند. (انبر قندشکن)

قه ندیل: [ناو] شووشه سه هو لی شو ره وه بووی لیواری گو یسوانه و پلووسک. (دنگاله) +

قه نگاس: < قه ناس

قه نه فه: هه رکاناپه ی ئینگلیزیه واتا نیمکته به لام له کوردستانی باشوور به موبل ده لین

(مبل؛ کاناپه)

قه واخه: [ناو] قه باخه؛ قاپوور؛ جه رجوو؛ قاوخ. (پوکه؛ پوسته)

قه واره: [ناو] نه ندازه؛ قه واره ی قوماش که به شی دهستی لیباس بکات یان به شی کراسیک یان

هه رچی. (قواره) +

قه و تاندن: [چاوگه، ت] قه و راندن؛ به ره لئا کردن؛ ده ر کردن؛ نازاد کردن. (آزاد کردن؛ دک کردن)

قه وچه: [ناو] (ب) به سوو کایه تی به که سی ده لین که ده مه جاویکی گه وره ی بنیشت له ده مدابی

و بیجاوی. (جویدن سقر) +

قه ورخه: [ناو] قه ورغه؛ قه برغه؛ که له که. (تهیگاه)

قه ورین: قه و ران؛ ده ر کردن. (بیرون کردن)

قه ول^۲: به قه ول کردن؛ به قسه کردن؛ به قه ولم ناکا؛ جوابم ناداته وه: به قسه م ناکا. (گفته؛ حرف)

قه وم: [ناو] خزم؛ تایفه؛ عه شیره؛ (به واتای میلله ت نییه) میلله ت بو ی هه یه له چه ند تایفه و ئیل و

عه شیره ی جیاواز پیک بیت، به ره سم و زاراوه و زبانی جورا و جوره وه. (قوم) +

قه ومینه: (۱) خزمینه؛ خزمه کان؛ ئه ی خزم گه ل. (ای نزدیکان). (۲) ئه ی ئیل گه ل؛ عه شیره گه ل.

(ای عشایر؛ ای نزدیکان)

قه وه ت کردن: [چاوگه، ت] به نه هیم گوشاره یینان بو خو به تاییه ت ژنی که له حالی زاین دایه.

(فشار به خود آوردن)

قه یسی ورون: [ناو، ت] خوراکیکه؛ چه قاله ی

قه یسی ده ردینن و روئی داخ ده که ن به سه ریدا.

(خوراکی از زردآلو باروغن)

قه یلوه: **عد؛ فد**: ده سته واژه ی فه قییانه، خه وی پیش نیوه پرو. (قیلوه)

قه یله سوون: ناوی گوندیکه له خوره لاتنی شاری سه قز. (نام قریه ایست)

قه یله سیل: [ناو] به ره سیل؛ قوراو؛ خوراکیکه له گوشت و ماست و رو ن چیده بیت. (نام خوراکی

محلی)

قه یه و کردن: [چاوگه، ت] قه ی کرده وه؛ رشانه وه. (قی کردن)

قیچه قیج: لار وخیج تماشا کردن؛ روانینی لابه لا. (کجکی نگاه کردن)

قیچه ک: **فد؛ تد**: نامیریکی موسیقایه، له ماندلین چوو کتره. (قیچک)

قیرسی: [ناو] بهر چاو ته نگی؛ قرنویسی. (چشم تنگی)

پیتی (ق) بهشی وشه ی بیانی
قالتاخ: [ئاوه ئناو] مروقی شهرفروش؛ لات و به بیانوو
بو شهرفکردن. (قالتاق)
قهدهح: فد: پیاله ی خوواردنه وهیه، شووشه بی یان
گلینه. (قدح) +

قیروگونی: [ناوت] گونیه ی له قیر هه لکیشر او بو
روو کیشکردن (داپوشینی) سه ریان. (قیروگونی)
قییه گیا: گیای گول پزین. (خاتم سلیمان)
قیزه له: هه لاکوک. (پامچال)
قیزگه: نیشانه؛ ئامانج؛ وه ک نیشانه داکردن بو
تیرته ندازی و پیکان به چه ک. (هدف؛ سییل)
قیزوبیز: له سه ر زمانان و له قامووسه کاندای به
واتایدل هه لنه گرتن و ئیشتیا نه چوونه سه ر خوار
ده مه نی کبیز
قیژنای: [چاوه گه] قیرنای؛ قیژاندن؛ قیراندن. (جیغ
زدن)
قیسپ: [ناو] داری چه قاوی لیواری ئه رابه ی که لی
له گلوش کیشاندا. (تیرچوبی کنارارابه)
قیلیج: توخلی چه قاله ی بادام و گوینز. (پوست
بادام و گردو)

- کابرنج** : [ناو] بهلم؛ کای ساقه‌تی‌برنج. (کاه-ازساقه‌برنج.)
- کاپ** : [ناو] جامی کیه‌رکیی وهرزش. (کاپ)
- کاپشین** : اند.فد؛ [ناو] قوله‌بالته؛ قه‌مسه‌له. (کاپشن)
- کاپوت** : اند.فد؛ [ناو] (۱) سه‌رپوشی موټوټوری سه‌یاره (کاپوت)؛ (۲) کاندوم، ئامرازی به-رگری له نه‌خوشین یان تولدار بوونی ژن که به‌سه‌ر سیره‌تی پی‌اودا ده‌کیشریټ. (کاندوم؛ کاپوت)
- کاپول** : [ناو] که‌لله‌سه‌ر کاسه‌سه‌ر؛ کاپولک؛ قالکامه‌ژی. (جمجمه)
- کاتا** : چین‌د؛ [ناو] دسته‌واژه‌ی وهرزشی تیکواندویه؛ ره‌وتی جوولانه‌وه‌ییکی وهرزشی تیکواندویه. (کاتا)
- کاتمی** : [ناو] هه‌لمه‌له؛ گوله‌هیرو؛ گوله‌که‌ی بو‌به‌رگری له وهرینی مووی‌سه‌ر به‌که‌لکه. (گل‌ختمی)
- کاتوس** : [ناو] کاکتوس؛ گوله‌خه‌پله؛ پروه-کیکه‌گه‌لا و ساقه‌تی قه‌وی و پرله‌درروی هه‌یه و چند جور‌ی هه‌یه له میکزیک جوریکی به‌قه‌را سی‌میت‌ر به‌رز ده‌بیته‌وه. (کاکتوس)
- کاتولیک** : [ناو] لقی له مه‌سیحیه‌ت که شوینگری واتیکانن. (کاتولیک)
- کاته‌وار** : [ناو] شوینه‌وار؛ شوینه‌وار؛ ئاسه‌وار؛
- نیشان له‌شتی رابوردوو. (نشانه‌های‌بجامانده)
- کاتی** : [ئاوه‌لناو] ده‌می؛ وه‌ختی؛ بو‌زه‌مانیکی دیاریکراو؛ بو‌ماوه‌ییک؛ ماوه‌یی. (موقتی؛ زمانی؛ فصلی)
- کاجو** : [ناو] کای ساقه‌تی‌جو. (کاه‌ساقه‌جو)
- کاجپر** : [ناو] شه‌ویله‌که؛ کاجیره. (فک)
- کاخ** : فد؛ [ناو] قه‌سر؛ کوشک. (کاخ)
- کاخنشین** : فد؛ [ئاوه‌لناو] دانیشتووی کوشک و قه‌لا. (کاخنشین)
- کادی** : [ناو] که‌ندوو؛ قوونووی‌هه‌نگ. (کندوی‌عسل)
- کار** : [ناو] (۱) فرمان؛ (له‌بواری زمانه‌وانیدا فیعل؛ کردار) (۲) پیشه‌وشول؛ (۳) خه‌بات و تیکوشان هه‌ر کاریکم کرد به‌قسه‌ی نه‌کردم؛ (۴) پاشگره‌وه‌ک؛ گونا‌حکار؛ وهرزشکار؛ کاشی‌کار؛ خراپکار. (کار)
- کاراته** : چین‌د؛ فرد؛ اند؛ [ناو] جوریک وهرزشی تاییه‌ت و پاویری خوره‌له‌اتی ئاسیایه. (کاراته)
- کاراته‌کار** : [ناو،ت] کاراته‌باز؛ که‌سیک که وهرزشی کاراته‌ده‌کا. (کارته‌باز)
- کاراد** : [ناو] که‌وه‌ر؛ که‌وه‌رگ. (تره)
- کاراوان** : [ناو] (جوریک ئوده‌ی ته‌گه‌ردار) که‌به‌پاش سه‌یاره‌وه ده‌به‌ستریټ. (کاراوان)
- کاربرانه‌وه** : [چاو‌گه‌ت] کاربرپانه‌وه؛ کوتایی هاتن؛ ئیش ته‌واو‌بوون و دوایی پیه‌ینان

(کارت‌تمام‌شدن)

کاربۆن: فرد؛ اند؛ فد؛ [ناو] کاغەزی کۆپییە.
(کاربن)

کارپەیداکردن: [چاوگەت] شۆل دۆزینەو.
(کارپیداکردن)

کارت: [ناو] (١) ڕووپەرێکی مقەبایی؛
(کارت)؛ (٢) گارد؛ کێرد. (کارد)

کارتۆپل: [ناو] ئیڕەل؛ (ئیڕەلماسی)؛ لە
توورکییەو هاتوو، (بیر: زەوی + ئالما: سیو)
یارەلماسی؛ سیوک؛ یڕەلماسی؛ کارتۆل؛
کارتۆپی؛ پەتاتە؛ سیف زەمینی؛ سیب
زەمینی؛ کارتینە؛ هیڕەلماسی؛ کرتۆپل؛
پۆتیتە؛ کارتینک؛ کرتۆفل؛ پەتیتە. (سیب
زمینی)

کارتۆپی: [ناو] سیف زەمینی؛ هیڕەلماسی؛
سیوک؛ کارتۆفل؛ کەرتۆپل؛ پەتاتە؛ پەتیتە؛
هیڵەماسی؛ یارەلماسی؛ کار بەتوورکی واتا
بەفر؛ تۆپی بەتورکی واتا تۆپی ئەو؛ تۆپی بەفر
(تۆپەلەبەفر)؛ جگە لە سیوک و سیف زەمینی
و هیڵەماسی کە کوردین پەتاتە و پەتیتەیش
ئینگلیزییە و وشەکانی دیکە هەموویان لە
تورکییەو وەرگیراوان. (سیب زمینی) < بیڕە-
لماسی

کارتۆن: فد؛ [ناو] (١) جەعبە ی مقەبایی
(کارتن)؛ (٢) جوړیک فیلم کە بە وینەکیشان
چی دەبییت. (کارتون)

کارتوو: [ناو] کەردو؛ دێراو. (گراز)

کارتی پۆستی: [ناو،ت] کارت پۆستال؛ هەروەها
کارتی بانگه‌هێشتن؛ کارتێ پیرۆزبایی؛ کارتێ
پیناسە؛ کارتێ ئەندامیتی. (کارت‌پستی)

کارتیکردن: [چاوگەت] بەدلەو نووسانی
قسە یان کردەو هێیک؛ باندۆر لەسەردانان.
(ردگذاشتن؛ کارگربودن)

کارتینک: [ناو] داوی جالجالووکە؛ تەونی جو-
لاتەنە. (کاتنک عنکبوت)

کارخف: [ناو] هەرمی؛ هەمرو؛ ئارمووت؛ ئە-
مروود. (گلابی)

کارخەوتن: [چاوگەت] کاروویستان؛ ماتل-
بوونی کار؛ کارراگیران. (کارخوایدن)

کاردار: [ناو] (١) بەرپرسی رامیاری دەولەتیک
لە ولاتیکی دیکە؛ بریکاری بالۆیز؛ (کاردار)؛
(٢) کاربە دەست و بەرپرسی کاری دەولەتی؛
(کارمند)؛ (٣) کەسیک کە کاریکی هەبییت.
(شاغل)

کارداک: ناوی میژویی نەتەو هی کوردە.
(نام‌تاریخی کرد)

کاردانەو: [چاوگەت] باندۆر دانان؛ ئاویژە-
ی کردە وەیان رەفتاروگوتە. (عکس‌العمل
انعکاس‌فعل‌درجامعه)

کاردو: < کاردوخ

کاردوخ: کاردوک؛ ناوی هەره کۆنی گەلی
کورد؛ (نام باستانی کردها)

کاردۆژە: [ناو] (١) بە نەشتەر پشکنینی
تۆخلە گوێز بو دەرهینانی لەت و کوتی کاکلە-
کە ی. (تکەهای مغز گردو را با کارددر آوردن)؛
(٢) نەشتەر کاری لە سەرلەش، (جراحی)؛ (٣)
< کاردەو هەژە.

کاردوش: ناوی کوردە کانی گیلان بە زبانی
گیلانی، کە لە لیواری زەریای خەزەر دژین.
(کاردوش)

کاردوک: < کاردوخ

کارده: [ناو] گیاییک که لهسه ریشه‌ی سالی رابوردوی شین بیته‌وه. (گیاهی که بر روی ریشه‌اش سبز شود)

کارده‌وه‌ژه: [ناو] کاردوژه؛ پشکین و گه‌ران به دوا‌ی شتپکدا به کارد. (جستجوبه‌دنبال-چیزی)

کارپین: [ناو،ت] کاره‌با؛ کاره‌وا. (کهربا)
کارقاییم: [ئاوه‌لناو] به‌مشوور؛ کارپته‌و. (محکم‌کار)

کارکردن: [چاوگه‌ت،(۱)] کارکردنی وه‌ک نووسین؛ دروینه؛ ده‌فرشوردن؛ (۲) شول-کردن، ده‌وام کردن له‌ئیداره‌دا. (کارکردن؛ اشتغال)

کارکرده: [ئاوه‌لناو] کارکردوو؛ (ب) شتی کون و له‌کارکراو؛ شتی ده‌ستی دوو. (کارکرده)

کارکه‌وته‌رپی: (۱) ده‌ستی‌کردنی کار، گیروگرفتمان نه‌ماوه کاره‌که‌مان که‌وته‌ته-رپی؛ (۲) کار جیبه‌جیوون؛ له‌شاره‌وانی زوو کاره‌که‌م که‌وته‌رپی. (کارراه‌افتاده)

کارگه‌په‌ینه: [ناو] قارچکیکی ژه‌حراویه له-سه‌ر په‌ین‌وپال ده‌رووی. (نوعی قارچ‌سمی)
کارگه‌چی: [ناو] به‌رپوه‌به‌ری کارگه؛ خاوه‌نی کارگه؛ کارخانه‌دار. (مسئول کارخانه‌)

کارگه‌خوویرک: [ناو] قارچکیکی هه‌ره‌باشه بو‌خواردن. (نوعی قارچ‌خوردنی)

کارگه‌شیتته: [ناو] قارچکه‌شیتته؛ قارچکیکی ژه‌هراویه و خواردنی ئینسان ده‌کوژی. (قارچ-آمانیت‌کشنده)

کارگه‌ف: [ناو] جوړیک قارچکی ژه‌حراویه؛

هاردراوه‌که‌ی بو‌سه‌ربرینی کرمولی مالت باشه. (نوعی قارچ‌سمی)

کارگه‌که‌رکول: [ناو] کارگه‌هه‌لن؛ قارچکی خوراکی. (نوعی قارچ‌خوردنی)

کارگه‌نیو: [ئاوه‌لناو] کارگه‌نیگ؛ کارلینه-هاتوو؛ کارخراپ؛ نه‌بوونی توانای ته‌نجامی کاریک. (گندکار)

کارگه‌هه‌لن: [ناو،ت] قارچکیکی هه‌ره باشه بو‌خواردن. (نوعی قارچ مرغوب‌خوردنی)

کارگی‌دار: [ناو،ت] قارچکیکی لامژه که به-شیله‌ی دار ده‌ژی و ژه‌هراویه. (غاریقون)
کارگی‌که‌ما: [ناو،ت] قارچکیکی له‌سه‌ر بنی که‌ما ده‌رووی و ده‌خوریت. (نوعی قارچ-خوردنی)

کارمه‌زهل: [ناو] (۱) نووسینگه؛ ده‌فته‌رخانه؛ (محضر)؛ (۲) چرپای له‌سه‌ر نووسین. (میز‌تحریر)

کارن: ناوی یه‌کی له‌کورپه‌کانی کاوه‌ی ئاسنگه‌ر. (یکی از پسران کاوه‌آهنگر)

کاروان‌ئاشی: [ناو] هیلکاو؛ پیازو به‌هیلکه-وه. (آش پیازوتخم‌مرغ)

کاروکاسپی: [ناو،ت] کاروبار؛ کارویشه؛ که-سب‌و‌کار؛ کاروکاسپی. (کاروکاسپی)

کارووت: [ناو] کاروت؛ گیزه‌ر؛ گه‌زه‌ر؛ گزه‌ر؛ دوو‌جو‌ره؛ به‌نه‌وش و زه‌رد. (گیزه‌ر؛ هوپج)

کارهما: (۱) [ناو] کارژیله‌ی میو؛ (بزغاله-ماده)؛ (۲) [ئاوه‌لناو] شاره‌زا و کارزان. (کاربلد)

کاره‌وا: [ناو] کاره‌با. (کهربا)
کاره‌وان: [ناو] شوانی به‌رغهل. (شبان - بزغاله‌ها)

کارهیل: [کوی کار] کارگه؛ کاره کان؛
 ئیشه کان. (کارها)

کاری: (۱) [ئاوه لئاو] وه ک برینی کاری؛ ده-
 ردی کاری؛ (کاری)؛ (۲) [رپوردووی کارین]
 تووانی؛ پیی کرا. (توانست)

کاریبو: [ناو] گیانله بهریکی شاخدارای سهر
 درپژه بهقرا جوانه گاییک دهییت و له گهوه-
 زن (که له کیوی) ده کا. (کاریبو)

کاریبیکاری: کاری بیسووت و بیمونا.
 (کاریبو)

کاریت: (۱) [رپوردووی کارین] توانیت؛
 تانیت؛ (توانستی)؛ (۲) هه نگوین؛ هه نگوین.
 (عسل)

کارپزه: ناوی دووگونده له نزیکی شاری
 سه قز. (نام دو قریه)

کارپش: [ناو] کارووش؛ گیاییکه له گارس-
 ده کا. (نوعی گیاه)

کاری کهس نه کردگ: کاری کهس نه کردوو.
کاژوماری: [ناو،ت] کراژه مار؛ کراشه مار.
 (پوسته انداخته مار)

کاژوواژ: [ئاوه لئاو] خال^۲ خال^۱ تیکه وتنی به فر
 له ده مه و به هاردا. (خال خال شدن و ذوب شدن-
 برف)

+ کاژیر: کورتکراوی کاترمیر تاییه ت به
 کات؛ بو ناوی ئامیری (سهعات) ههر کاترمیر
 ده وتریت. (مخفف کاترمیر برای تعیین وقت)

کاسان: [چاوه گه] تاسان؛ بیهوشبوون؛
 گیژبوون؛ حاله تی ورپوون. (گیج شدن)

کاسکردن: [چاوه گه،ت] ورکردن؛ گیژ کردن.
 (گیج کردن)

کاسوچه می: < کاسه ی چاو.
کاسه پشتی ئاوی: [ناو،ت] رهقه؛ جوړیک
 کیسه لی پانکه له یه له ناو ئاودا ده ژی.
 (لاکپشت آبی)

کاسه چه م: < کاسه ی چاو
کاسه سر: [ناو،ت] قاپ ده ستمال. (دستمال
 طرف خشک کن)

کاسه کهل: [ناو،ت] گلینه و ده فری گلین که
 هه ندیکی په رییت یان شکایت. (کاسه-
 گلین شکسته)

کاسه کهل: [ناو،ت] گلینه یان ده فری لیو
 هه لپه ریو یان نیوه شکاو. (کاسه شکسته)

کاسه گول: [ناو،ت] وره گیا؛ گیاییکه بو بی-
 خه وی و بیقه راری باشه. (گل انگستانه)

کاسه ی جیژن: [ناو،ت] که لوپهل و شتی
 پیویست بو به ریوه بردنی جیژن گرتن، وه ک-
 برنج و پون و... هتد (وسایل برگذاری جشن)

کاسه ی چاو: [ناو،ت] کالانی چاو؛ ئه وچالاییه
 که گوئی چاوی تیدایه. (کاسه چشم)

کاشه مه: [ناو] که رهس؛ حه شه گیواو؛ که ره-
 فس. (کرفس)

کاغز: فد؛ [ناو] کاغز؛ (۱) رووپه ریکه بو له-
 سهر نووسین. (۲) نامه. (کاغذ) +

کاغزی فافون: [ناو،ت] رووپه ریکی ناسکه له
 فافون بو تیوه پیچانی دیاری یان به سته.
 (کاغذ آلومینیومی)

کاغزی ئا: کاغزی تاییه ت بو چاپ له ئه -
 ندازه ی ۹۰۰×۶۰۰ (میلیمتر) دا هه روه ها (ئا
 ۳) له ئه ندازه ی ۲۹۷×۴۲۰ م.م دا (ئا ۴) له
 ئه ندازه ی ۲۹۷×۲۱۰ م.م دا و (ئا ۵) له ئه -

ندازہی ۱۴۸×۲۱۰ م.مدا و (بی) له ئەندازە ی
۱۰۰۰×۷۰۰ م.مدا و (بی) له ئەندازە ی
۳۲۰×۲۳۵ م.مدا و (بی) له ئەندازە-
ی ۲۳۵×۱۶۰ م.مدا.

کاغەزی کای: [ناوت] کاغەزیکی نەباش؛
کاغەزی هەندی روژنامە و بلاوک. (نامە-
نوشتن)

کافزیم: [ناو] کەف. (کف)

کافینان: وەک: برژاندنەوہی برین؛ خوین
بەس کردنی برین. (بند آوردن خون زخم)

کاکا: فد؛ [ناو] لە کوردییەوہ چووہ تە نیو
فارسی؛ کاکە؛ برای گەورە. (کاکا)

کاکائو: فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] داریکی کور تە بالآ-
یہ؛ بە بەرە کەیشی دەلین کاکائو نیوہ برژی
بەرە کە ی دەھارنەوہ و دەیکەنە نیو شیر ی
داخ یان ئاوی داخ و دەیخوئەوہ. (کاکائو)

کاکروس: [ناو] پاقلە. (باقلی)

کاکلە مووشان: جوژیکی جالجالووکە ی
ژاردارە و زیاتر پەنگی رەشە. (رطیل)

کاکوت کردن: [چاوگەت] دوا ی سوواخذان
کا بەسەر قورە کە دا کردن و شیلان. (کاه-
روی گل اندودریختن و کوبیدن)

کاکول ھەلەک: [ناو] پورھەلەک؛ قژلوول؛
قژرفرفری؛ قژی بیچ بیچ. (موفر فری)

کاکولی گەرمەشانی: [ناوت] تال گەلی
باریکی سەر گەرمەشانی؛ پوپە کابە؛ کاکولی
کابە (کاکل ذرت)

کاکە مەم: گراوی خاتوو زین لە بەیتی
خاتوو زین و کاکە مەم دا. (نام مردانہ)

کاکێ بە کاکێ: [ئاوہ لئاو] دەشت یان بیابانی

کاکێ بە کاکێ واتا تاچا و ھەتەر دەکا بەرین
بیت و تەغەر چۆل بیت. (دشت و بیابان پھناور
و برھوت)

کاکیلە: [ناو] خپ؛ ددانە کانی دواوہی تاییەت
بەھارینی خوراک. (آسیا)

کاکیلە: [ناو] وشە ی بانگ کردنی برای
چکولە؛ ھوی کاکیلە؛ کاکە ی چکولە.
(داداش کوچک)

کالاور: [ناو] کەوشی و ھور؛ کالە لە پیستی
خا بو ناو بەفر و سەھول. (چارق)

کالای: [چاوگە] (۱) ھەلکولین؛ (گود کردن)؛
(۲) کیلان. (شخم کردن)

کالوش: [ناو] گالوش؛ کەوشی ناسک زیاتر
لە لاسیق کە بە سەر کەوشدا دە کریتە پا
بو بەرگری لە قوراوی بوونی کەوش لە کاتی
قور و چلیاودا. (گاش)

کال و کرچ: [ئاوہ لئاو] (۱) مروقی مووزەردی
سوور و سپی و چا و کال؛ (بور سفید پوست)
(۲) نەگە بیو؛ نە کولآ. (نرسیدە؛ نپختە).

کالە کی کرمی: [ناوت] ھەنە ی کالە ک کاتی
بە روولە یە میشوولە ییکی تاییەت پیستی
ناسکی بە روولە کە کون دە کات و گەرای تیدا
دادە نیت و دە بیئە ھوی کرمول بوونی؛ بو بە-
رگری لە کرمول بوون دە بی... < گول گرتن.
(خربزە کرمو)

کالە نویت: [ناوت] سبەینانی زور زوو کە
ھیشتا کاتی نویت نە گە یشتی. (نزدیک بە-
وقت نماز صبح)

کالە بووگ: [ئاوہ لئاو] کالە بوو؛ رەنگ-
رۆیشتوو. (رنگ باخته)

کاله‌ی شه‌مامه‌به‌ندی: [ناو،ت] کاله‌ییکه به
 ئاورشمی ره‌نگاو‌ره‌نگ گولینگی بو دروست-
 ده‌کری. (نوعی چارق)
کالیسکه‌ی سه‌ربه‌فر: [ناو،ت] سوورتمه‌ی
 تایبته، که به‌سه‌ر به‌فردا ده‌خزی و له‌جه-
 مسه‌ری باکووری گو‌ی زه‌وی ئیسکیموگان
 چه‌ند سه‌گ ده‌کهنه سوورتمه‌که بو
 راکیشانی. (سوورتمه‌برفی)
کالین: [چاوه‌گه] (۱) بالاندن؛ باراندن؛ (بع‌بع-
 کردن)؛ (۲) پیاکالین؛ تووره‌بوون؛ به‌منداله‌که‌دا
 هه‌لکالی؛ لی تووره‌بوو. (سرزنش کردن) +
کانال^۲: **فد؛ فرد؛** [ناو] جوگه‌ی به‌رفراوانی به-
 ینی دوو ده‌ریا که ده‌ستکرده؛ که‌نداو؛
 (کانال)؛ (۲) تور و شبه‌که‌ی (ته‌له‌فزیون؛
 کانال تلویزیون)؛ (۳) لوله‌ئاسای چوارپالو
 بوهاتنی هه‌وای سارد له‌کولپ‌ه‌وه. (کانال-
 کولر)
کانگا: [ناو] (ب) قوولایی؛ ناخ؛ له‌کانگای
 دل‌ه‌وه؛ له‌ناخی دل‌ه‌وه. (بیخ؛ ته) +
کانوون: [ناو] جوړیک مراوی له‌توره‌مه‌ی
 وهرده‌ک (ئورد‌ه‌ک) ه و چه‌ند جوړه. (۱)
 کانوونی کاکول‌دار. (مرگوس کاکلی). (۲)
 کانوونی گه‌وره. (مرگوس بزرگ). (۳) مراوی
 سه‌رسی. (اردک سرسفید)
کانه‌وزبانه: [ناو،ت] ئه‌و به‌رزاییه له‌ته‌خته-
 ییک که ده‌چینه نیو جیگای کانیشکافه‌وه بو
 جووت بوونی دوو ته‌خته. (کانه‌وزبانه)
کانیشکاف: [ناو] که‌ره‌سته‌ییکه وه‌ک
 کوشته‌ره، به‌لام له‌ناوه‌راستی ته‌خته‌دا هیللی
 هه‌لده‌که‌نیته. (کانیشکاف)

کانیشکافه: [ناو] کانه؛ به‌ره‌می هه‌لکه‌ندی
 هیل له‌سه‌ر ته‌خته به‌کانیشکاف. <
 کانیشکاف.
کانیکه‌وه: گوندیکه سه‌ربه‌شاری سه‌قز.
 (اسم‌ده‌ی است)
کاوبا: [ناو،ت] خه‌یال‌تیک که می‌شک به
 خو‌یه‌وه خه‌ریک ده‌کا؛ (ب) خه‌یال پلاو.
 (خیالات‌واهی)
کاولکه‌رده‌ی: [چاوه‌گه،ت] کاولکردن؛
 پرووخاندن. (خراب کردن)
کاوه: (۱) داری رزیو؛ (کنده‌پوسیده)؛
 (۲) کیوی زوربه‌رز و قووج. (کوه‌سرکش)
کاویه: گهنده‌ل بوونی ناخی‌دار. (پوسیدن-
 داخل‌کنده‌درخت)
کتاف: کونجی. (کنجد) +
کتکه‌شور: [ناو،ت] پشيله‌شور؛ شتنی به‌په‌له
 و سه‌سه‌ری. (گره‌شور)
کچه‌تیو: [ناو،ت] چه‌تیم؛ کچی‌هه‌تیو؛ چه-
 تیو؛ به‌ته‌وسه‌وه بانگی کچیک ده‌کهن وه‌ک
 جوین. (دخترک‌یتیم)
کچه‌مام: [ناو،ت] کچه‌مام؛ کچی‌ئاپ ئاموزای
 میوینه؛ (دخترعمو) هه‌روها کچه‌خال؛ کچه-
 پوور. (دختردایی. دخترعمه)
کچی^۲: [ناو] کچه‌که؛ کیژی؛ که‌نیله؛ که‌نی؛
 له‌کاتی ئاخافتن‌دا به‌کیژده‌لین. (دختر)
کچی‌موردار: [ناو،ت] (ب) کچیک که‌بنی
 هه‌بی. (دخترباکره)
کچینه: [ناو] گلینه‌ی‌چاو؛ بیبیله؛ ره‌شکینه-
 ی‌چاو؛ بیبیله‌ی‌چاو. (سیاهی‌چشم‌مردمک)
کخک: [ناو] قو‌خه؛ کو‌خه؛ قه‌ف. (سرفه)

کخمیتہ : [ناو] تُوڑ و وردہ ناردی دهوروبہری
 تاش. (آرداطراف آسیاب)

کدوخ : [ناو] گہرماق؛ گہرماو؛ ہممام. (حمام)

کراس قاقانی : [ناو،ت] کہسیک کہ کراسی له
 قوماشی قاقانی له بہردایہ؛ بہستہییکہ له
 گورانی کوردیدا؛ (پیراہن از قاقانی. نام ترانہ-
 ایست)

کراسہ مارانہ : [ناو،ت] کراژی مار؛ کاژہ مارانہ؛
 تفرہ مار. (پوست انداختہ مار)

کراش : [ناو] توپڑ و قہ تماغہی برین؛ کراژ؛
 توڑ. (پوست)

کراشو : [ناو] کدوخ؛ ہممام؛ گہرماو. (گرمابہ)

کراک : [ناو] ماکیکی سپرکہری بقیہ.
 (کراک)+

کراوات : فد. فرد؛ ٹالماند؛ اند؛ بونباخ؛ کہ-
 روات؛ کہرہوپیته؛ قہرہوپیته. (کراوات)

کرپہ : خورپہ؛ کرمہ؛ وہک؛ کرپہ لہ دلّمہ وہ-
 ہات: (ب) دلّمہ داکہوت؛ (دلّمہ ریخت؛ دل-
 ریختن)+

کرخہو : لہ خہوی گرانہ وہ چوون. (خواب-
 غمیق)

کردنہ یہک : دوو شت دانہ دم یہک و بہ یہ-
 کی کردن. (یکی کردن)

کردہ پہ شیمان : کہسیک کہ لہ کاری
 رابوردووی یان لہ کاریک کہ کردوویہ تی پہ-
 شیمان بیٹ. (از عمل یا از اعمال پشیمان)

کردهی : [چاوگہ] کرن؛ کردن. (کردن)

کرفہ : [ناو] سہروا؛ دہنگی فریشتہ؛ دہنگی-
 غہیبی؛ سروش. (وحی؛ الہام)

کرکاسہ : [ناو] دہفر و قاپوقاچاخ. (ظرف-

(ظروف)

کرپرکوکہ : [ناو] کرپرکاکہ؛ کورور کورورژہ؛
 کرکرورچکہ؛ خرینچکہ؛ خرینک؛ کور کورورژہ؛
 ٹہستی کوژ؛ لہ ٹیسک نہر مترہ. نہر مہ
 ٹیسک. (غضروف)

کرمزی : [ناو] خونہر؛ ہونہر؛ کاریک کہ لہ
 دہس ہہ مووان نہ بیٹ. (ہنر)

کرمن : [ٹاوہ لّناو] حہ کہ دار؛ ژنی بہ ٹالوشی
 زور بہ ٹیشتیا بو کاری سہر جیی؛ جوڑیک
 جوین. (حشری)+

کرمن : [ٹاوہ لّناو] وہک جوین بہ مروی
 ٹالوشدار دہوتریت؛ کرمن یان کرمنہ.
 (حشری)

کرمنشاندن : [چاوگہ،ت] جیق دہرہینان؛
 گوشینی بہ تہوژم و تلیقاندنہ وہ. (فشاردادن و
 لہ کردن)

کرمنشین : [چاوگہ،ت] وردوخاش کردن؛
 تلیقاندن. (لہ لوردہ)

کرمہ تووکنہ : [ناو،ت] جوڑیک کرمہ بہ
 کوّمہ لہ دہوری بنجہ گیاییک دہہالین و
 تالگہلی وہک تالی جالجالووکہ بہ لام شیرزہ و
 شیواو دروست دہکھن و بنہ گیاکہ دادہ پوشن
 و خویشیان تووکنن. (نوعی کرم)

کرمہک : [ناو] کرمی زور وردی ناو ریخولہ.
 (کرمک)+

کرمہ کوژہ : [ناو] گیان گیر؛ گیاییکی ژہ ہر دارہ
 و عیلاجی تیراوی و برینی دیکہ یہ.
 (شوکران صغیر)

کرمہ گرینہ : [ناو،ت] گول ٹہستیرہ؛ کرمیکی
 فوسفوردارہ بہ شہو دہرہوشی. (کرم شب تاب)

کرمی نارموش : [ناو،ت] کرمی هه ووریشم؛
 کرمی ناویشم. (کرم ابریشم)
کرمی که دوو : [ناو،ت] که دووانه؛ جوړیک کر-
 می ناو ریخوله یه وه ک تووی کووله که وایه و
 به ده میه که وه یه. (کرم کدو)
کرنده : [ناو، بک] لیسک؛ نامرزی قوول کر-
 دنی کاسه ی تار و که وچک. (لیسک)
کر نووش : [ناو] کوړنووش؛ سه رچه ماندنه وه؛
 کوږ بوونه وه. (کر نش)
کر نه : [ناو] کر نوو؛ کر نوو؛ مچ؛ چنگنه؛
 کر نک. (نوعی کنه کوچک)
کر وچلی : [ناو] کر وژ کر وژه. (غضروف)
کر وشمه : [ناو] دووش دامان؛ کزومات دانیشن؛
 خو کز کردن له خهم یان له سه رما. (خود راجمع-
 کردن و نشتن)
کر وکاش : [ناو] ته قالا؛ حه ول و ته قه لا؛ (ب)
 درک و دال دوورین و کو کردنه وه ی. (کوشش)
کر ولیه : [ناو] توپه ل؛ گونک؛ توپه له؛ گونده له
 به فر یان هه ویر. (مانند گلوله برف یا خمیر)
کر و مات : [ئاو له ناو] کپ و بی ده نگ؛ کش-
 ومات. (ساکت و بی صدا)
کریتی : [ناو، به ره می چاو گه] فهیتی؛
 ناشیرینی؛ کار خراپی؛ چه په لی؛ خراپی.
 (زشتی؛ بدی)
کر یخانوو : [ناو،ت] کر امال؛ ئیجاره ی خانوو؛
 کر ی مال. (کرایه خانه)
کریداسی : [ناو،ت] حه قه دروینه؛ کر یی
 دروینه؛ مز ی سه پانی. (فرد درو کردن)
کر یز : کیش هانتی شله منی؛ وه ک کیش-
 هانتی هه نگوین. (کش آمدن مایعات)

کز : [ناو] له کوردیبه وه چوو ته نیو فارسی؛
 حاله تی کووه بوونی موو له کاتی سوواتاندا.
 (کز)+
کز زین : [ناو] جوړیک گه مه ی کوپه لای
 گوندنشین بوو، به توپی بهن ده کرا. (نوعی-
 بازی)
کسپه : کزه؛ حاله تی ئاسنی داخ به له شدا
 جزان؛ (حالت سوزش تن با آهن گداخته)
کشایه وه : [ر ا بوردووی کشانه وه] کشادوواوه؛
 پاشه کسه ی کرد. (عقب کشید)
کشت و کیاز : [ناو،ت] چاندنی بیستان و ته رپه-
 کاری (ته رپه کالی). (کاشتن بوستان)
کشت و کیل : [ناو،ت] کشت و کال؛ کاری مه-
 زراداری. (کشت و زرع)
کشتی جهنگی : [ناو،ت] که شتی شه ری؛
 پایوپی توپ داری تاییه ت به شه ر. (کشتی-
 جنگی)
کشکشین : وه دره نگ کیشانی کار یان کات؛
 وه دره نگ که و تن؛ زور پیچوون. (بدر از اکشیدن)
کفاره : [ناو] فیچقه کردنی ئاو له لووله (بو رپه)
 ییکه وه که له نیو حه وزدا دروستی ده کهن؛
 فواره. (فواره)
کفت : [] وه ک؛ کفت قسه که ی تو؛ وه ک
 قسه که ی تو؛ ته غه ر له بن زاراوه ی ئه رده لانیدا
 گو یه ده کریت. (مانند)+
کفته زووخال : [ناو،ت] ورده زووخال که به ئاو
 ته ری ده کهن و وه ک کفته ی گه وره خری ده-
 کهن پاش وشک بوونه وه زستانان ده یینه
 نیو چاله قورسی. (خرده ذغال بصورت کروی -
 درست شده)

کفته و شوروا: [ناوت] کفته و شوربا؛ جوریک-
چیشته؛ کفته و شورباو. (کوفته و شوربا)
کفته و گوشت: [ناوت] خواردنیکه؛ له شاری
سنه، وه ک سهروپی زیتر به بهرقه نده ده-
یخون. (کوفته و گوشت)
کفتی: [ناو] کفته. (کوفته) (۲) شه که تی؛
حاله تی ماندوو بوون. (خستگی)
کفکار: [ناو] کارگ؛ قارچک. (قارچ)
کفن زهر دنه بوون: هیشتا کفنی زهر دنه بووه؛
زوری پی نه چوووه مردوو؛ (ب) تازه مردوو.
(کفن زردنشدن)
کفه: (۱) [ناو+ دهنگه ناو] قف؛ قفه؛ کوخه؛
قوخه؛ کوک (سرفه)؛ (۲) دهنگی هه لبوونی
بارووت و گوگرد؛ (صدای روشن شدن گوگرد)
(۳) هله چوونی تراو له سه رئاور؛ (سررفتن-
مایعات).
کفهل: [ئاوه لئاو] پووک؛ قانگ؛ پف.
(متخلخل)
کلا: که نار؛ بو ئه سب له سه ر ئاخور له جیاتی
ته نیشته به واتای (پروئه ولاتر) به کار ده بریت.
(برو طرف)
کلاج: [ناو] که لاج؛ ئامیریکه له سه یاره دا که
دهنده ره ها (خه لاس) ده کا بو گو پینی دهنده.
(کلاج)
کلاس: [ناو] که لاس؛ پولی خویندنگه؛
کلاسی پینچ؛ پولی پینچ. (کلاس)
کلاشپان: (ب) سه پان و ره نجبه ر. (کارگر؛
رنجیر)
کلاش و هراز: [ناو] کلاش که ر؛ کلاش دروو.
(کفش نخنی ساز)

کلاف: [ناو] به ردیکی تاشراوه پینچ سانتیم
پانه و له به ردکاری نومای بینادا ده یخه نه به-
ینی به ردی (تریشته یی) و به ردی نومای بو
جوانی. (کلاف)+
کلاف: [ناو] که ره سته ییکی کانزایی زیتر له
زیو به ئه ندازه ی جیگای ئیستیکان دروست-
ده کراو ده سکدار بوو له جیاتی ژیر پیاله
ئیستیکانی بی قولفه یان تیده نا. (کلاف-
استکان)+
کلاکردن: [چاوگه، ت] خسته لاهه؛ وه لانان.
(به یک طرف انداختن)
کلاور و چنه: (۱) [ناو] روچن؛ کولاو که.
(روزنه بام)
کلاوسه رنان: [چاوگه، ت] (ب) خاپاندن؛
فریودان. (کلاه گذاشتن سر کسی)
کلاون: [ئاوه لئاو] فرنده ی پوپه دار؛ کلاونه.
(پرنده کاکلی)
کلاوی سه خریچن: [ناو] کلاویکی ئه فسانه ییه
پروایه نه هه ر که س له سه ری نی له چاو ون ده-
بیت. (اسم کلاهی افسانه ای)
کلچیف: [ناو] کلچوک؛ کلچوک؛ میلی کل-
کیشانی چاو. (میل سر مه کشی)
کلک پیا هه ل سپاردن: [چاوگه، ت] (ب) بایه خ
پی نه دان؛ که مته ر خه می له کردنی کاریک.
(اهمیت به انجام کاری ندادن)
کلک زهر ده: [ناو] توره مه می فرنده ی کلک زه-
رده دوو جورن. (۱) کلک زهر ده که کاکولی
خورمایی ئاچخه و سه ری زه رده و بالی ره-
شه. (بال لاکی) (۲) میوه خوره که له سه ر دار و
بنچک هیلاننه ده کا و میوه کانیان بوری مه یله

و قاوه بیه و نیره کانیاں پهنگی بوری ناچخه
ولا جانگیان ره شه. (میوه خور)
کلک کردن به ناو گهل دا: له کاتی شکستی
سه گ له شه پره سه گ دا کلک بردنه ناو
پاشوو؛ (ب) قزه بوون وترسانی مروقی پیده-
شوبهینن. (ناتوانی وشکست)
کلک گرتن: [چاو گه، ت] (۱) کلک به رز کردنه وه-
ی ئه سب زیاتر له کاتی غاردا؛ (دم-
بالانگه داشتن اسب)؛ (۲) ده ست گرتن به
کلکی حه یوانه وه (گرفتن دم حیوان)؛ (۳) له
خوده چوون، به پله و پایه که یشته خوئی
لیگوراه و کلکی گرتوه؛ ده عیه لی پیدابوون
(دارای کبرو غوروشدن)
کلک مه قلی: [ناو، ت] قشقهره؛ قه له به له ک.
(زاغچه)
کلک نامراس: [ناو، ت] قامکی ناوهر است؛ تبالا
قووتی؛ تلیا ناوین؛ به رزه ملی. (انگشت وسط)
کلک ووژه: [ناو] که له موس تبالا مه زن؛ تلیا-
مه زن؛ قامکه گه وره؛ کلکه گه وره؛ به رانی.
(انگشت شصت)
کلکه بیل: [ناو، ت] ده ستکی بیل. (دسته بیل)
کلمسین: [چاو گه، ت] واقورمان؛ سه-
رسامبوون. (سرسام گرفتن)
کلون کردن: [چاو گه، ت] کلوم کردن؛ گاله-
دانی درگا به گلون. (کلون کردن)
کلوچی: [ناو] کولووچه؛ کولیچی؛ کولیچه.
(کلوچه)
کلور: [ناو] کورور؛ کورور؛ نیوملوین.
(کورور؛ نیم میلیون)
کلوی: [ئاوه ناو] پیوکی؛ بلووری؛

کریستالی؛ کولوی. (کریستالی)
کله وه: [ناو] قولایی ماسی گرتن.
(قلاب. هیگیری)
کلیپ: فداند؛ [ناو] دهنگ خستنه سهر وینه ی-
فیلم به شیوه ی لیو جوو لاندنه وه. (کلیپ)
کناچلی چه م: [ناو، ت] بیبیله چاو؛ ره شکینه ی
چاو. (مردمک)
کناچو: [ناو] کچ؛ قیز؛ دوت؛ که نیک؛ کیژ؛
که نیشک؛ کناچه. (دختر)
کنج: [ناو] مه هان؛ بی نویژی ژنان؛ تیکه وتنی
مانگانه ی ژنان. (قاعدگی)
کنگلاشک: [ناو] قنگه لاشک؛ گه نگری پیر؛
گیای که نگری پیری وشکه وه بوو. (گیاه
کنگر پیر خشک شده)
کنبشت: [ناو] کنشت؛ په رستگای جووله کان.
(کنشت)
کو: [ناو] قالوئچه ئاساییکه هه لده فریت و
ئه گهر خوئی بدا به چاوی گا و مانگادا
دوو چاری چاوئیشه و نه خوشین چاویان ده کا.
(نام حشره ایست)+
کوئه ندام: [ناو، ت] چه نده ندام که هه موو
پیکه وه له بوواریکدا ئه رکی خویمان به جی د-
ینن بوکردنی کاریک. (اعضا)
کوئه ندامی هه رس: [ناو، ت] (ب) ئه ندامه-
کانی (دهم، گه روو، گه ده، ریخوله، جه رگ،
زراو) که سه رجه م کاری هه رس کردنی
خواردنه کان ده کهن. (دستگاه گوارش)
کوا ی: (۱) [به ند] کوا؛ له کوئییه؛ له کوئی.
(کجاست؛ کجایی). (۲) [چاو گه] کوتان؛
هارین. (کوبیدن). (۳) لیدان؛ دارکاری یان به

کوته ک لیدان. (زدن)

کوب: [ناو] کاپ؛ له کاپی ئینگلیزه وه ها-
تووه، فنجان؛ ئیستیکانی قاوه خواردنه وه.
(کاپ؛ جام)

کوپان وراز: [ناو،ت] کورتاندروو؛ پالان چیکهر.
(پالان دوز)

کوپله: [ناو] (۱) بهش؛ کوگای چکوله. (کپه)؛
به شیک له شیعیکی دریز. (فراز؛ بند)

کوپه ک: [ناو] (۱) قهره پوولی پرووسیا؛ (۱)-
جزایول روسیه؛ (۲) پیلووی چاو. (پلک چشم)
کو تانه زهویا: [چاوگه،ت] کوتانن به عه رزا؛
دان به عه رزا؛ کوتانن به زهویا، (ب) کو ل پی-
دادان؛ شکست دان. (زمین زدن)

کو تچه: [ناو] کو قل؛ کوته دار؛ داری سووتانندن
له کل و تهن دوردا. (کنده چوپ)

کو تچه ی جه ه ندم: [ناو،ت] (ب) مروقی
ناخوشه ویستی زورهان؛ کوته داری جه ه ندم.
(کنده چوپ دوزخ)

کو تر: [ناو] کابوک؛ که بوته ر؛ که فوک؛
کاوک؛ له روانگه ی فرنده ناسیه وه چهند جور
فرندن. (۱) کو تره شینه. (کبو تر-
چاهی). (۲) کو تره گایانه. (کبو تر جنگلی).
(۳) کو تره نه خشینه. (کو کوختی). (۴) قومری.
(قمری). (۵) کو تره باریکه. (قمری درختی).
(۶) (یا کریم؛ یا هوو) که کللی له قومری دریز تره.
(یا کریم)

کو تره په پوو: [ناو] تو ره مه ییک بالندهن که
دوو قامکیان له پیشه وه یه و دوو قامکیان له-
پاشه وه یه و سی جورن، (۱) کو تره په پوو.
(کو کو)، (۲) کو تره په پوو ی جقه رهش،

(کو کوی تاجدار)، (۳) کو تره په پوو ی خالخال،
(کو کوی خالدار)

کو تره یان: [چاوگه،ت] له یاری په رانتو یان
هه رقوماری کدا خراب هینان. (بد آوردن درقمار)
کو تر ی ده ریایی: [ناو] فرنده ییکی تیژباله و
به زرگ سپی و پشت ره شه، له بهرد و شاخی ه-
راخ ده ریادا هیلانه ده کا. (کبو تر دریایی)
کو تر ی نامه بهر: [ناو] کو تر ی که نامه ی به
پاوه ده به ستن و له هه ر شوینی به ریدهن ده-
گه ریته وه بو هیلانه سه ره کیه که ی و له قه-
دیم دا له حیاتی چه په ر که لکیان لی وهرده-
گرت. (کبو تر نامه بر)

کو ت و کو لکه: [ناو،ت] ورده مووی قرتاوی
سه رو ریش له ده لاکخانه؛ ورده خوری و
مووی ئاپوره که به خاوکان ده پر پسن بو به-
نی جه وال و تیپ دوورین. (پشم و پیله)
کو ت و کو ییر: [ئاوه لئاو+ ناو] کو ییر؛ (ب)
چاو کز؛ نیوه ناته واو دیتن. (کور؛ چشم کم-
سوو)

کو ت و له ت: [ئاوه لئاو] شرپو چراو؛ له ت و بهت.
(تکه پاره)

کو ته: (۱) [ر] بور دووی کو ت بوون [له ته؛
شکاوه؛ (۲) [ناو] کو ته سوآله ت: سوآله تی له-
ت. (تکه شده؛ تکه)

کو ته: < هه زاره و دولایی
کو ته: کو ته؛ له حیاتی دهردوسندان و ژه قه
و ژه حریمار و قسه ی ناخوش دهوتریت.
(مترادف زهرمار و کو فت)

کو ته راو: [ناو،ت] راوه که وی ئاخری پاییز. (-)
(شکار کبک پاییزی)

کوټه ره: [ناو] (۱) کورته ووه بوو؛ وه ک گسکه کوټه ره؛ گسکي که چووته کار و کورته وه - بووه (کوټه شده)؛ (۲) کوټه کورتي دار به تاييه - ت بني دار که ده پردرېته وه و بڼه که ي دهميني له عه زدا. (مانده تنه درخت بریده شده در زمین)

کوټه کوت: [به ند] له تاریکیدا به پهل کوتان روښتن؛ ریگاروښتنی کوږ. (کورمال)

کوټهل: [ناو] کوټهل؛ به یرهق؛ (ب) جلی مردوو له مه یدائیځدا وه ک ئالا بهرز ده که نه وه و نیشانی پرسه که رانی ددهن یان جل و چه - ک و فیشه کدان و شتی تری مردوو له سهر پستی ته سپیک داده نین و به پرسه که رانی نیشان ددهن و شیوه نی بو ده گیرن. (علم - کردن لباس و اسلحه متوفی برای نشان دادن به - مردم در عزاداری متوفی)

کوټه ی: [چاوگه] که وتن. (افتادن)

کوچيله: [ناو] ته ستونده کی په شمال. (دیرک - چادر)

کوچبار: [ناو، ت] ماله کوچ؛ سامانی مال که بار کراوه بو کوچک کردن. (کوچبار)

کوچک: ناوی دوو گونده له باکووری شاری سه قز (نام دهکده) به رد؛ ته وهن. (سنگ)

کوچک تراش: [ناو] کوچک تاش؛ ته وهنتاش؛ بهر تاش؛ بهر دتاش. (سنگ تراش)

کوچه رکی: [ئاوه ئناو] وه ک کوچهر؛ په مه کی؛ ده شته کی؛ بی سهره و بهر هی. (هردمبیل)

کوچه ک: [ناو] به چکه ی و شتری یه کساله. (بچه شتر یکساله)

کوچه له: [ناو] کهوچکه له؛ کهوچک ئاسا له قور دروست ده کریت بو گرتنی شیرهی دار

قه زوان (بښت). (قاشقک جمع اوړی سقر)

کوډ: [ناو] پیتی نهوت؛ چه له ننگ؛ ده فری تنه که ی بیست لیتری. (بیت) (۲) پیش ژماره؛ ژماره ی په مز. (کد)

کورډ: [ناو] کوردمانج؛ کورمانج که له وشه ی کورماد وه رگیراوه. (کرد)

کورزه: [ناو] جه وال. (جوال)

کورژین: [چاوگه، ت] بوله بول؛ گوړه گوړ. (غرغر)

کورسین: [ناو] (۱) کورسی؛ قورسی؛ قورسین؛ چرپاییک که له زستاناندا ئاور له ژیریدا داده نین و لیفه ی به سه ر داده دن. (کورسی)؛ (۲) [چاوگه، ت] کورپووسانه وه. (کلوچیدن) +

کورپوړه: [ناو] هاواره به ره؛ که تی؛ قه تی؛ قتک؛ کورپوړ. (مرغ سنگخوار؛ باقرقره). حهوت - جوړن. (۱) کورپوړه ی به رزگ خه نه یی، (۲) به رزگ رهش، (۳) به رزگ سپی، (۴) خال - خال، (۵) پری پری؛ (۶) کلک درېژ؛ (۷) کورپوړه - ی گه نمان، (۱) شکم بلوطی، ۲. شکم سیاه، ۳. شکم سفید، ۴. خالدار، ۵. راه راه، ۶. دم دراز؛ ۷. کوکر گندمی.)

کورماج: [ناو] کرماج؛ کورمانج؛ کوردماد؛ واتا هه موو کورديک له سهر گو ی زهوی و به سی بهش و سی زاراهه دابهش کراوه. (۱) کورمانجی ژووروو. (۲) کورمانجی ناوه راست. (۳) کورمانجی خواروو. که ۱۰۴ بن زاراهه ی هه به. ته گهر به سوو کایه تی به تا قمیکی نه خوینده وار ده لین، ته وه نارپه وایه و هه لبه سستی نه یارانی کورده. (کورمانج)

کوزنان: [ئاوه لئاو] نان کویر؛ نانکور؛ رژد؛ ده-
 س قو وچاو. (خسیس)
کوزنومیتیر: [ناو] کات پیو؛ زه مان پیو.
 (کرونمتر)
کوزنیر: [ناو] دوخی له یاری توپی پادا که
 له گوشه وه دهست پده کا. (کرنر)
کوزون: یه که ی پاره ی ولاتانی دانمارک و
 سوئید و نورویژ. (کرن)
کوزمام: [ناو، ت] کورمام؛ پسمام؛ ئاموزای
 نیرینه؛ کور تاپ. (پسرعمو)
کوزه وار: [ئاوه لئاو] وار، یان هه وار، یان ما-
 لبات، کویر بوونه وه. شوینه وار کویر بوونه وه؛
 مال ویران؛ بو ی هه یه کوله وار سیوراوی
 کوزه وار بیت. (بدبخت؛ خانمان ویران)
کوزاز: [ناو] نه خوشینی که به هو ی هوورگی
 کوزازوه مروف تووشی ده بیت و ماسوولکه ی
 له ش رهق ده کات و ده بیت هوی مهرگ؛ ده-
 رده کوزانه؛ نه خوشینی که ده بیت هوی ره-
 قبوونی ماسوولکه کانی له ش و زور بقه یه.
 (کزاز)
کوزبهستن: [چاوگه، ت] کوبوونه وه به دهوره.
 (جمع شدن دایره وار دورهم)
کوزروبهر بانانه وه: (ب) ته مبی کردن و
 لیدانی زور. (کنایی تنیه کردن)
کوزاندنه وه: [چاوگه، ت] (۱) هیل کیشان یان
 رهشکردنه وه یان سرپینه وه ی نووسراوه؛
 (محو کردن)؛ (۲) ته مراندن؛ خاموش کردن ی
 ئاور و چرا. (خاموش کردن)؛ (۳) ئارام کردنه وه
 و لابردنی شهرو کیشه. (خاموش کردن فتنه)
کوزه: [ناو] حه ساوی؛ که ری سپی رهنگ.

خرسفیدرنگ)+

کوزهل: [ناو] جومال. (لا یروبی جوی آب)
کوزیاگ: [ناو+ ناو، بهر] (ب) هه ویره مردوو؛
 هه ویر ترش؛ (خمیر مایه) (۲) کوزراو. (کشته شده)
کوس: [ناو] ته پلی زه لام؛ ده هو لی شه ری.
 (پوس کوس گوش ئاو کیشان که م که م، ئی سه ر
 ئه وسه رهن دوورینه که ی چه م) «مه وله وی
 (کوس)
کوس: [ناو] کوست؛ مهیتی کوره لوی ده-
 گیراندار (به کیژیک ده گو تریت، کوس که وته)
 که ده زگیرانی مرد بیت. (جنازه نامزد دختر)
کوسالان: ناوی چیا یکی به رزه له هه ورامان.
 (نام کوهی است)
کوست که وتوو: [ئاوه لئاو] به کیژیکی ده-
 زگیراندار دهوتریت که ده زگیرانه که ی
 مرد بیت، به لام وا بووه به باو هه رکه س
 مردووی لی بمریت یان به لاییکی گه وره ی به
 سه ردا بیت پی ده لین کوس که وته؛ یان
 کوست که وتوو. (دختر نامزد مرده)
کوس و که رهن: [ناو، ت] موسیقای تاییه تی شه ر
 له قه دیم دا؛ ته پل و شه پیوور. (کوس و کرنا)
کوسه: [ناو] (کوسته؛ داییکی کونی کورده-
 وار یه زیاتر له گونده کاندا وه ک شانو گه ری
 ده مه و نه ورور به ریوه ده چی، چه ند لاویک خو
 ده گو پ و رپش بو خویان دروست ده کهن و
 له مالان کوسه ده گی پ و پاره یان میوز و
 گو یز یان ده دهنی. (مراسم کوسه در ایام نوروز)
 (۲) جو ری ک ماسی درنده و زور گه وره یه.
 (کوسه ماسی)
کوسه وه وی: [ناو، ت] بوو که بارانی.

وهك بنیشت ده جاوړیت و له شیله ی گیای
 کوکلاش ده گیر دړیت. (نوعی سقر)
 کوکو: [بهند] کومه ل کومه ل؛ کوگا کوگا؛
 کوما کوما. (کوپه کوپه)
 کوکی دیاپازون: [ناوت] کوکی په-
 رژیندراوی جیهانیبه له موسیقادا ک دیاپازون
 کوگه: [ناوت] جیگای کوپونه وه؛ جیگای-
 کوپ بهستن. (جای تجمع)+
 کولا: [ناو] ماکیکه له نوشابه ی وه ک پیسی
 کولا و کوکا کولا ده کریت و بهرهمی داریکه
 هر بهو ناوه. (کولا)
 کولاس: [ناو] فیشه ک کیسی تفهنگ و
 چه ک. (قشنگ کش)
 کولاک: [ناو] (ف.مشه) بارو قه؛ باده وه.
 (کولاک)
 کولپک: [ناو] جیگه دوو کمه؛ کونه دوو گمه.
 (جای دکمه) کولکریاو؛ قرتاو؛ کورتکراو؛
 قولکراو. (کوتاه شده)
 کولکه مه لا: [ناوت] نیمچه مه لا؛ مه لاییک
 که سه وادی زور نه بیت. (ملای کم سواد)
 کولکه میرزا: [ناوت] میرزاییک که بهزه-
 حمت بتوانی بنووسی و بخوینینه وه. (که-
 سیکه نیم سواد دی دارد)
 کولگرتن: [چاوگه، ت] کوله گرتن؛ بهدزیبه وه
 گوی له قسه ی خه لک گرتن؛ گوی راگرتن له
 قسه بهدزیبه وه؛ گووشی مالی و سه ی. (-)
 استراق سمع)
 کولنه دهر: [ناوه لئاو] نه بهز؛ خوړاگر و نه بهز؛
 بی شکست. (شکست ناپذیر)
 کولور: [ناوه لئاو] که له بهر که وتنه دیوار؛ قه له-

(عروسکی که برای باریدن باران درست می کنند)
 کوسه ی هه جیج: زاتیکی به پزی ثابینیبه که
 کلکو که ی له گوندی (هه جیج) ی هه ورامانه.
 (کوسه هجیج)
 کوش: [ناو] داوینی بهر هوی کراسی ژنانه؛
 پر کوشی کرد له دانه وپله؛ داوینی پر کرد له دا-
 نه وپله. (دامن)+
 کوشا: [رپوردو و کوشش] تیکوشا؛ خه باتی-
 کرد. (کوشید)
 کوشا: [ناوه لئاو] خه بات کهر؛ تیکوش؛ حهول
 و ته قالدهر. (کوشا)
 کوشتی: (۱) [رپوردووی کوشتن] گیانی-
 کیشا. (کشت)؛ (۲) [ناو] بو کوشتن؛ ناژه لی-
 دابه سته بو قه له و بوون و سه برین. (حیوان
 پرواری مخصوص ذبح کردن)؛ (۳) [ناو، بهر]
 کوژراو؛ باب کوشتی؛ باب کوشته؛ کوشته؛
 (کوژراو) (کشته شده)
 کوشتیار: پیداکری کردن؛ کوشتیار ی بووم نه-
 هات له گه لم. (اصرار کردن)
 کوشنای: [چاوگه، ت] کوژاندنه وه؛ خاموش
 ردن. (خاموش کردن)
 کوشهر: [ناوه لئاو] هه ولدهر؛ خه بات کهر؛ ته-
 قالدهر؛ تیکوش. (کوشا)
 کوف: [ناو] چیا؛ کو؛ کیو؛ کیف. (کوه)
 کوک: [ناوه لئاو] ده سته واژه ی موسیقایه
 واتا میزان بوونی سیم گه لی ساز. (کوک)+
 کوک کردن: [چاوگه، ت] میزان کردنی تهلی
 ساز و هیانه سهر (فریکانس) یان نو تی
 پیویست. (کوک کردن)
 کوکلاش: [ناو] کوکلاشک؛ جوړیک چه قه،

شی گه وره؛ ناو خالی. کوته ره بوون. (تو خالی) +
کوله: [ناو] کوله؛ به نی. (بنده)
کوله دار: [ناو، بک] کوله دار؛ چه وسینه ر؛
 (ئیسیتیمار گهر). (برده دار؛ استعمار گر) +
کوله زرگ: [ناو] سیکه توره؛ سیکه توره؛ ئه -
 ندایمیکی ناوزگی فرنده یه که وه ک گورچیله -
 ی به رخ وایه وکیسه ئاسابه وزیخ و به رد هه -
 رس ده کات و په رده ییکی زهردی له
 پروو کاری ناوه وه هیه و خوی ره نگی؛
 سووری توخه. (سنگدان)
کوله فیتنه: [ناو + ئاوه لئاو] مایه فیتنه؛ کورته
 بالای شهر هه لخرین؛ کورته بالایش نه بیت
 هه ره به و مانایه یه. (فتنه گر)
کوله که چه قانندن: [چاو گه، ت] له سه رسه ر
 ویستان؛ له ژیمناستیکدا. (روی سر ایستا دن)
کوله وار: [ئاوه لئاو] برینداری زور سهخت؛
 مال ویران بوون له موعامه له دا؛ حال -
 خراب. < کوره وار (زخمی؛ خانه خراب)
کوله وار بوون: [چاو گه، ت] (ب) له موعامه له دا
 زور تی شکان و زهره کردن. (مغیون شدن -
 زیاد در معامله
کوله وه یوای: [ناو] سووزمانی؛ به ته وسه وه به
 زنی خراب ده بیژن. (لقبی ناشایست برای زن -
 بدکاره)
کولی: [ناو] بالا ف؛ که لی؛ که ل؛ گه -
 رماو چوون؛ خو شور دن له گه رماو. (حمام -
 کردن)
کولچه گیا: [ناو] کولچه گیواو؛ ته شی مل؛
 گه لاکانی پانه و گوله کانی به ینا به یین له ناو
 گه لاکه یدان؛ بوکه م ئیشتیایی باشه. (جنتیانا)

کولیر: فداند. فرد (کولیر)؛ [ناو] وشه ییکی
 بیانییه و اتا سارده وه که ره؛ دوو جو ره گازی و
 ئاوی ئامیریکی کاره بابیه بو فینک کردنه -
 وه ی ناو مال به کاردیت. (کولیر)
کولیره ناسکه: [ناو، ت] کولیره له هه ویری یک
 چیده بیت که له جیاتی ئاو به شیرده گیریته وه و
 رویشی تی ده که ن. (نوعی گرده)
کولین: [چاو گه] کولان؛ کولین؛ شه کولان؛
 کولیان؛ کولاندن. (حفر کردن)
کوماچه: [ناو] شه پولی گه وره ی سیلاو که له
 بیجمی کوماچی سه ریان بهرز ده بیته وه؛ قه -
 لپه زه. (موج سیلاب)
کومار: له وشه ی کومای مادیه وه و هر
 گیراه به واتای کوگا. جه ماوه ری کووه بوو؛
 (جمهور؛ جمعیت)
کومپووته: [ناو] کومپووت؛ میوه ی نیوه کول
 له شه ره تدا. (کمپوت)
کومر: [ئاوه لئاو] پشت کوور؛ پشت کوم. (کوژ -
 پشت)
کومزه خ: [ناو] ئه شکه وت؛ ئه شکه فت؛ موغار.
 (غار)
کومه و بوون: (۱) [چاو گه، ت] کوپوونه وه؛
 خربوونه وه له دهوری یه ک. (جمع شدن)؛ (۲)
 نووشتانه وه؛ کوور بوون. (خم شدن) چه میانه وه؛
 کوور بوون؛ چه مانه وه. (خم شدن)
کومیته: فرد؛ فد: [ناو] لیژنه ی بالای
 لیکولینه وه و راگه یینی؛ گوزارشتی به ره می -
 کاری ئه نجام دراو. (کمیته)
کومیته ۱: [ناو] لیژنه ییکی چه ند که سی که
 بهر پرسی کاروباری شار یان ریکخراویکی

رَامياربیه. (کمیته)

کومیسیون: [ناو] مه‌جلیس‌گرتن بو رَاگه-
یشتن به کاروباری رِیکخراوی. (۲) مافی ده-
لّالی موعامه‌له. (۱) **کمیسیون**

کوناودهر: کوناودیو؛ له‌م سهر تا ئه‌وسهر
کون؛ شهبه‌ق تیکه‌وتوو؛ (تاطرف‌مقابل‌سوراخ)
کوند: [ناو] بابه‌قوش؛ باده‌قوش؛ بایاکوش؛ بوو؛
بووم؛ بووه؛ بووه‌ته‌قله؛ بووه‌که‌ره؛ کونده‌بوو؛
کونده‌به‌بوویشی پیده لین. (جغد؛ بوف)

کوند: [ناو] چهند جور فرنده له پروانگه‌ی
فرنده‌ناسیه‌وه له تورمه‌می کوندن، (۱) تاق-
تاق که‌ره، (مرغ‌حق). (۲) تاق تاق که‌ره‌ی بور،
(مرغ‌حق جنوبی). (۳) کونده‌پشیله، (جغد -
گوش‌دراز). (۴) کونده‌رۆمال، (جغده‌ماهی‌خوار).
(۵) کونده‌زیره، (جغد) (۶) کوندی‌سپی که زیاتر
تایبته به ولّاتانی سارده‌سییره. (جغده‌سفید).
(۷) کونده‌شه‌خسه‌ی خالخال، (جغد-
خالداری). (۸) کونده‌قوته، (جغده‌تالابی).
(۹) کونده‌گایانه، (جغده‌بزرگ‌تالابی).
(۱۰) کونده‌شه‌خسه، (جغد‌کوچک).

کونداکور: [ناو،ت] کونده‌کویره. (بوف‌کور)
کونده‌کی: هه‌لترووشکان؛ قه‌ره‌فیسکا
رۆنیشتن؛ به‌قنیچ‌کانه‌وه دانیشتن. (روی-
پانشتن)

کوندی‌شاخدار: [ناو،ت] کوندا‌شاخدار؛
کوندی‌ که دووپهل وه‌ک شاخ له‌ژوور چاویدا
هه‌یه. (جغد‌شاخدار)

کونگره: فرد. فدا‌اند. [ناو] کوپوونه‌وه‌ی ئه-
ندامانی یه‌ک یان چهند گروپی هه‌لبژارده‌ی
ده‌وله‌تی یان رِیکخراوی سه‌ربه‌خو؛ وه‌ک:

کونگره‌ی جیهانی دوکتورگه‌ل یان کونگره-
ی جیهانی ناشتی. (کنگره)

کونه‌جهرگ: [ئاوه‌لناو] وه‌رزه؛ جازز؛ قه‌لس؛
هه‌راسان؛ کونه‌جهرگ کردن؛ زوربو‌هینان و
قه‌لس کردن. (فشار‌آوردن و عصبانی کردن)
کونه‌چه‌کمه‌ره‌ق: قه‌دیم ده‌وله‌مه‌ندی لیکه-
وتوو؛ جاران ده‌سه‌لات‌دار و چه‌کمه‌له‌پا بووه
و ئیستا نه‌داره و لیکه‌وتوووه. قدرت و مال
ازدست‌داده)

کونه‌ژن: (۱) پیریژن؛ ژنی به‌سال‌داچوو. (-)
پیرزن). (۲) ژنی‌پیشوو؛ ژنی‌ته‌لاق دراوی‌که-
سیک. (زن سابق)

کو نه‌کردن: [چاوگه‌ت] نه‌ترسان و سل‌نه-
کردن و نه‌پیرینگانه‌وه. (تترسیدن)؛ (۲) کو نه-
کردن؛ که‌قنه‌کردن؛ (چاوده‌گیرم دیارنیه‌له-
یلم، دیاره‌کونه‌ی کردوو مه‌یلم)؛ مه‌یلی
کون کردووم. (که‌نه‌کردن)

کونه‌لانی: [ناو] (۱) خه‌لکی کونه‌لان. (اهل-
کونه‌لان)؛ (۲) جادوو‌گه‌ر؛ سحر باز؛ (جادوگر)
کونه‌میرد: [ناو،ت] شووی پیشووی ژن، یان
مردیته‌ی یان ژنه‌ی ته‌لاق دابیت. (همسر-
سابق‌زن)

کوانی: [ناو] کووانوو؛ کووانگ؛ ئاوورگ.
(اجاق)

کووپ: [ناو] دوو جور خاله‌له‌په‌ره‌ی په-
رانتو‌دا له‌بیچمی‌دل، کووی‌سوور و کووی
ره‌ش. (کوپ)

کوویه‌ی‌تار: [ناو،ت] کاسه‌گه‌وره‌که‌ی تار؛ له
نه‌قاره‌گه‌وره‌تره و خه‌ره‌کی سیمه‌کان له‌سهر
پیستی کوویه‌ی تار‌داده‌نریته. (کاسه‌تار)

کوفت: [ناو] سفلیس؛ پله ییک بشه ترله سووزاک. (سفلیس)

کوفتی کاری: [ناو،ت] سفلیسی کاری؛ وهک- جیو دوتریت له جیاتی ژه حری مار. (کوفت- کاری)

کوفه کوف: [ناو،ت] هه ناسه کردنه نیوده- ست بو گهرم بوونه وه له سه رمای زوردا؛ (ب) ههل له رزین له سه رمادا. (ازسرما لرزیدن و گرم- کردن دست بانفس)

کوله که سه رتوای: [ناو،ت] کوله که ده- رویشی؛ کوله که ییکی بن خری مل باریکه بو مهله فیربوون به که لکه و بو جیگه ی دانه- ویله ییش ده بیت. (نوعی کدو)

کوله که شیته: [ناو،ت] کوله که دیمی؛ جوریک کوله که ی چو که ی کیوییه، بو نه- خوشینی شه که رمز باشه. (کدوی صحرايي)

کویر بوونه وه: [چاوگه،ت] (۱) پرووخان یان پر بوونه وه ی گومانه ی کاریز و کانی. (بسته- شدن راه آب کهرین)؛ (۲) نه مانی شورته و ناو و دهنگی ئیل و ته بار و فهوتان و نه مانیان؛ خانه دانیکی گوره بوون ناویان کویر بوونه وه. (ازبین رفتن فامیل یانام آنها)؛ ویک هاتنه وه ی کونی نه رمه ی گوی که کونی ده که ن بو گۆشه واره. (سوراخ جای گوشواره بهم آمدن) +

کویر کویرانه: [ئاوه لئاو+ به ند] نه نجام دانی هه رفرمانیک بی سه رنجدان له دروستی و نادروستی فرمانه که؛ وه کوو کویر (کور کورانه) +

کویر کیش: ده سکیشی کویر؛ رینموونیکه ری کویر له ریگه رویشتن دا. (عصاکش)

کویره کویر: [به ند] وهک رویشتن به پردا له تاریکاییکدا که چاو هیچ نه بیینی. (کورمال- کورمال)

کویرستانی: [ئاوه لئاو+ ناو] (۱) په یوه نیدیارد به کویرستانه وه؛ نه وه ی له کویرستان ده زی. (مربوط به کوهستان). (۲) جوریک گه نمه. (نوعی گندم)

که بابی: [ئاوه لئاو] گوشت یان ماسی یان هه ر شت که وهک که باب بر ژابیت؛ هه ر شت که شیوا یان بابه تی که باب و تاییه ت به که- باب، دانرایت بو نه وه ی بیکه ن به که باب. (کیابی)

که بابی پل: [ناو،ت] که باب له پله گوشت؛ که بابی چنجه (جنچک) (کباب چنجه)

که بابی لوول: [ناو،ت] که بابی قیمه که له شیشی پانی ده دن. (که باب کوبیده)

که به ره زبره: [ناو،ت] زبره ته وهن؛ به رده زبره؛ به رده زووره. (سنگ سوهان)

که بیسه: [ناو] سالیک که ۳۶۶ روژه؛ و له چوار سالدا جاریک سال که بیسه ده بیت و نه و روژه ده خریته سه ر مانگی ره شه مه. (سال- کیسه)

که پچاندن: [چاوگه،ت] دوواندن؛ قسه له گه- لکردن؛ وه قسه هیان. (بحرف آوردن)

که پچین: [چاوگه] دووان؛ قسه کردن؛ ناخفتن. (حرف زدن)

که پسوول: [ناو] نه م وشه یه بیانییه؛ (۱) جوریک نه زبه، جیگای گهردی ده رمان که ده چی به ناویه کتریندا و گهرده که راده- گریت. (کپسول)؛ (۲) نه زبه؛ که پسوولی گاز. (-)

کپسول)

که پهبیل: [ناوت] که ته بیل؛ بیل کونی دهم سوواو. (بیل که نه و کار کرده)

که تان: [ناو] گیامروژه؛ له لقی پرووشال پرووشالی ته و گیایه بهن و قوماشی که تانی دروست ده کهن. (کتان)

که چه: [ناو] کرپش؛ بو هی هه یه که چه لی له وشه ی که چه راهاتی. (شوره)

که چه ک: [ناو] میزه؛ مه ندیل؛ پیچی له سه ربه ستن. (دستار)

که چه لباد: [ناوت] کوله لبادی شروکون. (-) قطعه نمد که نه و پاره)

که دخوا: [ناو] کوپخا؛ قیخا؛ که ی خودا؛ که د به تور کی و اتا گوند؛ کوپخادی. (کدخدا)

که دکهر: [ناوت] کار کهر؛ کاره کهر. (کارگر) که دووانه: [ناو] کدووانه؛ کرمیکه له بیچی

تووی کوله که، ته زیج ئاسا به دهم یه که وهن و له ناو ریخوله ی مروفا ده زی. (کرم کدو)

که راکه: [ناو] ته پلی سهر؛ سهر؛ (ب) سهری- زل. (سر)

که راهی: [ناو] که پیتی؛ رهوتی که پوون؛ بیگوپی. (کری)

که رب: [ناو] توورپی؛ قین. (عصبانیت) +

که رباندن: [چاوگه، ت] توورپه کردن؛ قین هه لساندن؛ دنه دان؛ هاندان. (عصبانی کردن) ته یج کردن) +

که ربین: [چاوگه] توورپه بوون؛ قین هه لسان. (عصبانی شدن)

که رپسه: [ناو] که رپسه؛ جوریک مارمیلکه. (آفتاب پرست)

که رتکردن: [چاوگه، ت] له ت کردن؛ به دوویه-

ش کردن؛ کوتکوتکردن. (دونیم کردن)

که رت که رت: [ناو] له ت له ت؛ کوت کوت؛ به ش به ش؛ (تکه تکه)

که رتور: [ناوت] تورانی تیره کهر بوماوه بیکی کورت و ماکه ری به ته له ب به جیهیشتن و دیسان گه رانه وهی؛ به ته وه وه به که سیک ده لین له بی جی له شتیک بتوریت. (قهر کردن بیمورد)

که رخ: [ناو] گهوز؛ نه ندازه ی جاریک داس یان مه له غان هینان به گیا یان گه نم و جو دا له کاتی دوورینه وه دا. (جای یکبار داس بکاربردن در درو)

که رخاندن: [چاوگه، ت] تیکدان؛ خراپ کردن. (خراب کردن)

که رخاو: [ناو] دیروا؛ که ردوو. (گراز)

که رخه نوک: [ناو] که رخنکینه؛ جوریک گیایه. (نوعی گیاه)

که رخی: [ناو] که له ک؛ لو تکه ی له چند مه شکه و ته خته چیوو، بو په رینه وه له چوم. (کلک)

که رخن: [چاوگه، که رخان] بیزیان؛ وه ک؛ بیزران له خواردنیک؛ له به رچاو که وتنی خوارده مه نییک. (از چشم افتادن غذا)

که ردو کیش: [ناوت] بیلاسن ئاساییکی زور پانه به دوو ته نافه وه که ردووی پی هه لده ده- نه وه. (بیل گراز کنی) +

که رده ی: [چاوگه] کردن. (کردن)

که رژیله: [ناو] بارینی ورده به فری پیش به- فربارین؛ پرووشه. (بارش برف دانه ریز)

کهړ سوون : [ناو] تاوه. (ماهیتابه)

کهړسه له : [ثاوه لئاو] ثاواره؛ دهر به دهر. (آواره)

کهړ کاش : [ثاوه لئاو] نه سره وت؛ ثوقره نه گر؛ بزوز. (ناآرام)

کهړ کاوی : [ناو،ت] که راشی؛ که لک؛ دوو جوړن که لکی سپی و که لکی بوړ، فرنده بیکی که وړه ی ماسی خوړه. (پلیکان)

کهړ کوپړگ : [ناو،ت] جاش؛ (ب) کهړ کوپړگ؛ کوپړی کهړ؛ وه ک جوین دهر تریت. (کره خر)

کهړ کوژ : [ناو،ت] کهړ به ننگ؛ هه ره به ننگ؛ گیاییکه دوو ساله و ژه هراوییه و ماکي خه و- هینه ری تیدایه خوار دنی ده بیته هو ی نه مانی هه ست، (سړ کهړه). (بنگ دانه)

کهړ که : [ناو] (باينجانی سوور) ی نه که ییو؛ ته ماته ی کال و شینی نه که یشتوو. (گوجه فرنگی نرسیده) +

کهړ گووان : ناژالیکه گوانیکی وشک بوو بیت. (حیوانی که یک پستانش بی شیر باشد)

کهړ که دیوی : [ناو،ت] وشتر مرمر. (شتر مرغ)

کهړ که رس : [ناو] داله کهړ خوړه؛ سیسارگ؛ سیسار که که چه له. (کر کس)

کهړ که روز : [ناو،ت] نه کهړ کهړیک له ناو خو لدا خو ی بتلینیته وه کهړه گلی دیکه یش هه رته و کاره ده کن؛ (ب) چاولیکه ری. < که- رمیز (چشم وهم چشمی)

کهړ میز : [ناو،ت] هه رکات له کهړه گه لدا یه- کیکیان میزکات زور به ی ئه وانیت ریش میز ده کن؛ له و رووه بو چاولیکه ری ئه و وشه به کاردین؛ چاولیکه ری. (چشم هم- چشمی)

کهړ و کوپړ : (۱) که سیک که نه بیسیت و نه- بینیت؛ (کرو کور)؛ (۲) چا وودهم نه کراوه؛ هیچ نه دیتوو؛ دنیا نه دیتوو؛ نااگا له دنیا. (چشم و گوش بسته)

کهړ و له : [ناو] سه کوپیک که له په نای دهر که- ی ژور دروست ده کریت بو کهوش دانان. (سکوی جاکفی)

کهړه ته ی : مه پری که پریلی سپی په ننگ. (گوسفند سفید گوش کوچک)

کهړه سی : [ناو] کهړه س؛ کاشه مه؛ کهړه وس؛ کهړه وز. (کرفس)

کهړه شین : [ناو،ت] کهړه پوه شینه کهړه کیفه؛- کهړوو؛ ماکیکی (تانتی بایوتیکی) لی ده گیریت که دژی هوور که. (کپک)

کهړه فرو : [ناو،ت] کهړه؛ ژه ک؛ ژه ک له سره ئاور داده نین هه تا ده گرسیت. (نوعی آغوز)

کهړه کهړ : گه وچه گه وچ. (احمقانه صحبت کردن)

کهړه گوشه : [ناو]؛ به ری جه گنه؛ شتیکی توو کنه و له قه دیمدا ده کرایه نیو گه چ بو گه- چکاری دیوار که ده بووه هو ی نه قه له شانی گه چی دیوار. (کرک گل نی) +

کهړه گه ل : [کو ی کهړ] رهمه ی کهړ؛ هه ره- گه ل؛ (ب) به گروپیکی ناحالی ده لین. (رمه- خران)

کهړه ننگ : [ناو] جوړیک هه نگی بیه نگوینه له قه له شی داره کوندا ده ژی. (نوعی زنبور)

کهړی : [ناو] کهړوو؛ کهړه کیفه. (کپک)

کهړی پیز گاو : کهړیک که هه زه پینی هه- بیت و په پینی نه بیت؛ پیای بی کرداری

سوپر قسه‌ی پیده شو بهین (لاف زن بی عمل)
که زیکوور : [ئاوه‌لناو] بی بهخت؛ بی شانس؛
 به دبهخت؛ ته‌غهر بو ژن ده‌گوتریت. (زن-
 بدبخت)

که ژ : [ناو] کهش؛ به نیکی کیشداره له‌جیر؛
 ههر شت که کیشی بیت. (کش)+

که ژو کو : [ناو،ت] کیو و سارا؛ ده‌شت و کیو؛
 بیابان و کیو. (دشت و صحرا)

که سایه‌تی : [ناو] خوو و خده و ره‌وشتی ههر-
 کهس که ده‌بیتته هوئی بایه‌خ دار بوون له
 کومه‌لدا یان بی بایه‌خ بوونی. (شخصیت)+

کهستی : ناوی ناوچه‌ی سهرشیو نژیکی سه-
 قز که وشه‌ییکی (په‌هله‌وی و نارامیه) که به
 پشتوینی زهر د ره‌نگی مووساییه کانیاں گوتووہ
 که له ناوچه‌ی کهستی (سهرشیو) دروست ده-
 کرا. (نام قدیم منطقه سهرشیو)

که سدار : [ئاوه‌لناو] پشتیواندار؛ خاوه‌نی قه‌وم
 و خیش. (دارای قوم و کس)

که سری شان : ئەم وشه‌یه بیانیه، به‌لام له‌سهر
 زمانی جه‌ماوهریشه؛ ئەوه‌ی ده‌بیتته هوئی شان
 و شکوکه‌م‌بوون؛ هوئی که‌م‌بوونه‌وه‌ی که-
 سایه‌تی له نیوجه‌ماوهردا. (کسر شان)

که سکوون : [ئاوه‌لناو] ده‌ردونه‌خوشینی
 تیژوتوند و بغه؛ نازاره‌که‌م که‌سکوونه‌ده‌ده-
 که‌م توولانییه «فولکور» (خطرناک؛ مرض
 سخت)+

کهس نه‌بینی : گوپینه‌وه‌ی شت به مه‌رجی
 چاو پینه‌که‌وتن. (معاوضه‌بدون دیدن)

کهس نه‌کردوو : (۱) [ئاوه‌لناو] کاریکی دژوار
 که هیچ‌که‌س پیی نه‌کریت؛ (کاریکه‌از عهده-
 کسی بر نیاید)؛ (۲) کاریک که تا ئەوکاته که-
 سیک نه‌یکردیبت. (کاری که‌سی انجام‌نداده-
 باشد)

کهس نه‌کیل : [ئاوه‌لناو] مه‌زرای بی‌داهات
 زه‌وینیک که‌شیاووی کیلان نه‌بیت. (زمین بی-
 حاصل)

کهسه‌ین : مه‌ینی خوین. (دل‌م‌شدن خون)

که‌شاو : [ناو] (۱) که‌شه‌و؛ چه‌کمه‌جه؛ که‌شه-
 وی میز. (کشو). (۲) ئاو داشتنی زه‌وی بو نهرم
 بوونه‌وه و ئاسان کیلان. (آبیاری زمین برای-
 نرم‌شدن و شخم‌زدن)

که‌شتی باده‌وان دار : [ناو،ت] پاپوپریک که به
 باده‌وان ده‌روات. (کشتی باده‌بانی)

که‌شتی شکین : [ناو،ت+ ناو، بک] جوپریک
 پاپوپری قاییمی شه‌ره بو تیک‌شکاندنی
 پاپوپری دوزمن. (ناوشکن)

که‌شکول : [ناو] داری نارگیل؛ ده‌لین روئی
 به‌ره‌که‌ی به‌رگری له وه‌رینی مووی سهر ده-
 کا. (نارگیل)+

که‌شکه‌ره‌شه : [ناو،ت] قه‌ره‌قورت؛ له
 کولاندنی ئاوی ماست دروست ده‌بیت.
 (قراقوروت)

که‌شکه‌ژهنی : [ناو] که‌شکه‌زه‌نگول؛ که
 شکه‌ژنو؛ کلاوه‌ی چوک؛ کلاوه‌ی ئەژنو.
 (کاسه‌زانو)

که‌شکه‌سوو : [ناو،ت] سووتکه که‌شک؛
 کشکی ساوراو که نه‌ختیکی ده‌مینی وه‌ک
 سووتکه‌سابوون. (مانده‌کشک ساییده‌شده)

که‌شهن : [ئاوه‌لناو] هیلاک و ماندوو؛ شه‌که-
 ت. (خسته)

که شه‌نی : [ناو] هیلاکی؛ ماندوویی؛ شه‌که-
تی. (خستگی)

که شه‌وان : [ناو] که ژوان؛ شاخه‌وان؛ کوگه‌رد؛
که ژقان. (کوه‌نورد)

که فسوول : < که پسوول

که ف و کول نیشتنه‌وه : [چاوگه،ت] له که ف-
و کول که وتن؛ (ب) ساردبوونه‌وه و
دل‌ساردبوونه‌وه له نه‌نجامی کاریک؛ له جوش
و خوروش که وتن. (از شور و شوق افتادن)

که فچک : [ناو] که کوچک؛ که فچی. (قاشق)

که قانندن : [چاوگه،ت] که قل کرن؛ که ول-
کردن. (پوست کندن لاشه)

که قیس : مه‌رپیک که سه‌ری زه‌رد بیت.
(گوسفندی که سرش زرد باشد)

که لاس : [ناو] لاشه‌ی منداره‌وه‌بوو؛ که لاکه‌ی
مرداره‌وه‌بوو. (لاشه‌مردار)

که لان : فد؛ [ئاوه‌لناو] بو‌ی هه‌یه له
کوردیه‌وه چوبیته نیوفارسی؛ چونکا که ل له
زمانی کوردیدا ئورناک (سه‌مبول) ی که له پیاو
یان که لانه : وه‌ک که لان، که هاوتای پیوانه
و گوره‌بیه؛ بو موعامه‌له‌ی گوره له فارسی و
کوردیشدا به‌کار دیت. (کلان)

که لبه‌ته‌ین : [ناو] گاز؛ گازی بزمار هه-
لکیشان. جاران ددانیان پیده‌کیشا. وه‌ک دوو
که لپه. (گاز)

که لپتانندن : [چاوگه،ت] توخل لیکردنه‌وه.
(از پوسته‌در آوردن)

که لپوره‌ی : < دامامگ

که لپیچ : [ناو] که ریچ؛ که ریچ؛ (که ریچ) به-
تورکی واتا خشت له کوردیشدا واتای خشت-

ده‌دا. (خشت)

که لت : [ناو] جوړیک‌راخه‌ر. (نوعی فرش)

که لچه‌ری : [ناو] که لچه‌ری؛ خوینده‌واری؛
رؤشنیری؛ پسپوری میژوو؛ له (کالچیری)
بیانییه‌وه وه‌رگیراوه واتا (که لتوور). که-
لتووری. (روشن‌فکری)

که لئس : [ناو] به‌لغی که به‌شیوه‌ی به‌رد له
بیخی‌ددان یان بنی سه‌ماوه‌ر و شتی‌تردا
پیکدی. (جرم)

که لشوک : [ئاوه‌لناو] شارلاتان؛ شه‌رلاتان؛
شه‌ر فروش؛ شه‌رانی. (شارلاتان)

که لک : [ناو] که لک؛ موفا؛ فایده؛ قازانج.
(فاید)

که لکدار : [ئاوه‌لناو] به‌که‌لک؛ به‌مونا؛
بکارهاتوو؛ به‌قازانج. (فایده‌دار؛ بدربخور)

که لک‌گری : [ناو] ره‌وتی به‌که‌لک خواردن؛
به‌کارهاتن. (بدربخوری)

که لله‌پوک : [ئاوه‌لناو] می‌شک‌خالی؛ نه‌زان؛
بی‌ئاوه‌ز؛ (کله‌پوک)

که لله‌گه‌رم‌بوون : (ب) سه‌رخوش بوون؛ مه-
ست‌بوون. (که له گرم‌شدن)

که لله‌مه‌له‌ق : [ناو] له‌لله‌مه‌له‌ق؛ سه‌رمه‌و
قولانج؛ سه‌رمه و قولات؛ له فارسیدا به‌واتای
به‌راوه‌ژوو. (کله‌معلق)

که لله‌وشک : [ئاوه‌لناو] می‌شک‌وشک؛ کونه-
په‌ره‌ست؛ می‌شک‌کون؛ دژی نویخواز و
رؤشنیر. (مرتجع)

که لله‌وشکی : [ناو] می‌شک‌وشکی؛ کونه‌په‌ره-
ستی؛ ره‌وتی بیرکردنه‌وه له بواری رابوردوودا؛
دزایه‌تی له‌گه‌ل نه‌وژنه‌ی و نویکاری و

روشنبیریدا. (ارتجاع)

کهلمژاندن : [چاوهگه،ت] کهلاندن؛ کولاندن؛
وه کول هینانی تراو؛ وه جوش هینان.
(جوشاندن؛ پختن)

کهلمژین : [چاوهگه،ت] کولان؛ جوشیان؛
کولیان؛ کهلیان. (جوشیدن)

کهلمیش : [ناو] میشه هولکه؛ میشه گیانه؛
جوریک میشی هره گه وره یه. (نوعی مگس-
درشت)

کهلنهوه : [ئاوه لئاو] غهواره؛ بیگانه؛ ئاواره؛
دهره دهر. (آواره)

کهلووه خوره : [ناو] هارپه؛ کرمیکه میلمی
کهلووی نوکه. (آفت مزرعه نخود)

کهلووه ریژ : [ناو،ت] نوک، نیسک و دانه ویله ی تر
که درهنگ بیدوورنهوه؛ به کهلووه که یه وه ده-
رژیتته سرعزرز. (ریختن نیامک بنش که-
دیر چیده شوند)

کهلوه ریژ : [ناو] سه ریژ؛ لیواولیوپر؛ لیواولیپ؛
قه لا قه لا پر. (لبریز؛ مالامال پر)

کهلهاندن : [چاوهگه] کولاندن؛ جوشاندن.
(جوشاندن)

کهلهرم قمری : [ناو،ت] داشکه لهرم؛ داشکه-
لهم. (کلم قمری)

کهله شاخ : [ناو،ت] شاخی ناوه له لولی که-
لگامیش و گا که چه وره سانی دروینه وانانی
تیده کهن. (جای روغن تیز کردن داس)

کهله شه : کیشه کیش؛ بهزه حمهت؛ دهر دیسه ر.
(زحمت و در دسر)

کهله شیر باز : [ناو] کهسیک که کهله شیر
راده گریت و هزی له شه ره کهله شیره.

(خروس باز)

کهله که بری : [ناو] جوریک گهمه ی مندالانه؛
بهردیک له ناو کوگا خولیکدا دهشارنه وه و
یه ک مندال که خاوه ندی کوگا که یه به شهق
له منداله کانی دی هه لده دا و بهرگری ده کات
له پروو خاندنی کوگا که له لایه ن هیرش که-
رانه وه. (نوعی بازی کودکان)

کهله م گول : [ناو،ت] گول که له رم؛ بو
دروست کردنی ترشییات که لکی هه یه. (گل-
کلم)

کهله وان : [ناو] له قه دیمدا که ئه رابه ی گه لی
هه بوو به که سیکیان ده گوت که ئه رابه ی که-
لی بازوی. (رانده ار به) +

کهله وه شکینی : [ناو] کهله وه کیشی؛ سه-
ریچی؛ مله پوری؛ یاخیگه ری. (یاغیگری)
کهله هین : [چاوهگه] کولین؛ جوشین؛ وه کول-
هاتن. (جوشیدن)

کهلی : [ناو، بهر] کولوا؛ چیشی نه که لی؛
چیشتی نه کولوا. (پخته)

کهلیان : [چاوهگه] کولان؛ وه کول هاتن. (پختن؛
جوشیدن)

کهلیز : [ناو] به له چه کی کووله که. (قاچ کدو-
ی خشک شده)

کهلیشه : [ناو] کلیشه؛ له ش. (جسم جاندار)
که م : [پیشگر] به واتای که میک یان (بی)؛
وه ک: کهم ئاوه ز؛ کهم ئاو؛ کهمته رخه م؛ که-
مبایه خ. (پیوازه، کم)

کهماج : [ئاوه لئاو] زبر؛ رووش؛ ناساف؛ گرنج-
گرنج؛ زفر. (زبر)

که ماسی : [ناو] که مایه تی؛ کهم و کووری؛

کیماسی؛ ناته‌واوی. (کمبود)

که‌ماندار : [ناو] که‌واندار؛ که‌سیک که‌ خاوه-
نی تیروکه‌وانه؛ (ب) تیره‌اوژی که‌وان.
(کماندار)

که‌مانه : که‌وانه؛ (۱) [ناو] نیوه‌جه‌غزی
ووک؛ (نیم‌داره‌کوچک)؛ (۲) لاتراسکه؛
لاړپکردنی به‌ردی هاوژراو یان گولله که‌ له
شتی رهق بکه‌ویت و لاتراسکه بکات؛
(کمانه)؛ (۳) [ناو] ئارشهی ویلوون و که-
مانجه. (کمان)

که‌ماولآخ : [ناو] زهرده‌که‌ما؛ به‌ شيله وشکه‌وه
بووه‌که‌ی ده‌لین (ئانغووزه)، دژی کوخه‌یه.
(کمای اصلی)
که‌ماهی : <که‌ماسی.

که‌مبوون : (۱) میوانه‌کان زور نه‌بوون، که‌م-
بوون؛ (کم‌بودند)؛ (۲) هاتنه که‌مایه‌سی؛ که‌م
بوونه‌وه؛ که‌مه‌بوون؛ هاتووه‌ته که‌مبوون
خه‌ریکه ته‌واو ده‌ییت؛ (کم‌شدن)؛ (۳) حاله‌تی
که‌می؛ که‌مبوونی به‌ش؛ (کم‌بودن)؛ (۴) که-
م بووگن؛ که‌میان کردووه، نیوه‌یان له نیو
چوون. (چووگن). (کم‌شده‌اند)

که‌متر : (۱) [ئاوه‌لناو] خوارتر؛ خله له بله
که‌متر نییه «فولکلور» (۲) [ئاوه‌لناو] دژی زیاتر؛
من پاره‌م له تو که‌متر هه‌یه؛ (۳) [به‌ند] به‌هه-
لکه‌وت؛ جارجار؛ که‌مجار؛ که‌متر ده‌تیینم.
(۱ و ۲ و ۳ کمتر)

که‌متولی : [ناو] که‌متولی؛ کلینچکه؛ دووایی
موره‌کانی موغره‌ی پشت. (دنبلیچه)

که‌متین : (۱) که‌م‌گرم؛ که‌م‌تاو؛ بی‌تین.
(کم‌حرارت)؛ (۲) [ئاوه‌لناو] لاواز؛ بی‌هیز.

(ناتوان)+

که‌م‌خیر : [ئاوه‌لناو] بی‌داهات؛ که‌م‌باره؛ بی-
سووت. (کم‌بهره)

که‌مراندن : [چاو‌گه‌ت] سوور کردنه‌وه؛ وه‌ک
سوور کردنه‌وه‌ی خوراک له ناو تاوه‌دا. (سرخ-
کردن)

که‌مشیر : ئه‌بره‌ش؛ عه‌بره‌ش؛ میوینه‌یی که
شیری که‌م بیٔت. (کم‌شیر)

که‌م‌فروش : [ئاوه‌لناو] ترازو سووک؛ که‌سیک
که‌شتی فروش‌راو به‌ ته‌واوی به-
کریارنادا کم‌فروش)

که‌م‌که‌م : [به‌ند] توزه توزه؛ ورده‌ورده؛ نه‌خته-
نه‌خته؛ که‌م که‌مه؛ هیواش هیواش. (کم-
کمک)

که‌م‌که‌مه‌ک : [به‌ند] توزه توزه؛ ورده‌ورده؛ له-
سره‌خو؛ به‌کاوه‌خو. (کم‌کمک)

که‌م‌واردی : [چاو‌گه‌ت] که‌م‌خواردن. (کم-
خوردن)

که‌م‌وک‌سری : [ناو] که‌موک‌ووری؛ که-
موک‌ووری؛ ناته‌واوی. (کم‌وک‌سری)

که‌م‌وونی : [ناو] که‌م‌خوینی؛ که‌م‌خینی. (کم-
خونی)

که‌م‌وه‌ر : (۱) [ئاوه‌لناو] که‌م‌به‌ر؛ ته‌سک؛
(باریک و غیروسیع)؛ (۲) که‌م‌خوور؛ که-
مخوراک)؛ (۳) که‌م‌به‌ر؛ داریک که‌ به‌ری
که‌م‌بیٔت. (کم‌بهره)

که‌مه‌چ : [ناو] دیاری؛ نیشانه؛ عه‌لامه‌ت.
(نشانه؛ علامت)

که‌مه‌چ‌کردن : [چاو‌گه‌ت] دیاری‌کردن؛
پیشان‌دانان بو ناسینه‌وه. (علامت‌گذاری کردن)

که مهرباریک : [ئاوه لئاو] ناڤته ننگ زراف؛
 (ب) تیشکه له و قه و باریک؛ ناوقه د باریک
 (کمر باریک)
 که مهربه سی : [ناو] پشتوین؛ (شال کمر)
 که مهربه ستن : [چا و گه، ت] (۱) پشتوین به
 ستنه وه؛ (شال به کمر بستن)؛ (۲) ب) ئاماده -
 بوون بو خزمهت یان ئه نجامی کاریک. (کمر
 بستن)
 که مهربه سه : (ب) که مهربه ستنه؛ ئاماده ی
 خزمهت. (آماده خدمت)
 که مهربه ندی هیمنی : که ژو ئاساییکه له سه -
 یاره دا که سه ریکی به سه یاره وه لکاوه و سه -
 ره که ی تریشی سه رسینگ و که مهربی
 دانیش تووی نیو سه یاره ده گریت و ده به ستی
 به پال سه نده لیه وه. (کمر بند ایمنی)
 که مهربه شل : پشتوین شل و مل؛ (ب) ناوی
 گورانیککی کوردیه. (کسی که شالش راشل می -
 بند)
 که مبه و کردن : [چا و گه، ت] که م کردنه وه. (کم -
 کردن؛ کاهش دادن)
 که نارخستن : [چا و گه، ت] خستنه لاه؛ (ب)
 پاشه که وت کردن و له خهرج گیرانه وه؛ وه -
 لانان. (کنار گذاشتن؛ پس انداز)
 که نارده ریا : [ناو] لچه ده ریا؛ به ستینی ده ریا؛
 قه راخ ده ریا؛ روخی زه ریا. (کنار دریا)
 که ناوه سمه : [ناو] که نده سمه؛ ره ننگ په ژه؛
 میش خوره؛ هه ننگ خوره؛ له به ندهن و که نده -
 لآن و کونی تاشه به ردان هیلانه سازه کا و
 سی چورن، (۱) که نده سمه ی ئاسایی، (۲) که -
 نده سمه ی چووک، (۳) که نده سمه ی گهردن

قاوه یی. (۱) زنبور خور. (۲) زنبور خور کوچک.
 (۳) زنبور خور گردن قهویی)
 که ندو کوسپ : [ئاوه لئاو] که ندوله ند؛ زه وینی
 بهرز و نزم یان پر کولو و ناساف. (زمین -
 ناهموار)
 که ندوله ند : [ئاوه لئاو] بلیندونه وی؛ که -
 ندو کوسپ. (پست و بلند)
 که نگره خاتوونه : [ناو، ت] که نگر یکی لاسک -
 دریز و ناسکه. (نوعی لنگر مرغوب)
 که نگره که رانه : [ناو، ت] که رته شی؛ شه -
 کروک؛ در که گورزه؛ بو زور بوونی شه کری
 خوین به که لکه (گیاه شکر تیغال) که رته شی
 که نگره ماسی : [ناو، ت] که نگری له هیلکه -
 وهر دراو که له ناو رونا سووره وه بوو بیت.
 (لنگر و تخم مرغ سرخ شده)
 که ننه لآن : [ناو] ئاودر؛ ئاودر که ی گه وره؛
 که ننده لال. (آبکند بزرگ)
 که نو لآن : کونده لآن؛ گوندیکه سه ربه شاری
 سه قز. (اسم دهی است)
 که نه کاری : [ناو] که نده کاری. (کنده کاری)
 که وابوو : [وته ی شهرتی] هه رگا وایه؛ که واته؛
 که واسه؛ که وایه. (اگر اینطور است)
 که واژ : [ناو] هیریبار؛ ده فری گلین. (ظرف -
 سفالی)
 که واغ : [ناو، بک] هه ور گهر. (سفالگری)
 که وانگوشه : [ناو] شتی که وه ک دوو که وان و -
 هک [] که چه ند که وان ده گریته خو. (کروشه)
 که وانی پوستم : < کولکه زیپینه. (قوس و -
 قزح)
 که واوخانه : [ناو، ت] که باباخانه. (دکان کبابی)

کهوتنه خوار : بهر بوونهوه له سه ره وه بوخواره وه؛ له سه سپ کهوتنه خوار؛ خلور بوونهوه؛ وه رسیان؛ گریل بوونهوه. (پایین- افتادن. پایین غلطیدن)

کهوتنه دل : (۱) کهفتنه دل؛ به دلاها تن؛ (بدل- برات شدن)؛ (۲) په سه ندر کردن؛ به دل بوون. (پسند کردن)

کهوته می : [چاوه گه] کهوتن. (افتادن)

کهوته می : [ناو] نه خوشینی ئه سپه ک؛ له سه- سپی سپه وه مروف تووشی ده بییت؛ (تیفوس)؛ له سه سپی رهش (سه سپی سه ره) وه مروف نایگریت.

کهوجووت : [ناو، ت] راه کهوی ئاخری خاکه لیوه که له کاتهدا کهو خه ریکی جووتگر تنن. (شکار کبک در آخر فروردین)

کهوخور : [ناو] دهنکی هه ره وردی تری له - ناو بولی تردا که له پیش دهنکه گه وره کانداه گات. (دانه های زیر میان خوشه انگور)

کهوشه دارینه : [ناو] تهفته قیله؛ کهوشی سه- ریایی له تهخته دار. چه کچه کیله. (دمپایی- چوبی)

کهوکهو : [ناو] کهوکهب؛ گولیکی جوانی پرپه ره گه لاکه می کور کدار و پانه ، گه لاکه می ده کولینن بو شور دنی برین. (کوکب)

کهوکهوه : [ناو] (۱) هه وه هوه و هه- راهور یایی جه ماوه به بونه می هاتنی که- سیکي ریزداره وه؛ (۲) گوپالیکی تاییه ت به سولتان له قه دیمدا؛ (۳) شکو و جه لال و ته- متراق و ته تنه نه. (۱ و ۲ و ۳ کبکبه و دبدبه)

کهوگیز : [ناو] کهوچکی هه ره گه وره. (قاشق- بزرگ)

کهول : [ناو] پیسته می ئازال به لام له زور ناوچه به سفره دهوتریت چوونکا له پیشدا سفره له کهول بووه. (سفره)

کهوله کون : [ناو، ت] به ته وسه وه به مروقی زورهانی قلخه قلخ کهر ده لین. (کنایی- از پیراز کار افتاده)

کهوله گیا : ک شوت گرسین

کهولی نان : [ناو، ت] (۱) سفره می نان له سه ره خوار دن؛ (۲) قوماشیکه له قه راه ته نوور دایده خه ن و گونکی له سه ره داده نین. (۱ و ۲ سفره نان)

کهوه رگ : [ناو] کهوه ر؛ کاراد؛ جوریک سه- وزه واتی تام تیژه. (تره)

کهوه زهن : [ناو] دووبرا؛ دووبراله؛ هه لوی- کاوان، هه لویکی گه وره یه تا ۷۰ سانتیمتر بالایه تی راهی که رویشک و بالنده (ته غه ر کهو) ده کا. (نوعی عقاب)

کهوه گیا : [ناو] خوم؛ وه سمه گیا؛ نیل؛

گیاییکه بو ره نگ کردنی موو به کار ده بری. (وسمه؛ نیل)

کهوه موورگ : [ناو، ت] مووروه شینه. (خر- مهره)

کهویل : [ناو] چارداخی نیو بیستان و باخ؛ کولیت؛ کوخ. (کوخ؛ کومه)

کهویانوو : [ناو] کابان؛ کهویانوو؛ ژنی که سه- رپه شتی مال ده کا؛ ژنی به رمال؛ به رمالی. (بانوی خانه دار)

کهویانوو : [ئاوه ناو] کابانی به مشوور و کارامه له به رپوه بردنی ئه رکی مالداریدا. (خانه دار)

کهویخا : [ناو] قیخا؛ کهویخا؛ کوپخا؛ کوخا. (کدخدا)

کهویخوسره : (که می؛ گه وره ، مه زن. و

خوسرهو: ناودار (گهوره و ناودار. (ناوی شایکی ساسانیه) نامدار بزرگ؛ نام یکی از شاهان ساسانی)

کھیکف: [ناو] که یکوف؛ کیکف؛ سهخته- داریکی نهخش جوانه بو دروستکردنی که ره- ستهی رازینه له کاری خه پاتی و نه چاریدا به که لکه، که لاکه ای دژی زهردووییه. (کیکف؛ کرف)

که یلان: ناوه بوژن؛ ژنی جوان و ریک و پیک؛ تهرلان؛ خوش به ژن و بالآ. (زن بلند قامت زیبا)

که یله کوڻ: [ناو] که لاهه کوڻ؛ خانووبه ره ی له میژ رووخواو و تیک ته پیو. (خرابه قدیمی)

که ین و به یین: [ناو] سهروسر؛ قه رارو بر به ی په نامه کی. (سروسر)

که یوان: ناوه بو پیوان. (نام مردانه) +

کیاسه ی: [چاوگه ت] کیاسته ی؛ ناردن؛ هه- ناردن. (فرستادن)

کیانای: [چاوگه ت] کیاسه ی؛ ناردن؛ کیاندن. (فرستادن)

کیاندن: [چاوگه] هه ناردن؛ ناردن؛ شانندن. (فرستادن)

کیبه ره: [ناو] کیه؛ نه قم؛ نه غمه؛ کانال؛ بوودر. (کانال؛ مجرا)

کیچ که وتنه که ول: ئوقره لی بران و له زکردن بو ئه نجامی کاریک؛ شله ژان. (قرار نداشتن- وعجله کردن)

کیره ول: [ناو] پیستی شور هوه بووی ژیرسکی گا که میزی گا له ویوه ده چورپته خواره وه. (پوست آویزان زیر شکم گاو)

کیسه کیشان: [چاوگه ت] له گهرماو به - کیسه خو شتن؛ (کیسه کشیدن)؛ (۲ب)

ماستاو کردن و پریایی کردن. (تملق کردن)

کیش: [ناو] هیزی پراکیشان و رویشتن؛ سه-

یاره که نامیزانه کیشی نییه. (کشش)

کیشه: [ناو] گیروگرفتی؛ گرفتاری؛ ده مه قاله؛ شه ره قسه؛ شه ر (گرفتاری. نزاع لفظی) +

کیل گهر دن: [ئاوه لئاو] (ب) ژنی گهر دن به زر. (زن گردن بلند)

کیلومتری چوار گوش: [ناو، ت] به رانبه ر به یه کملیون متری چوار گوش. (کیلومتر مربع)

کیله: [ناو] عه یاره ییکه بو پیوانی ده غل به را- نهر به ۱۶ کیلو. (کیل)

کیم: (۱) که م؛ دژی زور. (کم)؛ (۲) چه که- سم؛ من کیم؛ چ که سم. (کی هستم)؛ (۳) کیم؛ ئاداو؛ زووخواوی برین. (چرک زخم)

کیمخیته: [ناو] سپوس؛ که په ک؛ پیستی گه- نم. (سبوس)

کیم و کیاسی: [ناو] که م و که سری؛ که م- و کورتی؛ که م و کووری. (کم و کسری)

کیموئو: فرد، ژاپون د. فد. [ناو] کراسی دریژی قول فش که له پیشه وه وه ک بالته به سه ریبه- کدا دیته وه و به که مهره ییک قاییم ده کریت. (کیمونو)

کیوپاره: [ئاوه لئاو] ناوچه ی کویستانی. (جای کوهستانی)

کی ولکانی: [ناو] کیبه رکی؛ کیبرکی. (مسابقه کیوی): [ناو] به ری داری کیوی؛ که میوه ییکه هیلکه ئاسا و تووکن و په نگ قاوه یی، تامیکی مزی هه یه و ده خوریت. و تاراده- ییکی زور ویتامینی (سی) هه یه. (کیوی)

کیوی ئاور پزین: [ناو، ت] کوو ئایر پزگنای. (کوه آتشفشان)

کیها: کامه؛ کام؛ کیژان؛ کامه تا؛ کیشک. (کدام؛ کدامین)

کیهایان: کامه یان؛ کامیان؛ کیه یان. (کدامشان)

گاترمه : [ناو] که مهربه نند؛ که مهربه نندی زیړ و زیو نیشان. (کمر بند طلا یانقره نشان)
گاج : گاوان. (چوپان گله گاو)
گاجی : [ناو] گاوانی. (چوپانی گاوها)
گاخور : ههر شت که گا بیخوات ؛ ههر شت- که گا ده خوات؛ (ب) زور خور. (پیرخور)
گارپان گولکانی : [ناو] (ب) بی سهره و بهر یی؛ ههر کس به که یفی خو؛ بی ده ستوری. (بی- نظمی؛ بی قانونی)
گار که گارک : [دهنگه ناو] گاره گار؛ خویندنی- مریشک له کاتی هیلکه کردندا. (کراخ)
گارگاه : [ناو] موغره ی پشت؛ پرپره ی پشت؛ گازراکه. (ستون فقرات)
گارمون : روسد؛ فد؛ تد؛ ئامیریکی موسیقایه؛ گهرمه شکه. (گارمون؛ آکاردئون)
گارووس : دیميله. (گاورس)
گاره : [ناو] کیو؛ شاخ. (کوه)
گارپهش : [ناو] گایی که په نگی په شه؛ (ب) ر- هسه و لاخ. (ب) گا و مانگا (گاو سیاه؛ گاو)
گاریس : [ئاوه لئاو] چه په ل؛ سووک و چرووک؛ په ست؛ خراب؛ پرووره ش. (ناپاک؛ پست)
گاریسوک : [ناو] تهرزه ی دهنگ گه وره. (تگرگ دانه درشت)
گاریه : [ناو] گاری؛ ئاره بانه. (گاری)
گازنده : گازنده؛ گله یی. (گله)

گ : کورتکراوه ی گشت؛ هه موو؛ سوپاسی
گلایکتان ده که م: سوپاسی هه مووتان ده- که م. (همگی)
گ: [پاشگر] له هندی زاروه دا نیشانه ی به- رکاره وه ک مردگ، سووتاگ، خواردگیه، بردگیه
گاباردین : [ناو] گاواردین؛ جوړیک فارسونیای ئینگلیزی زور به ناویه و باشه. (گاباردین)
گابازی : [ناو] دایکی کوئی ئیسپانیایه، مروقیکی گاباز له مه دیدانیکدا له گهل گاییک شه پده کات و زیاتر گاکه شکست دینی و ده کوژریت و جاریش هیه گابازه که کوله وار ده بیت یان ده کوژریت. (گابازی)
گابزار : [ناو] بژاری به رد له کاتی جووتکردندا، که له پاش هیلی گاسنه وه به رد بژیر ده کریت. (جمع کردن سنگ درشمار شخم)
گابه دهنگ نه رویشتن : بیبایه خ بوونی فرمان؛ (ب) جواب نه دانه وه. (اجرا نکردن دستور)
گابهردان : کاتی لاره سیبه ری ئیواری که گای جووت و په شه و لاغی گیره به رده دهن بو له وه. (درعصر باز کردن یوغ گردن گاو خرمنکوب)
گابینان : جووت بهستن؛ نیر له سه رملی گا بهستن بو جووت؛ گاگردان بو جووت. (یوغ- بستن بگردن گاو)

گازدار : هه‌رچی که گازی‌هه‌بیت؛ زیاتر بو
نوشابه‌یی‌ک به کارده‌بریت که گازی‌هه‌بیت؛
وه‌ک‌پی‌سی و سه‌ودا. (گازدار)
گازره : [ناو] ئه‌ستووری؛ قیله‌ت؛ بارستا.
(ضخامت)
گازگر : [ئاوه‌لناو] گه‌زوک؛ ئه‌وه‌ی گازه-
گریت. (گازگیر)
گازگرتوو : [ناو، به‌ر] په‌وتی خنکاو به‌گازی
ژاروی. (گازگرفته)
گازمه : خوشکاندنی‌گا له‌ئه‌وه‌لی‌به‌هاردا و
ئاماده‌کردنیان بو شیوپرین به‌دوو سی‌هیل
جووت کردن؛ له‌به‌رئه‌وه به‌جه‌مام نه‌که‌ون.
(آماده‌کردن‌گاو‌برای‌سخم‌زدن)
گازمه : تد: به‌تورکی (واتاهه‌لکه‌ن). [ناو]
قولینگ؛ پاچ؛ زه‌نگن؛ کوله‌ک؛ کوله‌نگ.
(کلنگ)
گازندوک : به‌کله‌یی. (گله‌کننده)
گازور : [ئاوه‌لناو] به‌هیز؛ که‌سیک که‌هیزی
به‌قده‌هیزی گاییکه؛ زل‌هیز. (خرزور)
گازوگیر : نزیک‌به‌گرتن؛ هه‌رپه‌تی
گیروگرتی. ته‌نگ و چه‌له‌مه. (درشرف
گرفتن‌با‌دندان؛ فشار‌آوردن، گیرانداختن)
گازول : [ناو] به‌ره‌میکی پاتروئیلیه، سووته-
مه‌نی موټوری گازوئیلیه. (گازوئیل)
گازه : [ناو] له‌گاتای ئاویستاه‌وه‌رگیراوه و
گازنده و گازکردن و گازی‌به‌واتای پارانه‌وه و
بانگ و هاوارکردنه‌له‌خودا؛ موناجات. (-)
(مناجات)
گازهره : [ناو] گازه‌را؛ موغهره‌ی پشت.
(ستون‌فقرات)

گازی‌تراو : [ناو] گازی که به‌په‌ستاونی (به-
گوشار) بووه‌ته‌تراو. (گازمابج)
گازی‌خه‌رده‌ل : [ناو] گازیکی کیمیاوییه که
هه‌له‌بجیه‌ی شه‌هیدی پی‌بو‌مباران‌کرا.
(گازخردل)
گاس : فد: [به‌ند] گاهه‌س؛ له‌کوردییه‌وه
چووته‌نیو فارسی؛ شابه‌د؛ بو‌ی‌هه‌یه؛ ره‌نگه؛
ویده‌چی. (گاس)
گافادی : گا‌فا دن؛ ده‌میکی‌دی؛ کاتیکی‌تر.
(وقت‌دیگر)
گاف‌قه‌لیش : [ئاوه‌لناو] هه‌رزه‌گه‌ر؛ زور‌گه‌ر؛
ئاواره. (هه‌رزه‌گرد)
گاف‌گافانی : [ناو] کایه‌ی بازدان. (بازی‌پرش)
گافوک : < گامیز.
گاکوزه : گیاییکی ژه‌هرداره؛ مروف و گا‌ده-
کوژیت، به‌لام‌ئازالی‌تر ناکوژیت. (شوکران-
آبی)
گاکه‌رک : [ناو] فه‌ره‌جی قول‌گورتی تا‌ئه‌ژنو
دریژ. (نوعی‌عه‌بای‌آستین‌کوتاه. دامن-
تازانوبلند)
گاکلوان : [ناو] ته‌ویله‌ی گا‌گه‌ل. (تویله‌گاوها)
گا‌گوپ : [ناو] قه‌بر جگه‌له‌گوپ‌یچه. (قبر‌بجز
ازلحد)
گا‌گوز : [ناو] گلینه؛ کزن. (گاوه‌دانه)+
گالته‌و‌گه‌پ : [ناو] گالته‌و‌گه‌پ حنه‌ک و په
یقین؛ قسه و شوخی. (شوخی‌و‌گپ‌زدن)
گاله‌کوت : [ئاوه‌لناو] هه‌لچون؛ هه‌راسان؛
نیگه‌ران. (مضطرب)
گاله‌وه‌رین : [ناو] (ب) گاح؛ شووانی‌گا‌گه‌ل.
(چوپان‌گاوها)

کرد. (خوم کوره کاروانی گا به بارهوه)
 «فولکلور». (گاوباری)

گای سهره: نهوه لین گای گیره که له قهراخ
 پیخویدا ده گه پیت. (اولین گاودر خرمکوبی)
گایی: (۱) یه که گا. (یک گاو). (۲) (ب) [بهند]
 جاروبار؛ بری جار؛ هندی جار؛ بریو جار.
 (گاهی)

گرانفروش: [ئاوه لئاو] گرانجان؛ گران ورهش.
 (گران فروش)

گرتن: [چاوه گه] (ب) جوانووی له سی سال
 به ره ژووور رام کردن بو سواری. (رام کردن -
 اسب برای سواری) +

گرتی وهر: گرتنه باوش. (بغل گرفتن)

گرد: له گهل؛ وه گردمنی؟؛ له گهل منته؟؛
 له گهل منت دایه؟. (با)

گرد: [ناو] نیشانه ییکه له سهر پینج هیلی
 نو تنوسینی موسیقادا که یه که ی کاته و به
 رانبه به دووسپی وههشت چهنگه. (گرد)

گرده بر: [ناو] لق یان کوته دار که به باری
 رادپووتدا بیرد ریته وه؛ خشته بر یان گرده بری
 پیده لین، نهوداره گرده بر، بیره وه؛ نه گهر به
 باری راراستدا بیریته وه (داهینانی) پیده لین.
 (بریدن هر چیز گرداز عوض) +

گرده بوون: گرد بوونه وه؛ کو بوونه وه؛ کوم
 بوونه وه؛ خر بوون؛ خر بوونه وه. (جمع شدن؛
 گرد شدن)

گردیشک: گیاییکه له ئاله کوک ده کا. (نام -
 گیاهی است)

گرسانه وه: زاوه ستانی خوینی برین؛ خوینی
 برینه که ی گرسایه وه؛ بهندهات؛ هاته بهس.

گامبوره: [ئاوه لئاو] ئازا؛ به کار؛ به دهست وبرد.
 (کاری)

گامولکی: [ناو] گاگولکی؛ گاولکی.
 (چهار دست وپاراهرفتن بچه)

گامیر: جوریک قالونجه. (نوعی سوسک)

گامیزه: مار پیچ؛ نه م بهرونه و بهر کردن هیل
 یان پیچ و قه مچ له ریگا رویشتندا. (زیگزاگ)

گاوانه سی: < گاوانه ناس؛ گاواناز.
گاوبار: له زورانبازیدا به لای شاندا که وتن.
 (نیم تیغ)

گاورى سهر کو: بهو زه رده شتیانه یان گوتووه،
 که له دهس زوحاک پروویان کرده که ژ وکیو؛
 یان دهسته ییکی تریان که بههاتنی ئیسلام
 هه لاتنه سهر کیو و شاخ. (زردوشتیان فراری -
 کوه و کمر)

گاوشه: [ناو] گاوس؛ مهشکه ی گه وره.
 (مشک بزرگ)

گاوشه ده م: [ئاوه لئاو] ده مزل؛ مهشکه ده مه.
 (دهن گشاد)

گاواناس: [ناو] گاواناز؛ په پیدابوونی گروه پر -
 ییکی به ئیش و برین و چلک له بهر ملی گادا.
 (مرض ورم کردن گلوی گاو)

گاهنبار: له ئاو یستا داهاتووه که دنیا له شه -
 ش روژدا دروستبووه، (ب) لهو شهش روژه یه.
 (شش روزی که دنیا خلق شده)

گاهیت: [ناو] گاجووت؛ گای شیوپرین و
 جووت کردن به ته وسه وه وه ک جوین به که -
 سیکی گیت و حول دهوتریت. (گاونر گاواهن -
 کش)

گای باری: له قه دیدما باو بوو گایان بار ده -

(بند آمدن خون) +

گرسوز: [ناو] گرسوز؛ جوریک چرای نهوتی که گره کهی جه غزئاسایه. (گرسوز)

گرگړه: [ناو] چهرخی ئاو دهرهینان له بیر؛ جه رجه ره. (گهردوونه؛ چرخ چاه)

گروبان: پلهی عهسکه ری بانتر له سه رباز به کهم و خوارتر له ئیستیوار. (گروهبان)

گروبان دووم: پلهی عهسکه ری بانتر له گروبان سی. (گروهبان دووم)

گروبان سی: خوارترین پلهی گروبان سی. (- گروهبان سوم)

گروبان یه کهم: پلهی عهسکه ری بانترین پلهی گروبان سی و خوارتر له ئیستیوار.

(گروهبان یکم)

گروقه ر: [ناو] لوو؛ لک؛ لوی؛ به رزه ک؛ ئالک؛ ئالوو. (غده. تومور) +

گروشاندن: [چاوه گهت] کرووساندن؛ کړاندنه وه و دامالین به ددان. (بادندان لخت -

کردن مانند بلال خوردن)

گروچ: [ئاوه لئاو] سووک و چرووک. (یست)

گره مشقه له: گره مشقه لآن؛ ئاگری شوله به رز. (آتش شعله بلند)

گری: [ناو] جوریک گروقه ره له ناو کوته یان له سه ر ریشه ی دار. (گره داخل تنه و ریشه درخت)

گریاشان: سهیرانگابوو، ئیستا گه ره کیکه له شاری سنه. (گریاشان)

گرپال: [ئاوه لئاو] که چهل؛ سه رگه نیگ. (کچل؛ گر)

گریدیر: اند؛ فد؛ [ناو] ماشینی تهخت کردنی زهوی زیاتر له جاده سازیدا به کاردی. (گریدر)

گولیر: فد؛ [ناو] له ئینگلیزی وهر گیراوه واتا

دهروازه وانی کایه ی توپی پا. (گلر)

گری تیکه وتن: (ب) چه تیکه وتن؛ کوسپ و به ره هلست که وتنه سه ر رپی ئه نجامی

کاریک. (مشکل در کار پیدا شدن)

گری تیکه وتن: (۱) گری که وتنه ناو ریس و بهن؛ ئالوزان و لیک گیر بوونی بهن و

رپسمان. (گره افتادن). (۲) کوسب و له مپهر که وتنه سه ر رپگه ی ئه نجامی کاریک؛

دژواری دروست بوون له کارد. (گره خوردن؛ به مانع بر خوردن)

گریس: اند؛ فد؛ [ناو] روئیکی زور خهستی پاترو لیبیه بو ره وان کار کردنی که ره سه گه لی

سه یاره و موتور به کاردیت. (گریس)

گری گویر: [ناو] له بن کوته و سه ر ریشه ی - گویر گریبیک خر ده بیته وه که تهخته نه ردی

لی دروست ده کریت و زور نیاب و به نرخه. (گره گردو)

گریسکاری: فد؛ [به ره می چاوه گه] گریس له پاژگه لی بزوزی موتور هه لساوین.

(گریسکاری)

گرینچو: [ناو] جومگه؛ جمگه؛ خرتک. (مفصل)

گری ده ریایی: [ناو] یه که ی در یزایی له ده - ریادا به ران به ره میلیکی ده ریایی. (گره در یایی)

گری سه ردل: داخ به دل مان؛ ئاوات نه هاتنه - دی؛ داخی سه ردل؛ (عقد دل)

گره هورپر: [ناو] کوئه؛ قولمه. (ملخ)

گزمک: [ناو] بزمک؛ ده مبین. (پوزه بند)

گزی: [ناو] گزک؛ گسک. (جارو) +

- گسک لیدان:** [چاوگه،ت] (ب) مالینه‌وه و هچ- به‌جی نه‌هیشتن (کنایی؛ چیزیی به- جانگذاشتن)+
- گسکه کوته‌ره:** [ناو] گسکیکه چله کانی چوو- بیته کار و کورت بوویته‌وه. (جاروب کوتاه- شده‌بعلت کار کردن زیاد)
- گشته‌ک:** [ناو] گشته‌ک؛ به‌نی دوورینی که- وش و درگای جه‌وال و ئیتر. (نخ کفش دوزی)
- گفکه:** [ناو] گولینگ؛ گوله‌نگ. (منگوله)
- گفاله:** (۱) گه‌قاله؛ گه‌واله؛ پارچه‌هور. (تکه- ابر). (۲) گفاله که‌فوک؛ تا‌قمی کوتر. (دسته)
- گفشین:** [چاوگه] گوشین. (فشار دادن)
- گشکرن:** [چاوگه،ت] گیف کردن؛ خوئاماده- کرن؛ چه‌تریکان. (آماده‌شدن؛ پزدادن)
- گشَن:** [ئاوه‌لناو] گرژ؛ مون؛ تووره. (عصبانی)
- گل:** [ناو] گله؛ دانه؛ ده‌نگ؛ دووگله؛ دوودانه. (عدد؛ دانه) +
- گلار:** [ناو] گلاره؛ گلینه؛ ره‌شکینه‌ی جارو؛ بیبيله؛ ده‌نکه تری. (مردمک چشم؛ دانه انگور)
- گلاراو:** [ناو] نه‌خوشینی گلینه‌ی چاو؛ گل- کردن و ئیشانی چاو؛ (چشم‌درد)+
- گلابول:** فرد؛ اند؛ [ناو] شالانگ؛ گوله دیاری؛ گه‌لابول؛ گوله کانی به‌ریز له سهر لقیک ده- پشکوون و چه‌ند ره‌نگی جوراو‌جوری هه‌یه. (گلابول)
- گلچ:** بزاربر؛ برارچن. (بیلچه‌وجین)
- گلدو گاجل:** [ناو] شتی کون و پروبووچ؛ شره- وبره؛ شروشاتال. (خرت‌وپرت که‌هنه)
- گلکه‌ن:** [ناو،بک] که‌سیک که‌گل هه‌لده‌که-
- نیت؛ ناخکول. (خاک‌کن)+
- گلمیسک:** [ناو] ئاوی زار؛ لیک. (آب‌دهان)
- گلوپ:** [ناو] لامیی چرای کاره‌با. (لامپ)
- گلوره:** شتی خر؛ گولوله. (کلاف و گولوله‌نخ- یاهر چیز گرد)
- گلی‌رای:** [چاوگه،ت] خالاریوونه‌وه؛ خلوربوون؛ سه‌رسم‌دانی چاره‌وی. (سرازی‌شدن، افتادن)
- گلیرو که‌رده‌ی:** [چاوگه،ت] کوم کردن؛ کو‌کردنه‌وه؛ خر کردنه‌وه. (جمع کردن)
- گمته:** [ئاوه‌لناو] تی‌کسمر او؛ (ب) قه‌لب؛ به‌ره- لآ؛ گه‌ده‌وگوده. (گنده‌بی‌ارزش)
- گن:** [ناو] گروه‌ره؛ لوو؛ گری‌ی‌ناو له‌شی زینده‌هور. (غده)+
- گنای:** [چاوگه] که‌وتن؛ که‌فتن. (افتادن)
- گواتر:** فرد؛ فد؛ [ناو] نه‌خوشینی په‌نمانی گروه‌ری (تیروئید) به‌ هو‌ی که‌م بوونه‌وه‌ی (یود) له له‌شدا که ده‌لین له خه‌م و خه‌فته‌ی زوره‌وه‌یه؛ وه‌ره‌هم. (گواتر)
- گوپال:** [ناو] گورز. (گورز)
- گوپینه:** [ناو] کوپکه؛ چرووی دار؛ خونچه‌ی- ساوای سهر لقی دار. (تزه‌درخت)
- گو‌توو‌یز:** [ناو] گفتوگو؛ وتوو‌یز. (گفتگو)
- گوتیار:** [ناو،بک] بیژه‌ره؛ قسه‌که‌ر. (گوینده)
- گوچه‌سته‌ک:** [ئاوه‌لناو] نه‌گبه‌ت؛ به‌ نه‌حله‌ت کراو؛ نه‌فرین کراو؛ نه‌گریس. (نکبت)
- گو‌جیله:** [ناو] گور‌چیله؛ ولک. (کلیه)
- گور:** [ناو] گور‌خه‌ره؛ که‌ره‌کیفی؛ که‌ره‌کیوی؛ وه‌ک که‌ر وایه و له‌شی خه‌ت‌خه‌ته. (گور‌خر)
- گور‌ای‌گور:** [به‌ند] په‌یتاپه‌یتا؛ له‌سه‌ریه‌ک.

(گروگر)

گورجی: [ناو] خه لکی گور جستان -
(اهلگر جستان) + توند وتولی
گورخه ر : < گور.

گوردان : [ناو] تا قمیک عه سکه به رانبه به
سی گورهان. (گردان)
گورده ک : سه گی گوی شور؛ سه گی گوی نه -
پراو. (شگ گوش آویزان)

گورزه گیا : [ناو] گوله هه نگه؛ گیایکه نیومیت
به رزه و بو په نمائی گور چيله و میزگیران به -
که لکه. (افسنطین رومی)

گورگستان : (ب) ناوچه ییک که دانیشتووانی
بی بهزه و جهرده و پیاو کوژبن. (گورگستان)

گورگه بوون : [چاوگه، ت] هه لاتن و
خوشارنده وه له دهس که سی یان حوکومه ت.
(گریختن وئاو اره شدن) +

گورگه راپو : [ناو] راپوی گورگ؛ (ب) زه حمه ت
و دهردیسه ری زور پیدان؛ هینان و بردنی
زور. (شکار گورگ؛ آزار دادن زیاد)

گورگی باران دیده : گورگی باران دیتی؛ هه له -
یه. < گورگی بالان دیده.

گورگی بالان دیتی : < گورگی بالان دیده.

گورگی بالان دیده : بالان له کوردی و فارسیدا
واتا ته له ی گورگ، دیاره هیچ گورگیک نییه
که بارانی نه دیتی و باران دیده هه له یه که له
فارسی و کوردیدا ده یلین و له ته سلدا بالان
دیده یه وه ک که وی داودوز به گورگیک ده -
گوتریت که ته له ی دیتی و نه زموونی وه -
رگرتییت و له ته له سل بکات و بیناسییت؛ له
تا کامدا به مروقی به نه زموون و دنیا دیتوو

دوتریت. (گورگ بالان دیده)

گورم : [ناو] پال پیوه نان و ته کاندانی به ته -
وژمی مه شکه یان شتی تر. (محکم تکاندان)

گورمه ته : [ناو] ته کان له خودان؛ به توندی -

راپسکان؛ به توندی هیرش بردن. (جهیدن)
گورواباف : [ناو] دوو که ریسه؛ گوره ویله؛
گوره ویچنه؛ توره مه ی گوره وی چنه ۸ جورن.
(۱) گوره ویچنه ی بور. (چرخ ریسک سرسیاه).

(۲) گوره ویچنه ی سه رسی. (چرخ ریسک -
سرسفید). (۳) گوره ویله ی پشت مل شی.
(چرخ ریسک پشت بلوطی). (۴) گوره ویچنه ی

تور کستانی. (چرخ ریسک تورانی). (۵) گوره -
ویچنه ی سمیل دار. (چرخ ریسک نیزار) (۶)

گوره ویچنه ی شین. (چرخ ریسک سرآبی). (۷)
گوره ویچنه ی کلک دریژ. (چرخ ریسک دم دراز).

(۸) گوره ویچنه ی گه وره. (چرخ ریسک -
بزرگ)

گورهان : [ناو] تا قمیک عه سکه به رانبه به
سی دهسته. (گرهان) < گوردان

گورپه کردن : [چاوگه، ت] (ب) به هه را و ده -
ست وبرد کاریک ته و او کردن زیاتر له کاری

فه لاحت و دروینه دا به کاردی (لیمان)
گورانده به ریکمان دووریه وه؛ هه یتانندن.
(بادادو فریاد و عجله کاری راتمام کردن)

گورپچه : جوریک ته له نانه وه له بهر درگای
کونی کدا که نیچیری تیداییت. (نوعی تله -
گذاری) +

گوریل : اند؛ فد؛ فرد؛ [ناو] جوریک مه ی مونی
بی کلکه و زور به هیز و نارامه به لام نه گه ر
توره ی بکن بی ترس و بی بهزه هیرش ده -

کات. (گوریل)

گوزن گری: [ناو] پشتوین بهستن به شیوه‌ی
گریچن. (نوعی بستن شال کمر)

گوزهران: گوزه‌شت کردن؛ به‌خشینی
تاوانبار؛ لی خوشبوون. (گذشت کردن) +

گوشادان: له کایه‌ی نهر دین دا ته‌نیاموره،
له بواری مووره‌گه‌لی حه‌ریفدا دانان.

(گوشادادن)

گوشاره: [ناو] گوشواره؛ گواره؛ گوهارک؛ گوهار.
(گوشواره)

گوشت کوئی: [ناو] گوشت کوت؛ کوتکی گو-
شت کوتان. (گوشت کوب)

گوشتی قیمه: گوشتی کوتراو یان له چه‌رخ
دراو. (گوشت قیمه)

گوشتی کوتراو: [ناو، ت، به‌رک] له‌قه‌دیم‌دا بو
دروستکردنی که‌بابی لوول گوشتیان ده‌کوتا

ئه‌مرو له چه‌رخی گوشتی ده‌دهن و قیمه‌ی
پیده‌لین. (گوشت کوبیده)

گوشتی گهرده‌مل: [ناو] (ب) ئاماژه‌یه بو شتی
سه‌ربار و به‌سه‌رداسه‌پاو. (کنایی سر‌بار)

گوشتی یه‌ک خواردن وئیسقان نه‌شکاندن

: ئیشاره‌ته به خزمایه‌تی. (کنایی قوم‌وخویش)

گوشده‌ر: [ناو] گوش؛ گوی، گویگر؛ گوی پاره‌ل
؛ (پوس کوس گوش ئاو‌کیشان که‌م که‌م،

ئیسره ئه‌وسه‌ره‌ن دووربینه‌که‌ی چه‌م) «مه‌وله-
وی». (شنونده)

گوشگره: [ناو] گوی داپوش زیاتر بو مندالی
دروست‌ده‌که‌ن. (گوش پوش) +

گوشه‌مله: گیای گوی‌مشک؛ کولیندراوی
گیای گوی‌مشک دژی تووره‌یی و بی‌خه-

وییه. (مرزنجوش؛ مرزنگوش)

گوشه‌وکه‌نار: (ب) ده‌وروبهر. قه‌راغ‌ویبجاغ.
(گوشه‌کنار)

گوشی: فد. له سازه‌کانی ته‌لیدا ئه‌و به پروله
خرانه‌ن که سیم (ته‌ل) یان پیوه ده‌به‌ستریت

بو شل و توندکردنه‌وه و کوک کردنیان.
(گوشی)

گوشی: که‌ره‌سته‌ی گویگرتن له ده‌نگی
لیدانی دل که دوکتوره‌کان به گوییه‌وه ده-

نین؛ بیستوکی ده‌زگای ته‌له‌فون؛ که‌ره‌سته‌ی
ده‌نگ‌برین له ئامیری وه‌ک رادیو و گرام و

ئیتر که ته‌نیا به و که‌ره‌سته گویی لی-
بگیریته؛ (گوشی)

گوشینه: [ناو] گونیه؛ گونی؛ ته‌لیس. (گونی)

گوفتار: [ناو] گوته؛ ره‌وتی په‌یغین؛ وتار؛
گوتار. (گفتار)

گوفتوگو: [ناو] ده‌فچه‌نگ؛ وتوویز؛ ده‌مه‌ته-
قی. (گفتگو)

گوگرانندن: [چاو‌گه، ت] خرت کردن؛ خره-
ل‌دان؛ گرد کردن؛ له‌خه‌راتی‌دان. (کروی کردن)

گوگر کار: [ناو، بک] خره‌له‌در؛ خر‌کر؛ له‌خه-
راتیده‌ر؛ خرت‌که‌ر؛ خه‌رات. (خه‌راط)

گولاله‌قلیان: [ناو] گوراله‌قلیان؛ گوله‌نه‌وروز؛
جوړیک گولاله‌یه که په‌ره‌کانی قه‌ویتره له

گوله‌خه‌شخاشه و گه‌لاکانی دریز و باریکه و
پیازه‌که‌ی شیرینچقه؛ دژی کرمی برینی ده-

ست و پای حه‌یواناته که کرمی هه‌له‌یناییت.
(لاله‌الوان)

گولباران: [ناو] جوړیک ریزگرتن له که‌سیک
به دابارانندی گول به سه‌ریدا له لایه‌ن که‌س

یان جه ماوه ره موه جوریک باربوو. (گلباران)
گول پرشنگ: گیای په نگه زهره؛ هه ساره
 شمار؛ هه ساره ژمار. (گیاه شیر مرغ)
گولپه ر: [ناو] (۱) گوله سو. (۲) کوتراوی گولپه-
 رگی جوریک گوله وه ک به هارات دهیکه نه
 نیو ماست و خورا که وه. (گلپر)
گول تریاک: [ناو] سه بیله گیا؛ مه نگه گیا. (-)
 خشخاش)
گولچیک: [ناو] گولچیسک؛ گورچیله؛
 گولچیله؛ ولک؛ گورچه ویله؛ گورچیلک؛
 گورچک؛ گولچیزک؛ گورچوو؛ فلک. کاری-
 پالواتنی خوینه له له شدا. (کلیه)
گول خاز: خازی؛ گیاییکه کولیندراوی گول و
 گه لاکه ی له گه ل سرکه دا دژی کر مه و بو
 بینایی چاو باشه. (گل شیپوری)
گول دهسته: [ناو] چه پکه گول؛ دهسته گول؛
 مناره. (گل دسته؛ منار)
گول روخسار: [ناو] پرومهت وه ک گول؛
 (ب) جوان و دیمه ن گهش؛ گول عوزار.
 (گل عذار)
گول سازی: [ناو] هونه ری دروستکردنی گول؛
 گول دروستکردن له قوماش و په رو و
 پلاستیک و شتی تر. (گلسازی)
گول قهند: [ناو] گهرمه شانی برژاوی هه
 لتوقیو له گه ل شه به تدا به توپه ل گوشراو.
 (گوله چسفیل با شربت)
گول گرتن: [چاوه، ت] شاردنه وه ی به پرووله
 خرچه له ژیر خولدا بو به رگری له گه را دانانی
 می شووله و کرمول بوونی. (زیر خاک کردن-
 خریزه در موقعی که باندازه بادمی است برای-

جلوگیری از کرم شدن)+
گول گولاو: [ناو] گوله باخ. (گل محمدی)
گول ه باران: [ناو] (۱) تیر باران؛ کوشتنی
 تاوانبار به شیوه ی به ستنه وه ی به ته ستونه وه
 و ده سرپز لیکردنی. (۲) به چه کی وه ک تفه-
 نگ و توپ و خومپاره جیگاییک دانه به ر
 گولته. (او ۲ تیر باران؛ گول ه باران)
گول مانج: [ناو] گولی گه وره؛ زونگا و؛ تالاو.
 (تالاب)
گول مت: [ناو] گومتل؛ پارچه؛ به شیکی گچکه
 له هه رشت. (تکه کوچک)
گول ناز: (۱) ناوه بو ژنان. (۲) گولیکه نه گه ر
 ده ست له گوله که ی بدریت په ره کانی لوول
 ده بن. (او ۲ کلناز)
گول نیشان: [ناو] گولیکی سووری بی بو نه.
 (نوعی گل قرمز بیو)
گول سوور که: ریحانه کیویله. (ریحان کوهی)
گول وینه: (۱) وینه و ره سمی گول؛ له شکل
 و شیوه ی گول. (عکس گل؛ شکل و شبیه
 گل) (۲) گولینه. هه واکیشی خواره وه ی ته-
 نوور. گولین. (گله تنور)
گوله ناخ: گوله تاوات؛ گیاییکه گوله که ی و-
 شک ده که ن له مه ریوان و بیساران (کاژه) ی
 پیده لین دهیکولین بو سه رنیشه به که لکه.
 (گل میمون)
گوله ناسو: گولیکی هه شت په ری جوانه بو
 مالیجه ی سه رنیشه (میگرین) ده بیت. (گل-
 ستاره ای)
گوله نالوز: کولیندراوی له راده ییکی که مدا
 بو نه خوشینی جه رگ و سپل باشه و ژه-

هراويه و خواردنی زوری بقیه. (زبان در) قفا)
گوله ته سپهک : گولیکی ئاوییه و بو نه-
 خوشینی کهوته یی به که لکه. (نوعی گل)
گوله با : [ناوت] گیای قلینچکه هه وریشه؛ بو
 برینی گه ده که لکی لی و ده گرن. (علف-
 چای؛ گل باد)
گوله باخ : گول گولاو؛ گولیکه گولاوی لی ده-
 گیریت (گل محمدی)
گوله بارزانی : گولیکی زهردی بالابه رزه؛
 گیابه رزه. (نوعی گل)
گوله بریقه : گوله مرواری. (گل مروارید)
گوله به فرینه : گولیکی سپی و بون خوشه و
 گه لای نییه و پهری گوله که ی ئه ستوره و
 ریشه ی له نیو به فردایه و ده مه و به هار له
 کاروواژ (خالخال بوون) ی ده مه و به هاردا له-
 سه به فر ده روی. (گل بیخ)
گوله پاییزه : گوله چه سرت؛ له پزشکیدا بو
 ده ستکاری (کروموزوم) که لکی هه یه و بو
 جیگور کیی ژینه کانی کوروموزوم به کارده-
 بری. (گل حسرت)
گوله پیاله : گولیکی کورته بالای شیوه لاو-
 لاوه به لام کاسه ی گوله که ی قوولتره؛ بو
 خوین به سستی برین به که لکه. (گل استکانی)
گوله تیکه : گیای شش پهره پره نگی؛ کو-
 لیندراوی گوله که ی بو شتنی چاوی
 چاوتیشه دار باشه. (گل آهار)
گوله جیره : هه لاوه دیمی؛ گیاییکه
 له (مومیایی) دا زور به که لکه. (گل کتانی)
گوله خه شخاش : چاره چه قیله؛ گولاله سووره؛
 خه شخاشه. (شقایق)

گوله خه نازیل : گیاییکه ژه هرداره
 کولیندراوی ده ساونه جیگای په نمینی جومگه
 یان بیوه سیری، به که لکه. (انجیرک؛ علف-
 بواسیر)
گوله خه و : سونبوله تی؛ سونبوله تیف
گوله دان : کابه. گه رمه شامی؛ گه نمه شامی؛
 گوله پیغه مبه ره. (ذرت)
گوله دره روش : گیای دوو گه گورک؛ گوله ئه-
 خته ر. (گل اختر)
گوله پروو : گول گیروولک؛ کاتمی؛ هه لمه له؛
 گوله هیرو. (گل ختمی)
گوله زاوا : گیاییکه یه کساله یه، بو مالیجه ی
 برینی کون بوو، له گه ل پیازدا له سه ر برینی
 داده نین به که لکه. (آناغالس دشتی)
گوله فه رهاد : گوله کاویان؛ گوله کاوان؛ گیا-
 ییکه بو ئیشی کویچکه به که لکه. (کلماتیس)
گوله کاغزی : گولیکی گه رمه سیرییه و ره-
 نگی گوله که ی سووره له بهر تاو بیت گوله-
 که ی زورتره و له بهر سیه ر گه لای که ی زیاتر
 ده بیت. (گل کاغذی)
گوله کهر : نیره کهر؛ (ب) پیایوی زور نه فام و
 تینه گه یشتوو به ته وسه وه؛ (نره خر)
گوله گیا : گیاییکه له ناوچه ی مه هاباد و مه-
 ریوان زوره له گه ل بره ئاسن به برینی گولی و
 بیرووی ته ردا ده کریت و به که لکه. (گرگ-
 کش؛ اقونیطون)
گوله لیوه : خه ره به نگ؛ گیاییکه به نگی لیده-
 گرن. (شاهدانه هندی؛ بنگ)
گوله میلاقه : جوریک گولاله سووره ی گه-
 لادریژه و بهرگی گوله که ی له گوله خه شخاشه

قوه‌یتیره؛ گولّه‌نیسان. (گل لاله)

گولّه‌نان و دوپَر: چاره‌چه‌قیله‌ی ناو مه‌زرای گه‌نم‌وجو؛ گولّه‌خه‌شخاشه؛ به گولّه‌تریاکیش ده‌لین. (شقایق گل خشخاش)

گولّه‌هه‌رمه‌لی: هه‌لمه‌له؛ گولّه‌هیرو. (گل - ختمی)

گولّه‌هه‌نگوین: گیاییکه له ناوچه‌ی بوکان و مه‌هاباد زوره و زه‌رداوبه‌ره و ده‌رمانی برین و به‌ردی زراوه. (شاه‌سپرم کوهی)

گولّه‌هه‌وار: گولّه‌چایه؛ گیاییکه ده‌رمانی زه - ردوویی و لابه‌ری زه‌رداوه. (گل سرخ‌آلمانی)

گولی‌به‌خیل: (ب) مروقی چکووس و حه - سوود و رژد. (کنایی آدم‌بخیل و حسود)

گوماندار: به‌گومان؛ به‌شک؛ زک‌په‌ش؛ دل - بیس. (شکاک)

گومتاق: ته‌قیله له سه‌ری بی‌می‌زه‌ر. (شب - کلاه‌بسر کرده بدون دستار)

گونجه: پاداش؛ جه‌زا؛ توله. (پاداش)

گوندرپا: [ناو] گوندرپاو؛ قور؛ قیره. (قر)

گونگله: [ناو] گینگل؛ چه‌مه‌ره؛ ئالقه پیکان. (چمبره)

گونگهل: قوماری؛ (له‌سه‌ر قورسی سه - نگه‌لی، فیری قومار و گونگه‌لی) «فولکلور».

(بازی)

گون‌هه‌لبه‌ست: [ناو] سوواخدانی ناوبه‌ناوی دیوار که سوواخه‌که‌ی به‌ریدابیت. (گل - اندود کردن گله‌گله‌دیوار)

گونه‌هیستره: [ناو] جوریک هه‌لووژه ره‌شه‌ی ده‌نک گه‌وره‌یه. (نوعی آلوچه)

گووژ: [ناو] جهو؛ جیوه؛ شیله‌ی وشکه‌وه -

بووی دار و پروه‌ک. (صمغ)

گووگه‌رین: [ناو] گووگینه‌ک؛ گووگلین؛ جوریک‌قالونچه. (نوعی سوسک)

گوو نه‌که‌ر: [ناو] [ئاوه‌لناو] (ب) مروقی رژد و چکووس و سه‌قیل؛ (خسیس)

گوونیه: [ناو] گوونی؛ ته‌لیس؛ گوئیه. (گوئی)

گووه‌اسن: [ناو] به‌رده‌ره‌ژی؛ زووخال‌سه‌نگ. (زغال سنگ)

گووه‌اش: فد: [ناو] چه‌شنی ره‌نگی وینه - کیشان که به‌ئاو شل ده‌بیته‌وه. (کوه‌اش)

گووه‌فه‌چنین: [چاوگه‌ت] گوی داته‌پان؛ گویدان گوی شل کردن بوقسه‌ی نه‌هیئی خه‌لک؛ کول‌گرتن. (استراق‌صمغ)

گووه‌ما‌که‌ر: (ب) مروقی بی‌ئاوه‌ز و بی‌عه‌قل. (کم‌عقل)

گویی‌پروسقینی: [ناو] گویی‌پچرکی؛ زیاتر له - سه‌ر سه‌ربانی که دل‌وپه ده‌کات مندالان کو ده‌که‌نه‌وه و کایه‌ی گوی بروسقینی سازده‌که - ن و ئه‌و کیه‌رکیه‌ ده‌بیته‌وه‌ی کوتانه‌وه سه‌ربانی به‌گل‌دا پوشراو. (نوعی بازی‌است)

گویبرین: (۱) گویی هه‌ندی حه‌یوان وه‌ک سپلوت به‌تووتکی برین. (۲) خه‌له‌تانندن؛ زیاتر له موعامه‌له‌دا به‌کار ده‌بریت؛ پاره‌لیک‌یشانه‌وه؛ (گوش‌بریدن)

گویچکه‌گا: کوشه‌ن‌وه‌نه. گیاییکی کیوییه به‌گه‌لای پان و دریزه‌وه له ناوچه‌ی سه‌قز و شنو و برادوست زوره؛ ده‌ی کولینن و له‌شی پیده‌شون خورووی له‌ش داده‌مرکینی. (کاهوی وحشی)

گویسبان: [ناو] گویسوانه؛ قه‌راخ سه‌ربان.

(لبه‌بام)

گوی سه‌نگین : گوی گران؛ دژی گوی سووک.
(گوش‌سنگین)

گوی که‌رِه : [ناو] جووله‌وهریکه وه ک هه‌زاری
ده‌لین نه‌گه‌ر بچیته نیو گوی ده‌بیته هوی
که‌ری. (خزنده‌ایست)

گویل : [ناو] پره‌ردووده‌ست؛ لا‌گویل: (نیوه‌ی
گویل، پره‌ری ده‌ستیک: پرلوچی ده‌ستیک،
لا‌ویچیک). (پرکف‌هردودست)

گوی‌یلاک : [ناو] سه‌روپوته‌راک: سه‌روپوته‌راک؛
پوته‌راک. (سروسیما)

گوی مالینه‌وه : [چاو‌گه‌ت، نیشانه‌ی هیرش
کردن و تووره‌بوونی نه‌سب. (گوش‌خواباندن-
اسب)

گوی نه‌بیس : [ئاوه‌لناو] (۱) که‌ر؛ که‌رانسو.
(۲) ب) گوی نه‌دانه قسه‌ی که‌س؛ به‌قسه‌ی که‌-

س نه‌که‌ر. (او ۲ کر؛ ناشنوانسبت به‌حرف کسی)
گه‌بر : [ناو، بک] نو‌گه‌بر؛ نو‌به‌بر؛ که‌وتنه‌پیش
که‌سیکی که‌ نو‌به‌ی له‌ پیشدا‌گرتووه.
(احجاف‌درنو‌بت)

گه‌بره‌ک : گه‌بر؛ گه‌ور؛ زه‌رده‌شتی.
(زردوشتی)

گه‌بول : [ناو] ده‌فر؛ کاسه؛ قاب. (ظرف)+
گه‌به : [ناو] لبادی قه‌وی و تووکن.
(نمد‌ضخیم)+

گه‌به‌ر : [ناو] بن‌ه‌نگل. (زیربغل)+

گه‌به‌زه : [ئاوه‌لناو] گه‌وه‌زه؛ حاله‌تی گه‌بزی؛
خو‌ویست؛ خو‌هه‌لکیش؛ خو‌په‌سن.
(خودپسند)

گه‌به‌ل : [ناو] گه‌واله؛ په‌له‌ه‌ور؛ ده‌سته‌ی-

بالنده. (دسته‌گروه)+

گه‌پاندن : هه‌ل‌گلاندن؛ قووتدانی پاروو به‌له‌ز.
(لقمه‌بلعیدن باعجله)

گه‌پ‌و‌گالته : >گالته‌و‌گه‌پ.

گه‌ده‌رو‌گوده‌ر : >گه‌ده‌و‌گوده.

گه‌ده‌و‌گوده : [ئاوه‌لناو] بی‌سه‌روپا گه‌ل؛ به‌ره‌لا
و هه‌ره‌لا؛ ره‌ش و رووت گه‌ل؛ لات‌ولووت؛
قه‌له‌وقوته؛ قه‌له‌وده‌له. (آدمهای بی‌سروپا)

گه‌ر : [ئاوه‌لناو] (۱) گه‌رول؛ له‌هه‌ندی ناوچه
به‌گولیش ده‌لین. (گر). (۲) نو‌به؛ ده‌ور. (نو‌بت؛
دوران)

گه‌راو : [ئاوه‌لناو، ت] خواربوو؛ خواربووگ؛ ته-
خته‌داره که‌ گه‌راوه؛ لاربووه؛ گیربووه. (کج-
شده)+

گه‌راو : گه‌ریده؛ دونیا‌گه‌راو؛ (رابووردووی گه-
ران، گه‌ریاو). (گشته)

گه‌ربال : [ناو] بیژنگ؛ هیله‌ک؛ نزدیکه‌تی

هه‌یه له‌گه‌ل غه‌ربالی فارسیدا. (غربال)

گه‌ردان‌کردن : [چاو‌گه‌ت، ر] پیک‌خستنی
چاوگی وشه له‌گه‌ل (کات و جیگا و کار و
که‌س) له‌رسته‌کاندا. (صرف‌کردن)

گه‌ردوز : [ناو] کاتی تیکه‌لبوونی نیر و میی
بزنه‌کیوی. (هنگام‌جفتگیری بز‌کوهی)

گه‌ردوون : [ناو] (ب) ئاسمان؛ فه‌له‌ک؛ زه‌مانه.
(فلک؛ گردون)

گه‌ردو‌وه‌رد : [ناو] تووچاندن و کیلانی زه‌وی
پاش په‌له. (شخم‌زن زمین بعداز باران زیاد)

گه‌ردی : [به‌ند] تو‌زی؛ نه‌ختی؛ که‌می. لادی.
(کمی)

گه‌ردی : فد: [ئاوه‌لناو] (ب) که‌سیک که‌

گه رميله : [ناو] دهست به جی^۲ و گه رماو گه رم
سه بر پنی نیچیر که گومانی مندار (مردار)
بوونه وهی لی بکریت، (سر بریدن شکار بدون -
فوت وقت)

گه رنیزه : [ناوه لئاو] لاواز؛ گه رنيسه؛ له ر؛ بی^۲-
تووک. (لاغر مردنی)
گه رنيسه : < گه رنیزه.

گه رپو گیف : عر و گیف. ئه پنین؛ نه رانندن و
هه ره شه کردن؛ گوره کردن. (عروتیز)

گه روه خرپه : [ناو] مله خرپه؛ دووشاخه. (خناق)
گه رپه مه شکه : [ناو] جوریک ئاکارد ئونی بی^۲
کلیل؛ ئامیری موسیقایه. (آکاردئون بی کلید)

گه رهو : [ناو] گریو؛ مه رج. (شرط مرچ)
گه رهه : مه ریک دهوری چاوی رهش بیت.
(گوسفند دور چشم سیاه)

گه رپی : [ناو] (۱) گه رپولی. (گری). (۲) به نه -
خوشینی (گوروی و گولیش) ده لین. (آبله ؛
جذام)

گه رپک : دهوریک؛ گه رپی هه لپه ره. (یکدور)
گه ری : [ناو] گه لی؛ شیوی قوول و به رین؛
دول. (دره بزرگ)

گه ز گه سک : [ناو] گه ز که زک؛ گه زنه؛ گه زه -
نه؛ ئالوشه؛ گزگزه؛ خه له نگ؛ گیاییکی گه لا -
پانه و کولکی گه لاکه ی خوروشداره و بو
باداری (پوماتیزم) به که لکه. (گزنه)

گه زیزه : [ناو] (۱) گولاله گه زیزه ی هه وه لی
به هاران. (نوعی گل بهاری). (۲) دوورگه. ئادا.
(جزیره)

گه سکه توولینه : [ناو، ت] گسکی له خه لفی
بلاووک و گزیچار و ئیتر چی بوو. (جاروب -

خووی به کیشانی هیرویین گرتووه. (گردی)
گه رساندن : [چاوگه، ت] ئابلوقه دان؛ گه -
مارو دان؛ قه رساندن؛ لیدان. (محاصره ؛ کتک -
زدن)

گه رساندن : [چاوگه، ت] گه وزانندن؛ تلانندن؛
تیوه تلانندن. (غلطانندن؛ داخل به کاری کردن)
گه رسین : [چاوگه، ت] گه وزین؛ گه قلین.
(غلطیدن)

گه رک : [ناو] ئاشی برنج هارپین. (آسیاب برنج)
گه رمخین : [چاوگه، ت] وشکه وه بوون.
(خشک شدن) +

گه رمشانندن : [چاوگه، ت] هور کردن؛
هارپین؛ ورد کردن. (خورد کردن و پودر کردن) +

گه رمونه رم : [ناوه لئاو] خوش و له بار بو حه -
سانه وهی لهش؛ جیویانی گه رمونه رم. (گرم -
ونرم)

گه رمه : [ناو] گه مره. (سرگین زیر پاسفت شده -
وخشک)

گه رمه ژان : [ناو] هه رته ی ژانی مندالبوون.
(شدت درد زایمان)

گه رمه ژو : [ناو] زیپکه به هو ی تاو بردنه وه؛
گر مژه. (جوش آفتاب زدگی)

گه رمه لان : [ناو] (۱) لانی تازه ی گیانله به ران.
(لانه تازه). (۲) لانی که رویشک له جیگای بهر
روژ که له پاییزاندا، چیی ده کات. (لانه -
خرگوش در پاییز که روبه آفتاب است).

گه رمه یاو : [ناو، ت] تهوی زور؛ ته بی زور؛ جه -
نگه ی نوبه تی لی هاتن. (شدت تب)

گه رمیان : ناوچه بی که نزدیکی که رکووک.
(منطقه ای نزدیک کر کوک)

از شاخه نازک درختان)

گه‌شت و گوزار: [ناو] گه‌ران و سه‌یران؛ گه-
شت و سه‌یران. (گشت و گذار)
گه‌ف و گور: [ناو] هه‌په‌شه و گورپه‌شه.
(ته‌دید)

گه‌فین: [چاو‌گه] حه‌په‌کردن؛ وه‌رین؛ (ب)
قسه‌ی بی‌تام؛ فلتان‌دن. (وعو؛ سخن‌بی‌معنی)
گه‌فازتن: [چاو‌گه] گه‌فزان‌دن؛ خلا‌فان‌ده-
وه؛ گه‌وزان‌دن. (غلتان‌دن)

گه‌فز: [ناو] زیخ؛ ریخ؛ خیز. (شن)+
گه‌فزان‌دن: [چاو‌گه] گه‌فزان‌دن؛ گه‌وزان‌دن؛
له‌تور‌کیدا (گه‌وزاتماخ) واتا گه‌وزان‌دن؛ خول-
پیدان و خولان‌ده‌وه به‌پالک‌ه‌وتنه‌وه؛ تلان‌ده-
وه؛ له‌خوین‌گه‌وزان‌دن. له‌خوین‌وه‌ردان. (-)
(غلتان‌دن)

گه‌فلان‌دی: گه‌وزین‌دراو. (غلتیده)
گه‌فلین: گه‌وزین؛ تلین؛ گه‌رسین. (غلت)
گه‌فه‌ز: مه‌ره‌کیوی؛ مه‌ره‌سوور؛ په‌زه‌کیوی.
(گوزن)

گه‌لاز: [ئاوه‌لناو] پیرولا‌که‌فته؛ به‌ته‌وسه‌وه به
مرو‌ی پیر ده‌لین؛ زی‌اتر به‌سگی پیر ده‌وتر‌یت
(سگ‌پیراز‌کار‌افتاده)+

گه‌لاله: [ناو] کاری‌دیاری‌کردنی‌ئ‌ه‌ندازه‌ی
پاژ‌گه‌ل و کیشانی‌نه‌خشه‌ی سه‌ره‌تایی بو
کردنی‌کاریک؛ دارشتنی‌ریژه‌کی سه‌ره‌کی
له‌په‌یکه‌رسازیدا بو‌ئه‌وه‌ی ورده‌کاری‌له
سه‌ربکریت. (طرح)+

گه‌لباخی: [ناو] گه‌لواخی. ئیلکی‌گه‌وره‌ن‌له
کور‌دستانی‌پوژ‌ه‌لات. (ایل‌گلباغی)
گه‌لفان‌دن: [چاو‌گه] ورد‌کردن؛ هارپین؛

ه‌وو‌ر‌کردن. (خرد‌کردن؛ یودر‌کردن)

گه‌لفچان‌دن: [چاو‌گه]ت هه‌ل‌وه‌ران‌دن؛
ورد‌کردن؛ پروان‌دن. (خرد‌کردن)

گه‌لفین: [چاو‌گه] داوه‌رین؛ گول‌وفین و
پروان. (مچاله‌کردن و به‌هم‌سائیدن و خرد‌کردن)

گه‌لفچین: [چاو‌گه]ت هه‌ل‌وه‌رین؛ گه‌لفین؛
ورد‌بوون؛ پروان؛ سیس‌بوون. (خرد‌کردن؛
پژ‌مردن)

گه‌لوان: [ناو] قه‌زوان؛ قه‌زکه‌وان؛ قه‌زخه‌وان.
(نانکش؛ چاتلان‌قوش)

گه‌له‌خوی: [ناو] خاوه‌ن‌میگه‌ل؛ (چ‌هه‌ژارم
نه‌دی وه‌ک کوردی‌هه‌ژار، چاوبه‌ئه‌سرین و
سرپی‌ده‌س‌زوردار، خییوی‌خه‌رمان‌خرپی
بی‌نان‌ده‌نوی، گه‌له‌خوی پیوی‌نه‌بی‌داس
بسوی) «هه‌ژار». (صاحب‌گله)

گه‌له‌ساو‌کی: [ناو] نارپیک‌پویشتن؛ به‌قا‌پاو‌یژ
پویشتن. (پاشنه‌به‌ساق‌خوردن‌درا‌ه‌رفتن)

گه‌لی‌ری: [ئاوه‌لناو] گه‌لی؛ نه‌ته‌وه‌یی؛ پیوه-
ن‌دیدار به‌گه‌له‌وه؛ تور‌ه‌مه‌یی؛ نیژادی. (نژادی)
گه‌لیزه: [ناو] کووزووی‌مل‌باریک؛ مینا؛
سوراحی؛ سه‌بوو؛ تونگه. (سبو)

گه‌م: [ناو] له‌غاو. (افسار)
گه‌ماره: [ناو] خوش‌کردنی‌پیست و که‌ولی
ئاژ‌هل. (دباغی)

گه‌مرین: [چاو‌گه] جوی‌بوونه‌وه. (جداشدن)
گه‌نده‌ک: [ئاوه‌لناو] وشه‌ییکی‌ئاو‌یستاییبه
به‌واتای‌گه‌نیک؛ گه‌نیو؛ گه‌نیاک؛ گه‌نده‌ل.
(گندیده)

گه‌نگ: ناوی‌چومیکه‌له‌هیندوستان‌که
خوله‌میشی‌له‌شی‌مردووانی‌پاش‌سووتان‌دن

تیده پزین. (رود گنگ)

گهنگه شه: [ناو] پشیوی؛ ئالوژی؛ کیشه و نارچه تی؛ دهر دسه ری. (دردسر)

گهنگه شه: [ناو] راویژ. (مشاوره)

گهنم: [ناو] ۱۲ جور سهرداری، سمه وهژ، به هاره سووره، کوستانی، قهنده هاری، ئومید، گول پروت یان گول پروته، شووشه، مه لا، به- هاروو، حوله، زهرده، گول پهرشه، بوی هه یه چه شنی تریشی هه بیت (گندم) +

گهنمه به ردیله: [ناو، ت] به لخ کوچک؛ خه نه تیلکه؛ گله وه رزه؛ کریره به رد؛ قریره به رد؛ قه- وزه به رد؛ کریشه به رد؛ گه وه ز؛ بقر؛ مه خمه لینه؛ خه نه تیفک. (گل سنگ)

گهنمه ویهو: [ناو، ت] خه له پرن؛ ماشینی دروینه؛ کو مبین. (کومباین)

گهوار: [ناو] به چکه کهو. (جوجه کبک)

گهور: [ئاوه لئاو] جوان؛ پند؛ گهورامن؛ جوانی من. (قشنگ)

گهورایی: [ناو] ئه وه ی له شیر به ره هم دی؛ سپیایی. (لبنیات)

گهوزاله: [ناو، بهر] خول خوار دوو؛ به گولوله بوو؛ کلاف؛ گلوله. (کلاف؛ گلوله)

گهوه رجین: [ناو] گه و گه رجین؛ کوتر؛ که فوک؛ کاووک؛ کافووک. (کبوتر)

گهویر: شاریکی جووله که نشین بووه له نزیکی پاوه ئیسته بووه ته چورژی. (نام سابق - چورژی)

گه یینه به ک: تووشی به کترین بوون؛ (ب) - پیک برانی دوودلدار؛ به یه ک گه یشتن. (بهیم - رسیدن دو عاشق)

گیائالسه ت: گیاییکه وه ک رکیشه بو در- گاکردنی دومهل به که لکه. (نوعی گیاه)

گیاته ناف: گیاه گوریس؛ بهر گوواله؛ گیاییکه ته نافی لی دروست ده که ن. (کنف)

گیاتیراوی: له ناوچه کانی مه هاباد و سووما- برادوست و ورمی، (گه پری گیا) ی پیده لین و بو مالیجه ی برینی کون بوو (تیراوی) به که لکه. (سبزاب)

گیاخاو: گیاییکه له به بیوون ده کا به لام ره- نگی گوله کانی شینی مه یله و سپین. (نوعی- گیاه)

گیاخاوین: گیادل ژان؛ له ناوچه ی مه هاباد زوره و دهرمانی بای سوور و کولنجه. (گیاه- دمروبا)

گیادوخوا: پسلی؛ گیاییکه دوخه وای لی- دروست ده کریت و دژی کرمی ریخوله یه و زهر داو به ره. (گندنا ی کوهی)

گیاسنجابی: گیاسالمه؛ له به سته نی (دوندرمه) چیکردندا به که لکه و ده قاقی قوماشی پی ده- دن. (گیاه سلمه؛ ؟ علب؛ این فونت حرف پنجم فارسی ندارد)

گیاسه فرا: گیاییکه بو ره وانی باشه. (گیاهی- استملین)

گیاکه و: تالشک؛ تالژگی؛ دهرمانی لابه ری زهرداو و مالیجه ی زهردووییه؛ گه لاکه ی خوراکی که وه. (کاسنی تلخ؛ امیرون)

گیامایه سیر: ریژه له گایانه؛ گیاییکه گه لاکانی وه ک دهرزی باریکه و به ره که ی وه ک فندق وایه و کولیندراوی بو شور دنی برین به که لکه. (ریس؛ ابهل)

گیامشک: گیاییکی بالابه‌رزه و گولہ‌کھی ژہرداره ٹاوی کولیندراوی بالووکھی پیدہ- شون به‌موفاہیہ. (مازیون)

گیامہ‌نگہ: گول‌به‌فرین؛ گیاییکی بالابه‌رزہ، بو کہم‌خوینی کہلکلی هہ‌یہ. (گل‌رازک)

گیان‌سہ‌گ: [ئاوہ‌لناو] (ب) سہ‌گ‌گیان؛ گیان‌سہ‌خت. (جان‌سخت)

گیپش: [ئاوہ‌لناو] تیکسم‌راوی سک‌زل و قہ‌لہ‌و. خپش. (چاق‌شکم‌گندہ)

گیتار: اند؛ فد؛ فرد: [ناو] ٹامیریکی شہ‌ش تہ‌لی موسیقاہیہ و تاییہت به‌ٹوروو‌پایہ. (گیتار)

گیتاری کارہ‌بابی: گیتاریک کہ به‌کارہ‌با‌دہ- نگہ‌کھی بہ‌رز و نہوی دہ‌بیتہ‌وہ. (گیتاربرقی)

گیج: [ئاوہ‌لناو] گیژ؛ (ب) حول؛ گیژوگہ‌وج؛ گیل. (گیج)

گیج‌بازی: [ناو] تاقدمانہ‌جووت. (دل‌وہ‌گیج - بازی چہ‌پگہ‌رد بازی‌ش و ہرد، جفت‌ٹارہ‌زوو کہ‌رد چہ‌پگہ‌رد تاق‌ٹاوہ‌رد). «مہ‌ولہ‌وی» (بازی‌تک‌وزوج)

گیجگا: [ناو] لاجانگ؛ شیشنگ؛ جینک؛ جاینک؛ گیجہ‌نہ؛ بہ‌ینی قولینچکی چاو و گوی. (شقیقہ)

گیجہ‌لوول: [ناو] ناخی تہ‌ندوورہ و گیژہ‌نی- ٹاو؛ بہ‌رزبوونہ‌وہی ٹہ‌ستوونی گیژہ‌لووکہ؛ تہ- ندوورہ؛ گیژہ‌لووکہ. (گرداب؛ گرداب؛)

گیرامہ‌بو: نہ‌بیتہ‌دی؛ قبول‌نہ‌بیت؛ گیرانہ- بیت. (مستجاب‌نشود)

گیروویر: [ئاوہ‌لناو] لاروخچ؛ چہ‌پوچیر؛ گیر- وڤیر. (کج‌ومووج)

گیرہ‌پیکردن: [چاوگہ،ت] (ب) ہات و چوی زور پیکردن. (سردواندن)

گیرہ‌شیوین: [ناو،بک] کارتیکدہر؛ رہ‌وتی کار گورین و شیواندن. (کار بہم‌زن)

گیرانندن: [چاوگہ،ت] وہ‌درہ‌نگ‌خستن؛ وہ- دواختن؛ گنخاندنی کات. (عقب‌انداختن)

گیژگیژہ‌کانی: [ناو] باوہ‌خولی. (بازی‌چرخ- خوردن بدورخود)

گیژن: [ناو] تہ‌نوورہ؛ گیژاو؛ گیجہ‌لوول؛ تہ- لہ‌زگہ؛ گیجاو. (گرداب)

گیژو وړ: [ئاوہ‌لناو] گہ‌لحو؛ گیژ؛ گیج؛ حول؛ گیل وگہ‌وج. (گیج)

گیژی دہ‌لیا: [ناو] گیجی دہ‌ریا؛ دل‌ٹیکچوون و سہ‌رلہ گیژہ‌وہ‌ہاتن لہ ناو پاپوردا؛ دہ‌ریاگہ- زی؛ دہ‌ریا بردووی. (دریازدی)

گیشا: ژاپون‌د؛ فد؛ تد؛ [ناو] ہندی ژنی ژاپونی کہ بارہینراوان بو رابواردن و خزمہت بہ پیوان. (گیشا)

گیشہ: فرد؛ فد: [ناو] (ا) ٹودہی چووک بہ دہ- ریحہ‌بیکہ‌وہ بو فروشتنی پسولہ؛ (۲) گیشہ- ی بانک؛ باجہ‌ی بانگ. (۱ و ۲، گیشہ)

گیشہ‌گیف: [دہ‌نگہ‌ناو] صدای بادتند. (صدای بادشدید)

گیلاس: [ناو] گیلاس؛ لہ گلاسی ٹینگلیزیہ وہ‌ہاتوہ؛ پەرداخ؛ شہ‌ربہ‌ی تاییہت بو مہ‌ی نوشی. (گیلاس)+

گیلنای: [چاوگہ،ت] سوورپیدان؛ زق‌پان؛ خول پیدان. (چرخاندن)

گیلہ‌کی: [ناو] زمان و جہ‌ماوہ‌ری خہ‌لکی گیلان لہ باکووری ٹیران. (گیلکی)

گیلہندی : [ناو] مہلہغان.(داس دستہ بلند)
گیلہن گیدہن : فد؛ تد: [ناو] لہ تور کیہوہ
 ہاتوہ (واتاھاتن وچون)، گہلہن گہدہن؛
 ٹامیریک لہ تہفہنگدا کہ بہ ہاتوچوییک
 فیشہک دہخاتہ بہر خانی چہک. (گلنگدن)
گیندہ : [ناو] کونک؛ گشتک؛ ٹہنگووتک.
 (چوونہ)
گینگل : [ناو] قہفخواردن؛ ٹالقہ پیکان.
 (چمبرہ)+

گینی : [ناو] گوینی؛ گہون؛ گینی. (گون)
گیو : ناوہبو پیاوان؛ ناوی کوری گوڈہرز لہ
 شانامہدا؛ ناوی ماموستا گیو موکریانی زانا و
 فہرہنگ نووسی پسپور و بہ توانای کورد. کہ
 بہ تیکوشانی (کوردستان، موکریانی) کیڑہ
 رووناکیبرہ کہی فہرہنگی (گیو موکریانی)
 چاپ کرا. (گیو)

گیوا : [ناو] شینایی؛ گیا؛ گیواو. (گیاہ)
گیواوہ مانگاز : [ناو] مارہ جیوہ؛ مالہ جیوہ؛
 گیاییکہ دہخوریٹ؛ دہلین ٹہگہر کہسیک مار
 بیگہزیت کوتراوی مارہ جیوہ دابنہ سہر
 شوینی مارگہستہ بہ کہلکہ. (مارچوبہ)
گیوہہ لکیشان : [چاوغہ، ت] کلّاش ہوڑ-
 کیشتہی؛ (ب) خوٹہ یارکردن بو ٹہنجامی کا-
 ریک. (گیوہراور کشیدن)

بیټی (گ) به‌شی وشه‌ی بیانی

گارانتی : اند؛ فد؛ فرد: دسته‌بهرایه‌تی؛ کاری وه‌ئستوگرنتی راپه‌راندنی گیروگرفتی کهل- وپهل، پاش فروشتنی له‌لایهن فروشیاره‌وه. (گارانتی)

گارد : اند؛ فد؛ فرد: وشه بیانیه پاریزه؛ یه‌ک یان چهنده‌کس که پاریزه‌ری گیانی که- سیکن. (گارد)

گارسون : اند؛ فد؛ فرد: پیشخزمه‌تی چیشخانه و ره‌ستوران. (گارسن)

گاز : فد؛ فرد؛ اند: قوماشی تایه‌ت بو برین پیچان. (گاز)+

گالوانیزه : تنه‌که‌بی که به روح سوواخ‌دراوه (به‌سه‌ریدا کیشراوه و ئاودراوه‌توه و ژه‌نگ- ناهنی)، زیاتر بو داپوشینی سه‌ریان به‌جه- مه‌لون. (گالوانیزه)

گرافیسټ : اند؛ فد؛ فرد: پسیوری هونه‌ری گرافیک. (گرافیسټ)

گرافیک : اند؛ فد؛ فرد: هونه‌ری به‌دیپینانی نه‌خش و وینه به‌هیل و نووسراوه. (گرافیک)

گرانیت : اند؛ فد؛ فرد: جوړیک به‌ردی خارا بو روو کاری بینا به‌که‌لکه (گرانیت)

گریپ : فرد؛ فد: په‌رکه‌م؛ په‌تا؛ هه‌لامه‌ت؛ ئه‌لامه‌ت؛ ئارسم؛ هالمه‌وت؛ په‌سیو؛ په‌رسی؛ زوکام؛ درم. فرپینگ؛ نه‌خوشینیکه؛ به‌هوئی سه‌رمابوونه‌وه تووشی مرو ده‌بیت و گیروداره. (گریپ)

گریم : فرد؛ اند؛ فد: گوړانی شیوه‌ی له‌ش و سه‌رچاو به‌شیوه‌ی دلخوار؛ زیاتر له‌شانوگه

ری و ئاکته‌ری سینه‌مادا. (گریم)

گریمور : فرد؛ اند؛ فد: پسیوری کریم‌کردن. (گریمور)

گلگیر : فد: [ناو] سه‌رقاپیکی کومه له‌سه‌ر ته‌گه‌ری سه‌یاره بو به‌رگری له‌قور پرژاندن. (گلگیر)+

گلگیرسازی : [ناو] (۱) ره‌وتی دروست‌کردنی گلگیر. (۲) ریک‌وپیک کردنه‌وه‌ی گلگیری لاروخ‌یچ بوو. (۳) کارگه‌ی ئه‌وکاره. (گلگیرسازی)

گلوکوز : فد؛ فرد: [ناو] قه‌ندی‌تری و هه‌ندی میوه‌ی‌تر؛ له‌هیدرولیزی نیشاسته‌یش به‌ر- هه‌م دیت و له‌ره‌وتیکی تایه‌تدا ده‌بیته‌شه- راب و له‌پاشان به‌گه‌رانه‌وه‌ی به‌هوئی قارچکی که له‌هه‌وادا هه‌یه ده‌بیته‌سرکه. (گلوکز)

گودبای‌پارتی : اند؛ فد؛ فرد: [ناو] میوانی مال ئاواپی؛ وه‌رپ‌خستنی میوانی بو به‌رپ‌کردن و خوداحافیزی له‌که‌سیک که دوور ده‌که- وینه‌وه. (گودبای‌پارتی)

گوزارش: گوزارشت؛ راپورت؛ خه‌به‌ردان؛ گیر- انه‌وه‌ی خه‌به‌روباس. (گزارش)

گوزارشگر : [ناو، بک] هه‌والئیر؛ خه‌به‌ر- نووسی‌گوفار؛ هه‌والده‌ر؛ شوئی هه‌والئیر. (گزارشگر)

گولف : اند؛ فد: [ناو] یاریکیکه به‌گوچان و توپیکی گچکه ده‌کریت و تایه‌ت به‌ولاتانی ئوروپیه. (گولف)

گووبلهن : اند؛ فد؛ فرد؛ [ناو] وینهی به ده-
زووی پهنگاورهنگ چنراو؛ کووبلهن. (کوبلن)
گهردنکەش : [ئاوه‌لناو] (۱) یاخی؛ (یاغی؛
متمرد). (۲ب) سهرکه‌ش؛ کیوی زور بلیند.
(کوه‌سریف‌لک کشیده)

گیربوکس : اند؛ فد؛ [ناو] جه‌عبه دهن‌دی سه-
یاره. (گیربکس)

گیوتین : [ناو] که‌ره‌سته‌ی قرتاندن؛ که‌ره-
سته‌ی ریک برینی قه‌راخی کتیب؛ له‌پرا
بووردوودا له ئورپا سه‌ری تا وانباریان پیده-
قرتاند. (گیوتین)

لا: [ناو] (۱) لو؛ تال؛ پرشته؛ (خاتوون تهشی ده- رپسیت، خاوکانه یان دوو لایه). «فولکلور» (رشته) (۲) کن؛ نک؛ پال؛ ته نیشته. (طرف. پهلو)

لا: [ناو] له موسیقادا ناوی چوواره مین نوته. (چهارمین نت موسیقی)

لائیک: [ناو] **فرد؛ اند؛ فرد**: حوکمه تی لائیک: حوکماتی تا قمیک که دینی نییه (جیاواز له دین). (لائیک)

لاباز: ته سپیک که راسته و راست نه پروا و به لاتهنیشته و لابه لادا پهل باوی. (به طرف پهلو- راه رفتن اسب)

لاپره سهن: [ئاوه لئاو + ناو] سه ره پرو؛ حاله تی بی تی فکرین کاریک کردن؛ مل به کاریکه وه نان بی سه رنج و تی فکرین؛ چه که رداسی؛ بی- تاوتویبی کردن و هه لسه نگاندنی چاک و خرابی و ئاکام، خو خستنه ناو کار یان گیچه- لیکه وه؛ (ب) گوی به په سم و رسووم نه دهر. (بدون تفکر و بر آورد کار کردن و در نظر نگرفتن- آداب و رسوم؛ بی تفکر)

لاپی: [ناو] لیژ؛ جیگهی لاپال؛ وه ک؛ ریگای لیژو لاپالی داوینی کیو. (راه مایل بر کمر کش کوه)

لاپیش: [ناو] وهرزی پاییز. (پاییز)

لاتانه: (۱) وه ک لات؛ لات ئاسا. (لات مانند). (۲) شه پر روشی. (شار لاتانی)

لاتانه فروشتن: شه پر روشی؛ لائیک بو ته وهی

سامانیکی دهست که ویته به هانه به که سیک بگری و شه پری به سه ردا به سه پینی. (پاپیچ- کسی شدن؛ تحمیل کردن دعوا)

لاچ لاج: [ناو] قوماریازیکی زور به ناویه و قومارزان بووه؛ (ب) که سیک که زور قوماریازی به لاج لاجی ده شو بهینن. (لیلاج)

لاجوور: [ئاوه لئاو] غه ریب؛ ناشاره زا؛ نابه لده. (نا آشنا)

لاچی: (۱) [به ند] ئه رچی؛ ئه رچه؛ بوچی؛ لو چی. (۲) بچیته ئه ولاره؛ لاجچی. (برای چه؛ برود کنار)

لاخستن: [چاوگه، ت] (۱) جوریک دزی کردن. (۲) لی قرتانندن؛ له خهرجی روژانه پاشه که وت- کردن و گلدانه وه زیاتر به نه هیینی. (کنار- گذاشتن؛ پس انداز کردن و آینده نگری) +

لاخوراو: [ناو، بهر] ههر شت که لاییکی خوراییت؛ میوهی قه پال لیگیراو؛ (ب) میوهی که نیوهی داعبا خوار دیتی. (میوه گازده)

لاخور: [ناو] گر که بییک که لاییکی چووبی به چالو لهو جیگه دا ناسکتره و تاله. (گرمکی که- یک قسمتش گود تلخ باشد)

لادایی: لاری کردوو؛ له پری لاداو؛ ژ ری دهر- که تی؛ هاتی بهر که نار کرن. (منحرف از راه)

لادگا: [ناو] لادی؛ گوند. (قریه)

لادهست: که ناردهست؛ لبال؛ پال دهست؛ له نک قومار که ران دانیشتن و تماشای یاری کردن؛ (-

۶۱۵

لا دهست زهینی پرونتره). (بغل دست)
لارگو: [ناو] دهسته واژه‌ی موسیقاییه و اتا تاهه-
 نگی زور نارام و له سه ره خو. (لارگو)
لارولوچ: [ئاوه لئاو] لاروله ویر؛ خواروخیچ. (کج-
 وموج)
لاروس: ناوی کیبی فهره نگی به ناوبانگی فه-
 رانسه. (لاروس)
لاره دیای: لاتیل پروانین. (چپ چپ نگاه کردن)
لاری: [ناو] ریگای ته ریک؛ کویره پی؛
 قاچاخه پی؛ لقه ریگایی که له ریگای گوره تر
 جوی ده بیته وه. (راه فرعی؛ کوره راه)
لاریانه وه: [چاوگه، ت] لاره ولار کردن؛ خو شه-
 نگاندن و به ناز و قه مزه پرویشتن. (خرامیدن)
لازانیای: ناوی خوراکیکی ئیتالیا بییه؛ خوارنیکه
 به شیوه‌ی پیره گه لیک له گهل هه رشته فیره-
 نگی و ربی (دوشاوی) ته ماته و پهنیر و گوشتدا
 چی ده بیته؛ له کوردستانیش بووه به باو،
 دروستی ده کن. (لازانیای)
لازوان: [ئاوه لئاو] لاله په ته؛ بی زوان؛ (ب) نه-
 زان؛ ناحالی. که مئاوه ز؛ له زمان حالیه نه بوو.
 (الکن؛ زبان نفهم. کم عقل)
لازه لار: [ناو] ناخاوتنی خاوه خاو؛ گه مزه گه مژ
 قسه کردن. (من و من حرف زدن)
لاس: [ناو] داره سنجووی نییر. (درخت سنجدر)
لاس: [ناو] هه وریشمی نه زور باش؛ ناوه بو
 پیاوان. (ابریشم پست؛ اسم مردانه)
لاساوه: [ناو] ریژنه باران؛ شهسته باران؛ وه ک
 گوزه‌ی سه ربه ره و خوار بارینی باران. (باران تند)
لاس و خه زال: به بیته کی زور به ناوبانگی کورده-
 واراییه؛ ناوی دوو قاره مانیه ته وه بیته. (نام-

آوازیست مشهور)
لاشاو: [ناو] لیشاو؛ لافاو؛ سیلاو؛ له هی؛ تیژاف؛
 لیمشت؛ لاخیز. (سیلاب)
لاشو: [ناو] ئافه تیگی که ندووی هه نگی که
 قریان ده کا. (آفت زنبور عسل)
لافکه ر: هیوچی؛ خو په سن که ر؛ مه دحا خو که-
 ر. (لاف و گراف کننده)
لاقای: [چاوگه، ت] لالیانه وه؛ پارانه وه؛ لالانه-
 وه. (لابه کردن)
لاق گرتن: [چاوگه، ت] (۱) له زور انبازیدا
 پاگرتن. (زیر گرفتن). (۲) پاچه بردن به ده ما.
 (ب) تووره بوون و جوین پیدان. (پاچه گرفتن).
 (۳) سه گیگ که گاز له لاقی که سیک بگریته.
 (پاچه گرفتن)
لاقوزه: [ناو] لاقوزه؛ لاقوز؛ گندوره یی که-
 لاییکی چووبی به چالا و له و شوینه دا بیسته که-
 ی ناسکتره و تاله. (گرمک که از نقطه ای-
 پوستش نازک و تلخ و فرورفته باشد)
لاق ولوق: [ناو] گورگه لوقی ئه سپ؛ لوقه ی
 ئه سپ که له یورغه توندتره؛ یورتمه. (یرتمه)
لاق وله تهر: [ناو، ت] قاچ و قول؛ خواره وه ی له-
 ش. (پا. پایین تنه)
لاقه پرغه: [ناو، ت] لاقه برغه؛ کورته که له که؛
 خالیگه. (پهلو)
لاک: [ناو] (۱) لاکی مور کردنی نامه و بهسته و
 کیسه ی پوستی. (لاک)
لاک و ئالکول: [ناو] شارلاکی تواوه له ئالکولدا؛
 ماکیکی سوور له ژیرسکی میرووی (تاکارلا کاو)
 ده تکی و له ئالکول دا ده تاو بیته وه بو پهننگ-
 کردن و بریقه دار کردنی ته خته و شتی

دروست کراو له دار به کاری دینن. (لاکالکل)

لاکومور کردن: [چاوگه،ت] داخستنی دهرکی ههر شت (به تاییهت پاکه تی نامه)، به گهرم- کردنی لاک له سهری و مورپیانان؛ شه- قَلکردنی لاکي تاواوه له سهر پاکهت یان قوفلی دهرکه. (لاکومهر)

لاکوتن: [چاوگه،ت] کهوتنه قهراخ؛ شتی ئاو ئاورده، کهوتنه که نار؛ بهرکه نار بوون. (به- ساحل آمدن؛ برکنارشدن)

لاکیل: [ناو] خهلکی گوندیک که زهوینی - گوندیکی تر بکلیت. (اهل دهی که زمین ده- دیگری رابکارد)

لاکی ناخون: [ناو] جوریک لاکه بو په- نگاندنی ناخوونی ژنان. (لاک ناخون؛ مانیکور)

لاگوپل: [ناو] نیوه گوپل؛ لویچ؛ پر له پی ده- ستيک له ههر شت. (پریک کف دست)

لالانگی: [ناو] لاله نگی؛ نارنگی؛ نارنگی؛ فشه- پرته قال. (نارنگی)

لال بیه ی: [چاوگه،ت] لال بوون؛ بی زبان بوون؛ (ب) قسه نه کردن؛ وس بوون. (لال شدن)

لالکه: [ناو] لالک؛ لالیان؛ پارپان. (لابه)

لالنگی: [ناو] فشه پرته قال؛ نارنگی. (نارنگی)

لالوزا: [ناو] خالوزا. (پسردایی)

لالیکردنه وه: [چاوگه،ت] (ب) مه لاهه زه کردن؛ دست گرتن و کومه ک پیکردن. (مراعات- کردن؛ کمک کردن)

لام: [ناو] کوته شووشه ییکی ناسک و چکوله یه بو له سهردانانی نمونه گه لی ئاروپنکاری (له تاقیگه) که له ژیر میکروسکوپ (هووربین) دا داده نریت؛ (نمونه له تووی لام و لامیدا داده-

نریت). (لام)

لاما: (۱) نازناوی پیشه وایانی ثایینی لامایی له ثایینی بوودایی دا. (لاما)

لاما: فرد؛ اند؛ فد؛ وشتی بی دووگ. (لاما)

لامز: چهوره؛ خوبه خيوکه ر. ژيان له سهر خوان یان له شی زینده وهرانی دی؛ وه ک کرمی ریخوله و گه نه و بتر. (انگل)+

لامز: [ناو] پرووه کی که ریشه ی ده چه قییته ساقهت و ریشه ی پرووه کی تر و به شیله ی په- روه رده کراوی ئه وان ده ژی و له تکام دا لا- وازیان ده کات یان وشکیان ده کات. (انگل- گیاهی)+

لامز: [ناو] کارژیله و بهرخ، که جگه له دایکی خویان مه مکی ئاژلی دیکه ده مژن. (بزغاله ای که از پستان غیر مادر شیرمی خورد)+

لامز: له جگه ره ی خهلک کیشان. (از- سیگار مردم کشیدن)

لامل: [ئاوه لئاو] نه گونجاو؛ که له وه کیش؛ سه- رکیش؛ نافه رمان؛ (ب) نه هاتنه سهر بار و را؛ لاسار. (متمرد)+

لاموجیم: لام و جووم؛ پرسینی هو ی ئه نجامی کاری و سهر بادان له ئه نجام دانی ئه و کاره. (تمرد)

لامه سه و: (لا) وشه ییکی ئاره و بیه، به واتای (بی؛ نا) و (مه سه و) یش له مه زه بی ئاره- و بیه و کورد کاری بووه؛ لامه زه و؛ لامه سه ب؛ واتا بی دین. (لامذهب؛ لامصب)

لامی: [ناو] کوته شووشه ییکی له تاقیگه ی پزیشکیدا که نمونه ی تاقی کردنه وه له تووی لام و لامیدا داده نریت. (لامی) < لام

لان : لایهن؛ لانی ژن لاوازه : لایه‌نی ژن لاوازه. (طرف)+

لانجین : [ناو] دۆله‌ی هه‌ویر؛ سووینه؛ ته‌شتی هه‌ویر تیدا شیلان. (تغار.)

لانچینه : [ناو] پنه؛ پنه‌که‌ی گونکه‌هه‌ویر له‌سه‌ر پانکردنه‌وه بو نان کردن. (تخته‌خمیرپهن-کردن نانواپی)

لانکۆلی : [ناو] گۆرانییکی کوردییه. (نام-آهنگی است)

لانهلان : [ناو،ت] ئەم‌شان و ئەوشان؛ لانه ولانت که‌م، شان‌ه‌وشانت که‌م شه‌و له نیو جی-دا. «فۆلکلۆر» (از این پهلوه‌به‌آن پهلوجلانندن)+

لانی که‌م : هیچ‌نه‌بی؛ که‌مترین؛ به‌لانی که‌مه‌وه دوو رۆژم بیده‌چیت (حداقل)

لاوا بوون : لای که‌سیک و ابوون؛ به‌پای که‌سیک و ابوون؛ گومان کردن؛ لام‌وايه: پیم‌وايه. (گمان کردن؛ استنباط کردن)

لاوانی : [چاوگه،ت] لاوانده‌نه‌وه. (نوازش-کردن)

لاوه‌ران : ناوچه‌یی‌که‌ نزیکی پاوه. (منطقه‌ای-نزدیک‌پاوه)

لاویرده : [ناو] ئامیری دروینه. (وسيله‌درو کردن و دروگری)

لاهییر : [ئاوه‌لناو] لاهوره؛ له‌نده‌ههور؛ له‌نده‌ههور؛ زه‌به‌لاح. (لنده‌هور)

لایاوا : له‌که‌سیکه‌وه‌ گه‌یشتن؛ (ب) [ئاوه‌لناو] گیرودار؛ له‌لاگه‌یشت. (مسری. واگیر)

لای ژوووروو : داییکی ئەندازیاری و نه‌خشه-کیشییه هه‌میشه لای باکوور له خه‌ریته‌دا ده-خه‌نه لای ژوووره‌وه و باشوور له خواره‌وه و

خوره‌هلات له راسته‌وه و خورئاوا له لای چه-په‌وه‌یه؛ له ئاخه‌فتیشدا بووه به‌باو، واتا باکوور؛ کورمانجی ژوووروو : کورمانجی باکوور. (کنایه از شمال)

لچ‌داژهندن : (ب) مۆن‌بوون؛ نوواندنی ناره‌زیایی و خه‌مناکی. (نشان دادن حالت ناراحتی)

لچ‌هه‌لقوتاندن : [چاوگه،ت] لچ‌هه‌لقوتاندن؛ لیو هه‌لقرچاندن؛ ده‌رپینی ناره‌زیایی و وه‌رپیزی. (نشان دادن نارضایتی با ورچیدن لب)

لچه‌نان : قه‌راغه‌ نان؛ لیواری نان. (کناره‌های-نان. لبه‌نان)

لرخه : ده‌نگی هه‌ناسه هه‌لکیشانی ئازهللی سه‌ر بر‌دراو. (خرناس)+

لرفاندن : [چاوگه،ت] (۱) گلاندن؛ هه‌لگلاندن؛ به‌له‌زخواردن. (باشتاب‌خوردن) (۲) ده‌نگی لرفه-ی و شتر و سیلاو. (صدای غریدن شتر و غرش سیل)

لرفاندن : [چاوگه،ت] ده‌نگی و شتر؛ لرفه‌لرف-کردنی و شتر؛ ده‌نگی سیلاو. (صدای شتر)

لرزه : [ناو] هه‌ودای موورو پیوه‌کراو؛ هونراوه-ی په‌لکه‌ی مووی سه‌ر؛ جه‌له و هونراوه. (رشته موی بافته؛ گیسوی بافته شده)

لرکه : [ناو] کلکه‌ی سورانی؛ کلکه‌ی فه‌قیانه. (دنباله سراس‌تین پیراهن کردی.)+

لرقای : [چاوگه،ت] لوای؛ رویشتن. (رفتن)

لرقویو : [ناو] لک و سه‌رلک؛ لک و پوپ؛ پرژ و شوول و گه‌لای دار؛ لقی‌قه‌وی و لقی‌ناسکی دار؛ گولییف؛ چفک. (شاخ‌وبرگ)

لرکانی : [چاوگه،ت] لکاندن. (چسب کردن؛ متصل کردن)

لَلَّيه: [ناو] لَلَّپ؛ شه پوَل؛ لَلَّپ؛ پِل؛ پِل. (موج)
لمارته: [ناو] لم؛ زيخ؛ ليم. (شن)
لمه: [ناو] سڪ؛ زگ. (شڪم)
لندوو: [ناو] ماستي گريگري له نيو ماستاودا
 كه باش نه شله قابي. (دوغ صاف نشده؛ ماست-
 حل نشده داخل دوغ)
لنگ جووت كردن: [چاوگه، ت] (ب) بو مردني
 مروقي ئاكارخراپ ده لين. (كنايه از مردن)
لواسه: [ناو] لوچ؛ لواسه ي دهست: لوچي ده-
 ست؛ لاويچ. (كف دست)
لواي: [چاوگه،] روين؛ رويشتن. (رفتن)
لوپر: [ناو] تهناف يان گوري سي كه له چهند
 لو(تال) پي كه هاتي ي يه ك يا دوو تالي پچرابي.
 (طناب چندرشته كه يكي دوتارش پاره) (شده-
 باشد) <تابر
لوپ: [ناو] پلاس؛ جورپك پيخه ف و راخه ري
 چندراو له بهن يان ده زوو. (نوعی گلیم نازك-
 برای زیرانداز ياروانداز)+
لوپ: [ناو] جي كه نه ي هه لاجي. (پتك حلاج)+
لوپ ژهن: [ناو] جي كه نه ژهن؛ هه لاج. (حلاج)
لوتك: هه لبه زين. (پريدن. بالانداختن)
لوتكين: هه لبه زين هوه؛ هه لخته هوه. (بال-
 پريدن)
لوتی زهله: [ناو] تهناف باز؛ ته وه ي له سه ر
 تهنافي هه لخر او ياري ده كا. (بندباز)
لوچ تيكه وتن: [چاوگه، ت] چرچ تيكه وتن؛ په-
 يدا بووني چرچ ولوچ له سه روچاو يان له هه ر
 شت. (چين افتادن)
لوركي: ناوي گورانبيكه له كوردي و تور كيدا.
 (اسم آهنگی است در كوردي و تركي)

لوری لوری: (بهند) ئارام ئارام؛ له سه ر خو
 رويشتن؛ لوری لوری هاته وه سه ربوري. «فولكلور»
 (آرام آرام)
لوس: [ناو] شور؛ مانگايي كه كه له گا زوري
 سوار بوويتن و به ده ستيانه وه وه ره ز بووي و
 نه يتر بويا ن نه ويستي. (جفتگيري كردن زيا-
 دماده گاو؛ ناوي پزيشكيه كه ي، بيم فومانيا) يه +
لوس: [ناو] لوسه؛ كاريتي ه ي قه وي. (بالار-
 كلفت)+
لوفه كردن: حه ول دان؛ ته قالا كردن؛ تيكو شان.
 (تقلا)
لوق دريژ: [ئاوه لئاو] لاق دريژ؛ (ب) دريژي
 ناقولا. (لنگ دراز. آدم دراز قد)
لوقمه قادي: [ناو] لوقمه قادي؛ لوقمه قادي؛
 لوقمه گادي؛ جه غزي هه وي ري شه كر تيكراوي
 پان و ناسك و چووك، كه كا كه گويز و بادام
 له تويدا داده نين و ده يي چنه وه و له رو ندا
 سوريده كه نه وه. (لقمه قاضي)
لوكه ميشه: گياييكه به ره كه ي كور كداره و له
 لوكه ده چي. (نوعی گیاه)
لوك: لورك؛ په رپه روك؛ په پوله. (پروانه)
لونگ: [ناو] (۱) بهر مال و فوته ي شرپي سه-
 ر شاني هه ژاران؛ (شهرته له داخت لونگي له
 كول كه م، له م شاره بروم بهر چاوت چول كه م).
 «فولكلور». (۲) فوته ي گه رماو. (لنگ روي شانه-
 بينوايان؛ لنگ حمام)+
لووت به لووت هوه ته قين: (ب) لووت ويزوت
 تووشي كه سيك بوون. (ناگهاني برخورد كردن)
لووت رهق بوون: ههستي به زين و قسه پي-
 نه مان له جوابي كه سيكدا؛ له جي خو وشك-

بوون. (در جاشک شدن)

لووت به ران : قه پوز به ران؛ لووت که وانى. (دماغ -
کمانى) (ب) [ئاوه لئاو] به پوز؛ به ده عيه؛ لووت به -
رز؛ به فیز؛ بادی هه وا. (متکیر)

لووت که له شاخ : (ب) [ئاوه لئاو] که پوزل؛ کونه -
لووت هه راو. (دماغ گنده؛ سوراخ دماغ گشاد)

لووت ماسیاو : لووت هه لئماساو؛ نارازی؛ مؤن؛
گرژ؛ تووره. (عصبانى)

لووت و بووت : [ناوت] (۱) قیزوویز کردن له هه -
ندى خوراک. (بدغذائى) (۲) < کف هن. +

لووت هه لئماساندن. [چاو گه، ت] لووت
ماساندن؛ مؤن بوون؛ نیشانه ی ناقایلی. (اظهار -
نارضایتی)

لووچکین : [چاو گه، ت] پاک کردن؛ توپکل -
دامالین؛ توپخل لیگردنه وه. (پوست کندن؛
یوسته شکستن)

لوورین : [چاو گه، ت] لوورانندن. (زوزه کشیدن)

لووساو که به ستن : تراو به لووزه وه هاتن؛ (ب)
خوشینی ئاو به سهره رزدا؛ پلووسک په رین.
(آب با فشار آمدن)

لووشته ی : [چاو گه، ت] هه لئمزین؛ وه ک ئاو مزینی
قوماش؛ هه لئووشین. (جذب کردن؛ مکیدن)

لووشه : [ناو] به که لکترین گیای به هاری بو له -
به ین بردنی کرمه ک و کرمی ریخوله. به تاییه -
ت دوخه واکه ی. (والک) +

لووشه گول : [ناو] گیایی که دژی ئیشی ئیسقان
و جومگه یه؛ له جه ننگه له کانی مه ریوان و
نودشه زوره؛ بو برین و په نمانی لیواری گه ده و
ریخوله به که لکه. (گل اختر)

لوول په ر : لولو په ر؛ لا و لاو. (نیلوفر)

لووله سووبه : لووله کووره؛ قوله کووره؛ لوله ی
دوو کهل کیشی سووبا. (لوله بخاری)

له ئاو ترسان : حاله تیک له نه خوشینی هاری و
کیشانی به ننگ و حه شیش که مروف تووشی -
ده بی و له ئاو ده ترسی. (از آب ترسیدن)

له ئاو که ره گرتن : (ب) مروی زرینگ و به رژه -
وه ندی خواز. (انسان سو دجوو زرنگ)

له ئاو و گل ده راتن : (ب) له خه م په خسین؛
گه و ره بوون؛ قه یره بوون؛ پیگه یشین. (از آب و -
گل در آمدن)

له باک : [ئاوه لئاو] فرلداخ باز؛ ده سپسه باز؛ فیلباز؛
فیله باز. (حیله گر)

له بال : [به ند] پیکه وه؛ له ته ک؛ له گه ل؛ پیوره؛
له یه ل؛ ته فرا؛ ته فی هه ف؛ پیکو؛ وه یه که وه. (با -
هم؛ په لوی هم)

له بتانندن : [چاو گه، ت] له پتانندن؛ جوولانندن؛
بزاوتن؛ له عه رزدان. (تکان دادن؛ به زمین زدن)

له بنی کووله که دان : [چاو گه، ت] در کاندنی هه
موو قسه ی شاراه و در کاندنی نه هینی. (فاش -
کردن اسرار)

له بو : [به ند] ژبو؛ بوچی؛ ئه را؛ ژو؛ ئه رچه؛ لو
چی. (چرا)

له به رئه وه : [به ند] بوئی؛ ژبه روی هه ندی؛ ژبه ر
ئه وه. پوکی. (زیرا؛ برای چه)

له به را : [به ند] (۱) له پیشدا. (قبلا). (۲) ئه ولییاسه
وا له بهر دایه. (برتن پوشیده)

له بهر چاونه بوون : (۱) دیار نه بوون. (جلو چشم -
نبودن). (۲) بی ئه مه کی؛ ناسوپاسی؛ به چاکه
نه زانین. (ناسپاسی)

له به رد لئان : [لئاو] جوان و ره زا سووک و

خوشه‌ویست. (دل‌پسند)
له‌به‌روی : ژبه‌روی؛ له‌به‌رئهو؛ به‌خاتری‌ئهو؛ له‌به‌رئهو. (به‌خاطراو)
له‌به‌ریه‌ک‌په‌ینه‌وه : گوشاد بوونه‌وه‌ی ئالقه- زنجیر و قه‌فی گوچان؛ (ب)قه‌له‌و بوونی زور. (گشادشدن حلقه‌چاق‌شدن)
له‌بیر خو بردنه‌وه : پشت‌گویی‌خستن. (پشت- گوش‌انداختن)
له‌پاخستن : [چاوگه‌ت] هیلاک‌کردن؛ په‌تانندن و شه‌که‌ت‌کردنی که‌سیک‌به‌جوړیک‌که‌نه- توانی‌هه‌نگاو‌هه‌لینیی یا خو‌به‌سه‌ر‌پاوه‌بگری. (ازپانداختن)
له‌پاش : له‌دوا؛ کاری که له کاتی دیاریکراودا نه‌کرای و وه‌دوا که‌وتبی؛ پروژه‌که له پاشه. (تاخیروعقب‌ماندن کار)
له‌پاک‌کردن : کردنه‌پا؛ پاک‌کردنه‌ناو؛ که‌وش و گوره‌وی، کردنه‌پا؛ پوشینی ده‌ری و پاتول. (پا- کردن)
له‌پاندن : [چاوگه‌ت] فریودان؛ خه‌له‌تانندن. (فریب‌دادن)+
له‌پته‌ده‌رچوون : [چاوگه‌ت] له مهرمه‌ریندا هه‌لمات له پله‌ده‌رچوون؛ (ب)هه‌له‌کردن. (اشتباه‌کردن)
له‌پریکدا : [به‌ند] له‌پرډا؛ له‌پرډا؛ ژنشکافه؛ نیشکفه؛ له‌هی‌کړا؛ له‌نا‌کاو. (ناگهان)
له‌پ‌زیرین : له‌قه‌می (ناسناوی) خانی له‌پ- زیرین قاره‌مانی قه‌لای دمدم که ده‌وله‌تی سه- فه‌وی هی‌رش‌ه‌ینا‌یه‌سه‌ر و قه‌لای خاپوور‌کرد و خان تادوا‌یین که‌س شه‌ری‌کرد و گشتیان کوژران. (خان‌لپ‌زیرین)

له‌پزاندن : [چاوگه‌ت] به‌عه‌رزدا دان؛ دان‌به- عه‌رزدا. (به‌زمین‌زدن)
له‌پکه : [ناو] گری‌هه‌ویری وشکه‌وه‌بوو له‌ناو ناندا. (خمیر‌گره‌شده‌روی‌نان)
له‌پن : [ئاوه‌لناو] تیرنه‌خور؛ چلیس؛ زور‌خور؛ زکن؛ فره‌خوهر. (شکمو؛ شکم‌پرست)
له‌پوک : [ئاوه‌لناو] له‌باک؛ فیله‌باز؛ فریودهر؛ خاپین. (فریب‌دهنده)
له‌پیش : (۱) به‌رده‌م؛ له پیشی‌دانا : نایه‌به‌رده- ستی (جلورو) (۲) سه‌رکه‌وتوو؛ سه‌رکه‌تی. (پیروز)+
له‌پیش : به‌ر له؛ کاری؛ که له کاتیکی زووتر له کاتی دیاریکراو، نه‌نجام‌درابی؛ کاره‌که‌مان‌له- پیشه، وه‌دوا نه‌که‌وتوو. (پیش‌بودن)
له‌پیک‌وماپیک‌دان : (ب) له نال و بزماردان؛ ریا و دوور‌وویی کردن. (کنایه‌از‌دورویی)
له‌تان و پوک‌ه‌وتن : (ب) زور‌کوون‌بوون؛ له‌که‌لک- که‌وتن؛ زور که‌نه‌فت بوون. (فرسوده‌شدن)
له‌تره : قه‌لافه‌ت و له‌ته‌ر؛ زل‌و‌گوشتن؛ قه‌له‌و. (آدم‌گنده‌و‌چاق)
له‌ته : [ناو] (ب) که‌رته‌مه‌ریک که به جیا بله‌وه- ری و تیکه‌لاوی می‌گه‌لی گوند نه‌بی. (گله کوچک که قاطی گله روستا نشود)
له‌ته : [ناو] سوال؛ گه‌دایی. (گدایی)+
له‌ته‌پلی بیعاری‌دان : (ب) ئه‌وپه‌ری بیشه‌رمی و بیعاری. (زدن برطبل بیعاری)
له‌ته‌چن : [ناو] سوال‌که‌ر؛ پارسه‌که‌ر. (گدا)
له‌ته‌چینی : [ناو] (۱) سوال‌که‌ری؛ ده‌رووزه‌گه- ری. (گدایی‌کردن). (۲) کوته‌کاسه‌ی چینی. (تکه‌سفال‌چینی)

له تهر : [ناو] ته شی. (هم له تهری خهم خول
ئاو ره دهوه، تایی گرزئی مهینه ت دووباد کردهوه)
«مهولهوی». (دوک) +
له تهره : < له تهر

له تهری : له تهره؛ ته شی. (دوک)

له تهری خواردن و له وشکی نوشتن : (ب) خوش
رپوواردن و نه بوونی سه رقالی و کیشه؛
ئاسوودهیی (خوردن و خوابیدن)

له تهنبار : [ئاوه لئاو] چاف برسی؛ چاوبرسی؛ چاو-
چنوک؛ چاف برچی؛ چکووس؛ تیر نه خور.
(خسیس)

له چک لابردن : (ب) بی ئاپرو کردن و ئیلاقه-
کردن و ته جاوه زکردن به ژن. (کنایه از بی آبرو-
کردن)

له چهری : [ناو] پهستی؛ ره زیلی؛ قرنووسی.
(ردالت)

له حنعت : [ناو] له (له عنعت) ی ئاره وییه وه
هاتووه، له ههنندی له دووبله ی فلیمه کاندئا وشه-
ی (نه فرته) به کار دینن که ئه ویش کوردی نییه
و ههر له حنعت به جیتره. (لعت)

له حهرام گهران : له حهرام گهریان. (۱) خه سار-
بوون؛ زایه بوون. (حرام شدن. ضایع شدن) (۲) به
شوین شتی نارها و ههرامدا گهران. (به دنبال
حرام گشتن) (۳) ره ها کردن و دهست به ردان له
شتی حهرام، له مالی حهرام گهری؛ مه چو به-
لایدا، لیگه ری (دوریکردن از حرام)

له خرتکه چوون : [چاوگه، ت] له ورتکه چوون؛ له
ورکه چوون؛ له جی چوونی جومگه ی له ش. (از-
جادر رفتن)

له خشه : [ناو] نه خشه؛ پلان؛ پیلان؛ خهریته؛

نقشه. (نقشه)

له خوبوونهوه : [چاوگه، ت] (ب) زور ته عارف کر-
دن؛ خولکی گهرمی میوان کردن. (تعارف کرد-
ن زیاد)

له خوختهوه : (۱) له خوختهوه دهست به بزارنی هه-
مووان بکه، دوو واتا ده گه ینی، (۱/۱) تو ئه وه ل
کهس به، (۱/۲) خو ت حساب مه که و له که-
سی پال دهستی خو ته وه دهست پی-
بکه. (از خودت) (۲) له خوختهوه ئه وشه پرت دامه-
زراند : له خورا ئه وشه پرت دامه زراند. (بی سبب)
له خوفشین : هووشه کردن؛ تاریفی خو کردن.
(از خود تعریف کردن)

له خوئیو : (۱) له خوئیو؛ (۱/۱) دهستی کرد به
بزاردن له خوئیوه، خویشی هینا حساب. (۲/۱)
خوی نه هینا حساب له کهسی پال دهستی وه
دهستی پیکرد. (از خودش). (۲) له خورا؛ بی ده-
لیل؛ بی به لگه؛ بی هو. (بی دلیل؛ بی سبب)

له داری دنی : له دارای دنیا؛ له مالی دنیا؛ له
سامانی دنیا. (از مال دنیا) < داری دنیا

له دوو گهران : به دوادا گهران. (دنبال گشتن)
له دهست دهر چوون : [چاوگه، ت] بی ناگا
لیوون چهک به دهسته وه ته قین. (از دست در-
رفتن) (۲) له دهست چوون؛ له کیس چوون.
(از دست دادن) +

له دهمدان : (۱) له دهمد راکیشان و لیدان. (توی
دهان کوبیدن). (۲) قسه لی برین و ره تکر-
دنه وه ی قسه؛ جوابی رهق دانه وه. (تو دهنی
زدن) +

له ده م دوو کهوتن : [چاوگه، ت] له قسه و
دوواندن کهوتن. (ب) نه خوشی که زمانی

بشکی. (قدرت تکلم از دست دادن) شتی. (روی چیزی گذاشتن). (۳) دانیانه بان. (بالا گذاشتن)

له‌راست: له‌ئاست؛ به‌رانبه‌ر؛ له‌حان. (در برابر؛ مقابل)

له‌رزه‌پیو: [ناو] که‌ره‌سته‌ی ئه‌ندازه‌گرتنی پ‌اده- ی هیزی بوومه‌له‌رزه. (له‌رزه‌نگار؛ زلزله سنج)

له‌رزه‌له‌رز: زور ترساو؛ له‌رزین له‌ترسا؛ ده‌ست له‌رزین به‌هوی مال خوشه‌ویستی و ده‌ست پیوه‌گرتن؛ چکووسی. (ترس و له‌رز؛ از خست دست لرزیدن)

له‌رزین: [چاوگه‌ت] چوقه پیاهاتن له‌یاو یان له‌ترس یان له‌سه‌رما؛ له‌رز پیاهاتن؛ له‌رینه‌وه. (لرزیدن)

له‌رکه‌له: [ئاوه‌لناو] ناتله‌نگ‌زراف؛ قه‌دباریک؛ شووش و باریک و لاواز. (لاغر؛ کمر باریک)

له‌زارده‌ر چوون: [چاوگه‌ت] له‌ده‌م ده‌رپه‌رین؛ له‌زارترازان. (از دهن در رفتن)

له‌زگ چوونه‌وه: له‌زه‌وزوو که‌وتن. زاوزوو برانه- وه. (یائسه شدن)

له‌زم: [ناو] لیزم؛ قه‌وم و خیش؛ که‌سوکار. (قوم- وفامیل)

له‌ژی‌ر کیف‌دابوون: له‌ژی‌ر فه‌رمان‌دابوون؛ ژیرچه- پوکه بوون. (تحت فرمان)

له‌سک که‌وتن: [چاوگه‌ت] ژنی که ئیدی مند- آلی نه‌بی؛ (ب) مه‌هان نه‌بوون؛ تینه که‌وتنی ژن. (عقیم شدن زن)

له‌سه‌رخودامالین: له‌کول خو‌کردنه‌وه؛ له‌ممل کردنه‌وه؛ له‌ئستوی خو‌لابردن؛ (ب) خو‌له‌ده‌ست کیشه‌رزگار کردن. (ازسرباز کردن)

له‌سه‌ردانان: (۱) وه‌ک نرخ دیاری کردن؛ قیمه‌ت له‌سه‌ردانان. (قیمت گذاری). (۲) دانیانه‌سه‌ر

شتی. (روی چیزی گذاشتن). (۳) دانیانه بان. (بالا گذاشتن)

له‌سه‌ردر چوون: [چاوگه‌ت] فه‌راموش کردن؛ له‌به‌ر فه‌قیری عه‌شقی یاره‌که‌ی له‌سه‌ر ده- رچوو. (فراموش کردن؛ ازسربه‌در شدن)

له‌سه‌رگریو: ئه‌نجامی کاریک له‌سه‌ر مه‌رج؛ به‌مه‌رج. (شرطی)

له‌سه‌رگوان: [ئاوه‌لناو] ئاژه‌لی نزدیک به‌زایین. (حیوان ماده پابماه)

له‌شا ته‌که‌هینان: له‌قوماری بانگدا ته‌که‌بو شا هینان؛ (ب) مروی خوش شانس. (کنایه از- آدم خوش شانس)

له‌شان و قول که‌وتن: [چاوگه‌ت] زور ماندوو بوون به‌کاریکه‌وه. (ازپا افتادن بعلت خستگی)

له‌شت و موفا: [ناو، ت] قازانج؛ سوود؛ منفه‌عه‌ت؛ که‌لک. (سوود منفعت)

له‌شکه‌ر: [ناو] له‌شکر؛ سپا. (لشکر)

له‌عله: [ناو] لاله؛ مه‌رده‌نگی. (لاله)

له‌علی بیدانه: [ناو] جو‌ریک تری ده‌نک گه‌و- ره‌ی سووره و ناوکی نییه. (نام نوعی انگور)

له‌علی فا: جو‌ریک قوماشی پی‌ری بوو له‌زه- مانی رابوردوودا. (نام پارچه‌ای قدیمی)

له‌غ: [ناو] گری؛ چه‌ت. (گره)

له‌غامه: [ناو] له‌غاوه؛ سووچی هه‌ردوولای لیو؛ ئه‌ملا و ئه‌ولای لچی ئه‌سب. (دو گوشه لب؛ دولب اسب که حلقه لگام آنرا در بر می‌گیرد)

له‌غاوپره: [ناو] له‌غاوه‌گورگه؛ فرنده‌بیکه به- قه‌را ریشولییک. (نام پرنده ایست)

له‌غاوشل کردن: [چاوگه‌ت] ئیزن دان به‌ئسب به‌که‌یفی خو‌ی پروا؛ (ب) سه‌رگری و به‌رگری

نه کردن، پرویدان؛ بهرنه گرتن؛ سه‌به‌سه‌ت کردن. (جلوگیری نکردن)

له‌غاو کردن: (۱) له‌غاو له‌زاری ته‌سپ کردن. (لگام‌به‌دهن اسب‌زدن). (۲) پیش‌گرتن؛ به-ستنه‌وه و ئیزن پینه‌دان و به‌ره‌له‌ست‌بوون له هه‌موو بواریکدا؛ دژی له‌غاو شل کرن. (دهنه-زدن)

له‌غاوه‌گوورگه: فرنده‌یکه له ته‌یره به‌له‌ک ده‌کا و سی جوړن، (۱) له‌غاوه‌گوورگه‌ی بال خورمایی. (گلاریول بال قرمز). (۲) له‌غاوه-گوورگه‌ی بال ره‌ش. (گلاریول بال سیاه). (۳) ود وده. (دو دوک)

له‌فره‌چوون: [چاوگه‌ت] له شه‌رمه‌وه چوون و له روودربایستی کهوتن؛ تریق بوونه‌وه؛ به‌یده-س بوون. (شرمنده‌وخجالت‌زده‌شدن)

له‌فره‌کهوتن: [چاوگه‌ت] فرنده له بال لیدان کهوتن؛ (ب) له جووله و بزوان کهوتن. (بی-حرکت‌شدن)

له‌قاودان: [چاوگه‌ت] له هه‌للادان؛ چه‌پله‌لی-کوئاندن؛ راستیی نه‌هینی که‌سیک بلاو‌کردنه-وه. (افشاکردن‌راز)

له‌قسه‌ده‌رنه‌چوون: (۱) به‌قسه‌کردن؛ ئامو-ژگاری بردن به‌ریوه؛ به‌قه‌ول‌کردن؛ فرمان به-جی هینان. (اطاعت‌کردن). (۲) له به‌لین په-شیمان نه‌بوونه‌وه؛ راویستان له سه‌ر قسه و په-یمان. (سرقول‌ایستادن)

له‌ق‌له‌ق: [ناو] فرنده‌ییکی مل دریزی قاچ دریزه و مار و بووق و ماسی خوړه و دوو جوړن. (۱) حاجی له‌ق له‌ق؛ حاجی له‌ک له‌ک. (لک‌لک). (۲) حللیز؛ له‌ق له‌قی ره‌ش. (لک‌لک‌سیاه)

له‌قنای: [چاوگه،] له‌قاندن. (تکان‌دادن-جنابیدن)

له‌قه‌بر ده‌رهینان: (۱) مردو ده‌رهینان له قه‌بر. (میت‌را‌زق‌بر‌در‌آوردن). (۲) جوین به‌که‌سیک-دان که‌مردووه. (دشنام‌دادن به‌مرده)

له‌قه‌فه: [ناو] رکه؛ قه‌فه‌ز؛ قه‌فه‌س. (قفس)
له‌قه‌له‌م‌دان: [چاوگه‌ت] به‌حساب‌گرتن؛ له ئه‌ژماره‌ینان؛ به‌حساب‌هینان؛ وای له‌قه‌له‌م مه‌ده: وای دامه‌نی. (بشمار‌آوردن)

له‌قیا: [رابوردووی له‌قین] له‌قی؛ بزوا له جیی خوئی؛ له‌ق بوو؛ له جیی خوئی جووی. (لق‌شد)
له‌کان: [ناو] راکیت؛ رووپه‌ریکی جه‌غز ئاسایه بو یاری پینگ‌پونگ و تینیس. (راکت)

له‌کول‌خستن: رزگار‌کردنی خو یان یه‌کیکی‌تر له ده‌ست ملوژم و کیشه و به‌لای به‌سه‌ردا سه-پاو. له‌سه‌ر لابریدن. (نجات‌دان کسی‌از‌دست‌گرفتاری)

له‌که‌فو‌کول‌کهوتن: (۱) به‌سه‌ر‌چوونی تین و تامه‌زروی؛ سارد بوونه‌وه له‌کاری. (از‌شور و شوق‌افتادن) (۲) له کول چوونه‌وه‌ی تراو. (از‌جوشش‌افتادن)

له‌گا چوونه‌وه: وشک بوونه‌وه‌ی که‌شاویک که کاتی کیلانی تیپه‌ر بوویت. (خشک‌شدن-زمین‌آیاری‌شده‌برای‌شخم)

له‌گره‌نه: (۱) له‌گره‌نا؛ لیره‌دا‌نا؛ نه‌له‌ئیره. (اینجانه). (۲) لیره‌ن؛ لیرانه‌ن؛ ئه‌وان له‌گره‌ن: هان لیره. (اینجاهستند)

له‌گوپ‌چکه‌ی‌گادا‌خه‌وتن: (ب) بی‌خه‌به‌ر بوون له مه‌به‌ست؛ بی‌خه‌به‌ری؛ نا‌آگاهی. (کنایه‌از‌بی-خبر‌بودن‌از‌دنیا)

- له گوین:** [وته] وهك؛ وپچوون؛ وهك شتی؛ له-
وهدهچی؛ له گوین؛ به شیوهی. (شبییه؛ مانند)
له گه نمال: [ئاوه لئاو] کاسه لیس؛ چلکاو خوړ؛
نوکه رکردار؛ بهر ماوه خوړ. (کاسه لیس)
له لاقان وهر هاتن: هه لاتن و توند و تیز تییه پ-
بوون. (به تندی فرار کردن)
له له: [ناو] (۱) قامیشی گهر میان؛ خه یزه ران؛
جوړیک قامیشی قهویه و گه لاکه ی به
کو تراوی له سهر برین داده نین به که لکه. (-)
خیزران (۲) نه یچه شه کهر؛ قامیشی شه کر که
شه کری سووری لی ده گیری. (نیشکر) +
له له نگی: [ناو] (۱) هه ویری له روڼدا سووره وه
کراو؛ نان ساجی؛ نواساجی. (خمیر سرخ شده در-
روغن؛ توتک)
له مرک: [ناو] ثانیسک؛ هه ره ژنی؛ مرک؛
ثانیسک. (آرنج)
له لم لوی: [ناو] له مشور یای؛ سکه شور؛ زه-
حیری. (اسهال)
له ناکاو: [به ند] ژنشکافه؛ له هیکر؛ ژنیشکفه؛
له پرپرا؛ له پرپرا. (ناگهان)
له نال و له بز ماردان: <له پیک و مایک دان
له نگاندن: [چاو گه ت] (۱) جوو لاندنه وه؛
تکان دادن (۲) شانوشان و ئارم به ریگادا
رویشتن؛ (سه یزاده ی که مهره شل بیله نگیه).
«فولکلور» (سلانه سلانه راه رفتن)
له نگر: [ناو] تراز؛ ته راز؛ میزان؛ قورس کردن و
سووک کردن ی بار به دهست پیوه گرتن؛ له نگره-
ریکی نه و باره (په شکه کایه) م بو بگره. (تراز)
له وان: (۱) له وه وان؛ له وفان؛ شوانی گاگه ل؛
گاوان. (چوپان گاوها) (۲) له ته وان. (از آنها)
- له وچه تی:** [ناو] له و چیتی؛ زور بلیسی. (پر-
حرفی)
له وز: [ناو] له بز؛ قسه؛ (ب) نه و قسه که له له
وس؛ لیو) دیتته دهره وه؛ بو له وزت ناگه پیت؟.
(لفظ)
له وله وه: <له وچه تی.
له وون: ناوچه ییکی هه ورامانه له ئیران و
عیرا قدا. (منطقه لیهون)
له وه: [ناو] گا؛ گامیش؛ له و. (گاو؛ گاو میش)
له وه پین: [ناو، بک] که سیک که ده له وه-
رینی (ب) شوان. (چراننده؛ شبان)
له وه ی را: له وشته وه؛ له وه ی را دیاره راست
ده کا؛ به وه ی را. (از آن چیز)
له ویر: [ئاوه لئاو] زیاتر له گه ل وشه ی لاردا
دیت و واتای خواریو خیج ده دا، لاروله ویر؛ چه-
فت و چیپر. (کج و معوج)
له هاندن: [چاو گه ت] داگیر کردن؛ زهوت-
کردن؛ دهست به سهردا گرتن. (تصرف کردن)
له هیکه وه: [به ند] له ناخافل؛ له ناکاو؛ له پرپرا.
(یکهو)
له یاز: [ناو] ئاوه اورده؛ ئاومالک؛ نه وه ی ئاو یان
سیلاو له گه ل خو ی ده بهینی. (آب به ساحل-
آورده)
له یزاندن: [چاو گه ت] کایه پیکردن؛ گه مه
پیکردن؛ راو پیکردن؛ خافلاندن؛ فریودان؛ سه-
رگهرم کردن؛ خاپاندن. (بازی کردن)
له یزتن: [چاو گه ت] له یزین؛ یاری کردن؛ حه-
نه ک کرن؛ سه ما؛ له یستن. (بازی؛ رقص)
له یل: [ناو] جوړیک فرنده ی گوشت خوره له و-
اشه ده کا و چیتین (چینچین: خالخال) ه. (-)

پرنده‌ای شکاری)

له پلاخ: ناوچه‌یکه بهر فراوان سهر به شاری سنه. (نام منطقه ایست) +

له پلان چوخه: ره‌قتیان؛ کیویکی ههره به‌رزی ناوچه‌ی سه‌قزه له به‌ینی دوو گوندی سلیمان‌کندی و کانی‌نیازدایه. (نام کوهی است)
له یلوی: [ناو] هه‌لوورکه؛ له‌لوه؛ له‌یلوک؛ جولانی هه‌لبه‌ستن بو خه‌وتنی کورپه و پراژه-ندنی. (ننو)

له یلی و مه‌جر ووم: [ناو،ت] له له‌یلی و مه‌جنوون کوردکاری بووه. (یلی و مجنون)
له یهل: [به‌ند] له‌گه‌ل؛ له‌ییل؛ ته‌قرا؛ ته‌قی‌هه-ف؛ پیکه‌وه؛ پیکو. (باهم)

لی برین: (۱) به‌چه‌قو یان شتی تیژ کوتی له شتی برینه‌وه. (بریدن‌از). (۲) کوتایی هینان به خه‌لات و به‌رات یان جیره و مه‌واجب. (قطع-کردن) (۳) وه‌ک: نان و ئاو لیبرین. (قطع-کردن)

لی بواردن: په‌وتی خوش رابواردن. (حالت-خوش‌گذراندن) (۲) لی‌په‌ت بوون؛ به‌سه‌ردا کشان. (ردشدن)

لی بوورین: [چاوگه،ت] (۱) جیگای رویشتن و په‌ت بوون. (مفر). (۲) لی‌خوش بوون؛ به-خشین. (۳) به‌سه‌رچوون؛ ته‌مه‌ن لی‌بووردن. (گذشتن؛ عفو‌کردن)

لیپ: [ناو] لیژگه؛ لژگه؛ رسته موورووی له تال هه‌لکی‌شراو؛ جه‌له؛ ریز. (رشته) +

لی پیس کردن: [چاوگه،ت] کراسه‌که‌ت لی‌پیس-کردم؛ کراسه‌که‌مت پیس‌کرد. (نجس و-چرکین کردن چیزی یا کسی)

لیخاندن: [چاوگه،ت] لی‌دان؛ لیخستن؛ پیام‌لین؛ دارکاری و لی‌دان. (کتک‌زدن) لی‌ره‌دا لیخستن به‌واتای تی‌ساوین نییه

لیخه: [کاری‌ئه‌مری] (۱) لییده؛ پیا ماله؛ پیابده. (اورابزن، بزنش) (۲) پیاساوه؛ لیخشینه. (بساب)
لی‌ده‌ر (۱) [کاری‌ئه‌مری] لی‌ده؛ فرمانی لی‌دانه. (۲) [ناو، بک] که‌سیک که لی‌ده‌دا. (بزن؛ نوازنده)
لی‌ده‌ر کردن: (۱) [چاوگه،ت] ئه‌و می‌شانه‌ی لی‌ده‌رکه؛ لی‌دوورخستنه‌وه. (دور کردن از چیزی)
(۲) لی‌ده‌رهاویشتن؛ که‌م‌کردن له‌حیساب. (منها؛ از حساب کم کردن) +

لیر: [ناو] (۱) لیرگ؛ (۲) یه‌که‌ی پاره‌ی تورکیا؛ لیره؛ لیر. (کهیر؛ لیره)

لی‌پراکیشان: [چاوگه،ت] لی‌دان؛ به‌مشت لی‌پراکیشان. (کتک‌زدن) پا لی‌پراکیشان (پشوو ده‌ر کردن و ئاسوو ده‌بوون) (استراحت)

لی‌پراکیشان: [چاوگه،ت] به‌زور ژنی که‌سیک داگیر کردن یان هه‌لگرتن، داییکی زور کون بوو. (زن کسی را بزور فراری دادن) (ب) به‌که-یفی دل خواردن، سک‌نانه‌سه‌ر (له‌پلاو و گوشت راکیشان). (بارغبت خوردن)

لی‌پراکیشان: [چاوگه،ت] (ب) ئیلاقه‌کردن. (بازن هم‌خوابگی کردن)

لیسته: [ناو] لیست؛ سیایی؛ ناوی شت نووسین به‌ریز له‌سه‌ر کاغز یان ده‌فته‌ر. (لیست)

لیسمال: [ئاوه‌لناو] ماستاو‌که‌ر؛ جامه‌لووسکه‌که‌ر؛ خولته‌که‌ر. (متملق)

لیسه: [ناو] لیسک؛ ئامرازی که‌وچک و کووپه‌ی تار هه‌لکولین. (لیسک) +

لیف: [ناو] تویکلی داری خورما که کیسه‌ی

گه رماوی لی دروست ده که ن. (نوعی پوسته - درخت خرما)

لیف بزمی . لیو به بار؛ لیقا خشک و قه چمی . (کنایه از غمگینی)

لی کالانه وه : [ناو] لی جوان بوون؛ پیکه وتن؛ ئەو لیباسانه لی ده کالیتنه وه : پییده که وی : لی - جوانه . (برازنده بوون)

لی کالیانه وه : < لی کالانه وه

لیک چوون : له یه ک چوون؛ شیوه ی یه ک دان . (شبیه بوون)

لیک خران : [چاوگه، ت+ رابوردووی چاوگه] له - یه ک خران؛ دوو بوری لیک خران؛ چوون به ناو - یه کدا؛ نالقه ریژ و دوولایی لیک خران؛ له یه ک هه لیبیکران . (توی هم رفتن)

لیک خشان : [چاوگه، ت+ رابوردووی چاوگه] (۱) له یه ک ساوین؛ (۲) به یه کدا ساوران؛ له یه ک خشیان . (بهم ساییدن؛ بهم ساییده شدن)

لیک دابردان : له یه ک دوور که وتنه وه؛ ده ست لیک بهردان . (جدا شدن)

لیک پراکیشان : [چاوگه، ت] (۱) له یه ک دان؛ له سه رو گو یلا کی یه ک دان؛ شه پر کردن . (یکدیگر - رازدن) . (۲) پراکیشانی ژن له یه کترین (له بهوریدا باو بووه) . (نامزد کسی را فریفتن یا از چنگش در آوردن)

لی کراو : [ناو، بهر] (۱) به سه ر هینراو؛ وه ک: زولم لی کراو . (۲) جیگای رووداوی کاریک شه - ری کراو . (۱) براوشده . (۲) جای انجام کاری) (۳) ده - غلی له ئاش هار دراو . (غله آسیاب شده)

لیک زیاد کردن : [چاوگه، ت] قیمت بردنه سه ره - وه و له یه کترین زیاد کردن له موعامه له ی

کی زیاد (موزایده) دا . (مزایده)

لیک کراو : (۱) جیا کراو له یه ک . (از هم جدا شده) . (۲) ره واوه . نالقه بیگ که ره واوه ته وه . (باز شده)

لیک کردن : [چاوگه، ت] (۱) جودا کردن؛ جیا کردن . (جدا کردن) (۲) شیوه دان؛ له یه - کچوون . (شبیه هم بوون)

لیک لادان : له یه ک لاری کردن؛ روو به رووی یه کتری نه بوون و ریگا که چ کردنه وه؛ (ب) تخونی یه ک نه که وتن و دووری کردن له یه - کترین (اختراز از رو بردن و نزدیکی)

لیکوو : [ناو] جو ریگ بالنده رهنگی قاوه یی مه یله و نارنجیه و دوو جوړن . (۱) لیکووی خه - ت خه ت . (لیکوو) . (۲) لیکووی زه لان . (لیکووی - تالابی)

لی که وتنه وه : (۱) زابین؛ ئەو لاد به دنیا هینان؛ مانگا که سی گویره که ی لی که وتنه وه؛ (ب) عایله و ئەو لاد له دوابه جیمان . (۲) بومباییک ته قی دوو کوژراوی لی که وتنه وه . (۳) دیسیان لی که وتن و هه ژار بوون و مافینگی بوون و مال و سامان له ده ست دان . (۱ و ۲ و ۳) بجاماند؛ بجا گذاشتن؛ دوباره ورشکست شدن)

لیک هه لوه شان . له بهریه ک چوون؛ له بهریه ک - ده رهاتن؛ ئەو راق بوون . (اوراق شدن)

لیگوران (۱) له و کاته وه ده وله مهند بووه خووی لیگوراوه ئەیتر نامناسی؛ گورینی رهفتار و کردار؛ بووه به حاکم خووی لیگوراوه له بیری - نیبه کی بوو . (اخلاق عوض شدن) + (۲) لاری بوون؛ خودا له ونی لیگوراوه؛ گومرا بووه . (گمراه شدن) +

لیگوراندن : [چاوگه، ت] (۱) به سه ردا قیژاندن

و هاوار کردن. (برسر کسی نعره زدن) (۲)
 گوره لی کردن؛ به ههرا و هوریا وجوش و
 خوروشهوه هندی کار ئه نجام دان؛ لیمان
 گوران و بهریکی دروینه که مان تهواو کرد. (با
 هورا و دادوهوار کاریرا به پیش بردن)
لیمان : [ناو] ئاویکی خهستی چلم ئاسا که
 دوی زاینی میننه له زیان دی. (مایع-
 غلیظی که همراه زائوبیرون می آید)
لینایی : [ناو، بهر] لینراو؛ چیشتی سازکراو.
 (خوراک پخته شده)
لینجاو : لینچقاو؛ لینچقی تراو. (مایع لزج)
لینگیزه : لهنگیزه؛ باران و لهنگیزه؛ بارانی به
 خورم. (باران تند)
لی نیشتن : به کومهل نیشتنهوهی مهل له سه
 دار یان شتی تر. (نشستن پرنده بردخت)+
لیوجووین : لیوکروژتن؛ له توورپیی زور یان له
 بهر خه و که سه. (لب گزیدن؛ لب جویدن)
لیورپیز . [ئاوه لئاو] پر؛ سه رپیز؛ دارمال؛ دولدر.
 (لبالب پر؛ لبریز)
لیوکه ن : [ناو] زهرده. بزه. (لبخند)
لیولیدان : [ناو] که کاتی (کلیپ) ی فیلمدا لیو
 جوولاندنهوهی ئاکتهر. (لب زدن)
لیو لینه دان : (ب) میلاک نه کردن؛ نه خواردن.
 (لب نزدن)
لیوه خو کهوتن : خو بو ئاماده کردن؛ خو بو
 ته یار کردن؛ خو ئاماده کردن بو هیرش کردن
 و دهست کردنهوه. (دفاع کردن آماده مقابله-
 شدن)
لیوه ربوون : هیرش بو بردن؛ تی ئالان و ده-
 سته و یه خه بوون؛ هاتنه ژوور؛ (حمله بردن)
لیوه شان : [ناو] لی شیان؛ لی کالان و لی هاتن؛

پیکهوتن. (برازنده کسی بودن)
لیوه شیان : [ناو] لیکالینهوهی جلک، لیاس؛
 پیکهوتن. (۲) پیکران؛ توانای کاری هه بوون؛
 پی چیبوون؛ له باراندا هه بوون (برازندگی.
 شایستگی)
لیهاتن : (۱) له دهست هاتن؛ پیکران؛ توانای
 ئه نجامی کار هه بوون؛ له باراندا هه بوون. (از
 دست آمدن) (۲) لهرز لیهاتن. فی لیهاتن؛
 دومهل لیهاتن؛ جووت بوونی نیر له میو. (دچار-
 شدن)
لیهاندان : [چاوگه، ت] لی فی کردن و دنه دان.
 (کسی را بر علیه کسی تحریک کردن)
لیههستان : ههستان به توورپیهوه بو لیدانی
 که سیک. (برای حمله به کسی بلند شدن)
لیههستان : ههستی پیاوه تی له ژنیکی جوان
 جوولان؛ نیر هق بوون له که سیک. (نعوذ کردن)
لیهه لسان : لی ههستان؛ رابوون بو لیدانی که-
 سی یان هیرش بو بردن. (برای تنبه کسی پا-
 شدن)+
لیهه لکهوتن : (۱) پا له شتی دان و سه ره-
 نگریدان؛ (پا به چیزی خوردن). (۲) رابوون؛
 کوردستان پیایوی گه وره ی زور لی هه لکهوتنوه.
 (برخاستن)
لیهه لگه پانه وه : لی وه رچه رخان. (۱) جواب
 دانه وه به توندی. (اعتراض کردن). (۲) گورپینی
 دوستی به دوژمنی؛ پشت تیک کردن؛ پشت به-
 ردان. (پشت کردن)

بیټی (ل) بهشی وشه‌ی بیانی

لامپ : گولوپ؛ گلوپ؛ گلوپی چرای کاره-
بایی. (لامپ)

لامپی‌گازی : گلوپی چرای کاره‌بایی که ناوه-
که‌ی گازی (ثارگون یان نیئون) ی تیدایه.
(لامپ‌گازی)

له‌فافه : [ناو] (۱) قوماش یان شتی بو پیچانه‌وه.
(پیچیدنی). (۲) سه‌رپوش؛ له توی نزاکه‌تدا و
به‌هیما باسی شتی عه‌یب و عار کردن. (له‌فافه)

له‌وه‌ندی : [ناو] ره‌وتیکی زاتییه له هه‌ندی ژندا
که به کریشمه و ناز و لیوکه‌ن، سه‌رنجی پی‌او
بو لای خو‌یان راده‌کیشن؛ به‌لام‌ئه‌و ره‌مزورازه
به‌شیوه‌ی ده‌ستکرد (غه‌یری سروشتی) له وانه-
(که‌لاس) ی تاییه‌تدا فیری هه‌ندی ژنی
ژاپونی ده‌که‌ن که گیشایان پیده‌لین. (لوندی)

هه‌لخستن؛ خو کړکړن و گوښه‌چنین؛ خو
مراندن و گوښتیز کړن. (حواس خود را جمع
کردن و گوش تیز کردن)
ماته : [ناو] سماته؛ به‌ردی جه‌هنده‌م؛
هه‌سان. (فسان)
ماته : [ناو] موورگیکه ده‌لین بو لابرندی
ته‌می چاو (لپلی چاو) باشه. (نوعی خرزه)
ماتیک :: **فد؛ فرد** : [ناو] ماکیکی په‌نگی بو
په‌نگ کردن و جوان‌کردنی لپوی ژنان.
(ماتیک؛ روژلب)
ماتین : [ناو] هه‌لماتین؛ مه‌رمه‌رین؛ میشین؛
مووشین. (تيله بازی)
ماجه‌مین : ناوه بوو ژنان؛ جه‌مین وه‌ک
مانگ؛ هه‌نیه‌وه‌ک مانگ. (ماه‌جین)
ماچماچانی : [ناو، ت] ماچوموچ. (ماچ‌و-
بوسه)
ماچماچوک : <ماچماچانی
ماچه‌نگی : [ناو] کایه‌ی جگین؛ محانچین.
(یک‌نوع بازی با شتالنگ)
ماخو : [ناو] خاوه‌ن؛ خپو؛ مالخو. (صاحب)
ماخولیایی : [ناو] تووشی مالیخولیا هاتوو.
<مالیخولیا
ماخه‌ر : [ناو، ت] ماکه‌ر؛ ماچه‌که‌ر. (ماچه-
الاغ)
ماد : [ناو] تن؛ ماک؛ په‌نگ؛ مادی وی
نه‌مایه : په‌نگی نه‌ماوه. (ماده؛ رنگ)

مات : (۱) [ئاوه‌لناو] هه‌یران؛ کیژ؛ واق‌و-
رماو. (مات). (۲) [ئاوه‌لناو] خه‌مگین؛ دل
پر له که‌سه‌ر. (غم‌گین). (۳) کش‌ومات؛ بی
جووله‌ دانیشن؛ بی‌جووله و خه‌مگین؛
بووی هه‌یه و شه‌ی کیش‌وماتی شه‌ترنج له
کش‌وماتی کوردیه‌وه وه‌رگیرایت. (کیش-
ومات). تبیینی : زمانی کوردی له‌سه‌ر
هه‌لدانی شه‌ترنج کوتره و بووی هه‌یه و شه-
ی (کیش‌ومات)ی شه‌ترنج له‌کش‌ومات
و که‌شته‌نگییه‌وه هاتبیت؛ حاله‌تیک له
شه‌ترنجدا که‌شا نه‌توانیت بجوولیت؛ مت؛
کړ؛ واتا: دوراندنی شه‌ترنج. (مات)+
مات : **فد؛ فرد** : [ناو] لیل؛ وه‌ک شووشه
(جام)ی په‌نجیره‌ی مات که‌به‌شیکی که‌م
روشنایی لپیه‌وه ده‌رباز ده‌بیت. (مات)+
مات‌کردن : [چاو‌گه‌ت] [ب] بردنه‌وه‌ی
کایه‌ی شه‌ترنج. (مات‌کردن)+
مات‌ماتیک : [ناو] زانستی حساب. (علم-
حساب ریاضیات)
ماتوره : [ناو] ناتوره؛ ناونیتکه؛ ناوی خراب
له‌سه‌ر که‌سیک دانان. (لقب زشت‌روکسی
گذاشتن).
مات‌ومه‌لوول : [ئاوه‌لناو] کش‌ومات؛ مات-
وخه‌مگین؛ بیده‌نگ‌وپه‌که‌ر؛ ده‌سته‌وئه‌ژنو
دانیشن. (غم‌گین؛ دست‌به‌زانو)
مات‌ومیت : [ناو، ت] خو کپ‌کردن و گوی

ماد : [ناو] وه کی ده زانن هه موو کوردی
 کورمانجه، کورمانجی ژوورو، کورمانجی
 ناوه پاست و کورمانجی خواروو، کورمانج له
 سه ره تادا کوردماد و کوردمانج بووه و کورد
 و ماد وه ک یه ک باسی لیکراوه، له
 کتیبی (ته فسیری عه هه ی قه دیم و عه هه -
 ی جه دید) دا له پال وشه ی ماد و مدی،
 وشه ی کورد و کوردستان له بهینی دوو -
 که واندا هاتوو و له زور میژوودا هه ره بهو
 جوړه باسی لیکراوه. (ماد) +
مادخووز کراو : [ناو، بهر] بهرگه م کراو؛ په -
 سندکراو؛ په سه ندکراو. (پسندشده؛
 برگزیده شده)
مادی : [ئاوه لئاو + ناو] سه ره به هوژی ماد؛
 زمانی مادی که تائیس تا سه وار یکی سه ره به
 خو ی نه دوژراوه ته وه. (مادی)
مادی: ماددی: [ئاوه لئاو] نه بووژهنی؛
 دونیایی؛ دژی (پژوونی و مه عنه وی و
 واتایی) (مادی)
ماران مژیو : [ئاوه لئاو] (ب) له رولاواز. (نجیف
 ولاغر)
مارپیچ : [ناو] خه تی چال به ده وری دار یا
 هه رشتدا دروستکردن له بیچی ماری که
 به ده وری دار یکدا ئالاییت؛ یا وه ک لا و لاو
 ئالاییته رووه کی؛ مارخول. (مارپیچ)
مارپیچ : [ناو] رووه کیکی چقل داره،
 جوړیک درووه. (نوعی خار)
مارپیچ : [ئاوه لئاو] وه ک ریگای پر پیچ و
 قه مچ؛ چهند پیچی ریگایان چوم به دوی
 یه کدا ؛ گامیز؛ گامیزه. (مارپیچ)

مارخول : < مارپیچ
مارده ی : [چاوگه، ت] شکاندن. (شکستن)
ماررفین : [ناو، ت] مراو که زه رده؛ گیاییکه
 زه ردار و کولینراوی ساقه ت و گه لاکه ی
 بو شتی ده می برین باشه. (گیاه درمان -
 عقرب)
مارزو : [ناو] مازو؛ لیگه پان؛ هیشتن؛ نمازو؛
 ناییلی. (رخصت)
مارس : فد؛ تد؛ [ناو] مارس؛ جاریک کایه
 کردن و بردنه وه ی ته خته نهر د که به دوو
 ده ست به حساب دی. (مارس)
مارس : [ناو] مارچ؛ مارت؛ مانگی سپه ه می
 سالی زایینی (نازار؛ ئادار). (مارس)
مارش : فد؛ فرد؛ [ناو] ئاهه نگی عه سکه -
 ری. (مارش)
مارشال . فرد؛ اند؛ آلمان د؛ [ناو] پله -
 بیکی ژوور له ئه رته ش (عه سکه ره) یدا، به -
 رانبه ره سپه ه بود. (مارشال)
مارشیموون : < مه رشمین
مارک : ئالمان د؛ فرد؛ اند؛ [ناو] یه که ی
 پارهی ئالمانیا. (۲) مورک؛ نیشانه ی
 فابریکا له سه ره کالآ. (۱و۲. مارک)
مارگل : [ناو] جوړیک فرنده یه؛ مارگر.
 (نوعی پرنده)
مارگیسه : [ناو] بوقله موونه؛ عه لی شیش؛
 عه لو عه لو. (بوقلمون)
مارگیسه : [ناو] جوړیک مارمیلکی گه و ره -
 یه. (نوعی مارمولک؛ سوسمار)
مارمژ : [ناو] زاروو؛ زه روو؛ زالوو. (زالو)
مارمژ : [ناو] سینه کیش؛ سیگار کیشی که

مارپایه : [ناو، بهر] شکاوه؛ شکستییه؛ شکیاگه؛ بهزیوه. (شکسته است)

ماریزووک : [ناو] ماراژووک؛ گیاییکی ته‌مه‌ن کورته و ده‌خوریت. (نوعی گیاه‌خوردنی)

ماریژه : [ناو] ماروژه؛ ماریژه؛ گیاییکی به هاریه و ده‌خوری؛ ماریژووک. (گیاهی است - خوردنی)

ماریکتکی : [ناو، ت] ماری‌زه‌نگی. (مار - کبری)

ماری‌که‌رانه : [ناو، ت] جوژی‌ئاسکی گه - وره‌یه. (گوزن)

ماز : [ناو] به‌رانی چوارساله. (قوچ چهارساله) +

مازگ : [ناو] (۱) مازه؛ موغهره‌ی پشت. (پشت‌مازه). (۲) مازوو؛ به‌ری دار مازوو. (مازوج)

مازگه : [ناو] میژی؛ (مازگا) له ئاویستاییدا به واتای میشک (مه‌غز) هاتووه. (مغز)

مازگه‌دهر : [ناو] مازگه‌دهرد؛ ئیشی‌مازه؛ پشت‌ئیشیه. (دردکمر)

مازوت . فرد؛ روس‌د؛ فد؛ [ناو] نه‌وته‌ر شه. (مازوت)

مازوری : توراو له مال و مه‌سکه‌ن و په‌نا بردوو به شوینیکی تر. (قه‌ر کردن از خانه و - کاشانه)

مازه‌ندهر : [ناو] هه‌ندران؛ ولاتانی‌دوور؛ تاراوگه. (ولایت‌دور؛ تبعیدگاه)

ماژه : حاله‌تی ئیسیکی له‌ش؛ ئیسک به - ندی؛ ئیسکلیتی له‌ش (اسکلت)

ماسته‌ک : [ناو] په‌حه‌تی. (قیف)

ماسریشم : [ناو] هیلیم؛ چه‌سپی‌دار؛ چه -

هه‌موو دووکه‌لی سیغار قووت بدا؛ دژی ده‌م کیش. (سیگاری‌سینه‌کش)

مارنه‌گه‌ز : [ناو] جزمه؛ چه‌کمه؛ پوتینی مل دریژ. (چکمه)

ماروخ : ناوه بو ژنان؛ [ئاوه‌لناو] پروخسار وه کوو مانگ. (ماهرخ)

ماروخسار : [ئاوه‌لناو] ناوه بو ژنان؛ پروخسار وه ک مانگ. (ماهرخسار)

مارووم : [ئاوه‌لناو] له مه‌چرووم وه‌رگیراوه؛ بی‌به‌ش؛ ئافه‌روژ. (محرووم)

ماره‌توپپو : [ناو، ت] (ب) که‌سیکی کز و بی‌ده‌نگ ماتلی ههل و ده‌رفه‌تیک بیت تاجزه‌ی خوی لیدا و زهر بوه شینی؛ زور جار ده‌لین مه‌ره مردوو هه‌ر بویه توپپوه - که‌یش بووه به‌مردوو. (مارمرده)

ماره‌خوره : [ناو] زه‌رده‌قوره؛ دوولقه‌ده‌ره؛ جوړیک مارمیلکی گه‌وره که ره‌نگی ده - وروبهری به خویه‌وه ده‌گری. (نوعی سوسمار)

ماره‌که : [ناو] (۱) له (مه‌عه‌که) ی فارسییه‌وه هاتووه؛ شه‌پوماره‌که. (معه‌که). (۲) فرمان به ماره‌کردن، ماره‌بکه. (عقد کردن). (۳) ره شه ماره‌که : ماره‌په‌شه‌که؛ له‌پروانگه‌ی ده - ستووری زمانه‌وانییه‌وه، ماریکی ناسیاو مه - عریفه‌یه. (مار معرفه در دست‌ورزبان).

ماری : ماکه‌و؛ (کبک ماده)

مارپا : [ر] ابوردووی مارپان [به‌زی؛ شکستی هینا. (شکست)

مارپان : [چاوگه، ت] مارپین؛ شکاندن؛ شکستدان. (شکستن)

سپی نه چاری. (سریشم) +

ماسک : (۱) [ناو] مه یتەر؛ خزمه تکاری ئه- سب له ته وبله. (مهتر). (۲) [ناو] ئاسکی می. (آهوی ماده). (۳) [ئاوه لئاو] رژد؛ چکوس. (خسیس)

ماسک : فد؛ اند؛ فرد: [ناو] ماکی ده رمان و مه له مه می ده م و چاو سوا خدان بو گه شه دان به پیستی پروومته؛ زیاتر له ئارایشگای ژنانه دا. (ماسک)

ماسک : فد؛ فرد؛ اند: [ناو] که ره سته ی پالوتنی هه وای هه ناسه کیشان له ناو دوو که ل یان له ناو توژ و گازی کیمیاو یدا. (ماسک)

ماسکی گاز : [ناو، ت] که ره سته ی پالوتنی گازی کیمیایی له کاتی هه ناسه کیشاندا بو به رگری له وه زنی گازی ژاراوی له سه رکۆ ئه ندای هه ناسه کیشان. (ماسک گاز)

ماس مال : [ناو، ت] گیامیرک؛ گیاییکه بو لابردنی ماس و په نمینی جومگه ی باکردوو به هوی (روماتیزمه وه) به که- لکه. (گل آلاله)

ماسی خاویار : [ناو، ت] به تایبته به ماسی (ئوزوون برون) ده گوتری چونکا چند چه شنه ماسی دیکه یش گه رای ناو زگیان وه ک خاویار ده خوریت. (ماهی خاویار)

ماسیگره ک : [ناو، ت] ماسیه و چنه؛ مایی- چنه ک؛ ماسیگره؛ فرنده ییکی بال دریژ و تیژباله؛ قاق؛ توره مه ی ماسیگره کان نو جورن. (۱) ماسی خور که. (پرستوی دریایی) (۲) ماسی خور که ی بوژ. (پرستوی دریایی-)

تیره). (۳) ماسی خور که ی خه زه ری (پرستوی دریایی خزر). (۴) ماسی خور که ی دهن دووک ئه ستووژ. (پرستوی دریایی نک کلفت). (۵) ماسی خور که ی ده نگ بوژ. (پرستوی- دریایی بدصدا). (۶) ماسی خور که ی ره ش. (پرستوی دریایی سیاه). (۷) ماسی خور که ی ره شی بال سپی. (پرستوی دریایی سیاه بال- سفید). (۸) ماسی خور که ی کلان. (پرستوی دریایی کاکلی). (۹) ماسی خور که ی قه شان. (پرستوی دریایی پشت کبود)

ماسی سپی : [ناو] جوژیک ماسی که له ده ریای خه زه ردا زوره و گوشته که ی خوازیری زوره. (ماهی سفید)

ماسی سیم : [ناو] ماسیکی پانی کورته و له ده ریای خه زه ردا زوره و گوشته که ی خوازیری زوره. (ماهی سیم)

ماشتن : [چاوگه] رامالینی سفره و ته و او کردنی خوراکی سه رسفره. (همه غذای سر- سفره خورن)

ماشته : [ناو] کولوانه. (چارقد رو دوشی) **ماشین شوری** : [ناو، ت] جیگای تایبته بو شتنی سه یاره؛ ره وتی شتنی سه یاره. (ماشین شویی)

ماشین کردن : [چاوگه، ت] (۱) به مه کینه سه رو قژ کورت کردنه وه و هه لپاچین. (۲) تایپ کردن؛ نامه نووسینه وه به ماشینی تایپ. (ماشین کردن)

ماشین نووس : [ناو، بک] که سیک که نامه و نووسراوه تایپ ده کا. (ماشین نویس)

ماشینه وه : [چاوگه، ت] (ب) لیساولیسدان و

هیچ لهسه‌ر سفره یان له ناو کاسه‌دانه-
 هیشتن؛ مایینه‌وه؛ رامالین و گسک لیدان.
خالی کردن و خوردن همه چیز سفره‌یا
 کاسه)

ماف ئه‌ستین: [ناو، بک] به‌ش وه‌رگر؛ حه-
 قوه‌رگر. (سه‌م گیر؛ حق گیر)

ماف سه‌ندن: [چاوگه، ت] حه‌ق سه‌ندن؛
 به‌ش سه‌ندن. (حق گرفتن؛ سه‌م گرفتن)

ماف خواز: [ئاوه‌لناو + ناو] حه‌ق خواز؛ که-
 سیک که داوای حه‌قی خووی بکا.
 (ب) ئازادی خواز. (آزادخواه)

ماف خور: [ئاوه‌لناو + ناو، بک] که‌سیک که
 حه‌ق و به‌شی که‌سیک داگیرده‌کا و
 نایداتی. (غصب‌کننده حق و حقوق مردم؛
 حق خور)

مافر: [به‌ند] وه‌کوو؛ وه‌ک؛ چوون؛ مینا؛
 میناک؛ (مانند)

ماقه: [ناو] گووی چاو. (حدقه چشم)

ماکه‌رمه‌له: [ناو] [ب] جامه‌لووسکی؛ ده‌له-
 چه‌یی؛ ماستاو کردن؛ کلکه سووتی.
 (تملق)

ماکی سرکه‌ر: [ناو، ت] [ب] تریاک و
 هیرویین؛ ده‌رمانی بی‌هه‌ست کردنی نه-
 خو‌ش له کاتی نه‌شته‌کاریدا. (ماده‌مخدر)

ماکیش: [ناو] سه‌له‌ی پلاو ئاوکیش کردن؛
 پلاو پارزن؛ پلاو پالیو. (آبکش پلو)

ماگمه: مامه؛ ماومه؛ ییم‌ماوه؛ ته‌واوم نه-
 کردووه؛ ماگمه بگه‌م؛ تاویکی تر ده‌گه‌می.
 (معادل: هنوز دارم؛ مانده برسم)

ماگه: ماوه؛ مایه؛ نه‌مردووه؛ هیشتاهه‌س؛

هیشتاهه‌یه. (مانده. هنوز هست)

مال: [ئاوه‌لناو] [ناو] وه‌ک: ئامووری که
 زور نه‌چه‌قی دژی ئامووری پژد. (خیشی-
 که زیاد فرو نرود) +

مال: [ناو] گه‌یشتنی ده‌می تازی به‌نچیر
 یان له خو‌ل وه‌ردانی، به‌لام به‌ده‌میه‌وه نه-
 هاتن. (رسیدن تازی به‌شکار و در خاک-
 غلتاندن امانگرفتن) +

مال به‌قورگرتن: [چاوگه، ت] [ب] مال
 ویران کردن؛ خانه خراب کردن؛ بیچاره کردن.
 (خانه خراب کردن)

مال ویرانکه‌ر: [ئاوه‌لناو + ناو] هه‌ر شت و
 هه‌ر کس بیته‌هوی مال کاوی؛ (ب) ژنی
 بی‌مشوور و هه‌له‌هه‌ج. (کنایه از زن-
 ولخرج)

مالاریا: فد؛ فرد؛ [ناو] نوبه‌تی؛ په‌تاییک که
 به‌هوی چزووی می‌شووله‌ی (ئانوقیل) هوه
 مرو‌ف تووشی ده‌بیت. (مالاریا)

مالان: (۱) مالین؛ گسک لیدان. (۲) مال-
 گه‌ل. (۱. جارو کردن. ۲. خانه‌ها) +

ماللی: [چاوگه، ت] مه‌شتن؛ مالین؛ گسکد-
 ان؛ گزگ‌لیدان؛ ماشتن. (جاروب کردن)

مال به‌قورگیران: [چاوگه، ت] [ب] به‌د به
 خت بوون؛ مال کاویل بوون؛ بیچاره بوون.
 (بدبخت شدن)

مال به‌کول: [ئاوه‌لناو] اره‌به‌ن و نه‌دار؛ بی
 سه‌روسامان. (خانه‌به‌دوش)

مالبه‌ن: [ناو] مالبه‌ند؛ جیگه‌ی به‌ستنه‌وه-
 ی که‌رو چاره‌وا به‌دروشکه و گاریه‌وه.
 (مال بند) +

مال خونہ خور: [ئاوه لئاو] (ب) رژد؛ چکووس؛ دس قووچاو؛ خه سسيس. (خسيس)

مالخير: [ناو] جوریک تفهنگ. (نوعی- تفنگ)

مالدوخين: [ناو،ت] يزوو؛ نیفو؛ مالدوخين. (جای کمر بند در شلوار کردی؛ جای بند شلوار)

مالران: گسکدان؛ پياساوين؛ ساويان. (جاروب زدن؛ سائیدن)

مالزاروک: [ناو] تولدان؛ پزدان؛ مندالدان؛ مالزاروک. (زهدان)

مالشته: [ناو، بک] گسک لیده؛ که سیک که ده مالی. (سپور)

مال که مباح: [ئاوه لئاو + ناو] مال ويران؛ چاره رپهش؛ به دبه خت. (خانه خراب)

مالکه بی: [ئاوه لئاو] مالکه یی؛ مالکه تی؛ مال و سامان له ده سداو؛ مافینگی بوو؛ موفلیس که وتوو؛ دم له پووش. (مفلس؛ ورشکسته)

مال گرتن: (ب) مال به کریگرتن. (خانه اجاره گرفتن، اجاره کردن)

مال گوری: نهو مالانه په زیان له راندایه هه رشه وهی مالیک پیاویک ده نیرن بوو؛ تاریکاری شوان و ئاگالیوونی رانه مه ر. (نوبتی کمک شبان کردن)

مال مالوک: [ناو] جوریک هه لپه رینه. (نوعی رقص)

مال میقان: [ناو،ت] میووانخانه؛ ئوتیل؛ مال میوان. (مهمانخانه؛ هتل).

مالومین: مال و سامان؛ (ب) خوشه ویست-

وریزدار. (عزیز) < مان

مالوو: [ناو] داریکی قهوی به قه رای دوومیتراکه ده خریته سه ر دهند بوو ساف- کردنی ناریکی له دواي شیف بپین. (ماله- صاف کردن شخم)

ماله: [ناو] (۱) مالنج؛ پرووپه پریکی ده سکاره، بوو لووسکردنی سواخی دیوار. (ماله). (۲) مالوو، کوته داریکی دریژ که کونیکی تی دیایه سه ری دهند ده چی به ناویا و ده یهنن به سه ر شیوی پر له کولودا بوو ساف و لووس کردنی. (شخم صاف کن)

مالی: (۱) [رابوردوی مالین] گسکی لیدا. (جارو کرد) (۲) [ئاوه لئاو] په یوه نیدار به- مال و سامانه وه؛ وه ک: کیشه ی مالی. < ف.هن. (مالی) +

مالی بی ددان: (ب) بابه تی بی ددان، خواردنی نه رموشل. (ب) شتی هه رزان یان کاریکی ئاسان. (چیز یا کار ساده)

مالیته: [ناو] کونی داعبای کیوی وه ک گورگ و ریوی. (کنام) +

مالیجه: [ناو] چاره سه رکردنی نه خوشی؛ ده رمانکردن و چاک کردن ه وه؛ له (موعالیجه) ی ئاره هوییه وه هاتوو. (معالجه)

مالیخولیا: فد؛ عد؛ یونان د؛ [ناو] ماخولیا؛ نه خوشینی بیر و هزره و مروف تووشی خه یالاتی تیکه ل پیکه ل ده کا. (مالیخولیا)

مالیسوک: [ناو] رووه کیکه به ریکی سوور و چکوله ده گری. (نام گیاهی است)

مالیکردن: [چاوگه،ت] فرنده و حه یوانی

کیوی له مآلدا رام و دهسه موکردن. (رام-
 کردن پرند و وحشی)
مالیکی: یه کی له چوارمه زه بی موسولمانانی
 سوننی، شوپگرانی ئیمامی مالیکی.
 (مالکی)
مامایی: [ناو] داپیرکی. (مامایی)
مامر کوژ: [ناو] روه کیکی تام تیژه؛ خه ردهل؛
 له کمیابارانی شاری حه له بجهی شه هیددا
 له گازی خه ردهل که لکیان وه رگرت.
 (خردل)
مامره چینی: [ناو، ت] مریشکه چینی. (مرغ-
 چینی)
مامره شه: [ناو] مریشکه ره شه؛ له قه-
 دیمدا باو بوو ته گهر فقی هه تا سوورپه ی
 نه سریان بخویندایی ده بوو مریشکیکی ره-
 ش به دیاری بیهن بو ماموستا. (کنایه از-
 سوره نصر)
مامره ش: [ناو] جوریک مراوی که رهنگی
 ره شه. (مرغابی سیاه)
ماموخ: هه ورازیکی به رزه له بهینی سه قز و
 سنه دا. (گردنه ماموخ)
ماموره: [ناو] جوریک تروزییه. (نوعی-
 خیارچنبر)
ماموستا: [ئاوه لئاو] [ناو] لیزان؛ پسپور؛
 ماموه ستا؛ ماموسا؛ سهیدا. (استاد؛ ملا؛
 معلم)
ماموت: **فرد؛ فد**: [ناو] فیلی سه ره تایی
 دهورانی چواره می زه وین ناسی به له شی
 تووکن و عاج (شفره) ی دریز و چه ماوه وه.
 (ماموت)

مامه: (۱) ماومه؛ ماگمه؛ لیم نه برآوه؛ ته واوم
 نه کردوه (بن زارآوه ی سه قزییه). (تمام-
 نشده. تمام نشده ام). (۲) مامو؛ ئاپو. (عمو)
مامهور تک: (ب) که سیک که شاره زای
 زورئیش و کارگه ل بیت. (خبره درخیلی
 امور)
مان: وشه ییکی ئاو یستاییه به واتای
 (خانوو، مال) له کوردیشدا هه یه وه ک
 سامان؛ ساختومان؛ ساختمان؛ به واتای بینا
 و مال؛ خان ومانت شیوی: مال کاول بی.
 (خانه)
مانتو: [ناو] عابا و که وای دریزی ژنانه که
 به سهر لیاسدا له بهری ده کن. (مانتو)
ماندانا: ناوی کچی ئازیدهاک دوا هه مین
 شای ماد و دایکی کوورش. (دختر ضحاک
 و مادر کورش)
ماندنه وه: [له چاوگه ی مان] نه رویشتن له
 جیگایی و مانه وه. (ماندن)
ماندولین: ئیسپانیاد؛ فد؛ تد: [ناو] جوریک
 ئامیری موسیقایی له باغله مه چوو کتره و
 ته لیه. (ماندولین)
ماندو و مردوو: (ب) زور شه که ت و
 هیلاک. (بسیار خسته)
مانگابه که ل: مانگایی که کاتی جووت-
 خوازی هاتووه. (ماده گاوگشن خواه). (ب) به
 ته وسه وه به ژنی ده لین که پیاوان زور
 بکه ونه شوینی. (زنی که مردان به دنبالش
 راه بیفتند)
مانگادوش: [ناو، بک] چیل دوش (۱) که-
 سیک که مانگا ده دوشی. (گادوش).

(۲) [ناو] ده‌فری گه‌وره له مه‌پدوش گه-
 وره‌تر. (طرف‌دوشیدن‌گاو)
مانگاماسی: [ناو] جوړیک ماسیی گه‌وره‌یه.
 (نوعی ماهی)
مانگ‌دیتو: [ئاوه‌لناو] ژنه‌ک کو مه‌هان
 ده‌به‌ت؛ ژنیک که بکه‌وینه بی‌نویزی. (زنی
 که قاعده‌شود)
مان‌گرتن: [چاو‌گه‌ت] گه‌ی گرتن؛ (ب) بو
 مه‌به‌ستی رامیاری یان کیشه‌ی مالی، ده-
 ست له کار کیشه‌نوه و کار نه‌کردنی
 کادیر‌گه‌ل له ریک‌خراو‌یکدا. (اعتصاب)
مانگ‌گیران: [ناو] هه‌یف‌گیران؛ مانگ-
 گیریه‌ی؛ حاله‌تی مانگ وه‌به‌رسیبه‌ری زه-
 وی که‌وتن. (خسوف)
مانگه: [ناو] هیلالی؛ خه‌رپشته؛ میچی‌خه-
 رپشته. (خرپشته)
مانگه‌پوژ: مانگه‌شهو. (شب‌مهتابی)
مانگ‌هه‌لاتن: [چاو‌گه‌ت] مانگ له ئاسو
 ده‌رکه‌وتن. (ماه‌درآمدن)
مانگی‌ته‌واو: (۱) مانگی که ۳۰ روژ که‌متر
 نه‌بیټ. (۲) مانگی پر به ئاسمانه‌وه، جه‌غزی
 ته‌واوی مانگی چوارده. (ماه‌تمام؛ بدر)
مانگی‌زایینی: [ناو] ناوی مانگه‌کانی سالی
 زایینی. (ماه‌میلا‌دی)
مانگی‌شه‌رم: [ناو] مانگی هه‌وه‌لی
 میرد‌کردن. (ماه‌عسل)
مانگی‌نو: [ناو] مانگی‌نوی؛ هه‌ر مانگی
 نه‌و بو حاله‌م په‌شیوه، چوون هیلال شیوه‌ی
 ئه‌بروی توی پیوه؛ «فولکلور» مانگی یه‌کسه-
 وه. (ماه‌نو)

مانگی‌هه‌تاوی: ناوی مانگه‌کانی سالی
 کوچی‌هه‌تاوی؛ مانگی روژی. (ماه‌شمسی)
مانه: [ناو] خانووی گچله؛ له هه‌ورامیدا
 بووه به یانه. (هه‌ره‌س وه‌یانه‌م؛ هه‌ره‌س
 به‌ماله‌م) دیسان وشه‌ی وانه واتا ژووری
 ده‌رس خویندن، و زور نزیکه به مانه. (خانه
 کوچک)
مانه‌وی: [ناو] شوپ‌گرانی دینی مانی.
 (مانوی)
مانی: [ناو] خاوه‌نی کتییی وینه‌ی ئه‌ره‌ژه-
 نگ که خو‌ی به پیغه‌مبه‌ر ده‌ناساند و
 کوردیکی وریا و قسه‌زان بووه. (مانی)
مانیشت: (۱) ناوی نیونامه‌ی به‌رپزسه‌ج‌اد
 جه‌هان‌ه‌ر. (۲) ف.مان. جیگای نیشه-
 جیوون و شونه‌واری ماد (ماد+ نیشه)
 (سرزمین ماد)
ماوت: [ناو] ماهووت؛ جوړیک قوماشی
 کور‌کداره. (ماهوت)
ماوت‌مال: [ناو،ت] ماهووت‌مال؛ فلچه‌ی
 پاک‌کردنه‌وه‌ی قوماش و لیباس. (ماهوت-
 پاک‌کن؛ برس‌لباس)
ماوزو: [ئاوه‌لناو+ناو] به‌جیماو. (به‌جامانده)
ماوس: اند؛ فد؛ [ناو] که‌ره‌سته‌ی جوولینه
 ری نیشان‌ده‌ری سه‌ر شاشه‌ی کامپیوتیر.
 (ماوس)
ماوه‌ر: [ناو] پوتکی به‌رد شکاندن؛ چه
 کوشی گه‌وره و قورسی به‌رد شکین
 (چکش‌سنگ‌شکن)
ماوه‌رو: [داهاتووی هینان] دینی؛ ده‌هینی؛
 تیری. (می‌آورد)

ماه پاره : نیوی ژتانه. (مهپاره).
ماهون : [ناو] دهسکی چهقو له داری میو.
 (دسته چاقواز درخت مو)
ماهوور : [ناو] مهقامیکی ئاوازی کوردی و
 تیرانییه. (ماهور) +
مایلی دهریایی : [ناو] یه کهی مهودا له ده-
 ریادا بهرانبهربه ۱۸۵۲ میتر. (مایل دریایی)
مایو : [ناو] تونوکه؛ تنوکهی مهله و هالتیپر
 لیدان بو پیاوان و تنوکه و مهکبهند بو
 مهله کردنی ژنان. (مایو)
مایونیز : **فرد؛ فد؛ اند** : [ناو] جوریک رب
 یان سووسی سهلاته که له خهردهل و
 هیلکه و سرکه و ماست و ئارد چیده بییت.
 (سس) (مایونز)
مایه : دهسته واژهی موسیقاییه، (۱) ریز
 گرتن واتا میزراب وهشاندن له سازیکی تر
 کاتیک له کوکی سازی ساز ژهنیکدا بییت و
 دهنک تیکهلی دهنگی سازی ساز ژهنه که
 کردن. (۲) بنه مای مهقام له موسیقادا.
 (۱و۲. مایه) +
مای : [ئاوه لئاو] ماوه وه؛ کون؛ بهیات؛ مه-
 نه؛ مهنده؛ کون که وتوو. (مانده؛ کهنه)
متمتی : خو پاشقه کیش؛ خو وه پاش خه؛
 خو ماتکه؛ ماتلی دهره فت بوون؛ خو خافلین.
 (بی فرصت بودن)
متو : [ئاوه لئاو] کهوی؛ مالی؛ رام؛ راهاتوو؛
 دهسته مو؛ ئوگر. (رام)
متهق : ههست؛ جووله؛ دهنگ؛ پرزه.
 (حس؛ صدا)
مته کا : سه رین. (متکا)

مجمعه : [ناو] مجموعمه؛ بوی ههیه له (مه
 جموعه؛ جه مع گهل) پرا هاتییت و
 کوردکاری کراییت، بهواتای کومکراوی
 چهند شت؛ (مجموعه)
مجموعمه : [ناو] مجموعمه؛ که شه فهی له-
 سهردانانی کومیک خوارده مهنی؛ سینی و
 که شه فهی گه وره ی نان له سه ر خواردن؛
 خوان. (مجمعه)
مجیوری : [ناو] کاری مجیور؛ مزی مجیور.
 (کارومزد مجاور)
مچکاندن : [چاو گه، ت] وشک کردن. (خشک
 کردن)
مچیره : قه وچه کردنی کهر. (فک جنباندن خر)
مجانچین : [ناو] یاری به قاپ (جگ)، هه-
 لگیرانه وهی قاپ به باریکی تردا به قاپیکی
 تر. (نوعی بازی باشتالنگ)
مجهنه ک : [ناو] نه سپی ره سهن؛ که حیل.
 (اسب اصیل)
مختی : [ناو] شولا وهی فرمیسک. (اشک
 سرازیر شده)
مخمخاندن : [] هارین؛ پهراش پهراش-
 کردن؛ فلیقاندنه وه. (خرد کردن؛ له کردن)
مخمخک : (۱) بیستانی ته ره کالی. (جالیز) (۲)
 شولا وهی فرمیسک. (سرازیر شدن اشک)
مداس : ده مپایی. (دمپایی)
مدو : ده دا؛ ده یدا. (می دهد)
مدیو : دهر وانی؛ ئه پروانی؛ تماشاده کا؛ ده-
 یینی. (می بیند)
مرخ : [ناو] داخواز؛ ئاره زوو؛ ویست؛ ته ماح.
 (آرزو، طمع)

مردار بوونهوه : [چاوگه،ت] (ب) مردنی مروقی خراب و بهد ئاکار. (مردن انسان بد و فاسد)+

مردار خور : [ئاوه ئناو] که لاکى توپيو خور؛ مندار خور؛ منار خور؛ وهک : که متيار و دال. (مردار خور)

مردار کردنهوه : [چاوگه،ت] (ب) مالى که- سیک به زهم کردن قهلب کردن له کاتى موعامه له دا. (توى سرما ل زدن). (۲) کوشتنى حه یوان بى سه ربړینى شه رعى . (۳) خراب سه ربړینى ئاژهل نه به گویره ی شه رع. (۳و۲. مردار کردن)

مرداره مانگ : [ناو] مناره مانگ؛ بهینى به هار و هاوین که لهو کاته دا نه خوشین و مردار بوونهوه ی ئاژال زوره. (بین بهار و تابستان)

مرداندن : دهنگى نیری هاوکات له گهل زبان دهرهینانى نیری به دهورى بزنى به- ته گه دا ههروه ها دهنگى به راز و گامیش. (صدای تکه گراز و گاومیش)

مرفه : (۱) که مترین دهنگ؛ مرفه ی ده- رنه هات : دهنگى لیوه نه هات. (کمترین- صدا). (۲) دهنگى گامیش و به راز. (صدای گراز)

مروس : مریس؛ میتن؛ مژتن. (مکیدن)

مرى پوښ : کفن. (کفن)

مریتانو : [ناو] مروف؛ ئینسان؛ عيسان؛ بنیادهم؛ به شهر. (انسان)

مريشکاو : [ناو] قهله مروا؛ بالنده بیکی ره شه له مروای چوو کتره و مهله وانه.

(نوعی پرنده آبی)

مريشکه ئاويله : [ناو] تورمه ی مريشک- ئاويله چند جورن. (۱) رهش به شه. (چنگر). (۲) تاوسه. (طاوسک). (۳) مريشک ئاويله ی گهوره و بچووک و خنه یی و دهن دوک سهوز، سوور به له ک. (یلوه بزرگ و کوچک و حنایی و نوک سبز و خالدار)

مريشکه کیوی : [ناو] فره نديکی تیژ باله مییه که ی میوه که ی) چیتین (خالخال) ه و نیره که ی له چند رهنگی (رهش و سوور و زهرده، کلکی رهش و دريژه و گوشتیان ده خوری. (قرقاول)

مزاخه : [ناو] سندوقى نان؛ جیگای نان تینان. (جای نان؛ صندوق جای نان)

مزانا : مزانى؛ ده زانى؛ ئه زانى؛ دزانى؛ زانیت؛ زانیته ی. (میدانى)

مزانوو : ده زانم؛ ئه زانم. (مى دانم)

مزانى : (۱) مزانى؛ مزگینى؛ خه به رى خوش هینان؛ پاداشى خه به رى خوش هینان. (مژدگانى) (۲) ده زانى. (میدانى)

مزدان : حه ق دان؛ پاداش دان؛ قه ره بووی- چاکه کردنه وه. (مزد دادن)

مزراب : [ناو] میزراب نه غمه؛ دهن دوک ئاساییکی چووک له کانزای زهرد یان شاخ یان شاپهل، یان ئیسک، بو ژندنى سازى ژیدار و ته لدار. (مضراب)

مزره : (۱) هیستری نیر. (استرنر). (۲) ترش و شیرینه. (مى خوش است)

مزگه رى : [ناو] پیشه و کارگه ی مسگه ر. (مسگرى)

مسوگر: [ناو، بک] دابین کراو؛ ناماده کراو.
(تهیه کننده)

مش: فرد؛ فذ: [ناو] تاییه تمه نندی قژی
پهنگ کراو، هر چه پکی له پهنگی. (مش)
مشت قووچاو: [ئاوه لئاو] مشت قووچیاگ:
(ب) پژد. چکوس؛ خه سیس؛ چاوچنوک؛
په زیل. (خسیس)

مشتومال: [ناو، ت] جاران باو بوو له
گه رماو به جوړیکي تاییه ت ده لاک (کیسه -
کیش) مشتومالی موشته ری ده دا، و ده -
یشیلا. (مشتومال)

مشتومال: ده ست پیا هیان و سپین؛
(مشتومالی ده وی ئاوینه ی ژه نگاو یی خه -
یال). «هین» (صیقل؛ پاک کردن)
مشتوه شینی: ده کری له جیاتی مشته -
کوله بو کیبه رکی شه ره مشت به کاریت.
(مشت زنی)

مشته کوله: یاری شه ره مشت (کیپر کیی
شه ره مشت) گویا له ماوه یکی نه زور دوور دا
ئو ناوه ی لینراوه له ته له فزیوندا
بیستومه. (بکس)

مشته گرتن: [چاوگه، ت] سپره گرتنی تفه
نگ بو له ئامانجدان. (نشانه رفتن)
مشته تل: (۱) شه تل؛ نه مامی پیشه.
(نشا). (۲) دوو کان؛ جی شه تل. (کرت؛
جای پرورش نشا)

مشقه مشق: (۱) مرقه مرقی نیری به ده -
وری بزندا. (۲) موزه موز؛ خولانه وهی تازه -
لاوان به کولاناندا بو حه زلیکه ری. (صدای
شاک در جفتگیری. ۲. پسر جوان که دور

مزووری: [ناو] به کری کار کردن؛ به کری
گیراوی؛ له (موزدووری) فارسییه وه وهر
گیراوه. (مزدوری)

مزه: مهزه؛ کورتکراوی ناوی (مه رزیه و
موزه فه ره). (مخفف اسم مرضیه و مظفر در
زبان کردی) +

مزهوت: مزگهوت؛ مزگت. (مسجد)
مزیانی: [ناو] مزگینی؛ مزگانی؛ نوخشانه؛
نوقلانه؛ خه به ری خوش پیدان؛ مزانی.
(مژدگانی) < مزانی

مزیچ: [ناو] بیزوو؛ مه گیرانی بیزگ. (ویار)
مژدانه: [ناو] مژدانه؛ خه لاتی که به -
مزگینی هینه ر ده دریت. (مژدگانی)

مژدی: [ناو] بیزوو؛ مه گیرانی؛ بیزگ؛
مزیچ. (ویار)
مژگ: [ناو] میشک؛ مه زگ؛ مه ژو؛ مه ژی.
(مغز)

مژومور: [ناو] به که سیک ده لین چاوی کز
بی؛ چاو مژومور؛ چاو نیوه کراوه ی کز.
(چشم کم سو)

مژیای: [چاوگه] مژتن؛ مژین. (مکیدن)
مژیلانک: [ناو] مژولانک؛ مژول؛ برژول؛
برژانگ. (مژه)

مسته: مچه؛ مستو؛ کورتکراوی مسته فا.
(مخفف اسم مصطفی)

مسمسوک: مسه مس کهر؛ خنه خن کهر؛
منه من کهر. (مس مس یا من ومن کننده)

مسوار: [ناو] کانزای مس له گهل قالایی دا
تیکهل کراو به (تالیاز) کراو. (آلیاز مس و -
قلع) +

دختران می‌پلکد، می‌چرخد)

مشومو: <مول و مرچ.

مشوهش: ورده‌نيسک. (عدس خرد)

مشهخت کردن: [چاوگه،ت] کوچ‌پیکردن؛

ئاواره کردن؛ تاراندن؛ دوورخستنه‌وه.

(کوچانیدن؛ آواره کردن)

مشه‌گیا: [ناوت] رووه‌کیکه لامژ وه ک

که‌له‌ی بیستان. (گیاهی است، انگل -

گیاهان دیگر)

مشیو: [به‌ند] مه‌شیو؛ ده‌بی؛ ته‌بی؛ ته‌شی؛

ده‌شی. (باید)

مفا: [ناو] موفا؛ خیر؛ سوود؛ قازانج؛ چاک.

(سوود؛ فایده؛ خیر) +

مفته‌لابوون: [چاوگه،ت] موفته‌لابوون؛

تووش‌بوون؛ دووچار‌بوون؛ موپته‌لا-

بوون؛ گیروده‌بوون. (میتلاشدن)

مفس: [ناو] پارزن؛ پالیو. (صافی)

مفسیت: < مفسد

مفلنگ: [ناو] قاحبه؛ جنده. (روسپی)

مقو: [ئاوه‌لناو] خووگرتوو به شتی که ته-

رکی دژواریت؛ وه ک هیروئین و تریاک.

(معتاد) +

مقومقو: (۱) ده‌نگو؛ وتهوت؛ قسه بلاو

بوونه‌وه له جه‌ماوهردا؛ مقومقو داکه‌وتووه:

ده‌نگویه. (۲) <ف.هن. (شایعه)

مکو: [ناو] مه‌کو؛ جیگای کو‌بوونه‌وه.

(جای تجمع) +

مکور: [ئاوه‌لناو] سوور له سه‌ر قسه و را.

(مصر بر رای و نظر)

مکینه: < نکینه

مگیز: [ناو] تامه‌زروی؛ مه‌یل؛ هه‌وس؛

ئاره‌زوو؛ ئیشتیا. (آرزو)

ملاس: [ناو] ملاز؛ خو ماتکردن و گو‌یقوالاگی

ده‌رفه‌ت بوون؛ له‌بوسه‌وه چوون. (کمین)

ملاشی: [ناو] ملاشوو؛ مه‌لاشوو؛ مه‌لاشک؛

ملاشک. (سق‌دهان)

ملااله: [ناو] جزمه؛ چه‌کمه؛ پوتینی دریز تا

نیوه‌ی به‌له‌ک. (چکمه)

ملببند: [ناو] ملوانکه؛ ملبه‌ند؛ ملوینک؛

ملببده. (گردنبند)

مل‌پیچی: [ناو] که‌له‌وه‌کیشی؛ مل‌بادان؛

به‌ربه‌ره‌کانی؛ نافه‌رمانی؛ مله‌جوورپی.

(نافرمانی)

ملتورلی: [ئاوه‌لناو] ته‌ستوزراف؛ مل‌باریک.

(گردن‌باریک)

ملکس: [ناو] گزگ؛ گسک؛ گه‌سک.

(جاروب)

ملکه‌و: [ئاوه‌لناو] ژنی شان و مل

جوان و خوشیک و چه‌له‌نگ. (زن‌زیبا-

و گردن‌زیبا)

ملکیش: [ناو] ده‌سکه‌نه؛ دروینه‌ی ده‌غل

به‌ده‌ست. (بادست‌چیدن‌گندم‌یاچو)

ملکیش کردن: [چاوگه،ت] مل‌گرتن یا

ته‌ناف له مل‌خستن و پراکیشان، به‌زور

بردن بو شوینی. (پشت‌گردن‌گرفتن‌و‌بردن-

به‌جایی)

ملوزم: [ئاوه‌لناو] میملی مله‌ور و به‌هیز؛ له-

به‌ین به‌ر؛ دوشمنی زال؛ ئافه‌ت؛ به‌لا. (ضد؛

آفت)

ملومو: (ب) ره‌وتی سه‌رکیشان و گه‌رانی

فسوس به دواى خه‌به‌ر و جاسوسى‌دا.
(سرک کشیدن جاسوس) +
مل‌وه‌به‌رمل‌نان : [ناوت] به‌ر به‌ره‌کاني -
 کردن؛ زوران‌گرتن. **(مقابله کردن؛ رقابت)**
مله‌جوورى : [ناو] مل‌بادان و که‌له‌وه -
 کيشى؛ لام‌جومى؛ لاملى؛ له‌قوونه‌جوورى
 به‌نزا که‌تتره. **(نافرمانى)**
مله‌پورى : [ناو] زوردارى؛ مل‌ئه‌ستوورى؛
 شه‌لاتى؛ زوره‌ملى. **(گردن کلفتى)**
مليپ : [ناو] شه‌نه؛ شه‌ن. **(افشون)**
منار کردنه‌وه : [چاوگه،ت] (۱) مندار کردنه‌وه؛
 مردار کردنه‌وه؛ **(مردار کردن)** (۲) (ب) کارى
 سه‌قه‌ت کردن؛ کارى گه‌ناندن و خراب -
 کردن. **(گندزدن)**
منجه‌منج : قسه جاوين و خو خافلاندن و
 ده‌برينى قسه به‌ناراشکاوى. **(من‌ومن)**
مندو : [ناوت] توله‌فه‌ره‌نگى؛ سه‌گى -
 چووکه‌ى کونه‌پرو. **(سگ‌فرنگى)**
مندوخ : مندوخ؛ **< مندو**
منع : [ناو] مهنع؛ مهنج؛ هم وشه‌يه له
 ثاره‌وييه‌وه هاتووه به‌لام له کوردبيدا به -
 واتاى لومه به‌کارديت، دوينى باسى ئه -
 حمه‌دکرا زوربان منع کرد له‌وکاره خراپه که
 کردوويه‌تى، واتا لومه يان کرد. **(سرزنش)**
منمانو : ده‌نوينى. **(مى‌نماياند)**
منمنه : [ناو] زه‌نگيانه؛ موورووى ورد.
(منجوق)
منوخ : [ئاوه‌لناو] ته‌مبه‌ل؛ له‌ش‌گران؛
 سست. **(تنبل)**
منه‌ت کيشان : [چاوگه،ت] (۱) داواى شتى -

کردن که بيته هوى سووک و چرووک
 بوون. (۲) ژبربارى منه‌تى که‌سيک چوون؛
(منت کشیدن)
منه‌من : خو خافلاندن له ئه‌نجامى کارى؛
 مله‌جوورى. **(اين پاوان يا کردن)** +
منيچ : من ژى؛ ته‌ز ژى؛ منيش؛ ته‌منيش.
(من‌هم)
مواجوو : [ناو] مه‌واجوو؛ مه‌واجب؛ پاره‌ى
 مانگانه‌ى کاربه‌ده‌ست؛ مه‌عاش. **(حقوق)**
موارو : ده‌خوا؛ دى‌خوت؛ ده‌خوات.
(ميخورد)
موانوش : ده‌ى خوينم؛ ده‌يخوينمه‌وه؛ دى
 بخوونم. **(مى‌خوانمش)**
موبایل : اند؛ فرد؛ فد؛ ته‌له‌فونى هاوړى.
(مبايل)
موبهد : زانای ئائينى زه‌رده‌شتى له موغ
 بالآتر. **(موبد)**
موپته‌لا : < مفته‌لا.
موتلى : موتووى؛ متو : مندالى که زور
 خووى به‌باب يا دايكى يا که‌سيكى تر
 گرتبيت؛ بو بيچوى زينده‌وه‌رانى تریش
 ده‌وترى. **(طفل وابسته به پدر يا مادر؛ رام)**
موتووى : < موتلى
موخ : به‌شيكى جياواز له ميشک که له
 پشت ميشک دايه. **(مخ)**. (۲) مه‌ژگى -
 ئيسک. **(مغزاستخوان)**
مورتخاى : مه‌لاى موسايى؛ مه‌لاى -
 جووه‌کان. **(عالم‌دینى يهوديان)**
مورد : مورت؛ گيايیکه له گهرمه‌سیر ده -
 روى دژى بوکليشه‌ى پايه؛ سرکه له‌گه‌ل

هاراوه مۆرد دهساونه بهینی قامکی پا و ژیر پا، بوگنی پا لهبهین دها. (مورد)

مورداد: ئه مورداد؛ مانگی ناوهراستی هاوین لهسالی هه تاویدا. (مرداد)

موردهشو: مردووشور. (مردেশور)

موروپنج لهخونان: دهعیه و دهمارکردن؛ لووت بهرزی و فیزکردن؛ خوگرتن. (قیافه-گرتن)

مورهپهش: بزنی که پیلپی پهش ههروها مووره (سوور و سپی و کال و قهشان). (بزگوش کوتاهاتعین نوعرنگمو)

مورهی شهترنج: داشی شهترنج؛ هه-رکام له ۳۲ پهیکههه کایهه شهترنج. (مههشطرنج)

مورهی کهمهه: پینج مورهی موغرهه پشت له بهینی مورهکانی پشت و موره-کانی سی بندهدا. (مههکمر)

مورهی مل: مورهی گهردن (ب)حهوت مورهی سههوهه موغرهه پشت. (مههه-گردن)

مورهی دامه: داشی دامه. (مهههداما)

موری: هومایی؛ بالوری؛ بالبالی؛ مههپمه-رشا. (چلوار)

موریانه: (۱) مورکه؛ ژهنگ. (۲) پرشک و سپی. (۳) جوولهوهه ریکه میملی خوری و لیباسه. (زنگ؛ شپش؛ موریانه..)

موریه: میلووره؛ مروچه؛ میروو. (مورچه)

موری ماری: موورگی مار؛ موری مار؛ به-ردی مار؛ کاتی مار کراژ ده خا کالیسیومی لهشی کهم دهیتهوه بههوی کراژی نوی

دروست کردنهوه و بوقههه بووی ئهوه که-ماسیه بهرد ده کروژی و دهیخوا و پاشان ده ریانه خاته دهروهه (دهیانیهیتهوه) و ئهوه بهردانه چارهسهه ری نه خوشینی چاوه و رۆشنایی و سووی چاو زیاد دهکا؛ واتای ناوهکهی به ئارهوی (بهردی نوور). (مههه-مار)

موز: جوریک میشی جزوو داره به گاگه-لهوه دها و خوینیان ده مزی. (مزمز)

موزگره: پووش به قوونه. (سنجاقک)

موزه موز: سههه تایی حه زلیکهه ری ومشقه-مشق. (دنبال عاشقی پسران) +

موزی: مشقه مشق و به دواي ژاندا چوون؛ حه زلیکهه ری له گهل ژان. (دنبال-عاشقی زنان بودن)

موزیر: زهه ره گه یین؛ زیان دهه؛ (له ئارهه و پرا هاتووه). (مضر)

موزیک: (۱) موسیقا. (موزیک). (۲) ئاوه نیاه، مندالی ژن له میردی پیشووی. (۳ و ۴) ف.هن

موزانک: مژول؛ برژول؛ برژانگ؛ موژه-لآنک. (مژه)

موزه دههه: مزگینی دهه؛ خه بهه ری خووش -هینهه. (مژه دههه)

موسیقا: (۱) هونهه ری به دواي یه کدا ده-رهینانی دهنگ به ره چاوگرتنی زهه رب (ریتیم) و هارمونی و پیکه هینانی میلوودی. (۲) به رهه می ئه و کاره. (موسیقی)

موسیقار: موسیقازان؛ زانیاری موسیقا؛ ژه نیاری ئامیری موسیقا. (موسیقیدان؛

موسیقیدان؛ ساززن)

موسیقی پاپ: موسیقایی خه لکی ناسایی به بی په چاو کردنی بنه مای (موسیقی مه- قامی و په دینی). (موسیقی پاپ)

موسیقی جاز: (ب) موسیقایی تایبته به رهش پوستانانی نه فریقایی. (موسیقی جاز)

موسیقی رهسن: موسیقایی که له که- و ناراه له ناو میله تیکدا گه شه می کردوه؛ له کوردیدا زیاتر له توی مه قامه کانداه گونجاوه و پیوه ندیی به میژینه می موسیقاهه به. (موسیقی اصیل)

موسیقی کلاسیک: موسیقایی به ریلای توروپی له سه دهی ۱۷ و ۱۸ د؛ و به رده- وامیی نه ورپیازه. (موسیقی کلاسیک)

موشک: میشک؛ میسک؛ موسک؛ عه تری ناوکی جوریک ناسکی ولاتگه لی خه تا و خوته ن و ساخارین. (مشک)

موعه لیمی تایبته تی: سه یدایی که له دهره- وهی فیرگه (له ماله وه) دهرس ده لیته وه زیاتر به پاره. (معلم خصوصی)

موغ: له ناو پستاد (مغو) به پیایو ئایینی زه رده شتیان گوتوه. (مغ)

مومغه: مومغه؛ میشوولهی قاج دریزی سه رپشت کولکن. (پشه پادراز بزرگ)

موفادار: به له شت وموفا؛ خاوه نی سوودو- قزانج؛ مه فادار؛ به فاییه. (بهره دار)

موفه تیش: (ب) سیخور؛ فسوس؛ جاسوس؛ پشکین. (جاسوس)

موقه یه ت: گریدراو؛ دهره وست؛ به ندیوار؛ په وتی روودر بایسیکردن؛ پابه ند. (مقید) +

مؤکر: له (مه کر ووهی) ناره و بیه وه هاتوه، کاریک که نه کردنی باشته له کردنی؛ خوراکی که نه خوارنی باشته له خوارنی. (مکروه)

مؤکیت: فرد؛ فد؛ اند؛ رایه خیکه به مه کینه چنراوی کولکن بو راخستن له تهختی عه- رزی ژووردا. (موکت)

مؤکیت کاری: په وتی راخستن و چه سپاندنی مؤکیت به تهختی عه رزی ژووردا. (موکت کاری)

مولان: مژ؛ ته مومژی که به عه رزدا دهره و. (مه غلیظ سطحی؛ هوای مه آلود)

مول و مرچ: مچ و موز؛ مون؛ پروتال؛ پروگرز؛ موموچ. (عبوس)

موله ق: [ناوه ناو] له موعه له قی ناره و بیه وه هاتوه؛ هه لوسراو؛ ناویزان و ویستاو به حاسمانه وه. (معلق) +

موم: [ناو] (۱) میو؛ میوی هه نگوین. (موم). (۲) شه م؛ شه می داگیرساندن. (شمع) +

مومدان: [ناو] جیگه ی شه م هه لکردن؛ (ب) به یه که وه چه سپاندن؛ به ستن و شه- ته کدان؛ یان گریدان. (شمعدان؛ چسباندن)

مومول: موی چاو که له پیلووه وه پروو به ناو چاو دهروی؛ و نه گهر چاره نه کریت کویر ده کا. (روئیدن مو روبه داخل چشم)

مومیا گهر: که سیک که مومیایی ده کا. (مومیاگر)

مونیتور: [ناو] رووبه ری نیشاندیری وینه ی که میوتیر و تیلیویزیون؛ شاشه ی کومپیوتیر. (منیتور؛ مانیتور)

مونیر : منیره؛ ناوه بو ژن. (اسم زنانه)
موو به به‌بندانه‌چوون : ته‌واو پیکه‌وه نووساؤ؛ (ب) زور به‌ین خوش و ته‌با. (بهم-چسپیده؛ دوست صمیمی و نزدیک)
مووبه‌موو : (ب) گیرانه‌وه‌ی خه‌به‌ر به‌وردی. (موبه‌مو)
موو‌چنگوک : [ناو] موو‌چینی‌چووک؛ موو‌کیشی‌چکوله؛ موو‌چینک. (موچین-کوچک).
موو‌چیگ : [ناو، به‌ر] نووشتاوه؛ چه‌ماوه؛ شتی که موو‌چاوه‌ته‌وه و گرم‌له‌بووه. (خمیده؛ مچاله‌شده)
موو‌خور‌که : [ناو] ره‌وتی دووفلیقانه بوونی سه‌ری موو که ده‌بیتنه هوی وه‌رینی موو؛ زیاتر له مووی در‌یژی سه‌ردا په‌یدا ده بی. (موخوره؛ مرض شکافته‌شدن نک مو)
موودرز : موو‌قلیش؛ درزی زور ورد. (مودرز)
مووده‌مار : ورده‌ده‌مار؛ ده‌ماری باریکی ناوه له‌ش که له ده‌ماره‌کان جیا ده‌بنه‌وه. (مویرگ)
موور : (۱) که‌ریل؛ بزنی که گوپی‌چکوله و کورت بیته. (یز‌گوش‌کوتاه) (۲) کوته‌ی دار. (قطعه‌چوب کلفت)
موور‌گه‌گیا : پیچله؛ گیاییکه به‌گولی‌سوور یان سپیبه‌وه، تووه‌که‌ی خره و ماکی تانتی بایوتیک (دژی هـوورک) ی زوره و کولیزاوی بو شتنی برین باشه. (گل‌لادن)
مووروه‌که‌رانه : [ناو] مورویکی ته‌فسانه‌بیبه گویا له له‌شی که‌سیک بساوری ده‌بیتنه

هوی راکیشانی خوشه‌ویستی و میه‌ری ته‌وکه‌سه. (معادل مهره مار در فارسی)
مووری : [ناو] (۱) مووروو. (خرزه). (۲) مروچه؛ میلووره؛ میروو. (مورچه)
مووزیچ : به‌له‌ک‌پیچ. (مچ‌پیچ).
مووزهر : مووزهرد؛ پور زهرد؛ قژ‌کال. (موزرد؛ بلوند)
مووسیر : [ناو] سیروکه؛ مووسل؛ سیره‌عه-جه‌مانه؛ مووسلی؛ گیاییکه بنه‌که‌ی له سیر ده‌کا و له ناو ترشییات و ماستی ده‌که‌ن. (موسیر)
مووشن : (۱) [ئاوه‌لناو] مووشه‌مووشکه‌ر. (کسی که صدای نفس کشیدنش از دماغ شنیده‌شود). (۲) میهن؛ ده‌لین؛ ده‌بیژن؛ ئوشن. (مگوبند)
موو‌قلیش : موودرز.
مووه‌لپرووزاندن : [چاو‌گه‌ت] (ب) هاتن و په‌یدا بوونی که‌سیک له دوی باسکردنی؛ له‌پر په‌یدا بوون. (موی‌کسی-را‌آتش‌زدن. کنایه‌از) (آمدن کسی پس‌از اسم-بردن‌ازاو)
موه‌ندیس : [ناو] ته‌ندازیار. (مهندس)
مه‌باد : [ناو] (۱) ناوی نازه‌ره‌هوشه‌نگ، پیغه-مه‌ریکی پارسیبه‌کان‌بووه؛ (۲) شاری مه‌باد، زیدی قازی موحه‌مه‌د. (مه‌باد)
مه‌به‌ران : [داهاتووی چاو‌گه‌ی بردن بو کو] ده‌بیبه‌ن؛ ده‌به‌ن؛ ئه‌وه‌ن؛ ئه‌یوه‌ن. (می‌برند)
مه‌به‌ری : [داهاتووی چاو‌گه‌ی بردن بو که‌سیک دووه‌می تاک] ده‌بیبه‌ی؛ ده‌به‌ی؛ ئه‌وه‌ی؛ ئه‌یوه‌ی؛ موهری. (می‌بری)

مه ترسوو : ده ترسم؛ نه ترسم. (می ترسم)
مه تره باز : [ئاوه لئاو] پیاز پاک کهر؛ ریاباز؛ خو لته کهر؛ ماستاو کهر؛ زمان لووس؛ چاپ- باز؛ خافلین؛ حوقه باز؛ جامباز؛ مه رایبی کهر. (حقه باز؛ چاپلوس)
مه تره ق : (ب) نه ندای شه رمی پیاو. (ذکر)
مه تکنه : [کاری نه مری سه لیبی] مه- دلوپینه؛ مه تکینه؛ (نه چکان)
مه تلله ب : نه م وشه له ئاره ویه وه هاتوو به لام و اتاکه ی گوردراوه. پیم مه تلله ب نییه؛ وانا پیم شتیکی نه وتوو و گرینگ نییه (مهم؛ مسئله چشمگیر)
مه ته ریژ : شهره کهل؛ شهر؛ شهرگه؛ مه یدانی شهر. (جنگ؛ میدان جنگ)+
مه ته لوان . مه ته لوک بیژ؛ مه ته لوان. (معما- گوی)
مه ته و که وان : [ناو، ت] جوریک مه ته ی ده- سته دار که به ژیی که وان ده خو لیته وه بو کون کردنی دار و شتی تر. (مته و کمان)
مه جیوور ئاوا : گه ره کی که نار شار و فه قیر- نشین که خانوو به ته لیس و تنه که دروست ده کهن. (حلبی آباد)
مه جمنه : له چاو گه ی جوین؛ مه جیونه؛ مه- له قینه؛ مه شه کنه؛ مه شه کینه؛ (ب) ته کانی- مه ده. (تکان نده)
مه چه که : جوریک مله و زوره بانئ؛ زورانی که مه چه ک له ناوقه دی یه کتر تونده کهن. (نوعی کشتی محلی)
مه حبوس : جوریک یاریه به ته خته نهرده کری. (محبوس)

مه حجه ری : [ناو] تارمه؛ محه جهری؛ دیواری ده وری هه یوان یا قه راخ پلیکان به میله ی کانزا یان دار بو به رگری له که وتنه خواره وه. (معجر)
مه حلان : [ئاوه لئاو] قایل؛ خاوه نی زانایی؛ پسیور؛ شاره زا. (دانا)
مه خته : [ناو] ده سته به ری. (بیمه)
مه خشووش : شیواو؛ تیکه ل و پیکه ل. به- تره ف. (مغشوش)
مه خمه له ک : فند؛ [ناو] سوور بیجه. (مخملک)
مه خه : [کاری نه مری سه لیبی له چاو گه ی هاویشتن] مه یخه؛ مه یهاوی؛ مه هاوی؛ فرمه ده. (نیانداز)
مه دره خه : [ناو] نه سپه ره؛ جیگای پی له- سهر دانانی پیمه ره. (جای پادربیل)
مه دوونه : [ناو] جوریک چرای شیله گه- رچه ک. (چراغ روغن کرچک)
مه رازه : یه که ی ژماردنی ته مهنی سه گ؛ سه گی دوومه رازه : سه گی دوسالانه یه. (واحد عمرسگ)
مه رافه : [ناو] له مه رافیعای فارسییه وه هاتوو؛ شهر، داوا؛ جهنگ؛ کیشه. (دعوا)
مه ربیل : [ناو] نه سپه ره ی پیمه ره؛ مه دره- خه؛ پیمه ره. (جای پادربیل؛ بیل آهنی)
مه رجان : [ناو] گیانداریکی ده رباییه له ئاوی شیرینی (غیری سویر) ی ده ریادا ده- ژی؛ کورال یان بستام پا شماوه ی له شیبه تی که له سه ریبه ک کو ده بیته وه و خشل وموورووی لی دروست ده کهن.

(مرجان)

مهرجان پيخاوس : (ب)ورچ. (کنایه.خرس)

مهرزدار : [ناو] (۱) هه شت که سنووری

دیاریکراییت. (دارای مرز). (۲) به پیرس و

ناگاداری سنوور؛ مهرزهوان. (مرزدار)

مهرزداری : [ناو] (۱) رهوتی سنوور

دیاریکراوی. (حالت مرزداشتن). (۲) رهوتی

کارگیپی و به پیرسیوونی سنوور.

(مرزداری)

مهرزم : [ناو] پلووسک. (ناودان)

مهرزهقان : [ناو] سنوورهوان؛ مهرزهوان؛

ناگاداری سنوور. (مرزیان) < مهرزدار

مهرزینگه : [ناو] داموده ستگا؛ ریخراوه؛

ریخراوه. (اداره؛ پایگاه)

مهرشمین : [ناو] مارشه معوون؛ مارشیموون؛

سه کرده و گورهی فهله (مهسیحی) گهل.

(مارشیمون)

مهرقه : [ناو] پیازداخ. (پیازداخ)

مهرقهو : [ناو] مهرقهده؛ گوپ؛ قهبر. (مرقد)

مهرگومیر : [ناو] مهرگ و تیا چوون. (ب)

رهوتی قرپتیکهوتن؛ مردنی زور له ناو ره مه -

یان جه ماوه ردا په یدا بوون. (مرگومیر)

مهرگونه : گولوله کردن و پیچاندنه وهی

ههرشت. (گلوله کردن و پیچیدن)

مهرگه مویش : [ناو] مهرگه موش؛ ژه -

هری ئارسنیک؛ ژه هری مشک کوژ.

(مرگموش)

مهرگه مار : [ناو] ته له مار؛ گیاییکه له

کوردستان زوره له قه دیمدا هار او هی میوه -

که هی له گهل زرنیقدا گهردیکی لی دروست

ده بوو که ماری کوپ ده کرد، بو سیاتیک

(په نمائی ده مار) به که لکه. (پانه -

ترو؛ خاورک؛ کبر)

مهرگه مهله : [ناو] (ب) مهله چاک نه زانین.

(کنائی، خوب شنا بلدن بوون)

مهرموول : [ناو] بره؛ شفره ی بره ک؛ شفره -

ی به رزا. (دو دندان گراز)

مهرمه پش : [ناو] هومایی؛ بلووری؛ شاخ -

بزی؛ بالبالی؛ به لووری؛ مهرمه پشا؛ موری.

(چلوار)

مهرنای : مراندن. (میراندن)

مهره بیر : [ناو] رانه بیره؛ دانه مه پ؛ رانه مه

رهینانه وه بو نزیگ گوند له نیوه پرودا بو

دوشین. (کله رابرای دوشیدن نزدیک آبادی -

آوردن)

مهره مووز : به ئه زموون؛ دنیادی توو؛

پوخت. (دنیادیده؛ باتجربه)

مهر : لا؛ کن؛ پال؛ بال؛ نک؛ ته نیشست.

(نزد؛ جنب)

مهر : مه زن؛ (مهز، مهزی، مهزیوی، مهزدا)

له ئاو یستادا به واتای گه وره هاتووه و وشه -

ییکی زور کوئی کوردییه. (بزرگ؛ کبیر)

مهرختن : له هه رام گیپان؛ خراب کردن؛ له

ده ستدان. (خراب کردن)

مهرزاد . [ناو] کی زیاد؛ جوریک فروش وه ک

هه راج به هه رکه س قیمه تی زیاتر بدا.

(مزایده)

مهرزار : قه بر؛ گوپ؛ گلکو. (قبر) +

مهرزارگه : زیاره تان؛ قه برسان؛ گوپستان.

(گورستان)

مهزانه : (۱) زانینت نه بیت؛ ناگات لی نه- بیت. (ندان). (۲) تومهز؛ تمهز؛ مه منا؛ تومه یزه؛ تومه لی. (تونگو)

مهزحه که : [ناو] گالته جار؛ گالته. (مسخره)

مهزدا : مهز و اتا گه وره و (دا) بوی هه یه که یه کی له سی و شه ی (دارا، دانا، دانهر) وه- رگیرا بیت. (مزدا)

مهزدهک : مروقیکی کورد بوو که ئایینی مهزده کی دامه زرانند و له پاشان خووی و شوپگرانی به دهستی نه وه وشیره وانی شای ئیران کوژران. (مزدک)

مهزده کی : [ناو] شوپگری دینی مهزدهک. (مزدکی)

مهزراح : [ناو] مهز رهق؛ مزراق؛ مزراح. (گردنا)

مهزره که وان : چاپخان چی. (چاپخانه چی)

مهزغنه : [ناو] خانوو بیگ که چاوه- چاوه (دیودیو) و ژوور ژوور به کری بدری. (خانه ای که اطاق اطاق کرایه داده شود)

مهزگی : [ناو] (مهز) و اتا گه وره (گی) و اتا : گه، گاه، جیگا، گه وره جیگا؛ جیگای گه وره؛ جیگای به ریز؛ جیگای به پروومهت؛ مزگه- وت. (مسجد)

مهزگیت : [ناو] مهزگی؛ مزگت؛ مزگهفت؛ مزگهوت؛ مزهوت؛ مالی خودا؛ خانه ی- خودا. < مهزگی (مسجد)

مهزندان : [چاوه گهت] حورمهت گرتنی زو- ر؛ گه وره کردن له لای خه لک؛ مه زن کردن. (بزرگ داشتن)

مهزووک : [ئاوه لئاو] نه زوک؛ میوینه یی که

بیچووی نابی. (نازا)

مهزه : کورتکراوی ناوه کانی مهز زیه و موزه فهره. (مخفف اسم مرضیه و مظفر) +

مهزه چیشتن : [چاوه گهت] تام کردن؛ میلاک کردن. (مزه کردن)

مهزالک : [ناو] قاپوولکه ی سهر؛ قاپیلک؛ قاقلوک؛ کاپولک؛ کاژه لاک؛ کاسه ی سهر. (جمجمه)

مهژگی ئیسقان. مهژگی ئیسک؛ مهژگی- لوولاک؛ موخی ئیسقان. (مغز استخوان)

مهژه : نیسک؛ مهژو؛ نوژی؛ میژوی. (عدس)

مهژیر : پسیور؛ زانا؛ کارزان. (متخصص)

مهژی وشک : میشک و شک؛ قسه ناحالی که ههر له سهر بواری فیکری خویدا ماوه؛ فکر کون؛ کونه به رسته؛ بیر گرساو؛ دژی پیشک هوت خواز و نوی خواز. (متحجر)

مهژی هشک : < مهژی وشک

مهست کهر : (۱) [ناو، بک] که سی که مهست ده کا و شهراب ده خواته وه. (کسی که مهست- میکند) (۲) [واوه لئاو] ههر شتی بیته هو ی سهر خوشی. (مسکر)

مهستوره : ناوه بو ژنان؛ ناوی مهستوره ی ئه رده لان ژنه شاعیری به ناوبانگ. (مستوره)

مهسهف : [ناو] ته پکه. (نوعی دام پرندگان)

مهسهو : [ناو] مهزهو؛ مهزه ب. (مسب)

مهسیح : هه زره تی عیسا پیغه مبه ر. (عیسی مسیح)

مهسیحی : [ناو] خاچ پهره ست؛ فهله؛ فهلا.

(مسیحی)

مه سیحیهت : خاچ په رستی؛ پریازی مه-

سیحی بوون. (مسیحیت)

مه شکه دو: [ناو] (۱) جوریک ماری کورت و

قهویه. (۲) مه شکه می جیگای دو یان

پرله دو؛ پیایوی زگ زلی پیده شو-

بهینن. (نوعی مار. مشک دوغ)

مه شکه پان: [ناو] شلکه می پان؛ نهرمه پان.

(نرمی ران)

مه شکه رهک: [ناو] مه شکه دره؛ جوریک

کولله یه (سهوز و ره شه) و به دهنگی بهرز

ده خوینی. (نوعی ملخ بزرگ باصدای

بلند جیر ک آسا)

مه شکه سکه: سک مه شکه؛ به مروقی زگ

زل ده لین. (شکم گنده)

مه شکه لاق: [ناو] مه شکه لوولاک؛ به له-

ک. (ساق پا)

مه شکه لوولاک: < مه شه لاق.

مه شکه ومه لان: [ناو، ت] ده زگای مه شکه؛

مه شکه یا گاوس به سپی که یه وه. (مشک-

وسه پایه اش)

مه شه بی: [ناو] مه شه دی؛ که سیک که

چوویت بو زیاره تی ئیمامی هه شته می

شیعه؛ زیاتر له ناو شیعه دا باوه؛ (مشدی)

(۲) خه لکی مه شه ده. (مشهدی)

مه عده نووس: [ناو] مه ده نووس؛ شانوکی؛

جافری. (جعفری)

مه عزه ر: [ناو] له مه حزه ری ئاره و بیه وه

هاتووه، نووسینگه می (ماره وته لاق) یا

نوسینگه می (قه باله) و به لگه می ملک و

خانوو. (دفتر خانه)

مه غلا: [ناو] مولگه؛ جیگای مولدانی ره-

شه ولخ. (جای استراحت گاوها)

مه فادار: [ئاوه لئاو] به له شت وموفا؛ سوودو-

قازانج دار؛ موفا دار؛ به فاییه. (بهره دار)

مه فشه ن: [ناو] مه شفه ن؛ تاته شو ر.

(تخت مرده شویی)

مه قلان دن: [چا وگه، ت] ره نگ پیاسا وین؛

ره نگ کردن؛ ره نگان دن. (رنگ کردن)

مه قلی ن: [چا وگه، ت] ره نگ تیسا ویان؛ ره-

نگ کران. (رنگ شدن)

مه قه رنه: [ناو] ما کاروونی؛ جوریک هه-

رشته؛ هه رشته فه ره نگ. (ما کارونی)

مه کرو: < موکر

مه کیشو: مه کیشوو؛ ده کیشم؛ ئه کیشم.

(می کشم)

مه لالان: ئه وان ده لالیانه وه؛ ده لالیانه وه؛

ده پارانه وه؛ ده پارایه وه؛ ده لالیاهو. (التماس-

می کردند؛ التماس می کرد)

مه لالیآ: ئه وه ده پاراهو؛ ده پارایه وه.

(التماس می کرد)

مه لایه: (۱) مه لاس؛ پیش نویره. (ملا).

(۲) [ناو] سه ربه کلاوه؛ بالندیکی پوپه داره

به قه را ریشولیک ده بیت. (نام پرنده ایست)

مه لحه که: < مه زحه که

مه لخان دن. شاردنه وه؛ دابین کردن؛ حه-

شاردان. (پنهان کردن)

مه لسین: (۱) په راش په راش بوون؛

ورد بوون؛ شکان، وردوخاش بوون. (۲)

ملاس بوون؛ ملاس بوون. (خر دشدن.

کمین کردن)

مه لکه سهن : کر می که داوه تهنه دروستده کا
و له پاشان بال دهر دینی و هه لده فریت.

(نوعی کرم)

مه لالا : [ناو] نه فهری ئه وه ل له کایه ی
میشین و مه رمه پیندا. (نفر اول در تیله بازی)

مه لوک : پیای و که له مالدا کاری ژنانه
ده کا. (مردی که کار زنانه انجام می دهد)

مه لوه ند : [ناو] مه لوه ن؛ جیگه ی ژیان؛ مه -
لبه ند. (جای زندگی کردن)

مه له پروژه : فرندی که له پاساری چوو کتر و
بزوتره، ده نوو کی دریژ و باریکه و شیله -
ی گولان ده مژی و هیلانه که ی به لقی -
دارندا شوپ ده بیته وه. (شهد خور)

مه له غانگیپ : دروینه وان ی که به مه له غان
دروینه ده کا. (دروگری باداس بلند)

مه له نگ : [ئاوه لئاو] جوان و خوشیک؛ قه -
نج؛ شه پال؛ ده لال؛ خوشکوک؛ (زیبا)

مه له لیب : [ناو] مه له لب؛ شه نه؛ شه ن.
(افشون)

مه مان : [ناو] (۱) مه مکان. (پستانها). (۲)
له کورستانی روژ هه لات له فارسییه وه
هاتوه و بووه به باو، مندال له جیاتی دایه
ده لی مه مان. (مامان)

مه مکه : [ناو] پیچی کی کونکراوه، جیگای
نهوت هاتنه دهر له چراتوژ و چوونه ناو
توری چرا؛ جیگای هاتنه دهر وه ی گاز له
چیشته لینه ری گازیدا. جیگای هاتنه ده -
ره وه ی بینزین له کار بو راتوری سه یاره دا
بو ناو مو توژ. (پستانک)

مه مو له : [ناو] مه مکوله؛ مه مکی گچکه.
(پستان کوچک)

مه موز : [ناو] مامیز؛ مه همیز. (مهمیز)

مه می ئالان : شاریکی که ونارای خاپوور،
که له کوردستاندا بووه. (نام شهرویرانه -
قدیمی)

مه نار : [ناو] مننار؛ مردار؛ بی سه رپرین -
مردنی حه یوان. < مردار کردنه وه. (مردار)

مه نته شه : [ناو] لاولا وه ی دهرک و په -
نجیره. (لولای درب پنجره) +

مه نجه لی زنجیره دار . مه نجه لی زور گه -
وره ی ده سک دار. (دیگ دسته دار بزرگ)

مه نجه نیک : [ناو] ئاره و کردوویه به مه -
نجه نیق؛ له شه ری قه دیمدا ئاگر هاویژ
بووه بو بان قه لا له کاتی گه مارودان یان
هیرشکردن و گرتنی قه لای دوژمن.
(منجیق)

مه نج : < مه نج

مه نده ل : [ناو] (۱) فال؛ وه ک؛ ره مل گرتنه -
وه. (۲) حاشا؛ ددان پیدانه نان؛ نه په ژراندن؛ پا
لینه نان. (فال گرفتن. انکار)

مه ندین : [ئاوه لئاو] به هیژ؛ به قه وه ت؛ قه -
له وی تیکسمر او. (پر قدرت؛ چاق و کوتاه قد)

مه نقه لی کاره بابی : [ناو] مه نقه لی که به
کاره با گهرم ده بیته. (منقل برقی)

مه نه ج :

مه نه ی : [چاو گه]، مان. (ماندن)

مه نیجه : مه نیج؛ (مه نیژه، کچی ئه فراسیوا
گر اوی بیژن) ناوی ژنانه یه . (منیژه)

مه وچ : [ناو] (۱) شه پیل؛ شه پول؛ مونج؛

پیل. (موج). (۲) جاش؛ جاجم؛ نوین پیچ.
 (رختخواب پیچ)
مهوز: [ناو] داریکی گهرمه سیریه؛ به
 میوه که یشی ده لین مهوز. (موز)
مهولانا: < مهولهوی
مهولهوی: ناوی جه لاله ددین موحه ممه د
 به هادینی به لخی بووه، ناسراو به مهولانای
 رومی خاوه نی دیوانی مه سته ویی مه عنه -
 وی و دیوانی شه مسی ته بریزیه که به
 زبانی فارسی دایناوه به لام خوئی عارفیکی
 مه زنی کورد بووه. (مولوی بلخی؛ مولانای
 رومی)
مهولهوی تاهه گوژی: < ف.هن
مهوهر: [کاری ته مری له چاوه گی بردن بو
 که سیک دووه می تاک] (۱) مه یبه؛ مه یوه؛
 نه به؛ مه به؛ (نیر؛ میر) (۲) مه یبه به ناویدا؛
 پیامه که؛ پییدامه که. (فرونکن)
مهوینی: ده یینی؛ ته یینی. (می یینی)
مههان: [ناو] بی نوژیی مانگانه ی ژنان.
 (عادت ماهانه)
مههبرن: ماوه ی بیژو کردنی ژنی تولدار.
 (روزهای ویارزن باردار)
مههموز: [ناو] مامیز؛ مه همیز. (مهمیز)
مههوژ: [ناو] مه فیژه؛ میوژ؛ مه ویژ؛ ماوژ؛
 مه فیژ. (مویز)
مههر: [ناو] شفاعت؛ لالیانه وه. (شفاعت)
مه ی: [ناو] مانگی پیجه می سالی زاینی
 ۳۱ روزه و له یه که می گولانه وه ده ست
 پیده کا. (مه)+
مه ی پهره ست: [تاوه لئاو] حه ز له مه ی کهر؛

مه ی خوړ. (می پرست)
مه یاندار: [ناو] میاندار؛ مه یاندار؛ مه یدا-
 نداری زورخانه؛ سه رده سته ی پاله وانانی
 زورخانه. (میاندار)
مه یانه: [ناو] خه لووزی به رد؛ زوخال سه-
 نگ. (ذغال سنگ)
مه یانووم: ته مگه یینی؛ ده مگه یینی. (مرا-
 می رساند)
مه یبه نگ: [ناو] مه یبانگ؛ مه یخانه.
 (میخانه)
مه یچیپ: اند: [ناو] دهره جه ی عه سکه ری
 له ته رته شی ئینگلیز و ته مریکادا؛ به رانه -
 ری سه رگورد. (سرگرد)
مه یدان دان: [چاوه گه ت] مه یدان پیدان؛
 روو پیدان؛ به ده مه وه دان؛ ری دان؛ ماوه پیدان.
 (میدان دادن)
مه یده: [۱] کاری ته مری له چاوه گی دان
 بو که سیک دووه می تاک] مه یده ری؛
 پی مه ده؛ دل هه ریبه کیکه مه یده به هه زار.
 «فولکلور» (۲) ئاردی دوو جار له هیلکه ک
 دراو. (آرد دو بار الک شده)
مه یده فان: [ناو] نانه وا؛ نانپیژ. (نانوا)
مه ییره: (۱) مه ی هینه؛ ته نیاوهره که س -
 له گه ل خو ت مه ییره؛ که س له گه ل خو ت
 مه هینه. (میاور). (۲) < مه یله ۲
مه یریژه: [کاری ته مری له چاوه گی رژتن -
 بو که سی دووه می تاک] کلی پیامه ساوه؛
 کلچو کی پیامه هینه؛ چاوت مه ریژه:
 سوورمه ی تی مه ریژه. (سر مه نکش).
 (۲) قلمی مه دهره وه؛ بلاوی مه که وه؛

میخسکه: [ناو] گولمیخی سهرپانی ئاسن.
(گل میخسریپهن)

میدیا: [ناو] میلیلهت و دهولهتی ماد که کورد نهتهوهی ئهوانن؛ دهولهتی ماد. (میدیا؛ ماد)

میراوا: گوندیکه پالیداوه به بوکانهوه.
(میرآباد)

میراودهلی: عهشیره تیکن له پشدهر. (نام-
عهشیره ای در پشتد عراق)

میردهزموکه: [ناو] میردهزمه؛ سهنگ
سواربوون (کاووس)؛ موته؛ موته که.
(کابوس)+

میرگهشه: [ناو] میرگ؛ چیمهن؛ میرغوزار.
(مرغزار چمن)

میرمندال: [ناو] لاو؛ گهنجی که مته مهن؛
تازه لاو. (نوجوان)

میرووله کردن: [چاوگهت] سهره تای وه-
کول هانتی تراو. (اویل جوش آمدن-
مایعات)+

میرووله عهجه مانه: [ناو] جوړیک میلووره-
ی گهوره و گازگره. (نوعی مورچه)

میره دی: گوندیکه له باشووری سهقز.
(میرده)

میری میران: [ناو] ئه میری ئه میران؛
سولتان. (سلطان)

میز: [ناو] چریای له سهر نووسین. (میز)

میزا: [ناو] میززا؛ خوینده وار. (میززا)

میزافک: [ناو] میزاو؛ ئاوه باریکه ی
کویره کانی؛ شوپراوه ی که م. (آب باریکه)

میزان: [ئاوه لئاو+ ناو] (۱) راده. ئه اندازه.
(۲) به رانبهر. (۳) کوک؛ له یه ک کوک دا؛

ئاوه که مه پزئه؛ مه پزئه؛ مه پزئه. (نریز)

مهیل نان: مهیل وه لاناو؛ له بیر بردنه وه ی
خوشه ویستی. (فراموش کردن محبت و -
دوستی و عشق)

مه یله: (۱) سهر به ست له کردنی کاری؛ مه-
یله یه: ههر که س به مه یلی خو به تی. (دل-
بخواهی) (۲) مه یله، یان مه بره، لوړک و
په نیری تیکه لاو. (پنیرولور مخلوط)

مه یو: دیت؛ دی؛ تیت. (می آید)

مه یوه: (۱) (۲) کاری ئه مری له چاوگه ی
بردن بو که سیک دووهه می تاک [مه ییه؛
دوری مه خه وه. (نبرش). (۲) پیامه که؛
پیامه چه قینه. (فرونکن). (۳) مه ییوه؛
گرساوه. (منعقد شده). (۴) میوه؛ میوه. (میوه)

مه یه ز: [ناو] مه یه س؛ میس مه گه ز.
(مگس)

می: [ناو] سیهه مین نوئی موسیقا. (می)

میتکنه: < میتوولکه.

میتوولکه: [ناو] ئه سپی وردی تازه له
رشک (گهرا) دهره اتوو؛ میتکنه.
(نوزادشپش)+

میتهل: [ناو] دوشه ک؛ دوشه که. (تشک)

میتین: [ناو] هه لماتین به میته دا کردن؛
مه پزئه. (نوعی تیله بازی)

میچ کوت: تهژی کردنی هه مار یا هه ر
ژووری تا میچ؛ هه ماری کا میچ کوت له-
کایه: واتا سهر لیو پره. (تاسقف پر کردن
انبار)

میچکه: [ئاوه لئاو] (ب) پیای ئاریله و ژن
ئاسا؛ ژانیله. (اخلاق زنانه داشتن مرد)

دووسازی هاوکوک. (۳) دروست بوونی شتی وه ک کاتز میر، کات ژمیره کهت میزان که. (۴) مانگی هه وته می سال یه - که م مانگی پاییز. (۵) پاژی جیاکراوه به دووهیلی ئه ستوونی له سهر پینج هیلی ئاسویی نوئی موسیقا. (۱و۲و۳و۴و۵)

میزان)

میزراب : < مزراب.

میزکهف کردن : هاتنه سهر بار؛ کهیف له ئه نجامی کاری هه لسان. (کنایی تمایل پیدا - کردن برای انجام کاری، اشتیاق داشتن) میزوینه : [ناو] نیسکین؛ میزوینه. (عدسین)

میزه کار : [ناو] چاودیر؛ زیره فان؛ زیره وان. (نگهبان)

میژونک : [ناو] شه مشه مه کویره. (خفاش) میژومار : [ناو] نیسکه تاله؛ گیاییکی ژه - هر داره و بهره که ی خره. (عدس تلخ) میسواک : فد؛ [ناو] سیواک؛ ددان شور. (مسواک)

میش : مهر؛ گورگ و میش : به یانی زوو یان ئیواره ی درهنگ وهخت که گورگ و مهر له یه ک جوی نه بنه وه. (میش) +

میش : [ناو] ههنگ؛ کرمیکه له زستاناندا له ژیر پیستی ره شه و لآخ پهیدا ده بیست و - هه لده قویی و له هه ولی به هاردا له پیست دیته دهره وه. (نوعی کرم زیر پوست گاو) +

میش کوژ : [ناو] که و گیر ئاساییکه له نایلون بو لیدان و کوشتنی میش و میرووی بالدار؛ (ب) دهر مانگه لی که میش له بهین

دبه ن. (مگس کش)

میشک وشک : < مهژی وشک

میشکی کهر خواردن . (ب) درهنگ حالی بوون؛ درهنگ تیگه یشتن یا ههرتینه گه - یشتن له مه بهست و قسه. (مغز خوردن) میشگره گیا : [ناو] میشه گره؛ گیاییکه گه - لاکه ی شیله ییکی خهستی له سهره که میش پیه وه ده چه سپی؛ بو قوخه ره شه و ئیشی گه روو باشه؛ له کوردستاندا زوره. (دیونه؛ گیاه مگس گیر)

میشوله بهند : [ناو] په شه بهند؛ پیشکه بهند؛ چادریکه له والی ناسک که شه له ناویدا ده خه ون. (پشه بند)

میش ومه گهز : [ناو، ت] (ب) جرو جانه وه ر. (حشرات)

میشه گهز : [ناو] (۱) گول بانوو؛ جوریک میشی سهوز رهنگی چزووداره. (مگس - نیش دار). (۲) موز. (مژمژ)

میشی سرکه : [ناو] میشووله ییکه میوه ی کون هه لیدینی؛ زیاتر له سهر سرکه و شه راب ده نیشی. (مگس سرکه) میقانگه : [ناو] میوانخانه؛ مه یمانخانه. (میهمانخانه)

میکانیک : فرد؛ ند؛ اند؛ [ناو] به شی له زانستی فیزیک که سه بارهت به وزه و هیز و گاریگه ربیان له سهر تن ده کولیته وه. (مکانیک)

میکانیک : فد؛ فرد؛ اند؛ [ناو] وه ستای دروست کردنه وه ی ماشین به تاییهت سه - یاره. (مکانیک)

میگوک: [ناو] نامرازیکی جولاییه؛ شه پوپه. (وسيله ای در جولایی) +

میگان: دامنه چهقان؛ نووینک؛ مینگوین؛ نینگوین؛ بهرکه ل. (ماده گاوسه ساله)

میگون: < میگان.

میل: جوریک گلی ورده ئاویته ی رونی به زره کی ده کهن و ده بیته به توونه یان به- تانه. (مل)

میل: جووتی کوته داری خه راتیکراوی ده سکاره له زورخانه وه رزشی پیده کهن: (میل) +

میل: شیشی خر که له زهمانی قه دیم دا سووریان ده کرده وه و به چاوی تاوانبارانیاندا ده کیشا و کویریان ده کردن. (میل)

میل: شیشی کاموا چین. (میل بافتنی)

میل: میل؛ هیل؛ خهت؛ میل میل؛ خهت- خهت؛ ری ری؛ خال و میل؛ خهت و خال. (خط)

میل کیشان: (ب) میله ی سووره وه بوو به چاودا کیشان و کویر کردن. (۲) چاوپرستن. (۲۰۲. سرمه کشیدن)

میلی: [ئاوه لئاو] پیوه نندیدار به میله ته وه؛ شتی میله ت. (ملی)

میلودی. فرد؛ فد؛ اند: [ناو] دهسته واژه ی موسیقاییه، چه ند نوت و دهنگ که پرسته- ییکی موسیقایی پیک دینن. (ملودی)

میلودیکا: [ناو] ئامیریکی موسیقاییه که به - فوو لیده دری و دوو گمه داره وه ک ئورک. (ملودیکا)

میمان: میوان؛ مهیمان؛ میقان؛ مه هشان. (۱. ب) خه رچی که سیک له ئه ستوی که- سیک تر؛ ئه م نه هاره کهس له م ره ستورانه پاره نه دا هه موو میوانی منن؛ با بر وین بو سه فهر خه رجه که ی میوانی منی؛ خولکی دوو کاندار و فروشیار؛ پاره مه ده میوان به. (۲) له میوانخانه ژوور به کری گرتن و مانه وه؛ ئه م میوانخانه ئه مسال میمانی که م بوو. (۲۰۲. مهمان) +

میمک: [ناو] خونچه ی دار که له پاشان ده پشکوی و ده بیته گول. (شکوفه)

میمل: [ئاوه لئاو] میمل؛ به لا؛ ئافه ت؛ دژ؛ خه نیم؛ دوژمن. (بلا؛ ضد)

میمی: گوردراوی ناوی مریه م. (بجای نام مریه م گفته میشود)

میناک: (۱) ژه حر. (زهر). (۲) وه ک؛ له- گوین؛ وه کو. (مانند)

مینچ: [ناو] جوریک یاری له سه ر په ره ییکی چوار گوش که به تاس (موره) هه- لختن ده کری. (منچ)

مینک: [ناو] زینده وه ری که له مشک گه- وره تره و پیستی به هاداره؛ قیژه ک. (مینک)

مینگه بی: [ناو] به و بیت و وشه ده لین که له که پودا مینگه دروست ده کهن وه ک (ژه- نگ؛ دهنگ؛ منگ). (حرف و کلمه تودماغی)

میوان په روهر: میوان حه وین؛ میوان دوست؛ میوان خوشه ویست؛ میهمان نهواز. (مهمان- پرور؛ مهمان نواز)

میواندار. (۱) که سیک که میوانی زور

میهره جان: [ناو] ناهه نگی گشتی؛ جوریک
جه ژن و شانوی گشتی؛ جه ژن ناسا؛
فستیوال. (جشنواره)
میهره قان: [ناو] میهره بان. (مهربان)
میپهل: [ناو] میگهل؛ پان؛ پانه مه؛ پانه-
پهز. (گله گوسفند)

بویت. (۲) خانه خوی. (۳) راسپارده ی
رپیک خراوی بو خرمت کردن به میوانانی
ئه و رپیک خراوه. (۴) که سیک که کاری
خرمت کردن و پراگه بین به کاروباری
موسافیری باس (توتو بووس) و فروکه یه.
(۱ و ۲ و ۳ و ۴. مهماندار)

میوان هه وین: [ناو] میقان هه وین؛
میوان نهواز؛ میوان دوست؛ خانه خوی به-
خولک. (مهمان دوست)

میوره: [ناو] چرپی ولقی هه لپاچراوی داره
میو. (شاخه های بریده شده مو)

میوژه: [ناو] دهنکه تری و شکوه بوو له
بهینی هیشوه تریدا. (دانه های خشک شده-
بین خوشه انگور)

میوژه ره شکه: [ناو] میوژی تری ره شه.
(مویز سیاه)

میوژه مه لی: [ناو] میوژه مه لا؛ میوژه مه له؛
پجوریک میوژه. (نوعی مویز)

میوژه مارانی: [ناو] هه نگووره مار؛ گیاییکی
ژهرداره و زور خواردنی بقه یه؛ خواردنی
روژی سی دهنک له تووه که ی تا پازده روژ
ده بیته هو ی به رخستنی تولدار. (انگور-
فرنگی؛ انگور مار)

میوین: (۱) مشه مای له میو هه لکیشراو.
(آغشته به موم). (۲) پشتوینی سی کریی
زه رده شتیان به نیشانه ی سی-
درووشمی (کردار و وته و نیه ت) ی چاک.
(کمر بند سه گره زردوشتیان)

میهران: شاریکه له باشووری ئیران سه ر
به ئیلام. (مهران)

ماتریالیسم : فرد. اند. ریازیکی فهلسه‌فیه که (ماک) به پاستییکی سه‌ره‌تایی و(ئه-زه‌لی)ده‌ناسیت. (ماتریالیسم)

مارکسیسم : فد. فرد. اند. ئاموژهی فهلسه‌فی و رامیاری کارل مارکس له‌سه‌ر بنه‌مای ماتریالیسم و شووسیاالیسم. (مارکسیسم)

مارکسیسم لینینیسم : فد. به‌ره‌می لیکدانه‌وه‌ی لینین له‌ مارکسیسم. (مارکسیسم لینینیسم)

مازوخیست : فد. تووشی نه‌خوشینی تازار خوازی هاتوو. (مازوخیست)

مازوخیسم : فرد. تازار خوازی؛ نه‌خوشینی که‌مروڤ به تازار و سووکایه‌تی به‌سه-ره‌اتن له لایهن گراوه‌وه کاژیر ده‌بیت. (مازوخیسم)

ماسک : فد؛ اند؛ فرد؛ ده‌مامک؛ رووبه‌ند. (ماسک)

مافیا : ایتالیاد؛ فرد؛ فد؛ اند؛ ناوی ریخراویکی خراپه‌کار و پیاوکوژه که له دوورگه‌ی سسیلی ئیتالیا دروست بوو؛ ناوی هه‌ر ریخ‌خراوی پیاو کوژ (تیروپیست)ی نه‌هینی و شاراوه. (مافیا)

ماکرووه‌یف : اند. فد. (۱)مه‌کرووه‌یف : که-رسته‌بیک بو‌گه‌رم کردنه‌وه‌ی خوراکی به هوی شه‌پولی مه‌کرووه‌یفه‌وه. (۲)دریژایی شه‌پول له یه‌ک تا سی میلیمه‌تره‌وه.

(۲۱. ماکروویو)

ماکزیموم : لانی‌زور. زورترین. بان‌ترین

ئاست. (ماکزیم)

ماکسی‌ژووپ : ماکسی‌ژووپ. کراسی دریژ تا قولاپه. (ماکسی‌ژوپ)

ماکیاالیسم : ریازی رامیاری نیکولۆ ماکیاولی. که‌رای‌وايه له رامیاریدا درۆ و بی ئه‌خلاقى بو‌گه‌یشتن به ئامانجی رامیاری په‌وايه. (ماکیاالیسم)

مانۆر : ره‌وتی خو‌راهینانی هیزی چه‌کدار بو‌شه‌ر. (۲)بارودوخی مه‌یدانی شه‌رگورپین به هیرش یا کاری پیوستی عه‌سکه‌ری. (۲۱. مانور)

مانیکۆر : فرد؛ فد؛ لاکى ناخوون‌په-نگکردنی ژنان. (لاک‌ناخن)

مونتاز : فرد؛ فد؛ اند؛ (۱)کار و ره‌وتی

خسته‌سه‌ریه‌ک و پیکه‌وه‌نانی پاژگه‌لی سه‌یاره یان که‌ره‌سته‌گه‌لی موټوری یا کاره‌بایی. (۲) له پال یه‌ک دانانی پاژگه‌لی فیلمی سینه‌مایی یان شریت یان نووسراوه یان هه‌ر ئامیریک بو‌به‌دیپه‌نانی به‌ره‌ه-میکی ریک‌ویپک و ته‌واو. (مونتاز)

مه‌شرووته : عد؛ فد؛ ئه‌م وشه‌کوردی نییه واتا حوکمات و پڕییمی مه‌شرووته. (مشروطه)

مه‌لات : [ناو] مه‌لات؛ قور یا چیمه‌نتوی گیراوه بو‌دانان له به‌ینی به‌رد و خستی بینادا. (ملاط)

مه‌لاس : فد؛ فرد؛ اند؛ شه‌ریه‌تی خه‌ستی ئاوی چۆنده‌ر پيش ئه‌وه پالوته بکری یا بیته شه‌کر له فابریکا؛ بو‌ده‌رمان و به-

هیزی لهش که لکی هه یه. (ملاس)

مه لامین : (۱) جوریک پلاستیکی رهق بو چیگردنی دهوری و ده فر. (۲) ده فری دروست کراو له مه لامین. (ملا مین)

مه لیله دوزی : فد: [ناو] به زهنگیانه نه خشاندن؛ دادوورینی زهنگیانه به قوماشدا؛ به ره می تهو کاره. (ملیله دوزی)

مه نج : بهرگری؛ وشه ییکی ئاره وییه و له کوردیدا به واتای لومه کردن به کاردی. (سرزنش)

مه یچیپ : اند. ده ره جهی عهسکه ری له ئه رته شی (سو پای) ئینگلیز و ئه مریکادا. به رانه ری، سه رگورد. (سرگرد)

میترا ئیسم : خورپه رهستی. روجیارپه رهستی. (آفتاب پرستی)

میتینگ : اند؛ فرد؛ فد: خو پیشاندان و کوپ بهستن بو ده برپینی ههست و خوازه. (میتنگ؛ تظاهرات)

میچکاندن : داگرتنه خوار؛ هینانه خوار. (پابین آوردن)

میزانپیلی : فد؛ فرد؛ هه له ک لیدان و رازاندنه وهی مووی سه ر. (میزانپیلی)

میزان سین : فرد. فد. رهوتی ریکخستنی که- ل و پهل و جیی ئاکتیره کان له سه ر شانویان جیگه ی وینه ی فیلم هه لگرتن. (میزانسن)

میسیونیر : فرد. فد. ئه ندای لیژنه ی به- ریکراو زیاتر بو بانگه شه ی دینی مه سیح. (میسیونر)

میکروفون : فرد؛ فد؛ اند: [ناو] ئامیری دهنگ زیاد کردن له بلیند گووه؛ که رهسته- یی که شه پولی دهنگ ده کاته شه پولی ئیلیکتریکی بو بلاو بوونه وهی به هیتر یان

بو تومار کردن. (میکروفن)

میلیتاریسم : فرد. فد. حوکماتی هیزی چه- کدار و عهسکه ری. (میلیتاریسم)

مین : قوتوو یان بهسته ی پر له تهقه مه نی که به گوشاردان یان پا پیدانان یان گوشار له سه ر هه لگرتن یان گه رما ده ته قیته وه. (مین)

مینو : فرد؛ فد؛ اند: پیروستی خوارده مه نی له نادای و ره ستوران. (منو)

مینیاتور : فرد؛ فد: [ناو] وینه کیشانیکی تایبهت که دوور و نزیکی (پرسیپکتیف) ره- چاو ناگیری. (مینیاتور)

مینی ژووپ : [ناو] کراسی قوله و کورتی ژنانه که داوینی ناگاته ته ژنو. (مینی ژوپ).

نئاندرتال^۲: [ناو] ئینسانه کانی سهره تایی پهیدا بوونی تاگر که له تهشکهوته کانداه ژیان. (نئاندرتال)

نئوپان: **فرد**؛ **فد**: [ناو] نئوپان؛ تهخته هی ده-ستکرد له پرهدار و چه سپ. (نئوپان)

نئارام: [ئاوه لئاو] بی قهرار؛ نه سه هوت؛ بی ئو-قره؛ ئالوز؛ نئه من. (نا آرام)

نئارامی: [ناو] ئوقره لیبیراوی؛ بی قهراری؛ حه-جمان لیبیراوی؛ حاله تی شه روشور، نئه منی. (نا آرامی)

نئه من: [ئاوه لئاو] جیی مه ترسی؛ رهوتی ئه-مین نه بوونی شوینی. (نا من)

نئه منی: [ناو] نه بوونی ئاسایش؛ نه بوونی هیمنایه تی. (ب) شه ر و پشیوه له شوینی کدا. (نا منی)

نابان: [ئاوه لئاو] (۱) نه بان؛ ئازالی که ناهیلی بیچوهه که هی بیمژی. (بزم تنفر ازبغال هاش). (۲) قه لس؛ تووره. (عصبانی). (۳) ناته با؛ تو راو. (قهر کرده)

ناباوه ری: [ناو] بی پروایی؛ بی موتمان هیی؛ ره-وتی پروا پینه کردن. (ناباوری)

نابه رامبه ر: [ئاوه لئاو] ناته راز؛ له چونه تیدا وه-ک یه ک نه بوون؛ یان فه رق و جیاوازی له به رانه ر یاسادا. (نابرابر)

نابه له و: [ئاوه لئاو] نابه له د؛ ناشاره زا. (ناوارد)

نابه هوژ: [ئاوه لئاو] نارپیک. (ناهموار)

نابینا: [ئاوه لئاو] کویر؛ که سیک که نابینیت.

(نابینا)

ناپالم: **اند**؛ **فد**: [ناو] سووتینه ر؛ (ب) بوومی ناپالم؛ بوومی سووتینه ر و گر تیبه رده ر. (ناپالم)

ناپه تی: [ئاوه لئاو + ناو] (۱) نه په تی؛ بیهوشی؛ له سه ر خو چوو یی. (بیهوشی) (۲) [ئاوه لئاو] تیکه لاو؛ خه وشدار. (ناخالص)

ناپه تیاتی: [ناو] رهوتی هوش له خو بران و بیهوش بوون. (حالت بیهوشی)

ناپیاگی: [ناو] ناپیاوی؛ ناجوامیری. (نامردی؛ ناجوانمردی)

ناثورقان: [ناو] ئیشکچی بیستان و باغ. (باغبان)

ناته نی: [ئاوه لئاو] زپر یان زرخوشک؛ زپ. (ناتنی)

ناچاندی: نه چی تراو؛ نه وه شین دراو؛ نه چی ندر او. (کاشته نشده)

ناخاس: [ئاوه لئاو] خراب؛ شتیک یان که سیک که چاک نه بییت؛ نه باش. (بد)

ناخوازه للا: نه خوازه؛ خاسمه؛ به تاییه ت؛ سه ره-رای ئه وه. (مخصوصا)

ناخوون گر: [ناو] ناخوون گیر؛ ناخوون قرتین؛ نینوک بر. (ناخون گیر)

ناخوون نگرتن: (ب) ناخوون کولکردنه وه؛ سه ری ناخوونی دریژ قرتاندن. (ناخون گرفتن)

ناخوون: [ناو] ناخوون؛ ناخوون نینوک. (ناخن)

نار او: (۱) هه وار گه بیکی جافه کانه له ناوچه هی جوانرو. (نام خیمه گاه بیلاقی ایل جاف).

(۲) ناردراو. (فرستاده). (۳) ژاراو؛ تاللو. له جیاتی
 دهرد و سندان دهوتری؛ ژهقنه مووت. (زهرا به)
نارچه : [ناو] حه شارگه؛ ره بهت. (کمین گاه)
ناردنهوه : گه پاندنهوه؛ شه زقراندن؛ زقراندن؛
 دووباره ناردن. (برگرداندن)
نارستان : [ناو] باخی هه نار. (انارستان)
نارگیل : [ناو] نالگیر؛ که شکول؛ داری که له
 داری خورما دهچی، میوه که ی گه وریه و له
 که شکول ده کا؛ رهنگی قاوه بیبه و ریشال ده-
 وری گرتووه؛ ده لین پونی نارگیل بو بهرگری
 له وهرینی مووی سه باشه، میوه ی نارگیلی
 وشک له گهل کاکله گو یز و بادام و
 تووشیرین بو نه زوکی باشه. (نارگیل)
نارنجبو : [ناو] لیمو. (لیمو).
ناروجه : [ناو] ناو + نارنجی؛ به پهنگی
 نارنج. (نارنجی)
ناروهن : [ناو] جوریک داری جه ننگه لیه و سه-
 خته داره. (نارون)
ناره حه تی دروستکردن : (ب) کیشه دروست
 کردن؛ گیچهل بو که سیک دروستکردن.
 (ناراحتی درست کردن)
ناره زایی : [ناو] ناقیلی؛ رازی نه بوون له که
 سیک یان کاریک؛ نارازی بوون. (نارضایتی)+
ناره نار : [ناو، ت] له زور جیدال (ده بیته (ر) وه
 ک (مال) ده بیته (مار) بو ی هه یه وشه ی ناره نار
 له (نال نال) ه وه هاتیبیت به واتای نالین و له بهر-
 خووه لووره لوور یان ویره ویر کردن یان له بهر-
 خووه گورانی وتن. (زمزمه کردن ترانه)+
ناری : کچ و ژنی شهرمیون و کهم پرو؛ ناوه
 بو ژنان؛ (نام زنانه؛ زن و دختر کمرو)
ناری قهلا : [ناو] نارین قهلا؛ جیگاییکی بهرزه

له ناوه پاستی شاری سه قزدا له گهره کی ناو
 قهلا؛ بو ی هه یه له (ناری) ناره ویه وه هاتیبیت به-
 واتای ناو) و نارین قهلا بووییت که ئاته تشگا
 یان ناو رگای زهرده شتیبه کان بووییت، چونکا
 زوربه ی ناو رگای زهرده شت له جی بهر زدا
 دروستکراون. (نام قلعه شهرسقر)
ناریکی : [ناو] نه گونجاوی؛ ناراستی؛ نا کوکی؛
 فیلاوی؛ ناته بایی. (ناراستی). (۲) پرکه ندوله-
 ندی؛ پرکه ندو کوسی؛ لاروله ویری. (ناصافی؛
 ناهموری)
ناز بالگهه : [ناو] ناز بالنج؛ بنسه ر. (نازبالش)
ناز بالیف : [ناو] نازبالگهه؛ نازبالنج؛ سه رینی
 چووک. (نازبالش)
نازار : نازدار؛ ناوه بو ژنان. (اسم زنانه)+
نازانم : چوزانم؛ چه دزانم؛ چه دزانم؛ چه نزانم.
 (نمیدانم)
ناز که فس : ناز و خه مزه ی ژنی که لئی نا
 کالیته وه. (ناز کردن زنی که برا زنده ش نیست)
نازکی : [ناو] ناسکی؛ (۱) ناسکی ناوه بو ژنان.
 (اسم زنانه).
ناز کیشان : نازه لگرتن؛ کیشانان نازان. (ناز-
 کشیدن)
ناز گول : ناوه بو ژنان (اسم زنانه)
نازم : [ناو] (۱) که سیک که نه زم و زهر ب
 (ریتم) ی گورانی تی ک نادا. (۲) جینشینی
 مودیری مه دره سه. (ناظم)
ناز ناف : ناسناف؛ ناسناو؛ نازناو؛ له قه می هه-
 لیزارده. (اسم مستعار)
نازی : ناویکه بو ژنان. (نامی است دخترانه)
نازی : [ناو] ناوه ناو + ناو] هه وا داری نازیسم؛
 ناوی حیزیکی که هیتلیر له ئالمان دروستی

کرد. (نازی)

ناژتن: [چاوه‌گه] (۱) ناشتن؛ به خاکسپاردن (دفن کردن). (۲) نمام و شه‌تل چه‌قاندن. (نشاگردن و کاشتن درخت)

ناسازگار: [ئاوه‌لناو] (۱) که‌سیک که له‌گه‌ل که‌سیکدا ناخاویته‌وه؛ نات‌ه‌با؛ نه‌ساز. (۲) خوراک یان ده‌رمان پی نه‌که‌وتن (۱ و ۲. نا سازگار)+

ناسپاس: [ئاوه‌لناو] سپله؛ بی‌ئمه‌ک؛ بیوه‌فا؛ بی‌چاوو‌وو؛ پی‌نه‌زان. (ناشکر؛ بی‌وفا)

ناسته بو: نه‌یه‌یشتییت؛ نه‌یه‌یشتوی؛ نه‌یه‌یشتوییت. (نگذاشته‌باشد)

ناسر: ناوه بو پیاوان. (اسم‌مردانه)

ناسرومال‌مال: ناوی به‌یتیکی کوردییه. (نام آوازی کردی است)

ناسک به‌دهن: [ئاوه‌لناو] نه‌رم‌ونیان؛ شل‌ومل؛ ناتله‌نگ زراف. (نازک‌اندام)

ناس‌کری: [ئاوه‌لناو+ ناو] ناسیاو؛ ناسراو. (آشنا، شناخته‌شده)

ناسکه‌نان: [ناو] نازکه‌نان؛ (۱) نانی پان و ناسکی ته‌نووری یان ساجی. (نان‌لواش). (۲) نایک که له هه‌ویری کولیره ناسکه دروست ده‌ییت و له‌باتی ئاو هه‌ویره‌که‌ی به شیر ده‌گیریت‌ه‌وه. (نان‌لواش‌ترد)

ناسکی: ناوی ژنانه‌یه. (اسم‌زنانه)

ناسناو: نازناو؛ نازناف؛ له‌قه‌می هه‌لبژارده. (اسم‌مستعار)

ناسیاو: ناسراو؛ به‌ناووده‌نگ؛ مه‌نشوور. (شناخته‌شده؛ مشهور)

ناسیلک: [ناو] ناوسیلی؛ نان‌سیلی؛ ناوساجی. (گرده درروغن سرخ‌شده. توتک)

ناشتایی: [ناو] سفحانه؛ سبخانه؛ سوبخانه؛ ئه‌وزاده کو سیدی دخون؛ نانی که سبه‌ینان ده‌بخون. (ناشتایی)

ناشته: ناشتا؛ برسی، کو ژسپیدقه هیچ نه‌خاری؛ له‌خوینی؛ له‌خوینی. (ناشتا)

ناشته: نیژراو؛ به خاک سیبیردراو؛ نه‌مامی ناشته؛ نه‌مامی چه‌قینراو. (به‌خاک سپرده؛ کاشته)

ناشته کرن: ناشتایی کردن؛ به‌رقه‌نده خواردن. (صبحانه‌خوردن)

ناشنه‌وا: فد؛ [ئاوه‌لناو+ ناو] نازنه‌وا؛ که‌ر؛ (ب) ئه‌و که‌سه کو گو‌ه نه‌ده‌ته چ شیره‌تان؛ که‌سیک گوی نه‌داته قسه‌وپه‌ند. (ناشنوا)

ناشه‌رعی: دژی ده‌ستووری شه‌رع‌ودین؛ (ب) زولم‌وزور و نار‌ه‌وایی. (ناش‌رعی)

ناعاملاو: [ئاوه‌لناو] ناحاملاو؛ رانه‌هاتوو؛ ره‌عه‌مهل نه‌هاتوو؛ (ب) ره‌زاگران؛ ناقولا؛ ناعه‌ملاو؛ ورچی ناعاملاو، به‌مروقی ناقولا و ناشیرین ده‌لین. (بدقیافه؛ زشت)

ناعیلاجی: [ناو، ت] مه‌جیووری؛ ناچاری؛ بی‌ده‌ره‌تانی. (ناعیلاجی)

ناف پی‌دان: [ناو، ت] ناولی‌نان. (اسم‌گذاری)

ناقبری: [جیناو] ناوبردوو؛ ناوبراو. (مذکور)

ناقبین: ناقبه‌ین؛ نیوان؛ مابه‌ین. (بین)

ناقبین چی: [ناو، ت] ناو‌بژی‌که‌ر؛ ناو‌جیی‌که‌ر. (میان‌جیگر)

ناقچار: [ناو، ت] (۱) ناو‌چال. (گود). (۲) قامکی ناوه راست؛ هه‌لمه‌قووته؛ زه‌رنه‌قووته؛ به‌رزه‌ملی؛ تلیاناوین؛ قامکی قووتی. (انگشت وسط)

ناق‌دوک: [ناو، ت] نیره‌ژهن؛ ناق‌دو؛ دارمه‌شکه که ده‌چی به ناو هه‌ردوو ده‌سکی (لوله‌پ‌ی

مه‌شکه‌دا. (چوب میان دو دسته مشک

ناقش‌رین: (۱) دهر وون و ناخی شتی که شیر-
ین بیٔت. (وسط و میان شیرین). (۲) ناو خوش؛
نیو جوان. (اسم نیکو؛ اسم قشنگ)

ناقهنجی: [ئاوه‌لناو] ناونجی؛ نیونجی؛ ده‌سته؛
نه‌زور نه‌که‌م. (وسط)

ناقفی: ناوی؛ مه‌ته‌ناقفی؛ من‌توم ناوی؛ نامه-
وی؛ (نمی‌خواهم)

ناقیره: [ناو] دویرد؛ قه‌چی؛ مقه‌ست؛ دوارد؛
تور‌تو؛ مقه‌س. (قیچی)

ناقیش: [ناو] زک‌ئیشه؛ ئیشی‌هه‌ناو. (دل‌درد)

ناقووس: [ناو] زه‌نگی گه‌وره. (ب) زه‌نگی
کلیسا. (زنگ‌بزرگ)

ناک‌تهوت: اند؛ فد: [ناو] ده‌سته‌واژه‌ی وه-

رزشی مشتته‌کوله (شهره‌مشت) ه‌واتا له‌شهره-
مشت‌دا ناک‌داونی (که‌وتنی) که‌له‌ژماره‌ی
دیاری‌کراودا نه‌تووانی هه‌لسیته‌وه. (ب) له‌عه-
ردران و شکست‌خواردن له‌کیبه‌رکیی شهره-
مشت‌دا. (ناک‌اوت)

ناک‌داون: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] ده‌سته‌واژه‌ی وه-

رزشی مشتته‌کوله (شهره‌مشت) ه‌واتا له‌شهره-
مشت‌دا که‌وتن و به‌عهرزدا دران به‌لام له‌ماوه-
ی بژاردنی ده‌ژماره‌دا، هه‌لسانه‌وه و ده‌وام دان
به‌کیبه‌رکیی. (ناک‌داوان)

ناکام: [ئاوه‌لناو] نه‌وه‌کام؛ نه‌گه‌یشتوو؛ کال؛
خونه‌گرتوو. (نرسیده) +

ناکامی: [ناو] (۱) به‌ناکام نه‌گه‌یشتووایی؛
نامورادی. (نامرادی) (۲) نه‌وه‌کامی؛ به‌ناکامی
به‌رخه‌که‌له‌دایک بوو نه‌ژیا. (کامل‌نشده)

ناکوک: سازی که سیمه‌کانی (ته‌له‌کانی) میزان
نه‌بیٔت. (ناکوک)

ناگوره: [ئاوه‌لناو] بایه‌خدار؛ پردل؛ ئازا؛ دلیر-
(بازرش؛ شجاع)

نال: له‌گه‌ل (نک‌دی) واتای ناله‌ده‌دا، نک-
ونال. (ناله)

نال‌ه‌شکینه: [ناو] ته‌پیکه‌له‌قه‌راخ شاری
بوکان. (اسم‌تپه‌ایست)

نال‌نال: هه‌ندی جار واتای گرماندن ده‌دا، وه-
ک ناله‌نالی توپ و مه‌تره‌لووس؛ ناله‌نالی هه‌ور.
(صدای‌رعد‌آسا) +

نامان: [ناو] حودوود؛ سنوور؛ که‌وشه‌ن؛
تخووب. (مرز)

نامراس: [ناو] ناو‌راس؛ ناوه‌راس؛ ناوه‌پراس-
(میان؛ وسط)

نامووس: [ناو] (۱) شهره‌ف. ئابرو. (ناموس).

(۲) ژن و دایک و خوشک و کچ که‌پارا-
ستنی ئابرویان له‌ئه‌ستودایه. (ناموس) +

نامووسی: [ئاوه‌لناو] پیوه‌ندیدار به‌ناموو سه‌وه؛
جویی نامووسی؛ جوینی دایک و خوشک
به‌ده‌ما هاتن. (ناموسی)

نامه‌ت: [ناو، ئاوه‌لناو] له‌به‌ینی (ن و ئه‌لف) دا
ده‌نگیک که‌ئاویته‌بییکه‌له‌ (ه، گ، ی) هه‌یه
که‌له‌کوردیدا پیتی تاییه‌تی نییه و ناچار
وشه‌ی (نه‌دامه‌ت) جیگای پر‌کردوه‌ته‌وه؛ به-
واتای نه‌کبه‌ت؛ شووم؛ به‌دیومن. (نکبت؛
شوم؛ بدیمن)

نامه‌ی سه‌ر‌ئاواله: (ب) سکالا و داخواز له
گوفاردا بلاو کردنه‌وه بو‌ئاگاداریی کاربه‌ده-
ستیکی حکومت. (نامه‌سر‌گشاده)

نامیای: [چاوگه‌ت] چه‌میای؛ دانه‌وین؛
کور‌نوش کردن؛ کوم بوون؛ کوور بوون. (خم-
شدن)

فریده‌دهن به‌سهر ئاودا که ته‌ته‌له ده‌کا و چند جار به‌سهر ئاوه‌که‌دا هه‌لده‌به‌زیتسه‌وه. (نوعی - سنگ‌اندازی روی آب)

نان و ناو: (ب) داهات له‌گه‌ل ناو دهر کردن و منشور بوون؛ پاره و پله و پایه؛ پاره و ناوداری. (نان و نام)

نانه جیم: [ئاوه‌لناو] نانه‌جیب؛ به‌ده‌سه‌سل؛ به‌ده‌سه‌ن؛ (ب) به‌ژنی هه‌رزه و ته‌وره‌له‌ق ده‌لین. (نانجیب)

نانه کیشکه: [ناو] نانه‌چیشکه؛ گیای نان چوله‌که. (گیاهی است)

نانه مروچه: [ناو] گیای شه‌وه‌ره‌شه‌وه‌ن؛ شه‌وه‌ره‌شوان. (گیاه اسپرس)

نانی چه‌ج: [ناو] نان و چیشته به‌خه‌لک‌دان، به‌بوته‌ی هاتنه‌وه له‌چه‌ج. (حاجیانه)

نانی چه‌رام: [ناو] (ب) هه‌ر شت له‌رپگای که سبی ناره‌وا و دزی و فزییه‌وه به‌ده‌ست بیت. (نان حرام)

نانی چه‌فته: [ناو] خوانی پازاوه که له‌مالی بابی بووکه‌وه تا چه‌وت پوژ بو ماللی زاوا ده‌نیردری. (نان هفته)

نانی چه‌لال: [ناو] (ب) هه‌ر شت له‌رپگه‌ی ره‌وا و چه‌لاله‌وه به‌ده‌ست بیت. (نان حلال)

نانی زه‌ماوه‌ند: [ناو] (ب) شام‌ونه‌هاریک که به‌خه‌لکی به‌شدار له‌زه‌ماوه‌نددا ده‌دری. (نان - عروسی)

نانی سوچ: [ناو] نانی به‌یانی؛ به‌رقلیان؛ ناشتایی؛ سفحانه؛ به‌رقه‌نده. (صبحانه)

نانی گال: [ناو] له‌قاتوق‌پیدا له‌هه‌رزن کولیره‌دروست ده‌کری؛ کولیره‌ی هه‌رزن. (نان ارزن)

ناو دهر کردن: منشور بوون، (مه‌شه‌هوربوون)

نامیزان: [ئاوه‌لناو] نارپک بوون و هاوسه‌نگ نه‌بوونی تایی ترازو؛ له‌پاشبوون یان له‌پیشبوونی کاترمیر؛ خراب کارکردنی موټور؛ تراز نه‌بوون؛ لار؛ گیر؛ کورت و دریز بوون؛ ناراست؛ ناکوک. (نامیزان)

نانا: [ناو] له‌هه‌ندی شوین به‌نه‌عنا ده‌وتری. (نعنا)

نان بدی: [ئاوه‌لناو] ده‌سه‌ئاواله؛ دلاوا؛ به‌سه‌خواهت؛ دل‌فره؛ ده‌ست‌ودل‌باز. (سخی)

نان بر: که‌سیک که ده‌بیته هوئی له‌سهر کار لا بردن و برینی داهاتی که‌سیک. (نان بر)

نان برنجی: [ناو] جورپک شیرینیاته (توشه) که به‌ئارده‌برنج دروست ده‌بیت؛ کولووچه‌برنجی؛ نان برنجی کرماشان به‌ناویه‌یه. (نان برنجی)

نان بره‌گول: [ناو] (۱) گولی خه‌شخاش؛ گیای خه‌شخاش که له‌شیله‌ی گورزه‌که‌ی تریاک ده‌گیردریت. (گیاه خه‌شخاش). (۲) نانودویر؛ چاره‌چه‌قیله‌ی نیو مه‌زاری گهنم و جو. (شقایق)

نان چه‌رام: [ئاوه‌لناو] بی‌ته‌مه‌ک؛ بی‌وه‌فا؛ ته‌مه‌ک نه‌ناس. (بیوفا)

نان چه‌لال: [ئاوه‌لناو] نان چه‌لال؛ (ب) به‌ته‌مه‌ک؛ به‌وه‌فا؛ ته‌مه‌کناس؛ له‌بن زاراوه‌ی ئه‌رده‌لانیدا واتای (نانی چه‌لالیش) ده‌دا (باوفا)

نان خور: [ناو] (ب) جیره و به‌رات‌گری به‌رده‌ست. (نان خور) +

نان و دویر: که‌سیک که ده‌بیته هوئی پووش له‌ده‌می و بی‌سامانی؛ (ب) به‌دیومن و نا‌سپاس و ناشکور؛ (ب) چاره‌چه‌قیله‌ی ناو زه‌رحات و گهنم‌وجو. (کنایه‌از‌بیدمن و ناشکر؛ شقایق رویده‌در کشتزار)

نان و ماس: [ناو] یاری مندالانه؛ زاپ لاتیل

به ناووده‌نگ بوون؛ ناو که‌وتنه ناوان. (اسم در کردن؛ مشهور شدن)

ناوال: [ناو] که‌وشه‌ن؛ خودوود؛ سنوور. (مرز)

ناوبری: ناوبراو. (نامبرده)

ناوپیسیر: [ناو] نیفه‌ک. (خشتک)

ناوته‌نگه: [ناو،ت] تهنکه؛ نیوقه‌د؛ ناتله‌نگ. (اندازه کمر)

ناوچال: [ناو،ت] ههر شتیک ناوه راسته‌که‌ی چوویب به چالدا؛ قوپاو. (گود)

ناوچاو: [ناو،ت] (ب) به‌خت؛ شانس؛ ییغال؛ نیوچاو؛ له نیو چاوی ئه‌و خانه‌دانه، له‌هی بوچی پیتی براوه. «سواره تیله‌خانی زاده»+

ناودار: به ناووده‌نگ؛ ناسراو؛ سه‌ربه‌ده‌روه؛ مه‌نشوور. (نامدار)

ناوده‌ر که‌وتوو: [ئاوه‌لناو] ناوبه‌ده‌روه؛ به‌ناوبانگ؛ مه‌نشور. (مشهور)

ناوراس: ناوه‌راس؛ نیوه‌راست؛ نام‌راس. (میان؛ وسط)

ناوژوو که: [ناو] ساچمه‌ی گه‌وره که له نیو زه‌نگوله‌دایه. (ساچمه‌زنگوله)

ناوقه‌لا: نارین قه‌لا؛ گه‌ره‌کیکه له ناوه‌راستی شاری سه‌فزدا. (محلله‌ای درسقز)

ناوک: [ناو] (۱) ده‌نکی ناو میوه؛ چه‌قاله‌ی میوه. (هسته‌میوه). (۲) کاکلی نیو چه‌قاله وه‌ک کاکلی بادام. (مغز هسته). (۳) چالایی ناوه‌راستی سک. (ناف)

ناوک داخستن: [چاوگه‌ت] داچله‌کاندن به ته‌قه یان خه‌بهری دوور له چاوه‌روانی. (وارد کردن شک شدید؛ شکه کردن)

ناوکه دووانه: [ناو] دوو ده‌نک نیوک که له ناو چه‌قاله‌یی‌کداییت. (چغاله یا بادام با دومغز) -

ناوکه‌وتنه ناوان: ناو بلاو بوونه‌وه؛ شوهرت په‌یدا کردن؛ بوونه‌خاوه‌نی ناووده‌نگ. (مشهور-شدن)

ناوگه‌ل: (۱) نیو کومه‌ل؛ نیوجقات. (داخل جمعیت). (۲) چند ناو؛ ناوه‌کان. (اسمه‌ها)

ناومیری: < ناویژک

ناونامه: فهره‌ه‌نگی ناو؛ نیونامه. (نامنامه)

ناونیتکه: [ناو] ناتوره؛ ناو و نرتک له‌قه‌می خراب له‌سه‌ر که‌سیک دانان. (لقب‌زشت)

ناونیشان هه‌لدان: [چاوگه‌ت] اناساندنی چلو-نایه‌تی و شیوه و شیواری که‌سیک به‌قسه، چلونا‌یته‌تی وینه‌ی که‌سیک شروقه کردن. (شرح‌نشانه‌های برجسته‌کسی)

ناو و نرتک: [ناو،ت] نیو و نرتک؛ ناو و ناتوره؛ ناونیتکه؛ له‌قه‌می خراب. (لقب‌زشت)

ناوبه‌ناو: < ناوه‌ناو

ناوه‌خت: [ئاوه‌لناو+ به‌ند] نه‌له‌کاتی خویدا؛ بی‌وه‌خت؛ (ب) دره‌نگ؛ دره‌نگ وه‌خت. (تابه‌نگام؛ دیروقت)

ناوه‌ره: [ناو] ریخوله؛ ریله‌خو. (روده)

ناوه‌زول: ناوه‌زیل < ناوه‌زیله

ناوه‌زیله: [ناو] ناخ و ناوه‌روک؛ ناوه‌راستی ناخ؛ وه‌ک؛ شووتی ناوه‌زیله‌که‌ی شیرنیره. (وسطومیان)

ناوه‌ش: [ئاوه‌لناو] ناخوش (به‌هه موو واتا ییکه‌وه). (ناخوش)

ناوه‌کی: [ئاوه‌لناو] شتی ناوه‌وه، دژی ده‌ره‌کی. (داخلی)

ناوه‌ناوه: [به‌ند] به‌ین‌به‌ین؛ به‌ینابه‌ین؛ جار‌جار. (هراز‌گاهی؛ گاه‌گاه)

ناوی فامیلی: < ناوی‌گه‌وره.

ناتک : [ناو] پټوک؛ خال؛ لکه. (لکه)

نخو : [ناو] نوک؛ نخوت؛ نخى؛ نخه. (نخود)

نزاره : [ناو] مه‌شکه‌دږه. (نوعى ملخ‌بزرگ‌و-
سياه)

نزاکته : [ناو] ناوه بو ژنان؛ نه‌زاکته؛ حه‌يا؛
ئه‌دهب؛ له‌سه‌ره‌خوږي؛ له‌توى نزاکته‌دا قسه
کردن؛ په‌رده‌ى ئه‌دهب ږاگرتن. (ادب؛ حيا؛
نزاکت)+

نزول : **عد؛ فد:** [ناو] ئاره‌وييه، به‌لام زور له-
سه‌ر زمانى جه‌ماوه‌ره، ږيا؛ سووت. (نزول)

نزى : کورټکاوه‌ى ناوى نزاکته‌ته. <نزاکته

نزیکه : (۱) دوورنږيه؛ ماوه‌ى که‌مه. (نزديک
است). (۲) [به‌ند] له‌وانه‌يه؛ خه‌ريکه؛ نزیکه
بمري؛ له‌وانه‌يه بمري. (مشراف‌است)

نزیکى : [ناو] (۱) دژى دوورى. (نزديکى).
(۲) کارى سه‌رجيى؛ ئيلاقه. (همبستر شدن)

نزاره : [ناو] بنه‌بانى خانوو؛ سه‌ربان. (پشتبام)

نزى : < نه‌سک؛ نيسک

نسر : [ناو] ژيرزه‌مينى و ژيرخانى ته‌ږه‌شو؛
يان جيگای خوړنه‌گر. (اطاق‌زيرزمينى مرطوب)

نسک : ف.مان. ژيان؛ ژين. (زندگى)

نشم : [ئاوه‌لناو] هيډى؛ ئارام. (آرام)+

نعورى : [ناو] ميزراح؛ مه‌زرق. (گردنا)

نفاوه : له‌به‌ين چوونى په‌نمان؛ نيشتنه‌وه‌ى باى
هه‌لماسينى له‌ش. (خوابيدن‌اماس)

نقژدى : [ناو] ږه‌به‌نى؛ سه‌لتى؛ بى‌ژنى.
(مجردى)

نقيژ هيل : نوټر نه‌که‌ر. (کسى که‌نمازى خواند)

نقيسه‌ر : [ناو] نووسه‌ر؛ نقيسيار. (نويسنده)

نقيسين : [چاوگه] نووسين؛ کارى نوسينى
کتيب و نامه. (نوشتن)

ناويت : (۱) [که‌سى دووه‌ه‌مى تاک‌نابى؛ ته‌تو
ناويت به‌ئه‌ندازيار. (نمى‌شوى). (۲) [که‌سى
سيه‌ه‌مى تاک‌نابى؛ ناوى. (نمى‌شود). (۳)
نابووت؛ نابوود؛ مافينگى؛ دهم له‌پووش. (نابود)
ناويت : ناييت؛ ناوى؛ نابى. (نميشود)

ناويزم . زات ناکه‌م؛ زاتم نييه؛ ده‌ترسم؛
جوړته‌ت ناکه‌م. (جرئت‌نمى‌کنم)

ناويزک : [ناو،ت] دارى به‌ينى دوو لو‌له‌پ؛ دار
دو ژنگ؛ نيره‌ژهن. (چوب‌بين‌دودسته‌مشک)

ناويزه : [ئاوه‌لناو] لکه‌دار؛ له‌که‌دار؛ عه‌بيدار.
(لکه‌دار؛ معيوب)

ناويزه : [ئاوه‌لناو] نه‌بيستراو؛ سو‌سره‌ت؛
سو‌زهره‌ت؛ عه‌جايب؛ تاييه‌ت. (عجيب؛ ممتاز)

ناوى‌گه‌وره : ناوى فاميلى؛ شو‌ره‌ت؛ ناوى بنه-
ماله‌يى که‌له‌بابه‌وه‌به‌فرزند ده‌ږي‌ت.
(شه‌رت)

ناوین‌که‌فش : له‌ږوانگه‌ى ده‌ستوورى زمانه-
وانيه‌وه، ناوى شتى ناسراو(مه‌عريفه). (اسم-
معرفه)

ناوین‌نه‌که‌فش : له‌ږوانگه‌ى ده‌ستوورى
زمانه‌وانيه‌وه، ناوى شتى نه‌ناسراو(نه‌که‌ره).
(اسم‌نکره)

ناهيډ : [ناو] (۱) به‌ره‌بايکن له‌ئيلى فه‌يزوللا‌به-
گى که‌شوره‌تيان (ناهيډه). (۲) زوه‌ره‌گه-
روکيکى ناسمانيه‌وه دووه‌ه‌مين گه‌ږوکى
نزیک به‌خوړه. (ستاره‌زهره؛ ناهيډ)

ناياب : [ئاوه‌لناو] شتى که‌درونگ يا به‌دژو-
ارى وه‌ده‌ست بکه‌وى؛ (ب) به‌قيمه‌ت؛ به-
هادار. (ناياب)+

نايلون :: **فد:** [ناو] لايلون؛ ده‌لق؛ ته‌لق؛
(نايلن)

نقیشک: [ناو] (۱) گوچ، (معلول). (۲) که ره. (کره)

نقتین: دلوپه کردن. (چکه کردن)

نقوره: [ناو] چه کوش؛ چه کوچ. (چکش)

نکمال: [ناو] په نامال؛ جیران؛ هاوسی؛ جینار. (همسایه)

نکمه: [ناو] نکم؛ بوودر؛ ره هولی ئاوه پرو؛ نه-غم؛ نه غمه؛ له غمه. (کانال آبرو فاضلاب)

نکینه: [ناو] فرنده بیکه له مریشک چوو کتره ولاق دریز و دندووک دریزه، له ته نکاواندا راوده کا و جوریکی تریان هه یه که چه کمه سووری پیده لین. (اوست؛ چوب پا)

نگریس: [ئاوه لئاو+ ناو] نه گبهت؛ پیس؛ چه-په ل؛ کریت. (نکبت)

نمانای: نشانندان و وه ده رخستن؛ نوواندن. (نشان دادن)

نم تک: [ناو] نزاغ؛ دزاو؛ جیگه ی ئاو ده لین؛ دلوپه ی که م. (چکه ناچیز؛ نشت)

نمتک لیپرین: [چا و گه، ت] وشکایی پیه یان؛ دلوپ لیپرین؛ چکاندن. (قطع کردن تراوش)

نم کیشان: نم کیشته ی؛ تهره شو بوون؛ شی-مژین. (نم کشیدن)

نم-نم: [ناو] دلوپ دلوپ؛ نمه نمه. (نم-نم). [به ند] (ب) هیواش هیواش؛ که م که م؛ به شینه-یی؛ هیدیکا؛ هیدی هیدی؛ ئارام ئارام. (نم-نمک. آرام آرام)

نمه ک په روه ره: [ناو] (ب) به خیو بوو له سه ر سفره ی که سیک؛ (ب) منه تباری چاکه ی-فراوانی که سیک بوون. (نمک پرورده)

نمه کنه ناس: [ئاوه لئاو] سپله؛ بی ئه مه ک؛ بیوه فا. (نمک شناس)

نو: پیشگر و اتا نوی؛ نو بووک، نوموسو لمان، نومال. (پیشوند بمعنی نو) +

نوفارین: خولقاندنی شتی تازه؛ نوژن. (نوفارین)

نوبنیات: [ئاوه لئاو] نهوبنیات؛ تازه ساز کراو؛ تازه دروست بوو. (نوبنیاد)

نوبه: [ناو] (۱) نوگه؛ نوبه ت؛ گه ره د. (نوبت). (۲) جار؛ که ره ت؛ باره که ی به دوو نوبه گو یز او. (بار؛ مرتبه) +

نوبه ری گیلاس: به ته وسه وه به که سیک ده-وتری، مه گه ر نوبه ره ی گیلاست هیناوه؟، هاو تاکه ی ده بیته مه گه ر چاوت جوانه؟. یان مه گه ر کاریکی ئه وتو و گرنگت کردوو؟ مه-گه ر له وخه لکه زیاتری؟ (معادل تافته جدا بافته و نوبرش را آوردن؛ نوبر گیلاس آوردن)

نوبه ند: (۱) گای نوسال جووت کردوو. (گاو-۱۲ ساله). (۲) گایی که تازه نیری خراوه ته سه-رمل. (گاو تازه به خیش بسته شده)

نوت: [ناو] نوته؛ ئه لف ویوی نووسینی موسیقا. (نت) +

نوتشه: [ناو] نودشه؛ شاریکی که ونارایه له بهینی سنه و پاوه دایه؛ به واتای نهمر له زمانی په هله وی کوندا. (نودشه)

نوتلا: [ناو] میناک؛ مینا؛ وه ک؛ وه کوو؛ کوت-وموت؛ بینانی؛ وه کی. (مانند)

نوتورقان: [ناو] نه پره فان؛ چاودیر؛ نوتوران؛ قه ره ول. (نگهبان)

نوخرو: نخرو؛ نوغرو؛ نقوم بوون له تراودا؛ وه-ژیر ئاو که وتن و نقوم بوون. (غرق شدن)

نوره فهوتان: نوگه فهوتان؛ که سیک که نوبه ی گرتوو و له کاتی پیوستدا له وی نه-

بووه و که سیکه دیکه که له دوایهوه بووه هاتووه ته جیگای نهو. (ازدست دادن نوبت، **نوژاوا**: [ئاوه لئاو + ناو] تازه زاوا. (تازه داماد) **نوژوو**: < نه سک؛ نيسک **نوژنه**: [ناو] نوی ژنه؛ نوی خوازی؛ نهو ژه نی؛ پاویری؛ داهینان. داهینه ری؛ داهانین. (نوآوری؛ اختراع) **نوسکه نوسک**: [ئامراز، دهنگ] قورووسکه قورووسکی سپلوت. (نالیدن بی دری سگ) **نوسند**: [ناو] ئاوه نیا؛ ره پسته. (آبسته؛ بسارده) **نووش**: له گهل عه یش دادی؛ عه یش ونووش: رابواردن به خووشی. (نووش) + **نووش**: [ناو] گهوارا؛ پاشگر وه ک: باده نووش. **نووش گیان**: [ناو، ت] نووشی گیانت بی؛ گهوارات بی. (نووش جان) **نووشابه**: (۱) ناو یو ژنان. (۲) [ناو] خواردنه وی به له زهت؛ شه ربهت. (نووشابه) **نووشابه ی نه لکولی**: [ناو، ت] سارده مه نی که ئالکولی تیداییت؛ (ب) مه ی. (می) **نووشان** (۱) [چاوه] نوشین. (۲) [رابوردووی نوشین] نوشیان کرد؛ نوشیان: خواردنه وه. (نوشیدند) **نووشانه**: تراوی خواردنه وه؛ نووشابه. (نووشابه) **نووشانه ی خودایان**: [ناو، ت] له زهمانی زهپ دهشتدا له هه ورامان دروست ده کرا و ههوت گیای تایبهت له ناو هوممه (کوپه) ی شه رابدا ههوت سال ده مایه وه ههوت دهردی چاره سه ر ده کرد له گورانیه فولکلوره کاندایه می پی کراوه (درمانی هه و دهردانی). (نووشابه خدایان) **نووشی گیان**: واتا به گیانت خووش بیت؛ له جوابی فهرموو یان به سلامه تی، له کاتی

خواردنه وه دا؛ یان له پاش خواردن و خواردنه وه دهوتری. (نووش جان) **نووقامبر**: [ناو] نووامبر؛ مانگی یازدهه می سالی زاینی. (نوامبر) **نووقره داخ**: [ناو، ت] جه ریمه کردن و چزانندن به پوول و پاره ی نه غد لی سه ندن. (نقره داغ) **نووقره داخ کردن**: [چاوه، ت] (۱) زیوی داخ چزانندن به له شی که سیکدا. (داغ کردن بانقره - داغ). (۲) جه ریمه کردن و پاره لی سه - ندن. (نقره داغ) گهرم کردنی نووقره. (داغ کردن - نقره) **نووقره ج**: [ناو] ماشه؛ گاز؛ مقاش. (منقاش؛ گاز) **نووقله ده مه**: [ناو، ت] به کیژ ولایوی ده م چکوله ده لین. (معادل غنچه دهان) **نووقه سوورکه**: [ناو، ت] له نوکه رهشکه ده کا، به لام رهنگی توخ نیه و قاوه یی ئاچخه. (نخود رنگ صورتی) **نووقه شامی**: [ناو، ت] گیای باقله شامی و به ره - که ی. (باقلای مصری) **نووقه مار**: [ناو، ت] وله ره؛ گیای نوکه فهرهنگی که میوه که ی له کالائیکی دوو درزدا یه، دژی کرمه کی ریخوله یه. (گیاه نخود فرنگی) **نول**: نولی؛ میناک؛ مینا؛ وه ک؛ لیچوون؛ وه - کوو؛ شیوه دان. (مانند) **نوواندن**: (۱) نیشان دان؛ نمونه ی کالاکه ی له بازار نوواند. (نشان دادن). (۲) سه رنج راکیشان و فیز کردن، ئه داد ره یان و خوونوواندن. (خود - نمایی) +. (۳) دیار بوون؛ (چاییه که ی دهستت هه وره ننگ ده نویی). (نمایان شدن). (۴) رازانندن. خه وانندن. (خوابانندن) +

نووج : [ناو] وهنهوز؛ خهوه نووچکه. (چرت)
نووچدان : کورته خهوه؛ وهنهوز بردنهوه. (چرت-زندن)
نوورانی : [ئاوه لئاو] تیشکدار؛ پېرشنگذار؛ (ب) پیاوی خواناس و ئه نی گهش. (نورانی)
نوورباران : [ئاوه لئاو+ ناو] (داپرژانی نووری زور) تیشک باران؛ مانگه شهو نووری ده باراند به سهر عهرزدا؛ تیشکی ده باراند نوور وشه- ییکی ئارهویه به لام له سهر زمانی جه ماوه ره، کهس به مردوو نالی تیشک له قهبرت بیاری، یان شهوق له قهبرت بیاری، زیاتر ده لاین نوور له قهبرت بیاری و مه بهست نووری خوداییه. (نورباران)
نووروناوچاو : [ناو] شانس و ئیغبال؛ له نوور و ناوچاوی تو به شکم کاره که دروست ییت. (بخت و شانس)
نورره : [ناو] بهرده زووخال؛ خه لووزی بهرد؛ بهرده ره ژی. (ذغال سنگ)
نووری دیه : [ناو] نووری دیده؛ پوشنایی و پرووناکی چاو؛ (ب) زور خوشه ویست؛ فرزند. (نوردیده)
نووزی : < نهسک؛ نيسک
نووسان : [چاوگه] (۱) کپ بوون؛ دهنگ نووسان؛ دهنگ کهوتن. (گرفتگی صدا). (۲) تووش - بوون؛ دووچار بوون؛ هه لامة تم پیوه نووسا. (میتلا). (۳) سازگاری و نزیک بوونهوه له که- سیک، ناسازگاره به که سیکه وه نانوسی. (نزدیک شدن). (۴) نفیسان. نووسین؛ نووسانگمه : نووسیومه. (نوشتن) (۵) چه- سپاندن؛ وه ک گه نه پیا نووسان؛ لکان؛ به چه- سپ پیا نووساندن. (چسپاندن)

نووسکاندن : نووزه نووز کردنی سپوت؛ قوور و نووسکاندن. (صدای سگ در وقت درد و آزار)+
نووسیار : [ناو] نفیسیار؛ نووسهر؛ که سیک که ده نووسی. (نوینده)+
نووسینگه : [ناو] بونگا یان پیک خراویکی وه- ک: نووسینگه ی مال و خانوو؛ نووسینگه ی ماره و ته لاق و ئیتیر. (بنگاه؛ دفتر خانه)
نووسینهوه : له سهر را نووسین؛ ۳ و ۲ (ف.هن). (دوباره نوشتن)+
نووک تیز : [ئاوه لئاو+ ناو] به سهری باریک و تیزهوه؛ دژی نووک کول و نووک کول. (نووک تیز)
نووکړاندن : [چاوگه، ت] نووقاندن؛ چاولیکنان؛ چاو قووچاندن. (بستن؛ رویهم گذاشتن)
نووهووت : [ناو] پارگویری می. (گوساله دو-ساله ماده)
نوی ئه فلا توونی : [ناو، ت] اریبازیکی فلسه فییه ده لی هه موو عالم تیشکیک له خودایه و روح ده گه ریته وه لای خودا. (نوافلاطونی)
نوی باو : [ناو] تازه داهاتوو. (مؤدیپرن) مؤد. (مدرن؛ مد)
نوی خواز : [ئاوه لئاو] لایه نگری ریپازی تازه له بواری رامیاری و کومه لایه تی و هونه رییه وه؛ نوی ژهن. (نوگرا)
نوی خوازی : [ناو، ت] پهوتی نوی خواز بوون؛ خاوه نی هزری نوی خوازانه. (نوگرای)
نویژ خانه : [ناو، ت] ژووری ته رخان کراو بو نویژ کردن به تاییهت له ئیدارات و پهستورانی سهر جاده دا. (نماز خانه)
نویژی جمعه : [ناو، ت] ناو نویژی ههینی که

زیاتر له مزگهوتی جامعہ ہی ہەر شاری له پشت پښتو پښتو ده كړی. (نماز جمعہ)

نوږښی شیوان: [ناو،ت] چوار ركاتی ئاخری نوږښی شهو؛ نوږښی خهوتنان. (نماز عشا)

نویسهی: [چاوگه] نووسین؛ نفیسین؛ نوویسان. (نوشتن)

نه بانى: [ناو] ناسازگاری؛ ناکوکی؛ زویبری. (ناسازگاری؛ بدخلقى)

نه پړاوه: (۱)[داهاتووی نه برپن] هیشتا نه - برپړاوه؛ به مشار نه پړاوه ته وه. (هنوز بریده - نشده). (۲)[ئاوه لئاو] له بران نه هاتوو؛ دهوام دار. (خاتمه نیافته) (۳) له ت نه کراو، ساخ. (قطع نشده)

نه بهیستی: [ئاوه لئاو] نه بیسراو؛ نه بیستوو. (شنیده نشده؛ نشنیده)

نه پسین: [ئاوه لئاو] نه پچر؛ (ب) تالی قایم و خوراگر که درهنگ بیچرې. (غیر قابل قطع شدن)

نه پوخته: [ئاوه لئاو] (۱) له کار درنه هاتوو؛ رانه هاتوو؛ سافوساده؛ بی ته زمون؛ جی نه - که ووتوو؛ له کل درنه هاتوو؛ کار نه زان؛ (۲) نه کولیو. (۱، ۲، نا پخته) +

نه په تی: [ئاوه لئاو] بیهوش؛ بهرزه؛ نادیار؛ په - سیو. (بیهوش. گم)

نه تراندن: ته سکین دان؛ دلدارى پیدان؛ ئارام کردن. (تسکین دادن) +

نه ترسان: ویران؛ نه ترسیان؛ بی پهروایی؛ بی - هراسی. (ترسیدن)

نه ترسه: (۱) بویره؛ بهزاته؛ به جورئه ته. (-) شجاع است. (۲) مه ترسه؛ ترست نه بیست. (پروانکن)

نه ترین: [چاوگه،ت] ئارام بوون؛ ئوقره گرتن. (آرام شدن)

نه ته ویست: [ئاوه لئاو + ناو] دل نه خواز؛ دوژمن. (دشمن)

نه جهخ: [ناو] بیور؛ ته ووری چکوله. (تبرزین)

نه ختک: [بهند] نه ختیک؛ که میک؛ توزیک. (کمی)

نه خشکار: [ناو، بک] ئه وهی کاری نه خشانده. (نقش کننده)

نه خل: [ناو] دار خورما. (نخل)

نه خوازه: [بهند] بو که س درغیم نیبه نه خوازه بو تو؛ نه خاسما؛ به تاییه ت؛ خاسما. (مخصوصا)

نه خوشر: [ناو] له په. (لپه)

نه خوشین داری: [ناو] (۱) په ره ستاری و ئاگالیوونی نه خوش. (۲) که سیک که له مالدا نه خوشی هه بی وئاگای لیی بیت. (بیمار داری).

نه خوشینی ئورژانسی: نه خوشی له مه ترسیه وه نزیک که بی نوبه گرتن له نه خوش خانه، ده بی دوکتور بگاته سهری. (بیمار اورژانسی)

نه خوشینی خه و: چه شنې نه خوشین که به هووی پیوه دانى می شووله ی (تسه تسه) ئینسان تووشی ده بی. (مرض خواب)

نه خوشینی قه ند: [ناو] شه که رمز؛ دیابیت (بیماری قند)

نه خوشینی گیرودار: نه خوشینی که جه ماوه ر له یکتیرینه وه تووشی ده بن و زوو ته شه نه ده - ستینی. (بیماری واگیردار)

نه خوه: [بهند] نه خو؛ ئهینا؛ ئه گینا؛ دهنه. (وگر نه)

نه دار: [ئاوه لئاو + ناو] دهسته واژه ی قومار -

نهرمه نایه : [ناو،ت] ئامیریکی موسیقایه به فوو لیده دری. (نوعی نی)
نهر میلی : < پیچه
نهر نای : [چاوگه] نهراندن؛ نهره ته پیکان؛ ئهرین. (نهره زدن)
نهره : [ناو] به لوو؛ به پروو؛ (ب) مازگ دار؛ دارگه زو. (گزر علفی، بلوط)
نهریت : [ناو] داب و دهستور و ره سمی باو له کو مه لگادا. (رسم و رسوم)
نهر پیک : [ئاوه لئاو] (۱) نار پیک؛ ناراست؛ چه-وت؛ لار. (ناصاف، کج). (۲) نادروست؛ ناته با. (نادرست)
نهریمان : باوکی سامی جه ددی روسته م؛ ناوه بو پیاوان. (نریمان)
نهرزاکه ت : < نزاکه ت.
نهرزونیا ز : [ناو،ت] به لینی مال و سامان به-خشینه وه پیشه کی یان به مهرجی به دیهاتی ئاواتیک. (نذرونیا ز)
نهر زری : [ئاوه لئاو+ به ند] مال و سامان و خوراکیک که به هو ی به دیهاتی ئاواتیک به ناو خه لکدا بلاو ده بیته وه یان به نیازی خیر و خیراته وه ده به خسریته وه یان دانراوه بو به خشینه وه. (نذری)
نهر ژناس : [ئاوه لئاو] ناس نه کری؛ نه ناس؛ نه-ناسراو؛ نااشنا؛ ناشناس. (ناشناس)
نهر سارا : [ناو] مه سیحی؛ مه سیحیگه ل. (مسیحیان)
نهر ساز : [ئاوه لئاو] ئه وه ی ناسازی و له گه ل که سن ناحه ویته وه. (ناسازگار)
نهر ستووری : [ناو] لقی له ئایینی مه سیحیه ت. (نسطوری)

بازانه، مه به ست له دوو نه فهر له کو پری قومار-بازاندا که له یه ک پاره وه رناگرن. (ندار)+
نهداری : [ناو] حاله تی نه دار بوون له قوماردا؛ فه قیری. (نداری؛ بینوایی)+
نهده رووم : نه مدا؛ نه ده رووم وه باد؛ نه مدا به با. (ندادم)
نهدیتوک : [ئاوه لئاو] نه دیتوو؛ نه دیو بدیو؛ تازه پیاکه فتگ. (نیدیدید)
نهدیتی : [ئاوه لئاو] نه دیتوو؛ نه دی ویدی. (نیدیده؛ نیدیدید)
نهدیر : [ئاوه لئاو] نه دار؛ نه دیرم : نه یرم : نیمه، نه دیری ت : نه یری ت : نیه تی، ههروه ها نه یری : نه یری ت : نیته، نه دیرن : نه یرن : نیانه. (ندار)
نهر است : [ئاوه لئاو] (۱) درو. (دروغ). (۲) که چ؛ خوار؛ لار. (کج)
نهر اوه ستایی : [ئاوه لئاو] خورا نه گر؛ نه چه جماو؛ بزوز؛ بی ئوقره؛ بی ئارام. (نا آرام)
نهر ماده : [ئاوه لئاو] پیتی (د) له زورجی نایته گوتن و ده سی شوریت، واتا نه نیر نه میوی گامیش و وشتر. (نهر ونه ماده گاو میش و شتر)
نهرم گو : [ئاوه لئاو] زمان خوش؛ نهرم بیژ. (شیرین زبان)
نهرمه خونا ف : [ناو،ت] نهرمه باران؛ پروو شه ی باران. (باران اندک)
نهرمه ران : [ناو] نهرمایی ران؛ شلکه ران؛ نه-رمه رانی (شلکه ران) ی بگوشم بوئی له سینه و مه م که م. «هیمن». (نهرمه ران)
نهرمه ساو : [ناو] تیز کردنی تیخ به هه سان یان شتی ساف دژی زبره ساو که به بر په ندی تاییه تی ئاسن یان زبره ده کریت (تیز کردن- تیغ بافسان یا شیئی صاف)+

نه سرانی: [ئاوه لئاو] شوپگرانی عیسا مه سیح؛ مترانی. (عیسوی)

نه سک: [ناو] نيسک؛ نووژی؛ نوژوو؛ نوژوی؛ نژی، نژوو؛ مژوی؛ مهرجو؛ مهرجی؛ نسک؛ میژوی؛ مهرژی. (عدس)

نه سک: [ناو] هه ریه ک له ۲۱ بهشی تاویستا. (هریک از ۲۱ باب اوستا)

نه سوژ: [ئاوه لئاو] نه سووچ؛ نه سوژ. (نسوز)

نه شکهن: [ئاوه لئاو] وشه فارسییه، به لام ناوی جوریک شووشه یه که درهنگ دهشکی و بهرگه گرتره. (نشکن)

نه شمیل: خونجیلانه و نه رمو نول؛ جوان و کورته بالا. (کوتاه اندام خوش قیافه)

نه شنهفتن: (۱) نه بیستن؛ گوی لی نه بوون. (نشیدن). (۲) گوی به قسه نه دان؛ گوی لی خه وانندن. (گوش ندادن). (۳) که ری. (کری)

نه شنهفتنه: نه ی بیستوو؛ گویی نه داوه- تی؛ گویی لینه بووه. (نشیده)

نه شیف: [ئاوه لئاو] نشیو؛ سه ره و ژیر؛ سه ره- ولیژ؛ لیژ؛ سه ره و خوار. (سراشیب)

نه عناداخ: [ناو، ت] نه عنای له نیو پروندا سوورهه بوو بو سه ره هندی خوراک. (نعناداخ)

نه غمه: < میزrab. +

نه غمه: [ناو] تاواز؛ نه ی موتیرییی هه ریفان دهست کهن به نه غمه خوانی. «تاهیر تهوفیق».

(نغمه) +

نه فتک: [ناو] نه فتیک؛ شقارتیه؛ شه مچه؛ کمريت؛ گورد. (کبریت)

نه فته ره شه: [ناو، ت] مازووت؛ نه وته سیاوی؛ ناوی گه ره کیکه له شاری سنه. (نفت سیاه؛ نام محله ای در سنندج)

نهفتی: [ئاوه لئاو] هه ره هسته ییک به نهوت کار بکات. (نفتی)

نهفتی گاز: [ناو، ت] گاز وییل؛ سووختی هندی ماشینی دیزل. (گاز وییل)

نهفسکه: [ئاوه لئاو] نهفسه ک؛ نهوسن؛ چلیس؛ سکه پرو. (شکمو؛ شکم پرست)

نهفجار: [ناو] نهوه. (نوه)

نهقاره: [ناو] کاسه ی چووکه ی تار. (نقاره) +

نهقو: [بهند] نهو؛ نهو؛ نووکه؛ ئیستا؛ ئه لعان. (حالا)

نهگهر: [ئاوه لئاو] بی جووله و تهکان و خول خواردن؛ بی ره ویین و زقرپان. (ساکن و- بیحرکت)

نهماگ: [ئاوه لئاو] ناو، بهر [نه ماو؛ له بین چووگ؛ فهوتاو؛ له ناو چووگ. (نمانده؛ از بین- رفته)

نهمانهوه: (۱) له جیگاییک نیشته جی نه بوون و گل نه خواردنهوه. (نماندن در جای). (۲) له کهسیک که متر نه بوون؛ به جی نه مان؛ کهم نه هیان؛ تو له کهس نامینییهوه؛ تو له کهس که متر نیت. (کم آوردن)

نه ماو: < نه ماگ.

نه مری: (۱) [ناو] زیندوویی؛ رهوتی هه رمان. (مرگ ناپذیر). (۲) هه ربژیت و نه مری؛ مردنت لی دوور بیته؛ نه مريت. (زنده باشی؛ نمیری)

نه نی: [ناو] (۱) دایه گه وره؛ ناز ناویک بو ژنی زور پیر و داپیر. (۲) زور ژنی مانگادوش به مانگا ده لین، به تاییهت له کاتی دوشیندا، وه ک لاواندنهوه (۱.۲. نه)

نهو: [بهند] ئیسته؛ ئیسه؛ ئه لعان؛ نهه؛ نووکه. (حالا)

نه‌وارپای : نه‌گوران. (عوض نشدن)

نه‌وانخانه : [ناو] بی‌نه‌وانخانه؛ هه‌ژارخانه؛
جیگای به‌خیو کردن و مانه‌وهی هه‌ژاران و
فه‌قیران. (نوانخانه)

نه‌وتکیش : [ناو] که‌ره‌سته‌ی را‌گو‌یزانی نه‌فت؛
وه‌ک پا‌پور و تریلی نه‌وتکیش. (نفتکش)

نه‌وتی سپی : [ناو] (ب) نه‌وتی سو‌وتاندن؛ نه-
وتی چرا. (نفت سفید)

نه‌وراتن : هه‌ویر هه‌لنه‌هاتن. (ورنیامدن خمیر)

نه‌وساز : [ئاوه‌لناو] تازه دروست کراو؛ نوی‌ساز؛
خانوه‌که‌م نو‌سازه یان نه‌وسازه : تازه سازه.
(نوساز)

نه‌وسازی : [ناو] تازه کردنه‌وه؛ نو‌یکردنه‌وه؛
چاک کردنه‌وهی خراپی؛ ئاوه‌دان کردنه‌وه.
(نوسازی)

نه‌وسی : [ناو] زرمندال. (ناپسری و نادختری)
نه‌وه‌ره : (۱) گوندیکه نزیکه شاری سنه.
(اسم‌دهی است). (۲) مه‌وه‌ره؛ چه‌قه‌مه‌که.
(عوعونکن؛ ورنزن) (۳) ناوه‌ریت (پارس
نمیکند)

نه‌وه‌زی : نه‌ی خه‌یته؛ تی نه‌هاوییت؛ نه‌ی خه-
یه؛ نه‌ی خه‌ی. (نیاندازی)

نه‌وه‌کام : [ئاوه‌لناو] کامل نه‌بووگ؛ نه‌گه‌ییو؛
خو نه‌گرتوو؛ وه‌ک به‌رخی که له پیش کاتی
خویدا له دایک بییت؛ تووی خرچه هیشتا نه-
وه‌کامه. (ناکامل)

نه‌وه‌نده : [ناو] ره‌پسته‌ی دره‌نگ چی‌زاو.
(آبسته‌وبسارده‌دیر کاشته‌شده)

نه‌ویم : (۱) نه‌بووم؛ نه‌ووم. (نبودم). (۲) لی‌نه-
ویم بوم به‌رزوه‌نه‌بوو؛ گوشار بو به‌رز کردنه-
وه‌ی شتی‌ک. (فشاربرای بلند کردن) (چیزی) (۳)

له‌خواره‌وه‌م؛ به‌رز نیم. (درپائینم)

نه‌وینوون : نه‌بینم. (نینم)

نه‌هیغیگری : چاوه‌پروان نه‌کراو؛ دوور له هیوا.
(دوراز انتظار)

نه‌هیشتن : (۱) ریگه نه‌دان. (نگذاشتن). (۲)
له‌بین بردن و نه‌هیلان؛ له ناو بردن. (ازبین-
بردن)

نه‌هیلا : [ناو، بک] نه‌هیژ؛ به‌رگر؛ که‌سپک که
ناییلی و به‌رگری ده‌کا. (مانع؛ جلوگیری)

نه‌ی لیدان : شمشال ژه‌ندن. (نی‌نواختن)

نه‌یجه شه‌که‌ر : [ناو] نه‌یچه شه‌که‌ر. < له‌له

نیا : (۱) پاشکر له‌چاوه‌گی (نیان، دانیان؛ دانان)
به‌واتای چاندن؛ ده‌سنیا. (۲) له (نگاه) ی
فارسیه‌وه هاتوو‌ته کورت‌کردن به‌واتای پروانین.
تماشا. (نگاه) +

نیاگیه : به‌وری نیان. < نیای

نیانگر : [ئاوه‌لناو] نه‌هینگر؛ نه‌هیندر؛ یانی‌گر؛
نیانگر؛ سه‌گی که له پاشه‌وه به نه‌هینی دی
و له پر گاز ده‌گری. یانگیر. (سگی که‌دزدکی
وبی سروصدا حمله‌می‌کند)

نیانه‌وه : نانه‌وه؛ دروست‌کردن (مال نیانه‌وه)، ته-
ون نیانه‌وه : ته‌ون هه‌ل‌خستن؛ ئا‌زاوه نیانه‌وه :
ئا‌زاوه نانه‌وه. (برپا کردن. دایر کردن)

نیانه‌وه : نانه‌وه؛ دیاری‌کردن؛ له‌به‌رچاوه‌گرتن،
نیانه‌وه‌ی جیگاییک بو دزی یان کردنی
کاریکی تر. (زیرسرداشتن؛ در نظر گرفتن)

نیانی : [ئاوه‌لناو + به‌ند] شاراوه؛ په‌نامه‌کی؛ له
(نه‌هان) ی فارسیه‌وه هاتوو. (نهانی)

نیانگیر : < نیانگر

نیای : [ر‌ابوردووی چاوه‌گی نیان] (۱) نای؛
چه‌قاندی. (کاشت). (۲) دای‌نیا؛ داینا، نیایه‌ته-

گره: داینائیره. (گذاشت)

نیپتون: (۱) ناوی ئهستیره بیکه. (۲) ناوی خودای زه ریا له یونانی قه دیمدا. (نپتون)
نیترو گلیسرین: [ناو] تهقه مه نیکی زور به- هیزه. (نیترو گلیسرین)
نیر: [ئاوه لئاو] له موسیقی دا به دهنگی بووری گوران بیژ ده گوتری؛ باس؛ گر؛ بهم. (صدای- بم خواننده)+
نیر گزه کردن: [چاوگه، ت] نژده کردن؛ برینی به قهرا دوو قامک له سه ری کلکی جوانوو بو ئه وهی چاک کلک بگری. (قطع دوسانت از- دم کره اسب)
نیرن ژهن: [ناو] داردوژه نگ؛ داریک که ده چی به ناو هه ردوو لوله پی مه شکه دا. (چوب میانه دودسته مشک)
نیروک: [ناو] گیای زهرداوبه؛ باوه شینه گیا. (سرخس نر)
نیرومی: [ناو، ت] دهسته واژی دار تاشیبه؛ واتا کانه وزبانه؛ دوو تهخته که یه کیکیان ده چی به ناو یه کیکی دیکه دا. (نرو ماده)+
نیروو: [ئاوه لئاو] کاتی جوو تخوازی پشیلهی میو. (گر به مول)+
نیره ژهن: [ناو] داری بهینی دوو لوله پ له مه شکه دا؛ دار دو ژهنگ؛ مه تره قی پیاوی پی ده شو بهینن. نیره ژهن. (چوب بین دودسته- مشک)
نهرقان: [ناو] نیرقان؛ چاودیر. (نگهبان)
نیره مو: (۱) [ئاوه لئاو] نیره مووک. (نه نره- ماده)؛ (۲) [ناو] په یوهندی پرووه ک؛ موتور به؛ موتور به؛ کاری تاماندن. (بیوند)
نیره موئی ئه ندام: [ناو، ت] په یوهندی ئه ندامی

لهش وهک گورچیله و دل و جهرگ. (بیوند اعضا)
نیره نان: [ناو، ت] تیره نان؛ تیروک؛ وهردینه؛ داری نان پانکردن له سه ر پنه که. (نورد)
نیره نیپ: [ناو، ت] آقیزه قیپ و هاوارهاوار؛ نه- راندنی زور. (داد زدن زیاد)
نیره ههر: [ناو، ت] نیره کهر؛ که ری نیر. (نره خر)
نیری: [ناو] (۱) بارودوخی نیر بوون. (نری) (۲) نیره ی بزن. (شاک؛ تکه)
نیژان: نیژتن؛ چه قاندنی نه مام؛ ژیر خاک کردن؛ به خاک سپاردنی مردوو. (دفن- کردن؛ نشازدن)
نیسکه شور: [ناو، ت] نیسک شور دنه وه به دوو کاسه بو جیا بوونه وهی زیخ، لهو کاسه وه بو ئه کاسه گویستنه وه؛ (ب) هاتوچوی زور. (شستن- عدس؛ برویا کردن)
نیشان: پاشگر به واتای له سه ر دانراو و له سه ر چه سپ کراوی عه لامه ت؛ نیشانه کراو؛ وهک؛ سه ده ف نیشان، گه وه ره نیشان؛ ده ست نیشان. (نشان)+
نیشانه ئه نگیو: [ناو، بک] له ئامانج ده ر؛ ئامانج ئه نگیو. (کسیکه به هدف میزند)
نیشتن: [چاوگه] (۱) له یاری رامیدا دانانه عه رزی کومه لیک له کار ته کانه. (۲) گیله نه- هینان و وه گه ر خستنه وهی موره ی کوژراو له نه ردیندا. (۱ و ۲. نشستن)+
نیشتن: [چاوگه] داچوون؛ روچوون؛ قوپانی سه ربان. (نشست)
نیشتنه وه: (۱) له گه ر که وتنی با؛ باکه ی نیشتنه وه؛ نیشتنه وهی با. (فروکش- کردن) (۲) دووای هه لفرین هاتنه سه ر عه رزی

فړنده و فروکه. (نشستن پرنده) +

نیښه ټوټه: [ناو] نیوه ټوو؛ پښه وهی ده غل به - مزیک، به رانه به نیوهی ټووی وه شاوی ده - غله که. (درو کردن غلات در مقابل دریافت - کردن نصف تخم پاشیده شده)

نیښه پروزه: [ناو] فراقین؛ نه هار؛ نیوه پروزه؛ نانی نیمه پرو. (نهار)

نیکو ټین: [ناو] ماکیکه له ناو ژه حری سیغاردا؛ ماکی له ناو ټووتن و دوو کلهی ته ماکودا. (نیکو ټین)

نیگارستان: [ناو] جیگای وینه گه ری یان هه - لواسین یان دانانی وینه گهل؛ گالیپری؛ گه لپری. (نگارستان)

نیگار گهر: [ناو، بک] وینه کیش. (نقاش)

نیل: < که وه گیا.

نیل: [ناو] نیل؛ نیر؛ ټارق و نیل؛ ټاموور و نیر. (یوغ)

نیله نیل: [ناو، ت] حاله تی گری به ته وژم و تینی ټاگر. (زبان بلند آتش؛ حرارت زیاد بخاری)

نیم پهرده: [ناو، ت] نیوپهرده نیوپهرده له موسیقادا له بهینی دوو ټووی سهره کیدا نیوهی پهرده بییک. (نیم پرده)

نیم روو: [ناو، ت] کوژی وینه کیشیبه، نیم - روخسار؛ وینهی نیوهی سهر وچاو واتا له ته - نیشته وه. (نیم رخ)

نیم سال: [ناو، ت] نیوهی له سال؛ شهش مانگ؛ (ب) نیو سالی خویندن؛ نیو ټیپمی به - کساله یان ټیپمیکی شهش مانگه. (نیم سال)

نیم گرد: [ناو] کوژی موسیقایه، نیوهی به که - ی کات له ټوت نووسیندا، به رانه به به یه ک سپی یان چوار چه نگ. (نیم گرد)

نیمه یی: [ناو] نیوهی؛ (ب) له نیوه پراستدا شه - ریک بوون؛ نیوهی بووه؛ گه یشته وه ته نیوه.

(۵۰٪. نصف؛ نیمه)

نیوړ: [ناو] گیاییکی دوو ساله یه، گه لاکه ی ماکیکی سر که ری ټیډایه به ناوی (لوړین) که ده بیته هو ی سهر گیز بوون؛ دژی په نمائی گور چپله یه. (کرفس عطری)

نیو ټالقه: [ناو] نیوچه غز؛ له ټیک له جه غزی؛ نیوهی جه غزی. (نیمدایره)

نیو او نیو: (ب) به شکردن له نیوه پراستدا؛ دوو کوتی به رانه به به قه رایه ک. (نیم ونیم)

نیو بر: [به ند + ناو] له ریزیک چه ند دانه به حساب نه هیان؛ به جی هیشتنی ناو به ناو؛ به ینا به یین به جی هیشتن؛ مهودا به مهودا. (چند، یا یک در میان) +

نیو به ده روه: [ټاوه ټناو] ټاودار؛ مه نشوور؛ ناسراو له جه ماوهردا؛ به نیو بانگ. (مشهور)

نیو چاوان: [ناو، ت] ټویل؛ ته ویل. (ب) به خت و شانس. (پیشانی؛ بخت و اقبال)

نیو چاوانه: [ناو، ت] له ناوه پراستی شتی کدا؛ ناوه - ند؛ له کوردستانی باشوور سه نته به کار دینن که له سینتیری ټینگیزی وه ها تووه. (مرکز)

نیو پان: [ناو، ت] ناومه؛ ناو گه له ی په ز؛ د چه نیو پان؛ ده چه ناو میگهل. (میان گله) +

نیو قهد: [ناو] بهینی نووچکه ی کیو و دامین؛ که مه ر؛ ناتله نگ؛ ناوه پراستی در یژی ای. (کمر؛ کمرکش؛ میان)

نیوک که وتن: [چاو گه، ت] (۱) ناوک که وتن؛ جوړیک نه خوشین به ټیشی ناو زگه وه. (ناف - افتادن). (۲) (ب) ترسان و داچله کانی به ته وژم. (شکه شدن)

نیو که ره شه: [ناو] برینی سهر پستی به کسم به هو ی باری ره ق یان گرتنی زین و کورتانه وه. (زخم پشت اسب والاغ)

نیو گایی: [ناو] (گا) واتا (جیگا)، نیو جیی؛

راستدا بهشکردن. (نصف و نصف؛ قسمت- کردن)
نیوهه : ژوورهوه؛ ناوهوه. (توی؛ داخل)
نییه : [ناو] توونه؛ دژی ههیه. (نیست)
نییهزانم : نازانم؛ نزانم؛ چووزانم؛ چدزانم؛ چازانم. (نمی دانم)
نییهسی : نییهتی؛ لهپرابووردوودا ئه و وشهیه زور له سهقر به کار دهبرا بهلام ئیستا له سنه له بری (تی)ههر(سی) دهوتری و باوه وهک: هه- یهسی، کوشتگیهسی. (ندارد) <سی

پیتی (ن) بهشی وشهیی بیانی

ناتورالیست : فد؛ فرد؛ سروشتخواز؛ هوگری سروشت بهتایبهت له نیگارکیشیدا. (ناتورالیست)
ناتورالیسم . فرد؛ فد؛ ریپازیکی هونهری نیگارکیشیه، که شوپگرانی هوگری سروشتن. (ناتورالیسم)
نارسیزیسم : فد؛ فرد؛ اند؛ تد؛ نهخوشی خو بهزیاتر له دیتران زانین و خو پهسهندی و خوویستی. (نارسیزیسم)
نازیسم : فرد؛ فد؛ اند؛ ئاموژیهیکی رامیاری

ناوژی. (میانجیگری)
نیولی نان : [چاوه،ت] ناو لهسه دانان؛ نیوان. (اسم گذاری)
نیوه : [ناو+پیشگر] کوتیکی تهواو؛ نیوهشهوه؛ نیوهپرو؛ پیشگر واتا بهشی، نیوهشور. (نیمه)
نیوه : پیشگر بهواتای کوتی یان بهشی؛ وهک نیوهشهوه، نیوهکول، نیوه رزیو؛ نیوه کوتراو. (نیمه)
نیوه پهرده : <نیم پهرده.
نیوه دوورگه : [ناوت] جیگاییک له وشکی که سی کهناری ئاویت و لاییکی چهسپاییت به وشکانیهوه. (شبه جزیره)
نیوه کاره : [ئاوه+ناو] بهند[نیوه وناتهواو؛ کاری که هیشتا تهواو نه بووه. (نیمه کاره)
نیوه کاری : [ناو] رهوتی کاری نیوه کار؛ ره- نجبهریک که بهشیک له دوو بهشی بههره و داهات دهبات. (۵۰٪ در بهره شریک شدن- کارگر)
نیوه گو : [ناوت] کوتیکی تهواو له شتیکی خرپ. (نیمکره)
نیوه گوئی باشووری : [ناوت] نیوه گوئی زهوی له هیلی ئیستیواوه بهره و باشوور. (بهره و خوار). (نیمکره جنوبی)
نیوه گوئی باکوری : [ناوت] نیوه ی گوئی زهوی له هیلی ئیستیواوه بهره و باکور. (بهره و ژوور). (نیمکره شمالی)
نیوه گیان : [ئاوه+ناو] له نیوان مان و نه ماندا؛ نهخوشی نریک به مردن. (نیمه جان)
نیوه نیوه : [بهند] جار جاره؛ ناوبه ناو؛ بهینابهین. (گاهگاه)
نیوه وناتهواو : [ئاوه+ناو] کاری که نیوه کاره مایتهوه. (نصف ونیمه کاره)
نیوه ونیوه : [بهند] له ناوه راستدا؛ وهک له ناوه-

عسکهری و کومه‌لایه‌تی که له ئالمانیا
پیکهات و له سه‌رینه‌مای ره‌گه‌ز په رستی و
تاکه حیزی دامه‌زرا. (نازیسم)

ناسیونالیست : فرد؛ فد؛ اند: نه‌ته‌وه‌خواز؛ باوه-
رهنده به هوز و نه‌ته‌وه‌ی خو. (ناسیونالیست)
ناسیونالیسم : فرد؛ فد؛ اند: نه‌ته‌وه‌خواری؛
بروای له ئەندازه‌به‌ده‌ر به هوز و نه‌ته‌وه‌ی
خو. (ناسیونالیسم)

ناشایسته : [ئاوه‌لناو] (۱) نالایه‌ق؛ ژێ‌نه‌هاتی؛
نه‌شیاو. (ناشایست). (۲) ناشایست؛ ناپه‌سه‌ند؛
به‌د؛ کریت. (ناشایست)+

نشینی : پاشگر به‌واتای دانیشتن و مانه‌وه؛
شارنشینی؛ گوندنشینی. (نشینی)

نوخته‌چین : ناوی جوړیک نیگارکیشییه به
خالئ (پرو له په‌نای یه‌ک و جارنا خالی
بلاوبلاو). (نقطه‌چین)

نوشوست : [ناو] روچوون؛ به‌چالدا چوون و
قوپان و نیشتنی سه‌ریان و عه‌رز؛ سه‌ربانه‌که
نوشوستی کردووه؛ داچووه؛ روچووه. (نشست)
نه‌سته‌علیق : عد؛ فد؛ [ناو] ناوی جوړیک
نووسینه، زیاتر به قه‌له‌م قامیش ده‌نووسری و
زور په‌سه‌نده. (نستعلیق)

نه‌سخ : عد؛ فد؛ ناوی شیوه نووسینیکی ولاته
ئیسلامییه‌کانه. (نسخ)

نی‌توپان : [ناو] ته‌خته‌ی ده‌ستکرد، له بره‌دار و
چه‌سپ. (توپان)

نيسکافه : [ناو] جوړیک قاوه‌ی هاراوه که
حه‌وجه‌ی به‌دمکردن و کولاندن نییه و له
ئاوی کولاتوو ده‌کریت. (نسکافه)

هاریپ : فرد؛ اند؛ فد: [ناو] ئامیریکی
 موسیقیه وه ک چهنگ وایه و بهقامک ده-
 ژهندری. (هاریپ)
هارژنگ : [ناو] تهنگز؛ چالوک. (سفیدخار؛
 نوعی خاربرای پرچین روی دیوار)
هارس : [ناو] تاوان؛ گوناج؛ سووچ. (گناه)
هارمونیکا : [ناو] ئامیریکی موسیقیه به فوو
 لیده دریت. (هارمونیکا)
هارمونیوم : [ناو] ئامیریکی موسیقیه به
 فوو لیده دری. (هارمونیوم)
هاروژاندن : [چاوگه،ت] شیواندن؛
 ئالوژاندن؛ هوروژاندن وه ک ئالوژاندنی
 شاره ههنگه ژاله. (آشفته کردن)
هاره بر : [ناو،بک] بهردی دهستار و ئاش
 چیکه ر؛ وهستای هاره دروستکه ر. (تراشنده
 سنگ آسیا)
هازی : [به ره می چاوگه] توانایی؛ به تاقه-
 تی؛ به هیزی. (توانایی)
هاژیله : [ناو] حاجیله؛ حاجیله؛ کووژه که ی
 چووک؛ قاوخی ههنندی زینده وهری ده-
 ریایی وه ک شهیتانوکه ی چووک. (پوسته
 نوعی حیوانات دریایی)
هاس : [ناو] رهنگی قاوهیی ئاچخ به په له-
 ی وردی ره شه وه. (رنگ قهوهیی باخال های-
 سیاه)
هاسر : [ناو] کاتزمیر؛ ده مزمیر؛ سه عات.

هائومه گا : [ناو] مه یخانه. (میخانه)
هاتنه دهست : [چاوگه،ت] (۱) پاره هاتنه
 دهست؛ وه دهست که وتن. (بدست آمدن).
 (۲) دهستکردنه وه و به ره نگار بوونه وه؛
 کوره کان هاتنه دهست و شه پیکه ی باشیان
 کرد. (دفاع کردن) (۳) فیربوون و شیای و
 شاره زایی بو ئه نجامی کاریک؛ رهوشتی
 کار هاتنه دهست. (خبره شدن در کاری)
هاتنه سه ره پره : [ناو،ت] بو داوخواری
 چوونه مالی که سی؛ زیاتر بو خواز بیینی ژن
 وکچ. (خواستگاری)
هاتنه سه ره چوک : [چاوگه،ت] هه لسانه سه ر
 چوک بو وه لام دانه وه زیاتر وه لام دانه وه به
 توندوتیژی. (روی زانوبلندشدن برای جواب
 دادن)+
هاتنه قهوام : خو گرتنی چیشت یا خو راکه ی
 تراو که به کولاندن دیته راده ی
 دیاریکراوی تاماده بوون. (قوام آمدن)
هاتنه کوشتن : [چاوگه،ت] کوژران؛
 کوژیان. (کشته شدن؛ کشته شدند)
هاتنه که وان : [چاوگه،ت] نزدیک بوونه وه
 تاثیره رس؛ (ب) رازیبوون؛ هاتنه سه ربار؛
 مه یل دان، نه گهر مه یلت له سه ره به راستی
 وه ره که وان. «فولکلور». (براه آمدن)
هارای : [چاوگه] هارپین؛ ورد کردن. (خرد-
 کردن)

(ساعت)

هاسرساز: [ناوت،] سهعت ساز؛ کاتر میمر -

چیکه رهوه. (ساعتساز)

هاشاول: [ناو] حاشاول؛ هیرش؛ به شه رهوه

بو چوون و په لاماردان. (حمله)

هاقیتی: (۱) فریدراو. (پرت شده). (۲) فرییدا؛

خستی؛ هاویشتی؛ هاویشتی (انداخت)

هاکوو: [بهند] هاتوو؛ لهوانه یه؛ نریکه؛

تهقاو؛ رهنگه؛ هاکوو گه یشته ئیره؛ هاتوو

گه یشته ئیره. (ممکن است؛ به زودی)

هاکی: اند؛ فد؛ فرد؛ هیندد؛ [ناو] یاریبیکه

وهک توپی پی؛ به لام به گوچانیکی تاییهت

له توپ ددری دوو جووری هه یه له سهر

عزر و له سهر سه هول. (هاکی)

هاللو: (۱) [ناو، بک+ناو، بهر] تیوه پیچراو؛

له پام هاللوه؛ له پام ئاللوه. (بیچیده شده).

(۲) [ناو] هورمی گهرمی ئاور؛ (هاللوئی

خوشره له پلاوی) (گرمای آتش).

(۳) [ناو] چیشتیکی مزری قوره تیکراوه،

تاییهت به ناوچهی سنه یه. (نوعی غذا با -

غوره)

هالای: < هه لای

هالتیر: فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] میله یک له پولا

که له ههر دوو سه رهوه سهنگی تاییهتی

ده خریته سهر بو بهرز کردنهوه و وهرزش

کردن و کیبهرکی. (هالتیر)

هالولک: جه ژنانه. (عیدی)

هاله کوی: له کوییه؛ ههروها، (های له-

کوی و هان له کوی). (کجاست)

هالهینه: لهوییه؛ نهو هتا لهوی؛ لهوینده-

رییه؛ لهوینه یه. (انجاست)

هاملفه: (۱) [ئاوه لئاو] هاو لف؛ هاو جووت؛

هاوشان؛ لفه دووانه؛ جمک؛ (۲) هاو جووته؛

هاوشانه؛ (همتا؛ دو قلو؛ همتاست)

هامویسر: [ئاوه لئاو] هاو فکر؛ هاورا؛

هاویبیرورا؛ هاویباوهر. (همفکر)

هاندراو: [ناو، بهر] فیر کراو؛ بزویندراو؛ دنه-

دراو؛ هه ژیندراو؛ (تحریک شده)

هانگافا: [بهند] هه رئه و کاته؛ دهست به جی.

(فوری)

هانسه هانه دای: [چاوگه، ت] هوژنیای؛

هاندان؛ دنه دنه دان. (تحریک کردن)

هاوناست: [ئاوه لئاو] هاوته راز؛ هاوشان.

(همسطح، هم شان)

هاواربه دم: (۱) [ئاوه لئاو] دم به هاوار؛ که-

سیک که زور و زوو دهنگو داده خا. (۲) که-

سیک که قسه و رووداو له ههر جیگا ده-

گیریته وه. (خبرپخش کن)

هاواروداد: [ناوت،] ههراوه هوریا؛ قیژه قیژ.

(دادوهوار)

هاوال مندال: [ناوت،] په رهول؛ ئاوال-

مندال. (جفت)

هاوپایه: [ئاوه لئاو] هاوشان؛ هاوپله؛ هاو

ده رهجه. (همپایه)

هاوجا: [ناو] ژنانی دووبرا بو یه کتر؛

هیورژن. (زن برادر شوهر)

هاوخوین: (۱) دوو یان چند کهس که

گروپی خوینیان یهک جو ریبت. (هم گروه-

خونی). (۲) هاورپه گهز؛ هاو نیژاد؛ (ب) خزم و

کهس. (همخون)

هاوخه رچ: [ناو] چهند کهس که پیکهوه شت ده کړن یا ده چنه سه فهر و ههر کهس به شه پاره ی خوئی ده دا؛ دوو یان چهند هاو مه نزل که له خه رچی مالدا شه ریکن. (همخرج)

هاودل: [ئاوه لئاو + ناو] هاومه پرام؛ یه ک بیر. (همدل)

هاودهر: [ناو، ت] دراوسی؛ جینار؛ جیران؛ هاوسی؛ هاوسا؛ هامسا؛ هاوهیس. (همسایه)

هاودهوره: [ناو، ت] کهسانیک که پیکهوه به شدار بیان کردوه له خویندنی بابه تیکی فهنیدا یا پیکهوه سه رباز بوو گن. (همدوره)

هاوردانه وه: [چاو گه، ت] ئاوردانه وه؛ لالیکردنه وه؛ (ب) کومه ک و ئاریکاریکردن. (مساعدت)

هاورپه ننگ: [ئاوه لئاو] له پره نگی یه ک؛ هه - قره ننگ؛ ویکچووی. (همرننگ)

هاوسه رکهم: [ئاوه لئاو] که متر له ئاوالان؛ (ب) که مدهستی؛ هه ژاری؛ نه بوونی. (کمتز - از دیگران؛ بینوایی.)

هاوسه نیری: [ناو] هاوسه ری؛ ژن و - میردایه تی. (همسری)

هاوقوتابی: [ناو] دوو یا چهند کهس که پیکهوه له شوینی هاو وانه بوو گن؛ هاو که - لاس؛ هاومه دره سه. (همدرس)

هاوکیش: [ئاوه لئاو] هاوسه ننگ. (همسنگ)

هاوکیشه: [ناو] هه فکیش؛ موعاده له؛ ره - سته ییکی دووبه شی له ماتماتیکدا که به - رانبه رن. (معادله)

هاوئیو: [ئاوه لئاو] هاوناو؛ چهند کهس که ناویکیان هه یه. (هم نام)

هاوواتا: [ئاوه لئاو] دوو یا چهند وشه که مانا یکیان هه یه. (هم معنی)

هاوول: [ناو] هاوال؛ دوست؛ ره فیق. (دوست)

هاوون: [ناو] هاون؛ هاونگ؛ ئاونگ. (هاون)

هاویناو: [ناو، ت] ئاودانی ده غل له هه وه لی هاویندا. (آبدادن کشت دراویل تابستان)

هاویه: [ناو] چه کوچیک که به کاره با یا به ئاور گهرم ده بیته بو له حیم کردن. (هاویه)

هایدی: تند؛ [به ند] هایدی؛ وشه ی هاندانه؛ زوو که؛ گورج به؛ خیراکه؛ له تورکی عو - سمانیشدا ههر به ومانایه یه. (زودباش)

هایوییه ی: [چاو گه، ت] هه لسان له خه و؛ وه ئاگاهاتن؛ وه خه به رها تن. (بیدار شدن)

هتد: < هه ته د

هچکار: [ناو] هچهار؛ بیاری سوور؛ بیهر. (فلفل قرمز)

هرچکی: [ئاوه لئاو] کار لینه هاتوو؛ بی ده - سه لات؛ ناشایست؛ نالایه ق؛ نه شیاو. (نالایق)

هرشانندن: [چاو گه، ت] ریپتن؛ رزانندن؛ قلمدانه وه (ریختن)

هروش: [ناو] پیرخه نیله؛ ورده ساوار؛ برویشی ورد. (خرده بلغور)

هشکه ساو: ئیشکه ساو؛ (۱) [ئاوه لئاو] ئاسمانی سامال و بی ههور له کاتی هه وا ساردیدا. (آسمان ساف دروقت یخبندان)

وسرما(۲) [ناوت، ساوینی تیغ و تیژ کردنی به ههسان و زبره به بی پون و چه- ورهسان و ناو. (تیز کردن تیغ بدون چربی) **هلهلاندن**: [چاوگه،ت، دراندن؛ کونه- کردنی لیباس و شر کردنی. (فرسوده کردن- وپاره کردن) **هلهلین**: < هلهلاندن **هناری**: ئەوک گیران؛ قورگ گیران و قورسبون له بهر خه م و گریان. (گلو- سنگین شدن و گرفتن) **هنگودینگ**: [ناوت، هنگودنگ؛ شکو و شانازی؛ کهبکه به و دهبه به؛ دهنگ و فیه- نگ. (دنگ و فنگ) **هوتو**: ئەوتو؛ وها؛ کاریکی وها بهر چاو؛ ناو. (اینطور و چین؛ چشمگیر) + **هوتیل**: [ناو] ئوتیل؛ میوانخانه ی مودی رۆز. (هتل) **هوجکوجی**: [ناو] کشمیش: (کشمش) **هودانهوه**: [چاوگه،ت، گه راندنه وه ی گا- جووت له جه مسه ری گاوخاندا؛ (ب) بادانه- وه و قسه گوپان. (برگرداندن ورزا در- موقع شخم) **هورقورنای**: [چاوگه،ت، هه لقوراندن؛ هه- للووشین و قوره لی هینان. (هورت کشیدن) **هورکزاندن**: [چاوگه،ت، هه لکزاندن. (حالت آتش زدن مو) **هورگراندن**: [چاوگه،ت، هه لکردنی چرا و ئاگر؛ گراندن؛ پیکردنی چرا و ئاگر. (روشن کردن آتش) **هورتروشکنای**: [چاوگه،ت، هه لتروو

شکاندن. (نشاندن بحالت چمباتمه) **هورتروشکیای**: [چاوگه،ت، هه لترووشکان. (چمباتمه زدن) **هورتهوبه ره**: [ناوت، له کاتی جووتکردندا بو خستنه سه ره هلی جووت به گا جووت دهوتری. (ب) هاتوچوی زور پیکردن. (بیا و برو) + **هوردی**: [ناو] هوردوو؛ له شکر؛ سپا؛ (اردو) **هورزای**: [چاوگه،ت، هه لسان؛ رابوون؛ هه- ستان؛ وه خه به رهاتن. (بیدارشدن) **هورشین**: [چاوگه،ت، هه لچوونی تراو له سه ره ئاور. (کف کردن غذاروی آتش) **هورمز**: [ناو] گیای گوژروان. (گیاه، گل- گاوزبان) **هورمیس**: [ناو] هورمیسک؛ فرمیسک؛ ئەسرین؛ رۆندک. (اشک) **هورمیسک**: ئەسرین؛ فرمیسک. (اشک) **هوروگیلان**: [چاوگه،ت، وه رگه راندن؛ زقراندن؛ هه لگه راندنه وه؛ پاچقه کردن. (برگرداندن؛ ترجمه) **هوره**: [ناو] (۱) کۆتترین ستایشی ئەهورا مهزدا به دهنگ هه لپین. (۲) پاشماوه ی ره سمی هوره که جوړیک ئاوازه به شیوه ی خویندن و (لاسای کردنه وه ی خویندنی که وه). (نوعی آواز کهن) **هوره ۲**: ئەورپو له جیاتی شیعیری گازه کردن و ستایش، شیعیری دلداریش ئامیته- ی هوره بووه و له ۲۲ شیوه ئاههنگی هوره ی تمهن چوار ههزار ساله ته نیا ۱۳ یان ماون.

هوره گورگی ^۱: [ناوت] گورگه‌زی؛ باران و خور پیکه‌وه. (باران باریدن در موقعیکه آسمان آفتابی است)

هوره‌هوره ^۲: [ناو] قورقوره؛ مه‌زرقی ناو به-تال که ده‌نگی لیوه‌دی. (مزراح میان تهی)

هوریال: [ناو] هولی کهر؛ کهر کورگ؛ جاشه کهر. (کره‌خر)

هوره‌بانه: [ناو] گویزه بانه؛ شت به‌خشینه-وه و سده‌قه کردن بو بیستی گوی و قسه کردنی مندل و ساغی گوی و زبانی. (سوردادن به امیدگوش‌وزبان نوزاد سالم-بودن)

هورزی: [ناو] وه‌رزای یه‌خته نه‌کراو؛ که‌لی ده‌به. (گاواخته‌نشده)

هوسه: [وته] هوسا؛ هه‌روه‌کوو؛ له-گوین؛ مینا؛ چه‌شن؛ وینه‌ی. (مانند؛ همانند)

هوشترمر: [ناو] گیانله‌به‌ریکی زور زه‌لامه له جنسی فرنده، به‌لام هه‌لنافری. (شترمرغ)

هوشه‌نگ: (۱) [ناو] مندل مردوو. (بچه-مرده). (۲) [ئاوه‌لناو] زیره‌ک؛ زانا. (دانا)

هوکهل ^۳: [ناو] بلیمه‌ت؛ هه‌لکه‌وته؛ پسپور و فره‌زان. (نابغه)

هول برینه‌وه: [چاوگه‌ت] ده‌ره‌ینانی گه-مپر له هولی مالت. (جمع آوری تاپاله-فشرده شده از کف‌تویله)

هولاک: [ناو] هولمان؛ هوتوک؛ گه‌ده؛ مه‌عده؛ ورگ؛ ئوور. (معه)

هولالی ^۴: [ناو] گه‌ون؛ گوینی. (گون)

هولانکی ^۵: [ناو] جولانی؛ دیله‌کانی. (تاب-)

(بازی)

هوله‌وهز: [ناو] که‌مکوله‌وهز؛ که‌مکوله‌گویز؛ توپکله شینه‌که‌ی کویز، که له ره‌نگ ریژی و ره‌نگ‌سازیدا که‌لکی هه‌یه. (پوسته سبزگردو)

هوما: [ناو] خودا. (یزدان)

هوما: [ناو] که‌شکه خوره؛ بالنده‌بیکی سپیه و سه‌ریالی ره‌شه و گوش‌خوره. (هما)

هومان: [ناو] سه‌روکی سپا؛ فه‌رمانده؛ ناوی پی‌اوانه. (فرمانده‌سپاه. اسم‌مردانه)

هونراوه: [ناو، به‌ر] شتی وه‌ک مووروو به‌ریسمانه‌وه کراو. (رشته‌شده). (۲) هه‌لبه-ستی شیعر. (ردیف‌شده؛ سروده‌شده)

هونه‌ریه‌روه: [ئاوه‌لناو] لایه‌نگر و بار-هینه‌ری هونه‌ر و هونه‌رمه‌ند. (هنرپرور)

هوود: **اند؛ فرد؛ فد**: [ناو] هه‌واکیشی کاره-بایی زیاتر له‌سه‌ر کوانووی چیش‌تخانه دادمه‌زریت بو هه‌لکیشانی هه‌لم و بوق و دووکهل. (هود)

هووده: [ناو] موفا؛ سوود؛ قازانج؛ دژی بیه‌ووده و بی‌موفا. (سود)

هوورات: ف. مان. (۱) بیره‌وه‌ری؛ هوور-مان؛ (خاطرات) (۲) بون خوش؛ (خوشبو)

(۳) ناوی گولیکه (نام گلی است)

هوورک‌موورک: [ناوت] ورده‌وپرته؛ ورتک و پرتک. (خرده‌مرده؛ ریزه‌میزه)

هووندا: [ئاوه‌لناو] ئووندا؛ وندا؛ ون؛ گوم؛ بزر. (گم)

هه‌پله هورچ: حه‌پله هورچ. < هه‌په‌نتی

هه پله گو: [ئاوه لئاو] چه قه سرو؛ پرپیژ؛ چه- نه دریژ؛ هه له پاس. (پر حرف)

هه په لوك: [ناو] گیای قیزبه له؛ هه پلوك. (نام گیاهی است)

هه په نتى: [ئاوه لئاو] چه په تتى؛ زه به لاج؛ زلحورت؛ زل و زه به نده. (لندهور)

هه تاف: [ناو] هه تاو. (۱) روژ؛ جه غزی روژ به عاسمانه وه. (خورشید). (۲) خور؛ تیشکی روژ. (اشعه خورشید)

هه تاکه ی: (۱) [به ند] تا؛ هه تاکوو؛ هه- تاکه ی تو له وینه بیت من نایم. (تاوقتی- که). (۲) هه تا چه وه ختی، هه تاکه ی له سه فهر نایته وه؛ تاکه نگی له سه فهر نایته وه. (تاچه وقت)

هه تک کهر: [ناو، بک] ئە تک کهر؛ ئابرو بهر. (رسواکنده)

هه تلی: [ئاوه لئاو] هیتلی؛ بی شه رم؛ بی- چه یا؛ مروقی په ست. (بیحیا)

هه تده: له ئاخری په سته دا به واتای هه تا دواپی؛ زیاتر له گهل سی خالدا یان هه تا- دیان هتد... (الی آخر..)

هه ته ربړ: چاویک که هیزی دیتنی شتی زور دووری هه بیته. (چشم دوربین)

هه تیتته: [ناو] (۱) ئامرازی جیگای پیچ دروست کردن له دهره وه و ناوه وه ی لووله ی کازادا. (حدیده). (۲) پارچه پولا- ییکه به چند کونه وه له گه وره تا چکوله بو باریک کردنه وه ی تهل و سیمی ئامیری موسیقا. (حدیده). (۳) ئامرازی تهلی زیپر و زیو دروستکردن له زیرینگه رییدا.

(شفهاهنج)

هه تیتته: [ناو] کول؛ ئامیری دهقدانی قوماش به تایهت بووزوی رانک وچوغه. (نوعی اطو)

هه جامه ت: له چه جامه تی ئاره وی کورد کاری بووه واتا که له شاخ گرتن. (حجامت)

هه جه ت: [ناو] چه جه ت؛ به لگه؛ دهلیل؛ نیاز؛ پیویست؛ بو ی هه یه له (حوجه ت یان (حاجه ت) ی ئاره وی کوردکاری بوویته (دلیل؛ نیاز)

هه دلان: [ناو] نه خوشینی ره شه و لاخه. (نوعی مرض گاو)

هه رسین: (۱) ناوی باژیریکه له هه ریمی کرماشان (نام شهری در استان کرمانشاه)

(۲) هوورسین؛ خورسین؛ خور هه لات؛ ر وژ هه لات (مشرق)

هه ر له بر نه کردنه وه: نه زانینی جیاوازی له بهینی کرمی ساقه تی تووتن و برکه ی تو- وتندا. (ب) نه زان وتینه گه یشتوو. هاوتای قول به فول حال ی بوون. (کنایه؛ نادانی)

هه راج: [ناو] (۱) فروشتنی شتومه ک به که مترین قیمه ت؛ ماله کهم هه راج کرد واتا هه رزان فروشم کرد. (۲) هه راج جوړیک (مهزات یا مهزاده) که شت ده- فروشری به که سی که لهو کوپه دا زیاترین قیمه ت پیشینار بکا. (حراج)

هه راز: [ناو] ها توچو و شه کانه وه ی شتی ئاو یزان؛ وه ک ئاونگی هه ندی کاتزمیری دیواری. (اونگ)

هه رال: [ئاوه لئاو] به ره لا؛ بیعار؛ بیکاره؛

خوئگورآو؛ غهړه و لووت بهرزی بی جی.
(بیعار؛ ول)
هه رآله برهم : < هه رآله برایمه.
هه راو : (۱) [ئاوه لئاو] گوشاد؛ بهر فره وان.
(گشاد). (۲) [ناو] گیاییکه له ناو گه لاکه پیدا
 کرمیک ده ژی که ئاژال به خوار دنی ده -
 مری. **(نام گیاهی است) +**
هه رپه رچوون : [چاو گه، ت] هه رپه رچفین؛
 هه لآمسان؛ ئاوسان؛ هه لآمسان؛ په نمان؛
 ماسین؛ باکردن. **(باد کردن)**
هه رجوول : [ناو] جوړیک کولله یه. **(نوعی**
ملخ)
هه ردک : هه تک؛ هه ردوک؛ هه ردوو؛
 هه رتک؛ هه ردک دهستی شکا : هه تک
 دهستی شکا. **(هر دو)**
هه رده بیله : [ئاوه لئاو + ناو] زه وینی بی -
 داهات؛ زه وینی بی خاوه و چول و بهر په -
 هووت. **(زمین بی حاصل و برهوت)**
هه ردی : شاعیری ناسک خه یال و
 بیر تیژی کورد، که له نویسی ئه م وشه -
 دانه دا هاندرم بوو بو تیکوشان و نه ترسان
 له په خنه، و پای و ابوو که هه ر وشه له سه ر
 زاری جه ماوهره سامانی خو په تی ئه که ر
 وشه که بیانیش بیت. **(شاعر کرد استاد احمد**
هردی)
هه ردین : [چاو گه، ت] هه ر ژین؛ جوی بوونه -
 وه؛ جیا بوونه وه؛ له یه ک ترازان. **(جداشدن)**
هه رز : [ناو] فریس؛ هه ریس؛ هه ریز؛
 فریزوو. **(فریس)**
هه رزه مه رس : [ناو، ت] سپلوت یا تانجی

که پست ده کری و هه ر که س پای کی شی
 پست ده دا واتا به شوینیدا ده روا. **(تازی که**
بارشته قلاده به دنبال هر کسی راه بیافتد)
هه رزه گیل : [ئاوه لئاو] حاله تی بی کار
 سوورانوه و گه پان؛ گافقه لیش. **(هرزه -**
گرد)
هه ر ژین : < هه ردین
هه رساندن : [چاو گه، ت] فیر کردن. **(یاد دا دن)**
هه ر شته فه رهنگی : [ناو، ت] هه ر شته له ئا -
 ردی بی سپوس که به ده زگا و مه کینه
 چی ده بیت. **(ماکاروونی. ماکارونی)**
هه رکوی : (۱) هه رکوی. **(هر کوهی)**.
 (۲) هه ر کوی؛ هه ر کوی نه یک؛ هه ر کوی نه -
 بی یک؛ هه ر جیی؛ هه ر جی گایی. **(هر مکانی)**
هه رکوی : < هه کوی (۲)
هه ر کیشه : [ناو، ت] بارانی په له؛ هیشه نم.
(بارانی که به اندازه حدود بیست سانت زمین را -
تر کند)
هه ر گه له : [ناو، ت] که ره گه ل؛ (ب) جه ماوه -
 ری کی وه پاشکه وتووی نه زان. **(گله خر)**
هه ر ملیسین : [چاو گه، ت] هه ل ملیسین؛ هه -
 ل مژین؛ هه ل مژین؛ وه ک مژینی ئاوی هه نار
 و میوه. **(مک زدن)**
هه ر مه لی : هه ر مه یزه؛ هه ر مه وژه؛ هه ر
 مه وشه؛ هه ر مه بیزه. **(هی نگو)**.
هه ر مه لی : [ناو] هه ل مه له؛ هه ر مه له؛
 گوله هیرو. **(گل ختمی)**
هه ر مه نی : ئه ر مه نی. **(ارمنی)**
هه ر نه بی : (۱) هه ر نه وی؛ تو قه ت نه بی.
(هیچگاه نباشی). (۲) هه ر نه بی؛ به لانی که -

مهوه. (لاقل)

ههړنه مومت: [ناوه لئاو] بوگه نى شتى ترشاو و گه نيو؛ يوې زور ناخوش. (يوې بسياريد)

ههړوگيښ: [ناو] ههړوگيښ؛ زهړاندن و جووته خستن و هه لاتی کهر. (ب) نه-ړاندن و گوړاندن و خو تووړه کردن. (هروگيښ)

ههرووشا: [ناو] کهرويشک؛ ههرووشه؛ که-وړيشک. (خرگوش)

ههروهر: جوړيک هه لپه رينه. (نوعی رقص)
ههړه بان: [ناو] ههړه گه بان؛ قوړه بان. (گل-اندود کردن بام)

ههړه زانی: [ناو] جولانی؛ جولانه کردن. (تاب بازی)

ههړه شين: [چاوه] ههړه شيان؛ خراب-بوون؛ له ناوچوون. (ازبين رفتن)

ههړه گ: [ناو] ههړه ت؛ جهنگه؛ تاف. (نوغان؛ به وقت؛ گرما گرم)

ههړه گه ووره: (۱) [ناو] که ره گه ووره. (خر بزرگ)
(۲) [ناوه لئاو] زورمه زن؛ زورگه ووره؛ هه ل-گه ووره؛ هه ره گه ووره. (خیلی بزرگ)

ههړه مک: [ناوه لئاو] هه ستيور؛ نه زوک. (نازا)

ههړه مه خه رج: [ناوه لئاو] هه له خه رج؛ ده-ست بلاو؛ ده ست پيوه نه گر؛ هه بله خه رج. (ولخرج)

ههړه رنگ: [ناو] هيز؛ تابشت؛ تاقه ت؛ خوړاگری. (توانایی)

ههړه ههړه: تيره شاخیکه نزيک هه ورامانی ته خت. (اسم سلسله کوهی است در اورامان)

ههړيزن: [ناو] ههړه ژن؛ تانیشک؛ بن ئا-نیشک. (آرنج)

ههړيس: [ناو] ههړيز؛ فريزوو. (فريس)
ههړيسان: [چاوه] ت؛ قرنجانی پيستی له ش که خوینی تيزاييت؛ کونجرين. (خونمر دگی بعلت ضربيدگی و فشار روی پوست)

ههړيل: [ناو] جاو؛ خام. (کرباس)
ههړينگا: [بهند] ههړگا؛ ههړينگاوايه؛ که وایه. (حالا که)

ههړه زارفه ند: (ب) به فيل و ته له که؛ کلاوباز؛ حوقه باز. (حقه باز)

ههړه زاره: [ناو] لوسه؛ باری. (اهرم)
ههړه زاره: ناوی هوړيکی گه ووره ی کورده له هه فغانستان. (نام ایل بزرگی از کردهای افغانستان)

ههړه زاره دوولایی: [ناو، ت] هاتوچوی که رويشک له به فردا به سهر شوینی خويدا بو چهند جار، که شوینی خوی له ړاو که ران تيکده دا و له پاشان به چهند قه له مياز خوی له شوينه دوور ده خاته وه. (نوعی-ردگم کردن خرگوش بر روی برف)

ههړه زوه کيووی: [ناو] هه زبه کيووی؛ گيايیکی بوڼ خوشه؛ کولپنراوی گه لاکه ی بو سهر-تيشه (ميگرين) باشه و ماکیکی هوورگ کوژی تيدايه. (آويشن کوهی)

ههړه ژار: ناز ناوی ماموستا عه بدولپه حمان شه ره فکه ندی زبانزان و شاعير و پاچقه-زانی کورده که هه نبانه بوړينه و چهندين ديوانی شيعر و نوسراوه و پاچقه، به جیما

وی ژبانی پر بایه‌خی ئه‌وبلیمه‌ته‌یه.
 (تخلص دانشمند بزرگ کرد)
هه ژخوه‌کەر: [ئاوه‌لناو] حه‌ز له‌خوکه‌ر؛ خو-
 پسه‌ند؛ خوویست؛ له‌خوبایی؛ لووت‌به‌رز.
 (خودخواه)
هه ژگ‌وه‌ه‌ژال: [ناوت] هه‌ژگ‌وب‌ژال؛
 هه‌ژگ‌ه‌ل؛ چیلکه‌وچه‌ویل؛ پروپووش.
 (شاخه‌های خشک و باریک درخت)
هه ژمه‌ت: [ناو] حه‌جمه‌ت؛ حه‌بیته‌ت؛ له-
 تاو؛ په‌رووش؛ ترس. (هیبت. ترس)+
هه ژه‌ه‌ژوک: له‌رزوک. (مبتلا به مرض-
 رعشه)
هه ژیا: [ناو] هه‌ژدیها؛ هه‌زیا؛ حه‌فی. (ازدها)
هه ساره‌ژمار: < گول‌پرشنگ.
هه ساره‌ی گرچه‌شون: ئه‌ستیره‌ی گرله-
 شوین؛ به‌ردی ئه‌ستیره‌یی که ده‌خوشی و
 کلکی‌کی گرداری به‌پاشه‌وه‌یه. (شهاب)
هه ساوی: [ناو] حه‌ساوی؛ جسنه‌که‌ریکی
 به‌کار و به‌هیزه. (نژاد نوعی خرپر قدرت)
هه ستوون: [ناو] ویستوون؛ کو‌له‌که. (ستون)
هه‌ست‌هورووژین: [ئاوه‌لناو] هه‌ست‌بزوین.
 (حس برانگیز؛ مهیج)
هه‌سته‌وه‌ری: [ناوت] هه‌ست‌یاری؛ هه-
 ستوکی؛ هه‌ست‌ناسکی؛ چاوم له‌به‌رانبه‌ر
 تیشکی خوردا هه‌ست‌یاره: هه‌سته‌وه‌ره یان
 هه‌ستوکه. (حساسیت)
هه‌سروه: [ناو] خه‌سوو. (مادرزن)
هه‌سووره: [ناو] خه‌زووره. (پدرزن)
هه‌شامه‌ت: [ناو] حه‌شامه‌ت؛ ئاپوره‌ی جه-
 ماوه‌ر؛ کو‌مبوونه‌وه‌ی زوری خه‌لک. (انبوه)

(جمعیت)
هه‌شت گول: [ناو] کاتی که گه‌نم یان ده-
 غل ته‌واو گول ده‌کا. (هنگام خوشه‌بستن-
 گندم)
هه‌شت‌په‌ل: [ناو] هه‌شت پالوو؛ هه‌شت
 سووچ؛ هه‌شت گوشه. (هشت گوش‌هشت-
 پر)
هه‌شتی له‌مشتی: به‌شیک له‌شتیک؛
 نمونه له‌هه‌ر شت. (نمونه‌چیزی)
هه‌شنبوژ: [ناو] شین‌بوژ؛ بوژی مه‌یله‌وشین.
 (رنگ تیره‌مایل به‌آبی ستور)
هه‌شینوک: [ناو] سوور‌یجه؛ سوور‌یژه.
 (سرخچه)+
هه‌فان: [ئاوه‌لناو] هیلاک؛ ماندوو. (خسته)
هه‌فاندن: [چاوگه‌ت] هیلاک کردن؛
 ماندوو کردن. (خسته کردن)
هه‌فت‌جوش: [ناو] حه‌وجوش؛ کتری گه‌وره
 له‌جنسی مه‌فره‌ق. (کتری بزرگ ازمفرغ)
هه‌فت‌خه‌ت: [ناو] [ئاوه‌لناو] له‌قه
 دیما ئه‌وکات که شه‌راب خواردنه‌وه مه‌باح
 بووه له‌جیگایی به‌ناوی مه‌یخانه‌شه-
 رایبان ده‌خواردنه‌وه، که‌سی‌کیش که
 ساقیبان پی‌ده‌گوت به‌ئامیریکی (په-
 رداخیک)ی حه‌وت هیل بو‌موشته‌ریه‌کان
 شه‌رابی تیکردوو و ئه‌و ساقیبه‌ئاگاداری
 راده‌ی شه‌راب خواردنه‌وه‌ی هه‌رکه‌سیک
 بووه و به‌قه‌را توانای (هه‌ر که‌س) له‌پرووی
 هیله‌کانه‌وه بو‌ی تیکردوون، که‌سیک که
 ئه‌وپه‌ری توانای خواردنه‌وه‌ی هه‌بوواییت
 هه‌تا هیل‌ی حه‌وته‌م بو‌ی پرده‌کرد، ئه‌و

هه‌فیساندن: [چاوگه‌ت] هه‌رساندن؛ فیر-
 کردن. (یاددادن)
هه‌فیسین: [چاوگه‌ت] فیربوون؛ هه‌رسین؛
 فیربوون. (یادگرفتن)
هه‌فین: [ناو] هه‌وین؛ ئامیان. (مایه)
هه‌قه: [ناو] توخله‌هیلکه؛ تویکلی‌هیلکه؛
 قاخکی‌هیکی. (پوسته‌تخم‌مرغ)
هه‌قه‌په‌له: [ناو] حه‌قه‌په‌له؛ بارانی‌نیوه
 راست مانگی پاییز. (باران‌آبانماه)
هه‌کل‌مه‌کل: [ناو] مندالان‌پایان‌راده-
 کیشن و یه‌کیکیان به‌ئاهه‌نگ ده‌لی‌هه-
 کل‌مه‌کل کلکافوکی زهره‌د و سوور و شه-
 ماموکی میخ‌کوتا میخ‌ه‌لبه‌زی‌تیکه-
 ی‌چه‌پم‌ئاله‌مه‌گه‌زی و له‌ویدا‌ئیشاره‌ی
 به‌هه‌ر‌پاییک‌کرد، هه‌لده‌کیشن‌هه‌تا
 ته‌نیا‌پای‌که‌سیک‌ده‌مینته‌وه‌که‌سه‌رکه-
 وتووی‌کایه‌که‌یه. (آچین و واچین)
هه‌ل: [پیشگری‌کار(فیل)] وه‌ک:هه‌له‌په-
 رین، هه‌لبه‌زینه‌وه، هه‌لخستنه‌وه. (پیشوند)
هه‌ل‌زریان: [چاوگه‌ت] هه‌ل‌زریان؛ هه-
 لپشکووتن؛ وه‌ک:هه‌لپشکووتنی‌لیو؛ لیو-
 هه‌ل‌زریان. (مانندتبخال‌لب)
هه‌لاله‌برایمه: [ناو] گوله‌شلیر؛ شلیره. (لاله-
 واژگون)
هه‌لاوه‌خور: [ناو] مور؛ مور‌پانه؛ جووله‌وه-
 ریکه‌میل‌قوماش و خوریه. (بید)
هه‌لاو‌یر‌دراو: [ئاوه‌ل‌ناو+ناو، به‌ر] ده-
 رهاو‌یر‌راو؛ داب‌راو؛ جیاوه‌بوو؛ فر‌یدراو.
 (جداشده؛ پرت‌شده)
هه‌لای: [به‌ند] هیشتا؛ حه‌لای؛

وشه‌یه‌ماوه‌ته‌وه و به‌که‌سانیکیان‌گوتووه
 که‌پاله‌وان و به‌هیز‌بووگن و ئیمپو‌واته‌ی
 گور‌اوه و به‌که‌سانیکی‌زیرک و فیله‌باز‌ده
 وتریت‌حه‌وخه‌ت. (هفت‌خط)
هه‌فت‌رهنگ: [ئاوه‌ل‌ناو] حه‌وره‌نگ
 (ب) مروقی‌کلاوباز‌که‌هه‌رده‌م‌خوی‌به
 رهنگی‌نیشانده‌دا. (هفت‌رنگ)
هه‌فت‌زمان: [ئاوه‌ل‌ناو] حه‌وزمان (ب)
 مروقی‌ماستاو‌که‌ر و ریاباز و زمان‌باز،
 زمان‌لووس. (زمان‌باز)
هه‌فت‌سین: [ناو] سفره‌ی‌جه‌ژنی‌نه‌وروز
 که‌حه‌وت‌شت یا خوراکی‌که‌هه‌ول‌پیتی
 ناوه‌که‌یان(س)بی‌له‌سه‌ر‌سفره‌داده‌نین.
 (هفت‌سین)
هه‌فتووه: [ناو] ئه‌فتاوه؛ ئافتاوه. (آفتابه)
هه‌فته‌بیجار: [ناو] حه‌فته‌بیجار؛ جوریک
 ترشیاته‌که‌چه‌ند‌جور‌سه‌وزی و به‌ری
 گیای‌تیده‌کن. (هفته‌بیجار)
هه‌فته‌و: [ناو] ئه‌فتاوه؛ لوولینه‌ی‌مسی؛
 هه‌فتووه. (آفتابه)
هه‌فدوو: [جیناو] یه‌ک‌ودوو؛ هه‌فو‌دوو؛ یه-
 کترین؛ یه‌کتر. (همدیگر)
هه‌فره‌سه‌ن: [ئاوه‌ل‌ناو] هه‌ف‌جنس؛
 هاو‌نیزاد؛ هام‌ره‌سه‌ن؛ هاو‌ره‌گه‌ز. (هم‌نژاد)
هه‌فگه‌ل: [ناو] پشتیوان؛ یارمه‌تی؛ هه-
 واداری‌به‌کومه‌ل. (پشتیبانی)+
هه‌فو: [ناو] نیریه‌کیوی؛ که‌له‌کیوی. (گل-
 کوهی)
هه‌ف‌هیس: [ناو] هاوسا؛ هاوسی؛ جینار؛
 جیران؛ هام‌سا. (هم‌سایه)

هالای؛ هیژ. (هنوز)

هه لای هیل: [ناو] ماره کوژه؛ گیای هه لا-
هیل ماکیلی ژه هراوی تیدایه به ناوی
(ئارسنیک) که کوشه نده بیکی بی-
عیلاجه. (شوکران کبیر)

هه لبروو سقان: [چاوگه] (۱) رفاندن و له
دهست سه نندن. (از دست کسی ربودن).
(۲) هه لگه رانه وهی شیر و دوخه وا. (بریدن-
شیر). (۳) ره ننگ په رین و ره ننگ به پرووه وه-
نهمان له ترسان یان هه ر شت. (رنگ-
پریدن). (۴) قرتیان؛ گیای بزار قرتیان و
به ریشه وه دهرنه هاتن. (قطع شدن)

هه لبه زینه وه: [چاوگه، ت] (ب) داچله کان و
سله مینه وه. (شکه شدن؛ از جا پریدن)+
هه لپه راندن: [چاوگه، ت] (۱) په رتاوتن؛ سه-
رقرتانندن. (قطع کردن). (۲) ره خساندن.
(رقصانندن)+

هه لپه زنین: [چاوگه، ت] هه لپاچین؛ په-
رتاوتن. (کوته کردن؛ قیچی کردن)
هه لپه هه لپ: [ناو، ت] زور له ز کردن له
کاتی خواردندا. (باعجله غذا خوردن)

هه لچنراو: [چاوگه، ت] (۱) چنراو؛ ئاوی
چیشته که هه لچنراوه. (تمام شدن آب و بخار-
شدن؛ جوش رفتن آب غذا). (۲) به ریکوییکی
له سه ر یه که دهسته کراو و دانراو. (چیده-
شده)

هه لچی: [ناو] کارگ؛ قارچک. (قارچ)

هه لخراندن: [چاوگه، ت] خر کردنی هه ر-
شت؛ گوپ پر له با کردن بو کایه ی په له-
پیتکه لیدان. (کروی کردن و پرباد کردن-

(لپ)+

هه لداشتن: [چاوگه، ت] (۱) لاری کردن به
که سیک؛ هه لفریوانندن. (قریب دادن)
(۲) فرپیدان له به رزییه وه بو خواره وه (۳) ده-
ستبه سه ر کردن دوور خسته وه. (از بالا پرت
کردن؛ تبعید)

هه لداوه: [چاوگه، ت] کوگا کردنه سه-
ریه کی ده غل یان هه ر شت؛ خهرمانی
هه لداوه ته وه. (تلمبار کردن غله) (۲) به-
رز کردنه وه؛ وه ک کوش هه لداوه وه و به له-
ک ده ر خستن؛ په رده له سه ر لایردن.
(بالا زدن)

هه لزرینگانندن: [چاوگه، ت] زرینگانندنه وه؛
گوژه و دیزه ی کون و بون گرتوو دیسان
به ئاور سوور کردنه وه. (پختن مجدد ظروف
سفالی)

هه لزه قین: [چاوگه، ت] هه لزه قیان؛ هه لته و
قین؛ توفله کردن. (باد کردن؛ حباب شدن)

هه لزه لیلین: [چاوگه، ت] هه لزه لیلان؛ هه-
لخلیسان؛ (بوی هه یه له گهل زه الله کردندا
پیوه نندیکیان هه بییت) (سر خوردن)

هه لئس: [ناو] هیسر؛ ئه سرین؛ فرمیسک.
(اشک)

هه لئسوبنیش: [ناو] هه لئسوکه وت؛ هاموشو.
هاتوچو. (آمدورفت)

هه لئسووراندن: [چاوگه، ت] (ب) به ریوه
بردنی کاری ریکخراویک. (اداره کردن)+

هه لئسیان: [چاوگه، ت] هه لئسان؛ رابوون؛ هه-
ستان؛ وه ک: لافاو هه لئسان. (پاشدن؛ آمدن)
هه لفریوین: [ناو، بک] خاپین؛ فریو دهر.

(فرب دهنده)

هه لکالین : هه لکالان؛ تووره بوون له که-

سیک؛ تووک لی کردن. (بدو بیراه گفتن) +

هه لکراندن : [چا وگه، ت] (ب) هه ندیکی که م

له مه به سئیک تیگه یشتن. (درک اندک از-

مطلبی. جزئی در کردن) +

هه لکردن : [چا وگه، ت] (۱) ده دست پیکردنی

با. (شروع شدن وزیدن باد). (۲) گلوله بهن هه

لکردنه سهر یه ک. (کلاف پیچیدن) +

هه لکراندن : [چا وگه، ت] مریشک و سه-

روی دوی پاک کردن به سهر ئاوردا گرتن

و هه لکراندن و هه لپروزاندنی پهل و مووه

ورده کانی. (سوزاندن موی کله پاچه پاکشده)

هه لکلوشان : [چا وگه، ت] خوراندن به نه هییم؛

هه لکراندن (تبندی خاراندن)

هه لکووچان : [چا وگه، ت] هه لئرووشکان؛

هه لئووته کان؛ زیاتر بو سیلوته. (چمباتمه)

هه لگر : (ب) [ئاوه ئناو] شیاو؛ شان هه لگر؛

له باراندا بوون. (شایسته) (۲) [ناو، بک] به-

رز که ره وه؛ که سیک که هه لده گریت.

(کسیکه بر میدارد)

هه لگرته : [ناو] له یاری میشین دا دزی

خشک هیه واتا هه لمت به هه وادا بو میته

یان هه لماتی حریف فریدان. (تبله پرت-

کردن هوایی)

هه لگلو فین : [چا وگه، ت] گه وزاندن؛ وه کوو

: سه گ که نیچیر له خول وهرده دا و ده

یخلافینیتته وه. (مجاله کردن و غلطاندن) +

هه لگو یزان : [چا وگه، ت] دهردان؛ خالیگر

دن، زیاتر بو تراو وه ک ئاوی ههوز هه-

لگو یزان. (خالی کردن)

هه لگه پریان : [چا وگه، ت] سهر که وتن؛ به کیودا

هه لگه پریان؛ هه لگه پریان. (صعود)

هه لگه پین : [ناو، بک] (۱) ئه وهی سهرده خا.

(بالا برنده). (۲) زقرین؛ به راوه ژوو که ره وه

چه رخین. (برگرداننده) .

هه لگه رساندن : [چا وگه، ت] هه لگه رساندن؛

ئاور کردنه وه. (ب) ئاشووب نانه وه و به رپا

کردنی فیتنه. (آتش روشن کردن؛ فتنه-

بپا کردن)

هه لئاو بگر : [ناو، ت] کیشه و هه راوه هوریا.

(درگیری و داد و هوار)

هه لئووشین : [چا وگه، ت] (۱) هه لئووشین و

خواردنه وه. (نوشیدن). (۲) هه لئووشین به

دهنگ و سه داوه. (هورت کشیدن)

هه لماشتن : [چا وگه، ت] هه لمالین؛ وه ک

قول هه لکردن. (بالا زدن)

هه لمالان : [چا وگه، ت] سهر پووش له سهر

لاچوون؛ له زور جیدا هه لمالان و دامالان

یه ک واتان و هه ندی جاریش دژ واتان

(پرو به خوار و ژوور)؛ سهر پووش دامالان؛

پیستی دهستم هه لمالراوه : پیستی دهستم

دامالراوه. (لغزیدن)

هه لمه قووته : [ناو] تلیاناوین؛ قامکی ناوه-

پاست؛ زره نه قووته؛ بالابه زره؛ قامکی

قووتی. (انگشت وسط)

هه لمه دوو : [ناو] هه لمی گهرمی دوو که ل؛

بوقی گهرمی ته ره شو دار؛ شه رجی.

(شرجی)

هه لمه دووگ : [ناو] هالای گهرمی چه-

ورایی و دووگ. (بخارچربی)

ههلمه قووت: قووتدانی بهلهز؛ قووتدان به
یه کجاری و به توندی؛ قووتدان به گهرمی
و سارد نه کردنه وهی خوراک. (خوردن-با-
عجله و گرما گرم)

ههل و پهل: [ئاوه لئاو] زور کولان و له بهر یه-
ک چوون؛ بوئی هه یه که (حل) ی ئاره وی
و پهل ی به واتای (کوت ولت) ی کوردیه وه
دروست بوو بیت. (له شدن بعلت پختن زیاد)

ههل و مه رج: [ناو] بارودوخ. (موقعیت)
هه لوه شانندنه وه: [چاوگه، ت] (۱) له بهر یه-
ک دهره پنانی ئامیر و ئه ندای که رهسته-
ییک. (اوراق کردن). (۲) تیگدانی موعامه له
و په یمانی به ستراو. (فسخ کردن معامله) +

هه لوی په رکور: [ناو] ۷۰ تا ۸۰ سانتیمتر
بالایه تی، بالی زرده و کلکی سپیبه.
(عقاب طلایی)

هه لویست: [ناو] هه لویس؛ لایه نگری له
مه بهست و داوخوازیکی فکری. (اصرار و
پشتیبانی از نظریه و یا موردی)

هه له پاسی: هه له پاسی؛ زور وه ری؛ (ب)
فره ویژی. (پرگویی)

هه له شه: [ئاوه لئاو] شیرزه؛ دهسته نه کراو.
(آشفته؛ فله)

هه لیلوک: [ناو] نه رمه ی گوی؛ به لگی گوی.
(نر مه گوش)

هه موو ده م: [به ند] گشت کاتیک؛ هه موو
کاتیک. (همه وقت؛ هر دم)

هه مه لایه نه: [ئاوه لئاو] له هه موو لاییکه-
وه؛ له گرد لاییکه وه. (همه جانبه)

هه میر ترش: [ناو] هه ویر ترش. (خمیر مایه)

هه نار هس: [ناو، بک] هانار هس؛ فریار هس.
(فریادرس)

هه ناسه پر کی: [ناو] نه فهس نه فهس لیدان
به هوئی هیلاک بوونی زوره وه. (نفس-
نفس زدن) +

هه ناسه ره شی: [ئاوه لئاو] به د یومن؛ نه فه-
س پیس. (بدیمن)

هه ناسه که وتنه ژماره: (ب) سه ره مه رگ.
(نفس به شماره افتادن)

هه ناسه ی دوایی: (ب) ئاخرین هه ناسه ی
سه ره مه رگ. (آخرین نفس)

هه نافر هشی: [ناو] زکر هشی؛ دل پیسی؛ به-
شک بوون. (سوظن داشتن)

هه ناوه کوتی: [ناو] دلّه کوتی؛ دلّه ته پی. (-)
تپش قلب)

هه نجنراو: [ئاوه لئاو+ناو، بهر] ئه نجنراو؛
ورد کراو؛ ئه نجن ئه نجن کراو؛ قیمه کراو.
(قیمه شده)

هه ندرینه: [ناو] گیایی که له شیله که ی
لاستیک دروست ده بیت. (نام گیاهی است)

هه نده بی: چاو چنو کی؛ چکووسی. (خست)
هه نگ: [ناو] دهسته واژه ی کامپیوتیریبه
واتا قوفل کردنی کامپیوتیر. (هنگ)

هه نگ: [ناو] فهوج؛ دهسته ییک عهسکه ر
که بری تیبه له سی گوردانی سیسه د که سی.
(هنگ) +

هه نگافی: [به ند+ناو] (۱) نهو؛ ئیستا؛ نوو که
؛ هه نگاوی. (حالا). (۲) یه ک قه ده م؛ قه-
ده میک. (یک قدم)

هه نگ بهر: [ناو] گیای فاتمه دارو؛ بو
بیروئی وشک و بیروئی ته ر به که لکه.

(فرنجمشک)

هه نگل: [ناو] دهسته، دهسکی گوزه؛ قول؛
باسک؛ بنه نگل : بن باسک : (بازو،
دسته) +

هه نگوژه: [ناو] شیرهی وشکه وه بووی دار؛
جیوه؛ جهو؛ جهوگ. (صمغ)

هه نگوڤ: [ناو] جوړیک میسه له زستاناندا
له ژبر پیستی ره شه ولاغاندا ده ژبته وه و
به هار سهر در دینی؛ هه نگی ره شه ولاخ.
(نوعی انگل زیر پوست گاو)

هه نگووره تاله: [ناو،ت] ته ماته مارانه؛
(گیاو به ره که ی). (مهر گیاه؛ بلادن؛ شاییزک)
هه نوان: [ناو] جیگای په سیو که باران نه-
یگری. (پناهگاهی که از باران محفوظ باشد)
هه نه کار: [ناو،لناو] حه نه کار؛ گالته چی.
(کمدین)

هه نی: (۱) [به ند] هه نیک؛ هه ندی؛ هه-
ندی؛ هیندی؛ که می؛ هه نی. (کمی)
(۲) شووتی

هه واکیش: [ناو] (۱) که ره سته ی راونانی
هه و له ژووره وه بو دهره وه زیاتر له ناشپه-
زخانه دا؛ (۲) قوله کووره ئاسا بو کیشانه ده-
ره وه ی هه و بو سهره وه. (۱ و ۲ هواکش)

هه والنیری: (۱) [ناو] رپیک خراوی خه بهر
شاندن؛ بلاو که ره وه ی خه بهر. (خبرگزاری)
(۲) کاری خه بهر ناردنی هه و ال نووسی
گوقار. (خبرنگاری)

هه و ته هه وت: [ناو،ت] وه ره وه پ. (عوعو)
هه و جا: [به ند] ئه و جا؛ ئه مجا؛ ئه وسا؛ سا.
(حالادیگر)

هه ودانه وه: [چاوگه،ت] هو دانه وه ی گا

جووت له جه مسه ری گاو خانای جووت
کردندا. (برگرداندن گاو در آخر خط شخم)

هه ودل: [ناو] ده فریکی گه وره له مه پ-
دوش مه زتر؛ گادوش. (ظرف دوشیدن گاو).
هه وراز و نشیو: [ناو،لناو] بهرز و نرم؛ چال
و بهرز؛ که ند و کوسپ. (پست و بلند)

هه ورنگ: نه له تریکی ساکین که له کاتی
ده ست پیاسا وین به قوماشی په شمیندا
ده تروسکیته وه و قرچه ی دیت؛ ئاورینگ؛
پر شکه هاویشتنی ئاور. (الکتریسته ساکن
؛ جرقه آتش)

هه وروبا: [ناو،ت] ده سته واژه ی ره نگیاریه؛
ره نگی تیکه ل پیکه ل و شیواو له بیچمی
هه ور. (ابر و باد)

هه وروبه رق: [ناو] هه وره برووسکه؛ هه وره
تریشقه؛ چه خماخه ی هه ور. (رعد و برق) +

هه و کردنه وه: [چاوگه،ت] سه ره له نوی ته-
شه نا کردنی برین پاش چاک بوونه وه؛ یان
دووباره نه خوش که وتنه وه پاش چاک بوونه
وه. (ب) هاتنه وه گه پری کیشه ی کون و له-
بیرچوو (له بیرچووگ). (عود کردن)

هه ول: [ناو] (۱) خوف؛ که وتنه حاله تی
شیواوی له ترس یان له بهر پروداویکی
ترس هینه ر؛ ده سه پاچه بوون؛ شله ژان.
(هول) (۲) حه ول ته قالا. (کوشش)

هه ولده ر: [ناو،بک] ته قالا ده ر؛ تیکوشه ر.
(مجاهد)

هه ویر تیکان: [ناو،ت] په بینکه؛ ئاردی که
به سهر گونکی هه ویردا ده کری بو ئه وه ی
به تیروکدا نه لکی. (آردی که روی چانه می
پاشند)

هه‌وێل: [ناو] هه‌رد و مه‌كان؛ جیگا؛ ده-
 وروبه‌ر؛ ئارا؛ كه‌س له‌ هه‌وێل دانه‌ بوو :
 كه‌س له‌ هه‌ردومه‌ كان و جیگا دا نه‌-
 بوو. (مكان)

هه‌ویه: [ناو] (١) چه‌كوشی^١ كه‌ به‌كاره‌با یان
 ئاور گه‌رم ده‌كری^٢ بو له‌حیم كاری. (هویه).
 (٢) له‌ كوردستانی باشوور به‌ناسنامه‌ ده‌لین
 و له‌ ئاره‌وییه‌ وه‌ وه‌رگیراوه. (كارت-
 شناسایی؛ شناسنامه)+

هه‌ویه‌شه‌و: [ناو] مانگه‌شه‌و؛ هه‌یقی شه‌-
 ف. (مه‌تاب‌شب)

هه‌یانی: هه‌تاكانی^١؛ هه‌تاكوونی^٢؛ هه‌تاكه‌ی؛
 هه‌تاكانی^٣؛ هه‌تان^٤؛ هه‌تا. (تاوقتی)

هه‌یتانندن: گورانندن؛ قیزانندن به‌ سه‌ر كه‌-
 سێكدا. (نعه‌زندن)

هه‌یثی سوور: [ناو] هیلالی ئه‌حمه‌ر؛ دامه‌-
 زراوییه‌كه‌ له‌ وڵاته‌كانی ئیسلامیدا كه‌ كاری
 یارمه‌تیدانی لێقه‌وماوانه‌، له‌كاتی ڤووداو
 یان نه‌خوشی و كیشه‌دا؛ وه‌ك سه‌لیبی
 سوور له‌ ئوروپا. (هلال‌احمر)

هه‌یه‌هاوار: هه‌ی داده‌هه‌ی بێداد؛ ئه‌ی هاوار.
 (ایدادوبیداد)

هییب: [ناو] جوړیک ئاهه‌نگه‌ كه‌ زیاتر
 كچان به‌ لێو ده‌یلین و پیی هه‌لده‌په‌رن.
 (نام‌آهنگی‌است)

هیپاتیت: [ناو] جوړیک نه‌خوشینی جه‌-
 رگه‌. (هیپاتیت)

هیپكای: [به‌ند] هیدیكا؛ ئه‌سپایی؛ به‌-
 هیواشی و سووك؛ به‌ئارامی؛ هیدی؛ به‌-
 هیمنی؛ له‌سه‌رخو. (به‌آرامی)

هیج: [ناو] ته‌گه‌؛ نیری. (تکه‌شاک)

هیجوو: [ناو] خوازبینی؛ خوازگینی.
 (خواستگاری)

هیچكه: [جیناو] هیچكه‌س (هیچكه‌ نه‌و :
 هیچكه‌س نه‌بوو). (هیچكس)

هیچكه‌سم نییه: (١) قه‌وم و كه‌سی من -
 نییه؛ كه‌سی من نییه. (كس‌و‌كارمن‌نیست).
 (٢) من هیچكه‌سێكم نییه. (من‌بی‌كسم)

هیچی: [جیناو] هیچ‌شتی؛ هیشتیک؛
 هیچیک؛ هیچ‌تشت. (هیچی)

هیرش: ناوه‌ بو پیاوان. (اسم‌مردانه‌)+

هیرمال: [ناو] هیربار؛ ده‌فری هه‌ور؛ ده‌-
 فری گلین. (ظروف‌سفالی)

هیرویین: **فرد؛ فده‌؛ اند:** [ناو] به‌ره‌میکه‌
 له‌ تریاک و موڤرڤین كه‌ مروڤ زوڤر زوو
 خووی بیده‌گرت، ماکیکی سڤه‌ری به‌
 هیزه. (هیروئین)

هییره: [ناو] نه‌پیرن؛ میزه؛ ته‌ماشای؛
 چاویلکردن؛ ڤوانین. (نگاه)

هییره‌قوئیل: [ناو] ئاموورونیر؛ ئاقیله‌وماقیله‌؛
 ئاره‌ق‌وئیل؛ ئالاف. (خیش)

هییره‌لماسی: [ناو] ئیره‌ل؛ (ئیره‌لماسی)؛ له‌
 توورکیه‌وه‌ هاتووه‌، (بیر: زه‌وی + ئالما: سیو)
 یاره‌لماسی؛ سیوک؛ یره‌لماسی؛
 کارتول؛ کارتویی؛ په‌تاته؛ سیف زه‌مینی؛ سیب
 زه‌مینی؛ کارتینه‌؛ کرتوئل؛ پوتیته‌؛ کارتینک؛
 کرتوئل؛ په‌تیته‌. (سیب‌زمینی)

هییری: [به‌ند+ ناو] دوینی. (دیروز)

هیپین: [چاوگه‌،] هارپین؛ وردکردن؛ له‌
 ئاش کردن. (خردکردن)

هیزن: ناوی گورانیکه‌، چه‌له‌پاییه‌ و بو
 هه‌له‌په‌رین ده‌بی. (آهنگ‌رقصی‌است)

هيوآن: [ئاوهلناو] خوش؛ به خته وهر؛ به-
ختيار. (بختيار)+
هيو رزه: دهم وشک بوون له توونيه تيدا.
(خشک شدن دهان از تشنگی)
هيول: [ئاوهلناو] هيور؛ ئارام؛ هيدي؛
هيمن. (آرام)

هيسين: (۱) [چاوگه] ساوينه وه؛ سوونه وه؛
له ساودان؛ تيز کردن تيز. (تيز کردن تيز).
(۲) پيا ساوين؛ سواخدان. (مالیدن و گل اندود)
هيشترگا: [ناو] وشترگا. (زرافه)
هيکادلمی: [ناو، ت] هيکهي ده ليه مه و
نيوه کوليو. (تخم مرغ عسلی و نيمن بند)
هیکاری: هيکار، فيرکاری؛ ئاموژه.
(آموزش)
هیکتار: فرد؛ اند؛ فد؛ [ناو] يه که ي پيوانی
پروپه پری زهوی به رانبه ربه ده هه زار
ميتري چوار گوش. (هکتار)
هیکرن: [چاوگه، ت] هيکرن؛ فير کردن.
(ياد دادن)
هيلاکه ت: حاله تي نه خوشيني زور خراب
و نزیک به مردن. (دم مرگ)
هيکله مارانه: [ناو، ت] شه يتانوکه. (پوسته
حلزون)
هيلنای: [چاوگه،] حيلنای؛ حيلاندن؛ شه-
هين. (شيهه کشیدن)
هيله: [ناو] هيک؛ هيکله؛ زه رديه قوونه.
(تخم مرغ)
هيکوپته ر: [ناو] جوریک فرو که ي په-
روانه داره. (چرخبال)
هين: (۱) هيک؛ فيک. (خنک) (۲) شت؛
وانیک. (چيز) (۳) فير؛ فيم؛ زانين. (فهمیدن)
هينانه وه: (ب) رشانه وه. (استفراق)
هيندوو: [ئاوهلناو+ ناو] دينيکه له هيندوو-
ستان؛ هيندووستانی. (ديني است درهند؛
هندوستانی)
هيندي: [ئاوهلناو+ ناو] زبان و خه لکی
هيندوستان. (هندي)

هینوتیزم : فرد؛ فد؛ اند: [ناو] خه‌وی ده-
ستکرد؛ که له لایهن هینوتیزوره‌وه به‌سه‌ر
که‌سیکدا داده‌سه‌پی. (هینوتیزم)
هینوتیزور : [ناو، بک] پسپوری کاری
هینوتیزم. (هینوتیزور)
هیپی : اند؛ فرد؛ فد: [ناو] لاوی بیکاره‌ی
ولآتگه‌لی رورژئاوایی که دژ به کومه‌لگایان
هه‌لسوکه‌وت ده‌کن و به کنج و سه-
روقژی ناٹاسایه‌وه خویمان نیشانده‌دن و
زیاتر خوو گرتووی ماکی سرکه‌رن. (هیپی)
هیندل : اند؛ فرد؛ فد: [ناو] میله‌ییکی دوو
ٹائیشکه که موتوری سه‌یاره‌یان پی‌هه‌لده-
کرد ئیمرو بووه‌ته (سوچ) کلیل. (هندل)

هارمونی : فرد؛ فد؛ اند: [ناو] (۱) هاوده‌نگی
له موسیقادا. (۲) له‌یه‌ک کالانه‌وه‌ی ئەندام
گه‌لی سیستمیک یان له هونه‌ری‌نیگار
کیشیدا له‌یه‌ک کالانه‌وه‌ی ره‌نگی پاژگه‌لی
نیگاریک. (هارمونی)
هافبه‌ک : اند؛ فرد؛ فد: [ناو] هه‌رکام له ئە-
ندامانی تیمی کایه‌که‌ری توپی پی که له
نیوه‌ی دواوه‌ی زه‌وینی توپی پیدا کایه ده-
که‌ن. (هافبک)
هافتایم : اند؛ فرد؛ فد: [ناو] کوژی‌وه-
رزشی توپی‌پا] هه‌رکام له دوو نیوه‌ی
کایه‌ی وه‌ک توپی‌پا. (کافتایم)
هاونشین : [ناو] هه‌م‌نشین؛ هاوده‌م؛ هاوال؛
دوست. (همنشین)
هاویرکرافت : اند؛ فرد: [ناو، ت] هافیر-
کرافت جوژیک پاپور که به‌سه‌ر ده‌ریادا و
به‌سه‌ر عه‌رزدا ده‌خشی.
(هاورکرافت)
هوپ : ئوپ؛ له ئیستوی ئینگلیزیه
وه‌هاتوو؛ به شوفیر ده‌لین به واتا راوه‌سته،
تورمز بگره . (ایست)
هونه‌ریشه : فد: [ناو، ت] شانوکار؛ ئە‌کته-
ری شانو و سینما. (هنریشه)
هه‌په‌رووت : [ناو] حاله‌تی نه‌شه بوونی زور
به‌هوی کیشانی تریاک و هیروینه‌وه.
(هپروت)
هه‌رز : [ئاوه‌لناو] هه‌رس؛ ساف‌بوون و
سووانی هیلی گرنجی پیچ و موره. (هرز)

جندوکان. (گردباد)
وادار: (۱) [ئاوه لئاو] بادار؛ خوراکیک که-
 سکی پی ده ماسی. (رماتیسمی؛ خوراک-
 نفخ آور)
وادای: [چاوگه] (۱) بادان؛ تاودان؛
 گرژ کردن. (تابدادن). (۲) فوو دهر چوون؛
 بالیده رچوون. (باددادن)
وارئامه ی: [چاوگه، ت] هاتنه خوار؛
 نیشتنه وه؛ نیشتنه وهی مهل و ته یاره.
 (نشستن؛ پایین آمدن)
واراناو: [ناو، ت] باراناو؛ ئاوی باران. (آب-
 باران)
وارانه مانگ: [ناو، ت] سه رماوه ز؛ هه وهل
 مانگی پاییز. (آذرماه)
وارده مه نی: [ناو، ت] خوارده مه نی؛ هه ر
 شت بو خواردن بییت. (خوردنی؛ خوراک)
وارده یو: [چاوگه] خوارده وه؛ واردنه وه؛
 وه خواردن. (نوشیدن)
وارکیشه ی هه وایی: [ناو] چالی هه وایی.
 (چاه هوایی)
وارو: [ئاوه لئاو + جیناو] خوارو؛ خواره وه؛
 ژیره وه. (پایینی؛ طرف پایینی)
وارویوخ: [ناو] له تورکیه وه هاتووه؛ دارونه-
 دار. (هست و نیست)
وارپه وارپ: [ئامراز، ده ننگ] باره بار؛ باله بال؛ ده-
 نگی کار و بهر خان. (صدای بزغاله و بره)

واپژگ: [ناو] باوه شین؛ باپژین. (بادبزین)
واپه ر: [ناو] باپه ر؛ کولنج. (قولنج)
واتایی: [ئاوه لئاو] مه عنه وی؛ پژونی؛ (شه-
 رابی ئالی واتایی بده دستم فه له ک باده، ته-
 پوتوژی خه یالات و خه فه تباریم وه به-
 رباده). «حه سه ن سه لاج سوران» (معنوی)
واته: [چاوگه] وتن؛ وته؛ به واته ی به دگو؛
 به وته ی به دگو. (گفته؛ گفتن)
واتیرپولو: [ناو] یاریکی گروپییه له نیوان
 دوو تیمی مه له واندا که یاریکه ران تیده-
 کوشن توپیک پخه نه نیو دهر وازه ی به-
 رانبه ره وه. (واترپولو)
واجه: [ناو] له ئاویستادا (واج) به واتای وته
 هاتووه؛ واژه؛ وته؛ په یف؛ وشه. (واژه)
واجتی: [ناو] وه ک ئه وه ی؛ وه کوو؛ پسه و؛
 مینا. (مانند اینکه)
واچه ی: [چاوگه] وتن؛ کوتن؛ گوتن؛ په-
 یشین. (گفتن)
واخ: [ناو] واغ؛ له یاریی واخیندا به یین دار
 بوونی دوو گوپز یان دوو گزموله یه، به قه-
 رای قامکه چکوله پیدا چوونیک؛ دژی
 کوپراخ. (دوگردوی فاصله دار در بازی-
 گردوبازی)+
واخوان: [ناو، ت] واخوین؛ ته لی شه شه می
 تار که قه وی تره. (سیم ششم تار)
واخولی: [ناو، ت] گیزه لولو له؛ شایی

وازیلین : [ناو] ماکیککی پاترولییه بو نهرم
 بوونهوهی پیستی وشکی لهش بهکهکه.
(وازیلین)

وازیار : [ئاوهلناو+ ناو] خوازیار؛ کهسیک
 کو دهخازیت. **(خواهان)**

وازیگه : [ناو] بازگه؛ بازیگا؛ یاریگا؛
 جیگهی یاری و کایه. **(جای بازی)**

واژو : [ناو] پهسند؛ دروستکردن؛ پیکخستن؛
 شروقه؛ پهژاندن؛ ئیمزا. **(تصویب؛ راه-
 انداختن؛ امضا)**

واشاک : [ناو] جوړیک پشیلهی کیوی به-
 کلکی کورت و گوپی رهش و پیستی به-
 هادارهوه. **(گر به وحشی)**

واشهنگ : [ناو، بک] سه لاکهر و تهپل لیدهری
 پارشیوانی مانگی رهمهزان. **(طبل زن
 سحری در ماه رمضان)**

وافووری : [ئاوهلناو] (ب) تریاک؛ خووگرتوو
 به کیشانی تریاک. **(معتاد به تریاک)**

واقواق کهره : [ناو] فرندهی تاق تاق کهره.
(مرغ حق)

واکیش : [ناو] [باکیش. (۲) که له شاخ. (باد
 کش ؛ استکان حجامت)

واگون : [ناو] قارگون؛ چهنذرور (کووپه) که
 له پال یه کدا دابه ستراون، زیاترله شه مهنده
 فهدا که له چهند واگون پیکدی. **(واگن)**

وال : ناوی جوړیک نههنگه. **(وال. (۲)
 [ناو] قوماشی تووری زور ناسک. (تور خیلی
 نازک)**

والس : **فرد؛ فد؛ اند** : [ناو] جوړیک هه لپهر-
 کیی نارامی دوو کهسی ئوروو پییه. **(والس)**

(۲) ناههنگیکی سی زهری تایه ته بوهره-
 قسی والس. **(آهنگ والس)**

والور : [ناو] چرایکی چیشت لیانی پلیته-
 داره. **(والور)**

واله : [ناو] لهنگ لیدان و خوار و خیچ بوو
 نهوهی ههرته گهریک له کاتی خولانهوه دا.
(لنگ زدن تا برماشین)

واله : [ناو] خوشک. **(خواهر)**

والهزا : [ناو] خوشکهزا؛ خوارزا؛ خارزا؛ مندالی
 خوشک. **(خواهرزاده)**

والی : [ناو] خوشک؛ واله. **(خواهر)**

والیبال : [ناو] یاریکی گروپییه، دوو ده-
 ستهی شهش کهسی که یاری و مله ده کهن
 به توپ، توپیکیش له ناوه راستیاند، که نابی
 بهیلن توپ له زهوینه که یاندا وه عهرز بکه-
 وی. **(والیبال)**

وامهزهد : [ناو] مهزهنده کهری با؛ باپیو.
(بادسنج)

وان : (۱) [جیناو] ئهوان. **(آنها. (۲) [ناو]
 شاریک و گولیکه له کوردستانی تورکیا.
 (شهرودریاچه است. (۳) [ناو] ده فریکی دریژ
 و گه وره یه له گهرماو پری ده کهن له ئاوبو
 خو شوردن و چوونه ناوی. (وان. (۴) بهو
 جوهرن؛ وهان. (اینطور هستند)**

وانای : [چاوگه] خویندن. **(خواندن)**

وانگ : [ناو] بانگ. **(اذان)**

واناندن : [چاوگه، ت] (۱) به جوهره نیشانان
 ؛ (ب) به جوړیکی پیچه وانه خستنه بهرچاو؛
 به جوړیکی دروین خستنه پیش چاوی خه-
 لک بو بههله بردنیان. **(وانمود کردن) (۲)**

ویچوون؛ واده نوینی: لهوه دهچی. (بنظر-

رسیدن)

وانیبه: وههانیبه؛ بهو جوړه نیبه؛ (ب)راست

نیبه؛ درویه. (اینطور نیست؛ دروغ است)

واوشه: [ناو] باوشه؛ باوش؛ باخهل. (بغل)

واوه یلا: هاوار؛ وشه ییک بو دهر برینی کار

خرایی. (واویلا)

واهو فیه: [ناو] واهوړ؛ بوړان؛ با وکرپوه

پیکه وه. (طوفان)

وایکینگ: [ناو] ئیلیکی شه رکهری پاپوړه

وان بوون له ئیسکاندیناوی که زور جار

جیناره کانیاں تالان ده کرد و تا سه دهی ده-

یه می زاینی ئه و کاره ده وامی بوو.

(وایکینگ)

وتهی: [چاوغه] خه وتن؛ نوستن؛ پازان.

(خوایدن)

وراسه ی: [چاوغه] دروومان؛ دوورین.

(دوختن)

ورتکه و پرتکه: [ناو،ت] ورده و پرته؛ هوور

کوموورک. (خرده ریزه)

ورچه که بوون: دریز بوونه وهی سیبه ری

بهرد و رهوه. (دراژدن سایه سنگلاخ)

ورده کاری: [ناو] له کاری هونه ریدا له

پیشدا گه لاله ییک ده گرن و پاشان بهوردی

له سه ری کار ده کهن که ناوی ورده کاریه.

(ریزه کاری)

ورده گیواو: [ناو] ئه م گیایه له زهمانی ئه-

شکانیبه کانداهر که ده کرا بو ولاتی روم و

لهوی بو عیلاجی نه خوشینی نزیکیه تیی

ژن و پیاو (جنسی) که لکیان لی وهرده گرت.

(درمنه دشتی).

ورسته ی: [چاوغه] هه لسان؛ راپه رین. (پا

شدن؛ قیام)

ورسی: [ئاوه لئاو] برسی. (گشنه؛ گرسنه)

ورشه ورش: [ناو،ت] جریوه جریوی ئه-

ستیران؛ تروسکه تروسک؛ تروسکانه وهی

له سه ریه ک. (درخشیدن زیاد)

ورگه پیست: [ناو،ت] ورگه پوس؛ پیستی

ژیر سکی ئاژهل هه لمان، یان ئاو تیزان

و ماسین. (پوست زیر شکم حیوانات باد کردن)

ورپوهی جادوو: ناوی دیویکی ئه فسانه یی

میوینه یه. (نام دیوی افسانه یی)

وره گیا: < کاسه گول

وریزان: [چاوغه] (۱) راپه نین و له خه و

هه لسان. (۲) هه لسانه پا. (۱ و ۲ پاشدن)

وزاندن: وزوز کردن؛ ویزاندن؛ گیزه-

گیزکردنی میش و ههنگ. (وزوز کردن)

وززه: (۱) ئامراز، دهنگ [ویزه؛ دهنگی بالی

میش؛ (۲) ناوه] هیز؛ توانایی. (صدای بال-

مگس؛ زور)+

وزمه دار: [ناو] دارسیوه؛ دارسیبه؛ گزه دار؛

داریکی بالآ بهرز و جهنگه لیه گه لاکه ی

له گهل گه لای تووشیرین و وهنه وشه ده-

کولین و روژی که وچکیکی ده خون بو

مالیجه ی برینی ریخوله (کولیت) به که لکه.

(درخت نارون)

وژار: [ناو] بژار. (وجین)

وژارکی: [ناو] خوشارکی؛ قهراقه را. (قایم-

باشک. قایم موشک)

وژاره: [ناو] په ژاره؛ ئه ندیش؛ خوف؛ ترس.

(ترس)

وژن : [ناو+ ناو، بک] بژار؛ وژن کهر : بژار-

کهر. (وجین)

وژنه : [ناو] گاینجه؛ سهرمژانه. (رابطبین-

خیش ویوغ)

وشاردهی : [چاوگه] گوشین؛ کوشین؛

گوشان؛ گفاشتن؛ گوفاشتن. (فشردن)

وشرگا : [ناو] زه پافه. (زرافه)

وشک وبرینگ : [ئاوه لئاو] وشک وبرینگ؛

زور وشک. (خشک خشک)

وشکه بهند : [ناو، ت] [ب] سهرمای زور و

بی بارین که ئاو ده بیهستی. (سرمای سخت؛

یخ بندان)

وشکه شایی : [ناو، ت] [۱] بی هو و بی په یوه-

ندی به شتیکه وه چوپیی گرتن و هه لپه رین.

(بی دلیل و علت رقصیدن). (۲) هه لپه رینی بی

دو (دوت). (رقص مردانه بدون دختر وزن)

وشکه شیوی : [ناو، ت] جارن بریتی بوو هه-

لگیرانه وهی لیباس وهک پشتوین و میزه ر

به باری خاوینتریدا؛ به لام ئه مرو به شوشتنی

لیباس ده لین له ماشینی (وشکه شور) دا بی

ئه وهی ئاوی لییکه وی و به تراوی تاییه ت

یا بینزین ده شوردری؛ ئاوی ئه و مه کینه و

به ره می کاری ئه و مه کینه وشکه شیوه.

(خشک شویی)

وشکه که له ک : [ناو، ت] دیواری وشکه چن؛

دیواری به رد چن بی مه لات و قور.

(دیوار سنگ چین)

وشکه مز : [ناو، ت] وشکه مس؛ مزی ده-

ست و حقی کریکار به شیوهی نه غد و

بی نان و ئاو یان خوراک پیدان. (مزد-

بدون خوراک)

وشی چن : < ئاواره ۳

وشی کهر : < ئاواره ۳

ولوشه : [ناو] برویش؛ ساوار؛ په رشه. (بلغور)

ولوف : [ناو] وله ف؛ هه چک؛ هه چه ل؛

ئالقه ی سهری گوریس و که ژو. (وهنگ)

ولول : [ئاوه لئاو+ ناو] کون کون؛ (دل ول-

ول که رده ن خه ده نگی دووری) «مه وله وی»

(سوراخ سوراخ)

وله گولآوی : [ناو] گولی گولآو؛ گوله باخ؛

گولباخی؛ گول گولآو. (گل محمدی)

وله تووتی : [ناو] گوله تووتی؛ گوله باخی کیوی؛

کولیندراوی گوله که ی بو مالیجه ی به ردی

گورچيله باشه. (نسترن؛ گل سرخ وحشی)

ولیکان : [ناو] داب و ره سمیکی کونی ناو-

چه ی گه رووسه له ئاخری سالدا په یکه ره-

ییک له په رو چیده کهن و هه رکه س

گازیک له پیاز ده دا و تفی ده کاته وه به

سهر په یکه ره که دا به داخه وه هو په که ی ته-

واو بوم پروون نه بووه وه. (مراسمی در-

گروس)

ونئه ور : [ناو] گیای هه ریز؛ فریزوو؛

کولیندراوی بو لابرندی به ردی گورچيله

باشه. (مرغ؛ بید گیاه)

ونتال : [ئاوه لئاو] خوین تال؛ ناشیرین.

(زشت)

ونرپژ : [ئاوه لئاو] خوینرپژ؛ پیاو کوژ؛ بکوژ.

(خون ریز)

ونهن : [ناو] پردی له میوره ی درپژ چیبوو

ی سهر پوټار. (پل از تا ک درست شده)
ونه ی : [چا و گه] خویندن. (خواندن)
وودکا : روس د؛ فد؛ [ناو] فودکا؛ تراویکی
 ئالکولدار ی سهر خوشکهره. (ودکا)
وهئاگاهاتن : [چا و گه، ت] خه بهر بوونه وه؛
 هوټیار بوونه وه؛ له بیخه بهری دهره اتن.
 (آگاه شدن)
وهبا : [ناو] چا و قولکه؛ ئازاریکه، به هو ی
 زگه شور و پشانه وه ئاوی له ش کهم ده-
 بی و زور بقه یه. (وبا) (۲) به با؛ وه ک: دیله
 به با. (موقع جفتخواهی سگ)
وهبالهز : [ئاوه لئاو] تاوانبار؛ به رسووج؛ گونا
 حکار. (گناهکار)
وهبا ی ئالتور : [ناو] جور یکی کهم هیتره -
 له نه خوشینی چا و قولکه. (نوعی وبا)
وه بهردان : [چا و گه، ت] شتیک دانه بهر
 شتیک یان ته گهریک بو پراگرتنی؛ کاریته-
 ی شکاو کوله که ی وه به رده دن. (حایل-
 کردن)+
وه پیش گهران : [چا و گه، ت] پیشکهر و تن و
 بهر انبردانه وه. (جلو افتادن و دور زدن)+
وه تاو : (۱) به خور. (۲) [به ند] به تالوو که؛ به-
 پهله؛ به لهز؛ به پرتاو. (با خورشید و آفتاب؛
 باعجله)
وه جاک کور : [ئاوه لئاو] له سهر ده می زهرده-
 شتدا کوانووی ئاگر، ئه ولادی نیرینه هه-
 لیده کرد؛ ئه گهر که سیک ئه ولادی نیرینه-
 ی نه بووایه پیمان ده گوت وه جاک کور یان
 وه جاک کویر. (اجاق کور)
وه جی : [ئاوه لئاو] (۱) به جی؛ به جی وری.

(بجا). (۲) له جیاتی؛ ته نخوا ی. (در عرض)
وه ختاو وهخت : (ب) ۲۴ کاترمیر. (۲۴
 ساعت)+
وهخت و ناوهخت : [به ند] به شیوه ی گور ایگور
 چوون بو جیگایی، له کاتی له بار یان ناله
 باردا. (وقت و بی وقت)
وهختیه سی : وهختیه تی؛ کاتی خوبه تی؛
 کاتی هاتوو ه. (وقت آنست)
وهخشوور : پیغمبه ر. (پیامبر)
وهخشووری : [ناو] (ب) زهرده شتی. (زردو
 شتی)
وهخوگر : [ئاوه لئاو] له خوگر؛ دهر وهست؛
 حاله تی دهسته بهر بوون. (متعهد؛ ضامن)
وه دوو کهوتن : [چا و گه، ت] (۱) ریگه و ره-
 وشتی که سیک کردن به ئورناک و له سه ر
 ئه و ریپازه رویشتن. (کسی را سرمشق-
 قرار دادن). (۲) دوا ی که سیک کهوتن و به
 شوین که سیکدا رویشتن. (دنبال کسی راه-
 افتادن)
وهده رختن : [چا و گه، ت] (۱) ئاشکر کردن
 و سهر لابر دنی سوپ. (آشکار کردن). (۲)
 پیشاندان خو یا کردن؛ نیشاندان. (نشان دادن)
 (۳) دهر کردن و وهده رنانی که سیک له-
 جیگاییک. (بیرون کردن)
وهده ست و پا کهوتن : [چا و گه، ت] کهوتنه خو؛
 کهوتنه پهله و هه ول بوون؛ کهوتنه جم و
 جوول. (به دست و پا افتادن)
وهده نگ هاتن : [چا و گه، ت] (ب) زبانی ره-
 خنه و نار هزایی کردنه وه. (زبان به اعتراض-
 گشودن)

وهر: (۱) [ناو] بهر؛ پانایی. (پهنسا). (۲) [ناو] خور؛ روژ. (خورشید)

وهر اوهر: [ئاوه لئاو، ت] بهرامبهر؛ بهرانبههر. (برابر)

وهر بازن: [ناو] بهربازن؛ بازنه ییکی تهننگ و چووکه، پاش بازنه ده کریتنه دست که - بیته له مپهر بو ئه وهی بازنه کان دانه مالر یین. (نگهدارنده لنگوها)

وهر بهردهی: [ناو] خور بردن؛ له بهر خور سووتان؛ خور سوچنای. (آفتاب سوختگی)

وهر بیژ: [ناو] قه لیبر؛ هیلهک؛ بیژنگ. - (غریبال)

وهر پرای: [بهند + ناو] خور پهر؛ خور ئاوا بوون. (غروب)

وهر پرگا: [ناو] خور پهر گه؛ بهرانبههری خور هه لات؛ خور ئاوا؛ خور نشین. (مغرب)

وهر تاخ: [ناو] شه خهل؛ نه مامی ساوای داری لیره وار. (نونهال)

وهر چهپ: لای چه په وه؛ (ب) سووچ؛ گوشه؛ لابه لا؛ لاری. (گوشه؛ بیراهه)

وهر چه ملیل: [ئاوه لئاو] وهر مالوس؛ زور خه و هاتن؛ چاو پر له خه؛ خه زاینه چاو؛ خه و هاتنی زور. (خواب آلود)

وهر دهک: [ناو] ئوردهک؛ ئه م تورمه ههر له هیلکه هاتنه دهر هه موو مهله وانن، ده - ندوکیان پانه و له روانگهی فرنده ناسیه وه پینج جورن. (۱) دهن دووک مشاریه کان. (نک اره ایها). (۲) قازه کان. (قازها). (۳) مراویه کان. (مرغابیها). (۴) قوو. (قو). (۵) مراویه بینه کیشه کان. (مرغابیهای غواص)

وهر دهک: [ئاوه لئاو + جیناو] بهردهک؛ ئه - گهر دووکه س دوو پشته کی سوواری ئه - سپی بین ئه وهی پیشه وه وهر دهک یا به - ردهک و ئه وهی پاشه وه، پشتهک یان پشت تهر که. (سوار جلوبی)

وهرزا: [ناو] وشه ییکی په تی کوردیه که - چووته نیو فارسیس وانا گاجووت. (ورزا)

وهرزان: [چاو گه] جوولان؛ ته کان؛ بزوان؛ وهرزش. (جنبش)

وهرزان دن: [چاو گه، ت] (۱) جوولاندن. (تکاندان). (۲) خاراندن؛ خوش کردنی پیست و چه رم. (دباغی کردن پوست)

وهرزانه وه: [چاو گه، ت] جوولانه وه؛ بزوانه وه؛ وهرزش کردن. (ورزشی کردن)

وهرزشی پیشه یی: [ناو، ت] وهرزشی که بیته کاری سهره کیی وهرزشکار. (ورزش - حرفه ای)

وهرزشی تاکه که سی: ئه و وهرزشانه ن که وهرزشکار به ته نیا ده چیتنه مهیدانی حه - ریفه وه، وهک؛ زوران و جو دو و شه ره مشت. (ورزش انفرادی)

وهرزشی زستانی: [ناو، ت] وهرزشگه لی تاییه ت به زستان که زیاتر له سهر سه هول و بهر به ریوه ده چن. (ورزش زمستانی)

وهرزشی زورخانه یی: [ناو، ت] وهرزشی که له ناو زورخانه دا بهر هسمیکی تاییه ته وه به - ریوه ده چی. (ورزش باستانی)

وهرزشی سوئیدی: [ناو، ت] (ب) له ش گه - رم کردن بو ده ستییکی کارگه لی وهرزشی؛ وهرزش کردن به جوولانه وهی ئه ندامگه لی

لهش، بهبی که لک وهر گرتن که رهسته‌ی
 وهر زشی. (ورزش سوئدی)
وهر سیان: [چاوگه،ت] که وتنه خوار؛ ریکه-
 وتن؛ رویشتن. (افتادن پایین؛ براه افتادن)
وهر سین: [چاوگه] (۱) بهربوونه‌وه خواری؛
 دا که فتن. (افتادن پایین). (۲) کاژیربوون؛
 رازی بوونی جنسی. (ارضاشدن در
 همخوابگی)
وهر که رده‌ی: [چاوگه،ت] له خوړاکرن؛
 کردنه بهر؛ پوشین؛ پوشان. (پوشیدن)
وهر که مهر: [ناو،ت] بهرده‌گیا؛ که وچکه
 چایی له کولیندراوی گوله خرپه‌کانی بو
 ماوه‌ی سی پوژ کرمی ریخولسه
 (ناسکاریس و کرمه‌ک) له بهین ده‌با.
 (برنجاسف وحشی؛ بومادران کوهی)
وهر که وتوو: (پاشکوتوو، سه‌گی خه‌وتوو)؛
 به ته‌وسه‌وه به که سیک‌ی خه‌وتوو ده‌لین.
 (سگ خوابیده)
وهر گل دای: [چاوگه،ت] گل دانه‌وه؛ بهر-
 گرتن؛ نه‌هیشتن و بوونه له‌مپهر. (مانع
 شدن؛ جلوگیری کردن)
وهر گیراو: [ناو، بهر] (۱) ههر شت تا ئیستا له
 که سیک‌ی ته‌ستیندراوه یان وهر گیراو. (۲)
 په‌سند کراو په‌ژریندراو. (قبول شده)
وهر گیل: [ناو] به‌ردکیش؛ خه‌ره‌کی.
 (وسيله‌سنگ‌کشی بالاغ)
وهر گیل‌او: [ئاوه‌لناو + ناو، بهر] وهر گیردراو؛
 به‌راوه‌ژوو؛ سه‌ره‌ونخوون؛ پاچه‌ بوو؛ ته-
 رجه‌مه‌کراو. (برگردانده‌شده؛ ترجمه شده)
وهر مال: به‌مال؛ پیش‌مال. (جلومنزل)

وهرم دیه‌ی: [چاوگه،ت] اورم؛ خه‌و دیتن؛
 خه‌و بینین. (خواب دیدن)
وهرم زپر: [چاوگه،ت] خه‌و زپیان؛ خه‌و نه-
 هاتن. (خواب از چشم پیریدن)
وهر وچیش: [به‌ند] نه‌راچی؛ لو چی؛ بو
 چی؛ بوچ؛ نه‌را؛ له‌به‌رچی؛ له‌چ‌رووییکه‌وه.
 (چرا)
وهر وه‌سهر: [ئاوه‌لناو] به‌فره‌به‌سهر؛ به‌فری
 که مروف تی‌ناچه‌قی. (برف‌سفت منجمد-
 شده روی زمین)
وهر وه‌وار: [ناو] به‌فرانبار؛ هه‌وه‌ل مانگی
 زستان. (دیماه)
وهر وه‌زی: [ناو] بی‌زاری؛ جاززی؛ بی‌تاقه‌تی.
 (بی‌زاری)
وهر وه‌س: [ئاوه‌لناو] وهره‌ز؛ بی‌زار؛ بی‌تاقه‌ت.
 (بی‌زار)
وهر وه‌قه‌هاتن: [چاوگه،ت] [ب] ناوی که-
 سیک به‌سه‌ربازی دهرچوون. له‌زه‌مانی
 قه‌دیم‌دا ناوی چند که‌س له‌سهر وهره‌قه-
 ییک دهنوسراو دهرایه‌ده‌س دیه‌بان که
 حازریان بکات بو ناردنیان به‌سه‌ربازی.
 (اسم‌درآمدن به‌سربازی)
وهر وه‌لواپی: [ناو] چوونه‌پیش؛ پیش‌قه‌چوون.
 (پیشرفت)
وهر وه‌ما: [ناو] به‌رخه‌میو. (بره‌ماده)
وهر وه‌ندل: [ناو] جوړیک تفه‌نگی قه‌دیمی
 بوو. (نوعی تفنگ قدیمی بود)
وهر وه‌نیا: [ناو] بی‌راز؛ گرنج‌گرنج‌کردنی به-
 ردی‌ئاش. (آجدار کردن سنگ آسیا)
وهر وه‌نیر: [ناو] به‌رخه‌نیر. (برهنر)

وهړېڅستن: [چاوگه،ت] (۱)ناردن؛ خستنهړی. (فرستادن). (۲)سه‌رپه‌رستی کردن و به‌رپرسی‌کردن و ئیداره کردن و به‌رپوه بردن. (اداره‌کردن). (۳)پیکه‌پینان وه‌ک، میوانی وه‌رېڅستن. (راه‌انداختن)

وه‌رینان: وه‌رینان؛ له ده‌ور ئالاندن؛ ده ستم له قه‌دی وه‌رینا: ئالقمه‌م کرد. (حلقه‌م کردن)

وه‌ریه‌قه: [ناو] (۱)به‌ریه‌خه؛ به‌روانکه. (دستمال‌سینه). (۲)پیسیر؛ یه‌خه؛ به‌روک. (گریبان)

وه‌ز: [ناو] به‌ز؛ پیو؛ چه‌وری و چه‌ورایی دووگ و به‌ز. (چربی‌ودنبه)

وه‌زآله‌هاتن: [چاوگه،ت] وه‌رېز بونون؛ وه‌هاوار که‌وتن؛ زور بو‌هاتن. (درفشارافتادن)

وه‌زهد: [ناو] وه‌زهن؛ زهره‌ر و زیان؛ ئه‌زیه‌ت و ئازار. (زیان؛ ضرر)

وه‌زی: [ناو] گوپز؛ دار و به‌ری، داری گوپز. (گردو)

وه‌ژاره: بیر و باوه‌رپیک که‌تینیا له‌خه‌یال‌ه‌وه‌سه‌ره‌له‌ده‌دا؛ پروپووج و خورافات. (خورافات؛ موهومات)

وه‌ژووورکه‌وتن: [چاوگه،ت] (۱)لای ژووورو وه‌وه‌دانیشتن. (دردردنشتن). (۲)چوونه ژوووره‌وه؛ چوونه ناوه‌وه؛ لی وه‌ژووورکه‌وتن. (برکسی‌واردشدن)

وه‌ستاکار: [ناو،ت] پسپوړی هه‌رکارپیک، وه‌ستای ئه‌و کاره‌یه؛ وه‌ک:وه‌ستا‌کاری ئاش: ئاش وه‌ستا. (استادکار)

وه‌سته‌ک: [ئاوه‌لناو] هه‌یوانپیک که‌زوو

ماندوو ده‌بیت؛ زیاتر بو‌ئسپ و قاتر ده‌وتریت. (اسب‌وقاطری که‌زودخسته‌می‌شود)

وه‌سله: [ناو] (۱)دارتاشی؛ نه‌جاری. (نجاری). (۲)وه‌سله و پینه. (وصله).

وه‌سه‌رکردنه‌وه: [چاوگه،ت] به‌سه‌ر کردنه وه؛ سه‌رلیدان؛ حساب کردن؛ که‌سیک به‌حساب هینان. (سرزدن)

وه‌سه‌رکه‌وتن: [چاوگه،ت] (۱)وه‌ک:که‌وتنه سه‌ر ئاو. (روی‌آب‌ایستادن چیزسبک).

(۲)رویشته سه‌ر و چوونه قاتی سه‌ره‌وه یا سه‌ربان. (بالارفتن). (۳)به‌پله و پایه گه‌یشتن. (ترقی کردن)

وه‌سه‌ن: به‌سه؛ ئیتر به‌سه، له‌وه زیاتر پیویست نییه. (بس‌است)

وه‌شتو وار: [ناو] وه‌شته‌ی و بارین؛ باران بارین. (بارندگی)

وه‌شپه‌نگ: [ئاوه‌لناو] خوشپه‌نگ؛ (ب) پروگه‌ش؛ ئه‌نی گه‌ش. (خوش‌رنگ؛ خوش‌رو)

وه‌ش ونه‌ئامه‌ی: وه‌ش گه‌ره‌گ بیه‌ی؛ خوش‌ویستن؛ خوشه‌ویستی. (دوست‌داشتن)

وه‌شینهر: [ناو،بک] (۱)ئه‌وه‌ی بلاو ده‌کاته‌وه؛ توو وه‌شین؛ بلاو که‌ره‌وه‌ی گو‌فار. (ناشر). (۲)لیدهر؛ شه‌ق‌وزله وه‌شین. (بزن). (۳)هاویژه‌ر؛ فریدهر. (انداز)

وه‌فات: (۱) وه‌فای تو؛ قوربانی وه‌فاتم. (وفای‌تو). (۲) وشه ئاره‌وییه واتا مردن. (وفات)

وه‌فرین: [ئاوه‌لناو] به‌فرین؛ هه‌ر شت له به‌فر بچیت یان له به‌فر دروست بو‌بیت.

(برفین)

وه قله کهوتن : [چاوگه،ت] وه خو کهوتن و خو ساز کردن بو نهنجامی کاری؛ پل هه- لسان. (خودرآماده کردن)

وه کازه : [ناو] وه کاز؛ گوچان؛ گالوک. (عصا) **وهک خول** : (ب) به شتی زور و فراوان دهوتریت؛ وهک خول رژاوه : به کجار زوره. (مانندخاک)

وه کردن : [چاوگه،ت] (۱) کردنه وهی گری و شتی به ستراو. (باز کردن). (۲) ئاگر وه- کردن: ئاگر کردنه وه؛ هه لکردن. (روشن- کردن آتش). (۳) ئاوه لآ کردن. ئاواله کردن و کردنه وهی دهر که. (باز کردن)

وه کهل : [ئاوه لئاو] به کهل؛ هه روها وه ته گه: به ته گه و وه به ران : به به ران. (ماده گاوگشن خواه)

وه لاداهاتن : [چاوگه،ت] (۱) به پال که- سیکدا رویشتن؛ به لاداهاتن (ازکنار گذشتن). (۲) بووردنه وه، بووردنه وهی دل؛ به لادا کهوتن؛ (ب) مردن. (بیحس شدن و افتادن) **وه لآشم** : [ئاوه لئاو] وهک: گیای دووراوی نه- به ستراوی کووه بوو؛ پرش و بلاو و شیواو؛ به سته به ندی نه کراو. (بسته نشده و بهم- ریخته؛ قله)

وه لهخ : [ناو] یا که ریم؛ قومری؛ جوریک کو تره باریکه. (قمری)

وه لیشه ت : [ناو] رشوه ت؛ به رتیل. (رشوه) **وهم جوړه** : [به ند] وه یته ور؛ به م جوړه.

(اینچنین)

وه ندیداد : [ناو] به شیکه له کتیبی پیروزی

ئاو یستا. (وندیداد)

وهن سیاوهش : [ناو] خوینی سیاوهش؛ گیاییکه که به گوله که یشی ده لین خوینی سیاوهش، گوله که ی هیئده ده کولین تا ئاوه که ی ده چندریت پاش وشک بوونه وه هه ر جار به قهرا ده نکه نوکی له ئاودا ده- تویننه وه و له ده می وه رده ن بو عیلاجی چلک کردنی پووک (پیوره) به که لکه. (خون- سیاوشان)

وه نه دی : [ناو] (۱) جابه (جه به) ی له شووشه چیکراوی پیش دوکان. (ویترین). (۲) هه ر شتی شووشه تیگیراو وهک ئاوینه و په نجیره و... (هر چیز با جام شیشه ای)

وه نه دیگ : < وه نه دی

وه نییه . وهانییه؛ وانیه؛ (ب) ئایا وهانییه؟ (آیا اینطور نیست؟)

وهور : [ناو] به فر. (برف)

وهوراو : [ناو] به فراو؛ تاواوهی به فر؛ (ب) ئاوی سارد و سه هولآو؛ وهوراوان چوون سه یل دیده ی من جو شان «مه وله وی» (آب سرد؛ آب برف)

وهویه جنو کانه : [ناو] بوو که جنو کانه؛ شاییه جنو کانه؛ گیژه لووله. (گردباد)

وه هابی : [ئاوه لئاو] شوپگرانی وه هابییه ت. (وهابی)

وه هابییه ت : [ناو] لقیک له مه زه به بی حه- نبه لی که له سه ر بیرو پروای موحه ممه دی عه بدولوه هاب دانراوه که قورعان و سوننه- تی پیغه مبه ر به بنه رته تی پروا ده زانی و به- غه یری خودا پنا به هه ر شت بردن به شه-

ریک دانان بو خودا دهنانی. (وهابیت)
وهی وه گهرین: [ناو] بهلا وهر گهرین؛ به-
 لآگردان؛ قه لآخانی بهلا. (بلاگردان)
ویاران: [جیناوا] ئه وانهی و بهردن؛ (بوور
 ین، پابوورین)؛ پابووردوو گهل. (گذشتگان)
ویتامین: **فرد؛ فد؛ اند:** [ناو] ههر کام له
 پیکهاته ئالیه کان له نیو خوراکدا که بو
 ژیان پیویسته بهلام نایته هیز و وزه.
 (ویتامین)
ویتامین ئا: [ناو] رتینول؛ ئه و ویتامینه له
 نیو چهوریدا ده توپته وه و کهم بوونه وهی
 ئه و ویتامینه له له شدا، ده بیته هووی شه و
 کویری و زبر بوونی پیست. (ویتامین آ)
ویتامین ئی: [ناو] له گهوره بوونی ماسوو
 لکه کانی له شدا دهورده گیرپ و پیشگری له
 زوو پیروونی سیلولوله کان ده کا. (ویتا
 مین ای)
ویتامین (ب ۱): [ناو] کهم بوونی ئه م
 ویتامینه له له شدا ده بیته هووی نه خوشینی
 بییری بیی؛ له ناو جهرگ و هیلکه و بیرهدا
 زوره. (ویتامین ب ۱)
ویتامین (ب ۲): [ناو] ئه م ویتامینه ده بیته
 گه شه و نه شهی له ش؛ له ناو شیر و جه-
 رگدا زوره. (ویتامین ب ۲)
ویتامین (ب ۶): [ناو] بهرگری له دل به
 یه کداهاتن و رشانه وه ده کا. (ویتامین ب ۶)
ویتامین (ب ۱۲): [ناو] له دروستکردنی
 خوین له ناو له شدا دهوری ههیه. (ویتامین-
 ب ۱۲)
ویتامین (سی): [ناو] له ناو سهوزی خواردن

و میوه دا زوره؛ بو بهرگری له هه لامهت-
 باشه؛ خوش که ره وهی برینی له شه.
 (ویتامین سی)
ویتامین (دی): [ناو] له پته و بوونی
 ئیسک و ددان دا روللی ههیه. (ویتامین د)
ویتامین (کا): [ناو] له پراوه ستانه وهی خوینی
 بهر بووی له ش و گرسانه وهی خوینی بریندا
 دهوری ههیه. (ویتامین کا)
ویترای: **فرد؛ فد:** [ناو] چه شنی وینه کیشان
 بهرنگی خهستی (هه ویری یان روئی) له-
 سهر شووشه. (ویترای)
ویتن: [چاوه گه] وتن؛ هوئن؛ خوئن؛ خه
 وتن؛ نووستن؛ رازان. (خوایدن)
ویچنه: [ناو] بیژنگ؛ ویچن؛ هیله ک.
 (غربال)
ویدئو: **اند؛ فرد؛ فد:** [ناو] که ره سته ی تو مار
 کردن و بلا و کردنه وهی دهنگ ورهنگ به
 شیوهی میقتاتسیسی. (ویدئو)
ویده چی: [بهند] (۱) له وانیه؛ رهنگه واییت.
 (شاید؛ احتمالاً). (۲) شیوه ده دا؛ له وده چی.
 (شیه است)
ویرانکه ر: [ناو، بک] ویرانگه ر؛ خاپوور که ر؛
 تیکده ر. (ویرانگر)
ویرانکه رده ی: [چاوه گه، ت] ویرانکردن؛
 خاپوور کردن؛ کاول کردن. (ویرانکردن)
ویرشیه ی: له بیر چوون؛ له یاد بردن؛ فه-
 راموش کردن. (فراموش کردن)
ویرمووت: ناوی جوړیک شه رابه. (نامنو-
 عی شراب)
ویرنی: **فرد؛ فد:** [ناو] (۱) تراویکه بو بریقه-

دار کردنی وینه و چهرم. (۲) چه رمی ویرنی
 لیدراو. (۳) جوریک چه رمی ده ستکردی
 بریقه دار. (۱ و ۲ و ۳ ویرنی)
ویرول: [ناو] ویکول؛ ویکول؛ بیه کول؛
 بنجه بی؛ گه لاکه ای ده کولینن، بو مالیجه ای
 زهردووی و مالارپا (نوبه تی) باشه؛ سی جوره
 (۱) بیه چه رمه، یان سپه بی، (۲) سوورهبی
 ، (۳) رپه شه بی. (بید)
ویره ویر: [ناو، ت] بیره بیر؛ هه لاتن و کورته
 رپاوه ستانی ناسک. (رم کردن و ایستادن و-
 واپس نگریدن آهو) +
ویره ویر: [نامراز] دهنگی هه رشت که به
 تیزی رابیری وه ک بهرد و گولله؛ ویره ای
 زور. (ویزویز گلوله)
ویزا: **فرد**؛ **فد**: [ناو] به رای؛ ئیزنی چونه
 ناو ولاتیکی بیانی له لایهن نوینه ری ئه و
 ولاته وه. (ویزا)
ویژاموور: [ناو] زهنگله؛ زهنگوله. (زنگوله)
ویژامه: [ناو] پروزه؛ په خشان؛ وه ژهگ؛
 نفیسکی. {نسر با (ت) سه نقطه}
ویژی: [ناو] باویشک؛ ئارووشک؛ هوثرین؛
 باووشک. (خمیازه)
ویساندن: [چاوگه، ت] فیساندن؛ نماندن؛
 خووسانندن؛ ته ر کردن؛ خویشانندن.
 (خیساندن)
ویستاو: [ئاوه لئاو+ به ند] له سه ر دریا ای
 چه قاو؛ بی جووله؛ به پاوه رپاویستاو؛ ماتل.
 (ایستاده؛ بی حرکت؛ معطل)
ویستراو: [ناو، بهر] داوخواز کراو؛ (ب) بانگ-
 کراو له ریک خراویکی ده وله تیه وه زیاتر بو

لیرسینه وه. (خواستنه شده)
ویسته ر: [ئاوه لئاو] خوازوک؛ که سیک که
 ده یه ویت؛ خاترخواز؛ خوازه ر. (خواستار)
ویسکی: [ناو] جوریک خواردنه وه ای سه ر
 خوشکه ری ئالکولداره. (ویسکی)
ویسیای: [ناو، بهر] فیسیای؛ خویشیای؛ خو
 ساو؛ نماندی. (خیس شده)
ویکھاتن: [چاوگه،] چه مین؛ چه مانه وه؛
 چه مینه وه؛ هاتنه وه یه ک و نزیک
 بوونه وه ای دوجه مسه ری هه ر شت. (خم-
 شدن).
ویلک: [ناو] به ژن و ناوقه دی دار، له ریشه
 وه هه تا جیی لق ده ر کردنی دار. (تنه درخت)
ویله کی: سه رگه ردان؛ تیری بی تامانج؛ وه-
 ک؛ گولله ای ویله کی. (بی هدف؛ سرگردان)
ویلی: [ناو] بهر لایی؛ ئاواره یی؛ سه رگه-
 ردانی. (ول بودن)
+ وینه: ناوه بو ژنان. (اسم زنانه)
وینجه تاله: [ناو] وینجه که رویشک؛
 خوراکی ئازاله؛ بو شیفای برین باشه.
 (یونجه وحشی)
ویهرد: [رپاوردووی رهدبوون] تیپه ری؛
 رپاورد؛ روپی. (گذشت)
ویهرنای: [له چاوگه ای ویهردن] (۱)
 رپاوردن؛ روپین. (۲) لیخوشبوون؛ به-
 خشین. (۱ و ۲ رفتن؛ گذشتن)

پیتی (و) بهشی وشه‌ی بیانی

واکمن : اند؛ فد: ناوی بازرگانی بو که ره-
سته‌ی چووک‌ی بلاو که ره‌وه‌ی ده‌نگ.
(واکمن)

والان : فرد؛ فد: [ناو] (۱) لیواری چینداری
سه‌ر قولی کراس و خوار داوینی کراس.
(۲) کورته په‌رده‌ی چینداری ژووره‌وه‌ی په
رده‌ی په‌نجیره. (والان)

والور : فرد؛ فد: [ناو] پوینه و گرینگایه‌تی
که هه‌ر که‌س له کومه‌لگادا هه‌یه‌تی. (والور)
والیالیست : [ناو، بک] یاری که‌ری والیالی.
(والیالیست)

وانیت : اند؛ فد: [ناو] بیکاب؛ سه‌یاره‌ی
بچووک‌ی بارکیش که تا دوو تون بار هه-
لده‌گریت. (وانت)

وایه‌ر : اند؛ فد: [ناو] چه‌پکه‌سیمی
روپوشدار؛ چند سیمی روپوشدار له به-
ینی موتور و دیلکو له سه‌یاره‌دا. (واپر)

ولت : فرد؛ فد: اند: [ناو] یه‌که‌ی پیوانی
په‌وتی کاره‌بایی. (ولت)

ولتامیتر : [ناو] نامیری پیوانی راده‌ی کاره-
بای راپووردوو له ته‌لیکدا. (ولتامتر)

ولتمیتر : [ناو] نامیری ئه‌ندازه‌گرتنی
جیاوازی پوتانسیلی خالگه‌لی خولگه‌بیک
به یه‌که‌ی ولت. (ولتمتر)

ولف : [ناو] ولف؛ جیگای باتیکردنی تیوی
سه‌یاره که به تیوپه‌وه لکاوه. (ولف)

وه‌رزشی ناماتور : فد؛ اند: [ناو، ت] وه-
رزشی که پیشه‌ی سه‌ره‌کیی وه‌رزشکار نه-

وات : اند؛ فد: [ناو] یه‌که‌ی پیوانی هیزی
کاره‌بایی به‌رانبه‌ر به یه‌ک ژوول له چرکه-
بیکدا. (وات)

وات‌بور : [ناو] ته‌خته‌ی سپی که به‌رپش
له‌سه‌ری ده‌نووسن؛ دژی ته‌خته‌سیاه.
(وایت‌برد)

واتیرپروف : اند؛ فد: [ناو] ئاونه‌دز؛ به-
کاترمیره‌که‌مه‌وه ده‌چمه‌ناو، واتیرپروفه
ئاو نادزی؛ دژی ئاو. (واتیرپروف)

واریس : [ناو] پاگره؛ نه‌خوشینی گری‌گری
بوونی ده‌ماری له‌ش به‌تاییه‌ت له به‌له‌کدا.
(واریس)

واشیر : اند؛ فرد؛ فد: [ناو] به‌ریچ؛ ئالقه-
بیکه‌ته‌نک، ده‌خریته‌نیوان پیچ‌وموره‌بو
به‌رگری له‌شل‌بوونه‌وه یانمتک لیپین.
(واشر)

واکسن : فرد؛ فد؛ اند: [ناو] هوورگ و
میکروبی‌لاواز‌کراوی نه‌خوشینه‌کانی جور-
به‌جور و تاییه‌ت، بوک‌ردنه‌ناو له‌ش و در-
وست، بوونی (دژ‌هوورگ) له له‌شدا، و به-
رگه‌نه‌گرتنی هوورگی‌تر به‌هوی ئه-
و (دژ‌هوورگ) هوه. (واکسن)

واکسیل : روسد؛ فد: [ناو] په‌لکه‌ی
هوونراوه له‌قه‌یتانی لاشانی ئه‌فسه‌رانی
تاییه‌ت به‌هه‌ر به‌شی له‌ئه‌رت‌ه‌ش.
(واکسیل)

واکسیناسیون : فرد؛ فد: [ناو] کاری واکسه-
ن‌کردنه‌ناو له‌ش. (واکسیناسیون)

بیت. (ورزش آماتوری)

وههاتن: [چاوهگه] په نمان؛ وهک: په نمانی
هه ویر؛ هه لانتی هه ویر؛ هه لمسانی هه ویر.
(ور آمدن)

وهه رق هه لگه پړانه وه: [چاوهگه، ت] جاری
واهه یه چه ند کاتژمیر قومار بازیگ له سهه ر
یهک ده دوز پښت، له ناکاو ده ست ده گوږی
و ده ستی چاکی بو دیت، یان به راهه ژووی
ئه وه، به وه ده لپښ وهه رق هه لگه پړانه وه؛
(ب) بارودوخ گوږان. (ورق برگشتن)

ویتو: [ناو] خاوهنی بهرگرتنی زوردارانه؛
دهسه لات به کهس یان پړیک خراوی دان بو
تیکدانه وهی بریاری گشتی. (ویتو)
ویتو کردن: [چاوهگه، ت] فیتو کردن.
پووجه لکردنه وهی بریاری کوږیکي قانونی
به هووی مافی ویتووه. (ویتو کردن)

ویدتو کلوپ: [ناو، ت] دامه زراوی که
فیلمی ویدتویی به کری ده دا. (ویدتو کلوپ)
ویراستار: [ناو، بک] کهسیک که هه له ی
به رهه می نووسراوه یی سهه ر راست ده کا.
(ویراستار)

ویرانگه ر: [ناوه لئاو] کهسیک یان شتی که
کاری ویرانکردنه؛ بومی ویرانگه ر. (ویر
انگر)

ویرانگه ری: [ناو] کاری ویرانگه ر؛ رهوتی
ویرانکردن. (ویرانگری)

ویرگول: **فرد**؛ **فد**؛ **اند**: [ناو] نیشانه-
ی(،) که دوو پاژی رهسته ییک دیاری ده کا،
بو ئیستیکی کهم له کاتی خویندنه وه دا.
(ویرگول)

ویروس: **فرد**؛ **اند**؛ **فد**: [ناو] فایروس.
(۱) گیاندارانی زور وردیله که ده بنه هووی
نه خوشین له زینده وه راندا. (۲) بهرنامه ییکی
کامپیوتیری بو تیکدانی رهوتی ئاسایی
کامپیوتیری. (۱ و ۲ ویروس)

ویزیتور: [ناو] (ب) بازار دوز؛ کهسیک که بو
کالای فابریکا یان پړیک خراوی موشته ری
ده دوز یته وه. (ویزیتور)

ویلچر: **فرد**؛ **فد**؛ **اند**: [ناو] سهه نده-
لیی (کورسی) ته گهردار تایبه ته بو سوابوونی
نه خویش و شه پله لیدراو. (ویلچر)

ویولونیست: **فرد**؛ **فد**؛ **اند**: [ناو] ژه نیاری
که مان. (ویولونیست)

یارمهز: [ئاوه‌لناو] فیله‌باز؛ حیل‌باز؛ عوین-باز. (مکار)

یارمهزی: [ناو] عوین‌بازی، حیل‌بازی؛ فیله‌بازی. (مکاری)

یاری‌دای: [چاوگه] یارمه‌تی‌دان؛ کومه‌ک-کردن؛ تاریک‌ریکردن. (کمک‌کردن)

یاریگه: [ناو،ت] جیگای کایه‌کردن، گۆره-پانی یاری. (میدان‌وجای‌بازی)

یازمه: [ناو] ده‌سره یان میزه‌ری وه‌ک‌ه‌وری، که چکوله‌تره له پیچ و لاره پیچ. (دستار‌کوچک‌زنانه)

یاس: [ئاوه‌لناو] به‌ته‌نگ هاتن؛ بی‌تاقه‌ت؛ وه‌رەز؛ جارس. (عاصی)+

یاسه‌که‌وه: [ناو] پوره‌گول؛ گیاییکی به-رز، گوله‌کانی هیشو ئاسایه و بونیکی خوشی هه‌یه و ره‌نگی گوله‌کانی شین و به‌نه‌وشه و له کیوه‌کانی بانه و مه‌ریوان و باکووری سه‌قز زوره دژی کوخه‌یه و بو‌میز گیرانیش به‌که‌لکه. (یاس بنفش)

یاسه‌ی سه‌خت: [ناو،ت] گاشه به‌ردی ره-ق گاشه به‌رد. (سنگ‌بزرگ‌وسخت)

یاشتن: [چاوگه] ژیان؛ بو‌ی‌هه‌یه له (یاش)ی تورکیه‌وه تیکه‌لی زاراه‌ی کورمانجی بووییت که چاوگه‌که‌ی (یاشماخ)ه‌هر به‌و مانایه‌یه. (زندگی‌کردن)

یاغله‌وی: < یه‌غلاوی

ی: پاشگریکی ناوچه‌بیهه و له سابلانغ و بوکان ده‌وتری و واتا ناگۆری. (لای هه-لوی به‌رزه‌فپری (به‌رزهمژی): واتا (لای هه-لوی به‌رزه‌فپری به‌رزهمژ) لیره‌دا به‌رزهمژی حاله‌تی ئه‌وه‌ی هه‌یه که بلیین بابچین بو (سابلانغی) (سابلانغی) واتا بچین بو سابلانغ. (پسوند)

یابان: [ناو] ژاپون. (ژاپن)

یاتاخ: [ناو] مه‌نزلگه؛ جیگه‌ی مانه‌وه. (جای‌ماندن. منزل)

یاخیگه‌ری: فد: [به‌ره‌می‌چاوگه] سه-ریزیوی؛ نافرمانی؛ (ب) به‌ره‌لستی ده‌وله-ت هه‌لسان و دژایه‌تی کردن. (یاغیگری)

یادهات: [ناو] بیرهات. (یادمان)

یادچوون: بیرچوون؛ ژبیرکرن؛ فه-راموش‌کردن. (فراموش‌کردن)

یارد: اند. فد. فرد. [ناو] یه‌که‌ی پیوانی دریزی له ئه‌م‌ریکا و ئوروپا به‌رانبه-ره ۹۱/۴۴ سانتی‌متر. (یارد)

یارو: (۱) [جیناوا] شت؛ فلانه شت؛ فلانه که‌س؛ یاروکه‌ت برد؛ شته‌که‌ت برد. (چیز). (۲) ئه‌ی یار؛ دوستو. (ای‌یار)+

یارویاوه‌ر: [ناو،ت] ئاریکار؛ پشت‌وپه‌نا؛ پشتیوان؛ خودا یارویاوه‌رت بی‌ت؛ خودا ئاگای لی‌ت بی. (یارویاور)

یاره‌لماسی: < تیره‌لماسی

ياقوتی شين : [ناوت] بهردی سافير.
(ياقوت آبی)
ياکند : [ناو] ياقوت. **(ياقوت)**
ياگه ننگوس : [ناوت] جی په نجه؛ جيگه
 قامک که له جياتی واژو به ژير نووسراوه دا
 دهنريت. **(جای انگشت)**
ياگی : [ناو] ئاور؛ ئاگر؛ ئاهير. **(آتش)**
يالته بهک : [ناو] يال ته بهق؛ که شه فهی
 دارين؛ سینی چکولهی دارين. **(سینی-
 چوبی)**
يالخ : [ناو] له وشه ی تورکی (يال لخ) ه وه-
 هاتووه؛ دهستمالی مل پیچ؛ دسروکه ی
 مل. **(دستمال گردن)**
يال وگوپال : [ناوت] (۱) يال و کوپال؛
 مل و کوپاره ی گاو حه یوان؛ زیاتر به شان و
 ملی ته ستور دهنريت. **(يال و کوپال)**
ياله : [ناو] ياله؛ که له شاخیک که له قه-
 ديمدا شه رايبان پی ده خوارده وه و بو ی
 هه یه پيال هه ر له و وشه را هاتووه. **(جام-
 شراب از شاخ گاو)**
يانگوو : [بهند] يانکوو؛ يانی؛ واتا. **(يعنی)**
يانگه : [ناو] جی؛ جيگا. **(جایگاه)**
يانه وان : [ناو] ژنکابه رمالی؛ کابان؛ که-
 ييانوو؛ بناوانی مال. **(کدبانو)**
ياواي وهر : [چاوهگهت] هاتنه پيشه وه؛ گه-
 یشتن به. **(رسیدن به)**
ياوز : [ناو] پاکه ره شيله؛ گيايیکه بو درگا
 کردنی دومه ل به که لکه. بو ئيشی گه-
 روو (لهوزه ته یین) و ئيشی گه ده باشه؛ بهردی
 زاو له به یین دبا، ۲۰ گره م ياوز له ۲۵۰

گره م ئاودا ده کولینن و تاچاروړ پوژ لپی ده-
 خونه وه. **(اسفرزه)**
ياوکوژ : [ناوت] دهرمانه له رز؛ داریکه له
 چین و هیندوستانه وه هاتووه له په راوی
 زهریای دهر به نديخان ده ستیژ کراوه و
 دژی یاوی مالارپایه و ماکیکی لیده گیریت
 به ناوی گه نه گه نه که عیلاجی یاوی
 مالارپایه. **(گنه گنه)**
ياوو : بگات؛ بیته به ره وه. **(برسد)**
ياپانه : [به ندهت] خوشکانه؛ خانمانه؛
 خاتوونانه؛ بانووانه. **(ماندبانو)**
يورتمه : [ناو] قورته؛ لوقه؛ جوړیک به-
 ریگادا رویشتنی ته سپه؛ ریگا رویشتنی ته-
 سب له خاوه وه تا ده گاته چوارنال هه شت
 جوړه، (۱) ته راتین، گه راندنی ته سب بو
 وشک بوونه وه ی ئاره قی له شی. (۲) قه ده م،
 رویشتنی ته سب له کاتی سوواریدا، له ته-
 راتین به له زتره. (۳) مه ری، شیوه ره وتی
 وه ک ره وتی مه ر. (۴) یورغه، له مه ری به-
 له زتر و له یورتمه خاوتر. (۵) یورتمه،
 گورگه لوق؛ لوقه؛ قورته. (۶) نهرمه غار؛
 غاری هیواش له گورگه لوق به له زتر. (۷)
 غار، له نهرمه غار به له زتر. (۸) چوارنال،
 پرتاؤ؛ به له زترین غاری ته سپه. **(یورتمه)**
يورغه : < یورتمه
يوگا : [ناو] (۱) کومه له وه رزشیک بو
 راهینان و زال بوون به سهر له ش و روخ-
 دا. (۲) ریپازیکی دینییه له هیندوستان، که
 سهر به ستی روح له ده ست به ردان له
 (هه وه س و داخوازی) له ش دا ده یینی.

(یوگا)

یوگرت: [ناو] یه کگری؛ یه کگرتن. (اتحاد)

یونجه تالی: [ناو،ت] وینجه تالی؛ وینجه

که رویشک؛ گیاییکه خوراکی مالآته و کولیزاوی گه لاکه ی له گه ل گه لاییدا بو عیلاجی بیروی وشک به که لکه که پیی ده شون. (یونجه وحشی)

یویو: [ناو] (۱) یاری مندالان به که رهسته-

ییکی کیشداره؛ ناوی ئه و که رهسته. (یویو).

(۲) یه که یه که. (یکی یکی)

یه پراخ: [ناو] یاپراخ؛ یاپراغ؛ ئیپراخ (ویده-

چی وشه ییکی تور کی بیت) دولمه. (دلمه)

یه تیمچه: (۱) [ئاوه لئاو] هه تیوی بی بایه خ؛

هه تیوه؛ یه تیم چه رک. (ولنگار). (۲) [ناو]

جوړیک خواردنه له باده مجانی رهش.

(یتیمچه)

یه تیم چه رک: [ئاوه لئاو] هه تیوه؛ په ست و

بی بایه خ. (انسان بی ارزش؛ ولنگار)

یه خاف: [ناو،ت] بو کوشتن و له بهین

بردنی جوولوه وهر و گه راکانیان، له زستاناندا

ئاو ئازین ده که نه سهر مه زرا که بی بهستی.

(آبیاری زمستانه مزرعه برای از بین بردن-

حشرات)

یه خاو: [ناو،ت] (۱) ئاوی سه هوئی تاواوه.

(۲) سه هوئ و ئاوی تیکه لآو. (۳) (ب) ئاوی

زور سارد و چاییگ، به فراو؛ سه-

هولاو. (آب بخ)

یه خچال: [ناو،ت] له قه دیمدا چالیان هه-

لده که ند و له زستاناندا به فر یان ئاویان

تیده کرد که له چله ی زستاناندا بی بهستی و

له هاویناندا ده ریان ده هینا، ئه مر و یه-

خچالی نه وتی و کاره بایی هه یه و به و که-

رهسته ده لین که سه هوئ دروسته کات.

(یخچال)

یه خچالی سروشتی: له هه ندی کیوی

سه ره که شدا شیو و دول پرده بن له به فر و

ساله وسال ده مین و ناچنه وه، به فره چالی

سروشتی. (یخچال طبیعی)

یه خدان: [ناو،ت] (۱) جیگی سه هوئ. (۲)

یه خدان؛ سندوقی گه وره. (سندوق بزرگ)

یه خمال: [ناو،ت] شه ره به تی خاکشیر به

ورده سه هوئ وه. (شربت خاکشیر با قطعات -

ریز یخ)

یه خه ئیسی: [ناو،ت] یه خه ی پر به مل

که به سهر خویدا دنووشتیته وه و دورانده-

وری مل تا نزیک چه ناکه داده پوشتیت

زیاتر به کراسی بهن (پولیویپر) ی یه خه دریژ

ده وتریت. (یقه اسکی)

یه خه ئینگلیسی: [ناو،ت] یه خه ی کراسی

ملیوان کورت. (یقه انگلیسی)

یه خه چلکن: (۱) [ناو] که سیک که یه خه ی

لیباسی چلکن بیت. (۲) (ب) به مروقی

شرپوشی بی که سایه تی ده وتری. (یقه

چرکین)

یه خه دادرپی: [ناو] جوړیک گه نمی قه نده-

هاری. (نوعی گندم)

یه دی: کورت کراوی یه دوآللا. (مخفف-

یدالله)

یه راق: [ناو] زه نه ری سهر و ملی ئه سپ؛

خشلی ئه سپ. (یراق)

یهراق دروو : [ناوت،] که سیک که یهراق چیده کا. (یراق دوز یراق باف)

یه ره : سی؛ یه ره شه ممه : سی شه ممه. (سه)

یه ز : [ناو] یه زدان؛ خودا؛ خولا؛ (یزدان)

یه زان په رس : [ناو] گیاییکه زه هراوییه، به- لام پینج گره می له گه ل ۲۰ گره م گولوه- نه وشه و گوله هیرودا ده کولین بو عیلاجی نه خوشینی هه ناسه ته نگی. (تاسم). (تاج الملوک)

یه زشن : < یه سنا

یه ساخ : یاساخ؛ قه دهغه. (قدغن)

یه سنا : [ناو] یه سنه؛ یه زشن؛ به شیکی به- هیزه له ئاو یستا. (یسنا)

یه سه : ئه مه یه؛ ئه مه سه؛ ئه مه سه؛ ئه مه سه؛ ئه وه تانی. (اینست)

یه شت : [ناو] به شیکه له کتییی ئاو یستا. (- بخشی از آوستا)

یه شمی : [ئاوه لئاو+ ناو] رهنگی سه وزی توخ به رهنگی یه شم؛ ئامیته ی زهرد و شین و قاوه یی توخ. (یشمی)

یه غلأوی : **تد؛ فد** : [ناو] یه غله بی؛ تاوه ی ده ستکداری سه ربازی. (یغلاوی)

یه ک : [ناو] ییک؛ ئیک؛ له هه رسی زاروه ی سه ره کیدا واتاییکیان هه یه (یک)

یه کانه : [ناو] یارییکی دوو یان چهنده که- سییه که مندالان به نوبه به سه ره یه کتردا باز ده دن. (جفتک چارکش)+

یه کبتوون : [به ند] یه ک وچان؛ یه ک بین بی مه وداو پشوودان. (یکسره؛ بدون وقفه)

یه کبه رخ : مه ری که جاریک زاییت. (گوسفندی که یکبار زائیده باشد)

یه کدی : [جیناو] هه ق و دوو؛ یه کتری؛ یه- کترین. (همدیگر)

یه ک دونیا : [به ند] به قه را دونیاییک؛ یه کدونیا سوپاست لیده که م : به قه د دونیا- ییک. (ب) گه لیک. (یک دنیا؛ یک عالمه)

یه کراست : [به ند] بی لادان له جیی تر، یه- کراست هاتم بو مالی ئیوه؛ راسته و پر است. (مستقیما)

یه ک رهنگ : [ئاوه لئاو+ ناو] چاگردنه ناو ئیستیگان یان شه ره له قوریه وه بی ئه وه ئاوی داخی به سه ره دابگریت. (ب) چایی پر رهنگ. (یک رنگ)+

یه ک ری : (۱) [ئاوه لئاو] به ره وه یه ک لا؛ یه- ک بیر و باوه؛ هاو بیرهاو بییر؛ یه ک ری باز. (یک مسیر). (۲) یه ک را؛ به جاری؛ هه موو؛ به یه ک جاری. (یکبار؛ یکباره)

یه کسه ری : (۱) [ئاوه لئاو] یه ک لایی؛ کاره که یه کسه ری بکه وه : بیخه به - باریکدا. (یکسره). (۲) [ناو] ره شکه کای ئیوقه د نه به ستراو. (تورگاه کشی کامل و وسط بسته نشده)

یه کسه وه : ئه وه به فره ی دویشه و باریبیت. (له هه ر کاتیکی سال دا باریبیت)+

یه ک شیوه : [ئاوه لئاو] یه ک جوړ؛ یه ک وینه. (یک شکل)

یه ک قسه : [به ند] فروشیاریک که له مو عامه له دا قسه ناگورپیت و حه وچه به چه ناکه لیدان (چه نه لیدان) نییه. (یک کلام)+

یه ک که وتوو : [رِبوردووی چاوگه یی یک که وتن] رِیک که وتوو؛ یه ک گرتووو؛ ته با.
(به توافق رسیده)

یه ک لایی : ته واو کردنی قسه ی موغامه له یان گرفت و گیری و کیشه، سهر راست کردن و خستن به باریکدا. برینه وه ی قسه و باسی په یمان. (یک طرفی؛ حل کردن - مسئله؛ یکسره)

یه ک وچان : [به ند] بی پشوودان؛ کاره که - مان یه ک وچان ته واو کرد. (بدون وقفه)

یه کودوو کردن : پاوپا کردن؛ بیر لیکردنه وه و هه لسه نگاندن و بهراورد کردن؛ بی یه - کودوو : گورج؛ به لزه. (فکر کردن و برآورد - کردن انجام کاری)

یه که پهل : [تاوه لئاو] یه که تا، ته نیابال؛ بی که س؛ بی یاریده در. (تنها)

یه که له : یه ل؛ گیانداریک که له نه ندامه - کانی جووت، ته نیا یه کیگی هه بییت، وه - ک (یه که له گون، یه که له چاو، یه که له گوان). (حیوانی که از اعضا جفت فقط دارای - یکی باشد) له فارسییدا هاوتای (یه که له م نه دوژ یه وه. (ته ک و یه ک) ده گوتری

یه که هه وا : یه ک پهوت؛ له سهر پهوتیک؛ له سهر نه زمیک؛ بی گورپینی پهوتی هه نگاو هه لگرتن؛ نه گورپانی ساردی و گهرمی هه - وا. (یک هوا)

یه کییک : [تاوه لئاو + ناو + جیناو] تاقیک؛ تاییک؛ دانه بییک؛ که سییک؛ گله یک. (یکی)

یه ل : (۱) [ناو] پالھوان؛ یه لان : قاره مانان.

(یل). (۲) گهل؛ کورپهل : کورگهل. (ها)

یه ل گوان : [تاوه لئاو + ناو] یه که له گوان؛ تاژهل ی که ته نیا گوانیکی هه بییت. (تک - پستان)

یه مه نی : [تاوه لئاو] سهر به ولاتی یه مه ن. (یمانی)

یه ند : [به ند] هیئده؛ نه وه نده؛ نه ونه. (آنقدر)

یه نگو که رده ی : [چاوگه، ت] لاسایی کردن؛ ده مه لاسکی کردن. (تقلید و ادا درآوردن)

یه وه تالی : [ناو] جوتالھ؛ جوی کیوی. (جو - صحرائی، جوهرز)

یه وه دیوی : [ناو] جوی هورج؛ جوی ورچ؛ گیاییکه له هه موو کوردستان دا زوره و ده - رمانه بو چلکی میزه لڈان و تته شه ک (سووزاک) و بو شه که رمزیش به که لکه. (یولاف، جووشی)

یه وه پروته : < جوړووته

یه وه پومی : [ناو] جوی دووسهر؛ بو نازاری زهر دووی به که لکه و ههروه ها بو ده له - میزی مندالان که لکی هه یه. (جودوسر)

یه وه ره : [تاوه لئاو] لاواز؛ کز؛ دالگوشت. (لاغر)

یه وه شامی : < یه وه پومی

یه هوودی : [تاوه لئاو + ناو] جوو؛ مووسایی؛ ئومه تی حه زره تی مووسا (س). (یهودی)

یه هوه : [ناو] خودای جووله که کان، نه لها. (یهوه)

یه ههر : [ناو] جهرگ؛ جگر؛ کبد)

ییت : [نیشانه ی کومکردن] نیشانه ی کو؛

کان؛ گهل؛ وهک ئهسپیت سپی : ئهسپه
سپیه کان. (علامت جمع)
بیربه بیر : تد؛ فده: (۱) [ئاوه لئاو] پاک له-
پاک؛ بی حیساب. (۲) جی به جی؛ (ب) ئه-
نجام دانی کاریک. (بیر له تور کیه وه هاتوووه
به واتای جیگا، عهرز). (بیر بهیر؛ انجام دادن)
بیش : (۱) [ئاو] ئیش؛ ئازار. (درد) (۲)
[ئامرازی دهنگ] فرمانی راهستانی ئهسپ.
(فرمان برای ایستادن اسب)
بیک : < به ک
بین : (۱) دین؛ ئهوانیش بین : ئهوانیش دین.
(می آیند). (۲) [ئاو] یه که ی پاره ی ژاپون.
(ین).